

Ι. ΜΑΓΕΡ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
"ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ."

1824

ΤΟΜΟΣ Α

ΕΚΔΟΤΑΙ

Χ. ΣΠΑΝΟΣ & Ν. ΝΙΚΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ Ι. Π. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ :

Δωρεά

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : 29-11-83

Α. Ε. 1169

Α. Τ. 079.5 ΜΑΓ

Ι. ΜΑΓΕΡ

ΔΗΜΟΣ Ι. Π. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
— Β Λ Λ Β Ε Ι Ο Σ —
ΑΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

“ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ,,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
1824-1826

Διό πρώτην φοράν κυκλοφορεῖ πανομοιότυπον
ἐκ τοῦ πρωτοτύπου συμπεριλαμβάνει δὲ κατασχε-
δέντα φύλλα ἀπὸ τὸ Κυβερνεῖον ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΑΙ:

Χ. ΣΠΑΝΟΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23

Ν. ΝΙΚΑΣ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 1

ΑΘΗΝΑΙ

1958

BIBLIOTHEKON
NIKOLAOS NIKAS
MAYROMATAI
A 0

[Handwritten signature]

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἄρ. 6

Τὰ πλείω ἐφίλει, τοῖς πλείοσι,

Φραντζέσκος,

Μετολόγιον τῆ 1 Ιανουαρίου 1824.

Ἐσωτερικαὶ Εἰδήσεις.

Τὸ δῆμόσιον εἶναι ἀναμφιβόλως περίεργον νὰ πληροφορηθῆ τῆ ἀλήθειαν τῶν ἐν Ἀργεὶ Συμβάντων, ἔπου πρὸ μηνῶν εὐρίσκει τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ. Ἀκούει, ὅτι οἱ παριστάται τοῦ ἔθνους, τὰς ὁποίας τὸ το σέβεται καὶ σγαπαῖ, καὶ οἱ νόμοι, οἱ εὐρισκόμενοι εἰς πικρατάθληται οὖν. ~~Ἐπινοήσαντες~~ μεγαλῶς, καὶ δοκιμασι ἀντιύχιαν κατ' ἑστῆ ἢ ῥῆμη, ἧς τις μεγαλοει τὰ πράγματα, ἀπὸ τὰ τὸ πληροφορητῆ, τὸ ταρτετ. ἔτ μάλιστ' αὐξάνουσα τὰς ὑποψίας του. "ἴδετε λοιπὸν ἀγαγῶσι: με εὐχαρίστην εἰς τὸ πρῶτον φίλλον τῶν ΧΡΟΝΙΚΩΝ, τὴν ἐλθέτω τῶν συμβα. των ἐσχ. τως εἰς Ἀργεσι οἷο προσφέρομεν εἰς αὐτὸ τῆς ἐξῆς περιλήψην διαφόρων γραμμιάτων, εἰς Κρανεδίου, τῶσσι ἐπιστημῶν, ὅσων καὶ μερικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει γνωρίσει καὶ τὰς αἰτίας, αἰτίαιες παρεκίνησαν τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ νὰ ἐκδώσῃ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν κατωτέρω προκήρυξιν.

Περὶ τῶν ἐν Ἀργεὶ συμβάντων ἀπὸ 26, μέχρι 30 Νοεμβρίου.

Αφ' οὗ τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ ἔλαβεν ἐκπτώτους τῆς ἀξίας των τὸν Κόμητα Ἀνδρέαν Με-

ταξῶν, διότι, ἀνευ νόμου, ἐνεχώρησεν ἀπὸ τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ, καὶ ἀφῆσεν αὐτὸν εἰς ἀπραξίαν, μετουσιμένον κατὰ τὸν νόμον, τῶν δύο μενάντων μελῶν νὰ ἐνεργῶσι τὰ διοικητικὰ ἔργα· τὸν Χαράλαμπον Μαρκεζιάνου, ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς οἰκονομίας, διότι, ἀνευ νόμου, καὶ μάλιστ' ἀνανήμωτος, ἐβλαβε μουσικαίῳν ἀλλότῳ, τὸ ὅπῳν κατ' ἐπιτησεν ἐκ τούτου πενήτησι τὰ πρῶτα ἢ ἴσα, πρὸς τὸν ἀνευ νόμου, καὶ τινὰς τῶν Βουλευτῶν, ἐμπεδύτας καὶ τοῦτους ἐν χρεῖσι· αὐτοὶ τότε, ἔμοῦ με ὅσοις εἶχον καὶ πρότερον συνεργῶσι εἰς τὰς μαγαζαίαιας των, ἐβίβισαν τινὰς ἀρχηγούς τῶν ὁπλῶν, διὰ νὰ ὑπὲρῶσιν εἰς Ἀργεσι, νὰ κυριεύσωσι τὰ ἀρχεῖα τοῦ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟῦ, καὶ νὰ ἐπιβουλεύωσι τὴν ζωὴν τινῶν Βουλευτῶν. Οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοι ἦσαν, ὁ Φρούραρχος τοῦ Ναυπλίου, ὁμοῦ με τὸν ἀδελφόν του, φράσαντα μετὰ ταῦτα, εἰς Χιλίαρχος, καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῖς στρατηγῶσι τῆς Πελοποννήσου, ὅστις ἔχει τὴν μεγαλητέραν ὑπόληψιν διὰ τὴν ἀνδρίαν, ἀφιλοκέρδειαν καὶ ἀγαθότητά του, ἀλλ' ἐν τῷ ἔχει καὶ τὴν ἀτυχίαν γαίνεταί πολλαίς, ὅσια τὴν ἀπλοσύτητά του, ἀκουσίως, ὁργανον τῆς κακίας τῶν ἀντορτῶν καὶ τεραχοποιῶν. Οὗτοι ἐλθόντες εἰς Ἀργεσι, τῆ 26 Νοεμβρίου, μετὰ οἱ κοινῶν ἀποτιωτῶν, ἐμβήκαν ἀρμυρίας ἐνεργῶσι τὴν

συνλευσιν τοῦ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ, τὸ δ-
ποῖον ἔτυχε τότε, ἐς συνέλευσιν, καὶ τοὺς
ἐδέχθη ἀταραχῶς, καὶ ἐξήγησε τὴν αἰτίαν
τοῦ ἐρχομῶν· αὐτοί, καταπληθέντες
ἀπὸ τῶ ἀταραχῶν καὶ σεβάσμιον τῶν ΠΑ-
ΡΑΣΤΑΤῶΝ τοῦ ἔθνους, οὐκ ἐπέλεσαν
οὐδεν τῶν προμελετημένων, ἀλλ' ἐδούλια-
σαν νὰ δικαιολογήσων με ὑπεφόρους προ-
φασίαι τὴν ἀπροσδόκητον, καὶ ἀστον πα-
ροῦσιν τῶν· ἐκβάντες ἐκείθεν, ἐγαλάν
μετ' ὀλίγον φρατώσως καὶ ἤρπασαν τὰ
ἄρχεα

Ὁ καπ. Θεόδωρος Ζαχαρό-
πουλος, πολιταρχὸς τοῦ Ἀργους, ἐδει-
ξεν εἰς ἐκείνην τὴν περίστασιν, ὅτι δὲν
φέρει δι' ἄλλο τὰ ὄπλα, σκὰρα διὰ νὰ ὑπε-
ρασπίξεται τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς Νέμους.
Ὁὗτος ἠπειλήσεν νὰ τιμωρήη τὴν ἀυθάδειαν
τῶν ἀνταρτῶν καὶ ἐπιβουλῶν, καὶ ἐμβῆς
εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου εἶχον κῆτε τὰ ἀρ-
χεα, καὶ ἐνοκίῃς τὴν τεχνὴν μετ' τὴν ἀν-
δίαν, ἐσπῶν κῆτε, καὶ φερῶν, παρῶσι-
σε καλῶν εἰς τοὺς ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ τοῦ
ἔθνους. Τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ἐπρέ-
σφεν εἰς τὸν καπ. Θ. Ζαχαρόπου-
λον ἐν σκαλίον, εἰς τιμὴν τῆς ἀνδρίας
καὶ πίστεως τὴν οἰκίαν ἐδείξεν. Οἱ ἀν-
τάρται ἐκολώοντο τὴν οἰκίαν τοῦ ἀντι-
προέδρου τοῦ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ, ἀλλ' ἐ-
πὶ κηρύττων μετ' ὀλίγον ἐφροντες κῆτην
ἐκ ως οὐκ ἔστιν, καὶ ὑπήγαγ καὶ ἐγύμνω-
σαν τὴν κατωκίαν τοῦ κυρίου Ἀναστα-
σίου Δέντου, ἐνὸς τῶν Βουλευτῶν.

Εἰς αἰς 28 οἱ ἐν Ναυπλίου μετεβή-
σαν εἰς χωρίον Βαλαμάρων, μετὰ τὸ Ναυ-
πλίον καὶ Ἀργους, καὶ ἐπέθεν ἔρησαν
οἱ ἀπεκυλισμένοι πρὸς τοὺς ἐν Ἀργεῖ, εἰτε
ἐπιθυμοῦν νὰ γενῆ ἡ εἰρήσις μετὰ τῶν
ἑνωσιμῶν. Τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ
ἐπιμῶν ὁμοίως ἀπεσπλημένους, διὰ τὰ ἀ-
κωνητὰ προβλημάτων ἀλλ' οὐτοι φθά-
σαντες ἐκεῖ, καὶ ἰδόντες ὅτι ἐκείνοι ἐπε-
μῶν εἰς τοὺς σποῦδων, καὶ ὅτι ἐν ἐκ

τῶν προβλημάτων τῶν ἦσαν τὸ νὰ ἀποκα-
ταστήσων τὸν Κ. Α. Μεταξάν, καὶ
τοῦ Χ. Περούκαν εἰς τὰς πρώτας τῶν
αἰτίας, ἐπέσφεν εἰς Ἀργους, καὶ ἐ-
μελῶντὰ τὰ τὰ Τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ
ἐκρῶν τότε ἀναγκῶν νὰ εἰρη ἀσφαλῆ καὶ
ἡ τύχων τόπον ὅπου, νὰ ἀνασφοληθῆ εἰς τὰ
συμφέρουτὰ τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς τὴν διάρ-
θωσιν τῶν παρότων πραγμάτων· ὅθεν ἀ-
πεφάσισε νὰ μεταβῆ εἰς Κορινθίον, ὅπου
καὶ ἐπορεύθη τῇ 30 Νοεμβρίου τῇ δὲ ἐ-
παισίαν, φθάσαν ἐκεῖ, εὖρον εὐχαρίστων ὑ-
ποδοχὴν ἀπὸ τοὺς ἐγκατοίκους, καὶ εἰς
ἐξαιολοῦβει νὰ ἐκτεγῆ, μετ' ἐσιν καὶ πατρῶ-
ατικὸν ζῆλον, τὰ μεγάλα του χρεῖ.

Προκηρυξίς τοῦ Βουλευτικῶς.

ΠΡΟΣΦΕΡΙΝΗ ΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σώμα
Πρὸς Πρωταγῶν Ἑλλήνων Διακηρυξίτες.

Ἄνδρες Ἕλληνες ἴσοι μικροὶ καὶ με-
γάλοι, εἰδύρετε ὅτι ὁ μέγας σκοπός, δι-
α τὸν ὅποιον ἐμβλημῶν εἰς αὐτὸν τὸν ἱ-
ερὸν καὶ πολυπονη ἀγῶνα, ἦτον ν' ἀπο-
λευθῶμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν
πίστεως, νὰ ζῶμεν, ὡς ἀδελφοί, μετ' ἐπι-
κόους μας νόμους, νὰ εἰμεθα εἰσοὶ εἰσοὶ ἐμ-
προσβεῖ αὐτῶν, καὶ νὰ εἰμεθα εἰσοὶ εἰσοὶ ἐμ-
καίῳ του, καὶ νὰ μῶν ἠμπορῆ ὁ ἀρματω-
μένος νὰ βιάσῃ τὸν ἀαρμάτωτον· διὰ νὰ
γενῆ ὁ μῶν αὐτῶν τὸ τότε, μέγα ἀγῶν, ἡ
μῶν εὐτυχία τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ ὁμοιωθῶμεν
ἐν ταῦτῶ μετὰ τὰ ἄλλα χριστιανικὰ ἔθ-
νη ἀποφασίσωμεν, (ὅταν ὁ καιρὸς μῶν ὁ

συμχρησε) και ετυςισαμε Εθνική Δι-
κην, εσθησαμε τον Οργανισμ μας
Νόμον, και ωκίτημεν δις, πρώτον εν Ε-
πιδαύρω, και επειτα εν Αργεί, δια να
τον φυλάξομεν ως Κέρην οφθαλμού Του-
του λοιπον τον Οργανισμ Νόμον. τὰ Κεν-
τρον της ενώσεός μας παρέδωκε η Εθνική
Συνέλευσις εις τὰς χείρας των παραστα-
της Ελευθέρας Ελλάδος πύς οποίους ω-
νόμασε Βουλευτικόν Σώμα, και
εργον τους ιδώρισε την φυλαξιν αυτού,
την ανεξαρτησίαν του έθνους, και την δι-
οσηρσίαν των εθνικων δικαιωμάτων, και
ως τοιούτοι λοιπον Σώμα τὸ έθνος τὸ θέ-
λει ἀπαροφίαν, και τοιούτου φυλακτείας,
και θελει φυλαχθῆ δια παντός

Αλλ εν τῷ διέτριβεν εις τὸ Αργος,
και ενεργουσε τὰ χρέη του, χωρις ταν κα-
ραμικρα υποβίαν και αναρμάτων, εχον
την ελπίδα του, μετὰ Θεου εις τον Νόμον
και τὸ εθνος, κἀτέηκεν τινες εσθησε
τὸ βίαιωσιν· ἀλλ η ανδρία και ὁ πατρι-
ωτισμός του αξιον πολιτάρχου Θεοδώρου
ξαχαρόπουλου, και η του λαου ὁμόφωνος
διαθεσις διέλυσαν την χμαιραν, ως αι εν
Αργει εἶδον ιδίους ὀφθαλμοίς και τὸ ἐπιλοι-
πον εθνος, ἴσως εως τῶρα εμαθῆ.

Δεν ἀχχοῦτε, τυχόν, πῶθεν προήλθεν
η τοιούτη παραισιμία. Τὸ Βουλευ-
τικόν εν μῶλλον τουτο κατά τὸ παρὸν τόπον
μὲν οσας λέγει, ὅτι εις ἀποτυχὴν ἐνδε-
χομένον ἀταξίωσιν μετέβη εις Κρανίδιον,
επιπόσει τα ἀποτήματα, ἐγλύτωσε τους ἀρ-
παχθέντας Νόμους και τὰ ἀρχεία του, και
εἶχόν εδῶ σῶσον, ως η̄τον εις Αργος, σῶ-
μερον. με την χάριν του Θεου, ὅποι φυ-
λακται την Ελλάδα ἀπὸ κάθε κακῶν, εσθη-
τε, κόντε και ἐξωτερικόν. ἤρχισε τὰ ἐρ-
γασιὰς του εν ἤσυχία εδῶ εις Κρανίδιον,
ε τοι μεσῶ των καλῶν και εμπεδῶν πα-
τειωτων, Εἶδοσιν λοιπον τον λαον πύς
κουχίαν του, και εἰχορῖσει αὐτὸν δια την
προβυμίαν, τον ζήλον, και την πύς τους

Νέρονε ἐμπιστοσύνην. ὁποῦ εἶλεξεν εις τὸν
το τὸ ἀπερίκαπτον συμβάν. Ἀκολούθως,
αὐ (ἐναντίον της εὐχῆς του) τὸ Βου-
λευτικόν δὲν ἰσῆ εν ἡουχίῃ θέρθωσιν
των προσημάτων, πύς ἀσφάλειαν της πα-
τρίδος, πύς καὴν και δικαίαν ἐξοικονό-
μειν των δημοσίων εισοδημάτων, θελει
δικαιούξει καθαρά τους αἰτίους, τὰ αἴτια,
τους τόπους και σκοπούς αὐτων, πύς πλη-
ροφορίαν ἐκριβῆ των ὅσοι ἀδικῶνται ἢ
ἀπατῶνται,

Τῆ 3 Δεκεμβρίου 1823.

Εν Κρανίδιον,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Τ Σ.

Βρασθὲν Θεοδώρητος.

Ὁ Ἀ Γραμματεὺς Ἰσκαδαλιῆς.

Κακιοπολιτικῶς τὸν πύς ἀνέχου-
σιν των πατριωτων διαφορα επιστολαί του
Λορδου Βύρωνος και ἄλλων

Οἱ σφοδραῖ αὐτοῦ ἄνδρες συμβουλεύουσιν
εις ἡμῶς την ἐνύτην και ἀπόσιαν, μόνον μέ-
σα ὁ ἐν ἐμπορευμέναι λυτρωτέμεν την
τιμῆναι καὶ ὑατηρησωμεν την ελευθε-
ρίαν. ε̄ φῶ λοιπον καθομολογήσωμεν τὰ αἰ-
σθήματα της πύς αὐτὸν εἰγνωμισύνης μας
διο τὰς εἰληρικῆς συμβουλῆς των, ε̄ ὁ
πρασέσωμεν και εις την διακρίσιν των.

Εν αὐταῖς ταῖς επιστολῆς ἀνογνωσται
ὅτι η φιλέλλην εταιρεία Κομητῆ της Αγγλίας
εστῆλεν εις τὰ ἐνταῦθα τον κυριον Καλο-
νέλεν Α. Στανγοπύς ἐπιτακόν της
δια να κενεργῆ συμφωνίαν με τὰ του Δέρ-
δου Βύρωνος ὑπὲρ της αὐτυχίας μας·
χρεασούμεν εις αὐτὴν φέρομενα ὑποδοχὴν
και σέβας, ὅταν ἀναποκριθῶν αι πρά-
ξεις των με τὰς ἐλπίδας μας· ε̄ ἐναντίας
ὄμως ε̄ μὴν ἐλπίσωσιν ὅτι θελειν ἀπο-
φύμι τον ὀικειν ἐλεγχον του έθνους

Ο Δ.

Απόσπασμα ἐκ τοῦ γράμματός τοῦ Ἀόρθου Βύρωνος πρὸς τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ.

Ἐκ Κεραιλληνίας τῆ 3ῃ Νοεμβρίου 1823.
Κύριε

Ο Συμπαιμάρχης (Κελονέλος) Σταν-
χόπος κ τ, κ τ, ἔλθων ἀπὸ Λόνδραν ἐπι-
φορτισμένος ὑπὲρ τῆς ἐκεῖ Φιλελληνικῆς ἐ-
ταιρείας (Κρημάτων) διὰ νὰ συνεργῆσθῃ
μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος,
μεταβαίνει ἤδη εἰς τὴν Καθέδραν τῆς
Διοικήσεως, διὰ νὰ Σᾶς προσφέρῃ τὰς
ἐκδουλεύσεις του, αἱ ὁποῖαι θέλουν εἰσθῆαι
μεγάλῃς ὠφελείας πρόξενοι, καὶ νὰ Σᾶς
προβάλλῃ μερικά σχέδιά του πρὸς ὄφελος
τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς εἶναι μέλος μίας
τῶν παλαιότερων, καὶ εὐγενεστέρων οἰκο-
γενειῶν τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους, καὶ εἰς
τῶν ἐμπειροτέρων πολεμικῶν ἀξιωματικῶν
μας· ὅθεν εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε τὸν
ὑποδεχθῆ με τὴν αὐτὴν εὐγένειαν, με τὴν
ὁποίαν ὑπέδεχθητε κατ' ἄλλους ξένους
προλαβόντος Σᾶς ἐτύθησα· διὸ Σᾶς γνω-
ρίζω εὐκρινῶς καὶ ἀπείρους εὐχαριστίας.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δανείου, ἡ ἐλπίς
τῆς ἐλεύσεως τοῦ πρὸ πολλοῦ ὑπερποθουμέ-
νου σόλου, καὶ ὁ εἰσέτι διαρκῶν κίνδυνος τοῦ
Μεσολογγίου, μὲ ἐμπόδιζαν ἐδῶ ἕως τῶρα
καὶ θέλουν μ' ἐμποδίσαι, ἕως ὅτου νὰ ἐκ-
λείψῃ καὶν ἀπὸ αὐτὰ τὰ αἰτία. Ὅταν
τὰ ὑπάρσιμα χρήματα διὰ τὰ ἔνοπλα Ἑλ-
ληνικὰ πλοῖα ἀποπληρωθῶσι, θέλω ἀναχωρή-
σαι ἀγχαλὰ νὰ μὴ βλέπω εἰς τί ἤμπο-
ρεῖ νὰ ὠφελῆσθῃ ἡ παρουσία μου εἰς Πελοπόν-
νησον, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων.

Ἐφθασαν ἐδῶ διάφοροι ἐναντιφι-
μικὲς νέαι ταραχῶν καὶ διχουσιῶν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, μάλιστα ἀρχῆς τινὸς
ἐμφυλίου πολέμου (α) ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης

(α) ἢ του ἡ εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν Κεραιτίνῃ
συμβάντων.

καρδίας νὰ εἶμαι ψευθεὶς ἢ τοῦλάχισον ὀ-
λίγον ἀληθεὶς, ἐπειδὴ δὲν ἠμπορῶ νὰ φαν-
τασθῶ ἄλλην οὐκ εὐχίαν φρενικωτέραν διὰ
τὴν Ἑλλάδα, παρ' αὐτὴν. Πιστεῖν νὰ Σᾶς
εἶπω εὐκρινῶς τὴν γνώμην μου ὅτι εἰάν μίᾳ
ἐποῖα ὤποτε εὐταξία καὶ ἑνωσις δὲν ἤθελε
σερωθῆ, ὅλαι αἱ περὶ Δανείου ἐλπίδες θέ-
λου ματαιωθῆ· ὅλαι αἰ βρήθῃαι τὰς ἐποῖας
ἠμπορεῦσεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐλπίσῃ, ὅπου τοὺς αἰ-
λογενεῖς, καὶ αἱ ὁποῖαι τῶντι δὲν ἤθελον εἰ-
σθῆαι οὔτε ὄλλαι, οὔτε εὐκαταφρόνητοι θε-
λου ἀναβληθῆ, καὶ ἴσως θέλου ἐμποδίσθῃ
δι' ὅλου· τὸ δὲ χειρότερον εἶναι, ὅτι αἱ με-
γάλαι Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὰς ὁ-
ποίας καμμία δὲν ἦτον ἔχθρὰ τῆς Ἑλλάδος,
καὶ αἱ ὅποια ἐφαινοντο νὰ συγκλίνουσι ὁμο-
φώνως εἰς τὴν σερώσειν μίας ἀνεξαρτήτου ἀ-
ποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, θέλου πηρο-
φρηθῆ, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι ικανοὶ νὰ
δικαιηθῶσι ἀφ' ἑαυτῶν καὶ θέλου εὐρεῖ
συμφώνως κανένα μέσον, διὰ νὰ δώσουσι τέ-
λος εἰς τὰς ἀταξίας Σᾶς τῶ ποίου θέλει κόψῃ
ἐπιπὺ τὰς πλέον χρησὰς ἐπικρασίας, τὰς ὁ-
ποίας ἔχετε Σεῖς, καὶ οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος,

Συγχωρησάτε με νὰ Σᾶς προσθέσω μίαν
φορὰν διαπάντα, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ ἀλ-
λο, εἰμὴ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέ-
λω προσπαθῆσαι, μὲ κάθε δυνατὸν μέσον,
νὰ τὸ βεβαιώσω· ἀλλὰ δὲν σέρνω, οὔτε
θέλω σέρρει ποτέ, ὡσεὶ τὸ δημόσιον καὶ τὸ
μερικὸν τῶν Ἄγγλων νὰ μένουσι εἰς ἀγνοί-
αν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν Ἑλλη-
νικῶν πραγμάτων, τὸ δὲ ἐπίλοιπον Κύριε,
ἐξαρτάται ἀπὸ Ὑμᾶς· Σεῖς ἐποῖεμπορετε ἐν
δόξῳ, φερθῆτε καὶ μὲ τιμὴν πρὸς τοὺς
Συμπατριώτας Σᾶς, καὶ πρὸς τοὺς Κοσμοί,
καὶ τότε δὲν θέλει πλέον ἠμπορεῖ τις νὰ
λέγῃ, καθὼς εἰς δύο χιλιάδων χρόνων θε-
ᾶσημα πολλὰκις ἐρρήθη με τοὺς Ῥωμαί-
ους Ἱστορικοὺς, ὅτι „ Ὁ Φιλεπὸμνην ἐσα-
βῆ ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλλήνων „.

Μη θέληστε νὰ συγχωρήσητε μηδὲ
αὐτὴν τὴν συκοφαντίαν (καὶ ποῖος ἠμπο-

ρεῖ νὰ τῆκ ἀποφυγῇ, μάλιστα εἰς τριῦτον δεινὸν ἀγῶνα;) νὰ ἠμπορέσῃ νὰ συγκρίνη τὸν
Ὀυεραλὸν Σατράπην με τὸν Ἑλληνα Πατριάτην, ἐν εἰρήρῃ, ἀφ' εὐ αὐτὸς τὸν κατέ-
στρεψε ἐν Πεδερίῳ. Παρακαλῶ νὰ ἀποδεχθῆτε τὴν εὐκρινῆ μου ταύτην γνώμην ὡς
σηματικὴν προσκλήσεώς μου εἰς τὰ ἀληθῆ Σᾶς συμφεροντα, καὶ νὰ μέσχησθε, ὡς ὁμοῦ-
γῶμαι, διὰ πάντα ταπεινότητος ὄψιλος Νόελ Βύρων Πατριάρχης τῆς Ἀγγλίας.

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς πλείοσι.

Φρανκλινος.

Μεσολόγιον τῆ 5 Ἰαννουαρίου. 1824.

Κοινοποίησις τῆς Ἑλληνικῆς ἑταιρείας
(Κομπάτου) τῆς Λονδρας.

Η παρούσα τῆς Ἑλλάδος κατάστασις ἔλκει δικαίως εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς τὴν συμπάθειαν ὅλων τῶν φίλων τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ διὰ τὴν θρησκευτικὴν, καὶ διὰ τὸν εὐγενισμὸν τοῦ ἔθνους.

Μὲ ὅλον ὅτι αἱ περιστάσεις αὐταὶ τοῦ ἔθνους διέτρεξαν εἰς τρόπον ἀπελπικτόν, οἱ Ἕλληνες ὅμως πάντοτε γιγαντιαίως ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν ὁποίαν πρό πολλῶν αἰώνων ἀπέβλεπον ἀνεξαρτησίαν.

Τὸ μέγα, ὅσα κινῶμεν νὰ διακωνίσουν τὴν τελευτήν τοῦ ἔθνους τούτου, εἶνε τῆς ὥρας ἐμαυτοῦ.

Ἡ Δουτικὴ Ἑλλὰς ὅλη σχεδὸν ἐλευθερώθη, καὶ οἱ Ἕλληνες κινῶμεν εὐχολούθους προσόδους. Ἐν μέτω δυσυχίων ἐνὸς πολέμου, ὁ ὁποῖος ἔκαμιν ἐποχὴν διὰ τὴν ἀπαρδειγμῶτισον τοῦ τυράννου ἀκνηθριαν, καὶ τὰς κακοταθείας τοῦ ἔθνους, οἱ Ἕλληνες ἐσχηματίσθησαν μίαν ταπεινὴν παρακατικὴν Διακίρην, ἣ ὁποία μετριάζει ὁποσδήποτε διὰ αἰῆς ρουτίμου κυβερνήτως τὰ δεινὰ τοῦ ἔθνους.

Ἦτον ἀδύνατον νὰ βλέπῃ τις αὐτὴν τὴν σημαντικὴν ἀθλίαν κατάστασιν, χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν πλείον ζήτησιν συμπάθειαν. Εἰς τὴν Γερμανικὴν Σουητικὴν (Σβί-

τξεραν) καὶ τὴν Γαλλίαν ἐσχηματίσθησαν ἑταιρεῖαι (Κομπάτα) διὰ νὰ εὐκολύνωσι περισσώτερον τὰς προσόδους τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Αἱ παρακάτωθεταὶ σχηματικαὶ ποσότητες εἰς αὐτὰς τὰς ἑταιρεῖας (Κομπάτα) εἶναι σημαντικαὶ, καὶ ἡ ἐνέργεια, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία πρέκυψε ἐξωτερικῶς, φέρει τμήσιν τόσων εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας. Ὅσον καὶ εἰς τοὺς συνηγόρους καὶ φίλους τοῦ:

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην Βρετανίαν, τὸ περιβλεπτόν θεάμα ἐνὸς ἔθνους τὸ ὁποῖον ὡς ἐξ ὕψους τρέχει πρὸς τὸ φῶς καὶ τὴν ἐλευθερίαν, δὲν ὑπέληφθη παρά ὡς ἀναζητήσις ἔθνικῶν δικαιωμάτων, καθὼς καὶ πολλὰ διαδύμενα ἀπέδειξαν ὅτι ὑπάρχουσι τοιαῦτα αἰσθηματὰ, καὶ δίκαιον εἶναι νὰ λυπόμεθα, διότι ἕως ὄρας πρόσπερρῆμεν ἔχι ἀναλόγως εἰς πρὸς αὐτό.

Τέλος πάντων μίαν πολυάριθμην ἑταιρείαν (κομπάτου) φιλελλήνων ἐπέστηθη, καὶ ὁ καιρὸς ἐφάπτεται, καθ' ὃν αὐτοὶ ἐκτίρῃσαν τὸ χρέος τοῦ νὰ κάμουν μίαν γενικὴν πρόσκλησιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος εἰς βεβαιότητα ἐνὸς λαοῦ, ὅστις πρῶτον ἐσάθη ἐλευθερὸς καὶ πεφωτισμένος, πλὴν εἰς τὸν αἰγὴν τυράννον ἔθνον, διέμεινεν ἐπὶ πολλῷ ὕστερον, εἰς τὸ σκότος τῆς γνῶσεως τοῦ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Σεβαστάδιατέρες, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Ἑλληνικὸν ἀναγεννώμενον ἔθνος, ἐγκλισεύθη τὴν πολιτικὴν του ὑπαρξίν, Παράξουσιν, καὶ Βουλὴν, ἡ εἰς Σας προσκινῶναι τοὺς ὀφθαλμούς του τὸ ἔθνος αὐτὸ, καὶ προσημέναι ἰδῆ, ὅτι με γενναϊότητα, καὶ πατριωτισμὸν, ἀνάλογον με τὸν ὑπερτάτον Βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον Σας ἀνεβίβασε, θέλετε ὑπερασπισθῆ τὰ δίκαια του, τὸν πολιτικὸν ὀργανισμὸν του, καὶ τὸν παρ' ὑμῶν πρὸς σωτηρίαν του ἐξοπλισμένους νόμους. Μὴν δειλιάσῃτε ποσῶς εἰς τὴν τελεσφορίαν τῶν ἱερῶν τούτων χρεῶν Σας. Οἱ θέλοντες τὰς καταχρήσεις εἰσὶν ὀλίγοι ἄρπαγες, τοὺς ὁποῖους πᾶς πνεύων Ἑλληνικὴν καρδίαν, ἔμαθεν ἤδη νὰ καταφρονῇ. Οἱ ὀλίγοι εἰς αὐτοὺς ἔτι μένοντες φίλοι εἰσὶν ἀνθρώποι ἀπατημένοι ἀπο τὰς ψευδεῖς, καὶ ἰσχυτεῖς αὐτῶν υποσχέσεις, οἱ τινες ἀφ' οὗ ἰώσῃ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ἐκβάντες ἀπὸ τῆ ἀπάτη των, θέλουσι Σας ὁμολογήσει χάριν, ὅτι ὄν τὸν ἀφήσατε νὰ πέσωσιν εἰς το βάρβαρον ἐκεῖνον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐζητούν οἱ κεικουργοὶ νὰ τοὺς ῥέψουν, οἱ δὲ λοιποὶ, Ἕλληνες ἅπαντες, ἡμεῖς δὲ κατ' ἐξοχὴν καὶ πάντοτε, θέλομεν ὑπερασπισθῆ ὅλαις δυνάμεσι τὰς δικαίας ὑμῶν πράξεις.

Με τὸ ἀνήκον σέβας ὑποφαινόμεθα,
Ἄπο Ἰδρας τῆ 28 Νοεμβρίου 1823.

Ὁ Πρωτόδικος τῆς Ν Ἰδρας

Πρὸς ὀδηγίαν Σας Σας ἐμπεριελείομεν καὶ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν ἐπιτολήμας.

Τ, Σ,

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Τὸ ἴδιον μας πρὸ τριῶν ἡδὲ ἑτῶν ἰπο-

(33)

τ φέρεται μέγιστος ἐυστίας ἡ ἡμεῖς δὲ κατ' ἐσχῆν ἐθαπαυήσαμεν ὀληντὴν παρουσίαν μας, καὶ εὐφραίμεν τὰ πλοῖά μας διὰ νὰ τὸ ὑπερασπισθῶμεν εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου ἀγῶνα του ἐν ὧ ὅμως, ἡμεῖς φέρομεθα εἰς τὴν σωτηρίαν του, καὶ ἀσπαστάσασίν του, ἀλλοὶ με ἀνθρώπους καταχρήσεις διακοπάζουσι τὰ ἔθνη καὶ πάντα, καὶ διὰ νὰ ἔμπορῶσιν νὰ ἐκτελεστοὺν τοὺς πλεονεκτηκοὺς αὐτῶν σκοποὺς, κατασπάζουσι πάντοτε τὴν αὐτοκρατίαν, τὴν καταφρόνησιν πῶς ἐνομιμας, τὸς δικαίας, καὶ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, ὁποῖοι μόνον εἰς τὰς αὐτοκρατίαις ταύτας δύναται νὰ καταπύσῃ τὰς προσόδους ὅλας τοῦ ἔθνους, αἱ ὁποῖαι, εἰρημὸν ὑπάρχον ἐυστία, ἔπρεπε, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀπεδέξαμεν, νὰ ἀρκῶσι πρὸς τὰ ἐτήσια ἔξοδα καὶ μᾶλλον κατ' ἕνα νὰ περισσεύωσι, δέχως νὰ ἐπιτεθῆ φόρος παραμικρὸς εἰς τὸν λαόν. Ἐάν τοιοῦτότρόπως ἐξαποδοθῶσιν τὰ πράγματα ἐπὶ ὀλίγον, ἡ ἐπανόσασίμας ὄντως ἐκείνην διὰ νὰ πλεονεκτήσῃ με ὀλίγον ἀποχρήσεις τῶν πλοίων, καὶ νὰ θυσιάζωμεν εἰς τὴν πλεονεξίαν τῶν τῶ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλον.

Τὸ ἱερὸν Σώμα Σας ἀνέλαβεν ἀπὸ τὸ ἔθνος τὸ βόρος τῆς συντηρήσεως, καὶ ἐκτέλεσεως τῶν νόμων, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν Σώμα Σας βλέπομεν, με βαθύτατον πόνον τῆς καρδίας, οὐχὶ μόνον νὰ θεωρῶνται με ἀδ ἀφορίαν, αἱ ἐγληματικότεραι καταχρήσεις, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ὑπερασπίζονται καὶ προάγωνται, ὡς μηδὲν δὲ νὰ ψηφίζεται τὸ Βουλευτικὸν Σώμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδρεύουσι καὶ συγκυβερτίζονται, τὸ παρασπαστικὸν καὶ ἡ Βουλὴ ὅλων τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.

Εἶναι καιρὸς ὅμως νὰ παύσωσιν αἱ καταχρήσεις, ἡ βασιλευτὴ δὲ μόνον ἐνόμος ἡμεῖς, ὅλαις δυνάμεσι θέλομεν συνεισφέρει εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο ἔργον. (Ἀρχὴν δὲ ποιῶμεν διευθυνόμενοι εἰς τὰ ἔξοδα ὑμῶν ὑποκειμένα, καὶ παραμικρῶν

τῆς Σας, εἰάν εὐγνωμονεῖτε πιστοῦν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κατακλιπωμένον ἔθνος. δι-
 ούτε ἔσσετε εἰς Σας τὴν ἐλπίδα τῆς θερα-
 πείας του, καὶ τῆς σωτηρίας του· νὰ συ-
 νεργήσητε εἰς τὸ τέλος πάντων με πατριωτικὴν
 εὐληθρίαν, καὶ ὁμόνοιαν, με τὸ Σεβασ-
 τὸν Βουλευτικὸν Σώμα, εἰς τὸ νὰ
 καταπαύσῃ πᾶσα κατάχρησις, νὰ ληφθῶ-
 σι δὲ καὶ ἐκτελεσθῶσι, δραστηρίως τὰ μεσα-
 τὰ ἀγαθαῖα, καὶ ἀμφοτέρωθεν διὰ νὰ εὐ-
 τακτῆσθαι, καὶ ἐπιμένοντες νὰ οἰκονομηθῇ τὸ
 Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον διακινδυνεύει
 νὰ ἐξολοθρευθῇ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ
 χερσαθῶν ὀλίγοι ἀναίτηχυνται, καὶ σὺχρ-
 τασοὶ ἄρπαγες.

Ἀπὸ Ἰόρας, τῆ 28 Νοεμβρίου 1823.
 Μὲ τὸ ἀνῆκου σεβας ὑποταγόμεθα.
 Οἱ Πράξιμοι τῆς Νήτου Ἰόρας.

T. Σ.

Ἐιδόσασι Ἐξωτερικῶν

Ἀναγιγνώσκοντες εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν
 Παρισίων ὀνόματι Ὀριφλάμ τὸ ἔξῃς
 παράρτημα.

Παρίσιοι, τῆ 6 Ὀκτωβρίου 1823. Ν.

Φαίνεται πῶς πιθανὸν εἶναι οἱ δυσυχεῖς Ἑλ-
 ληνες, θέλουσι παύσει ἀπὸ τὸ νὰ ἦναι
 ἐγκαταλειμμένοι, καὶ ὅτι Χριστιανικὴ δύ-
 νάμεις δὲν θέλουσι ἀφήσει εἰς τὸ ἔξῃς
 νὰ λοιμοκτανῶσι καὶ νὰ ἐξολοθρευθῶνται
 οἱ ἀρχαιότεροι ἠπὴκοι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ
 τοῦ Σταυροῦ. ἤρρησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ
 νομίσωσιν, ὅτι ὑπάρχει φυσικὴ καὶ θρη-
 σκευτικὴ ἀμμοχία μεταξὺ τῶν ἔθνων, ὅσα
 πρεσβεύουσι τὴν ἕψησιν τῶν θρησκείων,
 καὶ ὅτι ἤθελαν εἶθαι αἰτία κοινού σκαν-
 δάλου, ἴσως μάλιστα καὶ προσεχὸς μεγα-
 λῆς μας καταστροφῆς ὡς πρὸς τὰς ἐπερ-
 χόμενας γενεάς, ἢ ἀναλγητος ἐκείνη φιλο-
 γενεῖαν τῶν φρονημάτων, τὴν ἔκτασιν τῶν φώτων, καὶ τὴν πατρικὴν τῆς διοικήσεως αὐτῶν
 ἀγαθότητα, ὅποια ἄραγε καλὰ δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτοὺς ἐλπίζόμενα ὡς πρὸς τῶν λατῶν

σοφίᾳ ἢ τὸς μέχρι τὴν σήμερον μᾶς κα-
 τήσασε δεκτὰς ἀπαθείς τῶν δυσυχιμάτων,
 καὶ ὅποια πρὸ τριῶν ἡδὴ χρόνων καταπε-
 ἔσαν τὰς ἰσχυρότερας ἐπαρχίας τῆς οἰ-
 κουμένης, καὶ ἐκείνας μάλιστα, πρὸς τὰς
 ἀπαίας χρεωσούμεν τὴν μεγαλύτεραν εὐγνω-
 μωσίην. Ἀρκετὰ ἀπελάτταμεν τοὺς καρπούς
 τοῦ αὐσηματος τὸ ὁποῖον ὁ Αὐστρια-
 κὸς Παράτηρη τῆς ἐξεθείαζεν ὡς ἔρ-
 γον ὑψηλοτάτης σοφίας.

Ἐξυπνήσαμεν ἔθνος βάρβαρον κα-
 ταβυθισμένον εἰς ὕπνον βαθυτάτον, ἀ-
 νεδείξαμεν μάχιμον, ἐδώσαμεν εἰς αὐτὸν
 τὴν συναίσθησιν τῶν δυνάμεών του, καὶ τὸ
 ἀποκατεστήσαμεν λαὸν αὐθόχῃ καὶ ὑπερή-
 φανον. Ἐν ᾧ ἐδυνάμεθα νὰ προσάξωμεν,
 ἐνομίσαμεν φρονιμώτερον νὰ ταπεινωθῶμεν
 εἰς ἰκεσίας, καὶ κατηντήσαμεν νὰ μετα-
 χειρισθῶμεν μεσιτείας εἰς διοίκησιν ἀπολί-
 τευτον, τῆς ὁποίας ἡ παρουσία εἶναι πρῶ-
 τερακοσίων περίπου χρόνων ἔλεγχος καὶ
 κατασχευὴ τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων.
 Βαβυλοῦσιν ὁμοίως, ὁμοίον ἔστωμα δεκά
 διαδεχθῆ τὸ μέχρι τοῦδε, διότι τώρα ἐ-
 γνωσθη σαφέστατα ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι
 ἀποστάται, καὶ ὅτι ἄγριοι κατακτηταί,
 καὶ ἀπηνεῖς τύραννοι δὲν ἔχουσι τί κοινόν
 με Βασιλεῖς νομίμως. Ὄθεν δικαίω τῶ
 λόγῳ ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ δυσυχεῖς Ἕλληνες,
 τοὺς ὁποίους ἡ ἀκαταμάχητος γενναϊότης των
 ἐσήρριξε μεταξὺ φρικωδέστατων δυσυχιών,
 θέλουσιν εὐρεῖ εἴρειμα εἰς τοὺς συναδελ-
 φούς των χριστιανούς, οἱ τινες εἰάν ἀπὸ ζή-
 λου δὲν ἐκστρατεύσουσι ὑπὲρ αὐτῶν, τοῦλάχιστον
 θέλουσι τοὺς βοηθήτη με δραστηρίων
 μετιτεῖαν, καὶ αἱ πολιτισμένοι δυνάμεις θέ-
 λουσι ἀναλάβη τὸν ἀνήκουτον τόνου πρὸς
 τὴν αὐτὴν ἔθνος βροβάρου καὶ ἀμαθοῦς.
 Φρονούσιν, ὅτι τὴν συντυχίαν τῶν Αὐτοκρατορῶν
 εἰς Ἑσπονδίας δὲν θέλει εἶναι ἀλλοτρίαν πρὸς
 τὸ εὐγενές πρᾶγμα, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος.
 Ἀφ' οὗ οἱ Βασιλεῖς ἀνεδείχθησαν σήμερον
 ἀληθεῖς εὐεργεταὶ τῶν λατῶν, διὰ τὴν εὐ-
 γενεῖαν τῶν φρονημάτων, καὶ τὴν πατρικὴν τῆς διοικήσεως αὐτῶν
 ἀγαθότητα, ὅποια ἄραγε καλὰ δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτοὺς ἐλπίζόμενα ὡς πρὸς τῶν λατῶν
 τὴν εὐδοκίαν;

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 3

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φρανκλίνος.

Μεσολόγγιον τῆς 9 Ταυμουαρίου 1824.

Ἐσωτερικά

Ὅποιον τέλος ἔλαβεν ἡ κατά τῆς
Ἑλλάδος ἐκστρατεία τοῦ παρελθόντος
ἔτους.

Ενα χρόνον σχεδὸν προηγήτερα ἐφοβήθησαν τὴν Ἑλλάδα μετ' ὄνομα τοῦ Σκόνδρα, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰαννουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους κρούθησαν αἱ φρεναὶ ἐτοιμασίαι τῆς θαλασσιῆς δυνάμεως τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ὁποίας διοικητὴς ἐμελλε νὰ ᾖναι ὁ Χουσερέφ Μεχμέθ Πασάς, μαθητὴς τοῦ Χουσεῖν Πασά, ὅστις ἐτελειοποίησε τὸ ναυτικὸν τῆς Τουρκίας. Ὁ σόλος συνεκρατήθη καλῆτερα παρὰ ἄλλοτε, καὶ ὁ Σουλτάνος εἶχε τὴν ἐπιπέμπειν εἰς τὴν ἀξιώτητα καὶ φρόνησιν τοῦ ἀρχιθαλασσοῦ του, ὡς τὸν ἐκπροσιώδουσαι, ὡς λέγουσι, ἕως εἰς τῆς Χέρσε τ' αὐπέλι, ἐκπλέοντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. Αἱ ξένοι δυνάμεις ἐλειονολογοῦσαν τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καὶ τινὲς νύχουτο νὰ πείθωσι καὶ, μετὰ τὴν ὑποταγὴν καὶ ταπεινωσιν, νὰ ἀπατρέψῃ τὴν θύελλαν, ἥτις ἐμελλε νὰ διαρρήσῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἑσθ' ἐνόμισον ὅτι ὁ Τούρκος ὠμοίαζε Ἀέοντα καὶ ῥώμενον, ἔλεγον· “Γύρα δελεῖ ἐξυπνήσῃ καὶ κατασπαράξῃ μετὰ τοῦς ὄνυχας τοῦ μίαν φύχταν ἀποσατῶν”.

Ἄλλὰ τί ἔακμεν ὁ Σκόνδρας εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ τι ὁ Καπετάν-Πασάς εἰς τὴν θαλάσσαν; Οὗτος, ἀφ' οὗ διήλθε τὸ Ἀρχιπέλαγος, χωρὶς νὰ δοκιμάσῃ νὰ καθυποτάξῃ τὰς νήτους, σπεύδων νὰ προφθάτῃ εἰς τὸν τάχος, διὰ νὰ τυμπράξῃ μετὰ τὰς δυνάμεις τῆς ξηρᾶς, ἐφύσας εἰς 11. Ἰουλιου (τὴν 5 Ἰουλίου), ὅπου παρέμεινε τεσσαράκοντα καὶ μία ἡμέραν, κρατῶν εἰς ἀπολειπτικὸν τὰ παράλια τοῦ Μεσολογγίου. Κατ' ἔλθον αὐτὸ τὸ διάστημα δὲ ἐδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ἄλλο, παρὰ νὰ καύσῃ τινὰς βάρκας, μετὰ εἰς τὸν Ἀχελῷον, καὶ νὰ δοκιμάσῃ εἰς μάτην ἵππεσιν πλησίον τοῦ εὐνῆς (Ψίδαρη)· δὲν ἐπίστα δὲ νὰ ὑβρίζεται ἀπὸ τὰ πλοῖα τῶν κατοίκων, τὰ ὁποία διεκδύμουν ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ μέσου τοῦ σόλου τὰς ζωτήροφας εἰς αὐτὴν τὴν τόσον ἀναγκαίαν καὶ περισπαστῶν πόλιν, πολιορκουμένην ἤδη διὰ ξηρᾶς. Ἀφῆσας (τὴν 15 Αὐγούστου) τὰς Π. Πάτρας, ὑπήγε νὰ ὑποτάξῃ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους· ὅλλ' ὁ Ἑλληνικὸς σόλος ἐξέπλευσε ὁ δὲ νὰ τὰς διαυθεντεύσῃ. Ἐξ ἑλληνικὰ πλοῖα μετὰ τὸν ἀθάνατον Μιασῆλην, εὐρέθησαν κατὰ τύχην τὴν αὐτὴν τῆς 15 Σεπτ. μεταξύ εἰς ἔλιον ὀκτώφρεγάδας κορβέτα καὶ μπρίκια τοῦ ἐχθροῦ, ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀθωγος· μετὰ τῶν σάρων ὠρῶν ναυμικίαν ἀετίπασαν τῆς κυκλώτασαν αὐτὰ ἐχθρικήν γραμμὴν, καὶ

ῥῆς ἐπὶ λάβωσαν ἑλληνὴν ἑπιπέδου εἰρη εἰς ἐλαφρὰ πλῆρωμένους καὶ τὸν χεῖρον εὐδὸς ἠρακίου (μπορλότου) καυτοῦ ἀνωφελῶς. Μετὰ ταῦτα, εὐρισχόμενος εἰς τὴν ἄστυ τῆς Σκιαθοῦ, τὴν ἐπέλας ὑπέταξεν, ἐπιπύθη ἐξελθὼν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν, ἀγκαλιὰ κατωτέρων τὸν ἀριθμὸν, καὶ με μεγάλην φόβον ἠναγκάσθη νὰ τραβηχθῆ, καλῶς ἔχων, εἰς Ἑλλήσπυτον (Δαρδανελία)· ἡ μετὰ ταῦτα ναυμαχία δὲν ἔχει σχετὶν με τὸν μεγάλον στόλον ἐξ ὅσων καὶ πολεμικὰ καὶ φορητὰ πλοῖα, ἐν εἰς καὶ τέσσαρα τοῦ Ἀμπουλαμπούτ-Πασά, Ῥούμλη-Βαλετί, μετακομίζοντα τροφὰς εἰς Εὐρύπον, μέρος ἐκυριεύθησαν, καὶ μέρος κατεβράσθησαν εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ ἑπτὰ Ἑλληνικῶν, ἐκτὸς ἐνός, τὸ ὁποῖον διετώθη.

Ὁ δὲ Σατραπὴς τῆς Σκόνδρις, ἀφ' οὗ διέβη τὰ ἄγραφα με δεκαπέντε περίου χιλιάδων στρατεύμα, ἀφ' οὗ τὸ ἰσχυρότερον μέρος τοῦ στρατεύματός του ὀλίγον ἔβλεψε νὰ κατατροπωθῆ δι' ὄλου εἰς Καρπειήσιον, ἀπὸ τὸν μεγάλστολον Μάσκον Μπότζαρην, ὅστις με ἑκατὸν πενήκοντα πολεμιστὰς ἐπέπεσε νυκτὸς εἰς αὐτό, καὶ ἐμεινεν εἰς τὸ γάδιον τῆς ἀφῆς ἐνώστας τὰς δυνάμεις του κατέβη εἰς τὸν Κατω Ζυγὸν τῆς Αἰτωλίας, καὶ ἔστηεν, ὁμοῦ με τὸν Ὀμέρ-Πατᾶν, τὸ στρατοπέδον του εἰς Γουριαν, χωρίου κείμενον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀχελῷου (Ἄσπευ) τῆ 17 Σεπτ. Μὴ τολμήσας νὰ προσβάλῃ εἰς τὸ Μετολόγγιον, τὸ ἐπίον εὐρηκεν ὠχυρωμένον, ἀφ' οὗ τὸ στρατεύμα του ἐπεριφέρθη ἐνα μῆλα ἀπὸ τὸν Ἀχελῷον ἕως εἰς τὸν Εὐφρόν, μετεκόμισε τὸ στρατόπεδον εἰς τὰ περιβελία καὶ τοὺς ἐλαιῶνας τοῦ Ἀνατωλικῷ, ἀπέναντι τούτου, πρὸς Μεσημβρίαν (τὴν 17 Ὀκτ.) . Ὁ ὑπερήφανος εὐτος Σατραπὴς, ἀφ' οὗ ἔρριψε χιλιάδας βόμβας εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν· ἀφ' οὗ ἀδοκίμασεν εἰς μάτην νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν

θάλασσαν ἑπτὰ μιὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔφερε διὰ τῆς πεδιάδος ἀπὸ τῶν Ἀχελῷον, μαθὼν τὴν ἴσταν τοῦ Οὐρμαλικῷ στόλου, τὰ ἐκπλεῖσαι τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, διευθυνομένων εἰς Μετολόγγιον, καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Περκίφ-τζαλη-Ιουσοῦφ-Πασά, κατὰ τὴν Ἀνατωλικὴν Χερσον Ἑλλάδα· συλλεγόμενος δὲ ἀπ' ἐτέρου μέρους τὴν πλῆσιστιν τοῦ χεῖματος, καὶ τὰ διάφρα Ἑλληνικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα τοῦ οἰκιστοῦ τῆς ἀνταπόκριτιν καὶ τὰς ζωστροφίας, ἠναγκάσθη νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν (τὴν 17 Νοεμ.) , καὶ βιαίως νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὄρειων τῆς Ἀνατωλικῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτάφη τὸ τέταρτον μέρος τοῦ στρατεύματός του· ὄντος μετὰ δύο ἡμερῶν διάτριψιν εἰς Ἄρταν, ἐπορεύθη εἰς τὰ ἰδιὰ· ὁδὸν Ὀμέρ-Πασά εἰς εἰρημὸν εἰς Πρέβεζαν ἢ Ἄρταν.

Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατεία τοῦ περὶ τούτου ἔτους, ἥτις, ἀντὶ τὰ καταστροφή τὴν Ἑλλάδα, νύζησεν ἠθικῶς τὰς δυνάμεις τῆς. Αἱ τρεῖς θαλασσιναῖοι νῆσοι, ἐμψυχωμένοι ἀπὸ τὰς λαμπρὰς νίκαις των, βεβαιωθεῖται ἐτι μᾶλλον πόσον συντρέχουσι εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, μετὰ τὴν ἐνωσίαν των, ἀπεφάσισαν ἤδη νὰ λάβωσι πρόνοιαν τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ συντελέσωσι εἰς τὴν νόμιμον τὴν σεράσιν. Οἱ πρόκριτοι καὶ οἱ ἀρχηγεῖ τῶν ἀρμάτων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, βλέποντες τὴν ἐρήμωσιν τῆς χώρας, καὶ τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων τῆς χωρὶς οἰκίας καὶ χωρὶς τῶν πρὸς γεωργίαν χρησίμων ζώων, ἀπεφάσισαν νὰ εὐρουν ἰατροίαν εἰς τὰς πληγὰς των, καὶ συλλεθόντες εἰς Μετολόγγιον, ἐτεκίβησαν περὶ τῶν μέσων τῆς μελλούσης ἀφραλίας, καὶ προοργάνισαν τὸ πρῶτον σφινερον εἰς τὰς περιστάσεις των σύστημα

Ἐπιτομὴν οἰκονομίας (α)

Διαρκούσης ἐτι τῆς πολιορκίας Μεσολογγίου καὶ Ἀνατωλικοῦ, οἰκᾶτοικοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐνθυμήθησαν ἐκείνον, ὅστις κέρυσιν, ἀφ' οὗ εἰς μάτην ἐπάσχισε, μετ' ἑνὸς ἀγῶνας, νὰ ἐμποδίσῃ τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν, πραγγομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτομῆς. Ἐβλέπων ἤδη κινδυνεύον τὸ ἔσχατον προπύργιον τῆς Ἑλλάδος, κατέβη ἀπὸ τὸν Ἀράκυνθον (Ζυγόν) διὰ νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ Μεσολόγγιον, μετ' ἑνὸς πηλοῦ Μεσολογγίτας, καὶ μετ' ἑνὸς ἀείμας Μάρκον Μπότσαρη· ἐπρόσβησαν εἰς τὴν γενικὴν Διοίκησιν, ζητῶντες μέσον βοήθειας, καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· ἡ Διοίκισις ἤκουσε τὴν δευτέρω, καὶ ὁ Π. Μαυροκορδάτος ἐφθάσεν ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν κλεισθῶν εἰς Μεσολόγγιον (τὴν 30 Δεκεμβρ.).

Ἡ πρόνοια, ἣτις ἐπιβλέπει εἰς τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος ἐνεύσεν εἰς τὴν καθάρτην τοῦ φιλελληνικοῦ καὶ γενναίου Λογίου Βύρωνος, διὰ νὰ συνηρηθῇ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Οὗτος βλέπων τὸ μᾶλλον ἐκτεθειμένον εἰς κίνδυνον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἔχον χρεῖαν ἐξαιρετοῦ βοήθειας, ἀφ' οὗ ἐδάνεισεν ὑπὲρ αὐτοῦ εἴκοσι χιλ. ταλ. λήρων· εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἀπεράσισε, μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς Μεσολόγγιον, καὶ νὰ προσθέσῃ, εἰς τὴν ἀθανασίαν τοῦ ὀνοματός του, τὴν εὐκλειαν τῆς συμπραξείας του εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφ' οὗ τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ μετέβη εἰς Κρανίδιον, καὶ ἐκιοινοποίησεν ἐπιστημῶς τὴν μετάβασίν του ἐκεῖ, τὸ κοινὸν τῆς Ἰθάρας ἔγραφε

(α) Ἐπομένως θέλομεν ἐκδώσῃ τὰ πρακτικὰ κινήματα τῆς ἀναγεννήσεως.

καὶ ἀλλήν ἐπιστολὴν (ἰδε ἀνωτέρω) πρὸς τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ, τὴν ὁποίαν κρινόντες ἀξίαν τῆς περιγραφῆς τῶν ἀναγωγῶν μας, ἐκδίδομεν ἐνταῦθα.

ΠΡὸς τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ Κρανίδου Σεβαστῆ ἐπιστολή τῶν 4 τοῦ ἐνεσῶτος ὑπὸ Αφ. 596 καὶ ἡ ἐν αὐτῇ προκήρυξις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀσμένως βλέπομεν, ὅτι τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΣΑΣ ΣΩΜΑ ἀνέλαβεν αὐτοῦ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους σωτηριώδεις ἐργασίας του. Τὰ ἐν Ἀργεῖ ἐσχάτως συμβάντα ἀφαίρεταν τὸ πρωταεῖον ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐτι ἐκρύπτοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ὄχλου αἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, οἱ δυσίαζοντες εἰς τὰ ἴσα μόνον συμπερῶντα, καὶ τὴν κατάστασιν τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ αἷμα τῶν πολιτῶν. Ἀπεδείχθη ὁμοῦ πόσον εὖνοι ἀδυνατοὶ καὶ μικροὶ οἱ καταχωρημένοι τὸν νόμον ἐνοπίου τῶν ἱερῶν φυλάκων αὐτοῦ, καὶ τῶν ΣΕΒΑΣΜΙΚῶΝ ΠΑΤΕΡῶΝ τοῦ ἔθνους. Ἐξακολουθήσατε λοιπὸν δραστηρίως καὶ γενναίως τὸ σωτήριον ἔργον τῆς καταπάνσεως πάσης καταχρησίας, καὶ τῆς ματαιώσεως παντός ἰδιοτελοῦς σκοποῦ ὑπὸ τῶν ὁπίων δεινῶν ἀσθενεῖ καὶ δυσυχεῖ τὸ ἔθνος ὄλον, ἐν ᾧ ἐντροπῶσι καὶ ἐυφραίνονται ὀλίγοι πλεονέκται τυραννίται, ελιτίνες, ἀν καὶ ἀνάξιοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, διαρπάζουσιν ὁμοῦ τὴν ἔθνικὴν κατάστασιν, κατακρατοῦσι τὰ ἔθνικα φρονήματα, καὶ κινῶσιν τέλος πάντων εἰς ἀλλήλομαχίαν τοὺς γενναίους στρατιώτας καὶ ἐπιμαχίους τῆς Πατρίδος, τοὺς ὁποίους δεῦν ἐσάθησαν ἀξίον νὰ κινήσωσιν ἢ νὰ ἰδαχθῶσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Συνηρηθῶσιν ἔχει εἰς τὸ κατὰ χρεὸς ἐπιχειρηματίας τοῦτον, πρῶτον τὸν

Θεδν , ας τις δια πολλων ηδη θυματων ενταργως επεδειξεν , ετι εθεσπισε και υπερασπισεται την σωτηριαν των Ελληνων . τον αγαθον επετα και εξυπνον λαον της Ελλάδος , ες τις πατχει απο μερους των νυν τυραννιστων , τυραννικα βαρυτεραν παρα την Οθωμανικην , και ηρας τελος παντων , οτινες θυσιάζσαντες εως τωρα την κατασασίμας , δια να αποσπασωμεν απο τας φθορακοικας χειρας του αγαρινου τυραννου , την καλην και φιλατην Πατριδα μας , την Ελλάδα , θελομεν χυσει και την τελευταίαν ρανίδα του αιματός μας , δια να υπερασπισθωμεν κατα των εσωτερικων αυτης τυραννων , το , δια του οργανικου , νεμου , απαραβιασον του παραστατικου ; και Βουλευτικου αυτης σωματος , εις το ποιον εδρευει η Μεγαλειότης , και η Ελλάς ενεπιστευθη τα Ιερα αυτης δικαιοδικατα .

Δεν σας λαθθάνει , οτι ο εχθρος αρχισε τας καθ' ημων ετοιμασίας του . σοφισθητε λοιπον , οτι το πρῶγμα αναβολην δεν επιδέχεται , διότι δεν οικονομείται νεα Ελληνική κατά Σάλασσαν , η κατὰ ξηραν στρατεία , εν οση τα οικονομικά του εθνους μετα είναι εις την διάκριτιν των αχρητιστων πλεονεκτων , δια τας καθημερινάς καταχοήσεις . σοφισθητε δε , οτι αι καταχοήσεις δεν θέλου πάντε ποτε , εν οση οι εσπαγες και οχι η Διοίκησις , κατέχουσι τα εθνικά φροφια . εν οση αυτοι , και οχι η Διοίκησις , κινουσι την στρατιωτικην δύναμιν , την ποίαν πληρώνοντες και εφοδιζοντες με το χυλισημοριου των εσπαγων των , ακριβουσι μεν σημαντικως , μεταχειρίζονται δε μόνον προς ιδιων των ωφελειαν και παραλυσιν της Διοικήσεως , σχεδον δε ποτε κατα του εχθρου . και οτι η Διοίκησις δεν θέλει κινήσει ποτε την στρατιωτικην δύναμιν , εν οση δεν εχει εννομον Εκτελεστικον Σωμα , και επιμελως καθαρισμένον , οχι μόνον απο τους

ποιούντας καταγραφείσας , ολλα και απο τας κατά αικρον υπερασπιστέμενους , η και μόνον παραβλέποντας αυτας . Αι το προσηκον σάβας υποφαινομεθα .

Οι Ηρωικτοι της Νήσου Υδρας .
 Τ. Σ. Απο Υδρας τη 29 Δεκεμβριου 1823 .

Μανθάνομεν οτι ο Συνταγμα τάρχης Κύριος Στάνχωπ επερωτήσθη παρα του σοφου Βενθάμου να συμβουλή εις Αγγλιαν υφαινετος Έλληνας , δια των οποίων την καλην αγωγήν , ο σοφος υτης ανηρ θέλει καταβαίει την εσον ενδέχεται μεγαλητεραν φροντίδα . δικαίως λοιπον πρέπει να ελπίζωμεν , οτι ο Κύριος Στάνχωπ θελει εναλάβει την χρεωσσομένην φροντίδα περί της εκλογής των ριθέντων νέων , συμβουλευόμενος κατα ταυτο και άλλους συνετους και ειδημονας ανδρας , ωσε να εαλωσιν οχι μόνον υιοι πατριωτων , ολγινες συλασπερον εις το να απαλλαγη η Ελλάς απο του βδελυρου των Οθωμανων δεσποτισμου , αλλα ανδρων , οτινες κατα συνέχειαν εφάησαν συντελεστικοι εις την πρόσσον της ελευθερίας εις την Ελλάδα , και οτι θέλει επιμεληθη να ηναι οι ανωτέρω δυω νεοι , σολιτημενοι απο την φύσιν , με ελεύθερα φρονήματα , με υγειη κρίσιν και με ευθεεσ πνευμα , δια να αποκατασθωσιν εν καιρω εις την πατριδα των χρέσιμοι .

Νομίζομεν μεγίστην των πατριωτων μας ευτυχίαν του σοφου Βενθάμου την φιλιαν . απο την πρώτην αρχην του ιερου αρχωνος μας ο ενδοξος ουτος ανηρ ενησχαλήθη μεγαλως εις οσα εικόλυναν την ευτηχιη αυτου εμβασιν , συνέγραψε και υπόμνημα υπαρ του πολιτικου μων συνταγματος το ποιον ελακε τωσον πλέον λαμπρον δια του σοφου Βενθάμου τον χαρακτηρα , καθ οσον ο σεβασμιος συνηγορος ημας είναι ο μεγιστος των νομοδιδασκαλων του αιωνος τουτου ιτως και των παρελθόντων . και κατα χρισος τον υσάσσειό κάμοσ ως κοτιον ευεργατην .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 4

Γαπκλιώ όφελη, τοίς πλειόσι.

Φρανκλίνας.

Μετολόγιου τῆ 12 Ταννουαρίου 1824.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν Χρονικῶν ὑπεσχέθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Μετολογίῳ συγκληθείσης συνελεύσεως τῶν προκρίτων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὄπλων τῶν πλειοτέρων ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευθέρας Σεραΐς Ἑλλάδος ἤδη ἐκκληρούμεν τὴν ὑπόσχεσίμας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Τῆς ἐν Μετολογίῳ γενομένης Συνελεύσεως.

Τῆ 23 Δεκεμβρίου ἐγένετο Σύλλογος ἀπάντων, καὶ τῶν πολεμικῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς Σεραΐς Ἑλλάδος, ὅτε ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, Κύριος Α. Μανροκορδάτος, ἐξεφώνησε τὸν ἑξῆς λόγον.

Κύριοι!

Ὅσον χαρὰν ἔλαβον, ὅτε πατήσας τὸ ἔναφος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπληροφρήθην, ὅτι ὁ πατριωτισμὸς, ἡ ἐπιμονὴ, καὶ ἡ ἀνδρεία Σας ἐματαιώσαν ὅλα τα χέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἠνάγκασαν τὸ πολυάριθμον ἐκεῖνο στρατεύμα, τὸ ὁποῖον ἐφοβήριζεν ὄχι μόνον νὰ καταπῆ τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον νὰ εἰσχωρήσῃ, ν' ἀποσυρθῆ μετ' ἐπιμὴν μεγάλην, καὶ μετ' ἐπιμὴν μεγάλην κατα-

σχύνην, ἐξω τῶν συνόρων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος· ἀλλὰ τὴν τόσῃ εὐχαρίστητι αἰσθάνομαι, εὐρισκόμενος σήμερον μετὰ ξύ τὸσον πολυαριθμοῦ Συνελεύσεως, τῆς ὁποίας δικαίως ποεπεὶ νὰ ἐλπίζω πολλά καὶ λαμπρὰ τ' ἀποτελέσματα, διότι ἤμπορῶ νὰ εἶπω, ὅτι ἐγένεν αὐτοκλήτως, καὶ ἀπὸ τῆς συνεισθήσης, τῆ ὁποίας ἔλαβον οἱ κάτοικοι τούτου τοῦ μέρους, τῆς ἀνάγκης τῶν νὰ ἔλθωμ εἰς ἓν, νὰ κοινοποιήσουν ἐμβραβύως τὴν κατάστασι τῶν πραγμάτων εἰς τὰς κατά μέρος ἐπαρχίας, νὰ γνωρίσουν τὰς χρεῖας τῶν, καὶ νὰ σκεφθῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξοικονομῆσεώς των. Ὅταν λοιπὸν τοιαῦτα αἰτία Σας ἐκίνησαν, ὅταν μόνον Σας ἐγνωρίσατε, ὅτι πρέπει νὰ συναγροικηθῆτε, διὰ νὰ εὐρήτε τὸ ὠφελιμώτερον, καὶ συμφερώτερον διὰ ὅλους, δὲν εἶναι ἀμφιβολία καμμία, ὅτι καὶ τὸ ἀπέτελεσμα τῆς συνελεύσεώς Σας, εἶλε εἰσθαι κοινῶφελές, καὶ ἀλόγον μετὸν σκεπὲν διὰ τὸν ὁποῖον συναθροίσθητε.

Ἄν πολλὰκις εἶναι δύσκολον το νὰ συμφωνηθῶν ἀμέτῳ δύνῃ ἢ τρεῖς γνώμῃ μόνον, βέβαιον πολὺ δυσκολώτερον εἶναι ὁ συμφωνία ὄλων τῶν γνώμῶν εἰς τὰς πολυαριθμοῦς συνελεύσεις. Ἡ συμφωνία ὁμῶς αὕτη, ὅταν ἔχη βάσιν τὴν εἰλικρινῆ ἐξέτασι τῶν κοινῶν συμφερόντων, ὄχι μόνον δὲν βλάπτει ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖ, δι. τε χρησιμεύει εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν συμ-

πρωτέρω, τὸ ὅποιον ὅλοι ἀποδέχονται, ὅτε, καθὼς εἶπαμεν, σκοπὸς κύριος ἐκείνου εἶναι ἢ εὐλικρινῆς, καὶ ἀπαθῆς ἐξέτασις τοῦ συμφέροντος. Ἐκείνο τὸ ὅποιον καιρῶς βλέπτει, καὶ τὸ ὅποιον ὀχι μόνον, πρέπει ὡς ἀπορῦγητε, ἀλλὰ καὶ νὰ διαρβύνητε, ἂν τυχὸν εὐρίσκειται μεταξύ Σας, εἴηαι τὰ ζιζάνια, ἢ ἔφασις τῶν παθῶν, καὶ ὁ σκοπὸς ἐμφυλῶν ταραχῶν, ἀντὶ τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἐπιθυμητὸν, τὸ μόνον σωτήριον εἶναι τὸ ν' ἀντικαταστήσετε πᾶν εὐλικρινῆ ἑμόνοιαν τὴν ἀπάθειαν, τὴν ἀδελφικὴν ἁρμονίαν.

Δὲν χρειάζεται νὰ Σας εἶπω πόσα κακὰ ἔμπορουν νὰ γενήθουν αἰ ταιαῦται ταραχαί, καὶ ἐμπαθεῖς διχόνοιαι, δὲν χρειάζεται νὰ Σας φέρω παραδείγματα ἀπὸ τὰς ἱστορίας. τὰ παραδείγματα τὰ ἔχομεν πρόσφατα. ἂς μᾶς χρησιμεύσουν λοιπὸν οἱ μαθήματα τὰ μέχρι τοῦδε παθήματά μας. Τοσοῦ μόνον χρεωσῶ νὰ Σας εἶπω, ὅτι καὶ δὲν ἐφοβήθη ποτὲ τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ μας, δυνάμεις τὰς ὁποίας ἢ κείρα μᾶς ἔδειξεν, ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ καταπατήσωμεν, καὶ τὰς ὁποίας εἰς τὸ ἐξῆς ἀκόμη δικαιότερον ἔμπορῶμεν νὰ περιφρονησωμεν, ἐτρόμαξα ὅμως πάντοτε τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐσωτερικῶν μας ταραχῶν, διότι πραγματικῶς εἶδα, ὅτι αὐταὶ ἔμπορουν νὰ μᾶς κάμουν τόσον κακῶν, ὅσον δὲν ἤθελον δινηθῆ αἱ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἂν ἦσαν διπλάσιαι. Αὕτη ἡ γνώμη δὲν εἶναι μόνον ἰδική μου, οὔτε τὸν τοιοῦτον φόβον εἶχα μόνος ἐγὼ. Πολλοὶ ἀνδρες σοφοί, ὅλοι οἱ φίλοι τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔδωσαν, καὶ τὸν αὐτὸν φόβον ἔλαβον· καὶ ὑμεῖς ὅμως, κυριοί, τὴν ἐπιληροφανῆσθε. Ποῖος ἀπὸ ὑμᾶς δὲν ἐγνωρίσεν, ὅτι καὶ ἀνηρημένοι ἐσάθημεν ἱκανοὶ ν' ἀποκροίσωμεν τὰς περισυνάς, καὶ ἐφετεινάς ἐκστρατείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐνωμένοι ὅλοι ὀθέλαμεν προχωρήσει, καὶ

φύγοντες τρέμον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐχθροῦ ἠθέλαμεν τὸν ἀναγκάσει πρῶτος αὐτὸς νὰ δεχθῆ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. ἐν τῷ ἔξ' ἐναντίας τώρα, αὐ καὶ εἴμεθα νικηταί διότι ἀπεδιώξαμεν τὸν ἐχθρὸν, ὁμολο, οὐμένως ὅμως ἐσημιώθημεν μεγαλῶς, ἐγυμνώθημεν, καὶ βλέπομεν κατερμημωμένους τῶν καὶ τῶν ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι ἤθελον χρησιμεύσει εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πόλεμον;

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πεισθῶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πολλοὶ πρεβάλλουν, ὡς δικαιολόγημα, ὅτι ἡ πτωχεία μας φέρει τὴν διχόνοιαν, καὶ τὰς διακρίσεις; καὶ ὅτι αὐτὴ μᾶς ἀναγκάζει νὰ προτιμώμεν τὸν ἐχθρὸν, ἀντὶ νὰ πηγαίνωμεν ἐναντίοντου. Δὲν βλέπω τὴν πτωχείαν αὐτὴν, ἐξ ἐναντίας παρατηρῶν με ἀκρίβειαν γνωρίζω, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει μέσα, ἕως καὶ περισσότερα ἀπ' ὅσα μᾶς χρειάζονται διὰ νὰ κάμωμεν τὸν πόλεμον. Φθάνει νὰ φροντίσωμεν τῶν ἐξοικουόμεν τούτων τῶν μετῶν, διὰ νὰ μὴ σκορπίζονται, ἀλλὰ με τὸ μέσον τῆς Διοικήσεως νὰ ἐξοδεύονται ὅπου, καὶ ὅπως πρέπει. Ἀλλ' ὅς ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πορισθῶμεν αὐτὰ τὰ μέτα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι δὲν ἐξαρκούν τὰ εἰσοδήματα ὅσον καλῶς καὶ ἂν κυβερνηθῶσι, καὶ ὅτι ἔχομεν χρειάν νὰ πορισθῶμεν καὶ ἐξωθεν τ' ἀναγκαῖα μέτα, γ' διχόνοια ἄραγε εἶναι τὸ ἀμμόδιον μέσον διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν μας; ὅχι βέβαια. ποῖος δανείζει χρήματα, ἔταν δὲν ἠξέλην εἰς ποῖον τὰ δανείζει, καὶ πόθεν, καὶ πῶς ἔχει νὰ τα λάβῃ; Εἰς ἄλλων βεβαίως δὲν δανείζουν παρά εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ διὰ νὰ δανεισθῆ ἡ Διοίκησις, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸν τρόπον τοῦ ν' ἀσφαλίσῃ τοὺς δανεισὰς. Τέτε, δὲ μόνον ἔχει τούτου τὸν τρόπον, ὅταν ὑπακούεται, καὶ ὅταν ὅλοι ἐκ συμφώνου τὴν ὑποσηρίζουν, καὶ τὴν δυναμῶνουν. Ἰδὸν λοιπὸν καὶ

πὸ ἐκεῖνους εἰ ὅποιοι προβάλλουν τὴν ἀνέχειαν πηγὴν τοῦ κακοῦ . ἡ μόνη δὲ ὀρθὴ κρίσις κρέματα εἰς τὴν ὁμόνοιαν , καὶ εἰς τὴν ἔνωσιν ὄλων τῶν πατριωτῶν , διότι τότε ἡμπορεῖ νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνέχεια μὲ τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων διατίτων .

Ἐγὼ , Κύριοι , ἂν καὶ εὐρίσκωμαι σήμερον μεταξύ Σας , διὰ τὴν ἐπίμονον ζήτησαί Σας πρὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ νὰ πεμφθῶ ἐδῶ , διὰ νὰ διευθύνω τὰ πραγματὰ τούτου τοῦ μέρους Σας ὁμολογῶ ὅμως , ὅτι ὅταν γνωρίζω ποσῶς χρησίμην τὴν παρουσίαν μου , ὅταν δὲν ὑπάρξῃ μεταξύ Σας ἐλκρινὴς ἔνωσις , καὶ ἀγάπη . ὅ , τι καλὸν καὶ ἂν γενῇ , δὲν θάλει γενῇ ἀπὸ ἐμὲ , ἀλλὰ χρὸ ὑμᾶς ἐνωμένους μετὰ τὸν αὐτὸν νὰ τὸ κάμετε . Ὅταν εἴσθε ἐνωμένοι , εἴσθε ἱκανοὶ καὶ μόνοι Σας νὰ τὸ κάμετε διηρημένους ὅμως οὗτ' ἐγὼ , οὔτε κανεὶς ἄλλος ἡμπορεῖ νὰ Σας χρησιμεύσῃ .

Εἶναι ἀνάγκη ἴσως νὰ Σας κάμω μερικὰς παρατηρήσεις ἐπάνω εἰς μίαν φήμην , τὴν ὁποίαν μὲ ευχαρίστησέν μου φρονῶ θύλου χωρὶς βράσιν . Διεδόθη ἴσως ἀπίστωνας , ὅτι ἕνας τάχα ἀπὸ ταῦς σκοποῦς τῆς παρούσης Συνελεύσεως εἶναι τὸ νὰ ἐιωθῇ ἡ Σερεὰ Ἑλλάς , καὶ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον . Τοιοῦτος σκοπὸς δὲν ὑπάρχει βεβαίως εἰς κανενὸς πατριώτην νοῦν , διότι ὅλοι ἐπίσης γνωρίζουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνώσεως , καὶ τοῦ συγκεντρισμοῦ , καὶ ὅχι τῆς διαίρεσεως . Ἄν ὁ πόλεμος γινόμενος εἰς τὴν Σερεάν Ἑλλάδα ἐπαίτῃ ἐξόδα εἰς τὰ ὅποια δὲν ἡμποροῦν βεβαίως νὰ ἐξαρκέσουν αἱ ὀλίγαι πρόσοδοι τούτων τῶν ἐπαρχιῶν , εἰς δὲ τὴν Πελοπόννησον περισσεύουν αἱ πρόσοδοι , δὲ τὴν ὀλιγοτητα τῶν ἐξόδων , εἶναι δίκαιον νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ προφθάσῃ τὰς χρεῖας μας . Ἐὰν γνωρίζωμεν , ὅτι αἱ πρόσοδοι καταναλίσκονται κακῶς ,

εἶναι δίκαιον νὰ ζητήσωμεν τὴν ὀρθότητα τοῦ κακοῦ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν . ἢ μᾶλλον εἰπεῖν καὶ ἐνδυναμώσωμεν τὴν Διοίκησιν , διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοῦτον τὸ σκοπὸν , ὅχι ἑμῶς ποτὲ νὰ χωρισθῶμεν , οὔτε νὰ δίδονται ἀφορμαὶ παθῶν μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς Σερεᾶς Ἑλλάδος , καὶ τῆς Πελοποννήτου .

* Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον .

Τὰ μεταξύ συμβάντα εἰς τοῦ Λόρδου Βύρωνος τὸν πλοῦν ἀπὸ Κεφαλληνίας εἰς Μεσολόγγιον .

Τῇ 15 Δεκεμβρίου ἀπέπλευσεν ὁ Λόρδος ἀπὸ Κεφαλληνίας εἰς Ζάκυνθον , μὲ δύο πλοῖα , ἐξ ὧν τὸ ἓν , εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάθη καὶ αὐτὸς , ἦτο πλοιαρίον τι , καὶ αὐτὸς διοικουμένη Μίσιον , τὸ δ' ἄλλο μὲν Βομβάρδα , παρὰ τοῦ κυβερνήτου Σπυρίων Βαλσαμάκη διοικουμένη . μεταξύ τῶν ἐπιβατῶν τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ Κόμης Γάμβρος , φίλος τοῦ Λόρδου , συνεπιφερόντων ἱκανὴν χρημάτων ποσότητα , καὶ τὰ πλεονεκτήματα τῶν πραγμάτων καὶ ἐφοδίων τοῦ ρηθέντος εὐγενεῦς Λόρδου . Περὶ τῶ ἐσπέρας τῆς 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεχώρησαν ἀμφότεροι ἀπὸ Ζάκυνθον , διευθυνόμενοι εἰς Κάλαμον , καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μεσολόγγιον . καὶ το μὲν πλοιαρίον τοῦ Λόρδου ὡς ταχυπορώτερον , ἐφθασε δύο ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἰς τὰς Ἐχιμάδας (Σκρόφας) ὅπου εὐρέθη ἀπροσδοκίτως πλησίον μίας φρηγᾶτας Ὀθωμανικῆς , τὴν ὁποίαν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ γνωρίσωσι κατὰ τὸ ἀτέληνον τῆς νυκτὸς , καὶ διὰ τὴν πληροφορίαν , ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος ἦτον εἰς Ναύπακτον . Ἀλλ' ἀπ' αὐτὰς τὰς κραυγὰς καὶ τὴν θορυβὸν τῶν ἀσπίδων Ὀθωμανῶν τελευταίου ἐνόησας τὴν ἀλήθειαν ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοιαρίου , ἀμέσως ἐσπεύψε τὸ πλοῖον πρὸς τὰς Ἐχιμάδας , ὅπου

καὶ διετώθη, ἀπὸ οὐρίων ἀνέμων βοηθούμενος. Ἡ δὲ Βομβάρδα, μεταξύ τῶν ἐπιβατῶν τῆς ὁπείας ἵτο, καθὼς εἶπομεν, καὶ ὁ Κόμης Γκιβας, περὶ τὸ λυκαυγὲς περιέπεσαν εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ Λόρδου κίνδυνον, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν ἐκφύγῃ· διότι ὁ κυβερνήτης τῆς, μὲν ὄλον ὅτι ὑπώπτευσε τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν πλείου τὸ μέγεθος, ἐκλαμβάνων ὁμως τὴν φηγάταν Ἀυστριακὴν, ἀφόβως ἤκολούθει τὴν θαλασσοπορίαν του, καὶ ἐπλησίασε τὸν ἔχθρὸν, ὅστις ἀνύψωσε παρευθὺς τὴν Ὀθωμανικὴν σημαίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Βομβάρδα ἀνταπεκρίθη διὰ τῆς Ἰονικῆς. Ἀκολούθως ὁ ἔχθρὸς ἔκραξεν αὐτὴν ἀμέσως νὰ πλησιάσῃ, καὶ ὁ Ὀθωμανὸς κυβερνήτης ἐδεχθῆ ζιφήρης τὸν τῆς Βομβάρδας, διότι ὑπώπτευε μήπως ἦτον Ἑλληνικὸν Ἡφαίσειον (Μπρούλοτο) πλοῖον. Ἐξετασθεὶς δὲ ὁ κυβερνήτης τῆς Κόμης πόνθη ἤρχετο, καὶ ἐὰν διευθύνετο εἰς Μεσολόγγιον, καὶ ἀπειρήθη ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν φόβον καὶ τὴν ἀκραν ταρραχὴν, ἥτις κατεκυριεύε τὴν ψυχὴν του. Ἡ ἀπειρήκτερος αὐτῆ ἀπόκρισις ἔφερεν εἰς λύσασα τὸν βαρβαρον, ὡς ἐπρόσβαξε παρευθὺς τὴν σφαγὴν τοῦ Γραικοῦ κυβερνήτου καὶ τῶν ναυτῶν, καὶ τὸν καταβυθισμὸν τῆς Βομβάρδας, ὅτε κατ' εὐτυχίαν ὁ Ραλσάμακς, ὅστις πρό χρόνων συνεπέσεν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον νὰ διασώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου καλουμένου ζελερια, γνωρίσας αὐτὸν, ἔκραξε μεγαλοφώνως, " τὸν σωτήρα σου φονεῖς; " Ὁ Ὀθωμανὸς τότε ἐνθυμηθεὶς τὸν σωτήρα του, τὸν ἐπεριποιήθη, τὸν κατισπάσθη, καὶ τὸν ὑπεσχέθη, ὅτι εὐθὺς ἀφ' οὗ φθάσῃ εἰς Πάτρας, θελεῖ σπυργῆσαι εἰς τὴν ἐλευθερίαν του. Ὁ δὲ Κόμης ἀέποτε σταθερὸς εἰς τὰς ἀποκρίσεις του, διεματύρετο ἐναντίον πάσης βίας, ἥτις ἤθελε γένει κατ' αὐτοῦ, λέγων, ὅτι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν τακτικῶν ἐφορυσιακῶν τῶν ἐγγράφων διευθύνετο εἰς

Κάλαμον, ὅπου ἔμελλε νὰ συναντήσῃ τὸν φίλον του Ἀγγλόν, διὰ νὰ συμπεριέλθωσι τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Εἰς ταύτους τοὺς λόγους τὰ Κόμης πεισθεὶς ὁ κυβερνήτης, ὑπεσχέθη πρὸς αὐτὸν, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλει ἀπολυθῆ, καὶ εὐτως ἐπλησίασαν εἰς τὰς Πάτρας. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐσάλη ὁ Κόμης εἰς τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν, ὅπου εὐρίσκειτο ὁ Ἰουσοφ Πασῆς, καὶ μετὰ τριῶν ἡμερῶν διατριβὴν εἰς τὸ ῥηθὲν φρούριον, λαβὼν τὰ ἀναγκαῖα ἐφοδιαστικὰ ἐγγράφα, ἀπέπλευσε τῇ 23 Δεκ. πρώτῃ, καὶ ἔφθασε περὶ μεσημερίαν εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου καὶ ἠξιώθη τῆς ἀνηκούσης ὑποδοχῆς.

Ὁ δὲ εὐγενὴς Λόρδος, ὅστις, καθὼς εἶπομεν ἀνωτέρω, διευθύνετο πρὸς τὰς Ἐχιμάδας, φεύγων τὸν κίνδυνον τῆς φηγάτας, περιέπεσαν εἰς ἄλλαν ὄχι μικροτερον· διότι τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας ὠθηθούμενον ἀπὸ βιαϊώτατον ἀνεμον τὸ πλοῖον του, ἐκιδύνετο νὰ συντριφῆ ἐναντίον τῶν μεταξύ Ἐχιμάδων καὶ Δραγαμέσου σκοπέλων. Ἐν τούτοις ὁ Πρίγκιψ Μαυροκορδάτος μαβὼν τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ταλαιπωρίας, ὅσας ἔπασχεν ὁ μεγαλόψυχος Λόρδος, ἔσειλεν εὐθὺς πέντε ἐνοπλὰ Ἑλληνικὰ πλοιάρια, καὶ ἓν πολέμικόν Βρίκιον, Λεωνίδας ὀνομαζόμενον, τὰ ὁποῖα ἐπρόσφερον πρὸς αὐτὸν πᾶσαν χεῖρα βοηθείας, καὶ ἀκολούθως περὶ τὴν αὐγὴν τῆς 24 Δεκεμβρίου κατευοδόθη εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου ὅλαι αἱ τάξεις τῶν ἐγκατοίκων τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ προπομπὴν μεγίστην, εἰς ἐνδειξὴν τῆς ὀφειλομένης ἐγνωμοσύνης πρὸς ἀνδρα συντελεστικώτατον εἰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν ἀναγέννησιν

Σημ. Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ προηγου. μένου φύλου ἀρ. 3, σελ. 1 σίχ. 8 καὶ 9 ἀντί (τῆς 5 Ἰουλ.), ὅπου παρέμεινε τεσσαράκοτα καὶ μίαν ἡμέραν, ἀναγ. εὐτως. (τῆς 5 Ἰουνίου.) ὅπου παρέμεινεν ἑβδομήκοντα καὶ μίαν ἡμέραν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

ἀρ. 3

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φρανκλίνος.

Μισολόγιον τῆ 16 Ἰαννουαρίου 1824.

ΕΣΤΙΒΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια τοῦ λόγου τοῦ Π. Α. Μαυροκοροῦ
αὐτοῦ καὶ τῶν Πρακτικῶν (ἴδε Ἀρ. 4.)

Μήπως οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ὅλοι σφετερίζονται τὰ κοινὰ; μήπως αὐτοὶ εἶναι αἴτια τοῦ νὰ ἐξοδεύονται κακῶς; ὄχι βέβαια. Εἰςτάζοντες τὸ πρᾶγμα μὲ ἰσχυρίαν, καὶ μὲ ἀπάθειαν, καὶ εὐρίσκοτες τὸν τρόπο τῆς θεραπείας του, χρέος ἔχομεν νὰ παραστήσωμεν τὰς σκέψεις μας πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ νὰ προπαθήσωμεν διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ, ὄχι ὁμῶς νὰ περιπλεχθῶμεν εἰς νέας ἔριδας, καὶ νὰ ἐξάψωμεν νέα παθῆ.

Διὰ τὴν φυλάττεται τάξις εἰς τῶν Συνελευτήν Σας, ἀναγκαιότατον κρίνω τὸ νὰ ἐλέγξτε δύο γραμματεῖς, διὰ νὰ κρατῶν τὰ πρακτικά τῆς Συνελεύσεως, καὶ νὰ κάμνουν τ' ἀναγκαῖα ἔγγραφα.

Ἄν καὶ αἱ συνεδριάσεις Σας θέλουσι εἶσθαι κοιναί, ἀναγκαιότατον ὁμῶς εἶναι ἀπὸ καθῆ ἐπαρχίαν νὰ διορισθῶν δύο, ἢ τρεῖς διὰ νὰ ὁμιλοῦν, διὰ νὰ μὴ γίνεται σύγχυσις εἰς τὰς ὁμιλίαις.

Ἐπειδὴ διαφοραὶ ὑποθέσεις θέλουσι προτεθῆ, ἀναγκαιότατον εἶναι καὶ διὰ τὴν ἐπιτροπείαν, καὶ διὰ τὴν συντομίαν, νὰ διορισθῶν ἐπιτροπὴς διὰ νὰ ἐξετάζουσι τὰς ὑποθέσεις κατὰ μέρος, καὶ νὰ σῶσι ἀ-

ναφέρουσι τὰς σκέψεις των, τὰς ὁποίας ἔκτερον ἀπὸ γενικῶν καὶ ὠριμῶν σκέψιν, ἢ ἀποδέχεσθε, ἢ προσθαφαιρέϊτε, ἢ ἀπορρίπτετε, ἐὰν αἰ γινῶμαι τῶν πλείονων δὲν συμφωνήσουσι.

Ὅσον δὲ ἐμὲ, Κύριοι, ἀν ἡ γυμνασὴ μου ἠμπορῆ νὰ συντελέσῃ εἰς καμίαν περίσασιν, θέλω τὴν ἐκθεταὶ ἐλευθερώσασθαι καὶ εὐλευθέρως, θέλω τὴν εἰρῆναι παρρησία ὑμεῖς τὴν ἀκούετε, καὶ τὴν κρίνετε. Ἐπὶ τὸ παρὸν καθυποβάλλω εἰς τὴν ἀλέψιν τὰς διαφόρους προτάσεις, ἢ λίαν τῶν ὁποίων εἶναι, καθὼς νομίζω, τὸ οὐσιωδέστερον τῶν σκοποῦμένων τῆς παροῦσης Συνελεύσεως.

Εὐχόμεναι καὶ πάλιν νὰ φυλαχθῆ καθ' ὅλην τὴν τὴν ἐκτασιν ἢ μεταξύ Σας ὁμονοία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνον ἐλπίζω τὴν εὐδότησιν τῶν πραγμάτων τῆς Ποσειδῶνος.

Προτάσεις.

Α'.) Πῶς ἠμποροῦν νὰ παύσουσι αἱ κτηνοτροφίαι, ὅπου γίνονται εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, καὶ νὰ ἀσφαλίσουσι οἱ κάτοικοι, ὥστε νὰ ἐπανέλθουσι εἰς τὰς ἐργασίας των, καὶ νὰ μὴ ἐρημωθῶν αἱ ἐπαρχίαι.

Β'.) Πόση ποσότης στρατεύματος χρειάζεται νὰ ἦναι ὑπὸ μισθῶν, καὶ πόθεν ἠμποροῦν νὰ οἰκονομηθῶν εἰς ἀναγκαῖαι με-

σθαι, καὶ αἱ τροφαί των.

Γ'.) Πῶς ἤμπορουν τὰ κατὰ τοῦ ὁχθροῦ στρατιωτικὰ κινήματά μας νὰ γίνονται ἐκ συμφωνίας, καὶ εὐτάκτως, διὰ νὰ ἔχουν καὶ καλὸν ἀποτέλεσμα.

Δ'.) Πῶς ἤμπορουν νὰ πύξουν δι-
χόνονται τῶν στρατηγῶν, καὶ καπετάνιων διὰ
τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ε'.) Πῶς μέτρα πρέπει νὰ ληφθῶν, διὰ
νὰ κατορθωθῇ ἡ Γενικὴ ἔνωσις, ἢ πύ-
σις τῶν διχουσιῶν, καὶ ἡ ἐνδυνάμωσις
τῆς Διρημιῆτος.

Αφ' οὗ ἀνεγνωσθήσαν αἱ ἀνωθεν προτά-
σεις, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ ἀφήτας
τὴν συνέλευσιν, ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.
Ἐγένετο μετὰ ταῦτα λόγος περὶ τινος δι-
αδοθείσης φήμης, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῶν Βου-
λευτικοῦ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος δὲν
ἦλθε κατὰ ζήτησιν τῶν προκρίτων στρατι-
ωτικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλά-
δος, καὶ ὠμολόγησαν ὅλοι οἱ εἰρημένοι ἐκ
συμφωνου, ὅτι ἔγραψαν εἰς τὴν Ὑπερτά-
την Διοίκησιν παρακαλοῦντες νὰ ἔλθῃ ὁ
Πρόεδρος, καὶ ἀποδέχονται αὐτὸν μετ' εὐ-
πειθείας, ἐφ' ᾧ καὶ τῷ ἑδῶν ἔγγραφον
ὑπογεγραμμένον παρὰ πάντων.

Ἐγένετο λόγος περὶ διατηρήσεως τῆς
εὐταξίας εἰς τὴν Συνέλευσιν: καὶ ἀπεφα-
σίσθη νὰ γένη κατάλογος τῶν στρατιωτι-
κῶν καὶ πολιτικῶν τῶν παρευρεθησομένων
εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Τῇ 24 Δεκεμβρίου συνεκροτήθη πρῶ-
τη Συνέλευσις, καὶ ἀνεγνώσθη ὁ κατάλο-
γος τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν τῶν κα-
ταταχθέντων εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐγένετο διάφοροι ἐμίλια περὶ μι-
σθῶν στρατιωτικῶν, χρηματικῶν πόρων καὶ
ἐθνικῶν εἰσοδημάτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν δευτέρας
συνεκροτηθείσης Συνελεύσεως, ἐγένετο σκέ-
ψις περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν στρατιωτικῶν
μισθῶν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γένη κατα-

γραφὴ τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐ-
παρχιῶν, ὅσαι ἀπέσειλαν κληρονομοῦσι
εἰς τὴν Συνέλευσιν, καὶ ἐγένετο παρὰ τῶν
κληρονομοῦσιν ἡ καταγραφή.

Κατὰ τὴν 25 Δεκεμβρίου ἐγένετο
τρίτη Συνέλευσις, ὅτε ἐγένετο λόγος περὶ
συμφωνίας τῶν στρατιωτικῶν, καὶ περὶ πύ-
σεως τῶν καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπαπει-
λοῦσι παντελῆ ἐρημωσιν εἰς τὴν σεφεῶν
Ἑλλάδα, καὶ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν
μισθῶν τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἄλλων δι' ἐκ-
στρατείας ἀναγκῶν, καὶ ἐξετέθησαν ἐν
καταλόγῳ καὶ παρὰ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν
πολεμικῶν, ὅσα απαιτοῦνται πρὸς ἀποφυ-
γὴν τῶν καταχρήσεων, καὶ κατάστασιν τῶν
πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξετάσθησαν ἀκρι-
βῶς, καὶ ἔμεινε νὰ ἐπικυρωθῶσι τῇ ἐ-
παύρῳ.

Κατὰ τὴν 26 Δεκεμβρίου τετάρτη
ἐγένετο Συνέλευσις, καὶ ἀνεγνώσθη αὐ-
θις τὰ ἀνωτέρω προβλήματα, τὰ ὁποῖα
μετὰ ἰκανὴν ἐξέτασιν καὶ προσηφασίστες
ἐλεγκθήσαν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐπικυ-
ρωθῶσι.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πέμπτη συ-
νεκροτήθη Συνέλευσις, καὶ ἐγένετο ὑποψε-
τικὸς λογαριασμὸς, τῶν ὅσα χρήματα α-
παιτοῦνται διὰ μισθῶν καὶ τροφῶν χιλίων
στρατιωτῶν, ὥστε ἐκ τούτου νὰ γνωστῇ
πόσον μισθῶν στρατευμα εἶναι δυνατόν
νὰ οἰκονομηθῇ.

Κατὰ τὴν 27 Δεκεμβρίου ἕκτη τυ-
νεκροτήθη Συνέλευσις, καὶ ἀπέφωρος γενε-
μένης περὶ τῆς ποσότητος τῶν απαιτουμέ-
νων μισθῶν τῶν στρατιωτῶν πρὸς υπερασπίσιν
τῶν ὄρων τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς
Ἑλλάδος, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς Ναυπά-
κτου, καὶ καταδρομῆν τῶν ἐχθρῶν, ἀπεφα-
σίσθη νὰ διορισθῶν ἐν τῷ παρόντι τρεῖς χι-
λιάδες περίπου, ἐξ ὧν εξακόσιοι μὲν νὰ ἦ-
ναι Σουλῶται, δύο δὲ χιλιάδες καὶ τετρά-
κόσιοι νὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τῶν
κατὰ τὰς ἐπαρχίας στρατηγῶν.

Ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τοῦ πόσουσ καὶ ἔχη ὑπὸ τὴν ὄσχηγίαν του ἕκαστος τῶν καπιτανῶν μισθωτοὺς στρατιώτας καὶ ἄξιωματικούς, καὶ ἐγένετο περὶ τούτου κατάλογος.

Ἰουνέχεια ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλ .

ἘΓΧΩΡΙΟΙ ΕἸΔΗΣΕΙΣ .

Μετολόγγιον 13 Ἰαννουαρίου .

Πρὸ δέκα ἡθῆ ἡμερῶν, εἶχε λάβει ὁ Ναύαρχος, Κύριος Παναγιώτης Μπόνασης, γραμματά αναγκαῖα ἀπὸ Κρανίδιον, καὶ ἔκτοτε εἰτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ μόλις δὲ σήμερον τὸν ἐπιχώρησαν αἱ ἐπικρατησασαι κατ' αὐτάς συνεχεῖς βροχαὶ ν' ἀφῆσῃ ταύτην τὴν πόλιν· θέλει δὲ πορευθῆ, διὰ τοῦ παρα τὴν Ναύπκικτον στρατοπέδου τοῦ στρατηγῶ Δῆμου Σκαλιτῆ, εἰς Γαλαξίον, ὅθεν, ἐπιβάς εἰς πλοῖον, θέλει μεταβῆ εἰς Κόρινθον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κρανίδιον . Ἡ πρόσλητις τοῦ Κυρίου Μπόναση σκοπὸν ἔχει τὸν διχισμὸν τοῦ ὡς μέλος τοῦ Ἐκτελεστικῶ .

Τὰ πέντε πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἶχομεν ἐσχάτως ἐδῶ, ἦσαν ἀπὸ τὰ καλῆτερα καὶ μεγαλύτερα τῶν Ἑλληνικῶν· τὸ τρικαταρτον, ἐνομαζόμενον Ἀχιλλεύς, ἦτον ἡ Ναυαρχίς .

Ἡ Διοίκητις, φαίνεται, ἔχουσα σκοπὸν νὰ ἐνεργήσῃ, εἰς ἀρμοδιώτερον καιρὸν, δυνατωτέραν ἐκστρατείαν; ἐκρινε περὶ τὸν νὰ ἐξοδευεταί, κρατοῦσα ἐδῶ τὰ 5 πλοῖα· διὸ τὴν 7 τοῦ τρέχοντος, εἰς τὰ ἡμερώματα, ἀπέπλευσαν . Ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν κόλπον, καὶ ἔως τὴν αὐτὴν ἑπέραν ἐμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἑρατίνμας· τὴν δὲ ὀγδόην πάλιν ἀνεφάνη, καὶ ἔκτοτε εἶναι ἀράγμένος μακρὰν τοῦ λιμένος μας, καὶ μᾶς ἔχει ἀποκλισμένους μόνον κατ' ὄνομα .

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ὀθωμανικὴ Ἐπικρατεία .

Κωνσταντινουπόλις 15 Νοεμβρίου .

Πρὸ πολλῶν ἡθῆ ἡμερῶν ἐφθικεν ἐδῶ ἡ ἑθῆτις, ὅτι ὁ στόλος ἐκβῆκεν εἰς κακὴν κατάστασιν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ ἄραξεν εἰς τοὶ ἀναγάρβιν . Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔφεραν ἐδῶ 240 πληρωμένους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Ἀλῆ-Μπέην, ἓνα τῶν πρώτων ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου, ὅστις εἶναι καιρῶς πληρωμένος· ἔως προχθὲς ἐλέγετο, ὅτι περιμένεται ἡμέραν παρ' ἡμέραν νὰ ἐλθῇ ἐδῶ ὁ στόλος, ἀλλὰ, δι' ἐλλείψιν ἀνθρώπων, ἐμποδίζεται· τῶρα ὁμας ἀρχίσαι νὰ διαδίδεται ἡ φημὴ, ὅτι μέρος αὐτοῦ θέλει μείνει εἰς Ἑλλήσποντον . Δέκα ἐπτὰ Σαλούπα εἰτοιμάζονται νὰ ἐκπλεύσουν ἐνευθεν εἰς τὰ ἐκεῖτε .

Προσαγαί εἶναι πρὸ πολλοῦ σαλμέναι εἰς τὰ καυπηγεῖα, διὰ νὰ σαρωθοῦν φρεγάδαι, αἱ ὁποῖαι ἡθῆ κατακτιεῦάζονται .

Πολλὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἐναυάγησαν εἰς Μαύρην θάλασσαν, ἐκ τῶν ὁποίων 50 ἦσαν με Ὀθωμανικὴν σημαίαν, καὶ 7 Ἐυρωπαϊκὰ .

Ὁ Μεντζάκης πρώην καγγελάριος τῆς Ρωστικῆς πρεσβείας, περιμένεται εἰς ταύτην τὴν μητροπολιν, ἀποσαλεῖς ἀπὸ Τζερνοβιτς, μετὰ τὴν συντυχίαν τῶν δύο Αὐτοκρατόρων· ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἀπεβλέπει εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις .

Πρέβεζα 30 Δεκεμβρίου .

Πρὸ μιᾶς ἡθῆ ἐβδόμαδος, ἀνεχώρησεν ἐνευθεν ὁ Ὁμέρ-Πατᾶς μετὰ τοῦ ἀνεψιῶ του Ἀχμέδ-Πατᾶ, ὁμοῦ με ὄλον του τὸ στρατόμα συμποσούμενον εἰς 1400 ἀνθρώπους, καὶ διευθύνθη εἰς Ἄρσαν ἐκεῖθεν, ἴσως, θέλει μεταβῆ εἰς Ἀλβανίαν, ὅπου ὁ Σιλικτάρ-Πόδας ἀρχίσαι νὰ κτυπᾷ φανερά τὴν πατριάν αὐτοῦ .

Ο Πρίγκιπ Α. Μαυροκοδάτες, ὡς Γενικός Γραμματεὺς, ἔγραψεν ἐκ μέρας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως κατὰ τὸν Ἰωάννου του παρελθόντος ἔτους πρὸς τὸν Λόρδον Ἑρασμὸν, ἕως τότε ἀκούσθη, ἔτι ἔλαβε τὴν προεδρίαν τοῦ φιλελληνικοῦ Κομιτάτου τῆς Λόνδρας. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν ἀποκρίνεται ὁ Λόρδ Ἑρασμὸς μὲ τὸ μέτρον τοῦ συνταγματάρχου Α. Στανχόπου.

Τῷ Ἐξοχωτάτῳ Κυρίῳ Α. Μαυροκοδάτῃ Ἀρχιγραμματεῖ τῷ Ἑλληνικοῦ Πολιτεύματος.

Τὸ γράμμα, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐξοχότης Της μ' ἔκαμν τὴν μεγάλην καὶ ὑπερσφίαν τιμὴν, καὶ μοὶ γράφη δὲ τῷ Κυρίῳ Βλάκιερ κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστροφὴν του, μ' ἐπροξένησεν ἀνεκφραστον εὐχαριστικόν. Τὸ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν καταδυναστείαν μίσός μου, καὶ ἡ ἀπαρχμειότηος πεποθήγησί μου εἰς τὴν ἀποκαταστασιν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὑπο Χριστιανικὴν ἐξουσίαν, ὑπῆρχον πρὸ πολλοῦ. Πολλοὺς χρόνους πρὶν οἱ ἀπόγονοι τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔθνους φθάσωσιν εἰς καταστασιν νὰ εὐλοκμήσωσιν κατὰ τῶν βαρβάρων τυράνων των, καὶ ἀπο αὐτὴν ἀλόγη τὴν παιδικὴν ἡλιείαν μου δὲν ἔπαυσα νὰ ἐπιθυμῶ μὲ ἐνθερμον ἀνυπομονησίαν τῆς ἐλευθερίας των.

Ποτὲ οἱ Ἕλληνες δὲν ἔπρεπε νὰ παρομοιωθῶσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης τὰ ἔθνη μὲ τὰ ἀποικίας ἔπου ἐσύνησαν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐφ' ἡμερῶν μας ἐπαναστάτησαν ἐναντίον των μητροπολεῶν των, καὶ ἔργων ἀντόνομοι. τὸ ποτε καὶ οἱς κοίας περιστάσεις συνέβησαν αἱ μεγάλαι αὐταὶ μεταβολαί, καὶ ἂν ᾖναι ἀξιοκατάκριτοι ἢ τὸ ἐναντίον, τα τελευτα δὲν ἔχουν καμμίανσχέσιν, πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθνος αὐτῶν, ὅταν προβάλλῃ τὴν πρωτότυπον ἀνεξάρτη-

σίαν του, οὐδὲ αἱ ταρχαί τῆς Νεαπολεως οὔτε ἄλλαι δυναστεῖαι ἀπὸ Εὐρωπαϊκῆς Διοικήσεως δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν πόλεμον τῆς Ἑλλάδος.

Ἦσιν ἐξ ἀκολουθ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλ.

Ταύτην τὴν σιγμὴν λαμβάνομεν ἀπὸ Εὐριπίου τὴν ἐξῆς εἰδήσει.

Τῇ 26 Δεκεμβρίου) Κατ' αὐτὸς γέεται ἐτοιμασία, διὰ νὰ πολιορκηθῇ σπυρὰ τὸ φρούριον τῆς Εὐρίπου. ἔχομεν τὰ μὲν καρβια τῶν Ψαβρίαιων συμπράττεντα διὰ θαλάσσης, τὸν δὲ στρατηγὸν Ὀδυσσεᾶ ἀρχηγὸν τῆς πολιορκίας. Πρὸ ἡμερῶν οἱ ἔχθροι λαθόντες νεῖον ἐπικουρίαν ἀπὸ τὸν Ῥυμέλη-Βαλεσί, ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀλιβάρη, κωμὴν κειμένην εἰς ἰσχυρὰν δέσιν, ἐξ ὧρας περίπου μακρὰν τοῦ φρουρίου, πρὸς ἀνατολὰς. ὁ στρατηγὸς Ὀδυσσεύς, ἀγκαλὰ μὲ δύναμιν πολὺ κατωτέραν, ἐβίαζε μίαν δέσιν πλησίον τοῦ ἔχθρου. ἀπέφυγε γενικὴν μάχην, καὶ ποτε μὲν ἀποκρούων τὰς ἐπιθέσεις τοῦ ἔχθρου, ποτὲ δὲ ἐφορμῶν ἀπροσδοκῆτως ἐναντίον του, ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν μεγάλην φθορὰν καὶ τελευταῖον τὸν ἠνάγκασε νὰ φύγη. κτὸς μὲ μεγάλην σπουδῆν, ἀφήσας εἰς τὸ στρατόπεδον πλῆθος ἀτάφων νεκρῶν, καὶ πληγωμένων, καὶ μέγα μέρους τῶν ἀποσκευῶν καὶ ἐφοδίων του, καὶ νὰ κλεισθῇ πάλιν εἰς τὸ φρούριον.

Σημ. Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀρ., 4 σελ. 1 ἀντὶ „ ἡ συμφωνία ὁμῶς αὐτῆ, ὅταν ἔχη καὶ τ. λ. ἀναγ. οὕτως. „ ἡ ἀσμφωνία ὁμῶς αὐτῆ καὶ τ. λ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Λρ. 6

Τὰ πλείω ὄρε'λη, τοῖς πλείοσι

Φραγκλῖνος

Μεταλόγιον τῆ 19 Ἰανουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν Πρακτικῶν.

Τῆ 31 Δεκεμβρίου, ἑβδόμης γενομένης Συνελεύσεως, ἀεγνώθησαν αὐτοῖς τὰ ὑπερῶς προβλεπόμενα, τὰ ὅποια, μετὰ τῆς προσθηκαίρεσις, ἐπεκυρώθησαν καὶ ὑπεγράφηται ἐκτετέυτα ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι, βλέποντες τὴν ἐσωτερικὴν ἀκαταστασίαν, συναχθέντες εἰς ἓν, καὶ ἐξετάσαντες τὰς αἰτίας, ἰδόντες, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἓν μέρος τὸ ἔμβασμα τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἡ γύμνωσις καὶ ὁ σκοπισμός τῶν κατοίκων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλο τοῦ ἀνοικοδόμητου τῶν μισθῶν τοῦ στρατιωτικοῦ, εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ αἰτία τῶν ἀταξιῶν, καὶ θέλοντες νὰ εὐρεθῆ τρόπος διὰ τὴν παύσιν εἰς τὸ ἐξῆς καθε καταχρησις, συνεφωνήσαμεν μετ' αὐτῶν ἀπόφασιν εἰς τὸ ἀκόλουθα.

α.) Θέλει διορισθῆ μετῆς διὰ τρεῖς χιλιάδας στρατιώτας, καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν θέλου ἔμβη, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς ἐάθησαν εἰς τὰ ἄρματα, καὶ δὲν ἠμποροῦν, οὔτε ἠξέουρον νὰ κάμουν ἄλλην ἐργασίαν· οἱ δὲ λοιποὶ, ἐν ὅσῳ μὲν δὲν εἶναι χρεῖα, νὰ καταγίνονται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν, ἐν καιρῷ χρεῖας ὁμοῦ, νὰ εὐχαίνουσι καὶ αὐτοὶ, καὶ νὰ ἐνώνουνται μετ' αὐτῶν

τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν.

β.) Ἡ ποσότης τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν, ὅπου θέλει ἔχει ὁ κάθε ἀρχηγός, διορίζεται μετ' ἐξωριστῶν καταλογόν, καὶ ὡς καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν.

γ.) Νὰ διορισθῆ ἐν στρατιωτικῶν Συμβούλιον, συγκείμενον ἀπὸ τρία ὑποκείμενα τῶν ἀρμάτων, τὰ ὅποῖον νὰ κρίνῃ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις, καὶ αἱ ἀποφάσεις του νὰ ἐνεργῶνται· τὸ αὐτὸ συμβούλιον νὰ κρίνῃ καὶ τὰς ἐγγληματικὰς μόνον διαφορὰς μετὰ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν.

δ.) Τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἔχει νὰ παρασάινῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅσοι εἶναι ἀξιοπροβιβασμοῦ, ἢ ἄλλης ἀνταμοιβῆς, διὰ νὰ βραβεύονται καὶ νὰ τιμῶνται εἰ καλοὶ καὶ ἀξιοὶ στρατιῶται.

ε.) Τὸ αὐτὸ Συμβούλιον ἔχει νὰ κάμῃ ὅλα τὰ σχέδια διὰ τὰς ἐκστρατείας, καὶ νὰ τὰ παρασάινῃ εἰς τὴν Διοίκησιν· κένενας δὲ στρατῶς χωρὶς τῆς ἄδειας τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ ἐκστρατεύῃ εἰς οὐδεμίαν ἐκστρατείαν, ἐκτὸς μεγάλης ἀνάγκης ἀπὸ ἐπιδρομῆν ἐχθρῶν.

ς.) Ἡ Διοίκησις εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας νὰ μεταχειρίζεται τοὺς μισθωτοὺς στρατιώτας τοὺς εὐρισκομένους ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ. Οἱ πολιτάρχαι ὁμοῦ τοῦ Μετολόγιου καὶ Δ-

κατολικού να είναι εντόπιος, υποκείμενος εις τὸν ἀρχηγόν, τὸν ὁποῖον ἤθελε διορίσει ἡ Διοίκησις.

ζ.) Κάθε τρεῖς μῆνας να πληρώνωνται οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν, χωρὶς ἀντιλογίαν.

η.) Διὰ να παύτη καθε ὑπόψια καταχρήσεως εἰς τὰ κανὰ εἰσοδήματα, να διορισθῆ εἰς τὴν ἐπίσταίαν τοῦ ταμεῖου καὶ ὄνας ἐκ τῶν στρατιωτικῶν δια να κρατῆ καθαρὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

θ.) Κάνεις στρατιωτικὸς να μὴν ἀνακατώνται εἰς τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, ἀλλὰ να τᾶ συνάξῃ ἡ Διοίκησις, δια τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαιῶν.

ι.) Οἱ στρατιωτικοὶ να μὴ θεωροῦν κρῖσας, μῆτε να παίρουν τ ζ ε ρ ε μ ε δ ε ς καὶ ἄλλα δροσίματα ἀπὸ τὸν λαόν.

ια.) Να κάμωσιν οἱ στρατιωτικοὶ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν των, καὶ να τὸν παραδώσωσιν εἰς τὴν Διοίκησιν, δια να λαμβάνωσι τοὺς μισθοὺς των κατὰ τὸν κατάλογον.

ιβ.) Κάνεις τῶν στρατιωτῶν να μὴν ἠμπορῆ να περιέρχεται εἰς τὰς ἐπαρχίας χωρὶς τὴν ἐγγραφὸν ἀδείαν τοῦ ἀρχηγοῦ του.

ιγ.) Ὅσοι στρατιῶται εὐγαίνουσι ἀμειψθὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, να συνάξωνται κατὰ τὸν κατάλογον, ὅπου ἤθελε δώσει ἡ Διοίκησις.

ιδ.) Να μὴν ὑπερασπίζωνται οἱ πολεμικοὶ κανένα ἄνθρωπον ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ κριτηρίου.

ιε.) Να μὴν ἠμπορῆ κανεὶς τῶν στρατηγῶν να κάμη συνθήκας μετὸν ἐχθρὸν, χωρὶς τὴν ἀδείαν τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου.

ις.) Οἱ στρατιῶται ὅπου εἶναι διωρισμένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας, να ὑποτάσσωνται εἰς τὸν ἐπικρατῆ, καὶ να μὴ κάμωσι

τίποτε χωρὶς ἐγγραφῶν ἀδείαν τοῦ ἐπαρχου καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

ιζ.) Ἐν χωρεατῆ αἰξήσις μισθωτῶν στρατιωτῶν, να γίνεται ἡ προσθηκὴ ἀπὸ τῆς Διοικήσεως.

ιη.) Εἰς ἀπικαν ἐπαρχίαν ἀκολουθητὴ κλειψία, ἢ γύμνωσις, ἀν ἡ ἀταξία γενῆ ἀπὸ στρατιώτας τοῦ εὐρισκομένου ἀρχηγοῦ τῶν ἀρμάτων, να ὑποχρεώνεται να πληρῶνῃ τὴν ζημίαν, καθὼς καὶ ἀν ἦναι ἀλλοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ἀποδειχθῆ τὸ πᾶγμα, να ὑποχρεώνεται ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος.

ιθ.) Ὅταν οἱ κάτοικοι μιᾶς ἐπαρχίας, δι' ἐπιδρομὴν, ἢ φόβον τῶν ἐχθρῶν, καταφύγωσιν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, οἱ μὲν πολῖται χρεωσῶν να τοὺς δεχόνται ὡς ἀδελφοὺς, καὶ να τοὺς περιποιῶνται, ὁ δὲ εὐρισκόμενος ἐκεῖ ἀρχηγὸς τῶν ἀρμάτων θέλει προσέχει να μὴ γίνεται πρὸς αὐτοὺς ἡ παραμικροτέρα ἀδικία, ἢ ατιμία ἀπὸ τὸ στρατιωτικόν, καὶ εἰς γενῆ, θέλει λογίζεται ὑπεύθυνος καὶ καταδικάζεσθαι εἰς τὴν ἀπόζημίωσιν.

Ἐν Μετολογγίῳ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1823.

Νότης Μπότσαρης.

Μήτσος Κοντογιάννης.

Κώστας Μπότσαρης.

Γεώργιος Τσιώγλιας.

Γιαννάκης Γαλθιάσης.

Δῆμος Σκαλιτῆς.

Νικολὸς Στρονιάρης.

Κητῆς Τζαβέλας.

Ανδρέας Κασαίτσου.

Ανδρίτζος Σεφάικας.

Γιαννάκης Ράγλος.

Γιαννάκης Μπουκοβάλας.

Γρηγόρης Λιαλατῆς.

Σπύρος Κοντογιάννης.

Χρῆστος Μακρῆς.

Ανδρέας Ζαγκανᾶς.

Σπύρος Λάμπρος.

Κωνσταντῆ Βλαχοπουλὸς.

Σωτήρης Κοντζαμάνης.

Μήτηρ Καλοκίου επίτροπος του Πεσλῆ.

Ἡ δημοσίευσίς εἶναι ψυχῆ
τῆς δικαιοσύνης.

Ἦλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν αἱ ἀλήθειαι ἀ-
κούονται, καὶ τὸσον τρομερώτερον ἀντη-
χοῦν, καθ' ὅσον βραδυτέρα συμβαίνει ἢ
οἰσαλλπιγῆς των.

Ἦ διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσίς διαλευκαί-
νει καὶ διασαφηνίζει τὰ πάντα, καὶ δι-
δοὶ τὸ ἀκριβέστατον μέτρον τῶν πραγμά-
των ὄλων· τῆς δὲ ἐποφελεστάτης ταύτης
δημοσιεύσεως ἔργα εἶναι αἱ ἐφημερίδες.

Περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν εἰς τὸ νὰ γράψωσιν
ἐλευθέρως τὸ αὐτὸ ἐπίσης δικαίωμα, κα-
θὼς καὶ εἰς τὸ νὰ πνέωσι καὶ νὰ ζῶσι·
καὶ ἀπὸ κανένα νόμον τὸ τοιοῦτον δὲν
ἀπαγορεύεται. Οἱ δὲ περὶ τοῦ Τύπου νό-
μοι πρέπει νὰ ἦναι ὅμοιοι με' τοὺς περὶ
τοῦ προφορικοῦ λόγου, διότι καὶ ἡ γραφὴ
θὲν εἶναι καὶ αὐτὴ ἄλλο τί, εἰμὴ τρόπος,
καθ' ὃν ἐκφράζομεν τὰ διανοήματα τῆς
ψυχῆς μας. Ἐκαστος πολίτης, ὅποιοςδή-
ποτε καταστάσεως, ὑπέκειται εἰς εὐθύνας
τῶν ἔργων καὶ λόγων του. Αἱ θύραι τῶν
δικαστηρίων μας εἶναι ἀνευγμένα· καὶ οἱ
νόμοι θεωροῦν τὸν δυσυχέστερον χωρικὸν
ἐξ ἴσου με' τὸν πλουσιώτερον ἀρχοντα τῆς
Ἑλλάδος. Τούλάχιστον τοιοῦτοτρόπως ἐκ-
φράζεται τὸ ἐξαιρετικὸν πολιτικὸν ἡμῶν
σύνταγμα.

Συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Λόρδ Ἐρσκη
πρὸς τὸν Πρίγκιπα Α. Μαυροκορδάτου.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ἦσαν οὔτε ἀποικοί, οὔτε
ἐπὶ τοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Πέρτας, οὔτε

ἠμποροῦν καὶ θεωρεῖται τὴν Τουρκικὴν δυ-
ναστείαν ὡς ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν, ἔβη,
εἰς τὴν κοινὴν ἰσορίαν τοῦ Κόσμου κα-
ταπολεμηθέντα ἠθέλον γνωρίσει, ἢ ἠθε-
λον διοικηθῆ ἀπ' οὗ ὑπετάχθησαν, κατὰ
τοὺς νόμους καὶ ἔβη τῶν φοιτισμένων
πολιτειῶν. ἀλλ' ἀπεναντίου θεωρῶ τὴν
καταδυναστείαν καὶ τυραννίαν τῆς ὡς ἔρ-
γον φοβερὸν καὶ μυσηκὸν τῆς Θείας προ-
νοίας, ἥτις ἐσυγχώρησε μέχρι τινὸς διω-
ρισμένου καιροῦ τὴν θλιβεράν κατατρο-
φὴν ἐνὸς τῶν ἱερωτέρων μερῶν τῆς γῆς,
καὶ οὕτως ἐμπόδισε, κατὰ τὴν μεγάλην
ταύτην ἐκλειψίον, τὴν πρόσδοον τοῦ τῆς ἐ-
παγγελίας φωτός, καὶ τὴν γνώσιν τοῦ
Χριστιανισμοῦ. Ὅθεν εἰς τῆς Ἑπερω-
τικῆς Ἑυρώπης τοὺς βασιλεῖς, οἵτινες σὰς
ἀφήσαν νὰ καταδιωχθῆτε τὸσον καιρὸν,
καὶ χωρὶς τὴν ἀπαραμιλλὸν σὰς ἀνδρῶν
νὰ ἐξολοθρευθῆτε, καὶ νὰ γένετε, ἀν-
δρες, γυναῖκες, καὶ παιδιὰ ὅλοι ἐν γενεῇ
βροῦ μαχαίρας, δὲν ἐδώσατε κάμψι-
αν αἰτίαν προσκρούσεως, οὔτε ἠμποροῦν νὰ
σὰς ἐγκαλέσωσι διὰ κανένα σκοπὸν ἢ σο-
χασμὸν ἀναφερόμενον πρὸς ἰδιαιτέρων
βλάβην, ἐν ᾧ σεῖς ἠγωνίζεσθε πρὸς ἀνά-
κτησιν τῆς ἐλευθερίας σας. Ἡ ἀντίστασις
σας εἰς τὴν πλέον ἀφόρητον τυραννίαν συ-
νέβη ἀπλῶς κατὰ περίεσασιν νὰ ἦναι σύγ-
χρονος με' τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον αὐτοὶ οἱ
ἴδιοι ἐσοχάσθησαν νὰ συστήσωσιν, τὸ ὅτι
δηλαδὴ ὁ Κόσμος ὅλος ἔπρεπε διὰ παν-
τὸς νὰ ἦναι εἰς τὴν παρῶσαν κατάστασιν
του ὑπὸ μόνην τὴν ἀμεσῶν των κυβέρνη-
σιν, καὶ αἱ ἀδικίαι καὶ ἄλλαι παραφρο-
σύναι των νὰ μὴν ἔχωσι κριτὴν. Ἐπει-
δὴ ὅμως οἱ Ἕλληνες δὲν ἐχρεωσοῦσαν κάμ-
μίαν ὑπακοὴν εἰς τοὺς μακρὰν ἀπόντας
τούτους ἡγεμόνας, δὲν ἦσαν βιασμένοι
καὶ ὑπακούωσιν εἰς τὰ δέγματά των. Εἰς
τὴν θανασιαν αὐτῶν ἀναφορὰν πρὸς τοὺς
ἐν Βερώνῃ συνελθόντας Μονάρχας ἀπε-
δειξαν τετραγωνικῶς τὴν Ἑλλάδα χω-

ρισμένην δι' ὅλου ἀπὸ ὅσα ἠμπερῶσαν καὶ ἀδικολογησάτην ἀποβολὴν τῆς εὐλαϊότητος των καὶ παθητικῆς παραλήσεως ὑπερπροσάσας. Ἐλπίζω ὁμως ὅτι ἡ ἱστορία δὲν θέλει παρασιωπῆσαι ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία καίτοι παρούσα δι' ὑπομνησῶν ἴης εἰς τὸ συνέδριον, μ' ὅλον τοῦτο θέν ἠθέλησε νὰ γένη κοινῶς τῆς τριαυτῆς ἀποβολῆς, ὅθεν καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐγκληθῆ ὡς ὑβρίσασα εἰς τὰ ἱερά τῆς ἀνθρωπότητος δίκαια. Σὰς ὑπεθυμίζω δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ θερμώτατα ἐπιθυμῶ νὰ Σὰς ἐλπίω ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον εἰς τὴν ποθητὴν μοι Πατρίδα, περίφημον πρὸ τοσούτων ἡθῆ αἰῶνων διότι διετιρεταῖς εὐλογίαις τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα. Ἀς ἐπιστῶ βέβαιον, ὅτι μία μόνη καρδιά, μία ψυχὴ μία φωνὴ εἴμεθα ὅλοι ἐδῶ ὑπὲρ τοῦ τελευταίου Σφραμβουσας, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἀρχὰς τῆς ἐνδόξου ἀντιστάσεως σας εὐρέθησαν δυσκολίαι εἰς τὴν ἄμεσον βεβήθεια τοῦ γένους, ἀποτέλεσμα περισσῶν πολὺ παλαιότερων τῆς ἐπαναστάσεως σας. Ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἔπρεπε, κατὰ τὴν γνώμην μου, νὰ θεωρηθῆ πάντοτε καθ' ὅν τρόπον δὲν ἔπαυσα νὰ τὴν θεωρῶ ἐγώ, καὶ ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ συγκαταταχθῆ εἰς τὴν κεινωσίαν τῶν φωτισμένων πολιτειῶν· ἐπειδὴ ὁμως, τόσους αἰῶνας, ἀλλῶς πως τὸ πρᾶγμα ἐθεωρήθη καὶ ἀκολούθως ἔγιναν καὶ συνθήκαι, ἔπρεπε νὰ ἀπαντῶνται ἐμπόδια εἰς παρεκτρέπὴν τοῦ ἐκπαλαί ἐπικρατήσαντος συστήματος, ἂν καὶ ἀντιπολιτικῶν καὶ γελοίου· ἀλλὰ σήμερον ὅπου οἱ Ἕλληνας ἔγιναν ἔθνος συνέστησαν διείκησιν τακτικὴν καὶ εἶναι ἀνώτεροι πάντες κινδύνου νὰ ὑποδουλωθῶσι καὶ δευτερον, σήμερον ὅπου ἡ Πόρτα δὲν ἠμπορεῖ νὰ διίσχυρισθῆ ὅτι ἔχει καμμίαν φευσίαν ἐπ' αὐτῶν οὔτε ἐκ δικαίωματος, οὔτε πραγματικῶς, δὲν ἠμπορῶ νὰ συμβιβάζω μὲ τὸν χαρακτήρα μου τὸ νὰ συγ-

κατατεθῆ εἰς τὸ νὰ ἐξοκολογηθῆ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τῆς αἰματοχυσίας καὶ ἐξοθρευσεως ἢ τρομερωτάτη αὐτησχρηθῆ καὶ ἐπειδὴ οἱ πολιτικοὶ μας ἐντὸς ολίγου πρέπει νὰ ἀνακαλύψουν, ὅτι τὰ Βρετανικὰ συμφέροντα εἶναι ἀχωρίτως συμπεπλεγμένα μὲ τὴν ἀσφαλείαν καὶ πρόσδόν σας, μὲ ὅλα τὰ δυνατόν μου σὰς ἐμψυχῶ εἰς τὸ νὰ ἐλπίζετε, (ἂν καὶ οὐδ' σὰς ἐμψυχῶ ἐπιημῶς οὔτε ἐγνώσει τῶν σκοπῶν τῆς Διαικίσεως) ὅτι ἡ ἀγνωρίσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος οὐδὲ ἠμπορεῖ νὰ ἦ ἀπολλὰ μακρὰν. Ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μ' ἀξιώσῃ νὰ ζήτω, διὰ νὰ ἴδω τὸ νεκρὸν ναυτικὸν σας ἀτάραχον εἰς ὅλον τὸ Ἄρχιπέλαγος, καὶ τὴν φιλικὴν σημαίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας νὰ φέρῃ τὸ ἐμπέριον τοῦ Κόσμου εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι σχῆμα ῥητορικόν, Κύριε, ὅταν ἐκφράζω ἐλπίδα νὰ ἴδω τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴ ἂν κατ' εὐτυχίαν τοῦτο συνέβαινε ἐν ᾧ εἰσέτι συγκαταριθμῶμαι μετὰ τῶν ζώντων, τίποτε δὲν ἤθελε μ' ἐμπούσει νὰ τὸ ἴδω· καὶ ἂν ἔμην δὲ καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, ἤθελον ὑπερευφραυῆ βλέπον Σάμα, τὸ ὅποιον προμηνύει μέλλον λαμπρὸν καὶ παραμυθητικόν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην.

ἡ συνεχ. εἰς τὸ ἐπόμεν. φύλ.
 Εἰδοποιούνται οἱ Κύριοι Συνδρομηταὶ τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν, ὅσοι ἔχουσι ἤδη τὰ ὀνόματά των ὁσμένα, νὰ πέμψωσι τὴν τιμὴν διὰ τὴν πρώτην τριμησίαν, συμπεσομένην ἐν ἡμῖν Ἰάλαρον δίσυλον Ἰσπανίος. Ὅσοι δὲ ἀπὸ τὰ μακρινὰ μέρη ἐπιθυμοῦν νὰ λαμβάνουν τὴν ἐφημερίδα, παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσι τὰ ὀνόματά των, διὰ νὰ ὀδηγηθῆ ὁ τυπογράφος πρὸς ἀντίτυπα χρεοσειῖ νὰ τυπῶν, σέλλοτες ἐνταυτῶ καὶ τὴν τιμὴν. Ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἐδῶ φίλους, ἀς διευδύνωνται πρὸς τὸν ἐμὸν Κύριον Διευθυντὴν Μάγερ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 7

Τὰ πλείω ὄφελον, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆνος.

Μετελόγγιον τῆ 23 Ἰαννουαρίου 1824

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ
Λόρδ Ἐρτκην πρὸς τὸν Πρίγκιπα Α.
Μαυροκορδάτου.

Ἡ περὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης ἐλπίς μου
σπρίζεται, Κύριε, πλείτερον παρ' ἄλλο τι
εἰς τοὺς θεοτεβεῖς καὶ ικετικούς πρὸς τὸν
Παντοδύναμον ἐνορκισμούς σας ὑπὲρ βοη-
θείας καὶ προστασίας κατὰ τῶν ἀπίστων
τυράννων σας, ἀρ' οὐ εἰς τόσας δυστυχίας
καὶ πᾶθη, ἐφθάσατε νὰ διοργανήσητε Δι-
κίησιν, τῆς ἰστίας τὸ σύστημα ἔχω κατὰ
τὸ παρὸν πρὸ ὀφθαλμῶν μου, δημοσιευμέ-
νον ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐταιρείαν μας (Κο-
μητάτου). Τοιοῦτοι ἐνορκισμοί, ὅταν φυ-
λαχθοῦν, καθὼς εἶμαι βέβαιος, ἀπὸ ἄ-
μετάβλητον ἀπόφασιν, δὲν θέλουσιν βέβαια
εἶναι ἄλαρποι. Κανὲν ἔθνος ἐπὶ γῆς δὲν
εἶχε ποτὲ περισσοτέραν ἀνάγκην Θείας κη-
δεμονίας, οὔτε πάλιν μεγαλητέραν βεβαι-
ότητα διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποῖαν ικε-
τενεῖ· ἐπειδὴ ὅλαι αἱ ἀνθρώπινα μετα-
βολαί, ἂν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Θεΐ-
ας προνοίας, αἰετοτε ὅπως ἐτελοῦνται
μὲ ἀνθρώπινα μέσα, ἢ ἄλλως ἀνεξήγη-
τος ἀνδρία καὶ ὑπομνή σας (προτερή-
ματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐνωπλισμένον τὸ πᾶν
χαριτωμένον σας ἔθνος ἐξαίφνης ἀνεπή-
σθησεν εἰς τὸ γάδιον τῆς δόξης συνερίζο-
μενον σας πλέον ἀξιοληθμονεύτους πράξεις
τῶν περιφήμων προγόνων σας,) προμκν-

τεύουσιν τὴν ἀφεικτον εὐτυχίαν ἔκβασι τῶν
πραγμάτων σας.

Με βίαν μεγάλην ἐγράφη Κύριε,
ὡς βλέπετε, ἡ γραφή μου, ἥτις θέλει σᾶς
ἐχειρισθῆ ἀπὸ τὸν εὐγενῆ Κολοιέλον Λ.
Σταυρώπ, ὅστις μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Κυ-
ρίου Βλακίερ ἐνταῦθα, ἐπεχειρήσθη γενναί-
ως νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν ἐταιρείαν μας (Κο-
μητάτου) διὰ τῆς ἐλπίσεως τοῦ θεοῦ τῆς
Ἑλλάδα. Εἶναι χαριέστατος ἀνθρώπος καὶ
νιὸς τοῦ Ε. Αργατῶν, ὑψηλοῦ βαθμοῦ
τῶν εὐγενῶν μας, τοῦ ὁποῖου τὴν αἰσθη-
τικὴν ἀγαπᾷ παλαιότερον καὶ σέβεται.
Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἔφορος τῆς ἐταιρείας (Κο-
μητάτου) ὡς μὲ ἐσοχάθητε εἰς τὴν γρα-
φήν σας· ἡμεῖς εἶμεθα ὅλοι ὅμοιοι, λαμ-
βάνοντες τὴν προεδρίαν τῆς ἐπιστολῆς κα-
τὰ τὰ συμβεβηκότα τῆς περιστάσεως καὶ
τὴν εὐταξίαν τῶν παρόντων. Μὲ τοιοῦ-
τον χαρακτήρα νομίζω ὅτι ὑπέγραψα τὰ
ὅσα ἀπὸ μέρους τῆς ἐταιρείας (Κομη-
τάτου) πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐστάθησαν γράμ-
ματα.

Ἡ πρὸς τὸν Κύριον Λευριώτην γρα-
φή, καὶ ἡ δημοσιευμένη ἐπίσης πρὸς τὸν
Κόμητα Λίβερπουλ, ἦσαν μόνον ἀπὸ ἐ-
μὲ τὸν ἴδιον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ
φίλος μου Ἰωσήφ Χοῦμ ἦτον πρόεδρος τῆς
παλαιθούσης συνεθρευσεῖς μας· ἀλλ' ἐπει-
δὴ ἡ χαριέστατη γραφή σου ἀεφέετο εἰς
ὄλκην τὴν ἐταιρείαν (Κομητάτου) καίτοι

πρὸς ἐμὲ διευθυνμένη, ἐπεθύμησα ὁμῶς
 νὰ σὰς ἀποκριθῶ ἐγὼ, καὶ ὑπαρεσθῆμαι,
 ὅτι ὁ αἰφνυδίας μισσημὸς τοῦ Κολοῦλου
 Σταυχωπ, πρὶν τῆς μελλούσης συνεδρευ-
 σεως, δὲν μὲ δίδει εὐκαιρίαν νὰ τὴν παρ-
 ῥησιάζω πρὸς αὐτὸν εἰς ἐπίκρισίν του,
 καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη. Ἄλλ' εἶμαι
 πεπεισμένος, ὅτι ἔκφραστα τὰ αἰσθηματά
 των, ἂν καὶ ἠμποροῦσαν νὰ ἐκφρασθῶν κα-
 λήτερα ἀπὸ τὸν Προεδρὸν τῆς ἡμέρας ἐ-
 κείνης. Ὁ φίλος Χουμ μὲ ὄλον ὅτι ἀ-
 φείρωσε καλὸν μέρος τοῦ πολυτίμου καιροῦ
 καὶ τῶν γνώσεών του, εἰς ὅλας τὰς ὑποθέ-
 σεις τῆς εταιρείας μας (Κομητ.), μὲ ὄλον
 ὅτι εὖνα δορυβημένος ἀπὸ τὰς ἀσχολίας
 του εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν ὑπόθεσιν τοῦ
 Βουλευτικοῦ μας καὶ ἀκαταπαύστους κόπους,
 ὑποχρεωμένος προσητι νὰ διακτεῖρη εἰς ὄ-
 λην τὴν Νητόν μας τὰ ἀφελιμώτερα συμ-
 βάντα, μὲ ὄλα ταῦτα ὁ ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐνθερμὸς ζηλὸς του, ἀνξάνει τὰς
 ἐλπίδάς μου, ὅτι θέλει ἀφιερῶται ἐτι τὸ
 περισσώτερον μέρος τῶν ἀσχιολιών του εἰς
 τὸ συμφέρον καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς Ἑλ-
 λάδας.

Ἐχω τὴν τιμὴν, μὲ τὰς εὐχαρισί-
 ας μου καὶ βαθύτατον σέβας, νὰ ἦμαι.

Τῆς Ἐξοχοτητός Σας πιστότατος φίλος.

*Ερσ κ η ν.

Ἰω. Μπούριγκ.

Λονδρα τῆ Σεπτεμβρίου. 1823. (α)

(α) Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μανθάνο-
 μεν, ὅτι ὁ φιλελεύθερος, ὁ φιλελεύθερος,
 ὁ γενναῖος τῶν Ἑλλήνων ὑπερασπιστὴς Λόρ-
 δος Ἐρσκίνος διατρέξων, ἐνδόξως τῆς λα-
 μπρᾶς ζωῆς του το σάδιον, μετῆλθεν εἰς
 τὰ Ἠλυσια περία, διὰ νὰ συνευφραίνεται
 με τοὺς Σωκράτας, τοὺς Ἀριστείδας, καὶ
 τῶν λοιπῶν μακάρων τὸν θῖασον. Ἡ φι-
 λανθρωπία καὶ ἡ ελευθερία πενθοῦν, καὶ
 ἡ Ἑλλάς στεναίνει διὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐ-

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Παρισίοις Κυρίου Ἀδα-
 ματίου Κωραῆ πρὸς τὸν Π. Α.
 Μαυροκορδάτου

Πρὸς τὸν Ἑλληνα καὶ Φιλέλ-
 ληνα Ἀλέξανδρον Μαυ-
 ροκορδάτον.

ἘΙΣ τὴν ἀπὸ Μετολογίου ἐπιστολήν σου
 ἀπεκρίθην τὴν 4 Ἰουλίου διὰ τοῦ αὐτοῦ
 Ῥοδοκανάκη, διὰ τοῦ ὁποῦ καὶ μὲ τὴν
 ἔσειλες. Ἐπειτα μὲ ἔφερεν ὁ Βλακιέρος
 τὴν ἀπὸ Τριπολιτζᾶς δευτέραν σου, γραμ-
 μένην 6 Ἰουνίου. Εἰς τὸ μεταξύ τούτο
 σ' ἐπέμψα διὰ τῶν ἐν Ματσαλία Ζωρζῆ
 Ἰωάννου Ψύχα καὶ Θεοδώρου Πρακτικάκη
 ἐν ἀντίτυπον τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ
 Βεκααρίου.

Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι τὸ μελετώμενον
 δάνειον εἰς τὴν Ἀγγλίαν μέλλει νὰ κα-
 τορθωθῆ. Ὡσαύτως δὲν ἀμφιβάλω οὐδέ
 περὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδοτικῆς διαθέσεως καὶ
 τοῦ Βλακιέρου καὶ μυριάων ἄλλων ὁμογε-
 νῶν αὐτοῦ κατὰ μέρος. Περὶ δὲ τοῦ πα-
 λαιύματος τοῦ ἔθνους ἄλλος λόγος καὶ
 φιλεῖ καὶ μισεῖ, καὶ περιστρέφεται ὡς ἀ-
 νεμοδείκτης, ὅπως καὶ ὅπου τὸ φυσήτω
 σι τὰ ἴδια του συμφέροντα. Εἰς Ἐισαί
 λοιπον μένει, τὰ μὲν μίστητον νὰ εὖλα
 βῆσθε, τὰς εὐεργεσίας του δὲ νὰ δέχεσθε
 με εὐγνωμοσύνην, ἔχοντες ὁμῶς πάντοτ' εἰς
 τὸν νοῦν καὶ τὸ σωτήριον

Μέμνωσ' ἐπιστεῖν ἄθηρα ταῦτα τῶν φρεων.

Δὲν ἐξείρω ποῖαν καὶ πόσην ὠφέ-

δρὸς τοιοῦτου· ἤθελε δὲ εἶσθαι δι' ὄλον
 ἀπαραμύθητος, εἰὰν ἡ Μεγάλη Βρεταννία,
 τῆς φιλανθρωπίας καὶ ελευθερίας τὸ κα-
 ταγωγιον, δὲν εἶχε καὶ ἄλλους πολλοὺς
 Ἐρσκίνους, ἰκανοὺς νὰ μᾶς παρηγορήσω-
 σι δια τοῦ πρώτου τῶν ἐλλειψιν.

λειαν ἐλπίζεις ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Κυβέρνη-
σιν γραμματέαμα, εἰς τὰ ἑποία μὲ πα-
ρακαίεις, καὶ τῶν ὁποίων τὸ βίαιος δὲν
ἐμπορεῖ πλέον νὰ βασάτῃ ἡ ἡλικίᾳ μου,
καταβαρημένη, ὡς εἶναι, καὶ ἀπὸ ἀβύ-
στίας· μιᾶς ἐπιστολῆς γραφῆ ἔγινε τώρα
δὲ ἐμὲ ἀθλὸς ἡράκλειος. Μ' ὄλου τοῦτο
δὲν ἐβάσαξεν ἡ ψυχὴ μου νὰ παρακλύτω
τὴν προσκλησιν· κ' ἔγραφα κατὰ τὴν 27
τοῦ περατιμένου μηνὸς πρὸς τὸ Συνέδριον
τῶν ἀντιπροσώπων μακρὰν ἐπιστολὴν, κα-
τευθύνας αὐτὴν εἰς τὸν Πρόεδρον. Εἶθε
μόνον τύχῃ εὐρυῆ ἀναγκώσῃ, διὰ νὰ μὴ
τὴν δεῖξῃ ἡ ἀτεχνὸς ἀπαγγελία πολλὴ ἀ-
σθενεσέρῳ ἀπ' ὅ, τι εἶναι εἰς τοὺς ἀκού-
στας! Συγχρόνως ἤθελα γράψαι καὶ
πρὸς σέ, ἀν δὲν μ' ἐμπόδιζαν οἱ πόνοι
τῆς ἀσθρήτιδος.

Τὰ κυριώτατα τῆς ἐπιστολῆς ἦσαν
ἡ συνάθροισις καὶ φυλακὴ τῶν λειψάνων
τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιοτήτος, ἡ πρόκλη-
σις τῶν σπαρμένων εἰς τὴν φωτισμένην
Εὐρώπην ὁμογενῶν λογίων μας, καὶ ἄλλη
πρόσκλησις πρὸς τὰς ἀλλογενεῖς λογίους
νὰ μᾶς προμηθεύσωσι μὲ βιβλία. Τοῦτο
μάλιστα τὸ τελευταῖον θέλει μᾶς ὠφε-
λητεῖν πολὺ, ἀν κάμετε τὴν πρόκλη-
σιν καὶ ταχεῖαν καὶ παθητικὴν. Ἡ προ-
βαλλομένη ἀπ' ἐμὲ δὲν εἶναι πλὴν σχέ-
διον, τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖτε νὰ μεταπλά-
σετε εἰς τὸ παθητικώτερον, ὡς κρίνετε εὐ-
λογῶν ἐθρογούμενος ἀπὸ τὰς περιστάσεις. Πρέ-
πειν ἐξάπακτος νὰ ἦναι συνοδευμένη μὲ τὴν
Γαλλικὴν μετάφρασιν, καὶ τυπωμένη εἰς
ἀμιμον δύω ἢ καὶ τριῶν χιλιάδων ἀν-
τιτύπων, διὰ σατάληθ' εἰς ὄλους τοὺς
κατὰ πόλεις καὶ χῆρας ἀλλογενεῖς, λο-
γίους, Ἀκαδημικούς, Πραφάστωρας, Βι-
βλιοπάρους καὶ Τυπογράφους. Ταχεῖαν
μάλιστα τὴν ἐπιθυμίαν, διὰ τὸν φόβον μὴ
χλιανθῇ ὁ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος σφοδρό-
τατος ἐνθουσιασμός των. Ἐξέυρεις ὅτι
τὰ σφοδρὰ δὲν εἶναι μόνιμα. Τοῦ νῦν

κατέχοντος αὐτοὺς ἐνθουσιασμοῦ ἀρκουμα-
νὰ τοῦ φανερώσῃ δύο παραδείγματα.

Τὸ πρῶτον εἶναι τῆς σοφῆς χηρας
τοῦ μακαρίτου Ὀλιανθοῦ Προφῆτιωρος Βύτ-
τευπάχ. Αὐτῆς τὰ Συμποσιακά, γραμ-
μένα Γαλλισί, ἐδιωρίσθησαν διὰ τοὺς πλη-
γμιέτους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνισίας
Ἑλλήνας. Μ' ἔσειλεν ἀπὸ τὴν πώλησιν
αὐτῶν Φρ. 63ο (μὲ ὑπόσχεσιν νὰ μὲ
σελῆ ἄλλα 60ο μετὰ τέσσαρας μῆνας)
τὰ ὁποῖα κατεύθυνα εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὀ-
νομαθῆντας Ψύχαν καὶ Πρασακάκην, διὰ
νὰ σοῦ τὰ σελωσιν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιθυ-
μῶ νὰ μάθῃ ἡ γενναία χῆρα διὰ τῆς ἐ-
φημερίδος σης, ὅθεν πιθανὸν ὅτι μέλλου
νὰ τὸ ἀντιγράψωσιν αἱ γαλλικαὶ ἐφημε-
ρίδες, ὅτι τὰ ἐδαπανήσσει εἰς θεοσπειάν
πληγῶν, ὡς μὲ παρακαλεῖ ῥητις.

Τὸ δεύτερον παράδειγμα, κατὰ τὸν
ἐνθουσιασμόν, ἔχει καὶ τῆς γερμανικῆς
ἀπλότητος περιττῶν· εἰς ἀπὸ τοῦ Προφῆ-
σμοῦ τῆς Βοῆμης ἐμετάφρασεν εἰς τὸν
Γερμανῶν τὴν γλώτταν κ' ἐξέδωκε διὰ
τοῦ τύπου τὰ Προλεγόμενα τῶν Πολιτικῶν,

Ὁ ἐνθουσιασμός εἴτος μου ἐγέννη-
σε τὴν λογισμόν νὰ προβάλω εἰς τοὺς
Ἀντιπροσώπους μας τὴν πρὸς τοὺς λογί-
ους τῆς Εὐρώπης προσκλησιν, καὶ μὲ δί-
δει χηρας ἐλπίδας, ὅτι δὲν μέλλει νὰ
φανῇ ἡ πρόσκλησις " Φωνὴ βουῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ. " Ἡ παιδεία, πάντοτε
καὶ εἰς πάντας ἀναγκαία, ἐγένει εἰς ἡμᾶς
τώρα τὸ μόνον μέσον νὰ φυλάξωμεν τὴν
ἐλευθερίαν· καὶ κατὰ δυσυχίαν εὐρισκόμε-
θα τὴν ὥραν αὐτὴν γυμνοὶ ἀπὸ πάσης
λόγῆς ὄργανα παιδείας. Ἄς ἀρχίσωμεν
νὰ φροντίζωμεν περὶ τούτου σπουδαίως,
διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἀπολογία, ὅτι ἀπ'
ἑλα τὰ δυνατὰ δὲν ἡμελήσαμεν τίποτε.
Τοιαῦτα εἶναι ὅσα λέγω πρὸς τοὺς Ἀν-
τιπροσώπους, περὶ συναθροίσσεως καὶ φυλα-
κῆς τῶν Ἑλληνικῶν λειψάνων, περὶ προ-
σκλησεῖς τῶν ὁμογενῶν λογίων, περὶ ζῆ-

τήσεως βιβλίων από τους δυνατούς να χαρίζωσι βιβλία, και περί τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου.

Ἀπό τους ὁμογενεῖς λογίους εἰς εἶναι και ὁ Βάμβας, τὸν ὁποῖον ἀκούει με μεγαλῶν μου λυπῶν διδάσκοντα εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ὅτε ἡ διδασχὴ τοῦ ἦτον ἀτυχεῖτως ἀναγκαιότερα εἰς τὴν αὐτόνομον Ἑλλάδα. Μέχρι ποῦτον δύναται νὰ συνεχῆσθαι σήμερον ὁ Βάμβας εἰς τὴν ἀναγκαιάν και ἀκαλύπτου ἐξαπλωτίν τῆς παιδείας, τὸ ὅδειε δι' ὅσον ἐνήργησεν εἰς τὴν Χίον, ὅτε εἶχε νὰ πολεῖται και τὰ παρατῶν τυράννων ἐμπόδια. Ἄν ἐπροσκολλήθῃ τὴν ἀρχὴν εἰς νέον και τὴν ἡλικίαν και τὰ φρενας, ἢ τὸ εἶκαμε διὰ νὰ τὸν σωφρονίσῃ ἢ και ἠπατήθῃ, ὡς ἄβροῦπος. Ἐπιπρῶτον εἶναι θεῖον· διὰ τὸ δεύτερον, ἐμπορεῖ χωρὶς κίνδυνου ἀπάτης νὰ εἴπῃ εἰς καθένα μας· “ Ὁ ἀναπατήτης ὁμοῦν βαλέτω λίθον ἐπὶ ἑμῆ. „ Αἱ κεντοδαπαὶ και μακροχρόνιοι τῆς Γαλλίας μεταβολαὶ μ' ἐδίδαξαν νὰ κρίνω τους ἀνθρώπους με συστολῆν, ἐπειδὴ και ἐγὼ (ὄχι μόνος, ἀλλὰ μετὰ πολλῶν ἄλλων) πολλοὺς ἠπατημένους κατέκρινα ἀδίκως, και πολλοὺς γίγτας, ἐχθροὺς ὑπάλους τῆς ἐλευθερίας, ἐθαύματα ὡς Ἄρισείδας. Ὅπως ἂν ἦναι, τοῦ Βάμβα ἡ προσκλητικὴ με φαίνεται ἀναγκαιά, διὰ νὰ διδάξῃ τους νέους μας, και νὰ διεγείρῃ και εἰς τῶν παλαιῶν και εἰς τῶν νέων τὰς ψυχὰς τὸν πόθον τῆς παιδείας. Παρεπίσης τούτου, ὁ Βάμβας προσκαλούμενος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τώρα μάλιστα, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις, ἠπατημένη και αὐτὴ, ἦνοιξε τους ὀφθαλμούς, και ἀποσκορακίζει τους γόντας, θελε φιλοτιμηθεῖν (εἶμαι βέβαιος) νὰ καιαπρέσῃ τὰς διχονοίας, ἂν ἔμεινε τι λείψανον αὐτῶν μεταξύ σας, σβένων τὸ ζῶπυρον τῶν διχονοιῶν, τὴν φιλαρχίαν. Διότι τι ἄλλο παρα τὴν φιλαρχίαν ἐτάλευσε και τὰς ὄχι πολλὰ γε-

ραῖς φρένας τοῦ Ἰψιλάντου, ὡσε κα εἰνερευθῆ και νὰ ἀνακρισθῇ. Ἐπὶ ἔγκειψ;

Ἄν εἴπῃ νοῦν, ἢθελε καιαρχετῆν, ὅτε και ἂν ἀληθῶς εἶχεν ἄλλοτε, τὰ ἔπατον ποτὲ δὲν ἔλαβεν, ἐπώνυμον τοῦ Πρίγκειψ, ἐχρεῖται νὰ τὸ ἐπιδῶθῃ οἷς μικρῶν ταμεικῆς χρηματικῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ συγκρατεῖτε και γωνῆ ἰσχυάμου και αὐτόνομου Ἑλληνικῆς πολιτικῆς μέλος.

Ἐγὼ και ἄλλοι πολλοὶ νὰ σὲ γραψῶν ἄλλα τὰ ἀνυπαφραν γῆρας μου και ταβλίβει και τὸν κεν και εἰς χεῖρας. Ἄρρεσμαι νὰ σὲ ἐνθυμίσω ἔ, τι ἐγγίφα εἰς τὴν προτέραν μου ἐπιστολῆν περί τῆς Χίου. Προμῆνοι ἀπὸ τὸν Κυβέρνητι, και ἐξαιρετός ἀπὸ τὸν ζῆλον τοῦ φιλοπάτριδος λειτουργοῦ Της Μαυροκορδάτου τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς δυσχεστάτης ἡσῶν ταύτης. Ἡ ἀπολύτρωσις αὐτῆς, θελει γενῆ καινὴ εὐεργετία εἰς τὸ γένος· ἐγὼ δὲ παρα τούτην εὐεργετούμαι ἰδίως και τούτο, ὅτι δὲν μέλλω ἀποκλείσω τὸς ὀφθαλμούς με τὴν ἀπαρηγόρητον ὀδύνην, ὅτι ἀφίνω τὸς συμπατριώτας μου προδόμενους ἀπὸ ψευδοἀδελφούς και ἠμελημένους ἀπὸ τους εὐλικρινεῖς των ἀδελφούς. Εὐδαίμηνει! Ὁ φίλος Κοραῖς.

Ἐκ Μαριτίου Σεμπτεμβρίου 20 1823.

Μετελόγγιον τῆ 21 Ἰαννουαρίου) Ὁ Λαμπρός Λόρδος Βύρων ὑπήγε χυθεῖς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Ἀνατωλικόν, συνωδεμένος μετὰ τοῦ Π. Α. Μαυροκορδάτου, τὸν ὁποῖον ἀναγκαιὰ ὑπέθεσις τῆς τσαυτα παθούσης ταύτης πόλεως ἐκαλοῦταν ἐκείσε. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀνατωλικου, ὅτινες πρὸ ἡμερῶν ἐπερίμεναν νὰ λάβουν τὴν τιμὴν ταύτην, τους ὑπεδέχθησαν με τὸν κρότον τῶν κανοιῶν, και με σημεῖα εὐλικρινούς και ἐγκαρδίου ἀγαλλιάσεως. Ὁ Ἐκλαμπρότατος Λόρδος ἐπέσπεψε τὴν αὐτὴν ἐσπεραν ἐναυθα, μετὰ μίτς βραδαίας βραχίς· ὁ δὲ Π. Μαυροκορδάτος ἔμεινεν ἀκόμη ἐκεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 8

Ἐὰ πλείω ὄφελῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μικρολόγιον τῆ 26 Ἰαννουαρίου 1824.

Ἡ παρούσα τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος κατάστασις, καὶ ἡ φήμη, ὅτι ἐντός ὀλίγου θέλει συγκροτηθῆ γενικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις, διὰ τὴν διατάξῃ τὴ καθ' ἡμᾶς, καὶ τὰ μᾶς συνάψῃ μετ' ἄλλοις σφιγκτοτέροις, μᾶς ἀναγκάζουν νὰ δώσωμεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας μας συμβουλὰς τινὰς ἀναγκαίας, βλάτιν ἔχουσας τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σύνταγμα. (Constitution) Ἀκούσατε, φίλοι καὶ πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας, διότι τὸ ἀξιολογώτερον βραβεῖον διὰ Σᾶς ἀπόκειται.

Αἱ ἐκδικήσεις εἶναι πρᾶγμα ἐπιβλαβὲς καὶ ὀλέθριον. Ἀποφύγετε τὰς δυναστικὰς καὶ αὐτογνώμονας πράξεις, διότι συνεπισύρουν τὰς ἐκδικήσεις· φεύγετε τὰς ἐκδικήσεις, καθότι αὐταὶ ἐπιφέρουν τῶν τοιούτων πράξεων τὴν συνέχειαν. Ἄλλ' εἰάν θέλετε καὶ τὰ δύνω ἄτοπα ν' ἀποφύγετε, ὅλοι πρέξατε ὁμοθυμαδὸν, καὶ ὑποτάχθητε ἐκ συμφώνου εἰς τὰς ἀρχὰς (principes) τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ μας συντάγματος, τὸ ὅποιον μόνον δύναται νὰ σᾶς διαφυλάξῃ ἀμιάντους καὶ ἀπὸ τὰ δύνω ταῦτα μολύσματα.

Ἀπὸ μόνον τῶν συνταγματικῶν τούτων ἀρχῶν τὸ σύστημα εἶναι ἐλπίζομένη ἡσυχία διαρκῆς καὶ μόνιμος· μόνον τὸ σύστημα τοῦτο ἀντιτάττει ἀνυπερβλήτου πρόχωμα κατὰ τῆς ὑπερχειλήσεως τῶν

πολιτικῶν ἐκτάσεων. Διότι ὅπου διαλαμβάνουν τοῦ ὄρθου λόγου αἱ μαθηματικαὶ ἀποδείξεις, ἐκεῖ ἀμέσως κατασιγάζεται ἡ φωνὴ τῶν παθῶν, τὰ ὅποια τότε παύουν νὰ πολεμῶσι τὴν ἡδὴ ἀποδεδειγμένην ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἐπιτεθῶτιν ἐναυτίον ἄλλης εἰσέτι ἀμφισβητουμένης, μὲ πλείοτεράν ὄρμην καὶ τραχύτητα.

Ἐὰν ἀκόμη εἶδη τινὰ κληρονομικῶν προνομίων (καθὼς φέρ' εἰπεῖν τὰ τῶν Καπιτανάτων) προξενῶσι μεταξὺ ἡμῶν διασσεις καὶ διχονοίας, τοῦτο προέρχεται διότι αἱ ἀρχαί, αἱ ὅποια καταργοῦν τὰ τοιαῦτα προνόμια, δὲν ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἐνάργειαν. Ἄλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς αἰῶνος θέλομεν ὁμιλεῖν περὶ αὐτῶν, καθὼς σήμερον ἀναφέρομεν τοῦ Σατράπου τῆς Σιῶνδος τὴν εἰσδρομὴν εἰς τὴν χώραν μας. Τοιοῦτοτρόπως τέλος πάντων θέλει ἐκλείψει καὶ αὕτη ἡ ὕλη τῆς ἐρίδος ἀπὸ τὰ πάθη τὰ θορυβώδη καὶ ἰδιωφελῆ. Διότι ὅσον πλείοτερον αἱ φιλελεύθεροι ἀρχαὶ σερεῦνται, τόσον περισσότερον κατενεύζονται οἱ μανιώδεις ἐκταστικοὶ καὶ ὅταν τελευταῖον αὐταὶ θριαμβεύσωσι, τότε εἰρήνη εἰς τὸ πᾶν βασιλεύει.

Τοιοῦτοτρόπως ὑποχωροῦν καὶ σέρφουν τὰ νῦτα τὰ πάθη, τὰ φύτει μανιώδη, αἰμοβόρα, καὶ θηριώδη, τὰ ὅποια νικῶσι μὲν πολλὰκις τῆς κοινωνίας τὰ μερικώτερα ἄτομα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀλήθει·

ον κατατάσσονται πάντοτε α κλοῦ-
 θως επιβρομμον με φρίκη, εσκέλις
 συνακτῆτων αντιταχίσματα νέα, ὅσα
 κατ' αὐτῶν προβάλλει τὸ τακτικὸν αὐτο
 πολιτικὸν ἡμῶν σύνταγμα, τὸ ὁποῖον
 προβαίνει βαθμῶδ' ὡς, καὶ θέλει λάβει κατ'
 ὀλίγον τὴν ἀπαιτούμενην ἐντέλειαν, ἐξ
 αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, κα-
 θὼς ἐπιπλέον παρηγοροῦνται ὅλοι τῆς ἐ-
 λευθερίας ἐζηλωταί

Πολιτικοὶ ὑπολογισμοὶ, ὅμοιοι σχε-
 δὸν με τοῖς μαθηματικοῖς κατὰ τὴν κ-
 κριβειαν, βεβαίως, εσσεῖαι τῶν γενικωτέρων
 συστάσεων, ἀσφάλεια τῶν ἀτομικῶν δικαι-
 ῶν καὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἐκάστου τῶν πο-
 λιτῶν, ὁδὸς φέρουσα βεβαίως εἰς τὴν ἀ-
 πάλαν τῶν ὄσων ὁ καθεὶς δικαίως σκο-
 πεύει, ἐντέλης ἐλευθερία τῶν πολιτῶν,
 πληρεστάτη ὑπακοή εἰς τοὺς νόμους, ἀμιλ-
 λα μετὰ τῶν διαφόρων προτερημάτων,
 κατάλυσις τῆς κατάχρηστικῆς δυνάμεως
 καὶ τῶν χειμαιρικῶν ἐκείνων ὑπεροχῶν,
 αἱ ὅποιαι, ἐπειδὴ δὲν πηγάζον αὐτὴ ἀπὸ
 τοῦ συμφέρον, οὔτε ἀπὸ τῆς θέλησιν τῆν
 κοινῆς, ἀποκαταστάθουν τοὺς κτήτορας αὐ-
 τοῦ μισητοῦ, ὡς πρᾶγμα, ἡ ἀρμονία τοῦ
 ὄλου, ἡ εἰς τὰς λεπτομερίας ἀκριβεια,
 θεωρία φωτοπάρχος, καὶ πράξις προφυ-
 λακτικὴ ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα πταίσματα,
 ταῦτα εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολι-
 τικῆς συντάγματος, καὶ ἐπομένως τοι-
 οῦτον πρέπει νὰ ἦναι τῶν πατριωτικῶν
 ἀρχῶν τὸ σύστημα. Εἰς τὸ πολιτικὸν
 ἡμῶν σύνταγμα, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ
 θέλωμεν εὐρεῖ τῆς κοινῆς καὶ μερικωτέ-
 ρας εὐτυχίας τὴν ἑνωσιν. Τοῦτο γέννα
 τοῦς, μεγάλους νάρας τοῦτο. ὑπερασπίζεται
 τοῦ πτωχοῦ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦτο οἱ
 αἰωνες θέλουν σεβάζονται. καὶ κατ' αὐ-
 του ποτὲ δὲν θέλουν κατάχρησι τῶν ἐ-
 σαχτιῶν αἱ ἀντικρουσιεὶς καὶ προσβολαί.
 Ἐάν τινες αὐτεπεινωσιν ἐξ' αὐτοῦ (καὶ ποῖοι
 θέλουν αὐτεπεινεῖ; εἰ Τουργοκστραί !)

οἱ τοιοῦτοι δύνανται μὲν καὶ ἐπιφέρειν
 πρὸς καιρὸν κλονισμοὺς ὀλιβείους, εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, ἀλλ' ἀπ' οὗ εἰς τὸ τριετές διά-
 σημα τοῦτο ἀνυψῶθη τῶν Ἑλλήνων τὸ
 πνεῦμα, καὶ ἡ τυπογραφία ἀρχισεν ἡδὴ
 νὰ σημειῖ τὰς προόδους τῶν, δὲν θέλει
 ὑπάρξει πλέον τυραννῶν καὶ προλήψεων
 συμμαχία, διὰ τὴν ὁποῖαν νὰ ἐπιβρο-
 μῶσιν αἱ γενναῖαι ἀρχαὶ πολιτικῶν
 συντάγματος, συντεταγμένου ἀπὸ ἀνδρας
 πνεύοντα ἐλευθερίαν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκήρυ-
 ξαν τρανώτατα τὰ φρονήματα τῶν ἐνωπῶν
 Ἑλλῆς τῆς πολιτισμένης Ευρώπης.

Λέγομεν καὶ δὲν θέλωμεν πᾶσιν νὰ
 λέγωμεν, πρέπει τὰ φῶτα νὰ ἐκτανθῶσιν
 εἰς τὰς κοιλάδας μας, οἱ Ἕλληνες δια
 τῆς ἰσότητος νὰ ἀνυψῶσιν, καὶ ἐκάστη
 ἀπὸ τὰς ἀλλήλοδιαδόχως ἐπερχομένης
 γεγενῆς, τὰς ὁποίας θέλει καταπίει
 θάνατος, φευγασα ν' ἀφίγη τουλάχιστον
 κατόπι αὐτῆς ἴχνη φωταυγῆ, τῶν βημά-
 των τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, θεμελιωμέ-
 νης εἰς τὰς ἀρχὰς συντάγματος πολιτικῶν
 ἐλευθεροῦ, καὶ διαχεομένης διὰ τῆς τῆς
 τύπου δημοσιεύσεως.

Ἀπ' αὐτῆς διελύθη ἡ ἐν Μετολογίᾳ συνδ-
 λευτις, πρὶν διασκορπισθῶσιν ἔτι τὰ μέ-
 λη, υπεγράψαν καὶ δύο γράμματα εἰς
 πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ ἕτερον πρὸς τὸν
 Κύριον Ἀνδρέαν Ζαΐμη, καὶ ἐκλέχθη-
 σαν ὑπὸ μίᾳς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη τοῦ
 πολεμικοῦ καὶ πολιτικοῦ συμβουλίου,
 τὰ ὅποια μέλλον νὰ συμπράττωσιν
 μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικῶν Α.
 Μαυροκορδαίου καθ' ὄλον τὸν καιρὸν αὐτῆς
 ἐν τῇ Αὐτῆ Ἑλλάδι διαμονῆς του.

Ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ προσφέρω-
 μεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ἕν ἕξει πα-
 ραβρτήματος τῶν πρακτικῶν,
 τὸ πρὸς τὴν Διοίκησιν γράμμα, καὶ τὰ
 ψήφισματα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἵμα
 βουλή.

Γράμμα τῆς ἐν Μετολογίᾳ γενομένης Συ-
 νελύτουσ πρός τὴν Σεβαστὴν Διο-
 οίκησιν.

Σεβαστὴ Διοίκησις Ἰ

Οἶόν λαμβάνουσι ἀναμφιβόλως τὴν Σε-
 βαστὴν Διοίκησιν ὅσα κακὰ ἔπαθον το με-
 ρη ταῦτα, κατὰ τοὺς τελευταίους δύο
 χρόνους, ἀπὸ τοῦ ἰσχυρότερου καὶ ὀρθητι-
 κώτερου ἐράτευμα τῶν ἐχθρῶν. Διὰ τὰ
 σκεφθῶμεν ὁμοφώνως, καὶ νὰ εὐρωμεν μι-
 κραν θεραπείαν τῶν πληγῶν μας, ἀναγκαῖ-
 ον ἐκρίναμεν νὰ συνελθῶμεν ἐνταῦθα ἀπὸ
 τὰς περισσοτέρως Ἐπαρχίας τῆς σερραῆς
 Ἑλλάδος. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν κατόι-
 κων εἰς τὰ χωρία των, τὰ ὅποια ἐρκώ-
 θησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ ὁ τρόπος
 τοῦ νὰ εἰσαχθῆ ἡ οἰκονομία εἰς τὰ δημό-
 σια εἰσοδήματα, νὰ εὐρεθῶν τὰ μέτα
 εἰς τὸ νὰ ἀσφαλίσωσι τὰ μέρη ταῦτα
 ἀπὸ τὰς μέλλουσας ὁμάς τῶν ἐχθρῶν,
 νὰ προετοιμαθῶσι τὰ κατ' αὐτῶν κινή-
 ματα, καὶ νὰ συζηθῆ ἡ ἐπιτέλική εὐτα-
 ξία, αὐτὰ ἦσαν τὰ κυριώτερα ἀντικεί-
 μενα, τὰ ὅποια ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν ἐς
 τὴν παρούσαν συνέλευσιν. ἀπεφασίσαμεν
 θε νὰ συζητηθῶμεν ἐν σῶμα τριῶν χιλιά-
 δων μισθοφόρων στρατιωτῶν, εἰς τὸ ἐπίση-
 μα συμπεριληφθῶσιν οἱ Σουλιῶται καὶ ὅ-
 λοι εἰμίνοι, οἱ ὅποιοι ἐζησαν πάντοτε εἰς
 τὰ ὄπλα, διὰ τὰ τοὺς δοθῆ πόρος ζωῆς,
 καὶ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὸ εἶξαι εἰς τὴν
 δικαιέντευσιν τῆς πατρίδος, καὶ τὴν δια-
 τηρησιν τῆς ἐπιτελικῆς εὐταξίας. ὅλον μας
 τὸ στρατιωτικὸν ἐμβαίνει ἤδη εἰς τὸν διορ-
 γανισμὸν τούτου, καὶ συχαρισεῖται εἰς τὸν
 προεπιπθῆντα μισθὸν ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς
 Διοικήσεως· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ λοιποὶ
 ἐξωματικά δεχόμενοι καὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ
 αὐτόν. ἀπεφασίθη νὰ ἔμβῃ μία τακτι-
 κὴ δημόσιος οἰκοομία, καὶ τόσον τὸ
 στρατιωτικόν, ὅσον καὶ οἱ δημόσιοι ἄκου-

γοί μας καθυποβαλλόνται εἰς τοὺς πλέον
 αὐστηροὺς τῆς εὐταξίας κανόνας, καὶ πε-
 μορίζονται εἰς μάνην τῶν χρεῶν των τὴν
 ακριβῆ ἐκπληρωσιν. ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν
 δυνατὴν οἰκονομίαν, τὴν ὅποιαν ἡμπερού-
 μεν νὰ κάμωμεν εἰς τὸ κοινά, μὲ ὅλην
 τὴν μετριότητα τῶν ἀπολύτως ἀναγκαῖων
 ἐξόδων, αἱ χρεῖαι μας πάλιν ὑπερβαίνου-
 πολὺ τὰ εἰσοδήματα τούτων τῶν ἐπαρχιῶν,
 καθὼς θελεῖ ἐντελῶς πληροφορηθῆ ἡ Σε-
 βαστὴ Διοίκησις ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν τῶν
 ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τῶν ὁποῖον ἤδη κα-
 τασρόνομεν διὰ τὰ περῶμεν πρὸς Αὐτὴν.
 Εἶναι ἀνάγκη νὰ πληρόνεται τακτικῶς
 τὰ μηνιαία τῶν στρατιωτῶν διὰ τὰ μέτω-
 σιν εἰς ὑποταγὴν· εἶναι ἀνάγκη νὰ πλη-
 ρωθῶσι ἐννεα μηνῶν δεδουλευμένοι μισθοί
 τῶν Σουλιωτῶν, καὶ νὰ ἐξοφληθῶσιν
 ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀνεκπόρευτα
 χρεῖα γενόμενα εἰς τὸ διάστημα τῆς τελευ-
 ταίας πολιρκίας, ἀφ' οὗ τὸ εἰσοδήμα-
 τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι ἂν τοῦ ἐρ-
 χόμενου Μαρτίου ἐξητηθῶσιν δι' ἑλάν-
 ας προσεβῶσιν εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ὑπερῶ-
 κα ἐξόδα τῆς θαλασσίου θυσίμωσ, καὶ
 τῶν ἀναγκίων ζωοτροφίων τὰς ὁποίας ὁ
 τύπος, διὰ τὴν ἐρήμωσιν θεν εἶναι ἕως
 κατὰ σασιν νὰ προμηθεύσῃ ἐντελῶς, καὶ
 ἡμπορεῖ νὰ συλλογισθῆ ἡ Σεβαστὴ Διοίκη-
 σις, εἰάν ἔχωμεν ἐνταῦθα τοῦ τρόπου αὐ-
 τὸν νὰ ἐξοικονομήσωμεν αὐτὰς διὰ παρακα-
 λούμεν νὰ συλλογισθῆ, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀν-
 τράλειον τούτου τοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος
 κρέματα καὶ ἡ σωτηρία τῶν λοιπῶν, καὶ
 νὰ εὐρὴν τρόπον ἐξοικονομητέως. Ὅλοι
 μας αἱ ἐλπίδες εἶναι θεμελιωμέναι εἰς τὴν
 Πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Βουλῆς
 τοῦ ἔθνους, ἥτις αἰσθάνεται τὴν μεγα-
 λην ἀνάγκην τῆς πατρίδος, καὶ ἀνεδέχθη
 ἤδη τὸν ἀγῶνα τοῦ νὰ σερπώσῃ τοὺς ὀ-
 μους καὶ τὴν Διοίκησιν, διὰ εἰμεθα εὖ
 ἐλπίδες. ὅτι θελεῖ εἰσακουσθῆ ἡ θε-
 σίς μας, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς προσπαθεύομε

ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας τούτων
τῶν μερῶν, συντρέχουσι εἰς τὴν γενικὴν
τοῦ ἔθνους ἀσφάλειαν καὶ τῶν νόμων τὴν
σερέωσιν. μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.
Ἰῆ 1 Ἰανουαρίου 1824. Μεσολόγγιον. (α)

Πάνος Γαλάνου. Ἰωάννης Τρεκούπης.
Ἀναστάσιος Παλαμάς. Ἀθανάσιος Ραζής.
Νικόλαος Καρπούνης, Γιαννάκης Μιχάλης.
Κωσταντῆς Ξύδη. Αναγνώστης Καναβός.
Γεωργάκης Πλατανιώτης. Αναγνώστης Κα-
τζίναλης. Αναγνώστης Μαργέλης. Παπ.
Ἀθανάσιος Παλαιολογίτης. Κωσταντῆς
Δημητρογιάννης. Αναγνώστης Παπῶα Γε-
οῖργη. Λωσαντῆς Καραγιάννης. Αντώνι-
ος Βούτυρος. Γεώργιος Παπῶα Δημητρίου.
Γιάτσης Κ. Μαγγίνα. Αναστάσιος Τζι-
μπουράκης. Χρήστος Γ. γεροθανάση. Ἀνα-
γνωστής Μπαρλάς. Αντώνιος Ἀναστα-
σίου. Γιαννάκης Μπαλμύσης. Σταθάκης
Στάϊκος. Γεωργάκης Τζιτζώνης. Πάνος
Οἰκονομόπουλος. Ἰωάννης Δημητρίου.
ἀκολουθεῖ τὸ παρόρημα εἰς τὸν ἐπόμενον. ἀρ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κρανίδιον 10 Ἰανουαρίου) Ἀπὸ τὴν ἀ'
τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀπολαμβάνει ἡ πό-
λις μας τὴν τιμὴν νὰ ἔχη εἰς τὸν κόλπον
τῆς τὸ Σεβαστὸν Σῶμα τῶν Παρασα-
τῶν τοῦ ἔθνους. Οἱ Κάτοικοι αὐτῆς βλέ-
πουν μὲ εὐχαρίστησιν, ὅτι αὐτὸ εὗρηκε με-
ταξύτων ἐκείνην τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυ-
χίαν, ἣτις τῷ ἤτον ἀναγκαῖα, κατ' αὐ-
τὰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις, διὰ νὰ ἀ-
σχληθῆ ἀταράχως καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀ-
παιτουμένην προσοχὴν εἰς τὴν διόρθωσιν
τῶν καταχρήσεων.

Τὸ Σ. Βουλευτικὸν, φαίνεται,

(α) Κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν
τὰς ὑπογραφὰς τῶν πολεμικῶν, αἱ ὁ-
ποῖαι ἐξεδόθησαν εἰς τὸν ἕκτον ἀριθμὸν.

καὶ ἀκολουθῶν διεσκοπήθησαν καθὼς ἔχοντα. Ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν κατέφυγεν εἰς τὸν λι-
μένα τῆς Ζακύνθου, καὶ ἀρ' οὗ διετίθηεν ἐπὶ τῆς ἰσρίας, ἀνεχώρησε.

ἀρ' οὗ μετεχειρίσθη εἰς μάτην ὅλα τὰ εἰ-
ρηνικὰ καὶ συμβιβαστικὰ μέσα εἰς τὸ νὰ ἐ-
παναγάγῃ εἰς τὰ χρῆθ του τὰ ἐν Ναυπλοίῳ
μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀπεφάσισε
νὰ κόψῃ τὸ κακὸν ἀπὸ τὴν ρίζαν, καὶ
οὕτως ἐξέδωκε τὴν καθαίρεσιν τῶν δύο ἐ-
τέρων μελῶν, καὶ ἐκλεξεν εἰς συμπλήρωσιν
τῆς Β' περιόδου, τὸν Κύριον Γεώργιον
Κουντουριώτην, Πρόεδρον τοῦ Ἐκτε-
λεστικοῦ, καὶ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ
Κυρίου Παναγιώτην Μπόττατην, Νικόλα-
ον Λόντην, καὶ Ἰωάννην Κολέτην. τὸ πεμ-
πτον μέλος ἀκόμη δὲν εἶναι γνωστὸν. Ἐν-
τοσοῦτω τὰ ἐνταῦθα εὐρισκόμενα νεοεκε-
χθέντα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔδωσαν
κατ' αὐτὰς δημοσίως τὸν Διοικητικὸν ὄρ-
κον, καὶ ἀρχίσαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλά-
δος νὰ ἐνεργοῦν τὰ μεγάλα αὐτῶν χρέη.

Μεσολόγγιον 25 Ἰαν.) Ἢθὲς ἐφθάσεν ἐν-
ταῦθα ἐπίτηδες ταχυδρόμος φέρων ἀπὸ
Κρανίδιον τὰς προκηρῦξεις τοῦ Βουλευ-
τικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

Τὸ Ἀγγλικὸν Πλοῖον ἡ Ἄννα, ἐρχόμενον
ἀπὸ Λονδρας, καὶ φορτωμένον μὲ ἐφόδια
τοῦ πολέμου καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα δια' τύ-
σαντιν ἐνὸς μηχανουργείου, (Laboratoire)
διοικουμένον ἀπὸ τὸν ἐντιμον Καπετάνιον
Πάρρη, ἐφθάσεν πρότινων ἡμερῶν εἰς τὸ
Δραγαμέσον, καὶ ὅλον τὸ φορτεῖον του με-
τεκομίσθη ἐνταῦθα.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει με-
ταχειρισθῆ τὸ πολῦτιμον τοῦτο δῶρον συμ-
φώνως μὲ τοὺς ἀγαθοποιούς σκοπούς τῆς
ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας. Τὸ
αὐτὸ πλοῖον ἐμπεριέχει καὶ πολεμικὴν ἀ-
ποσκευὴν ἀπεσαλμένην παρὰ τῆς γενναί-
ας ἑταιρείας τῶν ἐν Γερμανίᾳ Δαρμισαδ.

Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας μαυθάνομεν,
ὅτι 28 πολεμικὰ πλοῖα Αἰγυπτιακὰ σελῶ-
μενα ἀπὸ τὸν Σατραπὴν τῆς Αἰγύπτου
κατὰ τῆς Κρήτης, ἐν τῷ μεταξύ τοῦ πλοῦς
αὐτῶν περιέπεσον εἰς φοβερὰν τρικυμίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 9

Τὰ πλείω ἔφελη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μεσολόγιον τῆ 3ο Ἰαννουαρίου 1824

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Προσφέρομεν εἰς τοὺς Ἀναγώσας μας τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Κοινοῦ τῆς Νήσου Σπετζῶν πρὸς τὸ Σ. Βουλ.εὐτικὸν Σῶμα. Αὕτη εἶναι μίᾳ ἐξ ἐκείνων, ἔτσι διεθύνοντο ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος πρὸς τὸ Σεβασθὸν τοῦτο Σῶμα, ὑπὸ τῶν ὀπίων ἐμψυχούμενον προέβαιεν ἀδιστακτως εἰς τὴν διέρθωσιν τῶν καταχρήσεων.

Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων Πανυπέριτοι

Καὶ διὰ τῆς φήμης, καὶ διὰ τῆς Πατρικῆς Σου Προκρυξέως, καὶ πρὸ πάντων, διὰ τῆς λεπτομεροῦς ἐξισορρήσεως τῶν αὐτόθεν ἐλθόντων ἡμετέρων Πληρεξουσίων, ἐπληρορρηθῆμεν ἀδιστακτως, ὁπόσως ἐπιρρείας, καὶ καταδρομὰς ὑπήνεγας παρά τινων περυσιωμέων τέκνων τῆς Πατρίδος, καὶ ἐπὶ ταύταις συνελγήταμεν, καὶ σφιδρῶς ἐπιρράθημεν, ὅτι ὅτε ἐργάζονται καὶ ἐπέχονται τὰ καταρρωτικὰ καθήκοντα αἱ ἀλλοκατεῖ ἡμῶν τυράννοι, τὰ αὐτὰ κατεργάζονται ὑπὸ τὸ πρῆγμα τῆς φιλογενείας καὶ τῆς υἱόπαιτος τινὲς τῶν υἱῶν τῆς Πατρίδος. Ἀλλ' ἀνδρίζου, ὦ Μῆτερ, καὶ ἰσχυεὶ μὴ προκαταλαβέτω Σε

δισαγμὸς καὶ δειλία, διότι θέλεις ἰδεῖν περὶ σὲ συνηγμένα τὰ ἀγαπητὰ καὶ γνήσια τέκνα Σου, ἐν ἀποράττει ἀμεταθέτω, μετὰ Σοῦ νὰ γήτωσιν, ἢ τὰ τουαποθάνωσιν. Εὐ τῆ Ὀλιγομελέα Σου εἶναι ἡ ἀπαλλάκτις τοῦ ἔθους εἰκῶν, εἶται τὸ καθ' αὐτὸ ἔθος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀπαξ αὐτὸ Σε καθιέρωσεν, ὡς Μητέρα φιλέπαιδα, μὴ φοβού τῶν καταρρωμένων καὶ ἀπειθῶν τὰς σκευωρίας, ἀλλ' ἀνάστη ἀνευδίασως, καὶ παραλαβούτα τοὺς οἰκίας, διίδουν τὴν Ἑλληνικὴν Ὀλιγάδα πρὸς ὄραμον ἀλύμαντον. Ὑψώσεν ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου, καὶ κατατρόμεξεν τῶν ἀπειθῶν τὰς καρδίαις, καὶ γνόσθι, ὅτι αἱ χεῖρες ἡμῶν, χεῖρες Σου. Περιζῶσαι τὴν Ἑλληνικὴν ῥομφαίαν ἐπὶ τῶν μηρῶν Σου, καὶ κατα τοὺς παρα Σοῦ νόμους ἔπεισε, καὶ κατανοδοῦ, καὶ βασιτεῖε. Δεῖξου ἀρετὴν Ἀρισειδῶν, καὶ Κριώνων, καὶ ἐργάζου τὰ εἰς ἡμᾶς συτελοῦτα.

Εἰς δεῖγμα δὲ τῆς εἰς Ἑσὲ ἡμῶν ἀφοσιώσεως, πεμπόμεν πρὸς Σε μὲ δύναμιν πληρεξουσιότητος τοὺς συμπολίτας ἡμῶν Κυρίους Ἀναγώσῃ Χ. Ἀναργύρου, Γεώργιον Πύλαουρον, Ἀνδρέον Σουλῶν, καὶ Χριστόθουλόν Νάτζη, εὐχόμενοι θεοθεν ἐπίτευξιν εἰς τὰς ὑπερ πάντοσ τοῦ Γένους εὐεργετίας Σου.

Τ. Σ. Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετζῶν.
Ἐκ Σπετζῶν τῆ 3 Ἰαννουαρίου 1824.

Πρόβλημα του σχηματισμού ενός Κώδικος.

Ο Περιβόλος Βενάμ έπρόβαλεν εις ένα του ποιήμα διεθνόνονμα εις τας Δικητέας όλων των φιλελευθέρας αρχάς έχοντων έθνων, να σχηματισθί ενός Κώδικος Γενικών Νομων, με παρατηρήσεις προσημοσμένας εις κάθε νόμον.

Τό περιχόμενον του αυτού ποιήματος είναι τα ακόλουθον.

α.) Εις κάθε Έπισημειαν, ή ώφέλεια των περιττοτέρων, επισητεί τό διά προβλεφθή ή επικρατεία αυτή με ένα Κώδικον Νομων ευκατανητων.

β.) Η ώφέλεια των περιττοτέρων επισητεί, ότι ο τιουτος Κώδικός να συντροφείται με παρατηρήσεις αναλόγους εις κάθε νόμον.

γ.) Ότι αυτά αι παρατηρήσεις να δημοσιούνται εις την μεγαλύτεραν ώφέλεια των περιττοτέρων.

δ.) Η μεγαλύτερα ώφέλεια των περισσοτέρων επισητεί, ότι αι παρατηρήσεις να ακολουθούν προσηώς κάθε Νόμον.

ε.) Η μεγαλύτερα ώφέλεια των περισσοτέρων επισητεί, να ηλπιση ή ποιουδήποτε ύποκειμενον να προτρέρη ένα τιουτον Κώδικα, Σεμελιωμενον εις τας ειρημένας αρχάς.

ς.) Η μεγαλύτερα ώφέλεια των περισσοτέρων επισητεί, ουνεμία πληρωμή να δοθί, δια τού σχηματισμού του τιουτου Κώδικος.

ζ.) Η μεγαλύτερα ώφέλεια των περισσοτέρων επισητεί, ότι ο Κώδικός πρέπει να είναι τό ποιήμα ενός και μόνου ύποκειμένου.

η.) Η μεγαλύτερα ώφέλεια των περιττοτέρων επισητεί, να έχη την άδειαν κάθε ξένος, να παρήρησασθί ένα τιουτου Κώδικα, όστις μη έχων προλήψεις, ήμπορει να τόν σχηματισθί καλύτερα.

θ.) Η έννοια τής Νομοθέτου είναι να δώρη τόν άνηκοντα λόγον εις κάθε Νόμον.

Έπιστολή αποσταλεϊτα προς τόν Πρόεδρον του Βουλευτικού Α. Μαυροκορδάτον από μέρος του Τειχοποιου του Μετολογίου.

Έλαμπρότατε!

Δέν πρέπει να αποδοθί ή σύμπλή μου από τας 7 'Απριλλίου, εις άλλο παρά εις τας περιστάσεις. Κατά τας ειδήσεις, τας οποίας λαμβάνω τό θάρρος να περικλείσω εις την παρουσίαν μου, έκστατικός θέλει μάνει κθεός, βλέπων τας δυσκολίας, τας περιπλοκάς, και τά εμπόδια, τά όποια άπήνησα εις την εξακολούθησιν των έργων μου.

Η Θεία πρόνοια, ήτις δέν έπαυθεν υπεραπικρομένη τά 'Ιερώτατα δικαιώματά μας, επαγρυπνει και εις τό πρώτον του, τό 'Ελληνικόν οχύρωμα του Μετολογίου, και μικρότατος ανθός 'Ελλήνων, περικυκλωμένος μάλιςα και δια ξηρας και δια θαλάττης από έχθρον τρομερόν κατώρθωσε θαύματα.

Εκ φυχής χαίρων, Έλαμπρότατε, Σας ειδοποιώ, ότι τό 'Επτάγωνο, τιουτος οχύρωμα είναι επί τό παρόντι καιόν να ανθ'ξήσεται πάταν έχθρικην τροβιλγν. Οί 'Αγγλοι τιμητάντες αυτό με την παρουσίαν των την παρελθούταν έβδομάδα, ου μόνον εθαύματα, άλλ' έμειναν δι όλου έκστατοι. Ο Πύργος Αρ, 1 καθώς και ό ανταποκρινόμενος 'Επταγωνικός Πύργος, τό κατά κάθετον οχύρωμα κατά τό σύστημα τού 'Αρχισρατήγου και θαλάττου Γιουταλέμπεου, Η διάθεσις του σχεδίου κατά τό νέον σύστημα των Γεωμετρών της Γαλλίας, και οι κατά τό σύστημα τού 'Αρχισρατήγου Κλεράκου δύο Πύργοι αποκαθίστανται

ἀκαταμάχητοι καὶ ἀνάλωτοι ἀπὸ τὸν ἔχ-
θρον . Ἀφ' οὗ αὐτὰ τελεωποιήσῃσι, θέλου
εἶναι θυμαστὸν ἀριστοῦργημα, ἄξιον τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ θέλου ἀναδειχθῆ
εἰς εὐθάρμια εἰς τὴν Ἰσραὴλ τῆς ἐθνι-
κῆς μας ἐκκατάστατος . Γὰρ ἐθ' ἡμῶν ἀ-
ποδίδει τὸν καθήκοντα ἔκαστος πρὸς τοὺς
σκάπτας, κτίσας, ἐπιστάτας, διευθύντας,
πρὸς τὸν γεννητὸν ἀσέβου καὶ φιλόπα-
τριον λαὸν τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς καὶ
εἰς τὴν μικρὰν προκοπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ
μας Τεχνοποιῶ . Ἰδοὺ, Ἐλλαμπρόστατε,
τί κατορθώσταν ἄλλοι Ἕλληες μὲ τὴν
βοήθειαν τῆς Θεῆς προνοίας εἰς διάστημα
ἑπτὰ ἐβδομαδῶν .

Ἄνοιγμα τοῦ χάριτος Ἁγίου Νικολα-
ος . Κυβ. Οἶγ . 1440

Τῆς Παναγίας 1880

Τοῦ Θεῆ μου καὶ εὐεργέτου
Ἀντωνίου Κοκίνη . 540

Τοῦ Κ. Μακρῆ . 960

Τοῦ ἀοιδίμου Ῥήγα . 960

Τοῦ Μουταλεμπέου . 1490

Τοῦ Λόρδ Ὁρ Σεριέλτ . (α) 1044

Οἱ δύο μικροὶ πύργοι τοῦ Σκεν-
τέρ-Μέου . καὶ Κωνσταντοῦ
Καυάκη . 336

Ἐσχάτος Πύργος πρὸς τὸ Βο-
χώριον . τοῦ Δρακουλῆ . 360

Τεῖχος ἐπιτελεθὲν τοῦ Πύργου, Αρ 1 .

Πρόσωπον . Ἁγίου Νικολάου . 150

(α) Ἐπειδὴ οὗτος ὑπερκατίεθη καὶ ἐλύ-
τρωτεν ἐβδελήντα δύο Ἕλληνας, οἵτινες
εἶχαμεν ἐμβαρκαρισθῆ ἀπὸ τὸν Ἀγῶνα
κατὰ τὸν Φευρούριον μῆνα εἰς τὸ πλοῖ-
ον τοῦ Κ. Φρατζέσκου Πελοῦνη, καὶ ἐ-
φθάσαμεν εἰς Βρενδῆτιον, καὶ χωρὶς τοῦ-
του τοῦ εὐγενούς καὶ γενναίου Λόρδου Σέ-
φιέλτ ἡμεῖς ἠθέλαμε ἀποδοῦναι ἀπὸ τὴν
πένην, ἢ ἠθέλαμεν χαθῆ εἰς τὴν θάλατ-
σαν, ἐπειδὴ δὲν μᾶς εἶχετο εἰς τὸν
λιμένα οἱ κάτοικοι τοῦ Βρενδισίου .

... Παναγίας . 180

Ὁ Ἀντίπυργος . (Μάρκου Μπότσαρη) 126

Τεῖχος ἐπιτελεθὲν . 126

Μεγελοπὸν ἀσέβου καὶ ἀνορθῆ ἠπλευ-
ρα τοῦ Πύργου Αρ 1

Τῆς Πα. αγίας (Ἰγνατίου) 144

Τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Κορσῆ) 144

Ὁ μέγας Πύργος γωνιαῖος τοῦ Ἀθναίου
Φραγκλίνου κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν περιέ-
χων τοὺς δύο μικροὺς Πύργους Γαυλλόμ
Ἰελ καὶ Κορνηύτου καὶ τὴν Βαταϊαίου
Κυριακούλη . 1560

Ὁ Νέος Ἕλληες δὲν ἀπολείπουνται
οὔτε κατὰ τὴν ἀσέβειαν οὔτε κατὰ τὴν
δόξαν εἰς τοὺς Πύργους τῶν . Ἡ ἐκκ-
ναστικὴ ἡμῶν βελτι γενήτει ὄχι μόνον
πρωτερήματα τυήθη, ἀλλὰ πνεύματα ἐξαί-
τια εἰς πᾶν εἶδος ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν .
Αὐτὸ μὲ μικρὰ μετὰ θελοῦτιν ἐκτελέ-
σει ἔργα θαυμάσια . ταυτῶς ἦτο πάν-
τοτε ἡ ἐθνικῆς μας χροακτῆρ, καὶ ἡ Εὐ-
ρώπη ὅλη ἐλαβεν ἠδὴ ἰκανὴν αὐτοῦ μέ-
χρι τοῦδε πείρα, καθὼς καὶ ὁ ἐχθρὸς τῆς
ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐ-
ξαίρετα καὶ σωτηριώδη μαθήματα . Διὰ τὰ
ἐπιταμιωθῆ ἔκομη τὸ ἔργον, Σὰς καθιε-
τεῖν, Αἰθέτη, καὶ εὐδοκῆτητε καὶ μοί
σαλῶνι κάλλει σῆλοι, κτίσαι, χεῖμα-
τα, βραβες, καὶ κανόνια, μ' ὅταν ἐτι
κατὰ τὸ παλὸν ἔχρημε κανόνια ἰκανά,
καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων ἐγὼ δὲ πάν-
τοτε μένων προθυμώτατος εἰς τὰς προσα-
γὰς Σας, ἔχω τὴν τιμὴν καὶ εἶμαι μὲ βα-
θύτατον σέβας .

Τῆς Ἐλλαμπρόστατῆς Σας

Ταπεινώτατος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος.

Μιχαὴλ Πέτρου . Κοκίνης .

Μεσολόγγιον τῆ 14 Μαΐου 1823 .

Μεσολόγγιον 24 'Ιαννουαρι) Τὸ Σήμε τῶν ἀνδρείων Σουλιωτῶν ἤδη ἐτοιμάζεται εἰς ἐκστρατείαν· αἱ ἐσωτερικαὶ διατάξεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ παρουσία τοῦ Λαμ. προῦ Λόρδου Βύρωνος, καὶ ἡ κατὰ τῶν ἐχθρῶν κοινὴ προθυμία, μᾶς δίδουσι χηρῆς ἐλπίδας, ὅτι δὲν θέλουσι ἀκολουθήσει πλέον τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος χρόνου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος ἐπεκρέθη σήμερον τὸ Τυπογραφεῖον μας, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀφηνέρωσε πρὸς τὸν παρευρεθέντα Συντάκτην, τὰ διὰ τὸν τύπον ἐλευθερὰ καὶ εὐγενῆ του φρονήματα· βεβαιωμένοι ἀπὸ τὰς καλὰς βάνεις τῶν πράξεών του ἐλπίζομεν πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τῆ ἀτάραχον σερέωσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου.

Μετολόγγιον τῆ 29 'Ιαννουαρίου) Σήμερον διεσπάρη ἐνταῦθα ἡ φήμη, ὅτι ὁ Μέγας Ἄρμοςῆς τῶν Ἰουικῶν Νήτων Κύριος Θωμᾶς Μαΐτλανδ ἀπέθανεν εἰς Μάλταν· περιμένεται δὲ ἡ ἀληθὴς περὶ τοῦτου εἰδησις.

Μεσολόγγιον 30 'Ιαννουαρι) Τέσου ἀποτέλεσμα ἔκαμεν ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τοῦ ἀπέβη τὸν ἔκπλου ἐπὶ τὸν Κορινθιακὸν εὐλαινοποιήταμεν εἰς τὸν 5 'Αρ., ὡσεὶ καὶ ὅταν ἐτραβήχθησαν τὰ ἐχθρικά εἰς τὸν Κόλπον, πολλὰ μικρὰν διαφοράν ἠθάθημε εἰς τὴν συνέχειαν τῆς διὰ θαλάττης ἀταποκρίτεώς μας, μὲν ὅταν ἐτάθησαν ὑπὲρ τὴν μίαν ἐβδομάδα ἀπὸ τῆς τοῦ λιμένος μας. δεῖ τοῦτο εὐδὲ ναὶ τὸ κοινωποιήσωμεν ἀμέτῳς ἐτυλληχίτημεν διὰ τῆς ἐφημερίδος μας. Προχθὲς πάλιν ἐκβήκαν

τέσσαρα ἐχθρικά, τὰ ὅποια διευθύνθησαν κατὰ τὴν Ζάκυνθον καὶ Κλαρέτζαν· Σήμερον δὲ ἐφάνη ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπιστρέφον εἰς τὸν Κόλπον, καὶ ἔχον ἐν τῶν καρτάρτωντου συντριμμένον.

Ὁ πρῶτος καὶ Κυριώτερος σκοπὸς τῆς Ἀγγλικῆς φιλελληνικῆς Ἐταιρείας (Κομητάτου) εἶναι τὸ ναὶ δώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκείνας τὰς Πολιτικὰς καὶ Πολεμικὰς Γνώσεις, τῶν ὁποίων ἕσπευθησαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ βδελυροῦ ζυγοῦ τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ δεῦτερος σκοπὸς τῆς εἶναι ναὶ ἀποκαταστήσῃ σερεὸν ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἤθελε συστήσει. Διὰ ναὶ αὐξήσῃ τὰς τῶν Ἑλλήνων Πολεμικὰς γνώσεις ἐστύχισε Πολεμικὸν ἢ χημικὸν γυμνασίον (Laboratoire) εἰς τὸ ἐσολόγγιον· διὰ ναὶ ἀποκαταστήσῃ δὲ σερεὸν τὴν αὐτοῦ σύστησιν, ἐπιθυμεῖ ναὶ ἀπολαύσῃ ὀδοδεκα μαθητὰς ἡλικίας 16 ἕως 20 ἐτῶν οἱ ὅποιοι θέλουσι προσκολληθῆ εἰς αὐτὸ ἢ ὡς Διευθύνοντες, ἢ ὡς Πειραματικοὶ Μηχανουργοί, ἢ ὡς ἔκπλουργοί, ἢ ὡς Μεταλλοχωεῖται, ἢ ὡς Παφυλοτεχνίται, ἢ ὡς Σιδηροχαλκοτύποι, ἢ ὡς Τροχοποιὸι καὶ Ἀαξοποιὸι. Οἱ ἀρχαρίαι οὗτοι θέλουσι ἀπολαμβάνει τὴν καθημερινὴν τροφήν των ἐ 15 γρόσι, μεθὸν κατὰ μῆνα, ἐν ὅτῳ ἡ διὰγωγὴ των εἶναι ἐνάρετος.

Εἰδοποιεῖται οἱ Κύριοι Συνδρομηταί, ὅταν λαμβάνωσιν ὅποιονδήποτε χρεῖον πληρωφίας, ἢ ἕτερας ἀλλοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφημερίδα, ναὶ διευθύνωσι τὰς ἐπιστολάς των πρὸς τὸν Συντάκτην, Δοτὸρ Ἰωάννην Ἰακώβον Μάγερ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 10

Τὰ πλείω όφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλίνες.

Μεταλήψεις τῆς 24 Φεβρουαρίου 1824.

Περὶ τῶν μεταφορῶν τῶν νόμων πρὸς τὰς δικασίας, καὶ τῶν δικασιῶν πρὸς τὰς ἀποδείξεις.

Σκοπούμενον εἶναι τῶν σοφῶν νόμων νὰ προξενῶσιν, ὅταν τὸ δυνατόν πλείοτερον, τὴν εὐδαιμονίαν τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων· ἀλλ' οἱ νόμοι, εἴτε καλοὶ εἶναι, εἴτε κακοὶ, τότε μᾶλλον ἐνεργοῦν, ὅταν ἐξ αὐτῶν προκύπτωσι δίκαια καὶ ἐνοχαι. (ubi gaudeas) τὰ μὲν δίκαια ἐμπεριέχουν, ὅσα καλὰ καὶ εὐάρεστα, ὅσα προξενοῦν ἀπόλαυσιν καὶ ἀσφάλειαν· αἱ δὲ ἐνοχαι, ὅσα ἐπαχθῆ καὶ ἐπίπονα, ὅσα ἐπιφέρουσιν ἐνόηλησιν καὶ εὐρίσθην, τῶν ὁποίων ὁμῶς πραγμάτων τὸ κακὸν συγκροτᾶται ἀπὸ τὰ καλὰ, ὅσα ἐξ αὐτῶν πηγάζουσιν. Ἰδοὺ τοῦλάχιστον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν καλῶν νόμων· οἷδὲ κακοὶ γεννῶσιν ἐνοχὰς περιττὰς, καὶ πλεον ἐπαχθεῖς παρὰ ὠφελίμους.

Οἱ νόμοι ἤθελον εἶσθαι διόλου ἀτελεσφόρητοι, ἂν ὁ νομοθέτης δὲν ἐθέσπιζε καὶ ἄλλους, οἱ ὅποιοι συντείνουσι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προθεσπισθέντων· οὗτοι δὲ οἱ δεῦτεροι νόμοι εἶναι οἱ τῆς προνήσεως.

Χωρὶς ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν τὴν μεταξὺ τῶν νόμων τούτων διαφορὰν, θέλωμεν ὀνομάσει τοὺς πρώτους νόμους,

οὐσιαστικοὺς, καὶ τοὺς δευτέρους, ἐπιθετοὺς.

Ὁ πρὸς ὃν ὅρος τοῦ δικαστοῦ εἶναι ἢ ἀπόφασις, ὅπως καὶ ἂν τὴν ἀναμείνωμεν, εἴτε κρίσιν, εἴτε ψῆφον, εἴτε θέσπισμα καὶ διδασκαλίαν.

Ὅταν ἰδιώτης τις διευθύνεται πρὸς τὸν δικαστὴν, ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ τὸν ζητήτημίαν ἀπόφασιν, ἣτις θελεῖ εἶσθαι σχετικὴ, ἢ εἰς μίαν πράξιν, ἢ εἰς ἓνα δίκαιον. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ πράξεως, ζητεῖται, εἰ ὁ δικαστὴς φραγῆ ἀληθῆ ἢ ψευθῆ τὴν πράξιν, τὴν ὁποίαν καθυποβάλλουσι εἰς τὴν κρίσιν του, καὶ τότε ἢ ἀπόφασις ἔχει βῆσιν τὰς ἀποδείξεις. Ὅταν δὲ πρόκειται λόγος περὶ δικαίου, ζητεῖται, ποῖος ὁ νόμος περὶ τοῦ δεῖνα, ἢ τοῦ δεῖνα πράγματα, ποῖα δίκαια χορηγεῖ, ποῖα δίκαια ἐπιβάλλει.

Ὅταν ζητῆται παρὰ τοῦ δικαστοῦ μία καταφατικὴ ἀπόφασις, ἀποτεεινομένη εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ δικαίου, καὶ τὸ ζήτημα ὑπόκειται εἴτε εἰς ἀντίρρῃσιν, τότε ὁ ἀντίδικος ζητεῖ μίαν ἀποφατικὴν ἀπόφασιν, μὴ ὑποκειμένην εἰς τὴν ἐνοχλήν; τὴν ὁποίαν ὁ ἐναντῖος ἐπιφέρει κατ' αὐτοῦ.

Ἐδῶ ἐμπεριέχεται ὁ τιμωρητικὸς νόμος, ὁ αὐτὸς ὀνομαζόμενος κοινῶς καὶ πολιτικὸς· διότι ζητεῖται, τίς ὁ λόγος τοῦ τιμωρηκοῦ; τοῦ ψυφίζειν; εἰ ἂν πράξις τις, ὀνομαζομένη ἐγκληματικὴ· εἶναι

βεβαιωτική ή όχι, και επομένως εάν το εγκαλούμενον άτομον (πρόσωπον) πρέπει να καθυπεβλήθη εις την ένοχλήν, ώστε να λάβη την νόμιμον ποιήν ταύτης της πράξεως.

Μεταξύ όλων τούτων των ζητημάτων το χρέος του δικαστού είναι το να επιτυχά η Ελλάς αυτάς τας αποδείξεις άμφοτέρων των μερών, όσον το δυνατόν με τον καλύτερον τρόπον, παραβαλλων, και ψηφίζων κατα την δυνατήν αυτών πιθανότητα.

Ούτω λοιπόν η δικαστική είναι ευσυνωδώς έπισημη του έπιφέρειν τας αποδείξεις.

Μεσολόγγιον.

Τέλος του παραρτήματος των πρακτικών.

Είς τον 8 αρ. υπεσχέθημεν να δημοσιεύσωμεν, ως συνέχειαν του παραρτήματος των πρακτικών τα ψηφίσματα περί της ελλογής των συμβούλων. ήδη κρινόντες περί την την δημοσίευσιν αυτών, προσθέτομε μόνον, ότι μελη του πολεμικού συμβουλίου είναι οι Στ. ατηγοί Νότης Μπότζαρης, Μητρός Κουτογιαννης και Νικόλαος Στρακινης του δε πολιτικού, οι Κύριοι Πάυλος Γαλάνη, Ιωάννης Τρικούπη Γεώργιος Αϊνιάν, και Τάτσης Κ. Μαγγίνα. ούτοι θελου πρεσβίζονται μετά του Πρεσβρου του Βουλευτικου Α. Μαυρολοριάτου, και θελουσι συμποάττει μετ' αυτου, εν όψ ευρίσκεται επί της Γενικής διευθύνσεως των πραγμάτων.

Αί τελευταίαι ειδήσεις από τα σύνορα της Ακαρνανίης μάς φανερώνουν, ότι ο Μπεκήρ-Γζογαδόρος δεν έχει περισσοτέρους από όγροήκοντα στρατιώτας· αυτή είναι η μόνη δύναμις ητις φυλάττει κατά το παρόν αυτό το φρούριον. Ο Έμερ-Πα

σας, με τον Άχμεδ-Πατάν, εύρίσκονται ακόμη εις Άρταν με περίσω χιλίους διακοσίους· ο πρώτος μελετά να μεταβή εις Μπεράτι, όπου οι εναντίοι του γίνονται ήμέραν παρ ήμέραν ίτχυρότεροι, και κτυπούν αναφανδόν την φατρίαν του. Θέλει αφήτ: δε εις Άρταν τον άχμεδ Πατάν με πεντακοσίους.

Χθές ελάβομεν από διάφορα έξωτερικά μέρη βεβαίως την είδησιν περί του θανάτου του Κυρίου Θ. Μαίτλανδ, Μεγαλου άρμαξου της Ιονικής Διοικήσεως· ούτος έτελεύτησεν εις Μάλταν με άπο πληξίαν, κατά την 5 Ιανουαρ. ε.π.

Ταχυδρομία.

Άπόσπασμα γραφής του Συνταγματάρχου Κυρίου Σταυρώπου προς την Σεβασήν Διοίκησιν της Ελλάδος. εις Κρανίδιον.

Μεσολόγγιον 3ο Δεκεμβρίου 1823.

Άποσπαθείς από την φιλελληνικήν Άγγλικήν εταιρείαν προς αύξησιν των συμφερόντων της Ελλάδος, λαμβάνω την τιμήν να υποβάλλω εις την προσχήν της Σεβασής Διοικήσεως την σύστασιν μιας ταχυδρομίας εις την Πελοπόννησον προς μεταφοράν έπιστολών και άλλων φακέλων. Παρατηρήθη ότι εις κάθε τόπον ή όγλίγωνος κυκλοφορία των ιδεών είναι ο οδηγός εις την κοινήν ευτυχίαν, κ' έτι περισσότερον εις τόπον ελεύθερον και έμπορικόν. Πειπεισμένος από αυτήν την αλήθειαν προβάλλω εις την Σ. Διοίκησιν να έπιχειρήσώ με ιδία μου έξοδα την σύστασιν μιας τακτικής ταχυδρομίας, κατά τον ακόλουθον τρόπον.

Κέντρον αυτής θέλει είναι ή πόλις Τριπολιτζά, έχουσα πόλις άνταποκρινομένης την Γασούνην το Ναύπλιον και

την Κόρινθον· ὡς ἐὰν μὲν τῆς Γαζούνης
να γίνεται ἢ μετὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλά-
δος καὶ Ἑπτανήτου ἀναπόκλεισις, διὰ δὲ
τοῦ Ναυπλείου ἢ μετὰ τῶν Νήτων τοῦ
Αἰγαίου πελάγους· καὶ διὰ τῆς Κόρινθου
ἢ μετὰ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πεζοδρόμοι θέλουσι διεσπασθῆναι
μίαν ἡμέραν πρὸς Κόρινθον καὶ τὴν ἄλλην
πρὸς Γαζούνην.

Διὰ τὰς ἐπιστολὰς καὶ φανέλλους θέλει
πληρωθῆναι κατὰ τὸ βραχὺ καὶ τὰ διάσημα
καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν.

Σημ. *Ὅστις ἐπιθυμῆι ναὶ ἀβηθόποιον ἀνδρῶ-
τε ὀδηγίαν ἀναφερομένην εἰς τὴν νεοσυνη-
θισμένην ταύτην ταχυδρομίαν, ἀς
διευθύνεται πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλ-
ληνικῶν Χρονικῶν Κύριον Δρ' Ἰω. Ἰάκωβον
Μάγερ εἰς Μεταλόγγιον.

Περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, καὶ περὶ
τῆς ἐξέτασις τῆς γενομένης εἰς ὅσα
μέρη τοῦ τύπου ἐκδοῦνται.

Ἀδύνατον ναὶ προσδιορίζωμεν ακριβῶς
ὅποσα κακὰ πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν
ταύτην, διότι εἶναι ἐπίσης ἀδύνατον· ναὶ
προσδιορίζωμεν μεχοὶ τίς ἡμπεροῦν τὰ
τοιαῦτα κακὰ ναὶ προχωρήσωσι. Τοῦλάχισ-
τον εἰς αἰτίας τῆς ἐνδέχεται ναὶ ἐμπροσθῶ-
σιν ὅλαι τοῦ ἀνθρώπινου νοῦς αἱ πρόσ-
δοι εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Ἄν ἔμε-
νε τῆς ἐξέτασις ἢ ἐξουσία εἰς τὰς χεῖ-
ρας τῶν ἐξουσιασῶν, σήμερον πεῦ ἠδέ-
λαμεν καταστήσει; ἀνακριβῶς καὶ ἢ
Θρησκεία, καὶ ἢ Νομοθεσία, καὶ ἢ Φυ-
σικὴ, καὶ ἢ Ἠθικὴ ἠθέλου εἶθαι ἀκό-
μη εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ὑπεριότητα.

Ἡ ἀληθὴς ἐξέτασις εἶναι ἢ ἀπὸ
μερους τοῦ κοινοῦ ἐλεῖνου τοῦ φωτισμέ-
νου, τὸ ἑποῖον τὰς μὲν ἐπικινδύνους δο-
ξασίας ἀποβάλλει μὲ καταρρόνησιν, ἀπ'
ἐναντίου δὲ ἐνθαρρύνει τὰς ἐπωφελεῖς

ἐφευρέσεις. Εἰς ἀοίκησιν ἐλευθέραν ἢ
θρασύτης ἐνός ὑβριστικοῦ ποιήματος δὲν
διατάζει τὸν ποιητὴν ἀπὸ τὴν κοινὴν κα-
ταρρόνησιν· ἀλλὰ πάλιν ἐξ ἀντιφάσεως,
τὴν ὁποίαν εὐκόλως ἡμπεροῦμεν ναὶ ἐξ-
γῆνωμεν, ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ κοινοῦ συγκα-
τάβασις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀναλογεῖ μὲ τὴν
αὐσπρότητα τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Διοική-
σεως.

Μεταλόγγιον.) Ἐκτός τῆν πρώτου Δι-
καστηρίου τῆς Αἰτωλίας τὸ ἑποῖον ἐστυσή-
θη τακτικῶς πρὸ ἐνός ἠδη χρόνου, καὶ
ἔχει τὴν Καθεδραν τοῦ εἰς ταύτην τὴν
πόλιν, κατ' αὐτὰς ἐστυσήθη καὶ ἕτερον
πρώτον Δικαστήριον εἰς Ἀνατωλικόν· αὐ-
τὰ θέλουσι χρησιμεύει ἰκανόν καιρόν δι'
ὅλην τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα· ἐπειδὴ δὲ
μέχρι τῆς σήμερον διαώροντο διὰ τὰς
ἐκκλήτους ἐπιτροπὰς, πρᾶγμα τὸ ἑποῖον
εἰς τὴν Διοίκησιν ἔφερε πολλὰς δυσκολί-
ας, ἐστυσήθη, ἐκτός τοῦ πρώτου, εἰς τῶν
τὴν πόλιν καὶ Δικαστηρίων τῶν ἐκκλη-
τῶν, συγκείμενον ἀπὸ ἑπτὰ μέλη· τοῦτε,
ἐκτός τῶν ἐγκαλουμένων εἰς αὐτὸ ὑποβί-
σεων, καὶ τῶν ἐγγληματικῶν, θέλει κρι-
νει καὶ τὰς λείας τῶν θαλασσιῶν κατα-
δρομικῶν (κουρτάρων).

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῶν Ἑλλη-
νικῶν Χρονικῶν.

Φίλε Δοκτωρ!

Μ' ὅλον ὁποῦ γνωρίζω, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ
Χρονικά περιορίζονται εἰς τὸ ναὶ δη-
μοσιεύωσι μόνον πολιτικὰς καὶ πολεμι-
κὰς εἰδήσεις, ἔτις δὲν ἠθέλει γίνω περι-
τὸν ναὶ προσθένται καὶ τινὰ ἄρθρα Γεω-
γραφικὰ, ἐπιστήμῃ ἔχει καὶ τὴ ἀπληροφρέ-
ωμένης ἀπὸ τὰ πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ.

Αἱ Μοῦσαι εὐαρεσοῦνται εἰς τὴν βα-
θεῖαν εἰρήνην, ἡμπεροῦν ναὶ εἶπη τις, καὶ

ἔχει εἰς τοὺς Θουρβώδεις πατάγους τοῦ Ἄμρου· Τίς ἔχει νοῦν νὰ σκέπτεται περὶ Γεωγραφίας, ἐν ᾧ πρόκειται πόλεμος; Ναι; ἀποκρίνομαι, ἀλλὰ μία διατριβὴ περιέχουσα παραλληλισμὸν νέων ὀνομάτων μὲ παλαιὰ, καὶ παλαιῶν πύλων μὲ πολλὰ σωζόμενα ἢ ἢ εἰρεπία, ἐξεντυλιμένη ἀπὸ Σράβωνα, Παυτανίαν, Θουκυδίδην, Πολύβιον, καὶ ἄλλους συγγραφεῖς ἑλληνί-
 νας, καὶ ἐπικυρωμένη μὲ τὴν αὐτοπρόσωπον παρατήρησιν τοῦ γράφοντος, ἠμποροῦτε νὰ ἐξηγήτη πλῆθος πολλῶν παλαιῶν ἀγώνων ὁμοίως, καὶ νὰ σαφηνίστη εἰς τοὺς ἀναγνωσκοντας τὴν νέαν ἰστορί-

αν μας φιλόλογους, ὅποια ἡ Γραβία, ὁ Ἄμ-
 τός, τὰ Βασιλικά, τὸ Καρπενῆσι, καὶ
 ἄλλα τόσα χωρία τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁ-
 ποῖα ἀπαθανατίσθησαν μὲ ἡρωϊκὰς τῶν
 νῦν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας.

Ἴδοι εἰλικρινῶς τὸ φρονήμα μου·
 δεῖξαι τῇ κερᾷ μου διατριβὴν, καὶ ἂν
 τὴν κέρη, ἀξίαν νὰ ἀναπληρωθῇ ἐνίστη
 τὸ κενὸν ἐν τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, ἐ-
 ξακολουθῶν τὴν δημοσιευτὴν τῆς, ἐκδι-
 δων πότε ἐν ἄρθρον, καὶ πότε δύο εἰς
 τὰ ἐπίμενα φύλλα.

Ἐν Μετοχόγγῳ τῇ 31 Ἰαν. 1823.

Ὁ φίλος σου Γ. Αἰνιάν.

ΘΟΥΡΪΟΝ ΑΣΜΑ.

Ἑλλήνων παῖδες,
 ἄνδρες γενναῖοι,
 ὄρματε πάντες
 κατὰ ἐχθρῶν.

Τουφέκι εἰς χεῖρας
 θράξτε, κ' εἴτω δ'
 εἰς ὧμεν ξίφος
 τὲ κοπτερόν.

Ἄντ' ἀλόντων
 ἰσάσ μεγαλῶς,
 καὶ θά τιμήτουν
 δια' παντός.

Σάλπιγγ' ἀκούετε;
 σιλιπίζει μάχη,
 αὐτὸ προσάξει
 τῶρ ὁ Θεός.

Ἴδου ὁ Ἄρης
 ἰσάσ προτμῆνει,
 καὶ ὀπλισμένη
 εἰσὶ ἡ Παλλάς

Πατρός μου χεῖρε,
 Θεός ποθεῖ σε,
 καὶ βοθηεῖ σε,
 φιλῆ Ἑλλάς.

Ἄρης φωνάζει,
 ἀκούτε τῶρα;
 αὐτὸς προσάξει
 πολλ' ἀγαθὰ.

Θέσετε τάξιν
 εἰς στρατόν, λέγει,
 κ' εὐκόσμη πάντα,
 καὶ τακτικά.

Δέικαρχος ἔστω
 πρῶτος πεντάρχου,
 καὶ οἱ δὲ ἀσκήσουν
 τὸν Λοχαγόν.

Ἀρχὸς πενήντα δ',
 ἐκαστὸν πάντως
 ἀσ ὑπακούη
 τὸν ἀρχηγόν.

Κ' ἐπάνω τούτων,
 Ἀρχὸς χιλίων
 λεγέσθω πάντων
 ἢ κεφαλῆ.

Στρατηγὸς δ' ὅταν
 παρὼν ὑπάρχη,
 τούτου γενέσθω
 ἢ προσαγῆ.

Ἀντὰ μὲν Ἄρης.
 ἢ δὲ Ἀθῆνη
 ὑπαγορεύει
 τὰ ἐφεξῆς.

Βουλὴ μὲν πρῶτον
 γερόντων λέγει,
 ἀσ ἔχη κράτος
 πάσης ἀρχῆς.

Ἔστωσαν πάντε
 νουνεχεῖς πάντες,
 χ' ὧν ἡθέρους των,
 ἕκαστος αὐτός,

Ὁξὺς νοῆσαι,
 εἰ τοίμος πράξαι,
 καὶ ἐπισήμων
 πολιτικός.

Ἐπειτα δ', ἄνδρας
 ἐκάστη πόλις
 σοφούς ἀσ γῆτη,
 καὶ συνετούς.

Παλλάδος λ' ἄρεις,
 καὶ τῶ Μουσαῶν,
 καὶ Φοῖβον πάντας
 ἀγαπητούς.

Ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα
 γένωσι οὕτως,
 ἰδοῦ τί λέγει
 Θεῖα φωνή.

Ὁμοιοῖτε,
 γενῆτ' ἄνδρεῖοι,
 κί ἀσ ἀντηγήτη
 ὀπλων κλαγγῆ.

Θοῖριον ἄσμα
 αἶδετ' ὑμνεῖτε
 Ἡρώας πάντας
 τοὺς παλαιούς.

Θεμισοκλέα,
 καὶ Μιλτιάδην,
 κ' εἰς τὴν Τρωάδα
 τοὺς Ἀχαιοὺς.

Οἶον τὸ θάρτος
 τοῦ Ἀχιλλέως
 καὶ Ὀδυσσεὺς
 τὰς μηχανάς.

Ἴνα πορθεῖτε
 πύλεις μεγάλας,
 αὐτὰς χρησθῆτε
 ὡς ἰκανάς.

Τύραννοι πέπτουν
 αἰετῆεις, ὅταν
 πάντων τὸ μένος
 συνενωθῆ,

Καὶ λαμπρὸν σῆμα
 ἐλευθερίας,
 εἰς γῆν καὶ πύτων
 ἀνυψωθῆ.

Ὅθεν κινεῖσθε
 μέθυμὸν μέγαν,
 κ' ἐκδικηθῆτε
 κατὰ ληστῶν,

Τουρκῶν βαρβάρων,
 αὐτοὶ γὰρ πάντας
 ναοὺς μαινουσι
 τοὺς τῶν πιστῶν.

Διωξέτ' ἀχρεῖτον
 Μωάμεθ ἔχλον,
 ὃς τις μολύνει
 τὴν θεῖαν γῆν,

Καὶ εἰς τὰς Μούσας
 φέρετε ὕμνον,
 ἐλευθερίας
 τὴν ὑπαρχήν.

Ἐξ ὄρους, ὄρος,
 κ' ἐκ λήφου εἰς λόφον
 ΣΤΑΥΙ ΟΥ σημείον
 ἀσ κινήθῃ,

Κ' ἐς Κωνσταντίνου
 τὴν τερπνὴν πόλιν
 μετὰ θριάμβων
 ἀσ σπριχθῆ.

θησαν ἀπὸ τῆν Δι' ἡσθεῖν εἰς τὰς τρεῖς
 Ναυτικῶν Νήσους, ὡς ἢ ἐπὶ τοῦ τέλους καὶ
 ταγραφή φανεραῖν. Ἄνδρες Πελοποννή-
 σιοι, αἷς γινώσκετε, ὅποσα ἐπιληρωσάτε.
 οὗτοι, λέγομεν, διότι φέρεται κατὰ ξηρὰν ἢ
 Πελοπόννησος μόνον εἶμινεν ἐλευθέραι εἰ-
 σβολῆς ἐχθρῶν στρατευμάτων· εἰς ἡμᾶς
 δὲ μόνον ἀνήκει νὰ σὰς φανερώσωμεν,
 ὅποσα ἐλάβομεν· ἀλλὰ μήπως τὰ περισ-
 σότερα κατὰ ξηρὰν ἐξοδεύθησαν, ἐν ᾧ
 περὶ αἰμαῖα στρατιωτικῆ βοήθεια δὲν ἐκι-
 νῆθη πρὸς βοήθειαν τῆς Ανατολικῆς Ἑλ-
 λάδος, ἥτις οὐκ αὐτὸ καταληλατεῖται,
 καὶ ἀνεπηρόμηται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς;

ὅπου ὑπερασπίσιν τῆς Δυτικῆς, ὅπου καὶ
 τὸ Μεσολόγγιον, τὸ προπύργιον τῆς Πε-
 λοποννήσου ἀφῆθη εἰς τὴν Θεῖαν πρόθε-
 σιν· κινδυνεύου δὲ τὰ ἰσχυρά, διετώθη
 μόνον ἀπὸ τῆν ἀναξιοτήτα τῶν ἐχθρῶν
 ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα;

Ἄλλὰ τ' αὐτὰ φωνάζουσι ἐξίσου μὲ
 ἡμᾶς βούουσι ἐξίσου με ἡμᾶς καὶ οἱ ποι-
 κῶντες τὰς καταχρήσεις, κατὰ τῶν κα-
 ταχρητῶν· καὶ οἱ ἀρπαγες αὐτοί, κατὰ
 τῆς ἀρπαγῆς· Μεταξὺ τῶν βούουτων βέ-
 βαια εἶναι καὶ οἱ ἀλλοθῖνοι τῆς Πατριδος
 καλεσθηταί· ἀλλὰ πῶς νὰ τοὺς διακρίνη
 ὁ λαός, ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ
 πατριωτισμοῦ κρυπτομένους ἰδιοτελεῖς; ἡ-
 μῖς, οἷτινες κατοικοῦμεν τρεῖς σκοπέλους,
 οἱ ὅποιοι οὔτε ἐθνικὰ, οὔτε ἰδιοκτητα ἐπο-
 δηματα ἔχουσιν· οἷτινες, ὡς εἶναι τοῖς πᾶ-
 σε γνωστὸν, θυσιάζοντες τὰ πλοῖά μας,
 καὶ τὰ χρήματά μας, ἐθυσιάζομεν τὴν
 κατόστασιν μας ὅλην, καὶ μένουμεν ἀνεπὶ
 ῥου ζωῆς, μόνον δὲ καὶ μόνον εἰς τὴν
 πολιτικὴν ἀποκατάστασιν, καὶ εὐδαιμονίαν
 τοῦ ἔθνους βλέπομεν τὴν εὐφῖν τῶν ἀ-
 γῶν ἡμῶν, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν θυ-
 σιῶν ἡμῶν· ἡμεῖς, ἀκριβέστερα παρὰ τῶν
 ἄλλων, πρέπει νὰ καταγινώμεθα εἰς
 τὴν διάγνωσιν τῶν ἀλλοθῖνων τοῦ ἔθνους
 συμφερόντων· κρίνοντες δὲ δι' ἑαυτοῦ εἰ-

ναντίον τοῦ συμφερόντος μας, τὸ ν' ἀγνα-
 λισθῶμεν τινὰ μερικῶν πατριῶν, ἀλλοῦ
 δὲν θέλομεν ζητήσῃ τὸ ἔθνος, παρὰ εἰς
 τὴν ὁμίγηριν τῶν ἐπετρόπων του, τοὺς ὁ-
 ποίους ἀπασαί αἱ ἐλευθέραι ἐπαρχίαι, κα-
 τέστησαν παραστάτας, καὶ ἀντιπροσώπους
 αὐτῶν.

Τὰ ποτὲ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σω-
 ματος, ἐν καὶ τοιαῦτα διορίστησαν, ὡσε
 καὶ πᾶρα τῶν πραγμάτων, καὶ δύναμις,
 καὶ ὑπόληψις ἐν αὐτοῖς εὐρίσκειτο ἰκανῶς,
 ὡς πρὸς τὸ ἐκτελέσαι τὰ συμφέροντα τοῦ
 ἔθνους, οὐδὲν ὁμοῦ τῶν εὐκαταίων ἐνήρ-
 γησαν, καὶ παραλόγως, καυχῶνται, ὅτι
 ἐξ ἀπόρου πόρου εἰσήγαγον· ἐν ᾧ εἰσγ-
 χῶρησαν νὰ σφετερισθῶσιν ὀλίγοι τοὺς πό-
 ρους ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦτο εἶπσαν
 εἰς παντὲ ἢ ἐνδειαν χρημάτων, μηδὲν ὑ-
 πὲρ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, ἐξοδεύσαντες.
 Ἀκαίρως δὲ κηρύττουσιν, ὅτι ὑπερασπί-
 σθησαν τὰ προσωπικὰ δικαιώματα ἐκάστου
 πολίτου, ἐν ᾧ, ὅταν τὸ Βουλευτικὸν Σώ-
 μα, ἀγωνιζόμενον διὰ νὰ χαλινώσῃ τῶν
 ὄρμην τῆς ἀρπαγῆς, τὴν ἰδιοτελείαν,
 καὶ τὰς καταχρήσεις, μετεκμισθῆις Ἀρ-
 γος, ἀψηφῶντες τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν
 ἐλευθέρων Ἑλλήνων, εὐσυχῶρησαν νὰ κα-
 ταπατηθῆ ἡ Σιβασμιότης αὐτῆ τῶν Ἀντιπρο-
 σώπων τοῦ ἔθνους, ἀπὸ ὀλίγους τινὰς ἐγκλη-
 ματίας, κινηθέντας ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου
 ἐκεῖνοι διέτριβον, καὶ ὅπου αὐτοὶ βίαι-
 σχύντως ἐτι συνδιατρίβουσι, καὶ συνετα-
 ρίζουσι μετ' ἐκεῖνων· εἰς τὴν τέλει πάν-
 των προσηκαλοῦσιν ἐθνικὴν ἀνεπίστασιν, διὰ
 νὰ δαπανησωμεν εἰς αὐτὴν τὸν ὀλίγον
 ἐτι μένοντα καιρὸν, ὅς τις θέλει ἄλλως
 χρησιμεύσει πρὸς ὀλέθριον μὲν εἰς τὰ πείλη
 αὐτῶν, σωτήριον δὲ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπα-
 νόρθωσιν, καὶ εὐτάκτῃσιν τῶν πραγ-
 μάτων· Ὁ σκοπὸς τῶν βέβαια εἰς ἄλλο δὲν
 ἀπεβλέπει, παρὰ εἰς τὸ νὰ μᾶς ἐμπο-
 δίσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ προετοιμασθῶμεν κα-
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ, εἰς ὅτου οὕτως νὰ κάμῃ

τὴν ἐπικειμένην, καὶ ἐτοιμαζομένην νέαν τοῦ ἐκστρατείας, ἐλπίζοντες, ὅτι τότε δὲν ἀνορθοῦνται πλέον τὰ πράγματα, καὶ μὲναι πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐλεύθερον τὸ σάδιον τῆς καταχρήσεως, καὶ τῆς ἰδιοκλείας.

Ἐθνικὴ συνέλευσις δὲν ἤμπορεῖ νὰ καλεσθῆ τώρα, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς τελευταίας ἐν Ἀσφρὶ Συνελεύσεως· καὶ δὲν εἶναι ἀναγκαία, εἰρή, ὅταν προτεθῆ λόγος περί τινος μεταβολῆς τοῦ Ὁργανικοῦ Νομοῦ· ἡμεῖς ὁμῶς πρὸς τὸ παρὸν οὔτε χρεῖαν, οὔτε καιρὸν ἔχομεν νὰ διορθώσωμεν τὸ πολίτευμά μας, ἢ νὰ συνθέσωμεν νέον· τὸ προσωρινόν, τὸ ὅποιον ἔχομεν, ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς, ὅταν ἀκριβῶς τὸ φυλάξωμεν, ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ καθαρῶσωμεν ὅλην τὴν λεγομένην Ἐυρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν βαρβάρων ἐχθρῶν τῆς ὑπάρξεώς μας, καὶ τῆς ἰεραῆς ἡμῶν πίστεως.

Ἡμεῖς λοιπὸν οἴτινες ἀπ' ἀρχῆς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, πάντοτε ἠγωνίσθημεν διὰ τὴν σερωσίαν, καὶ ἐνδυναμίωσιν τῆς Διοικήσεως, νομίζομεν χρέος μας ἀπαραίτητον νὰ διακηρύξωμεν εἰς ἅπαντας τοὺς ὁμογενεῖς μας, καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐνώπιον Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εἴαν δὲν συνενωθῶμεν ὅλοι σφικτῶς, εἰς τὸ νὰ καταπαύσωμεν τὰς καταχρήσεις, διὰ νὰ ἐνεργῶνται εἰς τὸ ἐξῆς ἀκριβῶς αἱ ἀποφάσεις τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ τοῦ κατα νόμον ἀνανεωθέντος Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, καὶ διὰ νὰ βασιλεύσῃ μόνον ὁ νόμος, προβλήσομεν ἀναπόφευκτον τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἔθνους, καὶ ἀπόφασιν ἔχουσαν σεραὴν νὰ λάβωμεν πλέον ἄλλα μέτρα, διὰ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τῶν δελόντων νὰ συνδιασωθῶσι μετ' ἡμᾶς.

Σημειώσις τῶν χρημάτων· ὅσα ἐλάβομεν ἐφέτος.

Αἱ οἰκίαι Νῆστοι ἀπὸ ὅσα κατὰ ἔτη

ρὰν ἐσυναχθῆσαν ἀπὸ τὰ ἔθνικα εἰσοδήματα, δὲν ἐλάβομεν ἐν λεπτῶν.

Ἀπὸ τῶν διορισθέντα ἔρανον τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας Βοστίτζης καὶ Καλαβρύτων ἐλάβομεν. Γρ. 26300

Ἀπὸ τῶν Δασμῶν Κορίνθου. Καλαβρ. Ναυπλ. καὶ Βοστίτζ. 36000

Ἀπὸ δάνεια ἀτομικῶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Δασμοῦ . . . 12510

Ἀπὸ τὰ πωληθέντα ἔθνικα κτήματα 46338.30

Γρ. 131148.30

Ἦδρα τῆ 11 Ἰαννουαρίου 1824
Τ. Σ. Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νῆστοι Ἦδρας.
Τ. Σ. Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νῆστοι Κορινθίων.
Εἰς ἔλληριν τῆς Σφραγίδος τῆς Πλατῆς.
Κωνσταντῆς Ἀυδριαγαυῆ. Ἰωάννης Δ. Μαμουῆ.

Θέλωμεν σὰς παρασῆσαι, ἀγαπητοὶ μου συμπατριῶται, τίνε τρόπον ὁ καθῆς δύναται νὰ γένη τοῦ ἐαυτοῦ του συνήγορος. Ἄν, ὅσα κατὰ τὸ ἄγραφον νόμος ἐμπεριέχει, μεταβληθῶσιν εἰς νόμους γραπτῶν· ἂν, ὅσα εὐρίσκονται εἰς τὰ δύο ταῦτα εἰδῶ τῶν νόμων κοιμῶν εἰς πάντα τὰξιν ἀνθρώπων, ἀνακρησθῶσιν εἰς τόσα μακρὰ βιβλία, ὅσα αἱ διαφοροὶ αὐτὰ τὰξεις, διὰ νὰ εὐρίσκῃ ὁ καθῆς ὅ, τι μικρῶς πρὸς αὐτὸν ἀναφέρεται, ἀδιαφορῶν δὲ ὅσα δὲν τὸν ἀνήκου· ἂν τὸ βιβλίον τῶ περιεκτικῶν τῶν γενικῶν νόμων ἐναγνώσκειται εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ ὁ κώδιξ οὗτος δοθῆ εἰς τῶν παιδιῶν τὰς χεῖρας, τὰ ἀπῖα θάλασσε τὸν ἀποστηθίζει ὡς τὰ θεματάτων εἰς τὸ σχολεῖον· ἂν καθὲν ἀπὸ τὰ παιδία, ὅταν ἐλλοιωθῆ, χρεώσῃ νὰ διδῆ ἐν αὐτῷγραφον αὐτοῦ ἰδιοχειρον τοῦ κώδικος τούτου, πρὶν λάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα ἐν τῷ βιβλίῳ τῶ

περιεκτικόν των γενικών ὑδμῶν περιέχει καὶ κατάλογον ἀκριβῆ τῶν μερικωτέρων, καὶ πρὸς τούτους αἱ διοικήσεις μεταχειρίζονται ὅλα τὰ μέσα ὅσα ἀναγκαῖα διὰ τὴν λαμβόνῃ ὁ καθένας κατὰ μέρος τουτον τὸν κώδικα τότε ὁ καθένας, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἠμπορεῖ νὰ γένη τοῦ ἑαυτοῦτου συνήγορος.

Πρέπει ὁμῶς οἱ νόμοι οὗτοι νὰ μὴ πῦκι ἐπιτεθειμένοι εἰς φράσεις σχοινοτενεῖς, καὶ νὰ ὁμοιάζωσι τοὺς νόμους τοὺς Γαλλικοὺς, καὶ ὄχι τοὺς ἄλλους γραπτοὺς νόμους, ὅπου ἐνίοτε εὐρίσκονται γνωμικά, ἐξ ἧν τὸ καθὲν μὲ ὄλον ὅτι συμπληροῦν δεκατρεῖς σελίδας ἰκανὰς ν' ἀποτελέσωσιν εἰς τὸ μόνον, δὲν ἀπαρτίζει ὁμῶς ὀλόκληρον ἐννοιαν· γνωμικὰ γέγοντα ἀπὸ ἐπαναλήψεις καὶ λόγους, ὁτινας εἰς ἄλλο δὲν συντελοῦν, εἰμῆ εἰς πλείστορον κέρδος τῶν συνθετῶν αὐτῶν συνηγῶρων. Ἐπειτα πρέπει ὄλον τῆς πολυλογίας τούτου τὸν ὄμιλον νὰ ἔκῃ τὰς αἰτίας τῶν μνημῶν του, διὰ καὶ ἀβλαβέστη εἰς τῶν γραφομένων τὴν ἐννοιαν· διότι αὐτὰ εἶναι ἐν μόνον γνωμικὸν ἐπιτεθειμένον εἰς ἑκατὸν σελίδας. Ἐπιτετέρας οἱ συνήγοροι φαρμακεύουσιν τὴν ἐκφρατικῶν, διὰ νὰ γυμνῶνωσι τοὺς δυσχεεῖς ἐκείνους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων συνηγοροῦν. Ὅλα δὲ ταῦτα ἦτο δυνατόν νὰ συντεθῶσι, με πλείστον σαφήνειαν, καὶ εἰκοτάκις πλέον συντάμως.

Πολλὰς χάριτας ἡ Ἑλλάς ὁμολογεῖ πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἀπέθανον ἐνδόξως ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Στρατοῦ, ἀφ' οὗ γενναίως συνηγωνίσθησαν κατὰ τῶν βαρβάρων ἑμοῦ μετῶν Ἑλλήνων τὰ τάγματα. Οἱ Ἕλληνες ὅσοι ἀπὸ Μολδοβλαχίαν εφευγον καταδικασμένοι, ἐν τῷ μεταξὺ τῆς πολιορκίου ὁδοπορίας τῶν κώπων μεγάλως περιβαλλόμενοι καὶ δεξιότηεις εἰς τὰς εἰσὶν τῶν

Γερμανῶν καὶ Ἑλβετῶν αἰτίνας προτεφέρθησαν πρὸς αὐτοὺς μετὸν τρόπον τούτον τὸν εὐγενῆ καὶ φιλόανθρωπον, Σιλόντες νὰ δεῖξωσι τὰ πρὸς ἡμᾶς καλὰ φρονήματα, καὶ ἀδελφικὰ τῶν αἰσθημάτων.

Πρὸς πλείστον πιστοποιῶσιν περὶ τούτου πρότερον εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ κοινῶν τὸ ἀκόλουθον παράρτημα τοῦ λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ χιλιάρχου Ἑρρίκου Βρέμη, πρὸς τὰ μέλη τῆς Φιλελληνικῆς ἑταιρείας.

Ἐπὲριμοὶ Κύριοι καὶ Ἀδελφοί!

Σωτήριος καὶ ἱερός εἶναι ὁ τῆς ἐνώσεως ἡμῶν καὶ Συνελεύσεως σκοπός, καὶ ἡ ἐκφρασις αὐτοῦ, εἰ καὶ ἀμφίβολος, δὲν πρέπει ὁμῶς περὶ τῆς ἐπιτυχίας του νὰ δειλιάσωμεν παντελῶς. Οἱ περιφημότεροι καὶ σοφώτεροι ἱστορικοὶ ὄλων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποχῶν ἐβιάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἀπὸ τὰ παραμικρότερα αἰτία πρέκυψαν τὰ μεγαλύτερα καὶ θαυμαστικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ συνέχ. εἰς τὸ ἐπὶ μ. φύλλον, Μετολόγγιον). Τὴν 3 τοῦ παρόντος ὁ Λαμπρὸς Λόρδος Βύρων περιέπεσεν αἰφνιδίως εἰς ἡμιπληγίαν προξενηθεῖσαν ἐκ αὐτοῦ ἀπὸ τὰς μεγάλας καὶ ἀκαταπαύσεως τοῦ πνεύματος ἀσχιλίας· τὴν ἐπιούσαν δὲ ἡμέραν ἠΐθραψεν τὸν ἑαυτοῦ του εἰς καλύτεραν καταστάσιν. Οἱ Ἴατροι Φραγκίτικος Βοῦνος καὶ Ἐλλιος Μιλεγγένης, ὁ μὲν ὡς ἱατρός καὶ χειρουργός του, ὁ δὲ σαλμένος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἑταιρείαν ἀπεβαίωσαν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Λόρδος δελεῖ ἀναλάβει ἐντελῶς τὴν ὑγίαν. Ἐτο γινώσκει ποιεῖται εἰς τὸ κοινὸν πρὸς καταπαυσιν τῆς ἀκρας συγχύσεως τὴν ὁποία ἐπροξένησαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων αἱ διάφοροι ψευδεῖς καὶ ἀπενεκαῖαι φημαι περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Λαμπροῦ τοῦ ὑποκειμένου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 12

Ἐὰ πλείω ὄφελῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μεσολόγγιον τῆ 9 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Διὰ τοῦ προχθεσινοῦ ταχυδρομοῦ τῆς Διοικήσεως ἐλάβομεν ἀπὸ Κρανίδιον ἀντίγραφα τῶν ἐξῆς δύο ἐπιστολῶν.

Περ. Β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Αρ. 623.)

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σώμα

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον Ἀνδρέαν Ζαΐμην.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἔγγραφόν σας σημειωμένον τῆ α'. Ἰαννουαρίου. Τὸ Βουλευτικὸν εὐγνωμονεῖ διὰ τοὺς ἀγῶνας, ὅπου ὑπερέρατε, καὶ ἤδη δοκιμάζετε ὑπὲρ Πατρίδος. Πρὶν ἢ τῶρα πρέπει νὰ σὰς ἔγινε γνωστὴ ἐκ τῶν Προκηρύξεων, ἢ ἀντικατάστασις τῶν νέων μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἅτινα καὶ διὰ θετικῆς ἐπιθέσεως ἤρξαντο τὰς ἐργασίας των, καὶ περιμένονται καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. ἐν τοσούτῳ προσκαλεῖσθε καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης σας, διὰ νὰ ἔλθητε νὰ συνεκτελεῖτε μετὰ τοῦ Σώματός σας. τὸ Βουλευτικὸν εἰδὼσε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν, διὰ νὰ γράψῃ εὐχαριστήρια πρὸς τε τὸν Δόρδον, καὶ πρὸς τὸν Πανιερώτατον Ἅγιον Ἰγνατίου. Τὸ αὐτὸ

Ἐκτελεστικὸν τοῦ λοιποῦ θέλει σὰς πληροφορεῖ περὶ πάντων. ἐρρώσθε.

Τῆ 11 Ἰαν. 1824. ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Βρεσθένης Θεοδώρητος.

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ ἀ. Γραμματεὺς Ἰωάν. Σκανδαλίδης.

Αρ. 567.) Πρὸς τὸ Σεβαστὸν

Βουλευτικὸν Σώμα.

Ἐλήφθη τὸ ὑπὸ ἀρθ. 623· καὶ ἡμ. 11 Ἰαν. τοῦ Σεβαστοῦ Τούτου Σώματος, προσκαλοῦντός με εἰς Κρανίδιον, ἵνα, καθὸ μέλος τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ, προεκλεχθεὶς εἰς τὴν ἐν Ἄσρει Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, συναριθμηθῶ καὶ ἤδη εἰς τὰ νεωστὶ ἀντι τῶν ἐκπτώτων συγκροτοῦντα τὸ ρηθὲν Σώμα λοιπὰ μέλη.

Τοιαύτη τιμὴ καὶ τότε ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως μ' ἐνθύμιστε τὸ δελφικὸν ἐκεῖνο „ Γνωθὶ σαυτὸν „ διὸ παρεκάλεσα, ἵνα λάβῃ τὸ μέγα τοῦτο βῆρος ἄλλος τῶν Πατριωτῶν ἰκανώτερός μου· ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐπίμονον εἰς τὴν ἀποφασίν του μὲ ἔπειτε καὶ ἀκούσθαι.

Εὐγνώμων οὖν καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν εἰδείξεν ἡ Συνέλευσις διάθεσιν, καὶ τὴν ὁποῖαν δυναίει ἤδη τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν, παρακαλῶ θερμῶς, ἵνα πληρώ

ση τὸ μὲν ἔλλειπον τοῦ Ἐτελεστικοῦ ἀπὸ ἀνδρᾶ ἀξιώτερόν μου, ἐμὲ δὲ ὡς γνήσιον τῆς Πατρίδος τέκνον, γνωρίζῃ πρόθυμον εἰς ὅ, τι δῆποτε κρίνει ἱκανόν, καὶ εὐρήσει με ἀείποτε εὐπειθῆ εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησιν. Μένω μὲ σέβας.

Τῆ 27 Ἰαν. 1824. Ἀνδρέας Ζαήμης.
Ἐν Βοστίτζη.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα τῆς Ἐφημερίδος τῆς ὀνομαζομένης Γαλιναίνο.

Παρίσιον τῆ 31 Δεκεμβρίου 1823.

Ἐπιτομὴ τοῦ λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν κατὰ τὴν Ἀμερικὴν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν, εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς Συνελεύσεως.

„ Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἰδικόν μας πολίτευμα ἢ ὑπεράτη ἐξουσία ἀνήκει ἐξαιρέτως εἰς τὸν λαόν, ἀφεύκτως ἀπαιτεῖται νὰ δώσωμεν πρὸς αὐτὸν ἰδέας ἀκριβεστάτας ὄλων τῶν ἀξιολογωτέρων πραγμάτων, διὰ νὰ τὸν καταστήσωμεν ἐπιτηδέιον νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον τὴν ὑπεράτην του δύναμιν· διότι δὲν θέλει εἶσθαι εἰς τοῦτο ἱκανός, ἐν ὅσῳ πλανᾶται εἰς τῆς ἀμαθείας τὸ σκότος.

„ Ὅλοι κεινῶς ὑποκείμεθα εἰς ἀπάτην· ἀλλ' οἱ δημόσιοι ὑπουργοὶ πλείοτερον παρὰ τοὺς ἄλλους εἶναι εὐκατάφοροι εἰς θυμὸν, καὶ περισσώτερον παραφέρονται ἀπὸ τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ πάθη.

„ Τὸ μέγα σῶμα τῶν πολιτῶν, ὅσοι ζῶσιν εἰς τοὺς οἴκους των, ἀσχολούμενοι περὶ τὰς συνήθεις των ἐργασίας, ἄς εἶναι μὲν θεαταὶ ἡτύχοι, ἀλλὰ περιέργοι συγχρόνως ἐξετασαί των συμβαινόντων, καὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν κοινῶν πραγμάτων, ὅπο τὰ ὅποια

„ καὶ αὐτοὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ μετέχουσι.
„ Αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ διάφοροι ὑπουργοὶ χρεωσθῶν νὰ δίδωσιν εὐθύνας τῆς κυβερνήσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὸν λαόν, ὅσιν ὅσον ἀκριβεστέρως ἔχει τῶν τρεχόντων ἰδέας, τόσο ὀρθότερον δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς σοφῆς κυβερνήσεως, καὶ πολιτικῆς φρονήσεως τῶν ὑπουργῶν τοῦ. Μεγίστην δὲ ὠφέλειαν προξενεῦν αἱ ἀφιλοπρόσωποι κρίσεις εἰς τὰς τοιαύτας γνωστοποιήσεις, ἐπειδὴ ἡμῖν δικαία ἀποδοχὴ τῆς διαγωγῆς ἐνός ὁποιοῦδήποτε ὑπουργοῦ κινεῖ καὶ τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν ἀμίλλαν τὴν καλλίστην, καὶ ἐν ταύτῃ ἀνταμείβει ἄριστα τὰς ἐναρέτους πράξεις, ὃ δὲ φόβος τῆς κατακρίσεως ἰσχυρότατα ἀναχαίττει τὴν κατάχρησιν τῆς πίσεως τοῦ λαοῦ.

„ Ὁ Πρόεδρος ἀφ' οὗ ἐγνωστοποίησε πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὰς μετὰ τῆς Ρωσσίας διπραγματεῦσαι περὶ τῆς διαφιλονεικουμένης γῆς εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀρκτοίας Ἀμερικῆς, σημειοῖ, ὅτι εἰς τὰς λογοτριβὰς, ὅσαι προήλθον ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, καὶ εἰς τὸν συμβιβασμὸν, ὅστις θέλει τὰς καταπούσει, ἐπιτυχόντες τῆς εὐκαιρίας ταύτης, συνέσκησαν ὡς ἀξιωμα γενικὸν τὸ, ὅτι τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δίκαια τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ ἦναι φωνδεδεμένα, καὶ ὅτι ἡ Ἡπειρος τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ θέλει ἔχει ἀνεξάρτητον καὶ ἐλευθεραν ἀποκατάστασιν, θέλει παῦσαι νὰ θεωρῆται εἰς τὸ ἐξῆς ὡς τόπος ὅπου ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ συστήσῃ ἀποικίας καμμία Εὐρωπαϊκὴ Δύναμις.

Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος τοιοῦτοτρόπως ἐκφράζεται.

„ Πρὸ πολλοῦ διὰ τῶν ἠρωϊκῶν των κατορθωμάτων οἱ Ἕλληνες μᾶς ἔδωσαν ἐλπίδας χρηστοτάτας, ὅτι θέλουσι εὐδοκιμήσει εἰς τὸν ἀγῶνά των, καὶ ἐπα-

„ ναλάβει τὴν μεταξύ τῶν Ἐθνῶν τῆς
 „ Γῆς παλαιὰν αὐτῶν χώραν. Φρονῶ,
 „ ὅτι ὅλα τὰ φωτισμένα Ἔθνη θέλουσιν
 „ δεῖξει μέγαν ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τοῦ
 „ πράγματος τῶν Ἑλλήνων, μ' ὅλον ὅτι
 „ μέχρι τοῦδε καμία δύναμις δὲν ἐκί-
 „ νήθη ὑπὲρ αὐτῶν. Τὸ πρᾶγμα καὶ τ'
 „ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων τοὺς διέσωσαν
 „ ἀπὸ κινδύνου μεγίστους, ἐν ᾧ ἐκτός
 „ αὐτῶν ὅποιουδήποτε ἄλλο ἔθνος ἀναμ-
 „ φιβόλως ἐξωλόθρευετο. Τὸ ἴδιον συμ-
 „ φέρον καὶ ἡ κατάκτησις, οἱ συνηθέσε-
 „ ροι σκοποὶ τῶν μεταξύ τῶν ἄλλων ἐθνῶν
 „ πολέμων, φαίνεται, ὅτι δὲν ἔχουν καμ-
 „ μίαν ἀναφορὰν πρὸς τοὺς Ἕλληνας.
 „ Καθ' ὅσα μανθάνομεν, ἔχομεν λόγον
 „ νὰ φρονῶμεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔχει
 „ πλέον ἐλπίδα ν' ἀποκτήτῃ ἐκ γένου τὴν
 „ πρώτην ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν τοῦ. Εἶθε
 „ ἢ Ἑλλάς νὰ καταστῆθῃ πάλιν ἀνεξάρ-
 „ τητον ἔθνος! Εἶθε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν
 „ ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν βαθμὸν! Τοῦτο
 „ ἐκ ψυχῆς εὐχόμεθα. „

Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καμβρίγγ συνέστη-
 σεν ἑταιρείαν μερικωτέραν διὰ νὰ δια-
 τάξῃ μίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλή-
 νων. Τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου ὁ Καγ-
 κελάριος, ἡ Βασιλικὴ Αὐτοῦ Υ-
 ψηλότης ὁ Δοῦξ τοῦ Γλότσερ
 συνεισέφερε Λίτρας ἑκατὸν εἰς τὴν ἑ-
 ταιρείαν.

Ἡ αὐτὴ Ἑταιρεία διέδωκε τὴν
 ἐξῆς προσκλητικὴν εἰδοποίησιν.

Η Ἑταιρεία ἔκρινεν εὐλογον ν' ἀνακα-
 λίσῃ κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τῶν μελῶν
 τοῦ Πανεπιστημίου τὴν προσοχὴν εἰς τὸν
 εὐγενῆ σκοπὸν, εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἀ-
 ποτείνεται, καὶ ἐν ταύτῃ ἐπικολεῖται τῶν
 συμπατριωτῶν τῆς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ
 Θεοσεβείαν. Ὁ παρὼν τῆς Ἑλλάδος ἀ-
 γῶν ἀφ' ἐνὸς μέρους μάς δίδει ἐλπίδας

χαροποιᾶς, ὅτι θέλομεν ἰδεῖ τὴν πατρίδα
 τοῦ Ὀμήρου, Σόλωνος, Μιλτιάδου καὶ
 Πλάτωνος ἐλευθέραν ἀπὸ τὸν βαρύτερον
 ζυγὸν τυραννίας ἀπαρδειγματίσου, ἀφ'
 ἑτέρου δὲ πολὺν ἐπαπειλεῖ, ὅτι, εἰάν ἡ
 ἡμισέληνος Φριαμβεύση, θελεῖ ἐκλείψει τὸ
 φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τοὺς χαριεστ-
 τοὺς ἐκείνους τόπους, ὅπου κατὰ πρῶτον
 ἐδιδάχθη τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ οἱ ὀπαδοὶ αὐ-
 τοῦ θέλουσιν καταβυθισθῆναι εἰς ἀβυσσον δυ-
 συχιῶν πολὺ φρικτοτέρων παρ' ὅσας ὑπέ-
 μειναν κατὰ τὰς παρελθούσας τέσσαρας
 ἑκατοῦταετηρίδας. Ὅτι δὲ ἀφεικτικῶς θέ-
 λει συμβῆναι ἐν ἀπὸ τὰ δύο Φλιβερά ἐπα-
 κόλουθα, τούτο εἶναι φανερὸν εἰς ὅλους
 ἐκείνους, ὅσοι ἐξηκριβώσαν τὴν πολιτικὴν
 καὶ Φρησιεῖαν τῆς Ὀθωμανικῆς διοικήσε-
 ως. Πρὸ ὀλίγων χρόνων ἀκόμη ὁ Σουλ-
 τάνος καὶ ἡ βουλή του ἐμελέτησαν κατὰ
 τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος παντελεῖ ἐξολό-
 θρευσιν, καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ὀθωμα-
 νῶν ἔργα εἰς τὰς δυσυχεῖς νήτους τῆς
 Χίου, Κρήτης, καὶ Κύπρου, καὶ αἰμαίμ-
 βόροι θυτῆται ὅσοι συνέβησαν εἰς τὰς πρῶ-
 τίσας πόλεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους
 ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ αὐτὸ πνεῦμα τοῦ
 καταδιωγμοῦ πάντοτε ἐμφολεῖται εἰς τὰς
 ψυχὰς τῶν ἐπαθῶν τοῦ Μωάμεθ.

Οἱ Ὀθωμανοὶ διαφέροντες ἀπὸ τοὺς
 ἄλλους κατακτητὰς, ὅσοι ἐνωθέντες με-
 τοὺς νικημένους, ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς τὰ
 ἰδικάτων προνόμια, καὶ καθυπεβλήθησαν
 αὐτοὶ εἰς τοὺς νόμους τῶν νικημένων,
 διεχωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ὑπη-
 κούς των διὰ μέσου τῶν βδελυκτοτέρων
 χαρακτηριστικῶν, δηλαδὴ τῆς τυραννίας
 καὶ τῆς δουλείας, καὶ τοιοῦτοτρόπως πα-
 ρητήθησαν αὐτοθελήτως τὰ δικαιώματ,
 τὰ ὅποια μ'να ἤμπορουσιν νὰ καταστήσωσι
 τὰς κατακτῆσις νομίμους.

Ἄντινὲς μέχρι τῆς σήμερον ἔδει-
 λῶν νὰ βοηθήσωσι τοὺς Ἕλληνας, διὰ
 τὴν διαφθορὰν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρός των,

αὐτὸν σκεφθῶσιν, ὅτι ὁποῖος ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ Ὀθωμανοὶ τοὺς ὑπέταξαν, ὁ αὐτὸς δέμεινεν εἰς ὄλον τὸ διάστημα τῆς ἀφορήτου δουλείας, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν τὸ δυστυχὲς τοῦτο ἔθνος κατεπιέζετο. ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ πατριωτισμὸς καὶ ὄλαι αἱ κοινωνικαὶ ἀρεταὶ ἤνθισαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ τὴν ἐσχάτην ἑκατονταετηρίδα διελαμψαν. Ὅθεν ἂν ἄλλοι βραδέως συνέδραμον εἰς βοήθειαν φρονεῦντες τὰ πράγματα τῶν Ἑλλήνων δι' ὄλου ἀπλημιτμένα, ὁ τοιοῦτος φόβος ἔπεται νὰ ἔπαυσε διὰ τὰς χαρποῖας ἀγγελίας, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἤλθον ἐπὶ αὐτὸ τοῦ ἀγῶνος τὸ γάδιον, καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τῆν ἐν Λονδίνω φιλελληνικὴν ἑταιρείαν. Τὸ πλείοτερον μέρος τῆς καθυπὸ Ἑλλάδος εἶναι ἐλεύθερον; καὶ ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ ἐσήθη εἰς τῆς Πελοποννήσου τὰ φρούρια, ἐκτὸς Πατρῶν Μεθώνης καὶ Κορώνης.

Καὶ πῶς θέλομεν ὑποφέρει ὁ τόπος ὁ τῶσον πολῦτιμος διὰ τὰς ὁποῖας ἀναπολεῖ ἐνθουσιαστικὰς ιδέας, νὰ ὑποπέσῃ πάλιν εἰς χεῖρας βαρβάρων ἀνθρώπων, ἐν ᾧ ἡμποροῦμεν μὲ τὰς συνεισφοράς μας νὰ ἀναδείξωμεν τοὺς γενεσίους τῆς Ἑλλάδος προμάχους ἱκανοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης μὲ χρησιωτέρας ἐλπίδας νὰ ἀπολαύσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν;

Ὅθεν τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας γνωστοποιῶν, ὅτι οὔτε διὰ τῆς παρουσίας προσκλήτεως, οὔτε δι' ἄλλης τινὸς σχετικῆς πρὸς τῶν Ἑλλήνων τὸ πρᾶγμα δὲν ἀναφέρονται παντελῶς εἰς γνώμας πολιτικᾶς, ἐλπίζον ὅμως μεγάλως, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἔχουν βεβαίαν πεποίθησιν, ὅτι εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου δίδεται ἡ καλλίση καὶ εὐσεβεστάτη ἀνατροπὴ, δὲν θέλουσιν συσῆσαι εἰς μάτην τὸν Ἕλληνα ἀντὶ τοῦ βαρβάρου, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ τῆς δουλείας, καὶ ἀντὶ τῆς ἡμισελήνου τὸν Σταυρὸν. Κηρυχθῆν τῆ 24 Δεκεμβ. 1823.

Συνέχ. τοῦ Λόγου τοῦ Σχολάρχου Ἐρρίκου Βρέμη. (ἰδ. ἀρ. 11)

— — — Ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς εὐρίσκει τὴν βεβαίωσιν τούτων μου τῶν λόγων, ὅχι μόνον εἰς τὸν ἰδιαιτέρον βίον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰσθρίαν πασῶν τῶν πολιτειῶν ἐπικυρωμένην. Σπάνιόν μόνον εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἐφήμερον, τὸ ὁπᾶν ἐξαίφνης αὐθάνει καὶ ἀκμάζει; καὶ ἔς τις κινεῖται ἀποβλέπων μόνον πρὸς ἰδιαιτέραν ὠφέλειαν, ὁ τοιοῦτος ὅχι μόνον δὲν ἐγγνώρισε τὰ ἀπαραίτητα χρῆν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὅτε τὰ ἐξηκολούθησε ποτέ.

Ὅποιος ἐπιθυμῆ ν' ἀπολαύτῃ ἕνα σκοπὸν μ' ὄλα τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ φόβος καὶ ἡ δειλία κρίνει ἀναγκαῖα, καὶ δὲν ἐπιχειρεῖται τὰ ἀνά χεῖρας καὶ δυνατὰ μέσα, ὁ τοιοῦτος τρέχει εἰς τὸν ἀφανισμόν του, καὶ εἰς καμμίαν περίσασιν δὲν θέλει ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν του, ἐπειδὴ δὲν ἐκτελεῖ, ὅσα ἔπρεπε καὶ ἐδύνατο.

Ταῦτα λέγων, δὲν ἐννοῶ ὅτι πρέπει ἀπερισκέπτως καὶ ἀπροβουλεύτως νὰ ἐνεργῶμεν. Ὅπου ὁμως, πρόκειται λόγος διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἱερῶν τοῦ ἀνθρώπου δικαιωμάτων, δὲν πρέπει καὶ κινδυνεύοντες νὰ δειλιάσωμεν. παραδειγμα τῆς αὐτῆς ἀρετῆς ἔχομεν ὅχι μόνον πολλοὺς γενναίους ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναικας γενναίωφρονας, αἱ ὁποῖαι πρατιμῶσαι θάνατον ἐνδοξον παρ' ἄτιμον ζωὴν, ἀπέλαυταν διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν μνήμην αἰώνιον καὶ δόξαν ἀθάνατον. — —

Ἡ συνέχ. εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Μεσολόγγιον.) Ὁ Λαμπρὸς Λόρδος Βύρων ὅστις δὲν ἔπασχεν ἀπὸ ἡμιπληγίαν ὡς κατὰ λάθος εἰδοποιήσαμεν, (ἀρ. 11) ἀλλ' ἀπὸ σπασμοὺς νευρικοὺς τινὰς προελθύντας, καθὼς εἶπομεν, ἀπὸ τὴν μεγάλην τοῦ νοὸς τάσιν καὶ ἀδιάκοπον ἀσχολίαν, χάριτι θεῶν δι' ὄλου ἀνέλαβεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 13

Τὰ πλείω ἔφελι, τοῖς πλείοσι·

Φραγκλῖνες.

Μεσολόγγιον τῆς 13 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἄνεξι, καὶ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Σχι-
λάρχου Κυρίου Εὐρρίκου Βρέμη .

— — — — — Ἐάν οἱ
Ἀθηναῖοι ἐπὶ Μιλτιάδου ἐξήτευν πιθιανό-
τητα, δὲν ἀπεφάσιζον νὰ ἐκστρατεύωσιν
ἐντὺ χιλιάδης τὸν ἀριθμὸν ἐναντίον ἑκα-
τὸν χιλιάδων Περσῶν εἰς Μαραθῶνα, ἀλλ'
ἤθελον γένη θύμα τῆς δειλίας καὶ μικρο-
φυχίας, ἐν ᾧ διὰ τῆς γενναϊότητός των
ἀπήλαυσαν τὴν λαμπρότεραν κατὰ τῶν
ἐχθρῶν νίκην, καὶ ἐσελεύσταν τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἄραγε δὲν εἶναι ἄ-
λογον κίνημα, μία φούχα Ἑλλήνων νὰ
ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ μυριάδων Περσῶν
εἰς τὰς Θερμοπύλας; καὶ ὁμως πάλιν
ἤθελον ἐπιτύχει οὗτος ὁ ἱερός λέχος τὸν
σκοπὸν του, ἐάν ἐπίβουλός τις δὲν ἤθελον
εὐδηγήτη τοὺς ἐχθροὺς ἀλλην δίοδον διὰ
τῶν δυσβάτων ὄρων. Οὗτοι ὁμως οἱ τρι-
ακόσιοι Σπαρτιαῖται ὁμοῦ μὲ ἄλλους χι-
λίους ἑκατὸν Ἑλλήνας, οἱ ὁποῖοι ἐπρό-
κριναν θάνατον, παρὰ νὰ γρέψωσι τὰ νῆατα,
καὶ νὰ ἀφήτωσι τὴν θένιτων, ἦσαν οἱ
πρωταῖοι τῶν λαμπρῶν νικῶν, Σαλαμί-
νος; καὶ Πλαταιῶν· διότι διὰ τοῦ παρα-
δείγματος αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, καὶ κατ'
ἐξουχὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἐμψυχωθέντες, παρε-
κινήθησαν εἰς τὰ γενναϊότερα κατὰ τῶν
ἐχθρῶν καταρθήματα, καὶ διὰ τὴν ἡ-

ρωικὴν των ἀνδρείαν, οἱ Πέρται ἐμικροψύ-
χησαν, καὶ ἔχασιν ὅλας τὰς ἐλπίδας,
ταῖς ὁποίας εἶχον εἰς τὸν πολυἀριθμὸν στρατὸν.
Ταῦτα τὰ παραδείγματα, ταῖς ὁποίας ὄχι
μόνον μὲ τὰ ἐξωτερικὰ, ἀλλὰ κατὰ τύ-
χην ἀγαθὴν, καὶ μὲ τὰ οικεῖα πολυπλα-
σιάζονται, ἀποδεικνύουν σαφῶς, ὅτι πράγ-
ματα, τῶν ὁποίων τὴν καθαυτότητα μολὶς
εἶδονατο νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ ἡτυχος ἐπι-
βῆς νοῦς, ἔλαβον εἰληθῆ ὑπαρξίν.
Τίς ἄρα εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐνώσεώς μας;
νὰ ἀποδείξωμεν, ὅπόσον ποθοῦμεν τὴν
κατάπαυσιν τῶν θειῶν, τὰ ὁποία κατα-
πιέξουν τῶρα τοὺς Ἕλληνας, νὰ προφυ-
λάξωμεν τὸ ἔθνος τοῦτο ἀπὸ τὸν παντε-
λῆ ἐκαπειλεύοντα ἀφανισμὸν, καὶ νὰ τὸ
κατατάξωμεν εἰς τὴν σειράν τῶν Φωτι-
σμένων Ἐθνῶν. Ὅμως ἐρωτᾶται, εἶναι
δίκαιον τοιαῦτα φρονήματα νὰ ἀνεμφανῶσιν;
εἶναι τὸ ἔθνος τοῦτο ἄξιον λύτης καὶ συν-
δρομῆς, ἢ εἶναι ἄξιον νὰ καταταχθῆ εἰς
τὴν σειράν τῶν ἀποσταῶν; — Ὁ ἡμέτε-
ρος σκοπὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς ὑπερῆσιν
ἀποσταῶν, φερ' εἰπεῖν εἰς ὑπερασπισιν
ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀντιφερόμενοι, δὲν
ὑποτάσσονται εἰς νόμιμον ἀρχήν. Ἄλλα
ποῖαν σχέσιν ἔχει ἡ τῶν ἀποσταῶν ἰδέα
μὲ τοὺς Ἕλληνας; Ἐγινε ποτὲ ἡ Ἑλλάς
νόμιμον μέλος τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρα-
τείας; Ἐδόθη πρὸς αὐτὴν συστηματικὸν
πολίτευμα διὰ τοῦ ὁποῖου ὑπεχρεῦτο ποτὲ

νά διοικῆται παρ' ἄλλου; "Οχι, οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ Ἕλληνες εἰκουν, καὶ εἰς σήμερον ἀκόμη, οἷς δύο ξεχωριστὰ ἔθνη ἀνεπικρατεταχμένα, καὶ διαφέροντα κατὰ τὴν καταγωγὴν, γλῶσσαν, ἥθη, θρησκείαν, καὶ παιδείαν, καὶ καθ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ οἰκεία πράγματα, τὰ ὅποια ὀποιαταρκεύουσιν τὴν μεταξύ τῶν ἔθνῶν διαφορὰν. Ἐπεὶ δὲν ἀποφρένησαν ταῦτα τὰ δύο ἔθνη, ἀλλ' ἐχθροπαθῆ ἔσεκον πάντοτε πρὸς ἀλλήλα. Τμήματα τινα, καθὼς οἱ Μανιάται, ὅχι μόνον δὲν ὑπέταχθησαν ποτὲ, ἀλλ' οὔτε ἐκλίναν τὸν ἀύχην ὑποκάτω εἰς πᾶν ἐκθεματικὸν πολίτευμα. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀνθίσταται ἔθνος κατ' ἔθνος, τὸ ἀρχόμενον κατὰ τοῦ ἀρχόντος, χριστιανὸς κατὰ τοῦ ἀντιχρίστου.

Ἄς δράμωμεν λοιπὸν, Ὑπέρτιμοι! ἀρχίζοντες τὸ ἰσρὸν μας ἔργον γενναίως καὶ προθύμως, χάριν βοήθειας τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν Ἑλλήνων. Ἄς καταβάλωμεν καθεὶς κατὰ τὴν δύναμιν καὶ θῆλησίν του, καὶ τὸ παραδειγμαῖ μας δὲν θῆλου λείψει καὶ ἄλλοι πολλοὶ νὰ ἀκολουθήσωσι μὲ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς καὶ τὰ αὐτὰ φρονήματα.

Ὅσα ἔργα ἐκτελοῦνται μὲ τὴν ἀνηκούσαν τῆς καρδίας εἰλικρίνιαν, μένουσιν ἀνεξάλειπτα, καὶ λαμβανουσιν ἀνεπαισθήτως ἀνταμοιβήν. Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν!

Ἐπιστολὴ τῶν ἐν Σμύρῃ Ἑυρωπαϊῶν Προξένων πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς Νήσου Ψαρῶν.

Σμύρνη, τῆ 12 Δεκεμβρίου 1823.

Κύριοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Ψαρῶν.

Τὰ πλοῖά σας ἔρχονται καὶ κάμνουσιν ἀφόρους λείας εἰς σχεδὸν ἐμπρὸς εἰς τὴν Σμύρνην. Ἐσχάτως μάλιστα καταδρομεῖς τινὲς ἐκ τῆς νήσου σας ἤρπαξαν ἀπὸ τὰς

νήσους τοῦ Ὀβιλαῖν πολλὰ τουρκικὰ πλοῖα φορτωμένα διάφορα προϊόντα εἰς λογαριασμὸν Ἑυρωπαϊῶν. Ἴσως ἔχετε σκοπὸν νὰ ἐπιχειρήσετε καὶ ἄλλας σημαντικώτερας καὶ τολμηροτέρας εἰς τοῦτον τὸν κόλπον καταδρομαῖς. Ἡ φήμη πολλὰ περὶ τοῦτου διακηρύττει, καὶ οἱ τουρκοὶ τῆς Σμύρνης ἔπειται νὰ συμπεραίνωσιν ἀπὸ τὴν παντελῆ μας ἀδράνειαν, ἢ ὅτι σιωπῶντως ἀποδεχόμεθα τὰ τοιαῦτα, ἢ ὅτι τοῦλάχισον δὲν φροντίζομεν δι' ὅλου περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον κατοικοῦμεν. Ὁ δὲ τοιοῦτος αὐτῶν συμπερασμὸς καὶ ἡ φυσικὴ τῶν θηριωδιῶν τοὺς φέρουσι εἰς τὸ νὰ μελετώσι κρυφίως, δι' ὅσα κακὰ κάθουσι, ἐκδίκησιν καθ' ἡμῶν· καὶ μὴν ἠμποροῦντες ἀμέσως νὰ μᾶς ἐκδικηθῶσιν, ἔχουσι ἀναμφιβόλως κατὰ νοῦν νὰ ἐρέψωσι τὴν ἐκδίκησίν των ἐναντίον τῶν Ἑυρωπαϊῶν, ὅσοι κατοικοῦν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐπικρατείας των. Μάλιστα ἀρχισαν νὰ διασφραμίζονται καὶ πολλοὶ λόγοι αὐτῶν ἐπαπειλητικοὶ, τοὺς ὁποῖους ἠθέλωμεν καταφρονῆσαι, ἂν ἐπρόκειτο λόγος περὶ ὑποθεσεῖς μας ἰδιαιτέρας· ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶναι συγχωρημένον νὰ βάλωμεν εἰς κίνδυνον προφανῆ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμογενηῶν μας. τῆς μεγάλης ταύτης ἀποθήκης τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑυρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, τῶν διαφόρων ἐμπορῶν μας, καὶ τῶν ὅσοι ἔχουσι ἀνταπόκρισιν μὲ αὐτοὺς, διὰ μίαν ἀλληλομαχίαν δι' ὅλου ξένην ὡς πρὸς ἡμᾶς. Ἀναμφιβόλως δὲ θέλομεν βάλει εἰς κίνδυνον αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν, ἂν βλέπωμεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ ἀδιαφορίαν πράξεις ἐχθρικός, αἱ ὁποῖαι, ἐπειδὴ συμβαίνουσιν πλησίον τῆς Σμύρνης, ἀφεύκτως θέλουσι ἐπισύρει κατ' αὐτῆς πολλὰ δυσχερήματα. Διότι ἐν ὅσῳ οἱ καταδρομεῖς σας ἀρπάζουσιν τουρκοὺς ἀπὸ μέρη πλησίον χωρὰ, φονεύουσιν ὅσους ἐξ αὐτῶν εὐρωσιν ἐνόπλους, μᾶς ἐκθέτουσι εἰς τρομεροὺς ἐκδικήσεις, αἱ ὁποῖαι ἴσως θέλουσι ἐνερ-

γηθῆ κατά πρώτον εὐακτίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν, καθὼς καὶ ἠκούσθησαν ἀπὸ μέρους τῶν τούρκων τοιαῦτα ἀπειλαὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡμεῖς οὔτε σκόπον οὔτε δικαίωμα ἔχομεν ὑ ἀνακατωθῶμεν εἰς τὰς διαφορὰς τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ τούρκων, πρὸς τούτοις οὔτε ἐπιθυμοῦμεν τὸ κακὸν τῶν Ἑλλήνων. Τὰ αὐτὰ ἀπαιτοῦμεν καὶ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, αἰτινες δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μοῖς ρίπτωσιν εἰς κίνδυνον προφανῆ, καθὼς οὔτε ἡμεῖς τοὺς Ἑλλήνας. Ἀδύνατον δὲ νὰ μὴ περιπέσωμεν εἰς μέγιστον κίνδυνον ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρικοῦν σας εἰς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης ἐπιχειρήσεων.

Ἄν ποτὲ τὰ πλοῖά σας φανῶσιν εἰς τὸ φρούριον, ὅπου συχνάκις ἐπλησιάσατε, ἀναμφιβόλως θέλει ἐκδικηθῆ διὰ μέσου φόνου, πυρπολήσεως, καὶ λεηλασίας ὁ παρωργισμένος τουρκικὸς λαὸς, ὅστις θέλει κατεδαφίσει τὴν δυστυχῆ ταύτην πόλιν, διὰ νὰ σας ἐρησῆ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐρείπιά της, καθὼς ἐφέρθη καὶ εἰς τὴν ἀθλιωτάτην πόλιν τῶν Κυδωνιῶν.

Αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς φυλάττουσιν, δὲν θέλουσιν ἐκδηθῆ νὰ ἀναχαιτίσωσιν τὰς μανιώδεις παρεκτροπὰς, ὅσαι θέλουσιν συμβῆ μακρὰν τῶν παραλίω. Ἄλλ' ἐν τούτοις σας ἐρωτῶμεν, αἱ ναυτικαὶ μας δυνάμεις θέλουσιν ἄραγε ἰδεῖ τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης καταστροφῆς, μὲ ἀπάθειαν; ὄχι. Δὲν ἀνῆκει παντελῶς εἰς τοὺς Ἑλλήνας νὰ ἐκλέξωσιν ὡς πεδίον μάχης τὸν κόλπον τοῦτον, ὅπου θέλουσιν συναντήσῃ τὰς Εὐρωπαϊκὰς, καὶ ὡς προξενούντες εἰς αὐτοὺς ἐκ πλαγίου τόσα δεινὰ, θέλουσιν ἐπιτύχει κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἰσχυροτέρων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων.

Βιασθέντες ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ μας καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἰδιόκτας συμφέροντα νὰ λάβωμεν τοιαῦτα μέτρα εἰς τὸ ἐξῆς, ἀπεφασίσαμεν ἐκ συμφώνου με τοὺς ἀρχηγούς

τῶν ναυτικῶν μας δυνάμεων νὰ σας γραψώμεν τὴν παρούσαν ἐπιστολήν, καὶ ἀκολούθως παρακαλοῦμεν καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐκδώσῃτε προσαγὰς εἰς ὅλα τὰ πλοῖα, καὶ εἰς τοὺς στόλους σας, καὶ εἰς τοὺς καταδρομεῖς σας, ὥστε νὰ ἀπέχωνται εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ πάσαν ἐχθρικήν ἐκστρατεῖαν εἰς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Ὀβιλάκ, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν τῶν νήσων, εἰς εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου καὶ κατ' Ἄρκτην καὶ κατὰ Μεσημβρίαν. Παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ διαδώσῃτε καὶ μίαν προκήρυξιν, ἢ ἄλλο τι ἐπίσημον ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον νὰ κηρύττῃ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόλπου οὐδέτερον, καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὰς προσβολὰς, τὰς μάχας, καὶ λείας, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπακόλουθα ὀλεθριώτατα κατὰ πρώτον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἔπειτα εἰς σας τοῦ ἰδίου. Διὰ νὰ σας παρασῆσωμεν δὲ σαφέστερον τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῶν μετρῶν, τὰ ὁποῖα σας προβάλλομεν, Κύριοι, βιαζόμεθα ἐπισήμως νὰ σας εἰπώμεν, ὅτι τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη τὰ ἀποκαταστημένα εἰς τούτον τὸν λιμένα, ἔχουν περὶ πολλοῦ τὸ ἐμπόριον τῶν καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ, ὅτι πᾶσα ἐντὸς τοῦ κόλπου ἐπιχείρησις, διὰ τὴν ὁποῖαν τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἤθελε κινδυνεύσει, θέλει διεγείρει τὴν ὀργὴν αὐτῶν, καὶ ὅτι τῶν νήσων οἱ πρόκριτοι, καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα, ὅσα ἔχουν ἰσχύον μεταξύτας, καὶ εἰς τὰ πλοῖά σας, θέλουσιν δῶτα λόγον ὄλων τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἐκ τούτου θέλουσιν πηγάσει. Ἐπειδὴ ἀποτεινέσθε, Κύριοι, εἰς τὸ νὰ ἀνυψωθῆτε εἰς τὴν περιωπὴν τῶν εὐνομιυμένων ἐθνῶν, ἐνθυμήθητε, ὅτι ὁ Κόμης Ὀρλόφ ὁ ναύαρχος τοῦ Ῥωσσοῦ στόλου κατὰ τὸ 1771 ἔτος ὅταν ἔγινε πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μέρους τῶν εὐρωπαϊκῶν τῆς Σμύρνης μίαν τοιαύτην ἀπαιτήσις, ἔσπευσε νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ ἀπαιτούμενα

να, και απέφυγε πᾶσαν ἐχθρικήν ἐπιχείρησιν ἐναντίον ταύτης τῆς πόλεως.

Ἐνθυμήθητε ἐμοίως τὸν εὐγενῆ τρόπον τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου Δεβλφόρτ, ὅστις κατὰ τὸν ἔσχατον πόλεμον τὸν μεταξὺ Μεγάλης Βρετανίας καὶ Τουρκίας ἀπέφυγε πᾶσαν ἐχθρικήν ἐπιχείρησιν κατὰ τῆς Σμύρνης καὶ τῶν περὶ αὐτῆς, διὰ καὶ μὴ βάλῃ εἰς κίνδυνον ταυτην τὴν ἐμπειρίην ἀποθήκην. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλετε φιλοτιμηθῆναι καὶ μιμηθῆτε τὰ ἴδια ταῦτα εὐγενῆ παραδείγματα. Δότε μας τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν καὶ λάβετε τὰ δρασιμώτερα περὶ τούτου μέτρα, καὶ ὅποια καὶ θέλουσιν σᾶς τιμῆσαι μεγαλῶς εἰς τὴν Εὐρώπην.

Δέχθητε Κύριοι Πρόξεντοι τὴν ἐν ὀκτεῖν τῆς ὑπολήψεώς μας.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐν Σμύρνῃ Εὐρωπαϊκῶν Προξένων.

Μεσολόγγιον, 8 Φεβρουαρίου.

Ἄν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, δικαίως ἢ ἀδίμως κατηγορήθῃ διὰ τὴν ὅποιαν ἔδειξε πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σαλτηρήτητά, ἀφίνεμεν τὴν περὶ τούτου κρίσιν εἰς τοὺς ἀπρόσωπο-πολιτίτους ἰσοκίτους, εἰς τοὺς ὅποιους ἀρκεῖ καὶ ὑπενθυμήσασθαι ὅσα φρικώδη καὶ ἀάνθρωπα ἔργα ἐπράχθησαν εἰς ἐθνῶν φωτισμένων ἐπαναστάσεις κινηθῆσας χωρὶς αἰτίας βασιμους, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ παραφορᾶν ἐνθουσιασμοῦ παραλέγουσι. Οἱ Ἕλληνες δὲ ἐκτός τοῦ ὅτι ἐν διαστήματι τεσσάρων αἰώνων τυραννόμενοι ἀπὸ βδελυκτοῦς καὶ τρισβαρβάρους τυράννων, ἐσερήθησαν ὅτι καλὸν εἶχον πολιτισμοῦ καὶ φωτισμοῦ, καὶ σχεδὸν καὶ αὐτὴν τὴν φυτικὴν αὐτῶν ὑπαρξιν, εἰς τὴν ἀνέγειρσιν τῆς πατρίδος εἶχαν καὶ ἐδικηθῶσιν ὁ μὲν πατέρα ὁ δὲ ἀδελφόν, ἄλλος τὴν τιμὴν του, κατ' ἄλλος ὁλόκοτον τι δυσίχημα· καὶ μὴ ὅλα ταῦτα καὶ εἰς τοῦ Ναυπλοίου καὶ εἰς

τῆς Κορίνθου τὴν ἄλωσιν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιστάσεις ἐμπράκτως ἀπέδειξαν, ὅτι γνωρίζουν τῆς φιλανθρωπίας τοὺς νόμους, καὶ ὅτι δύνανται καὶ χιλιωστῶσι τὴν δικαιοσύνην ὀργῆν των, ἐν ᾧ δὲν ἀγνοοῦν, ὅτι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐχθρῶν των πάντοτε ἐμφωλεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ διωγμοῦ. Μεταξὺ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων τῆς εὐπλάγχθιας των σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν κατὰ χρέος καὶ τὰ ἐξῆς. Πᾶσι Ὀθωμανοῖς τῶν Παλαιῶν Πατρῶν κάτοικοι, κατὰ διαφόρους καιροὺς αἰχμαλωτισθέντες ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ἀπεσάλησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τοὺς αἴλους των παρὰ τῆς ἐδῶ Διοικήσεως, διὰ μετετείας τοῦ Λαμπροῦ Λόρδου Βύρωνος, ὅστις καὶ ἀπ' οὗ μὲν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἀφθόνως τοὺς ἐφωδίασε, ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπιστολὴν συστατικὴν πρὸς τὸν Γιουτουφ-Πασά, τὸν Διοικητὴν τοῦ φρουρίου. Προχθὲς πάλιν διὰ συνεργίας τοῦ αὐτοῦ Λόρδου ἀπεσάλησαν εἰς Πρέβεζαν δι' ἐξόδων τῆς Διοικήσεως ὅλαι αἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως εὐρισκόμεναι ἐδῶ Ὀθωμανικαὶ οἰκογένειαι.

Ἄρα ἡμποροῦμεν ἐλευθέρως καὶ εἰπώμεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ μικρὸν τοῦτα διὰ τὴν εὐλευθερίας των ὅχι μόνον ἀπέβαλον τὴν ὑπὸ τῆς τυραννίας ἐμφυτευθεῖσαν εἰς τὰς ψυχὰς των ἀπανθρωπείαν, ἀλλὰ καὶ ἔγιναν ἀξιοὶ καὶ δίδωσι παραδειγμα ἀρετῆς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς των, οἵτινες λογίζονται πρὸ πολλοῦ ὡς ἐν μελὸς καὶ αὐτοὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας.

Παρὰ τοῦ Ἀγγλικῶν Βρυλίου λεγομένου Σιβύλλα, εἰδοποιήθημεν, ὅτι ἐν Τουρκικὸν Βρυίκιον εὐρισκόμενον εἰς τὸν λιμένα τῶν Παλαιῶν Πατρῶν τῆ 2 τοῦ αὐτοῦ κατεκῆ.

Εἰδήσεις τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ Οὐμὶο-Πατάς, ὁ Ἀχμέθ-Πατάς, ὁ Ταχίρ Ἀββάτης, καὶ ὁ Δεϊβίτ-Χατάνης εὐρίσκονται εἰς Ἄρταν, ἔχοντες χιλίους στρατιώτας καὶ μεγίστην ἀσυμφωνίαν. Εἰς δὲ Πρέβεζαν καὶ Βόνιτζαν δὲν ὑπάρχει ὅτι ὅλου στρατεύμα ἐχθρῶν.

Μεσολόγγιον. 10 Φεβρουαρίου) Τὸ ἐπέρασ περὶ τὰς τρεῖς ὥρας ἠθάνθημεν οφοδρότατον σεισμόν, ὅστις διάρκεσε τεσσαρὰ δεύτερα λεπτά, ἐκτεινόμενος ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Ἄρκτον. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν τὸ θερμομέτρον ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ 50 βαθ. (Fahr) ὑμῆχα τῶν 39.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 14

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι,

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῆ 16 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπάντησις τῶν Προκρίτων τῆς Νήτου
Ψαρῶν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῶν ἐν
Σμύρῃ Πρωξένων τῶν διαφόρων Εὐ-
ρωπαϊκῶν Ἀλλοῶν, τὴν καταχωρηθεῖσαν εἰς
τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Ἐφη-
μερίδος.

Ψαρὰ, τῆ 6 Δεκεμβρίου 1823.

ἀρ. 698) Ἐξοχώτατοι!

Ἐλάβομεν σήμερον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ
τῆς Βασιλικῆς Γοελέτας, Ἀμαράντου, τὴν
ἀπὸ δωδεκάτης τοῦ τρέχοντος Σεβασῆν ἐ-
πιστολὴν σας, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπομεν πα-
ρασημένους κατ' ἔκτασιν, ὅσας παρὰ τῶν
πατριωτῶν μας οἱ ἐχθροὶ μας Ὀθωμανοὶ
δοκιμάζουν ζημίαις, αἱ ὁποῖαι γίνονται αἰ-
τία νὰ διεγείρονται οἱ βάρβαροι κατὰ τῶν
χριστιανῶν, καὶ τῶν ὑπηκόων των καὶ τῶν
λοιπῶν Εὐρωπαίων. Πρὸς τούτοις μᾶς γρά-
φετε, ὅτι ἐκ τούτου ταράττεται τὸ Εὐρωπαϊ-
κὸν ἐμπόριον, προτρέποντές μας νὰ ἐμπο-
δίσωμεν τοὺς πατριώτας μας ἀπὸ τοῦ νὰ κα-
τατρέχῃσι τὸν ἐχθρὸν πλησίον τῆς Σμύρνης.

Εὐχῆς ἔργον ἦτο νὰ ἐδυνάμεθα νὰ
ἐπιτελέσωμεν ἀπαραμειώτως, ὅσα ἀπαιτεῖ-
τε ἀπὸ ἡμᾶς· ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν Πα-
τρίδα καὶ πρὸς τὸν πόλεμον χρέμας, ὁ-

μοῖως δὲ καὶ αἱ διαταγαὶ τῆς Ἑλληνικῆς
Διοικήσεως ἐμποδίζουσιν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς
ἐπιθυμίας μας, καὶ βιάζόμεθα νὰ σας ἐπ-
ώμεν, ὅτι κατὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πο-
λέμου δὲν θέλομεν λείπει νὰ διώκωμεν τὸν
ἐχθρὸν εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς ἐπικρα-
τείας του. Ἄν δὲ ἐκ τούτου οἱ ἐχθροὶ διεγεί-
ρωνται καὶ κατὰ τῶν ὑπηκόων των καὶ
κατὰ τῶν ὑπηκόων σας χριστιανῶν, τούτο
εἶναι τῆς βαρβαρότητος αὐτῶν ἀποτελε-
σμα, ἀντικείμενον εἰς τὰ δικαιώματά τῆς
ἀνθρωπότητος, καὶ τοὺς ἱεροὺς νόμους
τῆς εὐνομομένης Εὐρώπης, ἣτις ἠμπορεῖ
νὰ ὑπερασπισθῆ δύναμι τῶν ὄπλων τῆς
ἀσφάλειαν καὶ τιμὴν τῶν ὑπηκόων τῆς,
καὶ ὅλων κοινῶς τῶν χριστιανῶν. Διο-
καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ θέλει
ἐνεργῆσαι τὰ ὅσα δύναται, χωρὶς νὰ ἀ-
παιτῆ ἀπὸ ἡμᾶς καμμίαν ἐγγύησιν τῶν
ζημιῶν τῶν προξενουμένων ἀπὸ τὴν Ὀθω-
μανικὴν ἀταξίαν καὶ βαρβαρότητα. Μὴν
ἀμφιβάλετε, ὅτι οἱ πατριῶτάι μας φοβό-
μενοι τὸ ὄνομα "Εὐρωπαϊός", δὲν
ἠθελον ἐνόχλῃ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτει-
αν, ἂν ἔβλεπον ἐξηπλωμένας εἰς τὰς Σαλαῶ-
σας τῆς βῆθείσης ἐπικρατείας μόνως τὰς
Εὐρωπαϊκὰς Σεβασὰς σημαίας, χωρὶς ὑ-
παρξίν Ὀθωμανικῶν· ἀλλὰ γνωρίζοντες τὴν
ἐπικράτειαν Ὀθωμανικὴν, καὶ ὄντες εἰς
πόλεμον τριετὴν κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς
δυναστείας, δὲν θέλομεν λείπει νὰ βάλωσι

εις πράξιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅσα δύναται. Ἄν δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν θέλωσι νὰ ἐνοχλῶνται, αἷς ἀποφατίτωσι νὰ πληρῶνται τρὸς τὴν νῆσον μας, καὶ γενικῶς πρὸς τὸ ἔθνος φέρειν ἀιάλῳγον τῶν ὄσων ζημιῶν δοκιμάζουσι καὶ θελοῦσι δοκιμάσει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς Θεοῦ Ἐλεῦτος, καὶ τότε αἷς μείνωσιν ἡττοχοὶ, ὅτι δὲν θέλομεν ἐνοχλεῖν τὰ εἰς τὰ παλαιὰ τῆς Σμύρνης ἐμπορικὰ πλοῖα των.

Ἐξοχίτατοι! κάλλιστα γνωρίζετε ὁ πόσῃ ἐπιθυμίᾳ ἔχμεν νὰ συγκαταριθμηθῶμεν εἰς τὰ πολιτισμένα καὶ ἐνομούμενα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, καὶ ὅτι ὁ πόλεμος ἡμῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ὡς ἐθνικός, πολὺ διαφέρει ἀπὸ τοὺς τῶν Ῥώσων καὶ Ἀγγλῶν, ἢ μᾶλλον εἶπεν εἰς αὐτοὺς ἐκ διαμετροῦ ἀντίκειται. Ὅθεν εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι εἰδημονες ὄντες καὶ τῶν τοιοῦτων καὶ τῶν ἰερῶν μας δικαιωμάτων, δὲν θέλετε μᾶς προβάλλει εἰς τὸ ἐξῆς πράγματα ἀντικείμενα δι' ὅλου εἰς τὰ χρέη μας καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐθνικοῦ μας πολέμου, βέβαιοι ἔντες, ὅτι ἂν οἱ πατριῶταί μας τρέφουσι μερικὸν σέβας πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας καὶ πρὸς πατέρας τοὺς ὑπάρχουσας. Παρακαλοῦντες δὲ νὰ δεχθῆτε τὰς ὑποκλίσεις μας φιλοφρόνως, μένομεν τῆς Ἐξοχότητός σας δούλοι ἐγνωμονέσασθαι.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Ψαρῶν.

Νομίζομεν χρεὸς μας ἀπαραίτητον νὰ ἐξηγηθῶμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὰς λέξεις **ΜΟΝΑΡΧΗΣ** καὶ **ΜΟΝΑΡΧΙΑ** ἀκούονται συνεχῶς λόγοι παρὰ τινῶν, ὅτι ἡ συμφορωτέρα Διεύθυνσις διὰ τοὺς Ἕλληνας εἶναι ἡ Μοναρχική, ἀλλὰ δὲν ἠξένομεν, εἰάν οἱ Ἕλληνες ἐφανέρωσαν ὡς ἀπὸ εὐματίας τοῦ ἔθνους των τὸ περὶ ταύτης τῆς

ὑποθέσεως φρονήματα των· τόσο μόνον ἠξένομεν, ὅτι εἰάν τινα ἄτομα ἐπεθύμησαν ἈΦΕΝΤΗΝ, τοῦτο δὲν εἶναι ἐκφρασις τῶν φρονημάτων ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους, μάλιστα ἐξ ἐναντίας δυνάμεθα καὶ νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν περισσοτέρων Ἑλλήνων ἐκφράζονται οὕτω.
 „ Τρία ἤδη ἔτη πολεμοῦμεν· ἐφρονεῦθησαν
 „ οἱ ἀδελφοί μας, κατεστράφησαν τὰ
 „ κτήματα μας. Ταῦτα πάντα δὲν ἐγένοντο διὰ νὰ προκοδοτήσωμεν Βασι-
 „ λέα, ἀλλὰ διὰ ν' ἀγοραζώμεν τὴν ἐλευ-
 „ θερίαν μας, ἐλευθερίαν νόμιμον καὶ ἀνεξάρτητον. „

Εἰς τὴν Μοναρχίαν, ὅπου ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας κρέμονται ἀπὸ τὴν διαθέσιν ἐνὸς μόνου ἀτόμου, τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα μόνον τῆς Διοικήσεως ἠδύλεν εἶναι ἱκανὰ νὰ συστήσωσι μὲν βᾶσιν διαφθορᾶς πραγματικὴν καὶ ἀνεξήλειπτον, ἢ μᾶλλον τὴν ὕλην αὐτὴν τῆς διαφθορᾶς ἐνισχυομένην ἀπὸ τοὺς καρπούς τῆς ἀδικίας. Ἐν ᾧ ἡ ἀδικία προσδεῖται, συμπροσδεύει καὶ ἡ δυναστεία, ἀμφοτέραι δὲ προβαίνουσι μὲ ταχύτητα πάντοτε ἀνξάνουσαν, δίδουσαι ἀμοιβαίαν πρὸς ἀλλήλας βοήθειαν. Ἄλλ' ἐν ᾧ ἡ πρόσδος τῆς ἀδικίας παύει, ὅταν γίνεται προσηκτικὸς τὸ ὅλον τῶν φόρων, χωρὶς νὰ γίνεται αὐξήσις εἰς τὴν ἀργυρολογίαν, ἀπ' ἐναντίου ἢ πρόσδος τῆς δυναστείας δὲν ἔχει τέρμα, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ προβαίνουσα ἐπ' ἀπειρον. Δεῖγμα δὲ προφανέστερον τῆς δυναστείας δὲν εἶναι ἄλλο, ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν, ἢ ὅποια ἀρχίστην ἤδη εἰς Ἰσπανίαν, καὶ ἐνηργεῖτο εἰς Τουρκίαν, εἰς ὅτου ἀντικατέστησαν ἀγρία ζωὰ εἰς τόπου τῶν ἀνθρώπων.

Μεσολόγγιον.

Τὴν νύκτα τῆς πέμπτης τοῦ παρόντος ἐν Βράκιον ἐχθρικός, τὸ ὅποιον ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸν περὶ τὰς παλαιὰς Πάτρας Ὀθω-

μαϊκόν σόλον, ἔπασεν εἰς τὴν ἑξῆραν πλησίον εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐνήου. Τὴν ἀκόλουθον πρὸς ὑπῆξαν διάφορα πολεμικά μας πλοιάρια ἐπὶ σκοπῇ νὰ τὸ κυριεύωσι, καὶ τῷ ὄντι ἤθελον ἐπιτύχει, ἀν' οἱ ἔχθροι βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν θείτων, καὶ ἀπὸ τὴν μετολαβήσασαν ἀργυροβρίαν διατῶν ἀναγκαστῶν κωνοῦν τὴν μετακλίμασιν, δὲν ἐπρόσλαμβάνου νὰ καύσωσι τὸ πλοῖον, καὶ νὰ φύγωσι κακῶς ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν ἐν αὐτῇ ἐπρόφθασαν νὰ λάβωσι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπιτομή τῆς Ἐφημερίδος, Μεσαί, τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν.

Τῆ 8 Ἰανουαρίου 1824) Κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Δεκεμβρίου ἐγένετο εἰς τὸ Νούγιρκ, ἐπὶ λόγῳ συνεισφοράς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχοντο πλὴν πλῆθος συνδρομητῶν.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Νούγιρκ ἐσχάτας αἰδήσεις, ἀκόμη δὲν εἶχε γένη λόγος περὶ πραγμάτων σημαντικῶν οὕτως τῶν ὑπουργῶν τὸ συνέδριον, οὔτε εἰς τὴν Βουλὴν τῶν παραστάτων, ἐκτὸς ἐνός προβλήματος γενομένου ἀπὸ μέρους τοῦ Βίσπερ τοῦ ἐκ Μαπαχαζέτ κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου Συνέλευσιν.

Ἡ ἐννοια τοῦ προβλήματος ἦτον, ὅτι πρέπει διὰ θεσπίσματος τῆς Βουλῆς νὰ γίνῃ προμήθεια περὶ τῶν ἀναγκαιῶν ἐξόδων εἰς ἀποστολὴν ἐνός προξένου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἠρωτᾶτο πρὸς τούτους ὁ Πρόεδρος, ἀν' κρίνῃ τὸ πρᾶγμα εὐλογον.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Βουλῆς ἔβαλαν τὸ πρόβλημα εἰς τὴν τράπεζαν. (α) τὸ πρᾶγ-

(α) Τὰ ἐγγράφα προβλήματα τῶν Παραστατῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν θέτονται ἐπάνω εἰς μίαν τράπεζαν, διὰ νὰ μὴ μένη λόγος εἰς κανένα Παραστάτην νὰ προσφασισθῇ ὅτι δὲν τὰ ἀνέγνωσε.

μα διεφιλωνεικίτε, καὶ ὁ Βίσπερ, ἐν ᾧ ὑπερασπίζετο τὸ πρόβλημα, εἶπεν, ὅτι ὁ σκοπός του μ' ὄλον τούτο δὲν ἦτο νὰ ἐμπεριπλέξῃ τὸ ἔθνος του οὔτε εἰς τὴν ὑπέθετον τῶν Ἑλλήνων, οὔτε εἰς καμίαν ἄλλην τῆς Εὐρώπης ὑπέθετον.

Ἄλλ' ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν πρὸς τὴν Συνέλευσιν ὄχι μόνον ἐκφράζεται σαφῶς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, λέγων, ὅτι ὅλα τὰ φωτισμένα ἔθνη τῆς οἰκουμένης ἔπεται νὰ εὐχῶνται ἐκ ψυχῆς τὴν εὐτυχῆ ἔλθασιν τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνέλαβε κατὰ τῶν τυραννῶν του, ἀλλὰ καὶ ὁμολογεῖ τὸ φρόνημα του, ὅτι ἢ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος Ὀθωμανικὴ δυναστεία εἰς τὸ ἔξῃς κατελύθη, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει, ὅτι, ἀν' οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἀναγκαῖον κρίνει νὰ δοθῇ μὴ ἀπόφασις τῆς συνέλευσεως εἰς τὸ περὶ προξένου κεφάλαιον. Αἱ Ἠνωμέναι Ἐπαρχίαι, λέγει, ἔχουν εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν διαφόρους σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ ἐκτανθῶσιν. Ἄλλ' ὁ κυριώτερος τοῦ λόγου τούτου σκοπός, τὸν ἐποίησεν καὶ ὁμολογεῖ ὁ Πρόεδρος, εἶναι τὸ νὰ ἰδῇ τὴν Συνέλευσιν ἀνταποκρινομένην εἰς τὰ αἰσθήματα, ὅσα ἐμπνέουσιν εἰς τὴν ψυχὴν του αἱ μεγάλαι θυσίαι καὶ ταλαιπωρίαι τοῦ Ἡρωϊκοῦ τούτου ἔθνους, θυσίαι καὶ ταλαιπωρίαι, αἱ ὁποῖαι κινοῦν τὴν συμπάθειαν παντὸς ἀνθρώπου φιλελευθέρου.

Ἄλλὰ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὸ πρᾶγμα θεωρηθῇ, σχετικῶς ὡς πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις, ἀν' δὲν συμφέρῃ νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ὑπέθετον τῶν Ἑλλήνων, χρεωσούμεν ὅμοις τοὐλάχιστον νὰ ἐκφράσωμεν ἐλευθέρως τὴν περὶ τούτου ἰδέαν μας. Ὁ Πρόεδρος δικαίως φρονεῖ, ὅτι ἔχομεν Διοκίτην, ἣτις ἠξεῖρει νὰ θεωρῇ καθὼς πρέπει τὸν βάρβαρον ἐκείνον δεσποτισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖο ἐσιγχωρήθη, κατὰ

σίσημα μαροτάτης άπανθρωπίας, νά έξο-
λοθρευθή επί παρουσία όλης τής Εύρώπης
έθνος χριστιανικόν τίσον αξιολάπητον.

Η δημόσιος έκθεσις τών ύπερ τής Ελλά-
δος φιλικών φρονιμάτων του πρωτίστου ύ-
πουργού και τών παραστατών τών Ηνωμέ-
νων Έπαρχιών, μ' όλον ότι κινεί φυσι-
κῶ τῷ λόγῳ τήν εύγνωμοσύνην παντός
Έλληνος πατριώτου, δέν πρέπει όμως νά
φανῆ παντελῶς παράδοξος γινόμενη από
μέρους έθνους τό όποιον μέ τόσας θυσί-
ας ήγόρασε τήν έλευθερίαν του, και τό
θανμαστότερον, εδουθήθη νά τήν φυλάξη
και νά τήν σερεώτῃ τόσον φρουρίμως. Άλλ'
έν τούτοις ό σκοπός, τόν όποιον δείχνει
ή έλευθερία Αμερικῆ εἰς τό νά άναγνω-
ρίση τήν Ελλάδα και νά συνάψη μετ'
αυτῆς σχέσεις, θεωρούσα τούς Έλληνας
ώς έθνος χριστιανικόν ανεξάρτητον, πολι-
τικῶς συμβάλλει τά μέγιστα εἰς σύστασιν
τῆς ανεξαρτησίας μας, και δέν ήτο δυ-
νατόν νά ελπίσωμεν από τό φιλικόν τούτο
έθνος μεγαλητέραν ευεργεσίαν. Εἶπε και
ή Μεγάλη Βρετανία βαδίζουσα κατά τούτο
συμφώνως με τήν Αμερικῆν, δια τήν ό-
μιλότητα και τῆς ελευθερίας του πολιτεύ-
ματος και τών πολιτικῶν συμφερόντων,
νά μιμηθῆ τό γενναίον τούτο παράδειγμα.
Άλλ' έκτός τούτου δέν ήμποροῦμεν νά έν-
νοήσωμεν, πῶς εἶναι δυνατόν και οι λοιποὶ
λαοὶ τῆς Εύρώπης, οἵτινες καυχῶνται, ότι
εἶναι χριστιανοί, νά μὴν ακολουθήσωσιν
έν καρδίᾳ τό αὐτό τούτο σύστημα, τό όποι-
ον, έν ᾧ εἶναι σερεωτικόν του Εύαγγελίου,
ἀποδεικνύει και τών σκοπῶν τῶν τῆς εἰλι-
κρίνειαν.

Μία ἄλλη ανεκτίμητος ευτυχία, ήτις
θέλει προκύψει εἰς τήν Ελλάδα από τās
σχέσεις τῆς με τήν Αμερικῆν (άν ήξέυ-
ρη από αὐτάς νά ώφεληθῆ) θέλει εἶσθαι
τό νά μιμηθῆ τήν σοφίαν τῆς νόμοθεσίας,
ή όποία, έν ᾧ προλαμβάνει τās προμελε-

τισθεν μέρος πρὸς Δυσμάς τό Καρπενήσιον.

Καγγέλια δόγματός μου, διάβασις από τὰ

τημένας τῆς φιλαρχίας ἐπιχειρήσεις. ηη-
χρόνως σερεοῖ τήν έξωτερικὴν ανεξαρτη-
σίαν, τήν εσωτερικὴν έλευθερίαν, τήν ει-
ρήνην, και τήν ευδαιμονίαν.

Σημειώσεις Γεωγραφικαί.

Περί Φθιώτιδος και τών έν αὐτῇ.

Φθιώτις ὠνομάζετο τό παλαιόν ή πεδιάς
τῆς επαρχίας Νεαπάτρας και Ζητουνίου, ή-
τις εκτείνεται από τās Θερμοπύλας εἰς τήν
πεδιάδα του Αρμυρού κατά πλάτος, και ἀ-
πό τὰ παραλία του Ζητουνιακού κόλπου εἰς
τό Βελοῦχιον κατά μήκος. Όθρυς ὠνομάζε-
το ή σειρά τών όρέων, ήτις ἀσχεταί από τό
Βελοῦχιον, και χωρίζουσα τήν Φθιώτιδα ἀ-
πὸ τό λοιπόν μέρος τῆς Θεσσαλίας, φθάνει
εἰς τό Ζητούνι, όπου ἀφίνουσα τόν εκ Δυ-
σμων πρὸς Ανατολάς όρόσ, σρέφει πρὸς
Ασκτον, και προβαίνει μέχρι τών πεδιάδων
του Αρμυρού και Οἶτη ή ἄλλη σειρά τών ό-
ρέων, ήτις ἀρχεται ὁμοίως από τό Βελοῦ-
χιον, και προβαίνουσα πρὸς Ανατολάς
σχεδόν παραλλήλως με τῆν Όθρυν, περα-
τοῦται εἰς τό σενόν τών Θερμοπυλῶν.

Από τὰ αναφερόμενα εἰς τόν Στράβι-
να περί Τυμφρησῶ „ Όθρυς, όρους πρὸς
Αρκτον κειμένου τῆ Φθιώτιδι, όρόρου δὲ
τῷ Τυμφρησῷ ἔρη και τοῖς Δόλοσιν. βιβ. θ.
κεφ. ε. και “ τῷ δὲ Σπερχεῖου μερμημέ-
νος πολλακίς ὡς ἐπιχωρίον ποταμῶ, τās
πηγὰς ἔχοντος εκ Τυμφρησῶ Δρυστικῶ ό-
ρους „ αὐτό ή φάνεται ἀναντιρρήτως,
ότι τό νῦν Βελοῦχιον ὠνομάζετο τό παλαι
Τυμφρησός, επειδή από τούς πρόποδας αὐ-
τοῦ, συναπτομένου με τήν Όθρυν, ἀρχεται
έ Σπερχεῖς, ὅσας δέστωσιν επί τῶν χρό-
νων τῆς βαρβαρότητος, τό κλεινόν τῆς Ἑλ-
λάδος ὄνομα. Περί τῶν Τυμφρησῶν ἐκα-
τοικοῦταν οι Δόλοπες κατά τόν Στράβιον,
όπου εὑρίσκονται σήμερα πρὸς Ανατολάς
τό χωρίον τῆς Νεαπάτρας Μαυρήλου, και
μερικὰ χωρία τῶν Αγγράων, και από τό ὁ-

Επάρω εἰς τās κορυφὰς εὑρίσκει εν μονεπάτι
Αγγαρο εἰς τό Καρπενήσιον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 15

Τὰ πλείω σφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῆ 20 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπιτομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Μάλτας.

Μάλτα τῆ 10 Φεβρουαρίου 1824.

Τὴν ἐρχομένην παρασκευὴν θέλει ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς νῆσός μας, διεωθούμενον εἰς Τουρκίαν, τὸ Ἀγγλικὸν Βρίκιον, Βέξελ, διοικούμενον παρὰ τοῦ καπιτάνου Τεκέρτις. Τὴν δὲ κυριακὴν τὸ πρῶτ' ἐφθάσεν ἐνταῦθα ἀπὸ Ἀλγερίου τὸ Βασέλον τῆς Βρετανικῆς του Μεγαλειότητος, ὀνομαζόμενον Ναϊάς, καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ καπιτάνου Ρέβερ-Σπένζερ. Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ Κύριος Μεκ-Δονελ, γενικὸς Πρόξενος τῆς Μεγάλης Βρετανίας παρὰ τῆ Ἀλγερικῆς διοικήσει, ἐμοῦ μὲ ὄλην τὴν οἰκογένειάν του.

Ἦκούσθη, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Δέης τοῦ Ἀλγερίου ἀπέρριψε τὰ τῆς Ἀγγλίας προβλήματα διὰ τὴν βίαν τὴν γενομένην εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀγγλικοῦ προξένου Κυρίου Μεκ-Δονελ, ὁ ῥηθεὶς πρόξενος ἐπροσάχθη παρὰ τῆς διοικήσεώς του νὰ καταβιάσῃ τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν, καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ τὸ Βασέλον τῆς Βρετανικῆς. Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὀνομαζόμενον Ναϊάς.

Ὁ Καπιτάνος Σπένζερ ἔχων προσαγὴν τῆς διοικήσεώς του ν' ἀρχίσῃ κατὰ τὴν δέηνα περιστάσιν τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῶν Ἀλγερικῶν πλοίων,

ἀπήνησε, καθ' ἣν στιγμήν ἐξήρχετο ἀπὸ τῶν λιμένα, μίαν Κορβέτταν Ἀλγερικὴν, τὴν ὁποίαν ἀμέσως ἐκτύπησε. Μετ' ἐλίγον τὴν ἐπλησίασε τὸ ἀπὸ τὴν Ναϊάδα συνοδευόμενον Ἀγγλικὸν Βρίκιον, Χαμαιλέων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Κορβέττα ἀπὸ τὴν σφοδρότητα τοῦ ρεύματος παρεστύθη ταχέως πρὸς τὴν ξηρὰν, καὶ ἐφθάσεν ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀλγερίου, ὅθεν ἤρχισαν οἱ ἐχθροὶ νὰ κτυπῶσι διὰ τῶν πυρρὸβόλων τὰ δύο πολεμικὰ πλοιά μας, ὁ Καπιτάνος φρονίμως φερόμενος, τὴν ἄφισε νὰ ἐμβῇ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀλγερίου, ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὸν κυβερνήτην της, καὶ δεκαεπτὰ Ἴσπανοὺς αἰχμαλωτισθέντας εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας, οἱ ὁποῖαι τοιοῦτοτρόπως διασωθέντες, κατευοδώθησαν εἰς τὴν νῆσόν μας εὐτυχῶς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι τὸ ὀποιον ἡ Ἀλγερικὴ διοίκησις πρὸ ὀλίγων χρόνων ἔλαβε μάθημα παρὰ τοῦ Ἄβρδ' Ἐσμουτ, δὲν ἤρκεσεν εἰς τὸ νὰ τὴν διδάξῃ τὰ χρέη τῆς. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ διοίκησιν δι' ὄλου σεσαθρωμένην, καὶ μὴ ἐπιστηριζομένην εἰς ἄλλο τι, εἰμὴ εἰς μωρὰν καὶ τυραννικὴν βαρβαρότητα; Με μικροτάτην νοός ἐπίστατιν εὐκόλως ὁ καθείς θέλει προῖδει, ὅποια θέλει ἔχει ἀποτελέσματα ὁ πέλεμος τῆς Ἀγγλίας κατὰ τοῦ Ἀλγερίου. Ἀλλ' ἐντούτοις εἶναι ἀξίον σημειώσεως,

ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία, καθὼς καὶ προλαβόντως πολλάκις, καὶ τώρα πάλιν ἐκ πείρας διδάσκεται, ὅτι οὔτε πίσις οὔτε διατηρησις συθηκῶν ποτέ δὲν συμβιβάζονται μὲν οὐκίησις Μικροεθναϊκῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Περ. Β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Δρ. 2.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Διασηρῦνται.

Η φωνὴ τῆς Πατρίδος, καὶ ἡ ζήτησις ὁμοκλήρου τοῦ ἔθνους, διὰ τῶν Νομίμων παραστατῶν του, δύναμις τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου ἢ καὶ, μᾶς ἐπὶσταλεται εἰς τὸ μέγα τοῦτο χρέος, καὶ μᾶς ἀφιέρωσαν ὁμοφώνως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νομῶν, τὴν φροντίδα τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιαιτησίας, τιμῆς, καὶ ζωῆς ἐνάσου Πατριώτου.

Ἄν καὶ τὸ χρέος μέγα καὶ ὑπὲρ δύναμιν, μὲν ὅλα ταῦτα ἐλπίζοντες εἰς τὴν Οὐράνιον ἀντίληψιν τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, ὅσις οὐδὲν ἔλειψε ποτὲ χειραγωγῶν τὸ ἔθνος ἀπὸ σόξαν εἰς δόξαν, εἰς εὐλογίαν τοῦ ὀνόματός του, καὶ πεπεισμένοι ἐσωτερικῶς ὅτι τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐπειθήσαν, τὴν ὁποῖαν ἔδειξε καὶ δεικνύει τὸ γένος ἐξ αὐτῆς σχέδιν τῆς συστάσεως τοῦ νομίμου πολιτεύματός μας, ἐνεψυχώθημεν εἰς τὸν ἐπιφορτιστὸν τοιοῦτου ἐπαγγέλματος. Ἀξίως λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τῆς τοιαύτης εὐνοικῆς διαθέσεως τοῦ ἔθνους θέλομεν ἀγωνισθῆ ἐπιμόνως, διὰ νὰ παραστήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος κριτήριον, ὅχι πάντη ἀναξίους τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν χρησῶν του ἐλπίδων, τὰς ὁποίας

περὶ ἡμῶν συνέλαβε. Ὅθεν ἡ πρώτη καὶ ἀρχικὴ φροντίς ἡμῶν θελεῖ εἶσθαι νὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὅχι μόνον νὰ διαφυλάξωμεν τὴν Πατρίδα ἀπὸ τῶν διὰ θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν ὁρμῶν τοῦ τυράννου, καὶ νὰ ὑπεραπτίσωμεν καὶ τέταρτον ἤδη ἔτος ἀξίως τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας τὴν πολιτικὴν μας ὑπαρξίν, ἀλλὰ διατάττοντες τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τοῦ ἔθνους ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ παρεισάγοντες εὐνομίαν, ν' ἀρχίσωμεν νὰ προοδεύωμεν κατὰ μίμησιν τῶν φωτισμένων ἐθνῶν τῆς σοφῆς Εὐρώπης εἰς τὴν εὐταξίαν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ ἄλλους συναδελφοὺς πατριώτας ἀπὸ τοῦ πικρὸν ζυγὸν τῆς Ὄθωμανικῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἐκτείνωμεν τὰ ὄρια τῆς ἐπικρατείας μας.

Διὰ ταῦτα θέλομεν ἀγωνισθῆ μὲν ὅλην τὴν ἀνήκευσαν ἀρρηστριότητα εἰς τὴν αὐστηρὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν προτρέπομεν πατριωτικῶς τὸ ἔθνος, νὰ σέβηται καὶ ὑπακούῃ ταῦτους, διότι ἐμὲν εὐπειθῆς καὶ ἐνάρετος πατριώτης θελεῖ ἀνταμείβεται κατ' ἀναλογίαν τῶν περιστάσεων τῆς Πατρίδος, καὶ κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων καὶ κατορθωμάτων του, ὁ δὲ ἀπειθῆς καὶ παραβάτης, ὡς ἀντιπατριώτης, ὡς ἀντιπράττων εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, θελεῖ παιδεύεται ἀπὸ τὴν δικαίαν ἐργὴν τῶν νόμων, καὶ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Πατρίδος.

Μὲν τοιαῦτα φροήματα ὑπηρετούμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος, καὶ μὲν τοιαῦτα ἐλπίζομεν νὰ διατρέξωμεν τὸ σάδιον τοῦ ἱεροῦ μας ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ Πατρίς καὶ τὸ ἔθνος.

Ἐν Κρανιδίῳ τῆ 7 Ἰαννουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κουτουριώτης.
Γκίκας Μπότσας. Ἰωάννης Κολέτης.

Ὁ προσωρ. γεν. γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Ἡ ἀνωτέρω Προκήρυξις τοῦ Προέδρου τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ἐπιφέρει φρονήματα ὑψηλά, φρονήματα ἀξία ἀνδρῶν, οἵτινες ἀγωνίζονται γενναίως ν' ἀποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των. Ἐλπίζομεν, καὶ μάλιστα ἐμὲθα πεπεισμένοι, ὅτι αἱ μεγαλόφρονες ἐκφράσεις τῆς Προκήρυξεως οὐκ εἶναι, οὔτε θέλουσι ἐλεγχθῆ ἐκ τῶν ἐφεξῆς πραγμάτων ἀπλοῦς πάταγος ὀδόντων, καὶ λόγοι ἀτελεσφόρητοι. Ἡ Ἐλλαῖς, εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις πρὸ πάντων, ἔχει χρεῖαν τοιούτων ἀρχηγῶν δραστηρίων, καὶ ἰκανῶν ν' ἀντιτάξωσι, ἐπὶ ὀνόματι τοῦ νόμου, τείχισμα ἀδιάσειστον ἐναντίον τῶν οὐτιδανῶν ἐκείνων ἀντιπατριωτῶν, οἵτινες ἐζήτησαν καὶ ζητοῦν ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον ν' ἀνατρέψωσι, διὰ τὰ ἰδιῶτων τα χαμερπέστα τέλη, ἐλευθερίαν κατεστημένην ἠνωτικῶς, καὶ θεμελιωμένην εἰς βάσεις, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὴ ἢ φωτισμένη Ἐυρώπη ἐτίμητε διὰ τῆς καλῆς αὐτῆς ὑπολήψεως.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ παρελθόντα φύλλα τῶν ἐφημερίδων εἶπομεν ὀλίγα τιὰ περὶ τῆς ἐξώσεως τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐξώθησαν, ὁ ἀναγνώστης θέλει εἶσθαι περίεργος νὰ μάθῃ τὸ πρᾶγμα λεπτομερέστερον. Διὸ καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς περιεργείας τεύ, σπεύδομεν νὰ ἐκδώσωμεν εἰς φῶς τὴν ἐξῆς προκήρυξιν τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἀκολούθως καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνομημάτων τῶν τριῶν ῥηθέντων μελῶν, τὴν γενομένην ἀπὸ μέρους τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπείας, ἣτις διωρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα τῶν πολιτευμα.

Περ. Β.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Ἀρ 6οι) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἐναντίον τῆς εὐχῆς τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐφθάσεν ἡ ὥρα, ὡς μὴ ὤφελεν, καθ' ἣν οἱ νόμιμοι Παραστάτας, ὡ ἄνδρες Ἕλληνες, βιάζονται ἀμαφανδὸν νὰ σὰς λαλήσωσι. Τὸν διοργανικὸν νόμον, τὴν βᾶσιν τῆς Σωτηρίας σας, δι' ἣν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπάβαμεν καὶ πάσχουμεν, καὶ τὸν ὁποῖον, ἢ θέλησίς σας ἐσύστητε, καὶ ὀρκωθέντες παρεδώκατε εἰς τοὺς νομοφύλακας παραστάτας σας, τὸν νόμον τοῦτον κατεπάτησαν τρία ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ὁ Πρόεδρος Π. Μαυρομιχάλης, ὁ Σωτήριος Χαραλάμπους, καὶ Ἀνδρέας Μεταξᾶς. Κατὰ τί, καὶ πόσεν, καὶ πῶς κερνήθησαν, πληροφωρεῖσθε ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸν διοργανικὸν νόμον διορισθείσης ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐξετάσασα τὰ ἐκείνων πεπραγμένα, καθυπέβαλλεν εἰς τὴν ἐπίκρισιν ἑλοῦ τοῦ Β. Σώματος, καὶ παμψηφί ἐγενετο δεκτὴ ἡ κατηγορία. Ὅθεν τὸ Βουλευτικὸν κηδόμενον περὶ τῆς Σωτηρίας τοῦ ἐμπιστευθέντος ἔθνους, καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Πατρίδος, βιάζεται διὰ νὰ μὴν ὑπέψη καὶ αὐτὸ εἰς κατηγορίαν καὶ ὀργὴν τοῦ ἔθνους, νὰ προλάβῃ, μὴπως καὶ δαπανηθῇ ἐπὶ ματαίῳ καὶ αὐτὸ ἀρμευδιότατον μὲν, ὀλιγώτατον δὲ διάστημα τοῦ καιροῦ, ὅπου μὰς χαρίζει ὁ χειμὼν, καὶ ἢ περίσσεια, ὡς νὰ προφθατῇ ἐνταυτῷ καὶ ἡ δημόσιος οἰκονομία, τὰ νεῦρα τῆς ἐπικρατείας, καὶ δυνάμει τοῦ οργανικοῦ νόμου, εἴς τις εἶναι ἢ θέλησις τοῦ ἔθνους, διακηρύττει ἐπιπτώτως τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς τοὺς ῥηθέντας, Π. Μαυρομιχάλην, καὶ Σωτήριον Χαραλάμπους, σὺν τῇ

Ἀνδρέα Μεταξά ἐκ πεπρωκότε ἀπὸ τῆς 25 Νοεμβρίου 1823 διὰ προβουλευματος ὑπὸ ἀρ. 512, καὶ ἄλλους ἀντικαθίστησι, τὸν Κύριον Γεώργιον Κουντουριώτην, Πρόεδρον τοῦ Σώματος, τὸν Κύριον Παναγιώτην Μπότσην, τὸν προδιορισθέντα Κύριον Ἰωάννην Κολέτην ἀπὸ τῆν 25 Νοεμβρίου 1823 δι' ἐπιτήμου ὑπ' ἀρ. 510, καὶ τὸν Κύριον Νικόλαον Λόνδον, ἀνδρας ἀξίους νὰ ὑποφέρωσι τὰ βάρη τῆς Διοικήσεως, καὶ εἰδόμενος σέβεσθαι τὰ καθήκοντα, ἱκανοὺς νὰ εὐκολύνωσι τὰ δύσκολα, διὰ τὰ προσυλαχθῆ ἡ Πατρίς, ἐτοιμαζομένη κατὰ τὸ ἔχθρον διὰ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς, μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Εἰς τὸ νέον λοιπὸν Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ὀφείλει κάθε πιστὸς πατριώτης, καὶ εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους Ἑλλήν, νὰ ἀποδίδῃ τὴν παρά τῶν νόμων διωρισμένην ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν, συντρέχοντες ἕκαστος μετὰ ζήλον καὶ προθυμίαν, μετὰ τὴν ἀναμεταξύμας συμπνοίαν καὶ ἀγάπην, ὅπως ματαιώσωμεν διὰ τῆς Θεοῦ χάριτος, καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον, τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀσφαλίσωμεν τὴν Πατρίδα, σερεύοντες τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν μας.

Ἐξεδόθη ἐν Κρανιδίῳ τῇ 6' Ἰαν. 1824.

Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος, Βοηθὴν Θεοδώρητος.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Α'. Γραμματέως
ὁ Β' Γραμματεὺς. Κωνσ. Τζερτίδης.

Πρὸς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα.

Διορισθέντες ἡμεῖς οἱ ὑποσημειούμενοι παρὰ τοῦ Σ. Τούτου Σώματος Ἐννεαμελὴς ἐπιτροπῆ, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἂν δεκτὴ ἡ κατηγορία τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ἡγουν τοῦ Προέδρου Κυρίου Π. Μαυρομι-

χάλη καὶ Κυρίου Σωτηρίου Χαλαράμπους, καὶ ἀκολούθως ἐρευνήσαντες κατὰ τοὺς παραγράφους τοῦ ὀργανικοῦ Νόμου ὑπὸ ἀρ. 512. εὐρομεν τὴν κατηγορίαν δεκτὴν, καὶ αὐτοὺς ὑπευθύνους κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἔκθεσιν, ἐμπεριέχουσαν τὰς πικρανομίας, ἐγκλήματα, καὶ καταχρήσεις τῶν. εἶναι δὲ.

α.) Τὰ δημόσια εἰσοδήματα, τῶν ὀποιῶν ἡ ἐπισατία τοὺς ἐδόθη, διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ἐκστρατεῖαν θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, τὰ κατεχράσθησαν.

β.) Ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν ἔδωκε τὴν πληρεξουσιότητα εἰς ὅλα τὰ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὰ ἐκστρατεύσαντα, καὶ ἐξεδόθη νόμος ὑπ' ἀρ. 25, ὡς ὁ Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, καὶ ἕν τῶν μελῶν νὰ συμπαραυφίστανται, καὶ νὰ συνεργῶσιν, αὐτοὶ ἔδωκαν τὴν πληρεξουσιότητα, καὶ ἀπεχώρισαν ἐκ τοῦ Σώματος τῶν, τὸν Ἀντιπρόεδρον ἐνατίον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Β. Σῶμα.

γ.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος, κατὰ τὸν παράγραφ. μ'. διορίζει οἱ στρατιωτικοὶ προβιβασμοί, νὰ ἐγκρίνυνται παρὰ τοῦ Β. προβαλλόμενοι παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αὐτοὶ δὲ ἔδωκαν ἱκανοὺς προβιβασμοὺς, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ καὶ τὸ Βουλευτικὸν.

δ.) Τὰ δημόσια πράγματα, καὶ μάλιστα Κανόνια, καὶ ἄλλα εἶναι ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ δὲν ἔμπορεῖ μῆτε Βουλευτικὸν μῆτε Ἐκτελεστικὸν νὰ ἐκποιήσῃ, καὶ αὐτοὶ μ' ἔλον τοῦτο, ἐπώλησαν κανόνια, τοῦ Ναυπλίου, καὶ χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

ε.) Ἐν ᾧ μῆτε τὸ ἐννόμειν, μῆτε τὸ διαιρεῖν ἐπαρχίας εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αὐτοὶ ἐξέδωκαν προκηρύξεις νὰ ἐνώτωσι τὴν ἐπαρχίαν ἀγίου Πέτρου, μετὰ τὸν Πρασόν, ἐπεπειθόμενοι εἰς μίαν πλάσῃν ἀναφορὰν τινῶν ἀτόμων, καὶ ἔπειτα εἰδοποίησαν τὸ Βουλευτικὸν. ---- ἀκολουθ. εἰς τὸ ἐκ. φύλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 16

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι

Φραγκλῖνος.

Μισολόγιον τῆ 23 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια τῆς ἐκθέσεως τῶν αἰτιῶν τῆς ἀποβολῆς τῶν δύο μελῶν τοῦ ἐκτελεστικοῦ.

ς.) Ἐν ᾧ τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς συνέλευσεως, διορίζει τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ τὴν ἀποβολήν, νὰ γίνεταί συναίνεσει τῶν δύο σωμάτων τῆς Διοικήσεως, οὕτω ῥητῶς, νὰ μὴν ἀποβάλλεται κανένας τῶν ἐπαρχῶν, εἰμὴ συναίνεσει τῶν δύο εἰρημένων σωμάτων, καὶ τὸσον ἢ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμός, ὅσον ἢ ἀποβολὴ τῶν ἐπαρχῶν, προβάλλονται ἐκατέρωθεν, πάντοτε ὁμοῦς ἐγγράφως “ ταῦτα τὰ μέλη ἐδιόρισαν ἐπαρχοὺς ἀνεὺ τῆς συγκαταθέσεως, καὶ τῆς προεδροπείσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

ζ.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος σκλάβον δὲν γνωρίζει, καὶ ἐμποδίζει καὶ ν ἀγνοῖται, καὶ νὰ πωλῆται, αὐτοὶ ἐπώλησαν τούρκους αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ἠγχαλωτεύσει ὅλον τὸ ἔθνος μετὰ αἷμά του. η.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος δίδει τὴν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς μόνον τὸ Βουλευτικόν, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν δὲν ἔχει καμίαν ἐξουσίαν, ἢ ἀδειαν, καὶ ὁμοῦς αὐτὰ τὰ μέλη προεκέρυξαν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἀνεὺ τῆς εἰδήσεως καὶ ἀδείας τοῦ Βουλευτικοῦ.

θ.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος ἐμποδίζει καί

θε εἴπραξιν, ἀνεὺ προεκδοθέντος νόμου· αὐτὰ ὁμοῦς τὰ μέλη παρέβλεψαν, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας προεκέρυξε, καὶ ἀποκατέστησε μονοπωλεῖον ἄλατος, καὶ ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν ἀπεκήρυξεν αὐτὸν παρανομήσαντα, αὐτοὶ τὸν κρατοῦν, καὶ ὑπογράφει ὡς ὑπουργός. “ Ἄρα, καὶ τὸ τόσον ὀλέθριον πρὸς τὸν λαὸν μονοπωλεῖον ἄλατος εἶναι μετὰ τὴν συγκαταθέσιν των.

ι.) Ἐν ᾧ κατὰ τὸν νόμον ὀλιγώτερα ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν, καὶ εὐθύς ὅπου λείπει εἷς τῶν τριῶν μελῶν, τὸ Ἐκτελεστικὸν μένει ληλυμένον, καὶ ἀργεῖ ἢ Διοίσεις, αὐτοὶ συνεφώνησαν, καὶ ἔστειλαν εἰς Καρύταιναν, τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, τρίτον μέλος, καὶ οὕτω διέσεισαν τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ ἔκτοτε διέκοψαν κάθε ἀνταποκρίσιν μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἐνέκρωσαν τὰς ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος. ια.) Τὸ Βουλευτικὸν διὰ τὴν παρανομίαν τοῦ Ἀνδρέου Μεταξᾶ, διώρισεν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐξέτασατα τὴν κατηγορίαν, εὔρε δεκτὴν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἔκπτωτος, τὰ ἄλλα ὁμοῦς δύο μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ οὐδόλως εἰσήκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ νόμου, ἀλλ’ ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς τὸν χώρον, καὶ συνεπέγραφε.

ιβ.) Ἀντὶ τοῦ ἐλλείποντος μέλους τοῦ

Ἐκτελεστικοῦ φώτισε το Βουλευτικὸν πὺν Κύριον Ἰωάννην Κολέτην, καὶ ἔπειθε κατὰ τὴν τάξιν τὸ προβούλευμα πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ αὐτὰ δὲν ἔβαλον εἰς πρᾶξιν τὸν νόμον.

γ.) Ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν διέτριβεν εἰς Ἄργος, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπάρχει, ἐπροκαλοῦσε καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αἴφνης τῇ 26 Νοεμβρίου ἔρχεται ἐκ Ναυπλίου ἡ Ἐκτελεστικὴ δύναμις τῆς Διοικήσεως σημαφοῦσα, καὶ ὁ φρούραρχος τοῦ Ναυπλίου μ' ἄρματα νὰ βιάσῃ τὸ ἀπαρβιάσον Βουλευτικὸν, μ' ἐκείνα τὰ ἄρματα, καὶ ὅποις τοὺς ἔδωκεν ἡ Πατρίς νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς νόμους, καὶ τοὺς φύλακας τῶν νόμων. τὰ δὲ ἐκ Ναυπλίου μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀδιαφοροῦντα ἔβλαπον ταῦτα τὸ παράνομον κίνημα, καὶ ὅχι μόνον δὲν συνέδραμον εἰς προφύλαξιν τῶν κατακρακθέντων νόμων, ἀλλ' οὔτε καὶ ἔγραψαν πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν δύναμιν, νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀφήσῃ ἡσυχον τὸ Βουλευτικὸν, ἀλλὰ μενύωντων τῶν ἄρμάτων εἰς Ἄργος, ἐζητούντων ἀμφιβιβασμούς μετ' τὸ Βουλευτικὸν. Τῇ 19 Δεκεμβρ. 1833.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναστάσιος Λόδοξος. Δημ. Παυδαλάκης. Γκιόλας Καρκατζάκης. Νικόλαος Μιλιάνης. Σ. Μαυρομάτης. Γ. Π. Κλιόπουλος. Μαργαρίτης Δημάδης. Ἰωάννης Κουτουμάς. Ἰωάννης Εὐγενίδης.

Ὅτι Ἰσὺ ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ β. γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ.

Κωνσταντῖνος Τζερετίδης.

Ἡ Ἑλλάς πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἔσθε τάχα τέκνα μου: εἴθε ἀδελφοὶ ἐκείνων τῶν τριακασίων, οἱ ὅποιοι ἀφήσαν ἀθάνατον τὸ ὄνομα τῶν Σερμοπυλῶν; εἴ-

σθε ἀδελφοὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι μετὰ δέκα χιλιάδας ἐνίκησαν δέκα μυριάδας βαρβάρων εἰς τὸν Μαραθῶνα; Εἴθε ἀδελφοὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μετὰ ἐγδοήκοντα πλοῖα κατεναυμάχησαν χίλια διακόσια τῶν τυραννῶν; Εἴθε ἀδελφοὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κατετρόπωσαν εἰς τὰς Πλαταιάς τριακασίας χιλιάδας ἐχθρῶν; Εἴθε τεκνα μου τῶν τε, ἢ κατὰ γένος ἀπὸ βαρβάρων, καὶ δὲν μένει πλέον εἰς τὴν καρδίαν σας αἷμα τῆς μητρός σας; Εἴθε τέκνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος ἀφήσας τὴν δεξάν μου ἀθάνατον, ἐξάλειψε μόνον τὸ ἐκ τῆς εἰδωλολατρείας ἔνδειος μου, καὶ μετὰ ἤγασε διὰ τοῦ παναγίου τοῦ αἵματος; Πολεμεῖτε τάχα διὰ τὴν ἐλευθερίαν; Πολεμεῖτε τάχα διὰ τὴν πίσιν, ἢ διὰ τὴν ἐγὼ Ἑλλάς! Τί βλέπω; Τί πάσχω; Τὰ λεγόμενα τέκνα μου μετὰ κατασπαράττων! Αἱ διχόνοιαι τῶν μετὰ πελαγῶν! Αἱ ἀδικαίαι καὶ ἀρπαγαί τῶν μετὰ νεκρῶν! Ὡς δὲ τὴν ἐγὼ! καὶ πόθεν νὰ πιστεύσω ὅτι εἴθε τέκνα μου; πῶς εἶναι ἡ ἀδελφικὴ συμφωνία σας; πῶς εἶναι ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη σας; πῶς εἶναι ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑποτάγη σας; πῶς εἶναι τὸ πρὸς τὴν Διοικητικὴν σέβας σας; ἐπικύσετε λοιπὸν τὰ ὄπλα διὰ νὰ ἀποσείητέ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τοῦ Ἀγαρηνοῦ, καὶ ἔπειτα νὰ γενήτε εἰσεῖς τύραννοί μου, Ἐφ' ὅλλετε τοὺς ὕμνους τῆς ἐλευθερίας μου, διὰ καὶ μετὰ προξενήσετε βαρύτερους σαναρχοὺς; Σεῖς οἱ ἴδιοι ἀνεστέναξετε διὰ τὴν τυραννίαν τῶν ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, καὶ ἐλέγετε τότε νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἐκωθώμεν ὅλοι νὰ γενώμεν μία φυλὴ ὅλοι, διὰ τὰ διωχθέντες ἀπεφεύγετε τυράννους ἀπὸ τὴν φιλιότην μας Ἑλλάδα, καὶ νὰ ζώμεν μετὰ εὐνομίαν, καὶ τώρα πρὶν ἀκόμη ἀπολαύσετε τὰ ἀληθινὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, ἀλησμόνηστε ἐκείνα τὰ κακὰ τῆς τυραννείας; πῶς εἶναι ἐκείνοι οἱ φρικτοὶ ὄρκοι σας; πῶς εἶναι ἐκεῖνος ὁ γλυ-

κίτατος ἐνθουσιασμός σας; Ἄν ἦσθε π-
ληθινὰ τέκνα μου, δείξατέ το με τὴν πλέ-
ον ὀλίγων μεταβολὴν τοῦ τρόπου σας.
Ἄν ἦσθε ἀληθινὰ τέκνα καὶ τοῦ Κυρίου
μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, δείξατέ το με τὴν πλέ-
ον ὀλίγων μεταβολὴν· εἶδε μή; . . .
Ὡ τρῆμερα ὦρα! μὴ Κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς! καταβῆθιτέ με καλλήτερα εἰς
τὴν ἄβυσσον τῆς θαλάσσης, ἢ εἰς τὰ κα-
ταχθόνια τῆς γῆς, παρὰ νὰ με βλέπη
πλέον ὁ ἥλιος εἰς ταιαύτην καταταχύνην.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΣΕΡΙΚΑΙ.

Κέρκυρα, τῆ 7 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Τριετίου ἐσχάτας ἐπιστολάς,
ὁ πρῶτος τῆς Αὐστριακῆς Διοικήσεως ὑπουρ-
γός, ὁ Πρίγγιφ Μέτερνιχ ἀσθενήσας, ἔ-
χασεν ἐξείφνης καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ἔ-
ρασιν· ἀλλ' ἡ ῥηθεία εἰδήσις ἔχει χρεὶ
ἐπικυρώσεως.

Χθὲς ἔλαβεν ἡ ἐδῶ Διοίκησις ἐπι-
σημῶς τὴν εἰδήσιν τοῦ πολέμου τῆς Με-
γάλης Βρετανίας κατὰ τοῦ Ἀλγερίου.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας ἐπιστολάς, ἡ αἰτία
τοῦ πολέμου εἶναι, ὅτι ὁ Δέσπης κατεκάτησε
τὸν ὄκλον τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξένου, καὶ ἀπο-
πάτας δυναστικῶς δύο πταίσας χριστιανούς
καταφυγόντας ἐκεῖ, τοὺς ἐκρέμαξαν· ἀλλ'
ὅποιον ὑποτεθῆ τὸ ἀληθὲς αἴτιον τοῦ πο-
λέμου, εἶναι βέβαιοι, ὅτι εἰς τὴν διὰ
θαλάσσης μέλλουσαν ἐροθῆν τοῦ ἐχθροῦ θέ-
λει λείπει ὁ Ἀφρικανὸς σόλος, ὅστις εἶναι
ἀναμφιβόλως ἡ δυνατωτέρα τοῦ τυράννου
θαλάσσιος δύναμις.

Γράμματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου ἀναφέρουσι, ὅτι ἡ
μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας διαπραγμα-
τεύσις δε εὐδούθη, καὶ ἀποδοσθῆς ἀρχι-
σεν ἐκ νέου ὁ πόλεμος· πρὸς τούτοις, ὅτι
ὁ Σατράπης τῆς Ἀρμενίας ἠνώθη με τοὺς
Πέρσας.

Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ δημοσιευθεῖσα παρὰ
τῆς ἐν Λονδίῳ Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας,
ἐκμακρῶν τὴν Συνάλευσιν αὐτῆς τὴν
ἀπὸ 27 Δεκ., 1833.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία, ὅσῃν ζῆσιν αἰ-
σθάνεται εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ἀνεξαρτησίας, μ' ἄλλην τὴν ἀ-
θημονίαν καὶ ἀγωνίαν, εἶδε τὰς εἰδήσεις,
ὅπου ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ἔλαβε, περὶ
τῶν ἐσωτερικῶν διχοστασιῶν, ἀπὸ τὰς ὀ-
πείας καὶ ἠδὴ ἐπρασενήθη εἰς τὸ κοινὸν
καλὸν τόσον κακὸν, καὶ νέαι ἐπαπειλου-
ται συμφοραὶ, πιθανὰ ἐλέθρια εἰς τοὺς
λαμπροὺς σκοποὺς, ὅπου τῆς Ἑλλάδος αἱ
Ἥρωες, καὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φίλοι τῶν ὁμοῦ
προβάλλου.

Κάνει ἄλλο, εἰμὴ ζῆλος ὑπὲρ Ἑλ-
ληνικῆς ἐλευθερίας θερμότητος, καὶ ὄξυ-
τάτη αἰσθητικότητος πρὸς πᾶν ὅ, τι ἐμπο-
δίζει τὴν πρόσδόν τῆς, καὶ ἀναβαλλεῖ τὸν
ἔρατον θρίαμβόν της, μὲν ἠθέλε κινήσει
τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν νὰ παρήρησα-
σθῆ πρὸς τοὺς Ἐυδῶδους Ἀρχηγούς τῆς
Ἑλλάδος οὕτως ὡς σήμερον. Τούτοις πα-
ρακαλεῖ δὲ θεῖ αἰγαίαν τῆς πατρίδος τῶν,
ὅπου τόσον γενναῖα ἐδούλευται, διὰ πᾶν
ὅ, τι αἰσθητικὸν κομίζουσι ἱκανόν, διὰ πᾶσαν
γλυκεῖαν ἐλπίδα, νὰ λητρωπῶσι τὰς εὐ-
τιδανὰς φιλονεικίας ἀποτελέσμα ἴως τῆς
ὁμοῦ τῶν πραγμάτων, νὰ πρῆχθῶσι με
τοὺς ἰσχυροτέρους δασμους ἀδελφικῆς ἀγά-
πης, καὶ νὰ ἐνώσῃσι καρδίας καὶ βραχί-
ονας εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα. αἰγίνα εἰς τὸν
ὅπαλον ἐνδέχεται νὰ κινδυνεύη ἀπὸ μό-
νην διχνοσίαν καὶ ἀτυμωνίαν.

Τοιαύτη εὐνοία ἀφείντως καὶ εἰς ὁ-
λίγον, πρέπει νὰ φέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν
ὑψηλὸν καὶ λαμπρὸν βαθμόν, ὅπου φαί-
νεται νὰ τῆς εἶναι κληρομένος μεταξὺ τῶν
παρόντων καὶ μελλόντων ἐθνῶν, βελθόν,
ἀξίον τῆς ἀρχαίας τῆς δόξης. Κάνει ἄλ-
λος, πλὴν τῶν ἐχθρῶν σας, γενναῖοι Ἑλ-

λνες, δὲν ἠπορεῖ νὰ εὐρίσκηται εὐχαρίστησι εἰς ἐσωτερικὰς διαφωνίας. Αἱ τοιαῦται διαφωνίαι ἀπὸ τοὺς ἐχθροῦς σας εἶναι γεννημένα καὶ θρομβωμένα, καὶ εἰς τοὺς ἐχθροῦς σας θέλουσιν προξενῆσαι μεγίστην ὠφελίαν. Αὐταὶ θέλουσιν καταστήσει καὶ μεσολαβήσεως πρόφ. σις εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν σας, τὰς ὁποίας θέλουσιν ἐμποδίσαι ἢ ἀναγνωρίσασαι καὶ τὰ φιλικὰ καὶ ἀπροσωπώληπτα ἔθνη, ὅπου προσέχουσι εἰς τοῦ ἀγῶνος τὴν πρ' ἴον. Τέλος, θέλουσιν εἶναι, καθὼς ἕως τώρα, φανερωτῶν καὶ κρυφίων ἐχθρῶν μηχανὴ ἐναντίον σας.

Ὅχι μόνον τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ τόπου σας, ἀλλὰ καὶ ἡ μερική ἀσφάλεια καὶ ἀνεσις ἐκάστου κρέμαται ἀπὸ τὴν ἔνωσιν ὅλων τῶν πατριῶν ἀπὸ τὴν πειθαρχίαν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν μέσων, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἀπὸ τὴν γενικὴν ὁμόνοιαν καὶ πίσιν, ἥτις θέλει δώσει ἀσφάλειαν εἰς ὅσους ἐνεχειρίσατε δύναμιν, καὶ θέλει προσήται διὰ τὸ συμφέρον ὅλων ἐν γένει νῶν πολιτῶν.

Ὅς δὲ δὴ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τοιαύτης ἐνώσεως καὶ μετρίτητος χαρακτήρ σὰς συμφέρει τὰ μέγιστα τόσον ὡς πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅσον καὶ πρὸς τὸ ἔθνος τῶν Ἀγγλων. Εἰς μὲν τὸ ἔθνος θέλει δώσει ὁρμὴν εἰς ἐξακολούθησιν καὶ αὐξήσιν τῆς συμπαθείας καὶ βοηθείας του. τὴν δὲ Διοίκησιν ἴσως ἠθέλεν ἐλκύσει νὰ προσατεύη φανερότερα τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ὅς πρὸς τὰς χρηματικὰς πραγματείας τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἡ παραμικροτέρα φιλονεικία πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ ὀλεθριώτατα παρεπόμενα. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ἐλπίζει δάνειον, καὶ αὐτὸ ὄχι ἀκερρὲς, νὰ τελεσφορήσῃ ἐδῶ. Εἶναι ὁμῶς τῆς πρωτίτης ἀνάγκης νὰ τὸ συνοδευῇ καὶ τὸ ἠθικὸν ἐκεῖνο κύρος, ὅπου

ἀπὸ ἐμφύλιον σύμπνοιαν καὶ ὁμόνοιαν προέρχεται.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία αἰσθάνεται μεγίστην εὐχαρίστησιν νὰ κοινοποιήτῃ τὸ μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχιῶν, ὅπου γίνεται μνήμη τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος τὸν ὁποῖον ἀγωνίζεσθε, καὶ εἶναι βεβαία, ὅτι τὰ ὑπερατλαντικὰ ἔθνη γενικῶς, μετ' ἄκραν προσήλωσιν θεωρεῖν τὸ σάδιον τῶν διατρεχόντων (α).

Ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας δέχεται ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ἀδιακόπως νέας ἀποδείξεις ζήλου τῶν συμπατριωτῶν τῆς πρὸς τὰς Ἡρωϊκὰς πράξεις τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ παραστήτῃ, ὡς παράδειγμα, τὸ πρόγραμμα (β) τινὸς τῶν Πρωτευουσῶν Ἀκαδημιῶν, ὅπου ἀνοίχθη συνεισφορά, καὶ ὅπου ὁ πρῶτος ὑπογραφεὺς εἶναι πρέσβω Βασιλικῆς αἵματος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία διώρισε πρὸς τοῦτοις τοὺς Εὐγενεῖς Βίρωνα, καὶ τὸν Συνταγματάρχην Λ. Σταυρῶπου, νὰ σὰς ἀγορεύσωσιν ἐκ στόματος, μετ' αἰς πλεον δυνατὰς ἐκφράσεις, τὴν χρεῖαν ἐνώσεως καὶ συμπράξεως, καὶ ἐνταῦτῳ νὰ προσφέρωσι τὰς διηκεῖς εὐχὰς καὶ ἐγκαρδίους προσήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας.

(α) Ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης τὸν λόγον τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Ἐπαρχιῶν, τὸν ἐκδοθέντα εἰς τὸ 13 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ὅπου γίνεται ἀναφορὰ περὶ τοῦ λαμπροῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος μας ἀγωνίζεται, καὶ πρὸς τοῦτοις φαίνεται ἡ κλίσις τῆς Ἀμερικανῆς Διοικήσεως εἰς ἀναγνώρισίν μας. (φύλ. 14)

(β) Ἐξεδόθησι τὸ 13 φύλ. τῆς ἐφημερίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 77

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆτες.

Μεσολόγγιον τῆ 27 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ πλείοτεροι Ἕλληνες ἀγνοοῦν τὰ πολιτικά αὐτῶν δικαιώματα, καὶ πολλοὶ γνωρίζοντες αὐτὰ, δὲν θέλουσι νὰ τὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν. Διὸ καὶ μετὰ σκέψιν μακρὰν ὑποσχομεθα πρὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκδώσωμεν τὸν πρωταρινὸν ὀργανισμὸν μας νόμον, τὸν δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἔθνικὴν τῆς Ἐπιδιόρου συνέλευσιν, μὲ προσηκόντων τινῶν ἀκέφειων καὶ ὑποσημειώσεων, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν, ὅτι ἕκαστος θέλει γένοι εὐκατάληπτος εἰς πάντα πατριωτὴν, ἀλλὰ καὶ θέλει ἐμφυτευθῆν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, ὥστε νὰ μάθωσι νὰ τὸν ἀγαπῶσι, καὶ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς αὐτὸν, καθὼς ἠξεύρουσι νὰ τὸν ὑπερασπίωσιν.

Ἡ σύστασις τῶν ὑπερτάτων δικαστηρίων (καθὼς τὰ τῶν ἐκκλησιῶν) εἰς Μεσολόγγιον μᾶς δέδει ἀλλο εὐδόσιμον εἰς τὸ νὰ ἐκθετώμεν τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας, πρέπει νὰ ἔχωσιν ὡς βᾶσιν τὰ ῥηθέντα κριτήρια, καὶ νὰ δημοσιεύωμεν δι' ἐνός βιβλιαρίου, ἀνατεθειμένου πρὸς τὸν Πρίγγιπα Μαυροκορδάτου, τὰς περὶ τούτου ἰδέας μας. Ὡς προεγγόμενα δὲ ἐκδίδομεν εἰς φῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικῆς τινῆς σκέψεως περὶ τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, τοῦ ἀνιόντος εἰς ἐπικράτειαν εὐθεράν.

α.) Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος· καὶ τοῦτο θέλει κηρυχθῆ ἀπὸ τοῦ ἔθνος ὁλοκλήρῳ συνελθόν εἰς ἓν, διὰ νὰ προλαμβάνωται αἱ φετρῖαι, καὶ νὰ διατηρῆται ἡ ἐσωτερικὴ εὐταξία καὶ ἡτυχία.

β.) Τὸ νομοδοτικὸν δικαίωμα ἰδιαιτέρως ἀνήκει εἰς τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους· ἐμπεριέχεται δὲ εἰς τὸ δικαίωμα τούτο, χωρὶς τινὸς ἐξαίρετος, τῶν φόρων ἢ συστάσεως.

γ.) Τὰ κοινὰ ἔξοδα προσδιορίζονται ἀπὸ τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους, ομοίως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

δ.) Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τῶν κοινῶν προτεξόδων παραδίδονται εἰς ἐπιτροπὴν, διωρισμένην ἀπὸ τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους.

ε.) Ἀνανεοῦται κατ' ἔτος ἡ πληροξουσία ἢ ἀναγκαία εἰς τὴν συνάθροσιν τῶν φόρων, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσοι εἶναι προσδιωρισμένοι εἰς ἀποπλήρωσιν τῶν τοκῶν χρέους τινὸς δημοσίου.

ς.) Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐξουσία τυραννικὴ, καὶ ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς πολίτας ἔχει δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσῃ καὶ εἰς τὰ πολιτικά καὶ εἰς τὰ ἐγκληματικά δικαστήρια τοὺς δημοσίους ὑπουργούς, οἵτινες ἠθελον κακομεταχειρισθῆ κατ' αὐτοῦ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τῶν.

ζ.) Ἀπαγορεύεται πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ὑπουργούς νὰ ἐνεργῶσιν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ προσκληθῶσιν εἰς

ταῦτα ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ὑπουργῶν.

κ.) Ἀνακυβερτῶνται ἐτήσιως παρὰ τοῦ νομοδοτικῆς σώματος οἱ νομοὶ οἱ συνεισωντῆς τῆν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν, καὶ ἀκολούθως τῆν δραστηριότητα καὶ τῆν ἰσχύον τοῦ στρατεύματος.

ε.) Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἐκτείνεται ἕως εἰς τὸν βαθμὸν ἐκείνον, καθ' ὃν συμβιβάζεται μετὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ χρησθήσειαν.

ε.) Οἱ φόροι διακρίνονται μετὰ ἰσότητα, καὶ πρὸς τοῦτο πᾶς Ἕλληνας ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποτέλειται εἰς ὅλα τὰ δημόσια ὑπουργήματα.

ε.) Ὅλοι οἱ λειτουργοὶ, καὶ διάφοροι τῆς διοικήσεως ὑπουργοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸ νὰ δίδωσιν εὐθύνας τοῦ πολιτεύματός των.

β.) Ἡ Ἐκτελεστικὴ δύναμις ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Σῶμα τὸ Ἐκτελεστικόν (ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ μέλη τοῦτοῦ τοῦ σώματος εἶναι ἄνθρωποι δεδωκενισμένοι, καὶ πρὸς τοῦτο ἐκλεγμένοι καὶ ἀνυψωμένοι εἰς τὴν ῥηθείαν ἀξίαν ἀπὸ τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι ἀκολούθως ὑπόκεινται παντοῦ εἰς τὸ νὰ δίδωσιν εὐθύνας τοῦ πολιτεύματος πρὸς τοὺς παραστάτας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ὅλον τὸ ἔθνος) τὸ ὅποσον θέλει ἔχει ὅλα τὰ μέσα νὰ βάλῃ αὐτὴν εἰς πρᾶξιν, διὰ νὰ ἀσφαλισθῆ τοιοῦτοτρόπως ἡδημοκρατία, καὶ νὰ ἐμποδίζηται ἀμοιβαίως καὶ τὸ σῶμα τὸ νομοδοτικὸν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἠθέληεν ἐπιφέρει τυραννίαν ὃ εἰς τοῦτο τὸ σῶμα συγκεντρισμὸς ὅλης τῆς δυνάμεως.

Ἡθέλωμεν προσθέσει εἰς τὰ ἀνωτέρω καὶ τὸ μέγιστον σέβας τὸ χρεωσούμενον εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας, ἂν τὸ σέβας τοῦτο δὲν ἦτον ἐν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα συστατικὰ τῆς γενικῆς ἠθικῆς, ὑπὸ ὁποιοῦδήποτε διοικητικῆς εἶδος εἶναι ἠνωμένοι οἱ ἄνθρωποι.

Τὰ ἀνωτέρω δώδεκα ἄρθρα παριστῶσι πρὸς ὅλους τοὺς φωτισμένους ἄν-

θρώπων τὰς κυριωτέρας βῆσεις τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας ἐκείνου ἔθνους.

Πρέπει ἐν εἶδει παραρτήματος νὰ προσθέσωμεν εἰς τὸν συνταγματικὸν χάρτην μας τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

Δὲν φρονούμεν τὸ πᾶγμα δι' ὅλου παράλογον, καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι.

α.) Διότι αἱ ἀνωτέρω θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμπεριέχονται ὁλόκληροι ἢ εἰς τὸ κείμενον ἢ εἰς τὰς προκήρυξεις τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικῆς συνλεύσεως.

β.) Διότι ὅλα αἱ τάξεις τῶν πολιτῶν μετὰ σύγχυσιν καὶ ἀβεβαιότητα τινὸς χρονικοῦ διστήματος τέλος πάντων θέλουν παραδεχθῆ ταῖς αὐτὰς πολιτικὰς βῆσεις, καὶ ἴτως καὶ τῶρα τὰς παραδέχοντο, ἂν εἰς τοῦτο ἐπροσκαλοῦντο.

Ἐπιστολὴ τῶν παραστατῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Π. Α. Μαυροκορδάτου

Ἐκλαμπρότητα!

Ἐν εἶναι ἴτως περιττὸν νὰ σας ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς καὶ τὰ ἐδῶ διατρέχοντα, μήπως κάμῃ ἀπατηλὴ φήμη, ἢ πλάνος γλῶττα παραμορφώνοντα καὶ ὅσα ὁ καθάρωτος πατριωτισμὸς ὑπαγορεύει εἰς τὰς καρδίας τῶν πατριωτῶν, ζητήσῃ νὰ παραταλεύσῃ, καὶ νὰ ἀνατρέψῃ ὅσα σφῶς καὶ φρονίμως πρὸς ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος ἐθεμελιώσατε. Ἡμεῖς εὐγνώμονες δι' αὐτὸ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας δὲν λείπομεν σπουδάζοντες, ὅσα καὶ πρὸς τὸ μερικὸν συμφέρον τῆς Πατρίδος μας συντείνουσι, καὶ γενικῶς δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Κατ' αὐτὰς ἐλάτουμεν μετὰ λύπην μας τὴν παρατήρησιν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζαΐμη, ὃς τις κινούμενος ἀπὸ ἀληθῆ τῶντι πατριωτικῶν εἰδείων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἀγωνίζεται μόνον διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῆς Πατρίδος, διὰ τὸ ὅποσον συστα-

ζει ιδίαν ὁδὸν, καὶ συμφέροντα, δια-
νὰ μὴν δώτῃ οὐδὲ αἰτίαν κατηγορίας εἰς
τοὺς ἐχθροὺς. Ἡ Βουλευτικὸν Σώμα
ἀντικαθίστησι τὸν Κύριον Σπηλαιω-
τάκην πέμπτον μέλος τοῦ Ἐκτελεσι-
κοῦ· ἐτίμησεν ὁμοίως καὶ τὸν Κύριον
Παναγιώτην Μπότσην μετὰ τὸ ἀξίωμα
τῆς Ἀντιπροεδρίας, ἔχον ἀγαθὰς ἐλπί-
δας περὶ αὐτοῦ ὡς τὸ εἶδησεν τοῦ χα-
ρακτήρος του, καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς
ψυχῆς του.

Ἡ Διοίκησις ἀφ' οὗ μίαν φοράν ἀπε-
φάσισε νὰ ἐλέγξῃ, καὶ νὰ ἀποκριθῇ τοὺς
φθρηθεὶς ἐκείνους, καὶ λυμμένας τῶν κοι-
νῶν τῆς Ἑλλάδος συμφερόντων, ἔκτοτε
δὲν ἔπαυσε προσπαθοῦσα νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν
λαὸν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἀληθῆ συμ-
φέροντα, τὴν Νόμιμόντου Διοίκησιν, καὶ
τοὺς ἀγρίους τυράννους, οἱ ὅποιοι ζητοῦ-
σιν ἀνηλεῶς νὰ τὸ κατασπαράττωσι, καὶ
σαθερὰ παντοῦ εἰς τὴν ἀποφασίντης,
ἔλαβε τὰ μέτρα ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τὴν ἀγριότητα τῶν
νέων τυράννων του, ἢ νὰ χαθῇ προμα-
χομένη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του· πλὴν ἄρ-
χισαν ἤδη νὰ γίνωνται μάταιαι ὄλαι αἰ
σκευωρίαὶ τῶν ἐναντιῶν, διότι καὶ ὁ
λαὸς τὰς ἐνόησε πλέον· δις καὶ τρίς
ἤδη ἀπατηθεὶς ἐγένετο πλέον ἀπρόσιτος παν-
τὸς εἶδους ἀπάτης ὑπὸ ὅποιον σχῆμα καὶ
μορφήν παρρησιασθῆναι εἰς αὐτὸν, καὶ ἔμ-
πορεῖ νὰ συμπεράνῃ κἀνεὶς τὸ ἀποτελε-
σμα τοῦ σχεδίου τῶν ἐχθρῶν, ὅταν ἔχῃ
βάσιν τὴν ἀπάτην, τῆς ὁποίας ὁμοίως
κατ' εὐτυχίαν ἀνεκαλύφθη τὸ προσωπεῖον.

Ἀφ' οὗ μυριετρόπως ἐπροσπίθασαν
νὰ συζητήσῃ τὸν τραγελαφὸν τῆς ἰδικῆς
τῶν Διοικήσεως, βλέποντες, ὅτι εἰς μά-
την ἐκοπίαζον, ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσω-
σιν ἤδη συμβιβασμοὺς, καὶ συνθήκας μετὰ
τὴν Διοίκησιν, καὶ ἀπέσειλαν ἐπὶ τούτων τὸν
Δημήτριον Ὑψηλάντην, δια' νὰ ἐξισάσῃ
τὰς μεταξὺ τῶν δύο μερῶν διαφορὰς,

ἀλλὰ δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσι, ὅτι φθαί-
νει μόνου εἰς αὐτοὺς νὰ γίνωσι καθοί Πα-
τριώται, (ὄχι ὅμως μετὰ τὸν λόγον, ἀλλὰ
μετὰ τὸ ἔργον) καὶ ἡ Διοίκησις μετὰ προ-
θυμίας μεγάλης τοὺς δέχεται εἰς τὰς ἀγκύ-
λας της, ἀλλὰ μετὰ τοὺς προβαλλομένους
συμβιβασμοὺς ζητοῦν νὰ ἀπατήσωσι καὶ
πάλιν τὴν ἀγαθότητα τῆς Διοικήσεως,
καὶ νὰ ἐκτελέσωσι τοὺς μιαινοὺς των πα-
ποὺς, ἀλλὰ

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Κλησίμοι

Ἀπὸ τὰς ὁμιλίας τοῦ Ὑψηλάντου εἶ-
δομεν, ὅτι Κεφάλαια τοῦ προβαλλομένου
συμβιβασμοῦ εἶναι ταῦτα. α.) Ἐξῆς
μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ ἀπεβλήθησαν,
νὰ λήθωσι πάλιν τὸν χωρὸν τους εἰς τὸ
Βουλευτικὸν Σώμα. β.) Τὰ
Ἐκτελεστικὸν Σώμα νὰ γένη ἑπτα-
μελές, καὶ νὰ προσεθῶσιν εἰς τὰ ἤδη πα-
ρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ ἐκλεγμένα,
καὶ ὁ Σωτήριος Χαρολάμπους, καὶ Ἀ. Με-
ταξᾶς. γ.) Ὁ Πετρόμπεης νὰ γένη
Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ. δ.) Νὰ
γένῃ καὶ ἐθνικὴ Συνέλευσις. Τὸ Βου-
λευτικὸν ὅμως δὲν παρεδέχθη κἀνεὶν
ἀπὸ αὐτὰ, λέγον ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ
αὐτῶν ἐγένετο, καὶ πᾶς νεωτερισμὸς εἶναι
παρὰ νόμον, ὅτι ἐπροσπίθασαν προλαβόν-
τος μετὰ μυρίους τρόπους, δια' νὰ φέρῃ αὐτοὺς
εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν, καὶ νὰ μὴν κα-
ταντήσῃ τὸ πρᾶγμα ἕως αὐτοῦ, ἀλλὰ
βλέπον τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμηστων,
καὶ τὸν προσηλωμένων εἰς τὴν κακίαν,
ἀρπαγῆν, καὶ παρὰ νόμον, ὑπὸ τῶν ὀφεί-
λων ἐπαπειλεῖτο γενικῆ φθορᾷ τῆς Πατρί-
δος, ἀπεφάσισε τὴν ἐκπτώσιν αὐτῶν, καὶ
ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ θελεῖ εἶναι διὰ παν-
τὸς ἀμετάτρεπτος· ἀλλὰ περὶ τούτων
μὲν τὸσαῦτα, δὲν λέπομεν ὅμως νὰ σὰς
παρακαλέσωμεν (εἰ καὶ δὲν εἶναι χρεῖα
παρακλήσεως, διότι ἐπληροφορηθῆμεν τὸ
αὐθόρμητον τῆς προαιρέσεώς σας πρὸς τὸ

καλὸν τῆς Πατρίδος) νὰ προσπαθήσετε, ὥστε νὰ συνδεθῶσι με αὐτὸ τὸ μέρος, καὶ εἰ Ὀλύμπιοι, τῶν ὁποίων τοὺς σκοπούς, καὶ προκείμεσις πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητα τὰς ἰδίας αὐτῶν γραμμάτια· γνωρίζετε πόσον χρήσιμον ἔμπορεῖ νὰ γένη ἐν τοιοῦτον ἀνδρείον στρατιωτικὸν σῶμα, ὁδηγούμενον μαλιστα ἀπὸ τὰς σοφίας, καὶ φρονιμύσας συμβουλίας, εἰς ὅποιον μέρος τῆς Ἑλλάδος κριθῆ εὐλογον νὰ στρατεύη ἢ εἰς Μαγνησίαν, ἢ εἰς Ὀλυμπον· καὶ μ' ὅλον τοῦτο κινδυνεύει νὰ διαλυθῆ δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων, ἐν ᾧ ἠμποροῦτε νὰ προπολεμῆ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἀπαχολῆ τοὺς ἀχθρὸν τὸν ἔχθρον, ἕως ἵτου διαταχθέντων καλῶς τῶν πραγμάτων, νὰ καταδράμωμεν τὸν ἔχθρον εἰς τὴν ἐπικράτειαν ταυ, καὶ νὰ μὴ τὸν προσημένωμεν πλέον νὰ ἐρχῆται φέρων τὴν φθοράν, καὶ τὸν ὀλεθρον εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Κρανιδίου τῆ 10 Φεβρουαρίου 1824.

Ἐτοιμοὶ εἰς τὰς προσαγὰς σας.

Γ. ὁ Μαυρομάτης. Γεωργακὸς Καναβός. Χαράλαμπος παπῶα Γ. Πολίτης. Αναγνώστης Ἀθανασίου. Γ. Παπακλειόπουλος. Δημήτριος Ἱερομνήμανος.

Σημειώσεις Γεωγραφικαί.

Η Φθιώτις κ.θ' Ὀμηρον ἦτον ἐπικράτεια τοῦ Ἀχαιῶος, καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς Φθιώτιδος, ὅπου κατοικοῦσαν οἱ Δόλοπες, ἐξουσίαζεν ὁ Φοίνιξ, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ ἥρωος. Ἀπὸ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν Ὀμηρον πόλεις τὸ ὄνομα τῆς Ἀλόπης σώζεται εἰς δύο χωρία, τὸ ἐν Ἀλοποχωρὶ ὀνομαζόμενον πλησίον τῆς Ὑπάτης, καὶ τὸ ἄλλο Ἀλοπόσπητα εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Οἴτης, μεταξύ σχεδὸν Ὑπάτης καὶ Θερμοπυλῶν. Ὄνομάζεται καὶ ἄλλο χωρίον Ἰαλα. καὶ πιθανὸν νὰ ἦναι Ἰαλα ἢ ἰαλος, καθὼς τὸ Ἰδιορίκι

ἀπὸ τὸ ἢ Dorici, ἀντι κ' Δωρικῆ, καὶ καθὼς πολλὰ ὀνόματα χωριῶν, οἷον Ἀλαμανα καὶ Φραντζὴ εἰς Φθιώτιδα, Δομνίσα εἰς Καρπενήρι, Φραγγίσα εἰς Ἄγραφα, ἔλαβον τὰ ὄνοματά εἰς τὴν ἐπεχὴν τῆς ἐπικρατείας τῶν Ἑνετῶν, ἢ κα' προητέρα ἐπὶ τῶν Σταυροφόρων. Ἀπὸ τὰς περιόδους τοῦ Στραβῶνος, βιβλίον θ' κεφάλαιον ε'. «ἐκείνο τῆς (τοῦ Σπερχεῖου) δὲ πλησίον Θερμοπυλῶν, μεταξύ αὐτῶν καὶ Λαμίας», καὶ «ἀπέχει Λαμίας ὁ Σπερχεῖος περὶ τριάκοντα σταδίους, ὑπερκειμένης πεδίου τινὸς καθήκοντος ἐπὶ τὸν Λαμιακὸν κόλπον», καὶ ἀπὸ τὴν ἑστὴ τῆς Λαμίας μετὰ τὸν Ἐχθρον, Ἀχαιῶν ὄνομαζόμενον, καὶ τοῦ μικροῦ ποταμοῦ Ἀχαιῶν, πλησίον τῆς Λαμίας κειμένου, φαίνεται, ὅτι ἡ Λαμία εἶναι πόλις τοῦ Ζητούνιου, καὶ αὐτοῦ ἐγένετ' ὁ περίφημος Λαμιακὸς πόλεμος.

Γεωγραφικὸν πῖνακα διὰ τὰς ἀρχαίας ὀνομασίας θελεῖ μεταχειρισθῆ τὸν Ἄτλαντα τοῦ νέου Ἀναχάρτιδος, ἐκδοθέντος παρὰ τοῦ κυρίου Βαρβιῆ δὲ Βήσας, σημειῶν ὅσα συμφωνοῦν μετὰ τὴν φυσικὴν ἑστίν, καὶ μετὰ τὰς μαρτυρίας τῶν παλαιῶν συγγραφέων.

Εἰδήσεις ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας.

Βρασσοβέν, τῆ 4 Ἰαν. 1824) Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διέβη εἰς Βλαχίαν ὁ ἀντί τοῦ κυρίου Πίνη διάρισθεις Ῥωτικὸς Γενικὸς Πρόξενος ἐν Βουκουρεστίῳ, κύριος Μιντζάκης. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας κύριος Γρηγόριος Γκίλιας ἀπέστειλεν εἰς προῦ πάντησιν αὐτοῦ τὸν πρῶτον τοῦ Μιντζάκου καὶ ἀδελφὸν κύριον Μιχαήλ Γκίλιαν, ὅς τις καὶ τὸν ὑπέδεχθη μ' ὅλας τὰς ἀνγκυρίας περιποιηθείς. Ὁρισθεὶς Γενικὸς Πρόξενος διευθύνεται εἰς Κωνσταντινουπολιν διὰ μίαν ἰδιαίτηραν διαπραγματεύσιν, τῆς ὁποίας τὸν σκοπὸν ἀγνωστοῦμεν. Θελεῖ δὲ φθάσει ἐκεῖ ἀφαικτικῶς περὶ τὰ μέτα τοῦ τρέχοντος

Σημ. Εἰς τὸ προηγ. φύλ. ἀρ. 16. σελ. 4. ἀντὶ „ τοὺς εὐγενεῖς Βύρωναι καὶ τ.λ. „ ἀπὸ τῶν τοῦ εὐγενεῖς Ἀρσένου Βύρωναι καὶ λ.π. „

Τὰ πλείω ἰφέλη, τοῖς κλειύσ.

Φραγαλίνας.

Μισολόγγου τῆς 1 Μαρτίου 1824.

Ἰσπανικά.

Γνώσοι εἶναι οἱ τρόποι, καθ' οὓς ἀνηρ-
χεῖτο εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἡ τυραννία· ἤξευ-
ραμεν ὅτι ἐκ νέου ἐστυσθήη εἰς τὸν δυ-
συχὴν τούτων τόπον ἡ αὐτὴ τυραννικὴ ἔ-
κλεινη διαλοχίς· ἠκούσαμεν τοῦ Ραραλλ
Ριέγου τὸν θάνατον, καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν
τοῦ Κιρέγου καὶ τῶσων ἄλλων ἀνδρῶν τὰς
τίχας· Δὲν εἶναι ἴδια συγχωρημένον νὰ
σημειώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγας σκέψεις μας
περὶ τούτων;

Ὁ Βασιλεὺς παρέδωκε τὰς ἡνίας τῆς
διοικήσεως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἱεροῦ κρι-
τηρίου καὶ τῶν πνευματικῶν, οἵτινες ἐσύ-
νησαν πᾶσιν ὅλα τὰ καταργηθέντα τῶν
μοναχῶν τάγματα, καὶ μ' ἀπαράδειγμα-
τισον μανίαν ἀνέτρεψαν διὰ μίαν, ὅσα
οἱ Κόρται κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους
χρόνους ἐτύτησαν. Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα
δεσπότηματα τῶν ἦτο νὰ μὴν ἀναγνωρι-
σθῶσιν ὡς χρεὴ τῆς διοικήσεως, ὅσα δά-
νεια ἢ παρῆθουσα διοικήσις, διὰ συγκα-
ταθέσεως Φερδινάνδου τοῦ 3., ἔλαβεν
ἀπὸ τῆν Ἀγγλίαν καὶ ἄλλοθεν. Ἀλλ' ἐκ
τούτου τί τάχα προέκυψεν; Ἡ ὑπόλη-
ψις τῆς διοικήσεως ἤμαυρώθη, ἢ μᾶλλον
εἰπεῖν θί- ὄλον ἐξέφρανίσθη. Διὸ καὶ ἴσταν
εδοκίμασε νὰ δανεισθῆ ἀπὸ τοὺς ἐν Λου-
δίνῃ ἐμπόρους μίαν ποσότητα ἐπ' ὀνόμα-
τι τοῦ Ἀπολύτου Μουάρχου,

οἱ ῥηθέντες ἔμποροι ἀπεποιήθησαν τὸ πρᾶγ-
μὰ μὲ περιφρόνητιν. Αἱ περὶ τούτων κε-
φεῖς τῆς ἀπρόσωπολήπτου ἐφημερίδος "Χε-
ραλδ", εἶναι ἀξίαι σημειώσεως. Κατὰ τὰς
ὀποιᾶς ἔλαβεν ἐτχάτως ὁ Χεράλδ ἀρι-
βεῖς ιδέας, τὸ εθνικὸν τῆς Ἰσπανίας χρε-
ος συμποσοῦται εἰς δεκατεττάρων Ρεάλ-
δῶν δολιώνια· καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῆς
διοικήσεως ἐξόδα ἀναβαίνουν κατ' ἕτος
εἰς 1,202,328,664 Ρεάλδρα, τὰ δὲ εἰ-
σοδήματά τες δὲν ὑπερβαίνουν τὴν ποσά-
τητα τῶν 300 μιλλιωνίων.

Οἱ πόρται, οἱ προξενηθέντες ἐκ τῆς
δημεύσεως τῶν κτημάτων τοῦ κλήρου,
ἐξέλιπον δι' ἑαυτοῦ ὡς πρὸς τὴν νέαν διοί-
κητιν, ἠτίς ἐπέτρεψε εἰς τὰ κτήματα τῶν
μοναχῶν ὅλα τὰ κτήματα τὰ δημευθέν-
τα. Τίτι τρόπῳ θέλει εὐδοκίμηται, εἰς
περιστάσεις τοιαύτας, διοικήσις, ὀποῖα ἢ
τοῦ Φερδινάνδου, εἶναι ἀκατανόητον. Ὅτι
χωρὶς κτήματα τὸ παρὰ μικρότερον δὲν
κατορθοῦται ἀπὸ καμμὴν διοίκητιν, πολλῶ
δὲ μᾶλλον ἀπὸ μοναρχίαν δεσποτικὴν, εἶ-
ναι ἠλίου φανώτερον. Ἄλλ' ὁ δεσποτισμὸς
εἶναι εἶδος πολυτελείας, καὶ ἀκολούθως
ἀπαιτεῖ πλήθος ἐξόδων κεραιτῶν, ὡς καὶ
οἱ λοιπαὶ πολυτελείαι. Πῶς ἄρα εἶχει νὰ
οἰκονομήτη τὸ πρᾶγμα ὁ Φερδινάνδος, ὅς-
τις σφερίται καὶ αὐτῶν τῶν ἀναγκαῖων,
καθὼς ἀπεδείξαμεν; Δικαίως θεωροῦν ὡς
ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα αἰτία τῆς Ἰσπανικῆς

επαναστάσεως τοῦ 1830 ἔτους, τὴν ὁποίαν ἐπασχεν ἡ διοίκησις ἀμηχανίαν νὰ πληρώσῃ τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τῆς ξηρᾶς, τῶν ναυτῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπουργῶν. Ἀλλ' οἱ ῥηθέντες μισθοὶ ὄχι μόνον μέχρι τοῦδε δὲν ἐπληρώθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἠκυρώθησαν.

Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι οἱ στρατιῶται τοῦ Μοριλλου, καὶ Βαλεσρόζου, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν, ὅσοι παρέβησαν τὰ χρεῖσιν εἰς τὸ Κάδιξ, περιμένουν ἀπὸ τὴν νέαν διοίκησιν καὶ χρήματα, καὶ ἄλλας διαφόρους ἀνταμοιβάς, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὰς ἔρδας, ὅσαι συνέβησαν εἰς τὸ Μανδριδ καὶ Κάδιξ μεταξὺ τῶν Ἰσπανικῶν καὶ Γαλλικῶν στρατευμάτων. Αἱ τοιαῦται ἀταξίαι μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐπροχώρησαν, θελόμεν τὸ συμπεράνει ἐκ τοῦ, ὅτι ὁ Γάλλος στρατηγὸς Βορμόντ ἐπρέσασε τὰ Ἰσπανικὰ στρατεύματα ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὸ Μανδριδ.

Εἰς ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας ἔναγινοσκομεν, ὅτι τοῦ κοινοῦ ταμείου ἡ δυσυχία εἶναι μία ἀπὸ τὰς πρωτίστας αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας πρέπει ἡ Ἰσπανία νὰ κυριεύτῃ ἐκ νέου τὴν Ἀμερικὴν. Ἀλλὰ τοσοῦτος σκοπὸς χωρὶς χρήματα εἶναι ἐσχάτη μωρία. Ἐπιτα καὶ ἂν ἡ Ἰσπανικὴ διοίκησις εὐποροῦσεν ἀπὸ ἀργυρίου, πάλιν ἀμφαβάλλομεν ἂν ἦτον δυνατόν νὰ εὕρῃ εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιχείρησιν στρατιώτας (εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ἰσπανοὺς.)

Στοχασμοὶ πρὸς τοὺς ἑμοσθενοῦς μου.

Τί θέλει νὰ εἴπῃ Ἐλευθερία.

Αἱ ὀρθαὶ πράξεις πηγάζουσιν ἀπὸ τὰς ὀρθὰς γνώσεις τῶν πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τὴν σταθερὰν θέλησιν τοῦ ν' ἀκολουθῶμεν τὴν ὀρθότητα τῶν γνώσεων. Ἄν ὁ ἄνθρωπος

ἔχῃ μὲν θέλησιν τοῦ καλοῦ, ζηρῆται ὁμῶς ἀπὸ ὀρθὰς γνώσεις, τότε ἀκολουθεῖ φυσικὰ νὰ μὴ ἦναι ὀρθαὶ οὐδὲ αἱ πράξεις του, ἀλλὰ κακαὶ καὶ διεστραμμέναι, διότι ἡ θέλησις του ὀδηγεῖται ἀπὸ ψευδεῖς γνώσεις. Ἐὰν πάλιν ἔχῃ μὲν ἰδέας ὀρθὰς, ἡ θέλησις του ὁμῶς ἀνυποτακτὴ εἰς τὸ ὀρθόν, διαφθαρεῖσα ἀπὸ κακὴν ἀνατροπὴν καὶ ἀτόπους συνηθείας, καὶ τότε ὁμοίως ἀκολουθεῖ νὰ ἦναι καὶ αἱ πράξεις του κακαὶ, διότι ἡ θέλησις ἐτυνηθήσεται εἰς τὸ κακόν. Εἰς τὴν τελειότητα λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ συντρέξωσιν ἐξ ἀρχῆς ἀνατροπὴ σπουδαία καὶ γνώσεις ὀρθαί, ἐκεῖναι μάλιστα, αἱ ὁποῖαι μορφῶνουν τὰ ἦθη καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον του, καθὼς εἶναι αἱ περὶ δικαιοσύνης, περὶ δόξης, τιμῆς, πατριῶς, ἐλευθερίας, ἀγάπης τοῦ πλησίου, καὶ αἱ περὶ τοιούτων ἄλλων ἀρετῶν. Ποῖος τινόντι παρρητηρῆς δὲν βλέπει καθ' ἡμέραν μὲ λυπὴν καὶ φρίκην τὰς παραλόγους καὶ ἀεθρίους πράξεις, αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν τῆς ἀνατροφῆς, καὶ ἀπὸ τὰς ψευδεῖς γνώσεις, ὅσας ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἀπάτη, οἱ δύο δυνατώτατοι σύμμαχοι τῶν τυράννων, ἐσύστησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς εἰς τὰ πνεύματα τῶν λαῶν; Ἡ μεγαλητέρα λοιπὸν, μὲ φέινεται, εὐεργετία, ἀπ' ὅσας ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ εἰς τοὺς πολίτας τῆς πάσα φιλόανθρωπος καὶ φρόνιμος διοίκησις, καὶ πᾶς μερικὸς πολίτης, ὃς τις εὐτύχησεν νὰ λάβῃ παιδείαν τινα, καὶ νὰ κάμῃ χωριστὴν σπουδὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι νὰ ἐνσπείρῃ πάντοτε εἰς τὰ πνεύματα ὀρθὰς καὶ ἀδιαφόρους γνώσεις περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν.

Εἰς τὴν λαμπρὰν λοιπὸν ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ πιεσῆρια τοῦ δεσποτοῦ τύπου ἐστρέφθησαν ἐπ' αὐτὴν εἰς ἐλευθερον Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἄς συγχωρηθῇ καὶ εἰς ἐμὲ νὰ κοινοποιήσω διὰ μέσου αὐτῶν πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνι-

ζομένους ὁμοεθνεῖς μου τοὺς ἀκολουθοῦς
σοχασμούς περὶ ἐλευθερίας.

Λοιπὸν, ἀδελφοί μου Ἕλληνες, ἄς
μὴ σοχάζεται κανεὶς μας, ὅτι Ἐλευθερία
θέλει νὰ εἶπῃ τὸ νὰ κάμνη ὁ, τι θέλη.
Δὲν βλέπετε, ὁ Σουλτάνος ἔκαμνε ὁ, τι
ἤθελεν· οἱ πατᾶδες του ἔκαμναν ὁ, τι ἤ-
θελαν· ὁ καβε-ς Γούρκος ἔκαμνε ὁ, τι ἤ-
θελε· Φόβον Θεοῦ δὲν εἶχαν· Δικαιοσύ-
νην δὲν ἐτέβοντο· Νόμους δὲν ἐγνώριζαν·
Ἄλλο δὲν ἤκουαν παρὰ τὰ ἀνόητα καὶ
ἄδικα πάθη των, καὶ τὴν πλεον ἀκόμη
ἀνόητον ἀθεοσεβεῖάν των· πλὴν τί ἀπόλαυ-
σαν; καὶ τί ἀπολαμβάνουν; Ὁργὴν ἀπὸ
τὸν Θεόν (α), καταφρόνησιν ἀπὸ τὰ ἔ-
βνη, μῖσος ἀδιάλλακτον ἀπὸ τοὺς τυραν-
νουμένους, καὶ τέλος πάντων, μᾶς ἔκα-
μαν νὰ πιάσωμεν τὰ ἔπλα, καὶ νὰ τοὺς
πολεμῶμεν μὲ κάθε δίκαιον ὄντας τυράν-
νους καὶ τῆς πίσεως, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ
τῆς ζωῆς μας· Χωρὶς λοιπὸν νὰ ζητώ-
μεν παραδείγματα εἰς τὴν ἰσφρίαν; βλέ-
πομεν ζωντανὰ ὅτι ἐλευθερία δὲν θέλει
νὰ εἶπῃ τὸ νὰ κάμνη κανεὶς ὁ, τι θέλει.
Ἄς ὑποθέσωμεν ἀκόμη, ἀδελφοί μου, θὲν
σαῶς λέγω ἐν ὀλοκληρον ἔθνος, ἢ μίαν πό-
λιν, ἢ ἐν χωρίον, ἄς ὑποθέσωμεν μίαν
μόνην οἰκογένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πα-
τήρ νὰ θέλῃ τὸ ἰδικόν του, ἢ μήτηρ τὸ
ἰδικόν της, καὶ καθὲν ἀπὸ τὰ τέκνα τὸ
ἰδικόν του· ποῖος δὲν θέλει ἐμολογήσει
ὅτι μία τοιαύτη οἰκογένεια δὲν ἐμπορεῖ νὰ
ἔχῃ οὐδὲ μίαν ὥραν ἡσυχίαν, εἰρήνην ἐ-
σωτερικὴν, καὶ ἀσφάλειαν; ποῖος δὲν θέ-
λει ἐμολογήσει, ὅτι μία τοιαύτη οἰκογέ-
νεια θέλει διασκορπισθῆ καὶ χαθῆ μὲ γέ-

(α) Οὕτω τοίνυν ἔσαι τὰ ἔσχατα πάν-
των τῶν ἐπιλαυθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλ-
πίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται· αἰκίητος γὰρ
αὐτοῦ ἔσαι ὁ οἶκος, ἀράχη δὲ αὐτοῦ ἀπο-
βήσεται ἡ σκηνή (Ἰωβ, ἡ, 13, 14)

λωτα καὶ καταφρόνησιν ὄλων τῶν ξένων;
Εἶναι λοιπὸν ἢ πλεον μεγάλη ἀνοησία νὰ
σοχάζεται κανεὶς ἐλευθερίαν τὸ νὰ κά-
μνη ὁ, τι θέλῃ· εἶναι καὶ ἢ πλεον με-
γάλη ἀδικία, καὶ καλητερα νὰ εἶπω, τυ-
ραννία· διότι τί ἄλλο εἶναι ὁ τύραννος,
παρὰ εἰς τοιοῦτος ἀνθρώπος, ὁ ὅποιος
κάμνει, ἢ τοῦλάχισον, θέλει νὰ κάμνη
ὁ, τι θέλῃ;

Διὰ νὰ καταλάβωμεν ἀκόμη καλῆ-
τερα τὴν οὐσιώδη ταύτην ἀλήθειαν, ἐπα-
νω εἰς τὴν ὁποίαν φεμελιόνηται ἡ ἀληθι-
νή μας ἐλευθερία, ἄς ἔτάσωμεν ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν τὸν ἀνθρώπου· Ὁ Θεὸς
δὲν μᾶς ἔπλασεν οὔτε πανσόφους, οὔτε
παντοδυνάμους, ἀλλὰ γεννώμεθα εἰς τοῦ-
τον τὸν κόσμον ἀδύνατοι παντάπασιν,
ἀμαθεῖς, καὶ ὑποκείμενοι πάντοτε εἰς λά-
θη· μᾶς ἐχάριεν ὅμως εἰς ἐτάς δυνά-
μεις καὶ μέσα διὰ νὰ ζήσωμεν εὐτυχῆς,
εἰάν τὰ μεταχειρισθῶμεν κατὰ τὸν σκο-
πὸν του· Εἶναι λοιπὸν φυσικὰ ἀδύνατον
νὰ κάμνη κανεὶς ὁ, τι θέλῃ· καὶ ἐν
διὰ ὀλίγον καιρὸν ἤθελε δοθῆ εἰς τὸν ἀν-
θρώπου τόση δύναμις καὶ ἐξουσία, ἀντι-
ἐλεύθερον καὶ εὐτυχῆ ἤθελε τὸν κατα-
στῆσει ἐξ ἐναντίας τὸν πλεον δυσυχῆ δου-
λου· διότι, ἔχων καθ' ὑπόθεσιν τὴν ἐ-
ξουσίαν νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ λάθη του,
εἰς κάθετον λάθος ἐμέλλε νὰ παύῃ μίαν
δυσυχίαν, καὶ ἀπὸ ταύτην νὰ πίπτῃ εἰς
ἄλλας· Ἀπὸ αὐτὴν λοιπὸν τὴν πλάσιν
τοῦ ἀνθρώπου δείχνηται, ὅτι τὸ νὰ κά-
μνη κανεὶς ὁ, τι θέλῃ εἶναι δυσυχία, καὶ
τυραννία τῶντι, ὅχι εὐτυχία· ὅθεν, ὅ-
σοι ἐκτραχηλίζονται εἰς τοιοῦτον παραλο-
γισμὸν, καταστένονται ἀδικοὶ, τύραννοί,
καὶ τέλος πάντων, μὲ τὸν ἴδιόν των ἀ-
φανισμὸν ἀποδείχνηται τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀ-
λογίαν τῆς διεφθαρμένης των κρίσεως.

Ποία λοιπὸν εἶναι ἡ ἀσφαλτος καὶ
ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου; Πρέπει
βέβαια νὰ ἦναι μία τοιαύτη ἐλευθερία,

διὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεός, καὶ τὴν ὁπῶν ζητοῦτες καὶ ἡμεῖς, ἐπάταξεν τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπανθρώπων τυράννων μας. Διὰ νὰ γνωρίζουμε ἀσφαλές, ποῖα εἶναι ἡ ζητούμενὴ αὐτῆ ἐλευθερία, αἱ ἐξετάσωμεν ἀκόμη τὸν ἄνθρωπον.

Δὲν εἶσι ἀμφιβολία ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔβλεπε διὰ νὰ ζῶμεν ὁμοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνομαζόμεν Κοινωνικὴν ζωὴν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῆς κοινωνικῆς ταύτης ζωῆς μας εἶναι βεβαία τὸ νὰ ζῶμεν εὐχάριτος, ὅταν εἶναι δυνατόν καὶ πρέπον εἰς αἰσθητικὰ καὶ λογικὰ ὄντα, ἤγουν, νὰ μὴ ἀδικῆ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, νὰ μὴ πράξῃ τὴν τιμὴν σου, νὰ μὴ ἐνοχλῇ τὴν ἀπόλυτον τῶν ὑπαρχόντων του, νὰ μὴ βλάπτῃ τὸ παραμικρὸν τὴν ζωὴν του· θεῖται ἢ χάρα καὶ ἡ εὐχαρίστια τῆς παρουσίας ζωῆς τοῦ καθενὸς μας κρεμεται ἀπὸ τὴν βεβαιότητα καὶ ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς, καὶ τῶν ὑπαρχόντων μας. Δὲν τοῦτο καὶ λέγονται ὅλα ταῦτα Δεκάλογα τοῦ ἀνθρώπου, διότι κατὰ πάσαν δικαιοσύνην ἀνήκουν εἰς τὸν καθένα, καὶ χωρὶς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλὴ ἀπόλαυσιν αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συσάθῃ εὐτυχῆς καὶ βεβαία κοινωνικὴ ζωὴ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. ἡ τυπὴ εἰς τὸ ἐπίπεδον φύλλον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον, τῆ 28. Φεβρ.) Κατὰ τὰς ἀπὸ 26 Ἰαννουαρίου εἰδήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Μιντζάκης, ὅστις ἐσαῖη ἀπὸ Τζέρνοβιτς μετα τὴν διάλυσιν τῆς συντυχίας τῶν δύο Αὐτοκρατόρων, ἔφρασε τέλος πάντων εἰς τὴν ῥηθῆσαν μητρόπολιν. Ἀκολουθῶνς ἐνεφανίσθησαν πρὸς αὐτὸν αἱ Ῥωστικοὶ ὑπῆκοοι, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν συμμα-

χιῶν δυναμῶν. Ἐκ τούτου συναίγεται ὅτι ὁ Μιντζάκης δὲν ἐσαῖη εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ σημαντικῆς ὑποθέσεως.

Ἄδειξι λόγος, ὅτι ὁ Σατράπης τοῦ Ἐρζουμίου ἀπεσάτησε κατὰ τοῦ Σουλτάνου, ὅστις καὶ ἔπειθε τρεῖς πασάδες μὲ στρατεύματα πολλὰ ἐναντίον του, ὅτι ἀναφεν ἐκ νέου ὁ Περσικὸς πόλεμος, καὶ ὅτι ὁ τύραννος παροργισμένος κατὰ τῶν Σκουνδριάνων, καὶ Ἀλβανῶν, τοὺς ἀπεκίησεν ὡς ἀσεβεῖς καὶ ὀπισθοῦντας εἰς τὸ Κοράνιον.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας εἰδήσεις τῆς Ἡπείρου, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἴσχυον, ἔχουν χρεῖαν ἐπικυρώσεως, ὁ Σουλτάνος-Πάσας ἐτοιμάζεται νὰ κτυπήτῃ τὰς ἀπὸ τὸν Ὀμιρο-πατὰ βοηθουμένων ἐχθρῶν αὐτοῦ Ταλλίτας, τῶν ποίων τὸν ἀρχηγὸν, Τελχάμπη, ἐρύνητε πρὸ καιροῦ, καὶ ἀκολουθῶνς οἱ δύο οὗτοι στρατηγοὶ ἐπέται μέχοι τοῦδε νὰ κατηύτησαν εἰς ἀλληλομαχίαν.

Κατὰ τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλάθωμεν εἰδήσεις, αἱ Γενναῖοι Ψυριανοὶ κρατοῦν σενάτατι ἀποκλεισμένον διὰ θαλάσσης τῆς Εὐρώπου τὸ φρούριον, ἀναλαβόντες αὐτοὶ μόνοι τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου ὅλον τὸ βάρος. Ἡ τὰ ὄντι Ἑλληνικὴ ἀνδρεία καὶ εὐθερότης τῶν μᾶς δίδει χροστὰτας ἐλπίδας περὶ τῆς εὐδοκίσεως τῆς ῥηθῆτης ἐπιχειρήσεως. Ἐάν δὲ καὶ ὁ στρατηγὸς Ὀδυττεὺς ἐξακολουθήτῃ ὀλίγον καιρὸν ἀγίωμιν τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς πολιουκίας, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται κατὰ τῆς Καρίσου, καὶ κυριεύσῃ, καθὼς εἶναι ἐλπίζόμενον καὶ ὁ Ἀνθρακίτης (ὅστις ὄχινα ὀλίγας ὥρας ἀπέχουσα ἀπὸ τὸν Κάραιπαμπά) καταυτὰ σχεδὸν βεβαία ἢ ἐντὸς ὀλίγου ἄλωσις τούτου τοῦ φρουρίου, τὸ ποῖον εἶναι τὸ κλειδί τῆς Εὐρώπου.

Σημ. Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀρ. 17 σελ. 2 ἀντὶ τοῦ „ πᾶς Ἑλλησ „ ἀνάγν. „ πᾶς πολίτης „

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Δρ. 19

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μισολόγιον τῆ 5 Μαρτίου 1824.

Ἐξακολούθησι τῶν σοχασμῶν περὶ τοῦ
τί δελεῖ νὰ εἶπῃ ἐλευθεοῖα.

Διὰ νὰ διαφυλάττεται λοιπὸν ἡ βεβαιότης καὶ ἀπράλεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ καθε πολίτου, χρειάζονται νόμοι, οἱ ὅποιοι νὰ τὰ ἐπικυρόωσιν ἐγγράφως, οἱ ὅποιοι νὰ μὴ γράφωσι τίποτε ἐναντίον μὲ τὸν σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, καὶ οἱ ἑποιοὶ νὰ παιδεύωσιν αὐτῆρα τὸν ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ παραβῆ αὐτούς. Ἰδοὺ λοιπὸν ἀδελφοί μου, μὲ συντομίαν, ἡ δικαία καὶ ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, σύμφωνος μὲ τὴν θεῖαν πλάτην του, καὶ μὲ τὸν θεῖον σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς του ζωῆς. Διατί λέγομεν ὅτι ἐτυραννοῦμεθα ἀπὸ τοὺς Τούρκους; Βέβαια διότι μὲ μύριαν δυσκολίαν καὶ μὲ πολλὰ χρέματα ἀγοράζομεν μόλις εὐλίγων πηχῶν γῆν ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πατέρων μας, διὰ νὰ κτίσωμεν κατ' ὄνομα Θεοῦ· διότι καθ' ἡμέραν ὑβρίζαν τὴν πίσιν μας, καὶ μὲ μύριους τρόπους ἐβίαζαν τὰ τέκνα μας νὰ ἀποσκρῶσιν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν. Ἐπατήθησαν οἱ ἀσεβεῖς ἕως καὶ εἰς τὸ νὰ ἀνοίξωσιν ἀστυλὸν καὶ καταφύγιον τυραννικῆς κακίας καὶ αὐτῶν τῶν ἀκουσίων ἀμαρτημάτων τὸν βδελυρὸν τῶν Μωαμεθισμῶν· διότι ἀτίμαζαν τὰ πλεον ἱερά μας μετὰ Θεοῦ καὶ φίλτατα ὑ-

ποκείμενα· εἶπὸν ἀφραζαν τοὺς καρπούς τῶν ιδρώτων μας· διότι μᾶς ἐσφαζαν ὡσαν κτήνη· διότι δὲν εἶχαμεν καμμίαν ἀσφάλειαν οὔτε εἰς τὴν πίσιν μας, οὔτε εἰς τὴν τιμὴν μας, οὔτε εἰς τὴν κατάστασιν μας, οὔτε εἰς τὴν ζωὴν μας, ἀλλ' ἐκρέμοντο ὅλα ἀπὸ τὴν βάρβαρον καὶ ἀνόμον ἐίλησιν μιᾶς σειρᾶς τυράννων, ἀπὸ τὸν Σουλτάνου ἕως τὸν χαμὰλην Τούρκου. Ταῦτα ἦσαν ἡ τυραννία μας, τυραννία ἡ πλεον φρικτὴ, διὰ τὴν ὅποιαν ἐπρεπε βέβαια νὰ κίωσωμεν τὰ ὄπλα μὲ ἀπόφασιν ἢ νὰ ἐλευθερωθῶμεν, ἢ πολεμούμεν νὰ χαθῶμεν ὅλοι, παρὰ νὰ ζῶμεν ὅχι Ἑλλήνων ἀπογόνων ζωὴν, ὅχι ἀπλῶς ἀνθρώπων, ἀλλὰ ζωὴν τῶν πλέον καταφρονεμένων ζώων. Λοιπὸν ἡ ἀληθινή μας ἐλευθερία εἶναι νὰ ἀναλάβωμεν τὰ θεῖα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν ἀληθινὸν σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, νὰ ζῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἀπόγονοί μας μὲ εὐνομίαν, μὲ νόμους, οἱ ἑποιοὶ νὰ ὑπερασπίζονται τὴν πίσιν, τὴν τιμὴν, τὴν κατάστασιν, τὰ δικαιώματα τοῦ πνεύματος μας καὶ τὴν ζωὴν μας.

Διὰ ν' ἀπολαμβάνωμεν ὅμως τοιαύτην δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἐλευθερίαν, δὲν φθάνουν μόνον οἱ καλοὶ νόμοι· διότι, ὅσον καλοὶ καὶ ἀνῆναι, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ γραμμάται συμφωνίαι τοῦ σκοποῦ τῆς κοινωνι-

κῆς μας ζῶθη Ἀνάγκη λοιπὸν ὅλοι ἐξίτητο
καὶ νὰ τοὺς φιλάτωμεν, ὡς τὰς πλέου
ιεράς συμφωνίας μας, καὶ νὰ ὑπερμαχί-
μεθα δι' αὐτοὺς καὶ με' λόγον, καὶ με'
χρημάτων, καὶ με' ζῶην, συλλογίζόμενοι
πάντοτε ὅτι χωρὶς τοὺς νόμους χανόμεν
καὶ τὴν ἐλευθερίαν μεταχίρην τῶν λόγων,
καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν χρημάτων, καὶ
πάντα δικαίαν εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς. Ἀ-
νάγκη καὶ νὰ ὑπακούωμεν προθύμως εἰς
ἐκείνους, τοὶ ὅποιοι με' κοινὴν καὶ ἀδιαφθο-
ρον ἐκλογὴν διορίζονται ἐπιστάται τῶν νό-
μων, ἐκτελεσταί, καὶ με' ἕνα λόγον, δι-
οικηταί· καθὼς πάλιν καὶ αὐτοὶ οἱ διοί-
κηται πρέπει νὰ συλλογίζονται πάντοτε
ὅποιαν ἱεράν παρακαταθήκην ἐνεπιστεύθη-
σαν, καὶ ὅτι ἔχουν νὰ δώσωσι λόγον τῆς
δικαιοσύνης καὶ ἐπιγυρνήσεως τῶν ἐνώ-
πιον Θεοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τῶν, ἐνώ-
πιον τῶν ἄλλων ἔθνων, ἐνώπιον καὶ τῶν
μετὰ ταῦτα γενεῶν.

Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα πρέπει νὰ θεω-
ρωμεν, ὡς βάρεις καὶ θεμέλια, τὴν ἰσχυ-
ραίαν, τὴν ἡθικὴν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ
ἔθνους, διότι, ἐλευθερία χωρὶς εὐσεβεί-
αν, χωρὶς καλὰ ἦθη, καὶ χωρὶς φωτι-
σμὸν τοῦ νοῦς, εἶναι ἀδύνατον καὶ νὰ
γένη καὶ νὰ βεβαιηθῇ Ὁ φωτισμὸς τοῦ
νοῦ μας κἀμει νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἐ-
αυτὸν μας, καὶ νὰ κρίνωμεν ὀρθότερα τὰ
πράγματα. Ἐὰν κτλὰ ἦθη, μᾶς κἀμουν
νὰ αἰσθανόμεθα τὴν γλυκύτητα τοῦ ὁρ-
θοῦ καὶ τοῦ πρέπουτος, νὰ ὑψωώμεθα εἰς
γενναῖα φρονήματα, νὰ ἀποσρεφώμεθα
πάντα κακίαν ὡς δουλοπρεπὴ καὶ ἀνελευ-
θερον, καὶ τυπτόμεν, νὰ ὑπακούωμεν προ-
θύμως καὶ εὐχαρίστως εἰς τὰς ὀρθὰς κρί-
σεις τοῦ φωτισμένου μας νοῦ. Ἡ δὲ εὐ-
σεβεία μας ἐνώκει με' τὸν Θεόν, τὴν
ἀέναντον πηγὴν πάσης σοφίας καὶ ἀρετῆς,
μας δέχνη τὴν ἀγιότητα τῶν χρεῶν μας,
διαχύνει εἰς τὴν καρδίαν μας θεῖαν ἀγαλ-
λίαν, ὅταν ἐκπληρώμεν τὰ χρεῖμας,

καί μιν ἐκτελέσωμεν καὶ δουλείας ὀρ-
μῆς τῶν παθῶν, ἀναπληρῶν διὰ τῆς θεί-
ας χάριτος τὴν ἀδυναμίαν τοῦ περικοι-
σμένου μας νοῦ, καὶ με' ἕνα λόγον μᾶς
κρατεῖ πάντοτε προσεκτούς εἰς τὸν Θεόν,
εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὸν εαυτὸν μας, καὶ
εἰς τὸν πλησίον μας.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη σχο-
λεῖω, ἱεροκηρύξω καὶ πνευματικῶν, εἰς
τῶν ὁποίων ὄλων τὴν τυχερίαν καὶ καλὴν
ἐκλογὴν θελεῖ βεβίαια φροντίζει ἡ διοί-
κησις τοῦ ἔθνους, χορηγούμεν ὁμως καὶ
ἡμεῖς νὰ συντελέσωμεν προσθύμως, διὰ νὰ
ευκολυνώμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινωφε-
λεσάτων τούτων σκοπῶν καὶ χρεῶν τῆς
διοικήσεως. Ἀπ' ὅταν ἀπεβλεποῦν εἰς τὴν
κοινὴν ὀφείλιαν τοῦ ἔθνους τίποτε δὲν
πρέπει ἢ καλὸς πόλις νὰ ἀμελήσῃ ὡς ἀ-
διαφοροῦ καὶ ἀνώφελες εἰς τὸν υἱοκλήμε-
νον του· διότι, ὅσον μακρὰν καὶ ἀνθά-
νεταὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἡ ὀφείλιά του, δὲν παύει
διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὀφειλὴν καὶ
εἰς αὐτόν. Δὲν ἔχεις παραδείγματός χά-
ρίν, τέχνη; Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ
ἀδιαφορῆς εἰς τὴν συστάσιν τῶν δημοσίων
σχολεῶν. Συλλογίζου ὅτι, ὅταν οἱ συγγε-
νεῖς σου, καὶ οἱ συμπολιταὶ τοῦ ἡμεῖς χρη-
σοῦν καὶ πεπαιδευμένοι, βροηθεῖται εἰς
τὰς χρεῖμας σου, συζῆς με' εὐχαρίστησιν,
καὶ τέλος πάντων, συλλογίζου, ὅτι ἡ προ-
σωπικὴ τοῦ ἐλευθερίου κρέμεται ἀπὸ τὴν ἐ-
λευθερίαν τοῦ ἔθνους τοῦ· καὶ ὅτι πάλιν
ἡ ἐλευθερία τοῦ ἔθνους τοῦ κρέμεται ἐπὶ
τὰ ἦθη του, καὶ ἀπὸ τῆς φωτισμοῦ του.
Λοιπὸν ὅταν συντρέχῃς εἰς τὴν σύστασιν
καὶ διαμνην τῶν σχολείων, συντρέχεις
τῶντι εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς προσωπι-
κῆς σου ἐλευθερίας. Ἡ συνεχ. ἀκολ.

Ἐἰς τὸν ἀπὸ 24 Δεκ. 1823 Πρό-
δρομὸν τῶν Ἐλ. Χροικῶν ἐνηρηθῆ ἀρ-
μετὰ ἡ ὑπεθεσίς ἡ σύμβασα εἰς τὴν Ἰθάκην.
Ἡ πρώτη αἰτία ἀπὸ τὴν ὅποιαν παι

ρεκινήθημεν να δικαιολογηθώμεν δημοσίᾳ διὰ τοῦτο τὸ συμβάν, ἢ του ἢ προκήρυξις τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῶν Ἰονικῶν νήσων, τοῦ μακαρίτου Λόρδου Μαίτλαν. Ἡ δὲ ἀπολογία εἶναι ἡ ἀπλή τοῦ πράγματος ἐκθεσις, ἀπορροατικῶς καθὼς συνέβη.

Ἀνέγνωμεν ἔπειτα τὴν ἀπόβ. Δεκ. 1823 ἐφημερίδα τῆς Μελίτας, ἣ ποὺ εἶδομεν τὴν ἀνὰ σθεῖσαν προκήρυξίν ὁμοῦ μὲ μίαν σημείωσιν τοῦ κυρίου συντάκτου. ὅστις προτάπει εἰς τοὺς Ἕλληνας ἔργα φρικωδέστατῆ ἀπανθρωπίας.

Ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος κατ' ἐκθεσις τῆς υποθέσεως ταύτης ἐξεδόθη κατὰ τὴν 24 τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ ἀκροφύθως ὀρθῆς κύριος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἀκόμη δὲν εἶχεν ἀναγνώσει τοῦτο τὸ ἄρθρον μας. Διὸ καὶ τὸν συγχωροῦμεν, εἰάν ἔδωκε πίστιν εἰς ὅσα ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἀναποκριτὴς του.

Μ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν χρεῖαν νὰ ἐξετάσωμεν πλησιέστερον ἐκφράσεις τινὰς τοῦ κυρίου ἀναποκριτοῦ.

Σελίς 9 „ Εἰς τὴν ἑρμῶν ἔκειντο „ τὰ πτώματα ἐξαρθρωμένα, κατὰπατη- „ μένα, κατακομμένα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας „

Ἄλλ' εἰάν οἱ Ἕλληνες κτυπόμενοι διὰ τῶν πυροβόλων ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς τοὺς καταφυγόντας εἰς τὴν ἡρᾶν, ἀντεκτύπων καὶ αὐτοὶ ὁμοίως τοὺς ἔχθρους των, καὶ τοὺς ἐφρονεον, τὸ τοιοῦτον ἀράγε λέγεται, κατὰ τὴν ἑκφρασιν τοῦ ἀναποκριτοῦ, ἐξαρθρωσις καὶ κρεοῦργεῖα;

„ Τὰ πτώματα ἐπάνω εἰς τὸ κα- „ τὰστρωμα τοῦ Ὀθωμανικοῦ πλοίου ἐ- „ φαίνοντο κτυπημένα ὄχι ἐξωθεν, ἀλλὰ „ ἐσωθεν „

Μήπως καὶ ὁ κύριος ἀναποκριτὴς ἤτον εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας τῶν πλοίων τοῦ νικηθέντος, παράδοξον, τὴν ἀληθείαν, ὁ κύριος νὰ γράφῃ ὡς εἰδημῶν ἀκριβὲς μᾶς ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνα-

ταν νὰ γνωρίσῃ. Τὸ πλοῖον εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐπιπέσθη καὶ ἐκενῶθη, ἀρχικῶς νὰ καταβυθίζετο. Ὅτι δὲ ἤσαν ἐπάνω εἰς τὸ κατὰστρωμα πτώματα κατασπαραγμένα, περὶ τούτου δὲν ἀμφισβητοῦμεν, ἰδίῳι νομίζομεν ὅτι ἤσαν ἄρα καὶ Ἕλληνας καὶ τῶν πυροβόλων σφαιρίδια, ὡς καί ποτε τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ φρονεῖσθαι ἀνθρώπους, καὶ νὰ διασπαράττωσι μέλη.

Εἰς ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐπιβί- τας τοῦτου τῆς πλοίου πλοῦτος, ἐλήρθη αἰχμαλωτός, καὶ ἐφέρθη εἰς Μετόχιον. οἱ Ἕλληνες τὸν ἐπεριβύχσαν κατὰ τὴν ἡρᾶν τὴν πληγὴν του. Μετὰ τὴν θρησκείαν του, ἢ, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ κυρίου ἀναποκριτοῦ, ἐπαρθευμάτιος τῶν Ἕλλήνων ἀπανθρωπία ἐχρησίσθη πρὸς αὐτὸν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Π. Πάτρας καὶ νὰ διηγηθῆ πρὸς τὸν Γιουρὺ Παράκ, ὅτι καὶ Ἕλληνες οἱ θρησκείας τὸν ἐθρησκείαν τὸν ἐνδοῦσαν, καὶ διώρισαν ἰατρὸν νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς πληγὰς του.

Μ' ὅλα ταῦτα χρεοῦται νὰ πα- ραστάσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν κύριον ἀναποκριτὴν. ὅστις, ἀφ' οὐκ εἶπεν, ὅτι, ἡ Ἕλλητικὴ ἀναποκριτικὴ εἶναι φρικώ- δης, ἐπιφέρει κατωτέρω, „ ἐγὼ εἶμαι ἐ- „ ταιμὸς νὰ συγχωρήσω τὰ πάντας ἔθνος „ εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἀπίαν εἶναι καὶ „ ἴσαν κατὰστασιν οἱ Γραικοί „

Ἐπιστάτῃ τῶν Ὀλυμπίων πρὸς τὸν Πρό- ἑδρον τοῦ Βουλγεμφικῶν Κυρίου Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον.

Ἐκλαμπρότατε!

Ἐπειδὴ ἐκ φήμης ἐμάθωμεν ὅτι ἡ τῆς Ἀστικῆς καὶ κέρως τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλ- λίδος πλοῖμοι ἀσχηροὶ συνεργοῦνται κατὰ προσκλησίσωσι εἰς Μεσοεγγῆρον. διὰ νὰ συσκοφῶσι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πα-

τρίτος, παρακαλούμεν τὴν Ἐκλαμπρότητα σας νὰ συνεννοηθῆτε διὰ γραμμάτων μὲ τὸν στρατηγὸν Διαμαντὴν Νικολάου (τὸν ὁποῖον ἀπεστείλαμεν πληρεξουσίου μας πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοίκησιν, διὰ νὰ παραστήτῃ τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ τροφὰς καὶ ὅσα ἀναγκαῖα εἰς πόλεμον) καὶ ἀκλόυθως νὰ μᾶς γνωσποποιήσῃτε τοὺς σκοποὺς σας, διὰ νὰ συναγωνισθῶμεν ἐκ συμφώνου ὑπὲρ τῆς φίλης Πατρίδος μας.

Οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ὀλύμπου.
Καρὰ Τάσιος. Στάντζος. Μπίνος. Γούλας.
Γεώργιος Σπύρου. Παναγιώτης Τζάρας.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Διαμαντῆ, γραφείσα πρὸς τὸν Π. Α. Μαυροκορδέτην ἀπὸ Κρανίδιον.

Ποὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔλθων εἰς Κρανίδιον, ὅπου διατρέβει ἡ Ὑπερτάτη Διοίκησις, καὶ μαθὼν ἀκριβῶς τὸ σῆφόν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐνεπίθη εἰς τὴν ἐν Μετολογγῶ Συνέλευσιν, σπεύδω καὶ ἐγὼ νὰ κοινοποιήσω πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητα σας καὶ τὰ ἰδικά μου αἰσθήματα, καὶ τῶν συμπατριωτῶν μου Ὀλυμπίων τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς σκέψεις. Ἡμεῖς, Ἐκλαμπρότατε, ἀπ' οὗ ἐπιτάμεν κατὰ τῶν τυράννων τὰ ἔπλα, καὶ εἰς διαφόρους μάχας κατετροπώταμεν τὸν ἐχθρὸν, τέλος πάντων γερηθέντες γυναῖκας, τέκνα, συγγενεῖς, οἰκίας, καὶ κτήματα, καὶ μάλιστα ἀπάτριδες καὶ φερέτικοι, κατηντήσαμεν εἰς τὴν νῆσον Σκιάθον, ἵπου γενναίως ἀγωνισθέντες, ἀπεκρούσαμεν τὸν σῶλον τὸν ἐχθρικὸν, ὅστις ἐπῆλθε καθ' ἡμῶν αἰφνυδίως, καὶ ἠλευθερώταμεν τὴν νῆσον, φουεῖσαντες ὑπὲρ τοὺς 400 Ὀθωμανοὺς. Καὶ ταυτα μὲν τὰ καθ' ἡμᾶς μέχρι τοῦδε ἤδη δὲ ὅλοι ἐκ συμφώνου οἱ στρατηγοὶ καὶ συμπατριωταί μου μ' ἐξῆλον πληρεξουσίου των πρὸς τὴν

Ὑπερτάτην Διοίκησιν· διὰ νὰ παραστήτω πρὸς Αὐτὴν ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τοῦτοις, ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ χύσωμεν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ μέχρι εσχάτης ῥανίδος τοῦ αἵματός μας, ἀν μόνον ἡ Διοίκησις μᾶς πρόμηθεύτῃ τροφὰς καὶ ὅσα ἀναγκαῖα εἰς πόλεμον. Ὅθεν σπεύδω νὰ γνωσποποιήσω τὰ αἰετὶ καὶ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητα σας, καὶ πρὸς τοῦτοις, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἄρχισεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν νὰ συναθροίσῃ δυνάμεις, ἐπὶ σκοπῷ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Φωκίδα, καὶ ἀκλόυθως εἶναι χρεῖα νὰ κινηθῶμεν καὶ ἡμεῖς κατ' αὐτοῦ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν συμφωνίαν καὶ δρασιμότητα.

Τὸ Ὀλυμπιακὸν εἶδημα συμποσούται εἰς δύο χιλιάδας στρατιωτῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ ἔχει σκοπὸν ν' ἀντιπαρταχθῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Παρακαλῶ θερμῶς νὰ παραστήσῃτε πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τοὺς τοιοῦτους τῶν γενναίων Ὀλυμπίων σκοποὺς, καὶ μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῆ 3 Φεβρ. 1824, Ὁ Στράτ. Διαμαντῆς ἀπὸ Κρανίδιον. Νικολάου, Ὀλύμπιος.

Θεωροῦμεν ὡς χρέος ἡμῶν ἀπαραίτητον νὰ γνωσποποιήσωμεν πρὸς τὰς ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ φιλέλληνας ἑταιρείας, καὶ πρὸς παντας γενικῶς τοὺς φιλέλληνας διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν κατ' ευτυχίαν ἰκανοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, νὰ μὴ δώσωσιν ἀκράστω εἰς τὰς λόγους Δανοῦ τινος Βαρόνου Ἄδαμ Φρίδελ ὀνομαζόμενου, ὅστις ὑπὸ τοῦτο τοῦ ὀνομα σκοπεύει νὰ ἐπισκεφθῇ (καθὼς ὁ ἴδιος εἶπεν) τὰς ῥηθείσας ἑταιρείας, διὰ νὰ διαπραγματευθῇ μετ' αὐτῶν περὶ Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι Παραστὰται τῆς Γερμανο-Ἑλβετικῆς Ἑταιρείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 20

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μισολόγων τῆ 8 Μαρτίου 1824.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν σοχασμῶν τοῦ
περὶ τῆ θείας ἐλευθερίας.

Ὅταν πρέπει νὰ συλλογιζόμεθα καὶ διὰ κάθε
ἄλλο κοινὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους. Ἀς λάβω-
μεν παραδειγμα καὶ ἀπὸ τὸ σῶμα μας. Ἐ-
χει κεφαλὴν, αἰσθήσεις, χεῖρας, πόδας, καὶ
ἄλλα φάρρα βέρη. Ὅταν λοιπὸν τρέπω-
μεν τὸ σῶμα, ὅταν ὁ πνεύμεν,
κάννομεν εἰς αὐτὸ ἐν κοινῷ συμφέρον,
ἀπὸ τὸ ἴσιον ὠφελοῦνται καὶ αἱ χεῖρες,
καὶ οἱ πόδες, καὶ οἱ δάκτυλοι, καὶ τὰ
πλέον παραμικρὸν μέρος του. ὁμοίως καὶ
ἐν ἔθνος, εἶναι ἐν σῶμα ὀργανισμένον
ἀπὸ πόλεις, ἀπὸ κώμας, ἀπὸ χωρία. κα-
θεὶς δὲ ἀπὸ ἡμᾶς εἶναι ἐν μικρὸν μέρος
τοῦ ἐθνικοῦ μας σώματος. λοιπὸν ὅ, τι πρᾶγ-
μα ὠφελεῖ τὸ ἐθνικὸν μας σῶμα, ὠφελεῖ
βέβαια καὶ κάθε μέρος του. λοιπὸν εἶ-
ναι αὐτόητος φιλαυτός, καὶ κομῆ ἐχθρός,
ἔποιος ἀδιαφορεῖ εἰς ὅ, τι πρᾶγμα γίνεται,
ἢ πρέπει νὰ γένη, διὰ τὴν κοινὴν ὠ-
φέλειαν τοῦ ἔθνους του, καὶ λέγει, Τί με
μέλει. Τοῦτο τὸ τί με μέλει ἐτυραν-
νοῦσε τὸ ἔθνος μας τότες αἰώνας. Τοῦ-
το μᾶς ἐσέρριεν ἀπ' ὅλα τὰ καλά. Τοῦ-
το μᾶς ἐπαράδιδεν ὡτάν ἀνέστη πρόβα-
τα εἰς τοὺς αἰμοβόρους λύκους. Ἄν λοι-
πὸν πολεμῶμεν τώρα διὰ νὰ ζήσωμεν τα-
ῦντι ἐλεύθεροι, ὡς ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τὰς

καρδίας μας τὸ διεφθαρμένον τοῦτο καὶ
δουλικὸν φρόνημα, Τί με μέλει. Ὅλους
πρέπει νὰ μᾶς μέλη, διὰ νὰ ἡμεθα ἐ-
λεύθεροι. ὅλοι πρέπει νὰ ἡμεθα ἐνωμέ-
νοι με ἀγάπην ἀδελφικὴν, καὶ νὰ συν-
τρέχωμεν με ζῆλον ἐνθερμον εἰς τὸ νὰ
συστήσωμεν τὴν θείαν ἐνωσίαν, εἰς τὸ νὰ
αὐξήσωμεν τὰς κρατώμας δυνάμεις τοῦ
ἔθνους, εἰς τὸ νὰ ἐπιβιώσωμεν ταῖς ἀ-
πέβεις τυραννῶν ἀπο ἐν γῆν τῶν κα-
τέστωμας, εἰς τὰ νὰ τοσῆσωμεν δευτέρας
σχολείας καὶ τυπογραφίας, καὶ εἰς ἐνα-
λόγον, ὅλους πρέπει νὰ μᾶς μέλη, διὰ
νὰ θεμελιώσωμεν σερεὰ τὴν ἐλευθερίαν
μας. Ταῦτα πρέπει καὶ νὰ φρονῶμεν, καὶ
ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον νὰ λέγωμεν, καὶ εἰς
τὰ παιδία μας νὰ διδάσκωμεν. Ναι, ὁμοῦ
με τὴν κατηχητικὴν τῆς οὐρανοῦ θρησκεί-
ας μας πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἡ κατήχη-
σις τῆς πολιτικῆς μας ἐλευθερίας, καὶ
τῶν εἰς τὴν πατρίδα χριστιανῶν μας. Δὲν
θλίπετε ἀδελφοί, ἀφοῦ ἐδουλώθη τὸ ἔ-
θνος μας, ἀρχίταμεν νὰ χάνωμεν καὶ τὴν
θρησκείαν μας. Ποῦ εἶναι αἱ τότες χριστι-
ανικαὶ ἐπαρχίαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς
Αφρικῆς; τὴν σήμερον μόλις εὐρίσκονται
ἀε αὐτὰς ὀλίγοι χριστιανοί, ἢ ξένοι ἢ ἑ-
τόπιοι, καὶ οὗτοι τεταπεινωμένοι ὅλοι καὶ
κατηχημένοι ὑποκάτω εἰς τὸν σιδηρὸν
ζυγὸν τῶν ἀσεβῶν τυράννων. Καὶ εἰς
τὴν Ἑλλάδα καθ' ἡμέραν πύξανε

ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀνθρωποπλά-
ου Μωάμεθ, καὶ ὀλιγόσενεν ὁ ἀριθμὸς
τῶν μαθητῶν τοῦ οὐρανοῦ Εὐαγγελίου.
Βίβλια ἢ τυραννία εἶναι ἐναντία μετὴν
Φρονησίαν μας, τὴν μόνην ἀληθινήν, τὴν
μόνην φιλόανθρωπον, τὴν μόνην ἐλευθε-
ραν (α). Διπλὸν ὁμοῦ μετὴν κατή-
χησίν τῆς πρέπει νὰ ἐνόσωμεν καὶ τὴν
κατήχησιν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας μας.

Ἰσως ἐπὶ πολὺ ἔγρητα ἔξω ἀπὸ τὰ ὄ-
ρια τῆς σχετικότητος τῶν ἐφημερίδων· τοι-
αύτας ὁμως πολυλογίας πρέπει τῶρα νὰ
καίνομεν, ἀν δὲν θέλωμεν νὰ μᾶς κλει-
σθῆ πάλιν τὸ σῶμα, καὶ νὰ δεθῶμεν ἀλ-
λὴν μίαν φορὰν χεῖρας καὶ πόδας.

B.

Μετολόγιον τῆ 6 Μαρτίου.

Εἰς αἰφ' ἡλίου θάνατος, ὅσιν συνέβη
τὴν νύκτα τῆς 29 τοῦ παρελθόντος μηνὸς
κατετάραξε ταύτην τὴν πόλιν. Πρὸ 10
περίπου ἡμερῶν ἠκούσθη, ὅτι ἀπέθανον
τινὲς αἰφνιδίως εἰς τὴν Γασούνην, καὶ
ἀμέσως ἐδῶ τὸ φροντιστήριον τῆς ὑγείας,
δὲ ὑποψίαν πανώλους, ἄρχιστε νὰ ἐμποδί-
ξῃ εἰς τὰ ἐξῆθεν ἐρχόμενα πλοῖα τὴν εἴ-
σοδον τοῦ Βασιλαδίου. Ἡ περίστασις αὕτη
κατέστησεν ἔτι μᾶλλον ἐπίφοβον τὸ ἐδῶ
συμβάν.

Ὁ ἀποθανὼν ἦτο Πελοποννήσιος, ἐλ-
θὼν ἀπὸ Πελοπόννησον πρὸ 15 ἡμερῶν,
πρὶν φθάσῃ ἀπὸ Γασούνην τῆς ἀθηνείας ἢ
εἰδήσις. Εὐθύς ἀφ' οὗ ἠκούσθη ὁ αἰφνι-
δῆος θάνατος του, ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐπιτημο-
τέρων ἰατρῶν οἱ κύριοι Βροῦνὸς καὶ Μάγιερ
ὑπῆγαν καὶ ἐπετλήθησαν τὸν νεκρὸν,

(α) Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθη-
τε, Ἄσέλφοι· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν
εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
δουλεύετε ἀλλήλοις (ὁ Θεὸς Παῦλος πρὸς Γα-
λάτας κερ. ε, 18)

εἰς τὸν ὅποιον δὲν εὖρον κανένα βουβί-
να· Ἐπειτα τὸν ἐσχίσαν μετὴν ὅσον
τὸ δυνατόν ἀριβεστέραν προφύλαξιν, καὶ
ἐπῆραν τὰ ὑγῆα του στομάχου του, διὰ νὰ
κάμωσιν εἰς αὐτὰ τὴν δεικνὴν τῶν χημι-
κῶν ἀναλύσεων, μὴπως εὖρωσι σημεῖα φερ-
μαίου. Ἡ δοκιμὴ ἔγινε, ἀλλὰ κανέν
τοιούτου σημεῖον οὐκ ἐφαίνετο καθὼς θελεῖ
γένει φανερὸν ἐκ τῆς κατωτέρω ἐκθέ-
σεως τῶν ἰατρικῶν παρατηρήσεων τῶν
ιδίῶν.

Ἡ Διοίκησις ἔβαλεν ἀμέσως εἰς πρά-
ξιν τὰς πλέον αὐσιφῆς προφύλαξεις· ἐμ-
ποδίσθησαν αἱ συναθροίσεις τοῦ λαοῦ καὶ
εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς φόρους·
οἱ κοφφῆδες καὶ τὰ καπηλεῖα ἐλείσθησαν,
καὶ διορίσθησαν διαφοροὶ ἰατροί, εἰς τοὺς
ὁποίους χρευσθῶν καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν ἐνορι-
ῶν καὶ οἱ αἰσχυραῖοι νὰ δίδωσιν ἀμέσως
εἰδήσιν εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀθηνείας ση-
μεῖον, τὸ ὅπῃν ἤβελον παρατηρήσει. Τὴν
δὲ ἐκτέλειν καὶ διατήρησιν τούτων τῶν
κανόνων, καὶ πάσης ἄλλης λεπτομερεσέ-
ρας προφύλαξεως ἐνεπιστεύθη ἡ Διοίκησις εἰς
μίαν ἐπίτηδες διορισθεῖσαν τῆς ὑγείας ἐπι-
τροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη καὶ ἡ
ἀναγκία στρατιωτικῆς δυνάμεις, κατὰ τὴν
ἐξῆς διαταγὴν.

Διαταγῆ.

Αρ. 854) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν ὑποψίαν, ἢ ὁποῖα ἀκελουθεῖ εἰς
τοὺς ἐκ Πελοποννήτου ἐρχομένους, καὶ δια
τὸ αἰφνιδίον τοῦ θανάτου ἐνός Πελοπον-
νησίου εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

Διὰ νὰ φυλαχθῆ ὅσον τὸ δυνατόν,
ἢ κοινῆ ὑγείᾳ.

Δυναμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314, καὶ ἡμ. 15
Ὀκτωβρίου δεσπίσματος τοῦ Βουλευ-
τικοῦ Σώματος.

Διατάσσεται .

α.) Οι Κύριοι Ἀθανάσιος Ραζής, Νικόλαος Καρβούνης, Στάνος Στάικου, Ἀναστασιος Πατωαλουκάς, καὶ Δημήτριος Σιδέρης διορίζονται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς ὑγείας .

β.) Οὗτοι θέλουν φροντίσει νὰ γενῆ ἀκριβῆς προφύλαξις ἐνδόν τῆς πόλεως, καὶ νὰ ληφῶσι τὰ αὐστηρώτερα μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῆς κοινῆς ὑγείας .

γ.) Ὁ πολιτάρχης θέλει ὑπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς, κρατῶν ἐν σῶμα εἰσοσι στρατιωτῶν δια μόνην τὴν ἐκτελεσιντῶν διαταγῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης .

δ.) Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ὅλην τὴν πληρεξουσιότητα νὰ διορίσῃ πᾶν ὃ, τι κρίνῃ ἀναγκαῖον εἰς τὴν περίστασιν, καὶ αἱ διαταγαί τῆς θέλουν ἐκτελοῦνται .

Τῆ α. Μαρτίου 1824 Μεσολόγγιον .

Α Μαυροκορδάτος .

Ἀναφορὰ τῶν ἰατρῶν τῶν ἐπισκεφθέντων τὸ πτώμα .

Πελοποννήσιός τις ἐλθὼν ἐδῶ πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἀπὸ Γασούνη, ἔπου τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς ἀφιξείας του ἠκούσθη, ὅτι ἀπέθανον πολλοὶ ἄθροιστοι ἀπὸ πανώλη, ἐξέπνευσεν εἰς ὀλίγων ὡρῶν διάστημα κατὰ τὴν νύκτα τῆς δωδεκάτης τοῦ τρεχόντος. Μαθὼν τοῦτο τὸ συμβαῖν ὁ Π. Μαυροκορδάτος ἀμέτῳς ἐπρόσβαξε νὰ περιμυκλώσῃ τὴν κατοικίαν του πολυάριθμοι φυλακαὶ καὶ διώρισε νὰ ἐπισκεφῶσι τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ οἱ ἰατροὶ κύριος Μάγερ, καὶ ὁ ἰατρός καὶ χειρουργὸς τοῦ Λόρδου Βύρωνος κύριος Βρούνος. Ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβον εἰ ῥηθέντες πληροφορίας συνάγεται, ὅτι ὁ ἀποθανὼν ὑγιαίνων μέχρι τῆς δωδεκάτης, περὶ τὸ ἑσπέρας ἠσθάνθη ἀδυναμίαν τινὰ, καὶ ἔπιεν ὀλίγον ῥακίου μεμιγμένον μὲ νερόν.

Τὸ ποτὸν τοῦτο ἀμέσως ἐπέφερον εἰς αὐτὸν ἐμετοὺς σφοδρτάτους, διάρρριαν, καὶ φρενίτην. Τὰ συμπτώματα ταῦτα, τὰ ὅποια ἀκαταπαύτως τὸν ἐβατάμιζον, τέλος πάντων εἰς ὀκτὼ ὡρῶν διάστημα τὸν ἔσελαν εἰς τὸν ἄδην. Οἱ ἰατροὶ ἐπισκεφθέντες τὸ πτώμα, εὔρον μετὰ ὄν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὁμοίως καὶ τὸν λαιμὸν, καὶ ὄλον τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ σώματος του ἕως εἰς τὰς πτέρυγας. Ἐπειδὴ δὲ εὔρισκοντα καὶ εἶδη τινὰ φαρμάκων, τὰ ὅποια ἐπιφέρουσιν τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπακόλουθα, οἱ ῥηθέντες ἰατροὶ ἀνέτεμον τὸν νεκρὸν, μεταχειριζόμενοι τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις, διὰ τῆς πανώλους τὴν ὑπόψιν, καὶ εὔρον τὸν σῶμαχόν του ἐξωτερικῶς μὲν ὑγιῆ πλὴν συνεπιγγμένον, ἐσωτερικῶς δὲ περιχυμένον ἀπὸ αἵματος μαύρου μετὰ ἰσχυρὰ ποτότητα. Τὰ ἐντέσθια αὐτοῦ ἦσαν σημειωμένα μὲ μελανὰς κηλίδας, καὶ ἐκείθεν περιχυμένα ἀπὸ μαύρον αἷμα. Πρὸς τούτους ἦτον εἰς τὸν σῶμαχον συνηγμένη καὶ μία μετρία ὑγρῶν ποτότης, χρώματος νεραντζίου κλίοντος εἰς τὸ βαθύ. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἰατρῶν ἐτάφη τὸ σῶμα, σκεπασμένον μὲ ἄσβεστον, εἰς λάκκον βαθύτατον. Οἱ σύνδικαι τοῦ ἀποθανόντος, συνοδευμένοι μὲ ἰκανοὺς στρατιώτας, μετεποκίσθησαν εἰς τὰς καλύβας τὰς εὔρισκόμενας εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ὅπου φυλάττονται ἀπὸ φυλακὰς ἀγγλόνους. Συγχρόνως ἀπηγορεύθη ἡ διαστασίς πλησίον τοῦ ὑπόπτου ὀσπητίου, εἰς τὸ ὑποῖον ἔβαλον κἀπνοῦς, ἀφ' οὗ κατέκαυσαν ὅσα πρῆγματα εὔρέθησαν εἰς αὐτὸ. Κατὰ τὰς χημικὰς δοκιμὰς τὰς γενομένας εἰς τὰ ὑγρά τὰ συνηγμένα εἰς τὸν σῶμαχον τοῦ νεκροῦ, δὲν εὔρεθη κανὲν σημεῖον φαρμάκου. Ἐν τούτοις ἡ Διοίκησις δὲν ἔπαυσε μεταχειριζομένη ὅλας τὰς ὑγείας προφυλάξεις, οἱ καφρέδες καπηλεῖα, καὶ ἐκκλησίαι ἐκλείσθησαν, συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἰατρῶν, καὶ

ελήφθησαν και πολλά άλλα θρασυκά μητρο-
σα συνηθίζονται εις περιστάσεις τοιαύτας.
Αλλα, χάριτι Θεία, εξαλείφθη πάντα ύ-
πόνοια, επειδή μέχρι τούδε η ύγεια τών
κατοίκων ταύτης της πόλεως είναι επίσης
ευτελής, ής και πρύτερον.

Από τών αναφορών τών Ιατρών της
Γασούνης συνάγεται, ότι αι εκεί συμβά-
σαι άτιθέμεναι ήσαν αι συνηθείς επιδημί-
αι. Τα εκείθεν έλθόντα γράμματα απο-
δεικνύουν δι όλου άνύπαρκτον την διαδο-
θείσαν παρά κάωλους φήμην, καθώς έφάνη,
ότι και η εδώ ύποψία δεν είχε βάσιν·
διότι πιθανώτατον είναι ότι συνεβη εθάρ-
νατος του άνθρώπου από σφοδρώτατον φόρο
μακρον, το όποιον δεν έβασάχη εις τον
στόμαχον, αλλά έβηκε διαμέτου τών σφο-
δρωτάτων εμετών, και τών μεγάλων της
κάτω κοιλίας κενώσεων, το δε λεπτότερον
αυτου μέρος προσέβαλεν εις τα νεύρα με
τοιαύτη άρμην, ώς επέφερε τον βίαιον
θάνατον. Εν τούτοις είναι αξιοπαινοί αι
προσέτιμαι προφυλάξεις του Πρίγ. Μαν-
ροκορδάτου, αι όποιαι μ όλον ότι, χάρι-
τι Θεία, έφάνησαν περιτταί, ουχ ήτον έμως
τιμώτι την Διοίκησιν δια την άγρυπνον
προσοχήν της.

Οί ίατ. Φραγκήτης Βρούνος, και Γ. Ισα.
Μάγιερ.

— Μαρτίου.) Μετά τδ συμβών τουτδ,
το όποιον κατεστράφε την πόλιν, παρήλθον
ήδη ημερα. και χάριτι Θεία, δεν
συνέβη τι απευκταόν, το όποιον να έπι-
κύρωση την ύποψίαν μας. Απ' εναντιού
δε αι αναφοραι τών Ιατρών της Γασού-
νης, και αι εκεθεν έλθούσαι επισολαί,
αι όποιαι άναιρούν ως παντη άνύπαρκτον
την εκεί πανώλη, της όποιας η διαδο-
θείσα φήμη ήτο η πρωτίστη αιτία της
ύποψίας μας, ενταυτῷ δε και η άροτέ-
τη ύγεια, ήτις επικρατεί εις την πόλιν

μιας, θελήσαν όλας τας τοιαύτας λυπη-
ρας ύποψίας.

Κατά τας όποιας έλαβουεν εκ της
Ουγκαρίας νέας ειδήσεις, ο ύπερ τών Πλ
λήτων ενθουσιασμός των Ουγκρων είναι
ανεκδιήγητος, και όλαι σχεδόν αι συνο-
μιλικαί των δεν έχουν άλλο προοιμενον πα-
ρα την ελευθερίαν του έθνους μας. Οί
Ουγκροι, οτινες εις τότας μάχης ήγωνί-
σθησαν λαμπρώς κατά των Σουλτάνων,
αίθρύνονται ακόμη και την σήμερον να
βιάζη εις τας καρδιάς των, ελεεινο τδ μέτρος,
το όποιον έφερε μέγαν τρομον, εις τα ο-
θαιμάνικα στρατόπεδα. Δεν είναι ο Σρί-
νις, όστις εδικαιώνευσεν το φρούριον Σί-
γεται κατά του Σολιμάνου; Δεν είναι
αυτός εκεινος, όστις κατηνάγατε τον ρη-
θέντα Σουλτάνου ν' αποσυρθη εις την Βου-
κοβίαν;

Γενναίε Ουγκροί! σεξ γνωρίζετε
καλά την ελευθερίαν και ενταυτῷ ήξούρε-
τε να τιμήσετε έθνος το όπθον μ όλου
ότι ήτ' ετ' ους άνωνας υπό ζυγῷ, τήμερον ά-
νελαβε δια πιας το προπατορικόν αυτου φρε-
νήμα και με άταράχημάτισον γενναίεττα α-
γωνίεται ν' αποκτήσῃτο μέγα τουτο κλον,
το όποιον απολαμβάνετε. Ο λόγος τον
όποιον εξερωήσῃτε ο Κθης Φεσερδίχ
εις την Βουλην των Ουγκρων, ε'χειεν εν-
νεργος εις το σκεπόν του, και αι ευχαι-
του δεν απεκαταύθησαν. Η Άυσρια-
κή αυλή υπεχώρησεν εις τους Ουγκρους
τα εν Κασατία και Δαλματία παλαιόθεν
ανήκοντα εις αυτους κτηματα. Ίθού λοι-
πόν και τώρα παράδειγμα, ότι η σταθε-
ρότης ενός ολοκληρου έθνους ήμπορεί να
προσπύριτη εις αυτο όλα τα δικαιώματα-
του, δίχως να πειραξη ουτε θρόνου, ουτε
Ηγεμόνων προνομια.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 20 και 21

Ἐὰ πλείω ὄφελῃ, τοῖς πλείεσσι.

Φραγκλῆνος.

Μεσολόγγων τῆ 12 Μαρτίου *1824

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν σοχατῶν τοῦ
περὶ τί θέλει νὰ εἴπῃ
ἐλευθερία.

Οὕτω πρέπει νὰ συλλογιζόμεθα καὶ διὰ κάθε
ἄλλο κοινὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους. Ἀς λάβω-
μεν παράδειγμα καὶ ἀπ' τοῦ σώματός μας. Ἐ-
χει κεφάλαιον, αὐτῆτες, χεῖρας, πόδας, καὶ
ἄλλα διαρῆμα μέλη· ὅταν λοιπὸν τρέφω-
μεν τὸ σῶμα, ἢ ὅταν τὸ ποτιζώμεν,
κάμνομεν εἰς αὐτὸ ἐν κοινῷ συμφέρον,
ἀπὸ τῶν ὅσων ὠφελοῦνται καὶ αἱ χεῖρες,
καὶ οἱ πόδες, καὶ οἱ δάκτυλοι, καὶ τὸ
πλῆθος παρακαμνόν μερῶν του· ὁμοίως καὶ
ἐν ἔθνους, εἴαι ἐν σώμα ὡργανωμένον
ἀπὸ πόδες, ἀπὸ κόμας, ἀπὸ χωρία· κα-
θεὶς δὲ ἀπὸ ἡλικίας εἴαι ἐν μικρῷ μέρος
τοῦ ἔθνικοῦ κοινώματος· λοιπὸν ὅ, τι πρᾶγ-
μα ὠφελεῖ τὸ ἔθνικὸν μας σῶμα, ὠφελεῖ
βέβαια καὶ καθὲς μέρος του. Λοιπὸν εἶ-
ναι ἀνόητος ὀλιαντος, καὶ κοινὸς ἐχθρὸς,
ὁποῖος ἀδιαφορεῖ εἰς ὅ, τι πρᾶγμα γίνεται,
ἢ πρέπει νὰ γένη, διὰ τὴν κοινὴν ὠ-
φελίαν τοῦ ἔθνους του, καὶ λέγει, Ἐγὼ μὲ-
λέλει. Τοῦτο τὸ τί μὲ μέλει ἐτυραν-
νοῦτε τὸ ἔθνος μας τότους αἰῶνας. Τοῦ-
το μὲς ἐσέπεν ἀπ' ὅλα τὰ καλά· Τοῦ-
το μὲς ἐπαράδιδεν ὡς ἀνέναντα πρὸς βα-
τα εἰς τοὺς αἰμαβάρους, λύκεις. Ἄν λοι-
πὸν πολεμῶμεν τώρα διὰ νὰ ζήσωμεν τι-
όντι ἐλευθεροί, ἄς ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τὰς

καρδίαις μας τὸ διεφθαρμένον τοῦτο καὶ
δουλικὸν φρόνημα, Ἐγὼ μὲ μέλει ὅλους
πρέπει ἂ μὲς μέλη, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐ-
λευθεροί· ὅλοι πρέπει νὰ ἡμεθῶν γινώ-
μεν ἂ μὲ ἀγαπῶμεν ἀσεβικῶς, καὶ ἂ μὲ συν-
τρέχωμεν μὲ ζήλον ἔνθερον, μὲ τὸ νὰ
συστήσωμεν τὴν θεῖαν εὐνομίαν, εἰς τὸ νὰ
αὐξήσωμεν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τοῦ
ἔθνους, εἰς τὸ νὰ ἐπιζώσωμεν τοὺς ἀ-
σεβεῖς τυράννους ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πα-
τέρων μας, εἰς τὸ νὰ συστήσωμεν ὑμιάσια
σχολεῖα καὶ τυπογραφίας, καὶ εἰς ἐνα-
λόγον, ὅλους πρέπει νὰ μὲς μέλη, θια-
νὰ θεμελιώσωμεν σερὰ τὴν ἐλευθερίαν
μας· Ταῦτα πρέπει καὶ νὰ φρονώμεν, καὶ
ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον νὰ λέγομεν, καὶ εἰς
τὰ πιδίμας νὰ διδάσκωμεν. Ναι, ἐμοὶ
μὲ τὴν κατήχησιν τῆς οὐρανίου θρησκεί-
ας μας πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἡ κατήχη-
σις τῆς πολιτικῆς μας ἐλευθερίας, καὶ
τῶν εἰς τὴν πατρίδα χριστιανῶν. Δὲν
βλέπετε ἀδελφοί, ἄφορ ἐκτελεσθῆ τὸ ἔ-
θνος μας, ἀρχίσταμεν νὰ χαίρωμεν, καὶ τὴν
θρησκείαν μας. Ποῦ εἴαι αἱ τῶν χρι-
στικαὶ ἐπασχίαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς
Ἀφρικῆς· τῆν σήμερον μέλις ἐπιτέλλονται
εἰς αὐτὰς ὀλιγοὶ χριστιανοί, ἢ ξένοι ἢ ἐν-
τόπιοι, καὶ οὗτο τεταπεινωμένοι ὄλοι καὶ
κατηχημένοι ὑποκάτω εἰς τὸν σιδηρῶν
βυθῶν τῶν ἀσεβῶν τυράννων. Καὶ εἰς
αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα καθ' ἡμέραν πῦξαν

ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνθρωποπλά-
νου Μωάβηθ, καὶ ὠλιγίστευσεν ὁ ἀριθμὸς
τῶν μαθητῶν τοῦ οὐρανοῦ Εὐαγγελίου.
Βέβαια ἡ ἴτυραναία εἶναι ἐναντία μετὰ τὴν
Σρησκειάν μας, τὴν μόνον ἀληθινὴν, τὴν
μόνον φιλόφρονον, τὴν μόνον ἐλευθε-
ραν (α). Λοικὸν ὄμοσόν μετὰ τὴν κατή-
χησίν τις πρέπει νὰ ἐνώσωμεν καὶ τὴν
κατήχησιν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας μας.

Ἴσως ἐπολυλόγηται ἔξω ἀπὸ τὰ ἔ-
ρια τῆς σενότητος τῶν ἐφημερίδων· τοι-
αύτας ὁμως πολυλογίας πρέπει τῶρα νὰ
κἀνώμεν, ἀνὲν δὲν θελώμεν νὰ μᾶς κλει-
σθῆ ἄλλο τὸ σῶμα, καὶ νὰ θελώμεν ἄλ-
λην μὲν φορὰν χεῖρας καὶ πόδας.

B.

Μετολόγιον τῆ 6 Μαρτίου.

Εἰς αἰφνίδιος θάνατος, ὅστις συνέβη
τὴν νύκτα τῆς 29 τοῦ παρελθόντος μηνὸς
κατετάραξε ταύτην τὴν πόλιν. Πρὸ 10
πλείπου ἡμερῶν ἠκούσθη, ὅτι ἀπεθανον
τινὲς αἰφνίδιος εἰς τὴν Γασαίνην, καὶ
ἀμέσως ἔπειτα τὸ φανερώθη τῆς ὑγείας,
δι' ὑποψίαν παιωλοῦς, ἀρχίτε νὰ ἐμποδί-
ζη εἰς τὰ ἔξωθεν ἐρχομὲν α πλοῖα τὴν εἰς
σοδὸν τοῦ Βασιλεῖδος. Ἡ περίστασις αὕτη
κατέστησεν ἔτι μᾶλλον ἐπίρρονον τὸ ἐδῶ
συμβῆν.

Ὁ ἀποθανὼν ἦτο Πελοποννήσιος, ἐλ-
θὼν ἀπὸ Πελοπόννησον πρὸ 15 ἡμερῶν,
πρὶν φθάσῃ ἀπὸ Γασαίνης τῆς ἀθηνεῖας ἡ
εἰδησις. Εὐθύς ἀφ' οὗ ἠκούσθη ὁ αἰφνίδιος
θάνατός του, ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐπιστημο-
εργῶν ἰατρῶν οἱ κύριοι Βροῦνος καὶ Μαγερ
ὑπέβην καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν νεκρὸν.

(α) Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθη-
τε, Ἄδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν
εἰς φαρμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
δουλεύετε ἀλλήλοις (ὁ Θεὸς Παῦλος πρὸς Τί-
μόθεον κηφ. ἐ, 13)

εἰς τὸν ὅποιον δὲν εὖρον καὶ ἐνὶ βραβύ-
να· Ἐπειτα τὸν ἔσχισαν μετὰ τὴν ὅσον
τὸ δυνατόν ἀκρῶς ἑτέραν προφύλαξιν, καὶ
ἐπύρην τὰ ὕγια τοῦ σωμαχοῦ του, διὰ νὰ
κἀνώσωμεν εἰς αὐτὰ τὴν δομὴν τῶν χημι-
κῶν ἀναλύσεων, μήπως εὕρωσι σημεῖα φαρ-
μάκου. Ἡ δοκιμὴ ἔγινεν, ἀλλὰ κατέμ-
τοιούτοι σημεῖον δὲν ἐφάνη, καθὼς θέλει
γεῖναι φαιερὸν ἐκ τῆς κατωτέρω ἐκθέ-
σεως τῶν ἰατρικῶν παρατηρήσεων τῶν
ιδίων.

Ἡ Διοίκησις ἔβαλεν ἀμέσως εἰς πρᾶ-
ξιν τὰς πλέον αἰσθητὰς προφύλαξεις· ἐμ-
ποδίσθησαν αἱ συ.αθροίσεις τοῦ λαοῦ καὶ
εἰς τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς πόρους·
οἱ μαφρέδες καὶ τὰ κατωτέρω ἐλαττώθησαν,
καὶ διωρίσθησαν διαφρεῖ ἰατροί, εἰς τοὺς
ὁποίους χρεωσθῶν καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν ἐνορι-
ῶν καὶ οἱ οἰκονομοὶ καὶ δίδωσιν ἀμέσως
εἰδησιν εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀθηνεῖας σῆ-
μετον, τὸ ὅποιον ἠθέλον παρατηρήσει. Ἡ
δὲ ἐκτέλεσις καὶ διατήρησις τούτων τῶν
κανόνων, καὶ πάσης ἄλλης λεπτομερεῖ-
ας ἀναγκαῖως ἐπεσκέφθη μίαν ἐπιση-
δες διοριζομένη τῆς ὑγείας ἐπιτροπὴ,
εἰς τὴν ὅποιαν ἐδόθη καὶ ἡ ἀναγκαῖα
στρατιωτικὴ δύναμις, κατὰ τὴν ἐξῆς δια-
ταγὴν.

Διαταγὴ.

Αρ. 854.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν ὑποψίαν, ἡ ὅποια ἀνελουθεῖ εἰς
τοὺς ἐκ Πελοποννήτου ἐρχομῆσ, καὶ διὰ
τὸ αἰφνίδιον τῷ θανάτῳ ἐνὸς Πελοπον-
νησίου εἰς ταύτην τὴν πόλιν,

Διὰ νὰ φυλαχθῆ ὅσοι τὸ δυνατόν,
ἡ κεινὴ ὑγεία.

Δυναμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314, καὶ ἡμέρ
15 Ὀκτωβρίου θεσπίσματος τοῦ Βου
λευτικοῦ Συμβουλίου.

Διατάσσεται .

α.) Οι Κύριοι Ἀθανάσιος Ραζής, Νικόλαος Καρβουνής, Στάνος Σταΐκου, Ἀναστάσιος Πατωπαλουκάς, καὶ Δημήτριος Σιδέρης διορίζονται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς ὑγείας .

β.) Οὐτεὶ θέλουν φροντίσει νὰ γενῆ ἀκριβὴς προφύλαξις ἔνδον τῆς πόλεως, καὶ νὰ ληφῶσι τὰ αὐστηρώτερα μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῆς κοινῆς ὑγείας .

γ.) Ὁ πολιτάρχης θέλει ὑπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς, κρατῶν ἐν σῶμα εἰκοσι στρατιωτῶν δια μόνην τὴν ἐκτελεσιμῶν διαταγῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης .

δ.) Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἔλκεν τὴν πληρεξουσιότητα νὰ διορίσῃ πᾶν ὄ, τι κρίνῃ ἀναγκαῖον εἰς τὴν περίστασιν, καὶ αἱ διαταγαὶ τῆς θέλουν ἐκτελοῦνται .

Τῆς α. Μαρτίου 1824 Μετεωλόγιον .

Α Μαυροκορδάτες .

Ἀναφραὶ τῶν ἰατρῶν τῶν ἐπισκεφθέντων τὸ πτώμα .

Πελοποννήσιες τρεῖς ἐλθὼν ἐδῶ πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἀπὸ Γασούνη, ὅπου τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του ἠκούσθη, ὅτι πέθανον πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ πανώλη, ἐξέπνευσεν εἰς ὀλίγων ὡρῶν διάστημα κατὰ τὴν νύκτα τῆς δωδεκάτης τοῦ τρέχοντος. Μαθὼν τοῦτο τὸ συμβαῖν ὁ Π. Μαυροκορδάτος ἀμέσως ἐπρόταξε νὰ περικυκλώσῃ τὴν κατοικίαν του πολυάριθμοι φυλακαί, καὶ διώκετε νὰ πετηρῶσι τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ ὁ ἰατρὸς κύριος Μαγεί, καὶ ὁ ἰατρὸς καὶ χειρουργὸς τοῦ Λόρδου Βύρωνος κύριος Βρούνης. Ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔλαβον οἱ ῥηθῆτες πληροφορίας συναγεται, ὅτι ὁ ἀποθανὼν ὑγιαίνων μέχρι τῆς δωδεκάτης, περὶ τὸ ἑσπέρας ἠτθανη ἀδυναμίαν τινα, καὶ ἔπειν ὀλίγον ῥαλίον μεμιγμένον μὲ νερον

Τὸ ποτον τοῦτο ἀμέσως ἐπεφασκί, καὶ τὸν ἐμετεῖς σφοδροτάτους, διάρροια: καὶ φρενιτην. Τὰ συμπτώματα ταῦτα, τα ὅποια ἀκαταπαύτως τὸν ἐβασάϊζον, τολοῦ πάντων εἰς ὀκτώ ὡρῶν ὁ ἄσθμα του ἐξελάει εἰς τὸν ἄδην. Οἱ ἰατροὶ ἐπισκεφθέντες τὸ πτώμα, εὔρον μετὰ τὸν πρῶτον αὐτοῦ ὁμοίως καὶ τὸν λαίμον, καὶ ὅλον τὸ σπασθεν μέρος τοῦ σώματος του ἕως εἰς τὰς πτέρνας. Ἐπειδὴ δὲ εὐλοσοῦται καὶ εἶδη τινὰ φαρμάκων, τὰ ὅποια ἐπιφέρουν τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπακούουθα, οἱ ῥηθῆτες ἰατροὶ ἀνέτεμον τὸν νεκρὸν, μεταχειρίζομενοι τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις, διὰ τῆς παύσεως τῆς ὑπέρθευ, καὶ εὔρον τὸν ἄσμαχόν του ἐξωτερικῶς μὲν ὑγιῆ πλὴν συστρεφγμένον, εσωτερικῶς δὲ περιχυμένον ἀπὸ αἵματος μαύρου μεγάλην ποσότητα. Τὰ εὐτόκῃ αὐτοῦ ἦσαν σημειωμένα μὲ μύδια ὡς κηλίδας, καὶ ἔπυθεν περιχυμένα ἀπὸ μαύρον αἷμα. Πρὸς ταῦτοις ἦτον εἰς τὸν ἄσμαχόν συνηγμένη καὶ μία μετρία ἄχρῶν ποσότης, χρωματος νεφελίου κλίνοντος εἰς τὸ βαθύ. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἰατρῶν ἐτάφη τὸ σῶμα, σκεπάσμενον μὲ ἄσβεστο, εἰς λακκὸν βαθύτατον. Οἱ σύνδικαι τοῦ ἀποθανόντος ἀνευθεμένοι μὲ ἰκανεὺς στρατιώτας, μετεποπίθησαν εἰς τὰς καδίφας τὰς εὐρισκομένης εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ὅπου φυλάττονται ἀπὸ φυλακῆς ἀγγλικῆς. Συγχρότως ἀπηγορεύθη ἡ διάβασις πλὴν τοῦ ὑπόπτου ὄσπητιον εἰς τὰ πᾶσι ἐβαλεκαπυρῶς, ἀφ' οὗ κατέκαυσαν ὅσα πράγματα εὐρέθησαν εἰς αὐτό. Κατὰ τὰς χημικὰς δοκιμὰς τὰς γενομένας εἰς τὰ ὑγρά τὰ συνηγμένα εἰς τὸ ἄσμαχόν του νεκροῦ, δὲν εὐρέθη καὶ ἐν σημεῖον φαρμακευ. Ἐν ταῦτοις ἡ Διείκησις δὲν ἔπαυσε μεταχειριζομένη ὅλας τὰς ὑγιεινὰς προφυλάξεις: οἱ καφρέδες καπηλεία, καὶ ἐκκλησίαι λείβησαν συνεχῆ ἐπιτροπῇ ἰατροῦ καὶ

ἐλήφθησαν καὶ πολλὰ ἄλλα δρασιακά μετρα, ὅσα συνηθίζονται εἰς περιστάσεις τοιαύτας. Ἄλλα; χάριτι Θεῆα, ἐξαλείφθη πάντα ὑπόνοια, ἐπειδὴ μέχρι τούτου ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων ταυτῆς τῆς πόλεως εἶναι ἐπίσης ἐντελής, ὡς καὶ πρότερο.

Ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἰατρῶν τῆς Γασούνης τι ἀγεται, ὅτι αἱ ἐλεῖ συμβάσαι ἀθηνεῖαι ἦσαν αἱ συνήθεις ἐπιδημῖαι. Γὰρ ἐπεὶ ἐθεν ἐλθόντα γραμματα ἀποδεικνύουσι δι' ὅλου ἀνύπαρκτον τὴν διαδοθεῖσα περί παύλους φήμη, καθὼς ἐφάνη, ὅτι καὶ ἡ ἐδῶ ὑπόψια δὲν εἶχε βράτι δῖντι πιθαωπατον εἶναι ἔτι συνεβη ἡ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ σφοδρῶτατον φάρμακον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐβασιάζθη εἰς τὸν σμάχον, ἀλλὰ ἐβίβη καὶ διὰ μέτου τῶν σφοδρῶτατον ἐμετῶν, καὶ τῶν μεγάλων τῆς κάτω κοιλίας κενώσεων, τὸ δὲ λεπτότερον αὐτοῦ μέρος προεβράδεν εἰς τα νεύρα μετ' αὐτὴν ὀρμήν, ὡς ἐπέφερε τὸν βίαιον θάνατον. Ἐν τούτοις εἶναι ἀξιοπαινοὶ αἱ προστακτικαὶ προφυλάξεις τοῦ Πιρί. Μαροκορδάτου, αἱ ὁποῖαι μ' ὄλον ὅτι, χάριτι Θεῆα, ἐφάνησαν περιτταί, οὐχ ἦτον ὁμοῦς τιμῶν τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν ἀγροικον προσοχὴν τῆς.

Οἱ ἰατρ. Φραγκητῆκος Βρούνος, καὶ Ἰ. Ἰακ. Μάγιερ.

11 Μαρτίου.) Μετὰ τὸ συμβῆν τούτο, τὸ ὁποῖον κατετάραξε τὴν πόλιν, παύθησαν ἤδη ἡμέρα πολλά, καὶ χάριτι Θεῆα, δὲν συνέβη τ' ἀπευκαίον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ὑπόψιας μας. Ἀπ' ἐναντίου δὲ αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἰατρῶν τῆς Γασούνης, καὶ αἱ ἐκείθεν ἐλθούσαι ἐπιστολαί, αἱ ὁποῖαι ἀναιροῦν ὡς πάντῃ ἀνύπαρκτον τὴν ἐκεῖ παύση, τῆς ὁποῖας ἡ διαδοθεῖσα φήμη ἦτον ἡ πρωτὴ αἰτία τῆς ὑπόψιας μας; ἐνταυτῶ δὲ καὶ ἡ ἀκροσάτη ὑγεία, ἣτις ἐπιμαρτυρεῖ εἰς τὴν πόλιν

μας, διέλυται ὅλας τὰς τοιαύτας λυπηρὰς ὑπονοίας.

Τὴν κγ'. Φεβρ. ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἀπὸ Κέρκυραν ὁ Σουταρχματάρχης Ποττουβὺς καὶ ὁ Πλάτων Πεταίδης, μετὰ τὴν προεγάρτην Συβυλλαν, διὰ νὰ πληροσφορηθῶσιν, ὡς φαίνεται, τὸ ἐν Ἰταλίᾳ συμβῆντα, καὶ ἀκροσούτως νὰ ἐξέτασιν τὸ πρᾶγμα.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως νεώτερόν τι δὲν ἔχομεν, εἰμὴ, ὅτι ὁ Σουλτάνος καταγίνεται εἰς μεγάλῃς ἐτοιμασίαις πολεμικαῖς.

Τὰ πρᾶγματα τῆς Κρήτης εὐδαιμονοῦνται εἰς ἀκρὸν ἀκινήσιαν. Ὁ δὲ Αἴγυπτιακὸς σῆλος, συγκείμενος ἐκ πλοίων δεκατοικῶν, δι' ὅλου ὁμοῦ παραλυμένων καὶ εἰς ἀθλιωτάτην κατάστασιν, παρὰ χεῖρα εἶσι εἰς Σούδαν.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας εἰδήσεις ἀπὸ Κρανίδιον, ἡ Πελοποννησιακὴ γολέτες τοῦ κ. Πότατη ἐπέσπερε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τῆς ὁποῖας μέρη πᾶσι περιέπλευτε, φέροντα ἀείποτε τὴν ἐμπορικὴν τηλαίαν τοῦ ἔθνους μας, Ὁ κυβερνήτης αὐτῆς διαγγεῖται, ὅτι ἤσθη καλλίστην ὑποδοχὴν εἰς ὄλους τοῦ Ἰσπανικοῦ, Ποστουγαλλικοῦ, καὶ Ἀγγλικοῦ λιμένας, ὅθεν διέβη, ἐξέχως δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Γιβραλτάρ, ὅπου ὑπεδέχθησαν μετ' ἐνδείξεως χαρᾶς μεγίστης καὶ τὴν ἐπιροπὴν, ἣτις ἀπεστάλη εἰς Λουδίνον, διὰ νὰ ζητήσῃ ἐκείθεν θάνατον ἀπὸ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ ἀρθεῖσα ἐπ' τροπὴ κατὰ τὰς ἐσχάτας ἀπὸ Λουδίνου ἐπιστολαί, ἐφθασεν ἐλεῖ κατὰ τὴν 13 25 Ἰαν. καὶ ἔχει χαρᾶς ἐλπίδας, ὅτι θέλει κατορθώσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἀπεστάλη.

Κατὰ τὰς ἐκ Πελοποννήσου ἐσχάτας εἰδήσεις, ἡ εἰς Κασρὶ συμβῆσα ἀθηνεῖα ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο κατὰ δυσυχίαν πα-

Παράρτ. 'Αρ. 20-21

νώλης. Ἡ Διοίκησις κατατάραχθεισα διὰ τὸ ἀπεινεταῖον τοῦτο συμῶν, μεταχειρίσθη ὅλας τὰς ἀναγκίας προφυλάξεις, καὶ τὰ μέσα τὰ δρατικώτερα διὰ νὰ προλάβῃ τὴν μεγάλου ἐπιδημίας. Ὄθεν, χάρις εἰς τὴν ἐνεργὸν κηδεμονίαν τῆς, τὸ κακὸν περιορίσθη ἐκτείνον, ὅπου κατ' ἀρχὰς ἀνεβύη, καὶ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τοσούτων δὲν ἤκούσθη πλέον τοιοῦτου εἶδους ἄλλο συμῶν.

Ἐπισημος εἰδοποιήσις.

Ἐπειδὴ ἀρχισαν τὰ πολεμικὰ κινήματα τὰ μεταξὺ τῆς Διοικήσεως τοῦ κραταιοτάτου Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Ἰσλανδίας, καὶ Χανόβρη, καὶ τῆς Ἀλγερικῆς Διοικήσεως, ἐπὶ προσταχθῆν παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Λόζδου, Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῶν Ἴονικῶν νήσων, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν ἐμπορικὴν τάξιν τῶν ἐγκατοίκων ταύτης τῆς νήσου, καὶ πρὸς τοῦτοις νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτήν, ὅτι ἡ Ἐξοχότης του εἰδοποίησε τὸν ναυάρχον τῶν Θαλασσιῶν δυνάμεων τῆς Μεγαλειότητός του, τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν Μεσόγειον, ὥστε νὰ δοθῇ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἢ ἀναγκαία συνόδευσις εἰς τὰ ἐμπορικὰ Ἴονικὰ καὶ τὰ λοιπὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος εὐρισκόμενα. Ἀκολουθῶς θέλει κοινοποιηθῆ καὶ ἡ ἀνήκουσα εἰδοποιήσις τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλει δοθῆ ἡ ῥηθεῖσα συνόδευσις τῶν πολεμικῶν πλοίων, καὶ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐνωθῶσι τὰ πλοῖα ἐπ' αὐτῷ τόπῳ. Ἡ τοιαύτη εἰδοποιήσις, θέλει ἐκδοθῆ εὐθύς ἀφ' οὗ συνεννοηθῶμεν μὲ τὰ ῥηθέντα πολεμικὰ πλοῖα.

Ἐξεδόθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐν Ἰθάκῃ τοπικῆς Διοικήσεως. 11 Μαρτίου 1824.

10 Μαρ. Μεσολόγγιον ἡ Σήμερον ἐλά-
 σομεν ἐξ ἰδιαίτερον γραμμῶν ἀπὸ Λον-
 δίνου τὴν βεβαίαν καὶ χαρμόσυνον ἀγγε-

λίαν, ὅτι τὸ ἐθνικὸν μας δάνειον εὐδοκίμησε, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐμελλε κατὰ τὴν 19 Φεβρουαρίου [2 Μαρτίου] ν' ἀποστεί-
 λῃ ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος 100.χ λίρας στεγνίνας, εἰς ἀπάντησιν τῆς κατεπει-
 γούσης ἀνάγκης τῆς Διοικήσεως.

Κατὰ τὰς βεβαίας ἀπὸ Κερκύρας εἰ-
 δήσεις ὁ Στρατηγὸς Ἀδὰμ διαμυσθῆ πα-
 ρὰ τῆς Βρετανικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος
 Μέγα Ἀρμοστῆ τῶν Ἴονικῶν νήσων, ἀπὸ
 τοῦ ἀποθανόντος Λόζδου Μετλάν, εἰς δὲ
 τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐπροεδίωξθη ὁ πρόφρων
 Κολονέλος τῆς Ζακύνθου Κύριος Ῥός.

Κωνσταντινούσ., 24 Δεκ. | Κατ' αὐτὰς
 τὰς ἡμέρας ἔγιναν οὐσιωδέσταται ἀλλαγαὶ
 καὶ εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ εἰς τὰς διοική-
 σεις τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Τὴν 15 τοῦ
 τρέχοντος ὁ Σουλτάνος ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν
 μέγαν Βεζίρη Σείδ Ἀλι-Πασᾶν τὴν
 σφραγίδα τῆς διοικήσεως, τὴν ὁποίαν
 μὲ χάριτι περιποιητικώτατον ἐνεχείρισεν εἰς
 τὸν Μεχμέδ Σεγιδ Γαλιπ-Πασᾶν, ὅστις
 πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπροσκήθη εἰς βασι-
 λεύουσαν. Ὁ προκίτοχος αὐτοῦ ἐξωρί-
 σθη εἰς τὴν Καλλιπολιν, ἀλλὰ χωρὶς κἀνὲν
 σημεῖον ὀργῆς βασιλικῆς, καὶ ἔχον ὅλα
 αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ δὲ διὰ τὴν
 μεταφορὰν τοῦ Γαλιπ χηρ. λούσα τῆς Πρού-
 σης διοίκησις, ἠνωμένη μ' ἐκείνην τῶν
 στρατευμάτων τοῦ Βοσπόρου, ἐδόθη εἰς
 τὸν Χουσεῖν Πασᾶν, Ἀγᾶν τῶν Λιενι-
 ζάων, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπαγρύπνη-
 σιν χρεωστεῖται ἡ αὐστηρὰ διατήρησις τῆς
 ἰσυχίας εἰς ταύτην τὴν βασιλεύουσαν.
 Ὁ Πασᾶς οὗτος ὅστις ἔπεται, ὅτι δὲν
 θέλει φανῆ ὀλιγώτερον ὀφειλόμενος πρὸς τὰ Για-
 μάκια [στρατεύματα τοῦ Βοσπόρου] ἀπό-
 σον ἐβάνη ἕως πρὸς τοὺς Γιαννιζάρους,
 εὐνεκί τι εἰς ἄκρον παρὰ τοῦ Σουλτάνου,
 τοῦ ὁποῖου καὶ θέλει νυμφευθῆ τὴν πρε-
 σβυτέραν θυγατέρα ἐντὸς ὀλίγου. Ὁ Ῥεῖς
 Ἐφένδης [ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν] Σαδικ,
 ἀπομακρυνθεὶς ἀπὸ τῆς ἀξίας του, ἔλα-

σε διαδοχον τὸν Σειδᾶ ἐφένθη, τὸν πρῶτον
 Κεχαγιάπη [ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν].
 Ἡ ἐκλογὴ αὕτη εὐχαρίστησε τὸ κοινόν,
 καὶ ἐξόχως εὐχαρίστησεν εἰς ὅλους τοὺς
 ἔδῳ πρέσβεις τῶν διαφόρων δυνάμεων. Ὁ
 δὲ πρέσβης Σαῖνι ἐφένθη ἀνέλαβε τὸ
 ὑπουργήμα τῶν ἐσωτερικῶν ἀντὶ τοῦ Σου-
 λειμᾶν ἐφένθη, ὅστις ἐκλεχθῆ ἔφορος τοῦ
 Τοπωχανέ. Ὁ περιφθιμὸς Γρανίω ἐφένθη
 λαμβάνει καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ νέου Βεζι-
 ρῆ πολλὰς ἐξιδιασμένους περιποιήσεις,
 φαίνεται ὅμως, ὅτι ἀπεφάσισε ν' ἀπο-
 μακρυνθῆ δι' ὅλου ἀπὸ τὰς κοινὰς ὑπο-
 θέσεις, ἀφοῦ τὸ εἰρηκτικὸν σύστημα ἀρ-
 χισε νὰ ἐπικρατῆ εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ
 Σουλτάνου.

Ἀψτσιακ . Παρατηρ .

Εἰς τὸ χάτι σερίφ τὸ ἀποτεινόμενον
 πρὸς τὸν νέον Βεζιρῆν ἀναγινώσκομεν τὸν
 ἀκόλουθον πα. ἀγραφον,

„ Ἐπειδὴ εἶνα φανερόν, ὅτι ὁ πόλε-
 „ μο τῆς Πελοποννήσου μέχρι τοῦδε δὲν ἐ-
 „ τελείωσε διὰ μόνην τὴν αἰτίαν τῆς ἀμε-
 „ λείας καὶ τοῦ ὀλίγου ζήλου ἐκείνων,
 „ εἰς ὅσους ἐνεπιστεύθη τὴν περὶ τούτου
 „ φροντίδα, εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει σὺ νὰ
 „ καταβάλῃς ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλει-
 „ αν καὶ νὰ μεταχειρισθῆς τὰ μέσα τὰ
 „ δραστηκώτερα καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θα-
 „ λάσσης, διὰ νὰ ἀφαιρέσῃς ἐντὸς ὀ-
 „ λίγου ἀπὸ τοῦ ἀποστάτας Γραικοῦς
 „ τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρι-
 „ σκομένας εἰς χεῖρας των, καὶ τοιοῦτο-
 „ τρόπως νὰ λάβῃ τέλος ὁ πόλεμος.
 [Παρατηρητῆς τῆς Βενετίας].

Θ Ο Τ Ρ Ι Ο Ν Ἰ Α Σ Μ Α .

1 „ Δὲν εἶν' τροπὴ μας νὰ μὴν κινῶμεν ; τί καρτεροῦμεν ἔδῳ παιδιᾶ ; Τ ἄρματ' ἀρπάξτε μὲ προθυμίαν, τρέψτε μὲ ἀνδρείην εἰς τὴν φωτιᾶ . 2 „ Οἱ ἀδελφοί μας νὰ κινδυνεύουν, νὰ μᾶς λυρεῖουν νὰ καρτεροῦν . κ' ἡμεῖς, σὺν ξένοι, ν' ἀδιανοοῦμεν, καὶ τοὺς θεορούμεν νὰ λαχταροῦν Δὲν εἶν. τροπ. κ.τ.λ.	3 „ Σκληροὶ ἐχθροί μας συναϊκῶς σφάζουν, τὰ βρέφ' ἀρπάζουν, ληληττοῦν . Ἄπ' τὰ σπαθιά τους τρέχει σὺν ῥέμα ἀθῶον αἷμα ὄπου πετοῦν . Δὲν εἶν' τροπὴ μας κ.τ.λ. 4 „ Νὰ μᾶς λέν ἄνδρας δὲν πρέπει πλέον, ἀφ' οὗ ληννίζον, καὶ τολμηρῶν τίποτε ἔργον δὲν φαντασθῶμεν νὰ κδικηθῶμεν ἀπ' τὸν ἐχθρόν .	5 „ Παιδιὰ ἐλάτε, ἄς σηκωθῶμεν νὰ συνδεθῶμεν μ' ἔρκον στενόν . „ Σπαθὶ ἐχθροῦ του νὰ μὴ λητώσῃ „ ὄποιον δῶ σάσει „ τὸ δειλινόν . 6 „ Ἐπὶ γυμνωμένο „ νεκρὸν του σῶμα „ ἐπ' ἴνω χῶμα „ νὰ μὴ ῥιφθῆ „ οὔτε μὲ δίκρυ „ τῶν σὺλ, ἐνῶν του „ τὸ πρόσωπόν του „ νὰ δροσισθῆ .	7 „ Νᾶλθη ἐσάνω „ εἰς τὴν λειάν του, „ κ' εἰς τὰ παιδιὰ του, „ ὅ, τι τραβοῦν „ Αἰ φμηλίαι „ τῶν ἀδελρῶν μας, „ τὸ φθᾶτικὸν μας „ πῶυ καρτεροῦν ! 8 Π εῖ' ἡ ν' τροπὴ μας νὰ ποῦ κινῶμεν, δὲν καρτεροῦμεν πλέον, παιδιᾶ . Τρέχομεν ὅλοι μὲ προθυμίαν καὶ μὲ ἀνδρείαν, εἰς τὴν φωτιᾶ .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 22.

Ἐὰ πλοῖω ὄφελι, τοῖς παῖσι·

Φραγκλίνας

Μεσοβόρειον τῆς 15 Μαρτίου 1824

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπιστολή τοῦ Στρατηγοῦ Ὀδυσσεὺς πρὸς
τὸν κύριον Ἀδαμάντιον Κοραῖν. (α)

Σιβίσμι: Πατριώτα!

Τὸν πλείτερον καιρὸν τῆς ζωῆς σου
ἀπέρασας ἐξωρισμένος ἀπὸ τὴν φιλαττὴν
πατρίδα, μὴν ὑποφέρων γὰρ τῆς βλάβης
δουλωμένην ὑπὸ τὸν βαρβαρότατον τῶν
Τουρκῶν ζυγόν. Ἀνεχώρησας εἰς τὰ πό-
λιτισμένα ἔθνη, ὅχι διὰ τὸν τρυφῆς, ἀλλὰ
γὰρ κανεῖς τὰ πάθη σου, καὶ γὰρ
συλλέγεις, ὡς μέλισσα, τὰς οὐσιωδέε-
ρας διδακτικὰς πρὸς ἀνθρώπων τῆς θυσ-
χεύς Ἑλλάδος. Οἱ κόποι σου δὲν ἐπα-
ταύθησαν· ἀρ' ἦς ἐγγυμῆς σὺ ἀρχίσας καὶ
περγράφεις εἰς τὴν γλώσσαν μας τὰ καλά,
ὅσα ἡ παιδεία προξενεῖ εἰς τὸν κόσμον,
ἀρχισαν καὶ οἱ ὁμογενεῖς γὰρ ψήφωσι τὸν
νοῦν των εἰς μαθήματα ὑψηλότερα, καὶ
γὰρ χαρίζωσι τὴν πολιτικὴν των κατάστα-
σιν. Ἐνὶ λόγῳ τὰ φιλελεύθερα τῶν Ἑλ-
λήνων φρονήματα ἀρχισαν μὲν πρὸ χρε-
των γὰρ ἐξυπνώσει, ἀλλὰ τὰ πανταχοῦ

(α) Τῆς παρούσης ἐπιστολῆς, ἣτις ἐ-
γράφη ἀπὸ Ἀσροῦ κατὰ τὴν 20 Ἀπρι-
λίου 1823, ἡ ἀποστολὴ ἀνεβλήθη, διὰ
λόγους ἰδιαιτέρους, μέχρι τὴν σήμερον.

διαδοθέντα προλεγόμενα καὶ αἱ συμμετώσεις
τῶν ἐκδόσεων σου ἐνέσπειραν εἰς τῶν Ἑλ-
λήνων τὰς ψυχὰς σπέρματα μεγαλοφρα-
σύνης καὶ πραγματικῆς ὁρετικῆς.

Οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ ἔθνους ὅλοι
σχεδὸν ὁμοφώνως μᾶς ἐπικυρώνουσι τὰς
εἰρημένους ἀληθείας· ἀλλὰ τὸ μέγα ταῦτα
τῆς Ἑλλάδος κίνημα εἶναι ἀπόδειξις ὁ-
ναιτέρως, ὅτι καὶ οἱ τόσων χρόνων φε-
λοσοφικοί σου ἀγῶνες συνέτρεξαν καὶ αὐτοῦ
τὸ ἐπιβάλλον αὐτῶν μέρος, καὶ ὅλοι σχε-
δὸν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀγωνίζονται
ἤδη διὰ τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρ-
τησίαν των· πράγματα καὶ τὰ δίκαια, ὡς
τὰ ἠξυεῖς, τὰ πλέον οὐσιώδη, ἀλλὰ καὶ
τὰ πλέον δύσκολα ὡς πρὸς ἡμᾶς, ἐπειδὴ
ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ Τουρκικὴ κακοήθεια
εἶναι εἰσέτι πολλὴ εἰς ἡμᾶς ἐξ αἰτίας τῆς
πολυχρονίου συναναστροφῆς μας μὲ τοῦς
τυράντους· τῆς παιδείας αἱ ρίζαι εἶναι
ἀκόμη καὶ ὀλίγαι καὶ ἀσύντατοι, καὶ ἡ
ἐπανάστασις πρὶν λάβῃ τέλος, ἐγένηθη
τὴν φιλαρχίαν καὶ φιλοπλουσίαν.

Τὸ φιλάσχεον καὶ φιλόπλουτον ταῦτα
θίλον γὰρ ἐμποδίστη τὸ ἔθνος, εἰς σύλλη-
γον ἦλθεν εἰς Ἐπίδαυρον καὶ Ἀσροῦ, καὶ
εἰς τὴν πρώτην περίστασιν καὶ εἰς τὴν δευ-
τέραν πάντοτε υπερτίχυσαν ἡ ἰδιωτελεσι-
καὶ αἱ φατρίαι. Ὅλλα ταῦτά, πατριώτα,
ἦτον ἐνδεχόμενον γὰρ συμβῶσιν· ἀλλ' εἰς
τὰ μέλλοντα βλέποντες πολλοὶ τῶν ὁμο-

γενῶν εἶπαν δημοσίως, ὅτι νέοι ὄντες εἰς τὸ σάδιον τῆς πολιτικῆς ἐπισήμης, ἀνάγκη νὰ προσρέξωμεν ἐν πρώταις εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας τοὺς ὁπωσοῦν πρακτικὰς καὶ εἰσημόνας τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας, με τοὺς ὁποίους συμβουλευόμενοι καὶ διὰ γραμμάτων καὶ διὰ σάματος, ἠμποροῦμεν νὰ διατρέξωμεν ἐλιγώτερον ἐσφαλμένως τὸ μέγα καὶ ἄγνωστον ὡς πρὸς ἡμᾶς σάδιον.

Αἱ τῶριναι ὁμοίως πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμβουλαὶ πρέπει νὰ διαφέρωσι πολὺ ἀπὸ τὰς πρότερον γραφείσας εἰς τὰ βιβλία· ἐπειδὴ ἐκεῖναι αἱ καὶ εὐθύς δὲν ἐννοοῦντο οὔτε εἰς πράξιν ἐβάλλοντο, ἢ πρόσδος ὅμως τοῦ χρόνου ἦτο μέγας διδάκταλος. Τώρα δὲ ἐπειδὴ βιζυζόμεθα ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητον ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξολοθρευθῶμεν, ἢ νὰ ὑπάρξωμεν ὡς ἔθνος, καὶ ἔθνος ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, πρέπει καὶ αἱ συμβουλαὶ νὰ ἦναι προσηρμοσμέναι εἰς τὰς περιστάσεις, καὶ οἱ σύμβουλοι μὲ ἀρετὴν πολιτικὴν συνετιαν καὶ ἀρετὴν, διὰ νὰ τελεσφορήσωσι αἱ συμβουλαὶ τῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἄλλο τὸ ἰδεῖν ἄλλο τὸ ἀκοῦσαι, καὶ ἡ ὄρασις ὀρθοτέρα τῆς ἀκοῆς, εἶναι οὐσιαστέρον οἱ σύμβουλοι νὰ βλέπωσιν ὀφθαλμοφανῶς τὰ πράγματα, καὶ οὕτω δύναται ἀπταισῶς καὶ ἔρθῶς νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὰ καλὰ τὸ ἔθνος.

Ὅθεν καὶ τὰς συμβουλάς σου ἐπιθυμῶ ὁμοῦ μὲ πολλοὺς ἄλλους, καὶ τὴν παρουσίαν σου εἰς τὴν Ἑλλάδα θεωρῶ ἀναγκαϊοτάτην. Ἀφ' οὗ ἠγωνίσθης τότους χρόνους νὰ θάσαις μακρόθεν τοὺς δυσχεῖς σου ἔμογε εἰς, δὲν εἶναι πλέον δίκαιον σήμερον νὰ ἔλθῃς καὶ τὴν νὰ συντρέξῃς εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος προσωπικῶς; Ἀν συγγράψῃς εἰς τοὺς ὀλίγους σου χρόνους τὰ ὑψηλότερα πράγματα, καὶ ἡ Ἑλλάς πέσῃ, τίς ἢ ὠφέλεια; Ἀν ὅλοι οἱ μετὰ ταῦτα αἰῶνες σεφανώσωσι τοὺς κόπους σου μὲ τοὺς λαμ-

πρότερος ἐπαίνους, καὶ ἡ Ἑλλάς μὲν πάλιν ὑπὸ ζυγόν, ποῖα πλέον ὄξεια; ἀν σὺ, εἰς ὀλίγα λόγια, ἀπαθανατιθῇς συγγράφων, καὶ ἡ πατρίς σου παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀγρίου τυράννου, ἢ εἰς τὴν δίκαιον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, τί ἐκέρδισας;

Ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην σου καὶ ὄλων τῶν περικυδευμένων ὁμογενῶν. Δοκίμην συμπαλαβῶν ὅσους δυναθῆς μαζιέτου, ἔλθε νὰ συναγωνισθῇς μὲ τοὺς ἀδελφούς σου τὸν δίκαιον καὶ νομιμότατον παρ ὄλους τοὺς ποτὲ ἀγῶνας τοῦ κόσμου. Ὁ ἀγῶν μας εἶναι ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων. Ἡ ἅλοι τῶν φιλανθρωπῶν τῆς φητιμένης Εὐρώπης ἔτρεξαν, καὶ ἀκαταπαύσως ἔρχονται, καὶ συναγωνίζονται μὲ ἡμᾶς. Ἐλπίζομεν μαζίσου νὰ ἔλθῃς καὶ ὅσοι ἀλλογενεῖς τεβόμενοι τῶν ἐθνῶν τὴν μεγαλειότητα, εἶναι πληροφορημένοι, ὅτι μὲ τὴν σφίαν των δύναμιν νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν βελτίωσιν ἐνὸς ἔθνους τυραννομένου τότους αἰῶνας, ἔχοντες ὁμοίως πρὸ ὀφθαμῶν ὄλας τὰς Σακρατικάς σκληραγωγίας, καὶ τὴν σωτηρίαν ἐνὸς ἔθνους ἑγγύς νὰ γενῇ θῦμα των παθῶν -

Ὁ υἱός σου

Ὁδυσσεὺς Ἀνδριτζου.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 8 Μαρτίου βεβαίας εἰδήσεις ἀπὸ Σαλώνων, τὰ Ὄθωμανικὰ στρατεύματα κατὰ τῆς Ἐββοῖας διορισθέντα ἐπροχώρησαν μέχρι τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Σπερχεῖου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλείτερον αὐτῶν μέρος δὲν ἠθέλησε ν' ἀπεράσῃ τὸν ποταμὸν, μετὰ πολλὰς μεταξύ των ἔριδας, τελευταῖον ἐπέστρεψαν ἀπρακτα. Ἀναγκασμένοι δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐκστρατεύσωσιν, ἐπρότειναν εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν διοίκησιν ὅτα μὴν ἀπολαύσαντες προλαβόντος, ἐλειποτάκτησαν.

Τὰ προβλήματα αὐτῶν ἦσαν πρῶτον μὲν

να συμποσῶν ἰς 8000 τὸ εἰς Ἐβριπὸν τῆς Εὐβοίας διευθυνόμενον στρατεύμα, δεύτερον ἂν λαβάνη ἕκαστος στρατιώτης ἀνά 100 γρόσια μηνιαίου, καὶ τρίτον πρὸ τῆς ἀνάκλησής τινος ἐκ Ζητουίνου να πρριμετρῶσιν εἰς αὐτοὺς δύο μηνιαία. Τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν Σουλτάνου προβλήματα ἀπὸ μέρους 5000 στρατιωτῶν ἀποδεικνύουν ἐκτός τοῦ μεγάλου φόβου τὸν ὁποῖον συνέλαβεν ἡ ψυχὴ των διὰ τὸν ἀφεικτον αποκλεισμόν των εἰς Ἐβριπον, καὶ τὴν ἄκραν χάνωσιν καὶ παραλυσιν τῆς Ὀθωμανικῆς διοικήσεως. Ὁ Μουχαφίης (Φρούραρχος) τοῦ Ζητουίνου Σαλίχ-Πασῆς βλέπων τὴν κατασασιν τῶν πραγμάτων, καὶ εἰς μόνην τὴν ἰδὴν ἀσφάλειάν του ἀποτεινόμενος, πρὸ μικροῦ παρητήθη, καὶ ἀεχώρησεν εἰς τὴν Λάρισσαν. Διαδοχος δὲ αὐτοῦ εἰς τοῦ Ζητουίνου τὴν Φρούραρχίαν κατεστῆθη ὁ Περνιόφτζαλη Γιουσὺφ Πασῆς, ὅστις πέρυσιν εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἐβριπον, ἐδοκίμασε νὰ εἰσβάλῃ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ὁ κῆνρ οὗτος, ὡς Κριτζαλης θεωρούμενος, εἶναι κἀλλιστος στρατιώτης· ἀλλὰ κατήνησεν ὑπέργηρος καὶ εἶναι εἰς ἄκραν δυσαρεσημένος κατὰ τοῦ Σουλτάνου διὰ τῆς κατασασίως του τὴν ἀβλιότητα.

Ἀργύριον, ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων, ἀργύριον μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δάνειον, περὶ οὗ διαπραγματεύθη τὸ ἔθνος μας, κατωρθώθη ἀπὸ τὴν ἀποσταλείσαν ἐπιτροπήν, ἣτις καὶ μᾶς ἐγνωστοποίησε τοῦ πράγματος τὴν εὐδωσιν κατὰ τὴν 5 (17) Φεβρουαρίου.

Δάνειον γινόμενον ἀπὸ μέρους ἔθνους τινός, γίνεται ἢ δι' ἀνάγκην κατεπείγουσαν πολυεξόδου πολέμου, ἢ διότι τῆς ἐπικρατείας αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξωδεύθησαν ὅπου καὶ ὅπως ἔπρεπε νὰ ἐξωδευθῶσιν, ἀλλ' ἐσφετερίσθησαν τινές ὅλας τὰς προ-

σόδους ὀλοκλήρων ἐπαρχιῶν, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐξ αὐτῶν οὐδὲ τὸ μικρότερον μέρος εἰς ὄφελος τῆς πατρίδος. Φυτικῶς τῷ λόγῳ αἱ ῥηθεῖται πρόσοδοι, πίπτουσαι ἀκαταπαύτως εἰς βάραθρον ἑχανές, θέλουσι ἐπιφέρει τὴν παραλυσιν τῆς οἰκονομίας καὶ αὐτῆς τῆς πλουσιωτέρας ἐπικρατείας, πολλῶν δὲ μᾶλλον τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἔχει κατὰ τὸ παρὸν χρεῖαν οἰκονομίας σοφῆς πλειότεραν παρὰ πᾶσαν ἄλλην διοίκησιν.

Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἀργύριον, καὶ ἀργύριον ἱκανόν· ἀλλ' οἷός θέλει μένειν χρεώτικος τῶσιν χρημάτων; τὸ ἔθνος ὀλοκλήρον.

Πρὸς τί τέλος ἀναλαμβάνει βάρος τόσους χρεούς ἔθνος ὀλοκλήρον; ἐπειδὴ φρονεῖ, ὅτι δυνάμει τῶν χρημάτων θέλει ἠμπορεῖσαι ν' ἀντισταθῇ καὶ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ εἰς τὰς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς του.

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι σαφέςαται· ἀλλ' ἴσως πρέπει νὰ προσθῶσμεν, ὅτι, εἰάν τὸ ἔθνος ὅλον ἀναλαμβάνῃ βάρος τοικοῦτον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ καὶ νὰ διορίσῃ διὰ τῶν παρασασιν του οὐκ μόνου ποῦ πρέπει νὰ ἐξοδευθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ποῖος πρέπει νὰ ἐξοδεύσῃ τὰ χρήματα.

Πεῦ πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ χρήματα; ὅπου εἶναι ἀνάγκη μεγαλύτερα, ὅπου δηλαδὴ ἡ πατρίς ἐπαπειλεῖται περισσότερον ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, καὶ οἱ ἀντιπατριῶται δὲν θέλουσι νὰ ὑπακούσῶσιν εἰς τὴν νόμιμον διοίκησιν.

Εἰς ποῖον πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὰ χρήματα; Εἰς τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποῖου τὰ ὄργανα, οἱ παρασάται ἠξεύρουσι (ὅταν ἦναι φρόνιμοι καὶ πιστοὶ εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν χρέη) νὰ ἐκλέξωσι τοὺς διανομεῖς, καὶ νὰ διασώσῃ τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Χωρὶς νὰ μακρηγορῶμεν, ἀρκοῦν τὰ ὅσα εἴπομεν εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσωμεν, ποῦ καὶ διὰ τίνων πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ χρήματα.

Ἰποβάλλω μὲ τὸ ἀπειλούμενον σέβας εἰς τὴν κρίσιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἔθνους, τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν πίσεως.

Η εἰς Χριστὸν πίσις ἔχει δύο βεβήτους σκοπούς, καθὼς καὶ αὐτὴ εἶναι θεία· πρῶτον νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ ἀληθείας, καὶ καθαράς γνώσεις περὶ Θεοῦ, καὶ δευτέρον νὰ μορφώσῃ τὰ ἦθημας. Οἱ δύο οὗτοι σκοποὶ εἶναι τόσον συνδεδεμένοι, ὥστε κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι ἐφθασε εἰς τὸν ἕνα, εἰ μὴ ἤντι μακρὰν ἀπὸ τὸν ἄλλον· ἀληθῆς χριστιανὸς ἐκαιτῶνται ὁ πίσεύων εἰς Χριστὸν καὶ ζῶν κατὰ Χριστὸν. Ἡ δὲ κατὰ Χριστὸν ζωὴ εἶναι ἡ πλέον γνήσιος καὶ καθαρὰ ἐλευθερία· διότι καὶ πνευματικῶς καὶ πρακτικῶς εἶναι ἐναντία εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰς ἀνομίας, καὶ εἰς πᾶσαν κακίαν καὶ ψεῦδος· ὥστε ὁ λόγος καὶ ἔργον ἀληθινῆς χριστιανότητος εἶναι ὁ πλέον ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τῶν τυράννων. Οἱ τυράννοι ὡς διαφθοραζόμενοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τῆς τυραννίδος, θέλουσι τοὺς τυραννουμένους νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ διαφθοραζόμενοι. Ἡ εἰς Χριστὸν πίσις θέλει ἐξ ἐναντίας τὸν χριστιανὸν νὰ ἦναι ἐλεύθερος ἀπὸ πᾶσαν διωκτικὴν ἐκείνου θέλουσι τὸ σκότος· ἡ εἰς Χριστὸν πίσις θέλει τὸ φῶς· ἐκεῖνοι, τὴν ἀνομίαν· ἡ εἰς Χριστὸν πίσις, τὴν εὐνομίαν· ἐκεῖνοι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην· ἡ εἰς Χριστὸν πίσις, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐλικρίνειαν· ἐκεῖνοι τὴν δειλίαν καὶ τὸν φόβον· ἡ εἰς Χριστὸν πίσις, τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀφοβίαν· ἐκεῖνοι τὴν ἀσυμφωνίαν· ἡ εἰς Χριστὸν πίσις τὴν συμφωνίαν· καὶ ἀδελφικὴν ἐνότητα· καὶ μὲ ἕνα λόγον, οἱ τυράννοι θέλουσι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς τὰν τόσα κτήνη, διὰ νὰ τοὺς δουλεύωσιν ὑποκρίτως ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνομίας· ἡ εἰς Χριστὸν πίσις θέλει τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῆ ὡς τὸ πλέον εὐγενὲς ἀπὸ ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι λοιπὸν εἶναι

τάνος ὑπετάχθη πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν τόπων, ὅσους ἤθελεν ὑποδουλώσει, καὶ ἀκολούθως ὅτι ὁ ῥηθεις Σατράπης καταγίνεται εἰς μεγάλας ἐτοιμασίας πολεμικάς. Ἡ εἰδησις ὅμως αὐτῆ ἔχει χρειὰν ἐπικυρόσσεως.

τύραννοι ἐπάνω εἰς χριστιανούς, ἀναγκαστικῶς πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ μὲ τὸν καιρὸν ἐν ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα τρία, ἢ αὐτοὶ ν' ἀλλοιῶσιν τὸ τυραννικὸν τῶν σύστημα, ἢ νὰ καταστραφῶσιν, ἢ νὰ διαφθέρωσιν τοὺς τυραννουμένους χριστιανούς, καὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνωσιν δι' ὅλου ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ ἦθη καὶ φρονήματα.

Τοῦτο ἐξήτει νὰ κατορθώσῃ ὁ τύραννός μας, καὶ μέχρι τινὸς εἶχε προχωρήσει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ· ἐμεταχειρίζετο ὄργανα τῆς διαφθορᾶς ἐκεῖνους ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχιερέων, ὅσοι πλητίζαντες τὸν, εἶχαν διαφθορᾶν περισσώτερον· Οὗτοι δὲ γινόμενοι μέτοχοι τῆς ἐξουσίας τοῦ τυράννου καὶ τῶν μαρῶν ἀγαθῶν τῆς τυραννίδος, ὡς ἄλλοι τυράννοι εὕρισκαν καὶ αὐτοὶ ἄλλα ἐπιτήδεια ὄργανα τῆς διαφθορᾶς· καὶ οὕτως ἐμεταδίδετο καὶ ἐξαπλόυετο καθ' ἡμέραν εἰς τὸ μείζον καὶ χεῖρον ἢ κακοήθεια, ἢ δεισιδαιμονία, ἢ ὑπόκρισις, καὶ αὐτὴ ἡ ἀσέβεια, καθὼς τὸ μαρτυροῦν τόσαι ἐπαρχίαι, τῶν ἐποίων οἱ χριστιανοὶ καὶ τοιοκοὶ καταθλιβόμενοι ἀπὸ τὰς τυραννίας, καὶ τετυφλωμένοι ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν, ἀπεσιμωμένοι εἰς τὴν ἀγγελίαν τοῦ Μωϋσεῦ· πλὴν ἐκεῖνος ὅστις μακροθυμῆ ἀλλοῦ δὲν ἀδιαφορεῖ, ἐκεῖνος ὅστις εἶπε περὶ τῆς Θεοσηρίτου ἐκκλησίας του, καὶ πύλαι ἄβου οὐ κατινχύουσιν αὐτῆς, ἐπεσκέψατο τέλος πάντων τῶν περιούσιον αἵκου λατῶν καὶ μᾶς ἐφώτισε, καὶ μᾶς ἐνίσχυσε, καὶ πολυτρόπως συμμαχεῖ μὲ ἡμᾶς, διὰ νὰ συντρίψωμεν τὸν ἀσεβῆ ζυγὸν, καὶ νὰ καταβάλλωμεν τὸν ἀντίθεον Θεόνον τοῦ Φαραωνίτου.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Μετολόγησον) Μανθάνομεν ἀπὸ γραμματῶς τῆς Σακίνθου, γεγραμμένου ἀπὸ 6 Μαρτ. ὅτι ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου διαπίσθη παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἀρχισατράπης τῶν Ὀρωμυκῶν δουάμενον καὶ τῆς Σαλαάτης καὶ τῆς

Σηραῖς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ὁ Σουλ-

τάνος ὑπετάχθη πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν τόπων, ὅσους ἤθελεν ὑποδουλώσει, καὶ ἀκολούθως ὅτι ὁ ῥηθεις Σατράπης καταγίνεται εἰς μεγάλας ἐτοιμασίας πολεμικάς. Ἡ εἰδησις ὅμως αὐτῆ ἔχει χρειὰν ἐπικυρόσσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αμ. 23.

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆνος.

Μεσολόγγιον τῆ 19 Μαρτίου 1824.

Ο Βεζίρ Μουχαμέτ Έμίν Πατάς, ἑ. Θ. Βαλῆς Ρουμελίης, Δερβεντάτ Ναζιρή, Σερσάκέρης Πληρεξούσιος, κ τ λ. κ τ λ.

(Τ. Σ.)

Τιμιώτατοι καπ. Παγοιργιά, προσώ-
τες Σαλώνων, καὶ λοιποὶ ραγιάδες! Μετὰ
τὸν χαιρετιστὸν ὃν μὰς σὰς φανερούμεν,
ὅτι τὰ κλά κα' αἱ ἀλλεπάλληλαι δυσ-
χίαι, ἔβου ἐν διαστήματι τριῶν χρόνων
ἠκολούθησαν εἰς σὰς, καὶ τὰ ἐχρον μὲχρι
τὴν σήμερον, βλέπομεν παρ' ἐλπίδα, καὶ
μὲ θλίψιν τῆς ψυχῆς μας, ὅτι εἰς τώ-
ρα δὲν σὰς ἔπεισαν εἰς τὸ νὰ συνέλθετε
καὶ νὰ κάμετε ἀποχὴν ἀπ' ὅλα τὰ ἀ-
ποστατικά ἐπιχειρήματά σας, νὰ ζητήσετε
πάλιν τὴν ἀφεσιν κα τυχρότητί σας
διὰ μετῶν μας ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ κραταιο-
τάτου Σεβιετλιοῦ βασιλέως μας, καὶ νὰ ζη-
σετε εἰς τὸ ἔξῃς, καθὼς ὅλα τὰ εὐνομού-
μενα ἔθνη, εἰς τὸν βασιλικὸν σαγιέν(σκιάν)
μὲ τὴν ἡπυχίαν καὶ ραγάτι σας. Φαίνεται,
ὅτι δύο πράγματα ἀναφουτοῦν τὴν φαντα-
σίαν σας καὶ κατὰ δυσυχίαν σὰς ἐμπο-
δίζουν ἀπὸ τοῦτο τὸ σωτήριο καὶ ἐπι-
φελέστατον ἔργον, τὸ μὲν, ἡ ἐλπίς, ὅτι
ἴσως ἀπαυδίτε τὸ κράτος του, καὶ ἐκ τούτου
κατορθώθῃ ἡ μάταος κα' ἀτύνητος καθ'
ὄλους τοὺς τρόπους καὶ λόγους τοκός σας.
Ἄλλὰ τούτο μὴ γένοιτο πώποτε. Μία
τοιαυτὴ ἀυτακρατορικὴ δύναμις, ἐν ὅσῳ
σεῖς ἐπιμένετε εἰς τὰ τοιαῦτα κακουργή-

μάτά σας, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὴν ὀργὴν
τῆς ἐπαύξαι, καὶ τὴν ἐπιμονὴν τῆς πλεο-
νάξει, ἐν ὅσῳ νὰ σὰς καταβάλῃ τελεῖως,
καὶ νὰ καταδαμάσῃ τὸ ὑπε ὀπτικόν, καὶ
μυϊώδες τούτο σας φρόνημα. τὸ δὲ, ὅτι
ὁ φόβος ἐπειδὴ καὶ ἀτύνητος ἐπυράζετε
τόσον πλῆθος κακῶν, ἵπως δελεῖ μένει
ἀδιάλλατον τὸ βασιλικὸν καθ' ὑμῶν μί-
σος καὶ ἡ ἀπέχθεια, ἀλλὰ καὶ κατὰ τού-
το λαυθάνασθε, ὡταν ὀπου τὸ ἔλεος, καὶ
τὸ φύσει πολυεὐπλαγγχον, καὶ συμπα-
θητικὸν τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος εἶναι πα-
σιθῆλον, καὶ ἐπιρρέει καὶ εἰς ἄλλους,
πολλῶν δὲ μᾶλλον εἰς τοὺς ἰδίους ραγιά-
δες του, καὶ εἰς τὰ ἴδια κτήματα του καὶ
εἰς τὸ εἰμα ατευλλαχ εἰ ἐχ. Θεοῦ ὀπου καὶ σεῖς
ἐξ αὐτοῦ λογίσεσθε. Ὅθεν τὸ τοσοῦτον μω-
ρὸν καὶ ἀτύνητον φρόνημα, διώξτε τὸ ἀπὸ
τὴν φαντασίαν σας, συνέλθετε, μετανή-
σατε ἀπὸ καρδίας, καὶ ζητήσετε τὸ βα-
σιλικὸν ἀπέσαντον ἔλεος ἐλευθέρως, καὶ
βεβαιωθῆτε ὅτι δι' ἡμῶν τὸ ἀπ' λαυθάνε-
τε ἐν τάχει, καὶ ὡς πληρεξούσιος τῆς αὐ-
τοῦ μεγαλειότητος, ἀμεσῶς μὲ ἀνεκτάς
ἀγκαλὰς θεῶν σὰς δεχθῆ, καὶ μὲ κάθε
τρόπον περιβαλπτικόν, καὶ μὲ ἀμνησίαν
τῶν ὄσων εἰς τώρα κακῶς ἐπράξατε.
Ἐπιταχύνετε λοιπὸν τὴν πρὸς ἐμὲ κατὰ
τούτο ἀπόκρισίν σας, καὶ ἀμποτε νὰ γεί-
νουν οἱ λόγοι μας ὠφελίμοι καὶ σωτήριοι!
εἰ δὲ ὄψεσθε, καὶ ἡ ἀμαρτία τῶσων α-

θῶων, καὶ γυναικῶν καὶ βρεφῶν εἰς εἶναι
διὰ παντὸς καταδιώκτης σας.

Ὅτι ἴσων ἀπαράλιτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ἐν Σαλῶνος τῇ 7 Φεβρουαρίου 1824.

Τοῦ Στρατηγοῦ Πανουργιά γραμματεὺς
Γεώργιος Δ. Γυοτζαμάνου.

Ἀπάντησις τοῦ Στρατηγοῦ Πανουργιά εἰς
τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν.

• Ὁ τῆς Ὑπεράτης Διοκίσεως τῶν
(Τ. Σ.) Ἑλλήνων Στρατηγοῦ Πανουργιάς.
Πρὸς τὸν Μουχαμμεδ Ἐμίν Πασᾶ χαιρεῖν!

Εἰς ἀπόκρισιν τοῦ πρὸς ἐμὲ καὶ λοιποὺς
Σαλωνίτας γραμματέας σας ἀπὸ τὰς 3 τοῦ
τρέχοντος σῆς φερόμεν, ὅτι ἐχάρηκα
διὰ τὴν ὑγείαν σας. Ἐχρῆσθην εἶχα
ἕως τώρα ἡ ἀκούω τὸ ὑποκείμενόν σας πλη-
σίον μου νομίζοντας νὰ φροῦητε ὀρθῶς καὶ
γενναίως, καὶ ὅχι ὡς ἀπλοῦς ὀθωμανός·
τὸ γράμμα σας δὲ τοῦτο μὲ εὐγαλεν ἀπὸ
τὴν πλάνην καὶ ἐλυπήθηκα βλέπωντας
τὸ ἐναντίον ἀπὸ ὅτι ἐνόμιζα. Ὅθεν καὶ
κατ' ἀξίαν σας πληροφρῶ, ὅτι τὰ κακά
καὶ αἱ δυσυχίαι ὅπου ὑπέφεραν οἱ Ὄθωμανοί
εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν παρὰ τῶν
Ἑλλήνων, παραβλήθηνα μὲ ἐκεῖνα ὅπου
ὑπέφεραν ἀπὸ σας οἱ Ἕλληνες, ἀτυχερί-
τως φαίνονται περισσότερα· τὰ τοιαῦτα
ὅμως κακὰ κατήνησαν εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας νὰ φαίνονται τόσαι εὐφροσύναι, καὶ
ἡ σκληρότης καὶ κακοπάθεια τὴν ὁποίαν
ἤναγκαζόμενοι παρ' ὑμῶν ἐγυμνάσθησαν ὑπὸ
τὸν ζυγόν, τότε ἀγαλλίασις, καθὼς ἐξ
ἐναντίας δευᾶ ἀποδεικνύονται πρὸς τοὺς
Ὄθωμανοὺς διὰ τὴν τρυφερότητα τῆς ζωῆς
των. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐκινήθησαν ἀσκέ-
πτως ὡς λέγετε, ἀλλ' ἔβλαον ὅλα πρὸ
ὀφθαλμῶν, καὶ ἀφ' οὗ ὑπέμειναν, εἰς μά-
την τόσους αἰῶνας νὰ ἀλλάξῃ ὑφὸς βασι-
λεὺς σας, σπυραμένοι καλῶς, ὕψωσαν τὴν ἀ-
καταμάχητον σημαίαν τοῦ Τ. ΣΤΑΥΡΟΥ,
ἔλαβον τὰ ὅπλα, ἀπετείναν τὸν ζυ-
γόν τῆς τυραννίας, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν

πρὸ τόσων αἰῶνων καταθλιμμένην πατρι-
δα τους. Τοῦτο ἐφάνη ἀρετὸν καὶ εἰς
ἅπαντα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη. Λάθος λοι-
πὸν ἔχετε νὰ σοχάζεθε ἀποστάτας τοὺς
Ἕλληνας, διότι ἀποστάται λέγονται ἐκεῖ-
νῆρι, ὅστινες παραλόγως ἐγείρουν ὄπλα εἰς
βασιλέα καλῶς διοικοῦτα. Ὁ βασιλεὺς
σας, εἶχε τέσσαρας αἰῶνας καιρὸν ἄλλά-
ξῃ διαγωγῆν, ὡς εἶπον, ἀλλὰ τὸ ἐλάν-
θασε, καὶ τώρα πλέον εἶναι ἀργά· οἱ Ἕλ-
ληνες ὡςτόσον ἐτύχησαν νομιμοὶ Διοίκη-
σιν, καὶ χαιροῦνται ζῶντες ἐλευθεροὶ ὑπὸ
τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς, καὶ ἀναπνέοντες
καθαρὸν ἀέρα· ὅθεν καὶ οὐδὲ ποσῶς σο-
χάζονται τὰ πρεβλήματα τοῦ βασιλέως
σας, ἀλλὰ τοὺς φαίνονται τόσα παραμύ-
θια καὶ διασκεδάσεις· διὸ καὶ ἀδύνατον
νὰ δεχθῶν ἐκ νέου, τὸ ὄνομα ῥαγιαῆς,
ἢ νὰ ζητήσου συγχώρησιν, ἐπειδὴ οὔτε
ἔκαμαν κανένα σφάλμα. Τὸ δὲ ἀπέραν-
τον ἐλεός του, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐχόρτασαν,
τοῦ τὸ χαρίζου νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ὅπου
ἄλλου νοσιμευθῇ. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐμεί-
ναν τὰς χεῖράς των εἰς αἶμα ζῶον, ἐν ᾧ
οἱ Ὄθωμανοὶ ἔχυσαν ῥιακας. Ὁ βασι-
λεὺς σας λοιπὸν ἀδίκως ὀργίζεται κατὰ τῶν
Ἑλλήνων, ἀγκαλὰ καὶ ἀν' ὀργίζεται, αὐτοὶ
ἐνθαρρύνονται. Οἱ Ἕλληνες ἐν ἐνὶ λόγῳ
εἰσέτι δὲν ἔκαμαν τίποτε, τώρα μόλις
ἀρχισαν τὰ χρεῖτων εἶναι μεγάλα, εἰ
πρόγονοί των ἔδωσαν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἔ-
θνη φῶτα, καὶ δὲν καταδέχονται νὰ ζή-
σου εἰς τὸ ἐξῆς ὑπόφοροι, ἀλλ' αὐτῶνο-
μοὶ καὶ ἀνεξάρτητοι. Διὸ καὶ δὲν ἐρω-
τοῦν, εἰμὴ πού ἐχθροὶ, πού εἰδίου πλέμ-
μου. Οἱ προπάτορές των καὶ τὸ αἷμα
τόσων ἀθῶων χριστιανῶν φωνάζου ἐκδί-
κησιν.

Ταῦτα πάντα γνωσοποιήσατε καὶ εἰς
τὸν βασιλέα σας, καὶ ἀν' τι τὸν ἐνοχλήσῃ
ἀναφερθῆν περὶ τούτου πρὸς τὴν Ἑλληνι-
κὴν ἡμῶν Διοίκησιν, ἥτις φαίνεται γνώ-
ρισμένη καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη.

Σεις ὁμως ἠμπορεῖτε νὰ μοι γράφετε εἰς τὸ ἔξῃς ὡς φίλος, καθὼς καὶ ἐγὼ θέλω ἀκολουθήσει.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ἐν Σαλώνοις, τῆς 7 Φεβρουαρίου 1824.

Τοῦ Στρατηγῶ Παλευργιά ὁ γραμματ.
Γεώργιος Δ. Γυοτζαμάνου.

Ἦρὸς τὸν Κ. Α. Παλαιολόγον τὸν φίλον μου.

Ἰσως ἐρεθίσουν καὶ σὲ, φίλε, νὰ πεισῶ σὲ, αἱ ἀπὸ διαφορά μέρη ἀκουσθεῖσαι ἀπανταχοῦ κατ' αὐτὰς θλιβεραὶ εἰδήσεις τῆς Κρήτης, ὅτι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίστυσαν, χωρὶς καὶ νὰ ὑπομείνουν ὀλίγον, καὶ νὰ βεβαιωθοῦν ἀκριβῶς τὰ ἐλεῖ ἀπ' ἀρχῆς τρεῖς αἶμα, ὅχι ὡς ἡ φήμη ψευδῶς κείπετε οἰκλήνξεν, ἀπὸ καλίαν δηλαδὴ, ἀνανδρίαν, καὶ διχουσίας τῶν Κρητῶν, ἀλλ' ἀπὸ ἀγνοῖαι μάλλον καὶ ἀπλότητα, ὅτε τὸν πρώτον χρόνον ἀμέσως τῆς ἐθνικῆς μας ἐπαναστάσεως ἐξήτησαν, ὅπου καὶ ὅπως ἐδυνήθησαν, ἱκανὸν ἀνθρώπον διὰ νὰ τοὺς διοικήτῃ.

Ἡ τέχνη τοῦ διοικεῖν ὡς τ' ὁμολογεῖν ὄλοι καὶ ἀσφοὶ καὶ σφοῖ, εἶναι ἡ πλέον δύσκολος ἀπὸ ὅσας ἕως τῶρα ἐφάνησαν εἰς τὴν Σφαίραν μας, καὶ διὰ τοῦτο καλοὶ διοικηταὶ ὑπῆρξαν πάντες καὶ παντοῦ ὀλίγοι, ὅθεν ἔμειναν καὶ ὀνομαστοί. Διοικητῆς ἐνὸς ὀλοκλήρου μέρους ἀπόλυτος, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον δύσκολα νὰ μὴ καταστήσῃ περὶ τὰ μέσα ἢ καὶ περὶ τὰ τέλη του τύραννος, καὶ νὰ μὴ φαντασθῇ, ὅτι ὑπερέχει ὄλους τοὺς ἄλλους εἰς πελλὰ καὶ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα, καὶ διὰ τοῦτο ἤξιώθη νὰ ᾖ καὶ Διοικητῆς των. Σὺ, φίλε, γωφεις καλῶς ὄλα ταῦτα, καὶ ἀπ' ἐμὲ χρεῖαν βέβαια νὰ τὰ μάθῃς θέν ἔχεις, μητ' ἐγὼ μελετῶ νὰ σὲ τὰ οἰδάξω· ἐπιθυμῶ νὰ δείξω μόνον μὲ ταῦτα, ὅτι ἐδῶ ἐχρεωσοῦσαν οἱ Κρητῆτες εὐθύς ἴοτε νὰ ρίψωσιν ὄλην αὐτῶν τὴν προσοχήν, καὶ νὰ ζητήσωσι διὰ κυβερνήτην των

ἀνθρώπων καὶ τῶν τωρινῶν περιστάσεων καὶ τῆς Κρήτης ἀξίου, διὰ νὰ μὴν ὑποφέρωμεν ὄλοιμας τῶρα τὰ κακὰ τῆς κακίης των πολιτικῶν πραγμάτων ἐκεῖ διατάξωσιν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἔπειτα εὐλολον τὴν δύναμιν νὰ τ' ἀποτινάξωμεν, καὶ εἰς παρομοί-ας περιστάσεις ὅτι λογιῆς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν Γενικῶς ὄλης τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἀγνοῶ διατι θέν ἐπρόσεξαν, καὶ εἰς ἄλλο τι νὰ τὸ ἀποδώσω θέν ἐμπορῶ παρὰ εἰς τὴν φυσικὴν των ἀπλότητα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν, κ' εἶχομεν ἐξ' ἀρχῆς ὄλοιμας καὶ ἀκόμη ἔχομεν εἰς παρόμοια, μεγίστην ἀγνοῖαν. Ταῦτα μόνον τὰ διω, νομίζω, πῶς ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ ὑπάγῃ παρῆς τότε Διοικητῆς καὶ Ἀρχιστράτηγος Γενικῆς (ὡς ὁ ἴδιος αὐτοχειρετῶντες ὑπεγράφετο) κἀποῖος Μιχ. Κομν. Ἀφεντούληφ, εἰς τὴν Κρήτην, τὸν ὅποιον ἐκείναι μόνον γνωρίζουσι κάλλιστα, ὅποιον ἠθῶν καὶ ὁποίας γνώσεως ἀνθρώπος ἦτον, ὅσοι καὶ προσωπικῶς τὸν ἐγνωρίσαν, καὶ νοῦν κῶν τόσον εἶχον, ὅσος εἶναι ἱκανός διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνθρώπον ὅτι λογιῆς ἦτον ὁ Ἀφεντούλος, καὶ νὰ τὴν ὀργανίσῃ καὶ πολιτικῶς καὶ πολεμικῶς, ὅπως τότε τὴν διαργάνισε. Οἱ Κρητῆτες (ἀγκαλὰ καὶ τῶν τοιοῦτων ἀνίδεσι, ὡς σὲ τοὺς πρωτο ἀπέδειξα) ἐγνωρίσαν, πλὴν ἀργὰ, καὶ τὰ ἠθητου, καὶ τὸν νοῦν του, κ' ἐκατάλαβαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσωσι παρῆς αὐτ' αὐτοῦ ἀλλοῦ πολὺ πλέον διαφορετικώτερον, διὰ τῶν καλῶν ὀδηγιῶν καὶ δραστηριότητος τοῦ ὁποίου, καὶ τα ὄπλα των ἠθέλον προχωρήσει, καὶ αὐτοὶ ἠθέλον διοικηθῆ ὡς ἐσύμφερε, καὶ ἐπομένως ἐλπίσει καὶ ἐντελῆ τῆς πατρίδος μας ἐλευθερίαν, διδαχθέντες καὶ μὲ τὴν πείραν, ὅτι ὄσα μέρη εὐεύχησαν ἀπ' ἀρχῆς νὰ λαβῶσι καὶ φρονίμους καὶ χησοῆθεις Διοικητάς, ἐκεῖνα καὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπροχώρησαν, καὶ τὴν εὐταξίαν εἰσήσαν εἰς τὸ ἐνδότερον των, τὴν μόνην

πηγήν τῆς εὐδαιμονίας. Ἄλλ' εἰς μὲν τὴν Ἰ
Δέν εἶναι, ὡς τινὲς τὸ νομίζουσιν, εὐκο
λον, ἀφ' οὗ παραλυθῶσι τὰ μέλη τινὸς
σώματος ἀπὸ τὴν ἀρχῆν, νὰ ἐμβυσθῆν
ἐπειτα εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἀρμονίαν
καὶ τάξιν, Οἱ Σ . . . μας, φίλε ἀνθρώ
ποι (ὡς πολλάκις μὲ φαίνεται σὲ τοὺς ἐ
ξιςόρητα δια' σώματος) ἢ τὸν ἀνάγκη νὰ
λάβωσιν ἄλλου διοργανισμόν ἐξ αὐτῆς
τῆς ἀρχῆς πολὺ διαφορετικώτερον, ἀπὸ
τὸν ὅποιον ἔλαβον· ἐσάθη π. . . ἀδύνα
τον καὶ Διοικητῆς καὶ ὅποιος δήποτε ἄλλος
νὰ τοὺς πείσῃ εἰς τὰ ἀληθινὰ τῆς Κρή
της συμπερόντα, καὶ νὰ τοὺς διοργανί
σῃ ὡς ἔπρεπεν. Ὁ νῦν τῆς Κρήτης Δι
οικητῆς, τὸν ἔποικον εἶμαι βέβαιος χωρὶς
ἐγὼ νὰ τὸν ἀναγνώσκω ὅτι προπολλοῦ ἔ
μαθες πότε ἐδιορίσθη καὶ ποῖος εἶναι, ἀ
γανίκα τε συχὰ μὲ τὰ γράμματά του
πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ πολλάκις τὴν κα
θηκτέου να διορίσῃ ἄλλον τινὰ ἀντ' αὐτοῦ,
ὅστις ἴσως ἤθελε θυνῆθῃ νὰ διατάξῃ τὸ
ἐσωτερικόν τῆς, καὶ νὰ κατορθώτῃ με
τοῦτον τὸν τρόπον νὰ προχωρήσῃ τὰ ἀο
ματά τῆς, ἀφ' οὗ μὲ ὅλην τούτο ἤθελεν
ἔχει μαζήτου τρεῖς τοὺςλάχισον χιλιάδας
ἐλελεγαίωνν στρατιωτῶν, καὶ ὀλίγα ἐκ
τῶν πολεμικῶν πλοίων μας, διὰ νὰ ἐμ
ποδίσουν καὶ τώρα μετὰ τρεῖς τῆς ἐπα
νας αἰσῶς μας χόρους, μίαν ἀπὸ τὰς
συνεχεῖς καὶ ἀλεπαλλήλους ἐκστρατείας
τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ Σατράπου, ὅστις δὲν ἔπαυ
σεν ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ τὸ νὰ βῆθῃ καὶ
συντρέχῃ τοὺς τούρκους τῆς Κρήτης, χω
ρὶς ποτὲ νὰ ἰδῇ τὴν παραμικρὰν ἀνθί
στασιν εἰς τὰς ἀποβάσεις του ἀπὸ τὰ
Ἑλληνικὰ πλοῖά μας. Ἄλλ' ἐπειδὴ εὐρί
σκεται, διὰ τὴν κακὴν μας τύχην, καὶ
ἡ Διοίκησις κατὰ τὸ παρὸν, ὅπως δὲν ἤ
θελε βέβαια εὐρίσκεται, ἔχῃ ἤ ταν μακρὰν
ἀφ' ἡμῶν αἱ παλαιαὶ τῶν ἀντιπατριωτῶν
αἰτηροκέρδειαι, χωρὶς δι' ἁπλῆ τα χρη
ματικά μετὰ, ἀνευ τῶν ὁποίων, μήτ' ἔ

γινε μήτε θάλει γενῆ ποτὲ ἴσως κανέν
ἀπὸ τὰ καλά, ἀφῆκε καὶ τοῦτον τὸν χρό
νον τὴν Κρήτην, τὴν ὁποίαν καὶ Θεὸς καὶ
ἀνθρώποι ἐγκατέλιπον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
κριτικώτερον αὐτῆς περίστασιν, ἀβῆθη
τοῦ καὶ μὲ τούτο τί γίνεται; Ὁ ἐκεῖ
ἰδιώμας ἀπελπίζονται καδ' ἡμέραν, νο
μίζοντες ὡς ἀδύνατον νὰ ἐλευθέρωσιν
μόνοι τῶν τὴν Κρήτην, καὶ οὕτω χάνου
σιν ἀπὸ τὰς ἐλίγας αὐτῶν δυνάμεις, καὶ
ὅ,τι ἡ τὸν ἀνάγκη νὰ ἔχωσιν· οἱ δ'
ἐχθροὶ βοηθούμενοι πάντοτε, ὡς προεῖπα,
μὲ διχφύρους καὶ πολλὰς βοηθείας ἀπο
τὴν Αἴγυπτον, προχωροῦν πάντοτε, καὶ
ἡμεῖς κινδυνεύομεν.

Ὅμοῦ μὲ τὸν κίνδυνον ὅμως ἔχομεν καὶ
τῶν ἄλλων τὰς κατακρίσεις ἀδίκως, ὅτι
εὐρισκόμεθα ὅπως εὐρισκόμεθα, διὰ τὰς
διχονοίας καὶ πικρίας. Αὕτη, φίλε,
μὴν ἀμφιβάλεις ὀλοτέλα, ὅτι εἶναι κρι
σις ἐτραλμένη καὶ ἀδικος. Ἐχῶ καὶ
ἡ Κρήτη ἐλάμβανε μικρὸν μόνον μέρος
ἀπὸ ὅσας βοηθείας τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλά
δος μέρη καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας καὶ
ἀπὸ τοὺς φίλους μας ξένους ἔλαβον, καὶ
διοργανίζετο ἀπ' ἀρχῆς ἀπο χρησθήθῃ καὶ
φράσιμον ἀνθρώπου, ἴσως (διὰ νὰ μὴν
εἶπω βέβαια) δὲν εὐρίσκειτο σήμερον, ὅπως
βλέπομεν πῶς εὐρίσκειται, καὶ ἐτραλμένως
δὲν ἤθελον οὐκ εἶδονται καὶ οἱ κατοικοί
της, ἢ ὡς φαρμακί, ἢ ὡς ἀνυδραὶ,
ἢ ὡς . . . δὲν ἐξεύρω πῶς. Ἐνδέχε
ται, φίλε, νὰ ἐπολυλόγητα περιττώτερον
ἀπὸ ἔσον ἴσως ἀνηκεῖ εἰς ἐπιστολὴν!

Ἄλλ' γράφω εἰς φίλον μου, οἷος εἶσαι
σὺ, δὲν φοβούμαι μηπως τὸν προξενήσω
βάρους διὰ τὸ μακρὸς τῆς· πάντοτε σ' ἐ
γνώριστα καὶ ὑπομονητικὸν καὶ περιέργον.

*Υγίαινε καὶ ἀγαπάμε. Τῆ 15. Ιαν. 1824.

Ἐν Κρανιδίῳ

Ὁ φίλος σου

Κ. Νικολαΐδης Κρης.

Ἐὰ πλείω ὄφελῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μετεωλόγιον τῆ 22 Μαρτίου 1824.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν περὶ Θρησκεί-
ας παρατηρήσεων.

Εἰς τοῦτον βεβαία τὸν ἱερόν πολε-
μον ἂν ἐπάθαμεν συμφοράς, αἱ συμ-
φοραὶ αὗται δὲν προήλθαν ἀπὸ τὴν φύ-
σιν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀκατα-
στασίαν μας, ἢ διὰ τὰ εἶπω τὸ ἀλαθέ-
ρον, προήλθαν ἀπὸ ἐκείνης τοὺς τυραν-
νίσκους, οἱ ὅποιοι μὲ τὸ σχῆμα τῶν χρι-
στιανισμοῦ καὶ μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθε-
ρίας κἀμουν, ὅσα ἔλαμναν καὶ ἀκόμη
χειρότερα, παρὰ ὅταν ἦσαν δούλοι καὶ
ἐσώτροφοι τῶν τυράνων, ἀρπάζουν, ἀ-
δικοῦν σπεύρου τὴν διχόνοιαν, καὶ κα-
τασπαράτουν οἱ δειλαιοὶ τὴν κοινὴν πα-
τρίδα, χωρὶς νὰ συλλογίζωνται ὅτι βάλ-
λοντες αὐτὴν εἰς κίνδυνον, κινδυνεύουν
αὐτοὶ νὰ ἀπολεσθῶσι κακῶς κακῶς, ἀλλ'
ὄχι ἡ Ἑλλάς· διότι βραχίων Θεοῦ τὴν
ὑπεραπέχεται· πλὴν εἰς μὲν τοὺς τοιού-
τους ἂς εὐχόμεθα μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν,
ἢ εἰάν μενωσιν ἀδιόρθωτοι, δὲς αὐτοῖς
Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐδῶ
καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν.

Ἡμεῖς δὲ πρέπει νὰ ἐκρίξωμεν ὅσα
αἰτία δουλείας ἐπαρτήσαν κατὰ καιρὸν
εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁμογενῶν, καὶ νὰ
πρόλαμβάνωμεν ὅσα ὁ μισελεύθερος διά-
βολος ἤθελε ζητήσει νὰ σπεύρῃ ἀκόμη.
Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἰσχυρότερον μέσον διὰ νὰ
ἐμπαιδίσωμεν τὴν ἔθνικὴν διάφθορὰν εἶναι

ἡ Θρησκεία μας καὶ ἡ ὀρθὴ παιδεία, πρέ-
πει νὰ παρατηρήσωμεν ποίως δεσιπιδαιμονί-
ας καὶ συνηθείας εὐαντίας καὶ εἰς τὸ κα-
βαρώτατον πνεῦμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως,
καὶ εἰς τὴν ἔθνικὴν ἐλευθερίαν μας εἰτή-
ξεν εἰς τὴν ἀμώμητον ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ, ἡ τυραννία καὶ ἡ λαοπλάνος ὑπό-
κρισις καὶ ἀπάτη καὶ ὅλας ταύτας τὰς
ἀντιχριστοὺς δεσιπιδαιμονίας καὶ συνηθείας
νὰ τὰς ἐξορίσωμεν, καθὼς εἶναι οἱ ὄγκω-
δεις καὶ τυραννικοὶ τίτλοι, τοὺς ἐποίους
ἔλαβαν οἱ Ἀρχιερεῖς ὑποκάτω ἀπὸ τὸν
ἀντίχριστον τυράνον, καὶ ἄλλα πολλὰ
τοιαῦτα, τὰ ὅποια εἶναι δι' ἔθλου ἀνάρ-
μοσα εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ πνευματικώ-
τητα τῆς οὐρανοῦ ἡμῶν πίστεως. Ἀπὸ
τὰ διάφορα μέσα, τὰ ὅποια ἡ εὐσεβὴς
φρόνησις τῆς διοικήσεως ἤθελε μετα-
χειρισθῆ διὰ νὰ ἐξορίτῃ τὰς εἰσαχθείσας
δεσιπιδαιμονίας καὶ συνηθείας, καὶ νὰ προ-
λαμβάνῃ τὰς ἄλλας, εἶναι μὲ φαίνεται
καὶ τὰ ἀκόλουθα. Πρῶτον νὰ συνταχθῇ
χριστιανικὴ κατήχησις, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ
περιλαμβάνωνται καὶ τὰ χρέη τοῦ πολί-
του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὸ ἔθνος
του, ὡς χρέη ἱερά. Δεύτερον νὰ ἐκλέ-
γωνται πνευματικοὶ καὶ ἱεροκήρυκες πε-
παιδευμένοι καὶ εὐσεβεῖς χωρὶς δεσιπιδαι-
μονίας· καὶ τρίτον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀπὸ
ὅλα τὰ ἄλλα κυριώτερον, ὡς πηγὴ πάν-
των, νὰ τεθῇ νόμος ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς κανεὶς

δὲν θέλει ἐμβαίνει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν τάγμα, ἀν δὲν ἐξέυρη τοῦλάχισον τὴν γλώσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμέναι αἱ ἱεραὶ γραφαί· τέταρτον, ὅσοι χειροτονοῦνται εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τὰ ἱερατεύματα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν πόλεων καὶ χωριῶν νὰ εἶναι πρεσβύτεροι, καὶ ὄχι ἱερόμόναχοι· πέμπτον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων νὰ προσδιόρισθῇ ἀναλόγως μὲν τῶν ἀριθμῶν τῶν χριστιανῶν ἐκάστης πόλεως καὶ χωρίου· ἕκτον, νὰ προσδιόρισθῇ ἐτήσιος μισθὸς ἐκάστου ἱερατεύοντος, ἢ μὲ συνεισφορᾶν τῶν ἐνοριτῶν, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κριθῆ εὐλογον, διὰ τὰ λειψύων ἀπὸ τούτων ἱερεῖς μας τὰ αἴτια καὶ αἱ προφάσεις τῶν καταχρήσεων τοῦ χρηματισμοῦ, αἱ ὁποῖαι φέρουν σκάνδαλον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐξυτελισμὸν εἰς τὸν ἱερατικὸν χαρακτῆρα·

Ἰσως ἤθελε μὲ εἰπεῖ κανεὶς, ὅτι δὲν εἶναι τώρα καιρὸς νὰ καταγινώμεθα εἰς τὰ τσαυτὰ πρὸς τὸν ὁποῖον ζητῶν συγχώρησιν, ἀποκρίνομαι ὅτι ὁ πόλεμος δὲν πρέπει νὰ γίνεταί πρόφασις ἀμελείας, ἢ ἀδιαφορίας· βέβαια τὰ τοῦ πολέμου εἶναι τώρα τὰ κυριώτερα πάντων· διότι ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν τοῦ ἔκβασις κρέμονται ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ ἐκκλησίαι καὶ κατὰστασις, καὶ τιμὴ καὶ ζωὴ· τὸ ὁμολογῶ, καὶ εὐχομαι καὶ φωνάζω, ὅτι διὰ ταύτην μάλιστὰ τὴν ἀγαθὴν ἔκβασις πρέπει νὰ ἐξαλείψωμεν κάθε ἐσωτερικὴν διχόνοιαν, νὰ πνίξωμεν κάθε μιὰρὸν πάθος φιλαρχίας καὶ πλεονεξίας· νὰ εἴμεθα ὅλοι ἐν πνεύμα, μίᾳ καρδίᾳ, τόσα δὲ εἴδη καὶ βραχίονες διὰ τὰ κρημνίσωμεν τὸ εἶδωλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθυσιαζόμεθα τόσους αἰῶνας ὡς πρόβατα ἀπωλείας. συγχρόνως ὁμοῦς πρέπει καὶ νὰ δουλεύσωμεν εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας μας. Εἰς τὸν πρῶτον χρόνον ἐμπορούσαμεν νὰ δικαιολογηθῶμεν ἐπὶ τὸν δεῦτερον ἄρχισαν αἱ δικαιολογίαι νὰ ὀλιγοποιῶσιν· εἰς τὸ ἐξῆς δὲν μᾶς

μέγιστον καμμία πρόφασις οὔτε ἐνώπιον Θεοῦ, οὔτε ἐνώπιον ἀνθρώπων.

Νικῶν δ' ὅ,τι πᾶσιν ἡμῖν μέλλει συνείσται

N. Βάμβας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἐν Κρανιδίῳ νόμιμος Διοικητὴς ἀνέλαβεν τὸ ἔργον αὐτῆς μὲ θαυμαστὴν δραστηριότητα· διὸ καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται ἔχουν ἐλπίδας, ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς πατριδος ἀγῶνές τῶν θέλουσιν λάβει τὴν καλύτερην ἔκβασις.

Ἀκούομεν ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν μὲ ὅλον ὅτι ἐπικρατεῖ, μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀρμάτων μεγίστη διχόνοια, ὁ Ὁμέρ πασᾶς καταγίνεται εἰς ἐτοιμασίας πολεμικὰς, καὶ προπαρασκευάζεται νὰ εἰσβάλῃ καὶ ἐκ τρίτου εἰς ταύτας τὰς ἐπαρχίας. Τῆ ἀληθείᾳ λυπούμεθα βλέποντες, ὅτι τὰ κατὰ τὰς δύο προλαβούσας ἐκστρατείας παθήματα δὲν ἐγίναν ἀκόμη πρὸς αὐτὸν μαθήματα.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος κοινοποιεῖ σήμερον τὴν ἀκόλουθον εἰδήσιν.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐσχάτας εἰδήσεις, ὁ ἐχθρικός στόλος ἦτον ἑτοιμὸς νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν. Διεφημίζετο, ὅτι ἔμελλε νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν συνιστάμενον ἀπὸ μεγάλα πλοῖα, τουτέστι βασιλέμ και ἄλλα, θέλει περιπλῆει τὸν Εὐξείνιον πόντον διὰ τὰ ἐνεργῆ ὅσον δύναται ἐναντίον τῶν Περσῶν (ἐξ οὗ καὶ συνάγεται, ὅτι ὁ μετ' αὐτῶν πόλεμος τοῦ Σουλτάνου εἰσέτι δὲν ἔπαυσε) τὸ δὲ, συγκείμενον ἀπὸ διαφόρους φρεγάδας, βρῆκια, καὶ πλοῖαρια φορτηγὰ, καὶ διοικουμένον, ὡς λέγεται, παρὰ τοῦ ἰδίου καπ. Πατᾶ, καὶ οὐ ἐδιοικεῖτο καὶ πέρυσι, θέλει ἐκπλεύσει εἰς τὸ Αἰγαίου πέλαγος κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Θαυμάζομεν, πῶς ἡ εὐτυχὴς ἔκβασις τῆς περυσινῆς ἐκστρατείας τοῦ αὐτοῦ καπ. Πατᾶ

δὲν ἀντεμείφθη καὶ τὴν συνήθειαν τοῦ Σουλτάνου μὲ τῆς κεφαλῆς του τὴν ἀφαιρέσειν.

Ἀπότπασμα γραφῆς ἐκ Λονδίνου ἀπὸ τὰς 17 Φεβρουαρίου.

Τὸ δια' τοὺς Ἕλληνας πραγματευθὲν δάνειον ἐτελείωθη μὲ ἐν ἀπὸ τὰ ἐδῶ ὑποληπτικώτερα ἐμπορικὰ ὀσπήτια ὑπὸ συμφορωτάτην καὶ ἀπροσδόκτον συμφωνίαν τοῦτέστι πρὸς 59 τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὴν ὁποίαν κατανατὰ νὰ ληφθῶσι καθαρὰ 56. Πρὸ ἡμερῶν τινῶν ἐπραγματεύθη δάνειον τοῦ Μεξικοῦ πρὸς 58 τοῖς ἑκατὸν, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἀγνοεῖτε ὅποια διαφερα' μεσολαβεῖ. Τῆς ὠφελείας ταύτης τὴν χάριν χρεωσούμεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἑλληνικὴν ἑταιρείαν, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἄσκον προσπάθειαν τοῦ κυρίου Βοβρύγκη. Ἡ ῥηθῆσα Ἑλληνικὴ ἑταιρεία συμφώνως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκρινε συμφέρον νὰ σαλῶσι τὰ χρήματα πρὸς τοὺς εὐγενεῖς Ἀδρῶν Βύρωνα, συνταγματάρχην Σταχυῶπου καὶ ἕνα ἄλλον Ἀγγλοῦ συνταγματάρχην εὐρισκόμενον εἰς Κορφούς (τοῦ ὅποιου ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα) ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ θῆλῃσιν τῆς Διοικητικῆς. Ὁ δὲ σκοπὸς τῆς τοιαύτης προνοίας εἶναι νὰ μὴν ὑποπέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν ἀντιπατριωτῶν, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὄφελος τοῦ ἔθνους.

Φαίνεται, ὅτι ἡ θεία πρόνοια βοηθεῖ τὸ γένος μας, καὶ ἀποφασίσασα τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, ἐκτελεῖ θαύματα.

Τὸ ῥηθὲν δάνειον ἀρχισε νὰ πραγματεύεται ἐνταῦθα μὲ ἐν τοῖς ἑκατὸν προσηκόν.

Ἐσωτερικά.

Ἐμάθομεν μὲ λύπην ἀνέκφραστον, ὅτι ὁ χριστιανικώτατος Ἀσιατικὸς Θεατῆς ἠσθένησεν ἐξ αἰτίας τοῦ τρόμου, τὸν ὅποιον ἐνέπνευσεν εἰς τὴν ψυχὴν του ἡ εἰδησις, ὅτι ὁ Μέγας Βεζίρης καὶ τῆς Αἰγύπτου

ὁ ἀντιβασιλεὺς μέλλου νὰ ἐκστρατεύωσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ δια' ξηρᾶς καὶ δια' θαλάσσης. Ἡκούσαμεν μάλιστα, ὅτι ἡ ἀσθένειά του εἶναι εἶδος ἀποπληξίας, ἡ ὁποία ἐσπλήρυνε τὸν ἐγκέφαλόν του, καὶ τὸ μυῶδες ἐκεῖνο μέρος τοῦ σώματος τὸ λεγόμενον καρδιά. Ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὴν ἀσθενειάν του, ἐμπεριέχει καθὼς λέγουσιν, μίαν πολύτιμον δωρεάν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅλας δηλαδὴ τὰς πανταχοῦ διαδεδομένας χριστιανικώτατας ἐφημερίδας του.

Ἡκούσαμεν, ὅτι ὁ Βεκίρ ἡγὰρ τῆς Πρεβέζης, ὅστις προλαβόντος εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τοῦτο τὸ φρούριον, ἐπηλύθη ἐσχάτως ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ μείναντας ἀγάδες νὰ ἐπιστρέψῃ ταχέως, διότι εἰ Ἕλληνας τῆς πύλῃς ταύτης ἔβρισαν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. (Ἡ ἀνωτέρω εἰδησις ἔχει χρεῖαν ἐπικυρώσεως).

Ἀπὸ τὸν εἰς Π. Πάτρας ὀθωμανικόν ὄλον τρεῖς φρεγάτται καὶ ἐν Βρίκιον ἐξέπλευσαν σήμερον ἀπὸ τὸν κόλπον, ἐπί σκοπῶ, φαίνεται, νὰ περιέλθωσιν ὀλίγον ἐπειδὴ εἶδον τὸν καιρὸν κάλλισον. Διὸ καὶ ὅταν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀρχισε νὰ πνέῃ ὀλίγος νότος, πάλιν εἰσέπλευσαν εἰς τὰς Πάτρας. Ὁμολογητέον ὅμως, ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ κυβερνήται ἔχου μεγαλοφυχίαν ἀξιοθαύμαστον. Μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐλήφθη καὶ μετ' ὀλίγον ἀπελύθη ἐν πλοιάριον Ἴονικὸν ἀπὸ μίαν φρεγάτταν Τουρκικὴν, ὁ κυβερνήτης τῆς φρεγάτας ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοιαρίου ἐν ἐνδεικτικὸν ἔγγραφον μετὰ τὴν ἐξῆς ἐννοίαν· ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς κυβερνήτης, μ' ὅλον ὅτι ἦτον μακρὰν ἀπὸ τῶν Π. Πατρῶν τὰ κανόνια, κατάρθρωσε μὲ μόνην τὴν φρεγάτταν του νὰ πιάσῃ τὸ Ἴονικὸν πλοιάριον. Ὁ Γραικὸς τὸν ἠρώτησε διατί ζητεῖ ἔγγραφον ταῦτον· δὲν ἠθέλει, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ὁ ὀθωμα-

ρός, ὅτι ἐνδέχεται νὰ γένηω πασῶς, ἔχων
ταυτοῦτον ἔγγραφον ἀνά χεῖρας;

Μετολόγιον) Τριακόσιοι Τούρκοι ἰππεῖς
ἐξήλθον ἀπὸ Ναυπακτον καὶ ἐπροχώρησαν
εἰς τὴν κακῆς θαλάσσης· οἱ συνιστώντες τὴν
φυλακὴν ἐκεῖνου τοῦ μέρους Ἕλληνας τοὺς
ἐκτόπισαν· οἱ δὲ ἔχθροί φοβηθέντες διὰ
τὴν ἀπειροδοκίαν, ἐπέσρεψαν παρευθῆς.

Τὸ πολεμικὸν τῶν Ἑλλήνων πνεῦμα ἐ-
παρρησιάζει μὲ Ἀργυρομαεῖς ὅλας τὰς διὰ
ἡπείρου καὶ θαλάσσης τοῦ ἔχθρου παρασκευάς.
Ἰερειμένουν ὅλοι ἐκεῖνην τὴν στιγμήν, ὡς
ἐξέφροντες ὅτι εἶναι πρόγμα ἀναπέφυκτον.
Ὅσοι εἶναι ἐνθουσιαστῆται ἀπὸ τὰ πλέον
ἀγενῆ αἰσθητά· εἶναι ὅλοι πεπεισμέ-
νοι ὅτι εἰν γενναῖος ἀντισταθῶσι καὶ εἰς
τὰς τελευταίας ταύτας τοῦ τυράννου δυ-
νάμεις, θέλουσιν ἀτραλλίσαι διὰ παντός τὴν
γῆν τῶν πατέρων τῶν τῆν ὅποσαν ματαί-
ως ἔσπασαν στρατεύματα ἐπ' ἑαυτῶν ποτὲ εἰς
αὐτοὺς τοὺς τόπους δὲν ἐσυστήθησαν, καὶ
οἱ ὅποιοι ἐστρατοπέδευσαν μὲνον καὶ μόνον
διὰ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσωσι, καθὼς οἱ Νο-
μάδες ὅταν εὐρίσκωσι τοὺς ὠραίους καὶ πα-
χεῖς διὰ τὰ παίμνια τῶν λειμώνων.

Ὁ Παστῆς τῆς Σκένδρας ἐφθάσεν εἰς
Ἐλμπατᾶν· οἱ Μπεῖδες καὶ ἀγάδες τῶν
Ἰωαννίνων συνέρχονται διὰ νὰ βουλευθῶ-
σι καὶ νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τρίτην κατὰ τῆς
Αὐτικῆς Ἑλλάδος ἐπιδρομὴν. Εἰς ὅλας
αἰτάς τὰς ἐτοιμασίας ὁ Ἕλλην τῆς Αἰ-
τωλίας καὶ Ἀκαρνανίας γίνεται πάντη ἀ-
φοβος, ἐπειδὴ γνωρίζει μὲ ποίους καὶ περὶ
ποίου μέλλει νὰ πολεμήσῃ.

Αἱ νῆσοι τῆς Ὑδρας Σπερτζιῶν καὶ Ψα-
ριῶν ἐτοιμάζουσι τὸν Ἑλληνικὸν μας στόλον,
ἕστις εὐτυχῶς καθ' ὅλας του τὰς ἐκτρα-
τείας ἐθροίμβευσε κατὰ τῶν ἀψύχων καὶ
ἀνάνδρων ἔθνοματικῶν κολοσσῶν· ὡς ἐλ-
θῶσι, φωνάζουσι καθημερινῶς οἱ ναῦται μας.
ὡς ἐλθῶσιν ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν φορᾶν
διὰ νὰ μάθωσιν ὅποια κατορθύσιν ἄνδρες

ἐλεύθεροι ἐναντίου χαιῶν ἀνδραπόδων.

Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα πανταχοῦ τρέ-
φει τὰ σωτηριώδη ταῦτα φρονήματα. ὁ
λαὸς ἐπιθυμεῖ καὶ θέλει νὰ ἦναι ἐλευθε-
ρος. θέλει νὰ γενῆ ἔθνος τιμίον, ἔθνος
οἷον ἐσάθη τὸ τῶν προγόνων του, καὶ τέλος
καλοὶ ἄνθρωποι καὶ καλοὶ πολῖται.

Ἄλλα διὰ συνεργείας τοῦ πονηροῦ θαί-
μονος δὲν λείπουσιν ἀναμεταξύμας, καὶ
ἄνθρωποι μισόκαλοι καὶ ἀντιπατριῶται,
οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὸ ὄνομα χριστιανοῦ ζητοῦσι
νὰ ἀντικαταστήσωσι τοὺς Σατραπάς καὶ
Οὐλεμάς. Τὸ ἔθνος γνωρίζει αὐτοὺς
κάλλιστα. Τί ἐλπίζουσι νὰ ἀποκτήσωσι
λοιπὸν αὐτὰ τὰ ἀνθρωπάκια; ὄχι ἀλλο
βέβαια κατὰ τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἑλ-
λήνων, τὸ μῖσος τῶν, καὶ τέλος, ὅταν ει-
κκοπραξίαι τῶν δημοσιευθῶσι, τὸν ἐξε-
στρατιμῆν ἢ τὸν θάνατον.

Οἱ Ἕλληνες δὲν θέλουσιν ἐπισθοδρομή-
σει πλέον· πόλεμος ἐπιστηριγμένος εἰς τὰ
πλέον βέβαια τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνθρω-
πότητος δικαιώματα, καὶ διαρκῶν τίεσσα-
ρα ἡδὴ ἔτη θέλει κάμει λαμπρὰς εἰσέτι
προόδους. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν Διοικήσιν,
καὶ (χάρις τῇ θεῇ προνοίᾳ) ἡ Διοίκησις
αὕτη φαίνεται τῷ ὄντι ἀξία ἐνὸς ἔθνους
τὸ ὅποιον θέλει νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸν βα-
θμὸν, ὅπου ἦν καὶ πρότερον. Τί ἔχουσι
λοιπὸν νὰ φοβῶνται; Τοὺς Τούρκους, ἢ
τὴν γνώμην τῶν; Οὐδὲν βέβαια. ἐπειδὴ
ὅσον διὰ τοὺς πρώτους οἱ Ἕλληνες εἶναι
γενναῖοι τῆς πατρίδος ὑπερασπισταί· διὰ
δὲ τὸ δεύτερον ἔχουν τὴν ἰσορίαν τὸν
μέγαν καὶ ἀληθῆ τῶ κόσμου κριτῆν, καὶ
ὅλα τὰ συμβεβηκότα,

Λόνδρα 4 Ἰαν. 1824.) Εἰς τὸ Μάνκε-
σερ ἐσυστήθη μία ἀλλῆ φιλελληνικὴ ἑται-
ρεία, τῆς ὅποιας τὰ ἀποτελέσματα προχω-
ροῦσι καθημερινῶς μὲ συνερείαν. Μία συ-
νεισφορά, ἀπὸ τετρακοσίας λύρας σερλίνας
ἐσυνάχθη ἕως τῶρα, καὶ ἐλπίζομεν νὰ
αὐξήσῃ πολὺ περισσότερον, Ὁ Κ. Βλακίε

ρος εὐρίσκειται παρὼν εἰς τὸ Μάνκεσερ, καὶ συμβουθεῖ τὴν ἑταιρείαν αὐτὴν καὶ διὰ μέ-
σου τῶν πληροφοριῶν ὅπου τῆς δίδει, καὶ διὰ μέσου τῆς ἰδιαίτερας του δραστηριότητος·

(Τίμες)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 25.

Τὰ πλείω ἐφελῆ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μισολόγιον τῆ 26 Μαρτίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μισολόγιον) Ἐπτά πολεμικά πλεία τῶν ἐσθίων ἡμερῶν ἐβήκον ἀπὸ τὸν κέλευθον, καὶ ἔσαν ἐδῶ ἀραγμένα, τὴν 22 τὸ πρῶτὸν πάλιν εἰσεπλευσαν.

Τὸ σῶμα τῶν Σουλιωτῶν εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς Ξηρομέρον. Τὴν 21 τοῦ τρέχοντος ἀνταμωήθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀρκάτου Βάλτου καὶ Ξηρομέρον μετὰ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Σουλιωτῶν εἰς Μπαμπίνι, διὰ νὰ συζητηθῶσι περὶ τῆς ἐκστρατείας, καὶ νὰ λάβωσι ἐκ συμφώνου τὰ ἀρμοδιώτερα μέτρα.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 23 ἔφθασαν γράμματα τῆς Διοικήσεως ἀπὸ Κρανιδίου μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ κατωτέρω πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπισηλὴ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ Ἰαν. ἀναφορᾶς τῶν.

Πρ. Φ.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
α. 5 & 6.)

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου ἀναφερθεῖσάν, εἰς ἣν εἶδεν, ὅτι ἔγινε πασιθῆλος, καὶ εὐχάριστος ἡ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῆς ἀλλοίωσις τῶν διοικητικῶν μελῶν. Ἡ Διοίκησις, Κύριοι, ἕξει οὐδὲν ἄλλο τὰ

κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν ἀκριβέως ἔλαβεν ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν, καὶ ἤδη καταγίνεται νὰ ἐπιταχίσῃ τὰ μέτρα· μὴν λείπετε ὁμῶς καὶ ἡ φιλογενεστάτας ἀπὸ τῆς νὰ χρηγηθῆτε εἰς τὰς ἀνάγκας τὰ δυνατά σας μέσα μετὰ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην Ἑλληνικὴν προθυμίαν. Ἐχρηστε τὸν καλὸν πατριώτη Κύριον Α. Μικροκορδάτον, ὅστις ἕξει νὰ σας ὁδηγῆ, καὶ εἰς τὰ ἔθνηκα συμφέροντα, καὶ εἰς τὴν ἀληθῆ δόξαν εἰς τὸν τόπον σας ἀρχίσαν τὰ εὐγενῆ καὶ λαμπρὰ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι φωταγωγήσει τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν τῶν φιλοτιμηθῆτε λοιπὸν, ὥστε μὴδ' ἀτομικὴ ἐξαιρέσις νὰ γενῆ. Ὑγιαίνειτε.

Ἐν Κρανιδίῳ τὴν 4 Μαρτίου 1824.
(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κουντουριώτης. Παναγιώτης Μπότσης. Ἰωάννης Κολέτις. Ἀναγνώστης Στυλιανοῦ. Νικόλαος Λέντος. Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς Π. Γ. Ρόδιος.

Κρανιδίον 5 Μαρτ. Εἰδήσεις ἐπίσημα.

Ἡ Διοίκησις, ἥτις ἀπεφασίσει νὰ βάλῃ Φρουρὰν ἰδικὴν τῆς εἰς τὸ Παλαμίδι, καὶ νὰ μεταβῇ ἡ Ἰδία εἰς Ναύκλιον, εἰάν δὲ ὁ μέχρι τοῦδε φρούραρχος ἤθελε δεῖξει ἀπειθεῖαν, νὰ τὸν ἀποκλεισθῆ διαζηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἔκαμιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας, καὶ ἔδωκε τὴν Πρ-

ἄρχου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Κύριος Γ. Κουντουριώτης ἐπέβη εἰς τὸ πολεμικὸν πλοῖον τοῦ ναυάρχου Μιαούλη, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου καὶ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν.

Πλεῖστα ἰκανὰ τοῦ ἐχθροῦ πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ ἐκβῆκαν ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον, τὰ ὅποια ἴσως διευθύνονται εἰς Ἀλεξάνδρειαν, διότι κηρύττεται ὡς ἀληθές, ὅτι ὁ Μεχμέδ-Ἀλῆς Σατραπῆς τῆς Αἰγύπτου, ἐδέχθη παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἀρχιστρατηγίαν

Σήμερον ἐπέστρεψαν ἀπὸ Κρήτην οἱ ἀπεσταλμένοι παρὰ τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ πληροφορηθῶσιν αὐτοφει τὴν ἀληθῆ κατάστασιν ταύτης τῆς νήσου· αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἔδωσαν εἰς τὴν Διοίκησιν, δὲν εἶναι τόσοι εὐχάριστοι. Ὁ λαὸς τῆς Κρήτης δὲν εἶναι τόσοι μάχιμοι, διότι ἐπὶ τῆς τυραννίας, ἐκτὸς τῶν Σφακιανῶν, οἵτινες δὲν εἶναι πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν, κἀνείς δὲν ἀπλοφοροῦσεν. Εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν δύο σημαντικῶν ἐπαρχιῶν Σελήνου καὶ Κισσάμου, κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, συνέτρεξε περισσώτερον τὸ σῶμα τῶν ξένων Ἑλλήνων τὸ ὅποῖον εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ ἀρμολῆς Κ. Ε. Τομπάζης· ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα, μὴ λαμβάνον τοὺς μισθοὺς τοῦ τακτικῶς διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χρημάτων, ὠλιγόσκει πολὺ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ καμμία ἀντίστασις ἀξιόλογος εἰς τὰς καθημερινὰς ὄρμας τῶν ἐχθρῶν δὲν ἔγινε, καὶ οὕτοι ἐσχάτως ἐπρόξενον μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς χριστιανούς. Μ' ὅλον ὅτι ἐλίγη βοήθειαν χρειάζονται οἱ Κρήτες διὰ νὰ λάβωσι πάλιν τὴν ὑπεροχὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς, καὶ νὰ τοὺς ἀπολείψωσιν εἰς τὰ φρούρια· εἶναι ἐπιανετὴ ἡ ὑπομονὴ καὶ ζήλος τοῦ Κυρίου Ε. Τομπάζη καὶ τινῶν προκρίτων τῆς νήσου, οἵτινες εἰς τοῦτον τὸν κίνδυνον, καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην χρηματικὴν ἄνδειαν, μετεχειρίσθησαν κάθε τρόπον διὰ νὰ σί-

νομηθῶσιν ἄλλοτε ἀχρήματα καὶ νὰ ζεῖλον εἰς Ἰδραν καὶ Πετζας, ζητοῦντες δέκα ἢ ἑνδεκα πλοῖα· ζητοῦν δὲ ξεχωριστὰ καὶ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν μὲ ἰδιότητος ἔξοδα νὰ ζεῖλη 1500 μισθωτοὺς στρατιώτας. Αὐτὴ ἡ βοήθεια εἴαν φθάσῃ ἐν καιρῷ, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἡ Κρήτη κατασταίνεται ἐκτὸς κινδύνου.

Ἀπάντησις τοῦ Βουλευτικοῦ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζαίρη (ἴδε ἀρ. 12)

Περ. β') ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ἀρ 685.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.
Πρὸς τὸν Πανευγενέστατον Κύριον
Ἀνδρέαν Ζαίρη.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἡ ἐπιστολὴ σας ἐκδοδομένη τῇ 27 Ἰαννουαρίου μηνός, ὃ ἥς ἐξαιτεῖσθε τὴν παραίτησίν σας ἐκ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ χύρου, εἰς ὃν ἡ Πατρίς Σᾶς ἐξελέξατο, καὶ τὸν ἑποῖον πρὸς εὐχαρίστησιν αὐτῆς καὶ τιμὴν τοῦ ὑποκειμένου Σας ἐπέσχετε ἀξίως, ἐναδειχθέντες μὲ ὅσα χαρακτηρίζουσι τὸν φρόνιμον, εὐπειθῆ καὶ ἐνάρετον πατριώτην.

Ταῦτα εἶδος τὸ Βουλευτικὸν (Σᾶς ὁμολογεῖ, Κύριε, τὸ ἀληθὲς αἶσθημά του) ἔδυσκολεύθη τὰ μέγιστα νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὴν αἰτησίαν Σας, καὶ ἐς βέβαιον, ὅτι, ἂν δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ Σᾶς εὐχαρίστησῃ, καὶ εἴαν δὲν ἦτον πεπεισμένον, ὅτι καὶ ἄλλως δουλεύοντες τὴν Πατρίδα, δεῖλει χρῆσιμῶστε τὰ μάγιστα, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σκέψεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἦθαι εἶναι ἡ ἀρηγίσις· ἡ δὲ ἀδιστάκτως ἐλπίζον καὶ μείζονας τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδουλεύσεών Σας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀναμένει τὴν ἴδραν νὰ ζεῖψῃ καὶ δημοσίως τὸν κολλᾶκις εὐφημισθέντα εἰς τὰ τοῦ ἔθνους

πρακτικᾶ Κρήτου Ανδρέαν Ζητήην.

Τῆς 25 Φεβρ. 1824 ἐν Κραυδίῳ.
(Τ, Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος Βρισθένης Θεο-
δώροτος. Ὁ ἀ. Γραμματεὺς Ἰωάν-
νης Σκανδαλίδης.

Αἱ πανταχοῦ διαδοθεῖται λυπηραὶ τῆς
Κρήτης εἰδήσεις ἕκαμην μεγάλην προσβο-
λήν εἰς τὰ πνεύματα τῶν Πατριωτῶν,
καὶ ζωρᾶ ἐνεγράφαζαν εἰς τὰς Καρδίας των
τὴν λύπην καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Μέγα
δίκαιον ἔχομεν, ἄνδρες Ἕλληνες, νὰ λυ-
πώμεθα ἀκούοντας τὰς τραγικωτάτας εἰδήσεις
τοσούτων χιλιάδων ἀδελφῶν μας, ἐξ ὧν
οἱ μὲν ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν ἀπανθρώπων
Βαρβάρων τὴν μάχαιραν, οἱ δὲ ἠχημα-
τίστησαν, καὶ ἐπωλήθησαν εἰς τὴν γῆν τῶν
Ἀφρικανῶν, καὶ ἄλλοι τέλος πάντων ἐλε-
εινῶς ἀπέθανον εἰς ὄρη καὶ εἰς τὰ σπή-
λαια ἀπὸ τὰς βατάνους καὶ ταλαιπωρίας
τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους. Πόσον σκληρὸν
εἶναι νὰ σερῶμεθα ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα
χιλιάδας Ἑλλήνων ψυχάς, αἱ ὁποῖαι ἐλε-
εινῶς ἀπόλλυνται διὰ νὰ χρησιμεύσωσι
μόνον καὶ μόνον εἰς χορτασμὸν τῆς ἀχορ-
τάσου λύσσης τῶν αἰμοβόρων λύκων τῆς
Πατρίδος μας, καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι
τὰ αἰσχρὰ καὶ ἀτελήγη πάθη τῶν
διερθαρμένων ἑπαδῶν τοῦ αἰσχίρου
Μωάμεθ! Πόσον σκληρὸν νὰ σερῶμεθα
τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποί-
αν ὅταν δευθὲν Δέλονται, ἀναγεννηθῶσι νέοι
Φειδίαι, μὲ βαθεῖς ἀνασεναγμοὺς Δέλουσι
τὴν ζωγραφίζου ὑπὸ τὸ σχῆμα γυναικός,
ἡ δεξιὰ τῆς ὁποίας χεὶρ νὰ λείπῃ! Πόσον
σκληρὸν νὰ σερῶμεθα μίαν νῆσον, ἡ ὁποία
διὰ τῶν ἀφθόνων προϊόντων τῆς ἠθέλε
χορηγεῖ ἐτησίως τὴν πλεον μεγάλην χρη-
ματικὴν ποσότητα εἰς τὸ ἔθνικόν ταμιεῖον!
Ἄλλὰ πλέον σκληρὸν, πλεον αισθαντικόν,
καὶ ὅπως ἀνάξιον τῆς τιμῆς μας εἶναι τὸ
νὰ ἀκούωμεν ὅτι ὀκτακισχίλιοι ἔχθροὶ ἠ-
ξιώθησαν νὰ κατεξουσιάζωσι καὶ νὰ ὑπο-

δουλώσωσι μίαν ἐλόκληρον Κρήτην!

Ἐὰ τοῦ τραγικωτάτου τούτου συμβόντος
διοικούντες καὶ διοικούμενοι θέλομεν δι-
δαχθῆ ὅποια κακὰ ἐπιφέρει ἡ ἀμέλεια καὶ
κατοχρησις τῶν ἱερῶν ἐκάστου πρὸς τὴν
πατρίδα χρεῶν. Τὸ παράδειγμα τῶν συμ-
φορῶν τῆς νήσου ταύτης θέλει μας ὠφελῆ-
σει νὰ κινηθῶμεν εἰς τὸ μέλλον μὲ τὴν
πλεον ἀπαρόβατον ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν
μας τούτων, καὶ οὕτω διὰ τῆς συμπνσίας
καὶ προγενιότητος γενναϊότητος δὲν θέ-
λομεν χάσει οὐδεμίαν ἐλπίδα ν' ἀποδιώξω-
μεν τὴν βδελυρῆν τοῦ Μωάμεθ σημαίαν
ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ Μίνωος. Τῆς νο-
μιμοτάτης καὶ Σεβαστῆς ἡμῶν Διοική-
σεως ἢ πρόνοια, μικρὰ ἀπὸ τῆς ἄλλης
Ἑλλάδος στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ βοήθεια,
καὶ τέλος, τὸ μόνον ὅπου ποσῶς δὲν πρέ-
πει νὰ παραβλεφθῆ, ἀρχηγὸς ἀξίος καὶ ἔ-
μπειρος νὰ διευθύνῃ τὸν στρατὸν εἰς τοὺς
κατὰ γῆν πολέμους, ἰκανὸς νὰ συγκεν-
τρώτη τὰς ἐπιπέτους δυνάμεις, καὶ νὰ βάλῃ
εἰς τάξιν τοὺς λευκορίτας, εἶναι τὰ
πλεον ἰκανὰ μέσα διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν
τὸν ἱερόν μας τούτον σκοπόν.

Οἱ ἐνοπλοὶ τῆς νήσου ταύτης Ἕλλη-
νες εἶναι διπλάσιοι παρὰ τὰ τουρκικὰ ἐν-
τόπια καὶ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα. ἄλλ'
ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τῶν ἀπίστων ὀθωμα-
νῶν ἡ τυραννία ἐκεῖ ἐνεργεῖτο μὲ περισσο-
τέραν θηριώδη ἀγριότητα καὶ ἀπανθρωπί-
αν παρὰ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη.
Ὅθεν ὁ τοσούτον σκληρὸς ζυγὸς κατήντησεν
ὥστε τῶν Κρητῶν τὰ πνεύματα καὶ φρονή-
ματα νὰ ἦναι ἀπλά', ἀθῶα καὶ νὰ μὴν
ἐκτείνωνται τοσούτον εἰς ὑψηλὰς καὶ ἐλευ-
θέρας ιδέας ὅταν ὁμως συνοδευθῶν,
ὡς εἶπομεν, τὶ ἠθελον δυνηθῆ νὰ κατορθώ-
σωσιν ὀκτακισχίλιοι ἔχθροὶ, καὶ μάλιστα εἰς
τὴν ἔκτασιν τῆς Κρήτης; Δέλουσι κλει-
σθῆ ἀφεύκτως εἰς τὰ τεῖχη των. καὶ ὅταν
ἔπαξ πολιορκηθῶσι τὰ φρούρια, καὶ συ-
ναχθῶσιν ἐν τάξει ἐν μόνον ἕτος τὰς

Θυμικά εισοδήματα, τὸ ταπεινὸν τῆς Κρήτης θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν τὰ πληρωιῶν τῶν ὀλοκληρῶν διὰ τὴν φυλάττη καὶ τὴν παλιερῆ τὰ φρουριά τῆς, καὶ τὰ ἔχη καὶ ὄσους κατὰ ξηρὰν χρειάζεται μισθωτοὺς στρατιώτας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣ ΕΙΣ.

Ὁ ΣΤΑΤΕΣΜΑΝ ἡμερῆς τῆς Δόμθρας κατὰ τὴν 12 Ἰανουαρίου ε.ν. περιεχει τὴν ἐξῆς ἀξιοσημείωτον εἰδησιν περὶ τῆς Βρασιλίας.

Τὰ τελευταῖα νόσσηματα ἀπὸ Ρίο-Γρανέρον τῆς 27 Νοεμβρίου φανερόνουν, ὅτι κατὰ τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ νέος Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας, δὲν μὲνεν πλέον ἀμφιβολία, ὅτι ὁ σκοπὸς του εἶναι ἡ τὰ διαφυλάξῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρός, του τὸ πλοῦσιον βασιλείου τῆς Βρασιλίας, ἢ τὰ λάβῃ ὁ ἴδιος τὴν ἀκόλυτον ἐξουσίαν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Φαίνεται, ὅτι ὀλίγας ἡμέρας πρὶν γραφῆναι τὰ ῥαθέντα γράμματα διέλυσε τὴν νομοθετικὴν συνέλευσιν, ὡς καιρὸν ὅπου αὐτὴ καταστάσεως εἰς ἐν οὐτωδίστατον ὑποκειμένον ὄπλοισι εἰς τὴν ἐστάσιν ἑνὸς πολιτεύματος εἰς Βρασιλίαν, τοῦ ὁποῖον τὰς βάσεις φαίνεται τὰ ἀπεδεχθῆ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Αὐτοκράτωρ. Οὗτος δὲν εὐχαρισθῆ μόνον τὰ προεῖξῃ τὴν ἀπλήν διαίτησιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ἀλλ' ἔκρινεν αἰώμας πρῶτον τὰ διορίση τὰ βάλουν εἰς φάλαξιν καὶ ἐκεῖνα τὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ σώματος, τὰ ὅποια ξεχωριστὰ ἐγινώσκοντο, ὅτι ἔχουν φιλελεύθερα φρονήματα· αὐτὰ ἔπειτα ἐπυλλήφθησαν καὶ ἐστάθησαν μετὰ τὴν πλείον εἰς τὸ Καβρε-δὲ-Γραῖς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διελέθη ἡ συνέλευσις, καθήρηθησαν αἱ μινίστροι, καὶ τὸ νέον μινιστέριον ἐστάθη ἀπὸ ὑποκείμενα τὰ ὅποια, ἀγκαλιὰ τὰ ἔχοντι δημοκρατικὰς ἀρχάς, μ' ἔλον τούτο φαίνεται, ὅτι κλίνουσι εἰς τὸ τὰ θυσιάζουσι ὁποσοῦν τὰ ἴδια των συμφέροντα.

Αἱ ἡμερῆδες τοῦ Παρισίου, εἰς τὴν 27 Ἰανουαρίου ε.ν., εἰς τὰς περὶ Βρασιλίας εἰδησεις φανερόνουν ὅτι ἡ συνέλευσις διελύθη εἰς τὰς 12 Νοεμβρίου, καὶ εἰς τὰς 14 ἐξεδόθη μία προκήρυξις τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι τὴν ἀποδείξῃ, ὅτι κατὰ τὴν καιρὴν καὶ ὁμόφωνον θέλησιν ὁ Αὐτοκράτωρ, ὁ ΠΑΝΙΟΤΙΝΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ τοῦ λαοῦ, ἐπαγγυρεῖ εἰς τὴν στήριάν τῆς ἐπικρατείας, καὶ θέλει βεβαιώσει τὸ ἔθνος καὶ μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς του· ὅτι τὰ ἄλλόιστων τιῶν ἀνθρώπων, ὅπου κινδυνεύουσι ἀπὸ τὴν ἀλαζουσίαν, καὶ φιλοδοξίαν, ὀλίγον ἔλλειψε τὰ προξενίστη τὸν ἀφανισμόν των· ὅτι εἰάν ἡ συνέλευσις δὲν διελύετο, ἡ φηρηκεία των ἤθελεν ἐξουδεκωθῆ, καὶ ἤθελεν σχηματισθῆ μετὰ αἵμα τὰ ἡμέτερά των· ὅτι μία νέα συνέλευσις ἐσυγκαλέσθη, ἢ ὅποια καθὼς συγκροτήθη, θέλει βεβαιωθῆ περὶ ἑνὸς πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος Αὐτοκράτωρ θέλει παρρησιάσει. Τέλος πάντων βεβαιώνει, ὅτι ἡ ὑκασις των κρατηθέντων ὑποκείμενων δὲν θέλει κινδυνεύει καὶ αἱ οἱ κομῆναιαί των θέλουσι μὲνεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Διοικήσεως.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὰς 20 (8) τοῦ τρέχοντος ἐδημοσιεύθη νέα ἐν Μετολογίῳ Ἐφημερίς ἐπιγραφομένη **ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ**. Τῆς Ἐφημερίδος ταύτης τὰ ἄρθρα θέλουσι δημοσιεύεσθαι κατὰ τὴν ὁποῖαν διάλεκτον θέλουσι παρησιαζοῦνται εἰς τοὺς ἑκδότας.

Θελεὶ ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομοῦδος τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Οἱ Συδρομηταὶ αὐτῆς θέλουσι πληρῶναι κατ' ἔτος ἐξ Ἰσπανικὰ τάλληρα, δίδοντας ἀνα δύο εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς καθε τετραμηνίαν.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὰ γίνωσι συδρομηταὶ ἢ καὶ τὰ ἐλλῶσιν ἄρθρα καὶ εἰδησεις, τὰ διευθύνονται ἐνταῦθα πρὸς τὸν τυπογράφου Κύρ. Δ. Μετθνεῖα· ἢ πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἐλληνικῶν

Χρονικῶν, Κύριον Δ. Ι. Μαίηερ· ἢ εἰς τοὺς πρωτίστους τῶν ἀπανταχῶ βιβλιοπωλῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεῖν ἐξόδων θέλουσι φροντίζει τὴν ἐξαποστολὴν των.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 26.

Τὰ πλείω ὀφέλιμ., τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μετολόγηται τῆ 29 Μαρτίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τῆν 26 τοῦ τρέχοντος τοῦ κράτευμα, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς ἑπόμερον, ἔφθασε, κατὰ διαταγὴν Ἀνωτέραν, εἰς Ανατολικόν, ὅπου ἐμβήκε με ταχύτητα τὴν αὐτὴν ἐπέραν, συγκείμενον ἀπὸ 1500 ἀνθρώπων. Ἡ κοινὴ ἀσφάλεια ὑπαγόρευσε τὴν Διοίκησιν νὰ λάβῃ τέτοια δραστήρια μέτρα καὶ εἶναι βεβαία εἰς τὸν ζῆλον, καὶ τὴν δικαίαν κατὰ τῆς κακίας ἀγανάκτησιν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐμψυχωμένοι οἱ ἀρχχοὶ καὶ στρατιῶται τούτου τοῦ τάγματος, ὅτι θέλουσιν ἐνεργῆσαι ἀκριβῶς τὰς σωτηριώδεις προσαγὰς τῆς. Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλομεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώσας μας αὐτὴν τὴν περίστασιν.

Εἰς κανὸν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος δὲν εὑρίσκεται ἀξιόλογος δύναμις ἐχθρική· μόνον εἰς Μαυρίλον καὶ Κάψι, χωρὶς συνοριακὰ τῆς Νέας Πάτρας πρὸς τὸ Καρικενῆτι Ἀλβανός τις ἀρχηγός, ὀνομαζόμενος Πράχος με περίπου 600. Ὁ στρατηγὸς Γιαννακῆς Γιολλάτης, ὅστις εἶναι δι-ορισμένος εἰς φύλαξιν τούτων τῶν συνόρων, λαμβάνει ὅλην τὴν δυνατὴν πρόνοιαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν των· ἤδη σέλλονται ἐντεῦθεν διὰ τὸ στρατόπεδόν του τροφαὶ καὶ πολεμικὰ φόδια. Ἡ Διοίκησις εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ἀγρυπνῆ τὰς τροφὰς δι' ὅλα τὰ στρατεύματα, διότι ἡ χώρα τῆς Δυτικῆς Ἑλ-

λάδος εἶναι δι' ὅλου γερημένη ἀπὸ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τῶν στρατιωτῶν· μόνον τὸ κρέας ἔχουσι οἱ στρατιῶται εἰς ἀφθονίαν.

Ἀπὸ Κρανίδιον νεωτέρας εἰδήσεως δὲν ἔχομεν· ἔξυρρομεν μόνον διὰ σώματος ἀπὸ ὑποκείμενα ἐλθόντα ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Πελοποννήτου, καὶ μαλιστα ἀπὸ Τριπολιτῆσιν, ὅτι συγχρόνως μετὸν ἔρχε- μόν των πλοίων, τὰ ὁποῖα ἡ Διοίκησις ἐξείλεν εἰς Ναύπλιον, ὑπῆγεν ἐν σώμα, καὶ ἐκυρίευσεν τοὺς Μύλους. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν διάφορα ἄλλα σώματα, ἔχοντα προηγουμένως τὰς διαταγὰς τῆς Διοική- σεως, ἔφθασαν ἔξω τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἡ Διοίκησις ἦλθεν εἰς Ἄργος. Εἰς Τριπολιτῆσιν ὁ λαὸς σέβεται τὴν Διοίκησιν, καὶ πολλάκις μάλιστα ἐξείλεν ἀπεσταλμέ- νους εἰς Κρανίδιον. Ὅσοι ἐναντιοῦνται εἰς τὰς προσαγὰς τῆς ὀλίγου ὀπαθοῦς εὐ- ρίσκουσι. Δὲν θέλομεν ἀργῆσαι νὰ λάβω- μεν ἀκριβεστέρας εἰδήσεις τόσον περὶ Ναυ- πλίου, ὅσον καὶ περὶ Κορίνθου.

Πρὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν διεσπάθη ἡ σκλη- ρὰ φήμη τῆς ἀτυχοῦς ἐφόδου εἰς τῆς Κορώνης τὸ φρούριον, καὶ ἀσιελούτως θέ- λαι εἶσθαι περιέργων τὸ κοινὸν νὰ μάθῃ πῶς ἠκολούθησε τὸ τραγικὸν τοῦτο συμ- βεβηκός. Διὸ καὶ καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀ. ἀγνωστὴν αὐτοῦ τὰ ἐξῆς· ἔπειθ' εἶλε

ιδεῖν ὁ ἀναγκώσης μεθ' ἑλπίην τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἠρώϊκοτάτης ταύτης ἐπιχειρήσεως. Ἐπιτομή τῶν συμβάντων εἰς τὴν ἀτυχήν τῆς Κορώνης ἔφοδον.

Βεβαρυμένοι οἱ Κορωνάιοι καὶ πολιορκῶσι τρία ἔτη ὀλόκληρα φρουρίον, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν θέσιν του πάντοτε ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος εἶχε τὴν εὐκαλίαν νὰ προμηθεύῃ μ' ὄλα τὰ ἀναγκαῖα, ἀπεφάσισαν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἢ ν' ἀποθάνωσιν ὡς ἄνδρες γενναῖοι, ἢ νὰ κυριεύσωσιν ἐξ ἔφοδου τὸ φρούριον, καὶ νὰ καθαρίσωσι τὴν πατρίδα των ἐντελῶς ἀπὸ τῶν τυράννων τὸ μῖασμα. Διὸ καὶ συνελθόντες πανταχόθεν, καὶ ἱκανῶς συσκεφθέντες περὶ τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου, ἀπεφάσισαν νὰ καλέσωσιν εἰς βοήθειάν των καὶ δεκάσις πεντήκοντα μισθωτοὺς ἀπὸ τοὺς ἐν Ναυπλίῳ Βουλγάρους.

Μαθόντες δὲ, ὅτι οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοὶ, διὰ προτροπῆς τοῦ φρουράρχου Ἀχμεθ-πέη ἐκαθέρισαν τὴν τάφρον, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλῶν χρόνων εἶχαν σκάψει οἱ Ἑνετοὶ, ἔλαβον τ' ἀναγκαῖα περὶ τούτου μέτρα, καὶ κρυφίως ἔσειλαν νὰ καταμετρήσωσι τὸ ὕψος τοῦ τείχους. Ἐπειδὴ δὲ ἴδον, ὅτι τοῦτο δὲν ὑπερέβαινε τοὺς εἴκοσι πόδας κατεσκευάσαν ἐξ κλίμακας ἀναλόγους ὡς πρὸς τὸ ὕψος, καὶ μίαν γέφυραν κινήτην, καὶ προετοιμασθέντες μ' ὄλα τὰ χρειώδη, τὴν νύκτα τῆς 13 τοῦ ῥηθέντος μηνός, νύκτα δὲ ὄλου σκοτεινὴν καὶ ἀσέληνον, ἀπεφάσισαν νὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν τὸν σκοπὸν των, ἔχοντες ἀρχηγὸν τὸν στρατηγὸν Ἀντωνάκην. Ὁ στρατὸς αὐτῶν ὅλος ἐσυμπροσῆτο εἰς τρισχιλίους, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Γρίβας μ' ἑκατὸν ἐξήκοντα ῥουμελιώτας.

Μετὰ τὰς συνήθεις πρὸς θεὸν παρακλήσεις τεσσαράκοντα ἐκτὼς ἐκτόσοι ἥρωες ἀποφάσισαν νὰ ἐπακουσθῶσιν τὰς κλίμακας εἰς τὸ τεῖχος, καὶ πρῶτοι νὰ ἀναβῶσιν· ἄλλους δὲ ἑκατὸν τριάκοντα διώ-

ρισεν ὁ στρατηγὸς νὰ ὑπάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι μέρος, διὰ νὰ προεξησώσι θόρυβον πλασὸν μετὰ τὰ ὄπλα των, ὅταν ἀκούσωσιν, ὅτι οἱ πρῶτοι εἰσῆλθον εἰς τὸ φρούριον, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμειναν ἐκεῖ πλησίον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ των.

Ὅταν αἱ κλίμακες ἐβάλθησαν, καὶ τὸ πᾶν ἠτοιμάσθη, πρῶτος ὁ γενναῖος Κατζάνης ἀνέβη εἰς τὸ τεῖχος, καὶ ἀκολούθως κατὰ τὸ παράδειγμά του καὶ οἱ λοιποὶ. Μαθὼν τοῦτο ὁ στρατηγὸς ἐπρόσβαξε παρευθὺς τοὺς Βουλγάρους νὰ τρεῖωσι χωρὶς ἀναβολὴν εἰς βοήθειαν· ἀλλ' οὗτοι δὲν ἤξεύρω πόθεν παρακινούμενοι, δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ στρατηγοῦ των, ὅσις βλέπων τότε τὸν προφανέστατον κίνδυνον τῶν ἀναβάντων ἠρώων, ἐμήνυσε πρὸς αὐτοὺς νὰ καταβῶσι, καὶ λαβόντες τὰς κλίμακας καὶ τὴν γέφυραν, νὰ ἐπιστρέψωσι. Ἄλλ' ἐν τούτοις ὁ γενναϊότερος τῶν στρατιωτῶν τοῦ Μ. Γρίβας μὲ ἄκραν εὐψυχίαν ἀρπάξει τὰ ὄπλα, πετὰ ὅπου ἦσαν σημέναι αἱ κλίμακες, καὶ ἀναβαίνα τὸ τεῖχος. Εἶχε πιασθῆ πρὸ ὀλίγου ἢ ἐχθρική φρουρά, διὸ καὶ ἀφ' οὗ ἔμειναν τέσσαρες μόνον στρατιῶται εἰς τὴν φυλαξίν των κλιμάκων, οἱ λοιποὶ ἐφώρμησαν εἰς τὴν χώραν καὶ ἄρχισαν νὰ φονεύωσιν ὄλους ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἀπεκρίνοντο εἰς τὸ σύνθεμα. προχωροῦντες ἐφθασαν εἰς τὴν ἀγορᾶν, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὰ ἐργασήρια, καὶ κατέσφαξαν πλῆθος ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦντες τὸ πρᾶγμα, ἠρώτων, πεία ἢ αἰτία τῆς ταραχῆς. ἀλλὰ τελευταῖον οἱ ἥρωες βλέποντες, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἐννοήσαντες μόλις τὸ πρᾶγμα, ἐπίασαν ὄλας τὰς ἀναγκαῖας θέσεις, καὶ μάστιγα ἐκείνας, ὅπου ἦσαν σημέναι αἱ κλίμακες, εἰσέβαλον εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐφόνευσαν ἱκανοὺς· ἔπειτα στροχωρούμενοι πανταχόθεν, ἐκλείσθησαν εἰς μίαν οἰκίαν, ὅπου ἐσῴθησαν πολεμοῦντες μέχρι τῆς

αύριον . Εν ᾧ δὲ ἐκινδύνευον νὰ πιασθῶσι ζῶντες , ἔβαλον παρευθὺς πῦρ καὶ ὡς ἄξιοι τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἀπόγονοι κατεκάησαν αὐτοπροαιρέτως , ἀφήσαντες εἰς τὰς ἐρχομένας γενεάς τὸ παράδειγμα τοῦ σπανίου ἡρώϊσμου τῶν .

Κατὰ τὰς ἐκ Μεθώνης βεβαίας εἰδήσεις 50 ἐχθροὶ ἐφονεύθησαν , καὶ 45 ἐπληρώθησαν . ὄγνοῖται δὲ ἡ ποσότης τῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν .

Ἄδεται λόγος , ὅτι ὁ πασᾶς τῆς Σκόνδρας εὐρίσκεται εἰς Ἐλμπασάν . φαίνεται ὅμως , ὅτι δὲν ἔχει πλέον διάθεσιν νὰ ἔλθῃ καὶ δευτέραν φεραν πρὸς τὰ μέρη μας . Διὸ καὶ πασχίζει παντοιοτρόπως ν' ἀνοίξῃ πόλεμον μετὰ τοὺς Μαυροβουνοιώτας , καὶ οὕτως ν' ἀποφύγῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκστρατεῖαν , εἰς τὴν ὅποιαν καὶ πέρυσιν ἀπέτυχε μετὰ κατασχύνῃν , καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπιτύχῃ ποτὲ δὲν φαντάζεται . Τοῦ Ὁμὲρ-πασᾶ ἡ κηλοτυπία δὲν θέλει ἀφήσει τὸν Μουσαφα-πατᾶ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του , καθὼς ἀπ' ἐτέρου μέρους ὁ Γιουσούφ-πασᾶς εὐχεται ἐκ μέσης ψυχῆς τὴν καταστροφὴν καὶ τῶν δύο .

Κρίνομεν ἀναγκαστῶν , διὰ νὰ εὐχαρισήσωμεν τὴν κατὰ τοῦτο περιέργειαν τοῦ κοινοῦ , νὰ δημοσιεύσωμεν μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Πρεβέζῃ Ἀγγλικοῦ Προξένου πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κόμητα Π. Γάμβαν , ἀποκριτικὴν εἰς ὅσα ὁ αὐτὸς τοῦ εἶχε γράψῃ ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ Λαμπροῦ Λόρδ. Βύρωνος , συγχρόνως μετὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς Πρέβεζαν τῶν Ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν . (ἴδε ἀρ. 13 τῶν Χρονικῶν) .

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 20 Φεβρ. 1824 .

Μετὰ τὴν εἰς τὰ ἐδῶ ἀπόβασιν τῶν γαλθεντων γυναικοπαίδων , ἤλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου ὁ ἐνταῦθα διοικητὴς Μπεκίρ-Αγᾶς τζογαδόρος , προσφέρων ἀπείρους εὐχαριστήσεις διὰ τὴν ὅποιαν ἔλαβε χάριν , λέγων

μαλις , ὅτι καὶ αὐτὸς θέλει κάμει εἰς δυνατὸν , ἀμοιβαίως τὸ χρέος τοῦ εἰς παρμοίαν περιστάσιν . Μετ' ἐπρόσθεσεν , ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ γράψῃ καὶ πρὸς τὸν Π. Μαυροκορδάτου εἰς ἀπόκρισιν τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὅποιαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ .

Μεγίστην παρηγορίαν αἰσθανόμεθα ἀκούοντες τέλος πάντων μεταξὺ τοσούτων αἰματοχυσιῶν τοῦ πεισματικοῦ τούτου πολέμου τὴν φωνὴν τῆς φιλανθρωπίας εἰς ὁποιαυδήποτε γλώσσαν καὶ ἐν λαῷ .

Ὅσον ἡ φιλανθρωπία τιμᾶ καὶ ὑψώνει τὴν ἐλευθερίαν ἐνὸς ἔθνους , τοσούτου κηρύττει καὶ κατασαινει ὡς ζῶον ἄλογον τὸν λαὸν ἐκείνου , ὅστις μαινεῖ τὰ ἱερά αὐτῆς δικαιώματα .

Ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶλαι αἱ Διοικήσεις δὲν ἔστυραν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς ἄλλο , εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ διατήρησιν τῆς φιλανθρωπίας .

Ἡ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς δουλείας ἀπελευθέρωσις τῶν ὀθωμανικῶν τούτων γυναικοπαίδων μεγάλην χαρὰν θέλει προξενήσει εἰς τοὺς φίλους τῆς ἐβρῆς κυβερνήσεως καὶ φιλανθρωπίας , καὶ συγχρόνως λύπην καὶ ὄργην εἰς τοὺς ἐχθροὺς ταύτης , ὅσοι καὶ ἂν ᾖσιν .

Ἄν κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Μπεκίρ ἄγᾶ τζογαδόρου ὅλοι οἱ Ὀθωμανικοὶ ἀρχηγοὶ ἤθελον εὐγνωμονεῖ εἰς τοιαύτας χάριτας , καὶ εἶχον διάθεσιν νὰ κάμνῃσι τὴν ἀμοιβαίαν ἀλλαγὴν , μεγάλη εὐεργεσία ἤθελον εἶναι διὰ τὴν ἀνθρωπότητα , καὶ αἱ πλέον ἀξιοδίκαιτοι τοῦ πολέμου τούτου δυσχίαι ἤθελον κατασταθῆ ὅπως οὖν μετρίοτεροι

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἦν 22 Ἰαννουαρίου (3 Φεβρουαρίου) ἡτὸν ἡ προσδιωρισμένη ἡμέρα , εἰς τὴν ὅποιαν ἔπρεπε νὰ συνέλθουν πρώτην φεραν αἱ Βουλαι τῆς Ἀγγλίας (ἡ ἄνω καὶ κάτω) διὰ νὰ ἀκούσουν τὸν λόγον τῆς ἐνάρξεως τὸν ὅποιον ὁ Βασιλεὺς ὁ ἴδιος εἶναι συνέθετα νὰ ἐκφωνῇ εἰς τὴν ἀρχὴν

ΕΙΔΗΣΙΣ .

Πορτικῶν ἡμερῶν ἐτεδῆθη εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ ἀγγλοελληνικὴν διαίκετον τὸ παρὰ τοῦ ἱατροῦ Βροῦνου συγγραμμάτιον , δι' οὗ διδάσκονται αἱ στρατιωτικαὶ τινὲ τρόποι νὰ διατηροῦσι τὴν ὑγίαντων . Τοῦ ἀγγλικοῦ τούτου συγγραμμάτιον , ἀπὸ καθε συγγραφέα , προσενεὶ διπλὴν τὴν ὄφελειαν . πρῶτον μὲν διὰ τὴν διαδραμίν των γυναικῶν , καὶ δευτέρου δὲ διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆν φιλανθρωπίας τῆς νεολαίας διὰ τὴν τρυφὴν καὶ ἀλγίαν ἀνατροφῆς . Τοῦ ὅτι τῆς

της ἄνω Βουλῆς ὅπου καὶ ἡ κάτω Βου-
λὴ πέμπει μίαν ἐπιτροπὴν· τούτην τὴν
φορὰν ὁμως, ἐπειδὴ ἡ ὑγεία τῆς αὐτοῦ
Μεγαλειότητος δὲν ἦτον εἰς καλὴν κατα-
στασιν, διορίσθη μία Βασιλικὴ ἐπιτροπὴ,
συγκειμένη ἀπὸ τούς Λόρδους Λιβερπούλ,
Ἐλδων, καὶ Μπαρθούρτ, οἱ ὅποιοι ἐκώ-
νησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸν λόγον τῆς
ἐκάρχως ἐκ μέρους τῆς αὐτοῦ Μεγαλειό-
τητος. Τὰ γενὰ ὅρια τῆς ἐφημερίδος
μας δὲν μᾶς συγχωροῦσι νὰ κάμωμεν
ἄλλο, παρὰ νὰ δώσωμεν μίαν περίληψιν
αὐτοῦ.

Ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ παρέστησε τὸν κα-
κισχηρισμὸν τῆς Α. Μ., ὅτι δὲν ἤμπο-
ρεῖ νὰ παρευρεθῆ προσωπικῶς, διὰ νὰ συγ-
χαρῆ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ
βασιλείου του, ἐβεβαίωσεν, ὅτι τὰ δημό-
σια εἰσοδήματα καθ' ἐκάστην αὐξάνουσι ἐ-
πιπαιθητῶς, καὶ ὅτι ἡ Γεωργικὴ κάμνει καθ'
ἡμέραν μεγάλας προόδους· ὅτι ὅλαι αἱ
κλάσεις τῶν κατοίκων τῆς Ἀγγλίας εἶδει-
ξαν, παρὰ κάθε ἄλλην φορὸν περισσοτέ-
ραν ἀγάπην τῆς εὐταξίας· ὅτι εἶναι χρο-
σταὶ ἐλπίδες νὰ ξαναέμβῃ ἡ καλὴ εὐταξί-
α εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἰρλανθίας· ὅτι ἡ
Α. Μ. ἔχει πολλὰς εὐλόγους αἰτίας νὰ
πιστεύῃ, ὅτι ἡ εὐτυχία των δὲν θέλει
ταραχθῆ ἀπὸ καμμίαν ἐξωτερικὴν περί-
στασιν· ὅτι ἡ Α. Μ. ἐξακολουθεῖ νὰ λαμ-
βάνῃ ἀπὸ τὰς συμμαχικὰς δυνάμεις, καὶ
γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἡγεμόνας πα-
τῆς ἐπικρατείας τὰ ἀληθῆ σημεῖα τῆς ἐ-
πιθυμίας των, εἰς τὸ νὰ φυλάττουν, καὶ
νὰ καλλιεργοῦν τὰς φιλικὰς των ἀνταπο-
κρίσεις μετὰ τῆς Α. Μ., ἡ ὅποια καταβάλλει
ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν διαφύλαξιν
τῆς γενικῆς εἰρήνης, εἰς τὸν ἀπομακρυ-
σμὸν κάθε αἰτίου διχονοίας, καὶ εἰς τὸ νὰ
σφίγῃ περισσότερο τοὺς φιλικούς δεσμούς
μεταξὺ τῶν ἄλλων δυνάμεων, καὶ τῆς
Μεγάλης Βρετανίας· ὅτι ἡ διαπραγμα-
τευσίς περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διαφο-

ρῶν μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας, ἡ γι-
νόμενη διὰ μέσου τοῦ Πρέσβους τῆς Α. Μ.
δίδει χροστὰς ἐλπίδας διὰ τὴν καλὴν εὐ-
τυχίαν· ὅτι ἐγίνε μία συνθήκη μετὰ τῆς
Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὔστρίας,
διὰ νὰ τακτοποιηθοῦν οἱ λογαριασμοὶ με-
ταξὺ τῆς αὐτῆς τῆς Βιέννης καὶ τῆς Ἀγ-
γλίας· ὅτι ἡ Α. Μ. ὅσπην ἀνησυχίαν καὶ
ἂν ἐδοκίματε βλέπουσα τὴν ἀρχὴν τοῦ
κατα τῆς Ἰσπανίας πολέμου, ἔλαβεν ὁμως
πάντοτε περισσοτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν
ἀκριβῆ φύλαξιν τῆς γενῆς εὐδαιμονίας,
τὴν ὅποιαν ἡ αὐτοῦ Μ. ὑπαγόρευσεν· ὅτι
ὅσον διὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς,
αἱ ὅποια ἐκήρυξαν, ὅτι θέλουσι νὰ χωρι-
σθοῦν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, τὸ φέροσιμον τῆς Α.
Μ. ἐστάθη φανερόν, καὶ πολλάκις ἡ Α.
Μ. ἐκφράσθη ἐλευθέρως εἰς τὴν Ἰσπανίαν
καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις, πῶς θεώρεῖ
αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν· ὅτι ἐστάθησαν Ἀγ-
γλικοὶ Πρόξενοι (Κόνσολοι) εἰς τὰς πρω-
τευούσας καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς λιμένας αὐ-
τῶν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἀκολουθῶν ἡ Α.
Μ. εἶναι ἐλευθέρη νὰ φερθῆ καθὼς ἀπαί-
τεῖ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ της· ὅτι ἡ ἀ-
νάγκη τοῦ νὰ διασπαρθοῦν εἰς πολλὰ μέ-
ρη αἱ θαλασσιναὶ δυνάμεις τῆς Α. Μ.
καὶ νὰ ἐνδυναμοθοῦν αἱ φρουραὶ τῶν Δυ-
τικῶν Ἰνδιῶν κάμνει ἀφεικτον τὴν αὐξή-
σιν τῶν δυνάμεων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσ-
σης· μ' ὅλον τοῦτο μὲ ὅλα τὰ ἐξῆδη
ὅπου ἀπαιτεῖ αὐτὴ ἡ αὐξήσις τῶν δυνά-
μεων, ἡ Α. Μ. ἐλπίζει νὰ διατάξῃ τὸ
σύστημα τῶν δοσιμάτων εἰς τέτοιον τρόπον,
ὥστε νὰ ἐλαφρωθῆ ὁ πῶσος ἡ ἐθνικὴ
φιλοτεχνία· ἡ ἐπιτροπὴ ἐβεβαίωσε προσέτι
τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἔχει ἡ Α. Μ. νὰ κα-
λιτερεύσῃ τὴν κατάστασιν τῶν Μαύρων
εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, καὶ νὰ βαλθοῦν εἰς
πρᾶξιν ὅλοιοι ἀρμόδιοι τρόποι διὰ νὰ ἐξευ-
γενισθῶσι βαθμηδὸν τὰ ἤθη των· καὶ μετὰ
ταῦτα ἀνεχώρησε. Μετὰ δὲ τὴν ἀναχώ-
ρησιν τῆς Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς ἀπῆλθε καὶ
ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κάτω Βουλῆς.

Γιανή ἐτησίᾳ τάλλ. δόσηλα
 Ἰσπανικᾷ ἔξ, προπληρω-
 τέα κατὰ τριμηνίαν.
 Ἐκδιόεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Δρ. 27.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλίνας.

Μετολόγιον τῆ 2 Ἀπριλλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μετολόγιον. Τὴν ἐσπέραν τῆς 24 Μαρτίου, ὁ Κωνσταντῆς Βουλπιώτης διὰ προσαγῆς τῆς Διοικήσεως ἐβάλλθη εἰς φυλάξιν· οὗτος εἶχε ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα εἰς ἀντάμωτον τοῦ Ὁμέρ-πατᾶ καὶ ἐπέσρεψεν· ἡ Διοίκησις ἐκατακτόπευε τὰ κινήματά του, καὶ βεβαιωθεῖτα, ὅτι εἶχε σκοπὸν πάλιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἰωάννινα, παρετήρησε τὴν συγχην, καθ' ἣν ἐμέλλε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἔδωσε διαταγὴν νὰ κρατηθῆ. Ἀπὸ τῆν πρώτῃν ἐξέτασιν, ἐγινε γνωσθόν, ὅτι αὐτὸς εἶχε ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα, καὶ μετ' ἡμέραν τοῦ Καραϊτκάκη, τοῦ ὁποῦ εἶχε παραγγεῖλαι εἰς τὸν Ὁμέρ-πατᾶν· εὐρέθησαν ἐπάνω του γράμματα τοῦ Πρίγκιπος Μαυροκορδάτου καὶ τινῶν πολεμικῶν ἀρχηγῶν πρὸς τὸν Καραϊτκάκην, μετὰ ὁποῖα τὸν ἐπέπληττον διὰ τὰ ἄτακτά του φερσίματα· αὐτὰ τὰ γράμματα ἐδόθησαν εἰς τὸν Βουλπιώτην ἀπὸ τὸν Καραϊτκάκην, μετ' ὁποῖα, φαίνεται, νὰ τὰ δείξῃ εἰς τὸν Ὁμέρ-πατᾶν, διὰ νὰ τὸν δώτῃ νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἀπὸ τὰς ἐπιπλήξεις ὁποῦ λαμβάνει, ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἑλλήνων, φαίνεται πόσον καλὰ τὸν δουλεῖ.

Ὁ Π. Μαυροκορδάτος ὑπῆγε τὸ παρελθόν Σάββατον εἰς Ἀνατωλικὸν ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἐδῶ εὐραθέντας πολεμικοὺς ἀρχηγούς καὶ προκρίτους, διὰ νὰ ἀνταμιωθῶν μετὰ

τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατοπέδου, οἱ ὁποῖοι καθὼς ἔφα ἐρώταμεν εἰς τὸ προλαβόν φύλλον, εἶχαν ἔμβη μετὰ τὸ στρατεῦμα εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν· ὁ σκοπὸς τῆς αὐτῆς μίστεως αὐτῆς εἶναι νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνουν τὸ ἄτακτον φέρσιμον τοῦ Καραϊτκάκη, ὅστις εὐρίσκεται εἰς Ἀνατωλικὸν ἐνωμένος ἀκόμη μετὰ τοὺς Τζαβελλαίους. Προσαγῆ ἐδόθη νὰ μεταφερθῆ ἐκεῖ καὶ ὁ Κωνσταντῆς Βουλπιώτης.

Γράφουν ἀπὸ Κορυφῆς τὴν 23 Μαρτίου, ὅτι ὁ Ἀμπολουμποῦτ-πατᾶς Ρούμελη-Βαλεπί καθηρέθη, καὶ αὐτὸ χιτοῦ ἐδιορίσθη ὁ Δερβίς-πατᾶς ὅστις ἐφθάτεν ἤδη εἰς Λάρισσαν, καὶ ὅτι ὁ Ὁμέρ-πατᾶς ἀνεχώρησεν ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Μπεράτι, καὶ ἐσεῖλεν εἰς Ἄρταν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀνεψιούς του μετὰ 300 ἀνθρώπους. Τὸ Σάββατον ἐλλείψεν εἰς Ἰωάννινα.

Μετὰ Μεγάλην ἔκτασιν καὶ φρίκην μας μαυθάνομεν ἀπὸ Καλαμάτας τὸ ἐφεξῆς μακρὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἔργον, τὸ ὁποῖον παρανόμως ἐτέλεψε νὰ πράξῃ τὸ παρτίνοσ Κ. Ἀρμύρη διοικούμενον Μύτικον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Μάνης.

Περὶ τὰ μέτα τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἶχε φθάσει εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀρμυροῦ (α)

(α) Λιμὴν τῆς Μάνης πλησίον τῆς Καλαμάτας.

Μαλτεζικόν πλοῖον, φορτωμένον ἄλας, το ὁποῖον ἀφ' οὗ μετὰ παρέλευσεν ὀλίγων ἡμερῶν ἐπώλησεν εἰς Καλαμάταν τὸ φορτίου του, ἐβλήθη εἰς τὰ πανία, ἐπί σκοπῆ νὰ διευθυνθῆ δια τὸ Ἀρχιπέλαγος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐφυσούσαν ἀνεμοὶ ἐναντίοι, τὸ πλοῖον περιεσφύετο εἰς τὰ παραλία τῆς Μάνης, περιμένον ἀνεμον ὄριον.

Τὴν 1, τοῦ Μαρτίου τὸ ῥηθὲν Μύσικον ἐβλήθη παρομοίως εἰς τὰ πανία, καὶ ἔλθον περὶ τὸ δειλινὸν μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Ματοπαῖ καὶ Γρόσου, εὔρε τὸ Μαλτεζικόν αὐτὸ πλοῖον, καὶ ἐπῆγε πλησίον του. Οἱ ἐν αὐτῷ ἀνέβησαν ἐπάνω παρενθύς, καὶ τοὺς μὲν ναύτας ὄλους κατέσφαξαν, τὸ δὲ πλοῖον τρυπήσαντες κατεβύθισαν.

Ἡ Φήμη αὕτη διεπαύθη ἀμέσως εἰς Καλαμάταν ἀπ' αὐτοῦς τοὺς ἰδίους κακουργούς, καὶ ὁ παρανομὸς καπιτάνος δὲν ἐντραπέη, μετὰ τὸ μικρὸν αὐτοῦ του κίνημα νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ἀράξῃ εἰς Ἀρμυρὸν.

Οἱ πολεμικοὶ τῆς Μάνης ἀρχηγοί, εἰ ἠποῖοι εἶχον συνέλθει εἰς Καλαμάταν δια κοινὰς ὑποθέσεις, εὐθύς ὅταν ἔλαβον ταύτην τὴν εἰδήσιν, ἐπάσχιταν μὲ καθε τρόπον νὰ πιάσωσι τοὺς αἰτίους, πλην δὲν ἠμπόρουν, διότι ὁ καπιτάνος ὑποψιαζόμενος δὲν ἄφηνε τινὰ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ πλοῖόν του. Μόνον ὁκτωὶ ξένοι ἐπιάσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ μαυιάται ἀφίσαντες τὸ Μύσικον, ἐπέβησαν εἰς ἄλλο τοῦ ἰδιοῦ ἀρχηγοῦ πλοῖον, καὶ κατα τὰς ὁποίας ἐχόμεν περὶ τούτου εἰδήσεις ἐπῆγαν νὰ κρυφθῶσι εἰς Βουίλαν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ ἔθνος καὶ ἡ Διοίκησις τῶν Ἑλλήνων δὲν θέλουν, ἀλλ' οὔτε ὑπεφέρουσι νὰ κρύψωσι τὸ τετοιῦτον βδελυρὸν κακούργημα, δημοσιεύουσιν αὐτὸ ἐνώπιον ὄλων, δια νὰ δείξωσι πόσον εἶναι ἐραστὰ τῆς ἀληθείας. Ἀφαιροῦσι δὲ δια παντός τὸ ὄνομα Ἑλληνα ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους τοιαῦτα ἀνομήματα.

Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἐναργῆς ἠμπορεῖ ἕκαστος νὰ ἰδῆ, ὅτι δαῖδα αὐθρόπων ἀμαρτήματα δὲν ἠμποροῦν ποτὲ νὰ ἦναι εἰς βάρος ὄλου τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ μάλιστα ἀφ' ἐτέρου μέρους βλέπει, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ τὰ πλέον δρασθῆρια μέτρα δια νὰ εὔρῃ καὶ τιμωρήσῃ μὲ ὄλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων τοὺς ἐνόχους.

Ἀφ' οὗ ὁ Πρίγκιψ Μαυροκορδάτος ἐφθασεν εἰς Ἀνατωλικόν, καὶ ἐγένε σκέψις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν πολεμικῶν ἀρχηγῶν καὶ προκρίτων, διωρίσθη ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν καπ. Γεωργίου Καραϊσκάκη καὶ ὄλους ἐκείνους, ὅσοι εἶναι ὑποκείμενοι εἰς ὑπόψιαν· εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐξεδόθη καὶ ἡ ἐξῆς δηλοποίησις.

ἀρ. 1129) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποίησις.

Πατριῶται!

Ὅλοι γνωρίζετε, ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς Πατρίδος εἶναι ἡ πρώτη φροντίς καθεκαλοῦ πατριώτου Ἑλληνοῦ.

Τὰ ὅσα συνέβησαν εἰς τὰς παρελθούσας ἡμέρας, ἔδοσαν ὑπόψιαν κατηγορίας ἐναντίον τοῦ καπ. Γεωργίου Καραϊσκάκη. Οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ ὡς ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους τὸν προσελάεσαν εἰς ἀπολογία, καὶ ἐδιωρίσθη ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν, καὶ ὅσους ἄλλους ἠθελον φανῆ ἔνοχοι ἐπιβουλῆς ἐναντίον τῆς Πατρίδος.

Προσκαλοῦνται ὄλοι οἱ πατριῶται, ὅσοι ἠξέουρον τοὺς ἐνόχους καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα των, νὰ παρῆσιαθῶσιν αὐτοθελήτως εἰς τὸν Πανιερώτατον ἄγιον Ἄρτην, καὶ νὰ φανερώσουν τὰ ὅσα τοῖς εἶναι γνωστά, πρὸς ὄδηγίαν τῶν κριτῶν.

Ὅς μὴν ὑποπέσει κανένας τα φανερά.

στ. τριῶτον μίγα ἐγκλημα, ὅτι ἔχει ἀ-
παραίτητον χρέος διὰ τὴν ἀσφαλείαν
τῆς πατρίδος, καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς φα-
μηλίας του· τὸ ἔθνος ὅλον βιά ἐνατίου
τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ τοῦτο θέλει ὑπερα-
σπισθῆ ὅλους τοὺς καλοὺς πατριώτας ὅπου
φανερῶσιν τὴν ἀλήθειαν.

Ἐν Ἀνατωλικῷ τὴν 30 Μαρτ. 1824.

Α. Μαυροκορδάτος,

Ὅτι ἴσον ἀπαραλλάκτον τῷ πρωτοτύπῳ
ὁ Γραμματεὺς Ν. Δουριώτης.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Φραγκφόρτ εἰς τὴν ἀρ. 55
περιέχει ἐν ἀρῶν τῷ Ἀσιατικῷ ὁ
Θεωρητοῦ, ἀπὸ 15 Ἰαννουαρίου,
ὅτι ἡ Νῆσος τῆς Ὑδρας ἔσειεν εἰς μίαν
εὐρωπαϊκὴν πλουσίαν δύναμιν δυο ἀπεσαλ-
μένους τῆς διὰ τὰ δανεισθῶν χρήματα,
καὶ προχωρῆν ὁ Θεωρητῆς συμπεραίνει,
ὅτι εἰς κατατήσεων τόσαι Διοικήσεις
εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσα νησιά ἐλεύθερα ὑπάρ-
χουν· αὐτὰ εἶναι ἐπίσης ψεύματα· ἡ Εὐ-
ρώπη τὴν σήμερον ἠξείρει, ὅτι οἱ ἀπε-
σαλμένοι εἰς Λόνδρον εἶναι ἐκ μέρους τῆς
Κεντρικῆς μας Διοικήσεως, καὶ ὅτι οἱ δα-
νεῖσαι ἐδάνεισαν τὰ χρήματά των εἰς τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος, συνυπακουόμενοι μὲ τὴν
Διοικήσιν του· ὅσον διὰ τὸ δεύτερον εἶναι
φανερὸν, ὅτι τὰ τρία πολεμικὰ νησιά μας
εἶναι μάλιστα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐπεθύμησαν
καὶ ἐπιθυμοῦν πάντοτε τὴν ἐνότητα τῆς
ἐξουσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι εἰς
τοῦτο ἐπύνηξαν καὶ συντρέχουν πάντοτε·
ἔπειτα εἶναι γνωστὸν, ὅτι καὶ ὅλον τὸ
ἐλεύθερον Ἀρχιπέλαγος δὲν ἠμπορεῖ δια-
φορετικὰ νὰ κάμῃ.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα
τοῦ Φραγκφόρτ τῆς 4 Μαρτ. ε. ν., ὅτι
καθὼς ἐμάθαμεν ἐδῶ εἰς Μετολόγγιον τὸν
θάνατον τοῦ Κ. Θωμᾶ Μαίτλανδ ἐκά-
μαμεν δημοσίους χαρὰς καὶ ἐφωτί-
σαμεν τὴν πόλιν.

Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές· οὔτε χαρὰς
ἐκάμαμεν, ἀλλ' οὔτε ἀρχίσαμεν ἀκόμι
νὰ φωτίζωμεν τὰς πόλεις μας εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

Καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ
κοινοῦ ὅσα περὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ
Ἀυστριακοῦ ἐφημεριδογράφου, τῆς Γενέσας
ἢ ἐφημερίδος ὡς ἐφεξῆς διαλαμβάνει.

„ Ὁ Ἀυστριακὸς Παρατηρητῆς εἰς τὸ
ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως τῆ 24 Δεκεμβρί-
ου διεξοδικὸν τοῦ ἀρῶν ἀναφέρει κατ'
ἀρχὰς μερικὰς ἀλλαγὰς τῶν Ὀθωμανι-
κῶν ὑπουργείων, ἐξ ὧν ἀξιολογώτεροι εἶναι ἡ
διὰ τοῦ χἀτισεφ ἀνάκλησις τοῦ Γαλιπ-πασᾶ
ἀπὸ τῆν ἐξορίας, εἰς τὸν ἐπόου ἰ Σουλτάνος
παρέδωκε τοῦ βασιλείου τὴν σφραγίδα· ἐπαι-
νῶν αὐτὸν λέγει, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶναι
εἰς τῶν ἐμπειροτέρων εἰς τὴν κυβέρνησιν
τῶν ὑπθέσεων τοῦ βασιλείου· ἐχρημάτι-
σε κατὰ τὸ 1802 ἔτος πρέσβυς εἰς Πα-
ρισίους· εἶχε προσέτι ἐπιφορτισθῆ καὶ τὸ
ὑπουργεῖον τοῦ Ρεῖζ-ἐφέντη (τῶν ἐξωτε-
ρικῶν) ὄχι ὀλίγον καιρὸν· εἶναι δὲ γνω-
στὸς δὲ ὅσας παρὰ τοῦ Χαλέτ ὑπέφερον
εἰς τὴν ἐξορίαν του καταδρομάς· Ἡ δὲ
ἄλλη ἀξιόλογος ὄλλαγή εἶναι ἡ τοῦ Ρε-
ιζ-ἐφέντη Σαθῆκ, τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ὁποί-
ου ἐδόθη εἰς τὸν Σαίτ-ἐφέντην, πρότερον
Κεχαγιᾶ-μπεῖ (Ἵπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν),
Ἐγινε δὲ καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῆ μετὰ μὲγάλην
τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν φίλων εὐ-
χαρίστησιν.

Μετὰ τὰς ἐξωτερικὰς ταύτας εἰδήσεις,
ὁ Ἀυστριακὸς Παρατηρητῆς κάμνει εἶδος
ἐπιλόγου περὶ τῶν ἐσχάτως συμβάντων εἰς
τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν τῶν Ὀθω-
μανῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείας.
Πολλὰ δυσκολεύεται ὁμως νὰ ἐμολογήσῃ
ὅτι οἱ ἐκστρατεῖαι αὐταὶ ἔλαβον τὴν πλεον
ἐναντίαν καὶ δυστυχῆ διὰ τοὺς Τούρκους
ἐκβασιν· ὅτι ἡ πτώσις τῆς ἀκροπέλειος
τῆς Κοκίουθου ἢ ἐνδυνάμωσις ἔδωκε τὴν

Ευρίπου τῶν Θέσεων, καὶ μάλιστα τῆς Καρύσου ἐπροξένησαν μέγαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχμὸν· καὶ τέλος τὸ ἔποιον ἔκαμε τὴν μεγαλητέραν εἰς τὴν πτωτεύουσαν ταύτην ἐντύπωσιν, τὰς ἐν Ἀκαρνανίᾳ σημαντικωτάτας τῶν Ὀθωμανῶν ζημίας, οἱ ὁποῖοι μὲ μεγίστην τὴν καταισχύνην ἠθραγκάστησαν νὰ τραβιχθῶσιν ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Μετολογίου καὶ Ανατωλικοῦ.

Ὁ Παρατηρητὴς ὁμῶς ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἀποτυχίαι αὐταὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν σταθερότητα καὶ γενναιοφυσίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' εἰς τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν οἱ Τούρκοι τροφίμων καὶ πολεμικῶν ἐφοδίων ἔλλειψιν, εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν Ἀλβανῶν, καὶ εἰς τὸ κακὸν τοῦ καπετάν-πασα φέρσιμον, ὅστις δι' αἰτίας πάντῃ ἀφανεῖς, αἰτίας ὁμῶς αὐτῆς τῆς Φελησεως τοῦ ἄφησε τὴν ἀναγκαίαν τῶν Π. Πατρῶν Θέσιν κτλ. Αὐταὶ ὁμῶς εἶναι αἱ συνήθεις τῶν νικημένων αἰτίας, καὶ μαρτυρίαι τοῦ νὰ δικαιολογῶντο πάντοτε διὰ τὰς ἡττας τῶν Ἰσὺ τίνι τρόπῳ τελειώνει ὁ ἐφημερογράφος τὸν ἐπιλογὸν του.

Ἡ ἀποτυχία τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐξάθη διὰ τὴν Πόρταν δυσυχία πάλλ' ἐπιζημιος, διότι ἐκτὸς τοσούτων ἄλλων, ἀμφιβάλλει τὸ κυριώτερον ἂν οἱ Ἀλβανοὶ, ἀφ' οὗ τοσαῦτα ἔπαθον, Φελησῶσι πλέον νὰ ἐκστρατεύσῃσι διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα· μ' ὅλον ὅτι ἀφ' ἑτέρου μέρους δὲν εἶναι βέβαιον ἂν οἱ ἀποσάται Φέλουσιν ἠμπορέσει νὰ ὠφελῶσιν ἀπὸ αὐτὰς τὰς περιστάσεις. Ἐὰν κακὴν ἐκβασιν τῆς ἐκστρατείας τοῦ ἔτους τούτου, ἢ ὁποῖα καθὼς εἰς ὄλους εἶναι γνωστὸν ἀπέτυχεν ὄχι ἀπὸ ἀναξιδεῖτητα καὶ δειλίαν τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχηγῶν, ἀλλ' ὁ μῶλλον ἀπὸ ἀδιαφορίαν, καὶ διότι δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξοικονόμησιν μέτρα, οἱ φίλοι τῶν ἀποστῶν τὴν ἀποδίδουσι εἰς τὴν ἀξιοτήτα

τούτων, μ' ὅλον ὅτι καλῶς ἤξεύρουσιν ὅτι οἱ ἀποσάται ἐκτὸς τοῦ ἐν Καρπενησίφ αἰφνιδίου ἐκεῖνου κινήματος, καὶ τῆς μικρᾶς ἐκβολῆς τὴν ὁποίαν ἔκαμον· ὅταν ἐφανεύθη ὁ Μπότζαρης δὲν ἐφάνησαν ἄλλοτε νὰ κατορθώσῃσι ἔργον ἀξιοσημειώτων. Ποσάκις ὁ Κολοκτρώνης ἐτύναξεν ἐξ καὶ ὀκτὼ χιλιάδας στρατοῦ, καὶ ποτὲ τίποτε δὲν ἐκατόσθητε,

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Ὀθωμανικὸς ὄλος Φέλει βαλθῆ ὅσον τάχιστα εἰς τὰ πανία· ἔχει δὲ σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῆ ἐφέτος διαφορετικωτέρους τρόπους. Πλέον πιθανὸν ὁμῶς εἶναι ὅτι τὸ κλοκατῖρι τοῦτο, καὶ τὰ θύα μέρη Φέλουσιν εἶσθαι εἰς ἀδράνειαν.

(ἐφημερίς Γένοβας).

Συνειθισμένος ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς νὰ κάμνῃ πάντοτε τὰς σκέψεις του, δὲν ἔλειψε νὰ κάμῃ αὐτὰς, καὶ ὅταν ἠπερὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Μετολογίου καὶ Ἀνατωλικοῦφήμη διεσπάρη. Καθ' ἕν μόνου σφάλλει, καθ' ὅτι τὸ κονδύλι του πολλάκις προτρέχει τῶν πραγμάτων· καὶ πρὶν ἀκόμη πληροφορηθῆ περί τινος πράγματος γράφει συνεχῶς μὲ μελάνην πολὺ σκοτεινὴν.

Ἀνέκφραστος εἶναι ὁ τῶν ἐν Λόνδρα ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐνθουσιασμὸς. χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τοσαῦτα ἄλλα, γνωστὰ εἰς ὄλους, εὐνοϊκάτων κινήματα, περιοριζόμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν μόνον, ὅτι καὶ μὲ αὐτὰ τῆς Ἑλληνικῆς μας σημαίας τὰ χρώματα ἀρχήσαν ὄλοι οἱ Λόρδοι καὶ ἀξιωματικοὶ νὰ φοροῦσι τῶν ἡρολογίων τὴν τὰς κορδέλας.

Νεκρολογία.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀνδρειότερους, καὶ καλητέρους πολεμικοὺς μας, ὁ χιλίαρχος Γεαννης Ἰζαβούση, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη τῇ 31 Μαρτίου μὲ τὴν ἀνάκουσαν στρατιωτικὴν τιμὴν.

Τιμὴ ἐτησίᾳ τὰ λλ. δίστηκ
 Ἰσπανικὰ εἶξ, προπληρω-
 τέα κατὰ τριμηνίαν.
 Ἐκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Ἀρ. 28.

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλίνος.

Μοσολόγγιον τῆ 5 Ἀπριλλίου 1824.

Ἐσωτερικά.

Ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῶν ἀν-
 θρωπίνων δικαιωμάτων δὲν ἔπαυσαν οὔτε
 παύουσι νὰ σπείρωσι μεταξύ μας ὄλας τὰς
 πρὸς ὄλεθρον τοῦ ἔθνους μας ἀποτεινόμε-
 νας ψευδεῖς φήμας. Πότων χιλιάδων ψυ-
 χῶν αἶμα εἰς τὸ διάστημα τῶν τεττάρων
 τούτων ἐτῶν ἐχύθη, καὶ καθημερινῶς ἐ-
 ξεκολουθεῖ νὰ χύεται! Πότοι ἀδελφοί μας
 ἔπεταν ἀχιμαλωτοὶ εἰς τῶν αἰμοβόρων
 λύκων τὰς χεῖρας! Ὁλόκληρον ἔθνος ἀγυ-
 νιζόμενον ὑπὲρ τῶν πλεονεσιῶν τοῦ ἡ-
 καιωμάτων κινδυνεύει νὰ γένη θύμα τῆς
 Ὄθωμανικῆς λύττης, καὶ οἱ κακόφρονες
 οὗτοι κατήτηταν νὰ κηρύττωσι πρὸς τοὺς
 ἄλλοις ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν νομιμοσάτην
 ἡμῶν Δοκίμητιν διέλυταν καὶ κατέσρεψαν
 οἱ κακουργοὶ ἡμεῖς· καὶ ὅποιον βέβαια
 ἀρμοδιώτερον διὰ τοῦ βδελυροῦς τῶν σκο-
 πῶν μετῶν ἡμεῶν ἐρεῦρει νὰ διασλοῦσῃ-
 σωσι παρά τὴν ἀσχήαν; Καὶ τί ἄλλο
 ἤμπορεῖ τις νὰ εὔχεται κατὰ τοῦ ἔχθρου
 τοῦ, πᾶσι νὰ τὸν ἰδῆ κατοικοῦντα εἰς
 πόλεις ἔνθα βασιλεύει ἡ ἀνρχία; Τὴν
 ἀναρχίαν παύουσι οἱ ἀντὶχρῖστοὶ νὰ ἐ-
 σάξωσιν εἰς τὴν ἡμετέραν Πατριίδα· ἀλλ'
 εἰς μάτην βουλεύονται! Ἡ θεὰ πρόνοια
 καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ἐνωσις καὶ ἀγάπη
 θέλει ματαιώσει τοὺς ὀλεθίλους τῶν διαλο-
 γισμῶν. Ἄς μὴν ἀπατώμεθα πλεόν, Συμ-
 πατριῶτα, ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀντιπατρι-

ωτῶν τοὺς λόγους, διὰ τὴ ἀρκετὰ τοὺς ἐ-
 γνωρίσασκεν ὅτι ψεύδονται. Ἰδοὺ ὅποια
 διαλαμβάνουσι ἡ ἀκόλουθος σημαντικὴ
 ἐπιστολή, καὶ τῆς Ἀστυνομίας ταύτης ἡ
 Προκήρυξις.

Περ. β') ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
 ἀρ. 666.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀστυνομία Αἰτωλίας.

Ἀηλοποιεῖ.

Ὅσα χρεῖς διεφημίσθησαν εἰς ταύτην
 τὴν πλιν προὶ τῶν ἐν Πελοποννήτῳ δια-
 τρεχόντων, βεβαιούμεν ὄλους τοὺς πατρι-
 ώτας ὅτι εἰλαὶ λόγοι ἐπίτηδες κατεσκευα-
 σμένοι ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἔπαυ-
 σαν νὰ ταίστωσιν τὴν κινὴν ἡτυχίαν
 καὶ νὰ εὐρίβουν κατάλαρδα τοὺς καλοὺς
 πατριώτας· διότι ἡ Ἀστυνομία αὐτὴ με-
 λύτην τῆς υπερβολικῆν ἀκούστα τὰ ταῦτα
 διεφημισθέντα, καὶ παραχθεῖτα ὑπέμετρα
 ἔλαβε μέτρα θρασῆρια, καὶ ἐξηκρίβωσεν
 ὄλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅθεν εἰδοποιεῖ τὸ
 κινόν, ὅτι ὄλα ταῦτα εἶναι ψευδῆ καὶ
 ἐρευρεματα χιριερίων. Ἡ Διοκίμητις
 ὑπερίσχυσε, καὶ ἐπὶ ὄλιγον θέλουσι παι-
 δευθῆ οἱ ἀντιπατριῶται παιδεύειν ἀξίαν εἰς
 τὰ ἔργα τῶν, κατηγορίαν, καὶ πεισχύων
 ἀπὸ ὄλας τὰς γεννεάς.

Ὅτι ἐπιθυμοῦντες νὰ πληροφορηθεῖσι

τοῦτο ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κύριον Γεώργιον Μίσου, ὅς τις ἐλάβεν ἀπὸ Πελοπόννησον ἐπιστολὰς σημειωμένας τῆ 27 Μαρτ., αἱ ὁποῖα διακρινθῶσιν ἰκανὰ περὶ τῆς ὕλης ταύτης. ὁ ῥηθεὶς Γεώργιος Μίσου κατοικεῖ εἰς τὴν αἰκίαν τοῦ Νικολάου Ἰγγλέζου. Ἐν Μεσολογγίῳ τῆ 1 Ἀπριλ. 1824.

Ὁ Ἄστυνόμος Αἰτωλίας
I. Γεωπακάκης.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Λόνδου πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Ζαμην.

Οἱ ἀστυνόμοι ἐξῆλθον ὅλοι ἀπὸ ταύτην τὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἀπ' οὗ εἰ περισσότεροι, καὶ ἰεπίλειται στρατιωτικῶν τῶν Γενναίου ἦλθαν πρὸς ἡμᾶς, ἐκεῖ ὅς με μόνους 30 ἀπῆλθεν εἰς Τριπολιτζάν, ὅπου εἶναι τὸ καταφύγιον τοῦ συνεδρίου τοῦ ἀστυνομίου. εὐρίσκομαι εἰς τὸν δρόμον εἰς τὸ χεῖν πλησίον τοῦ Ἄργου, καὶ σήμερον, μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ τῆς ἰδικῆς σου, εἰσέρχομαι ἐκεῖ, διαταγμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν μετὰ τὸ στρατιωτικόν μου τάγμα· παρεμύτως ἐδιορίσθη καὶ ὁ ἀντιστρατηγὸς Πετμεζᾶς, τὸν ὅποιον ἔγραψα νὰ ἀρῆται εἰς Γρίλακα 100 μόνους στρατιώτας, καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους ὄλους, Κορυθίους, καὶ Καλαβρυτινοὺς, νὰ κατεθῆ καὶ αὐτὸς. Εἰς τὴν πολιτείαν τῆς ἀμοκρινθου ἀφῆκα τὸν φρουραρχὸν Κίτζου, καὶ ἀντιστρατηγὸν Νοταρᾶν· τὸ φρούριον ὅπως ἕως αὐριον πίπτει· ἐκεῖ μόνει ὁ φρούραρχος μετὰ τὴν ἀνγκυραίου φρουρίαν, καὶ κατέρχεται εἰς Ἄργος ὁ Κ. Νοταρᾶς μετὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ὄνησιν τοῦ· σοχάζομαι, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ ἀφῆται εἰς Ἄργος μίαν φρουράν μόνον, καὶ νὰ σύρη ὅλα τὰ λοιπὰ στρατεύματα εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Ἰριπολιτζᾶς, διὰ νὰ καθυποτάξῃ τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἀνεμίας· τὰ πράγματα δείχνουσιν ὅτι ὀλίγοντα εὐλαβωτικῶν αἰτίων τέλος, καὶ ὁ Νόμος εὐλαβωτικῶν αἰτίων, διότι καὶ οἱ ἐν ταῖς πράγμασι

δραστηρίως ἐκτελοῦσι τὰ συμφέροντα, καὶ οἱ ἀνομιοντες ἐκκοιτεύθησαν ἀπὸ πανικὸν φόβον. Τῆ 18 Μαρτίου 1824. Μένω ἀδελφός.
Ἀνδρέας Λόνδος.

Τὸ ἔθνος χρεωθεῖ πολὺ εἰς τὸν στρατηγὸν Λόνδον, διότι παντοτε ἐφάνη πρόθυμος εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος. Πέρυσιν αὐτὸς πρῶτος ἀπὸ τοὺς Πελοποννησίους ἔτρεξε νὰ βοηθήτῃ τὸ Μεσολογγίον, καὶ ἐωθεῖς μετὰ τοὺς Ρουμελιώτας ἦλθεν εἰς τὴν Γαβαλοῦν διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἐχθρούς ἀπὸ ταῖς πλαταῖς, ἐν ᾧ ἐπληορκούταν αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ επειτα ἐπιστρέψας εἰς Πελοπόννησον ἔτρεξε διὰ Σαλαμίνας καὶ ἐμβῆκεν εἰς Μεσολογγίον· εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Σκόνδρα πάλιν δὲν ἔμειεν ὀπίσω· τὴν δὲ ὀπίω εἰ νόμοι καὶ ἡ Διοίκησις ἐξήτησαν διαφθειρευτας, τὴν 20 Φεβρουαρίου ἔλαβε τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως καὶ τὴν 21 ἔτρεξε εἰς Κορινθὸν μετὰ ἐξαιεσίους.

Ἐν γράμμα ἀπὸ Σάλωνα τῆς 27 Μαρτίου ἀφέρει, ὅτι ἡ Ἀμοκρινθὸς ἐπέστη εἰς ταῖς χεῖρας τῆς Διοικήσεως· αὐτὴ ἡ εἰδησις πιθανολογεῖται ἀπ' οὗ, ὅτι γράφει εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολῇ τοῦ ὁ στρατηγὸς Λόνδος.

τὴν 2 τοῦ τρέχοντος ἐλάβομεν τὰ πρῶτα τρία φύλλα τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου μίας ἐφημερίδος, ἐποῦ ἀχισε νὰ ἐκδίδεται μετὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς Ὑδραν, τὴν 10 Μαρτίου. Εἰς αὐτὰ εὐρίσκομεν εἰδήσεις περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Ναυπλίου, καὶ δυὸ προκηροῦσι τῆς Διοικήσεως ἀνεφερομένας αὐτὴν.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Διακηρύττει.

Ἐπειδὴ ἡ Σέσις τῆς πόλεως Ναυπλίου κεῖται Γεωγραφικῶς σχεδὸν μετόχιος εἰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ οὖσα

παραβαλάσσιος, είναι και κατάλληλος ως προς την ανταπόκρισιν με την επικράτειον· και επειδή η Διοίκησις ήδη αρχίσει να λαμβάνη όλα τα μέτρα και μέσα, δια να ενεργή η οραση της και ταχέως, και να εισάγη την εταξίαν και όλην την έκτασιν, απεφάτισε, δια να κερδίση και την ταχύτητα του ενεργείν, και εθέτησε δια καθέδραν της το Ναύπλιον, ως ο Νόμος υπ' αρ. 22 του Κώδικος.

Είδοποιούνται ολοι οι Έλληνες, πολιτικοί και πολεμικοί, και λοιποι της επικρατείας, ταύτην την πόλιν δια το εξής να γνωρίζωσιν ως καθέδραν· απαντες δε οι υπάλληλοι της Διοι ήτως, ελεγε να διευθυνώσι τας περι πατών των υποθέτων αναφοράς των.

Εν Κρανιδίω 2 Μαρτίου 1824.

Γ. Κοτσουριώτης.

Ο προσ. Γ. Γρ. Π. Γ. Ρόδιος.

Αφ' ου εξέδωκεν η Σεβαση Διοίκησις αυτην την προκήρυξιν, και εφανέρωσεν εις το εθνος την απεφασιν και το τέλος της μεταικησεως της, εμβήκεν εις δύο πλοία του Υδραίου Ναυαρχου Μιαούλη, και του Πεζιωτου καπ. Καλαφάτη την 6 Μαρτίου, και την αυτην ημεραν εφθασεν εις Μύλους. Την ακόλουθον ημεραν εστάλη προς τον φρουραρχον του Ναυπλιου Πάνου Κολοκοτρώνη επιταγή δια να ετοιμώση τα αναγκαία καταλύματα δια την Διοίκησιν· αλλ' αυτος οχι μόνου την διαταγήν αφήφισεν, αλλα και στρατιώτας εσευλεν εις τους Μύλους. Η Διοίκησις μ' όλου τζυτο πάλιν εσελε προς αυτον την αυτην διαταγήν· αλλ' επειδη εκεινος πάλιν εδειξε την ιδίαν απειθειαν και υβριν, απεφάτισεν εξ ανάγκης να μεταχειρισθη την βίαν, και να του πολιορκήση κατα γην και θάλασσαν.

Την 9 Μαρτίου δια προσαγής της Διοικήσεως, ο στρατηγός Ιατράκος και ο καπ. Θ. Ζαχαρόπουλος εκτύπησαν και εδιώξαν

από τους Μύλους οσους στρατιώτας ειχεν εκει ο φρουραρχος Πάινος. Επειδη το φερσιμον τζυτο τον δείχνει φανερα αποσαστην κατ αυτης και καταπατητην των Νόμων, η Διοίκησις τον κηρύττει ως τζυτον προς το εθνος με την ακόλουθον διακηρυξιν.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο Πρόεδρος του Έκταλεσικου
Διακηρύττει.

Ανδρες Έλληνες, οι Νόμοι, καταπατηθέντες, ωργιτήσαν. Η Πατρις εξυβριζομένη φωνάζει λυπηρώς· και το κλεινον Ναύπλιον, δια το οποιον ετρεξαν χείμαρροι αιμάτων φιλοκλήρου εθνους, δια να ελευθερωθη από χείρας Ολώμακας, σήμερον πάλιν σενάζει, και προσκαλει τους ισχυρούσας βραχίονας.

Ο προδιορισθεσ παρά της Διοικήσεως φρουραρχος Πάινος Κολοκοτρώνης, απειθών εις τας διαταγας του Νόμου, δυσταξών τα συμφέροντα του εθους εις την ιδιοτέλειαν, προδίδων την δοξαν της Πατρίδος εις την άνομον φιλαρχίαν του, κατακρατών το εθνικον φρουριον, και κατασχέσας αυτο φυλακήν της παρανομίας του

Κηρύττεται.

α.) Ο Πάινος Κολοκοτρώνης απεσάτης, και εχθρός του Έλληνικου εθνους, και παραδίδεται εις την δικαίαν αυσηρότητα των Νόμων, και εις την αγαλακτην της Πατρίδος.

β.) Οσικ των αξιωματικων, η των απλων στρατιωτων, ευρηκωμένων εις τα φρουρια Ναυπλιου, δεν εξέλθη εντός 24 ωρων, αφ' ου γνωστοποιηθη εις αυτον η διακήρυξις αυτη, νομίζεται απεσάτης, και κηρύττεται ως τζυτος.

γ.) Οσικ των αξιωματικων, η στρατιωτων εξελθωσι κατ αυτο το διάστημα, η Διοίκησις ειλεε δεξις εις αυτους όλων των απαιτουμένου κρένειαν.

δ .) *Όσοι τῶν ἄλλων πολιτῶν, ἐπιμένοντες, φανερωθῶσι ποτὲ ὅτι ἀνέλαβον ὄπλα ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, νομίζονται ἀποσάται, καὶ παιδεύονται ὡς τοιοῦτοι.

ε .) *Όσοι κἢ ἦτη ἐξώθεν, διὰ τὰ ὁμήγερα στρατικῆς βοήθειαν, ἢ μικράν, ἢ μεγάλην, νομίζεται ἀποσάτης, καὶ παιδεύεται ὡς τοιοῦτος.

ς .) *Όσοι ἢ διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης, ζητήσε. (ἐκτός ἐάν τὸ ἀγροῦν) καὶ εἰσαῖη τρεπὰς εἰς Ναυπλίον, νομίζεται ἐνοχος ἀποσασίας, καὶ παιδεύεται ὡς τοιοῦτος.

ζ .) Διορίζεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πολιορκία τοῦ Ναυπλίου καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θαλάσσαν .

Τῆ 7 Μαρτίου 1824. ἐκ τοῦ πλείου ὁ Κέμων εἰς Μύλους .

ὑπογεγραμ. Ὁ Πρόεδρος. ὁ πρ. γεν. Γραμ.
(ὁ Φίλος τοῦ Νόμου)

Μύλοι τῆ 14 Μαρτίου.

Τὰ ἀγμάτα τῶν Ποριοτῶν, ὁδηγούμενα ἀπὸ τὸν πατριώτην των καπετάνιον Χριστόδουλον, ἐκίνησαν ἐχθές τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν Ἄρειαν, καὶ τὴν ὀγδόην εἰσήλθον εἰς Ἄργος. Οἱ κλεινοὶ κάτοικοι τῆς εὐκλεοῦς ἐλευθέρως, εὐθερωθέντες ἀπὸ τὴν μεσητὴν δεσποτείαν τῶν ἀντιδιοικητῶν, τὰ ὑπεδέχθησαν μὲ ἀσθαιτικώτατα σημεία χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης. Σήμερον ἀνεχώρησαν εἰς τὰ ἐκεῖ ὁ στρατηγὸς Ἰατράκος, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ πόλις αὐτὴ θέλει ἔχει εἰς τὸν κόλπον τῆς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ἣτις, πρὸς τὸ παρὸν, εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ πλοῖα. Θέλει δὲ διατρίψει εἰς Ἄργος, εἰς ὅτου καὶ ἀποσπαθῆ τὸ Ναυπλίον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀποσάτου Πάνου Κολλοκοτρώνη.

Διάφοροι στρατιῶται δικαίως ἀγανακτοῦντες, ὅτι οἱ ἀντιδιοικηταὶ ἠθέλησαν ἢ ἀμαυρώσου τὴν δόξαν τους, καὶ καὶ τους μεταχειρισθῆν εἰς τὰ ἴδια καὶ τυραννικὰ των τέλη, ἔρχονται καθ' ἑκάστην πεντα-

χόθεν προσφέρουσας ὑπάκλασιν καὶ ὑπακοῆν εἰς τὴν Σεβαστῆ Διοίκησιν, καὶ ὁμνίουντες καὶ τὴν ὑπεραπείζονται εἰς ἐσχάτης ἀναπνοῆς.

Οἱ ἀντιδιοικηταὶ καὶ ἐχθροὶ πάσης ἀταξίας, γνωρίζουσας τέλους πάντων, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ζητεῖ ἐπιμόνως εὐνομίαν, καὶ βεβηλωθέντες διὰ τῆς πείρας, ὅτι ὅσοι φοροῦν ὄπλα, τὰ φοροῦν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ ὅχι ποτὲ διὰ τὰ δουλεύουσαν ὀλίγους ἀαξίους καὶ τυρκοφοροῦντας τυραννίτικους, ἄρχισαν καὶ ἀθυροῦν καὶ καὶ ἀπελπέζονται, εἰς τὴν ὥσπερ δὲ εἶναι πλέον μακρὰν ὁ θρήσκαμβος τοῦ Νόμου, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἔνωσις ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

(ὁ Φίλος τοῦ Νόμου).

Πρὸς τὸ Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Κύριον Ι. Ι. Μάιερ.

Σὰς παρακαλῶ ἐπιμόνως καὶ καθυποβάλλετε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, καὶ καὶ διαδώσετε διὰ τοῦ τύπου τὴν ἐπιπέσειον ἐπιστολήν (α) τῆς ἐν Λόνδρᾳ ἐταιρείας, ἡ ὅποια συμβουλεύουσα τὴν ἔνωσιν τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποδεικνύει ὅτι δὲν θέλουσι ποτὲ ἀπραιῦσαι ἄνευ ταύτης τὴν αὐτονομίαν καὶ ἐλευθερίαν των.

Πολλοὶ φροντίζονται ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρετανία βοηθούσα τὴν Ἑλλάδα ἀπεβλέπει εἰς σκοποῦς ἰδιοτελεῖς· πολλοὶ κηρύττουσι μάλιστα ὅτι αὐτὴ ἐνεργεῖ ἀ αγοράτῃ τὴν Πελοπόννησον. Ὅθεν χεῖρος μου ἀπαραίτητον κρίνω καὶ καθυποβάλλω εἰς τὴν φρόνησιν καὶ σκέψιν τῶν τοποτηρητῶν τοῦ ἔθνους τὰ τοιαῦτα, διὰ τὰ κρίνωσιν ἂν ὁ μεγαλόφυχος Ἀλέξανδρος μὲ τὰ πολυάριθμα καὶ γενναῖα τακτικά στρατεύματά του, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τοῦς νικηφόρους Ἡ συνέχ. εἰς τὸ παραρτήμα σελ. 5.

(α) Ἀπορούμεν ὅποια περίστασις συνήργησε διὰ τὰ μὴ φανῆν ἐπιστολὴ αὐτὴ ὁ Σ.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α .

τῷ Δρ. 28.

—o—

Ἕλληνας ἤθελε συγκατανεύσει εἰς τριαύ-
την πραγμκτεῖαν.

Ἰσως ἤμπαρρεῖ τις
να εἶπῃ ὅτι οἱ τυμπατριωταῖ μιν εἶναι εἰς
ὑπερβολὴν ἰδιωρελαίς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπι-
θυμοῦν να ἰδῶν τῆν Ἑλλάδα μεγάλην
καὶ ἐλευθερά· μεγάλην μὲν, διὰ να ὠ-
φελῶνται ἀπὸ τῶν κέρων καὶ τῶ πλού-
τη τῆς, ἐλευθεράν δέ, διὰ να ἐκφυλῆτω
σι τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπεραπτεζομενων τῆν
ἀτραλίων καὶ ἐλευθερίαν τῆς Ἀγγλίας.
Ἀλλ' αὐτὴ ἀκρόρῖπτει καθε τοιοῦτον ἰδι-
οτελῆ σκοπὸν ἀπὸ τῶν εὐλαριων αὐτῆς χα-
ρακτῆρα· μ' ἔλεν ὅτι, ἀν καὶ ἡ φιλο-
δοξία μας ἤθελε εἶπαι καλίστην χαρα-
κτῆρος, τίνε τρόπον ἠθέλαμεν ἐλπίζει να
ἀποκτήσωμεν τῆν Ἑλλάδα βοηθουμένην
ἀπὸ ἐν μιλιούνην Ῥωτικῶν βασιονέτων;
Οὐδὲν ἄλλο δὲν ἠθέλαμεν ἐλπίζει βεβαι-
ότατα, παρὰ να ἰδῶμεν τῆν Ἑλλάδα
νικημένην ἀπὸ τῶν πορσπατην τῆς, καὶ τῆν
παντοδυνακίαν τῶν Σερβοσλαβῶν εἰς αὐτήν.

„Ἐπιθυμῶ να ἐννοητῆ ἀαλῆς τὸ Βου-
λευτικὸν Σὺναχ ὅτι δὲν παρκαπνοῦμαι διὰ
ταῖς σφαλοαῖς αὐτῆς ἰδέας, ἀλλ' εἰς ἐ-
ναντία; ἐπιθυμῶ να ἐκδοθῶσιν εἰς φῶς διὰ
να ἀναιεῖδῶσιν. Οἱ ἐλεύθεροι ἄνδρες,
καὶ ἐλευθεροὶ Διοικήτες ἀγαπῶσι τῆν δη-
μοσιεύσιν, διότι αὐτὴ ἐξελεύρει ταῖς συ-
κοφαντίας καὶ τὰ ψεύματα, καὶ φέρει τῶς
ἀνθρώπους εἰς τῆν γνώσιν τῆς ἀληθείας.

Με τὸ ἀνῆσιν σέβας ὑπέστημεν αἰ.
Τῆ 17 Μαρτίου 1824. Λ. Στ.

Κερφοὶ τῆ 22 Μαρτ.) Δι διχόνουαι τῆς
'Ἀλβανιτικῆς δὲν ἔπαυσαν· μέλισσα οἱ υἱοὶ

τοῦ Μουσαφά-πατῆ, οἱ Κοκάται, καὶ οἱ
Σαμακῆται εἶναι να πιαθῶν εἰς τὸ του-
φικί. Ὁ Ὀλιάρ-πατῆς ἀφ' οὗ ἐτοιμασε
τὸν Χιτῆν-πατῆν με 300 ἀνθρώπους ὄκῃ
τῆν Ἄρταν, αὐτὸς ἦτον να κινήσῃ εἰς
Μπεράτι, διὰ να συναῖσῃ στρατεύμα.

Ἵπὲρ τῶς 30 χιτικῆδες ἦλθαν με
φερμάνια πρὸς τῶς πρωτίστους τῆς Ἀλ-
βανιτικῆς, οἱ ὁποῖοι προσκαλοῦνται να στρα-
τεύσων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅσον δια-
τῶς μισθῶς, τῶς ὑπόσχομαι, ὅτι θά-
λου τῶς λαβεῖ εἰς Ἀαρικτῆν ἀπὸ τὸν
Σερατιέρην, ὅταν ὑπάγωσιν ἐκεῖ· τὸ ὁ-
ποῖον δὲν ἠλοῦσιν με εὐχαρίσῃσιν οἱ
'Ἀλβανίται.

Γράμμα τῆς Διβόρνου ἀπὸ 15 (27)
Μαρτίου φαινοῦμαι, ὅτι, κατὰ τὰ τελευ-
ταῖα γράμματα τῆς Λονδρας, ἐκαυλωθῆ
ἐκεῖ εἰς πλοῦς ταχύπλοον ἐπίτηδες, διὰ
να φερῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς 400 χιλ.
τάλλαρα μέρος τῶ θανείου.

Τα τελευταῖα γράμματα ἀπὸ τῶς
εἰς Λονδραν ἀποσλαμμένους εἶναι ὡς
14 (26) φενρ., καὶ ἐπιμαρζοντο τότε να
ξεκινήσωσιν αὐτῆν τῆν ποτότητα· ἐλπί-
ζον δὲ ὡς τὸν Ἀβγουστον μῆνα να ἐμ-
βάσωσιν ἔλεν τῆν ποτότητα τοῦ θανείου.

Ὁ Λόρδ Στρακλάρτ ἀνέφερεν πρὸς τῆν
'Ὀθωμανικὴν Διοίκσιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔ-
χει σκοπὸν να ἐκδικηθῆ διὰ τῆν ὅπισαν
παρὰ τῶ ἐν Τουνεζίᾳ Δίη ἔλαβε κα-
ταρρήσιν.

Ὁ Σουλτᾶνος ἠθέλησε διὰ τῆς ἰδίας του

μεσιτείας να εξισασθῆ ὑπόθεσις αὐτή· ἀλλ' ὁ Πρέσβυς ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν να δεχθῆ μεσιτείας· ἔθεν ὁ Σουλτάνος ἀήγγειλεν εὐθύς εἰς τὸν Δῆνον διὰ να ἀπελογηθῆ πρὸς τοὺς Ἄγγλους περὶ τοῦ ἄφρονος τούτου κινήματός του.

(Εφ. Φραγκφ.)

Εἶδησις ἐπίσημος.

Ταύτην τὴν στιγμήν ἐλάβομεν γράμμα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν σημειωμένου τῆ 24 Μαρτίου· ἀπὸ αὐτὸ μυχθάνομεν βεβαίως, ἔτι ἡ Ἀκροπόλις παρεδόθη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Διοικήσεως, καὶ ὁ διορισθεὶς παρ' αὐτῆς φρούραρχος εἰσήλθεν εἰς αὐτήν· ὅτι τὸ Ναύπλιον πολιορκεῖται σενά· ὅτι εἰς τὰς 22. ὁ Θ. Κολοκοτρώνης εὐρίσκειν ἀπὸ Τριπολιτῶν μὲ τοὺς στρατιώτας του διὰ να κτυπήσῃ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, διοικούμενα ἀπὸ ταν στρατηγὸν Γεωργιάκην Γιατράκον, καὶ νικηθεὶς ἔμεινε μὲ τέσσαρας ἀνθρώπους καὶ διετάθη εἰς Τριπολιτῶν· ὅτι εἰς τὰς 23 ὁ στρατηγὸς Ἀνδρέας Λόυδος μὲ τὸν αὐ-

τι στρατήγηον Νοταρόπουλον, ἔχοντες ὡς χιλίους στρατιώτας ἐλύθησαν ἀπὸ Ἄργος διὰ Τριπολιτῶν· Βεβαιύεται προσέτι ἡ εἰδησις ὅτι ὁ Γενναῖος (Γιαννάκης) Κολοκοτρώνης ἀφ' οὗ ὅλοι του οἱ στρατιῶται τὸν ἀφῆσαν, καὶ ἐνώθησαν μὲ τὴν Διοίκησιν, αὐτὸς ἔφυγε καὶ ἐκλείσθη εἰς Τριπολιτῶν ὅχι μὲ τριάντα ἀλλὰ μὲ τρεῖς μόνον ἀνθρώπους.

Ἡ ἀπὸ Ζαΰκουθεν, πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν σαλθεῖτα ἀνώνομος ἐπιστολὴ δὲν ἠπαρεῖ να δημησιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης. διότι εἰς τῶν πρωτίτων νόμων μας εἶσι· τὸ να μὴν περᾶξωμεν ποτὲ προσωπικῶς τινά· ἀν ὅστις μᾶς ἐσειλεν αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἐπιθυμῆ διὰ να τὸ ἐκδοσῶμεν, εἰς μᾶς γνωστοποιήσῃ τὸ ὄνομά του διὰ να ἡμπορέτῃ ὁ Συντάκτης να πληροπορηθῆ περὶ τοῦ ὅποιου μέλλει να δώτῃ ἀπόκρισιν.

Ὁ Συντάκτης τῶν Ελ. Χρ. I. I. Μαίερ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμὴ ἑτησίᾳ τάλλ. δέσητα
Ἰσπανικὰ εἶξ, προπληρω-
τέα κατὰ τριμηνίαν.
Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Ἀρ. 29.

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῆ 9 Ἀπριλλίου 1824.

Μεσολόγγιον τῆ 7 (19) Ἀπριλλίου 1824.

Ἀπαρηγόρητα θρηνεῖ μεταξὺ τῶν χαρ-
μοσύνων τοῦ Πάσχα ἡμερῶν ἡ Ἑλλάς,
διότι αἰφνιδίως σφεύεται ἀπὸ τὰς ἀγκά-
λας τῆς τὸν πολῦτιμον αὐτῆς εὐεργέτην,
τὸν Λαμπρὸν Δόρδον Νόελ Βύρωνα.

Ὁ Ἰπέρτιμος οὗτος ἀνὴρ μετὰ δεκαήμε-
ρον ἀσθένειαν φλογιστικοῦ ῥευματικοῦ πυ-
ρετοῦ, ὅστις εἶχεν εἰσελθεῖ ἕως εἰς τὸν
ἐγκέφαλον, ἐξέπνευτε σήμερον περὶ τὸ
εὐπέρας εἰς τὰς ὥρας 11 λ. 40 (5 λ. 40). (α)

Δὲν ἔπαυεν ἔτι ζῶν ὁ Λαμπρὸς
Φιλέλλην νὰ παρασαίνῃ τοὺς εὐνοϊκοὺς ὑ-
πὲρ τῆς Πατρίδος σκοποῦς του. Ὁ ὑπὲρ τῆς

(α) Ἀγνοῦμεν διὰ πείρας αἰτίας δὲν
ἠθέλησεν ὁ Λαμπρὸς Δόρδος νὰ συγκα-
τανείσῃ εἰς ὅσας παρακλίσεις εἶχε καμει-
πρὸς αὐτὸν ὁ ἰατρός του Φ. Βροῦνος,
καὶ ὁ ἰατρός τῆς Ἑταιρείας Ι. Μίλιχεν
διὰ τὰ τὸν φλεβοτομήσασιν.

ἀληθοῦς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ζῆλος του
μεγάλως μᾶς ἐνεθάρρυνε, καὶ μᾶς εἶδο
τὰς πλέον χρησὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐλπίδας.

Πικρῶς θλίβεται καὶ κατάκαρδα λυ-
πεῖται ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος σφερούμενος
τοιούτου Πατέρα καὶ εὐεργέτην. Εἰς ὅλων
τῶν πατριωτῶν τὰ πρόσωπα ἡ θλίψις
καὶ κατήφεια φαίνονται ζωγραφισμέναι·
ἀλλὰ περισσότερον κλαίει καὶ ἀναστενάζει
ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγίου, διότι αὕτη ἡ
πόλις εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ συγκατα-
ριθμῆ μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς ἀνδρα τῶν
ἀρετῶν καὶ προτερημάτων τοῦ Λαμπροῦ
Δόρδου. Αἱ πρὸς αὐτὸν τοῦ ἔθνους μᾶς
ἐλπίδες ἀπέτυχον, καὶ πλέον δὲν μᾶς
μένει, παρὰ νὰ κλαίωμεν ἀπαρηγορήτως
τὸν τόσον σκληρὸν δι' ἡμᾶς θάνατον.

Εἰς αὐτὴν τὴν περίσασιν ἡ Διοίκησις ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον Διαταγὴν.

Ἄρ. 1185) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' παρούσαι χαρμύουσιν ἡμέραι ἔγιναν διὰ ὅλους ἡμᾶς ἡμέραι πένθους.

Ὁ Δόρδ Νόελ Βυρών ἀπέραςε σήμερον εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, περὶ τὰς ἐνδεκα ὥρας τὸ ἑσπέρας μετὰ μίαν ἀσθινειαν φλογιστικοῦ ρευματικοῦ πυρετοῦ 1α ἡμερῶν.

Καὶ πρὶν ἀκόμη χωρισθῆ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώμα, ἡ κοινὴ κατάρφεια ἔλεγεν ὅσπν θλίψιν ἠσθάνετο ἡ καρδία ὄλων, καὶ ὅλοι μικροὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νεκημένοι ἀπὸ τὴν θλίψιν, ἐλησημνήσατε τὸ Πάσχα.

Ἡ γέρσις αὐτοῦ τοῦ Λαμπροῦ ὑπακειμένου εἶναι βέβαια πᾶσα αἰθθαυτικὴ δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ εἶναι πολὺ περισσότερο ἀξιοθρήνητος διὰ αὐτὴν τὴν Πόλιν, τὴν ἰσκιάν ἠγάπησε διαφερόντως, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπολιτογράφη, καὶ ἀπόφασιν σαθερὰν εἶχεν, ἂν τὸ ἔφερεν ἡ περίσασις, νὰ γενῆ καὶ προσωπικῶς συμμετοχὸς τῶν κινδύνων τῆς.

Καθένας βλέπει ἔμπρὸς τὸν τὰς πλουσίας πρὸς τὸ κοινὸν εὐεργεσίας του, καὶ μήτε ἔπαυτε μήτε παύει κείνους, μὲ εὐγνωμόνα καὶ ἀληθινὴν φωνὴν νὰ τὸν ὀνομάσῃ εὐεργέτην.

Ἔως οὐ νὰ γνωσποιοθῶν αἱ διαταγαὶ τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πολυθρηνητοῦ συμβάντος,

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἄρ. 314 καὶ ἡμ. 15 Ὀκτωβρίου θεπτήματος τοῦ Βουλευτικῶν Σώματος,

Διατάττεται,

α.) Αὐριοί, μόλις ἀνατελῆ ὁ ἥλιος, νὰ πέσουν ἀπὸ τὸ μεγάλο κανονοστάσιον τοῦ τείχους αὐτῆς τῆς Πόλεως 37 Κανονιαῖς (μία τὸ καθε λεπτὸν), κατὰ τὸν

ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τοῦ ἀποθανέντος.

β.) Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπουργεῖα, διὰ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχαιαν, νὰ κλεισθοῦν, ἔμπεριχομένων καὶ τῶν κρητηρίων.

γ.) Νὰ κλεισθοῦν ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἐκτὸς ἐλείων, ὅπου κωλύονται τρεφαί, καὶ ἰατρικὰ καὶ νὰ λείψουν τὰ μουσικὰ παίγνηθια, οἱ συνειθισμένοι εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας χοροὶ, νὰ παύσων τὰ φαγοπότια εἰς τὰ κρατοπωλεῖα, καὶ καθε ἄλλο εἶδος κοινῶν ξεφοντώματος.

δ.) Νὰ γενῆ 21 ἡμέρας Γενικὴ πενθιφέρεια.

ε.) Νὰ γένων ἐπικηδεῖσι θεήσεις εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

Ἐν Μετολόγγῳ τὴν 7 Ἀπριλλίου 1824.

Τ. Σ. Α. Μαυροκορδάτος.

Ὁ Γραμ. Γεώργιος Πραϊδης.

Μετολόγγιον) Εἶμεθα εἰς περίσασιν νὰ πληροφορησάμεν τὸ δημόσιον περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Καραϊσκάκη, καθὼς εἰς τὸν 27 ἀριθμὸν ὑπεσχέθημεν.

Ὁ πολυμικρὸς οὗτος ἀρχηγὸς, ἀσθενῶν ἀπὸ φθίτιν, ἐκάθητο εἰς Ἀνατολικὸν, ὅπου διέτριβεν ἀπὸ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐτελείωσεν ἡ προλαβύσα Συνελευσις τῶν ἀρχηγῶν καὶ προκρίτων τῆς Δυτικῆς καὶ μέρους τῆς ἑτερεῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία μὲ καθε τρόπου ἐπάσχισε νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ δυσσεσημῆνον, ἀφ' οὗ δὲν ἐνέδωκεν εἰς πολλὰ παραλόγια ζητήματα του· τὸν διώρισε δὲ νὰ ἔχη ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἐκατὸν στρατιώτας λαμβανοντας τὸν μισθὸν παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ἦναι ἑτοιμὸς εἰς τὰς προσαγὰς τῆς· αὐτὸς ὑπεκρίθη, κατ' ἀρχάς, ὅτι εὐχαριστήθη, καὶ ὅτι δὲν ἐπροσπαθοῦεν ἄλλο, παρὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑγίαν του, καὶ νὰ δεῖξῃ ἔπειτα, μὲ τὰ ἔργα, ὅτι εἶναι ἀξίος περισσεύσεως ἀμοιβῆς καὶ ἀγάπης· ἀκολουθῶς ὁμῶς τὰ περιστατικὰ τὸν ἔδωσαν λαβὴν νὰ κάμῃ νέα

παράπονα (ἀγκυρά ἀδικα), καὶ νέας ἀ-
παιτήσεις. Ἡ Διοίκησις, ἐπειδὴ εἶχε κρί-
νει ἀναγκαστὸν νὰ ἀυξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν
προσδιορισθέντων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως
μισθωτῶν στρατιωτῶν, αὐξήσῃ καὶ τοὺς
μισθωτοὺς στρατιώτας τοῦ Καραϊσκάκη,
οἷα νὰ τὸν εὐχαρισήσῃ, χωρὶς νὰ κάμῃ
ἐνταυτῷ καὶ κανέν πρῶγμα ἔξω τῆς τά-
ξεως· οὗτος ὁμως ἐμίσησε ὑπὲρ τοὺς
πετακοσίους, πολὺ περισσεύοντας παρ' ὅ-
σους ἡ Διοίκησις τὸν διώρισε, καὶ τοὺς
εἶχε καὶ εσκεκόντο, ὡς ἐβελονταί, εἰς τὰ
συνορα τοῦ Καρπενησιῦ ἐν τοσούτῳ δὲ ἐνεργού-
σα τὴν ἀνταποκριτίν του με τοὺς ἐχθρούς.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἔστειλεν ἐδῶ εἰς Με-
σολόγγιον τὸν ἀνεψιὸν του διὰ μίαν ὑπόθε-
σιν· αὐτὸς τὴν 19 Μαρτίου ἔβλεν νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀνατολικόν, ἐπιάσθη μὲ
τοὺς μοναζιλικραίους, καὶ τοῦ ἐκτύπησαν
τινες Μεσολογγίται, καὶ τοῦ ἔσχιταν τὸ
κεφάλι ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἔριδα. ἡ Διοί-
κησις ἔβλεν ὅλα τῆς τὰ δυνατὰ διὰ νὰ
εὐρῇ τοὺς ἐνόχους, οἷτινες εἶχον φύγει,
διὰ νὰ τοὺς κρίνῃ καὶ νὰ τοὺς παιδεύσῃ
κατὰ τὸ σφάλμα· ἀλλ' ἐν ᾧ ταῦτα ἐγί-
νοντο, ὁ Καραϊσκάκης ἔβλεν γέλλει ἐδῶ
τὴν δευτέραν ἡμέραν ὡς ἐκατὸν πενήντα
στρατιώτας με λόγον ὅτι μοῦσαχοί τοὺς ἤλ-
θαν διὰ νὰ ζητήσων ἀπὸ τὴν Διοίκησιν
νὰ τοὺς γίνῃ ἡ δικαία ἰκανοποίησις διὰ τὸ
κτύπημα τοῦ συντροφου τῶν· τοῦτο τὸ
κίνημα ἀντι νὰ εὐκόλυη, καθὼς ἐκεῖνοι
εἶλεγον, ελαίμε δυσκολώτεραν τὴν εὐρεσιν
τῶν ἐνόχων· διὰ τοῦτο, τὸ πρῶγμα ἀο-
γασπέρησε ἕως τῶν 21 τοῦ μηνός.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας αὐτοὶ
οἱ ἀνθρώποι τοῦ Καραϊσκάκη ἔβλεν με
γέλασμα εἰς τὸ χερεὶ φύα ἀπὸ τοὺς προ-
κρίτους ταύτης τῆς πόλεως, καὶ κρυφίως
τοὺς ἔστειλεν εἰς Ἀνατολικόν πρὸς τὸν
ἀρχηγὸν τῶν· Συγχρόνως ἄλλοι σαράντα
ἀνθρώποι του ὑπήγαν ἀπὸ Ἀνατολικόν
μὲ τὰ μοναζύλα, καὶ ἐφυγῶν εἰς Βασι-

λάδι εἰσείφης καὶ με τοιοῦτον τρόπον,
ὡς οἱ φυλακὲς αὐτοῦ τοῦ ὀχυρώματός
δὲν ἔλαβαν κατ' ἀρχῆς ὑποψίαν, ἐπειδὴ
ἐσωτερικῶς δὲν εἶχον νὰ φθῶνται κανέ-
να ἐχθρὸν· ἔπειτα δὲ δὲν ἦτον πλέον
καιρὸς νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.

Ἡ Διοίκησις αἰτίως εἰς τὰ ἔημε-
ρώματα ἔλαβεν ὅλα τὰ πλέον ὄρασηρια
μέτρα· ἔφερε δόναμνι μετὰ εἰς τὴν πόλιν,
καὶ διώριτεν ἀρματωμένας βάρκας νὰ ὑ-
πάγουν νὰ πολιολογήσων τὸ Βασιλάδι· ὁ Κα-
ραϊσκάκης, ἰδὼν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλα-
βε τόνον ἐναντίον τῶν ἀτιξίων του, ἠνα-
γκάσθη νὰ βεῖν ὁπίσω τοὺς δύο προκρίτους
Μεσολογγίτας, καὶ τότε ἀφῆθησαν καὶ
οἱ ἀνθρώποι του ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ τὸ Βα-
σιλάδι ἐλεύθεροι, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀνα-
τολικόν· Σηραιοῦτον δὲ, ὅτι εἰς τὸν
αὐτὸν καιρὸν ἦσαν, καὶ ἑπτὰ καραβία
ἐχθρικά ἔξω ἀπὸ τὸ Βασιλάδι ἀρχυμένα.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ Διοίκησις ἔ-
γραψε καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρα-
τεύματος, τοὺς εὐρισκομένους, εἰς Μπα-
μπίνι, εἰς Ξηρόμερον, καὶ ἦλθαν μὲ ὅλον
τὸ στρατεῖμα, καὶ ἐμβήκαν εἰς Ἀνατολι-
κόν τὴν ἑσπέραν τῆς 26 Μαρτίου· ἐπειδὴ
ἀλλῶς ὁ Καραϊσκάκης ἦταν ἀρκετὰ δύ-
νατός, καὶ δὲν ἠμποροῦτεν ἡ Διοίκησις νὰ
κάμῃ καμμίαν προφύλαξιν ἐναντίον του.

Ἀφ' οὗ ἐπέστρεψαν οἱ δύο πρόκριτοι ἀπὸ
Ἀνατολικόν, ἡ Διοίκησις ἔδοσε προσα-
γὴν καὶ ἐπιάσθη καὶ ἐβίβλην εἰς φυλαξίν
ὁ Κωνσταντῖνος Βουλκιώτης, ὅστις εἶχεν
ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα, καθὼς ἐφανερῶταμεν
εἰς τὸ 27 φύλλον.

Εἰς τὰς 27 ὑπήγει ὁ Πρίγκιψ Μαυ-
ροκορδάτος με τοὺς ἐδῶ εὐρισκομένους στρα-
τηγούς, εἰς Ἀνατολικόν, ἀφ' οὗ δὲ ἀνταμά-
θη, καὶ τυνεσκέφθη καὶ με τοὺς ἐκεῖ ἐλ-
θόντας ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀρχηγούς τῶν
ἀρμάτων, διώριτεν ἐπιτροπὴν, τῶπον ἐ-
πέχουσαν πολεμικοῦ δικαστηρίου, διὰ νὰ κρίνῃ
τας κατὰ τοῦ Καραϊσκάκη κατηφορίας·

τὰ κατωτέρω ἐπίσημα ἔγγραφα κάμνουσιν γνωστὰ τὰ σφάλματα τοῦ Καραϊσκάκη, ὅθεν δὲν μᾶς μένει ἄλλο νὰ εἰσωμεν εἰς τελείαν πληροφάνειαν τῆς ὑποθέσεως, εἰμὴ ὅτι ὁ Καραϊσκάκης, ἀφοῦ καὶ οἱ Τζαβελλαῖοι, πληροφροσθηθέντες διὰ τὴν προδοσίαν του, δὲν ἤθελσαν πλέον νὰ φανοῦν διαυθεντευταί του, ἔμεινεν αὐτὸς μὲ μόνους τοὺς ἀνθρώπους του, τότε ἔλαβε δὲ προσαγγῆν νὰ ἐκβῆ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικόν.

Ἡ φθίσις του κατήχησεν εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν, καθὼς ἐβεβαίωσαν οἱ ἰατροὶ, καὶ δὲν ἔθελε ζῆσαι πάλιν καιρὸν ἀκόμη.

Τὴν 3 Ἀπριλλίου ἐκβῆκεν ἀπὸ Ἀνατολικόν, μὲ σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς Κάλανον μέσος μικρὸν τῶν ἀνθρώπων του, φιλοδωρημένοι πλουσίως, τὸν ἠκολούθησαν. Δὲν ἤμπορεῖ διόλου νὰ περιπατήσῃ, ἢ νὰ καθαικεύτῃ, ἀλλὰ τὸν σηκόνουσιν τέσσαρες ἄνθρωποι εἰς φορεῖον· ἕως εἰς τὰς 6 τοῦ μηνὸς εἶχμεν εἰδῆσαι ὅτι εὐρίσκετο εἰς Γουριάν, χωρίον κείμενον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀχελώου.

ἀρ. 1125) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314 καὶ ἡμ. 15 Ὀκτωβρίου 1823 θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικῆς Σώματος,

Διατάσσεται.

α.) Οἱ Στρατηγοὶ Γεωργίος Τζόγκας, Δημῶς Σκαλιτζᾶς, καὶ Ἀλεξάνδης Βλαχόπουλος, καὶ οἱ χιλιαρχοὶ Γρηγόρης Διακατᾶς, καὶ Ἀναγνώσης Καραγιάννης, διορίζονται εἰς ἐπιτροπὴν τόπον ἐπέχουσιν πολεμικοῦ δικαστηρίου, ἵνα ἐξετάσωσι τὰς κατα τοῦ Γεωργίου Καραϊσκάκη κατηγορίας, καὶ ἀποφασίσωσι.

β.) Ἐἶλον ἐξετάσει παρεμικρῶς δαυτοὺς ἐβρεθῶν ἔνοχοι τῶν παρελθουσῶν διχοστασιῶν.

γ.) Κατὰ τὰ βάρη τοῦ ἐγκλήματος τῶν ἔτων ἀποδειχθῶν ἔνοχοι, θέλει ἀποφα-

σισθῆ καὶ ἡ πεινῆ.

Ἀνατολικόν τῆ 30 Μαρτίου 1824.

Α. Μαυροκορδάτος.

ἀρ. 1128) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1125 διαταγὴν,
Διατάσσεται,

α.) Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἄρτης Κύριος Πορφύριος, ὁ Στρατηγὸς Ν. Στουρνάρης, καὶ οἱ Κύριοι Πάσος Γαλανης, Τάττης Μαγγίνας, καὶ Σωτήρης Γιωτης διορίζονται συνήγοροι ἐκ μερῶν τῆς Διοικήσεως.

β.) Οὗτα θέλουσι παρ' ῥησιᾶσει ἐνώπιον τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους ἐναντίον τοῦ καπ. Γεωργίου Καραϊσκάκη, καὶ ὅσων ἄλλων ἤθελαν φανῆ ἔνοχοι ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς Πατρίδος κατὰ τὸν Νόμον τῆς Ἐπιδαύρου.

γ.) Ἡ παρούσα νὰ σαλῆ εἰς ἀντίγραφον πρὸς τοὺς εἰρημένους συνηγόρους, οἵτινες ἰσχύουσι διὰ μόνην τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

τῆ αὐτῆ ἡμέρα.

Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐπετα εἰς τὸ ἐπόμ. φύλλον ἡ προκήρυξις περὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Καραϊσκάκη.

Ζάκυνθος 25 Μαρτ.) Ἀπὸ ἐπιστολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας σημιωμένης τῆ 14 Μαρτίου εἰδοποιούμεθα ὅτι, ὁ Νετζίπ-εφέντης ἐφθασε πρὸ ἐνὸς ἕδη μηνὸς εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, φέρων ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὰς ἔγγραφους πρὸς τὸν Μεχμέτ-ἀλιπα. σὰ διαταγὰς διὰ νὰ ἐκστρατεύτῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ μεγαλῆτερα μὲτὰ ὅπου ὁ Σατραπῆς οὗτος θέλει μεταχειρισθῆ εἶναι ὡς λέγουσι ἡ πλ.η.θ.ὺς τῶν χρημάτων· θέλει δὲ εἶθαι Σιέρ-ασιέρ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰμπραῖμ-πασᾶς.

Τῆ 12 Μαρτ. ἐπῆρε φωτιά τὸ κενόδοχείον (τζερχανές) τοῦ φρουρίου τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀνέτρεψεν ὅλον τ' φρούριον.

Εἰς τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἐκάησαν δισχιλιοὶ ἄνδρες, ἐν οἷς καὶ εἷς πολὺ σημαντικοί.

Γαμὴ ἐτησίᾳ τὰλλ. δίσηπλα

Ισπανικὰ εἰς, προπληρω-
τέα κατὰ τριμηνίαν.

Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Αρ. 30.

Γὰ πλείω ὄρα'λη, τοῖς πλείοσι.

Φρυγκλίνος.

Μετολόγιον τῆ 12 Ἀπριλλίου 1834.

Προκήρυξις τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Κα-
ραϊτάκης (Ἰ. ἀρ. 29.)
ἀρ. 1167) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
ΔΙΟΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς, καὶ πολιτικοὺς
ἀρχηγούς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς
πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ Γεώργιος Καραϊτακης, ἐπειδὴ ἀ-
παρχῆς εὐρέτη συντόμος τῶν ἀσμάτων
εἰς τοὺς ἱεροὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα,
ἡ Πατρίς τὸν ἐτίμησε μὲ ὀνόματα. πῶς
ερέουθη εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Σκόγ-
δρα, εἰσαγωγῆς εἰς ὄλους· μὲ ὅλον τούτο
ἡ Πατρίς προέβλεψε τὰ τραύματά του,
διὸ νὰ τὸν τραβίξῃ εἰς μετὰ μέλαια· ἠλθεν
εἰς τὰς δύο χιμάς· ἐπὶ προσατεῖ τῆς αἰθε-
νήτικῆς του, καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν φιλο-
φρονῶς· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐφάρθη ὡς Πα-
τρίωτις, καὶ ἡς Χριστιανός· αὐθιχάειτε ἀ-
πιάτη ἀμαρτία ἐναντίον τῆς Πατρίδος· ἔ-
καμην ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Μετολόγ-
γιου· ἐπίταξε τὸ φρούριον τοῦ Βασιλαδίου,
διώξας εἰσεῖν τὴν φρουράν· οἱ στρατιώ-
ται του ἔλαβον δυνάμει ἐκ τῶν Προκρίτων
τῆς πόλεως ὡς αἰχμαλώτους, ἀπὸ τοὺς
ὀφθαλμοῦς τῆς Διοικήτικῆς, καὶ ἔφεραν
τούτους πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα, εὐαιτλό-
μενον εἰς τὸ Ἀνατολικόν· ἐξηγήθη δὲ
καὶ εἰς πολλοὺς ὅτι θέλει ἐμβάσει Γούρ-
κους εἰς τὴν Πατρίδα

Διὰ ταῦτα ὑποπτευθεῖσα ἡ Διοίκησις
ἔλαβε τὰ ἀπὸ ταῦτα μετρία, καὶ θιόρτισεν
ἐπιτροπῆ· τὸν ἐπέχουσαν στρατιωτικῆς
Διοικήσεως, συνθεμένην ἀπὸ στρατιωτικῆς,
καὶ χιλιάρχους, εἰτιες ἐξιστάτους αὐτὸν
τε, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ὅποια καθ' ἡ-
μέραν ἤξισαν πρὸς ὑποψίας ἐναντίον του,
Ἐβρακαν,

“ Ὅτι ὁ Καραϊτακης εἶχε κρυφὴν ἀν-
ταπόκρυσιν μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως,
καὶ τῆς Πατρίδος· “ ὅτι ἀπὸ τὸν Ὀ-
μέρ-πασάν, ἐξήλασε μπουγιουρτι διὰ νὰ
γένη καπιτάνος τῶν Ἀγραφῶν· “ ὅτι ὑ-
πέτχετο εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ πιάτῃ τὴν
Ἰτασκίαν μὲ χιλιούς στρατιώτας, καὶ
ἐτυμβόλιε νὰ εὐγῇ ὁ ἀποστάτης Βαρ-
υκιώτης μὲ χιλιούς εἰς τὸ Ἐπρωμερον·
ὅτι ὑπέτχετο εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ τραβίξῃ
πρὸς αὐτὸν στρατιγούς, καὶ χιλιάρχους
Ἕλληνας ἐναντίον τῆς Πατρίδος· ὅτι ἐν
ᾧ ἐγίνοντο αὐτὰ εἰς Μετολόγιον, συγ-
χρόνως εὐγῆκεν ὁ ἐχθρικός στόλος ἀπὸ Π.
Πάτρας, καὶ ἀράξεν εἰς τὸ Βασιλαδί,
καὶ ἔγινε μουσικὴ ἐκστρατεία Γουσκῶν ἀπὸ
Κασελίας, καὶ Ναυτακτον ἐναντίον τοῦ
Μετολόγιου, ἡ ὅποια δὲν εὐθιχάεισε,
διότι ὀλίγοι σαθεροὶ Ἕλληνες τοὺς ἐκτό-
πησαν εἰς τὴν Κακὴν σκαλίαν, καὶ τοὺς
ἐγῆρισαν ὀπίσω· “ ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε τέ-
λος πάντων πολλὰ διδόμενα διὰ νὰ γνω-
ρίσῃ αὐτὸν ἐπίβουλον τῆς Πατρίδος, καὶ

προδότην.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ Πατρίς ἀναπλά τὰ τέταρτα, καὶ μακροβυβεί δια να τὰ ἔλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἀπατήν, καὶ να τὰ φέρῃ εἰς μετάνοιαν, να γνωρίσῃ τὰ χριστιανικὰ χρέη των, ἀπεφασίσθη, παρὰ τῆς διοικηθείσης ἐπιτροπῆς, τῆ συναινέσει ὄλων τῶν παρευθεθέντων ἀρχηγῶν τῶν ἀρμάτων, καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ ἐδόθη προσαγῆ πρὸς τὸν ἄνωτον Καραϊσκάκην να ἀναχωρήσῃ ἀμετῶς ἀπ' εἰς, μ' ὄλον ὅπου εἶπε καὶ ἀσθενῆς, ὅστις καὶ ἀνεχώρησε σήμερον.

Ἀν' μετάνοιαν ἀλλήως, καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ χριστιανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ χρέη του, ἡ Πατρίς θέλει λαβῆ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι τῆς ἐκείνησιν, εἰδ' ἐπιμείνη εἰς τὴν κακίαν του, ἀν' ὄψεται.

Σεῖς δέ, ἀδελφοί, εἰδοποιήθη δια τοῦ παρόντος, ὅτι ὁ Καραϊσκάκης εἶναι διωγμένος ἀπὸ τὴν Πατρίδα, καὶ δὲν ἔχει κριμὴν ἐξουσίαν παρὰ τῆς Διοικήσεως· μάστιγα ἐσερήθη ὄλων τῶν βαθμῶν, καὶ ἀξιωματικῶν ὡς ἀμαρτήτας· Ὅσοι δὲ ἀπατηθέντες ἠλοφύθησαν αὐτόν, προσκαλοῦνται να γυρίσῃ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ να ἐνωθῇν μὲ τοὺς ἀρχηγούς, τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος· πάντες δὲ εἰς λαμπροὶ Ἕλληες να ἀπομακρυνθῶν τῆς συναναστρεφῆς του, καὶ να τὸν σοχαθῶν ὡς ἐχθρόν, ἐν ὅσῳ να μετανοήσῃ καὶ να πρῶπτη εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἔθνους, καὶ ζητηθῇ πυχῶνισιν.

Ἐν Ἀνατολίῳ τὴν 2 Ἀπριλίῳ 1824,

Α. Μαυροκορδάτος,

Οἱ Στρατηγοί

Νότης Μπότσαρης, Νικόλαος Σαργάνης,
Γεώργιος Γ. Ὠλάς, Δημῆς Σκαλτζάς,
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος, Δημητρίος Μακρῆς,
Γιάννακος Γιολντάκης.

Οἱ Χιλιάρχοι.

Γρηγόριος Λιακατάς, Αναγνωστὸς Καραγιάννης,
Στάθης Κατζαρός.

Οἱ Καπιτάνοι.

Κωνσταντῖνος Βλαχόπουλος, Γιαννάκος Σουλτάνης.

Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν, πεμφθεῖσαν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τοὺς φιλέλληνας, πρὸς τινα σηματικῶν Ἑλλήνων.

Ἀλεξάνδρεια τῆ 14 Φεβρ. 1824.

Ἡ ἐπιθυμία, ὅπου ἔχω δια να θριαμβεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑποείσῃς τὴν ὀπίαν ὑπερασπίσθητε, με ἀναγκάζει να σᾶς γράψω τὴν παρούσαν, δια να τὰς γνωστοποιήσω, ὅσα ἐτοιμαζόνται κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ να σᾶς τα ἀνακῆτω καὶ βάλῃτε εἰς πρᾶξιν τὴν ἐνωσιν καὶ τὴ δύναμιν, εἰς ἀποφυγῆ τῶν κακῶν, τοὺ ὅποια, χωρὶς ἐκεῖνα τα μέτρα, ἡμπορεῖ ἡ ταρακώμενος Ἑλλάς να παθῇ.

Ὁ Πατᾶς τῆς Αἰγύπτου ἐδιωρίθη ἐσχάτως, ἐπὶ κεφαλῆς, ἀρχηγὸς ὄλων τῶν μελλόντων κατὰ τῆς Πελοποννησίου τουρκικῶν πράξεων· Οἱ Πασάδες εἶπε, καὶ ὅλαι αἰδοῦμαι τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους κρέμονται ἀπὸ αὐτόν, δια να φθάσῃ να καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν συνέλευσιν, τὴν συγκληθεῖσαν κατὰ τὴν 6 τοῦ τρέχοντος, εἶπε δημοσίως πρὸς τοὺς στρατηγούς, καὶ ἄλλους ἀρχηγούς, ὅτι θέλει ἐκστρατεύει προσωπικῶς· λαμβάνει 12 χιλιάδας τακτικούς στρατιώτας μαύρους καὶ Αἰγυπτίους, 8 χιλιάδας Ὀθωμανίδες καὶ 2 χιλιάδας ἵππους· ἐτομαζόνται ἄπειρα ἐφ' ὅδια· παρημάδι μοι οὐ πρέπει μετ' ὀλίγας ἡμέρας· ἀετοιμαθῆ 80 χιλ. καντάρει, ἀπὸ τοῦτο φαντασθῆτε τὰ λοιπὰ· Σκοπεῖ να ἐπιτύχῃ κατὰ τὴν 15 Ἀπριλίῳ να σοχαθῶναι ὁμως, ὅτι τὰ κερὰτα μέλις περὶ τὰ τέλη Ιουνίου ἡμποροῦν να γέωσιν ἐτοίμα· τα σκεπόμενα μέρη δια τὴν ἀπόβατόν του εἶναι αἱ Π. Πάτραι, τὸ Νεόκαστρον, τὸ ὅποσον ἐλπίζει να κυριεύσῃ ἐξ ἐφ' ὅθεν· ἔταν φθάσῃ εἰς τὰς Π. Πάτρας, σοχαίνεται, ὅτι, εἰς

τὴν κόλπον τῆς Ναυπάκτου, ἢ μῆ πορῆ νὰ ἐπιβληθῆ τὰς πράξεις τῶν στρατευμάτων, ὅσα ἀπὸ τὴν Ρουμλίαν μέλλου νὰ ἐπιβῶσι με αὐτὸν. Ἐχε καὶ σκοπὸν, εἴν ἢ πορῆ, νὰ κατατρέψῃ τὴν Ὑδραν καὶ τὰς Περγάς. Θέλει μεταχειρισθῆ πρότερον τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην δια νὰ φθέρῃ με τὴν ὕαμιν τοῦ χιουτίου τοῦ Ἑλλήνας, νὰ σπείρῃ διχοστασίαν, καὶ νὰ κερῆ τινὰ φατρία μεταξὺ αὐτῶν· καὶ διὰ εὐκολίαν τὸ σχέδον τοῦτο ζητεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὸν Πατριάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν δατάβροτα εἰς Πατριον. Ὁ πραγματευτῆς Μιχαὴλ Τοπιτῆς εἶναι μετῆχος καὶ συνεργὸς τῆς ἐπιβουλῆς καὶ θέλει νὰ ἀχωρηθῆ καὶ αὐτὸς με τὸν δόλον.

Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι φοβερὸν καὶ κατατρομακεῖ πάντας τοὺς πιστοὺς φίλους τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας· ὅλοι οἱ τοιοῦτοι εὐχονται διὰ τὴν εὐωσίαν, χωρὶς τὴν ὅποιαν, ἢ μεγαλῆτερα δύναμεις, τίποτε, δὲν κατορθώσει.

Ἐκτός τούτου αἰ εἰρὸν πολεμικῶν καὶ τροφίμων ἐφοδίων, καὶ οἶων τοῦ στρατοπέδου καὶ τῆς πολεμικῆς, ἔχει νὰ λαβῆ μεθ' ἑαυτοῦ τρία ἕως τετταρα μιλλιούνια τάλ-λαρα, καὶ τὰ πλεονάζοντα θέλει εἶναι ὀλιγώτερα ἀπὸ διακόσια πενήντα.

Προτρεμόνται ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν τὰ βασιδικὰ κεντρικά ὁ Καπετὰν Πατῆς ὁ μὴ θέλει μείνει.

Ἐτοιμασθήτε λατὸν νὰ ἀντισταθῆτε με γενναϊότητα, νὰ ἀπαλλάξετε τὰς πόλεις με ἐφόδια, καὶ με εὐθέριμους ὑπεραρτίστιας, καὶ προτῆχετε νὰ μὴ γινῆ ποτε ἢ μελετουμένη φθορὰ. Παρακινήσετε τὰ μέλη τῆς Διοκλήτους νὰ μὴ ἀποκηρυχθῶσιν ἀπὸ τοὺς γυναικῆς καὶ ἀπατήλους λόγους τοῦ Πατῆ, οἷς εἰς ταύτους ἔχει αὐτὸς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας· ἄς ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τῶν Μαιμακλούικων Μπέιδων· εἶθε νὰ δυναθῆτε, ἐντὸς ὀλίγου, νὰ κωρῆσετε τὰς Π. Πατῆρας, τὴν Μοθώνην,

καὶ τὴν Κορώνην· εἶθε τὰ ὄπλα Σας, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν, νὰ εὐδοκηθῶσιν· Αὐτὰ εἶναι αἱ ἐπιθυμίαι καὶ εὐχαὶ τοῦ κηρυττολέου σουλοσας.

Τὴν 10 τοῦ τρέχοντος ἔργον ἢ κηδεῖα τοῦ Λόρδου Ν. Βυρῶνος· ἢ Δυτικῆ Ἑλλάδος, ἢ ὅποια ἐργάσῃτε τὰς εἰρηγετίας τοῦ Μεγάλου τούτου ανουρι, καὶ μάρισα ἢ Πόδες αὐτῆς, ἔδειξαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὅλα τὰ σπείρα τῆς ὑπερβολικῆς λύπης, ἢ ὅποια καταμαρῆ τὴν καρδιά των· ἀπὸ ὅλα τὰ περίξ μέρη εἶχαν τυναχθῆ καὶ κερῆς καὶ στρατευματα, δια νὰ τιμηθῶν τὸ λείψανον, καὶ νὰ ἐνωθῶν τὰ δακρυάτων με ἐκεῖνα τῶν Μισολογγιτῶν· Ὁ Πανιεριστάτος Μιτροπολίτης Ἄρτς Κ. Πορφύριος μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου· Γαλιῶν Κ. Ἰωσήφ, καὶ μετὰ τῶν ἱερέων, ὁ Πρόεδρος Α. Μαυροκορδάτος, οἱ Στρατηγὸν Ν. Μπόττσαρτς, Δ. Σκαλτζῆς, Γ. Τζογκας, Α. Βλαχόπουλος· καὶ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ αξιωματικοί, οἱ Ἐρόκρητοι τῶν δύο πολεμῶν καὶ ὅλλος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλλοι οἱ Πολιτικοὶ ὑπουργοί, παρευρέθησαν εἰς τὴν τελετὴν.

Τὸ στρατεῦμα ἐτχημάτιζε ὀδὸν σίχους, μεταξὺ τῶν ὀπίων ἐπαρῆοντο οἱ συνθεῖοντες τὸ νεκρικὸν κρεββατι, ἀπὸ τοὺς ὀπίους προσηγεῖτο τὸ τάγμα τῶν πυροβολιστῶν με ὅλλους τοὺς ξένους αξιωματικῶν καὶ μέλος τοῦ λοιποῦ στρατεύματος.

Ἀπὸ τούτου ἀναριθμητὸν πλῆθος λαοῦ, καὶ στρατευμάτων, δε ἤκουετο εὐδὲ ψιθηρισμὸς, ἀλλὰ μόνον ἢ λυπηρὰ ψιλημοδία τῶν ἱερέων, καὶ ὁ βραχνὸς ἦχος τῶν πολεμικῶν μουσικῶν ὀργάνων· Οὕτως ἐπαρῆθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κειμένην πλησίον τοῦ τείχους· Ἐν τῷ μεταξὺ τῆς τελετῆς καὶ εἰς τὸ τέλος ἐρῆχθησαν τρεῖς φορῆς ἐκ διαλειμμάτων

τὰ κανόνια ἀπὸ τοῦ μεγάλου κανονοφάσιου, καὶ ὅλα τὰ λεπτὰ πυροβόλα τῶν στρατιωτῶν.

Πρὶν τοῦ τελευταίου ἀπατισμοῦ, ὁ κύριος Σπυρίδων Τρικουπὸς ἐκφώνησε τὸν ἐπιτάφιον λόγον. Θέλωμε ἀντικπεῖ τοὺς ἀναγκασμοὺς εἰς τοὺς ἐπιζητούμεν ἀπὸ τὴν ἀνάγκω τῶν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο θέλωμε τὸν ἐκδώσει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον· τὰ θάρρα ὅπου ἐχούθησαν ἀπὸ τοὺς ἀλλοτριάς μαρτυροῦσι τὴν ζωηρότητα καὶ τὸ προσφύς τῶν ἐπιχειρημάτων· ζωγραφίεται εἰς αὐτὸν ἡ Γενική καθήρεια τῆς πόλεως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς σφαιρικής τοῦ μακρότερου, καὶ ἡ ὑπερβολικὴ λύπη, ἣτις τὸν συνώδενεν εἰς τὸν τάφου, παρὶς αἰετὶ τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς του, νὰ ἀποφαίτη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ἡ Γενική εὐτυχίας τοῦ χακιστοῦς του, ἣτις τὸν ἔκαμε νὰ ὀνομασθῇ Εὐσεργέτης τῆς Ἑλλάδος· τὸ σπάνιον πνεῦμα, καὶ ἡ ὑψηλὴ φαντασία ὅπου τὸν ἐσώλειαν, καὶ τὰ ὅποια τὸν κατέστησαν ἀθάνατον εἰς τὸν σφοδρὸν Κόσμον· Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα, ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνο τῆς μοναχικῆς του Συναγωγῆς, ἐφύλαξεν εἰς τὸ σῶμα ὁ μακαρίτης μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐδόθη ὁ τελευταῖος ἀπατισμὸς μὲ ἀπακηγόρητα δάκρυα, καὶ ἔλαβε τέλος ἡ τελετή.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς τοῦ Μεγάλου τούτου ἀνδρός, ἡ πόλις τοῦ Μισολογγίου, διὰ νὰ δείξῃ τὴν μεγάλην πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην τῆς, τὸν ἐπολιτογράφησε.

Δὲν εἶναι ἔξω τοῦ πρέποντος νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγκασμοὺς μας τὸ ἔγγραφον τῆς Πολιτογραφικῆς, ἀπαράλλακτον καθὼς εὐρίσκεται εἰς τὸ ἀρχεῖον.

ἀφορᾶς μεταξὺ Περσίας καὶ Πόρτας· ὅθεν καὶ τὰ στρατεύματα πάλιν ἐκτυπήθησαν πρὸς τὰ σύνορα τῆς Βαβυλωνίως (Μπαγιάτ). ἡ εἰδησις αὕτη ὁμοῦ δὲν ἔφθασεν ἐπιστήμιως εἰς κανὲν κέντρον (ἔφημ Φραγκφῶρτ.)

„ Ἐπειδὴ ὁ Λέρδος Νόελ Βύρων, βουλευμένος συμπράκτωρ τῆς ἐλευθερίας, τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι, καὶ τὴν Δυτικὴν μάχισα τῆς λαϊκῆς κινδυνεύουσαν ὁρῶν, ἔγω εἰς ταύτην ἀφιέτθαι τὴν πόλιν, καὶ ταύτην εὐσεργετῶν, ἀπάτης τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τὴν σωτηρίαν κατεργάσασθαι· ὅ δὴ καὶ τοῖς ἔργοις ἐδηλώσθαι, οὐ μόνον μεγάλας δωρεαῖς μεγίστας ἐπαρκέτας ἀνάγκαις, ἀλλὰ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῷ ἀξιώματι αὐτοῦ σφελιμώτατος τοῖς πράγματι γενόμενος· ἡ Πόλις Μισολογγίου Εὐσεργετὴν αὐτὸν ἀνακηρύττει, καὶ Πολίτην Μισολογγίτην ψηφίεται, τῶν αὐτῶν αὐτοῖς ἀπολαύοντα δικαίων, καὶ ἀναγράφει τοῦτο ἐν τῆς ἀρχείως τῆς Πόλεως, ἵνα δῆλον γένηται πᾶσιν, ὡς οἱ Μισολογγῖται τοὺς ἀρχεῖους ἀδρας αἰδοῦσι τιμᾶν, καὶ τοῖς εὐσεργεταῖς γενομένοις αὐτῶν, εἰς εὐγνωμοσύνην, πολιτεῖαν διδόναι.

Ἐν Μισολογγίῳ τὴν 17 Μαρτίου 1824.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπιστατῶν καὶ Προκρίτων τῆς Πόλεως.

Ἀναγιγνώσκουμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Φραγκφῶρτ τὰ ἔξῃς περὶ τοῦ μεταξὺ Περσίας καὶ Πόρτας πολέμου.

„ Αἱ συνθήκαι τὰς ὁποίας οἱ πληρεξούσιοι τῆς Περσίας καὶ Πόρτας κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐπεκύρωσαν, ποτῶς δὲν ἐτελετρώθησαν· διότι καὶ δυτικαί ἀνεφύθησαν παρὰ τῆς αὐτῆς τοῦ Τεχεράν· ἡ

βραδύτης αὕτη παρήγαγεν ἐν δευτέρῳ δι-

καὶ τὰ στρατεύματα πάλιν ἐκτυπήθησαν πρὸς τὰ

σύνορα τῆς Βαβυλωνίως (Μπαγιάτ). ἡ εἰδησις αὕτη ὁμοῦ δὲν ἔφθασεν ἐπιστήμιως εἰς κανὲν

κέντρον (ἔφημ Φραγκφῶρτ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμή ετήσια τάλλ. δίσηξα

Γαλακιά εἰς, προπληρω-
τέα κατὰ τριμηνίαν.

Ἐκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Αρ. 31.

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆνος.

Μετολόγιον τῆ 16 Ἀπριλλίου 1824.

Λόγος ἐπιτάριος τοῦ Λόρδ Γεωργίου
Νοελ Μπαίρων

Ἀυτοσχεδιασμένος (α) καὶ ἐκφώνημένος
ἀπὸ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνα Γριουόπην
εἰς Μισολόγγι ταῖς 10 Ἀπριλλίου 1824.

Τὶ ἀνέλπιστον συμβεβηκός! τί ἀξιοθρή-
νητόν δυσόχημα! εὐχρῆς καιρὸς εἰ αἰ ἀρῶ
ὁ λαὸς τῆς πολυκαθῆς Ἑλλάδος ὅλος χαρὰ
καὶ ἀγαλλίασι εὐδεχθῆκεν εἰς τοὺς κόλπους
τοῦ τὸν ἐπίσημον τοῦτον ἄνδρα, καὶ τήμε-
ρον ὅλος θλίψις καὶ ἀπῆρεια καταβίβῃ
τὸ νεοκρῖνον τοῦ κρεβάτι με πικροτάτα θα-
κρούα, καὶ ὀδύρεται ὀπαρχήματα. Ὁ γλυ-
κύτατος χαιρετισμὸς, ΧΡΙΣΤΟΣ ἌΝΘ-
ΣΤΗ, ἔγι ἐν ἀχαῖς τῆς ἡμέραν τοῦ Πα-
σχα εἰς τὰ χεῖλη τοῦ καθῆ Ἑλλῆνος Χρι-
σταῦ, καὶ ἀπαυταίωντας ὁ ἕνας τὸν
ἄλλον, πρὶν τοῦ εὐχηθῆ ταῖς καλάς ἐδο-
ταῖς, ἐρωτοῦτε „ πῶς εἶναι ὁ Μύ-
λόρδος; χιλιάδες ἀνδρῶτες, συναγμένοι
καὶ δάτων μεταξούτους τὸ Θεῖον φίλημα τῆς
ἀγάπης εἰς τὴν εὐρύχωρον πεδιάδα ἔξω ἀπὸ
τῆς τειχῆς τῆς πόλεως μας, ἐφαίνονταν ὅτι
ἐσυναχθῆκαν μόνον καὶ μόνον νὰ παρακα-
λέτου, τὸν ελευθερωτὴν τοῦ Πικροῦ δια

τὴν υἱεῖαν τοῦ συναγωνιστοῦ τῆς ελευθερίας
τοῦ Γένους μᾶς.

Καὶ πῶς ἦτον δυνατόν ἰὰ μὴ συντρι-
βῆ ἡ καρδία ἔλω; νὰ μὴ καταπικρω-
θῶν ὄλων τὰ χεῖλη; εὐεθῆκεν ἀλλην φε-
ραν τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλλάδος εἰς πε-
ρισσότερη χρεῖαν καὶ ἀνάγκην πρὸς εἰς
τὴν ἐποχῆς εἰς τὴν ὁποία, ὁ πολυθρηνη-
τὸς Μυλόρδ Μπαίω, ἀπερατε με κίνδυ-
νον καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του εἰς τὸ Μι-
σολόγγι; καὶ τότε καὶ εἰς ὅσον καιρὸν συ-
νέζητε μᾶς, ἡμᾶς, δὲν εὐεράτευτε τὸ πλου-
σιωκοῦτον τοῦ χρεῖ ταῖς δεινότητας χρεῖ-
αις μᾶς, χρεῖαις ὅπου ἡ πτωχίαις μᾶς ταῖς
ἀφνε, ἀδιόρθωταῖς; ποῦτε ἀλλὰ κλητᾶ,
πολύ ἀκόμη μεγαλιότερα, ἐλπίσαμεν ἀπὸ
αὐτοῦ τὸν ἄνδρα; καὶ τήμερον ἀλοίμονον ἰ,
σήμερον ὁ πικρὸς τᾶφος καταπίει καὶ
αὐτὸν καὶ ταῖς ἐλπίδαις μᾶς!

Ἄλλὰ δὲν ἠμποροῦσε τάχῃ καθήμενος
καὶ ἔξω ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀνακυσμέ-
νος καὶ χαϊρόμενος τὰ καλά τῆς Γενώτης,
νὰ τῆσθ με μόνον τὴν μεγαλοδωρίαν τῆς
καθῆς του εἰς βοήθειάν μᾶς; τοῦτο ἀρ-
κούτε διὰ ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἡ δοκιμασμένη
φρόνησις, καὶ βαθεῖα ἐμπειρία τοῦ Προ-
δρου τῆς Βουλῆς καὶ Διοικητοῦ μᾶς ἤθελον
ἐξυκομοῦντε με μόνον τὰ μετὰ αὐτὰ τὴν
ἀπραίαν τῶν μεσῶν τούτων· ἀλλὰ ἂν
ἀρκεῖτε τοῦτο διὰ ἡμᾶς, δὲν ἀρκοῦσεν.
ὄχι, διὰ αὐτὸν· πλατμένος ἀπὸ τὴν φῶ-

(α) Ἐἴμεθα ἐντελῶς πληροφορημένοι καὶ
χρεωσόμενοι νὰ κοινοποιήσωμεν ὅτι ὁ ἐκ-
διδόμενος λόγος συνετέθη εἰς διαζήτημα τρι-
ῶν τεσσάρων ἡρῶν. Ὁ Ἐκδ.

σιν, δια' να' υπερασπίσεται πάντοτε τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου καὶ αὐτὰ ἐβλέπε καταπατημένα, γεννημένος εἰς ελευθερον καὶ πάνσοπον ἔθνος, θρεμμένος ἀπὸ μικρὸς μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀθανάτων προγόνων μας, τὰ ἑποῖα διδάσκουν ὅτους ἡξέουσιν νὰ τὰ διαβάσουν, ὅχι μόνον τι εἶναι, ἀλλὰ καὶ τί πρέπει νὰ ἴδῃται, καὶ τί ἠμπορεῖ νὰ ἴδῃται ὁ Ἀνθρώπος, εἶδε τὸν ἐξαχαιώμενον, τὸν ἀλυτοδεμένον ἄνθρωπον τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποφασίῃ καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ συντριφῇ ταῖς φρικταῖς ἀλυσταῖς τοῦ, καὶ τὰ συντρίμματα τῶν ἀλυστῶν τοῦ νὰ λάμῃ κορτεῖα σπαθίᾳ δια νὰ ἔξαποχτήσῃ μὲ τὴν βίαν ὅ,τι τοῦ ὄρπαξ, ἢ κίχ, εἶδε, καὶ ἀφῆκεν ἔλαις ταῖς πνευματικαῖς καὶ σωματικαῖς ἀπολαύσεις τῆς Εὐρώπης, [καὶ ἦλθε νὰ κοποθῆται καὶ νὰ ταλαιπωρηθῇ μαζὴ μας, συναγωνιζόμενος ἔχει μόνον με τὸν πλοῦτέν του τὸν ὅποιον δὲν ἐλυπήθηκεν, ὅχι μόνον μὲ τὴν γνώσιν τοῦ, τῆς ὁποίας μᾶς ἔδωκε τόσα σωτηριώδη σημεῖα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ σπαθίτου ἀκουτιμένου ἐναντίον τῆς τυραννίας καὶ τῆς βαρβαρότητος· ἦλθεν, εἰς ἓνα λόγον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν οἰκιακῶν του, μὲ ἀπίσταν νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Ἑλλάδα· πῶς λοιπὸν νὰ μὴ συντριβῇ ὄλον μας ἢ καρδιά διὰ τὴν σέρησιν ἐνός τέτοιου ἀνδρός, πῶς νὰ μὴ κλαύσωμεν τὴν σέρησίν του ὡς Γενικὴν σέρησιν ὄλου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους;

Ἀλλὰ ἕως αὐτοῦ, ἀδελφοί, εἶδατε τὸν φιλελευθερον, τὸν πλοῦτιον, τὸν ἀνδρείον ἄνθρωπον, τὸν ἀληθινὸν φιλέλληνα, εἶδατε τὸν εἰς γέτην· τοῦτο φθαίνει βέβαια διὰ νὰ μᾶς κινήτῃ τὰ δάκρυα· δὲν φθαίνει ὅμως, δὲν φθαίνει, διὰ τὴν ὑποληψίν του καὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐνδοξοῦ ἐπιχειρήματός του· αὐτός, τοῦ ὁποίου κλαίμεν τὸν θάνατον ἀπαρηγόρητα, εἶναι ἄν-

θρώπος ὁ ὁποῖος (εἰς τὸ εἶδος του) ἔδωκε τὸ ὄνομά του εἰς τὸν αἰῶνά μας· Ἡ εὐρυχωρία τοῦ πνεύματός του, καὶ τὸ ὕψος τῆς φαντασίας του δὲν τὸν ἀφῆκεν νὰ πατήσῃ τὰ λαμπρά, πλήν κοινὰ, ἔχρη τῆς φιλολογικῆς τῶν παλαιῶν δοξῶν. ἔπιασε νέον δρόμον, δρόμον τὸν ὅποιον ἡ γερωνικὴ πρέληψις ἐπροσπάθει καὶ προσπαθεῖ ἀλόμῃ νὰ τὸν κλείσῃ εἰς τὴν σφῆν Ἑὐρώπην· ἀλλὰ ὅσω ζοῦν τὰ συγγραμμάτα του (καὶ θά ζοῦν ὡς ὁ Κόσμος) θεῖται μείνει πάντοτε ὁ δρόμος αὐτός ἀνοιχτός, ἐπεὶ καὶ αὐτός καλῶς καὶ ὁ ἄλλος εἶναι δρόμος ἀληθινῆς δοξῆς. Ἐδῶ παρατρέχω ὅσα μὲ βιάζει νὰ πᾶς κινεποιήσω τὸ βαθὺ σέβας καὶ ὁ μέγας ἐνθουσιασμός, ὅπου πάντοτε ἐμπνευσεν εἰς τὴν καρδίαν μου ἡ ἀάγωνισ τῶν συγγραμμάτων του, καὶ τὸν ὅποιον αἰσθάνομαι τώρα σφοδρότερον ἀπὸ ἄλλην φερανέγκωμιάσε καὶ ἐγκωμιάζει τὸν ποιητὴν τοῦ αἰῶνός μας Ἰλλή ἢ σοφὴ Ἑὐρώπη, καὶ θεῖται τὸν ἐγκωμιάσειν ὅλοι οἱ αἰῶνες, ἐπεὶ ἐγεννήθηκε διὰ ὄλην τὴν Ἑὐρώπην, καὶ διὰ ὄλους τοὺς αἰῶνας.

Ἐνας ἄλλος τυλλογιτμός μου ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, συλλογιτμός τὸσον ὀρθός καὶ ἀληθινός ὅσον προσαρμοσμένος εἰς τὴν περίστασιν τῆς Πατρίδος μας· ἀκούσατε, Ἕλληνες, μὲ προσοχὴν αὐτὸν τὸν συλλογιτμόν, ἐπεὶ θεῖω νὰ γενῆ καὶ συλλογιτμός ἐδικός σας, καὶ συλλογιτμός παντοτινός.

Πολλὰ ἐσάθησαν τὰ λαμπρά ἔθνη εἰς τὸν Κόσμον, ἀλλὰ ὀλιγώταται ἡ ἐποχὰ τῆς ἀληθιῆς τους λαμπρότητος· ἓνα ὅμως φαίνόμενον, σχαζόμεναι, λείπει ἀπὸ τὰ χρονικά ὄλου τοῦ λαμπροῦ Κόσμου, φαίνόμενον διὰ τὸ ὅποιον ἐδίδασκεν, ἂν ποτὶ ἠμπούη νὰ φαῖν, καὶ αὐτός ὁ παρατηρητικὸς νοῦς τῆς φιλοσοφίας. Ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἔπασαν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἐνός εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄλλου

κυθύντου. Καποτε ἐκαλλιτέρευσαν, Καποτε ἐχειροτέρευσαν· πουμενὰ ὅμως τὸ μάτι τοῦ ἱστορικοῦ δὲν εἶδε κενὴν ἄ ἔθνος κατασλαβωμένον ἀπὸ βαρβάρους, καὶ μάλιστα βαρβάρους ῥιζωμένους ἀπὸ αἰῶνος εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος, δὲν τὸ εἶδε λέγων ἰα ξεσλαβωθὴ ἀφ' αὐτοῦ του) ἰδοὺ τὸ φαινόμενον· τὴν ἡμέραν παρῆρσιάζεται κατὰ πρῶτην φοράν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ φαίνεται εἰς μοναχὴν τὴν Ἑλλάδα. καὶ, εἰς μοναχὴν τὴν Ἑλλάδα φαίνεται· τὸ βλέπει μακρόθεν ὁ φιλόσοφος, καὶ χάζει τὸν θισαγμόν του, τὸ βλέπει ὁ ἱστορικός καὶ ἔτοιμάζεται νὰ τὸ διεγερῆ ὡς νῆαν ἀνακαλύψιν τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν· τὸ βλέπει ὁ πολιτικός, καὶ γίνεται σκεπτικώτερος καὶ προφλαχτικώτερος· τότεν παράδοξος εἶαι ὁ κριμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ζοῦμεν, ἀγαπητοί μου Ἕλληνες! ἢ ἐπασιπασίς τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶαι ἐποχὴ τοῦ ἔθνους μας μόνον, εἶαι ἐποχὴ ὄλων τῶν ἐθνῶν, ὄλων τῶν αἰῶνων, ἐπειδὴ, καθὼς σὰς εἶπα, εἶαι φαινόμενον μοναδικὸν εἰς τὴν πολιτικὴν κατῶσατιν τῶν ἐθνῶν.)

(Αὐτὸ τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ἐπαρτήρησεν ὁ μέγας κρὸς τοῦ μεγαλόφρονος, τοῦ πολυθῆκτου Μπαίρων, καὶ ἠθέλησε νὰ ἐνώτῃ τὴν ἀθάνατὴν του δόξαν μὲ τὴν δόξαν σας, καὶ νὰ ἐμβάτῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαμπρῶν σας κατῶσθωμάτων) δὲν ἔγιναν καὶ ἄλλαι ἐπαναστασίς εἰς ταῖς ἡμέραις του; Καρμῖαν ὅμως δὲν ἠκολούθητε, καὶ μίαν δὲν ὑπεραπέτη, ἐπειδὴ εἶαι πολλὰ διαφορετικός ὁ χαρακῆρας τους, καὶ πολλὰ διαφορετικὴ ἡ φύσις τους· ἡ μοναχὴ δόξα τῆς Ἑλλάδος ἤτοι ἄξια δόξα διὰ ἐκείνον τὸν ὁποῖον δεξολογοῦν ὄλα τὰ τεφὰ σώματα· βλέπετε λοιπόν, ὦ Ἕλληνες, βλέπετε εἰς τί καιρὸν ζῆτε, εἰς τί ἀγῶνα ἐμβήκατε; βλέπετε ὅτι μὲ τὴν δόξαν σας δὲν ἡμπορεῖ νὰ συγκρίβῃ καμμία δόξα ἀπερασμένη; Οἱ φιλελεύθεροι, οἱ φιλήθρωποι,

οἱ φιλόσοφοι ὄλων τῶν ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῆς μεγαλόφρονος Ἰγκλιτέρρας σὰς χαιρετοῦν ὄλοι μακρόθεν, ὄλοι σὰς συγγαίρονται, ὄλοι σὰς ἐμφυχίζου, καὶ ὁ ποιητῆς τῶν καιρῶν μας, ἀγαθὴ καὶ σεφανωμένος ἀθανάσιον, ἐξήλυτε τὴν οἴξαν σας, καὶ ἤλυε προσωπικῶς νὰ ἐπλύῃ μαζήσας με τὸ αἷμά του τὰ μελυσμένα ἀπὸ τὴν τυρμανίαν χωματὰ μας.

Γεννημένος εἰς τὴν λαμπρότατην Μητρόπολιν τῆς Δουθρας, Φύει εἶς αὐτὸς καὶ ἀπὸ πατέρα, καὶ μητέρα, πόσῃ χαρῶν αισθάνθηκεν ἠφιελληνικητου καρδιά, ὅταν ἡ πτωχὴ μας Πέλις, εἰς σημεῖον ἐγνωμοσύνης, τὸν ἐπολιτόγραψεν; εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα τοῦ θανάτου του, ἤγουν εἰς τὴν στιγμήν, ὅταν κρυμμένη ἡ αἰωνιοτις δείχνεται εἰς τὸν ἀνθρώπον εὐρισκόμεον εἰς τὰ ὄρια τῆς θνητῆς καὶ τῆς ἀθάνατης ζωῆς, ὅταν λέγω ὄλος ὁ ὄρατος κόσμος φαίνεται εἶνα μόνον σημεῖον ὡς πρὸς τὰ λαμπρὰ ἔργα τῆς Σείας Πατιδυναμίας, εἰς ἐκείνην τὴν φοβερὴν ὄραν ὁ πολυένδοξος τεύτος νεκρὸς ἀφίνωντας τὸν Κόσμον ὄλον, ἐβίβαζεν εἰς τὸ σῶμα του μοναχὰ ὄνα ὄνόματα, τῆς μονακριβῆς καὶ πολυαγαπημένης του Κόρης, καὶ τῆς Ἑλλάδος· αὐτὰ τὰ ὄνα ὄνόματα βαθιὰ ῥιζομεία εἰς τὰ σπλάγχνα του, μήτε ἡ στιγμή τοῦ θανάτου δὲν ἡμπεροῦσε νὰ τὰ ἐξαλείψῃ· Συγατέρα μου! βλεπ, Ἑλλάδα! εἶπε, καὶ ἡ φωνή του εἶλεψε! ἢ πεία Ἑλληνικὴ καρδιά νὰ μὴ συντρέβεται ὄσαις φοραῖς ἐνθυμεῖται αὐτὴν τὴν περίστατιν;)

Δεκά βεβαία, ἀγαπητοί μου Ἕλληνες, πολὺ δεκά εἶαι εἰς τὴν σκιά του τὰ φῶσκά μας, ἐπειδὴ εἶαι δάκρυα τῶν κληρονόμων τῆς ἀγάπης του· ἀλλὰ πελὺ δεκτότερα δι' αὐτὸν θῆλει εἶαι τὰ ἔργα μας διὰ τὴν Πατρίδα, τὰ ὄποια, καὶ χωρισμένοι ἀπὸ ἡμᾶς, θῆλει παρατηρεῖ ἐπᾶνωθεν ἀπὸ τοῦς Οὐρανούς, τοῦς ὄποιους

τοῦ ἀνοίξεν ἡ ἀρετὴ τοῦ· αὐτὴν καὶ μονα-
χὴν τὴν εὐγνωμοσύνην γυρεύει ἀπὸ ἡμᾶς εἰς
ταῖς εὐεργεταῖς τοῦ, αὐτὴν τὴν ἀνταμοιβὴν
εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς χάπην τοῦ, αὐτὴν τὴν
ἐλάφρωσιν εἰς ταῖς ταλαιπωρίας τοῦ, αὐ-
τὴν τὴν πληρωσὴν διὰ τὸν χαμὸν τῆς πο-
λυτέλειας ζωῆς τοῦ. Ὄταν, ἀρπικτοῖ μου
Ἕλληνας, ἢ ὀφθαλμοὺς καταβώθῃ νὰ ἀ-
ποσυντρίψῃ τὰ χεῖρα ὅπου μᾶς αἰυσσοδε-
ῖαν, τὰ χεῖρα ὅπου ἀρπάζαν ἀπὸ ταῖς
ἀγάλας μᾶς τοὺς ἀδελφούς, τὰ τέλνα,
τὴν κατάστασιν μᾶς, τότε θελεῖ χαρῆ ἢ
σκιά τοῦ, τότε θελεῖ ἀγαλλισθῆ ἢ κούρις
τοῦ· ναί, εἰς τὴν μακρῖαν εἰλείνην οὐραν
τοῦ εὐτυχιμένου τέλους τοῦ ἀγώνιστος,
ὁ Ἀρχιερεὺς θ' ἀπλόει τὴν ἰεῖά τοῦ καὶ
ἐλευθεοῦν θεξίαν, καὶ θ' εὐλογεῖ καὶ ἀ-
γαλλίσει τὸν πολυεπδοξοῦν τάρου τοῦ, τὸ Παλ-
ληκάρη ζωτμένον τὸ σπαθὶ ἀπὸ τὰ τυραν-
νικὰ αἰκλιτὰ βαμμένον, θ' αὐτὸν σολεῖ με
σάφρνας, ὁ Πολιτικὸς με ἐγκώμια, ὁ Πει-
θήης γυρμένος εἰς τὴν ἀρμονικώτατην ταρῶ-
πέτραν τοῦ θ' αὐτὸν ποιητικώτερος· τότε
ἀνθροπερανομέναις ἢ Παθοναῖς τῆς Ἑλλά-
δος, τὴν μαρτυρικὴν ὠρισίτητα τῶν ὁποίων
ἐψάλεν ὁ πολυεπδοξὸς συμπολιτὴς μᾶς Μπαί-
ρων εἰς πολλὰ τοῦ ποιηματα, τότε τὰ ὠ-
ραῖά μᾶς τέλνα, χεῖρὶς πλέον νὰ φροβου-
ταὶ νὰ μιλουθῶν ἀπὸ τὰ ὀρχηχτικά χεῖρα
τῶν τοῦ αἰώνου μᾶς, θ' αὐτοῦν χορὸν τριγύ-
ρω εἰς τὸν τάρου τοῦ τραγουθώτας τακάλλη
τῆς γῆς μᾶς, τὰ ὅποια με τότῃ χάου καὶ
ἀληθειᾶν ὁ ποιητὴς τοῦ αἰῶνος μᾶς ἐψάλεν.

Ἄλλὰ ποῖα ἰδέα λυπηρὴ μὲν ἔρχεται
τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν, με ἐπλάγεται ἡ φαν-
τασία μου, ἐὼς ὅμοια εἶτι βλέπω ὅσα ἡ καρ-
δίά μου ἐπιθυμεῖ· ὑπόθετα εὐλογίας Ἀρ-
χιερέων, ἀρχιερατικῶν ἀφόντων, χο-
ρῶν τριγύρω εἰς τὸν τάρου τοῦ εὐεργέτου
τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ ὁ τῶρος αὐτὸς δὲν θέ-
λει ἔχει μετὰ τοῦ τὰ πολύτεμα λείψανα αὐτοῦ
τοῦ εὐεργέτου ἰσάδεις θ' αὐτὸν μὲν ὁ τῶρος ἰ-
τὸ σῶμα τοῦ ἐλίγυις ἡμέραις ἀκόμη μὲν εἰς

τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς μᾶς, τῆς Νέας
Πατρίδος τοῦ· δὲν παραδίδεται εἰς ταῖς ἀγ-
καλαῖς τῆς· μεταφέρεται εἰς τὴν γῆν, τὴν
ὁποῖαν ἐτίμησεν ἡ εὐνοσίαις τοῦ.

Ἡ εὐνοσίαις τοῦ ἀγαλαῖς κληρῆ τοῦ κατ'
πολυαγάπητη θυγατέρα, ἡ εὐνοσίαις σου θ' αὐ-
τὸ δεχθῶν, τὰ δίκαια τὰ ἐδικά σου θ' αὐ-
περηγορητοῦν τὸν σωματόμοιο τάρου τοῦ,
καὶ τὰ δακρυα τῶν ὄρφανων Ἑλλήνων θέ-
λει χύνουται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τοῦ πο-
λυτεμετάτου Πνεύματος τοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς
ὅλην τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ὅλη ἡ
γῆ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τάρου τοῦ· καθὼς
εἰς αὐταῖς ταῖς ὕστεραις στιγμαῖς τῆς ζω-
ῆς τοῦ ἐπὶ καὶ τὴν Ἑλλάδα εἶχεν εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ, καὶ εἰς τὰ χεῖρῆ τοῦ, δίκαι-
ον ἦτον καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν του νὰ
λαβῆ καὶ αὐτὴ μερίδιον ἀπὸ τὰ μεγαλιτί-
μητὰ λείψανα τοῦ. Ἡ Πατρίδα τοῦ τὸ Μί-
σολόγγη, τριχτάγαλλιαξέι, ὡς συμβολὸν
τῆς ἀγάπης τοῦ, τὸν πνεύμα τοῦ, δεξοῦ
καὶ τὸ, γλυκύτατε καρπὴ τῆς καρδίας τοῦ
ἀποθανόντος, δεξοῦ τὸ πτώμα τοῦ, τὴν
καρδίαν τοῦ, τὰ ἐντόσθια τοῦ· σοὺ τα ξεπρο-
βοδεῖ ἡ Ἑλλάς ὅλη μαυροφρομένη· ὅλη
ἀπαρηγόρητη· σοὺ τα ξεπροβοδεῖ με ὅλην
τὴν ἐκκλησιαστικὴν, τὴν πολιτικὴν, καὶ στρατι-
ωτικὴν τιμὴν καὶ παράταξιν, καὶ με ὅλον τὸ
πλῆθος τῶν συμπολιτῶν τοῦ Μισολογγιτῶν καὶ
ὁμογεῶν τοῦ Ἑλλήνων· σοὺ τα ξεπροβοδεῖ
σφρανωμέα με τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, παρη-
γορημέα με τὰ δακρυα τῆς, συσθευμέα
με ταῖς θεοδεταῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις τοῦ
Πανιερωτάτου μᾶς Ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἀλη-
θινοῦ ζῶντος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Γένους,
Κυρίου Πορφύριου τοῦ φιλοκαρδίου ὁγίου
ἐπιτοκτοῦ κυρῶ τῶν, καὶ ὄλου τοῦ Κληρῶν,
Μάθε εὐνεῖεσθη Κόρη, μάθε, ὅτι στρα-
τηγὸς τὰ ἐβίσαξεν εἰς τοὺς ὤμους τοὺς,
καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· χιλιά-
δες Ἑλλήνες στρατῶνται ἐπέπασαν τὰ δε-
ξά καὶ ἀριστερά μέρη τοῦ δισομοῦ, ὅθεν
τὰ ἐδιάβαιναν, καὶ τὰ σῶματα τῶν τοῦ

φεικῶν ἐποῦ ἐκατάφρασαν τόσους καὶ τόσους τυράννους, ἦταν ὅλα γυρμένα κατὰ τὴν γῆν, ὡσαν ἢ ἤθελαν νὰ πολυμήσουν τὴν γῆν, ὅπου τοὺς ἄρπαξε τὸν εὐλαμηνὴ φίλων τους· ὅλα αὐτὰ τὰ πλῆθη τῶν στρατιωτῶν μὲ τὸ σπαθὶ τοῦτην τὴν σιγμὴν εἰς τὴν μέσῃν, καὶ τὸ Γευφεῖε εἰς τὸν ὦμον, καὶ ἔτοιμοι νὰ ἐσφατεύουν ἐναντίον τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀνθρώπου, περικυκλόνουν τὸ νεκρικὸν του κρεβάτι, καὶ ὀρκίζονται ἐπάνω εἰς αὐτὸ νὰ

μὴ λησμονήσουν ποτὲ ταῖς θυσίαις τοῦ πατρὸς σου, καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἀφήτεον καὶ πατηθῆ ἀπὸ βάρβαρον καὶ τυραννικὸν ποδαρὶ ὅτοπως εἰς τὸν ἐπίστον εὐρίσκονται ἀπομεινάρια του· χιλιάδες σώματα χριστιανικὰ ἀνείγεται αὐτῶν τὴν σιγμὴν, καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ τῶν χριστιανῶν ἀντιβῆθ' ὅλος ὕμνος, ὅλος ἱκετικὸς διὰ νὰ κατεσθωθῶν τὰ τεβάζματ' αἰψανάτου εἰς τὴν πατρικὴν του γῆν, καὶ νὰ ἀναπαυθῆ ἡ ψυχὴ του ὅπου οἱ δίκαιαι ἀναπαύονται.

Ἰδοῦ ὅποια περιέχει ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ περὶ τῆς εὐτυχῆς ἐκβάσεως τοῦ δανείου· μ' ὅλον ὅτι κατὰ τὰς ὑπερβασεὶς εἰδήσεως εἴμεθα πληροφορημένοι ὅτι μέρος αὐτῶν ἐσάλη μὲ ἐπίτιδες πλεῖον, καὶ κατ' αὐτὰς περιμένεται νὰ φθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀγκόρα τῆ 8 Μαρτίου 1824.

Με χαρὰν σπεύδω διὰ τῆς παρεούσης μου καὶ σαῖς ἀναγκαιῶν τὴν ὅποιαν ἀπὸ Λονδίνου κατὰ τὰς 17 τοῦ παρελθόντος ἐλάβομεν ἐπίσημον εἰδήσιον, ὅτι τὸ ἐπιθυμητὸν δάνειον διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπεδέχθη, καὶ ἔλαβε τέλος. συμποσοῦται δὲ εἰς 800,000 λίρας στερλίνας πρὸς 5γ τὰ 100, μὲ τὸν ἐτήσιον τόκον πρὸς 5 τὰ 100. Μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐπροξένησε τοῦτο εἰς ὅλους, καὶ εὐχαριστῶν τὸν Θεόν, ὅς τις νυδόκησε νὰ λάβῃ ἢ ὑπόθεσις αὐτῆ τοιοῦτου αἰτίου τέλος.

Ἀπὸ ἄλλην ἐπιστολὴν σημειωμένῃ τῆ 24 τοῦ παρελθόντος εἰδοποιούμεθα ὅτι τὰ ῥηθέντα κεφάλαια (φόντα) τοῦ δανείου ἀνέβησαν διὰ μίξιν ἕως 64 τὰ 100, καὶ ὅτι πάλιν κατέβησαν εἰς τὰ 61 τὰ 100, ἐξ αἰτίας ἐνὸς στρατηγοῦ Μαυροβουνιώτου, ὅς τις χωρὶς διαταγὴν τινα ἐπαρρησιόσθη ἐκ δευτέρου νὰ λάβῃ δάνεια διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν· καὶ ὁ κέσμος, ὅς τις δὲν ἔχει ἰδέαν τῶν τοιοῦτων, βλέπων αἰφνιδίως νέον δάνειον, εἴμεινεν εἰς ἀπο-

ρίαν. Ὅθεν ἡ Ἐταιρεία καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι παρενθὺς ἐδημοσίευσαν ἐγγράφως τὴν ἀπάτην, καὶ ἐκπύρξαν αὐτὸν ὡς εὐδύτερον, καὶ μὴ ἔχοντα τὴν παραμικρὰν ἐξουσίαν ἀπὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Τοῦτου γενομένου ἀμέσως τὰ ῥηθέντα κεφάλαια θέλουν εἶναι πάλιν τὴν τιμὴν των.

Ζάκυνθος τῆ 12 Ἀπριλ.) Διάφοροι ἐπιστολαί, ἑμοῦ καὶ ἐν πλοιαίριον ἔλθον ἀπὸ Πέτρας εἰς ταύτην τὴν νῆσον, λέγουσιν ὅτι ἡ Διοίκησις παρελάβεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐσύστησεν ἐκεῖ τὴν Καθεδρὰν τῆς. Τὸ αὐτὸ λέγουσιν, ὅτι συνέβη καὶ εἰς τὴν Τριπολιτῆαν πλὴν αἱ εἰδήσεις αὐταί, ἀγκαλὰ εὐχαίρει δι' ὅλους τοὺς φίλους τῆς ἐρθῆς κυβερνήσεως τοῦ ἔθους, ἔχουν χρεῖαν ἐπικυρώσεως —

Ἀπὸ ἐμπορικὸν πλοῖον μὲ σημαίαν Ἰωνικὴν τὸ ὅποιον ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κρήτην τῆ 22 Μαρτίου, μαθάνομεν ὅτι 18 Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐκτύπησαν κατὰ τὴν Σούδα τὸν Αἰγυπτιακὸν στόλον, καὶ μὲ φθορὰν ὅχι μικρὰν τὸν κατέδωξαν. Ἐχει ὁμως καὶ ἡ εἰδήσις αὐτὴ χρεῖαν νὰ ἐπικυρωθῆ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμή ἑτησίᾳ, πάλ. διὰ τὴν Ἰσπανίαν
καὶ ἔξ, προπληρωτέα κατὰ τριμησίαν.
Ἐκδίδεται δις τῆς εὐδομάδος.

Ἄρ. Β2

Τὰ πλεῖστα φέλλη, τοῖς πλεῖστοις.
Φράγκλινοσ.

Μεσολόγιον τῆ 19 Ἀπριλλίῳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Σάλωνα, ἐσχάτας εἰδήσεις, συνεκροτήθη εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἢ πρὸ καιροῦ μελετωμένη Γενεὶα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἔνωσιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, πρὸς ἀπόκρουσιν καὶ τῶν φετειῶν τοῦ ἔχθρου στρατιωτικῶν κινήματων· ἐπὶ τοῦτου ἐπῆγεν ἐκεῖ καὶ ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεύς.

Κρινομεν ἄξιον τῆς περιεργίας τοῦ καιροῦ νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐξῆς ὁμιλίαν τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη πρὸς τοὺς ἐκεῖ συναχθέντας Ἠληρεβουσίουσ τῶν Ἀνατολικῶν ἑπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τῆ 8 Ἀπριλλίου 1824.

“Τὰ διατρέχοντα δεῖνὰ εἰς τὴν Πατρίδα, τῶν ὁποίων ἡ περαιτέρω διάσκεια ἐμπορεῖνὰ φέσθ τὸ ἔθνος εἰς κίνδυνον, καὶ ὁ ἀνὰ χεῖρας κατὰ τοῦ Σουλτάνου πόλεμος, εἶναι δύο αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπροσπάθησα νὰ συζητηθῆ γενεὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις. οἱ τῶν Ἀνατολικῶν αὐτῆς ἑπαρχιῶν ἦλθατε, ἑβρωσὶ δὲν ἤρατε ἄμωσ τοὺς ἀδελφοὺς τῶν Δυτικῶν ἑπαρχιῶν, καὶ τοῦτο προῆλθεν ὀχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἐκείνων, ἀλλ ἀπὸ φροντίδας, αἱ ὁποῖαι δὲν τὰς ἐσυγχώρησαν νὰ ἔλθωσιν ἔωσ τώρα· ἀλλ εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παρουσία των, διὰ νὰ συνδιασκεψθῆ ὁλόκληρος ἡ στερεᾶ περὶ θεραπείας τῶν δευνῶν, νὰ διακηρυχθῶσι τὰ πάντα πρὸς τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι διδασκόμενοι οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, νὰ κάμωσι τὰς νέας ἐκλογὰς

κατὰ τὸ εἶκόσ· εἶναι ἀνάγκη, ἀδελφοί, νὰ θεωρησῆτε με ἀπάθειαν, νὰ σκεψθῆτε με προσοχήν, καὶ νὰ προσπαθῆσῆτε με ὄλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰ διατρέχοντα δεῖνὰ καὶ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμόν. Σεῖς, Κύριοι, ἔχετε τέκνα νὰ προστατεύσῆτε, ἀκίνητον περιουσίαν νὰ ὑπερασπισθῆτε, ἀνεξαρτησίαν νὰ κερδίσῆτε, ἰσονομίαν νὰ ἐπιστηρίξῆτε, Σεῖς, Κύριοι, χρεωστεῖτε τὸ λοιπὸν νὰ φροντίσῆτε με ἐνθουσιάζον εἰς τὸ νὰ εὐδοκίμη ὁ κατὰ τοῦ Σουλτάνου πόλεμόσ, καὶ νὰ κατορθωθῆ πραγματικῶσ Ἑθνικὴ ἢ Κεντρικὴ τοῦ ἔθνουσ Διοίκησις, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν οἱ Ἕλληνες ὄλοι ὄλα τὰ πολῦτιμα δικαιώματα, τὰ κατὰ τὸν εὐτυχῶσ ἐπικρατοῦντα Νόμοσ τῆς Ἐπικρατεῖου· οἱ στρατιωτικοὶ μας ἀεχρηγοὶ ἔκαμαν ἔωσ τώρα τὰ χρέη των κατ ἀλήθειαν· ἐσκότωσαν πλῆθος τυράννων, ἐτέμαξαν τὸν Σουλτάνον, ἐξέτεινον τῆς Ἐπικρατείας τὰ ὄβια· συλλογισθῆτε δὲ ὅτι αὐτοὶ κάμωον τὸ χρέος των, εἶναι ἄμωσ συνειδησόμενοι νὰ ζῶσιν εἰς τὰς ἐρημίαισ, σκέπην ἔχοντες τὸν ἔλατον, καὶ προσκέφαλον τὴν σκληρὰν πέτραν, ὅτι αὐτοὶ ρῆν ἔχοντες ἀκόμη καὶ ἀκίνητα κτήματα, καθὼσ Σεῖς, ἐμπυροῦν εἰς πᾶσαν ἐναντίαν περιστάσει, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ βουνὰ, ὄθεν πρὸ ὀλίγου κατέβησαν, ἐμποροῦν νὰ διασωθῶσιν. Σεῖς δὲ γίνεσθε βεβαίότατα δῦματα τῆς μισανθρηπίας τοῦ τυζάννου, φείρεσθε χωρὶσ καμμίαν ἀργοπορίαν. Εἰς ἐσᾶσ λοιπὸν ἀ-

νήκει κυρίως διὰ τὴν σωτηρίαν Σας νὰ λάβητε τὴν δυνατὴν πρόνοιαν, καὶ ἐπειδὴ χρησιμεύει ἡ παρουσία τῶν ἀδελφῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, στοχάζομαι καλὸν νὰ ἐκλέξητε μεταξὺ Σας ἕνα, ὁποῖος νὰ τρέξῃ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἐκεῖθεν πεζιμενομένους ἀδελφοὺς, διὰ νὰ μὴν παρέρχεται ὁ πολῦτιμος καιρὸς ἐπὶ ματαίῳ. Ἐνας εὐγενῆς Ἀγγλος φίλος εἰλικρινῆς τῶν Ἑλλήνων, ἔκαρτερόψυχος Τρελώνης αὐθέρμητος ἀπέρχεται εἰς Ἀνατολικὸν καὶ Μεσολόγγιον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ αὐριονορῶν· οἱ δὲ ἐνταῦθα συνηγμένοι στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ, θέλουν καὶ αὐτοὶ ἐκλέξει ἕνα μεταξὺ τῶν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα· ἐκλέξατε καὶ Σεῖς ἕνα, ἂν τὸ κρίνετε εὐλογον, νὰ συναπέλθωσι καὶ οἱ τρεῖς διὰ νὰ κατορθωθῇ μίαν ὥραν προτῆτερα ἢ συνέλευσις καὶ τῶν καλῶν ἢ ἐνέργεια.

Ἐχω ἀκόμη ἐν νὰ Σᾶς εἶπῶ “Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀρχισαν εὐτυχῶς νὰ παρατηροῦν μὲ πολλὰ περιέργων ὄμμα τὰ κινήματά μας ὑπὲς τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἔχυσαν καὶ χύνουν τὸ αἷμά των,, στοχασθῆτέ το δὲ καλὰ, φίλοι μου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὁμιλίας ταύτης ἐκλέχθη ὁ Κ. Αναγνώστης Λαζαρέπουλος, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικῶς ἑνας ἀξιωματικὸς Γεώργιος Σουρουπιώτης, οἱ ὁποῖοι φέροντες γράμματα προσκλητικὰ, ἀνεχώρησαν μετὰ τοῦ Κ. Τρελώνου τὴν 9. τοῦ τρέχοντος.

Μεσολόγ.] Τὸ Ἀγγλικὸν Βρεγαντῖνον ἢ Φλωρίς εὐδῶδη τῇ 12 τοῦ τρέχοντος εἰς Ζάκυνθον μὲ μέγος τῶν γνωστῶν δανείων, εἰς παραδοσιν τῶν ἐκεῖ κυρίων Κόμητος Καίσαρος Λογοθέτου καὶ Σαμουήλ Βάρφ, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν καὶ φροντίδα τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς· τοῦ ἀειμνήστου Λόρδ Μπαίρων, τοῦ Συνταγματάρχου Γοξῶν, καὶ τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Λαζάρου Κουντουριώτου. Μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον ἦλθεν ἀπὸ Ἀγγλίας καὶ ὁ γραμματεὺς τῶν ἀπεσταλ-

μένων μας κύριος Πολυζωίδης, καὶ ὁ Ἀγγλος κύριος Ἐδουάρδος Βλακίερος, ὅς τις καὶ πέρυσι περιήλθε τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὠφέλησεν ὀχι ὀλίγον τὴν Ἑλλάδα ἐπιστρέψας εἰς Ἀγγλίαν, καὶ κοινοποιήσας εἰς τὸ ἔθνος του τὰς ὁρθὰς καὶ φιλικὰς γνώμους του παρατηρήσεις.

Ζάκυνθος τῇ 12 Ἀπριλλίου] Ἐπιανεῖται ἡ εἰδήσις ὅτι τὸ φρεσφρον τῆς Αἰγύπτου, ἐν ᾧ εὕρισκοντο πολλὰ πολεμικὰ ἐφόδια τοῦ Σατραποῦ Μεχμέτ-Ἀλή, ἀναπεδουρίσθη, διότι τὸ κοινοδοχεῖον ἐπῆρε φωτίαν. Μεταξὺ τῶν δισχιλίων Τούρκων, οἱ ὅτεροι ἠφανίσθησαν εἰς ταύτην τὴν πυρκαϊάν ἐπαριθμοῦνται καὶ πολλοὶ σημαντικοί, ἐξ ὧν ὁ πιστότατος τοῦ Πασᾶ φρεσφαρχος Ἰμπραϊμ-ἀγάς, ὁ Κιαχαγιά-μπεῖς του καὶ ὁ Ἰσμαήλ-πασᾶς.

Ὁ Καπ. Γεώργιος Σούλος Ζακύνθιος φθάσας ἀπὸ Ῥόδου καὶ Μήλου λέγει ὅτι εἰς τὴν Μῆλον εἶχεν ἔλθει καί τις ἀπὸ Κρήτην, τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ ἐκεῖ φθάσας Ἑλληνικὸς στόλος μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἔκαμε τὴν ἀπόβασιν [ντισπάγκο] τῶν στρατευμάτων· ταῦτα δὲ ἀμέσως ἐκτύπησαν μέγος τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐφόνευσαν 270, ἀναγκάσαντες τοὺς νὰ τραβιχθοῦν εἰς τὸ μέγα κάστρον.

Εἰδήσεις ἐγγώρειοι. τῇ 18 Ἀπριλλίου.

Τέσσαρα Ὀθωμανικὰ καράβια ἐξῆλθον χθὲς ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου καὶ διευδύνθησαν πρὸς ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἀπίψε μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσαμεν ἀπὸ μέγος τῶν Π. Πατρῶν μέγαν κρότον κανονίων καὶ τουφεκίων, τὴν αἰτίαν τούτων ἀκόμη ἀγνοοῦμεν. Εἶναι γνωστὸν μόνον ὅτι χίλιοι πεντακόσιοι Γαστουριώται ἀπέρασαν τὸ στενὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον τῶν Π. Πατρῶν, καὶ ἴσως συνέβη τι μεταξὺ τούτων.

ἤμερον πρῶτ' ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Σαλῶνων οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· οὗτοι δὲ εἶναι ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου στρατηγὸς Ἀλέξιος Βλαχόπουλος, ὁ Σύμβουλος Τάτσης Μαγγίνας, καὶ ὁ Συνταγματάρχης Δήμος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐξαποστολὴ τούτων θέλει συνεισφέρει εἰς τὴν καλὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων. ἡ ἔνωσις τῶν φρονημάτων καὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν δύο τούτων μερῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος εἶναι μεγίστης ὠφελείας πρόξενος. Ἄμποτε δὲ ἡ Συνέλευσις αὕτη νὰ δώσῃ μίαν φορὰν τὸ παράδειγμα τῆς ἀδελφικῆς ἐνώσεως· ἄμποτε οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Πατρίδος νὰ φανῶσιν ὅτι δὲν ἔχουσι πάντοτε ὀδηγὸν τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα. αὐτὸ ἐξ ὅλης καρδίας εὐχονται ὅλοι οἱ εἰλικρινεῖς φίλοι τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰς 5 Ἀπριλλίου [τὴν παραμονὴν τοῦ Πάσχα] ἡ Τριπολιτῆα παρεδόθη εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως παρὰ τοῦ Κολοκοτρῶνῃ καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν φατριαστῶν του· αὐτὸς δ' ἐτραβίχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καριταίνης, καὶ ὑπεσχέθη ν' ἀπέλθῃ ὅσον τάχιστα πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Δὲν εἶναι βέβαιον, ἂν ὁ Π. Μαυρομιχάλης ἐζήτησε νὰ μείνῃ ὡς ἰδιώτης εἰς τὴν Τριπολιτῆαν, ἢ ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Πατρίδα του Μάνην.

Αὕτη ἡ εὐκταία διάλυσις τῶν ἀξιοθετητῶν ἐκείνων διχονοιῶν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ζῆλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Τριπολιτῆας, ὅς τις βλέπων τὰ στρατεύματα τῶν δύο μερῶν ἐξηγριωμένα, καὶ ἔτοιμα ἤδη εἰς μάχην, ἐξῆλθεν εἰς πάνδημον λιτανίαν, καὶ εἰσχωρήσας μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ἐπαρακάλει ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος νὰ ἡσυχάσωσι, καὶ οὕτως ἠδυνήθη νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὴν σωτήριον ἔνωσιν.

Ὁ Κύριος Σισίνης ἰδέχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του [Γαστούνην] τὸν παρὰ τῆς Νομί-

μου Διοικήσεως. σταλέντα ἐκεῖ ἑπαρχὸν κύριον Ἀνδρέαν Καλαμογιάτην· Ἐκ τούτων δυνάμεθα εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἔχωμεν τὰς πλέον στερεὰς ἐλπίδας διὰ τὴν καλλίστην προόδον τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων.

Ἀπὸ ἐσχάτας ἐπιστολᾶς τῆς Ζακύνθου συνάγεται ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Σταυρόπ εἶναι προσδιωρισμένος διὰ νὰ ἐπισταθῇ εἰς τὰ χεῖρα τῶν δανείων, μετὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Λόρδου Βύρωνος, καὶ τοῦ ευγενεοῦ κυρίου Λαζάρου Κουντουριώτη, προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Συνταγματάρχου Γορδῶν.

[Ἰθάκη τῇ 15 Ἀπριλ.] Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κουντούρης ἐλθὼν ἀπὸ Κεφαλληνίας ἀνέφερε τὴν ἐκεῖ ἀπὸ Κερκύρας εἴδησιν, ὅτι ἡ Ἱερά Συμμαχία διώρισε νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πέντε ἀπεσταλμένοι διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς, καὶ ἐπομένως ν' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς.

Αὐτὸς λέγει προσέτι, ὅτι μέλλει μετ' ὀλίγον νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ Συνέλευσις εἰς τὴν Βιένναν.

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος χάριτι θεῆα εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν διὰ νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ὅχι μόνον πέντε, ἀλλὰ καὶ πενήνην ἀπεσταλμένων τῆς Ἱεράς Συμμαχίας.

Οἱ Ἕλληνες ὑποτάσσονται εἰς τοὺς νόμους, οἱ Ἕλληνες ἔγιναν Ἕθνος ἀνεξαρτητῶν, καὶ μετ' εὐχαριστήσιν τοὺς θελοῦν δεχθῆναι τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Μονάρχων, διὰ ν' ἀποδείξωσι πρὸς αὐτοὺς, ὅτι εἶναι ἄξιοι νὰ καθυποβάλλωνται εἰς πᾶσαν προσοχὴν τῶν ἐξευγετισμένων ἔθνων· ἄμποτε ἡ ἐν Βιέννῃ συγκροτούμενη Συνέλευσις νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν μας, ταυτέστι τὰ ἔθνικά μας δικαιώματα, τὴν πραγματικὴν ἀνεξαρτησίαν μας, καὶ τοὺς σοφοὺς καὶ δικαίους Νόμους, τοὺς ἀποί-

ους ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἐουστήσαμεν εἰς τὴν Πατρίδα μας .

Ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν, ἣτις ἔφθασεν ἐνταῦθα πρὸ δύο ἡμερῶν μανθάνομεν, ὅτι ὁ παστὴρ τῆς Σκόνδρας κάμνει ὅλον ἕνα τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐτοιμασίας του. Ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πολεμικὰ καὶ τροφίμα ἐφόδια ἤλθον ἕως εἰς τὰ κατωτέρω τῆς Ἀλβανίας. ὁ δὲ Ὁμέρ-παστὴρ καὶ Σηλιχτὰρ-πόδας ἐδιωρίσθησαν, ἡ μὲν διὰ τὸ Ζητούμι, ὁ δὲ διὰ τὴν Εὐβίαν .

Εἰς ὅχι μικρὰν Διέλλαν μέλλει ἡ Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Ἑλλάς καὶ τούτων τὸν χερόν να ἀνδέξῃ· χάρις ὅμως εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον τῶν περικοστούτων μας στρατηγῶν, καὶ εἰς τὴν ἀκούραστον καρτεροῦν χίαν τοῦ λαοῦ μας, τίποτε δὲν μᾶς μένει νὰ φοβώμεθα δι' αὐτὰς τὰς ἐτοιμασίας . Τὸ μόνον ὅπου εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μᾶς προξενεῖ τὴν μεγαλητέραν δυσἀρέσκειαν καὶ λύπην εἶναι, τὸ νὰ βλέπωμεν ἄτομάτινα, τὰ ὅποια χωρὶς ἀκίμη νὰ ἐξαλείψωσι καὶ νὰ ἀποβάλωσι τὰ βδελυρὰ τῶν Γούρκων ἤδη θέλουν νὰ ἀπολαμβάνωσιν εἰς τὴς παρούσας ἡμέρας μερικὰ προνόμια, τὰ ὅποια ποτὲ ἢ ἐλευθερωμένη Ἑλλάς δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀποδεχθῇ, καὶ τὰ ὅποια πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν παρέδωκεν εἰς τὴν κατάραν τῶν παρόντων καὶ μελλόντων αἰώνων .

Περὶ τῆς Δημοσιότητος [Publicité]

Ὅταν ἡ εἰσοδος εἰς τὰ Κριτήσια ἴναι ἐλευθέρα, ἡ νόμιμος τῆς ἀληθείας διασάφησης δὲν προστατεύεται ὀλιγότερον ἀπὸ τοὺς περιεστῆτας ἀγοσάτας, παρ' ἀπὸ τῶν Κριτῶν τὴν χρηστότητα· διότι οἱ Κριταὶ βλέποντες ἑαυτοὺς περικυλωμένους ἀπὸ πλήθος ἀνδρῶν, ἐν καὶ ποτὲ ἤθελον τολμήσει νὰ μεταχειρισθῶν τὸν δόλον, φοβοῦνται μήπως τόσα στόματα τῶν περιεστῶτων φωνάξωσι τὸ ἐναντίον .

Ἐν ᾧ παρίστανται ἑοσαῦτα γνωρισμένα

καὶ ἀγνώριστα πρόσωπα, ὁ Κριτὴς ὠφελοῦμενος ἀπὸ τοὺς λόγους των, θέλει τοὺς συγκρίνει μετὰ τοὺς τοῦ κρινόμενου, καὶ ἐμπορεῖ ἐντεῦθεν νὰ ἀνακαλύπτῃ τὴν ἀλήθειαν, ἢ τὸ ψεῦδος .

Ὅλαι αἱ ἄλλαι προφυλάξεις εἶναι ἀσημαντοὶ χωρὶς τῆς δημοσιότητος, καὶ ὡς πρὸς ταύτην εἶναι ὅλαι ἀνωβελεῖς. Τὸ σύστημα τῶν Ἀγγλικῶν δικαστηρίων εἰς τὴν δημοσιότητα μᾶλλον, παρὰ εἰς ἄλλο τι, χρεωστεῖ τὴν ὑπαξίον· αἱ δὲ τοῦ Φριδερίκου καὶ τῆς Αἰκατερίνης πράξεις, μόνον δι' ἐλλείψιν τῆς οὐσιωδεστάτης ταύτης ἀρχῆς ἔκαμαν εἰς τὸ στάδιον τῆς δικαιοσύνης διαφερτικώτερον, παρ' ὅτι ἠλπίζετο, ἀποτέλεσμα .

Ὁ πληθυσμὸς καὶ παραλληλισμὸς τῶν Δικαστηρίων δὲν συντείνου εἰς τὸ νὰ συντηρηθῇ τῶν δικαστῶν ἡ χρηστότης κατ' ἄλλο εἰ μὴ κατ' ὅ τῶν δικαζομένων αἱ δυσανέστηται, καὶ διαβορᾷ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Κριτῶν δύνανται κατὰ περίστασιν δι' αὐτὸ νὰ κοινοποιηθῶν εὐκολώτερον . Αἱ ἐκκλησίαι ἄνευ τῆς δημοσιότητος δὲν συμβάλλου, παρὰ εἰς τὴν στερέωσιν τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ τῶν ποινῶν ἢ μετριάσεις χωρὶς αὐτὴν γίνεται μᾶλλον κατὰ πρόπετιαν, ἢ καὶ ῥαθυμίαν τῶν Κριτῶν, παρὰ κατ' ἀνάγκην ἀνυπερβλητῆν .

Μεσολόγγιον] Ἀπὸ γράμματα τῆς Ζακύνθου πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κύριος Πολυζωίδης ἐξ ἀπαρρήτων τῶν ἀποσταλμένων μας εἰς Λόνδρον ἀπέρασεν εἰς Νεόκαστρον καὶ ἐκεῖθεν σπεύδει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν εἰς τὸ Ἄργος διὰ νὰ ἐπικινωθῶν ὅσα ἔπραξαν οἱ ἀποσταλμένοι περὶ τῶν δανείων .

Προσμένομεν σήμερον αὐτίον ἐδῶ καὶ τὸν Φιλέλληνα κύριον Βλακιεζόν διευθυνόμενον καὶ αὐτὸν εἰς τὴν Διοίκησιν .

Ἐχομεν εἰδησιν βεβαίαν ἀπὸ Κορυφούς ὅτι ἡ ἐκεῖ Διοίκησις δὲν ἤδελχε νὰ ἀφήσῃ τὸν κύριον Δημήτριον Περούκον μήτε νὰ πατήσῃ τὸ πόδι του εἰς ἐκείνην τὴν Πόλιν .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμὴ ἑτησία τὰλ. δίστηλα Ἴσπανικὰ ἔξ, προκληρωτέα κατὰ τριμηρίαν.
Ἐκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Ἄρ. 33

Τὰ πλεῖα ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος.

Μεσολόγιον τῆ 23 Ἀπριλίου 1824.

Περ.β'.) ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ
ἀρ. 833.)

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες, κάτοικοι τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ὁ Οὐράνιος Πατὴρ τῆς ἐλευθερίας εὐλόγησε καὶ κατὰ τὸ περιοδικὸν ἔτος τοῦτο τὰς πράξεις τοῦ Ἰεροῦ μας ἀγῶνος, καὶ ὁ κραταῖός τε βραχίων ὑπεερίσχυσε τὰ ὄπλα μας καὶ αἰθῆς, κατὰ τῶν ἀσπένδων ἐχθρῶν τῆς Χριστιανωσύνης καὶ τοῦ ἔθνους μας.

Ἰδοὺ τελευτᾷ καὶ ἡ δευτέρα Περίοδος, καὶ κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς ἡ Πατρις ἠδυνήθη νὰ ὑψώσῃ τὸ ἐνδοξότερον ἀπὸ ὅλα τῆς τρέπαιον. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς εὐταξίας, οἱ παρασιταὶ τῶν Νόμων, σήμερον μόνοι, καὶ ἀπελωτισμένοι, ζητοῦσι καταφύγιον, εἰς τὸ ἔλεος τῶν Νόμων, τοὺς ὁποίους πρὸ ὀλίγου κατεπάτησαν καὶ κατέτρεχον.

Ἡ Διοίκησις ἀφ' οὗ εἶδε τὴν Πατρίδα ἐλευθέραν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἐχθροῦς, οἱ ὁποῖοι τὴν κατετάραττον, καὶ τοὺς Νόμους τῆς ὑπερίσχυοντα, ἤλπιζε μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον ὑπὸ ἀρ. 17 ἐπικεκυρωμένον παρὰ τῆς ἐθνικῆς νομοδοτικῆς δευτέρας Συνελεύσεως, νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας Νέους Παραστάτας τοῦ ἔθνους συναθροισμένους, ὅσων καὶ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ παραλάβῃσι τοὺς Νόμους εἰς χεῖράς των, καὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ συμ-

φέροντα τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεφάνησαν, ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος ὑπενθυμίζει τὰς ἐλευθέρους ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν ἐπασχίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς παρούσης Προκηρύξεως, καὶ διατάττει τὴν ὅσον ἐγγήγορον ἐκλόγην καὶ ἀποστολὴν των.

Οἱ σταλθέντες νὰ ἐκλεχθῶσι μὲ ἀπαθείαν, νὰ ᾖναι ἄνδρες ἐνάετοι, εὐπρόληπτοι, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ Πατριῶται, ἱκανοὶ εἰς τὰ βουλευτικὰ χρέη, καὶ ἐν γένει ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος ὑπὸ ἀρ. 17 τοῦ Κώδικος, νὰ γίνῃ ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλός σας τῆς παραστατικῆς ἐκλογῆς, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Ἕλληνες· συνέλθετε ἀπαθῶς, ἐκλέξατε ἀπροσωπολήπτως, τιμῆσατε τοὺς ἀξίους διὰ νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος· καὶ ἔστε βέβαιοι περὶ τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἀσφαλείας σας.

Ἐκ Μύλων τοῦ Ναυπλίου τῆ 4 Ἀπρ. 1824
[Σ.Τ.] Ὁ Πρόεδ. Γεώργιος Κεντηριώτης.

Ὁ προσ. Γ. Γεωμ. Π. Γ' Ῥόδιος.

Ἐπειδὴ ἦλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν μέλλον εἰ νέοι Παραστάται νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἀναγκαῖον ἐκτίναμεν νὰ κάμωμεν μερικὰς σκέψεις περὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκλόγην των, καὶ περὶ τῶν ὅσα χρεωστοῦν νὰ πράξωσι, διαρκούσης τῆς ἐνιαυσίῃ περιόδου των, ὥστε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἤμπορέσωμεν νὰ κάμωμεν τὰς νέας ἐκλογὰς, ὡς

πρέπει, και να ευρωμεν τους πατριώτας, οι οποίοι θέλουν δυσιάζονται υπέρ των κοινών συμφερόντων.

§ Εφέτος ή κατάστασις της Ελλάδος είναι πολύ καλητέρα παρά τὸ παρελθὸν ἔτος. Βλέπομεν πανταχοῦ τὰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς καταπαυομένας, και τὴν νομιμωτάτην ἡμῶν Διοίκησιν ἀναγνωριζομένην ἀπὸ ὅλης τῶς καλοῦς πατριώτας. Αὐτὴ ἔλαβε δάνεια χρήματα, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὅλα τὰ μέσα νὰ καταβάλῃ, ὅχι μόνον τὸν ἐξωτερικὸν ἔχθρον, ἀλλὰ και ὅλης τῶς καταμαχομένης τὴν εὐταξίαν και κοινὴν σωτηρίαν. Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἄρχισε νὰ καταγράφῃ ὅλας μας τὰς πράξεις, ἢ καλὰς ἢ κακὰς· και ἐπομένως ὁ δικαιοτάτος Κριτὴς τὸ Κοινὸν δὲν θέλει ὑπομένει νὰ βλέπῃ, και νὰ ἀδιαφορῇ εἰς τὰ συμφερόντά τε και τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τε. Εἶναι ἐξ μῆνης ἄρ' οὐ τῶν Ἑλλήνων τὰ πνεύματα ἔλαδον ἀλλήν μεταβολὴν, ὥστε σήμερον δὲν ἀκούομεν ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν μας τὰ στέματα, παρ' ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, και διαμέσῃ τῆς ὑποταγῆς ταύτης νὰ καταβάλωσι τὸν τύραννον.

§ Περὶ ἐκλογῆς τῶν Παραστατῶν. Λέγοντες τι ἐστὶ κακὸν, θέλομεν νὰ φανερώσωμεν ὅσα κακὰ πρέπει νὰ διορθωθῶσι· και λέγοντες τι δὲν ἔγινε, ζητοῦμεν παρομοίως νὰ ἀποδείξωμεν ὅσα πρέπει νὰ γίνωσι. Πόσα διάφορα πράγματα, μεγίστης ὠφελείας πρόξενα μένου ἀμελημένα, και ἐπικαλοῦνται τὴν πρόνοιαν και φροντίδα, ἐξαιρέτως δὲ τὴν σταθερότητα τῶν Παραστατῶν μας. Ἀπὸ ποίους λοιπὸν ἠμποροῦμεν νὰ περιμένωμεν νὰ λάδωσιν τὴν ἀναγκαίαν ταύτην πρόνοιαν, και νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὴν τὴν σταθερότητα; Ἀπὸ τοὺς καλητέρους μας συμπατριώτας. Καὶ ποῖοι εἶναι οὗτοι; “ Ἄν θέλωμεν ὅλοι οἱ πολιταὶ νὰ ὀνομασθῶμεν ἄνδρες ἀνεξάρτητοι, ἂν θέλωμεν οἱ Παρασταταὶ μας νὰ ὑπερασπιζῶνται τῶν πολιτῶν τὰ δικαιώματα, ἂν θέλωμεν ὁ τύπος νὰ

ἦναι ἐλεύθερος, και ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ κατανηθῆ τόσος τοσοῦτον βάρβαρος, ὥστε οἱ πολιταὶ νὰ μὴ ἔχωσι καμμίαν ἰδέαν τῶν διατρεχόντων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἂν θέλωμεν τέλος πάντων νὰ θεωρῆται ἡ Δικαιοσύνη, ὡς τὸ μόνον ἀπαραβίαστον ὄν, ἂς ζητήσωμεν πῶς τοὺς ἐρμηνευτὰς διὰ νὰ τοὺς ἐξηγήσωμεν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν μας, και διὰ τούτων ευκόλως θέλομεν ἠμπορέσει νὰ ευρωμεν πολιτὰς οὐδέτερος, και μακρὰν πάσης φατρίας, οἱ ὅποιοι θέλωσι φροντίσει περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων.

§ Ὁ ὀργανικὸς μας νόμος εἰς μόνον τὸν λαὸν διδὲι τὴν δύναμιν και ἐξουσίαν νὰ ἐκλέξῃ τοὺς Παραστατάς τε· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τοῦτο τὸ ὅποιον ὁ Νόμος μᾶς ἐχάρισε προνόμιον, εἶναι τὸ ἴδιον, ὡς νὰ μὴν ὑπάσχη ποσὼς Ὁργανικὸς Νόμος. Τί λοιπὸν; ὁ λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ συναίεται, και νὰ ψηφίσῃ τοὺς Ἐκλογεῖς. Οὗτοι δὲ οἱ Ἐκλογεῖς πάλιν νὰ συνέρχωνται, και νὰ ἐκλέγωσι τοὺς Παραστατάς. Ἐκτὸς δὲ τῆ λαῶν, οὐδεὶς ἄλλος ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν ταύτην και δύναμιν.

§ Οἱ Παρασταταὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ πλεον ἰερά ἐνὸς ἐλευθέρου ἔθνους δικαιώματα· οἱ αὐτοὶ μέλλου νὰ δώσωσι λόγον περὶ ὅλων τῶν πράξεων των. Θέλου μισεῖ και ἀποστρέφονται παντὸς εἶδος φατρίαν. Ὅταν δὲ ὅλα ταῦτα ἐνωθῶσι μετὰ τὴν σταθερότητα, εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι ἡ Πατρις θέλει ἀπολαύσει ἀπὸ τοὺς Παραστατάς της τὴν εὐτυχίαν τῶν πραγμάτων της ἕκαστιν.

Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Θ. Νέβη
Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κ. Γεώργιον Κουτσηιώτην, Πρέδρον τοῦ Ἐκτελεστικῆ.

Ἐκλαμπρότατε.

Ὁ μέγας κίνδυνος, εἰς τὸν ὅποιον και ἐφέτος ὑπέπεσαν οἱ ἐπικρατοῦντες Νόμοι, και αἱ κατεπιγέσθαι χρεῖαι τοῦ Πολέμου,

τὰς ὁποίας νὰ θεραπεύσῃ ἡ Κεντρικὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Διοικήσεως ἀδύνατον κατὰ τὸ παρὸν, στοχαζόμενος νὰ ἀπαιτοῦν τὴν συνδρομὴν τῶν νομοθετησάντων λαῶν, οἱ ὅποιοι μόνον εἶναι εἰς ἡμᾶς Νομοθέται, καὶ οἱ ὅποιοι μόνον ἔχουν τὸν Πόλεμον, ἐνησχολήθη ἐν τούτῳ πρὸ καιροῦ, καὶ ἀνταποκρινόμενος μὲν τὸν Ἐκλαμπτέρωτον Πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ ὅσως ἄλλως ἔκαμε χρεῖα, ἐλπίζω γρηγόρα νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ τῆς διακινδυνεύουσας Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις, μετὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἀποπεμφθῶσι καὶ οἱ νέοι Παραστάται διὰ τὴν τρίτην Περιόδον τῆς Διοικήσεως, καθὼς ἐν μέρει πληροφοροεῖσθε ἀπὸ τὸ περικλειόμενον προσκλητικὸν ἐγγράφον πρὸς τὰς ἐπαρχίας, καὶ καθὼς θέλετε ἐπιελῶς πληροφορηθῆ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναφορὰν χρεωστεῖ ἡ Συνέλευσις, καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ λείψῃ νὰ κάμῃ πρὸς τὴν Ἱσπερτάτην Διοίκησιν.

Ἄλλοι τῶν Ἑλληνικῶν Λαῶν νὰ ἔχουσιν ἀνοικτὸν τὸν πόλεμον μὲ τὸν τύραννον, καὶ εἰς ἄλλως νὰ ἀνοίγεται σταδίον ἐμφυλίου πολέμου, ζημιώνει τοὺς τρέχοντας τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας κίνδυνον ὅχι μόνον μὲ τὴν ἔλθειν τῆς ὀφειλομένης συνεργείας, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μὲ ὅσον θάρρος ἐμπανίει εἰς τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ἐσχάτως ἐν Λαρίσσει συγκροτηθεῖσαν Συνέλευσιν, ἐξέθεσαν τὰ εἰς ἡμᾶς διατρέχοντα δεινὰ μὲ μεγάλην ἔμφασιν, ἀποδοῦσαντες εἰς τὴν Δείαν πρόνοιαν, τὴν δυστυχίαν τοῦ Σελτανικοῦ θρόνου μὴν ἀποφασίζουσαν, καὶ πολλοὺς οὕτως ἐνθουσιάζουσιν.

Δὲν βλέπω καθαρὰ πῶς καὶ τότε ἔχει νὰ παύσῃ θριαμβεύουσα ἡ κακοήθεια, καὶ ἐν ἧς ἔργον ἦτον νὰ ἐλαμβάνοντο μέτρα θρασυτήρια, ὅσα μακρὰν ἀπὸ κοινὰς ἀνθρώπων ἀδυναμίας, ὑπαγορεύονται ἀπὸ μόνην τὴν δικαιοσύνην, τὴν μητέρα καὶ προστατίαν τῆς ἐλευθερίας· ἔχετε δὲ εἰς ταῦτα ὁμοφρονούντας καὶ προθύμους νὰ συντελέσωσιν, ὅλως ὅσοι ἀδολον ἔχουν τὸν πατρι-

ωτισμὸν εἰς τὰς καρδίας των.

Ἐν Ἑσθῶν τοῖς τῆ 26 Μαρτίου 1894.

Ὁ Πατριώτης Θ. Νέγρης.

Ὁ ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν Σαλώνων παρὰ τοῦ Κ. Θ. Νέγρης ἐκφωνηθεὶς λόγος, (ἰδ' ἀρ 32) καὶ ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀνωτέρω ἐπιστολή τε, φανερώτατα μᾶς κάμνουν νὰ ἐνοήσωμεν, ὅτι ἀκόμη δὲν ἀληθινήθη τὴν παλαιὰν τὴν τέχνην αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος. Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἀπαιτοῦσι νὰ μὴ παραβλέψωμεν νὰ εἰπῶμεν τὰ πρὸς ἔσπαινον τῶν προτερημάτων τοῦ πνεύματος τοῦ κυρίου Νέγρης ἀφορῶντα· ἀλλὰ μεμονωμένα τὰ πνευματικὰ ταῦτα προτερήματα δὲν εἶναι ἰκανὰ νὰ χαρακτηρίσωσι τὸν καθ' αὐτὸ ἀνθρώπον, καὶ νὰ τὸν καταστήσωσιν ἀληθῆ πατριώτην, οἷός ἀπαιτεῖ νὰ ᾔναι ὁ κύριος Νέγρης.

Μεγίστην εὐχαριστήσιν ἠθέλωμεν λάβει, ἀνίσως ὁ κύριος Νέγρης, κάμνουν ἄλλην φορὰν ὁμιλίας ἠθέλεν ἐξηγεῖται σαφέστερα· καὶ τούτο, πρῶτον μὲν, διότι οἱ Ἕλληνες μᾶς δὲν εἶναι ἀκόμη εἰς κατάστασιν νὰ ἐνωῶσι τὰς πολλὰ περὶ τὴν ἐπιβλαβὴ διατριβὰς· καὶ δεύτερον, διότι τῆς δημοσιότητός μας τὸ σύστημα, δὲν συγχωρεῖ οὔτε νὰ γράφωμεν, οὔτε νὰ λέγωμεν μὲ φράσεις μυστηριώδεις.

Εἰς τὸ προλαδὸν φύλλον ἐθεσιώσαμεν ἀπὸ γράμματα τῆς Ζακύνθου τῶν 12 Ἀπριλίου τὴν συμβᾶσαν εἰς ἐν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ φεβριῶν πυρκαϊᾶν· ἤδη ἔχοντες καὶ περιστατικώτερον τὰς περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου εἰδήσεις κοινοποιούμεν καὶ ταύτας, διὰ νὰ λείψῃ πᾶσα πλέον εἰς τούτο ἀμφιβολία.

Ἡ πυρκαϊὰ ἤρχισεν τὴν 21 Μαρτίου δύνω ὥρας μετὰ τὰ μεσάνυκτα, εἰς τὸ παλαιὸν φρούριον, ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν καταγώγιον (casernes) πλησίον τῆς Ὀσλοθήκης, ὅπου κατασκευάζουν φυσέκια. ἡ φωτιά ἐντὸς ὀλίγου διεδύθη ἐκπληκτικώτατα εἰς τὰ πέριξ καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἐφωδισμένης βαζούτης· Εἰς τὰς 3 ½ ὥρας διά-

φορα κιβώτια τῆς αὐτῆς ὕλης ἐπῆραν φω-
 τίαν ἢ ἐκάησαν· Εἰς τὰς 5 συνέβη ἑξα-
 φνα μία τρομερὰ ἔκρηξις, ἣτις κατέθλι-
 ψεν ὅλους τοὺς ἐγκατοίκους· τὴν φορὰν ταύ-
 την πολλὰς τῶν πλησιεχώρων οἰκιῶν τὰς ἀ-
 ναποδογύρισεν ἢ ἐκρηξίς, καὶ ὄχι μικρὰν
 ζημίαν ἔκαμε καὶ εἰς τὰς πλέον μακρυσμέ-
 νας· ἤϊραν, λέγον, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τὰ
 πτώματα 2000 περίπεψ ψυχῶν· μετὰ ὀλί-
 γων ὥρων κατὰπαυσιν ἐνὸς ἡλπιζέτο ὅτι τὸ
 κακὸν ἐξέλιπε διὰ πάντα, ἄλλη δυνατὴ ἔκ-
 ρηξις περὶ τὰς 10 ὥρας ἐπέφερε τὴν φρί-
 κην καὶ τὴν ἀπελπισίαν, αἱ ὁποῖαι διήρκε-
 σαν ἕως τὴν ἀγῆν· τότε ἡ φωτιά κατέ-
 παυσε· δὲν ἐπέρασεν ὅμως πολὺ ἢ εὐθὺς
 νέος φόδος κατεκυρίευσεν τοὺς πολίτας διὰ
 τὴν διαδοθεῖσαν εἰδήσιν, ὅτι ἡ μεγάλη ἀπο-
 θῆκη τῶν 400 βασιλλίων βασιούτης ἐπαπει-
 λούσε καὶ αὐτὴ τὸν παντελῆ τοῦ Καίρη ἀ-
 φανισμόν· καὶ ἄρχισεν ὅλος ὁ λαὸς νὰ φεύ-
 γῃ ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν κίνδυνον, χωρὶς
 νὰ λαμβάνῃ καμμίαν προφυλάξιν ἀπὸ τὸ
 κακὸν τῆς πανώλης τὴν ὁποῖαν δὲν ἐφοβεῖτο
 ποσῶς πλέον ὁ κόσμος.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν 30 Μαρτίου τὸ
 φρούριον εἶναι ἢ εἰκὸν καὶ ἢ παραστάσις
 ἀκαταλόγητος καὶ τῆς πλέον Ἐλιβεργᾶς κα-
 ταστροφῆς· εἶναι ἐν χάος, εἶναι ἐν ἀλῶνι
 ἐρείπειων· εἰς ἀρκετὸν διάστημα δὲν βλέ-
 πει τίς ἄλλο παρὰ ὀγκώδη πετρῶν κομμά-
 τια, συντρίμματα ξύλων, τοίχων κρη-
 μίσματα, θραύσματα μηχανῶν, σκευῶν,
 πυροβόλων, μελίθου, σιδήρου, ἀμαξῶν κατε-
 σκορπισμένων ἐδῶ ἢ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐ-
 προξένησεν ἐκρηξίς τῆς βαροῦτης ἢ ἑξαψίς.
 Διάφορα μηχαναὶ τῆς Ἀργιλλεργίας εἶναι
 συντριμμέναι ἢ ὀπλοθῆκη ὅλη ἔγινε τοῦ πυ-
 ρὸς παρανάλωμα, ἐπὶ τοῦ μᾶς ἀποθήκης τε-
 φεικίων, ἐνὸς μεγάλου μαγαζίου, ξυλθεργικῶν
 τινῶν ἐργολεῖαν καὶ ἄλλων μηχανῶν χηρησίων
 εἰς τὴν Πυροβολικὴν, μελονότι καὶ ταῦτα
 εἶχαν περικυκλωθῆ ἀπὸ τὴν φωτίαν.

Τὸ νέον φρούριον, ὅπου εὐρίσκεται τὸ
 νομισματοκοπιεῖον [ταρασχανές], τὸ τα-

μεῖον [χαρῆνές], ἡ σάλα τοῦ Διθωνίου, ὅς
 καὶ τὰ ἄλλα ὑπερβεγία δὲν ἐκάησαν οὐδέ
 ταῦτα, ἔπαθον ὅμως ὄχι μικρὰν ζημίαν.

Ἀπὸ τὴν μίαν ἀκρὴν τοῦ φρουρίου ἕως
 εἰς τὴν ἄλλην κείται πλῆθος ἀλόγων, μυ-
 λारीων, ὄνων, καὶ σκύλων φονευμένων.

Τέλος πάντων ἡ φωτιά ἐσδέσθη μετὰ 24
 ὥρας· φθείρασα 5 χιλιάδας ψυχῶν. Με-
 ταξὺ τούτων εἶναι ἀξιωματικοὶ, μαμαλοῦκοι
 καθάσιδες, κανονιέροι, στρατιῶται, σακκά-
 δες, ἀχθοφόροι, οἰτινες ἔτρεξαν εἰς βοήθει-
 αν, πολλοὶ ἄλλοι σημαντικοὶ καὶ ὁ περι-
 σσότερον τῶν ἄλλων ἀξίος λύτης Ἀλήμπε-
 ης, ὅστις ἔγεινε θυσιᾶ τοῦ ζήλητος καὶ τῆς
 γενναιοψυχίας τῆ.

Ἡ ζημία εἶναι ἀναρίθμητος. Διὰ τὴν
 ἐπιδιορθωθῆ τὸ φρούριον καὶ ἡ ὀπλοθῆκη,
 καὶ νὰ τὰ φέρον εἰς τὴν πρώτην των ἐκείνων
 κατάστασιν, δὲν φθάνοσι 50 μιλιούνα
 γροσιῶν.

Τῆ 20 Ἀπριλ.)· Ἀνέκφραστον λύτην
 ἠσθάνθημεν ὅλοι σήμερον στερηθέντες ἀπὸ
 τὰς ἀγκάλας μας τὸ σῶμα τοῦ Ἀειδοίμου
 Δόρθου Βύρωνος· Ἰκανώτατος ἦτον αὐτὸς ὁ
 ὀλίγος καιρὸς, καθ' ὃν ἔζησε μεταξύ μας,
 νὰ κάταστήσῃ αὐτὸν τὸν ἄνδρα τοσοῦτον ἀ-
 γαπητὸν ἀπὸ ὅλης μας· Ἀρχετὰ ἀπεδεί-
 κνουν τὴν γενικὴν τῆς πόλεως ταύτης Ἐλίψιν,
 τοσαῦτα κανόνια καὶ τεφείκια, ριπτόμενα
 καθ' ἣν στιγμὴν τὰ δύο ἀπὸ Ζακύνθου σταλ-
 θέντα πλοιάρια σχίζοντα βιαίως τῆς θα-
 λάσσης τὰ κύματα μᾶς ἀφαιροῦσαν διὰ πάν-
 τα τὸν νέον συμπολιτὴν μας.

Ὁ Π. Α. Μαυροκορδάτος ἀνεχώρησε
 σήμερον διὰ τὸ Βραχῶρι, ὅπου πολλοὶ τῶν
 στρατηγῶν πρό τιων ἡμερῶν εἶχον συνέλθῃ.

Με μεγίστην μας δυσαρέσκειαν εἰμεθα
 βιασμένοι νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ παρά τιων
 ἀτόμων ἀναφειῖσαι ταραχαὶ, ζημίας μᾶλ-
 λον, παρὰ τιμῆς καὶ ὠφελείας καρῶν ἀ-
 νεβλάστησαν. Φαίνεται δὲ, ὅτι τὰ ἄτομα
 ταῦτα πασχίζουσι, καὶ αὐτὴν τὴν Δυτικὴν

Ἑλλάδα, ἣτις πρώτη ἔδωσε τὸ παραδειγμα

τῆς πρὸς τοὺς νέμους ὑποταγῆς, νὰ τὴν καθυποβάλωσιν εἰς τὰς ἀξιοθρηνητῆς διαφωνίας τῆς Πε-
 λοποννήσου· Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ εἰς τὰ ἐκεῖ τοῦ Προέδρου παρῶσις θείλει ἐξισάσει ὅλας αὐτὰς
 τὰς ἀνωμαλίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 34

Τιμή ἑτησίαν ἀλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, πρωληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείω.
Φραγκλίνοι

Μεσολόγγιον τῆ 26 Ἀπριλλίῳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σύρις. τῆ 1 Ἀπριλλίῳ 1824.] Ὁ στόλος τῆς
Κωνσταντινουπόλεως συνιστάμενος εἰς τέσσα-
ρας φηγάτας, δύο κορβέτας καὶ πέντε βρι-
κία, ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας.
Ἄλλα τριάκοντα τέσσαρα Αἰγυπτιακὰ πλοῖα εἶστο
μάζονται διὰ τὴν ἐνωθῶσι μετ' αὐτῶν, τὰ ὅποια ἀφ'
οὗ ἐμβαρκάρην καὶ ὠδεύει χιλ. στρατεύματα τῆς
Ἰσραὴλ Δέλην ἀναχωρήσει δι' ὅπως λάβωσι δι-
αταγὰς.

Νέος προφήτης ἀνεφάνη εἰς Μέκκαν, ὅστις
ἀκρομένος με τοὺς Βαχαμπίτας ἐκήρυξε πό-
λεμον κατὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλή-πασσα.

Εἶναι γνωστὸν ἐν τοσούτῳ ὅτι ἀφ' ὅτου τῶν
Βαχαμπιτῶν ἡ αἰρεσις ἤρχισε παρὰ τοῦ Ἀμ-
πταούλ Βαχάμπ [δούλου τοῦ ἰψίστου] καὶ
παρὰ τοῦ Ἀμπταούλ Χαζίζ υἱοῦ καὶ δια-
δόχου τοῦ Ἰμπέρ Στοούτ, διατρίβοντος εἰς
Τεριγὰτ, δὲν ἔπαυσε τοὺς κατὰ τοῦ Ἀμ-
πταμπέχερ πολέμους· καὶ τὸσον εὐτυχῶς πᾶ-
ντοτε, ὅστε πολλὰκις καὶ αὐτὸν τῆς Βασιλευ-
σας τὸν Πασιά Σιλεϊμὰν ἔκαμε νὰ τρομάξῃ.

Ἐπιστολὴ τοῦ Συνταγματάρχου Α. Στάνχωπ
πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ψαρῶν.

Σάλωνα τῆ 7 Ἀπριλλίῳ 1824.

Γενναϊότατοι Ψαριανοὶ!

Πεπεισμένος διὰ τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐν-
θεμον ζῆλον καὶ προθυμίαν Σας, καὶ γνωρίζων
κάλλιστα πόσον μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν

Σας Νησιωτῶν ἐθυσιάσατε ὑπὲρ αὐτῆς, ἔχον-
τες σκοπὸν ἀμετάθετον νὰ ἀποκτήσετε τὴν
ανεξαρτησίαν τῆς πολυποθήτου Ἑλλάδος, καὶ
νὰ ἐπιστηθῆτε τὸν Ὀργανικὸν τῆς Ἐπιδαύρου
Νόμον, ὡς σημεῖον καὶ ἐγὼ τῆς πρὸς τοὺς ἀ-
δελφούς νησιώτας κλίσεως καὶ ἀγάπης Δέλου
Σας ἐξαποστείλει με πρώτην εὐκαιρίαν μίαν
τυπογραφίαν, ἣτις μετ' ἐδόθη ἀπὸ τὴν Φιλελ-
ληνικὴν τῆς Βρεττανίας ἐταιρείαν. Δεχθῆτέ
τὴν λοιπὸν παρακαλῶ εὐμενῶς μεταχειριζόμε-
νοι αὐτὴν εἰς φωτισμὸν τῶν κατοίκων τοῦ Ἀγ-
χιπελάγους.

Δὲν ἀμφισβᾶλλω ὅτι ἀρκετὰς πείρας ἐλάβετε
τῆς ἀπὸ τῶν φῶτων παρερχομένης ὠφελείας.
Ἄρκετὰ ἐγνωρίσατε ὅτι ἡ δύναμις, τὰ πλοῦτη,
ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ καλὴ φήμη γεννῶνται ἀπὸ
μόνα τὰ φῶτα. Οἱ ἀπόγονοι Σας κληρονομοῦντες
τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, αἰωνίως Δέλην εὐγνωμονεῖ διὰ
τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνάς Σας.

Ὁ πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς Σας
Α. Στάνχωπ.

Πολὺ νοστιμεύεται ὁ Ἀνατολικὸς Θεατῆς
νὰ διηγῆται εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆ 15 Ἰαννου-
αρίου νέωντινος συγγραφέως, οὗτινος τὸ ὄνομα
ἀγνοοῦμεν, λόγους τινὰς, τοὺς ὅποιους καὶ ἄλλην
φορὰν εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἐκδόσεως ἡμῶν ἐπανα-
στάσεως ἔτος, ὁ κύριος Λαφάνης συντάκτωρ
τῆς Γαλλικῆς ἑφημερίδος ἀνέφερε.

Ὁ κύριος Λαφάνης ἔλαβεν ἀπὸ τὰς περισσοτέ-
ρας φιλελευθέρας τῆς Εὐρώπης ἑφημερίδας τὰ
ὅποιας χρεῖαν εἶχεν νὰ μάθῃ διδασκαλίας, καὶ πο-
λὸ περισσότερο εἰς Τριεστὶ ἐδιδάχθη τὰ ὡ

φελιμώτερα δι' αὐτὸν μαθήματα. Ὁ Ἀνατολικὸς Θεατῆς, καθὼς ἤδη εἶπομεν, νοστιμεύεται νὰ διηγήται τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι παρὰ τὴν ἀγνοίαν τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων τίποτε ἄλλο δὲν περιέχουσιν. Ὅτι ὁ Θεατῆς γράφει εἰς τὴν Τηρσίαν καὶ διὰ τοὺς Τούρκους, τοῦτο καλῶς τὸ ἤξεύρομεν, καὶ οὔτε νὰ τὸ ἐμποδίσωμεν θέλομεν. Μᾶς φαίνεται ὅμως πάντοτε παράδοξον πῶς ἠμπορεῖ ὁ συντάκτωρ μιᾶς ἡμεριδὸς μὲ τὸσον πομπώδη τίτλον, ὁ Θεατῆς, νὰ ἦναι τοσοῦτον ἄμοιρος τῆς Ἱστορίας, καὶ τὸσον μικρόνους διὰ νὰ τὸ φανερώσῃ ἀκόμη εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

(Sapientia Sat:)

Μεσολόγγι, τῆ 24 Ἀπριλλίῳ.) Σήμερον ἐφθασαν δύο πλοίαρια ἀπὸ Πρέβεζαν, τὰ ὅποια ἀπέφερον ὅτι: δύο τάταροι ἐλθόντες ἐκεῖ κατ' εὐθείαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἔφερον ἐπιστολάς, αἱ ὅποια περιεῖχον εἰδήσεις πολλὰ μυστικὰς· μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅμως ἠκούσθη ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιεῖχον διαταγὰς διὰ νὰ βγαδύων εἰσέτι τὴν ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐπέστρεψε νὰ γίνῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν συμβούλιον τῶν Πασσάδων καὶ Μυλλάδων.

Εἰς τὰς μοναρχικὰς ἐπικρατείας, οἷα ἡ Γαλλία, ὁ Ὄργανικὸς Νόμος συγχωρεῖ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου καθ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἑκτασίαν, ὥστε πᾶς τις ἠμπορεῖ νὰ ἐκφράζεται μὲ τὸν πλέον χαζοκατηριστικὸν καὶ εὐγενῆ τρόπον.

Καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινῆ ἀπόσπασμα τῆς ἡμεριδὸς Constitutionnel ἀπὸ τὰς 22 Φεβρουαρίων, νομίζοντες ὅτι ἡ ἀναγεννωμένη Ἑλλὰς ἔχει χρεΐαν νὰ ἀκούῃ τὰς ἐλευθέρας δοξασίας, ὥστε νὰ κατασταθῇ εἰς ἑαυτὴν καὶ δι' ἑαυτῆς ἐλευθέρω, προφυλαττομένη ἐναντίον παντὸς ἀτόμου αὐτεξουσίᾳ, ἢ θέλησιν τοῦ ὁποῖου ἤθελεν ἠμπορέσει νὰ τὴν βλάψῃ.

Ἐν Παρισίοις τῆ 22 Φεβρουαρίου 1824.

Αὐστρ. Παρ. Ἐξαποστολὴ τῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτ. 1823 ἡ ἔφημ. τοῦ Constitutionnel ἐδημοσίευσεν μερικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἑξαποστολῆς τῶν εἰς Ἑλβετίαν καταφυγόντων. Ὅχι ὀλίγον θλιβερὰν ἐντύπωσιν ἐπροξένησε τοῦτο εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὅσοι οὐδὲν τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ἀξιοματῶν μετέχουσιν. Ὁ ἐπιμελὴς Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς μετὰ τεσσάρων μηνῶν σκέψιν ἐπεχειρήσθη νὰ κάμῃ τοὺς περὶ τούτου διαλογισμοὺς τε. Ἀτελῶς ὅμως ἤθελε γνωρισθῆ ὁ τρόπος τῶν γεγομένων τε, ἃν δὲ ἤθελομεν προομιμασθῆ μὲ μερικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς βιογραφίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν συγγραφέων τῆς ἡμεριδὸς ταύτης· διότι δὲν εἶναι δικαίον νὰ ἀγνοῖ ὁ κόσμος ὁποῖοι ἀνθρώποι τὰ τοιαῦτα μὲ τοιαύτη βεβαιότητα διδάσκουσιν.

Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς δὲ εἶναι ἄλλα, παρὰ ἡ ἔφημερίστου Debatte τῆς Βιέννης, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως τοῖ Φιλίντε ὡς πρὸς τὸν Baron de Thundertentrunck, ὅταν ἐδιηγείτο τὰ παραμύθια εἰς τὸ παλάτι τε. Ὁ Παρατηρητῆς εἶναι τὸ δημιούργημα τοῦ καθολικοῦ Γκέντιξ, ἐκεῖν τὸ παλαιὸν τοῦ Πιτ ὄργανον, καὶ ὁ παντοτινὸς ὄλων τῶν συνελύσεων γραμματεὺς. Τοιοῦτο μισθωτὸν δὲν ἔλειψαν, οὔτε λείπων ἀπὸ κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον. ἔχει συνεχῶς τὴν ἑνα καθολικὸν Πετὰτ· ἡ ἔφημερίς αὐτὴ διωρισμένη νὰ γράφῃ τοὺς στοχασμοὺς το Μινιστερίου τῆς Αὐστρίας, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ὀνομάζεται Καπινέτου τοῦ Μινιστερίου· ἡ παιδαριότης, ἡ ἀνοησία καὶ ἡ προπέτεια, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ὑπογραμματεῖ ἐνίοτε ἐκφράζονται, ἐναργῶς ἀποδεικνύουσιν πῶσοι ἀνθρώποι εὐρίσκονται πλησίον τῆς αὐλῆς· ἡ ἔφημερίς αὕτη συνιδίττει μόνη τὰς ἀναγκαίας ὕλας, αἱ ὅποιοι θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Αὐστρίας ἀγωγὴν· κατὰ τούτο φαίνεται ὅτι εἶναι πολλὰ λιγνὴ

Αἱ ἐπίσημοι αὐτοὶ ἐφημερίδες ἐφυλάχθησαν κατὰ τὴν Δείαν πρόνοιαν διὰ τὴν καλὴν τύχην τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι Δέλεον κατασταθῆ νομοδοταί. Ἴδου λοιπὸν ἡ Αὐστρία, καθὼς τῷ ὄντι ἐπιθυμῆ, κατεστήθη ὁ πλέον πεπωαιδευμένος τῆς Εὐρώπης τόπος· εἴαν ἤθελεν ἦσθαι περιτριγυρισμένη καὶ ἀπὸ τεύχος, ἤθελε νομίσαι τις εἶναι ἡ Κίνα. Εἰς τὴν Αὐστρίαν πρέπει, καθὼς καὶ εἰς τὴν Κίναν, νὰ φέρεται κατὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα. Αὐτὴ δὲν ἐχθρεύεται ἄλλο τι, παρὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων· ἡ Διοικήσις τῆς μετ' ὅλην τὴν τέχνην τῆς δὲν πασχίζει, παρὰ νὰ τὸ περιορίσῃ, νὰ τὸ καταστήσῃ ἀδρανῆς, ἢ τέλος πάντων, ἂν ἦναι δυνατόν καὶ νὰ τὸ κερφώσῃ. Νομίζει ὅτι διὰ τῆς ἀκινήσιος ἀσφαλίζει ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπακόους τῆς. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξαιρημένης τῆς ὀμότητος, ὁμοιάζει τὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ β'. Νὰ καταβυθίσωμεν, νὰ καταβυθίσωμεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ῥυπαρότητα τῆς ἀμαθείας, ὥστε καὶ εἰς τοὺς τυφλοὺς νὰ ὑπακούωσι· νὰ τοὺς ἐμποδίσωμεν ἀπὸ κάθε λογικὸν κίνημα, νὰ ἀποκοιμίσωμεν τὰ πνεύματά των, καὶ νὰ ἀδυνατίσωμεν ὅλα των τὰ μέσα καὶ εὐκολίας. Ἴδου ὁποῖοι εἶναι αἱ βάσεις τοῦ συστήματος τούτου. Τοιοῦτον ἐστάθη πρὸ χρόνων τὸ τῆς Αὐστρίας, τοιοῦτον καὶ ἀκόμη χειρότερον Δέλει εἶσθαι καὶ μετὰ μίαν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἀνεκάλυψε τὴν ἀεθὴν ὁδὸν, καὶ ἐφώτισε τῶν ἀνθρώπων τὰ πνεύματα. Ἴδου τίτι τρέπω πρὸ δέκα ἡδὴ ἔτων πολιτεύεται ἡ Αὐστρία· μετ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπεχρέωσε τὴν Νεάπολιν διὰ νὰ μὴ τῆς δόσῃ τὸ ὅποιον ὑπεσχέθη εἰς αὐτὴν πολιτικὸν σύνταγμα· μετ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐστερέωσε πάλιν εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν τὴν ἀπέλυτον ἐξουσίαν τῆς· ἐξ αἰτίας τούτου ἔδειξε τοσαύτην ἀπέχθειαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔκαμε τοσούτης περιορισμοὺς εἰς τῆς ἀνω Γερμανίας τὸ πολιτικὸν σύνταγμα· ἐξ αἰτίας τούτου ἐπολιτεύθη τοις τοτέ ὅπως εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Καρλαμπάτ, καὶ ἐξ αἰτίας τούτου τέλος πάντων ἐ-

σύστησε τὴν ὑψηλὴν εἰς Φραγκφὸρτ Ἀστυμίαν. Δικαιωμένη ἡ Αὐστρία ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον τῶν πολεμικῶν ἐξουσίαν, φοβεῖται πάντοτε δι' ὅσα ὁ λαὸς βλέπει καὶ συλλογίζεται. Πρέπει νὰ ζῆ εἰς τὸ σκότος· διότι εἰς τὸ φῶς ἠμπορεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ πολλὰ πράγματα. Παρέμοιον σύστημα πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ὄργανα ἀνάλογα. Ἴδου λοιπὸν ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς αὐτὸ τὸ ὄργανον· δι' αὐτοῦ ὁ Αὐστριακὸς Μίνιστρος μεταδίδει εἰς τὴν Εὐρώπην τοὺς μυστικὸς στοχασμοὺς τε περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπικρατίας ταύτης. Εἰς τὴν Αὐστρίαν, καθὼς ἀπανταχοῦ, τὰ ὄργανα καὶ οἱ Μίνιστροι δὲν εἶναι, παρὰ οἱ χρυσοχοοὶ καὶ οἱ βαφεῖς. Πιστὸς λοιπὸν ἐξ ἡμέρας εἰς αὐτὸ τὸ ὑποέργημα ὁ Παρατηρητῆς γεμίζει τὰς ἐφημερίδας τε ἀπὸ συκοφαντίας, ἀπὸ ὑποθέσεις καὶ πράξεις αἱ ὁποῖαι συνέβησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Νεαπόλεως· ἔγινε προστάτης τῶν Τούρκων, κατήγορος τῶν Ἑλλήνων, παντοτινὸς συκοφάντης τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἰσπανίας καὶ καταλαλητῆς τῶν ἀνεξαρτήτων Ἀμερικάνων. Κάθε ἔργον εὐγενὲς, γενναῖον καὶ ἐλεύθερον εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς κατακρίσεως καὶ καταλαλιάς τε· Καὶ βέβαια, ἐπειδὴ πληρόνεται ἐπιγαυτοῦ διὰ νὰ κακολογῆ, καὶ πρέπει νὰ κάμνῃ τὸ χρέος τε διὰ νὰ κερδίξῃ. Ἴδου λοιπὸν οἱ διπλωματικοὶ οὔτοι, οἱ ὁποῖοι κλεισμένοι εἰς τὰ βάθη τῶν Καπινέτων των, ὁμιλοῦν εἰς τὸν κόσμον μίαν γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν αὐτοὶ μῦθοι καὶ εἰ μετ' αὐτῶν ἀκούουσιν. Εἰδοποιηθεῖσα ἡ Αὐστρία ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη κατὰ καρδὰ ἐπειράχθη διὰ τὴν ἐξουσίαν τῶν εἰς Ἑλβετίαν καταφυγόντων, ἐπρώστρεξεν εἰς τὸν συνειθισμένον τῆς διεσμηνευτῆν. καὶ ἐπειδὴ σήμερον δὲν εὐχαριστεῖται νὰ ἦναι ὁ ἰσχυρότερος, ἀλλὰ Δέλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι καὶ ὁ δικαιοτέρος, ἐπειδὴ γράφει ὅτι ὅλα ἐτελείωσαν, ὅτι ὁ κόσμος κατεπίεσθη εἰς τὰ διαδοθέντα σοφίσματα, ὁ Παρατηρητῆς ἐμῆκεν εἰς τὸ σταδίον, καὶ ὀμίλησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἥτις οὐδὲ λέξιν ἀπὸ αὐτὰ Δέλει πιστεύσει.

1) Τὰ πρὸς τοὺς ἐν ἀξιώμασι γινόμενα ἐγκλήματα ἀγαθὰ μικρὰ, εἶναι πλέον βδελυρὰ παρὰ τὰ πρὸς τοὺς λοιποὺς πολίτας, ἂν καὶ μεγάλα.

2) Κάνεις Κριτὴς οὔτε εἰς τὸν Οὐρανὸν οὔτε εἰς τὴν Γῆν δὲν ἠμπορεῖ νὰ δικαιώσῃ τὰ βδελυρὰ ταῦτα ἐγκλήματα· καὶ κάνεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ προβάλλῃ μετρίασιν ποινῶν δι' αὐτὰ.

3) Ὅστις ταρατρεῖ τὴν παρούσαν εὐταξίαν δὲν θέλει ἀποφύγει τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν.

4) Οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης σχηματίζου ἐν σῶμα μετ' αὐτὸ πολίτευμα.

5) Τὰ ἄσυλα θέλων συγχωροῦνται εἰς τὸ Κριτήριον τῆς Εὐρώπης.

6) Τὰ ἄσυλα εἶναι ἐπικίνδυνα διὰ τὰς μικρὰς ἐπικρατείας. Εἰς μόνην δὲ τὴν Ἀμερικανὴν ἀεμόεσι αὐτὰ.

7) Διὰ τὸ κακὸν τῆς Ἑλβετίας, διὰ τὴν ἀποπροξέπειαν τῶν πλησίων ἐπικρατειῶν καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξορισμένων ἠλιγίστευσεν.

Τῶν ἐγκλημάτων τούτων τοὺς διαφόρους βαθμοὺς θέλομεν ἀφήσει εἰς τὴν ἐξευναὶ τῶν νομικῶν καὶ λοιπῶν καθηγητῶν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἢ ἐξετάσις αὐτῆ ἐδῶ δὲν ἔχει τόσων. Τώρα ἐξετάζομεν μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ ἐγκλημα· ἢ φόνος καὶ ἢ κλοπὴ εἶναι πάντοτε ἐγκλήματα εἰς κάθε τόπον καὶ εἰς κάθε καιρὸν. Τίς ὅμως ἤθελεν εἶπει τὸ ἴδιον πρᾶγμα διὰ τὰς ἐπαναστάσεις, ὅσους ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς ὀνομάζει πολιτικὰ ἐγκλήματα. Καὶ τί ἄλλο εἶναι ὁ νόμος παρὰ θέατρον καθημερινῶν ἐπαναστάσεων. Δὲν εἶπεν ἕνας Ἀγγλικὸς Μινίστρος εἰς τὰ 1823. ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδικασθῶσι γενικῶς ὅλαι αἱ ἐπαναστάσεις, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐξαίρεθῶσιν ὅσαι σκοπὸν ἔχουσι τῆς ἐπικρατείας τὴν σωτηρίαν, ἢ ἰσοκράτῃ καθ' ὑπόθεσιν ἐστῆθη ἢ τῆς Ἰσπανίας; καὶ βέβαια, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια· μέγιστον ἐγκλημα εἶναι νὰ κάμωμεν ἐπαναστάσεις ἀνευ κατεπειγουσῆς ἀνάγκης, ἀποβλέποντες εἰς ἰδιαίτερα συμφέροντα· δὲν εἶναι ὅμως ποτὲ τὸ αὐτὸ ὅταν πρό-

κειται νὰ συστηθῇ ἡ εὐνομία εἰς μίαν ἐπικρατείαν, ὅταν αἱ καταχρήσεις βασιλέων, καὶ ἡ δύναμις εἶναι ἀντεξούσιος.

(Constitutionnel)

Ἀκολουθ. εἰς τὸ ἐπόμεν. Φύλλον.

Εἰδήσεις Ἐπίσημοι.

Ἐκ Μύλων τῶ Ναυπλίου τῆ 8 Ἀπριλλίος 1824.

Χθὲς εἰσῆλθον τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως εἰς Τριπολιτζᾶν, ἀφήσαντα τὴν ἐξοδὸν εἰς τοὺς ἀντιπατριώτας ἀνενόχλητον. κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Τριπολιτζᾶ εὐρίσκεται ἤδη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Διοικήσεως χωρὶς νὰ πάθῃ τι ἀπεικταῖον ἢ πῆλιν. τὸ Ναύπλιον ἐπικρατεῖ ἀπὸ μῆ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατ' αὐτὰς θέλει ἀναλωθῆσαι τῆς Τριπολιτζᾶς τ' παράδειγμα.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Σύβαν προσφάτως εἰδήσεις καὶ πιθανὰς, ἡ πειροτομή τῆς Ἀλεξανδρείας πυρεκκορήσασα διέφθειρεν ὑπὲρ τὰς ἐξχιλιάδας κατοίκους, καὶ τετρακοσίους στρατιώτας ἀνωμεγίστας· ἡ πανώλη ἐκεῖ ἐπανέειναι μὲ μὲ γαν ἔλεθρον, ὥστε καὶ ὁ Μεχμετ-ἄλης προφυλάττεται, καὶ πιθανώτατα ἡ κηρυττομένη ἐπιστρατεία τῆ, ἢ θέλει ἐμποδισθῆ, ἢ θέλει ἀργωποθῆσαι ἐπὶ πολὺ, διότι καὶ τὰ ἐκεῖ εὐρωπαϊκὰ πλοία διὰ τὸν φόβον τοῦ Νοσήματος δὲν ἀποδεχονται φορτία καὶ στρατιώτας.

Μεσεμβύγιον) Μαυθάνομεν ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Λ. Σταυρόπουλος ἐμίσειυσεν ἀπὸ Σάβωνα πρέτινων ἡμερῶν διὰ τὴν Ζάκυνθον μὲ πλοῖον Ἴονικόν.

Τὰ δύο τῆς Βυζαντινῆς φρούρια εὐρίσκονται στενότερα πολιορκημένα· εἰς ὀλίγων ἡμερῶν διάστημα ἐλπίζομεν ἂν ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος δὲν τὰ προμηθεύσῃ ἀπὸ τροφᾶς, νὰ στήσωμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὴν Ἑλληνικὴν μας σημαίαν.

Ὁ ἐκ τῶν τριῶν ναυτικῶν ἡσων συνηρηθέντος στόλος μας εἶναι ἔτοιμος περιμένων νὰ ἀντιπαραταχθῇ καὶ τὸ ἔτος τοῦτο, καθὼς πάντοτε μετ' αὐτὴν πλέον εὐτυχῆ ἔκβασον ἐναντίον τῶν κολοσσῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὅλαι αἱ ἐλευθεραὶ τοῦ Ἀρχιεπελάγου νήσου ἔκαμαν σημαντικὰς καταβολὰς διὰ νὰ κάμωσι νὰ γίνωσιν ἐγκαίρως αἱ ναυτικαὶ ἐκστρατεῖαι. Αἱ στοματικῶς διαδοθεῖσαι τῆς Κρήτης εἰδήσεις δὲν εἶναι εὐάρεστοι· ἀμποτε δὲ δι' ἐπίσημων γραμμάτων νὰ πληροφρονηθῶμεν τὰ ἐναντία.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 35

Τιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἕξ, προσηληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλίνος.

Μεσολόγγιον τῆ 30 Ἀπριλλίῳ 1824.

Ἐσωτερικά

Εἰδήσεις ἐκ Μύλων τοῦ Ἄργους 21. Ἀπριλλίῳ.

Εἰς τὰς 16. τοῦ τρέχοντος ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ὁ Κ. Νικόλαος Λόντος μέλος τοῦ Ἐκτελ. Σώμ. ἡ δὲ ἐκλογή εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ μέλους τούτου ἔωσεν εἰς τὸν Κ. Ἀνδρέαν Ζαήμην.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, ὁ ἐχθρικός στόλος εὐγῆκε, συνθεμένος ἀπὸ ἑν θελίνι, δεκαπέντε φρεγάδας, καὶ κορβέτα, καὶ ἀπὸ μωρίκια καὶ ἄλλα, ὁμοῦ ὅλα τὸν ἀριθ. 57. κηρύττεται ὅτι ἔχει καὶ ἕως τέσσαρας ἢ πέντε χιλ. γενίτζαρος λέγωνσι ἀκόμη, ὅτι κατὰ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας καταβαίνων ἱκανὰ στρατεύματα.

Εἰς Ἰθάραν ἐτοιμάζονται εἴκοσι πλοῖα μὲ τὰ ἀνάλογα μηχανήματα ὁμοίως θέλην ἐτοιμασθῆ καὶ εἰς Πέζαις, καὶ Ψαρὰ ἀνάλογα καράβια, διὰ νὰ ἐκπλεύσων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Κ. Ἀναστάσιος Πολυζαΐδης, ὁ ὁποῖος ἐστάλη πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀπὸ τοῦ εἰς Λόνδρον ἀπεσταλμένου μας, μὲ βράβια, καὶ ἄλλας παραγγελίας.

Τὸ Ναύτωλον ἀκόμη πολιορκεῖται.

Μεσολόγγιον. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βλοχοῦ μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Π. Α. Μαυροκορδάτη, ἔ-

λαβε τέλος, καὶ ἠσύχασαν τὰ πράγματα ἐκείνης τῆς ἐπασχίας. Ὅθεν ἡ Ἐκλαμπρότης ἐπέστρεψε τῆ 24. εἰς Ἀνατωλικὸν.

Τὰ γράμματα τῆς Διοικήσεως, καθὼς καὶ ἄλλα μερικὰ ἐξ Ἄργους γραμμένα ὁμοίως τῆν 21 Ἀπριλ. δὲν ἀναφέρουν τίποτε περὶ Κρήτης. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐκεῖ εὐρεσκονται ἀκόμη εἰς τὴν αὐτὴν ἀγνοίαν περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ διατρεχόντων, καὶ ὅτι αἱ διὰ στόματος διαδοθεῖσαι ἐν ταῦθα λυπηραὶ εἰδήσεις εἶναι ψευδεῖς.

Ἐσωτερικά

Μάλτα 8 (20) Ἀπριλλίῳ) Εἶναι τρεῖς ἡμέραις ὅπου ἤλθαν διάφορα καράβια ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ μᾶς ἐφάνερωσαν συμφώνως τὴν ἐξῆς εἰδήσιν ὅτι ὁ Πασᾶς τῆς Αἰγύπτου εἶχεν ἐτοιμασμένους πένητα χιλ. ἀνθρώπων, διὰ νὰ τοὺς μεταφέρῃ μὲ τὰ πλοῖα, καὶ νὰ κάμῃ ἀπίδασιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Εἰς τὰς 1. Μαρτίου εἶχαν φθάσει εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐννέα φρεγάδες ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, αἱ ὁποῖαι, ὁμοῦ μὲ ἐπὶ κορβέτα, ἐκ τοῦ Στόλου τοῦ Μεχμέτ-ἀλή, εἶναι διωρισμένοι νὰ συνοδεύσων ὀδόντα πέντε πλοῖα φορητὰ, τὰ ὁποῖα εἰς τρεῖς λιμένας τῆς Αἰγύπτου ἐβάστασαν στρατεύματα. Ὁ Μεχμέτ-ἀλής θέλει ἐσοτρατεύσει προσωπικῶς, ὡς ὀνομασμένος ἀπὸ τὸ Ντιβάνι τῆς Κωνσταντινουπόλεως Σεβασκίεης ὅλης τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως ἔχει δὲ μαζὴν καὶ πολλοὺς Εὐρωπαίους ὀφρικιάλους μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἓνα Γκενεράλῃν Γάλλον. ἡ εἰδήσις

αὐτὴ μᾶς ἐκοινολογήθη ἀπὸ τέσσαρα διάφορα καράβια ἀπαρallaκτικῶς, καὶ μάλιστα ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀγγλικὸς Κόνσολος τὴν ἐκοινοποίησε ξεχωριστὰ πρὸς τὴν ἐδῶ Διοίκησιν. Βέβαια εἰς ὄδονταπέντε φορηγὰ πλοῖα δὲν ἤμποροῦν νὰ χωρέσῃν πενήντα χιλ. ἄνθρωποι· λέγουσιν ὅμως ὅτι πολλὰ ἄλλα καράβια ἐναυλώθησαν, καὶ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν στρατευμάτων θέλει γένει δύο φοραῖς μὲ τὰ αὐτὰ πλοῖα.

Ἀέγνωσα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἀρ. 32 ὁμιλίαν τινα γενομένην εἰς Σάλωνα πρὸς τοὺς ἐκεῖ συναχθέντας στρατιωτικὸς καὶ πολιτικούς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ κάμω ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις, ἐξετάζοντας τίς ὁ ὁμιλῶν, τί λέγει, καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποτεοῦνται οἱ λόγοι τε.

Ὁ ὁμιλῶν εἶναι ὁ κύριος Θεόδωρος Νέγγης, ὅστις εἰς τὴν πρώτην περιόδον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐτιμήθη μὲ τὸ ὑποῦργημα τῆς Ἀρχιγραμματείας· Ἀρχιγραμματεὺς ἦτον καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀστρεί γενομένην Ἑθνικὴν Συνέλευσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐκρίθη ἄξιος ὑπερηγήματος διὰ τὴν δευτέραν περίοδον, κατεπάτησε τοὺς ὄγκους, τοὺς ὁποῖους ἐσύνθεσεν αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐνόησε μὲ τὸ σῶμα τῶν Ἀντιδιοικητῶν, εὐγγῆκε μάζη μὲ αὐτοὺς ἔξω τῆς Τριπολιτζᾶς, εἶπε καὶ ἔγραψεν ὅσα στασιαστικὰ ἠδυνήθη διὰ τὰ διεγείρη τὸν λαὸν ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, καὶ κατεγίνετο νὰ μορφώσῃ Ἐπανορθωτικὴν Διοίκησιν· ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀντιδιοικητικοῦ συστήματος Κολοκοτρώνης, ὅστις συνηθίζει νὰ μεταχειρίζεται τοὺς τοιοῦτους ὄργανα, ἕως νὰ ἐκτελή τὸς παρὰ νόμους σκοπούς τε, καὶ τότε νὰ τοὺς ἀπορρίπτῃ, ἀπερρίψε καὶ τὸν κύριον Νέγγην φορτωμένον εἰς τοὺς ὄμους τὰ ἀξιοσέβαστα ἔγγραφα τῆς ἐπανορθωτικῆς Διοικήσεως· οὗτος παρρησιάζεται ἤδη εἰς Σάλωνα, μὲ προσωπεῖον πατριωτισμοῦ, καὶ ζητεῖ νὰ συστήσῃ συνέλευσιν.

Ἄς ἰδῶμεν καὶ τί λέγει ὁ καλὸς οὗτος πατριώτης· „Τὰ διατρέχοντα δεινὰ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ὁ ἀνά χειράς, κατὰ τοῦ Σουλτάνου

πόλεμος· εἶναι δύο αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπροσπάθησα νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις“ καὶ παρακάτω· “εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παρῆσια (τῶν ἀπὸ τῶν Δυτικῶν ἐπαρχιῶν πληρεξουσίων) διὰ νὰ συνδιασκεφθῇ ὀλίκληρος ἡ Στερεὰ περὶ Θεραπείας τῶν δεινῶν, νὰ διακηρυχθῶσι τὰ πάντα πρὸς τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι διδασκόμενοι οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων νὰ κάμωσι τὰς νέας ἐκλογὰς κατὰ τὸ εἶδος „.

Ὅστις ἀναγνώσει μετὰ προσοχῆς τὰ ἀνωτέρω, εὐκόλα δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὸ ἀντιδιοικητικὸν πνεῦμα, καὶ τὴν ἀπεριόριστον κενοδοξίαν τοῦ κυρίῃ Νέγγη· καὶ ἰδοῦ ἡ ἀνάλυσις· Τὰ διατρέχοντα δεινὰ, λέγει, ... εἶναι τὰ αἷτια ὅπου ἐπροσπάθησα νὰ γένη ἡ συνέλευσις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ νὰ συνδιασκεφθῇ ὀλίκληρος ἡ Στερεὰ περὶ Θεραπείας τῶν δεινῶν. Ἀπὸ τοῦτο φαίνεται προφανέστατα ὅτι ὁ κύριος Νέγγης ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ πρῶτον, ὅτι Διοικήσις ἢ δὲν ὑπάρχει διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὑπάρχει, καὶ δὲν φροντίζει περὶ τῆς Θεραπείας τῶν δεινῶν· δεύτερον, ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἢ εἶναι ἀναίσθητοι εἰς τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος, ἢ ἐθελοκακοῦσι καὶ δὲν συνέχονται διὰ νὰ τὰ θεραπεύσωσι, καὶ παρρησιάζεται αὐτὸς ὁ μέγας ἀνὴρ, καὶ προσκαλεῖ τοὺς λαοὺς εἰς συνέλευσιν διὰ νὰ γένη αἷτια νὰ θεραπευθῶσι τὰ δεινὰ· καὶ ἐπειδὴ προλαβόντως ἡ συνέλευσις τοῦ Μεσολογγίου ἔλαβεν αὐτὴν τὴν φροντίδα τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν ἀποσιωπᾷ μὲ δολιότητα, διὰ νὰ φανῇ ὅτι αὐτὸς μόνος καὶ πρῶτος ἠσθάνθη τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἐπροσπάθησε διὰ τὴν Θεραπείαν τῶν. Αἱ περυσιναὶ ἐκλογαὶ κατὰ τὴν γνώμην τε δὲν ἔγιναν κατὰ τὸ εἶδος, καὶ ἔχει δίκαιον, ἐπειδὴ δὲν τὸν ἔγιναν ἄξιον ἐκλογῆς, καὶ ἐφέτος συγκαλῶν τοὺς λαοὺς, ὡς συνηθίζει νὰ γράφῃ δὲν προσπαθεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλο εἰμὴ νὰ τὸν ἐκλέξωσιν εἰς κἀνὴνα ὑποῦργημα, καὶ τότε ἀναμφιβόλως αἱ ἐκλογαὶ γίνονται κατὰ τὸ εἶδος.

Ἄλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ μοι εἰπῆς κύριε Νέγγη,

ἐφ' οὗ ἡ Διοίκησις ὑπάρχει, καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν Σεβαστῶν Μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων συνίσταται, ὑπερασπίσθη τῇ κυριότητι τῶν Νόμων ἐναντίον τῶν φιλάτων στυγρόρων, οἱ ὅποιοι ἐθρόνιζον νὰ συστήσωσιν εἰς Τριπολιτζᾶ τὴν ΕΠΑΝΟΡΘΟΤΙΚΗΝ ΣΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ, διατι νὰ λάβῃς αὐτὸν τὸν κόπον ἐσὺ νὰ συγκαλῆς λαοὺς εἰς συνέλευσιν; ἔπειτα γράφει Ο ΕΥΤΥΧΩΣ ΕΠΙΚΡΑΤΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΤΡΟΥ, ὅτι ἓνας ἀπολοὺς Νέγγης ἤμπορεῖ νὰ συγκροτήτῃ, ὅταν θέλῃ, συνέλευσιν; ἢ νομίζεις, ὅτι δὲν ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλάς, ἐκ πείρας, ὅτι Φυσιάζεις τὰ πάντα διὰ τὸ κενὸν δοξάριον; Τὸ ἐγνώρισε, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σέ ἐκρίνεν ἄξιον ὑπερηγήματος, καὶ σὺ ἐν τοσούτῳ γενόμενος αὐτοχειροτόνητος Πρόεδρος ζητεῖς νὰ συγκροτήσης συνέλευσιν, καὶ ἀληθεύει εἰς τὸ ὑποκειμένον σοι ἡ κοινὴ παροιμία, καί ποιον δὲν τὸν ἤθελαν εἰς τὸ χωριὸν, καὶ αὐτὸς ῥωτοῦσε διὰ τοῦ παπᾶ τὸ σπῆτι, „ Μὴν ἀπατάσαι φίλε ἔσο βέβαιος ὅτι ὅσον κατὰ τὸ εἰκὸς καὶ ἀγένοισιν αἱ ἐκλογαὶ, διὰ σέ ἐκλείσθη διὰ παντὸς ἡ εἴσοδος εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὑπερηγήματα, καὶ εἶναι καλὰ νὰ παύσης ἀπὸ τὸ νὰ ταράτῃς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

Συνέχεια τῶν ἐκ τῆς Ἐφημ. τοῦ Constitutionnel
ἴδε Ἀρ. 34

Πρέπει λέγει ὁ Βυσθέτιος εἰς τὴν ἱεράν τε πολιτικὴν, νὰ ἐγγίξῃ ὁ Θεὸς Νέρωνός τινος τὴν καρδίαν, καὶ ἂν δὲν θελήσῃ νὰ τὴν ἐγγίσῃ πρέπει νὰ χαθῶμεν· λοιπὸν διὰ τοῦτο ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους; ἀλλ' αὐτὸ δὲν γίνεται παρ' ὅταν τὸ πρᾶγμα κατανήσῃ εἰς τὸ ἄκρον, ὥστε νὰ ἦναι φανερὰς καὶ ἀποφασιστικῆς λύσεως δεκτικόν. Ἄς εἰπῇ ὁ Ἀστριακὸς Παρατηρητῆς, ὅτι οἱ Ἰσπανοὶ δὲν ἦσαν εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, διότι ἠθέλησαν νὰ δώσωσιν τέλος εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Καμαρίλας, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ποίπει νὰ καταδικαθῶσι, διότι ἠθέλησαν νὰ καταβάλωσι τὴν τρομερὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Διοίκησιν· θέλει ἐρωτηθῆ ἔπειτα τί ἔπρεπεν εἰς τοὺς Σεβῆς, διότι ἐλευθερώθησαν

ἀπὸ τὸ Χριστιερί, καὶ τί εἰς τοὺς Ἀμερικάνους, διότι ἀπεστράφησαν τὴν τόσον σοφὴν καὶ εὐεργετικὴν τῆς Ἰσπανίας Διοίκησιν;

Ἄλλ' αὐτὸς καθὼς καὶ οἱ συναδελφοὶ τοῦ θέλου εἰπῆ ἴσως, ὅτι αἱ ἐπαναστάσεις ἐπισύμβουσι πολλὰ κακὰ· ὅχι, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές· τὰ κακὰ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὰς ἐπαναστάσεις, ἀλλ' ἀπὸ τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τὰς καταστραίνουσιν ἀναγκάσι· ἔπειτα τὰ ἰατρικὰ προξενουσι πόνους, σπασμούς, ἀηδίας καὶ καθεξῆς. Τὰ ἰατρικὰ λοιπὸν πρέπει, ἢ τὰς αἰτίας τῆς νόσου νὰ μεμφώμεθα καὶ νὰ καταπολεμῶμεν; ἢ ἐπαναστάσεις τῆς Ὀλλάνδας διήκῃσε τριάκοντα ἔτη πόλεμον· πρέπει λοιπὸν διὰ τοῦτο νὰ κατηγορῶμεν Φίλιππον τὸν β'· ἢ τοὺς Πρίγγιπας τοῦ Ὁράγγεν; οἱ γενοαῖοι πολῖται, οἱ ὁποῖοι ἐθεμελίωσαν τὴν Ἑλβετικὴν ἐλευθερίαν ἤνοιξαν σκληρότατον πόλεμον· ποῖοι λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἢ ἀπὸ τοὺς κερφίβς τῆς Ἀυστρίας ἐπιτρόπος εἶναι ἔνοχοι; Ὁ Καίσαρ ἔκαμεν ἐπαναστάσιν εἰς τὴν Ρώμην· τὸν ἔβαλεν ὁ κόσμος κάτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φορέων· καὶ τοῦ Ἀστριακοῦ Παρατηρητοῦ ὁ αὐθῆντης δὲν ἐτιμήθη πολὺν καιρὸν μετὰ τοῦ διαδόχου τὸν τίτλον; Τί λοιπὸν θέλει νὰ εἰπῇ αὐτὸς ὁ λόγος;

Ἡ Ἀυστρία δὲν ἔκαμεν ἐπαναστάσιν εἰς τῆς Πολωνίας καὶ Βενετίας τὴν ἐπικράτειαν· ἂν τώρα αὐταὶ ἤθελον ζητήσῃ νὰ ἀναλάβωσι τὸν νόμιμὸν τῶν τόπων, ὁ Παρατηρητῆς ἤθελε τοὺς εἰπεῖ, εἴθε κακοῦργοι, καὶ ἔχετε νὰ δώσετε λόγον διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιφέρετε κακὰ εἰς τὴν Πατρίδα. Καὶ λοιπὸν, κατὰ τὸν Παρατηρητὴν, ὁ Γωλιέλμος Πέλ, ὁ Γωστάσιος Βάσις, ὁ Φραγκλῖνος, ὁ Κοσιουσκος εἶναι ἐγκληματαῖαι, καὶ πάσης τιμωρίας ἄξιοι. Ἀκούσατε Γωλιέλμο τοῦ Ὁράγγεν, καὶ Φριδερίκε τῆς Ναμσοῦ, Βόλιβερ· Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ δὲν ἠμποροῦν νὰ σᾶς συγχωρήσωσι. Βέβαια, ἢ φωνὴ τῆς Οἰκουμένης σᾶς δοξάζει, ἀλλ' ὁ Ἀστριακὸς Παρατηρητῆς νομοθετεῖ, νὰ μὴ τολμήσῃ κανεὶς νὰ προβάλλῃ μετριάσιν τῶν ποιῶν Σας· ὁ Ἀστριακὸς Παρατηρητῆς σᾶς ἐ-

ὄψασε τὸ ἀσυγχώρητον ἁμάρτημα, καὶ τὸ
ἀδελφὸν δόγμα, τὸ ὁποῖον ἡ Φρησκεία ἀνα-
θεμάτησε.

Ὅστις ταράττει τὴν παροῦσαν εὐταξίαν εἶναι
καθίς συγχωρήσεως, λέγει ὁ Παρατηρη-
τῆς. "Ἄχ, Γέντξ καὶ Πιτάτ! ὑπῆρχε ποτε
κάποια εὐταξία καὶ εἰς τὴν Πολλωνίαν καὶ
εἰς τὴν Βενετιάν, ἀλλὰ τίς τὴν ἐτάραξε; Σεῖς
ἐν τοσούτῳ κατεδικάσθητε νὰ κατοικήτε τὴν
δυστυχισμένην αὐτὴν γῆν. Τίς ἔδωκε τὸ δι-
κάσιμα εἰς τοὺς Φράγκους νὰ ταράττωσι τὸν
Γάλλον τὴν εὐταξίαν; Τίς εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς,
νὰ ταράττωσι τοὺς Ἰγκας, καὶ τίς εἰς τοὺς
Ἄγγλους νὰ ταράττωσι τοὺς Ναβᾶδ; ἀλλὰ
κατὰ τὰς διδασκαλίας τοῦ Παρατηρητοῦ
μας πρέπει νὰ παύσωμεν πλέον τοῦ νὰ θε-
ωρῶμεν τὴν ἀνθρωπότητα, καθὼς τῷ ὄντι ὑ-
πάρχει. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐνταῦθα ἔχει τι
ὑπονοούμενον ὁ Παρατηρητῆς, θέλει δη-
λαῆ μόνον εἰς τὸν λαὸν ἡ ἠθικὴ αὐτὴ νὰ
προσαρμύζεται, οἱ δὲ βασιλεῖς νὰ ἦναι πάντῃ
ἐλεύθεροι· εἰς αὐτοὺς μὲν τὰ πάντα συγ-
χωροῦνται, εἰς ἐκεῖνους δὲ ὅλα εἶναι ἀπαγο-
ρευμένα.

Ὁ Παρατηρητῆς προσέβη, ὅτι οἱ
βασιλεῖς καὶ οἱ λαοὶ σχηματίζον ἐν σῶμα μὲ
τὸ αὐτὸ πολίτευμα, α. χθες ἠξέυραμεν τὸ
πρῶτον ἄρθρον. β'. δεχόμεθα τὸ δεύτερον.
Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ λαοὶ ἀναγνωρισμένοι ὅτι ὑπάρ-
χον πρᾶγματι καὶ αὐτοί.

Τὰ ἄσυλα, ἐξακολουθεῖ νὰ λέγῃ ὁ Παρα-
τηρητῆς, συγχωροῦνται εἰς τῆς Εὐρώ-
πης τὸ κριτήριον· ἄς παρατηρήσωμεν· θέλεις
ἐξακολουθεῖ νὰ γράφῃς τάχατες εἰς συνέδριον,
ἢ εἰς κἀμμίαν Εὐρωπαϊκὴν συνέλευσιν, εἰς
τὰ Καπινέτα τῆς ὁποίας νὰ μὴν εἰσέρχωνται
ὅλα τὰ μέλη; φαίνεται ὅτι ὅλα κρέμανται
ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Κριτηρίου.

Λέγει προσέτι ὁ Παρατηρητῆς, ὅτι
τὰ ἄσυλα εἶναι ἐπικίνδυνα διὰ τὰς μικρὰς
ἐπικρατείας· τοῦτο ἀληθεύει, ὅταν αἱ με-
γάλαι ἐπικρατεῖαι κἀμνην κατάχρησιν εἰς
τὴν δυνάμιν των, καὶ μεταχειρίζονται εἰς τοὺς
πληνῶν τοῦ ἰσχυροτέρου τὸ δικαίωμα· λέει εἰ.

ναὶ ἀληθές περιγέλασμα νὰ λέγῃσιν ὅτι τὰ
ἄσυλα διὰ μόνην τὴν Ἀμερικὴν εἶναι καλά;
ἀλλ' εἶναι καλὰ καὶ διὰ τοὺς καταφεύγοντας;
θέλουν οἱ μισθωτοὶ οὗτοι γραμματεῖς νὰ τοὺς
προβληθῶσι παρόμοια ἄσυλα; τί ἤθελον στο-
χασθῆ τότε περὶ τούτου; Ποτέ οὗτοι δὲν προ-
βάλλουσιν ἀπὸ μέρους τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ
πάντοτε ἀπὸ μέρους τῆς δυνάμεως· ἄς πάσχη
ἡ ἀνθρωπότης, λέγουν, ἄς πάσχη, φθάσει μόν-
ον ἡ δύναμις ἀβέβως καὶ χωρὶς ὑποψίαν τινὰ
νὰ ἐξουσιάξῃ. Μετὰ τοῦτο πρᾶξι νὰ παρα-
τηρήσωμεν ὁποίας ὕψεις ὁ Παρατηρη-
τῆς κἀμνει εἰς τὰς Ἐνωμένας ἐπικρατείας, αἱ
ὁποῖαι πολὺ περὶ τούτου θέλουν δυσαρεστήθῃ·
διότι εἶναι πολὺ μακρὰν ἢ ἀπόλυτος τῆς Ἀ-
στρογίας Διοικήσεως ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν Διοίκησιν
τῶν Ἀμερικανῶν· καθὼς καὶ ἡ πειθεὶς ὑπο-
δεξιῶσις, διὰ τὴν ὁποίαν ἰβριζῶν οὗτος τὴν
Ἀμερικὴν λέγει, ὅτι αὐτὴ χρησιμεύει εἰς τὴν
Εὐρώπην διὰ καταστάλαγμα τῶν κακῶν ἄν-
θρώπων· καὶ ἰδοὺ μὲ ποίας λέξεις ἐκφράζε-
ται. Ἴσως πρέπει νὰ στοχαζώμε-
θα ὡς εὐεργεσίαν, διότι τοιοῦτοι
βλαβεροὶ χυμοὶ, οἱ ὁποῖοι ἤθελον
μολύνει τὸ αἷμά μας, εὐρίσκονεῖς
τὸν εὐεργετικὸν αὐτὸν αὐλακα τό-
πον ῥοῆς διὰ νὰ ἐξέρχωνται.

Ὅσον διὰ τοὺς ἐξερισθέντας, οὗτοι κατὰ τὰ
διάφορα γραφόμενα συμποιοῦνται διακόσιοι
περὶ πη· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν εἶναι βεβαί-
οτητα οὔτε συνωμότης, οὔτε ἀρχηγοὶ ἐπανα-
στάσεων· ἡμπερὶ ποτὲ ὁ κύριος Κόμης νὰ
ἦναι συνωμότης, ἀνθρώπος συστημένος πρὸς
τοσοῦτων χρόνων εἰς τὴν Λανσάνην, καὶ δι-
δάσκαλος περίφημος; ἡ Διπλωματικὴ ἀπο-
φύγησα τὴν λεπτομερῆ ἐκφρασίαν, ἐπιθυμεῖ
πολὺ τὰς γενικότητας· καὶ ὅταν ἔπειτα πλη-
ροφρηθῆ, λαμβάνει τόνον διδασκαλικὸν, ἀ-
ναπτύσσει τὴν ἀξιοσημειότητα, καὶ ὁμιλεῖ ἐπι-
τακτικῶς· ὅλα ὅσα ἔγιναν, διὰ τὸ με-
γαλῆτερον καλὸν ἔγιναν· τῆτέστι τὸ
ὑπόμνημα τούτων τῶν πολλὰ γνωστῶν λόγων·
„Κύριε, πᾶν ὅτι γίνεταί, εἶναι διὰ τὸ κα-
λὸν σὺ· ὅτι ἔκαμα, Ἄδων, ὑπόμνημα ὅτι ἔ-
πρεπε νὰ τὸ κάμω.

ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπίσημον τὴν ἑκδο-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 36

Ἡμὴ ἐτησίαι τάλ. Ἰσωνικὰ ἕξ, πρωληρωτέα
κατὰ τριμηνιαύ. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖα ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῦος.

Μεσολόγγιον τῆ 3 Μαΐε 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τῆ 28 Ἀπριλλίη διελύθη ἡ ἐν Σαλόνιοις συγκροτηθεῖσα Συνέλευσις μετὰ τὸ πλεόν αἰσιον τέλος. Ἀφ' οὗ ἰκανῶς διεπραγματεύθησαν τὰ σχέδια, δι' ἧν ἡ Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Ἑλλάς μέλλει καὶ ἐφέτος νὰ ἀποκρούσῃ τὰς βαρβαρικὰς τοῦ Σουλτάνου δυνάμεις, ἐπυροδότηθη ἔπειτα ἡ διόρθωσις μερικῶν καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔλειπον νὰ διατρέχωσιν ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ ἐσωτερικόν, τόσον ἀπὸ μέρους τῶν πολεμικῶν, καθὼς καὶ τῶν πολιτικῶν.

Τὰ μέλη λοιπὸν τῆς Συνελεύσεως ταύτης ἐπιβόλον νὰ φυλάξωσιν ἀπαράβατως τὰ ἐφεξῆς ἀσθρα.

α'.) Τὰ εἰσοδήματα κάθε ἐπαρχίας νὰ συλλέγωνται ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τούτῃ διωρισμένους παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ στέλλωνται εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, διὰ νὰ ἐξοδεύωνται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως.

β'.) Οἱ εἰς τὰ πολεμικὰ νὰ μὴ ἀνακατόνωνται ποσῶς εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως. ἔτι δὲ νὰ μὴ περιφέρονται εἰς κινὴν μέρος χωρὶς τοῦ στρατηγοῦ τὴν ἔγγραφον ἀδειαν.

γ'.) Οὔτε πολεμικὸς οὔτε πολιτικὸς ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ κάμῃ κτήσεις. ἀλλὰ νὰ διορισθῶσιν εἰς καθῆ ἐπαρχίαν κριτήρια κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους.

δ'.) Οἱ Παραστάται τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ ἴναι ὅλοι σύμφωνοι, μόνον σκοπῶν ἔχον-

τες, τὴν στερῶσιν τῶν νόμων· εἰν δέ τις τῶν Παραστατῶν ἤθελε μεθέξει ἀπὸ κινήσαν ἐναντίαν τῆς Διοικήσεως φατριάν, καὶ ἐξωθῆ ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν Σῆμα, ἡ Στερεὰ Ἑλλάς χρεωστῆ, χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν παρακατὸν πρὸς αὐτὸν ὑπεράσπισιν νὰ φροντισθῇ περὶ τῆς παιδείας τε.

ε'.) Κάθε Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐνοήσῃ τινὰ τῶν εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ διορισμένων, ὅτι ἀμελεῖ ἢ παραβαίνει τὰ χρέη τε, χρεωστῆ νὰ ιδεάσῃ ἀμέσως περὶ τούτου τὴν Διοίκησιν.

ς'.) Ὅποιοι ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς ἤθελε τολμήσῃ νὰ κακοποιήσῃ τὴν Πατρίδα, θέλει παθεύεται ὁ τοιοῦτος κατὰ τοὺς νόμους παρὰ τῆς Διοικήσεως, χωρὶς κινεῖς, ὁποῖος δήποτε καὶ ἂν ἦναι, νὰ τολμήσῃ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν πρὸς αὐτὸν ὑπεράσπισιν.

ζ'.) Κινεῖς ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς δὲν ἠμπορεῖ ἐπὶ λόγῳ οἰκονομίας νὰ ἀφίγῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀνακατόνωνται μετὰ τῶν Τούρκων, οὔτε νὰ μεταχειρίζωνται προφάσεις πρὸς ὑπεράσπισιν τόπων τῶν τῶν διὰ τὰ ἴδια συμφέροντα.

η'.) Ὅσοι χριστιανοὶ καταφύγωσιν ἀπὸ τῶν ὑποδωλωμένων ἐπαρχίας εἰς τὰ ἐλεύθερα τῆς Ἑλλάδος μέρη, θέλωσιν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἀδελφοί, ἀπολαμβάνοντες τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας δικαιοῦματα. θέλωσι μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐθνικὴν γῆν ὡς καὶ οἱ ἀυτόχθονες, λαμβάνοντες καὶ πληρόντες τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς αὐτόχθονας. ἡ δὲ λέξις ξένος δὲν θέλει ἀναφέρεται καθόλου μετὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ταῦτα οἱ πολεμικοὶ καὶ πολιτικοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπεσταλμένοι συμφωνήσαντες καὶ ἐπιβεβαιώσαντες, ὑπεγράψαν.

Ἐν Σαλωνίαις τῇ 24 Ἀπριλλίῳ 1824 καὶ δ' ὅτις τῆς Ἑλλήνων ἀνεξαρτησίας.

Ἔπαινον ὅλων αἱ ὑπογραφαί.

Σάλωνα. τῇ 27 Ἀπριλλίῳ.

Ἐπισημασθέντος τῆς Κωνσταντινουπόλεως στόλου αντισταμένου, εἰς 34 πλοία, ἐξελθὼν τῇ 23 Ἀπριλλίῳ ἀπὸ Ἑλλάσποντον, τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ ἔφθασεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Εὐρείπῃ, ἔπειτα πρὸς ὁμοθυμαδὸν ἐπρομήθευσε τὰ δὴ τῆς νῆσῃ ταύτῃ κλονούμενα φρούρια ἀπὸ ὅλας τὰς ἀναγκαίας τροφάς· καὶ οὕτως ἐν ᾧ ἡ Εὐρείπῃς εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τοῦ Μισσολιμανικοῦ μύλυσμα, τὰ ἐκεῖ στρατευματάμας· θέλωσιν εἶσθαι ἀναγκασμένα νὰ κρατήσωσι νῆαν πολιορκίαν.

Δύο Ἑλληνικὰ πλοία, τὰ ὅποια ἐπολιόρκουν τὴν Εὐρείπῃν εὐρέθησαν αἰφνιδίως κλεισμένα εἰς τὸν κόλπον ἐκείνον ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον, καὶ δὲν ἠμπόρουν νὰ φύγωσιν· ὅθεν τὸ μὲν διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἐβυθίσθη ἀπὸ τὸν ἴδιον καπιτάνου τῆς Μαργαρίτην Κούτασον· τὸ δὲ ἄλλο, ἀγνοεῖται, ἂν διεσάθη, ἢ ὄχι.

Περιγραφή τῶν ἐν Πελοποννήσῳ διατρεχόντων.

Ἄργος τῇ 22 Ἀπριλλίῳ.

Κλεισμένοι τισαύτας ἡμέρας οἱ ἀντιδιοικηταὶ εἰς τὸ φρούριον τῆς Τριπολιτζᾶς βιάσποντες ἑαυτοὺς μισημένους διὰ τὰς κακουργίας τῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων ἀπὸ ὅλων τὸ ἔθνος, ἐπρόσπεσαν τέλος πάντων εἰς τὸ ἔλεος τῶν νόμων καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Διοικήσεως, καὶ εὐγῆκαν μὲ συμφωνίαν νὰ μὴν πειραχθοῦν, ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· μὲ μεγίστην λοιπὸν κατασχύνῃν τῶν ἐξερχόμενοι, ἀπέβρασαν ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς πρῆμαχῶνας (ταμπουρία) τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ διευθύνθησαν, ὁ μὲν Π. Μαυρομιχάλης διὰ τὴν Καλαμάταν, ὁ δὲ Θ. Κολοκοτρώνης μὲ τὸν υἱ-

ὄν τῃ Γενναίῳ, οἱ Ντελιγιανναῖοι καὶ ὁ Σωτήρις Χαραλάμπης διὰ τὴν Καρύταιναν, οἱ δὲ δύο πρῶτοι διὰ τὴν Βιτινάν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ τὰ Λαγκαδία.

Ὁ Κανέλλος Ντελιγιάννης καὶ Γενναῖος Κολοκοτρώνης πρὶν ἀκόμη εὐγασιν ἀπὸ Τριπολιτζᾶν, ἐσυγχισθησαν ἀναμεταξύ τες, ὑβρίσθησαν καὶ τέλος ἐπίασαν ὁ μὲν τὴν πιστόλαν, ὁ δὲ τὸ σπαθὶ διὰ νὰ κτυπηθῶσιν. Ἦθελε δὲ ἐλευθερωθῇ ἡ πατρίς ἀπὸ δύο τοιαῦτα σκέλεθρα, ἂν οἱ παρεστῶτες ὑπηρέται τῶν δὲν ἤθελον τρέξει νὰ τοὺς διαχωρίσωσι *). Τοῦτο μαθὼν ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἔδραμε πρὸς αὐτοὺς καὶ πολλὰ ἐπιπλήξας τὸν υἱόν τῃ, παρεκάλεσε τὸν Κανέλλον νὰ μὴν συνερισθῇ τὴν μωρίαν καὶ ἀφροσύνην τῃ.

Ὁ Νικήτας εὐρίσκειται εἰς Λεοντάρι· ἔμεινε δὲ μόνος, διότι ὅλοι οἱ ἀνθρωποῖ τῃ τὸν ἄφησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ Χατζῆ-Χρηστός μὲ τοὺς Βηλαγῆρας τῃ, πρόθυμος πάντοτε εἰς τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως πολιορκεῖ τὸ Ναύπλιον μὲ τοὺς Κρανιδιώτας· ὁ δὲ Στ. Λέντος μετὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Νοταρᾶ, ἔχοντες ἀμφοτέρωι ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἐκλεκτοὺς Ῥημελιώτας· ὁ Πάνος Ῥάγγος, ὅστις εἶχεν ἐνωθῆ μετὰ τῶν ἀνταγῶν, ἐπεστρέψε πῶρα εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ζητεῖ συγχώρησιν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς **), ὅστις ἀπέβρασε εἰς τοὺς Μύλους.

Τριακοσίους Ἀλβανοὺς καὶ Πωργιώτας ἔστειλεν ἡ Διοίκησις ἐκτελεστικὴν δύναμιν εἰς Τριπολιτζᾶν· εὐρίσκονται δὲ εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἐντόπιοι ὄχι ὀλίγοι. Τὸ Ναύπλιον ἐπιβόρει ὀγγύγορα ὅτι θέλει πέσει· ὅτε μὲν πέντε, ὅτι δὲ δέκα στρατιῶται δὲν παύουν καθημερινῶς νὰ

*) Δὲν εἶναι ποσῶς παράξενον, ἂν οἱ δύο οὗτοι ἀντάγται μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν κακοβουλιῶν τῶν ἀποδίδοντες τὸ σφάλμα ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἐπιχειρῶνται τῶρα αὐτοὶ ἑαυτοὺς νὰ κωμωποῦσι.

**) Ἐν ὅσῳ ὁ κύριος Μεταξᾶς ἦτον ἐπαρχος εἰς Μεσολόγγι δὲν εἴλεψε νὰ ἔχῃ καθημερινῶς τὴν θέρη τὴν ὅποιαν ἴσως διὰ νὰ ἀποφύγῃ ἐπὶ τῆς νὰ ἀναπνεύσῃ τῆς Τριπολιτζᾶς τὸν ἀέρα· καὶ ἐπειδὴ ὡς φαίνεται οὔτε ἐκεῖνος δὲν τὸν ἐσύμπερε διὰ τὴν νόσον του, ἀπέφασκε τῶρα καὶ ἀπέβρασε εἰς Μύλους.

να ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ φρούριον· μέσα βασιλεύει ἀκρα ἀναταστασία· ὁ ἀποστάτης Πάρος Κολοκοτρώνης ἀρχηγὸς τοῦ φρεσίου, στερημένος χυμμάτων, δίδει διασείας εἰς τοὺς στρατιώτας τῆ διὰ τὴν πληρώσει τοὺς μισθοῦς των, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπατῶν μερικοὺς ἀνοήτους τοὺς κρατεῖ μαζῇ τε διὰ τὴν συνεργάζονται εἰς τὰς ἀνομίας τε.

Ὁ Μούρτζινος καὶ Τζανετάκης εὐρίσκονται πρόθυμοι πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως. Ματαιῶς οἱ ἀντάξται ἐπάσχεσαν τὴν τοὺς ἀποσπασωτῶν ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ καλοὶ οὔτοι πατριώται βαστοῦν ὄρθον δρόμον· ὁ Ἀναγνωσταγῆς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φλέσιαι Νικήτας εὐρίσκονται κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κίλπον προσέχοντες εἰς τὰ κινήματα τῶν ἀναταξῶν, μὲ ὅλον ὅτι οὔτοι τοσοῦτον διαχωρίσθησαν, ὥστε δὲν μένει πλέον ἐλπίς νὰ ἐνωθῶσι, καὶ νὰ συνδέσῃσι τὰ διαλυθέντα σχέδιά των.

Ἐν ὅσῳ ἀκόμη ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἐπολιορκεῖτο εἰς τὴν Τριπολιτζάν δὲν ἔπαυε νὰ φωνάζῃ ἀπὸ μέσα τὰ ἐφεξῆς.

„ Τὰ σχέδια μὲ τὰ ὁποῖα ἐφέτος καταπολεμοῦμαι δὲν ἀμφισβάλω ὅτι εἶναι σχέδια „ ἔχει Πελοποννησίων καὶ νησιωτῶν, ἀλλὰ „ τῶν Ῥημελιωτῶν, τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἱ „ ὁποῖοι ἐνὸς Ἀλι-πασσα τὴν κεφαλὴν κατε- „ τάραξαν· φύγετε, ὡ Ῥημελιῶται, φύγετε „ εἰς τὸν τόπον σας, καὶ ἀφήσατε ἡμᾶς τοὺς „ Πελοποννησίους νὰ πολεμῶμεν ἀναμεταξύ μας. „ οἱ δὲ Ῥημελιῶται ἀπὸ ἐναντίας ἐφώναζον, „ ὅτι ἐξ αἰτίας τῆ πάσχει ὅλη ἡ Ῥούμελη, „ καὶ ἀναγκάσθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ „ στέκωνται ἀργοὶ εἰς Πελοπόννησον· ἐξ αἰτίας „ τῆ ἡ Διοίκησις ἐμποδίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς „ ἀνηκούσας ἐκστρατείας, διότι ἀρπάζων τὰ ἐ- „ θνικὰ εἰσοδήματα, στερεῖ μὲ αὐτὸν τὸν τρό- „ πον τὰ μέσα τοῦ νὰ πολεμηθῆται ὁ ἐχθρὸς. „ Δέλει δὲ ἔλθει ἐναντίον τῆ ὅλη ἡ Ῥούμελη, „ ἂν δὲν μεταμελήσῃ καὶ δὲν ὑποταχθῆ εἰς „ τὰς διαταγὰς τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως. Ἐ- „ ξερχόμενος λοιπὸν ὁ Κολοκοτρώνης ἀπὸ Τριπο- „ λιτζάν δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὰ βαστάξῃ τὰ πι-

κρὰ δάκρυα *) ὁποῦ ἐστάλαζον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τε.

Ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεὺς ἀφ' οὗ πολλάκις ἐδειξε διάφορα τῆς φιλοκαλίας του σημεῖα δὲν ἔλειψε νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τοῦ κυριωτέρου μέσου τῶν προόδων τοῦ ἔθνους μας, περὶ τῶν Σχολείων. Ἐπὶ τούτῃ ἔγραψεν ἀπὸ μέρους τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος προσκαλῶν τὸν Κύριον Ν. Βάμβαν, διδάσκαλον εἰς τὰς Ἀθήνας· εἰς ἐκείνην λοιπὸν τὴν ἐπιστολὴν ἀποκρίνεται ὁ Κύριος Βάμβας μὲ τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τε.

Γενναῖε Ὀδυσσεῦ.

Τὴν 10 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἔλαβα μίαν ἐπιστολὴν σε γεγραμμένην, καθὼς ὑποσημειοῦντες, εἰς τὸ Ἄστρον τὴν 20 Ἀπριλλίῃ 1823, σταλθεῖσαν ὅμως τὴν 24 Φεβρουαρίου 1824. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης μὲ προσκαλεῖς ἐκ μέρους τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Διδάσκαλον εἰς τὰς Ἀθήνας.

Φρονῶν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἦτον ἀκόλθον, ὅταν ἴδες ἐλευθερωμένας τὰς Ἀθήνας, νὰ λάβῃς καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοτιμίαν νὰ φροντίσῃς περὶ συστάσεως Σχολείων καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολεμικῶν ἀγώνων σε· ὅθεν τὴν πρόσκλησιν σε τὴν στοχάζομαι ἀληθινὸν καὶ εὐλικρινὲς κίνημα τῶν αἰσθημάτων σε, τιμὴν δὲ μεγίστην εἰς ἐμὲ· πλὴν συγχώρησέ με νὰ σοῦ

*) Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἐκλαίει ἐν γράμματι ἀπὸ Τριπολιτζάν! Ἴδου τὰ σημεῖα ἐνὸς μικροπρεποῦς καὶ ἀχαρακτηριστοῦ ἀνδρός, ὅστις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν σχεδίων του, δὲν ἠμώρησε νὰ κηρύξῃ τὴν λύπην, διότι ἀπέτυχε νὰ ἀπολαύσῃ μίαν φαντασίωδη μεγαλειότητα, ἥτις δὲν ἐπεστηρίζετο, εἰμὴ εἰς μίνας τὰς δυστυχεῖς περιστάσεις.

Οἱ πολιορκουμένους τὴν Τριπολιτζάν ἠφειρῶνται δὲν ἐζήτουν καὶ δὲν ἐπάσχεζον ἄλλο τι νὰ ἀπολαύσῃσι, εἰμὴ νὰ στερεώσῃσι τὴν νόμιμον Διοίκησιν, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃσι τὰ θελήματα καὶ τὰς διαταγὰς τῆς ἐναντίας εἰς μερικοὺς ἐνωπλισμένους ἄρμαγας. Πάντοτε οἱ ἀνδρεῖ. ἠφειρῶνται ἠμποροῦν νὰ παυθῶνται, ὅτι μετεχειρίσθησαν τοὺς βραχίονάς των εἰς τὸ νὰ στερεώσῃσι, καὶ νὰ ἀναγκάσῃσι τοὺς κακοὺς νὰ σέβωνται, τὴν ὁποῖαν ἔλοι οἱ καλοὶ πολῖται ἀγαθῶσι Διοίκησιν.

φανερῶς τινὰς ἀπορίας μὲν. Ἀπορῶ λοιπὸν, πῶς ἐνῶ τὸ Ἀνατολικὸν εἶναι μέρος τῆς ὅλης ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ἔχομεν μίαν καὶ ἀδιάφετον Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, ἀπορῶ, πῶς τὸ Ἀνατολικὸν ζητεῖ διὰ τῆς γενναιότητός σου Διδάσκαλον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἣ δὲ Διοίκησις δὲν ἐξέδωκε καμμίαν διαταγὴν ἀποσπλέψασαν τὴν σύστασιν τῶν σχολείων, ἣ τοὐλάχιστον, δὲν ἐψήφισεν ἕνα ἔφορον τῆς παιδείας τοῦ ἔθνους. Ἀράγε προέρχεται τοῦτο ἀπὸ καταφρόνησιν τῆς παιδείας; ἣ δὲν στοχάζεται ἀκόμη ἀρμόδιον τὸν καιρὸν διὰ νὰ προσκαλέσῃ τὰ μᾶλλον ἢ ἦττον φωτισθέντα τέκνα τῆς κοινῆς Μητρὸς, ἐκ δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ἀναταστασιῶν διασκοπισθέντα εἰς ξένους τόπους; ὅτι προέρχεται ἀπὸ καταφρόνησιν τῆς παιδείας, τοῦτο ποτὲ δὲν τολμῶ νὰ τὸ στοχασθῶ καὶ μὴ γένοιτο εὐποτε νὰ μᾶς ῥίψῃ ὁ Θεὸς εἰς τόσην μωρίαν! μένει λοιπὸν νὰ συμπεράνω τὸ δεύτερον; ὅτι δὲν στοχάζεται ἀκόμη ἀρμόδιον τὸν καιρὸν ὥστε, ἐκὼ ἐπαίνῳ καὶ θαυμάζω τὸν ὑπερ τῆς παιδείας ζῆλόν σου, πρέπει μετὰ δακρύων νὰ προσμένω τὸν ἀρμόδιον καιρὸν μετὰ δακρύων λέγω, διότι ἐξείρω ἀπὸ ποίας αἰτίας προέρχεται καὶ τοῦτο τὸ μέγα κακὸν εἰλικρινῶς δὲ ἀσπαζόμενός σε, μένω.

Ἀπὸ Κεφαλληνίας τῆν 15 Ἀπριλλίῃ 1824.

Ὁ πατριώτης Ν. Βάρδας.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῶν Ἑλ. Χρονικῶν.

Μεσολόγγειον τῆ 1 Μαΐου 1824.

Κύριε,

Ταύτην τὴν στιγμὴν λαμβάνω γραφὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἀποσπλέψασαν τὴν καταχωρίζουσαν εἰς τὸ φύλλον τῆς 30 Ἀπριλ. διατριβὴν κατὰ τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη ἴσον αὐτῆς τῆς γραφῆς Σῆς πέμπτῃ, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, διὰ νὰ τὸ καταχωρίσετε εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά.

Μένω μὲ τὴν ξεχωριστὴν ὑπόληψιν εἰς τοὺς ὀφισμούς Σας

πρόθυμος δούλος

Γ. Πραϊδης.

Ἐπιστολὴ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Πραϊδην.

Ἀνατολικὸν τῆ 1 Μαΐου 1824.

Ἀγαπητὲ Κύριε Πραϊδην,

Μὲ ἄκραν μὲ λύπην εἶδα εἰς τὸν λέ. ἀριθμὸν τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ὁ ὁποῖος χθὲς ἦλθεν εἰς χεῖράς μου, μίαν διεξοδικὴν διατριβὴν κατὰ τοῦ Κυρίου Θεοδώρου Νέγρη. Δὲν ἐφαντάθην ποτὲ νὰ περιορίσω τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου ἐναντίον τῶν καθεστώτων νόμων, ἀλλ' εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διατριβὴν νομίζω, ὅτι ὁ Συντάκτης τῶν Χρονικῶν ὑπερεπέδησε τὰ ὅρια τῶν Νόμων καὶ ἔπεσεν εἰς προσωπικὰς ὕβρεις· δὲν ἤξεύρω ἐὰν ἀπατώμην· κρινῶ ὅμως χρεὸς τῶν καθεστώτων Δικαστηρίων, νὰ ἐξετάσῃ με ἀκρίβειαν τὸ πρᾶγμα· εἰς τὴν ἀκόλουθον δὲ παρατήρησίν μου δὲν ἀπατώμαι βεβαίως· ὅτι ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλ. Χρονικῶν, ἐκδίδων τοιαύτας διατριβὰς, ἐξάπτει τὰ πάθη, καὶ προξενεῖ βλάβην μεγάλην εἰς τὰ κοινὰ πράγματα, ἐσωτερικῶς, καθὼς ὅτι ὀλιγωτέραν βλάβην προξενοῦν ἐξωτερικῶς διάφορα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ λαμβάνονται ἀπὸ ξένων ἐφημερίδων ἐνίοτε, εἶναι ὁμοῦ; διότι ἀνωφελὴ ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνοικεῖα ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις μας· ἐναντία μάλιστα εἰς τὴν ὁποῖαν ἔδωκεν εἰς τὸ Κοινὸν ῥήτην καὶ ἐγγυαστικὸν ὑπόσχεσιν ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, τοῦ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα, χωρὶς ν' ἀνακατόνεται εἰς τὰ τῶν ξένων,

Τὸ βάρος τῆς διατριβῆς ἐναντίον τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη πίπτει ἐπάνω εἰς τὸν Συντάκτην, διότι ἡ διατριβὴ αὕτη δὲν φαίνεται ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἄλλον τινά. Ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶναι νὰ κάμω τὴν ἀπολογία τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος εἶναι ἱκανὸς νὰ τὴν κάμῃ, καὶ ὁ Κύριος Συντάκτης δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀγρηθῇ τὴν καταχώρησιν αὐτῆς εἰς τὰ Χρονικά· ἐπιθυμῶ ὁμοῦ νὰ προλαμβάνονται τὰ τοιαῦτα, τῶν ὁποῖων τ' ἀποτελέσματα δὲν βλέπω καλὰ διὰ τὴν Πατρίδα. Ἀντίγραφον τῆς παρουσῆς πέμψατε πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλ. Χρον. διὰ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Λ. Μαυροκορδάτος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 37

Τετάρτη 17 Μαΐου 1824. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσηλυτικὰ
κατὰ τριμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ἰσλάη, τοὺς κλειστοί.
Φραγκλίνοι.

Μεσολόγγιον τῆ 7 Μαΐου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.) Κατὰ τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἀπὸ
Ἰδρας ἐλάβομεν βεβαίως περὶ τῆς Κρήτης εἰδή-
σεις, μὲ μεγίστην μας λύπην εὐεπισκόμηθα βια-
σμένοι νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι τῆς νῆ-
σε ταύτης οἱ ἔχθροί, ἐξελθόντες ἀπὸ τὰ φρούρια,
καὶ ἀπὸ τὰς λοιπὰς τὰς ὁποίας κατεκράτην
Δέσεις, ὤρμησαν εἰς πολλὰς τῶν ἐλευθερωμένων
ἐπαρχιῶν, καὶ ἐξουσίασαντες αὐτὰς, ἠνάγκασ-
σαν τοὺς κατοίκους νὰ τρασιχθῶσιν εἰς τὰ ὄρη·
προχωροῦντες ἔφθασαν καὶ εἰς αὐτὴν τῶν Σφα-
κίων τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐδίωξαν καὶ ἀπὸ ἐ-
κεῖ τοὺς κατοίκους· ἐν ᾧ δὲ ἠτοιμάζοντο νὰ
εἰσεβάλωσι καὶ εἰς Κίσσαρον, οἱ Ἕλληνες τῆς
ἐπαρχίας ταύτης διὰ νὰ μὴν ἀφήσωσι τὸ ἐ-
κεῖ φρούριον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἔχθρους
διὰ νὰ ἐμφωλευθῶσιν, ἔβαλον πῦρ καὶ τὸ ἀνα-
ποδογύρισαν, αὐτοὶ δὲ ἐτραβίσθησαν εἰς τὰς
ὄχθρας τοῦ Σελίνου Δέσεις.

Ἐν ᾧ ταῦτα διέτρεχον, δέκα ὀκτὼ Ἑλλη-
νικὰ πλοῖα ἔφθασαν ἐκεῖ ἀπὸ Ἰδρας πρὸς κα-
ταδρομὴν τοῦ ἐν Σούδα Αἰγυπτιακοῦ στόλου·
Ἄλλ' οἱ Κρήτες παρεκάλεσαν τοὺς Καπιτάνες
τῶν καραβίων τούτων νὰ παραλάβωσι τὰς γυναῖ-
κας καὶ παιδία των διὰ νὰ τὰ μετακομίσωσιν
εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Αἰ-
γαίου πελάγους νήσους, διὰ νὰ μείνωσιν οἱ ἄν-
δρες μόνοι των, καὶ νὰ ἀντιπαρατάττωνται
καλύτερον κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω λοιπὸν οἱ
Κρήτες, ὡς ἄλλοτε οἱ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν ἐπὶ
Ξέρξῃ τὰς οἰκογενείας των εἰς Τροίην, ἐξα-
πυστέιλαντες εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα τὰς γυ-
ναῖκας καὶ τοὺς παῖδας των, ἔπεισαν ὅλας τὰς

ὄχθρας Δέσεις, ὅπως καὶ στέκονται μέχρις ἀ-
μοδιωτέρας εὐκαιρίας.

Οἱ Κισαμίται, ὡς εἶπομεν, κρατοῦσι τὰς
Δέσεις τοῦ Σελίνου· οἱ Χανιώται καὶ Ῥεθυμι-
ῶται τῆς Ἀγιοαρούμελης τὰ στενὰ, οἱ δὲ Ἀμα-
ριῶται καὶ οἱ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀνέβησαν εἰς
τὰ ὕψη τῆς Ἰδρας· ὁ κύριος Ε. Τυμπιάκης, Δι-
οικητὴς τῆς νήσε ταύτης, μετὰ τῶν ἄλλων προ-
κρίτων τῆς Κρήτης ἦλθε μὲ τὴν Γολέταν τῶν
εἰς Μύλους ζητῶν παρὰ τῆς Διοικήσεως βοήθει-
αν, τῆν ὁποίαν εἰμεθα πεπεισμένοι ὅτι πολλὰ
ὀφλήσομα. Φέλει λάβει.

Διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν λοιπὸν τοὺς Ἕλλη-
νας, καὶ νὰ ἐνθαρρύνωμεν ὅλας τῆς Ἑλλάδος
τοὺς φίλους, ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ κάμωμεν
τὴν ἀλάνθαστον ταύτην μας παρατήρησιν, ὅτι
ἡ περιστάσις αὕτη τῆς Κρήτης ὅσον δεινὴ καὶ
ἀνῆται, ἔχομεν χρηστοτάτας ἐλπίδας νὰ μα-
ταιωθῶσιν ὅλοι οἱ ὀλέθριοι τῶν ἐχθρῶν σκοποὶ·
διότι καὶ πολλὰς ἄλλας φορὰς ἔκαμαν οἱ Ταῦρ-
κοὶ τοιαύτας ἐπιδρομὰς, οἱ Ἕλληνες μὲ ἄλλο
τοῦτο πάλιν τοὺς ἐδίωξαν καὶ τοὺς ἐπωλήρηθη-
σαν εἰς τὰ φρούρια· τὴν μάλιστα μὴν ἔχον-
τες τὴν παραμικρὰν περὶ τῶν γυναικωκαὶ παιδίων
φροντίδα, ἐπιζήμεν ὅτι αἱ ὑποθέσεις των Δέ-
λων προοδεύσει μὲ εὐτυχεστέραν ἐκδοσιν, βο-
ηθούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν Μητροκίην τῆς Σεβ-
αστῆς Διοικήσεώς μας πρόνοιαν.

Τὰ ῥηθέντα πελεμικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀφ'
οὐ μετεκόμισαν τὰς οἰκογενείας εἰς Πελοπόν-
νησον καὶ λοιπὰς νήσους, τὴν τρίτην τοῦ Πά-
σχα ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὴν Κρήτην.

Τὰ συμβάντα εἰς Καλαβρυτὰ ἐν Πελοποννήσῳ.

Καλαβρυτὰ τῇ 25 Ἀπριλλίῳ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς, φατριασμένος μὲ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐκπώτους ἦδη, ἐνεργούσε μὲ παντοίῃς τρόποις νὰ ἐνσπείρῃ καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐπασχίαν τὴν κατὰ τῶν νόμων ἀνταρσίαν, καὶ τὸ στασιῶδες πνεῦμα τῶν ὁμοφρόνων τε, μὲ τῶν ὁπείων τὴν ἐνεργεῖαν κατῴρθωσε νὰ ἀγοράσῃ, μεταξὺ ἄλλων τινῶν ἀσημάτων, καὶ τρεῖς κασιτάνης, Σαρδελιάνῃ, Ποντιώτῃν, καὶ Χρυσανθάκην ἀχιοβλαίτην, ὄντας οἰκείους τοῦ Κυρίου Α. Ζαήμη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μετὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τε. Μὲ αὐτοὺς, καὶ μὲ τὸν Ἀσημάκην Σκαλτζᾶν ἀνταπεκρίνετο ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς, ἕως εἰς ἓνα καιρὸν μυστικῶς· ὅτε δὲ ἔγινε φανερὰ ἢ κατὰ τῶν Νόμων ἀνταρσία, ἐκινήθη καὶ οὗτος ἐναντίον τῶν Νόμων· οἱ δὲ ὁπαδοί τε, μείναντες ἐνταῦθα, ἐπεχείρισαν νὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν ὅσα κακῶς προεβλέφθησαν· ἀλλ' ὁ ἀπῶς λαὸς, ὑποκρίσας τὸν σκοπούτων, δὲν τοὺς ἔδωκε καιρὸν νὰ μεταδώσῃν εἰς περισσοτέρους τὸ κακόν· αὐτοὶ δὲ ὑποπεύσαντες, μήπως τοὺς καταλάβῃ καὶ τοὺς πιάσῃ, ἐνταῦθα δὲ ἐμψυχοσόμενοι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκ Τριπολίτζᾶς ἐξωσθέντας, ὅτι ἦτον ἀρμόδιος καιρὸς νὰ κινήσῃν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰ χωρία των, καὶ εὐρηκαν νὰ στρατολογήσῃν, μὲ λόγον, ὅτι ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Ζαήμη· ὅσοι ἀγνοοῦσαν τὸν σκοπὸν των, τοὺς ἀκολούθησαν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν συνάξατες ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν στρατιώτας, ἐμῆκαν εἰς τὴν πόλιν τῶν Καλαβρυτῶν, ὅση προετοιμάσθη ἢ εἰσοδὸς των ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Πετιμεζᾶν, καὶ Ἀσημάκην Σκαλτζᾶν, χωρὶς νὰ ἠμπορέσῃν οἱ πολῖται νὰ δεῖξῃν τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν. Καθὼ ἐμῆκαν εἰς τὴν πόλιν ἐπίασαν τὰ εἰς τὰς εἰσόδους, εὐρισκόμενα δυνατώτερα ὀσπήτια, καὶ κατεσκέμασαν πολεμιστάς.

Πολλὰ διδόμενα ἀπέδειξαν, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συμμαχίας των ἦτον νὰ δολοφονήσῃν πρῶτον τὸν Κύριον Α. Ζαήμην, καὶ ἀμέσως ἔπειτα νὰ κινήσῃν ἐναντίον τῶν καθεστώ-

των Νόμων, καὶ ἐναντίον τῶν ἄλλων ὀρθοφρονούντων πατριωτῶν. Ταῦτα ὁ λαὸς γνωρίσας, ἐκινήθη αὐτοβελήτως ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Κυρίου Α. Ζαήμη, καὶ οἱ συνομῶται, μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν πόλιν, εὐρέθησαν πολιορκημένοι ἀπὸ 800 περίπου συνεπασχιώτας, πνέοντας κατ' αὐτῶν ἄκραν ἀγανάκτησιν· οἱ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτῶν ὀπλοφόροι πληροφορηθέντες τὴν ἀπάτη των, ἐτάπησαν εἰς φυγὴν, καὶ μόλις μὲ τὴν βίαν καὶ δυναστεῖαν τοὺς ἔμειναν οἱ μισοί.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως τῶν ἐπασχιωτῶν, ἦγεν τὴν 15 τοῦ λήγοντος, ἐπροβλήθη εἰς τοὺς συνομῶτας νὰ ἀφήσῃν τὴν πόλιν Καλαβρυτῶν καὶ νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, διότι ἂν δὲν ὑπακούσῃν δὲ νὰ κτυπηθοῦν· ἀλλ' αὐτοὶ ἀνέβησαν τὴν ἀναχώρησιν των ἕως εἰς τὴν αἴθριον· τοὺς ἐπροβλήθη καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον, ἀλλ' ἐδικαιολογοῦσαν τὴν ἐπιμονή των μὲ διαφόρους προφάσεις· δὲν ἔπαυαν ὅμως ὑποσχόμενοι, ὅτι γλήγορα θέλειν εἶγει. Πλὴν καθὼς ἔγινε γνωστὸν, ὅτι αὐτοὶ ἀνέμεναν ὤραν-τὴν ὡσαν τοὺς συμφασιαστάς των, καθὼς πρὸς αὐτοὺς ἔγραψαν, διὰ νὰ τοὺς δώσῃν βοήθειαν καὶ νὰ ἐνωθοῦν μετ' αὐτῶν, ἀμέσως ὁ λαὸς ὀρμήσας τοὺς ἀπέκλεισε στενώτατα, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς πυροβολῇ πανταχόθεν· ἀρχισαν καὶ οὔτοι τὸν πυροβολισμὸν· ἀλλὰ παικτικῶς φόβος κατέλαβε τότε τοὺς ἀποστατάς.

Ἡ μάχη διήρκεσε μίαν καὶ μισὴν ἡμέραν, καὶ περὶ τὴν γ'. ὡσαν τῆς νυκτὸς τὴν 17 ἐδόθησαν εἰς φυγὴν, μὲ μεγάλην κατασχύνην· ἐπληρώθησαν ἐξ αὐτῶν ἱκανοί, παραίτησαν τὰς σημαίας των, καὶ διὰ νυκτὸς, ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τοὺς συντρόφους των, κατήντησαν εἰς ἓν χωρίον μακρυνὸν τῆς ἐπασχίας μας, ὅση ἀφ' οὗ ἔμειναν ὀλίγας ἡμέρας, μετέβησαν εἰς Καρύταιναν μόνοι οἱ καλούμενοι κασιτάνοι, χωρὶς κανένα στρατιώτην.

Τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ φιλογενοῦς Κυρίου Π. Νικολαΐδη διευθυνόμενης πρὸς τινα φίλον τε εἰς Ἔθραν μᾶς ἐνε-

... ερισθῆ, διὰ τὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἡμερῖδα μας σήμερον. |

Προσφιλέστατε !

... Δὲν κρίνω προσέτι ἄτοπων, σιμὰ τῶν εἰρημῶν παρατηρησέων μω, νὰ σοὶ ἐκφράσω, φίλε ἀξιοτίμητε διὰ τὰς πολυειδεῖς ἀρετάς σου, καὶ τὴν ὁποῖαν μ' ἐπροξένησε λυπηρὰν ἐντύπωσιν τὸ δυσάρεστον περιεχόμενον τῆς πρὸς τὸν ἔνδοξον Στρατηγὸν Ὀδυσσεῖα ἐπιστολῆς τοῦ Πατριώτη Βάμβαδημοσιουβείσης διὰ τοῦ 36 ἀριθμοῦ τῶν Ἐλ. Χρονικῶν, πεπεισμένος ὡν ὅτι καὶ ἡ ἀγαθὴ σου ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἔπαθε πάθημα ἀφ' οὗ τὴν ἀνεγνωσες. Καὶ ὅπως, πῶς νὰ μὴν ἐπωλαγῆ ἐν γένει πᾶς τις εὐαίσθητος κ' εὐφρονῶν βλέπων τοὺς παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑποληπτομένους ὡς πεπαιδευμένους ἄνδρας νὰ ἐκθέτῃσι τὰς ιδέαις των εἰς τρόπον παρόμοιον, καὶ διὰ ψυχροτάτων ἀηδιῶν ν' ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν ἐνθερμὸν ζῆλον τῶν ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Γένους φανερώως ἐνησχλημένων ; ἀλλ' οἱ ! μόνον εἰς ἡμᾶς .

Ὁ διαληφθεὶς Πατριώτης (διότι οὕτως ὑπογράφεται, ὡς εἶδας,) Βάμβας, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐπίσης φιλομούσου καὶ γενναίου Στρατηγοῦ Ὀδυσσεῦς ὡς διδάσκαλος εἰς Ἀθήνας, ἐν ᾧ ἐγκρίνει τὴν εὐγενῆ τοῦ ἀνδρὸς φιλοτιμίαν ὑπὲρ τῶν συσφερόντων τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ προσέτι μετὰ τὴν προσκλήσιν τιμὴν μεγίστην δι' ἑαυτὸν, ταυτοχρόνως καὶ ἀναποδίζει ἅπαν τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο οἰκοδόμημα διὰ τῆς τερατώδους προτάσεως ἀποριῶν τι τινῶν τὰς ὁποίας βεβαίως δὲν ἤθελεν ἀκούσειν κανεὶς οὐδ' ἐκ τοῦ στόματος ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον τοῦ ὀρθοῦ λόγου τὰ ὄπλα δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἰσχὺν .

Ἦκαστος σὺ, φίλτατε, ν' ἀπορῆ εἰς τὸ, ἂν ἔφθασεν εἰσέτι ἡ οὐ, ὁ ἀρμόδιος τοῦ νὰ φωτισθῆ τὸ ἔθνος μας καὶ εἰς ὅς ! ἢ τι ἄλλο τάχα ἐνοεῖ μετὸ ,, ἢ δὲν στοχάζεται ,, (ἡ Διοίκησις) ἀκόμη ἀρμόδιον τὸν καιρὸν διὰ τὴν προσκαλέσιν τὰ μᾶλλον ἢ ἥττον φωτισμένα τέκνα ,, τῆς, κ. τ. λ. ,, ; φερίτω ! ἔθνος ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ἀνεξαρτησίας καὶ μὴ

χρῆζον φωτισμοῦ ! ἐξαιρέσει λοιπὸν ἐπιχειρήσει τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ πρώτου, ἐν ᾧ τὸ μόνον ὀρθοποδεῖ ἔθνος ὅταν εὐρίσκηται καὶ οὐκ ἐνοδευμένον ὑπὸ τῆς ὀρθῆς κρίσεως ἢ ἡ ἀληθῆς τοῦ ἐμπανέου παιδείας ; ἐπειδὴ δὲ εἰς τοῦτο πάντες εἰσὶ σύμφωνοι ἔπειδὴ κανεὶς δὲν ἀμφισβάζει ὅτι διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔθνους τινὸς ἐκ τῆς δουλείας, ἀναπόφευκτος ἀνάγκη εἶναι τὸ νὰ συντρέξωσι τὰ καλὰ οὐδενὸς ἐξαιρημένον δι' αὐτὸ τοῦτο ἐκεῖνος ὅστις ἐκάλεσε τοὺς Ἑλλήνας Γενικῶς κατὰ τῶν τυράννων των, ἐννοούμενον εἶναι ὅτι ἔκραξε καὶ τοὺς πολιτικούς, καὶ τοὺς πολεμικούς, καὶ τοὺς πλοῦσις, ἐν ταυτῷ καὶ τοὺς διδασκάλους . Ἦδη τίς διηγείρει τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς εὐλογον ἐπιπάσασιν ; τίς ἕτερος παρεκτός εἰμὴ τὸ αἰσθημα τοῦ ἀνυποφόρου ζυγοῦ ; τούτου δὲ οὕτως ἔκραξας, εἰς ποῖος πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐμπεριλέγει μᾶλλον τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἰσθημα ; εἰς τοὺς πεπαιδευμένους ὁμογενεῖς βέβαια καὶ λοιπὸν τίνα ἀνεירוπολημένη Διοίκησιν περιμένη οὕτοι νὰ τοὺς προσκαλέσῃ διὰ τὴν ἐκπληρόσασιν τὰ πρὸς τὴν φιλαττήν Πατρίδα καθήκοντάτων ; πότε τοὺς ἀπεσκημάτισεν ἡ ἀληθῆς Διοίκησις καὶ διὰ τοῦτο ἐθέλεν νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ ; ἢ διατί (καὶ ἂν τῶνόντι συνέβη ποτὲ ἀδίκως τοιοῦτον τι) νὰ μὴν εἰσέρχωνται οὗτοι (δι' ἀγάπην τῆς Πατρίδος των ἧτις δὲν τοὺς ἀποδιώκει ἀλλὰ μάλιστα τοὺς ἔχει χρεῖαν) ἀπὸ τὸ παράθυρον ὅταν τοὺς ἐκβάλλῃ ἀπὸ τὴν Θύραν ;

Ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχον μίαν καὶ ἀδιαίρετον Διοίκησιν, τὴν ὁποῖαν καὶ ὀφείλου ἀνυπερβέτως νὰ σέβωνται, ἀλλ' ὅμως δὲν ἔχει αὕτη τάχα ὡς ἀντικείμενον τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς ὑποθέσεως σηματοτικότερας διὰ τὸ κατεπεῖγον τῶν περιστάσεων ; αὐτὸς οὗτος ὁ Κύριος Βάμβας δὲν ἀντιτείνει εἰς τοῦτο, καθότι ἀφ' οὗ θανμάζει τρόπον τινα διὰ τὸ πῶς ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεὺς ἔλαβε καιρὸν νὰ φροντίσῃ περὶ συστάσεως σχολεῖν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολεμικῶν ἀγωνῶν τῆ, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ βεβαίως ὅτι ἡ Ἐπιτελετὴ Διοίκησις, ἧτις διευθίνει ἀλάτληρον τὴν τύχην

τοῦ ἔθνους, ἔχει ἐξ ἀνάγκης μεγαλύτερες ἀγónας καὶ σωματικούς καὶ πνευματικούς· ἢ ἐμελλεν ἀραγε αὐτὴ ν' ἀποβάλλῃ τὸν πολυμαθῆ Βάμβαν, καὶ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ ν' ἀποκατασταθῆ διδάσκαλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀνίσως οὗτος δεχόμενος τὴν πρόσκλησιν τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀνεφέρετο συγχρόνως περὶ τούτου εἰς τὴν Διοίκησιν ζητῶν καὶ τὴν ἐπικίρῳσιν; ἤθελεν αὐτὴ τάχα δυσασεστηθῆν κατὰ τοῦ ἐπισήμου Στρατηγοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀνίσως ἔβλεπεν ὅτι τὸ ἄγαπῆτὸν καὶ γνήσιον τοῦτο τέκνον τῆς κ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολεμικῶν τε ἀγώνων ἐφρόντιζε καὶ διὰ τὴν τῆς ἐκεῖσε νεολαίας ἐκπαιδεύειν;

Ἐνθυμήθητι δ' ἐν τούτοις, φίλε πολυτέβαστε, τὸν Κύριον Βάμβαν ἐλθόντα ποτὲ ἀπόκλητον εἰς Ἑλλάδα, διατρίβαντά εἰς Πελοπόννησον καὶ ἐκπληρόσαντα ἐνταυτῷ πολιτικά διαφόρα ὑπερηγήματα· ἐν ᾧ λοιπὸν τότε ὁ Κύριος Βάμβας προσεκάλεσε τὸν Κύριον Βάμβαν ὅπως συναγωνισθῆ μετὰ τῶν ὁμογενῶν τε διὰ τῆς Ἀρχικαγκελαρίας τε, κ.τ.λ. ἤδη δὲν κατεβέχθη νὰ καθιδρύσῃ αὐτὸν τοῦτον καὶ καθηγητὴν; πιθανὸν νὰ εἴπῃ ὅτι φοβεῖται τὰς αὐτὰς ἀποτυχίας καὶ εἰς τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπάγγελμα· λησμονεῖ ὅμως τάχα ὅτι εἴμεθα σήμερον πάντες μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως; δὲν ἐνθυμείται καὶ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ πολίτου Κικέρωνος πατριωτικώτατον λόγιον πρὸς τὸν ἐνάρετον Κάπωνα, ὅτι πάντοτε, καὶ εἰς οἰασθῆσθε περιστάσεις, ὀφείλομεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντων μας, ἀνταμοιβῆν πληρεστάτην τῶν ἀγώνων μας νομίζοντες καὶ αὐτὴν μόνην τὴν τῶν μεταγενεστέρων ψήφον ὑπὲρ ἡμῶν; Πολυπαθήτης ἐνταυτῷ καὶ πολυπαθῆς Ἑλλάς! καὶ τοῦτο ἦτο τῆς τύχης σε: ἔπαρσε νὰ ὀνομασθῆς καὶ μήτηρ ἀρετῶν οἷτινες ἔχουσι μὲν παιδείαν ἀλλ' οὐχὶ δὲ καὶ φρόνησιν *), καὶ οἷτινες, δι' αὐτὸ τοῦτο, πα-

λινδρομοῦν ἢ καὶ ἐντροφοῦν εἰς ἀλλοδαπὴν· μακρότερον γινόμενοι μόνον δεαταὶ τῶν ἐνδόξων ἐξίσου καὶ ἐπικινδύνων ἀγώνων σε. Θάρσει μὲν ὅλα ταῦτα, κλεινὴ μήτηρ! σὺ, ἣτις καὶ χωρὶς τῆς συνδρομῆς τῶν τοιούτων, ἐδυνήθης τοῦ νὰ πατήσης ἤδη τὸν πίδασθ εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ ναοῦ τῆς ἀθανασίας; σὺ αὐτὴ θέλεις ἀξιοθῆν, καὶ αὐτῶν τούτων μὴ θελόντων, τοῦ νὰ θριαμβεύσης πάντων τῶν ἐμποδίων πληρέστατα. Πολυτέβαστε καὶ ὄντως Πατριώτα! Κοραῆ, μὴν ἐξοδεύης καὶ σὺ τοῦ λοιποῦ τοὺς χρυσοὺς λόγους σε συμβουλευῶν καὶ τοὺς Βάμβεις ἐπὶ ματαίῳ· διότι οἱ τοιοῦτοι, μὴ γνωρίζοντες τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους των παντελῶς, καταισχύνουν τὸν ἐπομένως μετροῦντες τὸ νὰ μὴν εἰσακούονται αἱ συμβουλαίτων, καὶ εἰς τὸ „καί εἰθ' ὀθελεύειν“, τῶν ἀθανάτων προπατόρων μας μὴ ἐθέλοντες τέλος νὰ προσέξωσιν, οἱ τοιοῦτοι, λέγω, σοὶ ἀποκρίνονται ὡς ἐκ τρίποδος „δὲς ἐξαμαρτεῖν ταυτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ“, ἐν ᾧ σὺ τοὺς συμβουλευεῖς ἀδελφικῶς τὸ νὰ ἔχωσιν ὑπομονὴν τε κ' ἐπιμονὴν εἰς τὰ πράγματα· οἱ τοιοῦτοι ἰδιογνώμονες δὲν λογίζονται ὡς ὄντως μεγίστην τιμὴν δι' ἑαυτοὺς τὸ νὰ προλάβωσι τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἱσπερτάτης Διοικήσεως, ἀν αὐτὴ, ὡς λέγεις, ἔφθασεν ἤδη τὸν βαθμὸν καθ' ὃν πρέπει νὰ τοὺς κραξῆ· τὰ ἐναντίον δὲ, λέγουν δι' ἑαυτοὺς „Ζῆσον μαῦρε μὲν νὰ φάγῃς τριφύλλι τὸν Αὔγουστον“, ὅταν (διὰ νὰ πλησιάσῃ ὅσον τάχος ἡ Διοίκησις τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν) τοὺς παρακινήτῃς διὰ νὰ καταφρονήσωσι πᾶν ὅτι ἀπολαμβάνουσι εἰς ξένην γῆν, καὶ νὰ δαμάωσιν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος διὰ νὰ ὀφελῆθῶσι ποτὲ, πολυτέβαστε μάλιστα, παρ' αὐτῆς.

Ἱγείαινε· συγγνώμην ἀν' ἐκτάνην· καὶ κινεποιήσον με ὅσον τάχιστα, φίλε μυρισπότητε, τί φρονεῖς σῦτε αὐτὸς περὶ πάντων ὧν ἤδη σοὶ ἔκθεσα.

ὁ σὸς

Π. Νικολαΐδης.

*) ὁ φρόνιμος, λέγει ὁ σοφὸς γάλλος Βολιῆ, διαφέρει τοῦ πολυμαθοῦς, καθ' ὅτι ἐκεῖνος καὶ πρᾶττε ὅσα ἢ παιδείαν τὸν εὐδαίει.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 38

Τιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἕξ, πρωτληρωτὰ
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέγη, τοῖς πλείοσι.
Ἠραγλίλιος

Μεσολόγιον τῆ 10 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Περίοδος β'. Ἀριθμὸς 1104.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Ἐπειδὴ ὁ Λόγδ Νέλ Βυρὸν κατὰ τὴν 7 τοῦ ἑνεστώτος Μηνὸς παύσας τοῦ νὰ πατῆ τὸ ὁποῖον ἠγάπησε πρὸ ἐτῶν Ἑλληνικὸν ἔδαφος, μετῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, καὶ ἄφησε ἄλιπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν εὐεργεσίας του χρεωστῆι χάριν ἀθάνατον πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ τὸν ὀνομάσῃ Πατέρα καὶ εὐεργέτην, καὶ νὰ πενηθοροῖσῃ διὰ τὴν στερησίαν τε ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Διατάττει.

α.) Ἡ πέμπτη τοῦ Μαΐου μῆνός καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικρατείαν διορίζεται ἡμέρα πένθους, εἰς μνήμην τῆς στερησεως τοῦ Λαμπροῦ ὑποκειμένου Λόγδ Ν. Βύρωνος.

β.) Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἅμα ἀνατείλῃ ὁ Ἥλιος, ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία νὰ ὑψωθῆ νεκρώσιμος.

γ.) Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπηρετῆια νὰ κλεισθῶσιν, ὡσαύτως καὶ ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἐκτὸς τῶν ὅσα πολλοὶ τροφὰς καὶ ἰατρικὰ.

δ.) Εἶναι ἀπολύτως ἀπογορευμένα φαγοπότια, μωτικὰ ὄργανα, καὶ χοροὶ.

ε.) Κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας νὰ γίνωσι καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας δεήσεις πρὸς τὸν οὐ-

ράμιον Πατέρα ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Λόγδ Βύρωνος.

ς.) Ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ τε καὶ Πολεμικοὶ νὰ παρευρθῶσιν εἰς ταύτην τὴν δεήσιν.

ζ.) Οἱ εἰς ἐνεργεσίαν Στρατιωτικοὶ ἐπὶ Κεφαλῆς τῶν πραγμάτων, καὶ μὲ σημαίας τετυλιγμένας νὰ πορευθῶσι μὲ παράταξιν εἰς τὰς ἐκκλησίας.

η.) Κατὰ τὴν β. ὥραν τὰ μὲν μεγάλα φρούρια νὰ ρίψωσιν ἑνδεκα κανόνια ἐν εἰς ἕκαστον τέταρτον. Τὰ δὲ μικρὰ 7. Τὰ δὲ Κανονοστάσια 3.

θ.) Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ὡσαύτως ἕκαστον πλοῖον πολεμικὸν νὰ ρίψῃ τρία κανόνια.

ι.) Τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸν Ἀγολικὸν κόλπον πλοῖα πολεμικὰ, ἕκαστον τούτων νὰ ρίψῃ 7.

ια.) Τὰ Στρατιωτικὰ σώματα παρατεταγμένα ἐφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ δύο νὰ ρίψωσι τρεῖς τὰ τεφεία των, κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Μικαζιτοῦ.

ιβ.) Τὸ ὑπηρετῆιον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Πολεμικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην ἕκαστον κατὰ τὸ ἀνήκειν.

Ἐκ Μύλων Ναυπηγίῃ τῆ 22 Ἀπριλλίου 1824.

Τ. Σ. Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κεντησιώτης.
Παναγιώτης Μπότσαρης. Ἰωάννης Κολέτης.
Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ Πρσο. Γ. Γραμματεὺς Π. Γ. Ῥόδιος.

ἀρ. 1523) ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς
τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος

Ἐπειδὴ δὲν ἔφθασεν ἐν καιρῷ ἡ ὑπ' ἀρ. 1104

διαταγή τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, διὰ τῆς ὁποίας διατάχθη ἡ πέμπτη τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα πένθους εἰς μνήμην τῆς στερήσεως τοῦ Λαμπροῦ Λόρδου Νόελ Βύρωνος,

Ἐπειδὴ εἰς περιπτώσεις τοιαύτας ἀναγκαιῶς γίνονται μεταθέσεις,)

Διατάττει.

α.) Ἡ ἑνδεκάτη τοῦ τρέχοντος Μαΐου ἡμέρα Συριακὴ διορίζεται ἀντὶ τῆς πέμπτης, εἰς μνήμην τοῦ θανάτου τοῦ ἀειδήμου Λόρδου Νόελ Βύρωνος.

β.) Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὅσα διατάττει ἡ ὑπ' ἀρ. 1104 καὶ ἡμ. 22 Ἀπριλλίου διαταγή τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

γ.) Οἱ Στρατιωτικοὶ καὶ Πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παρῶσαν διαταγὴν.

Μεσολύγγιον τὴν 8 Μαΐου 1824.

Τ. Σ. Α. Μαυροκορδάτος.

Ὁ Γεν. Γραμ. Γ. Πραϊδης.

Μεσολ. Ἐν 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς οἱ Κύριοι Σπυριδων Τρικούπης καὶ Λιβερίος Λιβερόπουλος ἐκίνησαν ἀπὸ ἐδῶ διὰ τὸ Ἄργος, πρὸς τὸ Βουλευτικὸν Σέμα, ἐκλεχθέντες Παραστάται ὁ μὲν τῆς π' ἡμέρας Μεσσολλογγίῃ, ὁ δὲ τῶν δύο μετῶν ἐπαρχίῳν Ἀποκοῦρης καὶ Βενέτικῃ· καὶ οἱ δύο στολισμένοι μὲ παιδείαν, καὶ προικισμένοι μὲ φρονίῃσιν καὶ ἀρετῇ, διδον βεβαίαν ἐλπίδα εἰς τοὺς ἐκλέξαντας αὐτοὺς, ὅτι θέλον διαυθευέουσι μὲ ζῆλον καὶ σταθερότητα, καὶ τὰ ἰδιαίτερα τῶν ἐπαρχιῶντων, καὶ τὰ γενικὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα.

Τὴν 6 τοῦ τρέχοντος οἱ ἐπαρχιωταὶ τοῦ Ζυγοῦ συναχθέντες κατὰ τὸν Νόμον τῆς ἐκλογῆς ἐκλεξαν παραστάτην τῶν τῶν Κύριον Ἀντώνη Ἀναστασίου Γαβαλιώτην, ὁμοίως καὶ ἡ πῆλις τοῦ Ἀνατολικοῦ ἐκλεξε καὶ αὐτὴ νομίμως τὸν Κύριον Ἰωάννη Δημητρίου.

Αἱ πολεμικαὶ ἀρεταὶ πολλὰκις ἐστεφάνωσαν τὸν ἀνδρείον Γιαννάκη Τζαβέλαν. ἐλάττωμά τι

ὅμως νεανικὸν τοῦ ἐπέφερον εἰς Ἀνατολικὸν τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς θάνατον ὄχι ἔνδοξον· οἱ δύο φονεῖς τούτου, οἵτινες ἦσαν ἐπίσης ἀνδρες ἐμπειροπόλεμοι, ἀπελπισθέντες, ὡς φαίνεται, (μ' ὅλον ὅτι πιθανότατον νὰ ἀθωωθῶσι) μετ' οὗ πολὺ ἐθανατώθησαν, ὁ μὲν αὐτόχειρ γενόμενος, ὁ δὲ ῥιφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἔχομεν ἀπὸ πηγῆν ἀλάυθαστον τὸ σχέδιον τῆς ἔσπετινῆς ἐκστρατείας τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καθὼς αἱ κατωτέρω διαταγαὶ διορίζουσιν· εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς.

„Ὁ Πασῶς τῆς Σκόνδρας διωρίσθη κατὰ τοῦ Μεσσολλογγίῃ· ὁ Ὁμέρ-Πασῶς Βρυόνης, κατὰ τῶν Ἀθηνῶν· ὁ Δερδης-Πασῶς, Ρούμελης Σερασκέρης, κατὰ τῆς Νήσου Εὐρώπης, καὶ ὁ Μπεκίης-Πασῶς, Βαλῆς Τρικιάων, ἐναντίον τῶν Ἀργάφων, τοῦ Καρπενησιῶν τῶν Κραδάρων, τοῦ Λοιδωρικίῃ, καὶ τῶν Χαλῶνων. Ὁ Ἰσμαήλ-Πάσας, ὁ Μπενούσης, καὶ Μεζούτης, καὶ ἄλλοι Μπινμπασήδες ἐκατέστησαν μὲ τὰ στρατεύματά των, διὰ νὰ εἶναι ἔτοιμοι, εὐθὺς καταϊσθῆ ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος, νὰ ἐμβαρκαρισθῶν εἰς αὐτὸν, ἢ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικίην, ἢ ἀπὸ τὸν Βῶλον· αὐτοὶ δὲ εἶναι διωρισμένοι ἐναντίον τῶν Νήσων Σικιάθης, Σικώπ' α, Σκύρρῃ, Εὐρώπης, Ψαρῶν, καὶ Ἰθάκης. Ὁ στόλος ἀφ' οὗ τελειώσῃ τὰς ἐργασίας τῆ καὶ ἁτῶν τῶν Νήσων, θέλει ἐνωθῆ ἔπειτα μ' ἐκείνον τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή, Πασῶ τῆς Αἰγύπτου, τοῦ ὁποῖο ὁ υἱὸς εἶναι διωρισμένος μὲ μεγάλην ναυτικὴν, καὶ περικὴν δύναμιν νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τῆς Πελοποννήσου· αὐτὸ τὸ σημαντικώτερον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἀφίνει ὁ Σουλτάνος, διὰ πολλῶν χρόνων, εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τοῦ Σατζάπου, δι' ἀμοιβὴν τῶν ἐξόδων μιᾶς τοιαύτης ἐκστρατείας.

Αὐταὶ εἶναι αἱ δυνάμεις, μὲ τὰς ὁποίας μᾶς φοβερίζον ἔφετος· τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐν μέρει, βλέπομεν, ὅτι ἐβάλη εἰς πρᾶξιν· ἐπειδὴ ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος τῶ ὄντι ἐφθασέ, καὶ διέλυσε τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Εὐρώπης. Καὶ εἰς τὰ προηγουμένα φύλλα ἐφανερῶσαμεν ὅσας εἰδήσεις ἐλάσαμεν παρὶ τῶν ἐτοιμασιῶν τοῦ Μεχ-

Η Αλλη του Ζεσάτος Διευθυντου παρτη-
 Νεγης .
 Η Αλλη του Ζεσάτος Διευθυντου παρτη-
 Νεγης .
 Η Αλλη του Ζεσάτος Διευθυντου παρτη-
 Νεγης .
 Η Αλλη του Ζεσάτος Διευθυντου παρτη-
 Νεγης .

Καταχωρηθησα εις τον αρ. 36 των Ελληνι-
 κων Χρονικων μια γαλη, την οποιαν ο Ζε-

καταχωρηθησα εις τον αρ. 36 των Ελληνι-
 κων Χρονικων μια γαλη, την οποιαν ο Ζε-

ΕΞΗΤΕΡΙΚΑ .
 Ιαβρυνα, τη 17 Απριλλια .
 Ο Ολες-κασας εμφοκεται εις Μερπατι
 Ραλειων κατα του αυλιου τη .
 Ο Μπαβακπουτ-κασας της Θεσσαλονικης
 εφαικωνθη δια ποσταλης του Ζητααν . *
 Ο Ζηκοδρα-κασας ηρχαζεις εις την εσπι-
 κρατειαν τη . Ολοι δε αι διαδεδεσται περι των
 παρασκευασων τη φημαι ησαν λογοι παρατε-
 νοι επιταυτου απο του Βασιλευτηρ και τους
 φιοδολυβας τη .

Νομοι διαταχθαι .
 Δικαστηγια, και να γινη περι αυτου οτι οι
 ταδων αι παρξεις τε απο τα καθεστωτα
 τη . Η περι αυτου αποφορισ εις να εφε-
 ελεστης, ζητων συχωρησιν δια της παρξεις
 εις την Δικαστην, και να προσμεση εις το
 καθα της Καρταρης δια να υπαλη, ως λεγων,
 Ο Θ . Κοκοτογης ανεχωρησεν απο Λαγ-
 Δοικτην .
 ται να το παδωσωσιν εις την νηπιαν μας
 παλη φουρον δεν δελαν σπαδουει οι αυταρ-
 λας του Ναυπαγια . Το κλονουτικον του Ναυ-
 Η Δοικησας εμφοκεται ειοτι εις Μπ-
 κασιων της ζηης .
 της οτι βεβαιον λαδουικαι και περι των ετοι-
 μετ-Αλη, και δελατερ δηλωσευει εις το ε-

Εατος Γενικας της Αυτικης Επαδος Διευ-
 θυντης εστειλε απο Ανωταλικον προς τον Κι-
 ριον Γ . Παρβην, μας εδωκεν κωνας αποφ-
 ης να στοπαδουικαι ο Ζεσάτος Διευθυ-
 ης ειναι δυνατοτητες δια της εφη-
 μεριδος μας αβδα . και παρτων δια την περι
 του Κρησι Θ . Νεγην διαρρη .
 Ειδηλα κερσευικου και πιστευικου οτι ο
 Ζεσάτος Διευθυντης ουτε καν εφτασθη
 ποτε να κερσουικαι την ελευθεριαν του τιμας .
 Αλλα δεν ημπορουικαι να ενοησωμεν πως, εν
 ος εις το οηθεν περι του Κρησι Νεγην εφρηον
 δεν αναδεδουικαι ποσοτικαι νομεις, αλλα
 πορξεις τον, λεγει, οτι υπερεσηρησικαι
 των νουων τα ογια, και δεκει, δι υποδομεις
 και κληματα αποδεδουικαις ολας δι ολα το
 Κρησον, να κερσουικαι απο τα καθεστωτα
 Δικαστηγια . Η εφημερις μας εις, και
 δεκει ειναι παντοτε το μουν ηεσον, δι υν,
 χωρις του παραμικρον φουον, χωρις ποτε να
 αποδεδουικαι εις διαταρεα αυιδουικαι, και
 χωρις ποσως να εμφοκεται ο υδερμα, και
 ομοιανη ποτε και αν ησαι, φαρμακον, δε-
 λαι κερσουικαι η καθορα αληθεια . Ειναι αλη-
 θες οτι η διαταρεα αυτη δεν φακεται υπομε-
 ησικαιμεν απο αλλων τιμα, και ουτε δεκει
 βεβαια φανερωση του συγγραφεω; το οημα,
 παρκετος οταν ετω αυτη το υδερμα, το
 Ζητησων . Ο αληθον δε μας ηλαει αν ο Κρησι-
 ος Νεγης εκλησθη οτι το αβδον τουτο εγινεν
 απο ηις . ακριβη τον να ειπαμεν οτι ο
 συνδετης τουτο, ως οητη-βας, και εμοιατε-
 μας εγων μας παλον οικιας ηετα του αληθ-
 ηου του της Δοικησας τουτων των ηερον οησευει,
 ηωρις αν ποσος και τα παρληματα οχι ηε
 αληθην κερσευει, εμπεσε βεβαιωτα να ηω-
 ριση διαταρεω, και ομοιος, ειναι ο Κρησι-
 ος Νεγης .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 39

Τιμητέρα γιά τάλ. Ἴσωνικὸν ἐξ, προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω δφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῶνος

Μεσολόγγιον τῆ 14 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Δῆμου Σκλη-
τῆ, σημειωμένον ἡ Μαΐου ἀπὸ Λοιδωρικί, ἔ-
χομεν τὰς ἐξῆς εἰδήσεις περὶ τῶν κινήματων
τοῦ ἔχθρου εἰς Θεσσαλίαν.

Οἱ ἔχθροί, οἱ ὁποῖοι ἐσυνάζοντο εἰς Ζητού-
κι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Μπερκόφτζαλη Ἰσοῦφ
πασᾶ, καὶ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Δουδὸς πασᾶ,
βαλῆ τῆς Ρούμελης, εἶναι ἐν τῆς σήμερον
ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας ἢ ἀπόρατις τῶν εἶναι
νὰ ἐκστρατεύσῃν εἰς Σάλανα καὶ Λοιδωρικί.

Ὁ Στρατηγὸς Σκλητῆς βεβαῖονε, ὅτι
ἅλλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Λοιδωρικί καὶ τῶν πέριξ
μεγῶν ὠκίσθησαν ἀμεταθέτως νὰ διαυθεντεύ-
σῃν ἐναντίον τῶν βαρβάρων τὰ σύνορά τῶν, ἐν
τὴν τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός τῶν. ἂν καὶ
ὀλιγώτατοι τὸν ἀριθμὸν, ἡ προθυμία τῶν οἴκων
εἰς τὸ νὰ διαυθεντεύσῃν τὴν πατρίδα τῶν εἶναι
ἀπεριγρίπτῳ μ' ὅλον τοῦτο τὰ μέρη ἐκεῖνα
χρειάζονται βοήθειαν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος αὐ-
τὸς Στρατηγὸς, ὡς πληροφορούμεθα, ἀναφέ-
ρει πρὸς τὸν Σεβαστὸν Γενικὸν Διευθυντὴν,
καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν προφθάσῃ μὲ κανὲν
διωτὸν στρατιωτικὸν σῶμα.

Ἐλάσαμεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν κύριον
Γ. Σισίνην, τὸν λεγόμενον ἀφέντην τῆς Γαστού-
νης, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπομεν νὰ παραπονῆ-
ται διὰ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐ-
ρίσκεται.

Εἶμεθα καὶ ἡμεῖς τῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ κυρίου
Σισίνην γνώμης, ὅτι ἂν ὁ ἔχθρος ἐξουσίασῃ τὴν

Γαστούνην, ἡ Ἑλλὰς χάνει μίαν τῶν σημα-
τικωτέρων ἐπαρχιῶν τῆς· πλὴν ἐπιθυμούσα-
μεν ὅμως νὰ μᾶς εἰπῆ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος,
διατὶ νὰ μὴ φυλιττῆ καλὰ, καὶ ὅταν ἠμπο-
ρεῖ αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν, διὰ νὰ μὴ τὴν πά-
ρωσιν οἱ Τούρκοι.

Τὸν βλέπομεν προσέτι νὰ παραπονῆται,
διότι δὲν ἔχει χρήματα. Περὶ τῆς ἐξουσίας
Τρεῖς ὀλοκήρης χιόνι: κατὰ σειρὰν ὁ κύριος
Σισίνης συναίρει τῆς Γαστούνης ὅλα τὰ πλού-
σια εἰσοδήματα, Στρατῶν πρὸς τὸν δὲν ἐσυν-
στήσει, στρατεύματα ποτὲ δὲν ἐπληρώσει, καὶ
παραπονεῖται ὅτι δὲν ἔχει χρήματα ἀλλ'
εἶναι πιθανὸν τὰ ὅσα χρήματα, καὶ πάλι πολ-
λά ἄλλα πολυτίμητα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔσται-
λεν εἰς Ζέφυλλον, νὰ τοῦ τὰ ἐπληρῶσῃ ἴσως,
ἢ καὶ νὰ τὰ ἐξόδευσε μὲ κανένα τρόπον ἄ-
γνωστον.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὴν λέγει, ὅτι ἂν ἐπι-
λοῦσῃ τὸν μηκατᾶν τῆ, ἢ ἂν ἐδίδῃν εἰς
ἐνέχυρον τὴν ἐπαρχίαν τῆ ἠθελεν ἴσως ἐ-
ξοικονομήσει τοῦς μισθοῦς τῶν στρατευμάτων,
Ἄκατανόητον πρᾶγμα εἶναι πῶς ὁ κύριος Σισί-
νης τολμᾷ νὰ μεταχειρίζεται παραμοίαις λέ-
ξεις, λέγων νὰ πωλήτῃ ἢ νὰ βάλῃ εἰς ἐνέ-
χυρον πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει τὸ
παραμικρὸν δικαίωμα. Πῶς γίνεται, ἐν ᾧ τὰ
περισσότερα κτήματα τῆς Γαστούνης εἶναι ἐ-
θνικὰ, νὰ τὰ τευγᾶ καὶ νὰ τὰ ἀπαραμύδανῃ
ἓνας μόνος ἄνθρωπος; αὐτὸς φαίνεται ὅτι κο-
λακεύεται μὲ τὸν συγχαιρῶνον τοῦ Ἀφέντη τί-
τλων τῆ, καὶ θέλει μὲ τὰ πτωστά τῆ νὰ γέ-
νη Ἀφέντης Τούρκος· δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ὅμως ὁποῦ

οί Γαστρωιῶται, χωρὶς νὰ ὑπακούσωσιν, εἰς τὰ ὅποια αὐτοὶ τοὺς ὑποχρεῶναι παρᾶνομα δοσίματα γνωρίζουσι τὰ δικαιώματά των, καὶ ἐνεργοῦν τὰ ἀνήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ των, χωρὶς καὶ νὰ ἐρωτήσωσι τὸν Ἀφεντιν τῆς Γαστούνης, ὁ ὅποιος, ὅταν μόνον τὸν ἀρέσῃ, θέλει νὰ γνωρίζῃ νόμους καὶ Διοικήσειν.

Ἐποχαιρετισμὸς τοῦ Συνταγματάρχου Στανχῶω πρὸς τὸ Πανελλήμιον.

Ἕλληνες.

Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Κύριός μου ἐποδόταξε ν' ἀναχωρήσῃ παρῆνός διὰ Ἀγγλίαν. Ἐπακούω εἰς τοῦ Βασιλέως μου τὴν προσταγὴν, ἀλλὰ ἡ φιλία ἐπιζητεῖ μερικὸν λόγους προοτιοῦ νὰ σᾶς δώσω τοὺς ὑστερινοὺς χαιρετισμοὺς.

Οἱ Μεγάλοι σας Προπάτορες, ἐξ αἰτίας τῶν ζηλοτυπιῶν καὶ διχοστασιῶν, τὰς ὁποίας εἶχον ἀναμεταξύ των, ἔχασαν τὴν ἐλευθερίαν των. Αἱ γενναῖαι τῶν μεταγενεστέρων ἐθεώρησαν τὴν δόξαν των μὲ ἰδονὴν, καὶ ἐκλαυσαν τὴν πτώσιν των. Ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ ἐεργετήθησαν ἀπὸ τὰ φῦτά των, ἐνῶ οἱ ἀτυχεῖς αὐτῶν ἀπόγονοι ἐκαταδικάσθησαν νὰ ἀπεράσῃ τὰς ἡμέρας των εἰς τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἀθλιότητα. Τέλος πάντων ἀφοῦ ἔφθασαν αὐτοὶ εἰς τὸν πλέον ὑψηλὸν βαθμὸν τῆς δυστυχίας, ἔκαμαν ἕνα ἔνδοξον πῆδημα, ἔλυσαν τὰς ἀλύσις των, καὶ εἶναι ἐλεύθεροι!

Ἀπὸ τὴν κείραν λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὰ πολυχερόνια πάθη γνωρίζετε τὰ κακὰ ὅσα ἀπὸ τὴν διχόνοιαν προέρχονται, καὶ θέλετε καὶ πάλιν ὡς Ἕλληνες! ἀπόγονοι τῶν Θεμιστοκλέων καὶ τῶν Μιλτιάδων, νὰ καταδυσθῆτε εἰς ἕνα πέλαγος κινδύνων!

Ἡ Κοινὴ ζήτησίς σας εἶναι διὰ χρήματα· τὰ χρήματα, λέγετε, θέλει σᾶς ἀσφαλίσει τὴν νικην καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν. Διατὶ λοιπὸν οἱ πρόγονοί σας ἔτρεψαν τοὺς Πέρσας εἰς φυγὴν, καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς Τούρκους, οἵτινες ἦσαν τόσον πλούσιοι καὶ ἀνώτεροι τὸν ἀριμὸν; Διότι οὗτοι ἦσαν διεφθαρμένοι ἀπὸ τὴν τρυφὴν καὶ τὸν δεσποτισμὸν, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἦσαν πτωχοὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Ψευδὲς εἶναι λοιπὸν τὸ νὰ λέγη τις ὅτι ὁ χρυσὸς καὶ ὁ σίδηρος εἶναι τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου· ταῦτα εἶναι μόνον μέσα βοηθητικὰ. Τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου εἶναι καρδία, ἀνδρεία, ὁ δηγούμεναι ἀπὸ ἡγεμόνας σοφοὺς, καὶ ἀπὸ ἐναλέτας παραστῆτας ἐνὸς ἔθνους ἐλευθέρου. Εἰπώθησαν πολλὰ δικαίως ἐναντιον εἰς τὰς στάσεις. Διὰ στάσεις ἐγὼ δὲν ἐννοῶ τὸ διοικητικὸν μέρος, ἢ τὸ παρκετὸς τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ κάθε κόμμα τὸ ὅποιον ἀποθλέπει εἰς τὸ ἴδιον κέρδος πρὸς ζημίαν τοῦ λαοῦ.

Οὗτοι εἶναι οἱ προδόται οἱ ὅποιοι θέλουν ἕνα Βασιλέα ξένον, ὅστις διὰ νὰ ἐξοπωλήσῃ τὸν λαὸν, νὰ ἀρανίσῃ τοὺς στρατηγοὺς, νὰ κρατῇ εἰς φόβον τὸ ἔθνος, καὶ νὰ διατηρῇ εἰς τοῦτο τὴν ἀδικίαν τὴν ἐξουσίαν, πρέπει νὰ ἦναι ἕνας τύραννος. Καὶ οὗτοι ἀκόμη εἶναι οἱ προεστῶτες καὶ οἱ στρατηγοὶ οἱ ὅποιοι καταδυναστεύουν καὶ γυμνῶνουν διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν φιλαργυρίαν των, τὰ πάθη των καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν των. Ὁ τρόπος διὰ νὰ ἀπωλεπισθῶσιν οἱ προδόται εἶναι νὰ καθυποτάξῃ τις τοὺς ἄρπαγας, καὶ νὰ ὀργανίσῃ στρατίαν· νὰ δώσῃ δύναμιν εἰς τὸν λαὸν, ὅστις εἶναι ἐνάρετος καὶ ἀξίος νὰ μὲν ἐλεύθερος, καὶ νὰ δώσῃ ἀξίαν εἰς τοὺς παραστάτας τε, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀναγκασμένοι ἕως τώρα νὰ κρύπτων εἰς τὸ σκύτος τὴν εὐφυΐαν των καὶ πατριωτισμὸν, ἐξ αἰτίας μάλιστα ὅ,τι αἱ ἐξετάσεις των καὶ σκέψεις δὲν ἔγειναν ποτὲ δημόσια.

Ζάκυνθος 17 Μαΐου 1824.

Εἶμαι, καὶ θέλει εἶμαι ἐνόςφ εἰσθε ἐλεύθεροι
Εὐλαθέο. Δοῦλος σας
Λ. Στανχῶω.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἰδίου Σ. Λ. Στ. πρὸς τὸν Στρε.
Κωνσταντῖνον Μπότζαρην.

Κύριε,

Ζάκυνθος 14 Μαΐου 1824

Ὁ Βενῆμ ὁ σοφώτατος τῶν νομικῶν καὶ ὁ μεγαλήτερος ἀφ' ὅλης τοὺς εὐεργέτας τοῦ Δημοσίου, μὲ ἐπεφάργισε νὰ πέμψω εἰς Ἀγγλίαν, διὰ νὰ παιδεύῃ με ἐξοδά τε, τὸν υἱὸν ἐκεῖνο

νη τοῦ Ἑλληνοῦ, ὅστις ἐπέσφερε τὰς πλέον ἀφελίμους ἐκδηλευσεις εἰς τὸν περὶ ἐλευθερίας σας ἀγῶνα. Διὰ τοῦτο σὰς ἐπικαλῶ εἰς τὸ μεγάλο τῆ ἔθνομα νὰ πέμψετε πρὸς τὸν φίλον τῆς Ἑλλάδος τὸν υἱὸν τοῦ Μίρκου Μωτόζαρη. Ταῦτα καὶ μένω.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Μωτόζαρη.

Δοῦλός σας.

Λ. Στανχώω.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἰδ' ἑ. Συνταγ. Στανχώω πρὸς τὴν Φιλόμωσον Ἐταιρείαν τῶν Ἀθηνῶν.

Κύριοι.

Ζάνυθος 14 Μαΐου 1824.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Φιλελληνικῆς ἑταιρείας τῆς Ἀγγλίας παρακαλῶ τὴν Φιλόμωσον ἑταιρείαν τῶν Ἀθηνῶν νὰ πέμψῃ εἰς Λονδίνον κ' ἀνενα νέον ἐνάρετον καὶ εὐφύεστατον διὰ νὰ παιδευθῇ μετ' ἐξοδά τῆς εἰς τῆς παιδείας τὸ ἐντελέστερον σύστημα. Οὗτος, ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς Ἑλλάδα, δελεῖ εἶσθαι ἀρκετὸς νὰ συστήσῃ σχολία ἐπάνω εἰς ἀρχαῖς ὁμοίας.

Ταῦτα καὶ μένω.

Δοῦλός σας.

Λ. Στανχώω.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς *) τοῦ Γιωσοῦφ-πασᾶ πρὸς τοὺς Κατιδες, Μιθτιδες, Γκιζταραγάδες, Μπέιδες, Ἀγάδες, καὶ ἐν γενεὶ εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τὸ φρούριον τῆς Κορώνης.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας, ὁμοῦ καὶ ἐκείνην τῶν Μοθωναίων, εἰς τὰς ὁποίας εὐχαρίστως ἀνέγνωσα τὴν νίκην σας κατὰ τῶν ἀπίστων, οἵτινες δι' ἐφόδῃ εἶχον ἦδη ἐξουσίασει ἐν Κανονοστάσιον καὶ μίαν ὀχυρὰν οἰκίαν τοῦ φερῆσι σας· ἀλλὰ τοὺς ὁποίους ἐσκορπίσατε τέλος πίντων ἀπὸ τὰς θέσεις των, φονεύσαν

*) Ἐπίστανεν τὴν ἐπιστολήν ταύτην, ὁμοῦ καὶ ἄλλην μίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Μοθῶνῃ, τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐμπεριέχουσαν, εἰς πλοῖον Ἰωνικόν, τὸ ὅποιον ἀναχωρῆσαν ἀπὸ τὰ Καστέλλια τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ γαίης διὰ τὴν Κορώνην.

τες ὄχι ὀλίγους, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναγκάσαντες μετ' ἐπισημὴν κατασχύνῃ των νὰ ἀναχωρῆσωσιν. Ἴδον προσέτι νὰ μετ' ἐγράφετε ὅτι ἔχετε φέδον, βλέποντες τοὺς ἀπίστους αὐτοὺς, νὰ συνάζωνται εἰς Καλαμάταν, καὶ νὰ ἐτοιμάζωνται πάλιν νὰ σὰς κτυπήσωσιν, ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν βόμβους, ἐμπειροὺς πυροβολιστὰς, καὶ ὕλας καυστικὰς, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὰς νέας αὐτὰς δυνάμεις των, εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς στείλω μετ' ἐδῶ εὐρισκόμενα πολεμικὰ πλοῖά μας τριακοσίων ἢ τετρακοσίων ἀνδρῶν βοήθειαν, καὶ διαφόρων ἄλλας, ἐκτὸς ψωμίου, τροφᾶς, ἀπὸ τὰς ὁποίας δοκιμάζετε γενικῶς ἄκραν ἔλλειψιν· μία τοιαύτη βοήθεια νὰ δίδεται εἰς ἀνδρᾶς ὅτι λογιῆς εἴσθε σεῖς, εἶναι ἀναμφισβότως ἰερόν καὶ ἀπαραίτητον ἐκάστη Μισσηλμάνη χρέος· εἶναι δὲ παρόμοιον μετ' ὁποῖον κάθε Τούρκος εὐλαβῆς ἔχει χρέος νὰ κάμῃ πεντάκις τῆς ἡμέρας τὴν πρὸς τὸν Μωάμεθ προσευχὴν ταύτην ὥστε δὲν μένει οὐδεμία ἀμφισβολία, ὅτι προθύμως ἤθελον σὰς ἐξαποστείλῃ πᾶν ὅτι μετ' ἐζητεῖτε, ἀν τὰ ἐδῶ εὐρισκόμενα κατὰδίάμας δὲν ἤθελον ἀναχωρῆσαι πρὸ δύο ἡμερῶν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς προὔπαντησιν τοῦ ἀπὸ Αἰγύπτου ἐρχομένου στόλου μας· μείνατε μετ' ὅλον τοῦτο ἡσυχοὶ διότι οἱ ἀπίστοι ὄχι μόνον δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ σὰς πολεμήσωσιν, ἀλλ' εὐρίσκονται μάλιστα εἰς ἀμυχανίαν τοῦ νὰ καταφύγωσι διὰ νὰ διασωθῶσιν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πληροφρονηθῆτε καλῆτερον περὶ τῶν λεγομένων μου, μάθετε ὅτι ὁ Ἰμπραϊμ-πασᾶς, υἱὸς τοῦ Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου, ψηφισθεὶς ἀρχηγὸς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ διοικητῆς τῆς Πελοποννήσου, ἐρχεται μετ' αὐτὸν πολὺ ἐνταῦθα, φέρων εἰς διακόσια φορτηγὰ πλοῖα πεντηκοντα χιλιάδας ἐκλεκτὸν στρατεύμα, μετ' ἀκαταμέτρητα πολεμικὰ καὶ τροφίμα ἐφόδια, καὶ ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος, ἐνδυναμωθείς καὶ μετ' ἄλλα δώδεκα πολεμικὰ πλοῖα, σταλθέντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μέλλει νὰ συντρεφεύσῃ ὅλας αὐτὰς τὰς δυνάμεις ἐμὴς εἰς τὸν Μωρέαν. Ἄς σὰς ᾖναι προσέτι γνωστὸν ὅτι ὁ Δρεβίτ-πασᾶς, ἔχων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν

αντι τὸν Μωκίς-πασα, Ὁμέρ-πασα καὶ πολλοὺς ἄλλους περιφήμες ἀρχηγούς θέλει ἐκστρατεύσει κατὰ τῶν Σαλώνων καὶ Λοιδωρικῆς· ὁ δὲ περιφήμες Σκόδρα-πασας θέλει μεταχειρισθῆ ὅλας τῆς δυνάμεις διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὸ Μεσολόγγι καὶ Ἀνατολικὸν· καὶ εἰς διάστημα δέκα ἢ δέκα-πέντε ἡμερῶν ὅλαι αὐταὶ αἱ δυνάμεις καὶ μεγάλαι προπαρασκευαὶ θέλῃσι βαλθῆ εἰς κινήσιν. Στοχασθῆτε λοιπὸν ἂν οἱ ἄπιστοι, κἂν τὸ φαντάζονται, νὰ κτυπήσῃν τὴν Κορώνην, ἐν ᾧ κινδυνεύει ἡ ἰδιαύτων ὑπαρξίς.

Μείνατε λοιπὸν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι.

Τῆ 19 τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζάν.

Ὁ Γισούφ-πασας ἀποδύλεται μὲ τὴν γαφῆντι ταύτην εἰς τὸ νὰ ἐνθάρρυνῃ τοὺς Τούρκους τῆς Κορώνης· ἄς παρατηρήσωμεν μὲ ὅλον τοῦτο ὅτι οἱ ἐχθροὶ μας ἐτοιμάζονται ὀλονένα διὰ νὰ μᾶς πολεμήσωσι, μὲ ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἀμφισβηλία ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντι νὰ ἀδιαφορῶσι περὶ τῶν ἐχθρῶν τούτων ἐτοιμασιῶν, ἐπιθυμοῦν πάντοτε νὰ μετρώσι τὰς δυνάμεις των μὲ ἐκείνας τῶν Τούρκων· αἱ μέχρι τούδε πρόοδοι εἰς τοὺς πολέμους μας ἀρκετὰ μᾶς ἐνεθάρρυναν διὰ νὰ μὴν φοδῶμεθα τοιαύτας δυνάμεις, μὲ τὰς ὁποίας ἡ Πόρτα μᾶς φοβερίζει.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐνωμ. Ἐπαρχ. τῆς Ἀμερικῆς τῆ 17 Φεβρ. 1284.

Εἰς κάθε μέρος τῶν ἐπαρχιῶν μας ἤρχισαν νὰ γίνωνται διάφορα ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συνεισφοραὶ· νέοι τινες πλούσιοι εἰς τὴν νέαν Ἰσπανίαν διακόπτοντες μέρος ἀπὸ τὰ ὅποια οἱ συγγενεῖς των ἔστειλον εἰς αὐτοὺς πρὸς διασκέδασίν των ἔξοδα, κατέβαλον 750 Ἰσπανικὰ τάλ. ἕνας κανονηγὸς (fabricant de canons) ἐπρόσφερον ἐν κανόνι 42 λιτρῶν, ὀψλισμένον μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα· ἕνας γέρον, ὅστις ἐστρατήγει εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπαναστάσεως συνεισέφερε καὶ οὗτος 2000 ἄρα γῆς· ὅλα δὲ τὰ κοινὰ γραφεῖα εἰς Βοστόν κρατοῦν ἀνοι-

κτὸν τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν συνδρομητῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ὅλοι τῶν ἐνοσιῶν οἱ ἐφημέριοι.

Ὁ Κύριος Οὐδέσπστερ, εἰς τῶν σημαντικωτέρων μελῶν τοῦ Συνεδρῆ τῆς ἐπαρχίας Μασακουσέτης, ἥτις προτεῖνται εἶναι τὴν Βοστόν, ἐπρόβαλεν εἰς τὴν Συνέλευσιν (καθὼς ἤμπορεῖ ὁ καθείς νὰ τὸ παρατηρήσῃ καὶ εἰς τὰς κοινὰς ἐφημερίδας) νὰ σταλθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπίσημος τῶν Ἀμερικανῶν Τοποτηρητῆς διὰ νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων Δημοκρατιῶν σχέσεις, καθ' ὃν τρόπον εἶχε γίνῃ καὶ μετὰ τῆς Μεσημριανῆς Ἀμερικῆς· ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅτι ὁ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐθνισιασμός εἶναι γενικὸς, βλέποντες ὅμως ὅτι αἱ Ἐνωμένοι ἐπαρχιαὶ δὲν θέλῃν ὑποφείναι νὰ ἀνακατωθῇ ἄλλη τις δύναμις εἰς τῆς Μεσημριανῆς Ἀμερικῆς τὰ πράγματα, καθὼς πᾶς τις ἐνασχῶς βλέπει τοῦτο εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ Προέδρου των, δὲν ἐνεκρίναμεν νὰ ἀνοιξώμεν εἰς μίαν ἐπαρχίαν τῆς Ἑνσῶπης μεσιτείας, διὰ τὰς ὁποίας ἠθέλαμεν κατηγορηθῆ, ὅτι σκοπεύομεν τάχα νὰ προσαρμόσωμεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τῆς Διοικήσεώς μας τὸ σύστημα, καὶ νὰ ὑποπέσωμεν τέλος εἰς ἐμπροσθεύματα ἀνοικεία διὰ τὰ συμφέροντά μας, καὶ αὐδεμίας ὠφελείας πρὸς ἐνα διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἐν τοσοῦτῳ ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἐγνώρισαν ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ Κυρίου Οὐδέσπστερ ἦτο πολλὰ δίκαιον, καὶ ἐπῆνεσαν τὰ εὐγενῆ τοῦ ἀνδρὸς αἰσθήματα.

Οἱ Ἕλληνες ἄς ἴναι βεβαίαι ὅτι κάθε Ἀμερικανὸς τρέφει τὸν πλεον ἐνθεσμὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἤθελον. Πρώτως θέλῃσιν εὐρεῖν τοὺς Ἀμερικανούς, οἱ ὅποιοι θέλῃν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνεξαρτησίαν των, καθὼς τώρα αὐτοὶ εἶναι οἱ πρῶτοι, οἵτινες καὶ ἀκωσίως τοῦ Προέδρου των, δημοσίως κηρύττωσι τὴν ἰερὰν τῶν Ἑλλήνων ὑπόθεσιν. Τὰ πλοῖά μας θέλῃν εἰσελθεῖ εἰς τοὺς λιμένας των. Ὀλίγοι δὲ καιροὶ θέλει ἀπερίσει καὶ ἔλλομεν συνδεθῆ μὲ συμφέροντα, ἐν ᾧ τῶρα δὲν ἔχομεν δι' αὐτοὺς εἰμὴ μόνην συμπάθειαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 40

Τιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προκληρῶτα
κατὰ τριμήναιον. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνες

Μεσολόγγιον τῆ 17 Μαΐου 1824.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ.

Νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ Νεαπατρῶν ἔχομεν, ὅτι οἱ εἰς Μαυρῆλα εὐρισκόμενοι ἔχθροι οἱ πρῶτοι ὁποῦ ἦτον, καὶ οἱ ὕστεροι ὁποῦ ἦλθον μετ' ἑνα ἀρχηγὸν Ἀλβανὸν Μπαράχον δὲν ὑπερβαῖνον τοὺς πεντακοσίους, καὶ εἰς Ζητούσι εὐρίσκεται ὁ Σιλλιχτάρης τοῦ Δερβίσι πατὶς μετ' ἑτρεῖς περίωυ χιλιάδας, οἱ ὁποῖοι ἦτον διεσπασμένοι εἰς τὰ χωρία ἔξ αἰτίας τῆς κινώλης, ἣ ὁποῖα ἐπιπολάζει εἰς Ζητούσι καὶ Ἀλφισσαι.

Εἰς τὴν Ἀλβανίαν βεβαίωσι πανταχόθεν, ὅτι ἀναβῆ με μεγάλην ὀρμὴν ὁ ἐκθύλιος πόλεμος, καὶ κατ' ἐξοχὴν μεταξὺ τοῦ Οὐμέρ πασιὰ καὶ Σιλλιχτάς πόδα λέγεται μάλιστα, ὅτι ἐπολέμησεν ὁ Οὐμέρ πασιὰς μετὸν Σιλλιχτάρη καὶ ἐνίκηθη τὸ ὁποῖον μιλῶν ὁ Τάης Ἀμπάζης ἐκίνησε μετ' ὅσους ἠδυνήθη ἀπὸ Ἰωλῶνινα πρὸς Βοήθειάν τε.

Περί τοῦ Σκόνδρα καὶ οἱ ἴδιοι ἔχθροι διαφημίζονται, ὅτι δὲν ἔρχεται καὶ ἂν ἔλθῃ, προσθεῖται, τίποτε δὲν θὰ κατορθώσῃ, μάλιστα διὰ δώση περισσοτέραν τέλιμν εἰς τοῦ Ἑλλήνας, ἐπεὶ ὅτ' ἦλθε καὶ πέρυσι, καὶ δὲν κατώρθωσε τίποτε.

Λέγεται ὅτι ὁ Ἰσραὴλ πασιὰς Ἠλιάτας ἐμβασκαρισθῆ εἰς Θεσσαλονικὴν εἰς τὰ ἔχθρη καὶ παραβία, καὶ ἔως πενήντα ἔξ αὐτῶν εὐρίσκονται ἀραμένα εἰς Σηλίδαν, καὶ ἐπαπειλοῦσι τὴν Βυρῖσπον, ἣ ὁποῖα εὐρίσκεται τῶντι εἰς κίνδυνον.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ

Βαλτιμέριον τῆς Ἀμερικῆς τὴν 17 Φεβρ. 1824.

Ὁ Ἑλληνικὸς χορὸς.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ἐν Βαλτιμοριῶ Ἑλληνικὸν χορὸν, εἰς εἶναι καὶ ὁ Στρατηγὸς Δεδερῶ, ὁ ἐκ τῆς Κολομβίας, καὶ ὁ Κρίσιος Μάρτι, υἱὸς τοῦ ἐσχάτου Βασιλέως τῆς Νεασόλεως.

Ἐλθόντων τῶν εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν (κάμερον) ἔλασπε παρῶν, ἑνα Μεγалоπρεπῆ Στανζῶ τῆς Ανατολικῆς Ἑλλήσιας, ἐσχημεριζέον ἀπὸ διαρκῆ βότα, καὶ ἰστάμενον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Δυτικῆ τῆς αἰθούσης μετῶν. Ὁλόγυρα εἰς τὸν Στανζῶ ἦσαν περιγεγραμμένα πῖ ἐνδοξοῖ τοῦ Κωνσταντινου πόγοι " Во τѣмъ τѣ σηмею вѣка ! ", Ἄντικε τοῦ Στανζῶ ἐστέκτο καὶ ἀκρῆμινον ὑποστήμημα ὁ Ἀνδρῖα τοῦ Μότςαση, τοῦ Ἡρώς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως πολεμῶν ἐν σῶμα Ὀθωμανῶν, ἐνδοξῶ ἐφρονέθη. Ὁλόγυρα εἰς τοῦ τοῖχος ἦσαν γεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν παλιῶν καὶ νέων Ἑλλήνων, οἵτινες διεφθέρωσθησαν διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα τῶν ἐκδουλεύσεις ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ ἐδάφους ἐφαινετο ἡ Λύρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ περιγύρωθεν ὡς ἐν κύκλῳ ἣ ἐπιγραφή αὐτῆ.

Τῆ 25 Ἀπριλλ. 1821 ἡμέρα τῆς διασηρῶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμῖσι ὥρας, πρὶν εἰσεῖτι ὁ χορὸς ἀναρχῆ, ἐκάθισε πρὸς ἀριστερῶν.

τοῦ ἀνδριάντος ὁ Κύριος Κάρολος Καροτὸν, ἀ-
νήρ ὀδομήχοντα ἐξ ἔθδν, καὶ ὁ μόνος εἰσέτι ζῶν
ἐκ τῶν τριῶν ἐπισήμων, οἵτινες ἐστάθησαν οἱ ἀρ-
χηγοὶ τῆς διακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας, διὰ
τὴν στεφάνωσιν τὸν Μπότζαρην. Πρὸς δὲ ἀ-
ρίστερον τὴν ἐστάθη ὁ Κύριος Ἰουδῶν, ὑπο-
χιλίαρχος τοῦ Βαλτημορ. θ.

Ἐν αὐτοῖς ἐπιστάται εἰσῆρχοντο ἀνὰ δύο εἰς
τὴν αἰθούσαν, ἡ Μυσικὴ ἐβάλλε τὸ Φούλιον ἄσμα
τοῦ Οὐδασινίκτην ἐσπορορενέτο δὲ παῖς τις
Ἕλλην, ὄνομαζόμενος Γεωργίου Καλσοκορέσης
ἐκ Χ θ, ὁστις ἀδ' οὐ οἱ ἐξέλελθοι τὴν ἐδουέ-
θησαν εἰς Χ θ, εὐ-ος πιασθεῖς μετὰ τῶν
γονέων τῶν καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀχιλλώ-
τος, ἐφῆθη εἰς Σμύρνην ἀπελευθερώσας ὁ
αὐτὸν εἰς ἐκ τῶν εἰσὶ Πρωξένων, τὸν ἐστει-
λέν εἰς ἐν πλοῖον τοῦ Βαλτημορὸν εὐδυσκό-
μενον εἰς τὴν λιμῆνα, καὶ οὕτω κατήντησε
νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Παρήρησιασθεῖς
οὗτος λοιπὸν μετὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ τόπητος,
ἔδαστα εἰς χεῖρας στέφανον ἀπὸ δάφνης πρὸς
δὲ ἀριστερῶν τῶν ἐστέκετο παιδίον Ἀμερικανόν,
τῆς αὐτῆς περιπέθ ἡλικίας. Ὅταν δὲ ἐρθα-
σεν ἡ ὄψις τῆς λιτανείας, ὁ Κύριος Κάρολος
ἐσηκώθη ὄρθιος, ἡ Μυσικὴ ἔπαυσεν, ὁ δὲ στέ-
φανὸς ἐγχειρισθεῖς παρὰ τοῦ παιδὸς εἰς τὸν
στράτηγον Χίσπερ, τὸν πάλτον ἐκ τῶν ἐπι-
στατῶν, ἔδωκε παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον
Κάρολον· οὗτο δὲ παραλαβὼν αὐτὸν ἐξεφῶ-
νησε μ' ἀνὸρμιλίαν.

Ἡ δευτέρα αἰτία ἦτον περιενδυμένη με-
γάλην σημαίαν, ἔχουσαν τὰ χρώματα τῆς
πολεμικῆς ἀλατσίης σημαίας, καὶ δεμένην
μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὥστε ἐσκέπαζε καὶ ἐστάλιζε τὸν
τοῖχον καὶ τὸν ὄθλον. Εἰς τὸ ἔδαφος ἀπέ-
παιτι τῆς ἀρχήστιας ἐφάνετο εἰς διαφανὲς ὁ
Μπότζαρης, διασπασπίζων τὸ Γερμανικὸν στρα-
τῶσενον, βαπτῶν εἰς χεῖρας τὴν σημαίαν τοῦ
Σταυροῦ, καὶ ὀδηγῶν καὶ ἐναρμόνιον τοὺς στρα-
τιῶτας, οἱ ὅποιοι ἔτρεχον ἀπὸ ὀπίσω τῆ,
καταφρονούντες τῶν ὀρεινῶν τοποθεσιῶν τὸ δύ-
σβατον· πλὴν χερμηλὰ ἦσαν τυπωμένοι με-
γάλως χαρκατῆζας, περικυκλωμένους ἀπὸ στέ-
φανον δάφνης καὶ κυπρίστια, λόγοι τικς σπε-

θεμένοι ἐπὶ τοῦτο παρὰ τοῦ Κυρίου Ι. Χ. Β.
Λατρός θη.

Τότε ὁ Κύριος Κάρολος ἔδαλε τὸν στέ-
φανον ἐπίνω εἰς τὸν Ἀνδριάντα τοῦ Μπότζα-
ρη, ἡ δὲ Σιλπιγιῆς ἐβάλλε τὴν πρὸς κλη-
σιν τῆς Νίκης. Μετὰ τὸ στεφάνωμα,
ὁ Κύριος Φρικ, εἰς τῶν ἐπιστατῶν, διεσκό-
πισε μίαν ὄδην συνθεμένην παρὰ τοῦ ἰδίου δι-
αίτην τὴν περιστάσιν· ἡ δὲ Μυσικὴ ἐβάλλε
τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κολομζίας. Μετὰ τοῦτο
λαβὼν ὁ Στρατηγὸς Χίσπερ ἐκ τῆς χειρὸς τὸν
ρηθέντα παιδα Καλσοκορέσην, καὶ παρήρησιασας
αὐτὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἔλαθεν αἰτίαν νὰ ὀ-
μιλήσῃ ἀρκετοὺς ὑπὲρ Ἑλλήνων λόγους, δι-
ὼν πάντα ἐκίνησεν εἰς συμπάθειαν. Ἀπὸ
τὸ ἐν μέρος ὄλων τούτων τῶν παριστανομένων
ἴσαστο ἡ σημαία τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ δὲ τὸ
ἄλλο ἡ τῶν Ἑνωμένων ἐπασχιῶν· πλησίον τῆς
πρώτης ἦτοτ ἡ σημαία τῆς Κολομζίας, καὶ
ἀκολούθως εἰς τὰ περίε πολλὰ ἄλλα μεγαλο-
πρεπεῖς σημαῖαι τῶν διαφόρων Πολεμικῶν τῆς
πόλεως σωματίων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσας
ἦσαν τοποθετημένα κατὰ γερμανὴν διέφορα το-
λεμικὰ τρέπαια, φέροντα ἐπὶ κορυφῆς τῆς
Ἑλευθερίας τὰ σύμβολα· κύκλωθεν δὲ ὁ
λων τούτων ἦτον γεγραμμένον

Ubi Libertas, ibi Patria. *)

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος χαιρουνται σῆ-
μερον τὸ φιλελεύθερον Πολίτευμα τῆς Πατρι-
στικῶν, τὸ ὁποῖον ἐγγυεῖται εἰς αὐτοὺς τὴν
πολιτικὴν ὑπαρξίν, καὶ ἀνεξαρτησίαν τῶν. Εἶναι
ἄμφοι πολλοὶ μεταξὺ αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ζητοῦν
νὰ συστήσωσιν ἄλλα εἶδη Διοικήσεων, ἀποδύ-
πων ἕκαστος εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμβέζον·
ὅσοι δηλαδὴ διφοῦν διὰ πρῶτομα, διὰ τίτλης
καὶ διὰ χρήματα, ἐπιθυμοῦν νὰ συστήσωσι
τὸ μοναρχικὸν κράτος, ἄλλοι πάλιν δι' ἄλλα
τέλητων, θέλωσι τὴν Ἀριστοκρατίαν, καὶ
ὀλίγοι μόνον οἱ ὅποιοι ἐλπίζουσι ὅτι εἶναι
οἱ καλῆτεροι Πατριῶται) ἐπιθυμοῦν τὰ καλὰ

*) Ὅπου Ἑλευθερία ἐκεῖ καὶ Πατρις.

τῆς Δημοκρατικῆς πολιτείας, τὰ ὅποια ἢ Ἐλ-
βετία, καὶ τῆς Ἀμερικῆς αἱ Ἐνωμέναι ἑσπα-
ρχαὶ χαίρονται σήμερον.

Κάμνοντες μερικῶς περὶ τούτων σκέψεις,
ὅς μᾶς συγχωρηθῆναι ἐκέλευμεν περὶ τῆς τοῦ
ῥρθοῦ λόγου Διοικήσεως ἰδέαστινας,
κηρύττοντες μετὰ ὑψηλῆς φωνῆς, ὅτι δὲν
πρέπει ὅταν μέλλωμεν νὰ λαλήσωμεν τι εἰς
τοὺς λαοὺς, νὰ ὁμιλῶμεν πρὸς αὐτοὺς,
καθὼς εἰς τὰ μικρὰ παῖδια· διότι μὲ τὸν
τρόπον τούτον δὲν κατορθώνομεν ἄλλο τι,
εἰμὴ νὰ τὸν ἐρεθίζωμεν εἰς θυμὸν· ἀλλ εἴ-
ναι πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν καθὼς εἰς ἕνα νέον,
ὁ ὅποιος ἀγκαλὰ πεπλανημένος, εἶναι ὅ-
μως εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῆ τὰ ὀρθὰ φρο-
νήματα καὶ νὰ συλλάβῃ καὶ τὰς ὁποίας
ἠθέλετι τοῦ ἐμπνεύσει σωτηριώδεις ἰδέας.

Πολλοὺς ἀνδρας, οἱ ὅποιοι διέπνευον εἰς
τὸν κακίον διὰ τὴν ἀγχινόαντων, διὰ τὰ ὅ-
ποια ἐκπλήρωσαν ὑπερηγήματα εἰς τὸν πολι-
τικὸν βίον, διὰ τὰς εἰς τὰ κεινὰ πράγμα-
τα ἐκδηλεύσεις των, καὶ δι' αὐτὴν τῶν ἡθῶν των
τὴν σεμνότητα, πάλαι, λέγω, τοιοῦτος ἀν-
δρας ἠκούσαμεν πολλάκις νὰ ἐκφράζονται μὲ τὸν
ἑφεξῆς τρόπον. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν
νὰ διοικηθῶσιν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς
διαφιλονεικῆσεις τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ
ἄλλου, καὶ μετ' αἰτίας καὶ ἐπιτετη-
θευμένας λέξεις; ἀρκεῖ τὰ χυατὰς
νὰ ἀνακαλυφθῶσι κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον αἰσπάται; ὅχι· αἰσπά-
ται δὲν ἢ μποροῦν κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον νὰ λειψῶσι τὰ πράγμα-
τα τοιοιτοτρόπως δὲν ἀναλύονται,
καὶ εἰς τῆς ἀληθείας τοὺς ὑπολογι-
σμοὺς δὲν ὑποπέπτωσι· τί ποιη-
τέον λοιπὸν; εἰς μόνον τὸ λογι-
κὸν θέλομεν δώσει τὸ δικαίωμα
νὰ διοικῆ; μάλιστα! τὸ λογικὸν, ὁ ὀρ-
θὸς λόγος, θέλει διοικῆσαι· θέλει λάθει τὸ
λογικὸν αὐτὴν τὴν προπέτειαν, διότι μετε-
χειρίσθη ἕως τώρα μεγίστην ὑπομενήν. Τὸ
πρὸ τοσούτων αἰῶνων ἐκθρονισθὲν θεῖον τοῦτο
ἄστρον, θέλει εἰσελθεῖ πάλιν εἰς τὸ βασιλείου-

3
την. Τὸ λογικὸν βέβαια θέλει διοικῆσαι,
ἀλλὰ ποῖον; ἢ παραλογία; Δυστυχία εἴκει
τῷ ὄντι νὰ ζῆ τις ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου τὴν
Διοίκησιν!! Τίς εἶναι ὁ Διοικητὴς τοῦ ἀν-
θρώπου; ἢ κατὰ τι ἄλλο παρὰ κατὰ τὸ λογικὸν
διαφέρει οὗτος ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὰ λοιπὰ δημι-
ουργήματα; Περιπατοῦντες λοιπὸν τὴν ὀρθὴν
τοῦ λογικοῦ ὁδὸν, εἰς αὐτὰς τοῦ θεοῦ τὰς
διαταγὰς περιπατῶμεν· καὶ ὅταν ἀπὸ αὐτῆν
ἀποπλανώμεθα, αὐτὴν πρέπει πάλιν καὶ νὰ
ζητήσωμεν. Ποῖος ἐγέννησε τὴν ἀπάτην,
ὁ θεὸς, ἢ ὁ ἄνθρωπος; εἰς ὅλον τοῦ παντός τὸ
σύστημα εἶναι πισιδηλον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι
ταύτης ὁ αἴτιος· μόνος ὁ ἄνθρωπος μετήλλα-
ξε τὰ ἔργα τοῦ Δημιουργοῦ τὰ ὅποια εἶναι ὅλα
καθαρὰ Ἀλήθεια· ἀποδιώκοντες λοιπὸν τὴν
ἀπάτην, εὐρίσκομεν τὴν ἀλήθειαν, ἤτοι τὸν
ὀρθὸν λόγον, ὅστις εἶναι ὅλος πλάσμα θεοῦ·
ὁ ὀρθὸς λόγος εἶναι ἡ καθαρὰ καὶ σωτή-
ριος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ὁδὸς, καθ' ὃν
τρόπον ὁ διδάσκαλος τῆς Ῥωμαϊκῆς εὐγλωτ-
τίας Κικέρων ἐξωγράφει τὴν εἰκόνα τῆς Ἰδῆ
λοιπὸν τὸ μέσον, δι' οὗ πρέπει ὁ ἄνθρωπος
νὰ ὀδηγῆται εἰς τὰς κοινὰς καὶ ἰδιαιτέρας
πράξεις τῆς Ἰδῆ· Ἰδοὺ τί τὸν κατασταίνει ὄντως ἄν-
θρωπον, καὶ κανονίζει τὸν θεόμενον τῆς ζωῆς τῆς
ὀρθῆς· μὲ ποῖον δικαίωμα λοιπὸν πρέπει τὸ
λογικὸν τοῦ ἐνὸς νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸ τοῦ
ἄλλου; Ὅταν ἦναι ὁ λόγος περὶ ἀξιωματῶν
καὶ ἀρχῶν, πρέπει πάντοτε μετὰ μεγίστης
προσοχῆς νὰ ἐρευνῶμεν, ποῖαι πράξεις εἶναι σύμ-
φωνοι μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ ὅταν ἀ-
κριβῶς πληροφορηθῶμεν περὶ τούτου, τότε νὰ
ὑποχωρῶμεν τοῦ ἀρχεῖν τὸ δικαίωμα· ὅν δὲ
τυχὸν ἠθέλομεν ἀπατηθῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν μας,
καθὼς πολλάκις συμβαίνει, εὐκόλως θέλομεν
ἢμπορεῖ τότε νὰ ἐνοῶμεν τὴν ἀπάτην καὶ νὰ
ἀνακαλύπτωμεν τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν ἔχο-
μεν πλέον, ὡς ἄλλοτε οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν νύμ-
φην Αἰγαιρείαν, οὔτε τοῦ Μωάμεθ τὴν περι-
στερὰν, οὔτε τοῦ Σωκράτους τὸ δαιμόνιον, ἀλλ'
οὔτε τόσα ἄλλα διάφορα ἔντεχνα πράγματα,
τὰ ὅποια τότε τὰ εἶχον διὰ τῶσων βέβαια·
εἶθε δὲ πάντοτε τοιαῦτα πράγματα νὰ χάνο-

μεν! ἀλλ' ἄς ἴδωμεν πρὸς ποίους λαοὺς παρέσταναν τοὺς πλαστοὺς τούτους Θεοὺς; οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Νημᾶ δὲν ἦσαν, εἰμὴ διάφοροι ληστῆαι, τοὺς ὁποίους ὁ Ῥωμῆλος εἶχε συνάξει. Καὶ πῶς κατήντησαν, διότι ἐνεπιστεύθησαν εἰς τοσοῦτην ἀθλίαν δαυματοποιεῖν; ὁ πλὸν δεισιδαίμων τοῦ Κόσμου λαός. Αναγνώσατε τὸν Ἰστορὸν Τίτιον, καὶ θέλετε ἰδεῖν εἰς τὸ χροσὸν ἐκεῖνο συναζᾶρι πλῆθος ἀπὸ τοιαῦτα δαύματα. Ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης κατήντησε τέλος πάντων ἐξ αἰτίας τῆς Φαντασμογονίας ταύτης νὰ γελᾷ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ τὰ ὅσα ἐπίστευε· μόνον μέσον δι' οὗ διαφθεύονται τὰ ἦθη τῶν λαῶν.

Ἄς ἴδωμεν τώρα καὶ τὸν Μωάμεθ, εἰ ποίους ἐκήρυξε καὶ κατέπεισε νὰ πιστεύσῃν τὰ τόσον φανερά ψεῖματά τε; εἰς ποίαν ἐλευσίην κατάστασιν ἔφερε τοὺς ἀνθρώπων; οἱ ὅποιοι ἔχον τὴν δυστυχίαν νὰ τὸν πιστεύωσιν; ὅποια εἶναι τὰ ἦθη καὶ ἡ ἱθικὴ κατάστασις τῶν ἐχθρῶν μας Μωαμεθάνων; μὲ τί φρογίον ἀπάτης κατεβάρυνεν ὁ πλάνος οὗτος τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα; Ἄς ὑποθέσωμεν ἕμωι τὴν ἀπαίρεσιν τοῦ ὁσθίου λόγου μεταξὺ τούτων πᾶν ἀνθρώπων· ἤθελε τίς τοὺς ἰδεῖν τότε ὄχι νὰ λυπῶνται ὅτι ἐστερήθησαν τὰ τόσον ὀλέθρια δόγματα, ἀλλὰ μάλιστα νὰ πασχίσῃν παρευθῆ; νὰ καθαρίσωσι τὸ λογικὸν καὶ τὴν Διοίκησιν των· αὕτη δὲ ἡ καθαρότης διὰ ἁπλοῦς, καθὼς καὶ ἡ ἀπάτη, ἥτις μωραίνει τοὺς ἀνθρώπων, καὶ τοὺς φέρεε τέλος εἰς τῆς θωλείας τὴν κατάστασιν· διότι ἡ μωρία καὶ ὁ δευποτισμὸς, ὄντες φύσει σύμμαχοι διδοσι πάντοτε πρὸς ἀλλήλους χεῖρα βοηθείας. Ἀλλ' ἄς ἐπιστρέψωμεν τὸν λόγον, καὶ ἄς ἴδωμεν τί ἔγιναν οἱ παλαιὶ λαοὶ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐλείπεν ἡ ἀπάτη, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Νόμοι εἶχον διὰ σύστημα τὸν ὁσθῖον λόγον, καὶ νομοθέται ἐστάθησαν ὅσοι διεφθμισθῆσαν διὰ τὰς συμφωνίας, μετὸν ὁσθῖον λόγον πράξεις των; ὅποια χηρῶτα ἄφησαν ὀπίσω των; ὅποιοι τῶν βασιῶν εἰς τὴν ἰστέραν; Ἄς παρατηρήσωμεν εἰς τὰς ἡμέρας μας τὴν Ἀγγλίαν, τὰς Ἐνωμένας ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς

καὶ τὴν Ἑλβετίαν. Εἰς αὐτὰς δὲν βλέπει τις πρὸς κρυφίους ἀπεσταλμένους, οἱ ὅποιοι νὰ ἐκατέθησαν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, ἢ νὰ ἐξήλθον ἀπὸ τὴν γῆν· μόνον τὸ λογικὸν βλέπει τις ἐκεῖ, μόνον τὸ δῶρον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς εἰς μόνον τὸν ἀνθρώπων ἐνεκλεψε νὰ δάσῃ· αὐτὸ διατάττει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέγη τὰ πάντα, αὐτὸ προεδρεύει εἰς πάντα· οθεν καὶ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα κατήντησαν νὰ φθίσῃν εἰς τὴν ὑλιστικὴν τοῦ ἐξευγενισμοῦ βαθμὸν, καὶ εἰς τὴν εἰρηρικὴν καὶ ἀθῶαν εὐδαιμονίαν. Δὲν βλέπει τις εἰς τὰ μέγη ἐκεῖνα τὰς διανομὰς, τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀξιωματικῶν νὰ γίνωνται καθὼς εἰς; ἀλλὰ μέγη, μετὰ τὸν ὅσον ὥστε οἱ δεχόμενοι ταῦτα νὰ ἀποκατασταῶνται περὶ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, προφατιζόμενοι νὰ διατηρήσωσι ταύτην καλῆτερον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Συγκρίνοντες μ' ὅλον τούτο τοὺς ἐπιφορτισθέντας ἢ ἐλευθερωθέντας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τούτου λαοὺς, θέλωμεν κρίνει ταύτην τὴν ἀγέλιαν, χωρὶς πρὸς νὰ ἀσπαρῶμεν· διότι δὲν εἶναι ἄλλο εἰρὴν παράπικον τῆς ἐκπνεύσεως ἀριστοκρατίας, καὶ προσκλήσει αὐτῆς εἰς τοὺς παραιτηθέντας βωμούς τῆς.

Ἄς ἀσῆσωμεν τὸ λογικὸν νὰ ἐνεργῇ, ἄς τὸ ἀφήσωμεν νὰ ἐπεκταθῆ, καὶ αὐτὶ νὰ ἐμποδίζωμεν τὰς προόδους, ἄς συνδράμωμεν εἰς τὴν ἐπαιξήσιν τε. Ἀπὸ τὰ μέγρη τούδε ἀποτελέσματα τε ἡμποροῦμεν ἀρκετὰ νὰ πληροφωρηθῶμεν ὅτι τὸ λογικὸν καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ κάθε ἄλλο ἔθνος εἶναι κἀλλιστον καὶ ἐπιωφελέστατον. Τὰ παρελθόντα μᾶ, διδὸν βεβαίαν περὶ τούτου πεπειθισιν. Τῆς παραλογίας τὸ βασίλειον εἶναι ἀρχαίτατον· ἂ παρατηρήσωμεν ὅποια εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τε. Πόθεν προέρχεται ἀποκατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τὴν ὅσον ὁ Κόσμος ταλαιπωρεῖται, καὶ ἀναγκάζεται νὰ ξεμπερδευθῆ, ὡς ἀπὸ φρογίον; ποῖοι εἶναι οἱ ἀξιοτίμητοι αἰτιῶν; Δὲν εἶναι οἱ Γότθοι, οἱ Βιοιγότθοι, καὶ ἄλλοι ἐπὶ διαφόρη ἐννομασίας βάρβαροι, οἱ ὅποιοι πρὸ 1400 ἐτῶν ἐμέλυναν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὰ μόνον δι' ἐκεῖνος αἶξα συστήματά των;

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἰσόμενον φίλλον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 41

Τιμή ἑτησιατάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσκληρατιά
κατὰ γρημηλίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφίλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλίνοσ.

Μεσολόγγιον τῆ 21 Μαΐη 1824.

Ἐσωτερικά.

Ἀπόσπασμα βεβαίωστος ἀπὸ Γαστούνην 11 Μαΐη

Ὁ Κύριος Σισίνης κάμνει τὸ χρέος τε πρὸς τὴν Πατριδα. Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ ἐχθρὸς ἐτοιμάζεται νὰ κάμη ἔξοδον δυνατὴν ἀπὸ Παλαιὰς Πάτρας, διὰ τὸ ὅποιον ἐλάβομεν ἐδῶ βεβαίως πληροφορίας, ὁ Κύριος Σισίνης σφρατολογεῖ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην μὲ μεγάλην δραστηριότητα, διὰ νὰ πιάσῃ τὰς ἀνάγκαις ἴσσεις, καὶ νὰ ματαιώσῃ τὸ σκεδιδιον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτὴ ἕως εἰς τὰς 21 22 τὸ πολὺ ἐμβαίνει εἰς κίνησιν· εἰς τοῦτο ὁ Κύριος Σισίνης, ὄχι μόνον ἐπιληροῖ τὰ πρὸς τὴν Πατριδα χρέη τε, ἀλλ' ἐκτελεῖ καὶ τὰς ῥητάς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως. α' ὅποιαί, καθὼς μαθαίνομεν, ἦλθον πρὸς τὸν ἐπαρχον ταύτης τῆς ἐπικρατείας καὶ πρὸς τὸν ἴδιον.

Μεγάλην εὐχαρίστησιν ἠθέλομεν λάβει ὃν ὁ Κύριος Σισίνης ἠθέλεν ἀρχίσει τέλος πάντων καὶ αὐτὸς νὰ κάμη μίαν φορὰν τὸ χρέος τε· εἶναι ὅμως ἀκατανόητον πρᾶγμα νὰ ἀληθεύσῃ τοῦτο· καὶ πολὺ ὑποπτευόμεθα ὅτι αὐτὸ· ὁ ἀνθρώπος γυρίζει ἀπὸ ὅποιον μέρος τοῦ φύσῃσι ὁ ἄνεμος· ἐπειδὴ εἰμεθα βεβαίως πληροφορημένοι ὅτι αὐτὸς ἔβαλεν εἰς δημοπρασίαν [ἰνκάντο] διάφορα χωρία τῆς Γαστούνης, καὶ τὸ βδελυώτερον, ὅτι ἀπαιτεῖ νὰ ἀνεμάζωνται οἱ υἱοὶ τε μὲ τοὺς Τεθρικοὺς τίπλες· Μιχαήλ μω εἰς Χρυσανθόμω εἰς, κ. τ. λ. Ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δώσῃ φώτισιν

νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησιν μας, καὶ νὰ ζετεινάξῃ ἀπὸ ἐπάνω τὰ τέλος πάντων τὰ τοιαῦτα Τεθρικὰ προνόμια.

Ἐσωτερικά.

Ζάκυνθος. τῆ 13 Μαΐη.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Λάδου Βύρνος ἐπέσθη χθὲς μετὰ τὴν μεσημέριαν εἰς τὰς ὥρας 5 καὶ λεπτὰ 28 εἰς τὸ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον ἢ Φλωρίς, διὰ νὰ μετακινήσῃ εἰς Ἀγγλίαν· ἐγινε δὲ καὶ εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἢ πένθιμος τελετὴ κατὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου. Ὅλα τὰ παρευρεθέντα εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα πλοῖα ὕψωσαν τὴν σημαίαν νεκρώσιμον· ἢ Φλωρίς ἔρριψε 37 κανοναῖς μ' ἂν εἰς κάθε λεπτόν· ἢ ζῶντὸν τοῦ πλοῖου τοῦτο εἶχε βαφῆ μὲ τὸ βαθύ κυανοῦ (γαλιζιο) χρῶμα· ὅλα δὲ τῶν ἐκκλησιῶν τὰ σήμαντρα ἐσήμανον πένθιμω· ἰκανὴν ὤραν.

Τὸ ἀξιόπαινον τοῦτο σῶμα συντροφεύεται ἀπὸ τὸν φιλέλληνα Συνταγματάρχην Στανχωῦσῃ ἢ δὲ Φλωρίς ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Κονδίνον εἰς τὰς 4 ½ ὥρας μετὰ τὸ μεσημέρι.

Ἴδου πότας ἄλλας πείρας ἔχομεν τῆς γενικῆς τῶν Ἀγγλων πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα εὐνοίας, ἧτις καθ' ἡμέραν πολυπλασιάζεται εἰς τὸ φιλιανθρώπων τοῦτο ἔθνος. Ἀμύωνε καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ ἀνταποκριθῶσι μὲ τὴν πρᾶξιν καὶ εἰς τὰς ὑψηλάς ἐλπίδας,

τάς ὁποίας τρέφον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ φίλοι των.

Ἄγγλια. Ἰβδίκ. τῆ 24 Φεβρουαρίου 1824.

Κατ' αὐτάς ἔγινεν εἰς τὸ λαμπρὸν ξενοδοχεῖον τῆς Ἀρκτῆ καὶ τοῦ Στεφάνου λεγόμενον, συμπόσιον συγκείμενον ἀπὸ διαφόρων ἀνδρῶν, ἐπιταυτοῦ συνελθόντας, διὰ νὰ συστήσωσι μιαν ἑταιρείαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Σαφέλκ, ἡ ὁποία συνεργαζομένη καὶ ἀνταποκρινομένη μετὰ τῆς ἐν Λονδίῳ, νὰ ἐφεύρῃ τὰ συμφέροντα μισα τοῦ νὰ γίνωσι διάφοροι ὑπὲρ Ἑλλήνων συνδρομαὶ εἰς τὸν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικρατοῦντα πόλεμον, καὶ νὰ συνεισφέρῃ ὅσον δυνατόν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Παρόντος λοιπὸν τοῦ Κυρίου Βιλιάν Φόσλ Μιδλετων, τοῦ Κορυφαίου ὄλων, ἀπεφασίσθησαν ὁμοφώνως τὰ ἐφεξῆς.

α.) Ὅλοι οἱ πεφωτισμένοι ἄνδρες νὰ ἐγκολπωθῶσι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶναι ἡ πηγὴ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ περιφάνεια πατρὶς τῶν πρὸ τοσαύτων αἰῶνων διαπρεφάντων μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ εὐγενῶς ἀνατεθραμμένοι ἐνθυμούμενοι, αἰσθάνονται πάντῃ ὑψηλὴν τιὰ πνευματικὴν ἀγαλλίαν.

β.) Τὰ φρονήματα καὶ αἰσθήματα παντὸς Ἄγγλι, ὅστις ἐγενήθη ἐλεύθερος, πρέπει νὰ ἴηαι σύμφωνα μετὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἑλλάδος λαῶν, τῶν ἀνδρείων ἀπογόνων τῶν παλαιῶν ἐκείνων μαχητῶν, (ὁποῖοι τῷ ἵντι φαίνονται καὶ τὴν σήμερον) εἰς τὸ νὰ ἀποτεινῶσιν, ἐν τῷ μέσῳ τοιούτων μεγάλων καὶ τρομερῶν δυσκολιῶν, τὸν ἀνυπόφορον ζυγὸν τῶν αἰμοδύρων Τούρκων, καὶ εἰς τὸ νὰ συστήσωσι ἀφ' ἑαυτοῦ των Διοικήσιν ἀνεξάρτητον, καὶ νόμῳ δικαίῳ καὶ ἀξίῳ τοῦ ἔθνους των.

γ.) Νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν καλοθελητῶν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ γενναῖα καὶ αἰσια ἀνδραγαθήματα τῶν Ἡρώων ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους ἕνας ἀπίστος τύραννος κατατρέχει.

δ.) Ἡ ἑταιρεία αὕτη φλεγόμενη ἀπὸ τὰ

τοιαῦτα αἰσθήματα, καὶ ἐμψυχυμένη ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς ἐν Λονδίῳ Φιλελληνικῆς ἑταιρείας, προσκαλεῖ τὴν φιλόφρονα συνδρομὴν ὄλων τῶν μερῶν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Σαφέλκ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐπιφελῆ ταύτην ὑπόθεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐγινεν ἡ παροῦσα Συνέλευσις.

ε.) Οἱ ὑποσημειούμενοι θέλων συνιστῶσι τῆς ἑταιρείας τὰ μέλη, συνεργόμενοι καὶ συμβουλευόμενοι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος· θέλωνσι ἔχει προσέτι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπανξήσωσι κατ' ἀρέσκειαν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς ἑταιρείας.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Ὁ πρὸ ὀλίγων μηνῶν φθάσας εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐγενῆς Κολονέλος Στάνχοπ ἀναχωρεῖ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως τῆς εἰς Ἄγγλιαν, καὶ ἀποχωρετῶν τὸ Πανελλήμιον ἀποτείνει καί τινας λόγους συμβουλευτικούς πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἑλλην. Χρον. ἀρ. 39

Πρέπει νὰ εὐγνωμονῶμεν, δι' ὅσα ἐμψύχως συμβουλευεῖ περὶ τῆς παύσεως τῶν διχονοιῶν· καὶ ἄμποτε οἱ στεναγμοὶ τῶν ἀδίκως σπαραττομένων ἀθῶν θυμάτων νὰ κατασπᾶσιν Οὐρανόθεν τὴν Θεῖαν Οργὴν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς πάντων τῶν δι' ἰδιαιτέρα συμφέροντα ζωογονούντων τῆς διχνοῖας τὰ σπέρματα.

Καταβαίνων ἔπειτα εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν, ἀποφαίνεται ὁ φιλέλλη Κολονέλος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἀνάγκην χρημάτων, καὶ προσπαθεῖ νὰ βεβαιώσῃ ταύτην τὴν γνώμην συγκρινῶν τὴν ἐπὶ Περσῶν κατάστασιν τῆς δημοσίῃς οἰκονομίας τῶν Προσπατόρωνμας, καὶ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τῆς νῦν ἐπαναστάσεως μετ' ἡδὴ ὑπάρχουσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλ' εἰάν δὲν ἀπαυτῶμαι ἐγὼ, τολμῶ νὰ ἐκφωνήσω, ὅτι ἠπατήθη ὁ εὐγενῆς Στάνχοπ εἰς ταύτην τὴν γνώμην. Ἡ Ἑλλὰς ἐτοιμάζεται νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπομένως χρειάζεται στρατεύματα διὰ ξηρᾶς καὶ παράβια διὰ θαλάσσης, τροφὰς καὶ πολε-

μεφθδια δι ἀμφοτέρας τὰς ἐκστρατείας. Ὅσον ὀλιγοχρόνιος καὶ ἂν ἦτον ἡ διατριβή τε εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ἔμαθε καὶ νὰ εἶδεν, ὅτι αἱ καρποφόροι πεδιάδες τῆς Βοιωτίας καὶ Αἰτωλίας ἐχερσώθησαν, διότι τρία ἤδη ἔτη σπειροῦσιν οἱ Ἕλληνες καὶ δὲν φερῶσιν, καὶ αἱ πολυάρθμοι ἀγέλαι τῶν βοῶν καὶ προβάτων ἐξελίπον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μήτε μυκηθμός, μήτε βέλασμα ἀκούεται εἰς τὰς ἐξοχὰς μας. Αἱ τρεῖς πετρώδεις νῆτοι, τῶν ὁποίων οἱ γενναῖοι κάτοικοι ἀνενέωσαν πολλάκις τὰ τρόπαια τῆς Σαλαμῖνος καὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος, ὁποῖα πρῶτοντα ἔχουσι, διὰ νὰ ἀγματώσωσιν ὅσα πλοῖα εἶναι ἰκανὰ νὰ ἀντιπαραταχθῶσιν εἰς τὸν ἀπὸ διακόσια περίπερ πλοῖα συγκείμενον ἐχθρῖκὸν στόλον; ἡ δὲν εἶναι ἰκανὰ, ὅσα χρήματα οἱ πλουσιώτεροι αὐτῶν κάτοικοι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε κατέδαπάνησαν;

Ἡ σύγκρισις τῆς δημοσῆς οἰκονομίας τῆς παρούσης ἐποχῆς μετὰ τὴν ἐπὶ Περσῶν, ἂν δὲν ἀπατώμαι, εἶναι πολλὰ ἐσφαλμένη· ἐπειδὴ ποτὲ εἰς χρηματικὴν κατάστασιν δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῆ ἑλεύθερον ἔθνος μετὰ τετρακοσίων χρόνων ὑψηλῆς τυραννικατῆς δυναστείας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως ἔκαμαν δι' ἐπιχειρήματα μεγάλα, μεγάλα ἔξοδα· ἀλλ' αἱ χρηματικαὶ δυνάμεις, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἦτον μικραὶ, καὶ ἡ φιλοτιμία μεγάλη, καὶ ἀπέκαμαν ὀλίγηρα.

Δὲν ἀνοῦμαι ὅτι εὐρίσκονται εἰσοδήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἀπὸ τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἠμπορεῖ νὰ πληροφορηθῆ τι γίνονται. ὁ Κύριος Σισίνης ἀναφέρων, περὶ τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων, λέγει, τὸν Μηνιατῶν Τη καὶ τὴν ἑπαρχίαν Τη· τοῦτο τὸ Τη πρέπει νὰ τὸ εἶδεν ὁ Κύριος Στάνχεπ καὶ εἰς ἄλλας ἑπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου περιῆλθε, καὶ ἴσως ἐμδῆκεν εἰς περιέργειαν νὰ μάθῃ εἰς τὴν ἐκείσε διατριβὴν τε, πόσα ἐδόθησαν εἰς κοινὰς χρεῖας ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Σάλωνος.

Ὁ τρίτος (λέγει εἰς τὸν ἔσχατον παραγράφον) διὰ νὰ ἀπελπισθῶσιν οἱ προδότες

εἶναι νὰ καθυποτάξῃ τις τοὺς ἀσπαραγας, καὶ νὰ ὀργανίσῃ στρατιὰν „· Εἰς ταύτην τὴν γνώμην εἶμαι καὶ ἐγὼ σύμφωνος, φθάνει ὅμως νὰ δηλῶσῃ ὁ Εὐγενὴς Κολονέλος νὰ ἀλλάξῃ τὴν θέσιν τῶν προδότην τε· πρῶτον πρέπει με φαίνεται “ νὰ ὀργανίσῃ τις στρατιὰν „ καὶ δεύτερον “ νὰ καθυποτάξῃ τοὺς ἀσπαραγας „· με ταύτην τὴν μετάθεσιν ἀπελπιζονται οἱ προδότες. Ἀλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ μάθω, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὀργανισθῆ στρατιὰ χωρὶς χρήματα· ἐπειδὴ αὕτη ἡ μέθοδος εἶναι ἀγνωστος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μ' ὅλον τοῦτο πρέπει νὰ εὐγνωμονῶμεν εἰς τὸν Εὐγενῆ Κολονέλον δι' ὅσα με εὐγενῆ αἰσθήματα φιλανθρωπίας μᾶς συμβουλεύει, καὶ νὰ νομιζώμεν, ὅτι δὲν περιήλθεν ὡς ταχυδρόμος τὴν Ἑλλάδα· πρέπει νὰ εἶμεθα ὅμως βέβαιοι, ὅτι ἤθελε φανῆ πῶς ἀχρησιμώτερος, ἂν Τυνηταὶ διτταγαὶ δὲν τὸν ἠνάγκαζον νὰ ἀποσπασθῆ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν βαβυλωνίων τῶν σκέψων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία θέλει τιμᾶ καὶ μακρόθεν τὰς ἀρετὰς τε, καὶ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ζῆλόν τε.

Γ. Αἰνεῖαν ὁ Σύμβουλος.

Συνέχεια τῆς περὶ τοῦ Ὄρθου λόγου Διοικήσεως (ἴδε τὸ προηγούμενον φύλλον).

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ σεβώμεθα καὶ νὰ περιβάλωμεν τὰ τοιαῦτα συστήματα μόνον καὶ μόνον διότι εἶναι ἔργα τῶν Προπατόρων μας Γότθων καὶ Βισιγότθων· ἐπειδὴ κἀνὲν κἀλὸν εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν ἐπροξένησαν, οὔτε κἀνὲν ἴχνος φωτὸς δὲν ἄφησαν. Δὲν πρέπει, διότι τότε καθεὶς ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ αἱ Γοτθικαὶ οἰκίαι εἰς τὰς ὁποίας μόλις τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ὁ ἀῆρ ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσιν, εἶναι ἄξια λύσεως, διότι ἔπαυσαν, καὶ ἀρχισαν ἤδη νὰ κτιζῶνται ὠραῖαι καὶ μετὰ συμμετρίας οἰκοδομαὶ. Τότε ἤθελέ τις εἰπεῖ, ὅτι διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν Δημοκρατίαν, πρέπει νὰ ἐναγκαλιζώμεθα ὅλας τὰς δι-σειδαιμονίας, διότι εἶναι τὰ προπύργια ταύτης. Οἱ ἀριστοκρατικοὶ πρέπει τότε νὰ εἰ-

καγκαλιζονται την υποκεισιν, διότι αυτή είναι της Αριστοκρατίας το προπύργιον, καθώς η Αριστοκρατία είναι παρομοίως του δεσποτισμού ή ασπίς. Ο ὀρθὸς λόγος ὅμως ἀκακώτερον ὅλας ταύτας τὰς καταχρήσεις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς θρησκείας, διότι ὅλαι τε αἱ πράξεις ἐνεργοῦνται εἰς τὸ φανερόν. Οὗτος ἐκαθάρισε τὴν θρησκείαν ἀπὸ τοσαῦτα τεράστια, καὶ ἀπὸ τόσας μικροπρεπεῖς καὶ μωρὰς ὁδῶς, τὰς ὁποίας ἡ βαρβαρότης τῆς εἶχεν ἐπισωρεύσει ὡς τοσαῦτα ἐπιστηθίματα. Καὶ τί τάχατες ἔπαθεν, ἢ τί δέλει πάθει ἡ θρησκεία καθαρῶς ἀπὸ τοσαύτας καταχρήσεις; πρέπει νὰ ἐλεηνολογώμεν τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνος, οἱ ὅποιοι φρονούσιν, ὅτι διὰ νὰ διοικήσῃ παρ' αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι, πρέπει νὰ μένῃ εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ βέβαια, ἐν ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶν μόνον, τούτῳ δὲν μεταχειρίζεται τὰς λογικὰς δυνάμεις τῆς χρησιμεύει εἰς αὐτοὺς δι' ὅλων τὰ τέλη· εὐθὺς ὅμως ἔταν συντροφευθῆ μετὰ τὸ λογικόν τῆς, τότε εἴπωται εἰς ἀμηχανίαν καὶ δὲν ἤξευθ' ἕν τι τῶν νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν.

Ὅσα λοιπὸν τὸ λογικὸν κατόρθωσε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς θρησκείας, τὰ αὐτὰ δέλει ἐνεργῆσαι καὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Διοικήσεων· διότι τὰ περὶ Διοικήσεων, δι' αὐτοῦ δέλου ἐτι μᾶλλον διασαφηνισθῆ, οἱ ἄνθρωποι δέλου φροντίζει περὶ τούτων μετ' ἐπισημότεραν ἐπιμέλειαν, καὶ δέλου αἰσθάνονται καλλίτερον τὴν προερχομένην ὀφέλειαν. Δὲν δέλου δὲ διαφιλονικεῖ δι' ὅσα ἤθελον γνωρίζει ὡς ἀληθῆ· διότι ὅλα τῆς πολιτικῆς κοινωνίας τὰ συμφέροντα, ἀναφερόμενα ὡς πρὸς τὸν καθ' αὐτὸ σκοπὸν τῶν, δέλου τιμῶνται καλλίτερον, ἢ ὀφέλειά τῶν δέλου γίνεται μᾶλλον ἐπαίσθητῆ, καὶ ἐπομένως ἤθελον βεβαίως διαγωνισθῆ δι' αὐτὰ ταῦτα ἐτι μᾶλλον. εἶναι ἀληθές ὅτι δέλου ἔχει ἄλλα εἶδη διοικήσεων, δέλου εἶναι ὅμως ἐπωδελότερα, διότι δέλου εἶναι πλέον φανερά καὶ εὐλητοτά· καὶ οὗ τὸ ὅσῳ εἶναι δι' ἡμᾶς πλέον συμφερότερον.

Τῶν Διατηρῶν Μεσοπόλεως.

Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει καλλίτερον σύστημα Διοικήσεως, καὶ ζῆειτυχεστέρα, διότι διοικεῖται ἀπὸ νόμους, οἱ ὅποιοι γίνονται μετὰ τὴν πλέον μεγαλητέραν ἀπλότητα, καὶ ἐμπροσθεν εἰς ὅλων τῶν ἀνθρώπων τὰ ὄμματα. Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι, εὐδαιμονέστερα ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος, ὅσῳ τὰ πάντα ἐνεργοῦνται κρυφίως καὶ Αριστοκρατικῶς. Ἡ Ὁλλάνδα καὶ ἡ Ἐλβετία ἀνοῦσι καὶ εὐδαιμονοῦσι τὴν σήμερον, διότι δὲν τιμῶνται πλέον τῆς Βενετίας καὶ Γένοβας τὰ ἀριστοκρατικὰ συστήματα· δέλου δὲ τιμῶνται πανταχοῦ τὰ μέση ἐκεῖνα, ἔθα προτιμᾶται παρακάθετι τοῦ Κοινοῦ ἢ εὐδαιμονία, καὶ ἔθα καταπατοῦνται διὰ μερικῶν ἰδιοτελείας τῶ λαῶ τὰ συμφέροντα.

Ἄλλ' ὦ! πόσον κινδυνεύει ὅσῳ τολμᾷ νὰ διακηρύξῃ τὴν Ἀλήθειαν! Πόσον δέλιον πρᾶγμα εἶναι νὰ ἰσχυρῆται νὰ διαδώσῃ τὸν ὀρθὸν λόγον! Ὡ ὍΡΘΕ ἌΟΓΕ! ἢ καθ' ἡμέρας ἀναπαύεται βλέπονσά τὰ κακὰ νὰ καταπαύονται, καὶ τὴν ἀπάτην νὰ σδύνεται εἰς τὰ μέση ἔθα σὺ βασιλεύεις· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν διατρέχοντες τὸν Κόσμον δὲν βλέπομεν εἰσέτι σχεδὸν ἄλλο, εἰμὴ τῆς ἀπάτης τῆς τὸ βασιλείου.

» Ο ΕΧΩΝ ὍΤΑ ΑΚΟΤΕΙΝ, ΑΚΟΤΕΤΟ.

(λέγει τὸ Εὐαγγέλιον :)

Μεσολόγγι 21 Μαρτίου.

Βεβαιώμεθα ἀπὸ τὰς ἐσχάτας περὶ Ἀλβανίας εἰδήσεις, ὅτι ὁ Ὁμέρ-πασας εὐρίσκειται εἰς ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ τοῦ Σιλιχτάρ-πῶδα, ὁ δὲ Σκόδρα-πασας ἀντὶ νὰ ἐτοιμάζεται διὰ νέαν ἐκστρατείαν ἀναπαύεται εἰς τὴν ἐπικράτειάν τῆ. Οἱ Ἀλβανὶ δὲσημέκει εἰς διαφόρους φατρίας, δὲν σκοπεύουσι πῶς, καθὼς ἀναγγέλει ὁ ἀνταποκριτῆς μας, νὰ μᾶς ἐνοχλήσῃν ἐσέτος· ἀλλ' ἐπιθυμοῦν γενικῶς νὰ ἡσυχάζωσιν εἰς τοὺς τόπους τῶν. Αἱ εἰδήσεις αὗται, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποκομίσωσιν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας νὰ μᾶς ἐνθαρρύνωσιν, καὶ ἀντὶ νὰ φροντιζόμεν πῶς νὰ ὑπερασπισθῶμεν, ὅτ' ὀμῆσωμεν πρὸς βλάβην τῶν ἐχθρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 42

Τιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προκληρωτέα
κατὰ τριμηναίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖν ὀφείλη, τοῖς κλειστοῖς.
Φραγκλῶνος

Μεσολόγγιον τῆ 24 Μαΐε 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Περίοδος Β'. Ἀριθμὸς 30.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ Βαλευτικὸν Σώμα ἀπεδέσισε νὰ ληφθῆ δάνειον ἐξωτερικὸν ἀπὸ τέσσαρα Μιλλιούνια Γάλλοις Ἰσπανικὰ κατὰ τὸν Νόμον ὑπ' Ἀρ. κδ' καὶ ἐπειδὴ τοῦτο τὸ δάνειον ἐσπραγματεύθη εἰς Λονδὸν, καὶ τοῦ ὁποῦτος μέγος ἐρθασεν εἰς Ζάκυνθον. κπ.

Ἐπειδὴ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀπαιτεῖται ἀσφάλεια μετὰ προσοχῆς, καὶ χρῆσις μετὰ φρονήσεως, τῶν ὁποῶν ἢ ἔλλειψις ἐμπορεῖ νὰ βλάψῃ διὰ νὰ προκαταληφθῶσι ταῦτα τὰ ἐνδεχόμενα.

Τὸ Βαλευτικὸν Ἔθεσπίσατο.

Α'. Ἀπὸ τὸ δάνειον τοῦτο νὰ μὴν ἐξοδεύηται μὴδ' ὅσοιός διὰ προγεγονότα ἐξοδα, ἢ λογαριασμοὺς ὁποιοῦν ποιῶν εἶδη.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χρῆσιμῶσαι εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἔθνους, ἐξοδουόμενον μετὰ τὴν ἀπαιτημένην οἰκονομίαν εἰς τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλατταν ἐκστρατείας, καὶ ἄλλας μελλούσας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Γ'. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει παρακατατεθῆ ἐν Ζακύνθῳ ἢ ἐν Σηρίῳ.

Δ'. Ὁρεῖται νὰ δῶθῃ ἢ ἐκ Λονδίνου συστηθεῖσα ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ ἐκ τούτου τοῦ δανείου, ὅπως διατάξῃ ἢ διοικήσῃ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον ἢ γινῆν ὅσακις ἔπρεπεν ἐμφανισθῆ.

νισθῆ ἔγγραφοι ἀποδείξεις τοῦ Βαλευτικοῦ, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Προέδρου, ἢ Ἀντιπροέδρου, καὶ προσυπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Α' ἢ Β' Γραμματέως, καὶ μετ' αὐτῆς σημειώσεις τῶν περὶ τούτου πρακτικῶν ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Βαλευτικοῦ τὰ συγκριτοῦντα τὴν Συνέλευσιν ταύτην καὶ προσυπογεγραμμένη ὁμοίως παρὰ τοῦ Α' ἢ Β' Γραμματέως, καὶ παρήσιαζομένη παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διὰ τοῦ Ἰσπανικοῦ τῆς Οἰκονομίας.

Ε'. Ὁ παρὸν Νόμος ἀναλλοκίωτος φυλαττόμενος κατὰ γράμμα καὶ ἐννοίαν, ἕως ὅτε νὰ ἐξοδευθῆ ὅλον τὸ δάνειον, δημοσιευθεῖς, θέλει κηραχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐν Ἀργεῖ τῆ 27 Ἀπριλίε 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Βασιλικῆς Θεοδώρητος.

Ὁ Α' Γραμματεὺς Ι. Σκανδαλίδης.

Ἐπικυροῦνται.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

Γεώργιος Κωνταριώτης.

Ὁ Πρόσωρ. Γενικ. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Διορίζεται ἢ ἀνατίθεται.

Ἐν Μεσολογγίῳ 22 Μαΐε 1824.

Α. Μυρσοκορόδατος.

Ἀπὸ Ἀργεῖ τῆ 15 Μαΐε 1824.

Τῆ 5 τοῦ τριμήνου, ἔλθον οἱ ἐναντίοι τῆς Διοικήσεως εἰς Κηφισοπόλιν χωρίον ἀπέχον μίαν περίωπον ὄραν ἀπὸ Ἀργεῖ, μετ' ἐν σώματι

400 στρατιωτῶν, ὀδηγούμενον ἀπὸ τὸν Κολιό-
πυλον, Νικήταν καὶ Γενναῖον. Οὗτοι εἶχον
σκοπὸν νὰ διαλύσωσι τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυ-
πλίου, καὶ βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀργεῖτας,
νὰ κυριεύσωσι καὶ τὸ Ἄργος. ἀλλὰ παρεν-
θὺς τὰ ἀπὸ Ῥημελιώτας συνθεμένα στρατεύ-
ματα τῆς Διοικήσεως, ὀδηγούμενα παρὰ τοῦ
ἀντιστρατήγου Ι. Νοταρᾶ, ὤρμησαν ἐναντίον των,
τοὺς ἐκτύπησαν καὶ τοὺς ἐδῶξαν ἀπὸ τὸ χωρεῖν
ἐκεῖνο. ἔζηλον καὶ οἱ πολιορκούμενοι εἰς Ναυ-
πλιον διὰ νὰ πολεμήσωσι τοὺς πολιορκητάς
των Κρανιδιώτας, ὀδηγημένους παρὰ τοῦ Καπ.
Σκούρτη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκτυπήθησαν, καὶ
κακῶς κακῶς ἐπέστρεψαν ὀπίσω. εἰς τὰς μά-
χας ταύτας ἐφονεύθησαν ἕως τεσσαράκοντα
καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη· οἱ περισσότεροι ὅμως
ἀπὸ τῶν ἀντιδιοικητῶν τὸ Σῶμα.

Τῆ 12 τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν εἰς Μύλους πρὸς
βοήθειαν τῶν ἀναστῶν, ἐν σῶμα Πρασιωτῶν
ἀπὸ τριακοσίων, καὶ ἐπίασε τὸ πλῆσιον τῶν
Μύλων πολιορκηστρον. Τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον
καράβι τοῦ Ναυάρχου Μιαούλη, ἐνθα καθε-
δρεύει προσωρινῶς τὸ Ἐκτελεστικόν, ἔρριψεν
ικανᾶς κανονιαῖς ἐναντίον των· αὐτοὶ δὲ πάλιν
ἄδειασαν πολλάκις τὰ τυφέκιά των· συγχρό-
νως ἐκστρατεύει κατὰ τῆς πόλεως μας τὸ ρη-
θὲν τοῦ Κολιόπυλου, Νικήτα καὶ Γενναῖο σῶμα,
ἀλλ' οἱ περὶ τὸν ἀντιστράτηγον Νοταρᾶν γεν-
ναῖοι Ῥημελιῶται, ὀρμήσαντες ἐναντίον των
μὲ μόνον ταῖς φωναῖς τοὺς κατεδίωξαν. Τὸ
αὐτὸ ἔπαθον εἰς Μύλους καὶ οἱ Πρασιῶται·
μάλιστα ἑκατὸν Βηλγάροι μὲ τὸν Κ. Στεφανῆ
ἠνώθησαν μὲ τὸ σῶμα τῆς Διοικήσεως.

Ἐν ᾧ ἐγίνοντο ἐδῶ τὰ τοιαῦτα κινήματα,
ὁ Κολοκοτζάνης μὲ 500 ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς
Τριπολιτζᾶς, καὶ ἐπίασε τὰ Τζιχορφα. ἄρ-
κεται δυνάμεις ὀδηγούμεναι παρὰ τοῦ Ἀρχι-
μандεῖτη Δικαιῆ, τοῦ στρατηγοῦ Λόντη καὶ
Ζαφειόπυλου τὸν ἐκτύπησαν καὶ τὸν ἐδῶξαν.

Ὁ Κύριος Ζαΐμης κινεῖται διὰ τὴν Καρύ-
ταιναν μὲ στρατεύματα· οἱ δὲ Κύριοι Δελι-
γιανναῖοι στέκονται ἀδιάφοροι.

Ταῦτα τὰ συμβάντα ἐμπόδισαν νὰ τελει-
ώσῃν τὰ περὶ δανειῶν ἐπικυρωτικὰ γράμματα,

καὶ νὰ μὴ σταλθῇ ἕως τῆς ὥρας ἐνταῦθα ἡ
ἀναγκαῖα χρηματικὴ βοήθεια.

Πενήντα καράβια εἶναι ἔτιμα νὰ ἐκπλεύ-
σωσιν ἀπὸ τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, καὶ
δὲν περιμένον εἰμὴ τὰ ἀπὸ Ζάκυνθον χρη-
ματα. Μὰ ἐκστρατεία ἀπὸ τετρακισχιλίους
ἐνεργεῖται διὰ νὰ προφθάσῃ τὴν Κρήτην, ἡ
ὅποια ἀκόμη βασιτεῖται.

Ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος εὐρίσκεται εἰς Μι-
τυλήνην.

Ἴδου αἱ εἰδήσεις αὐταὶ μᾶς ἀναγγέλσιν τοὺς
κατὰ τῶν ἀντιπατριωτῶν Φριάμους τῆς Διοι-
κήσεώς μας. Εἰς τὴν Κρισιμωτάτην ταύτην
περίστασιν τὸ Βουλευτικὸν ἐφέβη, μὲ τὴν πλέ-
ον ἀξιώπαινον δραστηριότητα καὶ ἐπιμονήν. Τὸ
τοιούτον ποθητὸν ἀπὸ ὅλης τῆς καλοῦς καὶ
ἀληθεῖς πατριώτας Βουλευτικὸν ἔδειξεν, ὡς πα-
ραστατικὸν τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρως, ὅτι ἕνας λαὸς,
ὅστις ἐπιθυμεῖ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος τε,
ἤμπορεῖ νὰ κατασίλῃ κάθε ἐμπόδιον τὸ ὁ-
πιῶν ἀντίσταται εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τε.

Ἄλλ' ὦ Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος! ἡ Ἱστο-
ρία θέλει σᾶς ἀταμεῖναι διὰ τοὺς μεγάλους
κόπως σας· ἡ Εὐρώπη θέλει σᾶς τιμῆσαι,
καὶ ἡ καρδία κάθε ἐλευθεροῦ Ἑλλήνου θέλει
σᾶς ἀγαπᾶ, ἐν ὅσῳ μένετε σπᾶροὶ εἰς τὰς
ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας ἀποστάσεις σας.
Χρῆστείτε νὰ ἦσθε συνδεδεμένοι μὲ τὸ Ἐκ-
τελεστικὸν Σῶμα, νὰ ἦσθε μία ψυχὴ καὶ μία
καρδία, φλεγόμενοι ἀπὸ τὰ εὐγενῆ αἰσθή-
ματα, τὰ ὅποια χαρακτηρίζουν ἐν ἔθνους ἐλεύθερον.

Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ Σεῖς Ἐκτε-
λεσταὶ τῶν Νόμων μας! Ἐφάνητε ἄξιοι
τῆς Πατρίδος.

Μεσολ.) Μὲ τῆς πλέον ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης τὰ
αἰσθήματα ἀκούμεν ὅτι οἱ ἐν Ὀλλάνδᾳ Φιλέλλη-
νες, καὶ πρὸ πάντων οἱ τοῦ Ἀμστερδὰμ ἀφι-
έωσαν διὰ τὸ ἔθνος μας 7000 φλ. Ὀλλανδικὰ.
Ὁ Κύριος Ἐμμανὴλ Ξένος, ὑπεργὸς τῆς Οἰ-
κονομίας, μᾶς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου. Πρὸς φέ-
ρει λοιπὸν μεγάλας εὐχρηστώσεις τὸ ἔθνος μας
πρὸς τοὺς γενναῖους τούτους Ὀλλανδοὺς διὰ τῶν

αίσθημάτων των τὴν συμπάθειαν, καὶ διὰ τὸν ὑπὲρ ἑλευθερίας ζήλον των

Ὁ ταξαρχοποιὸς Καραϊσκάκης ἀφ' οὗ μὲ διαφόρως τρύπῃς ἐπάσχισε νὰ ἀπεράσῃ εἰς Μιτρώων, ἐκτυπήθη ἀπὸ τοὺς γενναίους στρατηγούς Ῥάγγον καὶ Στεφνάρην, καὶ ἠναγκάσθη νὰ τραβιχθῇ εἰς Καρπυενήσι. μετὰ τὴν καταδραμὴν τὴ ταύτην ἐπιβόσθηε ζητῶν ὑπεράσπισιν παρὰ τοῦ Καπ. Ἀνδρέα Ἰσκη· μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλομεν μάθει τὸ τέλος τῆς συμμαχίας ταύτης.

Ἀφ' οὗ πιστῶς ὁ φιλέλλην Κύριος Βλακαῖρος κατέβησεν εἰς Ἀγγλίαν τοὺς ὑπὲρ Ἑλλάδος φιλελευθέρους σκοποῦσιν τε, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ εἶχεν ἔλθει κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, δευτέραν ἤδη φορὰν ἔφθασεν ἐνταῦθα, καὶ ὡς Πλασάτης τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους, μᾶς δίδει τὴν πλέον χρηστὰς ἐλπίδας ἀπὸ μέρους τῆς πεφωτισμένης Ἀγγλίας. Τὸ φιλελευθέρων ταῦτο ἔθνος τρέφει τὸν πλέον ἔνθερον ζήλον ὑπὲρ τῶν ὑποθέσεων μας, αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλης τῆς Εὐρώπης τὰ πράγματα ἔχουν ἔχει μικρὰν ἐπιρροίαν.

Ναὶ Ἕλληνες! ἡ ὑπόθεσίς μας, ἣτις ἔσυρεν ἐπάνω μας ὅλης τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης τὰ ἔμματα, ἔχει καὶ μεγάλην πολιτικὴν ἐπιρροίαν εἰς τὰ πράγματά της. μεγάλα συμφέροντα ἀνεφάνησαν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκπέψαμεν εἰς τὰ ἔθνη τὴν πολιτικὴν ὑπασχίαν μας, ταῦτα δὲ ἐγεννήθησαν ἢ διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς λαοὺς εὐτυχεῖς, ἢ διὰ νὰ τοὺς ριψώσῃ εἰς ἀπεράντους δυστυχίων ἀβύσσους. Πνέον πάντοτε τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος τὰ φιλελευθέρως καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα, εἶναι τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον συιφώνως μετὰ τῶν Γερμανῶν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς χεῖρα βοηθείας. εἰμεθα βεβαίως πεπεισμένοι, ὅτι πρῶτη ἢ Ἀγγλία καὶ θέλει μᾶς ἀναγνωρίσει ὡς ἀνεξάρτητον ἔθνος. Αὕτη ἐπαρκαματεύθη διὰ τῶν πολιτῶν της δάνεια δι' ἡμᾶς χρήματα, καὶ μετὰ τὴν συγκατένευσε (μὲ ὅλας τὰς ἐναντιότητάς τοῦ Κυρίου Ῥοσὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ

Γὰρ), χωρὶς νὰ παραστήσῃ τὸ παραμικρὸν ἔμπόδιον νὰ μᾶς θεωρήσῃ ὡς ἔθνος. ἐκτὸς δὲ ὅλων τούτων, τὸ Κιπριότικόν τοῦ Σ. Ἰάμες, μετὰ πολλὰς σκέψεις, ἀξίας ἔθνους ἑλευθέρου, ἴδε καὶ ἀνέφερον ὅτι εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ καὶ νὰ ἐπαυξηθῇ ἐν ἀνεξάρτητον ἔθνος πρὸς τὰ Ἀνατολικά τῆς Εὐρώπης μέρη. Ὅσον δὲ ἀπὸ μέρους τῆς ἱεράς συμμαχίας, αὕτη τρέφει μέγιστον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ ζήλον, καὶ προθυμοποιεῖται μεγάλως νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ.

Καὶ Σεῖς, Ἕλληνες! Σεῖς Περίοικοι τοῦ ἔθνους τούτου, ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ὅποιου, ἀναριθμητὸν πλῆθος ἑτερογενῶν εὐχεται πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα! Σεῖς Προὔχοντες τοῦ ἔθνους τούτου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξήλθον οἱ μεγάλοι ἐκείνοι ἄνδρες, οἵτινες μετὰ τοσοῦτων αἰῶνων παρέλευσιν θυμίζονται ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἐξευγενισμένα τῆς Εὐρώπης ἔθνη! εἰς ἐσᾶς, λέγω, Ἀρχηγοὶ! κάμνετε τάχα καὶ Σεῖς τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέη σας; Σεῖς οἱ Πρώτιστοι τοῦ Γένους, πάλιν σᾶς ἐρωτοῦμεν, ἐκπληροῦτε τὸ χρέος σας; ἀλλὰ διατὶ εἴσθε διηρημένοι εἰς φατρίας; Δὲν ἀκούετε τὴν κατασπαρραττομένην φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἢ ὅπως σᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐνωθῆτε, καὶ εἰλικρινῶς νὰ συνδράμητε εἰς τὸν γενικὸν τῆς Ἑλευθερίας σκοπὸν; Διατὶ σεῖς οἱ μεγάλοι λεγόμενοι δὲν βλέπετε πόσα καλὰ καὶ πόσας βοηθείας, ἐν ὅσῳ εἴσθε σεῖς ἐνωμένοι, προσφέρουσιν ὅλα τῆς Εὐρώπης τὰ ἔθνη εἰς τὴν Πατρίδα μας; διατὶ δὲν τὰ βλέπετε; Σᾶς ἐμποδίζουσιν ἴσως εἰς ταῦτα τὰ μικρὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά σας; ἀλλὰ πόσους χροῖους ἔχετε νὰ ζήσετε εἰς αὐτὸν τὸν Κόσμον, ὥστε προτιμᾶτε νὰ καταστραφῇ διὰ τὰς μικροπρεπεῖς ἰδιοτελείας σας ὁλόκληρον ἀπῶν, ἀλλὰ Ῥωμαίων ἔθνος; διατὶ κατασπαράττετε αὐτὴν τὴν ἀγαπημένην Πατρίδα μας διὰ μίαν σκιάν ἀσήμαντον; καὶ θέλετε νὰ ἀφήσετε εἰς τὰ τέκνα σας τὴν αἰώνιον τῆς δουλείας δυστυχίαν; Διατὶ δὲν ἀκούει τις καθύλη ἄλλο τι, παρὰ μόνον τὰς λέξεις, Μαυροκορδατίστας, Κολοκοτρονίστας καὶ τὰ τοιαῦτα; Δὲν πρέσπει,

συμπατριῶται, δὲν πρέπει εἰς τὴν Πατρίδα
 μας νὰ ἤμεθα φατριασταί, καὶ νὰ κρατῶμεν
 τὸ μέρος τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ὅλοι
 νὰ ἤμεθα καθαροὶ πατριῶται, καὶ τῆς Πατρι-
 δος τὸ μέρος νὰ ὑπερασπιζόμεθα. Τὴν κοι-
 νὴν εὐδαιμονίαν, τῆστιν ἐλευθερίαν καὶ ἀνε-
 ξαρτησίαν πρέπει ὅλοι μας μόνον σκοπὸν νὰ
 ἔχωμεν. Διὰ τί, ὦ Πρόκριτοι τῆς Ἑλλάδος,
 διατὶ λησμονεῖτε ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη μᾶς θεω-
 ρεῖ μὲ ἕμμα εἰλικρινές, τὸ ὅποιον χαρακτη-
 ρίζει τὸν καθ' αὐτὸ εὐαίσθητον ἄνθρωπον;
 Διὰ τί λησμονεῖτε ὅτι ὅλοι οἱ ἀληθεῖς τῆς ἀν-
 θρωπότητος φίλοι ἐστρεφῶν ἄλλήνων τὴν προ-
 συχὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα; ἂν λησμονήτε ὅλα
 αὐτὰ, λησμονεῖτε αὐτὸ τὸ ἰερόν μας ἐπιχει-
 ρημα· καὶ δεικνύτε εἰς τὸν Κόσμον, ὅτι ἕως
 τώρα δὲν ἔσθε ἄλλοτι, εἰμὴ φαντάσματα, τὰ
 ὅποια καθὼς ἐπασπαστήσατε τὸ ὑποκρινόμενον
 πρόσωπον εἰς τὸ θεῶν τοῦ Κόσμου, καὶ
 τῆς Ἰστορίας.

Ἡ ἑλλάς ἤδη ἐπομεν ὅτι ἡ ἐφημερίς μας
 αὕτη εἶναι ὅπως ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἀλήθειαν
 καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἀποβλεπομεν εἰς τὸ νὰ κο-
 λακείσωμεν κανὲν ἄτομον ἢ φατριαν· ὁ μόνος
 μας σκοπὸς εἶναι νὰ διακηρύττωμεν τὴν ἀλήθειαν,
 ὅσον ἡμποροῦμεν. Δὲν γνωρίζομεν, ἀλλ' οὔτε
 θέλομεν ποτὲ νὰ γνωρισωμεν φάτριαν· μόνον
 τὴν Πατρίδα γνωρίζομεν, καὶ αὐτῆς μόνης
 τὰ συμφέροντα θέλομεν παύχειν νὰ ὑπερα-
 σπιζόμεθα.

Μια πούτης τοῦ ἐν Ἀγγλία διαπραγμα-
 τευθέντος δανείου ἦλθεν εἰς Ζάκυνθον· ἂν τὰ
 χρήματα ταῦτα δὲν ἦσαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν
 Πατρίδα, Ἑβραῖα ἢ Διοίκησις δὲν ἔθελε τὰ
 δανεισθῆναι. Διατὶ λοιπὸν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ
 ὁ Πέτρος Μαυρομιχάλης ἐστειλαν εἰς Ζάκυν-
 θον ἀνθρώπους, καθὼς ἕνα κάπαιον Θ. Λε-
 ονταζιδῆν, καὶ κάπαιον Φλαβιανὸν διὰ νὰ ἐμ-
 ποδίσωσι τὰ χρήματα ταῦτα νὰ ἔλθωσι εἰς
 τὴν Ἑλλάδα; διότι δὲν φοδεῦνται τὴν Νόμι-
 μόν μας Διοίκησιν, ἢ ὅποια ὅταν ἐνδυναμωθῆ,
 θέλει διαλύσει καὶ καταστρέψει τὴν αὐτεξου-
 σίαν καὶ δεσποτικὴν τῶν δυνάμιν. Διὰ τί ὁ
 Νέγρης ἐπάσχιε μὲ τὰς ραδιουργίας τε νὰ ἀ-

σοτρέψῃ τὸν Συνταγματάρχην Σταυρόπου ἄνω
 τὰ ἀλήθει τῆς Πατρίδος συμφέροντα; διὰ τί
 ἐπάσχιε νὰ καταστήσῃ εἰς τοῦτον τὸν φι-
 λέλληνα μιστὸν τὸν Μιυροκαρδῆτον, ὁ
 ὅποιος μ' ὅλα τὰ σφάλματα ὅπου ἔχει, εἶναι
 ὅμως ὁ καλῆτερος τῶν ἀρχηγῶν μας ἀκόμη, καὶ ὁ
 ὅποιος καλῆτερα παρὰ τοὺς ἄλλους αἰσθάνε-
 ται ἀκόμη ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι μόνον ἡ Πα-
 τρίς τε, ἀλλ' ὅχι καὶ Βασιλείον τε; Διὰ τί ὁ Νέ-
 γρης ἔκαμεν ὅλα ταῦτα; διὰ νὰ κολακείωσιν τὸν
 Ὀδυσσεά καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν κενδοξίαν τε.

* Ἄς μᾶς συγχωρηθῆ τῶρα νὰ κρινομεν καὶ
 μερικὰς παρατηρήσεις. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλά-
 δος εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἄρχισε νὰ αἰσθάνε-
 ται τὴν ἐλευθερίαν τε. Εἰς τί λοιπὸν ἐπι-
 στηρίζονται ὅλοι οὗτοι οἱ ἀντιπατριῶται καὶ
 φατριασταί; Ἄς δώσωμεν ἐνταῦθα ἐν παρά-
 δεῖγμα διὰ νὰ φανερωθῇ καλῆτερον ἢ ὑπῆθεσις.
 Εἶναι ἕνας Ναὸς κτισμένος μὲ 12 στύλους·
 ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς 12 στύλους εἶναι κτι-
 σμένοι 6 θάλαμοι [ὄνταδες]. Ἄς ὑποθέσω-
 μεν ὅτι οἱ 12 οὗτοι στύλοι εἶναι ὁ λαὸς, οἱ
 δὲ 6 θάλαμοι εἶναι οἱ Πρόκριτοι. Ἄν οἱ 6
 θάλαμοι βαρύνωσι πολὺ ἐπάνω εἰς τοὺς 12
 στύλους, οὗτοι θέλουν ἀρτίσει νὰ κινῶνται, καὶ
 τέλος πάντων θελουν ρίψει εἰς τὴν λάσπην ὅπως
 τοὺς 6 θάλαμους, ἀγκαλὰ καὶ ἤθειλον εἶναι εὐ-
 μοσφὰ καὶ ὑπερήφανα κατασκευασμένοι. Μὴ
 τύχη καὶ ἐπιβὴ κινεῖς ὅτι οἱ 6 θάλαμοι ἡμ-
 ποροῦν νὰ σπᾶσῶσι τοὺς στύλους· ὅχι, ὅχι,
 ὁ καλὸς ἀρχιτέκτων ἤξευρε νὰ κατασκευάσῃ
 τὰ τιαῦτα μὲ συμμετρίαν.

Τὸ παραδειγμα τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς
 ἀποδείξῃ ὅτι μόνον ὁ λαὸς ἔχει ὅλην τὴν δύ-
 ναμιν, καὶ αὐτὸς μόνος δυνάμει καὶ τοὺς
 Πεῦχοντας· ὅτι οἱ 12 στύλοι ἡμποροῦν νὰ
 καταστρέψωσι ὅλους τοὺς Προκριτῆς τῆς Ἑλλά-
 δος, ὅταν οὗτοι δὲν ὑπετάσσονται εἰς τὴν
 φωνὴν τοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος μὲ ἀπελπισίαν
 πολεμᾷ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τε, καὶ εἶναι εὐ-
 γνωμοκστατος διὰ τὴν ἀδελφικὴν τῶν ἑτερογε-
 νῶν λαῶν εὐνοίαν, οἷτινες μὲ τὰ πλέον εὐγε-
 νῆ αἰσθήματα ὑπερασπιζονται τὸν ὑπὲρ Χρι-
 στοῦ καὶ ὑπὲρ Ἑλευθερίας ἀγῶνά-μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 43

Τιμή ετησίαι τάλ. Ίσωνικὰ ἕξ, προκληρωτέα
κατὰ τριμήνιον. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ἰδέσθαι, ταῖς κλεισίαις,
Φραγκλῖνος

Μεσολόγιον τῆ 28 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Εἰς τὰς 21 τοῦ Ἰρέχ. ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ
Στρατηγὸς Ἀλεξῆς Βλαχοπούλος διὰ Βραχῶρι.
Ὁ Στρατηγὸς οὗτος σκοπεῖ νὰ ἀνταμώσῃ μετὰ
τῶν στρατευμάτων τῶν Γενναίων Στρατηγὸν
Τζόγκαν, καὶ οὕτω νὰ ἐκστρατεύσωσι μαζῇ κα-
τὰ τῶν πλησιοχώρων Τούρκων.

Εἰς τὸ ἔσχατον φύλλον τῆς ἡμερίδας μας
εἶπομεν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλομεν μά-
θει τὸ τέλος τῆς μεταξὺ Καραϊσκάκη καὶ Ἀν-
δρέα Ἰσικῆ συμμαχίας. Ὁ Ἀνδρέας Ἰσικῆ
καθὼς καὶ τὸ ἐσποδίσταμεν, ἐδέχθη τὸν Κα-
ραϊσκάκην, καὶ διὰ τὰ ἰδιὰτα συμβέροντα
ἔγενεν ὁ πλέον στενὸς φίλος καὶ σύμμαχος
τούτου τοῦ ἀπίστου, ὁ ὁποῖος τόσαις καὶ τό-
σαις φοραῖς κατεπάτησε τοὺς ἱερούς μας νόμους,
καὶ ἐνήργησε κάθε μέσον διὰ τὴν κατατρο-
φὴν τῆς Πατρίδος.

Κατεδέχθηκες, Ἀνδρέα Ἰσικῆ, νὰ γένῃς
φίλος καὶ σύμμαχος τοιοῦτου ἀνθρώπου; ἀλη-
σμόνησε ἵτι ἔχεις Πατέρα τὸν Καραϊσκόν;
δὲν συλλανίζεσαι ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ὅλος
ὁ κόσμος σέβεται καὶ τιμᾷ τὸν μακαρίτην πα-
τέρα σου; Δὲν πρέπει, υἱὲ τοῦ Καραϊσκῆ νὰ
παρασύρῃσαι ἀπὸ τὰ αἰσχρὰ κέρδη, καὶ νὰ
δηγήσῃσαι ἀπὸ τῶν διεφθαρμένων τὰ φρονήμα-
τα. Σὲ παρακαλεῖ ἡ Πατρίς, εἰς τοῦ πα-
τρὸς σου τὸ ὄνομα, νὰ ἀλλάξῃς τὸν τρόπον
τῶν φεροσμάτων σου, καὶ νὰ μὴ καταδεχθῇς
νὰ φανῇς ἀνάξιος υἱὸς τοῦ περιφθίμου πατρὸς

σου· ἐξ ἐναντίας θέλει σβυσθῆ ἡ πολεμικὴ
σε φήμη καὶ ὑπόληψις, καὶ ἄλλο δὲν θὰ σοῦ
μείνει, πλὴν ἡ κατασχύνῃ καὶ ἡ καταδικῆ τῆς
Πατρίδος.

Ἀπὸ τὰς νεωστὶ ἔλθούσας εἰδήσεις πλη-
ροφουόμεθα, ὅτι εἰς Ζάκυνθον περιμένεται ἡ-
μέραν τι, μέραν ὁ Λόγθ Γουδῶν, ὅστις μέλλει
νὰ ἀπεράτῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Περὶ τὸν κρινόμεν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ὁ Εὐ-
γενῆς οὗτος ἀνὴρ εἶναι ὅλος διόλου ἀδιεργώ-
μος εἰς τὰ πράγματα μας. Πολλοὶς μᾶς ἔ-
καμε νὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι ὁ ὑπὲρ τῆς Πατρί-
δος μας ζήλοσ τι εἶναι πίντοτε ὁ αὐτός.

Ἀπὸ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις μανθάνομεν προ-
σέτι, ὅτι εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Ἀγγλί-
ας ἐτοιμίζονται νὰ ἀνερχθῶσι δι' ἐδῶ ἀρ-
κετὰ πλοῖα φορτωμένα ἐφόδια, καὶ ἄλλα χρει-
ώδη τοῦ πολέμου.

Ἡ Διοίκησις προνοοῦσα περὶ τῆς ἀσφαλεί-
ας τῶν κατοικῶν, ἀπεφάσισε νὰ ὀχυρώσῃ τὴν
Ἀποκλειστράν. Αὕτη ἡ ἐπωφελεστάτη θέσις
διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τῶν Ἑλλήνων
εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν Ἀπσ-
κούρη, Κραδίαν καὶ Κροσνησιῶν· περικυκλού-
ται ἀπὸ βράχων ἀδίτης, ἔχει εὐρυχωροτά-
την ἔκτασιν χωροῦσαν πέντε χιλιάδαις οἰκο-
γεαίας καὶ ἕτι πρὸς. νερὶ ἱκανὰ διὰ κατα-
σκευὴν μύλων, καὶ μίαν μόνην εἰσοδόν. Μία
ἀποθήκη διὰ τροφᾶς, ἐν μίῳ φθούριον εἰς
τὴν εἰσοδόν, καὶ εἰς μύλος τὴν ἀποκαθιστώ-
σιν ἀπὸ ῥηθον, καὶ ἱκανὴν νὰ ἀνθέξῃ εἰς πο-

λυχνίον πολιορκίαν χωρίς παραμικράν ἐνόχλησιν, ἐν ᾧ μάλιστα εἰς τὰς ἐμπεριεχομένας πεδιάδας καὶ κοιλάδας ἤμποροῦν νὰ τρέφονται καὶ ἱκανὰ ἀγελαῖα ζῶα. Τὴν ἐπιστάσιαν τῆς ὀχυρώσεως ταύτης τῆς ἀσφαλεστάτης Δέσεως, καὶ τὴν προκαταβολὴν τῶν ἀπαιτημένων ἐξόδων ἀνέλαβε προθύμως ὁ κύριος Γεώργιος Λέλης, καὶ εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι ὁ αὐτὸς ἀνὴρ μέλλει νὰ μᾶς δώσῃ ἐν καιρῷ διαγραφὴν τῆς εἰρημένης ὀχυρᾶς ταύτης Δέσεως.

Κίθι ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀπαρabiάστως τὰ ἀνήκοντα πρὸς αὐτὸν δικαιώματα, χωρὶς ἄλλος τις ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, νὰ τολμήσῃ ποτὲ νὰ τὰ πειράξῃ· ἐξαιρέτως δὲ πρέπει τοῦτο νὰ φυλάττηται, ὅταν θεωρῆται ὡς πρὸς τοὺς ἄλλοθενεῖς. Τὸ ἔθνος μας, νομίζομεν ὅτι ἐφέρθη μὲ τὴν ὅσον δυνατὴν μεγαλητέραν εἰς τοῦτο προσοχὴν· νομίζομεν ὅτι ἐτίμησεν παντὸς ξένου τὸν ὑπερ τῆς Πατρίδος μας ζῆλόν του καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἄν λοιπὸν τὸ ἔθνος μας ἐφέρθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὡς πρὸς τοὺς ξένους, πρέπει, νομίζομεν, καὶ οἱ ξένοι νὰ τιμῶσι τὸ ἔθνος, καὶ νὰ προσέχωσιν ἀκριβῶς, νὰ μὴ καταπατῶσι τοὺς νόμους του.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τὰ μυστικὰ τῶν γραμμάτων εἶναι πρᾶγμα ἱερὸν, καὶ ὑπόκειται εἰς μεγίστην τιμωρίαν ὅσοις τολμᾷ νὰ ἀνοίγῃ ξένα γράμματα. εἰς τὰς δεσποτικὰς μόνον ἐπικρατείας (ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εἰς σημαντικὰς περιστάσεις) μεταχειρίζονται τὰ τοιαῦτα μέσα διὰ νὰ εἰσχωρήσῃν εἰς τὰ μυστικὰ τινὸς ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχῃν διαφόρους ὑποψιῶν αἰτίας· ἂν δὲ ἰδιαιτέρως τις πρᾶξῃ τοιοῦτον ἀμάχημα, παιδεύεται μὲ τὴν πλέον μεγάλην ἀστηρότητα τῶν νόμων.

Ὁ Κύριος Τρελλῶνης, ἀνοίγων τὰς ὁποίας ὁ Πρόεδρος Μαυροκορδάτος ἔστειλε πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν ἐπιστολάς, μὲ τὴν τερατώδη πρόφασιν, ὅτι ἐνόμιζε νὰ εὐξη μέσα ἰδικὰ τὰ γράμματα, νομίζομεν ὅτι ἐπειράζε μὲ αὐτὸ τὸ τὸ κάμωμα, ὅχι μόνον τὰ δικαιώματά μας, ἀλλὰ μᾶς Διοικήσεως καὶ ἐνὸς Δι-

οικητοῦ τὰ δικαιώματα. Πολὺ λυπούμεθα δι-
ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ κυρίου Τρελλῶνης δὲν ἔχει οὐδὲμ ἄν ὁμοιότητα μὲ ὅσα τὸν ἠκούσαμεν πολλάκις νὰ λέγῃ, καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς κατέπεισαν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι οὗτος ὁ φιλέλλη-
λην φέρεται ἐνταῦθα ἀφιλοκερδῶς, καὶ ὅτι δὲν εἶναι, παρὰ εἰλικρινῆς τῶν πραγμάτων μας ὑπερασπιστῆς.

Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι ἠπατήθησαν ἀπὸ τὸ φαινόμενον· ἴσως τὸ αὐτὸ ἐπίσταμεν καὶ ἡμεῖς τώρα μὲ τὸν κύριον Τρελλῶνην. ἐν πρᾶγμα παρακαλοῦμεν λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὅτι νὰ προσέχῃ εἰς τὸ ἐξῆς; νὰ σέβῃται τὰ δικαιώματά μας, καὶ νὰ μὴ κίχη πλεόν πρᾶγματα, τὰ ὁποῖα διδῶν τὸ κακὸν παραδείγμα, καὶ προξενοῦν ἀτιμίαν εἰς ὅλους τοὺς ἄλλογενεῖς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδήσεις ἐκ Κερκύρας τῆ 16 Μαΐου.

Τὰ Ἠπειρωτικὰ εὐρίσκονται εἰς ἄκραν ἀκαταστασίαν. Ὁ Ὁμέρ πασᾶς εἰσέτι εἰς τὸ Μπεράτι· θέλουν, ὅτι ἐδιορθώθησαν αἱ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ τῆ ἀλληλομαχίαι, καὶ ὅτι ἐπροσμένετο εἰς Ἰωάνινα, πλὴν καὶ τοῦτο ἀθέβαιον. Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ Ἀρταν εἰδήσεις πληροφορούμεθα, ὅτι τόσον ὁ Μπακαῆς αὐτῆς ὅσον καὶ ὅλα τὰ ἐμπλάκια Σαντζακίων παλαιὰ καὶ νέα ἀφαίρεθησαν μὲ χίτι ἀπὸ τὸν ῥηθέντα Ὁμέρ-πασᾶν, καὶ ἐδόθησαν εἰς τινὰ Ἀργυροκαστριτὴν Ἀλιζὸτ-πασᾶ-ζαντὴ Νηριλάχ-μπέτην, καὶ εἰς κάποιους τζάμιδες Σεικᾶτας εὐρισκομένους πρὸ χρόνων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Κατωτζίχαδάης τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔκαμε κάθε δυνατὸν νὰ ἀπαντήσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, προσβάλλων εἰς τὸ δεξιόν, ὅτι ὁ Πασᾶς τὴ μένει νὰ λαμβάνῃ ἐνέα χιλ. πεντακῶσια πηγάδια ἀπὸ μισθὸν τριετοῦς ἐκστρατείας, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. ὅθεν καὶ οἱ νέοι Μιλητζιμίηδες ἔφθασαν εἰς Ἀργυροκαστρον, περᾶσαντες ἀπὸ Ζαγῶν, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ κατωτζίμπασην. Ὁ Ὁμέρ-πασᾶς, λαβὼν τὴν εἰδήσιν, ἐνήσγησεν ἀπὸ Μπεράτι, καὶ ἐστάλησεν εἰς τὸν

Ῥούμηλης Βαλῆσι μερικῇ ἐκ τῶν Ἰωαννιτῶν καὶ Ἀργικῶν Οὐλαμῶδων μὲ Μυχζάγια ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιστρέψαν ἄπαιτοι· φαίνεται ὅτι δὲν παραχωρεῖ, καὶ ὅτι ἔδωκε διαταγὰς εἰς τοὺς ἐδικούς τε νὰ μὴ δεχθῶσι κἀνενα τῶν αὐτῶν, καὶ ἡ διαφορὰ τὸν θελεῖ καταστήσει εἰς τὸ νερῆμι. Κατ' αὐτὰ, ἦτον νὰ πηγαῖον εἰς Πρέβεζαν καὶ εἰς Τζαμίδες, διὰ νὰ λάβῃν τὴν ἐξουσίαν. πῶς ἔχει νὰ τοὺς δεχθῆ ὅμως ὁ Τζογαδόρος, εἴσατε ἀδελφον. λέγειν προσέτι, ὅτι τοῦ ἐσύκωσαν καὶ τὰ πασαλήκια Ἰωαννίνων, καὶ Δελσίνων, καὶ τοῦ ἄφησαν μόνον τοῦ Αὐλῶνος· τοῦτο εἴσατε ἀδέξιοι.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Δημητρίου Παύλου πρὸς τὸν Κύριον Α. Κοραῆν εἰς Παρισίους.

Κύριε Κοραῆ !

Οτε ἤρχισες νὰ προσκαλῆς τὸ γένος μας εἰς τὸν φωτισμόν τε, δις εἶχεν ἤδη δοκιμάσει ν' ἀποτείνῃ ἐπάνωθεν τὴν αἰσχρὸν τῆς δουλείας ζυγόν. Ἰδες βέβαια ὅτι σωτηρίας ἄλλος τρόπος ἐπιτυχῆς δὲν τὸ εἶχε μείνει παρὰ τὴν παιδείαν αὐτὴν. Ἀνακάλεσες λοιπὸν μὲ φωνὴν ἀληθοῦς Πατριώτη τοὺς ἀκίνητα κοιμημένους ὁμογενεῖς σε, ἀπὸ τὸν ζοφερὸν τῆς ἀμαθίας λήθαργον εἰς τὸ φῶς τῶν προγόνων των, ἐκραξες ὅσον ἐμπόρεσες τοὺς νέους μας εἰς τὰ παιδευτήρια τῆς Εὐρώπης, τοὺς ἔδειξες ἰκανῶς τῆς παιδείας καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸν σκοπὸν, ὁποῖος πρέπει νὰ ἦναι, καὶ τοὺς ὤρκισες αὐστηρῶς εἰς τῆς Πατριδος τὸ γλυκὺ ὄνομα νὰ τὴν μεταφέρῃν παρθένον καὶ ἀμικτον τῶν κακῶν εἰς τὴν γῆν τῆς γεννησέως της. Πόσον δὲν ἐχάσῃ ἡ φιλόσοφος σε ψυχὴ, ὅτε ἤκησες τῆς Εὐρώπης τὰ φροντιστήρια συνηζόμενα ἀπὸ πλῆθος νέων ὁμογενῶν σε ! Πόσον, ὅτε μᾶ, ἶδες ὀλόγουρά σε νὰ προσμεινῶμεν ἀνυπόμονοι τὰς ἀπὸ στόματος σοφῆς ὁδηγίας σε ! καὶ πότον ὄχι, ὅτε μᾶς ἐγνώρισες ὅλος ἀναμμένος ἀπὸ τὸ καταφλέξαν σε ἱερὸν τοῦ πατριωτισμοῦ πῦρ ! Ἡ μοῖρά σε, ἡ καλῆτερα, τῆς Ἑλλάδος αὐτῆ σ' ἤξιώσε νὰ ἴδῃς καὶ σὺ μὲ θαυμασμόν σε ἀνέκφραστον τὴν ἐντὸς ὀλίγου ἐ-

τελεστικὴν ἐνέργειαν τῶν πρώτων τῆς παιδείας εἰς τὴν Ἑλλάδα καταβολῶν. Μόλις τῶντι ἐπίτησεν ἡ ἀγαθωεργὸς αὐτῆ θεᾶ τὸ ἔδοξον ἔδαφος τῆς Πικτιδος της, κ' εὐθὺς ἐλύθησαν τὰ συγκρατοῦντα τὰς χεῖρας τῶν ὁμογενῶν σε δεσμὰ, κ' εὐθὺς καὶ τῆς τυραννίας τὸ θεοποιούμενον εἶδῶλον ἔπεσε κατὰ κεφαλῆς εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ποδοκυλινοῦμενον εἶναι τώρα κοντὰ νὰ ἀποροίβῃ ὀλότελα τῶν κλιμάτων μας. Τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς παιδείας, Σοφέ μου καὶ Σεβάσμιε Γέρον, ἐπλήρωσεν αἰσίως τὰς εὐγενεῖς τῶν Ἑλλήνων καρδίας ἀπὸ σέβας θεσηκεντικὸν πρὸς αὐτὴν, καὶ ὤμοσαν ὄρκον φοιτῶν εἰς τῆς ἐλευθερίας τὸ μέγα ὄνομα ν' ἀποσοθήσῃ δίχως ἀναβολὴν τὴν κολέμιον τῶν καλῶν ἀμαθιῶν.

Ἀλλὰ τὸ Μεσολόγγι περιφρημον ἤδη διὰ τὰ μεγάλα τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθήματα, γνωστῶν διὰ τὴν εἰς Μεσολογγίτην πολιτογράφησιν τῶν Ἐνδοξοτάτων τῶν ποιητῶν τῆς Ἀγγλίας ἀειδήμων Λόρδων Βύρωνος, πρῶτον αὐτὸ συσταίνει σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα τῶν καταμαχομένων τοὺς βαρβάρους Ἑλλήνων. Τὰ μέσα τῆς πόλεως ἀληθινὰ εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὰς παρούσας αὐτῆς ἄλλας χρείας, ἐπειδὴ διὰ μόνον νὰ ὠχυρωθῇ ἀσφαλέστερον κατὰ πάσης νέας τῶν βαρβάρων προσβολῆς, χρειάζεται· ὄχι μετρίαν δαπάνην· ἀφίνω τώρα τὰ ἄλλα ἔξοδα· καὶ ὅμως ἓνα σχολεῖον, ὅπου νὰ διδάσκωνται τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ μία τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, διὰ τὰς μὲ τοὺς Εὐρωπαϊαῖς τρωινὰς μας σχέσεις, ἐκρίθη ἀναγκαῖοτατον νὰ συστηθῇ κὼν ἔδῃ κατὰ ὁποῖον πλὴν πρώτος σὺ μᾶς ἔδειξες ἀληθῶς ὠφέλιμον τρόπον· καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ φροντισθῇ καὶ τῶν ὑψηλοτέρων μαθησέων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἡ εἰσαξίς.

Οτε οἱ Μεσολογγίται μ' ἐπρόβαλαν ν' ἀναδεχθῶ τὸ σχολεῖον των εἰς βάρεις μου, ἀν καὶ τὸ εὐρισκα βάρους ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μου μέγα, διὰ νὰ μὴ ψυχρᾶνω ὅμως τὸν καλὸν τῶν πολιτῶν τούτων διὰ τὰ καλὰ ζῆλον δὲν τὸ ἀπεποιήθην καθόλου, πεποιθὼς ἄλλως ὅτι αἱ σοφαὶ καὶ φρόνιμοι συμβουλαὶ σε θέλουν μ' ὀ-

δηγεί πάντοτε εἰς τοῦ ἔργου τὴν εὐδοκίμησιν ἐν ὧσα καὶ δὲν παρήρσιασθῆ ὁ ἀξιωτέρός μιν νὰ τὸ δεχθῆ ἑπάνω τβ.

Σχολεῖον χωρὶς βιβλία, εἰπές πη εἰς τοὺς αὐτοσχεδίως σθ στοχασμούς, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τεχνίτη ἐργαστήριον γυμνῶν ἀπὸ τ' ἀναγκαῖα τῆς τέχνης ἐργαλεῖα. Κατὰ δυστυχίαν τὸ σχολεῖόν μας δὲν ἔχει οὐδ' ἐν βιβλίον. Οὐτε ἡ πόλις μας εἶναι εἰς κατάστασιν διὰ τὴν ὥραν νὰ προμηθευθῆ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν παροῦσάν μας χρείαν. Ἄλλ' ἐλπίζομεν ἀδιστακτως, ὅτι καὶ σὺ θέλεις μᾶς στείλει τὴν σειρὰν τῶν συγγραφέων ὅσως ἐξῶσκες εἰς ὄφελος καὶ τῶν ξένων καὶ τῶν ὁμογενῶν σθ λογίων, καὶ ἄλλης τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης θέλεις καὶ δι' ἡμᾶς τώρα, ὡς ἄλλοτε διὰ τοὺς Χίους, γράφων πρὸς αὐτοὺς παρακινήσει νὰ μᾶς προφθάσῃν μὲ βιβλία τῆς τωρινῆς μας χρείας. Αἱ εὐχαίρη, βλέπεις, καθεκίστην πραγματοποιοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' εἰς πολλὰ ἔχομεν πάλιν χρείαν τῆς συνδρομῆς σθ.

Τὰ νέα τῆς Ἑλλάδος τὰ μανθάνεις συχνὰ ἀπὸ τὰς ἐκδιδόμενας δύο ἐδῶ ἑφημερίδας "τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ," καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Τηλέγραφον," ἔγραψα καὶ προλαβόντως μακρὰν ἐπιστολὴν εἰς ἕνα τῶν αὐτοῦ φίλων μιν, καὶ ὀλίγον ὑστερον ἄλλην συντομωτέραν, καὶ τὸν παρήγγειλα νὰ σὲ τὰς κοινώσῃ, διὰ νὰ γνωρίσῃς περιστάτικωτέρον πως τὰ πράγματά μας.

Ἔγιναι, σοφὲ καὶ ἀγαθὲ Πατριώτα! χρόνος μακροῦ; καὶ καλοῦς ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἀγαπητῆς σθ Ἑλλάδος καὶ μὴ παύσης συμβαλέων ὅλης μας τὰ δέοντα.

Μεσολ. τῆ . . . . Ὁ γνωστός σθ ὁμογενὴς
Δημήτριος Παῦλος.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Πρῶτοι οἱ Μεσολογγῖται, μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν μας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βαρβάρου, ἐφρόντισαν ἐπιμόνω; νὰ συστήσῃν σχολεῖον τοῦλάχιστον ἀνάλογον εἰς τὴν σημερινῶν κατὰστασιν. Οὐτε εἶχαν πρὸ καιροῦ ἡμελημένα

Σημ. Εἰς τὸ προηγ. φύλ. εἴπυμεν ὅτι αἱ εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γινομένων συνεισφορῶν μᾶς ἐστάλθησαν παρὰ τοῦ κυρίου Ἐμμανουὴλ Ἐβρου, ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας. Κατὰ λάθος εἰπώθη ὅτι ὁ ῥηθεὺς δὲν εἶναι ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας, ἀλλ' ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας διὰ νὰ παραλάβῃ ἀπὸ Ζάκυνθου μέρος ἀπὸ τὰ μετρητὰ τοῦ λαοῦ.

οἱ φιλόκαλοι οὗτοι πολῖται τὰ τοιαῦτα κατὰ στήματα μὲς τὴν Πατρίδα των. ἕως πρὸ ὀλίγου ἀκόμη μὲ ὅλας τὰς ἐναντιότητάς των καιρῶν εἶχαν διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων τὸν μακαρίζον Γρηγόριον τὸν Παλαιῶν. Ἐστοχάσθησαν ὁμῶς τώρα καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ εἰσάγῃν εἰς τὸ παιδευτήριόν των παρεκτός των Ἑλληνικῶν καὶ τὴν σπουδὴν μᾶς των γλωσσῶν τῆς Εὐρώπης, διὰ τὰς νέας μὲ τοὺς Εὐρωπαίους σχέσεις των. Ἡ Γαλλικὴ ὡς κοινοτέρα κατ' ὅλας τούτων τὰς ἐπικρατείας ἐνεκρίθη πρὸς φορῶν εἰς τὸν σκοπὸν των. Καὶ ὅταν οἱ νέοι μας θυμηθῆτε; ἤδη τῆς προσηκουῆς καὶ τῆς Γαλλοῦτης γλώσσης αἰσθανθῶσι καὶ τῶν ἐπιστημῶν τὴν ἀνάγκην, ἀμφισβόλα δὲν εἶναι ὅτι θέλει φροντισθῆ καὶ τούτων εἰς τὸ Μεσολόγγι ἢ εἰσαξίς. Προσηκουῦται λοιπὸν ὅλοι οἱ φιλόμονοι νέοι Μεσολογγῖται καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος νὰ τρέξωσι πρόθυμοι εἰς τὸ νέον τοῦτο στάδιον τῶν ἀγῶνων τοῦ πνεύματος, ἂν ὀρέγανται φιλετιμῶς νὰ μεγαλύνῃν αἰτοὶ τὴν δόξαν τῆς νέας Ἑλλάδος, ὅτι ἐξῶσεν ἐκ τῶν κολῶν τῆς μαζῆς μὲ τὰ βάρβαρα πλήθη τῶν ἀνόμων ἐχθρῶν τῆς καὶ τὴν ἀχώριστον αὐτῶν ἀμαθίαν καὶ κακότηταν.

Δύο τάξεις τῶν Ἑλληνικῶν ἔχον νὰ γείνω; μία τῆς Γραμματικῆς διὰ τοὺς ἀναγινώσκοντας ἐλευθέρως, καὶ ἄλλη ἀνωτέρα διὰ τοὺς ὅσοι ἐξήγησαν ἤδη καίνα συγγραφεῖα. τῆς δὲ Γαλλικῆς γλώσσης ἢ τάξις θέλει εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν μί; καὶ μόνη. Οἱ μαθηταὶ λοιπὸν, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὸ Μεσολόγγι, ἀς ἔλθω; εἰς τοῦ Κυρίου Μήτσου τὴν οἰκίαν ἀντικρῶ τοῦ ποτὲ Γαλλικοῦ Κονσολάτη, διὰ νὰ καταγάρθω; πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ συμβαλεθῶ; μὲ τὸν νεοσύστατον διδάσκαλον των διὰ τὰ βιβλία, ὅσα των εἶναι ἀπαραυτήτης ἀναγκαῖα νὰ προμηθευθῶ; ἐν καιρῶ.

Μεσολόγγιον τῆ 8 Μαΐου.

Ὁ Δημήτριος Παῦλος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 44.

Τιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ 25, προσηληρατέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ἔφελι, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολάγγιον τῆ 31 Μαΐου 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ Νόμου ὑπ' ἀρ. κδ. τὸ
τῆς Ἑλλάδος δάνειον πραγματοποιεῖν ἐπεραιώθη
ἐν Λονδίῳ, καὶ ἐπαρρήσιασθήσαν τὸ συμ-
φωνητικόν, καὶ ὅλα τὰ ἀνήκοντα ἔγγραφα.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐβεσπίσατο.

Α'. Ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο εἶναι δεκτὸν, καὶ
ἀναγνωρίζεται ὡς χρὸς κοινὸν τῆς Ἑλλά-
δος κατὰ τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἐν Λονδίῳ
ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τῶν κυρίων
Ἰωάννου Ὀρλάνδου, καὶ Ἀνδρέου Λαζιώτη,
μετὰ τῶν Κ. Κ. Ἀνδρέου Λαζάνου, Ἀνδρέου
Λαζάνου τοῦ νεωτέρου, Ἀνδρέου Μεαγέρου Ὀ-
βριένου, Ἐδουάρδου Ἐλίου, Ἰωσήφ Ουμη, ἐκ-
δεδομένον τῆ 21 Φεβρουαρίου 1824.

Β'. Ὅτι αἱ συμφωνίαι τούτου τοῦ δανείου πε-
ριεχόμεναι εἰς ὀκτὼ ἄρθρα παραδέχονται
καὶ ἐπικυροῦνται, ὅπως ὑπεγράφησαν ἀπὸ
τὰ εἰρημένα μέλη, ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνα-
φερόμενα εἰς τοῦτο ἔγγραφα τῆς 21 Φεβ-
ρουαρίου 1824. καὶ τῆς 18 Μαρτίου 1824.

Γ'. Δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ἐκτελεστικοῦ νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ συμ-
φωνητικόν, ὡσαύτως καὶ τὰ ρηθέντα δύο
ἔγγραφα μετὰ τὴν προσυπογραφήν τοῦ Γενικοῦ
Γραμματέως, καὶ σφραγίδα τῆς Διοικήσεως.

Δ'. Τοῦ παρόντος Νόμου νὰ γίνωσι τέσσαρα
πρωτότυπα, καὶ τὰ μὲν δύο νὰ μείνωσιν εἰς
τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Βουλευτ. καὶ Ἐκτελ. Σώματος,
τὸ δὲ τρίτον νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὴν ἐν

ταῦθα διοριθεῖσαν ἐκ Λονδίνου Ἐπιτροπῆν,
καὶ τὸ τέταρτον ν' ἀποσταλῇ μετὰ τοῦ
συμφωνητικοῦ εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Ἑλλη-
νικὴν Ἐπιτροπῆν, διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ, ὅ-
πως ἀνήκει.

Ε'. Ὁ παρὼν Νόμος δημοσιευθεὶς καταχω-
ρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Τῆ 28 Ἀπριλίου 1824. Ἐν Ἀργεῖ.

Ὁ Ἀντιπρ. τοῦ Βουλευτ. Βρεσθένης Θεοδώρητος.

Ὁ Ἄ. Γραμ. τοῦ Βουλευτ. Ἰ. Σακελλαρίου.

Ἐπικυροῦται

Ὁ Πρόεδ. τοῦ Ἐκτ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης.

Ὁ Πρωσ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικόν.

Κατὰ τὸν § δ. τοῦ Νόμου ὑπ' ἀρ. Α' δίδεται
ἡ ἄδεια πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν, νὰ παραλάβῃ
παρὰ τῆς ἐκ Λονδίνου διοριθείσης περὶ τῶν δανεί-
ων τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρρησιαζομένης κατὰ
τὸ παρὸν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου κυρίου
Λεϊτξίστερ Στανχόπ, καὶ κυρίου Λαζάρου Κωνσταν-
τινίδη τὰ τάλληρα διακοσίας χιλιάδας ἀρ. 200,000
εἰς νόμισμα τάλληρα Ἰσπανικὰ πενήντα χιλιά-
δας, καὶ τριάντα χιλιάδας λύρας στεργλίας,
μέγος τοῦ δανείου, τὸ ὅποιον ἔφθασεν εἰς Λίχινθον.

Τῆ 10 Μαΐου 1824. ἐν Ἀργεῖ.

(Τ. Ε.) Ὁ Ἀντιπρ. Βρεσθένης Θεοδώρητος.

Ὁ Ἄ. Γραμ. Ἰ. Σακελλαρίου.

Μεσσολ. Μανθάνομεν ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς στό-
 λος εἶχεν ὑπάγει εἰς Σκόπελον, ἐνθα ἐδοκίμασε
 μετὰ τὴν ἀπόβασιν 4 χιλ. στρατιωτῶν νὰ τὴν κα-
 θυπταξῆ, ἀλλ' ἐματαιώθησαν, κινῶ, καὶ τό-
 σαις ἄλλαις φεραῖς, τὰ πονηρά τε διαβούλια.
 διότι εἰ γενναίαι Σκοπελίται φονεύσαντες χιλίας
 περίφημοι ἐκ τῶν ἀποβάντων στρατιωτῶν, τὸν ἠνά-
 γκασαν κακῆν κακῶς νὰ φύγῃ πρὸ κ. ἰ.

Αἱ ἀπὸ Ἀσπροπόταμον εἰδήσεις μᾶς ἀ-
 ναφέρουσι τὸν ὀλοτελὴ τοῦ Καραϊσκάκη ἐξολο-
 θρευμὸν, ὅστις κακῆν κακῶς καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς
 Καπιταναιῆς κατατρεχόμενος καὶ καταπολε-
 μούμενος ἦλθε κατὰ τὸ Καρπενήσι.

Ἀπὸ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις πληροφορούμεθα
 ὅτι αἱ ὀθωμανικαὶ δυνάμεις διενδύνονται κατὰ
 τὰς νέας Πάτρας. Ὁ Ὀμέρ-πασᾶς ἐπιστρε-
 ψεν εἰς Ἰωάννινα· εἰς τὰ Τρίκαλα περιμενε-
 ται ὁ Σιλιχτάρ-πῶδας· εἶναι δὲ σχεδὸν νὰ
 διαιβηθῶσιν εἰς τρεῖς μέρη ὅλαι αὐταὶ αἱ δυνά-
 μεις τῶν μερῶν ἐκείνων.

Μανθάνομεν ἀπὸ ἐπιστολᾶς ἐλθοῦσας ἀπὸ
 εὐθείαν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὅτι θέλει περὶ
 τὰ τέλη Ἰανουαρίου συστηθῆ ἐν Πράγα Γενικὴ Συ-
 νέλευσις ὅλων τῶν χριστιανικῶν Δυνάμεων·
 καὶ ὅτι ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς συνελεύσεως ταύτης
 σκοπὸς θέλει εἶναι ἢ περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς
 Ἑλλάδος ἔρευνα.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλη μαρτυρία, ὅτι εἰς τὴν Εὐ-
 ρώπῃ ἐνασχολοῦνται πάντοτε περὶ τῶν ὑπο-
 θέσεων τῆς Πατριδος μας· καὶ ἀμποτε νὰ ἀ-
 ποβλέπωσιν εἰς τοῦ ἔθνους μας τὴν ἀληθῆ εὐ-
 δαιμονίαν. Καθημερινῶς λεγθοσι πολλοὶ εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, ὅτι ποτὲ οἱ Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης
 δὲν θέλουν ἐνεργῆσαι τι ὑπὲρ τῶν συμφερόν-
 των μας· ἡμεῖς ὅμως εἰμεθα ἐναντίας γνώμης.
 Ὁ πεισματῶδης μετὰ τῶν ὀθωμανῶν πόλεμος
 μας ἔτυρε πρὸς ἡμᾶς, εἶχε μόνον τὴν προσο-
 χὴν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Καπινετων
 ὅλων τὴν πολιτικὴν κατετάραξε. Αἱ περὶ τῆς
 Βλαχίας καὶ Μολδαβίας παλαιαὶ μετὰ τῆς
 Πόρτας συνθήκαι κατακλονοῦνται· τῶν Ἀνα-
 τολικῶν μερῶν τὸ ἐμπόσιον διεκόπη ἀφ' ἧς στιγ-

μῆς ἤρχισεν ὁ πόλεμος· ἡ ἀναφνεῖσα νέα
 ἐπικράτεια πρέπει φυσικᾶ καὶ τὴν βᾶσιν
 τῆς καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς νὰ ἔχῃ μεγίστην
 ἐπιρροίαν εἰς τὸ σημεῖον τῆς Εὐρώπης πολι-
 τικὸν σύστημα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅποιαι μεγά-
 λοι αἰτιαὶ, διὰ τὰ περιστατικὰ ἀναγκάζον
 τοὺς Βασιλεῖς νὰ ἐνασχοληθῶσι περὶ τῶν πραγ-
 μάτων μας. Ἀν τῆς Ἀρκτωῆς καὶ τῆς Με-
 σημβρινῆς Ἀμερικῆς αἱ ὑποθέσεις ἔχουν ἐπιρ-
 ροίαν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, πολλῶ μᾶλλον
 τῆς Πατριδος μας αἱ ὑποθέσεις.

Ἡ τοπογραφικὴ τῆς Ἑλλάδος θέσις ἢ με-
 γάλῃ διαφορᾶ τῆς ἐθνικῆς μας ἐπαναστάσεως
 ἀπὸ ὅσας ἄλλας, τὰς ὁποίας περιγράφει ἡ
 Ἱστορία, (διότι ὁ ἸΕΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ πο-
 λεμᾶ μετὰ τὴν Σελήνην, ὁ Ἀληθὴς ΧΡΙΣΤΟΣ
 μετὰ τὸν ψευδῆ Μωάμεθ, δὲν ἠμποροῦν νὰ
 μὴν ἐπισύβῃ τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων τὴν
 προσοχὴν, αἱ ὁποῖαι πρέπει ἀφεύκτως νὰ μᾶς
 ἀναγνωρισωσιν ὡς ἔθνος, καὶ ὡς ἔθνος τὸ ὁ-
 ποῖον θέλει ἔχει τὸ βᾶρος τε εἰς τὴν πολι-
 τικὴν τῆς Εὐρώπης στάθμην.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἔπωσ θί-
 λην ἄς κρινωσιν, ἠμποροῦν νὰ μᾶς βεβαιώ-
 σωσιν, ὅτι τὰ περισσώτερα Καπινετα φρο-
 νοῦν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὅτι τῆς Ἰερᾶς συμμα-
 χίας τὸ σύστημα θεμελιούται εἰς τοῦ ἸΕΡΟΥ
 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ τὴν βᾶσιν· καὶ πρὸς εἰ
 ἀφεύκτως κατὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ σύ-
 στημά της νὰ γνωρισωσιν τὸν Χριστιανι-
 κὸν λαὸν, ὅστις πολεμᾷ εἰς τὰ Ἀνατολικά τῆς
 Εὐρώπης μετὰ τοὺς βαρβάρους ὀπαδοὺς τοῦ Μω-
 άμεθ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ὑπερασπισθῆ
 ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ, ἘΚΚΛΗΣΙΑΝ, ΠΑΤΡΙ-
 ΔΑ καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ.

Διὰ τοῦ κατωτέρω ἄρθου ἀποβλέπομεν, Γε-
 νικῶς ὀμιλοῦντες, νὰ φανερώσωμεν εἰς τὸ Κοινὸν
 τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα
 τῆς Διοικήσεώς μας, καὶ ἐν Γενεῖ τῆς ὅλης Πα-
 τριδος μας, εὐρισκονται σήμερον· ἄς μὴν ὑπο-
 λάβῃ δὲ κανεῖς, ὅτι προσωπικῶς ἀποτεινόμεθα
 εἰς τινὰ ὄχι. ὁ μόνος μας σκοπὸς εἶναι νὰ γνω-
 στοποιήσωμεν τὰς ἀρχὰς καὶ βᾶσεις τῆς σημε-

εινής μορφῆς τῶν ὑποθέσεών μας .

Τῆς Διοικήσεώς μας τὰ πράγματα εὐρίσκονται σήμερον εἰς τὴν κρισιμωτέραν περίστασιν, ἀφ' ὅσας ἀνεφάνησαν εἰς ὅλον τῆς ἐπαναστάσεώς μας τὸ διάστημα . ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ ἐνόησε κάλλιστα, ὅτι ὅλη ἡ δύναμις, μετὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐνεργῇ, εὐρίσκεται εἰς τὸν λαόν, τοῦ ὁποῖο εἶναι παρραστάτης· ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου μέρους ἐνόησεν ἀκριβεστάτα προσέτι, ὅτι ἐν ὅσῳ ἡ Δεμελιώθης αὐτῆς δύναμις εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Καπεταναίων, τῆς Διοικήσεως ἡ δύναμις δὲν θέλει ποτὲ ὑπερισχύσει . Καὶ τῷ ὄντι, ἡ μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Καπεταναίων ἰσοσταθμία αὕτη, εἶναι ἡ μόνη αἰτία τούτων διχοστασιῶν, αἱ ὁποῖαι κατετάραξαν, καὶ ἀκόμη καταταράττουν τὴν Πατρίδα . Ποτὲ δὲ τῆς Πατρίδος τὰ κακὰ δὲν θέλουν ἐξομαλιθῆ ποτὲ τὸ ἔθνος μας δὲν θέλει ἰσχυράσει, ποτὲ οἱ νόμοι δὲν θέλουν βαλθῆ εἰς πρᾶξιν, ἐν ὅσῳ αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις ἰσορροποῦσιν, ἐν ὅσῳ τὰ δύο ταῦτα μέγη βαζύνωνται ἐξίσω εἰς τὴν πολιτικὴν στάθμην .

Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ περισσώτεροι τῶν Καπεταναίων μας ἐπολέμησαν μετὰ μεγίστην γενναϊότητα καὶ εὐτολμίαν κατὰ τοῦ τυράννου . Εἶναι ἀληθές ὅτι συνεισέφερον τὰ μέγιστα εἰς τῆς Πατρίδος τὴν ἀναγέννησιν· ἀλλὰ δὲν ἤμπορουν δι' αὐτὰς τὰς αἰτίας νὰ ἔχωσι κατὰ δίκαιωμα νὰ εἰκαιοποιοῦνται μερικὰ προνόμια καὶ συμβέροντα, τὰ ὁποῖα ἡ Πατρίς κατήργησε, καὶ οἱ νόμοι μας ποτὲ δὲν ἀπωδέχονται· διότι ἀπειλαμαζάνοντες ὅλα ὅσα εἰκαιοποιοῦνται, ἀντὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ ἑνα τυράννου, Κύριος οἶδεν εἰς πόσους τυράννους θέλουν μᾶς κάμει νὰ ὑποπέσωμεν .

Τὰ σημεῖνὰ διατρέχοντα φανερώτατα μᾶς κάμουν νὰ γνωρίσωμεν ταύτην τὴν ἀλήθειαν· διότι ἂν παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης δὲν ἤθελε τολμήσῃ ποτὲ νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῆς Διοικήσεως, ἂν δὲν ἐγνώριζε καλᾶ ὅτι ἔχει εἰς χεῖράς τῃ ἰσὴν δύναμιν μετὰ ἐκείνην τῆς Διοικήσεως, ἢ καὶ μεγαλιότεραν ἴσως· διότι

ἤξευρεν ὅτι θέλει εὔρει καὶ πολλοὺς ἄλλους ὁμοφρονῶντας Καπεταναίους, οἱ ὁποῖοι νὰ τὸν βοηθήσωσιν εἰς τὰς κακοεθλίαις του .

Τὶ ἤμπορεῖ λοιπὸν νὰ κάμῃ ἡ Διοίκησης, ἐν ᾧ στερεῖται τὰς ἀναγκαῖαις δυνάμεις διὰ νὰ ἐκτελῇ μετὰ δραστηριότητα τὰς ἐργασίας τῆς; Πῶς θέλει ἤμπορεῖσει αὕτη ἡ Διοίκησης νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τοὺς Νόμους, νὰ κυβερνήσῃ εὐτάκτως τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος, καὶ νὰ φέρῃ τοῦ Κοινοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, ἀφ' ὅθ' ἔχει νὰ πολεμᾷ τύσους ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς, τύσους οἱ ὁποῖοι εἰκαιοποιοῦνται προνόμια ἀνοικεία τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ δυσκολώτερον ἀπὸ ὅλα, νὰ πολεμᾷ τὸσαῦτα προληπτικὰ φρονήματα τῶν ποτὲ προστώτων; Λαε! εἰς ἐσὲ βασιλεύει ὅλη ἡ δύναμις· ἡ ἐδική σου δύναμις ἤμπορεῖ νὰ σὲ καταστήσῃ εὐτυχῆ, καὶ ἡ ἐδική σου δύναμις πάλιν, ὅταν τὴν προσφέρῃς εἰς τοὺς κακοὺς θέλει σοῦ ἐπιφέρει τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν ὄλεθρον . "Ὅταν ἡ Διοίκησης ἐναγκαλισθῇ τὸν λαόν, ὅταν αὕτη ὑπερασπιζέται κατὰ ἐξίσω τὰ ἐναντίον τούτων δυναστῶν, οἱ ἡσυχασταὶ ἢ μετὰ τὴν σπᾶθην, ἢ μετὰ τὴν ἀλωπεκίην ἀπέκτεθησαν πλοῦται καὶ τιμᾶς, ὅταν τελευταῖον πασχίξῃ, ὥστε νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀμοιβαία μεταξὺ Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια, ἔχομεν χροστὰς ἐλπίδας τότε ἡ σημερινή της κατάστασις θέλει εἶναι τότε αἰσία διὰ τὴν ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ, ὡς ΒΟΥΛΗ, καὶ τὸ ἔθνος μας θέλει εὐτυχήσῃ .

Τὰ δύο ταῦτα μέγη, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐκηρύχθησαν πλέον φανερὰ ἐναντία· ἂν ἡ Διοίκησης ἤθελεν ὑποχωρήσει εἰς τὸν Κολοκοτρώνην, ἢ εἰς τοὺς συμπατριαστάς τῃ, ἂν ἀσθεῖ ἡ πάλιν νὰ κλονίζηται καὶ νὰ ἀδυνατῇ, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τοῦτο ἤθελεν εἶναι ὁ ὄλεθρος τῆς ἀνεξαρτησίας μας .

Μανθάνομεν ὅτι ζητοῦν νὰ φιλιώσωσιν αὐτὰ τὰ δύο μέγη· ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ὀλέθριον· οὐδεμία φιλία δὲν ἤμπορεῖ νὰ χροσιμεύσῃ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων . Ἀφ' οὗ πλέον μίαν φεραν ἐκηρύχθησαν φανερὰ ἐναντίοι, ἂν ἡ Βουλὴ ἀφίνεται νὰ ἀδυνατίζηται καὶ νὰ ἐκπίπτῃ, ὀλέθριον τὸ ἔθνος θέ-

λει βλάψει τὴν ὑπόληψίν τε, καὶ θέλει ὑποπέσει εἰς μέγαν δειῶν λαβύρινθον· ἀλλὰ τοιοῦτον κίνημα ποτέ μας δὲν τὸ ἐλπίζομεν· τὸ πρᾶγμα ηὔξηθη, ὁ λαὸς ἐγνώρισε τὰ δικαιώματά τε, καὶ δὲν μένει φόβος πλέον νὰ διαταχθῶσιν ἀτελῶς αὐτὰ τὰ πράγματα. Ὁχι· ἡ Βυλὴ πρέπει καλᾶ νὰ συλλογισθῇ ὅτι παρασταιεῖ τὸ ἔθνος· πρέπει νὰ σκεφθῇ καλᾶ, ὅτι ἐπειράχθη πολὺ ἡ ΜΕΓΑΛΕΙΟΓΗΣ ΤΗΣ, ὡς ἔθνος, καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτὴν κρέματα ἢ εὐτυχία καὶ ἢ δυστυχία τῆς Πατριδος. Σκεπτομένη ταῦτα καλῶς ἡ Βυλὴ, θέλει εἶναι σταθερὰ εἰς τὰς ἀποφάσεις της, οἱ ἀντιπατριῶται δέλην ἰζολοθριῦν, ἢ Πατρις θέλει ἡσυχάσει, καὶ αἱ φατριαὶ δέλην σθευσθῇ.

Παρακαλοῦμεν τὴν Βυλὴν νὰ σκεφθῇ τὰ τοιαῦτα μὲ μεγάλην προσοχὴν, καὶ νὰ στοχασθῇ ὅτι ἡ Ἱστορία, ὁ δίκαιος αὐτος κριτὴς, θέλει κρίνει μίαν ἡμέραν τὰς πράξεις της· καὶ ἐπιπέσει, ἢ θέλει τὴν τιμήσει, ἢ θέλει τὴν καταδικάσει εἰς αἰῶνα τῶν ὅσωντα.

Σάλανα, 23 Μαΐου.

Λέγεται ὅτι ὁ Δερβίς-πασας ἔστειλεν ἕξ χιλιάδας στρατευμάτων εἰς τὰς Θερμοπύλας, τὰ ὁποῖα καὶ ἐλευθέρως ἀπέρασαν τὰ στενὰ ἐκεῖνα· οὗτος δὲ ὁ ἀριστεράτῃος ὄλων τῶν ἐν Ρούμελῃ Ὀθωμανικῶν δυναμῶν εὑρίσκεται ἀσθενῶν εἰς Λάρισσαν.

Χίλιοι διακόσιοι στρατιῶται τοῦ στρατηγοῦ Παναργιᾶ φυλάττουν κατὰ τὸ Ἄμπλαϊ· ἐτοιμάζονται δὲ καὶ ἄλλοι νὰ συνδράμωσι πρὸς εἰσχυσίν των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κύθηρα 10 Μαΐου.

Οἱ ἐνταῦθα καταφυγόντες Κρήτες ἔστειλαν ἐπιτήδες πλοίαριον εἰς τὴν Κρήτην διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ μάθῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ μινάντων στρατιωτῶν. Ἐφερε λοιπὸν τὴν εἰδησιν ὅτι τὸ μὲν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ῥυμέλῃ εὑρισκόμενον στρατόπεδόν μας συνιστάμενον ἀπὸ 3 ἕως 4000 εἰς ἐφωδιασμένον μὲ ἰκανὰς τροφὰς καὶ πολε

τῶσιν εἰς χεῖράς των τοὺς δυνατοὺς τῆς διὰ νὰ μὴ ἦναι ὑποκειμένοι εἰς τὰς ἐναντίας των συμπεριφορῶν των διαταγὰς τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν ἐπιπέσει.

μεφῶδια καὶ ἀνθίσταται ἀνδρείως εἰς τὰς προσβολὰς τῶν Τούρκων· διότι πρὸ ἡμερῶν οἱ Τούρκοι ἐδοκίμασαν νὰ τὸ κτυπήσῃν, καὶ τοὺς ἔτρεψεν εἰς φυγὴν μὲ μεγάλην ζημίαν των. Τὸ δὲ εὑρισκόμενον εἰς Τρυπητὴν ἰσάριθμον τχεδὸν μὲ τὸ πρῶτον καὶ ἐπίσης ἀνθιστάμενον εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὰς ὀρμας, ἔχον ὀλίγας ζωοτροφίας, ἐφωδιάσθη ἀπὸ πλείων Εὐρωπαίων, τὸ ὁποῖον ὑπέστηεν ἐκεῖ φορτωμένοι σιτᾶρι. Οἱ ἐχθροὶ μαθόντες ὅτι τὸ στρατόπεδον τοῦτο ἦτον ἀεφωδιάστον ἐδοκίμασαν νὰ τὸ περικυκλώσῃν παταχόμεν, διὸ καὶ ἔστειλαν πλοῖα διὰ νὰ καταλάβωσιν τὰ ὀπισθεν τῆ· πλὴν οἱ ἰδιοίμας εἶχαν ἐφωδιάσθῃ καὶ καταλάβωσιν τὰς ἀναγκαίας δέσεις διὰ νὰ τοὺς ἀντικρύσωσιν.

Οἱ πολλαχοῦ λοιπὸν εὑρισκόμενοι Κρήτες ὀργανίζων ἕνα σῶμα διὰ νὰ στείλωσιν εἰς τὴν Κρήτην πρὸς βοήθειαν τῶν δύο ἐκεῖνων στρατοπέδων. Τοῦτο τῶντι θέλει τοὺς καταστήσει ἀξιοπαίνοιο, ἀπ' οὗ τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸ ἀίσχος τοῦ ὅτι ἐγκατέλειπον τὴν πατρίδα των εἰς τὴν διακρίσιν τῶν ἀπανθρώπων ἐχθρῶν των. (Φίλος τοῦ Νόμο)

Κάλαμος. Τῆ 23 Μαΐου.

Κατ' αὐτὰς ἔφθασαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως 150 χαλτοῦσιδες εἰς Πρέβεζαν. ἐκτὸς 15 τῶν ἐγκριτωτέρων, οἱ ἄλλοι ἔλαβον διαταγὴν παρὰ τοῦ Μπακίρ-αγα νὰ μὴν εἰσελθῶσιν εἰς τὸ φρούριον, ἀλλὰ νὰ μείνωσιν ἔξω. Τὰ φερμάκια, τὰ ὁποῖα οὗτοι εἶχον φέρεν μαζήτης, περιεῖχον διαταγὰς πρὸς τοὺς ἐν Πρέβεζῃ Βενιτζα καὶ Πάργα Ἀλβανούς, διὰ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν καὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς βασιλικούς. Πρὸς ταῦτα ὁ Μπακίρης εἶπεν ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει δώσει ἀπόκρισιν.

Οἱ Ἀλβανοὶ, οἵτινες θεωροῦσι τὴν Ἄσταν, Βενιτζαν καὶ Πρέβεζαν ὡς μόνον ἄστυα διὰ νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὸν Σουλτάνον, δὲν θέλωσιν ὑποφέρειν ποτέ, καθὼς μᾶς φαίνεται, νὰ ἔμθωσιν εἰς τὰ φρούριά των οἱ Ὀσμανλῆδες, ἐν ᾧ ἡξέυρεν προσέτι καλῶς ὅτι ἡ Πόρτα δὲν τοὺς ἔχει τόσο πολὺ εἰς τὴν ἀγάπην της, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο, ὅσον δυνατόν νὰ κρα

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 45

Τιμὴ ἑτησίαιτάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσωληρυτία
κατὰ τριμηρίαν. Ἐυδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείυ ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλίνας

Μεσολόγγιον τῆ 4 Ἰουνίου 1824.

Ἐσωτερία.

Μεσολόγγιον.

Τὰ γράμματα τοῦ Ἄργους καὶ τῆς Τριπολι-
τζᾶς, σημειωμένα τῆ 18 καὶ 19 τοῦ παρελ-
θόντος μηνὸς, μᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Διοίκησις
ἐξακολοθεῖ με μεγίστην σταθερότητα νὰ κατα-
τρέχη τοὺς ἀντάξτας, καὶ νὰ φυλάτῃ τὸν
ὑποῖον ἐξ ἀρχῆς ἔδειξε χαρακτηῖρα. Ὁ κύριος
Ἄνδρέας Ζαΐμης ἐμδῆκε κατ' αὐτὰς ἐν Τριπολι-
τζᾷ με ἔκτικοσίης περίωπ· ὁ δὲ Κολοκοτρῶ-
νης κατατρέχεται δυνατᾷ. Ὁ Στρατηγὸς Λόν-
τος, καὶ ὁ ἀντιστράτηγος Νοταρᾶς ἐδιορίσθη-
σαν παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ ἐκστρατεύωσι με
χιλίης ἑξακοσίης πρὸς τὴν Καρύταιναν· μάλι-
στα ὁ δεῦτερος ἐκίνησε δι' ἐκεῖ ἀπὸ Ἄργους εἰς
τὰς 18 τοῦ παύσαντος. Τὸ Ναύπλιον πολι-
ορκεῖται ὀλονένα, καὶ εἶναι πολὺ στενοχωρη-
μένον.

Τὰ αὐτὰ γράμματα μᾶς βεβαιοῦσι καὶ τὴν
ὁποῖαν ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος εἰς Σκόπελον ἔκα-
μεν ἀπόβασιν διςχιλίων Γενιτζάρων· ὁ ἐκεῖ
παρευρεθεὶς ἀνδρεῖος Καρατάσος τοὺς ἄφησε
καὶ ευγῆκαν με θάρρος ὅλοι εἰς τὴν Ξηρὰν· ἔ-
πειτα ὀσμῆσας κατ' αὐτῶν, χιλίης ἐφόουσε,
πολλοὺς ἄλλης ἔπειξε, καὶ δύο Παντζῶνια
τοὺς κατεκράτησε. Ὁ Γενναῖος οὗτος ἀρχηγὸς
μᾶς ἐνδόξως νικήσας καὶ ταύτην τὴν φροῖαν ἐ-
στεφάνωσε διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ φρονησεως τε
καὶ τὰ λοιπά τε ἀνδραγαθήματα, τὰ ὁποῖα
ὁ Πίνδος, ἡ Νιᾶστος, ἡ Πλάκα καὶ ἡ Τριγε-
νη ἀκόμη μαρτυροῦσι.

Οἱ Στρατηγοὶ Τσόνκας, Στεφνάρης καὶ Ῥάγ-
γος, μετὰ τῶν χιλιάρχων Γρ. Λιακάκη,
Δῆμου Τζέλιου καὶ Καραγιάνου ἐνωθέντες ὅλοι
ἐστρατοπεδευσαν προχθῆς με τὰ στρατεύματα
τῶν εἰς τὰ περίξ τῆς Ἄργης· καὶ κατὰ τὰς
εἰδήσεις, αἰ ὁποῖαι χθῆς μᾶς ἦλθον, τὰ στρα-
τεύματα ταῦτα ἐπλησίασαν ἀρκετὰ εἰς τὴν
Ἄρταν, καὶ πιθανὸν ἡ πολιορκία τοῦ φροῖαν
τούτῃ ἤρχισε. Τῶν Ἀλβανῶν αἱ ἀσυμφωνίαι
πολὺ θέλον μᾶς εὐκολύνει τούτο τὸ ἐπιχει-
ρημα· ἔχομεν δὲ χρηστοτάτας ἐλπίδας εἰς
τῶν ἀνδρείων Στρατηγῶν μᾶς τὴν φρονησιν καὶ
γενναϊότητα νὰ μὴ ἀφήσωσι τοιαύτας εὐκαιρί-
ας νὰ ἀπερᾶσωσιν ἐπὶ ματαιῶ.

Ἀπὸ εἰδήσεις ἐλθούσας κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ
Πρέβεζαν βεβαιούμεθα ὅτι ἡ Πέρτα ἔστειλε
δύω Βοΐδουτᾶδες, ἐξ ὧν ὁ μὲν νὰ διοικῆ τὴν
Ἄρταν, ὁ δὲ τὴν Πρέβεζαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ
Μπεκίραγας δὲν ἠθέλησε ποσῶς νὰ τοὺς δεχ-
θῆ, λέγων ὅτι πρόσπει νὰ λάβῃ κατ' εὐθεῖ-
αν περὶ τούτῃ διαπραγὰς παρὰ τοῦ Ὀμέρ-
πασα, οὔτοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσι με μεγά-
λην τῆς κατασχύνῃ. Μαθὼν τούτο ὁ Ὀμέρ-
πασας, ἐπήνεσε τοῦ Μπεκίραγα τούτο τὸ
φέξιμον, καὶ ὡς κηρυγμένος Φερμανλῆς, πα-
ρακινεῖ τοὺς χριστιανοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἐπανα-
στατήσωσι κατὰ τοῦ Σελτάνῃ, καὶ νὰ συ-
νενωθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Τὰ τοι-
αῦτα κινήματα εὐκολα μᾶς κάμῃν νὰ προί-
δῶμεν τοῦ Σκόδρα-πασα τὴν ἀδιαφορίαν· ἐξ
αἰτίας τῆς ἀδρανεῖας τούτῃ τοῦ Πασᾶ μᾶς ἀ-
φαιρεῖται κάθε φόβος τοῦ νὰ ἐκστρατεύσῃ καὶ
δεῦτερον πρὸς τὰ μέρη μᾶς· καὶ οὕτως ἡ ἔ-

πανάστας τῶν χριστιανῶν Ἀλβανῶν, καὶ τοῦ Σκόδρα ἢ ἀδελφεία, εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι θέλοντες ἐνέσει εἰς τὴν Πόρταν τὸ πλέον φαρμακερὸν αὐθῆμα. ὁ μόνος φύβη ἄξιος τῶν Ὀθωμανῶν Στρατιώτης εἶναι ὁ Ἀλβανὸς· οἱ δὲ Ὀσμανῆδες τῆς Ἀσίας συνειθισμένοι νὰ ζῶσιν εἰς τὰς τρυφὰς καὶ ἡλασπίσεις, ποτὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ θλάψωσιν εἰς τὸ παραμικρὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας τὰ στρατεύματα.

Πολλοὶ θέλונτες νὰ μᾶς κάμωσι μερικὰς παρατηρήσεις, λέγοντες ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ γράψωμεν εἰς τὴν εφημερίδα περὶ ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὴν γνώμην μας αὐταὶ καὶ ἑαυταὶ ἀπαιτοῦσι μὲ ἀυστηρότητα νὰ δημοσιεῶνται. Πρὸς ἀπόκρισιν λοιπὸν τῶν τοιούτων λέγομεν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἔχει ἓνα ἰδιαιτέρον τρέπον τοῦ νὰ συλλογίζεται καὶ νὰ ἐνεργῇ· πιθανὸν δὲ ὁ ἰδικὸς μας τρέπος νὰ ἦναι διαφορετικώτερος ἀπὸ πολλῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ συλλογιζέσθαι προερχεται ἴσως, διότι καὶ πὲν ἄλλο μέρος τῆς πατρῴας δὲν γνωρίζομεν, παρὰ τὸ μέρος μόνον τῆς Πατριδος· ὅθεν καὶ περιπατοῦντες τὴν εὐθείαν ὁδὸν, δὲν ἔχομεν ἐπιπονώμην καὶ καμμίαν αἰτίαν νὰ φοβώμεθα. Πολλὰ πράγματα εἶναι, τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπήσωμεν· πάμπολλα εἶναι τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, καὶ νὰ πασχίσωμεν νὰ καλυτερεύσωμεν· καὶ πλῆθος ἄλλα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ κατηγορήσωμεν· ἀलगώτατα ὅμως, εἶναι ὅσα πρέπει διὰ νὰ ἐπαινήσωμεν.

Ὅταν τὰ τῶν Κριτηρίων ἐνεργοῦνται καθ' ὃν τρέπον ἢ φύσιν αὐτῶν ἀπαιτεῖ, ὅταν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν δημοσιότητα [publicit.è] ἔχωσι διὰ μόνον αὐτῶν σύστημα, προξενοῦσι τιμὴν τότε εἰς τὴν πατρίδα, προξενοῦσι τιμὴν καὶ εἰς τοὺς πολίτας. Ἀλλ' ὅταν, ἀντὶ νὰ ἔχωσι βᾶσιν τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς, βλέπωμεν αὐτὰ συντιθίμενα ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι υἰδεμίαν ἰδέαν περὶ τῶν τοιούτων ἔχον, ἀντὶ νὰ προξενήσωσι τότε καλὸν, ἐπισύβουσι πάμπολλα δεινὰ, κινδυνεύουσι νὰ ὑποπέσωσιν

εἰς τὸ δεσποτικόν, καὶ ὁ κριτολογούμενος πολίτης πάσχει τότε τὰ μύρια.

Εἰς τοῦ Μεσολογγίου τὴν πόλιν ὑπάρχουσι δύο Δικαστήρια, τὸ Πρῶτον Δικαστήριον, λεγόμενον, καὶ τὸ τῶν Ἐκκλητῶν. Ὅσον περὶ τοῦ Πρῶτου εἶναι ἀνάγκη, ἐκφραζόμενοι μὲ τὸν συνήθη τῆς εὐκρινείας μας τρόπον, νὰ εἰπῶμεν ὅτι μερικοὶ τίτλοι καὶ φαντασιώδη τιὰ προνόμια πρέπει ὀλοτελῶς νὰ λειψωσιν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον εἶναι τρέπον τιὰ κατὰ τῆς ἀδικίας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ ἀντιστάμενον προπύργιον. Ὅθεν παρακαλοῦμεν πολὺ τὸ Κριτήριον τοῦτο νὰ μεταβάλλῃ τρόπον καὶ σύστημα πολιτείας· διότι διαφορῶν συμπατριωτῶν τὰ παράπονα θέλουσιν ἐπιφέρει δεινὰ κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπακόλουθα. Τὸ δὲ Δικαστήριον τῶν Ἐκκλητῶν εἶναι μυρίων ἐκωμίον ἄξιον. ἐνθαρρύνομεν δὲ τὰ μέλη τῆς μετῶν, πρὸς αὐτοὺς ἐπαινεῖς μας νὰ ἐξακολουθῶσι μετὰ τέλος τὰς ἐργασίας των μὲ τὴν συνειθισμένην των δικαιοσύνην καὶ προθυμίαν, τὴν ὁποῖαν μετεχειρίσθησαν μέχρι τῆς σήμερον, διὰ νὰ δώσωσι καὶ εἰς τὸ Πρῶτον Δικαστήριον τῆς καλῆς διαγωγῆς τὸ παραδειγμα.

Ὁ Κύριος Βλακαῖζος ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὸ λαζαρέτον τῆς Ζακύνθου. Οὗτος ὁ φιλέλληνας μᾶς ἀναγγέλει ὅτι ἄλλαι διακόσιαι χιλιάδες ταλλήρων ἐκ τοῦ δανείου ἤλθον προσέτι εἰς Ζάκυνθον· ἐν μόνον παραδίξον πρᾶγμα, ἢ βραδύτης τῆς πληρώσεως τῆς χρηματικῆς ταύτης ποσότητος, εἶναι τὸ ὅτι μᾶς δυσαρτεῖ κατάκαρδα, καὶ μᾶς κάμνει νὰ ἀπορῶμεν, πῶς, ἐν ᾧ ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις καθ' ἡμέραν ἐνδυναμοῦται, ἢ ὑπόθεσις τῶν χρημάτων τούτων μένει ὀπίσω. Ἡξέμεν μὲ ὅλα ταῦτα κάλλιστα τὰς μηχανουργίας αἱ ὁποῖαι συνέστησαν, καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐνεργῶνται. Ἡξέμεν κάλλιστα ὅτι ὁ Νέγρης ἐφερον ὄνα κατῶ, καὶ μετῆλλαξε τοῦ Εὐγενεοῦ Σιγτανιατῆρος. Ἐπὶ τὰς φρονήματα, (ὅστις δὲν εἶχε γνωρίσει ἀκόμη ὅτι ἡ ραδιοῦργος τοῦτῃ ψυχῇ καὶ τὰ πλέον ἱερὰ τοῦ Κοινοῦ συμφέροντα δυσιάζει

διὰ τὴν κενοδοξίαν τῶ), καὶ κατόρθωσεν ὥστε οἱ ἐπίτροποι τοῦ δανείου νὰ μεταχειρισθῶσι ταύτην τὴν βραδύτητα, ὀλεθριωτάτην διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος. Ἄρ' ἑτέρῃ μέρει γνωρίζομεν ὅτι καὶ ὁ χιώτης Φλαβιανὸς δὲν παύει προσέτι νὰ φαίνεται ἄξιός καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ Μανιάτ-μπαεὶ, μεταχειριζόμενος ὅλα τὰ δυνατόν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου. Βεβαιοῦμεν ὁμῶς ὅλους τοὺς συμπατριώτας μας ὅτι ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις ἐνίκησε καὶ ἀκόμη θέλει νικήσῃ ὅλα ταῦτα τα ἐμπόδια. ἄς μείνωσι δὲ ἡσυχὸι περὶ τούτου, συλλογιζόμενοι πάντοτε ὅτι δὲν ἤμποροῦσι ποτὲ ὀλετελῶς νὰ λείψωσιν ὅσα καὶ διὰ τινὰς αἰτίας συμβαίνει νὰ βραδύνωνται.

Σήμερον ἠνοιξεν ὁ κύριος Δημήτριος Παύλου τὸ σχολεῖον τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς διαλέκτῃ μετὰ ἕνα πρόλογον ἄξιον τῆς παιδείας καὶ τοῦ πνεύματος τῆς. Ὁ νέος οὗτος εἶναι μαθητὴς τοῦ περὶ βήμῃ Κοραῆ· εἴμεθα δὲ εὐέλπιδες ὅτι τὰ αἰσθήματα, τὰ ὅποια εἶδειξε σήμερον θέλων ὠφελῆσαι τὰ μέγιστα τὴν νεολαίαν, τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἡ πόλις μας ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν πρόνοιάν τῆς.

Ἡ ἀσυμφωνία τῶν Κρητῶν, τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον· αἰτία δὲ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν εἶναι ἡ ἀδυναμία τοῦ Νόμου.

(ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Ν. Ἰθάκας, ὀνομαζομένης Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἀρ. 5.)

Αἰτία τῆς ἀσυμφωνίας τῶν Κρητῶν, λέγει, εἶναι ἡ ἀδυναμία τοῦ Νόμου. ἀλλὰ τίς εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀδυναμίας τοῦ Νόμου; χωρὶς νὰ ἀποκηθῶμεν εἰς τοῦτο τὸ ἐρώτημα, ἄς ἐνθυμηθῶμεν ὅσα ἀκριβῶς περὶ Κρήτης ἐπωληροφροσθημεν παρὰ τῶν ἐπὶ τοῦτῃ ἀπεσταλμένων τῆς Διοικήσεως, καὶ παρὰ διαφόρων ἄλλων, ὁτινὲς ἦλθον ἐκεῖθεν· καὶ μετὰ ἀληθοῦς πατριότητος πνεῦμα ἄς παρατηρήσωμεν, ἂν ὁ εἰς τὰ ἐκεῖ πέρυσι σταλθεὶς ὑπηρέτης τῶν Νόμων εὗγεν ἢ ὄχι ἀρμοδίως εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐνδυνα-

μώσῃ τὸν Νόμον. Πληροφροσθημένοι περὶ τῶν εὐτυχῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπαρτήσασθῆσαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν Ἀρμοστὴν τῆς Κρήτης, ἀναγκαῖον ἐκγράψαμεν δυναμει τοῦ ἡ. ἄθρη τοῦ Ὁργάνου τοῦ Νόμου νὰ καθυποβάλλωμεν εἰς τὴν ἐπικρίσιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις μας.

Α'. Εἶναι πασιδῆλον ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς Κρήτης κατάστασις εἶναι κρισιμοτάτη, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ ἐπομένως κυβεζήτην μετὰ ὀχι μικρὰν τῶν κατὰ τὴν πολέμων ἐμπειρίαν, καὶ δραστηριότητα. πιθανὸν ὁ πέρυσι σταλθεὶς Ἀρμοστὴς τῆς Κρήτης νὰ εἶναι προικισμένος μετὰ τὰς τοιαύτας ἀρετάς· τοῦλάχιστον ὁμῶς δὲν εἶδειξε κανὲν τοιοῦτον σημεῖον εἰς ὅσας μάχας τῆς Κρήτης παρευρέθη. Ἡ μάχη τοῦ Σελίνου (τὴν λεπτομέρειαν τῆς ὁποίας ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἀκριβῶς γνωρίζει, καὶ ἡμεῖς δι' ἄσας σιωπῆς αἰτίας δὲν ἐγκρίνομεν νὰ ἐκθέσωμεν), ἢ ἐν Ἀμωργέλαις, καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθη, σαφέστατα ἀποδεικνύουν ταύτην τὴν ἀλήθειαν.

Β'. Ἄν ὁ πέρυσι σταλθεὶς Ἀρμοστὴς ὑποτεθῇ ἐμπειρὸς καὶ ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ κατὰ τὸ εἶκος τὰ πολεμικὰ τῆς Κρήτης, ἐμετὰ γνώμης, ὅτι δὲν θέλει ἠμπορέσει μετὰ ταῦτα εἰς τὸ παραμικρὸν νὰ ὠφελήσῃ· διότι ἴσον οἱ Κρητῆς, καθὼς καὶ πολλοὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος πολεμικοὶ, εἰς τὰ παρελθόντα ἐπιστηριζόμενοι, δὲν τὸν ὑπολήπτουσι πλέον ὡς τοιοῦτον. καὶ ὁποίας προόδου ἠμπορεῖ ποτέ τις νὰ φαντασθῇ, ὅταν τὰ στρατεύματα δὲν ἔχωσιν οὐδεμίαν πρὸς τὸν ὁδηγὸν τῶν ὑπόληψιν;

Γ'. Ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ὁ συμπατριώτης, περὶ οὗ ὁ λόγος, θέλει φιλοτιμηθῇ καὶ θέλει πασχίσει ὅλαις δυνάμεσιν νὰ ὠφελήσῃ τὴν κλονημένην Κρήτην, δὲν πιθανολογεῖται μετὰ ὅλα ταῦτα, ὅτι θέλει ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦτος· διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Κρητῆς νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγάς τῆς, εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τὸν σέβωνται καὶ νὰ τὸν ἀγαπῶσι διὰ τὰ ρηθέντα αἰτία, καὶ ἐξαίρετως, διότι φρονοῦν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ αἴτιος τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς νήσου τῶν. ἂν

δὲ ἔχουσι δίκαιον ἢ ὄχι, τὰ πράγματα, καὶ ὁ ὀρθὸς συλλογισμὸς τὸ ἀποδεικνύουσι *).

Δ'. Ἡ Διοίκησις δὲν ἀμφιβάλλει ποσῶς μὲ πρῶτην δραστηριότητα πρέπει νὰ ἐνεργῇ, ὅστις μέλλει νὰ σταλθῇ τῆς Κρήτης κυβερνήτης. Κατὰ τὰς κρίσεις πολλῶν φρονίμων καὶ ὑποληπτικῶν ὑποκειμένων, ὁ πέρυσσι σταλθεὶς Ἀρμοστής εὗρεν ἀεμοδιωτάτας περιουσίας νὰ κάμῃ περισσότερα, παρ' ὅσα ἔκαμε καλῶς· καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις βέβαια ὑπόμνησε, καὶ ἐπληροφόρηθῃ κάλλιστα, τίνι τρίτῳ ἐφέρθησαν κατ' ἀρχὰς οἱ Κρητες πρὸς τὸν Ἀρμοστήν, καὶ πῶς ὁ Ἀρμοστής πρὸς τοὺς Κρήτας.

Ε'. Πολλοὶ τῶν Κρητῶν δὲν ἐπιθυμοῦσι, καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται νὰ ἔχουσι Διοικητῆντων εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνον, ὅστις καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος τοὺς ἐδίωκει· διότι ἰδεάσθησαν ὅτι τοῦ Διοικητοῦ τῶν ὁ σκοπὸς ἀπέβλεπε μᾶλλον διὰ νὰ ἐμπορευέται, παρὰ νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου τῶν· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα θέλει ἀνακαλύψει τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ἡ πρόνοια. Ἐν τοσοῦτῳ νομιζομεν ὅτι ἡδελεν εἶναι συμφερότερον νὰ σταλθῇ ἕνας οὐδέτερος δι' ἀποφυγὴν παντὸς σκανδάλου.

Κωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν διαφόρους ἄλλας αἰτίας ἀνοικείας δημοσιεύσεως, περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα μόνον τὰ ὁποῖα γνωρίζοντες καλῶς βάλλομεν ὑπὸ ὄψιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως· αὕτη δὲ θέλει ἀποφασίσει, ὅπως ἐγκρίνει συμφερότερον. Εἰμὲθα εὐέλπιδες, ὅτι θέλει ἐνεργῆσαι τὰ ὑπὲρ τοῦ κοινῶν συμφέροντος· διότι γνωρίζει κάλλιστα, ὁποῖον πολὺ τιμὸν πρᾶγμα τῆς ἐνεπιστεύθη τὸ ἔθνος.

Ὁλέθριον εἶναι, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ Πατριδος, νὰ κρύπτωμεν τὰς πρὸς τὸ κοι-

νὸν συμφέρον ἀφαιρώσας ἀληθείας, διὰ νὰ μὴ δυσάρεστῶσωμεν ἐν ἄτομον· εἰμὲθα μ' ὄλιν τοῦτο πεπεισμένοι, ὅτι ὁ πατριώτης ὕψος δὲν θέλει ποσῶς δυσάρεστῆθῃ εἰς τὰ λεγόμενα.

Εἰς διαφόρους ἐπαρχίας βλέπομεν νὰ γίνονται μεγὰλα πατάματα καὶ νὰ ἀκολουθοῦσι τὰμπολλαὶ δυσάρεσκειαι ἐξ αἰτίας τῶν εἰς τὰ ἐκεῖ σταλθέντων ἐπαρχῶν. Οὕτω πληροσορημένη καλῶς ἡ Διοίκησις περὶ τούτου, ἔστειλε κατ' αὐτὰς τὸν κύριον Μελᾶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐρευνήσῃ καλῶς περὶ τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βλωχοῦ καὶ Λωκίκοῦ ὡς ἀπὸ μέγας τῶν ἐπαρχῶν διατρεψάντων.

Τὰ χρῆμα ἐνὸς ἐπαρχοῦ εἶναι πολλὰ ἐκτεταμένα· καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν φροντίζει καὶ ἡ Διοίκησις μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν, ἀμυλλωμένων εἰς τὸ νὰ ἐκλέγῃ πάντοτε ὑποκείμενα ἄξια τοῦ ὁποῖου τοὺς ἐμπιστεύεται μεγὰλα ὑπεργήματος. Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐκλεγόμενοι ἐπαρχοὶ πασχίζωσι νὰ ἦναι πάντοτε συννοημένοι διὰ τὰ τέλητων μὲ τὸν καπιτάνον τῆς ἐπαρχίας, φυσικὰ τότε ὁ λαὸς ὑποφέρει τὰ μέγιστα δεινὰ· καὶ ἐξ αἰτίας ὅτι ὁ λαὸς πάσχει βλάπτεται τὰ μέγιστα ἡ ὑπόληψις καὶ δύναισι τῆς Διοικήτερος· κατότι ὁ λαὸς θεωρεῖ τὸν ἀποστελλόμενον ἐπαρχον, ὡς παριστάνονα αὐτὸ τῆς Διοικήσεως τὸ πρῶτον.

Ἐλπίζομεν ἐν τοσοῦτῳ νὰ λάβωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀκριβεῖς περὶ τῶν δύο διαληφθεισῶν ἐπαρχιῶν πληροφορίας παρὰ τοῦ κυρίου Μελᾶ. Πίσσον δὲ ἡθελε μᾶς χαροποιήσῃ μανθάνοντες ὅτι τὰ πατάματα καὶ αἱ δυσάρεσκειαι αὐταὶ δὲν προέρχονται, εἰμὴ μόνον ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων!

Τῆ 3 Ἰουνίῳ. ὁ καπετὰν Δημήτριος Βενδραμῆς Μεσολογιτῆς ἀρκετὰς ὥρας πολεμήσας (μ' ἐν μικρὸν πλοιάριον τι) μ' ἐν Ὀθωμανικὸν Βορὶκι τὸ ὁποῖον περιήρχετο ἔξω τοῦ λιμένος μας, τοῦ ἐκρήμνισε τὴν Γάπριαν, καὶ τὸ ἡνάγκασε νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν, ὅθεν ἐξῆλθε.

*) Ἄν ἡ ἀναξίτης τῶν Κρητῶν ἐπέφερε τὰ τοσαῦτα δεινὰ εἰς τὴν νήσον τῶν, ἡθελε φυσικῶ τῷ λόγῳ συμβῆναι τοῦτο κατ' ἀρχὰς. ὅτε οἱ κάτοικοι ἦσαν μᾶλλον ἀπειροπώλεμοι καὶ ἀνάξιοι. καὶ οἱ ἐχθροὶ ἦσαν ἀσυγκρίτως πολυπληθέστεροι. καὶ ὑπὸ ἀρχηγῶν σημαντικωτάτων (τὸν περίφημον Κασάν-π-σα)· ἀλλ' ὄχι ἔταν οἱ ἐχθροὶ ὀλιγοστεύσαν, αὐτοὶ ἔγιναν μᾶλλον ἐμπεροπώλεμοι, καὶ ἤρχισαν νὰ χάνουσι πλέον τῆς Τουρκικῆς λύσσης τὸν φόβον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 46

Γιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσηλωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖν ἐφίλη, τοὺς πλείους,
Φραγκλίους

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 7 Ἰουνίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀναφορὰ τῶν Στρατηγῶν Γ. Τζόγκα καὶ Γιαννάκη Ράγκω πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, ἐκ τοῦ κατὰ τῆς Ἀρτας διωρισμέ. Στρατοπέδου.

Σκυλικαριὰ 3 Ἰουνίου.

Καθὼς μὲ τὴν προλαθοῦσάν μας σὰς ἀναφέραμεν, ἤλλαμεν εἰς τὸ σύνορον Ῥαδοσιτζίου, καὶ ὁ Γώγος ἔμβασε Τούρκως, διὰ νὰ τὸ βαστάξῃ· ἀλλ' ἀφ' οὐ εἶδαν, ὅτι εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ τοὺς ριχθῶμεν καὶ ἀπὸ τὸ ἀπάνω καὶ ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, διὰ νυκτὸς ἔφυγαν οἱ Τούρκοι, καθὼς ἀκόμη καὶ ὁ Δημητράκης Γώγος, ὁμοῦ μὲ τοὺς πλεόν στενοὺς συγγενεῖς τε, ὅστις ὑπέστηεν εἰς Ἄρταν, διὰ νὰ συζήσῃ μὲ τὸν Βαρνακιώτην. Πρὶν τῆς φυγῆς τούτων, εἶχεν ἔλθει εἰς Κομπότι ὁ Ταχήρ-ἀδάξης μὲ χιλίους Τούρκως, καὶ Χριστιανούς Λακιώτας εἰς βοήθειάν των, πλὴν καθὼς εἶδαν τὸν Γώγον φεύγοντα νὰ ἀπεράσῃ ἐκεῖθεν, ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἐμβῆκαν ἄλλοι μαζῇ εἰς τὴν Ἄρταν κατατρομασμένοι.

Τὸ τμήμα τοῦτο δὲν ἐπειράχθη τελείως, καὶ ἡμεῖς φερόμεθα μὲ πολλὴν προσοχὴν διὰ νὰ μὴν λάβῃν κίμμιαν ἐνόχλησιν οἱ κάτοικοι· μάλιστα καὶ εἰς τὰς ζωτροφίας, ὅπου διωρίσαμεν νὰ μᾶς συνάξῃν, πηγσίνομεν μὲ ἄκραν οἰκονομίαν, διὰ νὰ μὴ τοὺς βαρύνωμεν.

Ὅλοι οἱ ἐντόπιοι ἤλθαν προθύμως εἰς ἀπάντησίν μας, δοξάζοντες τὸν Θεόν, ὅπου τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν ζυγὸν, καὶ μᾶς ἐπρόβλεψαν μὲ ζῆλον νὰ συμπολεμήσῃν μὲ ἡμᾶς,

ὅπου καὶ ὅπως θέλομεν. Κατωγιγόμεθα λοιπὸν τῶρα νὰ τοὺς διοργανίσωμεν, διορίζοντες ἐν ἀπὸ κάθε χωρίον ἐπάνω εἰς τοὺς χωριανούς τε, καὶ δύο, τοὺς καλητέρας ἀπὸ αὐτοὺς, ἐπάνω εἰς ὅλης, διὰ νὰ ἴναι εἰς εὐταξίαν τὰ ἄρματα των.

Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον νὰ ταρθοῦν μέτρα διὰ τοὺς ἐνώπιους τοῦτο τοῦ τμήματος, καθὼς ἰδιαιτέρως ἀναξ ἄμεια.

Ὅμοιως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ καὶ ὁ ἐπαρχος, καὶ ὁ ἀρχὸς τῶν ἀρμάτων, ὅπου πρέπει νὰ σταθῇ εἰς τοῦτο τὸ τμήμα, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

Ἀμέσως καθὼς τελειώσῃ ἡ συνέλευσις τῶν ἐντοπίων, θέλομεν στείλει πρὸς τὴν Ἐπιλαμπροτήτα Σας, δύο ἐκ τῶν προκρίτων, διὰ νὰ Σας δώσῃν κίττε πληροφορίαν τοῦ τμήματος των.

Εγγράψαμεν καὶ πρὸς τὸν Κατελίδαν [κατωπετάνου τῶν Ἰζμυρλικῶν], διὰ νὰ ἐνωθῇ μαζί μας κατὰ τῶν ἐχθρῶν· καὶ εἰάν θελήσῃ, καλῶς, εἰδὲ μὴ, θέλομεν σὰς εἰδοποιήσῃ τι πρέπει νὰ κίμωμεν, διὰ νὰ μείνῃ μετανοημένος. μένομεν μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Εὐπειθεῖς εἰς τὰς προσταγαῖς Σας.
Γεώργιος Τζόγκας. Γιαννάκης Ράγκος.

Μὲ ὅλον ὅτι πάντοτε ἡ αὐτὴ εὐκρίνεια ὑπαγορεύει τὰ αἰσθηματά μας ὅταν δημοσιεύωμεν τὰ Ἐλ. Χρονικά, ὁ μῶμος δὲν ἔλλειψε μὲ ὅλον τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς προσάψῃ ἐνίοτε τῆς ματαιοφροσύνης τὸν ἔλεγχον: καὶ κει (μᾶς λέγουσιν οἱ κατήγοροι) εἰς μ.

ἄτομον τὸ νὰ γνωμοδοτῆ περὶ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, καθ' ὃν τρόπον ὁμιλοῦσιν οἱ φαινόμενοι ἐν τοῖς πύγματιν; συγχυεῖται ποτὲ εἰς ὑποκείμενον ἰδιαιτέρον τὸ νὰ θεωρήσῃ τοὺς κακοποιούς;

Ἐνοήσαμεν τοὺς τοιούτους λόγους· ἀλλ' αἱ περιστάσεις μᾶς βιάζην νὰ τοὺς καταβροησωμεν: εὐθύς ἀφ' οὗ ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καθαρά· εὐθύς ἀφ' οὗ βλέπωμεν ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν κοιμᾶται πλέον, ἀλλ' εἶναι ἀπ' ἐναντίας ἐγγήγος· εὐθύς ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος ἐσφρονίσθη ὑστερον ἀπὸ διαθήρης Ἀλιβεράς δοκιμᾶς, μεγαλλήτερον ἀμάγγμα δὲν ἤθελε νομισθῆ καὶ ἐν Οὐρανώ καὶ ἐπὶ Γῆς παρὰ τὸ νὰ ἀφίσωσιν οἱ χροστοὶ πατριῶται διὰ νὰ χαθῶσιν οἱ τειοῦτοι ἐξαισίαι καρποὶ, ἀδιαφοροῦντες ἀπὸ τοῦ νὰ συνδράμουν εἰς τὴν περιθάλψιν των διὰ τῶν ὁποίων ἔχει ὁ καθείς γνώσεων.

Παρεκτός λοιπὸν τῶν ὅσα μέχρι τοῦδε ἐσαφηνίσσαμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ Κοινόν, ἡ τῶν ὄσων μόνον τὰς ἀρχὰς ἐκθέσαμεν εἰσέτι, μένους περιτλέον καὶ ἄλλαι σημαντικώταται ὑποθέσεις περὶ ὧν ἐν καιρῷ τῷ πρέποντι θέλομεν λαλήσει. Ὁ κύριος καὶ μόνος σκοπὸς μας εἶναι τὸ νὰ ὠφελῶμεν, καὶ, ἂν ἡ φιλοτιμία μας δὲν μᾶς ἐξαπατᾷ, εἰμεθα πεπεισμένοι ὅτι τὰ Χρονικά μας προξενούν μέγα καλόν, ἀποδεικνύοντα ὅτι τότε μόνον ἡ ἐλευθερία εἶναι σῶα καὶ ἀξέσπαιος, ὅταν τιμωροῦνται οἱ κακοῦργοι καὶ ἀνταλείβονται οἱ ἐνέχρητοι.

Εἰς μίαν δημοκρατίαν ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον λέγεται καὶ εἶναι τάξις, πρέπει νὰ ἴηαι τοῦ λαοῦ ἔργον, καὶ πρέπει νὰ ἀπυλαμβάνη οὗτος τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ νόμων ἐπιτήδες δημοτικῶν, ἔστω ὅτι ἤθελε φαίνονται πολλὰ ἐλεύθεροι οἱ τοιοῦτοι· ὁ δὲ λόγος εἶναι, διότι εἰς τὴν δημοκρατικὴν διοίκησιν ἡ τάξις πηγάζει ἀπὸ τὰ φρονήματα τοῦ λαοῦ, τὰ δὲ φρονήματα τοῦ λαοῦ ἀρχίζην, καὶ τελειοποιούνται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν καιρὸν. Οἱ ἀρχοντες ἄρα μᾶς δημοκρατίας ὑποληπτόμενοι τὸν λαὸν (ὅστις εἶναι τῆς ἐξουσίας των ἡ πηγή) ὑποληπτούνται ἑαυτοὺς· ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ κάμουν κατάχρησιν τῆς ἐξου-

σίας ταύτης, εἶναι δίκαιον νὰ σιωπηθῇ τοῦτος.

Τὸ πολιτικὸν σύνταγμα [constitution] δὲν γίνεται διὰ νὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς ἔχθραν· γίνεται μάλιστα ἐξ ἐναντίας διὰ νὰ ζῶσιν εἰς εἰρήνην, γίνεται διὰ νὰ συνδέσῃ τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δεῖξη καὶ εἰ; τὰ δύο μέρη τὸ πῶς πρέπει νὰ συνέχωνται, νὰ στηρίζωνται καὶ νὰ συμφωνηθῶνται εἰς τὸ μεταξύτων. Ὅταν λοιπὸν μερικά ὑποκείμενα δοκιμάζην διὰ νὰ παραδίσωσιν αὐτὸν τὸν ὄργανισμὸν, πρέπει νὰ μὴν ὁμιλήσῃ κανεὶς;

Διὰ νὰ γείνη δὲ στερεὰ καὶ ἀδιάσπαστος ἡ μετὰ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ λαοῦ συμφωνία, ἀνάγκη εἶναι τὸ νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφύρων διοικητικῶν σωματῶν, καὶ νὰ κανονισθῇ ἡ ἐνέργεια καθενὸς καὶ ἡ ἀμοιβαία των σχέσις ὡσαύτως, καὶ τότε διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ἐν δὲν προσκρούει κατὰ τοῦ ἄλλου, ἀλλ' οὔτε ἀδιαφωνία συμβαίνει. Πάντοτε ἂ; ἔχουμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ὅσον μία Διοίκησις εἶναι δικαία, τόσον περισσότερον νὰ ἀγαπῶμεν διὰ νὰ προφυλατῶμεθα: ὅταν ἔχουμεν τὸν κρημνὸν περιτειχισμένον, δὲν φοβούμεθα οὔτε τὴν νύκτα, οὔτε τὴν ἀνεμοζάλην, ἐπειδὴ θέλει εἰμεθα βέβαιοι ὅτι, ὁ δρόμος εἶναι ἀσφαλὴς καὶ οὐχὶ ὀλισθηρός.

Δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον, ἀνάγκη πᾶσα εἶναι νὰ καταστῆλλῶμεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους διὰ νὰ θεραπεύσωμεν τὰ δυστυχήματα ὅσα βασανίζην εἰσέτι τὸ γένος μας· τὸ πλέον δὲ δραστήριον ἰατρικὸν εἶναι σήμερον ἡ πείρα: ἐκ τῆς πείρας ταύτης) τὴν ὁποίαν ἀποκτήσαμεν ἀφ' οὗ ἐκάμαμεν τόσα σφάλματα καὶ ὑποφέραμεν τόσα δεινὰ) πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ ἀναρχία, τὴν ὁποίαν ἀπεργάσαμεν. εἶναι μέγα κακόν, καὶ οὐχὶ μικρότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ δεσποτισμοῦ, τὸν ὁποῖον ὡσαύτως ἐγνωρίσαμεν ἐπιπολλάζοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Ἕλληνες ἤδη ἠξέμευσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι ἐξίσις δι' αὐτοὺς ἀναγκαία ὅσον καὶ ἡ ἀτομικὴ των: οὔτοι ἔμαθον πλέον ὅτι δὲν εἶναι τὸ ἴδιον τὸ νὰ ἴηαι μὲν ἕκασ

καὶ εὐτυχῆς πλὴν νὰ μὴν ᾔηται ἐνταυτῷ καὶ πολιτικῶς ἐλεύθερος· ἐγνωρίσω ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι ἡ δύναμις τοῦ νὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος εὐτυχῶς χωρὶς νὰ ἐμπορῇ κάνειis νὰ ιαράξῃ τὴν ευδαιμονίαν τῆ ταύτην. ἀνίσως γὰ ἀγαθὰ ὅσα ἀπολαμβάνωμεν, δὲν συνεκπηγάξουσιν ἀμέσως καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, ἐξάπαντος ταῦτα καὶ φθείρονται γρήγορα. Ὅθεν τὸ νὰ εἴπω τις ὅτι αὕτη εἶναι περιττὴ, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἤθελεν εἶπω ὅτι εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κατοικήσῃ ἰκοδομῆν τὰ θεμέλια εἶναι πάντῃ περιττά. Παρεκτὸς δὲ τούτῃ, αὐτὸς καθεαυτὸ ὁ δεσποτισμὸς δὲν εἶναι πρᾶγμα ποταπὸν καὶ ἀχρεῖον, καὶ ὄχληρόν ἐνταυτῷ διὰ τὸν ἴδιον δυνάστην, ὅστις καταδαρύνεται δεσπότην καθήμερον μηχανικῶς; Εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ἐπιθυμῶσιν ἄνδρες Ἕλληνας! παρομοίας δυσσεσκείας; ;

Ὅσοι συστήνουν τὸν δεσποτισμὸν, περιῦ βρίζουν τὰ μέγιστα τοὺς ἐξουσιαστας, ἐπειδὴ μὲ τοῦτο κηρύττουν αὐτοὺς ὡς ἀναξίους εἰς τὸ νὰ φιλιόσσωσι καὶ καταπέισσωσι τοὺς ἄλλους δι' ἄλλῃ τρόπον καὶ διὰ μέσῃ τῶν νοερῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ θεῖον. Ἴναι νὰ πρᾶξῃ λοιπὸν ἕνα ἔθνος διὰ νὰ ἀποθῆ ἔθνος ἐλεύθερον, διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἀρχοντας ἀνεξαρτήτους, διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς παραστάτας τῆ εὐλακρινεῖς πατριώτας;

Νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς κακοποιοὺς, καὶ νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς διὰ τοῦ πολιτικοῦ ἀναθέματος.

Sapienti Sat.

Κύριε ἐκδότα τῶν Ἑλ. Χρονικῶν!

Δημοσιεύσων, παρακαλῶ, διὰ τῆς ἡμεριδος σου τὰς ἐφεξῆς μὴ παρατηρήσεις, καὶ ὑγεῖνε!

Ὁ φίλος σου· Π. Νικολαΐδης

„ Ἄν δὲν ἀπατώμαι, εἶπεν ὁ Κύριος Γ. Αἰνεῖαν εἰς τὸν 40 ἀριθ. τῶν Ἑλ. Χρονικῶν, τολμῶ νὰ ἐκφωνήσω ὅτι εἶναι σφαλῆρα ἢ γνώμη τοῦ εὐγενοῦς Στανχώπου ὅταν

„ οὗτος ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει „ ἀνάγκην χρημάτων. „ Ἄπα τῆ θη ὁ μως ὁ ῥηθεῖς Κύριος Αἰνεῖαν, καὶ ἐτόλμησε διὰ τοῦτο νὰ ἐκφωνήσῃ τὰ ἀνωτέρω. Ὁ φιλέλλην Στανχώπος δὲν ἀποφαίνεται λέγων τοιοῦτον εἰς κἀνὲν μέρος τοῦ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἀποχαιρετισμοῦ τῆ, ἀλλ' ἐκφράζεται μάλιστα ἀπ' ἐναντίας σαφέστατα: οὗτος, ἰδὼν τοὺς Ἕλληνας ἐν διχοστασίᾳ σήμερον ὄντας, καθιστοῦσι (εἰς τὸν β. καὶ γ. παράγραφον) τὰ δεινὰ πάντα ὅσα προέρχονται ἐκ τῆς διχονοίας· κατόπιν [εἰς τὸν δ. καὶ ε.] ἐξάγει συμπερασμὸν ὀρθότατον καὶ ἐναργῶς ἀποδεικνύοντα ὅτι ἄνευ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ὁ πλοῦτος ξηρὸς δὲν κατορθώνει τίποτε, καὶ ὅτι, διὰ τοῦτο, ψεύδονται ὅσοι λέγουν ὅτι τὰ χρήματα εἶναι ψυχὴ τοῦ πολέμου ἐν ᾧ εἶναι μόνον χεῖρες ενεργῶσαι διὰ τῆς ὁμονοίας, ἧτις εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ ψυχὴ τῶν τοιοῦτων ἐπιχειρημάτων· καὶ τέλος, γνωμοδοτεῖ ὅτι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους ἀνάγκη εἶναι νὰ ὀργανισθῆ καὶ στρατιὰ.

Ἦδη λοιπὸν, ὁποῖος καλλήτερος λόγος δύναται νὰ εἴπω ἀπὸ τῆς φιλελευθέρου πρὸς τοὺς Ἕλληνας; ὁποῖος πλέον σωτηρίας νεθεσίας ἠμποροῦν ποτὲ ν' ἀκούσῃ, ἀπὸ ἀνδρα ἐλεύθερον καὶ φιλελευθέρου, ἐν ἔθνος ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆ ἀλλ' ἐν ἐμφυλίῳ πολέμῳ ἐμπεσόν;

Διὰ νὰ ἀποδειχθῆ δὲ προσέτι ὅτι ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος Αἰνεῖαν, σιμὰ τοῦ ὅτι δὲν ὠφέλησαν εἰς τὸ παραμικρὸν, βλάπτῃσι μάλιστα μεγάλως τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἃς ὑποθέσωμεν πρὸς καιρὸν ὅτι τοῦ Κυρίου Στανχώπου τὸ γράμμα περιέχει γνώμας ἐσφαλμένας ὅσας ἐθέλει ὁ ἀνταγωνιστῆς τῆ· ἃς ὑποθέσωμεν πρὸς καιρὸν ὡσαύτως ὅτι κανεῖς εἰσέτι δὲν μᾶς ἐδάνεισε χρήματα· καὶ ἃς ἐρωτήσωμεν ἤδη τὸν Κύριον Αἰνεῖαν ἀνίσως τὸ ἰδιόν τῆ γράμμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ἐπιπέδου εἶναι γεμάτων ἀπὸ γράμμα καὶ ἀλλὰ ἀλλὰ χρήματα, δύναται νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρᾶγμα τικὰ καὶ ἡχητικὰ χρήματα ἀνεῖτῃ μάλιστα

λίστα, καείς δὲν θέλει τὸ πιστεύσει·
 ἂν εἰπῇ ὁ ὕχι, ὅλοι τὸ πιστεύομεν, καὶ ἄς
 τὸ πιστεύσῃ καὶ ὁ ἴδιος ἀφ' οὗ στοχασθῇ
 ὅποιαν τινα ἀξιόλογον σύστασιν ἔκαμε τοῦ ἑ-
 νωσθε ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὁμολογήσας ὅτι
 δὲν ἀρνεῖται μὲν τὸ ὅτι εὐρίσκον-
 ται εἰσοδήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 πλὴν ὅτι τὸ ΤΟΤ καὶ ΤΟΤ καὶ τὸ
 ΤΟΤ τῶν ἐπαρχιῶν, καταπίπτει τὰ ὕα,
 ὡς ποτὲ ὁ Κρόνος κατέπιπε τὰ ἴδια τέκνα τῶ
 ἄς στοχασθῇ, ἐνὶ λόγῳ, ὅτι ὅσα εἶπεν εἰς
 τὴν Εὐρώπην καὶ ἴσως καὶ τὴν Ἀμερικὴν
 [διότι καὶ ἔως ἐκεῖ δύνανται νὰ φθάσωσι τὰ
 Ἑλ. Χρονικά] ἔχουσιν ἀπαραλλάκτον ἔνοιαν
 μὲ τὰ : „ Φιλέλληνες πλούσιοι τοῦ πεφωτισ-
 „ μένου κόσμου ! Σεῖς γνωρίζετε τὸ ἐπινοεῖ-
 „ διστον τοῦ ζυγοῦ ὅστις κατεβάρυνε τοσοῦτος
 „ αἰῶνας τὸν εὐγενῆ αἰχένα τοῦ ἔθνους μῆ !
 „ ἐμάθατε ἤδη ὅτι τοῦτο διέσπασε τὰ δεσμά-
 „ τυ καὶ ἤρξατο ν' ἀγωνίζηται ὑπὲρ τῆς ἀ-
 „ πολευθερώσεώς τε ! ἠκούσατε τὰς λαμπρὰς
 „ προόδους τούτου τὸ κατ' ἀρχάς ! Μάθετε
 „ ὅμως νῦν ὅτι εὐρίσκεται εἰς θεχόνιον, ὅτι
 „ διάφορα μεγάλα ΤΟΤ κατακυριεύσαντα
 „ νέμονται τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας τε ἐξ ὧν
 „ ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸν πόλεμον χρειώδη !
 „ δώσατε λοιπὸν πίστιν εἰς τὸν ἄερα ! Δανεί-
 „ σατέ τὰ χρήματα διὰ νὰ ἐξαναλάβῃ τὴν ὀ-
 „ ποίαν δὲν ἔχει κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐ-
 „ ξουσίαν τοῦ ἔθνους, καὶ τότε σᾶς πληρώσει . .
 „ ἄς στοχασθῇ, λέγω, τοῦτο, καὶ ἄς λάβῃ τὴν
 „ καλοσύνην νὰ μᾶς εἰπῇ ἂν δύνανται νὰ ἐπι-
 „ πιστευθῶσι μετρητὰ δι' Εὐρωπαῖοι στηρίζόμε-
 „ νοι εἰς τὸν ἄνεμον, ἐν ᾧ τὸ φρόνιμον τού-
 „ των σύστημα εἶναι τὸ νὰ δανείζωσι τοὺς ἐν
 „ ἑμῶν οἰα ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ
 „ βδοῦν τινα ἔχοντας ἐν ταυτῷ πραγματι-
 „ κῆν, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐξέτοιμης διδομέ-
 „ νης παρ' ἐκείνων συνδρομῆς .

Ἄς ἀφίσῃ λοιπὸν, ὁ Κύριος Αἰνεῖαν ὁ
 καὶ σύμβουλος [ἀλλὰ τίνας ;], τοὺς φιλέλ-
 ληνες νὰ ἔχωσι τὴν ὅποιαν ὄντως ἔχουσι καλ-
 λητέραν δι' ἡμᾶς ὑπόληψιν, καὶ ἄς μὴν κα-
 ταφρονῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ἑτέροις τοσοῦτον :

ἐν τῇ κἀκῇ Μεσολογίῳ Πρώτου Δικαστηρίου, ὅτι πρέπει ἀτελεῶς νὰ λείψωσι μερικοὶ Τίτλοι καὶ φαντασιώδη τιμὰ
 προνόμια, ἤθελεν ἐξηγηθῆ, ὅποιοι εἶναι αὐτοὶ οἱ Τίτλοι καὶ ὅποια τὰ φαντασιώδη προνόμια. Ἐφωρῆεν ὁ καλὸς διορ-
 θότης νὰ μὴ παρακαλῇ τὸ Κριτήριον τοῦτο νὰ μεταβάλῃ τῶνον καὶ σύστημα πολιτείας, ἀλλὰ σαφῶς καὶ εὐκρινῶς
 νὰ συμβουλευῆ· καθὼς ἡμεῖς εὐχαριστοῦντες τὸν διὰ τὴν ὅσων ἔλαβε πρόνοιαν νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὰ ἐπακλύουθα
 θεῖα, πρῶτον ἀποκριθῆναι εἰς τὴν φιλαλήθειάν του, ὅτι οἱ αὐτόχθονες συμπατριῶται γνωρίζουσι καλλήτερον καὶ τὸν
 χαρακτῆρά μας, καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ Δικαστηρίου ἀπὸ αὐτὸν τὸν χθρῆ Ἑλληνα· εἶτα σαφῶς καὶ εὐκρινῶς συμ-
 βουλευόμεν αὐτὸν, νὰ μεταβάλῃ τὸν τρόπον τῆς φαρμακοπωλησίας του, καὶ νὰ μὴ ζητῇ νὰ ἐκδύῃ τὸν κόσμον μὲ
 δράμα καὶ σιταριστοῦρα φαρμάκων, ἀλλὰ νὰ μὴ γίνεται δημοκατάρατος, καθὼς μᾶς βεβαίωσι τὰ καθημερινὰ πα-
 ράποιοι τῶν συμπατριῶτῶν ἑλάν. Τὸ Πρῶτον Δικαστήριον τῆς Αἰτωλίας.

ὁμολογῶ ὅτι οἱ ἀντιπατριῶται ἔφερον εἰς δεῖ-
 νὴν περίστασιν τὰς ὑποθέσεις μας, ἀλλ' ὁ-
 μως δὲν πρέπει νὰ τοὺς φανταζόμεθα ὅποιοι
 δὲν εἶναι. τὸ ὕχι; μέλλοι τῶν περὶ ὧν εἶ-
 ναι ὅλον τὸ ἔθνος ! πρὸς αὐτὸ ἄς φωνάζωμεν
 τοῦτο ἄς μὴν ἀφίνωμεν ν' ἀποκάμῃ διὰ τὰ
 πρὸς καιρὸν δυστυχήματά τε τὴν δύναμιν τα
 ἄς τῶ δώσωμεν νὰ καταλάβῃ· ἄς ἐνεργήσῃ
 τοῦτο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Διοικήσεώς τε
 μὲ δραστηριότητα δέκα μῶνας ἡμέ-
 ρας, καὶ τὰ ἀρπαστικὰ καὶ σαρκυβόρα ὄρ-
 να τῆς Ἑλλάδος γίνονται διὰ μιᾶς ἄφαν-
 τα. Ἄν δὲ [κατὰ τὴν ἔνοιαν τοῦ Κυρίου Αἰ-
 νεῖαν], αἱ περιστάσεις μας κατήχησάν πε-
 ριστάσεις ἀπελπισίας, ἢ ἀπελπισία (μᾶς
 ὑπαγορεύει ὁ φυσικὸς νόμος) διπλασιάζει τοῦ
 ἀνθρώπου τὰς δυνάμεις, καὶ δύναται νὰ ἐπι-
 χειρήσῃ καὶ τελειώσῃ τὰ μεγαλλήτερα πράγ-
 ματα. „ Ὄφει, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος ἔχει δύνα-
 μιν, πῶς δὲν ἐνασχολῶμεν αὐτὴν κατὰ τῶν ἀ-
 τόμενων τῶν ὀλίγων ἀνταρτῶν; εἶδε καὶ πάλιν
 ἐφθάσαι ἐῖς ἀπελπισίαν; διατί νὰ μὴ ζη-
 τῶμεν τὴν ἐλπίδα μας ἥτις ἐμφωλευεῖ εἰς τὰ
 σπλάγγνα αὐτῆς ταύτης τῆς ἀπελπισίας;
 Τί εἰς μάτην δεατριζόμεθα ἐμπροσθεν τῶν πε-
 φωτισμένων ἔθνων, καὶ τῶν ἐχθρῶν μας τούρ-
 κων ἐν ταυτῷ; διατί ν' ἀπατώμεθα τὸ
 σον εὐκόλως, καὶ νὰ τολμῶμεν δι' αὐτὸ
 νὰ ἐκφωνώμεν ὅσα οὐδὲ νὰ φανταζόμε-
 πρέπει καί ;

Καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κινου τῆν
 ὅσων τὸ Πρῶτον Δικαστήριον τῆς Αἰτωλίας ἔκαμε δι-
 ατριβὴν, ἐπὶ σκοπῇ νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ ὕπ' ἀρ. 45
 τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν καταχωρηθῆν περι αὐτῶν ἄρθρον.
 Ὁ τῆρας τῆς ἀποκρισεῖς των ἀπεδουκνέει ἐναργέστα-
 τα τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα περι αὐτῶν σκεφθέντες ἐδη-
 μοσιεύσαμεν. Καίλιιστα ἠποδεικνύει προσέτι τὴν ἀνα-
 ἠρητῆτα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ νὰ ἔχωσι τὸ μέγα
 τῶν Κριτῶν ὑπουργήμα· διότι εἰς τὴν λεγομένην
 ἀπόκρισιν των ἀναφέρουσι καὶ προσωπικὰς ὑβρεῖς, αἱ
 ὅσων ἀπὸ τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι διέλου
 ἐμποδισμένοι. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Κύριοι Κριταὶ ἔχουν εὐ-
 χαριστήριον νὰ ἐξηγηθῶμεν καλλήτερον περὶ ὅσων ἀναφέ-
 ρομεν περὶ αὐτῶν, εἰς τὰ ἐσόμενα φέλλια θέλομεν εὐχα-
 ριστήσαι τὴν ἐπιθυμίαν των.]

„ Μυρίων ἐπαίνων καὶ χαρῶν ἄξιος ἤθελεν εἶναι ὁ
 Κύριος Συντάκτης τῶν ἐφημερίδων, ἐὰν λόγον περὶ τοῦ
 ὅσων ἐπὶ τῆς ἀποκρισεῖς των ἀπεδουκνέει ἐναργέστα-
 τα τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα περι αὐτῶν σκεφθέντες ἐδη-
 μοσιεύσαμεν. Καίλιιστα ἠποδεικνύει προσέτι τὴν ἀνα-
 ἠρητῆτα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ νὰ ἔχωσι τὸ μέγα
 τῶν Κριτῶν ὑπουργήμα· διότι εἰς τὴν λεγομένην
 ἀπόκρισιν των ἀναφέρουσι καὶ προσωπικὰς ὑβρεῖς, αἱ
 ὅσων ἀπὸ τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι διέλου
 ἐμποδισμένοι. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Κύριοι Κριταὶ ἔχουν εὐ-
 χαριστήριον νὰ ἐξηγηθῶμεν καλλήτερον περὶ ὅσων ἀναφέ-
 ρομεν περὶ αὐτῶν, εἰς τὰ ἐσόμενα φέλλια θέλομεν εὐχα-
 ριστήσαι τὴν ἐπιθυμίαν των.]

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 47

Τμήτητος ατάλ. Ίσπανικά ξξ, προκληρωτέα
κατά τριμηρίαν. Ήκδιδεται δις τής εβδομάδος.

Τά κλείω όφέλη, τοίς κλειώσι.
Φραγκλίνας

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 11 Ίουλί 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εΐδησις Ήπιόσημος.

Μεσολόγγιον 8 Ίουλί.

Χθές πρὸς έσπέραν έφθασεν ό κεξός τής Διοικήσεως εκ τών γραμμάτων, τά όποία έφερε, τόσον έπισήμων, καθώς και μερικών, βεβαιούμεθα τά ακόλουθα.

Μετα τήν νίκην τής 12 Μπίε τήν όποίαν έλαβον τά στρατεύματα τής Διοικήσεως έναντίον τών αντιπατριωτών εις όλας τας συμπλοκάς εκεινης τής ήμέρας, και ή όποια τω όντι έστάθη ή σωτηρία τής Ελλάδος, όλοι οι έναντιοι έταπεινώθησαν, τά στρατεύματα του Κολοκοτρώνη όστις ευρίσκειτο εις Τρικοφρα, έλειποτάκτησαν, και καθ' όλην τήν Πελοπόννησον εθρείμθυσεν ή Διοίησις. Οι Στρατηγοί Ανδρέα, Λόντος, και Ιωάννης Νοταράς, και ό Κύριος Ανδρέας Ζαήμης εκίνησαν από διίβριζα μέρη με μεγάλην δύναμιν, δια να πατήσων τήν Καρύταιναν, και φθάσαντες εις τά σύνορα αυτής τής έπαρχίας, τόσον φόβον και τρόμον έδωσαν εις τοūs εγκατοίκου, ωστε βλέποντες ούτοι πόσον ενινδύνειον, έδίασαν τον Κολοκοτρώνη να παραδώση τὸ Ναύπλιον, και να υποταχθή εις του Νόμου. Ο Κολοκοτρώνης υπεταχθή εις τήν ανάγκην, και συμπλήσασα με τοūs ανωτέρω άρχηγού, υπεσχέθη έγγραφω να παραδώση τὸ Ναύπλιον εις τήν Διοίκησιν, δια μέση του Κυρίου Ανδρέα Ζαήμη, και Ανδρέα Λόντη, οίτινες υπεσχέθησαν άφ' έτέρου μέθης τήν ασφάλειαν τών υιών του, και τών λοιπών οικεί-

ων του, όσοι ευρίσκονται εις Ναύπλιον. Μετά ταυτα οι δύο ούτοι άρχηγοί καταδίντες εις Άζγοσ, και Μύλας, ανεφερον τά πρακτικων των εις τήν Διοίκησιν, ή όποια βλέπωνσθ ότι ό Κυριότερος σκοπός της έτελειωσε χωρίς τινα άργοποριαν, και χωρίς χύτιν Έλλησ και αίματος επεκύρωσε τήν συνθήκην, άφ' ου και ό Πάνας Κολοκοτρώνης υπεταχθη εις τήν διαταγήν του πατρός του, να εύρη δηλαδή από Ναύπλιον, και να άφθῆ εις τήν προστασίαν των Κυριών Ανδρέα Ζαήμη, και Ανδρέα Λόντη επόμενος διασση τ.ξ. α. Ίουλί επιτροπή εκ των μελών τών Σ. Βουλευτικου Σώματος, δια να παραλάβη τὸ Ναύπλιον, ή όποια σύγκειται από τοūs Κυριού Αναστάσιον Λόντου Γ. Καλαράτην, και Γεώργιον Κανασον. τὸ άδειασμα του Ναυπλιου θέλει γίνει τ.ξ. δ. Ίουλί άφέντως, και μετά μετ' ή δύο ήμερα: εισέρχεται ή Διοίησις.

Πριν τής 28 Μπίε, τὸ Φιλίτσιον φρούριον του Ναυπλιου (τὸ Μπούρτζι) εκυριεύθη με τήν δύναμιν των όπλων.

Από τὰς 24 του αυτού μηνός ήσαν εις τὸν λιμένα του Ναυπλιου εν Κορδέτον και εν Βορκι με Γαλλικην σημαίαν επι των όποων ενρρσκειτο και εις Τραπεζ της του Σουλτάνου, όστις έμελλε να πραγμκτευθῆ τήν εξαγοράν των αιχμαλωτων πασάδων μετά του Πάνου Κολοκοτρώνη. άλλ' ιδου πῶς εμπικλώθη τὸ σχέδιον του το κατ' άγαθήν τύχην.

Εις τας τρείς τής νυκτὸς δια τινος Φυρίλλου έμβήκεν ό Προσ. Γεν. Γραμ. Κύριος Ρόδης με άλλου εκτὰ Γοφάις εις τὸ Ναύπλιον.

ριον· ἀμέσως διατάχθησαν οἱ φύλακες νὰ ἐγγηγοῦσιν ἢ πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης φυλακῆ ἀνεκάλυψε μεταξύ τοῦ φέγκης τῆς Σελήνης ἐν πλοιάριον διευθυνόμενον εἰς τὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν Βρικιον· προσκληθὲν μάλιστα ὑπηκόσῃ νὰ επιστῆ. Ἐπὶ οὗ πολλά ριζήματα τρυφικῶν ἔγιναν ἐναντίον τῆ· εἰς τὸ πλοιάριον τοῦτο εὐρίσκειτο καὶ ὁ κύριος Κυβαρᾶς, ὅστις ἀγνοῶν ὅτι τὸ φρούριον παρεδόθη εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐμολόγησεν ὅτι πηγαίνει εἰς τὸ Γαλλικὸν Βρικιον, διὰ νὰ συνομιλήσῃ περὶ τῶν πασάδων ἤρχισε νὰ παρηγορῇ τοὺς στρατιώτας, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐτελείωσεν, οἱ πασάδες αὐτοὶ ἐμαρκαζονται, καὶ 300,000· τιμῆ τῶν αἰχμαλώτων, θέλῃσι χρῆσιμῆσαι διὰ μισθῶς στρατιωτικούς. Ὁ κύριος Κυβαρᾶς φεβθεῖς ἀπὸ μίαν κανονίαν, ἣτις διευθύνθη πρὸς τὸ πλοιάριον, ἐπιστρέφει εἰς Ναύπλιον, καὶ μετὰ δύο ὥρας πλέον μακρᾶν τοῦ φρουρίου, ἀπέφυγε οὐδὰ τὸ σκότος τὴν παρατήρησιν τῶν φυλάκων, καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸ Γαλλικὸν Βρικιον· ἡ φωνὴ τῆς ἡκούσθη, καὶ εἰς Ἑλλην ἐξελέθων τὸ πρῶν ἀπὸ τοῦ Βρικιον τὸ ἐφανέρωσεν· οἱ φύλακες ἐδιπλασίασαν τὴν προσοχὴν των, καὶ διατάχθησαν ἀμέσως νὰ κτυπήσωσιν ὅποιον πλοῖον εἰσελθεῖ, ἢ ἐξέλθει. Πρὶν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁ Κύριος Ῥόδιος ἐνόμιτε χρεὸς τῆ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Βρικιον νὰ ἀνχωρήσῃ ἐκεῖθεν, καὶ διεύθυνε μὲ δύο στρατιώτας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν εἰς τὸ Γαλλικὸν.

Πρὸς τὸν Κυβαρῆν τῆν τοῦ Βρικίου Κ.

Κύριε, τὸ Ναύπλιον πολιορκεῖται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, καὶ ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβάψατε ἀγγυραν, ἐναντιοῖται εἰς τοὺς Νόμους περὶ ἀποκλεισμοῦ. Παρακαλεῖσθε νὰ ἀνχωρήσετε ἐδῶθεν, καὶ νὰ ὑπάγετε εἰς Μύλην, ἢ ὅπου ἀγαπᾶτε· εἰάν εἰς διάστημα μᾶ· ὥρας δὲν ἀνχωρήσετε, εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ κίλῃ πῶς ἐναντίον σου· προλαμῶν νὰ σε εἰδοποιήσω, καὶ πῶς τὰ μετῆρα σου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιστολῆς, τρία κανόνια μεγάλῃ ἐμβασθῶ ἐσκόπησαν

ἐναντίον τοῦ Βρικίου· ἀλλὰ τοῦτο μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς, ἀμέσως ἐσυνώθη εἰς τὰ παντᾶ. Βέβαια ἡ θεία πρόνοια ἠδύκησε κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ θαλασσινὸν φρούριον νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, ἄλλῳς ὁ καλὸς καὶ φιλλέλλην Κ. μᾶς ἔπεμψε τοὺς αἰχμαλώτους διὰ ἀγάσων ἀργυρίῃ.

Ὁ ἐχθρικός στόλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐρίσκειται εἰς ἀσθεν ἀδυναμίαν, καὶ παραπέει εἰς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

Ὁ Σατραπῆς τῆς Αἰγύπτου ἐτοιμάζεται, καὶ ἡ ἐκστρατεία τῆ εἶναι ἀφενκτο, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουίου Μηνός.

Ἀναφορὰ ἐκ τοῦ κατὰ τῆς Ἁγίας Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Βελενισκίον τῆ 4 Ἰουίου.

Ἐκλαμπρότατε,

Ὅσα ἠκολούθησαν εἰς Σκυλικαριὰ σᾶς ἐκάμαμεν γνωστὰ διὰ τοῦ ὑποηγού τοῦ πολέμου καὶ στρατηγού Αλεξάνη Βλαχόπουλου (α).

Ἐπιβῆς ἤλθαμεν καὶ ἐδῶ εἰς τὸ Βελενισκίον, πλησίον τῶν συνόρων τῶν Τζιμερικών, καὶ ἐσυνήχθησαν οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ῥαδοβίλζις, οἱ ὁποῖοι, ἕνα μὲν διὰ τὴν φιλογενειάντων καὶ ἄλλο διὰ τὴν δύναμιν μας, παρεινήθησαν νὰ συμμαχήσων μὲ ἡμᾶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Βλέποντες ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ, ὅτι, γωρεῖς νὰ διωρισθῇ ἕνας ἀρχηγὸς τῶν ἀρμάτων, δὲν διεύθυνε-τε κανένα πρᾶγμα, οὔτε ἐμβαίνει εἰς πρᾶξιν κανένα Γενικὸν σχέδιον ὑπὲρ τοῦ κοινού συμφέροντος, ἀπεφασισαμεν κοινῇ γνώμῃ καὶ ἐκλέξαμεν ἀρχηγὸν τῶν ἀρμάτων τὸν Κώσταν οἰκονόμῃ, εἰς δὲ τὴν ἐπιστασιαν τῶν πολιτικῶν τῆ ἐπαρχίας, τὸν Πάνον Στοῦμπων, καθὼς θέλετε πληροδορηθῆ ἀπὸ τὸ ἐγγραφον τῶν ἰδίων ἐπαρχιωτῶν· αὐτοὶ ὄντες ὄχι μόνον ἀξιοὶ τῶν τιούτων ὑποθημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐντυχοὶ τῶν Γωρεῶν, ἐμῆθα βέβαιον, ὅτι θέλῃν ἐθελήσει εἰς τὴν παρούσαν

περίστασιν μένει τώρα εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητα -
 σας νὰ ἐγκρινετε καὶ νὰ ἐπικυρώσετε τὴν ἐκλογὴν.

Πρὸς τοῦτους ἡμεῖς ἐλάτουμεν τὰ ἀναγκαῖα
 μέτρα διὰ τὴν ἐκστρατείαν μας ὡς ἀκολούθως.

„ Ὁ μὲν Στρατηγὸς Ἐζόγκας, μετὰ τοῦ
 Χιλιάρχου Ἀναγνώστη Καζαγιάνη, νὰ στρα-
 τοπεδεύσῃ μεν δυνατόν σῶμα, εἰς τὸν Ζυ-
 γὸν τῆς Χελώνας, ὅπου εἶναι σύνορον Ἄρτας
 καὶ Βάλτου, διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται μετὰ τὴν
 Ἐκλαμπρότητα σὺν, καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἐλεύθερα
 μέρη, νὰ διδῇ βοήθειαν καὶ εἰς τὰ ἀκό-
 λυθα σώματά μας, καὶ νὰ παρατηρῇ τὰ κι-
 νήματα τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἄρτας
 καὶ Κομποτιῆς.

„ Εἰς δὲ τὸ Ῥαδοβίτζι ἐδιωρίσαμεν νὰ στα-
 θῇ ἓνας ἀξιωματικὸς μας μετὰ ἑκατὸν στρατιώ-
 τας, ἐνωμένος μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τμήματος
 τούτου, διὰ τὴν εὐεξίαν τοῦ τόπου, καὶ διὰ
 τὰ συναξῆν ὅλα τὰ ἄρματα τοῦ τμήματος,
 καὶ ἔπειτα νὰ καταβῶν εἰς τὰ πλησίον μέρη
 Ἄρτας καὶ Κομποτιῆς διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη
 νὰ μὴν ἀργοπορήσετε καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ
 ἐπαρχοῦ, διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν διευ-
 θυσίαν τῶν κοινῶν ὑποθέσεων.

„ Ὁ δὲ στρατηγὸς Ῥάγκος, μετὰ τοῦ χι-
 λιάρχου Δήμου Τζέλιου, ἐκστρατεύει εἰς Τζε-
 μέρκα καὶ ἂν ὁ καπετὰν Κητελίδας δὲν ἐ-
 ποθῇ μετὰ αὐτὸν, ἄς πηγαίῃ εἰς τὴν Ἄρταν
 νὰ σταθῇ μετὰ τὸν Βαγκανιώτη καὶ Γύγον, καὶ
 ἀμέσως διορίζεται ἄλλος ἀρχηγός, καθὼς ἔ-
 γινε καὶ εἰς Ῥαδοβίτζι· τότε ὁ Στρατηγὸς
 Ῥάγκος συνάξει καὶ ὅλα τὰ ἄρματα ἐκείνης
 τῆς ἐπαρχίας, πλησιάζει εἰς τὰ συμμα-
 τινώτερα μέρη τῆς Ἄρτας, καὶ ἀμέσως ἀν-
 ταποκρινόμεθα τὰ τρία σώματα τῆς Χελώνας,
 τοῦ Ῥαδοβιτζι, καὶ τῶν Γημέρκων, καὶ
 ἐπομένως κινούμεν, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ
 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν Σας εὐχὴν, διὰ νὰ κτυ-
 πήσωμεν τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἄρτας.

Εἶναι ἀνάγκη ὡς τόσον νὰ ξεκινήσετε αὐτό-
 θεον καὶ κένεν ἄλλο δυνατόν σῶμα, διὰ νὰ
 πιάσῃ τὴν Λαγκάδαν, καὶ νὰ ἐτοιμάσετε ζω-
 τροφίαν, διὰ νὰ στείλωμεν τὰ ἀναγκαῖα ζωὰ νὰ

τὰς πάρον, ἐπειδὴ ἐδῶ ἔχομεν ἔλλειψιν ψωμῶν .
 Μένομεν μετὰ τὸ προσήκον Σέβας .

Εὐσεβεῖς εἰς τὰς προσταγὰς Σας .

Γεώργιος Ἐζόγκας Στρατηγός .

Γιαννῆκης Ῥάγκος Στρατηγός .

Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου Π. Νικολαΐδου πρὸς τὸν
 Συντάκτην τῶν Ἐλ. Χρονικῶν Κύριον Ι. Τάκω-
 στον Μάγερ .

Ἀγαπητὴ Κύριε Μάγερ !

Ὅσον ἀξιώσαιοι καὶ ἂν ἐλογίσθῃ παρὰ
 πάντων τῶν φίλων σὺν καὶ τῶν χρηστῶν μας
 συμπολιτῶν ἢ γενναίωτης τὴν ὅποιαν ἐδειξας,
 συγχωρήσας τὸ νὰ δημοσιεύσῃς σὺ αὐτὸς
 ὕβρεις προσωπικὰς ἀδίκως προσάφθῃς σου
 παρὰ τῶν μελῶν τοῦ Πρώτου τῆς Αἰτωλίας
 Δικαστηρίου, ἐν ᾧ ἠδύνασο, ὡς τοιαύτας,
 νὰ τὰς ἀπορρίψῃς εἰς κόρακας ὅσον,
 λέγω, καὶ ἂν ἐτίμησα· σεαυτὸν διὰ τῆς τοι-
 αύτης σὺν ἀδιαφορίας καὶ περιφρονήσεως, πα-
 ράβλεψιν ὅμως χρέως μετὰ φιλικῶν καὶ πατρι-
 οτικῶν ἤθελα νομίση καὶ ἐγὼ ἐκ μέρους μετὰ
 μὴν ἀναφέρω, εἰς παρομοίαν περιστασίαν, πρὸς
 τὸ Κοινόν, δικαίως τινὰς παρατηρήσεις μετὰ,
 τὰς ὁποίας σὲ συντροφεύω, μετὰ παρακλή-
 σεώς μετὰ, ἵνα δημοσιεύσῃς διὰ τῶν Ἐλ. Χρο-
 νικῶν σου, μετὰ τῆς παρουσίας μετὰ .

Σὺ, διὰ τοῦ φερσίματός σου ἐμιμήθης, τὸ ἐ-
 μολογῶ, τὸν ἀθάνατον Καίσαρα ὅστις, μαθὼν
 παρὰ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς Κικέρωνος ὅτι οἱ ἐχ-
 θροὶ τοὺς ὁποίους ἐζώγρει εἰς τοὺς πολεμῆς καὶ
 ἔπειτα ἀπελευθέρωνε δὲν ἔπαυον ἀπὸ τοῦ νὰ
 τὸν κατατρέχουσι πάλιν, τῷ ἔγραψεν εἰς Ῥώ-
 μην ἐκ τῆς Γαλλίας ταῦτα : „ Ὀλίγον φροντί-
 „ ζω ἂν μετὰ κατακρινώσιν οἱ κοινὸι φίλοι μας
 „ διατὶ φέρομαι πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὡς φέ-
 „ ρομαι· φθάνει ἐγὼ νὰ διαμεινω πάντοτε τοι-
 „ οῦτος ὁποῖός εἰμι, καὶ οἱ ἐχθροὶ μετὰ ἂς μένω-
 „ σι τοιοῦτοι ὅποιοι εἰσίν . „ ἀλλ' ὅμως ἢ, περί-
 στασις αὕτη εἶναι, μετὰ φαίνεται, κατὰ τί διά-
 φορος, ἐπειδὴ ἢ κατὰ σοῦ κατηγορία ἀποβλέ-
 πει τὰ πράγματα ἐνικότερον . Ἐρρώσο !

Τὰ μέλη τοῦ Πρώτου Δικαστηρίου τῆς Αἰτωλίας ἠθέλησαν (ἴδε ἀριθ 46 τῶν Ἐλ. Χρονικῶν .) μετ' ὧν ἕβρεις προσωπικὰς ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς ὁποίας τοῖ ἐγγίνον ἐσχάτως παρατηρήσει. (ἴριθ. 45 τῶν αὐτῶν Χρονικῶν)· καὶ τοῦτο εἶναι σημεῖον ὅτι ὕστερον τοῦ ἐπιχειρημάτων ἰκανῶν πρὸς ἀντιρρήσιν καὶ ἀθώοσιν .

Ἡ πρώτη ὕβρις εἶναι τὸ “ ὀχθεσινὸς Ἐλλήνων ”, καὶ ἐρωτοῦνται περὶ τοῦτου οἱ Κύριοι Δικασταί, παρακαλοῦμενοι συγχρόνως νὰ ἀποκρίνωσιν : „ Πόσος καὶ ὅς παρήλθεν ἤδη ἀπ' οὗ ὁ Κύριος Μάγερ ἐπιτιτογράθη Ἐλλην; — Ἐρεῖς περίτω ἐνιαυτοί . “ Ἀπὸ ποτε ἐνεμπιστεύθησαν εἰς σᾶς τοῦ Κριτοῦ τὸ ὑποῦργημα; — Πρὸ δὴν σχεδὸν ἐτῶν . „ Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Μάγερ διέτριβεν ἀπ' ἀρχῆς ὄψη καὶ σεῖς, ἤδύνατο διὰ τοῦτο (καὶ μάλιστα ὡς πεπαιδευμένους κ. τ. λ.) νὰ γνωρίσῃ τὸν χαρακτῆράσας ὡς ἐκ τῶν πράξεών σας περὶ τὰς διαδικασίας; — Μάλιστα καὶ κάλλιστα . „ Ὁμολογεῖτε ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκειται εἰς ἀρχὰς καὶ δημοσίας ὑπεθέσεις, τότε μόνον θεωρεῖται πρεπόντως τις εἶναι; — Τὸ ὁμολογοῦμεν . “ Λοιπὸν, διατὶ τάχα νὰ ἐρωτηθῶσιν περὶ τῆς διαγωγῆς σας μόνον ὅσοι ἐγεννηθῆσαν Ἕλληνες; . . . τί θέλετε μαρτυρήσιν οὗτοι ὀλιγότερον περὶ ὑμῶν, ἂν εἶναι εἰλικρινεῖς; . . . διατὶ ὕβρίζετε ἐκείνους, οἷσινες σᾶς τιμῶσιν ἀναμφιβόλως ὅταν, ἀπαφρονόμενοι τὰσας τῆς πατρίδος των τὰς ἀπολαύσεις, ἔρχονται διὰ νὰ συνάψωσιν τὴν τύχην των μετ' τὴν τύχην σας, καὶ ὑπομένωσιν διὰ τοῦτο ὅσα σεῖς ἴσως δὲν ὑπομένετε; . . . Πῶς δὲν ἀποκρίνεσθε πλέον; διατὶ ἐσωπήσατε; . . . Κύριοι Δικασταί! Διατὶ ὕβρίζετε λέγω, τὴν Ἱσπερτάτην Διοίκησιν, τὸ ἔθνος μας ὀλόκληρον! ἐθέλοντες νὰ ἀποξενώσωτε χλευαστικῶς ὅσους νισθέτησεν ἤδη διὰ παντὸς ἡ φιλιτάτη Ἐλλάς Πατρίς μας, καὶ τοὺς ἐγγώρισε γήσια ἔκκα της ὡς καὶ σᾶς αὐτοὺς; ἢ μήπως φαντάζεσθε ὅτι τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα τιμοῦσιν τὰ ἔθνη, καὶ οὐχὶ ὅτι τὰ ἔθνη τιμοῦσιν τὰ ἐθνικὰ των ὀνόματα; Ἀμφισβάλλετε ὅτι καὶ εἰς πολλῶν αὐ-

τοχθόνων Ἑλλήνων φλέβας κυκλοφορεῖ μέχρι τῆς σήμερον τερικὸν αἷμα; στρέφατε! τοὺς ὀφθαλμοὺς σας πρὸς τὸ μέγος τῶν ἀντιδικητῶν καὶ ἀντιπατριῶν (τοῦ κειμένου καταγῆς ὁμως σήμερον, καὶ ἴδετε ἢ τὰς ἀρέσων τὰ τοιαῦτα γνήσια τῆ; Ἐλλὰδος λεγόμενα τέκνα; Κλειστὸν κρατεῖτε λοιπὸν τὸν Ὀργανικὸν Νόμον, Νομοκράτορες! δὲν μᾶς λέγετε ἂν αὐτὸς ἀποσχωρακίση τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνιζομένους φιλέλληνας καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν πεπολιτογραφηθέντας ἤδη Ἕλληνας; Σᾶς ὕβρισε Κύριοι Δικασταί, ὁ Μάγερ; ἂν οὐχὶ, διατὶ σεῖς τὸν ὕβριζετε; ἂν ναι, διατὶ δὲν τὸν ἐγκαλεῖτε εἰς τὸ ἀνήκον κριτήριον, ἀλλ' ἀποβαίνειτε συνυπεύθυνοι καὶ σεῖς ἀθυβερίζοντες ἐκείνους;

Ἡ δευτέρα προσωπικὴ ὕβρις εἶναι τὸ ὅτι „ Καθὼς σᾶς βεβαιῶσιν τὰ καθημερινὰ τῶν συμπατριῶτων ὄλων παράπονα, ὁ Μάγερ ἐκδύει τὸν κόσμον διὰ τῆς φαρμακαπωλησίας τῆ (α), καὶ ἀποβαίνει οὕτω δημοκράτατος . „ Κύριοι Δικασταί! ὡς τοιοῦτοι πῶς παρεμνήσατε τὸ χρέος σας μέχρι τοῦδε, καὶ δὲν ἐγκαλέσατε τὸν Κύριον Μάγερ ἐνάπιον τοῦ Κριτηρίου σας ἀπ' οὗ καθήμερον ἠκούατε παράπονα τῆς αἰσχροκερδεῖας τῆ (β) ἀπ' ὅλης τοὺς συμπολίτας σας; θαυμάζω πῶς ὑποφέρατε τὸ νὰ ἐκδύη τὸν κόσμον ἐμψροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας ὁ Μάγερ! μόνον σας, νομίζω, ὁμολογεῖτε πόσῃ φροντίδι ἔχετε διὰ νὰ καταδιώκητε τὴν ἀδικίαν ἧτις βλάπτει τοὺς ἐνεμπιστευθέντας σας ἤδη τὴ τῆς Νεμέσεως Εἶφος! καὶ δὲν μένει, θαρρῶ, ἀμφισβολία ἐπάνω τίνων πρέπει νὰ διασπάσῃ τῆς δημοκρατίας τὸ νέφος .

(α) Ἐγὼ δὲν οὐκί τιποτε διὰ τὰς καταχρήσεις καὶ ἀδικίας ἀποφάσεις τοῦ Πρώτου Δικαστηρίου ἀλλὰ διὰ τὴν κατηγορίαν κατὰ τοῦ Συντάκτου μετ' οὐκί ἐγκαλοῦν ὡς ἱατρὸν πωλοῦντα τὰ φάρμακα, μετ' ἀσπρήστορα καὶ δοάμια, καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ μᾶς συμβουλεύουν εἰς τὸ ἔξῃ, νὰ πωλοῦμεν τὸ τάρταρον ἐμέτιον, τὸ σουπλημάτο, καὶ τὰ ὅμοια τούτων μετ' οὐκί κανάρα, καὶ τότε θέλωμεν γίνῃ ἱεροί, καὶ οὐχὶ ἐπικτετάρτοι .
Λ. Μ .

[β] Ὅσοι μόνον δὲν γνωρίζουσι τὸ φιλελεύθερον καὶ εὐφροεν ὄλος καὶ προσφέρει εἰσέτι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων: Ὁ ἐπιτοῦς ἄριστος πατριώτης καὶ ἱατροφιλόσοφος οὗτος Μάγερ, ἀπ' οὗ ἐνασχολῆ τίποτε ἤδη χεῖρους ἀδιάκοπον ζῆλον εἰς τὸ νὰ ἱατρεύῃ διὰ τῆς σημαντικῆς του παιδείας τοὺς συμπολίτας μας ἐν γενεῇ ἠθικῶς, δὲν παύει ἰδίως ἀπὸ τοῦ νὰ θεραπεύῃ αὐτοὺς πλεονέκτους ἐκ τῶν πασχόντων φρικτῶς Μεσοαγγίτων καὶ στρατιωτῶν τὸ παραδοξότερον, καὶ μετ' ἰδικίου ἱατρικῶς ὡς ἐπὶ τὸ κλείσιον, καθὼς εἶναι .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 48

Τιμὴ ἑτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προκληρωτὰ
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἑφίλη, τοῖς σκευῶν.
Φραγκλίνας

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 14 Ἰανυῖ 1894.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγιον τῆ 15 Ἰανυῖ.

Σήμερον ἔφθασε ταχυδρομὸς ἐκ Γαστούνης φέρων τὴν χαρτοπιάν εἰδησιν τῆς ἐν θριάμβῳ εἰσόδου τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεώς μας εἰς Νάυπλιον τὴν 5 τοῦ παρόντος, καὶ ὅτι ἤδη αὕτη ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν πεντήκοντα ἐνὸς πολεμικῶν πλοίων, καὶ δέκα περίωυ χιλιάδων ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν πρὸς θήθειαν τῶν ἐν Κρήτῃ, Εὐρώπῳ, Ἀνατολικῇ καὶ Δυτικῇ Ἑλλάδι ἀγωνιζομένων διαφόρων πωμάτων.

Ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν ἀναφορὰν τῶν Στρατηγῶν Τζόγκα καὶ Ράγκου (ἴδε τὸν προηγούμενον ἀρ.) ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς, ἔξεδωκε τὰς ἀκολουθίας δύο Προκηρύξεις, πρὸς τοὺς Ῥαδοδιτζίους καὶ Τζαμερκιάτας.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς Κατοίκους τοῦ Ῥαδοδιτζίου.

Ἡ Διοίκησις, ἡ κοινὴ Μήτηρ τοῦ ἔθνους, μὴν ὑποφέρουσα νὰ σᾶς βλέπω νὰ τυρανῆσθε ὑποκάτω εἰς τὸν βάρβαρον ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, θέλωσα νὰ προλάβω τὰ κακὰ, εἰς τὰ ὅποια ἤμποροῦσε νὰ σᾶς ῥίψη ἡ ἀπελπισία, ἀπεφάσισε νὰ σᾶς δώσῃ χεῖρα βοθείας, διὰ νὰ ἐλευθερωθῆτε ἢ ἀπόφασίς τῆς ἔγινεν ἔργον, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Στρατεύματα, ἀσπυόμενα ἀπὸ τοὺς ἰ-

ξίαι Στρατηγούς Γ. Τζόγκαν, καὶ Γιαννάκην Ράγκον, ἐμβῆκαν εἰς τὸν τόπον σας ἄμματα τῆς πλέον φορικτῆς τυρανίας, μόλις εἶδετε τὰ Στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐτρέξατε εἰς προῖπότησιν των, τοὺς ὑποδέχθητε ὡς ἀδελφούς, τοὺς ἐφέρατε τροφάς, τοὺς ἐδέσατε καταλύματα, καὶ τελευταίον ἐπήγατε τὰ ἄρματα, καὶ ἀκολουθήσατε ἐδείξατε, ὅτι εἰσθε ἀληθῶς ἄξιοι τῆς Ἐλευθερίας! μὴ ἀμφισβᾶλλετε, ὅτι θέλετε τὴν στερεώσει εἰς τὴν Πατρίδα σας, καὶ ὅτι θέλετε ἀπολάυσει τοὺς γλυκυτάτους καρπούς τῆς. Ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας λοιπὸν, καὶ τὸ Σημεῖον τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ, ἃς σᾶς ἐγκαρδιώσω, εἰς τὸ νὰ σφωάγητε διὰ πάντα τὸν ῥύπον τῆς τυρανίας, καὶ νὰ ἐξολοθρευθετε τοὺς τυράννους ἀπὸ τοὺς τόπους σας.

Ἐὼν ὁ Γάργος μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τῷ ἠθέλησε νὰ σᾶς βασιτάξῃ εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ τυράννου, αὐτὸς λαμβάνει τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας τῷ κατατραμένους καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ἀπὸ τὴν Πατρίδα, ζῆ κλεισμένος εἰς Ἄσταν μὲ τοὺς τυράννους, καὶ θέλει πέσει, μαζὴ μὲ αὐτοὺς, εἰς τὴν ἐκδικησιν τῶν Ἑλληνικῶν ὄπλων.

Σᾶς μένει τόσσα νὰ τελειώσετε τὸ ἔργον ὅπου ἀρχίσσατε. Οἱ ἐχθροὶ, καὶ οἱ προδοταὶ ἐμφωλευν εἰ, τὴν Μητρόπολιν σας, καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἐκρίζώσετε ἀπὸ ἐκεῖ ἢ τυρανιάτων δὲν θέλει εὖρει κανένα βοήθον ἢ ἀνθρωπότης βοᾶ ἐναντίον των. ἄρματωθῆτε μὲ τὴν πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Ἀρχηγούς σας, καὶ ἀνείξαντες τὴν Ση

μαίαν του ΣΤΑΥΡΟΥ, τρέξατε κατά των ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι κατατρομασμένοι, δὲν δέλον ὑποφέρει τὴν ὀρμὴν σας.

Ἐν Μεσολογίῳ τῇ 10 Ἰουνίου 1824.

Α. Μαυροκορδάτος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς Κατοίκους τῶν Ὑψηλῶν.

Ὁ καιρὸς τῆς ἐλευθερίας σας ἦλθε· τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔλαβαν παρὰ τῆς Διοικήσεως τὰς Διαταγὰς νὰ ἔλθον νὰ σᾶς ἐλευθερώσων, καὶ ἐπροχώρησαν εἰς τὸ Ῥαδοβίτζι. Οἱ Κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ τμήματος, βεβαρυμένοι ἀπὸ τὰ κακὰ τῆς τυραννίας, ἔλαβαν ὅλοι τὰ ὄπλα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐκινήθησαν μετὰ τοὺς ἐλευθερωτὰς τῶν ὑψηλῶν καὶ σεῖς τὸ παράδειγμα τῶν, καὶ τρέξατε εἰς προὔπαντησιν ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι ἔρχονται νὰ σᾶς ἐλευθερώσων. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς σταθοῦν ἐναντίοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας, προφασίζόμενοι, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη, ἢ πάσχοντες μετὰ ἄλλης τρόπου νὰ σᾶς φοβίστην, αὐτοὺς νὰ τοὺς στοχασθῆτε φίλους τῶν τυράνων, καὶ προδότας τῆς πατρίδος, καὶ νὰ μὴ δόσετε ἀκούσασιν εἰς τοὺς λόγους τῶν.

Γενναίε Κουτελιδα, τώρα στέκει εἰς τὴν Δέλησιν σὺ νὰ δοξασθῆς, καὶ νὰ λαμπρύνῃς τὸ ὄνομά σου· δὲν ἔχεις νὰ κάμῃς ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἔμῳς εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν Ὑψηλῶν, νὰ ἐνωθῆς μετὰ τοὺς στρατηγοὺς τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ τρέξῃς ὁμοῦ μετὰ αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν· ἤξευρε, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπροώρῃσε τὴν ἐλευθερίαν, ὅποιοι σταθῆν ἐναντίοι εἶναι μισητοὶ καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ὅποιοι ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς, ἐκεῖνος θέλει ἀγαπηθῆν ἀπὸ τὸν Θεόν, θέλει δοξασθῆν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὑψηλῶν, ἐνωθῆτε μετὰ τοὺς γείτονας σας, ἢ μετὰ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, ὑποθήκετε εἰς τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος, καὶ ἔρχεσθε εἰς τὴν Σημαίαν τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ,

τρέξατε μετὰ εὐταξίαν, μετὰ ἀνδρείαν, καὶ μετὰ ζήλον νὰ κτυπήτε τὴν Ἄρταν, διὰ νὰ ἐκείνοι ζώσετε τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ αὐτοῦ τῆς τὸ καταφύγιον.

Ἐν Μεσολογίῳ τῇ 10 Ἰουνίου 1824.

Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐπειδὴ οἱ Κάτοικοι Ῥαδοβίτζι ἔχοντες χρεῖαν ἀρχηγῶν διὰ τὰ ἄρματα τοῦ τμήματός των, καὶ ἐπιστάτου εἰς τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, ἐκλεξαν συμφώνως δύο ὑποκείμενα ἐκ τῶν ἐπισημοῦς τὴν ἐκλογὴν ταύτην διὰ τῶν ἐξῆς δύο ἐγγράφων.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Κύριον Κωνσταντὸν Οἰκονόμου.

Οἱ συμπατριῶταί σου ἀπορρίψαντες τὸν Ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας, ἔτρεξαν μετὰ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας, διὰ νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τοὺς ἐλευθερωτὰς τῶν, καὶ νὰ πολεμήσων συμφώνως τοὺς τυράνους· ἀλλ' ἐκεῖνος, ὅστις ἐμελλε νὰ τοὺς ὀδηγῆν εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα, ἀντὶ νὰ ἀγκαλιᾶσθαι μίαν τριῶν λαμπρῶν περιστασίων, διὰ νὰ δοξασθῆν τὸ ὄνομά του, καὶ τὰ ὄπλα εἰς τὰ ὅποια παιδιόθεν ἐγυμνάσθη, χωρὶς νὰ συλλογιθῆν οὐδὲ τὸ ἱερὸν χρέος, ὅπου εἶχε νὰ μάχεται ὑπὲρ ΠΙΣΤΕΩΣ καὶ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ὁ Διμήτριος Γόγυς, ἐνώθη μετὰ τοὺς ἐχθροὺς, ἀντὶ νὰ τοὺς πολεμήσῃ, καὶ προδόσας τὴν Πατρίδα, κατέφυγεν εἰς Ἄρταν, καὶ οἱ συμπατριῶταί σου ἔμειναν χωρὶς ἀρχηγῶν· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐκλεχθῆν ἄλλος ἀρχηγός, πλὴν ἀρχηγὸς ἄξιος, πιστός εἰς τὴν Πατρίδα, εὐπειθὴς εἰς τοὺς Νόμους, καὶ ζηλωτὴς τῆς ἐλευθερίας· ὡς τοιοῦτον σὲ ἐκλεξαν, μετὰ τὴν γνώμην τῶν συμπατριωτῶν σου, οἱ Στρατηγοὶ, καὶ Χιλιάρχοι τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, ὡς τοιοῦτον ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ σὲ ὑποτάσσωνται οἱ συμπατριῶταί σου, καὶ ἡ Διοίκησις ἐπικυρώσασθαι διὰ τοῦ μαρτύρου τῆς ἐκλογῆς σου, ἐλπίζου, ὅτι θέλει

φανῆ ἄξιος τῶν ἐλαπίδων καὶ αὐτῆς, καὶ τῶν συμπατριωτῶν σου.

Ἐν Μεσολογίῳ τὴν 9 Ἰανῆ 1824.

A. Μαυροκορδάτος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Κύριον Πάνου Στοῦμπου ἐπιστάτην τοῦ τμήματος Ῥαδοβιζίου.

Ἡ Πατρίς σου ἀπέρριψε τὸν βαρὺν καὶ βδελυρὸν ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, καὶ ἔγινε Κυρία τοῦ ἑαυτοῦτης. ὡς πάλιν εἶχε χρεῖαν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς, καὶ νὰ οἰκονομῇ τὰ δημόσια, τὰ ὁποῖα ἕως τώρα ἦσαν εἰς τὴν διάκρυσιν, καὶ ἐξουσίαν τῶν τυράννων. μία λοιπὸν ἀπὸ τὰς πρώτας φροντίδας τῶν συμπατριωτῶν σου ἦτον κατὰ χρεὸς νὰ ἐκλέξωσι, διὰ νὰ ἐπιστατῆ εἰς τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, ἄνδρα τὸν ὁποῖον ὅλοι νὰ ἐμπιστεύονται, καὶ νὰ ἔχῃν εἰς ὑπόληψιν. ὡς τοιοῦτον ἐκλέξαντες σε ὑπεσχεθήσαν ἐγγράφως νὰ σὲ ὑπακούουν· ἤδη ἐπικυρῶνει καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκλογὴν σου, καὶ σὲ διορίζει νὰ ἐπιστατῆς Γενικῶς εἰς τὰς κοινὰς ὑποθέσεις προσωρινῶς, ἕως ὅτε νὰ σταλῆ ὁ ἑπαρχος, τὸν ὁποῖον θέλει διορίσει ἡ Διοίκησις κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ ἔθνους, ὅτε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Πατρίδος σου θέλεις ἀκολουθεῖ πάλιν ὑπὸ αὐτὸν τὰ χρεὴ τῆς ἐπιστασίας.

Ἐν Μεσολογίῳ τὴν 9 Ἰανῆ 1824.

A. Μαυροκορδάτος.

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Κύριος Ἰωάννης Μελάς ἐλάβε διαταγὴν νὰ ἐπιστρέψῃ (ἴδε ἀρ. 45), καὶ βέβαια πρέπει νὰ ἐκπλήρωσε τὰ χρεὴ τῆς ἀποστολῆς τῆς, καὶ νὰ ἔδωκεν εἰς τὴν Διοίκησιν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῶν πραγμάτων τῶν ἐπαρχιῶν Βλαχου καὶ Ἀποκόρου, ἐπειδὴ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ ἑπαρχος τοῦ Βλαχου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρεὴ τῆς, εἰς δὲ τὸ Ἀπόκορον

διορίζεται ἄλλος ἑπαρχος. Πληροφορούμεθα ἀκόμη, ὅτι κατὰ τοῦ ἑπαρχοῦ Βλαχου δὲν ἔγιναν εἰμὴ μερικά παράπονα ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου μέρους ἐδόθη ἀναφερὰ ὑπὲρ αὐτοῦ Γενικῶς ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιώτας, μ' ὅλον τούτο ἡ Διοίκησις μὴ θέλῃσα νὰ ἐπιβαρύνωνται παντελῶς οἱ ὑπερῷοί τῆς, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐρευνήσῃ ἐπιτοπιῶς τὰ παράπονα τῶν Βλαχιδιτῶν, καὶ Ἀποκοριτῶν, διὰ νὰ κάμῃ ἐπομένως δικαίαν ἀπόφασιν.

— Μανθάνομεν, ὅτι ὁ Κωνσταντῆς Βηλπίωτης ὑπάγει πρὸς τὸν Στρατηγὸν Δῆμον Σκαλτζᾶν διὰ νὰ σταθῆ ὑποκάτω εἰς τὰς διαταγάς τῆς, εἰς τὸ στρατοπέδον· ὁ σκοπὸς τῆς, λέγεται, εἶναι νὰ θηλεύσῃ μὲ ζῆλον, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ κάθε ὄνειδος, ὅπου τοῦ ἔμεινεν ἐξ αἰτίας τοῦ προλαβόντος φεροσίματός τῆς, μὴν εὐχαριστῶμενος μόνον εἰς τὴν συγχώρησιν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν εἰς Ἀνατολικόν, ὅταν ἐμαρτύρησε τοὺς σκοπούς τοῦ Καραϊσκάκη.

Πρὸ πέντε ἡδὴ μηνῶν ἀρχίσαμεν νὰ δείχνωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ποῖα εἶναι τὰ πολιτικά αὐτῶν δικαιώματα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ χρεὴ τῶν, τὰ ὁποῖα ἐκπληροῦντες, ἤθελον ἀποκατασταθῆ ἄξιοι νὰ χαίρωνται ταῦτα τῶν δικαιώματα. Ἐσάφηνισαμεν εἰς αὐτοὺς κάλλιστα προσέτι τὰ ἀπλουστερα μέσα διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσι λαὸς ἐλεύθερος καὶ εὐδαίμων. Πολλάκις ὁμιλοῦντες περὶ τῶν χρεῶν τῆς Διοικήσεως, εἶπομεν ὅτι αὐτὴ χρεωστεῖ νὰ ἐναγκαλιζέται, ὅσον δυνατὴν, τὸν λαόν, μόνον καὶ μόνον, διότι αὐτῆς ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν· ὅτι δὲ ὀρθῶς ἐσκέφθημεν περὶ τούτου, τὰ ἐσχάτως συμβάντα ἐν Πελοποννήσῳ ἐναργέστατα τὸ ἀποδεικνύουσι. Καιρὸς εἶναι τώρα νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ ὅσα ὁ λαὸς χρεωστεῖ πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅταν αὐτὴ τὸν ἐναγκαλιζέται.

Ἀφ' οὗ ὕστερον ἀπὸ τόσας δυστυχίας εἰς Ἕλληνας ἐστερήθησαν καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ δικαιώματά των, τὰ ὁποῖα πρέπει ἐν ἄλλοις ἀνεξάρτητον νὰ ἔχῃ, ὑπέπεσαν τέλος εἰς τὴν σκληρὰν μάχαιραν τῶν αἰμοδύρων τυράννων.

ἄλλαι φωνὴν πλέον τὰ καθ' αὐτὸ δικαιώματά των· δὲν ἦσαν ἄνθρωποι, ἀλλ' ἦσαν ποταποὶ δούλοι. Τοῦτο δὲ προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνας ἄφθασαν πλέον ἐπιτοὺς νὰ παρασύρονται ἀπὸ τῆν σχολαστικὴν ἐκείνην ματαιοφροσύνην, ἣτις ἐξάπτησα τὴν πῆλιν, ἐπιφέρει τὴν πτώσιν εἰς ὅσα ἔθνη ἐσθύθη ἢ εἰλικρινῆς σχέσις καὶ ἀμοιβαία σθένεια μεταξύ ἔθνων καὶ Διοικήσεως. Ταῦτα ἐθελῶν τὴν ἀξίεραστον πατρίδα μας, καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ἴσως θάλασι τὴν φθείρει, ἐὰν δὲν φανῶσι μεγάλοι ἄνδρες, οἱ ὅποιοι νὰ ἐπαγευπηλώσωσιν εἰς τὰ μεγάλα δεινὰ τῆς.

Τὸ πρῶτον τῆς Δημοκρατικῆς Διοικήσεως ἐπιστητήριγμα εἶναι ὁ λαὸς ἢ Διοίκησις, ἢ ὅποια ἐκλέγεται καὶ μεγαλύνεται ἀπὸ τὸν λαὸν, χρεωστὴ ἀφεικτῶς νὰ τιμᾷ αὐτὸν τὸν λαὸν, καὶ διὰ τῆς ὀρθῆς κυβερνήσεως νὰ τὸν κατασταίη εὐπειθῆ εἰς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς· διότι ὅταν ὁ λαὸς κατανήσῃ νὰ μὴ τιμᾷ τὴν Διοίκησιν, καὶ νὰ μὴ κειθῆται εἰς τοὺς κατὰ τὴν παραστατῶν τε θεσπιζομένους νόμους, ἀτιμάζεται αὐτὸς ὁ ἴδιος, καὶ ὁ ἱερός ἐκεῖνος θεσμός, ὅστις χορηγεῖ τοῦ ἔθνους τὴν εὐδαιμονίαν διαλύεται καὶ καταστρέφεται διὰ πάντοτε.

Μία ἀδιάκοπος σειρά δεινῶν περιστάσεων ἔφερε τὴν Διοίκησιν μας εἰς κατάστασιν νὰ μὴν ἐμπορῇ μ' ὅλον τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν τῆς νὰ συστήσῃ τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὴν πατρίδα. Διὰ τὴν φθᾶσιν εἰς τὸν πολυτίμητον καὶ μέγαν αὐτὸν σκοπὸν δὲν τὴν ἐμποδίζει ὁ λαὸς (διότι ἄς ᾔνοι καθεὶς βέβαιος, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ εὐπειθέστερος λαὸς τοῦ κόσμου, ὅταν δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τοὺς κακοήθεις καὶ σφετεριστὰς), ἀλλ' ἀτομά τινα, τὰ ὅποια μετὰ τὴν σφετέρωσιν τοῦ Πολιτικοῦ μας συντάγματος εἶδον νὰ ματαιώνωνται καὶ νὰ ἐξαλείφονται ὅλα τὰ προνόμια, δι' ἃν ἐφαντάζοντο νὰ δυναστεύωσιν τὸν λαὸν σκληρότερα παρ' αὐτοὺς τοὺς τυράνους. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν καὶ ὄχι δι' ἄλλην τινα ἐμποδίζεται ὁ λαὸς, ἂν καὶ τὸ ἐπιθυμῇ, νὰ ὑποτάσσῃται εἰς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς Διοικήσεως. Οὗτοι ἐμποδίζον τὸν λαὸν νὰ κάμῃ τὸ χρέος τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν· οὗτοι θέλουν νὰ καταθάλασι τὸν ταλαιπώρον λαὸν μας, διὰ νὰ χαί-

ρῶνται αὐτοὶ καὶ σήμερον ἀκόμη τῆς φαντασίας τὴν τὰ προνόμια, τὰ ὅποια τὸ πολιτικὸν μας σύνταγμα ἐξωστράκισε διὰ πάντοτε. Δευτέρως τοῦτε αἰτία εἶναι, ὅτι πολλοὶ τῶν παραστατῶν μας νομίζον, ὅτι χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπιζόμενοι μόνον τῶν πέλων καὶ τῶν ἐπαρχίων τὰ δικαιώματα, ἀπὸ τὰς ὁποίας, καὶ εἶναι ἀποσταλμένοι· ἔστω καλῶς καὶ τοῦτο· ἂς φροντίσωσι περὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐπαρχίων, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶναι ἀποσταλμένοι· ἂς μὴ λητμονώσιν ἑμαῖς, ὅτι ληνοῦμενοι εἰς τὴν σῶμα παριστάνουσι τὸ ἔθνος ὀλοκλήρην· καὶ ὅτι ἡ πρώτη αὐτῶν φροντίς πρέπει νὰ ᾔνοι ἢ Γενικὴ τοῦ ἔθνους εὐδαιμονία, ἢ εὐδαιμονία ἐκείνη, ἣτις ἐξίσου πρέπει νὰ βοηθῇ τὸν πτωχὸν καὶ ἀδύνατον, καθὼς καὶ τὸν πλούσιον καὶ ἰσχυρὸν.

Ἄν λοιπὸν ἠθέλομεν ἠμποροῦσαι νὰ καταβάλωμεν τοὺς φαντασιώδεις καπνοῦ, τῶν τε περυσίων (κατ' ἔξοχον) καὶ τῶν Καπιτανίων, ἂν ἠθέλομεν ἔλθει εἰς κατ' ἄκρον ὅστε ὅλοι οἱ Παραστάται τοῦ ἔθνους μας νὰ ἐνεργῶσιν ὄχι ὑπὲρ τῶν τοπικῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Γενικῶν συμφερόντων, ὁ δὲ λαὸς τότε δὲν ἠθέλε κάμνει τὸ χρέος τε, τότε βέβαια αὐτὸς ἠθέλεν εἶναι ἡ αἰτία τῶν μεγάλων τούτων δεινῶν· ἔχομεν ἑμαῖς χρηττὸς ἐλπίδας ταχέως νὰ φθάσωμεν εἰς τῆς εὐδαιμονίας τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν· ἡ Διοίκησις μας εἶδε περισσώτερον κατὰ κάθε ἄλλην φροντὴν ὅτι φέρεται ὡς Διοικήσις· εἶδε χαρῶν ἔξοχον τῶν μεγαλύνων ἐγκωμίων. Πρῶτος τότε δὲν θέλει ἐπιθυμῆσαι νὰ κειθῆται εἰς τοὺς νόμους τοιαύτης ποθῆτις καὶ πολυτιμῆτις Διοικήσεως; μόνον οἱ κακοῦργοι· ἀλλ' ὁ λαὸς μας δὲν συνίσταται ἀπὸ κακοῦργων· ἐκάμαμεν τόσας καὶ τόσας ἄλλας θυσίας· ἴσως ἢ μεγαλῆτερα θυσία μας θέλει εἶναι ἢ ἀποβολὴ ὅλων τῶν κατῶν ἐθνικῶν καὶ προλήθων μας, διὰ νὰ ἐμψυχῶμεν εἰς τὸ ὀρθὸν καὶ σωτήριον πολιτικὸν μας σίτημα. Σκεπτόμενος ὁ λαὸς ὅλα ταῦτα, καὶ θέλει ἀκούσει τὴν πατρικὴν φωνὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ θέλει ὑπακούσει εἰς τοὺς νόμους, διότι γνωρίζει κάλλιστα, ὅτι ἀπὸ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑποταγὴν κίεμπται καὶ ἡ Γενικὴ εὐδαιμονία.

Τὴν σελίδα ταύτην ἐβόασεν ἐγγύθεν ὁ ἀριστοκράτης Κόμης Βλασσαρῆς. Ἐστὶν ἡμεῖς ἀποφθιμένοι καὶ οὐκ ἔσονται οἱ Ἕλληνας εἰς τὴν εὐδαιμονίαν.

Εἰδήσεις Ἐξ ἁγίας. Εἰς τὰς 12 τοῦ τρέχοντος, ἐν ἑθρονικῶν πολεμικῶν Βρίου εὐλαίον ἀπὸ Π. Πάτρας, ἀπαντήθη μὲ τὸν Ἑλληνικὸν μετὰ τοῦ κυβερνήτου Ἀθανασίου Μαλακῆσα. Ἐπυλέμεσαν ὡς τρία τέταρτα τῆς ἄρας, καὶ τὸ Μερικὸν ἰστέρας εἰς τὰ ὅπια.

Χθὲς τὸ ἴδιον Βρίου πρὸς τὰ ἡμερήματα εὐρέθη εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Πάπτα διευθύνμενον πρὸς τὰ ἔξω. Πάπτα εἰ τῶν Ἑλληνικῶν ἐνότων τῶν ἐνεργούντων τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ κήλιου τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Διοικήσεως ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας Μήττων Φαγηρίλα, Ἀθωάσιον Μελανκῆσα Δημήτριον Κοτρυλλῆον Διονύσιον Στάσιον καὶ Μήττων Γκίρμωζ ἐκτυπήθησαν μετὰ ἐπιτυχίαν ὑπὲρ τὰς δύο ἄρας καὶ ἐφαλοῦσαν τότεν ὅστε ἐθούλευσε καὶ ἡ ψιλὴ φατρία· ὁ ἐχθρὸς βοηθούμενος ἀπὸ δύο λάντζας τὰς ὁποίας ἔβριβε διὰ τὸν ἐρέλικον, καὶ ἀπὸ τῶν ἀέρα τῶν ὀπῶν εὐραν ἀπολούσας βοηθῶν, ἐμῆκεν εἰς Πάτρας. Πρῶτος δὲ νὰ ἐδοκίμασε μετ' ἄλλων ζῆμιον, τοῦ ἐπέη καὶ μία πλοῖα βαρῆτις τὴν ὄρταν εἶχεν εἰς τὸ κατάστρωμα. Ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ πλοία δὲν ἐβλάθη κανένας ἄνθρωπος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 49

Τμήματα: 51 ατάλ. 'Ισπανικά 48, προπληρωτέα
απὸ κρημνίαν. 'Επιδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέγη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλίνοις

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 18 'Ιουῖο 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῆ 17 'Ιουῖο.

Ἐπακριβῆς περιγραφὴ τῶν διατρεξάντων εἰς
'Αρταν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινεν ἡ κατ' αὐτῆς
ἐκστρατεία.

Οἱ Στρατηγοὶ Γεώργιος Τζόγκας καὶ 'Ιωάν-
νης Ράγκος συνοδευμένοι ὑπὸ τῶν Χιλιάρχων
Ἀναγνώστη Καραγιάννη καὶ Δήμη Τζέλιω,
ἐπὶ κεφαλῆς ὄντες χιλίων μόνων περιπερὶ ἐκ-
λεκτῶν στρατιωτῶν ἐστρατοπεδεύσαν τὸ κατ'
ἔρχας εἰς τὴν Μεγάλην λεγομένην Φτέρην
(τοποθεσίαν τοῦ Βάλτου), ὅπου ἔγεινε τὸ
κατὰ τῶν ἐχθρῶν σχέδιον, καὶ ἀμέσως διευ-
θύνθησαν πρὸς τὸ Ραδοσιτζιον, δι' ὅπου ἐμπε-
λὸν ἡ ἀπάγη καὶ ὁ Στρατηγὸς Στορνάρης, ὅστις ὡς
ἔγραφεν, εἶχεν ἐτοιμῆς 600 στρατιώτας.

Ἐν ᾧ ἐσπλησίασαν λοιπὸν εἰς 'Ραδοσιτζιον,
ὃ ἐν αὐτῷ Δημήτριος Γόγος ἔπεμψεν ἐπιτη-
δες ἀνθρόπους τε πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τζόγκαν,
παρακαλῶν τούτον διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ πε-
ρισσότερον, ἀλλὰ νὰ περιμένῃ ἡμέρας τρεῖς
ἕως ὅτε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐλευθερωσῇ κρυφίως τὸν
εἰς Πρέβεζαν κρατούμενον ὑπὸ τῶν τούρκων
(ὡς ἐνέχειρον) ἰδελφόν τε, καὶ τότε ἄς εἰ-
σέλθῃ εἰς 'Ραδοσιτζιον μετὰ τοῦ στρατοῦ τε
διὰ νὰ ἐνωθῶν ὅλοι κατὰ τοῦ κοινῷ ἐχθροῦ.
'Ο Τζόγκας, φιλανθρωπία κινούμενος συγκατέ-
νευσεν, ἐζήτησεν ὅμως τὰς ἀναγκαίας τροφὰς
τῶν τριῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας καὶ ὑπεσχέθη
ὁ Γόγος διὰ γραμμάτων.

Δύο ἡμέραι παρεῖλθον καὶ ὁ Γόγος δὲν
ἐκπλήρει τὴν ὑπόσχεσίν τε, διὰ τὸ ὁποῖον

οἱ Στρατηγοὶ ἐβιάσθησαν νὰ ἀναλάβω τὴν σει-
ρὰν τῆς προόδου τῶν ὄθεν ὁ μὲν εἰς τούτων (ὁ
Τζόγκας) ἐσπλησίασεν ἐτι μᾶλλον εἰς 'Ραδο-
σιτζιον στρατοπεδεύσας εἰς Χελῶνας, ὁ δὲ
ἕτερος (ὁ Ράγκος) ἐπροχώρησεν εἰς τοῦ ἐ-
πάνω μέρους τοῦ 'Ραδοσιτζίου καὶ φθάσας εἰς
Κανάλιαν διοργάνισεν ὅλα τὰ περὶ χωρία,
προσλαθὼν μὲ τὸ μέρος τῆ τῶν ἐνόπλων πάν-
τας ἀφ' οὗ μετέφερε τὰ οἰκογενεῖας τῶν πέ-
ραν τῆς γεφύρας Τατάρανας διὰ προφύλαξιν.

Οἱ Στρατηγοὶ τῶντι δὲν ἠκατήθησαν εἰς τὰς
ὑποψίας τῶν κατὰ τοῦ Γόγου, ἐπειδὴ ὁ ἐπί-
θλος αὐτος ἀντὶ νὰ ἐν γρήσῃ εἰς τὸ διάστημα
τῶν τριῶν ἡμερῶν τὴν φυγὴν τοῦ ἀδελφοῦ τε ἀπὸ
Πρέβεζαν, ἐνόθη κρυφίως μὲ τοὺς τούρκους
καὶ ἔφερεν εἰς Σκωλικαργιά ἕνα πῶμα ἐξ αὐ-
τῶν διὰ νὰ φυλάξῃ αὐτὴν τὴν τοποθεσίαν.

Τότε ὁ Γενναίουψυχος Τζόγκας ἐτοιμάσθη
παρευθὺς διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν μὲ τοὺς
ὄπαδούς τε, καὶ τῆ 3 'Ιουῖο ἤρμησε κατ'
αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς συμπλοκὴν, τὸν κατέστρε-
ψε, καὶ ἤθελε τὸν ἀφανίσῃ ὀλοτελῶς ἀνίσως
ἡ νύκτα δὲν ἐβοήθει τὴν φυγὴν τε εἰς τὸ φρού-
ριον τῆς Ἄρτης. Κυριεύσας δὲ οὕτω τὴν Σκω-
λικαργιά, τὴν ἐπαύριον εἰσῆλθε νικητῆς ὁ
αὐτὸς Στρατηγὸς καὶ εἰς 'Ραδοσιτζιον, πνέων
εὐλογον Φυῖον κατὰ τῶν ἐπιτοπιῶν χριστιανῶν
οἵτινες, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχον τὸν ἀπατήσει
μετὰ τοῦ Γόγου· ἀλλ' ὅμως κατεπαυσε τὴν
ἀγαπάτησιν τε εὐθὺς ἀφ' εἶδε νὰ ἔκθην εἰς
πρὸς πάντησιν τε ὅλοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προεστοὶ
τοῦ 'Ραδοσιτζίου λέγοντές τε μετὰ δακρύων ὅτι
ἔπειδὴ οὗτοι καὶ ὁ λαὸς ἦσαν ἐθῶσι εἰς τὰ φερ-

τιματα τοῦ Γόγγυ ἐπαρκαλῶν νὰ μὴ παρενοχληθῆ κανεὶς ἐξ αὐτῶν, καὶ ὅτι τῶρα εἶναι ἀδελφοὶ τῶν καὶ συμμαχοῦντων. ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐδιόρισεν ὁ Στρατηγὸς Τζόγγας τοὺς στρατιώτας τῆ δὲ νὰ μὴ βλάψω ἐἰς τὸ παραμικρὸν τοὺς ἐντοπιῆς, ἐδιόρισε καὶ τοὺς ἀρχηγούς τούτων διὰ νὰ συνάξωσιν ὅσον τάχιστα τοὺς διεσκορπισμένους εἰς τὰ ὄρη ἐκ τῶν Ῥαδοβιτζιῶτων καὶ νὰ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῶν ζωοτροφῶν τακτικῶς.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἐξηκολούθησε τὸ νὰ προχωρῆ καὶ ἔφθασεν εἰς Βελεντζιὸν· ἀλλὰ παρατηρήσας μετὰ τινὰς ἡμέρας ὅτι τοῦ στόματος τὰ ἐφόδια δὲν ἐπέμεινον τακτικῶς εἰς τὸ στρατόπεδον (καὶ τοῦτο προήρχετο ὡς τοῦ ὅτι οἱ διάφοροι τῶν χωρίων κάτοικοι ἦσαν εἰσέτι ἐσκορπισμένοι) ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοποδίσῃ ὀλίγον καὶ ἦλθεν εἰς Κέκυρα (Ξοδάκτυλον).

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐκ Πελοποννήσου νεωτέρας εἰδήσεις, ἡ υπερτάτη ἡμῶν Διοίκησις παρέλαθεν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε κατακρατημένας παρὰ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη ἐπαρχίας τῆς· οὗτος δὲ ζῆ ἦδη μεμονομένος εἰς Καρίταιαν.

Τὸ Ναύπλιον ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν φύλαξιν τῶν στρατηγῶν Ζαῖμη καὶ Λούδη.

Ὁ Ἐλ. Στόλος εἶναι ἤδη ἔτοιμος, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀναχωρεῖ διὰ Κρήτην φέρων ἰκανὰ στρατεύματα πρὸς βοήθειαν τῆς νήσου· μετὰ δὲ τοῦτο θέλει ὑπάγει πρὸς ζήτησιν τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου, ὅστις ὡς πληροφορούμεθα ἀξασθενεῖ καθεκάστην αἰτίᾳ τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιπολαζούσης νόσου πανώλης.

Οἱ τούρκαι τῆς Εὐρώπης ἐτόλμησαν ἐσχάτως νὰ ἐξέλθωσι τοῦ φρεσίντων προχωρήσαντες μέχρι τῶν συνόρων τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' ὅμως οἱ ἐκεῖσε ἐπαγρυπνοῦντες εἰς τὰ κινήματά των Ἕλληνας περικυκλώσαντες τούτους πανταχῶθεν, ἐθανάτωσαν πολλοτάτης αἰχμαλωτήσαντες ἐνταυτῷ σχεδὸν τετρακοσίους.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν.

Ζάκυνθος τῆ 22 Ἰουνίου. 1824.

Κύριε!

Λάβετε, παρακαλῶ, τὴν καλοσύνην νὰ δημοσιεύσετε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον.

Ὁ δοῦλός σας
Hum fries.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι κάθε κοινῆς ἐφημερίδος τὸ ἀντικείμενον εἶναι νὰ ἐκθέτῃ τὰς πράξεις μὲ οὐδετερότητα. Τοῦ Εὐγενεῦς Συνταγματάρχου Στανχώπ τὴν ἀπροσδόκητον ἀναχώρησιν, καὶ τὰς αἰτίας, δι' αἷς ἐμποδίζεται τὸ δάνειον, ἴδον δι' ἐνὸς ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος σας νὰ ἀποδίδεται εἰς τὰς ῥαδιουργίας καὶ τὰς ἀντιπαραπολιτικὰς συμβουλάς τοῦ Κυρίου Νέγρη· ἀλλ' ἐγὼ ἠμπαρῶ νὰ βεβαιώσω τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἂν ὁ ἀξίωτιμος οὗτος Συνταγματάρχης ἤθελε δώσει πίστιν εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς συμβουλάς τοῦ Κυρίου Νέγρη, ἀντὶ νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ εὐθεῖαν ἀπὸ Σάλωνα διὰ Ζάκυνθον, ἤθελεν ὑπάγει βέβαια ἐνθα καθεδρεύει ἡ διοίκησις. Γνωρίζον δὲ ἀκριβέστατα ὅσοι εἶναι εἰς τὰ πράγματα ὅτι ἄλλα αἰτία ἐδυσκόλευσαν καὶ εἰσέτι δυσκολεύει τὴν στάσει τῶν χρημάτων.

Ἄξιωμα ἀναντίρρητον τοῦ φυσικοῦ καὶ πολιτικοῦ νόμου εἶναι τὸ ὅτι "ἐκαστος ἀνθρώπος, ὅποιασδήποτε Διοικήσεως μέλος καὶ ἂν ἤθελεν ἦσθαι, ἔχει ἀναφαίρετον δικαίωμα τὸ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ὅσα πράγματα συντείνωσι τὸ κοινὸν καλόν, καὶ νὰ ἀγωνίζηται ἐνταυτῷ κατὰ πάντα τρόπον διὰ νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ ἔθνοσθε ταῦτα". Ἦδη, ἐπειδὴ τὸ πλησιέστερον δίκαιον τοῦ πολίτου εἶναι τὸ νὰ συλλογίζηται, ὁμιλῆ καὶ πράττῃ ἐλευθέρως τὰ συμφέροντα, φανερόν εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐμπόδιον εἰς αὐτὸ· καὶ ἐπομένως, λαθάνονται (ἢ κακῶς βυλεύονται) ὅσοι ἀποφαίνονται ὅτι εἰς τὰς

περιστάσεις μας σήμεραν μόνοι εἰ ἐν ὑπερ-
γήμασι χρηματίσαντες, ἢ σωματικῶς τὴν πα-
τρίδα ὑπηρετήσαντες ἀπὸ ἀρχῆς ἢ πρὸ καιροῦ,
ἔχουσιν ἀδικίαν διὰ τὴν προβάλλειν εἰς τὸ γέ-
νη τὰ σωτηριώδη κ. τ. λ. Οἱ τοιοῦτοι νέοι
νομοδιδάσκαλοι, ἐπινοαλαμβάνω, πρέπει νὰ
καταφρονῶνται ἀπὸ ὅλους ἐν γένει τοὺς εὐφρο-
νούντας καὶ τοὺς χρηστοὺς πατριώτας, καὶ
νὰ νομίζωνται ἀναμφιβόλως ἢ ὡς ἀπαιδευτοὶ
(καὶ διὰ τοῦτο μὴ εἰδότες τὶ λέγουσι), ἢ
ὡς φιλοδέσποτοι (καὶ διὰ τοῦτο θέλοντες νὰ κρα-
τῶσι τὸ ἔθνος εἰς ὅρια νοοῦς περιορισμένα καὶ ἀε-
μόζοντα εἰς τοὺς ἰδιοφελεῖς τῶν σκοποῦς).

Ὁμολογούμενον εἶναι ὅτι κατ'ἐν ἔθνος, καμ-
μία Διοίκησις δὲν ἔμπορῶν νὰ ὑπάξῃσι καὶ
νὰ στερεωθῶν καὶ νὰ εὐτυχήσωσιν, ἀνίσως
ὅλα τὰ μέλη ἐν γένει (ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν
μεγαλύτερον καὶ παύοντες εἰς τὸν μικρότε-
ρον) δὲν γνωρίζω καλῶς τὰς δύο καὶ κα-
θαυτὸ δυνάμεις αἰτινες μόναι ἔμπορῶν ν'ἀ-
ποκαταστήσωσι ταῦτα εὐδαίμονα, λέγω τὰ
δικαία καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτη.

Ὅταν ὁ λαὸς, εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἀγνοῇ
τὶ χρεωστῆι πρὸς τὴν Διοίκησιν τε, καὶ, ἀν-
τιστρέφως, τὶ χρεωστῆι πρὸς αὐτὸν ἢ Διοί-
κησις, ἀδύνατον εἶναι, ἀνευ τῆς δικαίας
ταύτης ἰσοσταθμίας καὶ τοῦ ἀμοιβαίου δε-
σμοῦ, νὰ μὴ καταστραφῇ ἢ τὸ ἐν μέρος ἢ τὸ
ἄλλο ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ κατατῆσθαι τὸ
ἔθνος, γρηγόρα ἢ ἀργά, ἢ εἰς Δεσποτισμὸν
ἀπόλυτον, ἢ εἰς ἀναρχίαν ἑσχάτην.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ποῖον εἶναι ἐ-
κείνο τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ λά-
βῃ τὴν τόλμην διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νὰ μὴ δη-
μοσιεύωνται αἱ πλέον σωτήριαι νοθεσίαι εἰς ἐν
ἔθνος, καὶ ἔθνος τὸ ὁποῖον, ἐπειδὴ εὐρίσκει-
ται εἰς ἐπαναστάσιν, εὐρίσκειται καὶ εἰς τὸν
βρασμὸν ὅλων τῶν παθῶν, τὰ ὅποια ἂν δὲν
προλάβῃ νὰ χαλινώσῃ τις ἔμπορῶν νὰ ῥίψῃ
ρίζας βαθείας καὶ νὰ σαλεύσωσιν ἔπειτα ὁ
λόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐθνικῆς ἡσυχίας;
ποῖος νόμος (παρεκτὸς ὁ τυραννικὸς καὶ οὗτος
δυσκόλως,) ἐπεγείρισεν ἢ ἰσχύει νὰ περιο-
ρίσῃ ποτὲ τοῦ ἀγαθοῦ πολίτη τὸ στόμα; Ἡ

ἰδία Ἐπιτελετή Διοίκησις ἡμῶν, κατὰ μί-
μησιν τῶν εὐνομημένων τῆς Εὐρώπης λαῶν,
δὲν ἔδωκε διὰ τοῦ Πολιτικοῦ τῆς Συντάγματος
(ἴδε Τμ. Β'. § β'. καὶ ἡ. .) τὸ δικαίωμα
εἰς πάντα Ἑλληνα τὸ νὰ δύναται νὰ ἐκφραζῆ-
ται καὶ κοινοποιῇ τὸ καλὸν; προσδιορίζει αὐτὴ
εἰς τοῦτο παλαιὸς ἢ νεοφύτης Ἑλληνας; παν-
τελῶς· τί βλάπτει λοιπὸν ὅταν ἕνας Ἑλληὴν
(ὅστις δὲν συνηγωνίσθη μετὰ τὸ ἔθνος τε ὡς χθές
διὰ τῶν φυσικῶν τε δυνάμεων) παρρησιάζηται
σήμεραν διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ γενικά πρᾶγ-
ματα, καὶ ἀσχεταὶ ν' ἀγωνίζηται διὰ τῶν νοε-
ρῶν τε δυνάμεων; εὐθύς ἀφ' οὗ ὅσα λέγει ἦναι
ἀποδοδειγμένως χρήσιμα καὶ εἶναι εἰσὶτι και-
ρὸς διὰ νὰ βαλθῶσι καὶ εἰς ἐνεργεῖαν καὶ νὰ
καρποφορήσωσι, πῶς δὲν εὐχαριστοῦν οἱ μι-
σόκαλοι τὸν Θεὸν διότι τοῖς ἐξαπέστειλε σή-
μερον τοῦτο τὸ δῶρον; ἢ τάχα νομίζουσιν,
ὅσοι νομίζουσι τὴν Ελλάδα κληρονομίαν τῶν, ὅτι
ἢ Πατρίς μόνον διὰ τοῦ βραχίονος ὑπηρετεῖται
καὶ οὐχὶ καὶ διὰ τοῦ νοῦς ἐνταυτῷ; ἀγνοοῦν
ὅτι ὁ ὀρθὸς λόγος πρέπει πάντοτε νὰ ὀδηγῇ καὶ
νὰ διευθύνῃ πᾶσαν οἶαν δῆσποτε τοῦ ἀνθρώπου
πρᾶξιν; πρέπει νὰ ῥίπτωμεν λοιπὸν κατὰ τοῦ
κηρυκτοῦ καὶ ὅσως μὴ δυνάμενοι διὰ τοῦ σώ-
ματος νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μιαν Διοίκησιν,
δύναται ἄμως νὰ ὠφελήσωσι πολὺ ἢ ὀλίγον
διὰ τῶν ψυχικῶν τῶν γνώσεων;

Ἄς ἐκλείψῃ λοιπὸν ὁ ἐπικατάρατος ἐγωί-
σμος ἀπὸ Ἑλληνικὰς ψυχᾶς· ἄς μὴν εἴμε-
θα φίλαντοι καὶ δοκησίσσοφοι· ἄ· εἴμεθα ἀπὸ
ἐναντίας μετριόφρονες καὶ σεμνοστρεπεῖς· ἄς
φερόμεθα εὐγνωμόνως πρὸς ὅσους μᾶς ὑπα-
γορεύουν τὰ καλὰ εἴτε ὁμογενεῖς εἴτε ἑτερογε-
νεῖς ἤθελον ἦσθαι οἱ τοιοῦτοι· καὶ ἄς ἔχωμεν,
τέλος, πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἂν θέλωμεν διὰ νὰ
κάμωμεν μέλη, ἂν θέλωμεν δηλαδὴ ν' ἀπο-
θῶμεν μιαν ἡμέραν δακτυλοδεικτούμενοι ἀπ'
ὅλον τὸν Κόσμον, πρέπει νὰ παύσωμεν ἀπὸ
τοῦ νὰ εἴμεθα (ὅσοι εἴμεθα) σφήκες, πρέ-
πει νὰ γείνωμεν μέλισσαις, πρέπει, καθὼς
αὐται, ν' ἀπανθίζωμεν ἀπὸ ὅλα τὰ ὠφέλι-
μα, πάντα ὅσα ἀπαιτοῦνται ἀφένκτως εἰς τὸν
μέγαν γενικὸν μας σκοπὸν.

Περὶ διαφορῶν εἰδῶν τῶν ἀντενεργειῶν .

(ἀφιερῶμαι εἰς τοὺς Παραστάτας μας) .

Διὰ τὴν μὲν στερεὸν εἰς ἓν ἔθνος τὸ εἶδος τοῦ Πολιτεύματός τε, πρέπει εἶς ἀνάγκης νὰ ἦναι συμφωνῶν μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ ἐκεῖ· καὶ τότε δὲν ἤμπορῶν νὰ ὑπάρξωσι καὶ αἱ κυρίως ἐπαναστάσεις λεγόμεναι . αἱ δυστυχίαι, αἱ ἀτομικαὶ καταστροφαί, πολῖται τὸ νὰ κατατρέχωσι καὶ νὰ καταδιώκωσι ἄλλους πολίτας, φατρίαί τὸ νὰ καταβάλλωσι ἄλλας φατρίας, καὶ ἄπειρα ἄλλα δυστυχήματα ποτὲ δὲν θέλει λείπει ἀπὸ ἓν ἔθνος, ἐν ᾧ τὸ εἶδος τοῦ Πολιτεύματος δὲν εἶναι κατάλληλον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, εἰς τρόπον ὥστε καὶ νὰ ἤμπορῇ νὰ ὑφίσταται .

Ἀναπόδευκται εἶναι αἱ ἐπαναστάσεις, ἐν ᾧ ἢ μεταξὺ τοῦ πνεύματος ἑνὸς λαοῦ, καὶ τοῦ εἴδους τοῦ Πολιτεύματος συμφωνία καὶ καταλληλότης δὲν ὑφίσταται, καὶ αἱ ἰδία αὐταὶ ἐπαναστάσεις δὲν ἀποθλέπωσιν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ συστήσωσι τὴν συμφωνίαν ταύτην . αἱ ἐπαναστάσεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν προέρχονται ὡς ἀπὸ τὸν σκοπὸν τῶν ὅσοι τὰς ὀργανίξωσιν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχην ἐπιβρῶσαν εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἐν τῷ ἔθνει .

Ὅταν μία ἐπαναστάσις ἐπιτυγχάνει διὰ μιᾶς τούτου τοῦ σκοποῦ της, καὶ χωρὶς νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, ἵσταται ἕως εἰς αὐτὸ τὸ ὄριον, δὲν ἤμπορεῖ ποτὲ νὰ ἐπιφέρῃ ἐναντίον ἀποτέλεσμα· διότι τοσοῦτον ταχέως παύεται, ὥστε ἅμα ἀναφύεισα, καὶ καταπαύεται . Ταυταῦτα δὲ ὑπῆρξαν αἱ τῆς Ελβετίας, Ὁλλανδίας καὶ Ἀμερικῆς ἐπαναστάσεις . Ὅταν δ' ὑπερβαίῃ μία ἐπαναστάσις αὐτὸν τὸν ὅρον, τῆστιν, ὅταν ἀποθλέπει νὰ συστήσῃ εἶδος Πολιτεύματος ἀσύμφωνον μὲ τὰς ἰδέας καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, ἢ νὰ ἀλλοιωσῇ τὴν ἐνυπάρχουσαν ταύτην συμφωνίαν, ἐπιφέρει ἀφέντως ἀμύητο δεινὰ· διότι, τῆς ἰσορροπίας ταύτης ἑλλειπούσης, τὸ εἶδος τοῦ Πολιτεύματος δὲν ὑποστηρίζεται πλέον ὑπ' ἄλλου τινος, εἰμὴ ὑπ' ἀλληλοδιαδόχων δυνάμε-

ἐνασχολεῖ ζῆλον ὁ φιλέλληνας οἷτος ἀνὴρ διὰ τὴν πρῶτον τῶν πραγμάτων μας, δὲν διατάξομεν ἰσχύος της .

ων, αἱ ὅσοι ἅμα καταπαυθεῖσαι, τὰ πάντα ἐκπίπτωσι καὶ ὀπισθοδρομοῦσι .

Ἡ κατὰ τοῦ παπικῆ ἑθνῆ ἐπαναστάσις τῆς Ἀγγλίας, ὑπερσηδηγῆσα τὸν ὅρον τοῦτον, ἀκυροῦσα τὴν βασιλικὴν ἀξίαν, μίαν βαιοτάτην ἐπροξένησεν ἀντενεργεῖαν . ὥστε ἐστάθη ἀνάγκη νὰ ἀπερᾶσωσιν ἑκοσι ὀκτὼ ἔτη, διὰ τὴν γίνῃ νέα ἐπαναστάσις, καὶ οὕτω νὰ ἐμποδισθῇ τοῦ παπικῆ ἡτῆ ἀναστροφῆς . καὶ κατὰ τῶν προνομίων γενομένη τῆς Γαλλίας ἐπαναστάσις, ὑπερᾶσα ἄσυντως καὶ αὐτὴ τὸν ὅρον της, καταπολεμῶσα τὰ ἰδιώματα, ἐπροξένησε φοικτοτάτην ἀντενεργεῖαν, καὶ εἶναι χρεία, καθ' ὅσον νομίζομεν, νὰ γίνῃ ὅχι νέα ἐπαναστάσις, ἀλλὰ προφύλαξις μεγίστη καὶ ἄκρα φροντίς διὰ τὴν ἐμποδίσωσι τὴν ἀναγέννησιν τῶν προνομίων τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπανατάξις ἐδίωξε τὸν τῶραννιν . μεγάλα καὶ φοικτὰ παῖθ' ὅμως ἐξήθθησαν ἐξ αἰτίας τῶν ποτὲ προσώτων λεγομένων, καὶ λοιπῶν, οἱ ὅσοι ἀκόμη δὲν ἤμπορῶν νὰ λησμονήσωσι τὰ προνόμια ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἀπελάσανον εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας . μόνον δὲ τούτου τὸ ἐναντίον τοῦ καθ' αὐτὸ σκοποῦ ὀλέθριον (ἀλλὰ καὶ κάλλιστον κατὰ τὰς περιστάσεις) ἀποτέλεσμα μᾶς κατήνησε μεχεῖ τῆς σήμερον νὰ ἔχωμεν τοσαύτην πρὸς τοὺς νόμους ἀπειθείαν, καὶ τοσαύτην περὶ τοῦ εἴδους τοῦ πολιτεύματός μας ἀδιαφορίαν .

Ὅταν μία ἐπαναστάσις ὑπερσηδηγῆται τὰ ὄριά της, σταματήσῃ, πρέπει τις νὰ τὴν ἐπαναβῆσιν εἰς τὰ ὄριά της . ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ καὶ τοῦτο· διότι πρέπει νὰ πικινδρῶσῃ τὸσον περὶ τοσοῦτον, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· καὶ τότε αἱ ἀντενεργεῖαι καταπαύονται . ἢ δὲ μετειοφροσῆν ἀναγεννᾶται .

Δύο εἰδῶν εἶναι αἱ ἀντενεργεῖαι· αἱ μὲν ἔχουσιν ὑποκείμενον τὸν ἀνθρώπων, αἱ δὲ τῆς ἰδίας .

Ἡ συνείρεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον .

Ἡ Χρῆς πρὸς τὸ ἐσπέραι ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ Εὐγενέστατος Κύριος Γενναῖος Βλακίριος διευθυνόμενος πρὸς τὸ μέρος τῆς διατριβῆς τῆς Ἐπερτάτης Διοικήσεως .

Πεπεισμένοι ἤδη ὄντες περὶ τοῦ πόσον ἐνησχόλησε καὶ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 50

Τὸ ἐπὶ τὰς ἀτάλ. Ἰσπανικὰς, προσηλυτικὰς ἀπὸ τρικηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐρέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 21 Ἰανῖν 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν ἐν Ἐσθρᾷ διατρεφάντων.
(ἴδε ἀρ. 49).

Τὸ τοιοῦτον πληροφροσθέντες οἱ ἐν Ἐσθρᾷ τοῦρκοι ἔλαβον ἀναψυχὴν καὶ εἰσῆλθον πάλιν εἰς Σκωλικασιὰ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Ταχίς Ἀπαζῆ καὶ ἀκολουθούμενοι παρά τε τῶν προδοτῶν Γάωη, Νούρκα, Βαρνακιώτη καὶ Γιάννη Σούκα· εἰς τοιαύτην περίστασιν καὶ οἱ ἄστατοι Ῥαδοβιτζῶται ἠνώθησαν μετ' αὐτῶν, παρεκτός τῶν φιλελευθέρων καὶ εἰλικρινῶν Κωστα Οἰκονόμου, Πάνου Στούμπου καὶ εἰκοσι περίωπων ἄλλων οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι ὑπέστησαν μετὰ τοὺς ἡμετέρους.

Τῆ 9 Ἰανῖν ὁ ἐχθρὸς, τολμήσας περισσώτερον, ἦλθε πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὁ Στρ. Τζόγκας ἐστρατοπεδεύει, (εἰς Ξωδάκτυλον) καὶ ὀχυρωθεὶς εἰς λόφον τινὰ κείμενον ἀντικρὺ ἐκείνῳ, ἤρχειε τὰς βολὰς τῶν τυφεκίων εἰς τὰς ὑποίας ἀνταπεκρίνοντο ὡσαύτως καὶ οἱ ἡμέτεροι. Ἐν τούτοις ὁ ἀνδρείος Στρατηγὸς Ῥάγκος, ὅστις εἰς ἄλλην θέσιν εὕρισκετο τρεῖς περίωπων ὥρας ἀπέχεσθαι ἀπὸ τοῦ τούρκου, ἀκούσας τὸν πυρεκβολισμὸν καὶ πληροφορηθεὶς ἐνταυτῷ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἦλθεν εἰς μάχην μετὰ τῶν ἡμετέρων, ἔβαλε πάραυτα τὸ στρατεύματι εἰς κίνησιν καὶ μετὰ σπουδῆς ἔτρεχε διὰ νὰ προκαταλάβῃ τὰ ὀπισθεν τῶν τερκῶν καὶ νὰ τῶν διακόψῃ οὕτω τῆς φυγῆς τὴν ἐλπίδα. Πλὴν ἕως ὅτε νὰ γείνη τοῦτο, οἱ ἀνίκητοι καὶ σταθερότατοι στρατιῶται τοῦ μεγαλοψύχου Τζόγκου μὴν ὑποφέροντες τὴν τόλμην τῶν βαρ-

βάρων, μὴν ὑποφέροντες νὰ βλέπωσιν τὴν νίκην διὰ νὰ ἀργοπορῆ νὰ τοὺς στεφανώσῃ, εἰτοιμάσθησαν νὰ ὀρμήσῃ μετὰ τὸ ξίφος γυμνὸν εἰς τὴν δεξιὰν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦτων. Εἰς μάτην ἠγωνίζετο ὁ φρόνιμος Στρατηγὸς τῶν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ πρὸς καιρῶν τὴν δικαίαν τῶν ἀγανάκτησιν λέγων πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι συναδελφοὶ τῶν ὑπέστησαν μετὰ τοῦ Στρ. Ῥάγκου νὰ περικυκλώσῃ τοὺς τούρκους ἦτον ἀνάγκη νὰ προσμεικωσι καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ἕως ὅτε νὰ κλεισώσῃ ὅλας τὰς ἐξόδους τοῦ ἐχθροῦ· τὸ ἀρόβητον στρατεύμα τοῦ Τζόγκου δὲν ἤκτισεν, ἀλλ' ἐπιπίπτει χωρὶς ἀναβολὴν κατὰ τῆς τοποθεσίας τῶν τούρκων, μάχεται ὡς στρατεύμα ἥρώων διὰ ἀρκετὴν ὥραν, θανατώνει ἐχθρὸς ἰκανοὺς, προχωρεῖ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν, καὶ τέλος τοὺς βάλλει εἰς φυγὴν καὶ τοὺς καταδιώκει μετὰ ζημιαντῶν αἰσθαντικῆν ἕως δύο ὥρων διάστημα καὶ ἕως εἰς Σκωλικασιὰ. Τοιοῦτοῦτως λοιπὸν ἐπτακόσιοι περίωπων ἄνδρες Ἕλληνες μετρηθέντες μετὰ ἐχθρῶν τετραπλάσιος σχεδὸν τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐξ ἰσχυροῦς πελεμιστῶν ὄντας, εὐτύχησαν νὰ καταπολεμήσωσι τούτους καὶ νὰ θανατώσῃ ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν, καὶ ἀν' ἡ πολλῇ τῶν φιλοτιμῶν δὲν τοὺς ἐβίαζε τόσον, βέβαια τοὺς ἠπάνιζαν ὅλης· διότι ἀφ' οὗ ἐκλείπει ὁ Στρατηγὸς Ῥάγκος τὸν δρόμον τῶν δὲν ἠθέλειαν ἡμπορέσθαι οἱ ἐχθροὶ νὰ εὕρωσι κανὲν καταφύγιον.

Μετὰ τοῦτον τὸν θρίαμβον, οἱ ἡμέτεροι ἐκρούθησαν μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν καὶ νίκησαν εἰς τὴν περίξ τοποθεσίαν, μήπως ἐξαπατήσῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν φέρνῃ εἰς τὰς ἐνέ-

θρας των, οὗτος ὅμως ἦτον τόσον πεφοβισμέ-
τος ὥστε οὐδὲ ἐπρόβαλε κἄν κεφαλὴν ἐξω
τῶν ὀχυρωμάτων τε. τότε οἱ Ἕλληνες μὴ δυ-
νάμενοι νὰ ὑποφείων πλέον τὴν πεινᾶν, ὑπέ-
στρεψαν εἰς τὸ ἐν Ξοδακίῳ στρατόπεδον,
ὅπου ἀφ' οὗ ἐπαρτήρην διὰ κατασκόπων τὰ
κινήματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἶδον ὅτι αὐτός δὲν
εἶχε πλέον τὴν τόλμην νὰ παρρησιασθῇ ἐμ-
προσθέντων, ἀνεχώρησαν μετὰ τῶν Στρατη-
γῶν των πρὸς τὸν Βάλτον καὶ ἔπειτα εἰς Ξη-
ρομερον, ἐπειδὴ ἔπασχον ἀπὸ ὀλοτελῆ τρο-
φῶν ἔλλειψιν· προῆλθε δὲ τὸ δεινὸν τοῦτο ὡς
ἐκ τοῦ Γενικοῦ σχεδὸν διασκορπισμοῦ τῶν ἐγ-
κατοίκων πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰς κοιλάδας·
δὲν μένει μ' ὅλον τοῦτο ἀμφισβηλία ὅτι,
ἐπειδὴ ἢ κατὰ τῆς Ἄρτας δοκιμῆ ἐμφύχασε
πολύ τὰς καρδίας τῶν ἡμετέρων, ἴσως ὄχι ἀρ-
γὰ γεινῆ δεύτερον ὅμοιον ἐπιχειρήμα, καὶ ἂν
γεινῆ, θέλει βέβαια ἔχει τέλος εὐτυχέστερον,
διότι θέλην λάβει προσοχὴν καλλητέραν εἰς
τὰ ἀποβλέποντα τὰς ζωτοφίας.

Μεσολόγγιον τῆ 19 Ἰουλίου

Ἄπο γράμμα σταλθὲν ἐνταῦθα πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν παρὰ τοῦ ἐν Κεραθάρω Στρα-
τηγοῦ Ἀνδρέιτζω Σαφάκα, καὶ σημειομένον
εἰς τὰς 16. τοῦ τρέχοντος, πληροφοροῦμε-
θα ὅτι πλησιάζων ὁ Ρούμελη Δερεβὺς πᾶσας
μὲ τὸ στρατεύματι εἰς Λιανουκλάδιον, ἔστει-
λεν ἐμπρὸς (καὶ ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἐνὸς
Μωρη Λαρισαίου ἔχοντος 180 περίπε ἐνόπλιος)
ὅλα τὰ πολεμικὰ ἐφόδια, συνιστάμενα
εἰς τριακοσίας κασσας φυσέκια. ἀλλ' ἡ-
θεια πρόνοια ἣτις ἐξαιρέτως πῶς εἶδειξε μέ-
χρι τοῦδε σημεῖα ὑπὲρ ἡμῶν, ἠνδίκησε καὶ
ταύτην τὴν φορὴν διὰ νὰ ταραχθῶσιν οἱ ἄ-
πιστοι ἐχθροίμα, οὐχὶ ὀλίγον· ἐπειδὴ, ἐν ᾧ
ἡ νύκτα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφθασαν τὰ πολε-
μοεφόδια εἰς Λιανουκλάδι ἦτον καθαρά καὶ ὁ
οὐρανὸς εὐδαίος, μετ' ὀλίγον πίπτει ἕνας κε-
ραυνὸς ἐσιῶν εἰς τὸν πύργον ὅπου ἐφυλάττον-
το αὐτὰ, διασπερᾶ τὴν στεγνὴν, εἰσερχεται,
καὶ κατακαίει ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν αὐτὴν πο-
σότητα τῶν φυσεκίων καὶ τὸν Μωρὴν ἐνταυτῷ

καὶ ὄλησθη τοὺς ἀνθρώπους.

Πληροφοροῦμεθα προσέτι, ὅτι οἱ Ἕλληνες
πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μερῶν ἐκείνων (ἕνας
τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ ἀνδρείότατος ῥηθεὶς
Σαφάκας) ἐτοιμάζονται καθημέραν πρὸς γεν-
ναίαν ἀντιπαράταξιν τῶν συναθεροζομένων ἐχ-
θρῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Γεωργίου Βασιανικιώτη πρὸς τοὺς
Καπετανεῖς καὶ λοιποὺς πρῶτον-
τας τοῦ Κάρελι.

Ἀδελφοί μου Καπετανεῖοι καὶ Προεστῶτες.

Ἐν Ἄρτα τῆ 20 Μαΐου 1824.

Ἐφθασεν ἐνταῦθα τὸ ἀπὸ 12 Ἀπρ. φύλ. τῆς
ἐν Μεσολογγίῳ ἐφημερίδος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδον
ὅτι ὁ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος μὲ τοὺς ὁμόφρο-
νας Στρατηγούς καὶ χιλιάρχους μὲ κηρύττει τῆς
φιλιτάτης μὲ Πατριδος ἀποστατήν, συγκατα-
ριθμῶν καὶ ἐμὲ μετὰ τοῦ Καραϊσκάκη, ἐπὶ
σκοπῷ τοῦ νὰ ἐμπνεύσῃ κατ' ἐμοῦ τῶν φιλιτά-
των μὲ ἀδελφῶν τὸ μῖσος, κατακρατῶν αὐτοὺς
ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς παρὰ τῶν ὁμοφρόνων τε συ-
στηθείσης Διοικήσεως. Τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν τὰ
ἐπιχειρήματα, καὶ ἡ παρούσα τῆς δυστυχη-
σμένης μὲ Πατριδος κατάστασις μ' ἐβίασαν νὰ
γνωστοποιήσω εἰς τοὺς φιλιτάτας μὲ συμπα-
τριότητας τὰ ἐπόμενα.

Ἐσᾶς τοὺς συμπατριώτας μὲ, οἵτινες αὐ-
τόπται ἐστάθητε, ἀψευδεῖς ἔχω μάρτυρας,
τίμη τρόπον εἰς τὴν αὐτοῦσε διατριβὴν μὲ, ἐ-
δούλευσα τὴν ἀγαπημένην Πατρίδα μὲ, καὶ
ὅτι ὁ εἰς τὰ ἐδῶ ἐρχομὸς μὲ ἔγνω μὲ τὰς γνώ-
μας καὶ ὑπογραφὰς αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κυρίου Μαν-
ροκορδάτη καὶ τῶν συνυπερηγῶν τε, διὰ νὰ ἐ-
ξοικονομήσω τὴν σωτήριον Θεραπείαν τοῦ Γένους
μὲ, καὶ νὰ τὸ ἀπαλλάξω ἀπὸ τὸν ἐπικαι-
λούμενον κίνδυνον· καὶ τώρα ἡ εὐγένεια τε,
χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ κἄν τὴν ὑπογραφὴν τε, ἡ
ὁποία σώζεται εἰσέτι εἰς χεῖράς μὲ, μοῦ προ-
σάπτει τοιαύτην ἀνίσιον συκοφαντίαν; καὶ
διὰ νὰ βαστᾷ ἀποκοιμισμένης τοὺς δυστυχεῖς
συναδελφούς μὲ, ἐκδίδει διὰ τοῦ τύπου πλαστὰ
ὄνειρα, διὰ νὰ τοὺς ἐνθουσιάσῃ, καὶ νὰ μὲ

τοὺς δίδη καιρὸν νὰ γνωρίσωσι τοὺς φιλοδόξους σκοποὺς τῆ, ὁ ὁποῖος εἰς ἄλλο δὲν ἀποβλέπει, παρὰ εἰς τὸν παντελῆ ἀφανισμόν τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος μῆ;

Ἄδελφοί! ποῦ εἶναι αἱ παρ' αὐτοῦ πρὸ χρόνων ὑποσχίσεις; ποῦ αἱ βοήθειαι; ποῦ αἱ δυνάμεις τῶν ἐξωτερικῶν Βασιλειῶν; ὅλα αὐτὰ ὁ καιρὸς τὰ ἀπέδειξε ψευδῆ καὶ μάταια. Συνειθισμένος ἢ εὐγενεῖατῃ ἀπὸ τὴν εἰς Βλαχίαν διηγήσασθαι τῆ (καθὼς ἢ μετὰ τοῦ Καρατζᾶ ἐπιταχρόνιος ἐκεῖ διατριβῆ τῆ μαρτυρεῖ), δὲν ἐσκόπευε καὶ δὲν σκοπεῖν ἄλλο, εἰμὴ μιμούμενος τὸν τύραννον Ἀλί-πασα νὰ φέρῃ τοῦ Μωρέως καὶ τῆς Ρούμελης τὴν ἐσωτερικὴν διχόνοιαν, τὴν ἀναρχίαν καὶ ἀκολούθως τὸν παντελῆ ἀφανισμόν.

Σὰς ἐνθαρρύνει νὰ ἦσθε σταθεροὶ διὰ τὴν μελετωμένην ἐστρατείαν τοῦ Μισηρ Βαλεσι Μεχμέτ Ἀλί-πασα, καὶ ἐν ᾧ θέλει νὰ σμικρύνῃ τὰς ἐναντίον σας ἐτοιμαζομένας δυνάμεις τῆ, λέγων 22 χιλιάδας μόνον, προσθέτει παρακατιῶν, (ὡς φαίνεται εἰς τὸ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεπλασμένον γράμμα τῆ) ὅτι παξιμαδί μόνον ἐμβαρκαρεῖ 80 χιλιάδας καντάρια, 4 μιλλιῶνια τάλληρα καὶ 250 καράβια, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πολεμικῶν ἐφοδίων τῆ. Στοχασθῆτε ἐν ταῦθα τὴν ἀντίφασιν τῆ, ὅστις, ἐν ᾧ σμικρύνει τὴν στρατίαν, διὰ τῆς ζωτροφίας κηρύττει καὶ βεβαίον τὴν πληθὺν τοῦ στρατεύματος. Καὶ τῶ ὄντι εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ Μεχμέτ Ἀλί-πασα θέλει ἐστρατεύσει με 60 χιλιάδας στρατεύματα, τακτικὸν καὶ ἀτακτὸν, τὴν ἀπόβασιν τῶν ὁποῖων θέλει κάμει εἰς Π. Πάτρας καὶ Μοθω-κόρονα, ἐκτὸς τοῦ βασιλικῆς στόλου, ὅστις ἐξῆλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, συνιστάμενος ἀπὸ ἑκατὸν καράβια, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ Καπιτάν-πασα με ἄπειρον στρατεύματα, πρῶτων μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ὁμέρ-πασα Καστρινοῦ καὶ τὸν Πλιασαλῆ Ἰσμαήλ-πασα με πολλοὺς Ἀρβανίτας στρατιώτας.

Τῆς στερεᾶς δὲ τὰ στρατεύματα, δικινοῦμενα ἀπὸ τῆς Βεζύρηδες, τῶν ὁποῖων κεφαλὴ εἶναι ὁ Σιέε-ἀσκήρ Ρούμελ-βαλεσῆς, καὶ συμπεράκτορες ὁ Σκόδρα-πασα, καὶ ὁ Αὐλῶνος-

βαλεσῆς Ὁμέρ-πασα, συμποσοῦνται ὑπὲρ τὰς 60 χιλιάδας τεζόν καὶ ἵππικόν, ἐξ ὧν τὸ περισσότερον μέρος Ἀρβανίται. Βεβαίον καὶ αἱ ἐτοιμασίαι αὐταὶ εἶναι ἀληθιστάται μοῦ καταθλίβουσι τὴν ψυχὴν, καὶ μοῦ παριστάνουσι τὸν βέβαιον ὄλεθρον τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος μῆς.

Ὅθεν, ἀδελφοί, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸν ἐπικείμενον τοῦτον κίνδυνον δὲν ἤμπορῶ ἄλλον τρόπον νὰ φαντασθῶ, παρὰ Σεῖς οἱ Κεπεταναῖοι καὶ Προεστῶτες καὶ ὅλος ὁ λαὸς νὰ ἔχετε φυλαγμένον τὸν Κύριον Μανροκοδάτον, διότι ἢ Εὐγενεῖα τῆ θέλει σὰς χρησιμεύσει διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν σας. Μετὰ τὸν κατ' αὐτὰ, εἰς τὰ αὐτῆ ἐρχομὸν μῆ, θέλομεν ὁμιλήσει περὶ πάντων προσωπικῶς, καὶ θέλομεν παρρησία κρηθῆ, ποῖος ὁ ἀποστάτης καὶ ὁ ἄθῶος, ποῖος ὁ φιλοπατρὶς καὶ ὁ προδότης, ὁ φιλογενῆς καὶ ἐπίβουλος.

Ταῦτα, ἀδελφοί μῆ, πατριωτικῶς ζήλω κινούμενος, σὰς γνωστοποιῶ κρινάντες δὲ τὰς ὀρθὰς σκέψεις μῆ, εὔρετε τὰ σωτήρια μέσα, καὶ ἔρρωσθε.

Ὁ φιλογενῆς Πατριώτης καὶ τοῦ καλοῦ ζηλωτῆς. Γεωργίος Βαρνακιώτης.

Διὰ ν' ἀποδείξωμεν σαφέστατα πρὸς τοὺς ἀναγνώστας καὶ ὁμογενεῖς τὸν μισητὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀληθοῦς ΠΡΟΔΟΤΟῦ Γεωργίου Βαρνακιώτη, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον τὸ νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν τῆ, ἢ ὁποῖα δὲν ἔφθασε μὲν πρὸς τὰ ὁποῖα τὴν διεύθυνεν ὑποκείμενα, εὐρέθη ὅμως εἰς Σκηνικαργιά ὅταν οἱ γενναῖοι Ἕλληνες ἀπεδίασαν ἐκεῖθεν τοὺς φίλους καὶ συμμάχους τῆ τουρκῆς. ἐξ αὐτῆς καθὲς καλὸς πατριώτης γνωρίζει ὅτι ὁ καθ' αὐτὸ καὶ μόνος σκοπὸς τοῦ ΠΡΟΔΟΤΟῦ εἶναι τὸ νὰ διασπειρῇ διαιρέσεις καὶ ἔριδας μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μῆς. Πρῶτον, λυπεῖται διὰ τὰ κατ' αὐτὸν δεινὰ τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν ἢ ἐπαναστάσεις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔχει δίκαιον εἰς τοῦτο, διότι βέβαια πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως αὐτὸς ἔζη καλλήτερον παρ' ὅτι σήμερον, δηλαδὴ τερκόφρων ὢν ἐκτοτε συνευρανεῖ με τοὺς ἀπίστους, τοὺς χριστιαν-

νοὺς ἀδελφοῦτε, καὶ ὀλίγον ἐφρόνιζεν ἂν αὐτοὶ ἔπασχον ἢ ὄχι. Δεύτερον, συγκοφαντεῖ τὸν Κύριον Μαυροκοδάτον, ἐν ᾧ τὸ Γένος ἔχει δι' αὐτὸν ἀποδείξεις εἰλικρινείας τόσας, ὅσας ἔχει ἐξ ἐναντίας μαρτυρίας περὶ τῆς ἀπιστίας ἐκείνου. Τρίτον, ἐπιχειρεῖ νὰ φοβίσῃ τρώποντινὰ τοὺς ἀπειθήτας καὶ μεγαλοψύχους Ἕλληνας, ἐκβέττων τὰς μεγάλας τῶν αὐθεντῶν τε τούρκων ετοιμασίας καθ' ἡμῶν, ἐν ᾧ καλῶς ἠξέυρει ὅτι οἱ Ἀρεϊτολμοὶ Ἕλληνας ποτὲ δὲν ἐδειλίασαν τὰ πλῆθη τῶν ἀνάνδρων βαρβάρων, ἀλλ' ὅτι μάλιστα εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἔδειξαν καὶ δεικνύου ἐνώπιον ὅλων τοῦ Κόσμου ὅτι ἦσαν καὶ εἶναι οἱ ἀληθεῖς ἀπόγονοι ἐκείνων οἵτινες πάντοτε ἠρώτην μόνον ποῦ εἶναι οἱ ἐχθροὶ καὶ οὐχὶ πόσοι εἶναι.

ἘΠΙΒΟΥΛΕ Βαρνακιώτη! ἀφ' οὗ ὀνομάζης τὸν ἑαυτὸν σὺ φιλογενῆν καὶ πατριώτην καὶ ζηλωτὴν τοῦ καλοῦ, ἀφ' οὗ ἦσαν καὶ ἦσαι (ὡς λέγεις) τοιοῦτος, ἀφ' οὗ διὰ τοιοῦτον στοχαζέσθαι ὅτι σὲ ὑπολήπτονται καὶ ἐκείνοι πρὸς τοὺς ὁμοίους γράφεις, διατί, **ΠΡΟΔΟΤΑ!** διατί δὲν ἐρχεσαι νὰ συνεργήσῃς μετ' αὐτῶν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος σου; μὲ τοὺς τούρκους λοιπὸν σκέπτεσαι φιλογενέστατε τὸ πῶς ἠμπορεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Ἑλλάς; κρᾶζε, ἄθλιε, κρᾶζε, πλὴν τρέμε καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔχε δὲ ἐν τοσοῦτῳ δι' ἀρκετὴν μάστιγα τῆς συνειδήσεώς σου τὸν ἔλεγχον, μὴ δυνάμενος νὰ χωνεύσῃς (ὡς καὶ τὸ βλέπομεν) τὸν δίκαιον τοῦ **ΠΡΟΔΟΤΟΥ** τίτλον σου. Μᾶς συμβουλεύει, τέλος, ὁ **Ζηλωτὴς** τῶν καλῶν διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς προφύλαξιν καλὴν τὸ ὑποκείμενον τοῦ Κυρίου Μαυροκοδάτη· μάλιστα, ἄς ἀποκριθῶμεν πάντες, μάλιστα, καὶ ἔχωμεν καὶ ἔχομεν εἰς ἀσφάλειαν τὸν Ἀξιωμακροῦς τούτου ἄνδρα διαλογιζόμενοι τὰς πρὸς ἡμᾶς σημαντικὰς ἀγαθοεργίας σου· καὶ θέλομεν εἰμεθα προσέτι οἱ αὐτοὶ πρὸς αὐτὸν διὰ παντός ἐν ὅσῳ καὶ οὗτος διαμείνει ἀμετάβλητος εἰς τὰ εἰλικρινῆ σου φρονήματα.

Συνέχεια περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀντενεργειῶν.

Λέγοντες ἀντενεργεῖαν δὲν ὀνομάζομεν τὴν δικαίαν τῶν ἀμαρτανόντων ποινὴν, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ὀρθῶν ἰδεῶν τὴν ἀνόρθωσιν· διότι ἐξ αὐτῶν, ἢ μὲν εἶναι καθῆκον τῶν νόμων, ἢ δὲ τοῦ θεοῦ λόγος· ἀλλὰ μάλιστα τούναντιον· ἐκεῖνο ὅπερ κατ' αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴν ἀντενεργεῖαν, εἶναι ἡ μεταχείρισις τοῦ αὐτεξουσίᾳ ἀντὶ τοῦ νόμου, καὶ ἡ τῶν παθῶν, ἀντὶ τοῦ θεοῦ λόγος· διότι ἀντὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ κρινῶνται, καταδικάζονται, ἀντὶ αἱ ἰδέαι νὰ ἐξετάζονται, ἀποβάλλονται.

Αἱ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀντενεργεῖαι φέρουσι τῶν ἐπαναστάσεων τὴν διάρκειαν, διότι αἱ ἀντενεργεῖαι αὐταὶ διαιωρίζουσι τὸν δεσποτισμὸν, ὅστις εἶναι ἡ πηγὴ αὐτῶν. Αἱ κατὰ τῶν ἰδεῶν ἀντενεργεῖαι ἀποκαθιστῶσι τὰς ἐπαναστάσεις ἀκάρους, διότι αὐταὶ ἐπιφέρουσι τὰς καταχρήσεις· αἱ πρῶται ἐξίγουν ἀποτέλεσμα ἐναντίον τοῦ σκοπομένου, αἱ δευτέραι καταπιέξουσιν αὐτὴν· αἱ πρῶται φέρουσι τὸ ἔκτομα εἰς τὰ λοιπὰ, αἱ δευτέραι ἀπυναρκοῦσι τὸ εἶδος ὀλόκληρον.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῶσι τὰ ἀλειπάλληλα δεινὰ, πρέπει αἱ πρῶται νὰ καταβληθῶσι· διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν, εἰ δυνατόν, μέρος τῶν δεινῶν τούτων, τὰ ὁποῖα ἄλλοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προλάβωσι, πρὸς αἱ δευτέραι νὰ ἀδυνατισθῶσιν. Αἱ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀντενεργεῖαι ἀποτέλεσμα τῆς προρρήθείσης αἰτίας, εἶναι αἰτίαι τῶν μετέπειτα ἀντενεργειῶν. Τὸ καταβληθὲν μέρος καταβλίσκει κατὰ σειρὰν τοὺς ὑπαλλήλους σου· ὅστις βλέπει τὸν ἑαυτὸν σου νὰ γίνεταί ἀθεμίτως θυσιᾶ τῆς μανίας τῆς ὁποίας εἶναι ἄξιος, πάσχει νὰ ξαναπάσῃ τὴν δύναμιν· καὶ ὅταν πλεονθυριασθεύσῃ, ἀντὶ ἐνός, ἔχει δύο τότε αἰτία ἀδικιῶν· τῆς φυσικῆς διαθέσεως, ἣτις τὸν ἔφερε νὰ πράξῃ τὰ πρῶτα ἐγκλήματα, καὶ τὴν περὶ τῶν ἐγκλημάτων μνησικακίαν σου, ἣτις ἦν τὸ παρῶν καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων σου.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 51

Τιμητέησι καὶ ἀλλ. Ἰστανικὰ ἐξ, προκληρωτέα
κατὰ τμημάτων. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

τὰ πλείω ὀφείλη, ταῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 25 Ἰουνίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολ. Τὰ ἰσὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Στρατηγῶν
Σκαλτζᾶ, Μήττι-Κοντογιάννη, Ἀνδρέα Ἰσκη,
Σαφάκα καὶ Γιολτάση στρατεῖματα, συμπο-
σούμενα ἕως 4500, κρατᾶσι τὰς Δέσεις ἀπὸ
τὸ Μακρυκάμπι μέχρι τῆς Σαράδαινας· εἶναι
δὲ διαιρεμένοι εἰς τισσάρα μέρη, τετέστιν,
ὁ μὲν Σκαλτζᾶς κρατεῖ τὰς Δέσεις τοῦ Μακρυ-
κάμπου, ὁ Μήττι-Κοντογιάννης καὶ Ἀνδρέας
Ἰσκη τὸ Γεδοδοῖνι, ὁ Σαφάκας τὸ Μερτο-
κάλι, καὶ ὁ Γιολτάσης τὴν Σαράδαινα.

Ὁ Ρούμελ-Βαλεσιῆς Δεβδῖς-Πασσας λέγειν
ὅτι ἦλθεν εἰς νείας Πάτρας μὲ δέκα περίπου χι-
λιάδας στρατῶν· ἔχει δὲ ἀπόφασιν νὰ ὀρμήσῃ
εἰς ἓν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων τμημάτων τοῦ
στρατεῖματός μας. Οἱ στρατηγοὶ μας ἔχοντες
στερεὰν ἀπόφασιν νὰ τὸν πρισμεινωσιν ἐκεῖ,
καὶ νὰ δώσωσι μάχην, ἐτοιμάζονται μὲ κάθε
ἀφοβίαν. Περίτοιων ἡμερῶν μάλιστα ἔστειλαν
χιλίους πεντακοσίους ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν εἰς
χωρεῖον Ἀγά διὰ νὰ κτυπήσωσι τοὺς ἐκεῖ ἐχ-
θροὺς, οἱ ὅποιοι ἔχον μετ' ἑαυτῶν ὅσους αἰχμα-
λώτους ἐπέηραν ἀπὸ τὰ Βλαχουχώρα τῆς νέας
Πάτρας.

Ἐπίσημος ἐπιστολὴ ἐκ Γαστούνης (ἡνὸ
20 τρέχοντος) μᾶς ἀναγγέλει ὅτι οἱ τούρ-
κοι οἵτινες μὲ προδοσίαν ἐκβήκαν εἰς Κάσσιον
καὶ ἐπροξένησαν κατ' ἀρχὰς αἰσθαντικὴν ζη-
μίαν, κατεπωλεμήθησαν ἔπειτα παρὰ τῶν
ἡμετέρων καὶ ἀπεδιώχθησαν ἐκ τῆς νήσου μὲ
ἀπερίγραπτου χαμῶντων.

Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἀναφέρει ὅτι τὰς 18
τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξέπλευσεν ὁ Ἑλληνικὸς
στόλος συνιστάμενος εἰς πενήτηντα πέντε
πλεῖα πολεμικὰ πορεκτῶν τῶν ἰστανίων, καὶ
ὅτι διαιρεθεὶς εἰς δύο, ὁ μὲν διευθύνθη πρὸς
ζήτησιν τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως στόλου,
ὁ δὲ πρὸς ἐκείων τοῦ τῆς Αἰγύπτου.

Ἐξ ἐπιστολῶν αἰτινες ἀπὸ τοῦ ἐν Πρεβέ-
ζῃ ἐχθροῦς ἐπέμποντο πρὸς τοὺς ἐν Πάτρῃ,
καὶ αἰσπείσαι ἐπιάσθησαν κατ' αὐτὰς παρὰ
τινὸς καταδρομῆως Ἑλλήνος, μανθάνομεν ὅτι ὁ
στόλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως κακῶς πάσχων
ἐκ τῆς νόσου πανάλης ἀπεσύρθη ὁ μὲν ἡμισυς
πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον (Δαρδανέλια), ὁ δὲ
ἕτερος εἰς Μιτυλήνην· καὶ οὕτως ἔχουμεν πᾶσαν
πεποιθησιν ὅτι δὲν θέλομεν τὸν ἰδῆ παντελῶς πρὸς
τὰ μέρη μας.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Στρατηγῶν Τζόγ-
κα καὶ Ράγκο ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀρτης (ἴδε τὰ
προηγούμενα φίλ. τῶν Ἑλ. Χρον.), ὁ ἐχθρὸς
τελμήσας ἐπροξένησε μέχρι τῶν συνόρων τῆς
ἐπαρχίας Βάλτι, ἵταν ἐξαιφίης ὁ ἀνδρεῖος
Ράγκος ἐφευγῆσας ἐναντίον τῆ τὸν κατέστρεψε
καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἔμβῃ εἰς θάλασσαν φυγὴν μα-
ταιώσας τοις τοσούτοις τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς τε.

Χθὲς πρὸς τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησε διὰ Γα-
στούνην ὁ Γενναῖος Στρατηγὸς Κωστᾶς Μπό-
τζαρης ἐπὶ κεφαλῆς πεντακοσίων ἐκλεκτῶν Συ-
λιωτῶν καὶ ἄλλων Ἡπειρωτῶν· ἐκστρατεύει δὲ
κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Ἱσταντικῆς μας Διο-

κήσεως ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ταπεινώσῃ τὸ ἀγέ-
 ρχον φρόνημα τοῦ ἀπειθοῦς Σισύνη ὅστις καὶ
 μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀντιδιοικητῶν δὲν ἔ-
 παυσεν εἰπέτι ἀπὸ τοῦ νὰ ταξίτῃ, τὸ πᾶν εἰς
 τὴν ἄνω ἐπαρχίαν Γαστούνη, καθὼς εἰμεθα
 κάλιστα πληροφορημένοι ὅτι οὗτο; ἐστάθη ἡ ἀγ-
 χὴ καὶ τὸ αἶτιον τῶν ἀνωμαλιῶν ὅσαι διέτρεξαν
 εἰς Πύργον πρὸ τινων ἡμερῶν, κ. τ. λ. Μαν-
 θάνομεν δὲ ὅτι ὁ αὐτὸς τυραννίσκος εὐθὺς ἀφ'
 οὗ ἤκκεσε τὴν ἐκστρατείαν τῶν ἀνικητῶν Σηλιωτῶν
 ἡγωνίσθη δυνάμει τῶν ὀπαδῶντων νὰ προκαταλάβῃ
 τὰ παραθαλάσσια διὰ νὰ ἐμποδίσῃ οὕτω τὴν
 ἀπόδασιν τοῦ Στρατηγεύμας· τοῦτο λοιπὸν
 ἄλλως δὲν ἐξηγείται εἰμῆ ὅτι ἐσήκωσε πλέον τὸ
 προσωπεῖον τῆς ὑποκρισίας καὶ ὑπερότητας
 κηρυχθεὶς φανερὸς ἀντάρτης, διὰ τὸ ὅποιον
 ὁμῶς κανεὶς ἄς μὴν ἀμφισβᾶλλῃ ὅτι ἐντὸς ὀλί-
 γων ἡμερῶν θέλει λάβει καὶ αὐτὸς τὸν ἀντάξιον
 μισθὸν τῶν ἀδικῶν τε καὶ καταχρῆσεων.

Ἀπὸ ὁμογενεῖς μας οἵτινες ἐστάθησαν μάρ-
 τυρες αὐτόπται τοῦ ἐν Λιανοκλάδῃ συμβάντος
 ἐπιβεβαιοῦται ὡς ἀληθέστατον τὸ ὅτι ὁ κεραυνὸς
 κατέκαυσεν ὅλα τὰ πολεμοεφόδια τοῦ Δερβύς
 πασᾶ ἐνταυτῶ καὶ ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους τούρ-
 κης, ἀντὶ τῶν 180, τοὺς ὁποῖους τελευταίως
 ἀναφέραμεν.

Λέγον ἴτι ὁ ἀποστάτης Καραϊσκάκης ἀνε-
 χώρησεν ἤδη πρὸς τὸ μέρος τῆς διατριβῆς τῆς
 Σεβαστῆς Διοικήσεως, καυχώμενος ὁ ματαιὸς
 ἀνθρώπος ὅτι δυνάμει τῆς πλουχηματίας τῆ
 θέλει ἡμπορέσει ἀφελτικῶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν
 συγγνώμην τῶν ἀθεμ. τρυγῶν τε.

Ἀναφορὰ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Λέλη περὶ τῆς
 θέσεως τῆς Ἀποκλείστρας, διευθυθεῖσα πρὸς
 τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δ. Χ. Ἑλλάδος.
 (ἴδε ἀρ. 43 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἡ Ἀποκλείστρα εἶναι ἐν πλάγιον ἡμερον
 βουτὸν εἰς τρίγωνον σχῆμα, δύο φάραγγες δι-
 αίρουσιν τὰς δύο γωνίας, ἡ δὲ τρίτη γωνία διαι-
 ρεῖται ἀπὸ τὸν Ἀράκινον ὄρος ὑψηλὸν· ἡ δι-

αίρεσις ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ ἀπὸ τὸ ἀντικε-
 ρυ μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ δῶθεν, εἶναι βράχοι
 δύσβατοι, καὶ ἀδύνατον νὰ πατηθῶσιν ἀπὸ ἀν-
 θρώπων, ἐκτὸς ἂν πρῶτον μὲ σχοινία κατέβῃ
 εἰς τὸ χάος ἴτοι εἰς τὴν κλινὴν τῶν φαράγγων,
 καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνεβῇ εἰς τὸν βράχον τῆς Ἀπο-
 κλείστρας, ἔχοντα ἕως ἴσον μὲ τὸ ἀντικε-
 ρυ, εἰς μερικὰ μέρη ὑπὲρ τοῦ 200 πήχεις, καὶ
 εἰς ἄλλα περισσύτερον· τὸ χημικώτερον μέρος
 εἰς μικρὸν διάστημα ὅχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς 20
 πήχεις· εἰς τὸ βάθος αὐτῶν τῶν δύο φαράγγων
 τρέχων ἡ πηγάζων διάφορα νερὰ, τὰ ὅποια
 σχηματίζουν ρύακας, οἵτινες ἐνώονται μὲ τὸν
 Ἀγαλιανὸν, ὅστις πίπτει εἰς τὸν Ἀχελῶον.
 Οἱ ρύακες αὐτοὶ τρέφον ἱκανὰ ψάρια, τὰ λε-
 γόμενα Πίστρεφαις. Ἡ τρίτη γωνία ἣτις εἶ-
 ναι ἡ ὑψηλότερα θεῖσις τῆς Ἀποκλείστρας, ἐ-
 πειδὴ πίπτει οἱ πρόσωδες τοῦ Ἀρακίνο, καὶ
 ἡ Ἀποκλ. ὑψώνουσα τὰς κορυφὰς τῆς, ἀποκα-
 τασταίνεται καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος πάντῃ δύσ-
 βατος, καὶ ὄχυσά, ἔχουσα ἕως ὑπὲρ τοὺς 300
 πήχεις, ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν μας τοῦ νὰ
 κοπιῶν ἐπὶ τὰ μονοπάτια, ἀπὸ τὰ ὅποια μέ-
 λης ἀπερρυῖν γῆδια, καὶ νὰ κοπιῶν εἰς διά-
 φορα μέρη τι χημικώτερα ἐλάτια, ἀπὸ τὰ
 ὅποια εἶναι ὅχι ὀλιγα, γίνεται ὡς μία νησος,
 καὶ μὲ ὀλίγη φυλακὴν· μὲ μόνον ἑκατὸν ἄν-
 δρας κατασταίνεται ἀπόξῃτος, ἐπειδὴ ἀπὸ
 ὅλην τὴν περιφέρειάν τῆς μένου γυναῖκες νὰ στέ-
 κωνται νὰ κοιλοῦν λιθάρια δὲν ἡμπορεῖ νὰ πλη-
 σιάσῃ ἀνθρώπος· ἡ δὲ εἰσοδὸς τῆς ἣτις εἶναι
 πλησίον τοῦ ὑψηλότερου μέρους, καὶ αὐτὴ δὲν
 ἔχει εἰμῆ δύο πηγῶν πλάτος διὰ μέσθ βράχων,
 καὶ μόνον τρεῖς ἄνθρωποι ἐμπέδιζον τὸ ἔμβασμα.
 Πρὸς Δυσμᾶς εἶναι τὸ Ἀπόκρηρον, καὶ πρὸς
 Μεσημβρίαν τὸ Κράσδασι καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα
 μέρη τὰ διάφορα τμήματα Καρπενησιῶ· ἡ δὲ
 θεῖσις τῆς εἶναι ἐκ τοῦ τμήματος τῶν βλαχοχω-
 ρίων, καὶ ἔχει πλησίον μικρὰν κόμην Καστα-
 νιαν, τῶν κατοίκων τῆς ὁποῖας εἶναι ἰδιοκτη-
 σία ἡ Ἀποκλείστρα, καὶ ἔχον καιταρσίματα
 μέσα, διὰ τὰ ὅποια τοῦ ὑπεσχίθην τὴν ἀμε-
 σον ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως,
 καθὼς καὶ διὰ τὸν τόπον τῆς ἰδιοκτησίας τῶν,

ὄν κατοικήθῃ ἐν καιρῷ ἀποκαταστάσεως . Τὸ σύνορον Ἀποκοῦβη ἀπέχει μίαν ὥραν , καὶ τὸ Κιορτζιὸν χωρίον Ἀποκούρη δὶώ ὥρας . τὸ δὲ τοῦ Κραβερῆ σχεδὸν τρεῖς ὥρας ἡ περιβόεσι τῆς ἐσῶθεν εἶναι σχεδὸν τριῶν ὥρῶν διάστημα , ἔξωθεν ἴσως ἰσὲς τὰς ἐνία ὥρας ἢ τρεῖς χιλιάδες οἰκογένειαι χωροῦν νὰ κατοικήτωσι , καὶ ἐν καιρῷ ἀνάγκης κατοικεῖν ὡς πέντε χιλιάδες , διότι νόσον δὲν φοβούνται διὰ τὸ εὐκρατον τῆς θέσεως , καὶ ὑπὲς τὰς ἑξ χιλιάδας ζῶα , ὁπόταν χρῆσασθῶν νὰ κλείσῃν πρὸς τροφὴν τῶν χίλια πεντακόσια ἁμῶς ἡμποροῦν νὰ τρέφονται διὰ ὅλον τὸ καλοκαίρι . . . . .

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ .

Δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα λόγου ὅστις ἐκφωνήθη παρὰ τοῦ τῆς Διοικήσεως ὀχυροματοποιοῦ Κ. Π. Κοκίνη ὅταν ἡγιάσθη τὸ φρούριον ΒΥΡΩΝ . Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην ἦτις ἔγεινε τὴν 16 τρέχοντος , παρευρέθησαν , ἐκτὸς τῶν ἐγχωρίων πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν Διοικητῶν , καὶ πολλοὶ ἀξιοτίμητοι Εὐρωπαϊοὶ ἄνδρες , ἐν οἷς διακρίνοντο τὰ σημαντικὰ ὑποκείμενα τοῦ Λόρδου Κ. Μ. καὶ τοῦ Κυβῆ Ἐδεάραθ Βλακαίρη , πρὸς οὓς καὶ διευθύνεται ἰδίως ὁ Κύριος ὀχυροματοποιὸς :

. . . . . Φιλέλληνες καὶ γενναῖοι Ἀγγλοὶ ! ἐκ τῶν ἀδυνάτων εἶναι τὸ νὰ μὴ συμπᾶθῃ ἡ ψυχὴ ἐκάστου ἀνθρώπου ὅστις ὑποτίθεται φιλόνητος καὶ εἰλικρινὴς ἐραστὴς τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας , ὅταν βλέπῃ , καθὼς ἐνταῦθα , τοὺς Ἕλληνας πλῆρεις εὐγνωμοσύνης ὄντας πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῶν νὰ συνέρχονται συνεχῶς ἐμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων τοῦ Ὑψίστου καὶ νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν μέρει (καὶ κατὰ δύναμιν) πᾶν ὅτι τὰ ἱερότερα τῶν ἐαυτῶν καθήκοντων τοὺς διατάττει . . . . .

. . . . . Ἡ Γεωγραφικὴ τοποθεσία τοῦ Προκοπανιστοῦ , ὀχυρὰ οὕσα μόνον ἐκ φύσεως , ἤθελε λογίζεσθαι πάντοτε σχεδὸν ἀνωφελὴς , ἀνευ τῆς τέχνης ἣτις συνέδραμε διὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ τὸ μέρος τοῦτο ἀπόβητον . καὶ πρέπει αὐθις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι κ' ἐνταῦθα συνετέλεσε

τὰ μέγιστα ὁ ἀθάνατος Λόρδος Βύρων , τοῦ ποιεῖν ἡ ἀτελεύτητος μνήμη μέλλει νὰ στεφανώσῃ αἰετοτε τὰς κορυφὰς τῶν δι' αὐτοῦ ἐν γενεῇ ἐπιδιορθωθέντων ὀχυρωμάτων μας .

Ἡ Νῆσος Ξεκλάμισμα , παρημελημένη οὕσα παντάπασι , ἠδύνατο βεβαίως νὰ χρησιμοποιεῖται εἰς τὸν ἔχθρον ὅταν διὰ θαλάσσης ἤθελε ποτὲ ἐπιχειρήσειν τὸ νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν πόλεων Μετσοβίου καὶ Ανατολικοῦ .

Νῦν ὁμως , εἰς τὴν ποτὲ ἔρημον ταύτην νῆσον ὑπάρχει τὸ φρούριον ΒΥΡΩΝ , ὅπερ ἀπόβητον ὄν διὰ τὴν θέσιν τε εἶν' ἐνταυτῷ τὸ προπύργιον καὶ ὁ Τηλέγραφος τῆς ἐλευθερίας τοῦτε τοῦ μέρους Ἑλλάδος .

Λάβετε τὴν καλοσύνην , Κύριοι , ἵνα γνωστοποιήσῃτε πρὸς τὴν ἐκλαμπρον οἰκογένειαν τοῦ αἰμινήστου , καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς λατρευτάς τε τὰ ἐγκάδια τῆς ἡμῶν εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα κ. τ. λ.

Ἀσπάντησις πρὸς τὸν Κ. Κοκίνη .

Κύριε !

Πίστευσον , παρακαλοῦμεν , ὅτι πᾶς Ἄγγελος ἀνεξαιρέτως καὶ θαυμάζει καὶ σέβεται ἐνταυτῷ τὴν ἀναγεννημένην ἡδὴ Ἑλλάδα . τὸν ἔδοξεν τοῦτον τόπον ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ ὀπίσθου ἐξῆλθον αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ μέγιστα ἐκεῖναι ἀλήθειαι αἵτινες ἐχορησίμεισαν ὡς βάσις καὶ ὁδηγὸς ὅλων τῶν ἐλευθερῶν τῆς Εὐρώπης ἔθνων , καὶ ἰδίως τοῦ πολυσεβάστου πολιτικοῦ συντάγματος τῆς πατρίδος ἡμῶν .

Ὡ ! τίσον τέρπει τοὺς ἐκ τῶν σπλάγχθων τῆς Ἀρχῆς ἐλθόντας ξένους τὸ ἰξιοθέατον θέαμα τοῦ νὰ βλέπωσιν αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑλλάδα ἵνα ἀναγεννᾶται , μετὰ αἰῶνων δουλείαν καὶ συμφορὰς , ἐκ τοῦ στακτοῦτης , καὶ νὰ ὑπερασπίζεταί ταυτοχρόνως ἀπὸ φρούρια ἅτινα αἱ ἰδ.αι χεῖρες τῶν Ἑλλήνων ὑψώσαν , καὶ τὰ ὅποια ὡσαύτως διευθετοῦνται ἀπὸ ὀχυροματοποιοῦ Ἑλληνα καὶ τοιοῦτον πατριώτην , οἷός Σὺ . . .

Σὺ , ἀπεδώσας τὸ ἀθάνατον ὄνομα τοῦ Βύρωνος εἰς ἓν ὀχύρωμα τὸ ὅποιον κάλλι-

στα ἐνόμασες τὸ προπύργιον τῆς τιμῆς, μᾶς ἐμπνέεις τὴν ἐλπίδα τοῦ ὅτι ἡ σκιά καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς μέλλει ὡσαύτως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἄτυλον καὶ πρὸς ἐπερχομένα; εἰς τι ἄλλα; Ἑλλήνων γενεᾶς, ἐνῶ συγχρότως ἐλπίζομεν ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦ ἐνδύξαι συμπολιτεύμας; δελεῖ διεγερθεῖται καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοτιμίαν τῶν συμπατριωτῶν; διότι τούτο αὐτὸ μόνον ἐδέξατε τὸν μακαρίτην Λόρδον Βύρωνα ἵνα ἀφοσιωθῇ ὅλως εἰς τὸ θεῖοντασ ἔργον, καὶ τοῦτ' αὐτὸ μόνον ἐπιθυποῦν ἐκ ψυχῆς καὶ ὅλοι οἱ φιλέλλημες τῆς Ἀγγλίας.

Ἔσο βέβαιος, Κύριε, διὰ τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν πρὸς τὸ ὑποκείμενόν σε εὐνοίαν καὶ ἐπιλόγησιν, καὶ ὑγείαινε!

Ἐν Μεσολογγίῳ τῆν 17 (29) Ἰουνίῳ

K. M.

Ἐδναῶδος Βλακαῖρος

Συνέχεια περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀνευρεγείων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ δεινὰ ἐπισημεύονται, ὅλοι οἱ χαλινοὶ διασπῶνται, ὅλαι αἱ φατρίαι γίνονται ἐξίσῃ ἐνοχοί, ὑπερσηδῶνται ὅλα τὰ ὅρια, καὶ αἱ ἀδικίαι τιμωροῦνται παρὰ τῶν ἀδικιωῶν. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀθωότητος, τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐγγυεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος, δὲν ὑφίσταται πλέον, καὶ πᾶν τὸ προκύπτον, διαστρεφόμενον ὑπὸ αὐτεξουσίᾳ, ἀπῶθεῖται μακρὰν τῶν νόμων ἀπὸ κάθε παρεμπόδιτῆσαν αἰτίαν, τιθέσθιν ἀπὸ τὸν φόβον, ἀπὸ τὴν ἐκδίκησιν, ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ ἀπὸ τὴν τύβιν τῆς συνειδήσεως.

Παραδόξως τετυφλωμένη εἶναι ἡ ἐκδίκησις. αὐτὴ συγχωρεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, οἷτινες τὴν ἀνήγειραν, φθάνει μόνον νὰ τὴν διευθύνωσιν ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῶν πλημελημάτων τῶν. Γινόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀρχηγοὶ τῶν ἀνευρεγείων, τὰς ὁποίας τὰ ἴδια αὐτῶν ἐγκλήματα ἠρέθισαν, ἀποκαθιστῶσιν αὐτὰ πλέον

τρομερὰ (α). οἱ ἀναίσθητοι ἄνθρωποι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι Σηριῶδες. ἡ αἶσθησις καὶ μετάνοια τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἡμερώνει τὴν Σηριογνωμίαν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ποθημένου ὑπάρχει εἰδός τι μελαγχολίας, τὸ ὅποιον εἰς ὅλας τὰς προσβλίας ἐκτείνεται· οἱ ἀπηνεῖς ὅμως καὶ ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, μὴν εὐχαριτοῦμενοι νὰ ἀγοράσωσι διὰ τοῦ αἵματος, τὴν συγχώρησιν τοῦ παρ' αὐτῶν χυθέντος αἵματος, εἰς κἀν μέρους δὲν βάνησιν ὅρια τῶν ἀθιμιτηρογίων τῶν· αἰτία δὲ τούτῳ δὲν εἶναι ἡ λύπη. ἀλλ' ὁ φόβος· ἡ βυρσαρότης τῶν δὲν παρὰσύζεται ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ συλλογίζεται τὰ κινήματάτης. δὲν φονεύσιν διότι λυποῦνται, ἀλλὰ διότι φοβοῦνται· καὶ ἐπειδὴ ὁ φόβος τῶν εἶναι χωρὶς ὅρια, μήτε καὶ τὰ ἀμαρτημάτων ἠμποροῦν νὰ ἔχωσιν ὅρια.

Ἄν οἱ ἐμπαθεῖς οὔτοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν Ἑλλάδα συνήρῃσιν διὰ τὰς ἀνευρεγείας, ἤθελον ἠμπορέσει νὰ σταματήσωσι μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ θεωρήσωσι μετὰ προσοχῆς τοὺς ἀρχηγούς τῶν, ἤθελον φεζίξει βλέποντες ποίων βδελυρῶν ὀργάνων ὁπαδοὶ ἦσαν, καὶ ποίους ὀδηγούς βδελυρωτέους ἔτι ἠκολούθουν (β). οἱ ὀδηγοὶ τοὺς ἐπισύσθωσιν εἰς τὴν Σηριωδίαν, διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν δικαιοσύνην. Διὰ νὰ κατορθώσωσι δὲ νὰ ἀλγισμονηθῶσιν αἱ κακογίαι τῶν, δολοφονοῦσι τοὺς συνενόχους τῶν καὶ διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἐκδίκησιν τὴν ἀποκαθιστῶσιν ἐθνικὴν, ἀπηνεῖ, καὶ ἀθέμιτον.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

(α) Διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰδεῶν μας τούτων. α: λάβωμεν πρὸ ἡφθελμῶν τὸ παράδειγμα τῶν φετρίατῶν τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅταν οὔτοι ὤρμησαν εἰς Ἄργος διὰ νὰ ἀρπάσωσι τῆς Βουλῆς τὰ ἀρχεῖα, καὶ ὅταν ἐξήγησαν καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν Βουλὴν νὰ ἀκυρώσωσι.

(β) Ἐνθυμηθετε τὴν ἐπέθεσιν τοῦ Καραϊσκάκη ἰδοὺ τὸ ὄργανον. ἰδοὺ τὸ ὄδηγός.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 52

Τιμή ετήσια πωλ. Ἰωαννὰ 2ξ πρὸςληρητιὰ
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται ἕως τῆς ἐξουμέδος.

Τὰ Φίλοι ἔργα τῶν εὐλαίων.
Θεσσαλονίκης.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 28 Ἰουνίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Λοιδωρίκι 23 Ἰουνίου

Οἱ Τούρκοι τῆς Ναυπιάκτῃ ἀγροικήθησαν
μὲ τὰ ἄλλα φρούρια καὶ γενόμενοι ὡς χίλιοι
πεντακότιοι τὸν ἀριθμὸν ἐβγήκαν διὰ νὰ χα-
λάσῃ τὸ στρατόπεδον τοῦ Λοιδωρικίου, τοῦ ὁ-
ποίου ἀρχηγὸς εἰς τὸν τόπον τοῦ στρατηγεῖν
Σκαλῆζα εἶναι ὁ Τριαντάφυλλος, ἕνας τῶν ἀ-
ξιωτέρων καὶ ἀνδρειοτέρων ἀξιοματικῶν τοῦ.
αὐτὸς προηγουμένως τὸν σκοπὸν τῶν ἐχθρῶν ἀν-
τι νὰ δειλιάσῃ, μὴν ἔχων μάλιστα βοηθούς
οὐδὲ τοὺς Κραββαρίτας, οὐδὲ τοὺς Βενετι-
κιώτας οἵτινες δὲν εὐρέθησαν εἰς τὰς Δέσεις
των, ἔχων μόλις τὸ τέταρτον τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν ἐχθρῶν, ἔκαμεν εἰς διάφορα μέρη χω-
σάδας (ἐνδράς)· οἱ ἐχθροὶ ὀρμήσαντες ἔ-
ως εἰς Ὀμὲρ ἐφέντι ἦλθον εἰς συμπλοκὴν με-
τούς ἐδικούς μας, ἀγαλὰ ὀλιγωτάτης τὸν
ἀριθμὸν. ἡ μάχη ἔγινε πολλὰ πεισματικὴ καὶ
διήρκησεν ἱκανὰς ὥρας μάλιστα τριγύρω εἰς
ἕνα παλαιόπυργον, ὅπου εἰκοσιπέντε Ἑλλη-
νες ἀπομονωθέντες ἀπὸ τὴν καβαλαρίαν τοῦ
ἐχθροῦ, ἔμειναν περικυκλωμένοι. Ἐξ ἀπὸ τοὺς
ἐδικούς μας ἔπεσαν ἐνδόξως εἰς τὴν μάχην
καὶ ἑνδεκά ἐπιπληρώθησαν, οἱ μὲν ἐλαφρὰ,
οἱ δὲ βαρέως· ἀπὸ δὲ τοὺς τούρκους περισ-
σότεροι τῶν εἰκοσι ἐφονεύθησαν. μία τοιαύτη
ἀπροσδόκητος ἀντίστασις ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν
νὰ ὀπισθοδρομήσῃ καὶ νὰ παραιτηθῇ δι' ὅλην
ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ, ὅστις ἦτον νὰ εἰσβάλ-
ῃ εἰς τὸ Λοιδωρίκι καὶ νὰ λεηλατήσῃ αὐ-
τὴν τὴν ἐπαρχίαν, ἡ ὁποία ἀνάμει ἀπὸ τούρ-

κος δὲν ἐπατήθη.

Οἱ στρατηγοὶ Μήτξος Κοντογιάννης, Σκαλ-
τῆζα καὶ Σαφάκας ἐλευθέρωσαν τριακοσίας
Ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας τῶν βλαχοχωρίων τῆς
νεῆς Πάτρας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀιχμαλωτισθῆ
παρὰ τῶν τούρκων, (ἴδε ἀρ. 51) ὀρμήσαντες
διὰ νυκτὸς τῆ 15 τοῦ πρὸχοντος ἐναντίον ἐπὶ
σώματος τοῦ Δερβίς-πασα, ἐπισημομένου εἰς
νεῆς Πάτρας· ἱκανοὶ τούρκοι ἐφονεύθησαν,
αἱ δὲ οἰκογενεῖαι ἐλευθερωθεῖσαι ἀπὸ τοὺς τυ-
ράνους των, μετεβέβησαν εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου 31 Μαΐου.

Ἡ Διοίκησις ἔλαβε κατ' αὐτὰς μεγίστην
φροντίδα τοῦ νὰ ἐφοδισθῇ ἐντελῶς τὸ φρούριον
τοῦ Νεοκάστρου, καὶ νὰ καθοπισθῇ ἱκανῶς μὲ
ἀκμάζουσαν στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ μὲ ἐμ-
πειρίους πυρομηχανικοὺς φρούραρχοι ἃ ἐδίωξις
τὸν γενναϊότατον Κύριον Παναγῆν Ὁρφεῶν.

Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἐδημοσίευσέ τὴν 30 Μαΐου
τὸ ἐξῆς Δέσπισμα τῆς Ἱσπανίας
Διοικήσεως.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελε-
στικῆ

Πληροφορηθεῖσα ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις,
ὅτι πολλοὶ Κερκῆται ἐμπορικῶν Εὐρωπαϊ-
κῶν πλοίων φιλοκερδεῖα παρακινούμενοι, καὶ
ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὸ σέβας, τὴ ὁποῖον πρε-

πάντως προσφέρουσι τὰ Ἑλληνικά πλοία εἰς τὰς ἐνδόξους σημαίας ὧν, ἐναυλώθησαν καὶ ναυλόνονται εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλου, πρὸς χρῆσιν τῶν Τουρκικῶν στόλων εἰς μετακρίμωσιν στρατευμάτων, πολεμικῶν καὶ τροφικῶν ἐφοδίων, μὴ ὄλον ὅτι οἱ σεβαστοὶ Πρεσβεῖς καὶ Προξένοι τῶν Διοικήσεων τῶν ἑπτῶν νᾶ τοὺς ἀπαθροίσωσιν ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦτο, ὡς ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς οὐτερότητος, τὴν ὁποίαν οἱ Κρατικοὶ Βασιλεῖς τῶν ἀπεφάσισαν νὰ φυλάττωσιν εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνά μας.

Διαιτηριότητες

Α. Τὰ τριαῦτα πλοία καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ναῦται, ὁποῖαν σημαίαν καὶ ἀνεπιφέρουσι, δὲν θέλου θεωρηθῆ πλέον ὡς ἀνήκοντα εἰς οὐδέτερον ἔθνος, ἀλλ' ὡς ἐχθρικά. Ὡς κειμήλια δὲ θέλου κατασωληρευθῆ, πυρποληθῆ καὶ βυθισθῆ σὺν τοῖς ναύταις τῶν ἀπὸ τὰ πλοία τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἀπὸ καθὲ Ἑλληνικῆν δύναμιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποπέσων.

Β. Ἡ παρούσα θέλει γνωστοποιηθῆ εἰς τὰς Νεαρχὰς Ἰθάκας, Πετρίων καὶ Ψαρρῶν, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως· ἀντίτυπα δ' αὐτῶν μεταφρασμένα εἰς τὸ Γαλλικόν, Δέλου σταλῆ εἰς τοὺς καθ' ἕνα τῶν Αἰγαίων Πελάγους, Προξένους Ἀναπρωξένους καὶ προξενικούς Πράκτωρας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Ἐκ Μύλ. Ναυπλ. τῆ 27 Μαΐου 1824.

Ὁ Πρόεδρος (Τ. Σ.)

Γεώργιος Κωνσταντινώτης.

Ὁ Προσωρ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Αἱ πολλαὶ καὶ μεγάλα κατασχῆσεις διαφόρων ἐμπορικῶν πλοίων τὰ ὅποια, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν σεβαστῶν τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, δὲν ἐπίασαν μίχρη τῆς σήμερον ἀπὸ τοῦ νὰ μετακομίζωσι στρατεύματα πολεμφοδία καὶ τροφὰς εἰς τοὺς ἐν καταστάσει ἀποκλεισμοῦ διορισμένους παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐχθρικάς λιμένας, ἠπάγκασαν τὴν αὐτὴν Σεβαστὴν

μας Διοίκησιν εἰς τὸ νὰ διακηρύξῃ τὸ προηγουμένον θέσπισμα δι' οὗ φανερῶς δεικνύει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, πόσον εἶναι ἀξία νὰ διοικῆ ἐν ἔθνος ἐλεύθερον. Εἰς μίαν τοσοῦτον κρίσιμον περίστασιν ὅποια ἢ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες πολεμῶσιν ὄχι μόνον μὲ ἀσυγκρίτως πολυαριθμοτέρας ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλα τὰ μέσα ὑπερτεροῦντας, ἐκάστη Διοίκησις κατ' ὄρθον λόγον ἤθελεν ἐπιχειρεῖσαι ἵνα ἐλατλώσῃ, ὅσον δυνατὸν, τὰς παρεμπιπτούσας δυσκολίας· ἀλλ' ἡ πολυέταστος ἡμῶν Διοίκησις, δημοσιεύσα ταύτην τὴν Προκήρυξιν, δὲν ἀποθλέσκει ἀναμφιβόλως εἰς οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ὑπετήρησῃ τοὺς ἐχθρούς τῆς ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι προμηθεύων αὐτοὺς μίσα.

Ἀξιοτίμητος καὶ ἀξιεπαινος εἶναι μίᾳ Διοικήσις ὅταν φυλάττῃ τὸν χαρακτήρα τῆς καὶ δὲν κυριεύεται ἐκ τοῦ φόβου μίᾳς τινος δειλοῦ καὶ συνεσταλμένης πολιτικῆς. Ὅταν αἱ πράξεις μίᾳς Διοικήσεως δὲν ἔχωσιν ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους σωτηρίαν κ' εὐδαιμονίαν, ἢ εὐτολμία ἀναγκαιῶς ἀπαιτεῖται δι' αὐτὴν· καθὲς γενναῖσφρον καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας ὑπερμαχος τότε θέλει εὐγνωμονεῖ διὰ τὸ θάρραλαῖον καὶ σεμνοπρεπὲς τοῦ ἔθνους ἐκείνου φεγγιμον, ἀνευ τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ποτὲ ἀξιοθῆ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ὀνομάζηται καὶ ἦναι ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον.

Μεσολόβιον.

Κατὰ τὰς ἐκ Πελοποννήσου βεβαίας εἰδήσεις ὁ Ἑλληνικὸς στόλος συνιστάμενος ἀπὸ 54 πλοία καὶ 14 Ἡφαιστία ἐξῆλθεν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος κατὰ τὰς δεκαεξ τοῦ ἐνεστώτος. Τὰ ἔξοδα τούτου διὰ ἕνα μῆνα ἐπληρώθησαν ἀπὸ τῶν νήσων τὰ εἰσοδήματα· γράφουσιν ὅτι θέλει διαιεθῆ εἰς δύο, ἐξ ὧν ἐν μέρος θέλει διορισθῆ διὰ τὸν Αἰγυπτιακὸν τοῦ Μεχμέτ-Αλί-πασα στόλον, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Με εὐχαριστήσιν τε ἤρξατο νὰ βλέπῃ τὸ ἔθνος μας ὅτι αἱ ἤδη εὐτυχῶς παύτασαι ἐσωτερικαῖτε ἀνωμαλίας δὲν ἐψενσαν διόλου τὴν σωτήριον ὑπομονὴν τῆς πολυσεβάσθητε Διοι-

κήσεως εἰς τὸ νὰ καταστρέφῃ τὰ ἀντιπα-
 τριωτικά πνεύματα : ὁ Θράμβος μὲ τὸν ὁποί-
 ον τὸ ὑγεῖες τῶν Ἑλλήνων μέρος ἐστέφθη ἐ-
 σχάτως· τὰ κατὰ τῶν καταχρησέων καὶ κα-
 ταδυνατικῶν νικητήρια, ἀνέδειξε φανερῶς ἐκ-
 πληρούμενον καθήμεραν τὸ προσδοκούμενον αἰ-
 θιον ἀποτελεσματικῶς διὰ τοῦτο, οὐχὶ μόνον οἱ μὲ
 μέτωπον ἀναίδες τὰ κακὰ πράττοντες ἤρξαντο
 νῦν ἵνα σωφρονίζονται, ἀλλὰ καὶ ὅσοι προ-
 σέτι κρυφίως ὄντες ἀπέβλεπον ἴσως εἰς τὸν
 αὐτὸν τούτου σκοπὸν.

Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ καθαυτὸ
 αἰτία αἴτια ὑπεχρέουον καὶ τὸν Στρατηγὸν Γού-
 ραν εἰς τὸ νὰ κρατῇ τὸσον ἤδη καιρὸν εἰς τὴν
 ἰδιωτῶ ἐξουσίαν τῶν Ἀθηνῶν τὸ φρούριον, ὁ
 ἀνὴρ αὐτὸς ὑπετάγη σήμερον εἰς τὰς διαταγὰς
 τῆς ἡβῆν Δαικίσεως, παραδώσας τὸ αὐτὸ πεί-
 χος εἰς τὴν Δελσινίτης. τῶν Ἀθηνῶν οἱ κά-
 τοικαὶ παρεκάλεσαν μετὰ τοῦτο τὴν Σεβα-
 στὴν Διοίκησιν ἵνα τοῖς ἀφίση πάλιν τὸν Γού-
 ραν διὰ φρούραρχον, καὶ Στρατηγὸν τῆς ἐ-
 παρχίας τῆς, εἰς τὸ ὅποῖον καὶ ἐνέδωσεν αὐ-
 τῇ ἀφ' οὗ ἐσκέφθη τὸ πρόβλημα καὶ ἔλαβεν
 ἐνταῦθα τῆς ὑπακοῆς τὴν ὑπόσχεσιν παρὰ
 τοῦ διαληφθέντος Στρατηγού. ἐπεμφε δὲ καὶ
 ἐπαρχὸν τῶν Ἀθηνῶν τὸν Κύριον Μιχαὴλ Σού-
 λζαν, ἀπὸ τὰ πατριωτικά τοῦ ὁποῖο αἰσθή-
 ματα καὶ τὴν σημαντικῆντι παιδείαν πανδι-
 καιῶς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος περιμένει καρποῦς
 εὐφαισίας.

Ἐν τοσούτῳ μᾶς ἐρωτοῦσι. „ Τί έγιναν
 „ τὰ ὁποῖα ὁ κύριος Τρελλάνης ἐπέηρεν ἄ-
 „ πο ταυτην τὴν πόλιν κανόνια ; λαβῶν οὗ-
 „ τος ἐνταῦθα τέσσερα κανόνια, μᾶς εἶπεν,
 „ ἔτι εἶναι διορισμένους νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ
 „ Ἑυρίπω συνιστώμενον στρατώσεδον : σήμε-
 „ ρον ὁμῶς πληροφοροῦμεθα ὅλον τὸ ἐναντίον,
 „ τῆς ἐστίν, ὅτι ὁ κύριος Τρελλάνης μετέφερε
 „ τὰ ῥηθέντα κανόνια εἰς σπηλιὰν μέρος τοῦ
 „ Παρθυστοῦ, ἔνθα κατεσκεύασε μίαν μπι-
 „ ταρῖαν ἔμπροσθεν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ῥηθεί-
 „ σης σπηλιᾶς (ἣτις περιέχει τοὺς θησαυ-
 „ ροὺς τοῦ στρατηγού Ὀδυσσεύς), διὰ νὰ ὑ-
 „ περαστιζῶνται ἐν καιρῷ χρεῖας, ὅχι μόνον

οἱ θησαυροί, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ στρα-
 τηγού, ἣτις ἐτραβίχθη πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Πρὸς τὸν Γεώργιον Βαρνακιώτην.

Ἀνέγνωσα εἰς τὸν 50 ἀρ. τῶν Ἑλληνικῶν
 Χρονικῶν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου ἐπιστολὴν σου, εἰς
 τὴν ὁποῖαν ὑπογράφεσαι Φιλογενῆς
 Πατριώτης καὶ τοῦ καλοῦ ζη-
 λωτῆς.

Πρὶν ἐκθέσω μερικὰ ἀπὸ τὰ χρεακτηρι-
 στικά αὐτῆς τῆς φιλογενείας καὶ τοῦ πατριω-
 τικοῦ ζήλου σου, σὲ λέγω ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ
 Κύριος Α. Μαυροκορδάτος δὲν ἔχει καθῆστον διὰ
 χάσιμον νὰ συλλογίζεται πῶς νὰ καταστήσῃ
 μισητὸν σὲ τὸν Βαρνακιώτην εἰς τὸ ἔθνος, ἀφ'
 οὗ τὸ ἔθνος μόνον τι ἔκαμεν ἤδη πρὸ πολλοῦ
 τὴν περὶ σοῦ δικαίαν κρίσιν, καὶ σὲ ἔβαλεν
 εἰς ἐκεῖνον τὸν τρόπον ὅπου σὲ ἀνῆκεν.

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις δὲν ἠθελε, ἀπιστάσεις
 ποτὲ νὰ πάρῃς τὰ ἄρματα διὰ τὴν ἐλευθερίαν
 τῆς Πατρίδος, ἐὰν δὲν σὲ ὑπόσχοντο ἔτι θέ-
 λεις γενῆ ἐξουσιαστής καὶ ἀρχηγὸς τῶν ὀπλο-
 φόρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Ἀκαμανίης μέχρι
 τῆς Θεσσαλίας, καὶ Μακεδονίας ;

Σὺ δὲν εἶσαι ἐκεῖνος ὅστις ἠπάτησας τοὺς
 ἀρχηγούς τῶν ἀρμάτων εἰς τὸ Βραχῶσιον, καὶ
 ἀφ' οὗ ἤρπασας ὅσα τῶν πολιτικῶν τερχικῶν
 λαφύρων ἠδυνήθης, ἔδοσες τὸ κακὸν παρα-
 δείγμα καὶ εἰς αὐτοὺς, ἐν ᾧ ἦτο κοινὴ ἀπόφα-
 σις νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτῶν κοινὴ κἀσὰ διὰ
 τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου ;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις περὶν ἀπὸ τὸ Ζαπαῖν-
 τι ἐνεθάρρυνες τοὺς τούρκους νὰ σφαιλισθοῦν εἰς
 τὰ ὄσπητια, καὶ ἀπεκοιμησας τοὺς Ἕλληνας
 μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὑποτάσσονται, καὶ οὕτως
 ἔλαβον καιρὸν νὰ προμηθευθοῦν καὶ νὰ πολε-
 μήσῃν περὶ πῶς ἡμέρας πενήντονα ;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, ὅταν τὸ ὀθωμανικὸν
 στρατεύμα, μαθὼν τὴν ἐπαναστάσιν τῶν Ἑλ-
 λήνων, ἐξεστράτευσεν ἀπὸ Ἄρταν νὰ εἰσχω-
 ρήσῃ διὰ τοῦ Μακρυνόου, ἐμβῆκες εἰς Κάλα-
 μον νὰ φυλάξῃς τὰ λάφυρα, μόνον δὲ θυοῦ-
 κοντα ὀκτὼ Ἕλληνας εἰρεθέντες ἀντεστάθησαν

εἰς τὴν πρώτην ὁρμὴν τεσσαρὰν περίωυ χιλιάδων τούρκων, καὶ ἐκέδησαν τὴν περιβόητον μάχην τῆς 18 Ἰουνίου 1821, τὴν συντελέσασαν πολλὰ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις διέλυσας τὴν τοπικὴν τοῦ Βραχωβίου προσωρινὴν Διοίκησιν τῶν 1821 ἅμα συστήθειαν, διὰ νὰ ἀρπάσῃς τῆς Πατρίδος τὰ εἰσοδήματα;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις ἐκίεις πάντα λίθον διὰ νὰ ἐλευθερώσῃς τῆς πολιουρκίας τὸν ὁμόφρονά σου Ἀλί-πασᾶν ἐναντίον καὶ τῶν συμβουλῶν τοῦ Θεβαστοῦ Μητροπολίτου; καὶ ποῖος ἄλλος εἰμὴ ὁ Μαυροκοδάτης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐματαιώσῃς τοὺς σκοποὺς σου;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, σκοπεύων νὰ μοναρχήσῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠβέλησας ποτὲ νὰ κερυερεθῇς εἰς ὁμιλίαν συστήματος Διοικήσεως, καὶ ἀπέφυγες τὴν προσωπικὴν ἀντάμωσιν τοῦ Μαυροκοδάτου, ὥς ὅτι σὲ ἐπέσπληξεν ἡ περιβόητος τῆς 8 ὀκτωμβρίου 1821 ἀπὸ Βραχωβίου γραφή σου;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις ἐναντιώθης καὶ παρεσύρῃς κὶ ἄλλως νὰ ἐναντιωθῶν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Μεσολογγίου τῆς 9 Νοεμβρίου 1821;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, συστημένης τῆς Διοικήσεως, μετεχειρίσθης αὐτεξουσίως τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, ἀποστέλλων πρέσβεις εἰς τὸν Χερσὴν-πασᾶν, καὶ ἀνταποκρινόμενος μὲ τὸν λατρευτὸν σου Ὁμέρ-πασᾶν, διὰ νὰ ὑποδουλώσῃς τὴν Ἑλλάδα;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅπου ἐμβῆκες εἰς παρομοίαν ἀνταποκρίσεις μὲ τὸν Καπετᾶν-πασᾶν, εὐρισκόμενον ἔξωθεν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ τὰ γράμματα σου ἔπρασσαν κατ' εὐτυχίαν εἰς χεῖρας Πατριωτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν τὰ ἔστειλαν;

Σὺ δὲν κατεγυμνωσας ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰς ἐπισήμους τερδικὰς Φαμελλίας τοῦ Βραχωβίου, ὅταν τὰς ἤγες φυλαγμένας εἰς Κατοχήν, καὶ ἐν ᾧ ἔλαδες, ρήτην διαταγήν νὰ τὰς πέμψῃς πρὸς τὴν Διοίκησιν, τὰς ἔστειλες διὰ Πρέβεζαν, καὶ μὲ τὴν ἀπίλυσιν αὐτῶν ἐπροξέησας τὴν σφαγὴν τῶν ἰθῶν Ἑλλήνων;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις πρῶτον ὑπέγραψες τὰ

πρακτικὰ τῆς ἐν Βραχωβίῳ τοπικῆς Συνελεύσεως τῆς 22 Φεβρουαρίου 1822 καὶ ὑποσχόθης μὲ ὄρκον ὑποταγῆν εἰς τὴν εὐτυχῶς συστήθεισαν τῆς Ἑλλάδος Διοίκησιν, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἐπίορκε, ἐμπέδισας καθὲ Διοικητικὴν ἐνέργειαν, διὰ νὰ ἀρπάσῃς τὴν μεγάλην ποσότητα τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐθνικῶν χειμαδιῶν, καὶ δὲν ἐντράπησῃς ἔπειτα νὰ στείλῃς πρὸς τὴν Διοίκησιν ἑκατὸν ψευδογροπρόβαρα καὶ μόνον 4 χιλιάδας γρόσια; Καὶ ποῦ νὰ διηγούμαι τὰς πράξεις σου! δὲν ἐξήτεις ψηφίσματα τῆς Γερουσίας διὰ νὰ γενῆς Κύριος καὶ αὐτῆς τῆς Διοικήσεως; δὲν ἀνταπεκρίνοσθαι μετὰ τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ ἀπὸ τὸ τοῦ Ἀητριανικοῦ στρατοπέδου, ἀποστέλλων κρηθάρια, καὶ ἄλλα, ὅσα ἔσπερεῖτο αὐτός, καὶ διὰ νὰ ἀπατήσῃς τὸν Κόσμον καὶ τὴν Διοίκησιν κατηγορεῖς τὸν φιλέλληνα Α. Πασᾶν, ὅτι σ' ἔδιδεν ἐμπέδιον; αὐτῆν ἀνταποκρίσιν; δὲν ἐστάθης σὺ ὁ ἐπιβουλεύων τῆς ἐκστρατείας πρὸς βοήθειαν τοῦ Σουλῆ, διὰ τὴν ζηλοτυπίαν σου ἐναντίον τοῦ ἀειμνήστου Μαρκε Μπότζαρη; δὲν κατέπρασες διὰ δύο χρόνους τὰ εἰσοδήματα τῶν Σκαλαωμάτων τοῦ Ἐρημοῦ; ὁ Καλασθῆς τῆς Ἀρτας δὲν εἶσαι σὺ, καὶ ὁ αἴτιος τῶσων καὶ τῶσων κακῶν; Μετὰ τὴν συνάξιον τῆς Κομοινας δὲν ἠπάτησας σὺ τοὺς Ἕλληνας νὰ μὴ κτυπήσῃν τὸν εἰς Ἀητριὰν Χερσὴν μεχμέτ-πασᾶν ὑποσχόμενος νὰ τὸν πολεμήσῃς μὲ τὰ ἀξιοπρεπεῖ ἡ γράμματα σου; καὶ τότε σου ἔλλειψεν ἡ μετὰ τῶν τούρκων ἀνταποκρίσις ὥς ὅτε ἄφῃσες τὸ στρατοπέδον καὶ ἐπῆγες εἰς Ἀρταν καὶ ἐπυρόδωσες τὴν Πατρίδα, καὶ τὴν τιμὴν σου; ἀλλ' ἡ Πατρίς, ἄθλιε, ὑπερασπίζεται παρὰ τῆς Θεῆας προνοίας, σὺ δὲ ἐτάφης αἰωνίως εἰς τὸν βόσβορον τῆς καταισχύνης.

Τὶ κατακραυγάζεις ὅτι ἔχεις γράμμα τοῦ Σεβαστοῦ Μαυροκοδάτου, καὶ τὸ βασιτᾶς κερυμμένον; Δεώρησέ το νὰ ἰδῆς ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον ἀπὸ τὸν Μαυροκοδάτον, ἀλλ' ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς Προκρίτας τῶν ἐπαρχιῶν σου διδὲν ἀγαγε ἀδειαν τὸ αὐτὸ γράμμα νὰ ὑπάγῃς εἰς Ἀρταν νὰ προσκυνήσῃς τοὺς τούρκους, καὶ νὰ τοῦ φέρῃς εἰς τὴν Πατρίδα σου; σὲ ὀδηγεῖ τάχα αὐτὸ νὰ ἐπιβουλευθῆς τὴν ἡ-

(ἀκολ. εἰ τὸ Παράστ. σελ. ἀρ. 5..)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Λεγ. 53

Τιμὴ ἑτησίᾳ τὰλ. Ἰσπανικὴ ἔξ προπληρωτέᾳ
κατὰ τριμησίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖα ἀρέθῃ τοῖς κλείουσι.

Φραγκλίνος.

ΜΕΣΣΑΓΓΙΟΝ τῆ 2 Ἰουλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον· 12 Ἰουνίου·

Προσθὲς τὴν 10 τοῦ τρέχοντος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὸ Σεβαστὸν Βυλεντικὸν Σῶμα, καὶ σήμερον ἔγινεν ἡ εἴσοδος τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Μὲ ἀπαρραδειγματιστὸν κοινὴν χεῖρᾰν ὑπεδέχθη ἡ Διοίκησις καὶ μὲ παμπῶν μεγαλωπρεπῆ ὅλα τὰ φρούρια καὶ ἡ Ναυαρχίς κατεβρέχθησαν, καὶ ὁ πυροβολισμὸς ἀντήχησε πανταχόθεν εἰς τὴν εὐδοξὸν αὐτῆς εἴσοδον καὶ συναδευθὴ συγχρόνως ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς φέρεας τὸν στρατηγὸν Χαλζῆ Χρηστοῦ Βούλγαρην μὲ τοὺς διορισθέντας 350 στρατιώτας τὸ καὶ ἀπ' ἄλλοις τοῖς πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς αξιωματικῶς, καὶ μὲ τὴν ἀνέγκυσαν παρατάξιν ἐμβήκεν εἰς τὸ προσδιωρισθὲν Ἀρχεῖον· (ὁ Φίλ. τοῦ Νάμ.)

Μετὰ τὴν ἐν λαμπρῇ προπομπῇ εἴσοδον τῆς Ἱσπερτάτης ἡμῶν Διοικήσεως (ὡς ἀνωτέρω) εἰς Ναύπλιον, αὕτῃ ἔδημοσίευσεν τὴν ἐφεξῆς ἐπίσημον Προκήρυξιν, ἣτις πανδικαίως πρέπει νὰ λογίζηται παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὡς ἐνδοξὸν τρέπωσιον τοῦ τελείου ταύτης Φριάμβου κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν τῆς φίλης Πατριδος ἐχθρῶν οἷτινες κατὰ πάντα λόγον ἦσαν φέρε ἀξιοὶ πολὺ πλέον παρ' ὅ,τι αὐτοὶ ἔξωθεν. Μετὰ τοῦτο δὲ, ἀφ' οὗ καὶ ἕκαστος χρηστὸς συμπολίτης ὑψώσῃ χεῖρας εἰς Οὐρανὸν πρὸς δοξολογίαν τοῦ Θεοῦ τῶν Δυνάμεων ὅστις ἀδήγησεν ἤδη εὐτυχῶς εἰς σωτηρίας καὶ γαλήνης λιμένα τῆς Ἑλληνικῆς Πελοποννήσου τὸ σκάφος, τὸ δεινῶς

σαλεύμενον, καὶ πότε μὲν μέχρι τῶν νεφῶν πότε δὲ μέχρι τῆς ἀβύσσου φερόμενον ὑπὸ τῶν ἀγρίων καὶ τρομερῶν κυμάτων τοῦ σφοδροῦ κλιδονοῦ τοῦ ἐμφυλίου τε καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πολέμου, ἀφ' οὗ (λέγομεν) καθεὶς πατριωτῆς εὐλακρῆς ἐκπληρώσῃ πρῶτον τὸ θεσηκεντικὸν τι τοῦτο καθήκον, κατὰ χρεὸς πρέπει πολιτικὸν καὶ νεστραφῆ ἔπειτα μὲ σέβας πρὸς τὴν Πελοπόννησον τοῦ ἔθνους τὴ Διοικήσιν, καὶ μετὰ παρδίας πλήρης εὐγνωμοσύνης καὶ ευχαριστικῆς αὐτὴν διὰ πάντα ὅσα ὡς Μήτηρ φιλόστοργος παύσχηται νῦν ὅτι θέλει ἀποτελέσειν κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διανοούμενοι δ' αὖτις ἡ πατριωτικὴ εὐλακρῆεια χαρακτηρίζει κατὰ πάντα τὰς πράξεις τῆς αὐτῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ἡμεθε βέβαιον ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν ἴδῃ ὀντοποιημένας καὶ τὰς νῦν ὑποσχέσεις τῆς, καθ' ὃν τρόπον δὲν ἐφεύσθημεν καὶ εἰς τὰς μετὰ σταθερότητος ἐλπίδας μας, ὅσας εἰς τὴν Διακήρυξιν τοῦ Σεβ. Ἐκτελ. Σώματος τῶν 7 Ἰαννουαρίου ἴδε ἀριθ. 15. τῶν Ελ. Χρον.) ἐπισυναψάμεν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐμελλον ἀναμφισβότως νὰ ἐκπληρωθῶσι καθ' ὅλην τὴν ἐκτάσιν αὐτῆς, κατὰ κακὴν τύχην, δὲν συνέπιπτεν ἔκτοτε ὁ κατὰ τῶν ἀντιπατριωτῶν πόλεμος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρέεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει!

Ἴδει τέλος πάντων ἡ Θεία Πέποις, ἡ

ὑπερμαχος τῆς ἐλευθερίας, καὶ προστάτις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων, ἥτις μέσα εἰς τοσοῦτες καὶ τοιοῦτες κινδύνους πολλάκις διέσωσε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ηὐδόκησε καὶ αὐθις νὰ τὸ διασώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπαπειλοῦντα ἐσωτερικὸν κίνδυνον. Ἡ Διοίκησις ἀφιερωμένη ὅλως διολῆ εἰς τὴν ἐξ ὑψὺς βοήθειαν, ἀφοῦ αἱ μητρικαὶ τῆς συμβουλαὶ δὲν εἰσηκούσθησαν, ἀπεφάσισε διὰ τῆς δυνάμεως νὰ ὑπερασπιθῇ τὴν ἱερότητα τῶν Νόμων, καὶ νὰ προστατεύτῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα· καὶ μὲ τὴν θείαν χάριν ἐφθασεν ἤδη εὐτυχῶς εἰς τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς. Τὸ πολυθρόλλητον φρούριον τοῦ Ναυπλίου, τὸ ὁποῖον παρανόμως κατεκρατεῖτο, εὐρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ φρούρια. Οἱ ἐναντίοι τῆς Διοικήσεως μεταμεληθέντες ἤδη, προστρέχον εἰς αὐτὴν, αἰτοῦντες τὸ ἔλεός τῆς· καὶ ἰδοὺ ὅλαι αἱ ταραχαὶ διεσκαδασμένοι, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἐπικρατείας ἐξωμαλισμένον, καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νόμων καὶ τὴν προστασίαν τῆς Διοικήσεως, ἥτις, ἀφοῦ ἐτελείωσεν εὐτυχῶς τὸν ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῶν Νόμων ἀγῶνα, καὶ οὗτοι ἔλαβον τὴν ἀνήκουσαν βαρύτητα, ἐνασχολεῖται σήμερον μὲ πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐκστρατείας. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐκπλέει μετὰ πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ, ὅστις μὲ μεγάλας δυνάμεις ἐφωδιασμένος ἐρχεται νὰ ριθῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς ἐτοιμάζονται διὰ νὰ ἐξέλθον τῆς Πελοποννήσου ἐντὸς ὀλίγου, καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἄλλ' ἡ Διοίκησις ἀπαιτεῖ καὶ ἀπὸ σᾶς ἅπαντας, νὰ προσελάσσετε ὅλως διόλη τὴν προσοχὴν καὶ τὰς δυνάμεις σας εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κοινὸν ἀγῶνα· καὶ σᾶς προτρέπεται, ὅσοι εἴσθε ἱκανοὶ νὰ φέρετε ὄπλα, νὰ εἴσθε προητοιμασμένοι, ὥστε ἀνάγκης τυχοῦσης νὰ ἀποκροῦσθε τὰς εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τελευταίαν δοκιμὴν, ἀφοῦ τέσσαρα ἤδη ἔτη ἀπέτυχεν, ἐδιπλασίασε τὰς

καθ' ἡμῶν δυνάμεις τε, καταφυγὼν τέως εἰς τὸν δυνατὸν Σατράπην τε τὸν Μεχμέτ Ἀλῆν.

Ἑλληνες! ἡ ἐφετεινὴ περίστασις βέβαιότατα εἶναι κρισιμωιάτη, καὶ ὁ ἐπαπειλῶν ἡμᾶς κίνδυνος μέγας. Ἐὰν ἀμελήσωμεν, κινδυνεύομεν ν' ἀπολέσωμεν (ὁ μὴ γένοιτο!) ὅ,τι μὲ μέχθεις ὑπερβολικοὺς καὶ μὲ πολυτίμης θυσίας τέσσαρα ἤδη ἔτη ἀπεκτήσαμεν. Προσέξατε, ἀγαπητοὶ· ἔστε ἀγρυπνοὶ, διὰ νὰ μὴ μᾶς καταλάβῃ ὁ ἐχθρὸς ἀνετοίμως. Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς εἶναι ἡ τελευταία ἐλπίς τοῦ Σουλτάνου. Ἐὰν καὶ τοῦτον κατατροπώσωμεν (καὶ βέβαια τῇ θείᾳ δυνάμει θέλομεν τὸν κατατροπώσει, ἐὰν ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν καὶ καρδίαν τὸν πολέμησωμεν), τότε ματαιοῦνται ἀφενεκα ὅλαι αἱ ἐλπίδες τε, καὶ οἱ σκοποὶ τε διόλη ἐθνεοῦνται. Αἱ χριστιανικαὶ ἐξουσίαι γνωρίζουσαι τὰ ἀναντιρρήτα δίκαια ἡμῶν, καὶ τὴν ἀμάτητα τοῦ τυράννου, μὲ προσεκτικὰ ὄμματα παρατηροῦσι τὰ ἐφετεινὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κινήματά μας· καὶ ἐὰν ἐφέτος κατ' αὐτοῦ θριαμβεύσωμεν, εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναγνωρίσῃν τὴν Ἀνεξαρτησίαν μας. Δράμετε λοιπὸν, φίλτατοι Ἑλληνες, καὶ εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα μὲ προθυμίαν, ὁμοίαν καὶ εὐπειθείαν, καὶ ἔστε βέβαιοι, ὅτι δὲν θέλομεν ἀποτύχει, ἀλλὰ ἐνδόξως θέλομεν φθάσει εἰς τὸν ποθοῦμενον σκοπὸν μας, νικῶντες καὶ τῶρα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἤδη τέσσαρας χρόνους ἐνίκησαμεν.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Κουντουριώτης.

Ὁ γραμματεὺς Γεν. Γραμ.

Π. Γ. Ρέδιος.

Ἐπίσημος ἀπὸ Ναυπλίου εἰδησις μᾶς ἀναγγέλει τὰ ἐφεξῆς. Τῇ 23 μηνὸς πνεύσαντος ἐφθασεν ἐκεῖ ἐπιτιθεὶς ἀπεσταλμένος ἐκ Παριῶν ὅς τις ἔρεβε τὸ δυσάρεστον μήνυμα τὸ ὅτι ὁ ἐχθρὸς τῆτ Κωνσταντινουπόλεως στόλος ἀφ' οὗ διὰ πολλῶν καιρῶν ἐστρατολόγησεν εἰς Μιτυλήνην καὶ Χίον, ἐπαρρησιάζοιτο τέλος τῇ 22

ὅσα κατ' ἐμοῦ ἐμπεριέχονται ἤδη δ' ἀναλαμβάνω κατ' ἀνάγκην αὐτὸ τοῦτο, μὲ τὴν δυνατὴν ὁμῶς συντομίαν, καὶ διὰ τὸ εὐκατὰδεῖκτον τῆς ἀληθείας, τὴν ὅποιαν ἐπιχειροῦμαι νὰ παραστήσω, καὶ διὰ τὴν φυσικὴν μὴ ἀπέχθειαν περὶ τὰς τοιαύτας λογομαχίας.

Κατηγοροῦμαι ὡς ἀντιδιοικητικὸν ἔχων πνεῦμα, διότι εἶπον "Τὰ διατρέχοντα δεινὰ εἰς τὴν Πατριδα καὶ ὁ ἀνάχρειστος κατὰ τοῦ Σελτάνου πόλεμος εἶναι τὰ δύο αἴτια, διὰ τὰ ὅποια ἐπροσπάθησα νὰ γίνῃ ἡ Συνέλευσις τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ νὰ συνδιασκεφθῇ ὁλόκληρος ἡ στερεὰ περὶ θεραπείας τῶν δεινῶν", ἐπειδὴ λέγει ὁ Κατήγορός μου ὅτι "ἀπὸ τοῦτο φαίνεται προφανέστατα, ὅτι ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ πρῶτον ὅτι Διοικήσις ἡ δὲν ὑπάρχει διόλου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὑπάρχει καὶ δὲν φροντίζει περὶ τῆς θεραπείας τῶν δεινῶν· δεύτερον, ὅτι ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἡ εἶναι ἀναίσθητοι εἰς τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, ἡ ἐθελοκακῶσι καὶ δὲν συνέχονται διὰ νὰ τὰ θεραπεύσωσιν", Ἄς ἐπιστήσω τώρα ὀλίγον τὸν νοῦν διὰ νὰ γνωρίσω ἂν ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο συμπεράσματα τοῦ Κατήγορου μὲ ἀποδεικνύεται ἂν τὴν Διοικητικὴν Πνεῦμα. "Ὅταν ἕνας βλέπῃ κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ἐκωπότης Ἐκτελεστικοῦ Σώματος εἰς τὸ νὰ διοικῇ, πραγματικὸς νὰ κινῆται Πόλεμος, Σκάνδαλα νὰ ἀναφύονται καὶ διαιρέσεις φρονημάτων νὰ σχηματίζονται εἰς τὰς Ἐπαρχίας, τὰ ὅποια αὐτὰ δύνανται τοῦλάχιστον νὰ παρεκτείνωσι τὸν ἄδοξον τοῦτου πόλεμον, καὶ ἐκ τούτου νὰ σχολάσῃ φυσικῶς ὁ ἔνδοξος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμος κατὰ τοῦ Σελτάνου, ὅταν τινὰς τὸ βλέπῃ, καὶ στοχασθῇ ἀναγκαίαν εἰς τὸ νὰ παύσωσιν αἱ φθοροποιοὶ αὐταὶ διαιρέσεις καὶ τὰ σκάνδαλα μίαν Συνέλευσιν, διὰ νὰ ὁμιληθῶσιν εἰς αὐτὴν ὅσα κατὰ μέρος λεγόμενα δὲν ἤθελον εὐδοκιμήσῃ, παρεξηγούμενα ὡς φατρεαστικά ἀπὸ τοὺς δημοτερεῖς λαοπλάνους, διωρισμένους νὰ διαφθείρωσι τῶν ἀπλοστῶν τὰς καρδίας, ἀπὸ τοὺς ὅποιους λαοπλάνους, ἂν καὶ νένας παρευρεθῇ εἰς

τὴν Συνέλευσιν, παρρησίᾳ ἐξελεγχόμενος, πίπτει ἀπαρεμωδιότως, καὶ ἐκ τῶν ἠσατημένων ὅσοι ἐγρεθεῖν, τὴν ἀλύθειαν εὐκάλως διδάσκονται, καὶ ἀνεσπαισθήτως μεταβάλλουσιν γνώμην, διὰ νὰ κηρυχθῶσι πρὸς τοὺς λαοὺς τὰ δέοντα, ὅχι ἀπὸ ἕνα καὶ ἄλλον, μερικῶς καὶ χωρὶς καρπῶν, ἀλλ' ἀπὸ μίαν Συνέλευσιν, συγκροτημένην ὅσον ἀπὸ πληρεξουσίων τῶν, ἔσον καὶ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικῶς ἀρχηγῶν τῶν, οἱ ὅποιοι τὴν δύναμιν εἰς χεῖρας ἔχοντες, ἀπολαμβάνουσι καὶ τὸ σέβας τῶν λαῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἐκ παλαιότητος τῆς συνθείας, διὰ νὰ θεραπευθῶσι μὲ τὴν Συνέλευσιν καὶ μερικαὶ παρεκτροπαὶ τῶν καθεστώτων Νόμων, αἱ ὅποιαί ἀλλῶς δὲν ἐφαίνετο εὐκολοί, καὶ τέλος πάντων διὰ νὰ συνδεθῇ ὁλόκληρος ἡ στερεὰ, καθὼς ἡ φύσις τὴν ἔχει συνδεδεμένην καὶ τὰ συμφερότάτης τὸ ἀπαιτοῦσιν, ὅταν ἕνας βλέπῃ τὰ διατρέχοντα δεινὰ εἰς τὴν Πατριδα καὶ στοχασθῇ ἀναγκαῖον εἰς τὸ νὰ συντέλῃ ἕνα μέρος τοῦ ἔθνους εἰς τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν τὴν Συνέλευσιν, παριστάνει τάχατ' αὐτὸ Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα; ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν τὸ βλέπω μὰ τὴν Ἀλύθειαν· ἀλλ' ἄς ἐφροντίζῃ ἡ Διοικήσις τὴν συγκρότησιν τῆς τοιαύτης Συνελεύσεως, θέλει ἴσως εἰπῆ ὁ Κατήγορός μου ἀπαντῶ εἰς τοῦτο ὅτι ἡ Διοικήσις εἶδε πολλὰς αἰφνηδῶς συγκροτημένας ἐν καιρῷ χρείας Συνελεύσεις τῶν Νήσων Ἰθάκης, Πετρίων καὶ Ψαρρῶν, αἱ ὅποιαί ἐπειδὴ σκοπὸν εἶχον τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν καταπολεμημένων Νείων, εὐχαριστήθη, καὶ ἐγὼ μάλιστα, ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ὦν, προσυπέγραψα εὐχαριστήρια ἔγγραφα δι' αὐτὸ· ἡ Διοικήσις εἶδεν εἰς τὰς περιστάσεις τῆς καὶ πληρεξουσίων λαῶν νὰ ἔλθωσι, χωρὶς νὰ τὸ διαγίτῃ, καὶ ἀπεδέχθη καὶ εὐχαριστήθη· ἡ Διοικήσις τέλος πάντων εὐχαριστεῖται σήμερον εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν τῆς στερεᾶς.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Ἡ τιμὴ τῆς μετακιμῆς τῶν ἐπιστολῶν προσδιορίσθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα συστηθείσης ἤδη Ταχυδρομίας (ἴδε ἀρ. 54 τῶν Ἑλλ. Χρον.) ἀναλόγως τοῦ βάρους ἐκάστης, ὡς ἀκοῦσθαι:

Δι' ἐπιστολὴν βάρους 1 δραμίου, παρ. 10. Δι' ἐπιστ. βάρ. δραμ. 1 ἕως 2, παρ. 20. Δι' ἐπιστ. βάρ. δραμ. 2 ἕως 6, παρ. 30. Δι' ἐπιστ. βάρ. δραμ. 6 καὶ περισσώτερον, παρ. 6 τὸ δρ.

κησέως εἰς τὸ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἀντιπατριωτικὰ πνεύματα : ὁ Φρῆμιος μὲ τὸν ὁπαῖον τὸ ὑγεῖες τῶν Ἑλλήνων μέρος ἐστέφθη ἐσχάτως τὰ κατὰ τῶν καταχρήσεων καὶ καταδυνατῶν νικητήρια, ἀνέδειξε φανερῶς ἐκπληρούμενον καθήμερον τὸ προσδοκούμενον αἰθιον ἀποτέλεσμα τῶ δια τοῦτο, οὐχὶ μόνον οἱ μετέωπον ἀναιδῆς τὰ κακὰ πράττοντες ἤρξαντο νῦν ἵνα σωφρονίζονται, ἀλλὰ καὶ ὅσοι προσέτι κρυφίως οὐτες ἀπέδλεπον ἴσως εἰς τὸν αὐτὸν τούτων σκοπὸν.

Ὅποιαδήποτε καὶ ἄν ἦσαν τὰ καθαντὸ αἷτια αἵτινα ὑπεχρέονον καὶ τὸν Στρατηγὸν Γούραν εἰς τὸ νὰ κρατῆ τὸσον ἤδη καιρὸν εἰς τὴν ἰδιάντῃ ἐξουσίᾳ τῶν Ἀθηνῶν τὸ φρούριον, ὁ αὐτὸς οὗτος ὑπετάγη σήμερον εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἡμῶν Διοικήσεως, παραδώσας τὸ αὐτὸ τεῖχος εἰς τὴν Δελφισίνης. τῶν Ἀθηνῶν οἱ κάτοικοι παρεκάλεσαν μετὰ τοῦτο τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν ἵνα τοῖς ἀφίση πάλιν τὸν Γούραν διὰ φρούραρχον, καὶ Στρατηγὸν τῆς ἐπαρχίας τῆς, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἐνέδωσεν αὐτῇ ἀφ' οὗ ἐσκέφθη τὸ πρόβλημα καὶ ἔλαβεν ἐνταυτῷ τῆς ὑπακοῆς τὴν ὑπόσχεσιν παρὰ τοῦ διαληφθέντος Στρατηγοῦ. ἔπεμφε δὲ καὶ ἐπαρχὸν τῶν Ἀθηνῶν τὸν Κύριον Μηχαῖλ Σουῆρον, ἀπὸ τὰ πατριωτικὰ τοῦ ὁποῖου αἰσθήματα καὶ τὴν σημαντικὴν παιδείαν πανδικαίως τὸ Ἑλληνικὸν Γένος περιμένει καρπούς ἐξαιτίας.

Ἐν τούτῳ μᾶς ἐρωτοῦσι. „ Τί ἔγιναν „ τὰ ὁποῖα ὁ κύριος Τρελλάνης ἐπῆρεν ἀπὸ ταύτην τὴν πόλιν κανόνια ; λαδῶν οὗτος ἐντεῦθεν τέσσαρα κανόνια, μᾶς εἶπεν, ὅτι εἶναι διορισμένως νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ ἐν Εὐρώπῳ συνιστάμενον στρατόπεδον : σήμερον ὁμῶς πληροφορούμεθα ὅλον τὸ ἐναντίον, τρεῖς εἶναι, ὅτι ὁ κύριος Τρελλάνης μετέφερε τὰ ῥηθέντα κανόνια εἰς σπηλιὰν μέρος τοῦ Παρνασσῦ, ἔνθα κατεσκεύασε μίαν μπάταριαν ἔμπροσθεν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ῥηθείσης σπηλιάς (ἣτις περιέχει τοὺς Θεσαυροὺς τοῦ στρατηγοῦ Ὀδυσσεύς), διὰ τὸ νὰ ὑπερασπίζονται ἐν καιρῷ χρείας, ὅχι μόνον

οἱ Θεσαυροὶ, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ στρατηγῶ, ἣτις ἐτραβίχθη πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Πρὸς τὸν Γεώργιον Βαρνακιώτην.

Ἀνέγνωσα εἰς τὸν 50. ἀρ. τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου ἐπιστολήν σου, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπογράφεσαι Φιλογενῆς Πατριώτης καὶ τοῦ καλοῦ ζηλωτῆς.

Πρὶν ἐκθέσω μερικὰ ἀπὸ τὰ χρεακτηριστικά αὐτῆς τῆς φιλογενείας καὶ τοῦ πατριωτικοῦ ζήλου σου, σὲ λέγω ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος δὲν ἔχει καιρὸν διὰ χάσιμον νὰ συλλογῆται πῶς νὰ καταστήσῃ μισητὸν σὲ τὸν Βαρνακιώτην εἰς τὸ ἔθνος, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος μόνον τὰ ἔκαμεν ἤδη πρὸ πολλοῦ τὴν περὶ σου δικαίαν κρίσιν, καὶ σὲ ἔθαλεν εἰς ἐκεῖνον τὸν τρόπον ὅπου σὲ ἀνῆκει.

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις δὲν ἤθελε, ἀποφασίσει ποτὲ νὰ πάρῃς τὰ ἀέρματα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, εἰάν δὲν σὲ ὑπόσχοντο ἥτις Δέλις γενῆ ἐξησιαστῆς καὶ ἀρχηγὸς τῶν ὁπλοφόρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Ἀκρνανίας, μέχρι τῆς Θεσσαλίας, καὶ Μακεδονίας ;

Σὺ δὲν εἶσαι ἐκεῖνος ὅστις ἠπάτησας τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἀζμάτων εἰς τὸ Βραχώριον, καὶ ἀφ' οὗ ἤρπασας ὅσα τῶν πολιτικῶν τερρικῶν λαφύρων ἠδυνήθης, ἔδοσες τὸ κακὸν παράδειγμα καὶ εἰς αὐτούς, ἐν ᾧ ἦτο κοινὴ ἀπόφασις νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτῶν κοινὴ κάσα διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου ;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις περὶ τὸν ἀπὸ τὸ Ζαπάντι ἐνεθάρρυνες τοὺς τούρκους νὰ σφαλισθοῦν εἰς τὰ ὀσπήτια, καὶ ἀπεκοιμηθῆς τοὺς Ἑλλήνας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὑποτάσσονται, καὶ οὕτως ἔλαβον καιρὸν νὰ προμηθευθοῦν καὶ νὰ πολεμήσῃν περὶ τῶν ἡμέρας πεντήκοντα ;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, ὅταν τὸ ὀθωμανικὸν στρατεύμα, μαθὼν τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἑλλήνων, ἐξεστράτευσεν ἀπὸ Ἄρταν νὰ εἰσχωρήσῃ διὰ τοῦ Μακρινόου, ἐμβῆκες εἰς Κάλαμον νὰ φυλάξῃς τὰ λάφυρα, μόνον δὲ ὀγδοήκοντα ἀκτῶ Ἑλλήνες εὐρεθέντες ἀντεστάθησαν

εἰς τὴν πρώτην ὄρμην τεσσαράκοντα περίωη χιλιάδων τούρκων, καὶ ἐκέκδησαν τὴν περιβόητον χῆν τῆς 18 Ἰουνίου 1821, τὴν συντελέσασαν πολλὰ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις διέλυσας τὴν τοπικὴν τοῦ Βραχωρίου προσωρινὴν Διοίκησιν τῶν 1821 ἅμα συστηθεῖσαν, διὰ τὰ ἀρπάγης τῆς Πατρίδος τὰ εἰσοδήματα;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις ἐκίσεις πάντα λίθον διὰ τὰ ἐλευθερώσης τῆς πολιτοκράτίας τὸν ὁμίφρονά σου Ἀλί-πασᾶν ἐναντίον καὶ τῶν συμβουλῶν τοῦ Σεβαστοῦ Μητροπολίτου; καὶ ποῖος ἄλλος εἰμὴ ὁ Μαυροκορδάτος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐματώσωσε τοὺς σκοπούς σου;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, σκοπεύων τὰ μοναρχίης εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠθέλησας ποτὲ τὰ παρενεβῆς εἰς ὁμιλίαν συστήματος Διοικήσεως, καὶ ἀπέφυγες τὴν προσωπικὴν ἀτάμνωσιν τοῦ Μαυροκορδάτου, ἕως ὅτε σὲ ἐπέπληξεν ἡ περιβόητος τῆς 6 ὀκτωβρίου 1821 ἀπὸ Βραχωρίου γραφή σου;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις ἐναντιώθη καὶ παρέσυρες καὶ ἄλλως τὰ ἐναντιώθην εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Μεσολογγίου τῆς 9 Νοεμβρίου 1821;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, συστημένης τῆς Διοικήσεως, μετεχειρίσθης ἀντεξουσίας τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, ἀποστέλλων πρέσβεις εἰς τὸν Χερσὸν-πασᾶν, καὶ ἀνταποκρινόμενος μὲ τὸν λατρευτὸν σου Ὁμέρ-πασᾶν, διὰ τὰ ὑπεδωλώσης τὴν Ἑλλάδα;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅπου ἐμβῆκες εἰς παρομοίας ἀνταποκρίσεις μὲ τὸν Κασιτᾶν-πασᾶν, εὐρισκόμενον ἔξωθεν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ τὰ γράμματά σου ἔπεσαν κατ' εὐτυχίαν εἰς χεῖρας Πατριωτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν τὰ ἔστειλαν;

Σὺ δὲν κατεγύμνωσας ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰς ἐπισημὰς τεχνικὰς φαιμελλίας τοῦ Βραχωρίου, ὅταν τὰς ἤγες φυλαγμένας εἰς Κατοχήν, καὶ ἐν ᾧ ἔλαβε, ῥητὴν διαταγήν τὰς ἐπισημὰς πρὸς τὴν Διοίκησιν, τὰς ἔστειλες διὰ Πρέβεζαν, καὶ μὲ τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν ἐπροξέστησας τὴν σφαγὴν τῶν ἀθῶων Ἑλλήνων;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις πρῶτον ὑπέγραψες τὰ

πρακτικὰ τῆς ἐν Βραχωρίῳ τοπικῆς Συνελεύσεως τῆς 22 Φεβρουαρίου 1822 καὶ ὑπεσχόθη μετ' ὄρκου ὑποταγὴν εἰς τὴν εὐτυχῶς τυστῆθεῖσαν τῆς Ἑλλάδος Διοίκησιν, καὶ τὴν δευτέρω ἡμέραν, ἐπίορκε, ἐμποδίσας κάθε Διοικητικὴν ἐνέργειαν, διὰ τὰ ἀρπάγης τὴν μεγάλην ποσότητα τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐθνικῶν χειμαδιῶν, καὶ δὲν ἐντράπησας ἔπειτα τὰ στείλῃς πρὸς τὴν Διοίκησιν ἑκατὸν ψωρογροθισπρόβαρα καὶ μόνον 4 χιλιάδας γρόσια; Καὶ ποῦ τὰ διηγούμαι τὰς πράξεις σου! δὲν ἐξήτεις ψηφίσματα τῆς Γερουσίας διὰ τὰ γενῆς Κύριος καὶ αὐτῆς τῆς Διοικήσεως; δὲν ἀνταποκρίνοσθην μετὰ τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ ἀπὸ τοῦ Λητρακίου στρατοπέδου, ἀποστέλλων κρηθάκια, καὶ ἄλλα, ὅσα ἔσπεο ρεῖτο αὐτὸς, καὶ διὰ τὰ ἀπατήσης τὸν Κόσμον καὶ τὴν Διοίκησιν κατηγορεῖς τὸν φιλέλληνα Α. Πασᾶν, ὅστις σ' ἔδιδεν ἐμπέδιον εἰς αὐτὴν τὴν ἀνταπόκρισιν; δὲν ἐστάθης σὺ ὁ ἐπιβουλος τῆς ἐκστρατείας πρὸς βοήθειαν τοῦ Σουλίου, διὰ τὴν Ζηλοτυπίαν σου ἐναντίον τοῦ ἀειμνήστου Μαρκετοῦ Μπούτζαρη; δὲν κατέπειες διὰ δύο χρόνους τὰ εἰσοδήματα τῶν Σκαλωμάτων τοῦ Ξηρομέρου; ὁ Χαλαστής τῆς Ἄρτας δὲν εἶσαι σὺ, καὶ ὁ αἴτιος τῶν κακῶν καὶ τῶν κακῶν; Μετὰ τὴν σύναξιν τῆς Κοινοβουλίας δὲν ἠπάτησας σὺ τοὺς Ἕλληνας τὰ μὴ κτυπήσῃ τὸν εἰς Λητρακίον Χερσὸν μεχμὲτ-πασᾶν ὑποσχομένους τὰν πολυμήτη μετὰ τὰ ἀξιοπρεπεῖ γράμματά σου; καὶ τότε σοῦ ἔλλειψεν ἡ μετὰ τῶν τούρκων ἀνταπόκρισις ἕως ὅτε ἄφησες τὸ στρατοπέδον καὶ ἐπήγες εἰς Ἄρταν καὶ ἐπρόδωσες τὴν Πατρίδα, καὶ τὴν τιμὴν σου; ἀλλ' ἡ Πατρίς, ἄθλιε, ὑπερασπίζεται παρὰ τῆς Θεῆας προνοίας, σὺ δὲ ἐτάφης αἰωνίως εἰς τὸν βόρβορον τῆς κατασχίνης.

Τὶ κατακραυγάζεις ὅτι ἔχεις γράμμα τοῦ Σεβαστοῦ Μαυροκορδάτου, καὶ τὸ βαστάς κερκόμενον; θεώρησέ το τὰ ἰδίως ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον ἀπὸ τοῦ Μαυροκορδάτου, ἀλλ' ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλης τῆς Προκρίτης τῶν ἐπαρχιῶν σου διδὲν ἀγαγεῖ ἀδειῶν τὸ αὐτὰ γράμμα τὰ ὑπάγῃ εἰς Ἄρταν τὰ προσκυνήσης τὸν τούρκον, καὶ τὰ του. φέρης εἰς τὴν Πατρίδα σου; σὲ ὀδηγεῖ τάχα αὐτὸ τὰ ἐπιβουλεύης τὴν ἕ-

(ἀκολ. εἰς τὸ Παράρτ. σελ. ἀρ. 5..)

παρῆν ἐνὸς ἔθνους; ἢ σοὶ ἐπιτρέψει νὰ παλι-
 τευθῆς πρὸς ὡσαν μὲ τοὺς τούρκους διὰ διορισμέ-
 νας ἡμέρας ὡς ἀρχηγὸς ἕως νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ
 στρατώπεδον; δὲν ἀπέρασε μία ἐβδομάδα,
 καὶ συναχθέντος τοῦ στρατοπέδου ἀπὸ τέσσα-
 ρας χιλιάδας, ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ τοῦ γράμμα-
 τος ἔπαυσε· σὺ δὲ οὐκ ἔμενον ἀνταπεκρινοσθῆναι
 μὲ τοὺς τούρκους ἐναντὶ τῆς ἐννοίας τοῦ γράμ-
 ματος, ἀλλ' ἐμεταχειρίσθης πάντα τρόπον
 νὰ διαλύσῃς τὸ στρατώπεδον διὰ τοὺς πονηροὺς
 σκισμοὺς; τὸ πρὸς σὲ γράμμα τοῦ Μαυρο-
 κορδάτου ἀπὸ Σταμὰν μὲ τὸ ὅποιον σὲ παρεκί-
 νησε νὰ κτυπήσῃς τοὺς τούρκους εἰς τὸ Ἀντρέκι,
 καὶ σὲ ἔδιδε τόσας καὶ τόσας ὁδηγίας πῶς νὰ
 φερόθῃς, διὰ νὰ ἐπιτύχῃς, εἶναι ὑστερόχρονον
 ἀπὸ ἐκεῖνο, ὅπου ἀναφέρεις, καὶ διὰ τὴν δι-
 τὸ ἠκολούθησες;

Αἱ φάσεις γὰρ σὺ δὲν σὲ ὠφελοῦν, διότι ὅλη
 ἡ ἀνταπόκρισις σώζεται, καὶ τὰ γράμματά
 σὺ, τὰ ὅποια καλῶς σὲ χαρακτηρίζουν φυλάτ-
 τονται, καὶ ὅσον ἂν προσπαθῆς νὰ ἐνωθῆς
 μαζήμας δὲν σὲ δεχόμεθα· δι' ὃ παῦσε νὰ
 σπειρῆς τοιοῦτον σπῆρον καὶ ἄς λείψῃν πλέον οἱ
 πρέσβεις σὺ, διότι καὶ ἡ φιλογένεια,
 καὶ ὁ Πατριωτισμὸς καὶ ὁ ὑ-
 πέρ τοῦ καλοῦ ζήλος σὺ, εἶναι
 τοῖς πᾶσι γνωστὰ.

Δὲν μὲ φαίνεται παράδοξον ἂν ἡ φαντασία
 σὺ πλάτῃ ὅσον φοβερὰν τὴν καθ' ἡμῶν ἐκ-
 στρατείαν τοῦ Σουλτάνου· διότι καὶ εἰς τὸν πα-
 ρελθόντα χρόνον τόσον τὴν ἐκτραγώδησιν ἀπὸ
 Κάλαμον, εὐγυῆς καὶ μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς
 Ἑλλάδος ἐναντιότης, ἀλλ' ἐμεινεν ἔπειτα
 εἰς τὴν ἐντροπήν, καὶ ἐματαιώθη ἡ ἐκ Κάλαμου
 ἐμιασίσις ἀνταποκρίσις σὺ τῆς ὁποίας πολλὰ
 ἔγγραφα ἔχομεν.

Εἰπέμεν τῶρα ὅποιαν μετοχὴν ἔχεις εἰς μί-
 ᾶν πατρίδα, τὴν ὁποίαν σὺ ἀπεστράφης, καὶ
 δις ἐπολέμησας, καὶ τὴν κρίσιν ζητεῖς νὰ κά-

μῃς, καὶ μὲ ποῖον; ἐν ᾧ εἶσαι μυρίων θά-
 νάτων ἑνοχὸς; ποῖαν πληροφορίαν ἔχεις ὅτι ὁ
 Μαυροκορδάτος ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' ἰδιο-
 τέλειαν; πότε σὲ ὑποσχέθη βοθείας βασιλέως;
 ἢ πότε ἔλλειψεν ἀπὸ τοῦ νὰ φέρῃ καὶ ἀφ' ἑαυ-
 τούτου, καὶ διὰ τῆς ὑπολήψεως τῶν θανάτων
 βοθείας εἰς τὴν πατρίδα; ἀλλὰ σὺ πρῶτος,
 σπειρῶν τὸν πανικὸν φόβον, κατέπεσε, τὸ Ἀ-
 νδρὸς πλῆθος πολεμικῶν ἐφοριῶν, χωρὶς πόλεμον.
 ὁ φιλογενὴς οὗτος, ἀνὴρ δὲν πειράσεται ἄς
 κατηγορήσῃ, οὐδ' ἀπεκομὴν ἀπὸ τὰς στε-
 νοχωρίας, καταγινόμενος εἰς τὴν μόνον σκισμῶν
 τῆ; ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας μας, διὰ τὸν ὁποῖον
 καὶ ἐκινήθη, ὑπὸ ἐραντασθῆ καλῶς; σὺ, ὅστις
 ἐπίστευσας ὅτι οἱ Βασιλεῖς τῆ; Ἑυρώπης θὰ
 σὺ στελλῶν διαδήμα· ἀλλ' εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις
 μὲ τὴν σταθερότητα καὶ φρονήσιν το, ἐματαιώ-
 σε τὰς πολυτρόπους ἐπιθέσεις σὺ.

Σὺ δὲ δούλευε τοὺς τυράννους σὺ, τρίζε τὸ
 πρόσωπόν σὺ εἰς ταῖς μυαταῖς ποδῶν τῶν,
 σταύρωσαι ἐμπρὸς τῶν τὰς χεῖρά; σὺ, κλίγε
 τρεῖς τὴν κεφαλὴν σὺ ἕως εἰς τὴν γῆν, τρέμε
 κάθε στιγμὴν διὰ τὴν οὐλικὴν σὺ ὑπαρξίν τὴν
 ὁμοίαν ἐν νεῦμα τοῦ ἀδύτου σὺ ἡμπορεῖ νὰ σ'
 ἀφαιρήσῃ, καὶ μὴ τολμᾷς νὰ ὀνομαζῆσαι πλέ-
 ον Ἕλληνα, οὔτε χριστιανὸς, διότι εἶσαι ἀνά-
 ξηρος τοῦ τοιοῦτου ὀνόματος.

Ἐπιστολὴ ἐκ Ναυπλίου (τῶν 21 πνε-
 οντος) μᾶς ἀναφέρει εἰς βεβαίον ὅτι ὁ στόλος
 μας εὐθὺς σχεθὸν ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἀπήνησεν
 (ἐξω τοῦ Κισσοπόρου) ἐξ Αὐλτινικῆ πλοῖα ἐμ-
 πορικὰ φερόντα ζωοτροφᾶς καὶ τὰ ὅμοια εἰς
 τὸ ἐν Μιτυλήνῃ εἰσέτι εὐσιωκόμενον στόλον τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως· ἐφετάρας δὲ ταῦτα καὶ
 εὐρῶν ἱκανὰς καὶ εὐλόγως, τὰς αἰτίας τῆς ἀνεμι-
 ττεμπορείας τῶν ταύτης, τὰ ἐκυρίευσεν μετὰ
 τῶν ἐν αὐτοῖς τροφίμων εἰδῶν, κ. τ. λ.

Ἡ ἰδία γραφὴ μᾶς λέγει ὅτι ἀπὸ ἐπιστο-

λὰς τοῦ ἐν Σαλονά Στρατηγῶ Πανουργιά πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοίκησιν μὲς πληροφοροῦνται τὴν συνάβεισιν 15 χιλ. περίωπε τούρκων εἰς Ζιτούϊον καὶ τὸν σκοπὸν τούτων εἰς τὸ νὰ ἐκστρατεύωσιν κατὰ τῶν ἡμετέρων. Ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν ζήτησιν τούτων, ἠτοίμασε πάραυτα ἓνα ἰσχυρὸν σῶμα πελεμιστῶν, ἐνταυτῷ καὶ πολλὰς τροφὰς καὶ πελεμοβόδια διὰ νὰ συνδράμῃ οὕτω τοὺς κατ' ἐρεῖνα τὰ μέρη Ἑλλάδος.

Μεσολ. 28 Ἰουνίου). Πληροφοροῦμεθα ὅτι κ' ἄποιοι Φωτειὸς Μαράκης Κεφαλληνίος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν εἰς Παλαιὰς Πλάται· Ἰσὺρ παστὺν νὰ τοῦ δώσῃ μίαν ποσότητα χρυμάτων καὶ κερκὲ λιντζίνια, ὑποσχόμενος ἀπὸ νὰ ἔλθῃ διὰ ναυτὸ καὶ νὰ κυριεύσῃ τὸ Βασιλίδιον. Ἡμεῖς τὸν παρεκόμενον μετὰ προθυμίας νὰ κάμῃ ταύτην τὴν δοκιμὴν διὰ νὰ δῶσῃ τὰ ἐπιχειρὰ τῆς κακίας του· καὶ μὲς κακοφαίνεται ἐὰν ὁ Ἰσὺρ παστὺς δὲν δώσῃ πίστιν εἰς τοὺς λόγους του καὶ ἐπωμένους δὲν ἐνεργηθῇ τὸ πρόβλημα τοῦ καλοῦ χριστιανῶ Μαράκη.

Πρὸς τὸν Κύριον. Ἐκδότην τῶν Ἑλ. Χρον.

Κύριε,

Εἶμαι θωρισμένος νὰ σᾶς φανερῶσω ἐπισημῶς, ὅτι ἠπατήθητε εἰς ὅσα ἐκοινολογήσατε διὰ τῆς ἐφημερίδος (ἀρ. 51) περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς μεταδόσεως τοῦ Στρατηγῶ Κώστα Μωτζίτζαι εἰς Γαστιούνην, ἐπειδὴ ἡ Διαταγὴ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ αὐτὸς διὰ νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε, καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διὰ νὰ τὸν ξεκινήσῃ ἀπ' ἐδῶ, δι' ἀλαμβάνει ῥητῶς, ,, διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὰ ,, παρὰ τὰ ἐκεῖνα εἰς ἀντίκρυσιν τῆς ἐκστρατείας, καὶ ἐφόδου τοῦ Μεχμεδ-ἀλή-πασᾶ. ,, (α)

Μεσολόγγιον τῆς 26 Ἰουνίου 1824

Ὁ Γραμ. τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Γ. Πραιδῆς.

(α) Εἰρηνοῦντες διὰ τὴν ὁποίαν ἰσημῶς μὲς δημοσιοῦσιν ἀνέβη, παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μὲς ὑστερεῖσιν κατὰ τοῦ λοιποῦ τῆς αὐτῆς τιμῆς (καθ' ὅτι δὲν εἶναι ἀθέμετον), εὐλ. κ' ἐγκαίρως, διὰ νὰ μὴ ἤθελεν ἐντιστάσθαι ἀπατάσθαι τὸ κοινόν. ὁ Ἐκδότης.

Εἴκοσι μίᾳς ἡμέρας εἰδησις ἀπὸ Κασσίου (κοινοποιηθεῖσα μὲς διὰ Ναυπλίου) ἀναγγέλει ὅτι τάχα ὁ ἐχθρὸς ἐμφάλευεν εἰσεῖτι εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον· ἀλλ' ἡμεῖς, στήριζόμενοι μᾶλλον εἰς ὅ,τι περὶ ταῦτα ἀναφραμεν εἰς τὸ ὑστερον φύλλον μὲς, εἴμεθα εὐελπίδες ὅτι μετ' οὐ πολὺ θάλομεν λάθει τὴν εὐχαισθήσιν νὰ βεβαίωσωμεν τὸ Κοινόν περὶ τοῦ ἐντελοῦς τῶν Κασσιῶν θριάμβου, καὶ τοσούτω μᾶλλον διότι σημαντικὸν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰς 16 ἐξέπλευσε πρὸς βοήθειάν των.

Εἰδοποιήσις.) Συστήμεται ἐνταῦθα κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐρχομένου μηνὸς Ἰουλίου καὶ παρὰ τοῦ Συντάκτου τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, διὰ λογαριασμὸν σωτροφικῶν μετ' ἐκεῖνα τοῦ Φίλιππου τοῦ Νόμου (Κυρίου Ἰωσήφ Δεκιάωπε) Ταχυδρομίας ἧτις διὰ τοῦ μηνὸς (τὴν 1 καὶ 15) θέλει πεμπετατικῶς διὰ Τριζωνίου, Βοστίτζης καὶ Κορινθῶ εἰς Ναύπλιον τὸν ταχυδρόμον τῆς. Ὅτις ἐπιθυμεῖ λοιπὸν τὴν εὐκολίαν τῶν διαφόρων τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ῥηθέντων πόλεων, δύναται νὰ διευθύνῃ τὰς ἐπιστολάς τε πρὸς τὸν διαληφθέντα Συντάκτην ἀμεμιμῶν διὰ τὴν ἀσφαλὴ τούτων ἐξαποστολῆν. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θάλει προσδιορισθῆ καὶ ἡ ἀνάλογος τῆς μετακομιδῆς (πρώτη) τιμῆ, ἧτις ἐστὶται ὅσον τὸ δυνατόν μετρία.

Ὅσον δὲ καὶ διὰ τὴν ἐκ Ναυπλίου τακτικῆν τοῦ αὐτοῦ ταχυδρόμου ἐπιστροφῆν, ἕως ὅτε ὁ Κύριος Δεκιάωπε νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὸ ὀμιμάζων ἐνταυτῷ καὶ τὸν ἐκεῖσε ἐπιστάτην τῆς ταχυδρομίας, ὁ ταχυδρόμος θάλει διευθύνεται πρὸς τὸν ἐκεῖσε Κύριον Ἰωάννην Σκανδαλιδῆν, πληρόντας ἐντοσούτω ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκεῖθεν δεχόμενοι τὰς ἐπιστολάς.

Μεσολόγγιον 28 Ἰουνίου 1824.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

Αρ. 54 . (σειράς τῶν Ἑλ. Χρονικῶν .)

Πρὸ μιᾶς ὥρας ἔφθασαν ἐπισήμως ἐνταῦθα αἱ ἐφεξῆς δύο ἐπιστολαί , τὰς ὁποίας ἀπαραλάκτως ἐκδιδόμεν ἀνευ ἀναβολῆς πλειοτέρας διὰ τὸ ἰδίως ἀξιόλογον καὶ ἀξιοθαύμαστον τούτων περιεχόμενον .

Μεσολόγιον τὴν 4 Ἰουλίου 1824 .

ὥρα 11 τῆς ἡμέρας .

Οἱ Συντ. τῶν Ἑλ. Χρ.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Πετρώων ,

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ
ΣΩΜΑ .

Χθὲς τὸ δειλινὸν ἦλθεν ἐνταῦθα πλοῖον Ψαρριανὸν , τὸ ὁποῖον περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς εἶχε μιστεῦσαι ἐκ τοῦ λιμένος τῶν Ψαρρῶν ὁ πλοίαρχος τούτου μᾶς ἐχαροποίησεν ἀναγγείλας τὰ ἀκόλουθα .

Τὸ φρούριον τῆς νήσου καὶ ἡ πόλις τῆς εὐρίσκονται ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων ἴσχυον δὲ κατὰ κανονοστάσια καὶ τινα ἄλλα ὀχυρὰ μέρη τῆς πόλεως ἦσαν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν , πλὴν τὸ σίεζον δύο ἀνδρεῖοι ἐκ τῶν Καπιτανίων ὁρμήσαντες κατ' ἐκείνων μὲ ὀλίγους αὐτόχθονες κατέσφαξαν ὅλους τοὺς εἰς αὐτὰ τούρκους πεντακοσίους ὄντας περίπτεοι καὶ ἐκδότους εἰς τὴν μέσσην ὄλην τοιοτοτρόπως ἀφοῦ ἤλευθέρωσαν τὰς εἰς γυναικίας καὶ τέκνατων οἱ γεναιόψυχοι Ψαρραῖοι ὤρμησαν τότε ὁμοθυμαδὸν καὶ κατεδίωξαν τὸν ἐχθρὸν ἕως εἰς τὰς Συκαίας . Ἄλλοι πάλιν δεκαπέντε περίπτεοι ἐντόπιοι (τῶν ὁποίων κεφαλὴ ἦτον ὁ Δ. Καλημέρης) καταφυγόντες προλαβόντως εἰς ἓν σπηλαῖον ἐπολε-

μοῦντο ἐκ μέρης τῆς θαλάσσης ἀπὸ τὰ τερητικὰ πλοῖα , καὶ ἀντιπολεμοῦντες καὶ οὗτοι με ἀπαραδειγμάτιστον καρτεροψυχίαν ἐθανάτωσαν ἰκανοὺς ἐχθρῶν , ἕως ὅτε ἐπιτυχόν να κυριεύσωσι καὶ μίαν Λεύκαν ἣτις εἶχε πλησιάσει πολὺ , καὶ κατακόψαντες τοὺς ἐν αὐτῇ 40 τούρκους ἦλθον ἐνταῦθα μὲ τὸ ἴδιον πλοῖόν των . ἐν ἐνὶ λόγῳ , ἡ μεγαλοψυχία τῶν Ψαρραίων ἐστάθη ἀπερίγραπτος , διότι ἐν ᾧ τὰ φάσγανα τῶν αὐτῶν δρῶν κατεπλήρωσαν . τὰ ἐχθρικά στήθη , τὰ τρομπόνια ριπτόμενα ἀπὸ ὡς Ψαρριανὰς Ἀμαθόνας ἐστελνον εἰς τὸν Ἄδην πλῆθος δραπετευόντων ἐχθρῶν .

Τὰς αὐτὰς εἰδήσεις ἔχομεν καὶ ἐκ Πόρου ἐξ ἐνὸς γραμματος πρὸς τοὺς Ἰδραῖους ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἐφλόγιον τὸν πατριετικὸν ζῆλον καὶ ἡμῶν καὶ τῶν συναδελφῶν μας Ἰδραίων καὶ ἀπεφασίσσαμεν νὰ τρέξωμεν ἀμέσως πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀγαπητῶν μας Ψαρραίων ὅθεν ἐξέπλευσαν ἡδὴ ἀπὸ Ἰδραν 14 πολεμικὰ πλοῖα καὶ 6 ἠφέστια , ἐστείλλαμεν καὶ ἡμεῖς πάραυτα μίαν γολέταν διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κατὰ τὴν Κάσσον πλοῖα μας διὰ νὰ τραβίξῃ εὐθὺς πρὸς τὰ Ψάρρα , τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ οἱ Κύριοι Ἰδραῖοι ἡμεῖς προσέτι ἐφοδιάσαμεν ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν δύναμιν καὶ ἐννέα πλοῖα Ψαρραῖα , πέντε πυροβολικὰ , καὶ ἄλλα τόσα ἠφέστια καὶ ἀναχωροῦν ὅλα ταῦτα σήμερον καταγινόμεθα ἐκτὸς τούτου νὰ ἐτοιμάσωμεν καὶ ἄλλα πλοῖα διάφορα . μένομεν δὲ μὲ πλῆρες σέβας .

Πέτρας τῆ 25 Ἰουλίου 1824 .

Περιέμενα νὰ λάβω σωστὴν πληροφορίαν , καὶ τότε νὰ σοὶ γράψω τὸ τραγικὸν ἐνταυτῶν καὶ ἠρωικὸν ἔργον τῶν Ψαρραίων ἡδὴ δὲ ἀπὸ Βεβαίας εἰδήσεις ἐμάθομεν τὰ ἐξῆς . Τῆ εἰ-

ποινή πρώτη Ἰωνίᾳ περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡ-
 λίου ἔκαμαν οἱ ἔχθροὶ ἀπόβασιν εἰς Ψάρρα, με-
 τριακόσια περίωπ πλοῖα, δέκα ἕως δώδεκα χι-
 λιάραις στρατεύματα ἢ ἀπόβασις ἔγινεν εἰς διά-
 φθρα μέρη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν ἀλλάχθθεν
 τὰ εἰσχωρήσαν. εἰμὴ ἀπὸ ἐν κανονοστάσιον πρὸς
 τὸ μέρος τῆς Χιῆ καὶ Μιτυλήνης, ὅθεν, διὰ
 τὸ ἀπόκημνον τοῦ τόπου, δὲν ἠλαπίζετο ἀπό-
 κησις· οἱ ἔχθροὶ ὄντες Γκέκηδες καὶ Ἀλβανοὶ,
 ἔπασον μὲ μεγάλην λύσσαν καὶ μανίαν, καὶ
 μετὰ γενναϊοτάτην ἀντίστασιν τῶν ἐκεῖσε εὐ-
 θεθέντων Ἑλλήνων ἐπροχώρησαν, σφαγόντες
 πολλοὶ καὶ σφάζαντες τοὺς ἀνδρείους ἐκεῖσε πο-
 λεμήσαντας· ἔπειτα διηρέθησαν εἰς δύο,
 καὶ οἱ μὲν ἐπροχώρησαν πρὸς τὰ ἄλλα κανονο-
 στάσια, οἱ δὲ πρὸς τὴν χώραν· οἱ πρῶτοι εὐ-
 ρον γενναίαν ἀντίστασιν, μάλιστα εἰς ἐν κανο-
 νοστάσιον τρεῖς ὥρῃσαν οἱ ἔχθροὶ ἐναντίον τῶν
 Ἑλλήνων, καὶ τρεῖς ἀπεκρούσθησαν, εἰς τὴν
 τετάρτην διπλασιάσαντες τὰς δυνάμεις των,
 καὶ γενόμενοι ἕως δύο χιλιάδες, ὤρμησαν μὲ
 ἀπελαπίσαν, καὶ ἐμύσησαν εἰς τὸ κανονοστάσιον, ὅπου
 κατεκόπτοντο μετὰ σπαθία, τότε ἕνας γενναῖος Ψάρ-
 ριανὸς ἔβαλε φωτιάκις τὴν ἀποθήκην τῶν πολεμι-
 φοδῶν καὶ ἀναποδογύριθεν ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος,
 ὅπου συνετάθησαν ὀδοόκηκτα ἦρωες μετὰ δύο χιλ.
 περίωπ ἔχθρων· ἡ δευτέρα κολώνα ἔφθασεν
 εἰς τὴν χώραν, ὅπου ἔγενετο πόλεμος φρικτὸς
 καὶ ἀπαραδειγματίστου· ἐκεῖ εὐρέθησαν
 πολλοὶ Ψάρριανοὶ καὶ μὴ ἐντόπιοι Ἕλληνες, οἱ ὅ-
 ποιοὶ ὤρμησαν ὡς λέοντες μαινόμενοι, καὶ κα-
 τέσφαζαν πλῆθος ἔχθρων. Εἰς ταύτην τὴν ἀκ-
 μὴν ἔφῃ, ὅτι τὸ ἔθνος μας σώζει ἐκεῖνον τὸν
 ἡρωϊσμόν, ὅστις ὑπερύψωνε τοὺς Σπαρτιάτας
 ὑπεράνω πάντων τῶν ἄλλων ἐθνῶν· πόλλαι γυ-
 ναίκες ἀφ' οὗ ἐφόνευσαν πολλοὺς ἔχθρους ἐφονεύ-
 θησαν τυνηλλήως διὰ τὰ μὴν ὑποπέσασθαι
 εἰς τὰς χεῖρας τῶν βροχάζων· πολλοὶ γοιεῖς
 ἔσφαξαν τὰ τέκνα, καὶ τὰς γυναῖκας των καὶ
 ὤρμησαν νὰ ἐκδικηθῶσι τὸ αἷμα των ἀπὸ τοὺς
 ἔχθρους· ἕνας καπιτάνος Σικλαβοῦνος Ράδος ὀ-
 νομαζόμενος, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ Ἄρειος πάγος
 εἰς Εὐγεῖων ὑπερσπιστὴν τοῦ Κ. Βάσις, ἀφ'
 οὗ αὐτέστη γενναῖος ὡρεῖ ἰκάνην, καὶ ἔσκό-

τωσε πολλοὺς πυροβολῶν, εὐρήμη μετὰ το σπα-
 θὲ εἰς τὸ χέρι, κατέσφαξεν πλῆθος ἔχθρων, καὶ
 ἐπέσρεψεν αἱματολύττος διασώσας καὶ πολλὰς
 γυναῖκοσπαῖδα εἰς τὸ μικρὸν φρούριον τὸ ἐκεῖ ἐδ-
 ρισκόμενον· οἱ ἔχθροὶ ἐκυρτίσαν τὸ ἡμισυ μέ-
 ρος τῆς χώρας, καὶ τὸ δυνατώτερον ἔμεινεν εἰς
 τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Τῆ εἰκοστῇ δευτέρᾳ ἕνας σφοδρὸς ἀνεμὶς
 ἀπεμάκρυνεν ὀλίγον τὰ καράβια, καὶ οἱ ἔχ-
 θροὶ φοβηθέντες, μήπως τοὺς ἀφήσῃ, εὐ-
 γηκαν μερικὸ ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ εὐθὺς οἱ
 Ἕλληνες ὀρμήσαντες εἰς τοὺς ἐναπολειφθέντας,
 κατέσφαξαν ἕως ἑξακοσίους, καὶ ἐλευθέρωσαν
 ὅσα γυναικόσπαῖδα εἶχον αἰχμαλωτίσει οἱ ἔχ-
 θροὶ, καὶ ὅλην τὴν ἀρπαγείσαν περισίαν τῶν
 οἰκιῶν. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς συμπλοκάς λέ-
 γων νὰ ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τὰς πεντε χιλιάδας
 ἔχθρων, ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ἀκόμη δὲν εἶναι
 γνωστὸν πόσοι. σήμερον δὲ μᾶς βεβαιῶσιν, ὅ-
 τι τὰ πρὸ ἡμερῶν σταλέντα διὰ τὴν Κάστον κα-
 ράβια, ἀφ' οὗ ἐλευθέρωσαν ἐκείνην τὴν νῆσον,
 εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγένετο ἐπίσης γενναῖα καὶ ἡ-
 ρωϊκὴ ἀντίστασις παρὰ τῶν Κοσιῶν, ἐπί-
 στρεψάν εἰς Ψάρρα, καὶ ἀσχῆσαν τὸν πόλεμον·
 χθὲς ἔφθασαν καὶ τὰ ἄλλα τὰ καράβια ἀκεῖ,
 καὶ συμπόσονται τῶρα ἕως ὀδοόκηκτα κομάτια,
 καὶ ἐλπίζομεν ἕως αὐριοῦ νὰ μᾶς ἔλθῃ ἡ
 εἰρήσις, ὅτι ἐτελείωσαν καὶ αἱ δώδεκα χιλι-
 ἀδες ἢ δεκαπέντε, ὡς λέγον, τῶν ἔχθρων,
 ἐπειδὴ ἀδικόσως φονεύθη οἱ ἐδικοίμας, καὶ
 ἔτρεξαν ἀπὸ ὅλας τὰς περίξ νήσους εἰς βοήθει-
 αν. Ταύτῃ τῇ ὥρᾳ μνημόνομεν, ὅτι ἐνικήθη
 ὁ ἔχθρικός στόλος, καὶ μετὰ τὴν συντριβὴν
 τριῶν πλοίων ἀπεδιώχθη, καὶ ὅσοι ἔμειναν ἐ-
 πάνω τοῦρκοι, δὲν γλυτώνει κανεῖς βέβαια.
 καράβια Ἑλληνικὸν δὲν ἔχῃ καίνα, ἐν ᾗ
 ἐχάθησαν τρία τέσσαρα μεγάλα ἔχθρικά, καὶ
 πολλὰ μικρὰ τῶρα διακηρύττεται λητανεῖα(α).

Οἱ νησιῶται ἔδειξαν μεγάλην προθυμίαν εἰς
 βοήθειαν τῶν συναδελφῶντων, καὶ κατέβησαν
 μεγάλας ποσότητας εἰς ἐξυγυγὴν τῆς
 θαλασσίᾳ δυνάμεως, καὶ ἡ Διοίκησις εἰργ-

(α) Ὑγίειν ἀξίς τρεπὸς καὶ ἐταῦθα τοιαύτη.

ρχσε μὲ μεγάλην δραστηριότητα· ἐπρόβα-
 λαν οἱ ὑδροσπελζιστὰς νὰ τοὺς σταλῶσι στρατεύ-
 ματα, ἐπιτιθῆ ἔσθάζοντες ὅλα των τὰ καθά-
 ρεια, εὐκαιρῶν τὰς νήσους των. τὸ Ἐκτελε-
 στικὸν ἐπρόβαλε τρεῖς τὸν Ὀδυσσεὰ νὰ ἐκ-
 στρατεύσῃ καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπήκυσεν, ἀλ-
 λ' εὐγῆκεν εἰς τοὺς καφρατέδες, καὶ ἐκοινο-
 λογοῦσε τόσα ὥστε ἤμποροῦσε νὰ διεγείρῃ εἰς
 ἀποστασίαν τὸν λαόν· τὸ ἐναντίον ἔκαμεν
 ὁ Νικήτας, ὅστις ἔγραψεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ
 Ἐκτελεστικόν, καὶ ὑπῆγεν αὐτόκλητος εἰς
 Σπείζαις μὲ τετρακοσίους στρατιώτας εἰς βο-
 ῆθειαν· αὐτὰ σὰς τὰ γράφω διὰ νὰ δημοσι-
 ευθοῦν. Ἐν ἀνεκδοτὸν ἀκόμη διὰ τὰ ψαρῖα.
 ἕνας καπετὰν Καλημέρης ψαρῖανὸς μὲ μερι-
 κούς ἄλλης ἕως δέκα δώδεκα κατέφυγον μετὰ
 τὸν πόλεμον εἰς μίαν σπηλιὰν εἰς τὸ ἀκροθα-
 λάσιον· ἐκεῖ ἔφθασεν ἕν ἐχθρικὸν πλοῖον, ἔ-
 χον σαράντα τούρκους μέσα τὴν ἰδίαν στιγμὴν
 ἐξερωτύθησαν ὡς δράκοντες οἱ γενναῖοι, κυρι-
 εύσας τὸ πλοῖον καὶ φονεύσας ὅλους τοὺς ἐχ-
 θροὺς -- ἕως ἐδῶ, καὶ πηγαίνω εἰς τὴν λιτανεί-
 αν.

Ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν λιτανείαν ἐπανα-
 λαμβάνω, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαθε πρόνοιαν
 μεγάλην διὰ τὰς εἰς Ἰθάκην καὶ Σπείζες κα-
 ταφυγούσας οικογενεῖας τῶν Ψαρῖανῶν, καὶ αἱ
 μὲν γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά ἔμειναν, οἱ δὲ ἄν-
 δρες ἐπέστρεψαν εἰς Ψαρῖα μὲ περισσότερον ἐν-
 θουσιασμὸν ἀπὸ τὸ πρῶτον, μάλιστα χθὲς ἔγρα-
 φον εἰς τὸ Βουλευτικόν, ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκη-
 σις ἄς λάβῃ φροντίδα περὶ τῶν γυναικῶν καὶ
 τῶν τέκνων μας, καὶ ἡμεῖς πηγαίνομεν νὰ ἀπο-
 θάνωμεν μετὰ τούτων εἶναι καὶ ὁ Γενναῖος Κα-
 λῆρης, ὅστις πηγαίνει μὲ ἀπόφασιν, ἢ νὰ καύ-
 σῃ τὸν Πασιὰ ἢ νὰ καῖ. Φίλε! περισσότερον
 ζῆν ἤμπορῶ νὰ ἐκταυθῶ, ἐν συντόμῳ ὅμως σοὶ
 γράφω, ὅτι εἶναι παιδαριώδη τὰ περὶ Σπαρτι-
 ατῶν θυλλοῦμένα συγκεινόμενα μὲ τὴν ἀπαρα-
 δεγμάτιστον καρτεροψυχίαν τῶν Ψαρῖανῶν ἄν-
 δρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν, τὰ ὅποια αὐ-
 τόπται μάστιγες μᾶς ἐβεβαίωσαν, ἐν οἷς καὶ
 ὁ Νικολαΐδης, ὅστις ἦτον πέρυσι εἰς τὸ Ἐκτελε-
 στικόν, ὁ ἀνεπίδὸς τοῦ Λεβιδῆ. Σπεύδω νὰ

τοῦ Ἀμαλῆμ!

σὰς προφθάσω διὰ νὰ μὴ μάθῃτε ἀλλαχόθεν τὰ
 συμβεβηκότα, καὶ τὰ νομίζετε δευνὰ καὶ λυ-
 πηθῆτε.

Ἐκ Ναυπλίου τῆ 26 Ἰουίου. 1824.

Τὸ ἀθάνατον τῶν ἀρειτόλμων Ψαρῖανῶν νέον
 κατόρθωμα, ὑπευθυμίζον γενικῶς πρὸς πάντας
 τοὺς φίλους ὁμογενεῖς μας τοὺς διαφόρους των
 ἀξιωματημονεύτης τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν εἶδος θριάμ-
 θος, μέλλει βεβαίως νὰ ἐξάψῃ πλειότερον τὴν
 ἀμίμητον εὐτολμίαν ὅλων, πεπειθότες ὅτι οὔτοι
 μόνον, ὡς ἘΛΛΗΝΕΣ! δύνανται νὰ διαπρέ-
 ψωσιν οὕτω πῶς, διότι οὔτοι μόνον καὶ ἠτύχη-
 σαν ἵνα ἔχωσι διὰ προγόνους αὐτῶν, ΗΡΩΑΣ!

Μεγαλοκάδοιο ἄνδρες Ψαρῖαῖοι! σεῖς, τῶν
 ἐποίων τὸ ἐνδοξον ὄνομα διέδωκε μέχρι τῆς σή-
 μερον (ἐξαιρέτως πῶς) τὸν τρέμον ἐπταυτῶ καὶ
 τὴν φρίκην καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ὑπὸ τοῦ
 Ἰουάνου κατακρατημένης εἰσέτι γῆς, καθ' ὅλος
 τοὺς πολυαριθμους στόλους αὐτοῦ· σεῖς ἔπρεπε διὰ
 τοῦ ἀπτοῦτη φρονήματός σας, νὰ φέρετε σήμερον
 εἰς ἐκπληξιν καὶ τὰ πλήρη τῶν πολεμικότερων τη
 στρατιῶν: ὡς θαλασσίους ἀκαταμαχητῶν μόνον·
 σὰς ἐδόξαζον μέχρι τοῦδε ἡ ἘΛΛΑΣ τε καὶ ἡ
 ΕΤΡΩΠΗ! ὡς ἀνικήτης καὶ κατὰ ξηρὰν ἥρω-
 ας ἄς σὰς θαυμάσωσι σήμερον, ἡ ΠΑΤΡΙΣ
 καὶ ὁ ΚΟΣΜΟΣ!

Ἀκαταγώνιστοι Ψαρῖαῖοι! ἡ λαμπρότης τῶν
 πολυειδῶν ἄλλων σας, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τὴν
 παραμικρὰν ἐκλειψιν εἰς ἐκεῖνα τῶν κατὰ και-
 ροὺς λοιπῶν σας ὁμογενῶν· εἰς ἐκεῖνα τῶν καὶ
 σήμερον συνδοξασθέντων μὲ ΣΑΣ εὐσταθεστά-
 των ἀνδρῶν Κασίων· εἰς ἐκεῖνα τῶν καὶ νῦν συν-
 τελεσάντων ὑπὲρ τῆς δόξης ΣΑΣ δακτυλοδει-
 κτωμένων Ἰθακίων καὶ Πετρωτῶν· χωρὶς, λέγο-
 μεν, ν' ἀμαυρῶσσι παντελῶς τὴν δόξαν καὶ
 τῶν λοιπῶν ὑπὲρ τῆς γλυκυτάτης Ἑλλάδος
 ἐγερθέντων μέχρι τῆς ὥρας διαφόρων τροπαί-
 ων ὑπὸ τῶν ἀγαπητῶν τέκνων αὐτῆς, εὐ-
 φραίνωσι μάλιστα τὴν πολυσεβαστον ταύτην
 Μητέρα μας, διανοημένην ὅτι μόνον καὶ μό-
 νον ἀπὸ τὴν συνέχειαν τῶν ὁμοίων καὶ παρομοί-
 ων θριάμβων (τὸς ὁποῖους προάγει ἡ κοινὴ ὁ-
 μολογία εἰς τὸ εἶναι) θέλει δυναθῆναι ἡ ἀπελευθερω-
 θῆ μεθ' ἡμῶν καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς δυσφήμης δουλείας

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 55

Ἡμερήσια ταλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖω ὀφείλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῆτος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 5 Ἰουλίω 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἐπίσημα ἐπιτελής ἐκ Ναυπλ .

(22 Ἰανίω)

... ,, Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἀπὸ Ἀλεξάν-
,, δρειαν διὰ ἡμέρα· 23 ὁ Κύριος Πέτρος Ζόμπ-
,, λος , ὅστις μᾶς διηγείται ὅτι ὁ ἐκεῖσε Ἀλ-
,, γλικὸς Πρῶτος ἔδωκε διαταγὴν πρὸς ὅλους
,, τοὺς εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ Ἀγγλικῶνικὰς
,, σημαίας ἔχοντα πλοῖα τὸ νὰ μὴ δεχθῆ κα-
,, νεῖς καὶ ἄλλοι παρὰ τοῦ Μείμēt-Αλλῆ-Πασᾶ, καὶ
,, εἰσηκούσθη ἑναυλώθησαν λοιπὸν μόνον τὰ
,, ἐκεῖσε εὐγεθῆτα πενήντα περίπου Ἀν-
,, στριακὰ πρὸς 500—1000 τάλληρα τὸν κα-
,, θέκαστον μῆνα ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ με-
,, ταφέρωσιν ὀκτὼ σχεδὸν χιλιάδας στρατιω-
,, τῶν (οἵτινες μόλις τοῦτο δὲν εἶχον εἰσε-
,, τι καταβῆ εἰς Ἀλεξάνδρειαν), τετρακο-
,, σίως ἵππων καὶ διάφορα πολέμω καὶ στό-
,, ματος ἐφόδια . Τὸ ἀξιολογότερον ὅμως εἶ-
,, ναι ὅτι ὁ Μείμēt Ἀλλῆ ἔκαμε δυὸ ἐπι-
,, σὴς δυσκόλους προτάσεις πρὸς τὸν Σουλτᾶ-
,, νον τε . ἢ μὲν, τὸ νὰ μὴν ἀξιώσῃ ταύτην
,, τὴν φεραν ὡς στόλαρχον τὸν χωλὸν (Το-
,, πᾶλ—Πασᾶν), ὡς ἐχθρόν τε ὄντα προ-
,, στωπικόν, καὶ μὴ δυνάμενος διὰ τοῦτο νὰ
,, τὸν ἐμπιστευθῆ . ἢ δὲ, τὸ νὰ προσδιορί-
,, σῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς Ἀρχηγὸν πληρεξούσιον τῆς
,, κατὰ Θεσσαλίαν καὶ ἑξῆς ἐκστρατείας .
,, ἐπιτερίμενε λοιπὸν τὴν ἀπόκρισιν ἀπέφρασιν
,, ἔχων σταθερὰν διὰ νὰ μὴ κινηθῆ παντάπα-
,, σιν ἂν ἤθελεν ἀκούσῃ τὸ ἔχι, τὸ ὅτι οὐδὲν
,, ἴσως δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ ἀπίθανα .

ν Δέκα ὀκτὼ πλοῖα ἀπὸ Πέλλας καὶ 12

,, ἐξ ὕδρας ἔκπευσαν ἤδη διὰ Κάσσον, ἢτι,
,, δὲν ἔπαθε τὴν ὁποῖαν τὸ κατ' ἀρχὰς διε-
,, φήμισαν ζημίαν . ἕτερα εἰκοσὶ πλοῖα ὑ-
,, δρᾶϊκὰ ὑπήγον κατ' αὐτὰς εἰς Ψαρὰ διὰ νὰ
,, ἐνοθῶσι μὲν ἐκεῖνα καὶ τῆς νήσῃ ταύτης, πρὸς
,, καταδρομὴν τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου, σχε-
,, διον ἔχοντα τὸ νὰ συνέλθωσιν ὅλα εἰς ἑ-
,, ὅταν ἤθελεν ἐξέλθῃ καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου .

Ἐπεσαν ἑσχάτως εἰς χεῖρας μας δύο ἐπι-
στολαί, αἱ ὁποῖαι ἀγκαλὰ ἀναφέρονται εἰς
μῖαν περίστασιν, ἣτις πρέπει εἰς τὸ εἶδος νὰ
λησμονηθῆ, δι' ὅλη, εἶναι ὅμως ἀξίαι τῆς
περιεργείας τοῦ δημοσίου, διὰ τὰ γνωρίσματα
καρκτηῖρα καὶ τὰ φρονήματα τινῶν ἀφ' ὅσων
διεκριθῆσαν εἰς τὴν προλαβούσαν πάλιν μετα-
ξὺ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἀνομίας . |

Εὐγενέστατε Ἀδελφε Κύριε Ἰωάννη Νοταρᾶ ,

Εὐρισκόμενος ἀπὸ προχθὲς ἐδῶ εἰς Βυτίαν
τὴν νυκτὴν ἀπόψε ἐπληροφόρηθην τὸν ἐρχομὸν
Σας εἰς Λεβίδι, καὶ ὅτι σκοπεύετε νὰ ἐλθῆ-
τε μὲ τοὺς στρατιώτας Σας ἐδῶ εἰς Βυτίαν,
τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐπίστευσα, ὡς ἂν ὅπου, οὔτε
δυσχερῆ ἔχετε ἐδῶ, οὔτε δρόμος σας εἶναι ν' ἀπε-
ράσετε, μάλιστα ἡμεῖς προλαβόντως ἀν-
ταμώθημεν μετὰ τοῦ Κυρίου Ζαῖμη, καὶ ὁμι-
λήσαμεν τὰ περὶ συμβιβασμοῦ, καὶ ἀκολού-
θως ἐπῆγεν ὁ ἀδελφός μου κύρ Ἀναγνώστης εἰς
Τρίκορφα διὰ νὰ ξαναμιλήσωσιν . Ἡ εὐγενεία σας
νὰ κάμνετε μὲ τέτοιαις τρόποις, τὰ κινήματά
σας δὲν μὲ φαίνεται ποτὲ νὰ γένῃ συμβίβα-

μὸς τῶν πραγμάτων ἢ ὅλα ταῦτα Σᾶς λέγω ἀδελφικῶς, καὶ ἐν ειλικρινείᾳ, ὅτι, ἂν ἔχῃς ἓνα τέτοιον σκοπὸν νὰ τὸν μεταβάλῃς, καὶ νὰ μὴν ἀκολοθήσῃ, τὸν ἐδῶ ἐρχομὸν σε, ἔχει ὁμως καὶ εἶται προσταγμένος ἀπὸ τὴν Βαλὴν Σας διὰ νὰ ἔλθῃς εἶσαι νοικοκύρης ἰ-ξευρε ὁμως, ὅτι δὲ νὰ κτυπηθῶμεν, καὶ δὲ νὰ κτυπηθῶμεν πολλὰ ἀρχεῖα, καὶ διὰ τὸ ἀθῶον αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν, ὅ-ποῦ δὲ νὰ χυθῇ, ἄς δώσῃ ἀπολογίαν ὁ αἴτιος. περιμένω ἀδελφικῶν μοι ἀποκρισὶν σε, καὶ μένω.

1824 Μαῖο 20 Βυτινα. ὁ ἀδελφός σε
Κανέλος Διοικητικῆς.

Ἀπεκρίσις τοῦ Στρατηγοῦ Π. Νοταρᾶ.

Εὐγενέστατε Κύρ Κανέλο,

Ἐπαυτῶν εἰς τὴν εὐγενικὴν σας γραφὴν, σκεπὲ σήμερον, ἐν ᾧ ἐσηκώθη ἔλαβον διὰ τοῦ περὶ σας, σὲ λέγω, ὅτι διατεταγμένος ἀπὸ τὴν Ὑπερτάτην, καὶ Σεβαστὴν Διοίκησιν τοῦ ἔθνους ἔφθασα χθὲς ἐδῶ, ἔτοιμος νὰ ἀκολοθήσω, ὅπως ἐπομένως διαταχθῶ ἀπὸ Αὐτὴν, τῆς ὁποίας μόνης ὀφείλω νὰ ἐκπληρῶ τὰς διαταγὰς. ὅθεν περιττὴ ἦτον ἡ γραφικὴ Σας παραγγελία· διότι δὲν με ποιοεὶ διόλου· βιάζομαι δὲ νὰ σὲ εἶπω, ὅτι τοῦλοιποῦ ἐπιθυμῶ νὰ λαμβάνω γραμματὰ σας εἰδποικητικὰ μόνης τῆς ὑγίας σας, καὶ μένω.

1824 τῆ 20 Μαῖο ὁ ἀδελφός σε
ἀπὸ Λεβιδι. Ἰωάννης Νοταρᾶς.

Ἄδύνατον εἶναι μ' ὄλον τοῦτο νὰ κρατήσω-μεν τὸν δίκαιον ἐνθουσιασμὸν μας ἀναγινέσκοντες τὰς εὐσταθεῖς καὶ εὐστίχους ἐκφράσεις τοῦ ἀ-ληθοῦς Πατριώτη Κυρίου Ἰωάννη Νοταρᾶ, ἀ-ξίας τῷ ὄντι ἐνὸς ἀγαθοῦ πολίτη ὅστις ἀπέρ-χεται ἵνα ἐκπληρῶσῃ τὰς ὑψηλὰς τῆς Σεβασ-τῆς Διοικήσεώς τε διαταγὰς ἢ ἐπίσημος οἰ-κογένεια τῶν Νοταραίων ἐδειξε κατὰ ταύτην τὴν περιστάσιν ὅτι ἐξαιρέτως πῶς ἐφλογίζετο ἀπὸ τὸ ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῆς δικαιοσύνης εὐγενὲς αἶσθημα· καὶ πάντες ἦδη ὡσάντως γινώσκουσιν ὅτι ὁ ἀξιοσέβαστος Κύριος Πανούτζος Νοταρᾶς

ἀνεώχῃς ἐπεφόσφερεν εἰς τὰς ἐπιειρούσας ἀνάγ-κας τῆς Διοικήσεως ὅλας τοὺς θησαυροὺς τῶ σχεδὸν!

Ὅταν χθὲς ἐκοινοποιήσαμεν μὲ τὴν ἑκτακ-τόν μας ἑφημερίδα ὅλα ὅσα διέτρεξεν διὰ τὴν λαμπρὰν νύκτιν τῶν συναδελφῶν μας Ψαρ-ραίων, ἀναφέραμεν ἐνταυτῷ ὡς εἰς σχολίου τὸ ὅτι κ' ἐνταῦθα ἔγεινεν ἡ πρέπῃσα λιτανεῖα. Ἴδῃ ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ προσθέσωμεν ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐστάθη ἡμέρα ἀπεριγρύπτῃ ὀγαλλιάσεως ἐξουρέτως διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Δαυτικῆς Ἑλλάδος. Ὁ-λοιπὴ ἡ προσυχὴ ἦτο χθὲς προσηλωμένη εἰς τὸ μεγαλόσυλον τῆς ἀξιωμασιότητος μάχης τῶν 4 Ἰουλίου 1822 κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ γενναῖοι ψυχοὶ φιλέλληνες πολεμήσαντες εἰς ΠΕΤΑ μὲ ἀνδρείου ἥρωϊκῆν, ἔπρασαν δύματα γινόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῇ τῇ Ἑλ-λάδι, καὶ ἐνίκησαν νικηθέντες· τὸ μνημόσυνον τοῦτο, ἐλκυόν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν καλῶν Πατριωτῶν, ἐ-θίαζεν ἐνταυτῷ τοῦτες νὰ στοχάζονται τὸ πό-σον εἶναι πάντοτε θαυματουργὸς τῆς ἐλευθερίας ὁ ἔρως, καὶ πόσον ἐδόξασεν οὗτος εἰς τὴν ἄνω μάχην τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἐλευθερόφρονας ὅταν ἀντεπαρετάχθησαν ἐναντίον τῶν πολυαριθμῶν πλὴν δολοφρεπῶν ὅπως διόλου βαρβάρων.

Ἐν ᾧ λοιπὸν τὰ πνεύματα ἦσαν οὕτωςως προδιατεθειμένα ὑπὲρ τοῦ ἥρωϊσμοῦ, καθεὶς εὐκόλως δύναται νὰ συμπεράνῃ ὁποία ζωηρὰ ἐν τύπῳ εἶναι εἰς αὐτὰ ὅταν, κατὰ τὴν ἰδί-αν (χθὲς) ἡμέραν, ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ ἡ χαρμόσυνος εἰδησις τοῦ θριάμβου τῶν τῶν ὁμο-γενῶν μας Ψαρραίων. Οἱ ἐνθουσιάσθησαν εἰς τρόπων. ὥστε καὶ ἐνόμισαν ἑαυτοὺς διὰ πάν-τοτε ἐλευθέρως ἀπὸ τοῦ Ἰνδιάνου τὴν παρθεσίαν· κανεῖς δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ὑπάρχῃσι πλέον βάρβαροι Τούρκοι εἰς τὸ τερσῶν τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος· πάντες ἐξέλαβον ὅτι ἀπέβησαν ἦδη καὶ ἀνεξάρτητοι. καὶ πάντες μὲ μίαν καὶ τὴν αὐ-τὴν καὶ φωνὴν καὶ καρδίαν ἔτρεξαν σωρηδὸν (καὶ χωρὶς νὰ περιμένωσι ῥητὴν διὰ τοῦτο διαταγὴν) εἰς τοῦ Παντοκράτορος τοὺς ναοὺς διὰ

καὶ δοξολογήσασιν τὸν αὐτὸν Οὐρανίου Πατέρα, τὸν ὁποῖον ἐν γένει οἱ Ἕλληνες θεωροῦν ὡς ΜΟΝΟΝ καθαρὸν προστάτην τῶν ἀπ' οὐοῦ εἶδον ἤδη ὅτι οἱ Δυνατοὶ τῆς γῆς ἔδειξαν πλήρη ἀδιαφορίαν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τούτου τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, μᾶλλον ὅτι καὶ ἡ ἔνωσις ἐκείνων ἐλάσεν ὡς βᾶσιν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὸν χριστιανισμόν.

Ἡ Λιτανεία ἔγειυεν ἐπομένως μεγαλοπρεπεστάτη, καὶ καθόλην τὴν ἀσπαιτημίην παράταξεν· οἱ κάτοικοι ἔλοι ἦσαν εἰς κίνησιν, καὶ εἰς ἔκστασιν, καὶ εἰς εὐθυμίαν· ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ἦτον ἠλωμένος ὡς ἐν Θοιάμβῳ· καὶ τὰ φρούρια ὅλα ἐπεμψαν διαδοχικῶς τῆς ἐπισήμη νίκης τὸ μήνυμα πρὸς τοὺς ἐν Πάτρῳ γειτυάζοντας τούρκους διὰ τοῦ βομβήματος 41 κανονίων.

Ἐγνωρίσατε τέλος πάντων, ὦ φίλοι Ἕλληνες, ποῖον εἶν' ἐκεῖνο τὸ ἀγαθοποιῶν αἴτιον τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἐδόξασε καὶ ταύτην τὴν φορὰν τὸ ὄνομά σας καὶ τὴν γῆν τῆς γεννησεώς σας· ἴδετε καὶ νῦν ἰδίους ὀφθαλμοῖς ὅτι μόνη ἡ ὁμολογία ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ νὰ καταβάλλῃ τὰς μεγαλλητέρας δυσκολίας καὶ νὰ στεφανώσῃ μετὰ τὴν νίκην τὰς κεφαλὰς σας. Ἡ ἐσωτερικὴ ὁμόνοια τῶν Κασίων καὶ τῶν Παρβαίων ἐστάθη σήμερον τὸ πρωταίτιον τῆς καταπτροφῆς τῶν κατ' αὐτῶν ἐλθόντων βαρβάρων· καὶ ἡ ἀδελφικὴ προσέτι ἀγάπη τὴν ὁποῖαν οἱ ἴδιοι εἶχον μετὰ τοὺς λοιπούς τῶν ἔξωθεν ὁμογενεῖς, ἐστάθη κάλιν τὸ συναίτιον τῆς ἐντελοῦς ἀσφαλείας τῶν νήσων τῶν. Μακρὰν πλέον ἀπὸ ἡμᾶς καὶ αἱ ἐπιτίτιοι καὶ αἱ γενικαὶ διαιρέσεις, αἵτινες μᾶς ὑστέρησαν καὶ τοσοῦτων μερῶν τῆς ἐπικρατείας μας, καὶ τοῦ καρποῦ ἐναντῶ τοσοῦτων προλαβόντων ἀξιολόγων πολέμων. Ὅταν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν μετὰ τοιαύτην εὐνολίαν τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακῶν, διατὶ δισταγμὸς καὶ χρονοτριβὴ;

Μεσολ.) Ἀπὸ γραφῆν τοῦ Στρατηγοῦ Ράγκιν ἐξ Ἀγραβῶν, φθάσασαν τὴν παρελθούσαν νύκτα πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Σιλιχτὰρ-πόδας ἔφυγεν ἀπὸ Λάρισσαν μετὰ ὅλους τοὺς ὄσους εἶχεν Ἀλβανούς, καὶ διαβάς ἀπὸ Τούρναξον ἐλεηλά-

τησε καὶ ἕκαστον ἐπὶ μέρος τῆς δυστυχῆς ἐκείνης πόλεως, καὶ ἐπειτα διευθύνθη διὰ τοῦ τόπου τῆ. Ἀγνοοῦμεν τὰς αἰτίας τοῦ τούτου φροσίσματος τοῦ Σιλιχτὰρ ὡς πρὸς τοὺς Τερναβίτας. Ὁ Ἄγας οὗτος (ὡς ἐξεύρομεν) δὲν εἶδεν ἔκδοτος εἰς τοιαύτας ληστεικὰς πράξεις. Ἦν καὶ συμπεραίνομεν, ὅτι παρακινήθη εἰς τούτο ἀπὸ ἀπλῆν μόνον ἰδέαν τοῦ ὅτι τὸν ἐπαισσαν κατὰ τι οἱ Τερναβίται.

Ἀπὸ ἐπιστολᾶς ἀνδρῶν ἀξιολόγων πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ ἀπὸ Κομπότι εἰς Ἄρταν ἐλθόντες προλαβόντως τούρκοι, ἀνεχώρησαν ἤδη πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας καὶ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· ὅτι προσέτι ὁ Ὁμέρ-πασὰς εἰσάγει τροφὰς εἰς Ἰωάννινα ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ κλεισθῇ ἐνταῦθα φοβούμενος ἐπιβελῆν ὡς ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου.

Ἀπὸ ἕτερον γράμμα τοῦ Πεκὺρ-Τζογαδῆ (Διοικητοῦ τῆς Πρεβέζης), τὸ ὁποῖον ἔπεσε εἰς χεῖρας ἐνὸς ὁμογενοῦς μας, μαθητόμεν ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ διατηροῦν ἐν γένει ἄσπονδον μίσος κατὰ τῶν ἁσσαν τούρκων, καὶ ὅτι τούτο ἐσωτερεύεται καὶ μέχρι τοῦ ἐν Πατρατζικίῳ ἐχθρικοῦ σώματος τὸ ὁποῖον καταξοχιζέται ἀπὸ ἐσωτερικῆς παραχάς· ἐκτινωτὶ ἄλλων μάλιστα ἐμάθομεν ὅτι οἱ εὐρισκόμενοι εἰς Πατρατζικίον σύμμαχοι Ἀλβανοὶ ἀνεχώρησαν ἤδη πρὸς τοὺς τόπους ἰων. Ταῦτα ὅμως καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν πρέπει νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ προφυλατόμενοι πάντοτε νὰ ἔχωμεν εἰς ἐνθύμησιν τὸ τῆς κοινῆς παρομιίας, φοβᾶσθαι δὲν φοβᾶσαι, δὲν φοβᾶσαι φοβᾶσαι, .

Χθὲς ἀνεχώρησε διὰ Σάλωνα ὁ γενναῖος Στρατηγὸς Τζαβέλλας μετὰ ὅλους τοὺς ἐδῶ μέναντας ἀνδρείους Σωλιώτας· ἐπομένως δέλομεν ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ πλατύτερον.

Συνέχεια τῆς ἀπολογίας τοῦ Κ. Θ. Νέγγη

. . . . . οὕτω τὸ πρῶτον τῶν δύο Συμπερασμάτων τοῦ Κατηγόρου μετὰ περὶ τοῦ

Ἀντιδιοικητικοῦ Πνεύματος εἶναι, καθὼς βλέπω, ἔχει σαθρὸν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀνωρίστατον ἑδύνατο, ἂν ἤθελε, νὰ εἶπῃ, ὅτι εἰς τῶν δεινῶν τὴν Θεραπείαν δὲν ἐχρησίμευε Συνέλευσις, ἀλλ' ἐφημερίς, ἀλλ' ἐν πολιτικῶν Σύγγραμμα, ἀλλ' Ἱερικῆρυκες, ἢ ἄλλο τι, καὶ μὲ τούτο νὰ ζητήσῃ νὰ μὲ ἀποδείξῃ ἀπατήθητα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων τῆς Θεραπείας τῶν δεινῶν, ὅχι ὅμως Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἔχοντα. τὸ δὲ δεύτερον Συμπέρασμα τοῦ Κατηγοροῦ μὲ, ὅτι τὸ Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἀποδεικνύεται προφανέστατα ἐκ τοῦ ὅτι ἔπεται ἢ φαντάζομαι ὅτι “ Ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, ἢ εἶναι ἀναισθητοὶ εἰς τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, ἢ ἐβελοκακοῦσι καὶ δὲν συνέρχονται, διὰ νὰ τὰ Θεραπεύσωσιν, εἶναι, τολμῶ νὰ εἶπῶ, εἶναι ὀλίγον γελοῖον. Ὅχι ὅτι δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰν λαθὴν ἀπὸ μέρους μὲ εἰς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶχεν ἀναντιρρήτως ἐνδείξεις, τί ἐκ τούτου; ὅς τις φρονεῖ αὐτοὺς ὅλους καὶ ἄλλως ἀκόμη πολλοὺς τοιοῦτους, Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἔχει; ἀπ' ἐναντίας, ἂν τοῦτο ὑποτιθῇ, ἀναγκαιοτέρα καθίσταται ἢ κακίζομένη Συνέλευσις. ἀλλ' ἄς ἐφρόντιζον μόνον νὰ συνέλθωσιν εἰς Συνέλευσιν, λέγει ὁ Κατηγοροῦ μὲ. εἰς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ εἶπῶ ἴτι, καθὼς κατὰ τὸ αὐτὸ προσκληθέντες συνήλθον, ἀπαρallάκτως καὶ τώρα, καὶ καθὼς τότε εὐχαριστήθησαν οἱ προσκληθέντες καὶ οἱ λαοὶ, ἀπαρallάκτως καὶ τώρα δὲν δυσαρεστοῦνται. τὸ δεύτερον τέλος συμπέρασμα τοῦ Κατηγοροῦ μὲ ἔχει πολὴ χειροτέραν τὴν τύχην τοῦ πρώτου. ἄς συμπεράνω δὲ καὶ ἐγὼ ἕνα τι, ὅτι δηλαδὴ ὁ Κατηγοροῦ μὲ, ἀντὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁμιλίας μὲ νὰ μὲ φαντασθῇ Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἔχοντα, ἔβαλε σκοπὸν πρῶτα καὶ ἀρχὴν νὰ μὲ προσέβῃ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, καὶ ἔπειτα ἐζήτησε νὰ τὸ ἀποδείξῃ δι' αὐτῆς τῆς ὁμιλίας μὲ, καὶ εἶδε μὲν, εἶδε πολλὰ καθαρά, ὅτι ἐκείθεν λαθὴν δὲν ἐβίβει. μὴν ἔχων ὅμως ἀπὸ κενῆ ἀλλο τῆς Πολιτικῆς μὲ

διαγωγῆς εἰς ἐλευθέρην τὴν Ἑλλάδα νὰ τὸ πορισθῇ, ἢ ναγκάσθῃ νὰ συμπεράνῃ ὅσα ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁμιλίας, καὶ ἀπέτυχε, καθὼς ἀπιτυγαῦνοι συνήθως εἰς τοὺς συμπερασμοὺς τῶν οἱ τὰ ψευδῆ ζητοῦντες ὡς ἀληθῆ νὰ ἀποδείξωσιν. ἐγὼ ἀνθρώπε, Ἀντιδιοικητικὸν νὰ ἔχω πνεῦμα; κοιμῶσιν τὰ πάθησιν μίαν στιγμὴν, ἂν εἶναι δυνατόν, διὰ νὰ αἰσθανθῆς τὸ ἀσυμβίβαστον, ἢ ἄς τὰ κοιμῶσιν οἱ παρὰ τῶν ὁποίων εἶται ἴσως διορισμένοι νὰ παρακοίης συνειδήσιν, διὰ νὰ παύσωσιν οὕτως ἐκδιδόντες Σοι τοιαύτης φύσεως διαταγὰς. Προσκληαίεται ἀκόμη ὁ Κατηγοροῦ μὲ ὅτι ἐπεσοπάθησα καὶ δὲν ἐσοπάθησεν ἴσως αὐτὸς· εἰς τοῦτο ἄς γελάσῃ ὅς τις νὰ κλαύσῃ δὲν ἔχει ὄρεξιν, ἐνθυμούμενος τὸ “ Οὐδὲν ἀκυνδιότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπιον! ὅσον περὶ τῆς Κενόδοξίας μὲ, ἂν ὁ Κατηγοροῦ μὲ ἔγραψεν ὑβρίζων, ἐγὼ ἄς μὴν ἀπαντήσω περιουτολογῶν. τὴν δὲ Συνέλευσιν τοῦ Μεσολογγίου δὲν ἀνέφερον εἰς τὴν ὁμιλίαν μὲ ἐπειδὴ οὐδ' ἐνθυμήθην, καὶ δὲν ἐνθυμήθην ἐπειδὴ καμμία ἀνάγκη δὲν ἐκέντησεν εἰς τοῦτο τὴν μνήμην μὲ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καὶ τοῦτο τόσον δὲν εἶναι ἀδίκημα, ὅσον μόνον ἢ ΔΟΛΙΟΤΗΣ ἑδύνατο δολιότητα νὰ μετονομάσῃ τὴν κατὰ τοῦτο σιωπὴν. Περὶ τῆς πρὸς τοὺς λαοὺς δημοσιεύσεως τῶν διατρεχόντων εἶπον καὶ λέγω, ὅτι δραστηριώτερον μέσον καὶ εἰδικώτερον ἱατρικὸν Θεραπείας τῶν εἰς ἡμᾶς διατρεχόντων δεινῶν δὲν γνωρίζω ἀπὸ αὐτῆν, ἀρκεῖ ἢ δημοσιεύσεις νὰ εἶναι εἰλικρινῆς, καὶ ὅχι δολία, νὰ κοινοποιῶνται τ' ἀληθῆ αἰτία τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν καὶ πάσης καταχρήσεως, καὶ ὅχι ὑπὸ τὸ ἴσημον πρόσχημα τοῦ Πατριωτισμοῦ νὰ εὐχαριστῶνται πάθη βάνουσα, καὶ μὲ τρόπον εὐγενῆ, ὡσθ' ὁ ἀναγνώστης, ὃν Δέλη νὰ ὑβρίξῃ τὸν κατηγορούμενον ἀνθρώπον, νὰ ὠφελῆται δ' ἢ Κοινωνία, καὶ ὅχι ὁ φάρων νὰ κινή μὲ τὸ ἄσημον τῶν λέξεων τὴν ἀναγκασίαν τοῦ τιμῆ ἀναγνώστη καὶ νὰ διαταρακτεται ἢ τοῦ Κοινῆ ἡσυχία, καὶ μάλιστα ἢ **ἨΘΙΚΗ**, τὸ πάντων ἀναγκαιοτάτων.

Ἡ συνέχεια ἀκολοθεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 56

Τιμή ἡμετέρας τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέας
κατὰ τρημηναίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὸ πλεῖον ἀρέλη τοῖς κλειστοῖς.

Φραγκλῖνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 9 Ἰουλίου 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Διάφορα τυχτικά γράμματα εὐθυνώμενα
ἀπὸ Πρεσβύτης δι' Ἀλεξάνδρειαν κατεσχέθησαν
κατ' αὐτάς, καὶ ἐκ τούτων πληροφορούμεθα ὅτι
ὁ Ὅμηρ Πασᾶ ἀπὸ Ἰωάννινα γράφει πρὸς τὸν
Μεχμέτ-ἀλή-πασάν, τὰ ἀκλόβητα.

„ Παρὰ τῆς ὑψηλῆς Πόρτας ἤμην διορισμέ-
„ νως νὰ ἐκστρατεύω κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ
„ τὰς διαταγὰς τοῦ Ῥούμελη βαλεσῆ Δερβῆς
„ πασᾶ, καὶ ἀπέρασά εἰς Μπεράτι διὰ νὰ
„ στρατολογήσω (α· ἐκεῖ μ' ἐφθασαν νέαι
„ προσταγῆ (β·, τατέτσι ν' ἀκλιθήσω ὅπως
„ ἤθελε μὲ διορίσῃ ὁ Δερβῆς πασᾶς, καὶ οὕτω
„ ἡ ὑψηλότης τὴ ἐνέκρινε τὸ ἐξῆς σχέδιον·
„ προχωροῦντος τοῦ ἰδίου εἰς Ἀλαμάναν με σκο-
„ πὸν τοῦ νὰ διορίσῃ ἐν μέσῳ τοῦ στρατεύ-
„ ματός τε κατὰ τῆς Εὐρύπης, καὶ μὲ τὸ ἐ-
„ πάλειπον νὰ εἰσβάλλῃ ὁ ἴδιος εἰς Σάλωνα
„ καὶ Λοιδορίκι, νὰ προχωρήσῃ καὶ ἐγὼ διὰ
„ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ νὰ ἐνταμοθώμην εἰς τὴν
„ Ναύπακτον· ἐν τούτοις τρέφομεν τὴν με-
„ γαλλητέραν ἐλπίδα εἰς τὸν ἐρχομὸν τῆς ὑ-
„ ψηλότητος τοῦ φιλιτάτου σας Ντιζδε καὶ Μούρα
„ Βαλεσῆ (γ·) καὶ ἀρχιναύαρχα, καὶ τότε θέλο
„ μεν τυνευνοθῆναι κατὰ πάντα μετὰ τοῦ ἰδίου διὰ
„ νὰ εὐδοκιάσῃται εἰς τὰ σχεδιάσματ' . „

[α.] Ἐνῷ ἐξέφραμεν ὅτι ὑπῆρχεν εἰς Μπεράτι διὰ ν'
ἀναβύβῃ τὴν ἐκστρατείαν.

[β.] Τοιαύτην νέαν προσταγὴν μὲ μυρίους τρόπους ἐ-
προσπάθησε νὰ τὴν λάβῃ.

[γ.] Περιεργείας ἄξιον εἶναι ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Μεχμέτ-ἀλή

Θραμβεύσασα ἤδη ἡ Ἑλλὰς καὶ ὅλας τοὺς
λόγους ἐναντίον τοῦ τυράννου μὲν διὰ τῶν τέκ-
νων τῆς, ἐναντίον τῶν ἀντιπατριωτῶν δὲ διὰ
τῆς Διοικήσεώς τῆς, ἐφάνεροντε νῦν διὰ τῶν
τροπαικίων τῆς τούτων ὅτι καὶ ὡς ἔθνη, καὶ ὡς
Διοικήσεις ἀξιοῦται τῆς μεγαλλητέρας ὑπολή-
ψεως, ἀξιοῦται τῆς τιμῆς τοῦ ὅτι σήμερον ἐμ-
ψυχώνει ὅλα τὰ ἔξοχα ἐνθυμήματα ὅσα εἰσὶ
προσκκολλημένα εἰς τὸ ἴδιον εὐαφὸς τῆς, καὶ
ὅτι, τέλος, ἤρξασα ἵνα συγκαταβῆται με-
τοὺς πεπολισμένους τῆς Εὐρώπης λαοῦ.

Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδωκεν ἀληθ-
θῶς τὸ παραδειγμα τοῦ τί δύναται νὰ ἐ-
πιχειρήσῃ καὶ νὰ κατορθώσῃ ἑ-
νας λαὸς ὅταν θέλῃ καὶ ὅταν ἐ-
γείρηται ὀλόκληρος κατὰ τῆς ἑυ-
ραυνίδος, διότι καὶ ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ
Ὀλλανδία καὶ αἱ δύο Ἀμερικαὶ μᾶς ἐδωσαν
ἤδη προλαβόντως τοιαύτας σταθερότητας καὶ
ἀσφάλειας ἐνδείξεις· σοχαζόμεθα μὲν ὅτι
ἦεν ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆ· πρὸς τὴν Ἑλλὰς
μικρὸν δὲν ἦλθε ποτὲ εἰς ἀνάγκην τοῦ νὰ θυσιά-
σῃ τὰς γυναϊκάς τε καὶ τὰ τέκνα τε (α), ἠγώ-
μιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπὲρ τῆς
διατηρήσεως τῶν χριστιανικῶν του εἰτολῶν,

πασᾶ διορίζεται παρ' τοῦ Σουλτάνου του δικαίτης τῆς
Ντιζδε καὶ τῆς Μούρας, ἐκστρατῆ, ἐνῷ ἡ μὲν Ντιζδε
κεῖται πρὸς τὰ ὄρια τῆς Ἀφρικῆς, ἡ δὲ Πελοπόννησος
δὲν εἶναι εἰς χεῖρα τοῦ Σουλτάνου καὶ κεῖται εἰς τὰ ἄ-
κρον τῆς Εὐρώπης.

(α) Οἱ ἐλευθερόφρονες Ἕλληνες ἐφράσαν τῷτο καὶ
εἰς Ὀλυμπον, καὶ εἰς Νιδουσαν, καὶ εἰς Σούλη, καὶ
εἰς Ψαρᾶ.

τας οποιας σήμερα σέβονται. ὡς πρώτας ἀρχὰς· εἰς κανὲν ἄλλο ἔθος, λέγομεν, δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ τὸ νὰ καταβάλλῃ ἓνα τοσοῦτον κίβδηλον τύραννον ὅποιος εἶν' ὁ Σηλιγὸς (α)· καὶ ἄλλο ἔθος δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ τὸ νὰ στερηθῇ τῶν φιλάτρων τι, τοῦ δευτέρου τι, ἵνα οὕτως εἴπομεν, ἑαυτοῦ, μόνου καὶ μόνου διὰ τὸν ζήσῃ ἀνθρωπίνως, με φρονήματα πατριωτικά, καὶ τὰ διαμείνῃ, τέλος εἰς τὴν χάριν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐνίκησε! τὸ λοιπὸν, ἡ Ἑλλάς· ἡλευθερώθη! διὰ τοῦ σμικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρειωτη, ἡ Ἑλλάς. Μόνην τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐπτόησε μέχρι τέλους τῶν πρηνομιῶν ὁ σύνδεσμος. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἐτιμήθημεν· ἡμεῖς αὐτοὶ ἔδοξάσθημεν. Καὶ ποτὲ καὶ, δὲν θέλομεν λησμονήσῃ τῶν Φιλελλήνων πῆ· ἄνω Γερμανίας τῆς. Ελβετίας καὶ τῆς Ἀγγλίας τὴν μεγίστην φιλανθρωπίαν· πάντες οὗτοι ὅμως ἦλθον ὡς μερικοὶ· τὸ μερικὸν καὶ ἰσομικὸν αἰσθημα ὠδήγησε μεταξὺ ἡμῶν τούτων· ἐνῶ αἱ κραταιαὶ Διοικήσεις τῶν παραίτησαν κλονιζομένην ἐπάνω τοῦ χείλους τῆς ἀσῶσι τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα, τὸ τερπνὸν τοῦτο εὐδαφὸς ὅθεν ἐπήγασαν αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστήμαι· οὐχί! δὲν θέλει λησμονήσῃ ποτὲ ἡ Ἑλλάς καὶ ἐκείνης, καὶ ταύτας.

Αἱ ἡμέραι τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνας ἀνεκαινίσθησαν (β)· οἱ Νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ τοῦ Λυκούργου καὶ Σόλωνος ἀνέλαβον τὸ ἀρχαῖον τῶν κίλλος (γ)· τὰ διδασκαλεῖα καὶ τὰ Λύκεια ἤρξαντο νὰ ῥυθμιζῶν τὸν μερικὸν τῶν πολι-

(α) Εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, μάλιστα εἰς Αὐστρίαν, διασέζουσι μέχρι τῆς σήμερον κάδονας τινας (καμπάναι) λεγόμενους ἰδίω. οἱ κῶδονες διὰ τοῦς Τούρκους· καὶ τοὺς ὀποίους κρούουσι κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν· λείβανον ἀθλιότητος, ἱκανῶς εἰσέτι ὑπενθυμίζον τὸν ἴδιον εἶν' ἡ διασπείρει κάλαμ ποτὲ ρίζον αἱ τῶν μουσουλμάνων ἄρβυ!

(β) Ἐνίκησαν ἐνδύξως εἰς Πελοπόννησον, Ἀκράτα, Μ.σολύγγιον, Μιτυλήνην, Χίον, Τένεδον καὶ Ψαρῶν.

(γ) Ἐχομεν τὸ Πόλιτευμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Κριτήρια.

τῶν βίον (α)· καὶ ταῦτα πάντα παρήγαγεν· ἀναγεννωμένη Ἑλλάς μόνη, καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν Κραταιῶν ἄνευ. Ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτὴν ἀναγεννᾶται ἡ Ἑλλάς.

Ἐγκωμιάζοντες δ' οὕτως ἡμᾶς αὐτοὺς, ἄς διανοούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐξ ὑψῆς πρόνοιαν χρεοστοῦμεν τὸ πᾶν· ὅτι εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν τὰς δοξολογίας μας, διότι αὐτὴ ἔσωσεν ἡμᾶς, ὅτε παρημελήθημεν ὑπὸ πάντων τῶν Δυνατῶν.

Τῆς ἐλευθερίας τὸ δένδρον πετιζεται ἐκ τῶν αἱμάτων ἡμῶν· ἐξ αὐτῶν καὶ καπνίζουσι μέχρι τοῦδε οἱ ναοὶ μας καὶ τὰ ἑλισσασθῆναι μας· ἀλλ' ἡ Ἑλλάς εἶν' ἐλευθερά· εἶν' ἐλευθερά, καὶ χριστιανική, καὶ αὐτόνομος.

Ἴδιω τίς ἡ σημερινὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις· ἐλεύθερος ἀποθῶς ὁ λαὸς τῆς ἡδῆ, ὠμομοσεν ὁμόνοιαν, καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς καθεστῶτας Νόμους.

Πανταχόθεν πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ εἰς Ψαρῶν ἀποθῶντες ἔχθροί, ἄφισαν ἡδῆ τὰ κῶλα ἐπάνω τῆς αὐτῆς νήσου ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσειν κα νενός, καὶ ὅτι οἱ ἀνδρείοι αὐτόχθονες, βοηθούμενοι καὶ παρ' ἄλλων γενναιοδύχων ὁμογενῶν μας οἵτινες ἔδραμον σωτηρῶν, ἐθιαίμαβενσαν πληρέστατα κατὰ τῶν βαρβάρων οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ παρενοχλήσῃ αὐτοὺς. Κανεῖς ἡδῆ δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀμφιβάλλῃ ποσὸς πίστην ἐντύπωσιν θέλει προξενήσῃ εἰς τοὺς κατὰ Σάλασσαν καὶ Ξηρὰν ἔχθρούς μας ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ τῶν Ψαρῶν καὶ τῆς Κάσῃ· ὅτι ὅλοι ἐν γένει θέλῃν κατατρομάξῃν, καὶ ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε θέλει τολμήσῃ ὁ ὑπερήφανος στόλο· τῶν βαρβάρων διὰ τὸν νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν καμμιᾶς ἄλλης νήσῃ τῆς Εὐκρατείας μας· ἐπειδὴ δὲ προσέτι τὸ πλείτερον μέρος τῆς δυνάμεως ἦτις ἐχάθη εἰς Ψαρῶν ἦτον Ἀλβανοὶ καὶ Ἀλβανοὶ ἐκ τῶν περιφημοτέρων κατὰ τὴν πολεμικὴν γύμνασιν, εἶναι βεβαίον ὅτι

(α) Ἐχομεν τῆς ἀλληλοδιδικτικῆς τῆς Σχολῆν εἰς Ἀθήνας, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῶν μαθηματικῶν καὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης τὸ Γυμνάσιον εἰς τὴν πόλιν Μισολογγίου.

οί συναδελφοί τούτων θέλουν ἔχειν μόρια πα-
ράσιονα κατὰ τοῦ Καπιτὰν πασάτων καὶ τῶν
Ἀσιατῶν τοῦρκων γενικῶς, ὅτι τάχα αὐτοὶ ἐ-
πιτήδες ἄρισαν τοὺς συμπολιταστῶν ἐπάνω
εἰς τὴν νῆσον καὶ ἀφανίσθησαν ποῖος δύναται
να καταπεισθῇ εὐκόλως τὸν μικρὸν ὄχλον τῶν
τουρκῶν ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἓνας Ντοναν-
μὰς ὀλοκληρὸς συγκείμενος ἀπὸ 300 πλοῖα
ἐφυγαδείθη ὑπὸ ὀλίγων Ἑλληνικῶν; κανεῖς
βέβαια ὅθεν αἰνεῖται διαίρεσις μεταξὺ Ἀλ-
βανῶν καὶ Ἀσιατῶν τουρκῶν ἄς λεγίζονται ὡς
ἀφρευκταὶ παρ' ἡμῶν.

Χθὲς ἐλάβομεν τὴν εἶδησιν ὅτι ὁ Ρού-
μελης Βαλεσῆς (Δερβὺς Πασάς), ἐπὶ κε-
φαλῆς περίσῃ δεκαπέντε χιλιάδων τουρκῶν.
ἐπιστρατεύσας ἤδη ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ μέ-
ρους λεγομένου τῆς Γρασιῆς τὸ χάνι (κατὰ
τὴν ἐπαρχίαν Σαλώνη), καὶ ὅτι οἱ ἡμέτεροι
ἐπεμφαν ἀμέσως τὰς οἰκογενεῖας τῶν εἰς Πε-
λοπόννησον καὶ αὐτοὶ κατέλαβον τὰς ἀναγκαί-
ας θέσεις ἑτοιμοὶ ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς προ-
όδους τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ εἶδησις αὕτη, ἀντὶ νὰ
σμικρύνῃ τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν ἀνικῆτων Ἑλ-
λήνων καὶ ἰδίως τῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος),
πρέπει μάλιστα νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτοὺς περισ-
σότερον, ἐνθυμούμενοι ὅτι δις ἐθριάμβευσαν
μέχρι τοῦδε εἰς παρομοίας περιπτώσεις καὶ πλέον
κρισίμως μάλιστα καὶ ὅς εἶναι βέβαιοι ὅτι
ἢ ἐξ ὕψους Δύναμις ἣτις ἐματαιώσεν ἤδη ὀλο-
τελῶς τὰ φονικά σχέδια τῶν Ὁμέρ πασάδων
καὶ Χερσιτ πασάδων, καὶ Σκόνδρα πασάδων,
καὶ χθὲς ἀκόμη) τῶν Γοπὶλ πασάδων, ἢ αὐτῇ
καὶ ταύτῃ τὴν φρονὴν θέλει δοξάσει ἐξάσπαντος
τῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων τὰ ὄπλα.

Συνέχεια τῆς ὀπσιλογίας τοῦ Κυρίου
Θ. Νέγρη.

Κατηγοροῦμαι καὶ περὶ τῶν περίσῃ διατρε-
ξάντων εἰς Τριπολιτζᾶν, ὅτι ἠνώθην μετὰ
Ἀντιδιοικητικὸν Σύστημα, ἀεχρηγὸς τοῦ ὅ-
ποιοῦ ἦτον ὁ Κολοκοτρένης, ὅτι εἶπον, ἔ-
γραψα ὅσα στασιαστικὰ ἠδυνήθη, καὶ ὅτι

κατεγυμῆται εἰς μόρφωσιν ἐπαγορθωτι-
κῆς Διοικήσεως. ταῦτα κατηγοροῦ-
μαι ἄς ἴδωμεν τώρα: τὸ Ὀλιγαρχικὸν Κόμ-
μα (α), ἀπὸ τῶ ὁποῖον τόσα καὶ τόσα τε-
τραετία πάσχουμεν, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀκόμη
χῦται πολῦτιμον αἶμα ἀθῶν Ἑλλήνων, κατ'
ἀγνοίαν ἀλληλοφθορῶμενων, καὶ ἔχει νὰ χύσῃ
ἀκόμη πολὺ, τὸ ὁποῖον ἐνισχύει τὸν ἀσθενῆ
Σουλτάνον, καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τῶν δάδεκα τε-
λενταίων μηνῶν τὸ διάστημα ἀπέκρινεν ἀπὸ τῆν
ἐπικρατείαν μας τὴν Κρήτην, τὴν Εὐβοίαν,
τὰ Τρίκερη, ὅτι εἴχομεν εἰς τὸν Βῆλον, τὸ
ὁποῖον μᾶ ἐζημίωσε τὸ λοιπὸν ἡμῶν τῶν
χωριῶν τῆς Βοιωτίας, μᾶ ἐζημίωσεν ὑπὲρ
τὰς ὄγδοήκοντα ἰσως χιλιάδας κατοικῶν ἀποθα-
νόντων ἀπὸ ἀπορίας τῶν πρὸς τὸ ζῆν, εἰς
ἐμφυλίης μάχας ἀτίμως πεσόντων, καὶ ἀπὸ
τὸν ἐχθρὸν ἐν οὐ δέοντι ζωγραφηθέντων κατὰ μέσην
μᾶς ἐζημίωσε τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα τῆς Πε-
λοποννήσου, καὶ εἶναι φόβος μὴ μᾶς ζημιώσῃ
καὶ τὸν πολῦτιμον Νόμον τῆς Ἐπιδαύρου, αὐ-
τὸ τὸ ὀλιγαρχικὸν Κόμμα προεσχεδίασε τὸν
σφετερισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως περίσῃ
ὅταν δὲ ἐμελλε νὰ γίνωσιν αἰ νεαὶ ἐκλογαὶ ἀπὸ
τοὺς Παραστάτας τῶν λαῶν κατὰ τοὺς Νό-
μον ὑπ' Ἀρ. 17 ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ οἱ πληρεξούσιοι
τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀπε-
μακρύνθησαν κατὰ τὸ δίκαιον ἀπὸ τὴν περὶ ἐκ-
λογῶν Συνέλευσιν τῶν Παραστατῶν. μερικοὶ
τοῦ Κόμματος, χωρὶς νὰ ἔχουν οὔτε Παραστα-
τικὸν οὔτε πληρεξουσιότητος ἔγγραφα. ὤρμη-
σαν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Νομίμων Παραστα-
τῶν τοῦ ἔθνους, ἐδημηγόρησαν, μερικοὶ ὅσως
ἄνθρωποι, καὶ ἐκεῖ ἐναντιωθέντες οἱ Παραστά-
ται τῆς Κρήτης, μετὰ δεσποτικὴν ἀπεβλήθη.

(α) Ζητῶ συγγνώμην, ἂν ἀναγκασμένος ἐντείνω-
μαι εἰς μεριμώτερα πράγματα. εἶμαι, τὸ θλέσει
καθένας, εἶμαι εἰς ἀναπόδραστον ἀνάγκην, καὶ μ'
ἴδον τούτο συντέμνω ὅσον δύναμαι τὴν μερικολογίαν
καὶ μετὰ ζήμιαν μου οἱ οὐ Κόμματος τούτου ἔχουν ση-
μαστικὰς ἐνδουλεύσεις πρὸς τὴν Πατρίδα, ἔχουν καὶ προ-
τερῆ ατ. εἶναι καθ' ὅλα τὰλλα ἀξιόσεβαστοι εἰδὼς
ὅ ὀλιγαρχικοὶ, συμβίζοντες ἰσως, ὅτι διὰ τῆς ὀλιγαρχίας
ἐνισχύει ἡ Πατρίς' δοξασία, τὴν ὁποῖαν ἄλλως πε-
ντ' χωρὶς νὰ παύσῃ τὸ εἶδος.

σαν καταφρόνησιν, καθὼς καὶ οἱ τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπαρχιῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ Νησιῶται πολλοὶ οὐδ' εἰσηγγύθησαν ὁμιλήσαντες, καὶ ὑγὼ μὲλη ἐκεῖνοι τῆς Διοικήσεως ἐξελήθησαν, καὶ τὰς ἄλλας ἐκλογὰς ὅπως ἤθελον ἔκαμαν, κακομεταχειρισθέντες καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς πίστιν ἐνὸς τῶν ἐπισημοτέρων Πατριωτῶν. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ ἡ Συνέλευσις ἐγένετο εἰς τὸν Κῆπον μὲν, μακρόθεν ἐθεώρουν τὰ γινόμενα. Ποῖος Ἕλλην ἠδύνατο νὰ μὴ φρεῖξῃ, ποῖος ἄνθρωπος, ὅπως οὖν γνωρίζον τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, νὰ μὴν προμαντεύσῃ τὰ διατρέχοντα δεινὰ, καὶ ποῖος Πατριότης νὰ μὴ σχεδιάσῃ εὐθὺς κατὰ χρέος νὰ κτυπήσῃ τὴν ἀλέθειαν ταύτην Παρανομίαν, ἐμποδίζον τὴν ρίζωσιν τοιοῦτα ἀνελευθέρου Συνστήματος! οἱ Νησιῶται πρῶτοι δὲ ἐπίτηδες Πληρεξουσίων ἐκτύπησαν μέρος τῆς Παρανομίας καὶ ἐπέτυχον, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἐγὼ εἶπον καὶ συνηγόρησα ὅσον ἠδυνήθη. εὐθὺς ἔπειτα διάφοροι Στρατηγοί, ἄλλοι στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ τῶν Πρωτίστων Πολιτικῶν ἐκτύπησαν ἄλλα μέρη τῆς Παρανομίας, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἐγὼ εἶπον καὶ συνηγόρησα ὅσον ἠδυνήθη, καὶ ὅχι ἐν τῷ κρυπτῷ, κατὰ τὴν ἐπιπολλὰ βίβασιν ἀκόμη εἰς ἡμᾶς Πολιτικῶν τῶν δούλων, ἀλλὰ παρρησιᾷ προφανερῶς, πρὸς διαφόρους ἐπισημοὺς πολίτας· μὴν ἐπιτυγχάνοντες δ' ἐκεῖνοι, ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσωσι, καὶ ἐγὼ ἤθελον μὲν νὰ μείνω, πολλοὶ ὅμως, καὶ μάλιστα ὁ Σεβαστὸς Πατριότης Κ. Ἀ. Φωτύλλας καὶ ὁ ἐμφανεστάτος Στρατηγὸς Κολιόπουλος μὲ κατέπεισαν καὶ συναπεχώρησα· ἀπέβην δ' ἀναχωρήσαντες, ἐκήρυξαν τοὺς ἀνομήσαντας "Ἀρπαγὰς τῶν Δημοσίων Δικαιωμάτων, καὶ Κλεψτὰς τῆς ἐθνικῆς Παρακαταθήκης τῶν Νόμων", διέταξαν τὰ τοῦ πολέμου, ἐπαρκαίνησαν τὸ ἔθνος εἰς στρατιωτικὴν, καὶ διελυθῆσαν ἐτοιμαζόμενοι εἰς ἐκστρατείας κατὰ τῶν Τούρκων· ἐγὼ δὲν ἔκαμε χρεῖα οὔτε καὶ νὰ ὑπογράψω τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἀλλὰ μετέβην εἰς Ναύπλιον, ἐκεῖθεν Ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς Εὐβοίαν. Ἐπ α ν ο ρ θ ω τ ε κ ῆ ν Δ ι ο ἰ κ ῆ σ ι ν τ ω ρ α π ρ ῶ τ η ν φ ο ρ ᾶ ν ἀ κ ο ῦ ν, καὶ στο-

χάζομαι καὶ πῶς νὰ ἀπατιᾶται εἰς τοῦτο ὁ Κατήγορός μου, ἐπειδὴ οὐδ' ἀπλοῦς λόγος Ἐπαρχ. Διοικήσεως δὲν ἐνθυμούμαι με εἶναι ποτε ὁ Στρατ. Κολοκοτρώνης κἀνενα δὲν ἐγάλασεν, οὐδ' ἐδύνατο· δὲν ἦτον ἄσχηγός, ἦτον ἕνας τῶν ἐπτά ἡὸκτὼ στρατηγῶν, μᾶλλον σφρόμενος, ἢ σύρον τούς ἄλλους· καὶ ἂν ἐγένετο ἔπειτα ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐγένετο ἔπειδὴ ἠθέλησε νὰ γίνῃ, καὶ ἐπειδὴ τὸν ἔκαλαν ὅσοι ἠθέλησαν νὰ τὸν κάμω, καθὼς καὶ ἄλλος συγχρόνως ἠθέλησε νὰ γίνῃ Πρόεδρος καὶ ἄλλοι τὸν ἠθέλησαν καὶ ἐπολέμησε με ἄλλον κοινοβλαδέστατον Πόλεμον· ἐπίσης ἄσχετα καὶ τὰ δύο πρὸς τὰ προδιατρέξαντα γνωρίζονται ἅπὸ τοὺς μὴν ἀγνωστοὺς τὴν Πελοπόννησον· τὸ νὰ διορισθῇ ἄλλος ἀπ' ἐμοῦ γεν. γραμματεὺς εἰς τὸ Ἐκτ. Σῶμα δὲν ἦτον διόλου παράδοξον καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον μετὰ τὰ προειρημένα· τὸ ὀλιγαρχικὸν τοῦτο Κόμμα καὶ ἐγὼ εἶναι ὡσαν Δεσλέτι Οσμανικῆ καὶ ἔπαρχος ἡ ἀστυνόμος κατὰ τὸν Νόμον ὑπ' Ἀρ. 12. καὶ μῶλον τοῦτο ἡ Διοίκησις καὶ τότε εὐθὺς ἠδύνατο νὰ με διορίσῃ εἰς ὑπηρεσίον, καὶ ἔπειτα νὰ με διορίσῃ γεν. γραμματεῖα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καθὼς πολλοὶ τὸ ἐξέυον, καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως εἶναι ζῶντα καὶ τὸ ὁμολογοῦν βεβαιότατα· δὲν συγκατένευσα ὅμως μὴ δυνάμενος νὰ ὠφελήσω. (ἡ συνέχ. ἀκολ.)

Εἶδησις.

Παρακαλοῦνται οἱ Κύριοι Συνδρομηταὶ τῶν Ἐκ. Χρον. νὰ μὴ βραδύνωσι τὴν πληρωμὴν τῆς ἀρξαμένης ἡδὴ τριμηνίας διὰ νὰ μὴν μᾶς ἀκολιθῇ δυσκολία εἰς τὴν ἐκδόσιν των. Ἄς λάβωσιν προσέτι τὴν καλοσύνην καὶ ὅσοι ἐκ τῶν φιλογενῶν σκωποῦσι ἵνα γίνωσι συνδρομηταὶ τῆς σειρᾶς τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος νὰ μᾶς φανερώσωσιν εγκαίρως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, πρὸς κανονισμόν μας εἰς τὴν τύπωσιν τοῦ τῶν φύλλων ἀριθμοῦ. Οἱ ἐν Εὐρώπῃ δὲ ὡσαύτως νέου συνδρομηταὶ (Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες) τῆς αὐτῆς σειρᾶς θέλου διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἐν Λιβόρνω Κ. Κωνσταντῖνον Μουρογοδάτον, ὅστις θέλει ἐννοηθῆαι μετ' ἡμῶν.

ὁ Ἐκδ.

Πληροφορήματα μετὰ βεβαιότητος ταύτην τὴν στιγμὴν ὅτι τὸ κατὰ τὸν Σάλωνα στρατιῶθεν τοῦ Δερβῆς Πασᾶ, μὲν ᾤδωσαν εἰς τὸ τῆς Γραβιᾶς χεῖν διελθῆν ἄνακτῶ, αἰτᾶ ἐσωτερικῆς ἀρχικῆς· εἰς τὸ προσεχὲς δὲ φύλλον θέλει εἰληφθῆναι περὶ τοῦτου πλατιότερον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 57

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικά ἔξ προκληρωτέα
κατὰ τμηγνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω δρέλη τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 12 Ἰουλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ ἐπιστολῆς ὑποκειμένου ἀξιοπῆστη κληροφορούμεθα σήμερον ὅτι ὁ διαφημισθεὶς προχθὲς ἐρχομὸς τοῦ Ὁμερ Πασᾶ εἰς Ἄρτην μὲ ὀκτὼ χιλιάδας στρατεύματα δὲ ἀληθεύει, εἰμὴ μόνον ὅτι ὁ αὐτὸς Πατᾶς ἔβησεν ἡδὴ πῶντι εἰς τὸ ἀντικεῦ μέρος τῆς Ἄρτης καλούμενον Μαρᾶτη καὶ εἶναι συνοδευμένος μόνον ὑπὸ χιλίων στρατιωτῶν ὅτι προέτι ὁ ἀληθῆς τοῦ ἐρχομοῦ τε σκοπὸς δὲν εἶναι δι' ἐκστρατείας, ἀλλ' ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὑποστασιαίων τε καὶ μάλιστα πρὸς διάταξιν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας τῆς Ἄρτης, τῆς ὁποίας τὸ φερούμιον εἶχε προδιορίσει ὁ Σουλτάνος τε νὰ παραλαβῶσι οἱ Τζαμιδες καὶ αὐτὸς δὲν ὑπέκωσε.

Ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ γράμματος μανθάνομεν βεβαιωτικῶς ὅτι ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τοῦ φοροῦ Ἄρτης ἀνεφύη καὶ αὐτὰς δευτὴ πανώλη βλάπτουσα αἰσθαντικῶς τοὺς βαρβάρους, καὶ ὅτι (τὸ παραδοξότερον!) ἡ νόσος αὐτῆ ἤρξατο πρῶτον καὶ πρῶτον ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ Ἑλληνοκαταράτη Βαχρακιώτη, Φερῖσκα ἀμέσως τρεῖς ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐννέα ὁμοθρόνων τε, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ τυρῆνοι χροῖς ἀναβολῆς καιροῦ μετέφεραν καὶ ἐκλείσθη ἐνταυτῷ τοῦτον εἰς ἐν μονακτήριον (κειμένον πρὸς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως), καὶ χροῖν τῆ φιλία καὶ συμπαρίας ἦν εἶχον μετὰ τοῦ μιλισαίου τούτου κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμα, ἐλάμβανον τὴν φροντίδα νὰ τοῦ δύνωσι μακρόθεν ὡς εἰς ἓνα κίνα ἐν κοιμάτιν ἄσθη καθημέραν Ἡ ἐπιδημία αὕτη ἐμπόδιζε καὶ τὸν Ὁμερ Πασᾶν διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ἄρτην :

Ἀπὸ τὴν ἴδιαν γραφὴν ἐξάγομεν περιωλέον ὅτι καὶ ὁ Σκῶδρα Πασᾶ, δὲν ἐπεχειρίσθη εἰσέτι παραμικρὸν κίνημα ἀπυδύετον ἐκστρατείας ἐκ μέγους τε καὶ ὅτι, γελος, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κατὰ τὴν Ἀλβανίαν ἐξακολοθεῖ, καὶ μὲ πείσμα μάλιστα μεγαλλήτερον.

Περὶ ληψίς τῆς Ἀγωγῆς τοῦ Βεζύρη Γαλλῆσ-Πασᾶ, κοινοποιήθεισης τὴν 9 Ἀπριλίῃ 1824) πρὸς τὸν ἐξοχότατον Λόρδον Στρανχφόρ, διὰ μέσησ τοῦ Βρετανικοῦ Πρωτοδιδερχμῆνέως Κυρίου Βέρτε Πιζάνη

„Ὁ φίλος μας Πρέσβυς δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃ πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν ὅτι οἱ νόμοι τῆς Πατρίδος τε δὲν συγχωροῦν εἰς τὸ Καβινέτον τῆς Λόνδρας τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ Ἀγγλοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθῶσι τοὺς ἐν ἐπαναστάσει ὄντας Ἕλληνας, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ συναγωνίζωνται μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν Μωσουλμάνων πόλεμον, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ εἰς νὰ λέγῃ ὅτι ἡ Αὐλή τε δὲν ἔχει δύναμιν διὰ νὰ τιμωρήσῃ πράξεις τοσούτου φανερῶς ἀδικίας. Ἀνίσως ἄλλος κανένας ἤθελε μᾶς ἰναφέρῃ παρεμπίθως λόγους, ἡμεῖς ἠθέλαμεν βεβαίως ὑποθέσει ὅτι τὸ κάμνει διὰ νὰ δοκιμάσῃ μόνον ἂν ἐμεθα τόσον εὐκλόπιστοι γινώσκοντες ὅμως καλῶς τὴν πολυμίθειαν τοῦ φίλη μας Πρέσβου. λέγομεν ὅτι εἶναι ἀτοπώτατον τὸ νὰ εἴπω τίς ὅτι μιά διδύκησις (ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ ἂν ἦναι) καὶ ὁποῖοςδήποτε ἐσωτερικοῦ νόμου καὶ ἂν ἔχῃ)

δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἰδίους τῆς ὑπὸ-
 αὐτοῦ νὰ πολεμῶσιν ὅταν θέλῃ, καὶ
 ἀπὸ τοῦ νὰ διασπῶσιν τὰς ὁποίας ἢ Διοικήσεις
 τῶν ἔχει συνθηκᾶς μὲ μιαν ἄλλην δύναμιν. Οἱ
 ἐπιτόπιοι νόμοι τῆς Ἀγγλίας ἀπεβλέπουν
 μόνον τοῦτ' Ἀγγλῶν ὅθεν οἱ μερικοί νόμοι μιᾶς
 Διοικήσεως δὲν ἠμπερῶν ποτὲ νὰ δικαιολογή-
 σωσι τὸ ἀρχαῖον φερόμενον τῶν ὑπὸ κῶν μιᾶς
 δυνάμεως ὡς πρὸ ἄλλης δύναμιν . . . Ἄς ὑ-
 ποθέσωμεν (ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ!) ὅτι ἐν μέ-
 ρος τῶν ὑπὸ κῶν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἐ-
 παναστάτησε σήμερον κατὰ τοῦ Βασιλέως τῆ
 καὶ ὅτι οἱ ὑπὸ κῶν ἐνὸς ἄλλῃ Βασιλέως ὅστις
 ἔχει εἰρήνην καὶ μιλιαν μὲ τὴν Ἀγγλίαν, πα-
 ραδείγματ' ἕνεκα, ἐκείνοι τῆς ὑψηλῆς Πόρτας
 στέλλῃ δημοσίως εἰς τοὺς πρώτους βοηθίαν
 παντὸς εἶδους, καθὼς πολεμοφῶδια τροφᾶς
 χρήματα καὶ ἀξιωματικούς ἐν ρεγία ὄντα· εἰς
 τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, ἢ Ἀγγλία
 εἰς τοιαύτην περίστασιν ἤθελε τάχα γῆθ' ὡς
 ἀπολογίαν δικαίαν τὸ νὰ ἀκούσῃ ὅτι ἡ Πόρτα
 δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ προ-
 σέχῃ εἰς τὰς κακοπραξίας τῶν ὑπὸ κῶν τῆς,
 ἐπειδὴ οἱ ἐχθροὶ νόμοι δίδου εἰς ἕκαστον Μη-
 σθλμάνῃν τὸ δικαίον τοῦ νὰ πολεμῇ ὅσως δὲν
 εἶναι τῆς ἰσοσυνεχίας τῆς; Ποῦ δὲν ἤθελαν κα-
 ταντήσῃν τὰ ἔθνη ἀνίσως τοιαῦται ἀρχαὶ ἤθε-
 λον φανῶσι δεκταί; Ἡ γενικὴ εἰρήνη τὴν ὁ-
 ποίαν μεγάλως ἀγαπᾷ ἡ Ἀγγλία (ὡς μᾶς βε-
 βαιοῖ ὁ Πρ. σβος τῆς), δὲν ἤθελεν ἐζητηταί
 πλέον ἀπὸ τὴν ἀτφάλειαν τῶν συνθηκῶν οὔτε
 ἀπὸ τὸν προδικοισμὸν τοῦ δημοσίου δικαίω-
 ματος, ἀλλ' ἤθελε κέρματα ἀπὸ τὴν φαντα-
 σίαν καὶ ἀπὸ τὰ πάθη τῶν λαῶν . . . Καὶ
 ποία διοικήσις ἐσφραπέε νὰ νομίσῃ ὅτι ἐκπλή-
 ρωνε τὰ καθήκοντά τῆ· ὅταν, κατὰ τὸ φαινόμε-
 νον μόνον οὕτω φιλῇ μὲ τὴν γειτνιαζοσάν τῆς
 διοικήσιν ἤθελε λεγῆ πρὸς αὐτὴν „ Σὲ βεβαίω
 „ ὅτι εἶμαι φίλη σὲ εἰλικρινῆς, μὴν ἐκλάσῃς
 „ ὅμως ἐπὶ κακοῦ τὸ ἀν' ἤθελα συγχωρήσω εἰς
 „ τοὺς ὑπὸ κῶν μὴ διὰ νὰ ἔλθῃν νὰ σφάζῃν
 „ τοὺς ἰδικούσῃ „ ;

Μᾶς νομίζει τάχα τοσοῦτον ἀκρίτης ὁ φί-
 λος μᾶς Πρέσβυς ὅστις καὶ θέλει νὰ πιστεῦ-

σωμεν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν
 τοῦ νὰ ἐπαγορευθῇ ὡς πρέπει εἰς τὰς πράξεις
 τῶν ὑπὸ κῶν τῆς; εἶδαμεν ὅμως ὅτι ἡ Βρετανικὴ
 διοικήσις ἔχει αὐτὴν τὴν δύναμιν καὶ ἐσφραπέε
 μάλιστα νὰ τὴν βάλλῃ καὶ εἰς ἐνεργείαν ὅταν
 ἠθέλησεν ἵνα ἐμποδίσῃ τὰ ἀγγλικὰ πλοῖα
 ἀπὸ τοῦ νὰ μεταφέρῃν ὀλίγον οἶνον εἰς τοὺς
 δυστυχεῖς Ὀθωμανοὺς οἵτινες ἐφύλαττον τὰ
 φρούριά μᾶς καὶ ἀπὸ θησκον τῆς πείνας, ἐν
 ᾧ εἶχαν ὅλα τὰ δικαία νὰ προσμένουσι μᾶ-
 λιστα κῆποιαν βοήθειαν ἐκ μέρους εἰς παλαιῶν φί-
 λων. Τότε ἄρα ἐδείξε καθαρῶς ἡ Ἀγγλία
 ὅτι εἶχε πραγματικῶς τὴν τοιαύτην δύναμιν, καὶ
 ὁ ἐσφραπέε θάνατος ἀρκετῶν Μισθλμάνων τὸ
 μαρτυρεῖ κατὰ κακὴν τύχην σαφέστατα.
 Ἀνίσως λοιπὸν ἡμεῖς ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὴν
 Ἀγγλίαν, φανερόν εἶναι ὅτι ἔχομεν καὶ τὸ
 δικαίωμα τοῦ νὰ προτεινωμεν εἰς τὴν Αὐλήν τῆς
 Λύδρας τὸ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχωρήσῃ εἰς
 τοὺς ὑπὸ κῶν τῆς διὰ νὰ μᾶς πολεμοῦν πλέ-
 ον . . .

Κινοβαίνεται τοῦ φίλματος Πρέσβυος τὸ
 ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐκπληροῦμεν ὅσα μᾶς προβάλ-
 λει· ἔχει ὅμως δικαίον διὰ νὰ ἀπορῇ πλέον
 ἀφ' οὗ βλέπῃ ὅτι ἡ Αὐλή τῆ μᾶς ἔδωκε τὸ
 παράδειγμα μέχρι τοῦδε; Αὐτὸς μᾶς λέγει
 πάντοτε λόγους φιλικούς· πᾶν στοχάζεται
 ὅτι δὲν αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸ πῶσον προσ-
 παθοῦν οἱ τοῦ πατριωτᾶ τῆ νὰ μᾶς ἐλάψωσιν
 ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους; πῶς εἶναι λοιπὸν δυνα-
 τὸν νὰ συμβιβάσῃ τις τοὺς λόγους ἐκείνους μὲ
 τὰς πράξεις αὐτῶν; ἐπὶ ἀληθείας, τίποτε
 δὲν καταλαμβάνομεν ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀντιφά-
 ρεις . . . Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα τέλος πάντων
 ζητεῖ ὅ,τι ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, καὶ ὅ,τι
 ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ ἀρνη-
 θῇ, ζητεῖ δηλαδὴ ὅτι εἰς τοὺς Ἀγγλῶν νὰ
 ἀπηγορευθῇ τὸ νὰ φέρωνται ἐχθρικός ἐναν-
 τίων τῶν Μισθλμάνων, εἴτε αὐτοπροσώπως
 εἴτε ἐμπροσθέντες χρήματα καὶ πολεμοφῶδια
 (ὡς συμβαίνει δημοσίως καὶ ἀσυστόλως),
 εἴτε τέλος ὑφαίνοντες τὰς ἐναντίον τῶν συμ-
 φερόντων τῆς ὑψηλῆς Πόρτας μηχανηρίας
 τῶν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἰωνικῆς Διοικήσεως. Φανε-

ψηλοῦ χαρακτήρος τῷ εξαπατῶν ἐκείνην; τὸ κραταιότερον Κράτος τῆς Ἀγγλίας ἐφωθῆθη τάχα ἢ φροβήσεται τὴν ἀσθενεστάτην τερικίην Δεσποτίαν, καὶ διὰ τοῦτο φέρεται ὑποούλωσ προσ ταύτην, ὡς αὐτὴ τὸ ὀνηροπολεῖται; διατί δὲν ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς της ἡ Πόρτα νὰ εἶδῃ, ὅτι ὅλαι ὁμοῦ αἱ τῆς Εὐρώπης Διοικήσεις ἤθελον πολλοὺν αὐτὴν κάμνησαι πρῶται ἐκείνας τὰς παρατηρήσεις των καὶ τὰς ἀγωγὰς τῶν ἐπὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγγλίας ἄεσπευά, ἐπειὸ ὅτι ἡ συνδρομὴ τῶν ἰδιαιτέρων φιλελευθέρων καὶ φιλανθρωπῶν καὶ Φιλελλήνων Ἀγγλῶν ἀρτίπει τὴν πολιτικὴν ἰσοσταθμίαν τῆς Ἑρωπῆς; καὶ ὅτι ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν τὸ ἔκαμιν, δὲν τὸ ἔκαμον διότι δὲν τὸ ἐπρεκεῖν ἀνεμοκ, ἢ διότι γυρωρίζουσαι τὰ διάφορα συστήματα καὶ τοὺς πολιτικούς κανονισμοὺς τῶν διαφόρων ἐθνῶν, ἐνέμισαν ἀδύνατον τὸ ἐμπιστῶν των; πῶς δὲν βλέπει μάλιστα ἀπ' ἐναντίας ἡ Πόρτα ὅτι καὶ αἱ αὐταὶ Διοικήσεις τῆς Εὐρώπης οὐκί μόνον τὸ γενναῖον τῆς Ἀγγλίας ἔως δὲν ἐμπόσαν (διὰ τῆς Διοικήσεως τῆς) ἀπὸ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ θεαρέστου ἔργου των, ἀλλ' οὐτε ἐκίμικ ἐκ τῶν ἰδίων των λαῶν, ὅσοι εἶχον τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, δὲν διεκίμων ἀπὸ τοῦ νὰ πράττωσι τὸ αὐτό; ἢ τάχα προσποιεῖται ἡ Πόρτα ὅτι δὲν βλέπει τὸ πῶς πλήθος καὶ Ἑλλετῶν καὶ Γερμανῶν καὶ Γάλλων καὶ Ἰταλῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἐνταυτῷ φιλελλήνων ἐδραμον καὶ δρῶμοσι καθεκάστην πρὸς ὑπεραρτισμῶν μας; δὲν τῆς εἶπαν εἰσέτι τῆς Πόρτας ὅτι διάφοροι λόγοι ἀνικῆτων φιλελλήνων (ἐκ διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶ) εἰς διάφορα μέρη πολεμήσατες ἠρωϊκῶτα ἀμετὰ καὶ ὑπερ τῶν Ἑλλήνων, ἀθήρπασαν ἤδη χιλιάδας τούρκων ἀπὸ τὴν Πόρτην καὶ τοὺς ἐπεμῆσαν πρὸ καιροῦ πρὸς τῆς Γρίχας τὴν Γέθουρας δὲν ἤκουσε πρῶσέτι ἡ Πόρτα ὅτι εἰς πλῆθ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐσυττήθησαν ἤδη καὶ συττήνονται καθημέραν Φιλελλήνικαι Συμμορῶιαι πρὸς ἀνακθῆσιμον μας; ἐπειδὴ δὲ φέρονται τοιητοτρόπως πρὸς ἡμᾶς οἱ εἰσιοτμητοὶ Ἑλλερωπαῖοι καὶ Ἀμερικανῶς καὶ ἐπειδὴ αἱ Διοικήσεις αὐτῶν δὲν θέλουν ἢ

δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτοὺς, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅτι αὐταὶ εξαπατῶν τὴν Πόρταν ἔχουσαι συνθήκας ψιλίας μετ' αὐτῆς; πρέπει διὰ τοῦτο νὰ προσθεσωμεν ὅτι ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς ὑγειοῦς πολιτικῆς ἀνάγκη, εἶναι νὰ ἐξέλθω ἀπὸ μίαν Πόρταν δὲ νὰ βαλλωσιν εἰς τάξιν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικῆν; Α! καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο εἰσὶ παραλογισμοὶ καθαροὶ.

Ἀνίτως λοιπὸν ἡ Πόρτα ἤμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ ὅταν ἡ ἀλήθεια κράξῃ, ὡς ἀκούσῃ καὶ ὡς μάθῃ ὅτι τὰ πλείοτερα ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλα τῆς Ἀμερικῆς δὲν ὑπόκεινται, ποτὶ εἰς τὰς Διοικήσεις των, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους των ὅτι αὐτηγεοὶ τούτων τῶν νόμων εἶναι πάλιν αὐτὰ τὰ ἴδια ἔθνη ὅτι αἱ Διοικήσεις των δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ μόνον αἱ φύλακες τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτικῶν συνταγμάτων ὅτι, ἐπιμένοντες, αὐταὶ δὲν ἤμποροῦν νὰ κάμωσιν ὅ,τι θέλουν (ἐπειδὴ δὲν ἔχουν νόμον τὴν θέλησιν, ὡς εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἐξουσίας), ἀλλὰ μόνον ὅτι ὁ νόμος διορίζει ὅτι (διὰ τοὺς λόγους τούτους) τὰ ἔθνη ταῦτα δὲν λέγονται οὔτε εἶναι ὑπὸ ἡγεοῦ τῶν Διοικησέων (ὡς βροντᾶ ἡ Πόρτα), ἀλλὰ λέγονται καὶ εἶναι ὑπὸ ἡγεοῦ τῶν Νόμων ὅτι, τέλος, αἱ Διοικήσεις αὐταὶ αἰτινες ἐνεργοῦσι κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς καθεστῆτες, ἐφέρθησαν καὶ φέρονται καὶ θέλουν φεῖσθαι καὶ πρὸς τὴν Πόρταν, ὅπως ὑπαγορεύουσιν ὑπαγορεύει καὶ θέλει ὑπαγορεύσει εἰς αὐτὰς ὁ ὀρθὸς λόγος, ὅστις εἶναι ἡ ψυχὴ τῶν νόμων τοῦ ὁμοῦ κρατοῦ, καὶ οἵτινες συνδέουσι ταύτας μετὰ τὰ ἔθνη ἀδιασπᾶστος.

Ἡ ἀδιάκοπος προθυμία πλήθους ἀισχροκερδῶν Εὐρωπαίων πλοιαρχῶν εἰς τὸ νὰ μεταφέρωσι λαθραῖως ζωοτροφίας πολεμοεφόδια καὶ στρατεύματα εἰς τὰ ἐχθρικά φερίρια, μαρτυρεῖ μέχρι τῆς σήμερον ἐναργεστάτα ἐνωπιῶν ὅλη τοῦ Κόσμου ἢ λέγη ἀλήθειαν ἢ Πόρτα, λέγουσα ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ἐμπροδὴν τάχα τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων προῆλθε σκληρὸς θάνατος εἰς ταύρκους ἀσίτους. (Οἱ τούρκοι τῶν φερριων τῆς Πόρτας; ἔμειναν (καὶ θέλουν συνθεῶ μείνειν) ἀσίτοι καὶ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀμνηχανῆ, οὐκί διότι πολλοὶ κυβερνηταὶ Εὐρωπαῖοι δὲν ἦσαν εὐδιάθετοι ἢ δὲν εἶχον ἀδειαν νὰ τοῦ, προμηθεύωσιν τὰ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ διότι τὸ ἐγγήγορον καὶ προσεκτικὸν τῶν Ἑλλήνων πλοιαρχῶν τῶν διαφόρων ἀποκεκλεισμένων λιμένων ἤξευρον καὶ ἤξεύρουν νὰ ἐκπαληρῶσι πρῶτοντως τὰ ἑαυτῶν ἱερὰ καθήκοντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 58

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἴσπανικὰ ἐξ προκληρωτίαι
κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἰσὴν τοῖς πλείοσι .

Φιλαγγλίτες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 16. Ἰουλίῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον .

Ἐπιστολὴ τὴν ὅποιαν ἔπεμψεν ἐνταῦθα ὁ
Στρατηγὸς Ἀνδρόιττος Σαφάκας ἀπὸ τὸ ἐν Με-
σινίτζα (κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λοιδορικίην) στρα-
τιπέδον τοῦ Στρατηγοῦ Δήμου Σκαλτζὰ , ἀ-
ναγγέλει τὰ ἑφεξῆς .

„ Εὐθύς ἄρ' οὐ ἐπληρορογήθη ὅτι αἱ το-
ποθεσίαι τὰς ὁποίας ἐφύλαττεν ὁ Στρ. Δ.
Σκαλτζὰς ἦσαν ἀδύνατοι ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Γεν-
ναϊότης τε εἶχε στείλλει προλαβόντως πρὸς
βοήθειαν τῶν Σαλονιτῶν τὸ περισσότερον μέ-
ρος τοῦ στρατεύματός τε , καὶ μὴ ἐβεβαίωσαν
ἐνταυτῷ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐσκέπυε νὰ ἐκτρατεύ-
σῃ κατ' αὐτοῦ διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς Μακρυκά-
μπι , ἔτρεξα χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ πρὸς
ἐνδυνάμωσιν τῶν συναδελφῶν μας , ἔχων μετ'
ἐμοῦ μόνως 350 ἐκλεκτοὺς στρατιώτας . Εἰς
τὰς 8 τοῦ παρόντος ἐπαρρήσιασθη τῶντι ἔμ-
προσθέν μας ἓνα ἐχθρικὸν σῶμα συγκείμενον
ἀπὸ 6000 περικτῶν Ἀλβανῶν ἔχοντων δι' ἀρ-
χηγούς τὸν Ἀπαζ-Πασάν Γκέγκαν τὸν Πρά-
χον Πρεζίσταν καὶ τὸν Βελῆ Ἀγὰν Γραθενί-
την) . καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤρξατο καὶ ὁ πό-
λεμος μὲ μεγάλην ὄρμην καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη'
τρῆς φορὰς κατὰ σειρὰν ὁ ἐχθρὸς ἔλαθε τὴν
ὑπεροχὴν κυριεῶν διαδοχικῶς τὰ θεῖσαι μας ,
ἀλλὰ τέλος πάντων ἐνίκησαμεν ἡμεῖς σὺν
θεῷ κατὰ τὴν τετάρτην προσβολὴν καὶ ἐβάλ-
λαμεν τοὺς βαρβάρους εἰς ὀλοτελῆ φυγὴν
ἀφ' οὗ ἐπολεμήσαμεν ἕξ ὄρας ἀδια-
κόπως καὶ ἀφ' οὗ ἐθανάτωσαμεν πολλοὺς

ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπληρώσαμεν πλειοτέρας ὁ δὲ
ἄθλιος θρίαμβος τούτων ἐπεριορίσθη μόνον εἰς
τὸ ὅτι ἐφόνευσαν δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ μᾶς
ἤρπασαν εἰς τὸ κατ' ἀρχὰς τῆς συμπλοκῆς 8
χιλ. πρόβατα καὶ 100 ἵππους . Μὲν γὰρ τὴν μά-
χην δὲν ἐλείψαμεν ἀμεσῶς ἀπὸ τὸ νὰ καταδιό-
ξωμεν τοὺς φυγάδας σκοτώσαντες νεωστὶ τρι-
ἄκοντα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀναλαβόντες ὀπίσω ἐν
ικανὸν μέρος ἐκ τῶν λαβύρων . Πρὸς εἰδησί-
σας δὲ ὅτι οἱ τούρκοι δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ
συνάξωνται καθεκάστην καὶ νὰ στρατοπεδεύουν
εἰς μέρη διάδορα ἄχρι τοῦδε ὅλοι συμπο-
σοῦνται ἕως 20 χιλ. καὶ ἐπεκτείνονται ἀπὸ τὸ
Δαδί (κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λεϊβαδίας) μέχρι
τῶν συνόρων τοῦ Μακρυκαμπίου . Ἐβήρωσθε . „

Ἰουλίῃ 9 .

Α . Σ .

Μὲ δυσαρέσκειαν καὶ ἐμπίθην καὶ κοινο-
ποιοῦμεν ὅτι τὸ παρελθὸν τὰς 20 (12 Ἰουλίῃ)
ἐξῆλθον τῆς Πάτσας 400 περικτῶν ἐχθροὶ ἵππεῖς
οἵτινες φθάσαντες εἰς τὸ χωριὸν Λεχυνά (2 ὄρας
ἀπέχον τῆς πόλεως Γατσούνης) ὤρμησαν κα-
τὰ τῶν κατοίκων τε καὶ κατέσφαξαν καὶ ἠχ-
μαλώτισαν ἕως 300 ἐξ αὐτῶν . Μετὰ τρεῖς ὥ-
ρας σχεδὸν ἔτρεξαν 150 Σηλιῶται καὶ ἄλλοι
τόσοι ἐπίπιοι , συνεκρότησαν μάχην , ἐφόν-
νευσαν ὀλίγης τιμῆς τούρκους , πλὴν δὲν ἐσφό-
θθασαν νὰ ἐλευθερώτῃ καὶ τὰς δυστυχεῖς ὑ-
ποδηλθεῖται οἰογενεῖα .

Ἐν ὧ δὲ ταῦτα συμβαίνουσι κατὰ τὴν ἐ-
παρχίαν Γατσούνης καὶ ἐνῶ προσέτι ἐμπόρων
νὰ ἐπισυμβῶσι καὶ μεγαλλήτερα , ὁ Σ α τ ρ ἄ
τ κ ς Σισύνης ἀδιαφορεῖ πληρέστατα διὰ τὴ

συμφέρον τῆς Πατρίδος καὶ μόνον διὰ τὸ ἰδίον
 τε φροντίζει μὲ προσοχὴν . Τί λέγετε . Ελ-
 ληνες ὁμογενεῖς, εἰ ταῦτα ; τί λέγετε Σεβασ-
 τὴ Διοικήσις : εκπληρεῖ τὰ κοθηκοντά τε ὁ
 Σισίνης ; ὁ Σισίνης ὅτος . ὅστις ἐνῶ ἔχει
 γείτονα ἕναν ἐχθρὸν σημαντικόν , κοιμᾶται διό-
 λω ἀμείνων κατὰ τοῦτο καὶ ἀφίχει αὐτως ἐκ-
 τεθειμένας εἰς τὸν ἔσχατον κινδυνὸν τόσας χι-
 λιάδας ψυχὰς ; πῶς νὰ μὴν ὑποπτευθῶμεν ὅτι
 αὐτὸς ἔχει σχέσεις μυστικὰς μὲ τοὺς τούρκους ,
 ἀφ' οἷς κλιταίωμεν φαιεῶς ὅτι τὴν ἀσφάλειαν
 τῶν ὁμοπιστῶν τε καὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν τε τὴν
 λογαριάζει διὰ μηδενί ; ἐκδίκησιν ! κράζει τὸ
 αἷμα τῶν μαετίρων τοῦ Σαββάτου . ἐκδίκησιν !
 φωνάζον ἀπὸ τὸ φρούριον τῆς Πάτρας αἱ ἄ-
 βλαι γυναῖκες μετὰ τῶν θυγατέρων των .

Νεώτεραι ἀπὸ Ναύπλιον ἐπιστολαὶ (τῶν 6
 Ἰουλίου) μᾶς ἀναφέρουσι τὰς αὐτὰς περὶ Παρῶν
 χαροποιὰς εἰδήσεις μετὰ προσθήκης μάλιστα
 τοῦ ὅτι κανεὶς τοῦρκος δὲν ἔμεινε πλέον ζῶν εἰς
 τὴν νήσον , ἐπειδὴ ὁ Ἐλ . στόλος εἶχεν ἀποβ.σά-
 σει πολλοὺς πολεμιστὰς ὁμογενεῖς οἵτινες με-
 τὰ τῶν αὐτοχθόνων κατέσφαξαν διὰ μιᾶς περί-
 πη δύο χιλιάδας βαρβάρων . οἱ μειναντες δὲ
 ἐξ αὐτῶν καὶ διασωθέντες εἰς τινα πλοῖα εὐ-
 ρισγόμενα εἰς τὸ παράλιον τῆς νήσου , ἐξωργή-
 θησαν καὶ οὔτοι παρὰ τῶν ἡμετέρων .

Αἱ αὐταὶ γραφαὶ μᾶς πληροφοροῦσιν ἔτι ὅτι
 ἕσπερον ἐπὶ μιαν φρικτὴν ναυμαχίαν μεταξὺ
 τῶν στόλων Ἑλληνικοῦ καὶ τερικικοῦ , ὁ πρῶτος
 ἔλαβε σὺν θεῷ τὴν ὑπεροχὴν , ἐφυγάδεν τὸν
 δεύτερον . τὸν κατεδίωξε , ἐκυρίευσεν ἐξ αὐτοῦ
 διαφόρα πλοῖα ἱκανοῦ μεγέθους καὶ σὺν τούτοις
 12 σαλοῦπας ἔτι ἐλευθέωσα τὰ ἔλ γα μίστικα
 ἄττια ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἀφαρπάσει ἀπὸ τῶν Παρ-
 ράικων , καὶ ὅτι τέλος ἠνάγκασε τὸν Καπε-
 τὰν Πισσὸν νὰ καταφύγῃ εἰς Σμύρνην μὲ κα-
 ταισχίνην τε .

Μᾶς βεβαιώσιν ἀσάφως τὰ ἴδια γράμμα-
 τα ὅτι ἡ Σ . Διοικήσις μας ἐπέειπεν ἤδη εἰς
 τὰς νήσους Τρεῶν καὶ Πέτζας τὴν παρ' αὐτῆς
 ζητηθῆσαν στρατιωτικὴν φρερὰν , καὶ ὅτι ἐ-
 πομένως αἱ τρεῖς ἑνδοχοὶ νήσοι ἀφέντως Δέ-

λει ἐκβάλλον ὅλα των τὰ πολεμικὰ πλοῖα διὰ
 νὰ ἐπαναλάβωσι ζωηρότερον τὴν σειρὰν τῶν
 κατὰ Θαλασσαν μέχρι τοῦδε θριάμβων των .

Συμφανούσι , τέλος , ὅλαι αἱ ῥηθεῖσαι ἐ-
 πιστολαὶ καὶ κατὰ τὸ ὅτι ἀπεφασίσθη ἤδη πα-
 ρὰ τῆς Σ . Διοικήσεως τὸ νὰ ἐκστρατεύσωσιν
 ἐν τάχει τρία σώματα καθενὲν ἐκ τριῶν χιλιά-
 δων στρατιωτῶν . τὸ μὲν πρὸς τὸν Μεσσηνιακὸν
 κόλπον ἔχον ἀρχηγὸν τὸν Στρατηγὸν Μούτζι-
 νον , τὸ δὲ διὰ Γαστούνην διοικούμενον παρὰ τοῦ
 Στρατηγοῦ Ἀναγνωσταρᾶ , καὶ τὸ τρίτον κατὰ
 τῆς Πάτρας ὀδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Στρ. Λόντη .

Εἶθε τὰ πάντα πάντοτε νὰ τελεσφορῶσι
 κατ' εὐχὴν τῶν συναδελφῶν μας καὶ τῆς Σεβασ-
 τῆς ἡμῶν Διοικήσεως !

Μόλις ἀπεφάσιεν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος
 ὁλόκληρος διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ
 Τυράννου , καὶ παρευθὺς ἡ γενικὴ προθυμία τε
 αὐτῆ μᾶς ἠξίωσε διὰ ν' ἀπουλάσωμεν τοὺς το-
 σοῦτους καὶ τοιοῦτους γνωστοὺς ἤδη θριάμβους ἢ εἰς
 τὰ εὐγενῆ λοιπὸν αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ τούτου
 χρεωστοῦμεν μόνον καὶ μόνον τὰς πολυειδεῖς
 νικαί μας ἢ εἰς τὰ πατριωτικὰ φρονήματα τοῦ
 αὐτοῦ Λαοῦ χρεωστοῦσιν ἀσάφως καὶ οἱ ἀρ-
 χηγοὶ , τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης καὶ τοῦ ὀνό-
 ματός των . Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι τῶν
 ἀνθρώπων εἰς τὸν κῆμον εἶναι ἢ πλεονέκται ἢ
 ἰδιοτελεῖς , διὰ τοῦτο καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
 τοὺς Ἀρχηγούς ἀποβλέποντες πάντοτε μόνον
 εἰς τὰ μερικῶν συμφέροντα , δὲν ἐφρόντιζον
 παντελῶς διὰ τὸ μέγιστον τῆς Πε-
 τριδος συμφέρον . οὔτοι ἐστοχαζον-
 το τοῦτο ὡς ἕνα τρομερὸν Γίγαντα , καὶ ἐ-
 πομένως οὐδὲ νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸ ἠθελον
 ἐπλησίασεν ὅμως εἰς αὐτοὺς ὁ φοβερὸς αὐτός
 Γίγας , καὶ τοὺς ἀναπόδισεν ἐνταίφω : ἐθρι-
 ἄμβενσε κατὰ τῶν ἀντιπατριωτῶν ἢ Διοικήσις !

Μὲ ὅλον ὅτι δὲ τὸ ἀντιπατριωτικὸν τοῖς το πνεῦ
 μα ἤδη κατεπατήθη , δὲν ἐξέψυξεν ὅμως εἰσέ-
 τι , ἀλλὰ κοιμᾶται . κοιμᾶται , καὶ τὰ ἴδια πρῶτα
 πάθη τοῦ χρησιμείωσι μέχρι τοῦδε ὡς προσκεφά-
 λαιον , τὸ ὅποιον ἔγεινε τὰρα ἰψηλότερον διὰ τῆς
 προσθήκης καὶ τῆ μεγάλης πάθος τῆς ἐκδίκησεως .

Ἡ πολιτικὴ καὶ φυσικὴ αὐτὴ ἐκδικησις ἐμφυλῶναι ἰδίως πως τὸ ἀντιπατριωτικὸν πνεῦμα εἰς τὸ νὰ σκοπεῖται καὶ λογαριάζῃ σήμερον διὰ ποιῶν μέσων ἠμπορεῖ νὰ ἐξαλαλάβῃ ὅτι ἔχασε· καὶ δὲν εἶναι ἀμφισβολία καμμία ὅτι θέλει ἐπιτύχει, ἀνίσως ἢ νόμιμος ἡμῶν Διοίκησις ἀπατηθῇ ἀπὸ τὴν ὑποκριτικὴν ἰσχυριαντῶ, ἀνίσως δὲν ξηράνῃ μέχρι τῆς ρίζης τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ ἐγωῖσμοῦ.

Διὰ τὴν κατορθώσῃ δὲ τοῦτο ἡ Διοίκησις, χρεωστεῖ νὰ φερθῇ ὡς Διοίκησις, χρεωστεῖ νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει χαρακτῆρα ὁποῖον ἔδειξαν ὅτι εἶχον οἱ Βασιικτῶνες καὶ οἱ Φρανκλῖνοι· καὶ τότε θέλει ἠμπορέσει καὶ αὐτὴ νὰ ὑπερβῇ ὅλας τὰς δυσκολίας, νὰ θερσίῃ ὅλας τὰς κεφαλὰς τῆς Ὑδρας, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Πατρίδα ἀσφαλῆ τε καὶ ἐλευθέραν.

Ἄς λάβῃ δι' ὁδηγὸν ἡ Διοίκησις τὴν Ἱστορίαν· εἰς αὐτὴν βλέπει ὅτι ὁ Μάριος, ὁ τρέμος τῶν Ἀριστοκράτων, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς ἀριστοκράτας· ὁ Σύλλας ὁ τρέμος τῶν Δημοαγωγῶν, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς δημοαγωγούς· ὁ Καίσαρ, ὁ τρέμος τῶν Δημοκράτων, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς δημοκράτας. Ἰδοὺ, ἰδοὺ παραδείγματα μεγάλα, καὶ ἐκ τῶν ὁποῖων ἄμποτε ἡ Διοίκησις νὰ ὠφελθῇ!

Μεγάλοι ἄνδρες χρειάζονται πάντοτε διὰ τὴν κατορθώσῃ καὶ μεγάλα πράγματα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἱστορία εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀναλόγως τῶν πράξεων τούτῃ ἢ εὐφημιζέται ἢ συριζέται.

Τινὲς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν μας θρέγονται τὸ πρῶτον καὶ τὸ ζητοῦσι ἀπὸ τὴν Πατρίδα μὲ τὸ σπαθίον των, ἄλλοι δὲ προσπαθοῦν νὰ τὸ ἀποκτήσωσι μὲ τὴν ἀπάτην καὶ μὲ τὴν μυστικότητα· ἀλλ' ὅμως, οὔτε οὗτοι οὔτε ἐκεῖνοι δὲν εἰν' ἄξιαι δι' αὐτὸ· διὸ καὶ πρέπει νὰ ἀραιοθῇ ἐξίση καὶ τὸ σύστημα τὸ Κ λ ε φ τ ι κ ο ν καὶ τὸ σύστημα τὸ καταχθύνιον τοῦ φ α ν α ρ ῖ η .

Μῆτε ἀπὸ τὸν δ. ε φ θ α ρ μ ε ν ο ν Μακιαβελισμόν μῆτε ἀπὸ τὸ τοῦ κικινστραβὸν σπαθίον δοξάζεται ἡ Πατρίς· αὐχί! οὔτε τοῦτο οὔτε ἐκεῖνος ἐλύτρωσαν τὴν Πατρίδα: ὁ λαὸς τὴν ἔσωσεν ἢ ἀπ' φασίς τε, ἢ σταθερότης του

ὁ χαρακτῆρ τε, ταῦτα μόνον τὴν ἔσωσαν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα μέλη αὐτοῦ σύγκειται νῦν ἡ Διοίκησις μας, σὺς ἀκούσῃ αὐτὴ τὴν ἐπιβουήν τῆς Πατρίδος ἣτις τῇ λέγει:

„ Διατήρησον σταθερότητα ἀδιάσειστον εἰς τὰς ἀποφάσεις σου ὅσαι ἀποθλέπω τῆς σωτηρίας μου τὴν στερέωσιν! „

Καὶ ἄς μᾶς συγχωρηθῇ τέλος τὸ νὰ ἀναφέρωμεν, ἐκ τῆς τῶν συγχρόνων μας ἱστορίας, ἓν παραδειγμα ἀξιολίμητον παρὰ πάντων ὅσοι θέλουν διὰ τὴν ἦναι καὶ νὰ λέγωνται ἐνταυτῷ, εἰλικρινεῖς πατριῶται:

Βολιβάρ, ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Μεσημερινῆς Ἀμερικῆς, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων πάντοτε ἀνυποκρίτως τοῦ Κοινοῦ μόνον τὴν εὐδαιμονίαν, ἐκφώνησε (τῇ 1 Ὀκτωμβρίῳ 1821) εἰς τῆς Ἀνγκιστούρας τὴν συνέλευσιν τὰ ἀκόλουθα

„ Τέκνον τοῦ Ἄρεως γεννηθεὶς ἐγὼ, μόνου „ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν πολέμων ἠδυνήθη νὰ ἀπο- „ λαύσω σήμερον τὸ Πρωτεῖον: ἡ τύχη συνέ- „ τρεξεν μετ' ἐμοῦ, καὶ αἱ νίκαι τέλος μὲ ἐ- „ στεφάνωσαν. Ὁ βαθμὸς ἄρα τὸν ὅποιον ἐ- „ πέχω, οἱ τίτλοι μὲ τοὺς ὁποῖους στολιζομαι, „ δὲν εἶναι τὰ ἀξιώματα ἐκεῖνα καὶ τὰ παρά- „ σημα ατινα δίδονται εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν „ τῆς δικαιοσύνης τε, χάσιν τῆς ἀληθοῦς εὐ- „ τυχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔφερον οὗτος τὸ ἔθνος „ τῷ ἢ σπάθη, μ' ἓνα λόγον, ἣτις ἐδιοί- „ κησε τὴν Κολομβίαν, δὲν εἶναι ἡ σπάθη „ τῆς Ἀδραστείας, ἀλλ' εἶναι τοῦ κακοποιοῦ „ δαίμονος ἡ μᾶστιξ, τὴν ὁποίαν πεμπεῖ ἐ- „ νίοτε ὁ Οὐρανὸς εἰς τὴν γῆν διὰ τὴν παιδεύ- „ ση τοῦ τυράννου, καὶ νὰ σωφρονίσῃ τὰ ἔθνη. „ Ἡ μάχαιρα αὕτη καταπᾶ ἀχρηστος πλέον „ εἰς καιρὸν εἰρήνης, καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς „ εἰρήνης ταύτης, θέλει εἶναι ἡ ἐσχάτη τῆς „ ἰδικῆς μου ἐξουσίας· ναί! ἡ ἐσχάτη, διότι „ ὀρκίσθην τοῦτο εἰς ἑμαυτὸν, διότι τὸ ὑπε- „ σχέθην εἰς τὴν Κολομβίαν· διότι δὲν εἶναι „ δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Δημοκρατία ὅταν ὁ λαὸς „ δὲν ἔχει τῆς δυνάμεώς τε τὰ δικαιώματα „ ἓνας ἄνθρωπος, καθὼς ἐγὼ, εἶναι ἐπικίν- „ δυνοσ πολίτης εἰς μίῳ Διοίκησιν Δημο-

„ κρατικήν· (ὁ τοιοῦτος καὶ τὸ ἡξερῶ καλῶς),
 „ φοβερίζει κατ' εὐθείαν τὴν ἐθνικὴν πληρεξου-
 „ σιότητα. Προκρίνω τὸ λοιπὸν νὰ ἦμαι ἀ-
 „ πλοῦς, πολιτικῶς διὰ νὰ ἦμαι τειχιστρώπως
 „ κ' ἐλεύθερος, διὰ νὰ ἦμαι τοιχοτρόπως ὅλον
 „ τὸ ἔθνος ἐλεύθερον. Προτιμῶ τὸν τίτλον
 „ τοῦ πολιτῆ ἀπὸ ἐκείνου τοῦ ἐλευθερωτοῦ,
 „ διότι οὔτε μὲν ἐνθυμίζει τὸν πόλεμον, ἐ-
 „ κείνος δὲ τοὺς νόμους. Ἄς μένωσι κατὰ μέ-
 „ ρος αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ ἀξιώματα ταῦτα μέ-
 „ τὰ ὅποια με καταβαρύνει ἡδὴ ἡ Συνέλευσις·
 „ μόνον καὶ μόνον τὸν τίτλον τοῦ ἀγαθοῦ πολί-
 „ τε, εὐχίμαι νὰ ἀξιοθῶ! „

Ἴδου πῶς ἐκφράζεται ὁ ἀληθὴς πολίτης!
 ἀλλὰ πῶς καὶ ἐξ ἡμῶν ὁμίλησε ποτὲ μέχρι
 τοῦδε παρόμοια; ἢ πῶς, καὶ ἂν τὰ ὁμίλησε,
 τὰ ἔβαλλε καὶ εἰς πράξιν ἐνταυτῶ; κανεὶς!
 ὁ Μεγάλος Βελιβάρ ὅμως, ἐκπλήρωσεν, ὅτι καὶ
 ὑπεσχεθῆ.

Καθεὶς καταλαμβάνει ὅτι ἐγράψαμεν, διὰ
 τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας!!

Τὴν ὥραν ταύτην μανθάνομεν μετὰ βεβαιό-
 τητος ὅτι ὀλίγας ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὴν νί-
 κην τῶν Στρατηγῶν Σκαλιτζᾶ καὶ Σαβᾶκα πε-
 ριῆς καὶ ἀναφέραμεν ἀνωτέρω, ὁ ἔχθρος πνε-
 ῶν ἐνδίκησιν διὰ τὴν ζημίαν καὶ ἐντροπήν τῆ
 ἐνδυναμοθεῖς περισσότερον ἐπαρρησιάσθη πάλιν
 ἐμπροσθεν τῶν ἡμετέρων μὲ στρατεύματα
 δώδεκα χιλιάδων σχεδὸν Ἀλβανῶν, καὶ ἡ
 μάχη ἤρξατο πάραυτα· οἱ Βάρβαροι ὤρμησαν
 μὲ μεγάλην βίαν κατὰ τῶν ἡμετέρων, οἵτι-
 νες μὲ ὅλον ὅτι ἀντεστάθησαν γενναϊάτατα δὲν
 ἠμπούρουσαν ὅμως καὶ νὰ τὸν ἀποκρούσωσιν·
 ἐπομένως ἀφ' οὗ ἐκυριεύσεν ὁ ἔχθρος τὰς ὀχυ-
 ρὰς τοπιθεσίας καὶ τὰ χαρακώματα καὶ τῶν
 δύο Στρατηγῶν ἔφθαε νὰ προχωρήσῃ σχεδὸν
 ἕως εἰς τὸ κατὰ τὸν Σάλωνα Χάνιον τῆς Γρα-
 βιάς. Τοῦτο μαθὼν ὁ Στρατηγὸς Μακρὺς,
 ὅστις ἦτο στρατοπεδευμένος κατὰ τὸ πλάγι-
 ον μέρος τῶν τοῦ Σκαλιτζᾶ καὶ Σαβᾶκα θέσε-
 ων, ἔτρεξεν ἐν τῷ ἄμα κατέπιεν τῶν τούρκων,
 καὶ οὕτως ἤρξατο ἡ μάχη· τὸ ἀξίωμα
 κεν κινῆμα τοῦ Μακρῦ ἐν-βύχαστε καὶ τοὺς δύο
 ὠρθέντα· ἄλλης Ἀρχηγούς οἱ ὅποιοι ἀπε-
 συροῦτο ὀλοένα μὴν ἠμποροῦντες νὰ ἐμποδί-

σωσι τὴν πρίονον τῶν ἐχθρῶν· ὅθεν συναχθέν-
 τες εἰς ἐν καὶ οὗτοι ἤρχισαν νὰ κτυπῶσθε
 πανταχόθεν τοὺς τούρκους· εὐρέθεντα εἰς αὐτὴν
 τὴν περίστασιν ἐν τῷ μίση τῶν Ἑλλήνων ὄντων
 ὅλων ἕως 1500, καὶ μετὰ μίαν αἰματώδη μά-
 χην ἠνάγκασαν τὸν Βάρβαρον νὰ ζητήσῃ τὴν σω-
 τηρίαν τῆ εἰς τὴν φυγὴν· διὰ νὰ ἠμπορήσῃ ὅ-
 μως νὰ διασπάσῃ τοὺς ἡμετέρους καὶ νὰ ἀνοίξῃ
 τὸν δρόμον τῆς εὐτῆς φυγῆς ἔχασε πλήθος στρα-
 τιωτῶν· οἱ ἡμέτεροι τὸν κατεδίωξαν ἕως 4 ἡμέρας
 μακρὰν τοῦ Χανίου Γραβιάς καὶ μέχρι τῆς Νευ-
 ρεπιώλεως. ἀκολουθῶν δὲ Φέλομεν δώσῃ εἰς τὸ
 Κοινὸν σαφεστέραν περίληψιν τοῦ πράγματος λέ-
 γοντες καὶ περὶ τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν, διότι ὁ
 ἐκ τοῦ Ἑλ. στρατοπέδου ἐν βίᾳ σταλλεῖς ἐνταῦ-
 θα ταχυδρόμος μᾶς εἶπε ταῦτα ἐκ στόματος.

Εἰδοποιήσεις.

Ἐκδίδεται διὰ τοῦ τύπου, ἐντὸς τεσσάρων
 περίπτω ἑβδομάδων καὶ εἰς εικοσιπενιε σχεδὸν
 φύλλα ὀγδοῦ μεγάλῃ, Περιγραφὴ
 τῶν ἐν Γαλαζίφ καὶ Σκω-
 λενίφ περιφῆμων μαχῶν, ἐν
 ἡ προστίθεται καὶ ἐκείνη τῆς τῆ
 Σάββα καταστροφῆς καὶ τῆ
 ἐν Βυκωρεστίφ γεγονότος
 συγχρόνως φρικτοῦ πολέμου
 προηγούνται δὲ καὶ ἔπονται πάντων τούτων,
 πολλαὶ κριτικαὶ τοῦ Συγ-
 γραφέως (Π. Νικολαΐδου) πα-
 ρατηρήσεις ἀποβλέπουσαι
 τὰς παρούσας ἡμῶν περι-
 στάσεις, κ.τ.λ. ἡ ὀλόκληρος τοῦ βιβλι-
 διου τιμὴ ὀρίζεται εἰς γρίσια δύο ἡμισυ, ἐξ ὧν
 τὰ μισὰ προπληρώνονται.

Ὅσοι λοιπὸν ἐκ τῶν φίλων ὁμογενῶν ἐπι-
 θυμεῦν ἵνα γείνωσι τῆς ἐκδόσεως ταύτης συν-
 δρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωσι καὶ
 τὰς ὑπογραφὰς των καὶ τὴν προκαταβολὴν
 πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν Κύρι-
 ον Ἰ. Ἰ. Μάγερ εἰς Μεσολόγγιον, (ἢ κατ'
 εὐθείαν ἢ διὰ τῶν Κυρίων Ἰωσήφ Δεκιάπω ἐν
 Τερεῖ καὶ Γεωργίῳ Λαδῶσθε ἐν Ζακύνθῳ.)
 καὶ παρ' αὐτοῦ Φέλου τοῖς πεμφθῶσιν ἐν καιρῷ
 τὰ βιβλίδια.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 59

Τιμὴ ἑτησία τὰλ. Ἰσπανικὰ ἔξ προκληρωτῆα
κατὰ τοιμηγίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ἑρῶν τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 19 Ἰουλία 1824.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Αὐστριακὸν πλοῖον ἔλθον χθὲς ἀπὸ
Μάλταν μινθάνομεν ὅτι Ἀμιλτων ἐπιστρέφειν
ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀλγέρας εἰς Μάλταν,
ὅπου περιμένει διαταγὰς ἀπὸ Λονδίνου περὶ τῆς
διὰ πολέμου ἢ συνθηκῶν διαλύσεως τῶν διαφορῶν
τῶν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀλγέρας. Ἐν το-
σούτῃ ἡ Ἀγγλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐξακολουθεῖ
πολιορκοῦσα στενωπὸς τὴν Ἀλγερην καὶ τὸν στό-
λον τῆς, τοῦ ὁποῖου λέγουσιν ὅτι ἐχάλασε τινὰ
πλοῖα, καὶ ἀπὸ πολλοὺς συμπεραίνεται ὅτι ἡ
Ἀγγλία θέλει ὑποχρεῶσαι διὰ πολέμου τὴν Ἀλ-
γερην εἰς συμβιβασμοὺς.

Ἡ δὲ ἐφημερὶς τῆς Διοικήσεως τῆς Μάλ-
τας 9 Ἰουλί ε. ν. ἀναφέρει ὅτι τὸ Ἀγγλ. πολεμ.
πλοῖον ἡ Ναϊὰς ἐκατόρωθε τὴν 13 τοῦ παρελ-
θόντος Μαΐου καὶ καύσῃ εἰς τὴν Βόναν ἐν Ἀλγε-
ρικῶν πολεμικῶν βερκίων, ὑπερασπιζόμενον
ἀπὸ 400 ἀνθρώπων καὶ ὄν ὑπὸ τὸ φρούριον 40
κανονίων.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς λέγει ὅτι τὴν 13 τοῦ πα-
ρελθόντος Μαΐου ἔφθασεν εἰς Μάλταν ἀπὸ τὸν
πολιορκοῦντα τὴν Ἀλγερην Ἀγγλικὸν στόλον
ὁ Ἀντιναύαρχος τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτι-
κῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων, ἐν ταύτῳ ἔτι καὶ ὁ
Ἀμιλτων, ὁ, τις μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἦτο καὶ
ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἀγγλίαν (α)

(Ὁ Φίλ. τοῦ Νό.)

(α) Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς κοινοποιεῖ ὡς ἑξῆς ἄλλαχῶ
ὅτι ἐν Ἀγγλικῶν πλοίων τὸ ὄπλιον ἐπισκέφθη ἔξω τῆς
χίου ὁ Ἀντιναύαρχος Σαχτούρης ἀγγέλλει τὸν καταδα-
φισμὸν Ἀλγερίου ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικῶν στόλου.

Τὸ ἀκόλουθον γράμμα στελλόμενον ἐξ Ἀλε-
ξανδρείας ἀπὸ τινος τῶν Εὐρωπαίων τῶν εὐφι-
σκομένων εἰς τὴν δουλειαν τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ
πρὸς τινὰ φίλον τῆ εἰς Σύραν, ἐπιάσθη καθ'
ὁδὸν ἀπὸ Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον.

“Ὁ τύραννος τῆς Αἰγύπτου γαυρίζει καλῶς
τῆς Ἑλλάδος τὴν κατάστασιν, καὶ σπειροῦει
να ὠφελῆθῃ ἀπὸ τὰς διχονοίας, εἰς τὰς ὁποί-
ας εὐρίσκεται. Ἡ μόνη ἐλπίς τοῦ ὅτι θέλει εὐ-
ρεῖ συμμάχους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντοπιῆς του
κάμνει νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὸσον πλοῦτον, ὡ-
δὴ καὶ αὐτὸς εἶνα πεπεισμένος ὅτι τὸ τακτικὸν
τῆ στρατεύμα ὅσῃ γύμνασιν καὶ ἂν ἔχῃ,
εἶναι πάντοτε δειλοὶ Ἀραβες καὶ οὐδὲν πλειότε-
ρον. Ἐγὼ ὅστις ἐγνώρισα ἐκ πείρας τὸν τρό-
πον τοῦ πολεμεῖν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅστις
συνεκτρατεύω ἤδη μετὰ τοῦ Ἱμπραήμ-πάσα,
τολμῶ ἀπὸ τώρα, ἂν μὲ συγχωρεῖται, νὰ ἀ-
ποφασίσω ἀδιατάκτως, ὅτι τοῦτο τὸ στρα-
τεύμα θέλει ἀφήσει τὰ κῶλα εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ταύτης τῆς γνώμης εἶναι ὅλοι οἱ συνεκτρατεύ-
οντες Εὐρωπαῖοι πληρὸν τοῦ Σέβες τοῦ ὑπερηφά-
νου Σηλιμάτση, τοῦ ὁποῖου οἱ σκοποὶ ὅσον καὶ
ὄν φαίνονται κατὰ τὸ παρὸν σύμφωνοι μετὰ
τοῦ Ἱατράπῃ, καμμίαν σταθερότητα δὲν ἡμ-
ποροῦν νὰ ὑπόσχωνται. Ἡ ἐκστρατεία θέλει
ἔσκοτίσει τὰ πράγματα. Ἀρκεῖ μόνον ἡ Ἑλ-
λὺς νὰ μὴν εὐεθῆ εἰς τοιαύτην σύγχυσιν, ὅ-
σοις μεγάλην τὴν ζωγραφίξῃ, καὶ ἡ ἐκστρα-
τεία τῆς Αἰγύπτου θέλει κατὰ πολλὰ τῆς γενῆ
ὠφέλιμος.

„Ὁ πολυάριθμος στόλος μας ἐκπλέει περὶ

τὰ τόλῃ Ἰωλίῳ . Σωίσταται δὲ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα 36 (α)

Εὐρωπαϊκὰ 120
Γξίριμμα καὶ φορηγὰ 100

256

Μὲ στρατιώτας κέζους τακτικούς 16,000

ἰππεῖς 2,500

πυρομηχανικούς 1,000

δούλους 4,000

23,000

Θησαυροὺς ἀρκετοὺς χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ

“ Προηγημένως τὸν ἀφγανίσαιμεν νὰ ἀποφασίσῃ ὥστε τὸ περικλὸν νὰ ἐμβῇ ὅλον εἰς Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα . τὰ ὁποῖα ἐφωδιασμένα με διαβατήρια διὰ Ζάκυνθον νὰ προπορεύωνται , νὰ ἐκφύγῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου , καὶ νὰ εἰσπλεύσῃ λάθρα εἰς Πάτρας .

(ὁ αὐτὸς)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΔΡΑ, 4 Ἰωλίῳ .

Μανθάνομεν ὅτι 2 Τσεριγώτικα πλοῖα τα ξειδεύουν τακτικῶς ἀπὸ Καλαμάταν εἰς τὸ μέγαλον φρούριον τῆς Κρήτης , ὅπου μετεκόμισαν καὶ τινὰς Ἰούρκας . Συμπεραίνου πολλοὶ ὅτι χρησιμεύου εἰς τὴν συνεχῆ ἀνταποκρίσιν , τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ ἀντάρτης Πέτρος Μαυρομιχάλης με τὸν πασσᾶν τῆς Κρήτης . με τὸν ὁποῖον , λέγου , κάμνει συνθήκας διὰ προδοσίαν . Αἱ ἀνωτέρω ἐξ Αἰγύπτου εἰδήσεις , αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐκοινοποιήθησαν ἀπὸ ἀξιόπιστον καὶ βέβαιον μένος , καὶ κατὰ τὰς ὁποίας Μανιάται τινὲς ἦσαν ἐκεῖ στα μένοι ἀπὸ Καλαμάταν με γράμματα πρὸς τὸν πασσᾶν . καὶ ἔκαμαν μυστικὰς ὁμιλίαις μετ' αὐτοῦ , συντείνου τὰ μέγιστα εἰ , τὸ νὰ ἐπιεθλιώσῃ πᾶσαν ὑποψίαν κατ' αὐτοῦ . Τοῦ Μὲ μετ' Ἀλλῆ τὸ χρυσοῦν

(α) Κατ' ἄλλους 54 , καὶ κατ' ἄλλους 66 .

φαίνεται ὅτι ἔβλεξε τὴν χαίνου καὶ διεφθαρμένην ψυχὴν τε , ἥτις ἐστάθη ἀναισθητος εἰς τὴν ὑπερτερὰν τιμὴν τὴν ὁποῖαν παρ' ἄξιαν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Πατριδα καὶ μ' ὅλοι ὅτι ἐχρημάτισε πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ . ἀντὶ νὰ ἀξιωθῇ τὴν δόξαν ὅτι ἔκαμε τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ , αὐτὸς ἐπροτίμησε νὰ κηρύττεται μπεης τῆς Σπάρτης , καὶ νὰ δυναστεύῃ ληστρικῶς ὅπως δύναται ἂν καὶ μισθὸς καὶ κατηραμένος ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος . καὶ ἐπειδὴ σήμερον εἰ ἐλεύθεροι Ἕλληνας δὲν θέλου νὰ τὸν γνωρίσωσιν ὡς μπεην (ἐν ὄσω τουλάχιστον πιστεύει εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δὲν ἐξηγητᾶται ἀπὸ τὸν Σουλτάνου) , αὐτὸς εὐρέθηκεν ἄλλον δρόμον διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς Ἕλληνας . Ἀφοῦ πρῶτον ἐπάσχεσε νὰ ἐνσπείρῃ τὴν διχόνοιαν καὶ νὰ ἀνάβῃ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον , διὰ νὰ βλάψῃ τὸ ἔθνος καὶ τὴν Διοίκησιν τε , ἀφοῦ ἴδεν ὅτι με αὐτὸ δὲν κατορθώνει τίποτε , προστρέχει εἰς τὴν προδοσίαν , καὶ συμβιβάζεται ἀναφανδὸν με τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς πωλήσῃ τὴν περιφθιμον Σπάρτην . ἢ Σπάρτη . Σπάρτη , ἀφοῦ τέσσαρας αἰῶνας διεφύλαξεν μόνῃ τὴν ἐλευθερίαν σὺν ἀπὸ τὴν Τυρκικὴν δυναστείαν , ἀφοῦ καὶ αὐτὸν τὸν τύραννον τῆς Ἑλλάδος ἠνάγκασεν νὰ σὲ ἀφήσῃ αὐτόνομον , θέλει ὑποφέρει τώρα , ἕνας ἀγοραστὸς δούλος νὰ πωλήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὸ αἷμα σὺν εἰς αὐτόν ; Ἄ ! Ποτὲ . Ὁ ἐλάχιστος Σπαρτιάτης δὲν θέλει ἀφήσει τὴν δυνατεράτη νὰ συρθῇ αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ἀσίαν ἢ Ἀφρικὴν . οὐδὲ θέλει ἀλλάξῃ τὴν γλυκυτάτην ἐλευθερίαν με τὰς ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τοῦ τυράννου . Τὸν προπάτορά σας Πausανίαν , μ' ὅλον ὅτι ἐνίκησε 300,000 βαρβάρους εἰς τὰς Ἰλλυαίαις , εὐθὺς ὅμως ὡς τὸν ἐνήθησαν εἰς πρυγοῦσας ὅτι εἶχεν ἀνταποκρίσιν με τὸν βασιλέα τῆς Περσίας , τὸν ἐλιθοβόλησαν ἀμέσως ἢ μῆνυ τε ἔρριψε τὸν πρῶτον λίθον . Σεῖς δὲ ἀφίετε ἀκόμη ἀτμώρητον τὸν Π. Μαυρομιχάλην . ὅστις ἤδη ἤνοιξε τὰς πύλας τῆς Σπάρτης εἰς τὸν αἰμοχαρῆ τύραννον . Ἐξυπνήσατε γεήγορα , προλάβετε τὰ σχέδιά τε , διὰ νὰ σώσετε τὴν πατριδα σας .

Προχθὲς ἦλθε πλοῖον ἀπὸ Σάμου δι' ἡμέρας

τρεις και απεσταλμένοι της νήσῃ εκείνης, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὰς ἀπὸ χιον και Τσεσμεν εἰδήσει, οἱ Τούρκοι, οἵτινες ἐπολέμησαν εἰς τὰ Ψαῖρα. ἄφρησαν 4000 πτώματα χωρὶς τῶν λαθωμένων, οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν εἰς Μιτυλήνην και ἐπαρῆμοῦνται ὑπὲρ τοὺς 400. Ταῦτα ὡμολογήθησαν και ἀπὸ τοὺς Τούρκους αὐτοὺς, οἵτινες προσπαθοῦν βιαιῶς νὰ στρατολογήσωσιν ἐκ νέου ἀπὸ τὴν Ἰωνίαν.

Τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων Τούρκων εἰς τὰς μάχας τῶν Ψαῖρῶν ἐπιβεβαιῶνται και γράμματα ἐκ Σύρας τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. (ὁ αὐτός.)

Ἑλληνικὸς Στόλος

Ἐκ Ψαῖρῶν, 4 Ἰουλίου 1824

Ἐπίσημοι εἰδήσεις

Χθὲς τὸ πρωὶ ἐξημερώθημεν και ἀράξαμεν ἐδῶ εἰς Ψαῖρα εἰς τὸ ἀκρωτήριον λεγόμενον τοῦ Λιμεναρίου, ὅθεν ἴδομεν εἰς τὸν λιμένα περὶ τὰ 35 ἐχθρικά πλοῖα ὑψωμένην ἔχοντά τὴν ἀλαζονικὰ ἐρυθρὰν σημαίαν των. Ἀμέσως παρετηρήσαμεν ὅτι τὰ ὄχυράματα τοῦ Λιμεναρίου και τῶν Λαθῶν ἦσαν κενὰ ἐχθρῶν, και ἀμέσως μὲ τὸν Ἑλληνικὸν ἐκείνου χαρακτήρα, ὁ ὁποῖος συνειθίζει συγχρόνως νὰ ἀποφασίξῃ και τὴν ἀπόφασιν εἰς πράξιν νὰ βάλλῃ, ἐκάμαμεν ἀπόφασιν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Λιμεναρίου, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι τὰ κανόνια τῶν δύο ῥηθέντων ὄχυρωμάτων ἦσαν ἀνεπιτήδεια πλέον εἰς χρῆσιν. Γενόμενοι ὅμως αἱ ἰδιοίμας ὑπὲρ τοὺς 1000 και ἰδόντες πλῆθος ἐχθρῶν εἰς τινὰ λόφον ἀνωθεν τῆς Λίμνης ἰσταμέτων μὲ τὰς σημαίας των. ὤρμησαν κατ' αὐτῶν, και μεταξὺ μιᾶς ὥρας ἀπεκατεστάθησαν κύριοι ὄλων τῶν ὄχυρωμάτων, και αὐτοῦ τοῦ παλαιοκάστρου, και τῆς χώρας ἀκόμη ἐκτὸς θ' ἢ 8 ὀσπητίων, εἰς τὰ ὁποῖα γέμοντα τροφῶν ἐκλείσθησαν 150 περίωπῃ Τούρκοι. Οἱ δὲ ἄλλοι βλέποντες τὴν ὁρμὴν τῶν ἰδιοίμας ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν, και ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπνίγησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐμβήθησαν εἰς τὰ πλοιάτων. Οἱ δὲ 150 δὲν ἐκλείσθησαν εἰς τὰ ὀσπήτια παρα

διότι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἐμβωσιν εἰς τὰ πλοῖα, και δὲν ἐκλείσθησαν και εἰς ἄλλα, διότι τὰ λοιπὰ ἦσαν κρητισμένα. Οἱ ἐν τῇ πλοῖα ἀφ' οὗ μᾶς ἴδαν ὅτι ἤραξαμεν. ἤρχισαν νὰ μᾶς βολίζωσι μὲ κανόνια, Ἀφροῦ ὅμως ἐστελλόμεν και δύο Ἐσάκας εἰς τὴν λίμνην, ὅθεν τοῦ, ἐβόλιζαν δυνατὰ, ἰδόντες και τὸ ἐκ τοῦ πανικοῦ φόβου ἄτακτον ἔμβασμα τῶν εἰς τὴν ξηρὰν συντρόφων των, κόπτων ἀγκύρας, κάμυνον κανόνια και δίδονται εἰς φυγὴν τοσοῦτον ἄτακτον, ὥστε ὅλα ὁμοῦ ἐθαίνοντο ὡς ἐν μόνον πλοῖον. Τῶς ἐβολίσσαμεν ἀραγμένοι, τέλος πάντων διὰ σημείου τοῦ ναυάρχου ὅλος ὁ στόλος ἐσηκώθημεν εἰς τὰ κανία, και ὡς ὑπόπτεροι αἰετοὶ εἰς ἡμισείας ὥρας διάστημα τὰ ἐφθάσαμεν. Ἀρχίζει ἡ μάχη και μίλις ἐκράτηεν ἕως εἰς τὰς 8 ὥρας ἐν ἐκάθ' ἀφ' ἑαυτοῦ, δύο ἐβυθίσσαμεν ἡμεῖς, και ὅλα τὰ λοιπὰ ἔπεσαν εἰς τὰ παράλια τῆς Χίου κατὰ τὸ μέρος τῆς Βολισσοῦ και ἐκάησαν ὅλα. Καθὲν ἀπὸ τὰ ἐχθρικά πλοῖα εἶχεν ὑπὲρ τοὺς 100 ἀνθρώπους, ἀλλὰ δὲν ἐσώθησαν ἐξ αὐτῶν οὐδὲ τὸ ἐκτημόριον. Πολλοὶ ἀπελπιζόμενοι ἐπιπτον ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὴν θάλασσαν και ἐπνίγοντο. Μεταξὺ τῶν πνιγμένων εὑρέθησαν και πολλὰ σώματα Ἑυρωπαίων, τὰ ὁποῖα ἐγνωρίσθησαν ἐκ τῆς ἐνδυμασίας των.

... Μετ' ὀλίγον σκοποῦμεν νὰ κινήσωμεν και κατὰ τοῦ λοιποῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου.

Περὶ τῆς γεναιότητος και τῶν ἀνδραγαθιῶν τοῦ Ναυάρχου δὲν λέγω τί ποτε· ἀρκετὰ γνωστὴ εἶναι ἡ ἀνδρία και φρόνησις τοῦ σεβασμίου τούτου ἥρωος.

Δὲν ἐχάσθησαν οἱ ἄχαροι Τούρκοι τὴν ἐκβασιν τοῦ τρομεροῦ ἐπιχειρήματός των. Οἱ οἱ ἀποβάντες πλὴν ὀλίγων ἔλαβον τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κανίας των. Μὲ τὸ αἷμα των ἐξέπλυαν τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ἐμόλυναν, και τὰ ὄσπια αὐτῶν θέλον εἶσθαι ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὸ μακτύριον τῆς ἐκδικήσεώς μας.

(ὁ αὐτός)

Οὐδεμία μένει πλέον ἀμφιβολία ὅτι ἐχάθη και κατὰ γῆν και κατὰ θάλασσαν ὁλόκληρος ἡ κατὰ τῶν ψαῖρῶν ἐπιπεσοῦσα ἐχθρική δύναμις

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 60

Τιμή ἑτησία τολ. Ἱστορικὰ ἐξ προσηλωτικῆς
κατὰ τοιμητῆαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖον ἐρέθη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 23 Ἰουλίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ,

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 20 Ἰουλίου .

Σήμερον ἐλάσαμεν νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ τὸ ἐν Σάλωνα Ἑλ. στρατόπεδον . Κατ' αὐτάς, ὁ ἀριθμὸς τῶν φερευθέντων ἐχθρῶν ἠυξήθη μεγάλως μετὰ τὴν ἐνδοξον μάχην τῆς Ἀμπλάνης, διότι ἔκτοτε δὲν ἔπαυσαν οἱ γενναῖοι ψυχοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώκωσι τοὺς αἰσχυρῶς τραπέοντας εἰς φυγὴν βαρβάρους (ἴδε ἀρ. 59) : μέχρι τῆς 18, οἱ θανατοῦντες καὶ καιρίως πληρωθέντες τοῦσκι ὑπερέδαινον τὰς δύο χιλιάδας, τὰ λάφυρα ἐπολλαπλασιάσθησαν, καὶ εἰς τὰ τρία προκυριευθέντα κανόνια προσετέθη ἤδη καὶ ἐν ἑτέρῳ πλήθος σακίων γεμάτων ἀπὸ αὐτῶν ἐχθρῶν ἐπέμψθησαν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας : πρὸς δεῖγμα τοῦ κατὰ τῶν Σάλωνα Ἑλ. θριάμβου, εἰς τὸν ὅποιον συνετέλεσαν μεγάλως ὅτε Γενναϊότατος Στρατηγὸς Κίττος Γραβέλας μετὰ τῶν διακοσιῶν τῆ ἐμπειροπολέμου Σηλιωτῶν καὶ ὁ Μεγαλόψυχος ἀντιστράτηγος Ἰωάννης Νοταρᾶς μετὰ τοὺς πεντακοσίους τῆ ἀνδρείους Πελοποννησίαις .

— Ἐπληροφόρημεν ὅτι ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς Βρυόνης ἀφίσας ἐν μέρει πᾶσαν τὴν ἰδιαιτέραν ὑπόθεσιν ἀπεφάσισε, τέλος πάντων νὰ ἐκστρατεύσῃ πρὸς τὰ ἐδῶ συμπεραίνομεν ὅτι οὗτος δὲν εἶχεν εἰσῆτι τὴν εἰδῆτιν τῆς ὀλοικελοῦς καταστροφῆς τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν Δεσφῶς-Πασᾶ εἰς Ἀμπλάνην, καὶ οἷα τοῦτο ἐτόλμησε νὰ ἐμῶν εἰς κνησιν . Μ' ὅλον τοῦτο, ὁ Στρατηγὸς ἀνδρείας, ὅσκι δὲν ἔλλειψεν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξῃ καὶ προνα-

ταλάσῃ τὴν ἀξιόλογον τοποθεσίαν λεγομένην Τοῦρκα τὴν κειμένην πλησίον τῆς Ἀγκάδας, με ἀπέφασιν σταθερὰν τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴν ἕως θανάτου ὁμοῦ με τοὺς τετρακοσίους ὑπ' αὐτᾶν ἑκλεκτοὺς Ἕλληνας . Ἡ πατριωτικὴ αὐτῆ προθυμία τοῦ Στρατηγοῦ ἀποδεικνύει ἀληθῶς τοῦτον ἄξιον υἱὸν τοῦ ἀξιωμανομένου πατρὸς τῆ Δημητρίου Καρα-Ἰσῆ, καὶ δὲν διατάζομεν παντελῶς ὅτι μέλλει νὰ ὀνοτοποιήσῃ ὅλας μας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ χρηστὰς ἐλπίδας .

Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ φθοροποιαὶ συμβαλαὶ τοῦ προδότη Βαρνακιῶτη κατέπεισαν τέλος τὸν ῥηθέντα Ὁμέρ-Βρυόνην διὰ νὰ ἐπιπέσῃ τρίτην ἤδη φορὰν κατὰ τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ νὰ συνεργήσῃ οὕτω διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ φονικοῦ σχεδίου τοῦ Ροῦμελῆ Βαλεσῆ Δεσφῶς-Πασᾶ . ὅθεν (κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ αὐτοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ) ὁ μὲν Ἀχμέτ-Πασᾶς με δύο χιλ. Ἀλβανοὺς καὶ με τὸν Γιαννάκη Στράτον (ὅστις εἶναι πλάσμα τοῦ καταράτου Βαρνακιῶτη), ἐκστράτευσεν ἤδη κατὰ τοῦ Βάλτη : ὁ δὲ ἄξιος υἱὸς τοῦ ἐπιβούλου Γῶνι ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὸς ἐτέρου σώματος 2000 στρατιωτῶν, ἐπροχώρησεν μέχρι τῆς Χελωνῆς : καὶ τέλος ὁ ἴδιος μοχθηρὸς Βαρνακιῶτης με ἄλλοις τίσουσιν πολεμιτῆας, διευθύνθη πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ Βάλτη . Τοιοτρόπως . ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ Βρυόνης συμποσοῦται εἰς ἑξ χιλιάδας, ἀποδύσασα τὸ νὰ ἐνωθῇ εἰς Ναύπακτον με ἐκείνην τοῦ Δεσφῶς Πασᾶ (ὡς εἶδομεν εἰς τὸν ἀρ. 56. τῶν Χρονικῶν) : ἀλλ' οὗτος μὲν κατεστράφη ὅσον δὲ δι' ἐκείνου, ἡ ἑταῦθα Διοίκησις ἔδω-

σε παράτα διαπαγήν πρὸς τοὺς Στρατηγούς Δημήτριον Μακρόν (α) Γεωργιον Τζέγκαν κ.τ.λ. ἵνα προλάβουν καὶ στρατοπεδεύουν εἰς Λιγυθίτζι, ἐμποδίζοντες ἐντεῦθεν τὴν πρόδον τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς καὶ ὁ Γενναῖος, Στρατηγὸς Ἀνδρέας Ἴσκη μέλλει νὰ τοὺς περιλέχη ἐκ μέρους τῆς Γούρκας.

Ἐμένα εὐέλπιδες εἰσι τὰ μεγάλα παραδείγματα ὅσα εἶδον οἱ ὁμογενεῖς μας Ἕλληνας τοῦτο τὸ ἔτος, ὁμοίως καὶ εἰς διάφοροι Φριάμβου αὐτῶν, θέλουν ἐμφυχεσθαι ταύτης γενικῶς εἰς τὸ νὰ ἀντιπαρατάττωσι πλέον κατὰ τῶν βαρβάρων μὲ τὴν μεγαλλήτερον εὐτολμίαν, κ' ἐστύωσαν βέβαιαι ὅτι τοσοτρόπως ἡ νίκη θέλει εἶναι πάντοτε ἰδική των.

Τῆ 21 — Πληροφоруμένα ὅτι οἱ γενναῖοφρονες κάτοικοι τῶν δύο νήσων Τόρας καὶ Πετζῶν ἀφ' οὗ εἶδον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Πατριδος των ἠσφαλισμένον κάλλιστα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ὁμογενῶν μας πολεμιστῶν οἵτινες προθυμώτατα ἔρξαν ἐκεῖ, ἐνησχολήθησαν εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσωσι ὅλα ἐν γένει τὰ πολεμικὰ πλοῖα των καὶ ὅτι ἐσύστησαν ἤδη δύο τρομεροῦς στόλους προδιόρισμένους νὰ ἐπιπέσωσι ἐπάνω εἰς ἐκείνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὅτι θέλουν συνοδευθῆ κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην ἐκστρατείαν καὶ ἀπὸ μίαν σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν πλοίων Φαρράϊων τῶν ὁποίων οἱ Κυβερνήται καὶ ναῦται πένεσι εἰσὶ τὸ Δανάσιμον ἐνδίκησιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ καρδία παντὸς εἰλικρινοῦς Ἕλλητος εὐφραίνεται ἐξάπαντος ὅταν αἰσθάνεται τὴν ἀσκον προθυμίαν τὴν ὁποίαν δεικνύουν εἰς τὰς πολεμικὰς πράξεις των οἱ μεγαλόψυχοι κάτοικοι τῶν τριῶν ἐνδίκων νήσων Τόρας Πετζῶν καὶ Φαρρῶν. Οἱ γνήσιοι οὔτοι υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ παρόντος Ἀγῶνος μας εἶδειξαν πάντοτε τὸν αὐτὸν

ἐνθεσμὸν ζήλον εἰς ὅσα ἀπέβλεπον τὸ γενικὸν τῆς Πατριδος μας ὄφελος, καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλατων τὰ κατὰ θάλασσαν κινήματα εἶχον πάντοτε ἐρριζομένη εἰς τὴν ψυχῆν των καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, διὰ ταῦτο καὶ ὁ ἀγωνοβέτης Θεὸς καὶ ἡ εὐχή τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐστεφάνωσαν πάντοτε εἰς δέκα-πέντε σχεδὸν ημερικὰς ναυμαχίας κατὰ τοῦ ὑπερηφάνου στόλου τοῦ Τυρανή. Ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐν γένει χρεωστῆ τὴν μέχρι τῆδε συντήρησίν της εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῶν αὐτῶν Νήσων, καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορθώματα τῶν ἐγνατοίκων των. Πρὸς αὐτοὺς ὀφείλουσι ἰδιαίτερος οἱ ὁμογενεῖς πάντες τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ διὰ τὰς μεγάλας ἐκείνων θυσίας ὡς ἐκ μέρους τοῦ χρηματικοῦ, διότι κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ ἐλευθερόφρονες ἄνδρες κατέβαλλον καὶ ἐξέθεσαν πάντοτε ἐξ ἰδίων ἰσῶν ποσότητας ὀλοκλήρων μιλλιοῦν, καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀναλογίαν μὲ αὐτὰς ὅ,τι ἔλαβον πρὸς ἀποζημιώσιν. Ταῦτα δὲ λέγοντες ὑπὲρ τῶν ἀξιοσεβάστων Ἱδριωπετζωτομαρράϊων, δὲν ἀποβλέπομεν βέβαια εἰς τὸ νὰ σμικρύνωμεν τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν καταξήραν διαπρεψάντων ἡρώων μας οὐχί, ἡ εὐγνώμων Πατρις ὁμολογεῖ ἀπειρής τὰς χάριτας καὶ εἰς τὰ φίλτατα τέκνα της ταῦτα καθεὶς ὁμῶς αἰσθάνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της ἐχρειάζετο ἀνυπερθέτως καὶ θαλάσσιον δύναμιν διὰ τὴν καθ' αὐτὸ ἀσφαλείαν της, καὶ εἶπεν ἀληθῶς τὴν ἀσφάλειαν ταύτην διότι εἶρε καὶ εἰς τὸν κόλπον της τὴν ἀπαιτημένην ναυτικὴν δύναμιν τῶν τριῶν δακτυλοδεικτομένων Νήσων. Ἄς σεμνύνεται λοιπὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνταυτῷ διὰ τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν τύχην! Ἄς σεμνύνονται καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι διότι ἔλαβον τὴν τύχην νὰ ἴναι Ἑλληνικαὶ! καὶ ὅτι ὡς τοιαῦται δύνανται εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ διαπρέψωσι καὶ νὰ θριαμβεύωσι οὕτω πως.

Ἐκ τῶν ἰδιαίτερον ἀρετῶν ὅσαι χαρακτηρίζουσι τοὺς κατοίκους τῶν αὐτῶν τριῶν Νήσων, δύο εἶναι καὶ ἡ σταθερότης καὶ ἡ σοβαρὰ σκέψις εἰς τὰ πρακτικὰ των ἀρετὰι αὐτῶν ὁμογενῶν καὶ ἐκείνων ἐπιπέσωσι εἰς τὰς

(α) Ἄλλες εἶναι οἱ Στρατηγὸς ἀπ' ἐκείνων τῶν ἡρώων κατὰ λάθος ἐνομάσαμεν εἰν τὸν ἀρ. 58 τῶν Χρ. Σρητηῶν Μακρόν. ἐν δὲ λέγεται Κωνσταντὸς Χρήστος Δακρύς. ἄξιος ἦμος παντὸς μεγαλλήτερου καὶ ἐπισημίτερου βαθμοῦ διὰ τὰς ὁποίας εἶδειν ἡρωϊκὰς πράξεις καὶ προλαβόντες, καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸν Σόλωνος γεννηθέντα ἄνθρωπον.

τοπικάς υποθέσεις των, καθώς και εἰς ἐκείνας τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως.

Εὐχῆς ἀξίον εἶναι λοιπὸν ἄστε ἡ αὐτὴ Πολυδέστας Διοίκησις νὰ φεβῆ πρὸς τούτους (τούλάχιστον τῶρα καθ' ὃν καιρὸν ἔχει καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα) ὅπως καὶ οὗτοι ἐφέρθησαν πάντοτε πρὸς ἐκείνην!

Μᾶς ἔγραφεν ὑποκείμενον ἀξιοπίστον (τὸ ὄμοιον μᾶς ὑπόσχεται καὶ λεπτομερῆ περιγραφὴν ἀκολούθως ὅτι καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὁρλεάνς (πόλιν τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχιῶν) ἐσυστήθη ἡδὴ Φιλελληνικὴ εἰσαγγελία, ὅπως συνδραμον μετὰ προθυμίας πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνδοξατοτέρων ἐπιστολιῶν διὰ νὰ καταβάλλωσιν ἰκανὰς ποσότητας πρὸς ἀνακεφαλαιωσὶν τῶν ἐξόδων τοῦ Ἀγῶνος ἡμῶν. εἶθε ἢ ἀποθαίῃ ἡ Ἑλλάς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐνοίας τῶν φιλοκάλων καὶ φιλελευθέρων!

Τῆ 22 — Ὅτι καταδρομεῖ, (κορσάροι) Ἑλλήνες τοῦ Μεσολογίου δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ φέρουν ἐνταῦθα σχεδὸν καθημέραν λείας (πρέζας) καὶ πολλὰς καὶ πλοσσίας, καὶ τὸ παραδοξότερον εἶναι ὅτι κατορθώνουν τὰ πάντα μὲ μικρότατα πλοῖα ἔχοντα ἀπὸ ἓν μόνον κανόνιον. πρότινον ἡμερῶν ἐν ἐξ αὐτῶν, ὅπως οὖν μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ λοιπὰ, περιπλέον τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον ἀπήντησεν Αὐστριακὸν Πλοῖον τὸ ὁποῖον μετεκίμωζεν ἐν πλούσιον φορτίον εἰς Βενετιάν· τὸ ἐξέτασε καὶ ἀνακάλυψεν (ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ τούρκους καὶ ἀπὸ ἐπιστολάς ἐνταυτῶ) ὅτι τὸ πᾶν ἦτο διὰ λογαριασμὸν ἐχθρικών, ὅθεν τὸ ἐκυρίευσεν, τὸ ἔφερον ἐδῶ καὶ ἐκκαθάρισεν ἤδη ὑπὲρ τὰς 50 Χ τάλληρα.

Καταχρήσεις τινὲς προελθούσαι τελευταίως ἀπὸ τούτων ἀποδρῶν καταδρομεῖς, ἠνάγκασαν τὴν Ἀγγλοϊονικὴν Διοίκησιν νὰ πέμψῃ ἐνταῦθα μίαν φρεγάτταν καὶ ἓν βρώμιον διὰ νὰ ἐπάρωσι βίαιως ὅλα τὰν τὸ πλοῖα ὁμοῦ καὶ ὅσας λείας εἶχον εἰσέτι ἀνεκφορτώτους. ἔγεινε τοῦτο· πλὴν καθὲρ αἰσθάνεται ὅτι ἔγεινε κακῶς, ἐπειδὴ μετεχειρίσθησαν βίαιον ἀνεξεύραστον· ἐ-

γνώρισε τὴν παραδρομὴν τῆς τέλους ἡ βήθεισα Διοίκησις τῆς ἐπιταύσης καὶ πρὸς παρὰ τὴν νῦν ἔτι νὰ τὴν θεραπεύσῃ· σήμερον μάλιστα ὁ Κυβερνήτης τῆς φρεγάττας ὑπεσχέθη πρὸς τὸν Ἐξοχ. Κύριον Μαυροκορδάτον νὰ ἐπιστρέψῃ ὅλα τὰ πλοῖα κ. τ. λ. πλὴν νὰ τοῦ δοθῇ εἰς ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς Διονύσιος Ῥυμειώτης λεγόμενος καὶ Ζακύνθι· ὃν τὴν Πατριδα· ἀλλ' ὁ αὐτὸς Κύριος Διευθυντῆς τῆς Δ. Χ. Ἑλλάδος ἀπεκρίθη ἀξίολογα εἰπὼν ἐν συντόμῳ ταῦτα „ Ζητεῖτε τὸν Ῥυμειώτην ἐπὶ σκοπῶν νὰ τὸν τιμωρήσετε (ὡς λέγετε) διὰ πρὸ ἐξ χρόνων σφάλματά τω καὶ διὰ νέα· ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ αὐτὸς καταδρομεὺς ὑπηρετεῖ ἤδη πρὸ πολλοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἤθελε πράξῃ βέβαια ἀναξίως τοῦ ἡμετέρου χαρακτήρος τῆς ἐγχειρίσεως αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς· δὲν σῶς τὸν διδομένον τὸ λοιπὸν ἂν οὗτος ἔπαισε πρὸ ἐξ ἐπιταύτους· οὗτος καὶ ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν ἥτις εἶναι ἀπαραβίαστος· ἂν δὲ ἤμαρτε νεωστὶ, ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δύναται καὶ νὰ τὸν κρίνῃ καὶ νὰ τὸν παιδεύσῃ, κ. τ. λ. „

Τῆ 23 — Ἐτέρα ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Σάλονα Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου μᾶς ἐπιβεβαιεῖ σήμερον καὶ αὐτὴ ἐπισήμως πᾶν ὅτι ἀναφέραμεν ἤδη περὶ τοῦ ἠτληθέντος καὶ αἰσχρῶς φεγαδευθέντος Ῥυμειῶ-Βαλεσῆ Δερβύς-πασᾶ, τοῦ ὁποῖου ὁ στρατὸς συνίσταται ἀληθῶς εἰς δώδεκα χιλιάδας, ἐπιλέκτων Τζαμίδων, Γέγκιδων, καὶ Ἀλβανῶν, καὶ τινῶν Ἀσιατῶν εἰς μικρὸν ὁμοῦ ἀριθμὸν. Οἱ δὲ ἡμέτεροι πολεμισταὶ ἦσαν μόλις 2800 οἱ πάντες, πάντες ὁμοῦ καὶ ἐβλογίζοντο ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος εὐνοίαν, διὰ τοῦτο καὶ ἐθριάμβευσαν πληρέστατα κατὰ τὴν αἰμοδιῆν βαρβαρῶν, χωρὶς νὰ χάσωσι πλειότερας τῶν ἐξ μόνον συναδελφῶν τῶν Ἑλλήνων. Πάντες οἱ πολεμικοὶ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου σώματος εἶδξαν ἀνδρείαν ἡρωικὴν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν· πλὴν πάντες καὶ κράζον καὶ γράφον ὅτι ὁ ἀκαταμάχητος Στρατηγὸς Κίτζος Τζαβέλας διέπραξε ἐξαιρέτως πῶς, διότι οὗτος πρῶτος, μετὰ δέκα περίσσω ὡρῶν συνεχῆ πεισματώδη μάχην, σαλπίζας ἐ-

ἔηλε τῶν προχωμάτων καὶ μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν δεξιάν ἐφόρμησεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἀμέσως ἐτρέπισεν εἰς φυγὴν ἐπιπέσει ἀμέσως ἐπιφυγόντες καὶ οἱ μεγαλοκάρδιοι Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐξαίσιον παράδειγμα τοῦ ἐνδόξου Στρ. Κίτρου (ἐγκλινοῦ τοῦ ἀθηναίου Ἰσακίδου), ἐπέπεσαν κατ' ἐκείνη ταυτοχρόνως ὅλοι καὶ τὸν κατετρόπωσαν

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀ. Κλοκίτην.
Κύριε!

Ἦκησες τοῦ νεοσυστάτη εἰς τὴν πόλιν ταύτην Σχολεῖν τὴν ὡς ἀπὸ ὅλα, καὶ ἀπὸ βιβλία πτωχείαν, καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόμησος καὶ φιλόπατρις εὐδὺς τὸ ἐχάριστος ἑκατὸν σώματα Φυσικῆς δὴμῶδες, εὐρισκόμενα πρὸ καιροῦ ἐδῶ εἰς τὸν ἐντιμον φίλον σου Κύριον Σ. Πόσσην χρίζω μὲ τοῦτο σὺ τὸ δῶρον ἕκαμες εἰς τὸ γένος σου, ἢ φιλογενῆς σου καὶ γενναία ψυχῇ, ἣτις ἐφλοτιμήθη εἰς τοιοῦτον πλούσιον φιλοδωρημα, τὸ αἰσθάνεται ἀναμφιστόλως πολλὰ καλά. Τὸ γνωρίζει καλῶς καὶ ὅστις στοχασθῆ, ὅτι τῆς φυσικῆς ταύτης ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ καταργήσῃ τὴν ἀντίθεον τοῦ κοινῶν δεισιδαιμονισμῶν, διδάσκησα τοὺς ἀμεταστάτους νόμους τῆς φύσεως, καὶ περιγράψῃ τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν εἰς τοὺς ἰδίους τῆς ὄψης, χωρὶς οὐδεποσῶς διὰ τοῦτο νὰ σαλευθῶν τὰ στερεὰ τῆς ἀμωμῆτος πιστεῶς μας θεμέλια. Εἰς εὐεργέτην λοιπὸν τοιοῦτον καὶ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Σχολῆς μας, ποία ἀνταμοιβὴ δυνατὴ καὶ τῆς ὥρας πρέπει ν' ἀντιδοθῆ ἄξιως καὶ τῆς προαιρέσεώς σου καὶ τοῦ χαρίσματος, ἂν ὅχι νὰ ὀνομασθῆ, ὡς ὀνομάζεται ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα εὐγνωμόνα νεολίαν, τῆς Σχολῆς μας ὁ Εὐεργέτης, καὶ νὰ κηρυχθῆ τὸ εὐεργητικὸν εἰς μνημόσυνον ἀνάτατον Ἑλληνικῶν εἰς τὰ καλά ζῆλη; Ἡ Ἑλλὰς ἔπειτα, ὅταν στέψῃ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τέκνων τῆς τοῦ; ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀληθοῦς συστάσεώς σου ἡρακλείδης αὐτῶν ἀγωνίας, συναμφιστόλως δὲν θέλει ἀξήσει ἀπτεφύτων τὸ κελὸν τοῦτό σου ἔργον. Δέξαι λοιπὸν πρὸς ὥραν, καλῶς καὶ τίμω Πατριῶτα!

δημῶν καὶ Ἡβλικῶν καὶ Πελοποννησιακῶν εἰς τὸ ἔθνος, καθὼς πολλὰ καλά παρετηρήσεν ὁ Κ. Μαυροκορδαίος ἐσχάτως, καὶ τέλος ἐπειδὴ μηχανὰς καὶ ὄργανα δὲν συνευρίσκει

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 18. Ἰουλίου 1824.

τὴν εἰλικρινῆ καὶ κοινὴν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν ταύτην ἀντίθεσιν, πιστούμενος ἀπὸ τὴν ἀδελφότητος τῆς σωφειδέσεως τοῦ διδασκάλου τῶν ὁμολογίαν, ὅτι τὸ δῶρόν σου θέλει βλαπτῆσαι κακοποῦς ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν εἰς τὴν γέννησιν τῶν τοιοῦτων τῆς Πατρίδος μας ἄφρον.

Ἔγινε καὶ εὐτύχει ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐτῆ 2 (14) Ἰουλίου 1824. ἐν Μεσολογγίῳ.

Ὁ φιλογενῆς σου Δημήτριος Παύλου

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀπολογίας τοῦ Κυρίου Θ. Νέγγη (ἴδε ἀρ. 56 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἡ ἀνωτάτη ἐξέσις, ἀπὸ τὴν ὅποιον ὅλα τὰλλα κρέμανται, εἶναι ἀναφαίρετος ἰδιότησις τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι μετέρχονται αὐτὴν δι' ἰδίω αὐτῶν Παραστατῶν κατ' ἔτος ἐκλεγόμενων ὑπὸ τοιαύτην Πολιτεῖαν νὰ παραφαίνεται ὁ Κατήγορός σου ὅτι ἀπέκλεισεν ἢ Ἑλλὰς διὰ παντὸς πᾶν ὑπὸ ὑργημα δι' ἐμὲ, διδὲν ὑποψίαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕνας τοῦ Ὀλιγαρχικοῦ Κόμματος, τὸ ὅποσον ἐπιβληνέται προφανέστατα τὴν Κυριαρχίαν τῶν λαῶν καὶ χρηστὰς ἐλπίδας τρέφει νὰ τὸ καταφύσῃ πῶς ἀλλῶς ἐτολμούσε νὰ φαντασθῆ καὶ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸ τοιοῦτον; ἔπειτα τῶ ὄντι τοῦ Κόμματος ἐκείνου νὰ εἶναι, ἀλλ' ὅχι ἐκ τῶν πρώτων, οἱ ὅποιοι τόσον ἀπερίσκεπτοι δὲν μὲ ἐβάνησαν ποτε, ἀλλ' ἐκ τῶν ταπεινῶν ὀργάνων τοῦ Κόμματος, περὶ τῶν ὅποιων καὶ νὰ ὀμιλῶμεν ἀνοίκειον. Παρακαλῶ δὲ μάλιστα τὸν Κ. Συντάκτην τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν νὰ μὴ μαρτυρήσῃ, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃ μυστικὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κατηγόρου σου, καὶ εἶμαι εὐελπίς ὅτι μέλλει νὰ εἰσακησθῶ, ἐρεϊδόμενος εἰς τὴν καλοἀγαθίαν τοῦ Κ. Συντάκτη, καθὼς καὶ ὅτι ὁ Κατήγορός σου θέλει μεταβάλλῃ γνώμην, καὶ πούτα; νὰ εἶναι μηχανῆ, ἀρχήσῃ νὰ γίνεταί ἄνθρωπος ἂν ὅμως δὲν πούτῃ, ἀλλ' ἐξακολοθῆ ῥαδιουργῶν κατ' ἐμοῦ διὰ τῶν ἐφημεριδῶν, κηρύττω ἐπισήμως ἤδη, ὅτι δὲν ἔχω καμμίαν φορὰν νὰ ἀπαντήσω πρὸς αὐτὸν, ὅτι ποτ' ἂν εἶπῃ, ἀλλ' ὅλα μένου εἰς θάρος σου καὶ εἰς βᾶρος τῶν ἀνωτέρων σου, ἐπειδὴ δὴ λυπεῖμαι τὸν πολῦτιμον καὶ ὄν. ἐπειδὴ νομίζω τὰς τριατά; λογαρχία μετὰ; ἐπι

Θ. Νέγγη.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 60

Τμή ἐτησίαι τὰλ. Ἰωαννῶν ἐξ ἀρωληροῦ
κατὰ τομῆναιον . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐφ' ἃ τῶν πλείων .

Φραγκλῖτες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 23 Ἰουλίου 1894 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ,

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 20 Ἰουλίου .

Σήμερον ἐλάβομεν νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ τὸ ἐν Σάλωνα Ἐλ. στρατόπεδον . Κατ' αὐτάς, ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν ἠξήθη μεγάλης μετὰ τὴν ἐνδοξὴν μάχην τῆς Ἀμπλάνης, διότι ἐκτοτε δὲ ἐπαύσαν οἱ γενναῖοι Ἕλληες ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώκωσι τοὺς αἰσχυροὺς τραπέοντας εἰς φυγὴν βαρβάρως (ἴδε ἀρ. 59) : μέχρι τῆς 18, οἱ θανατωθέντες καὶ καιρίως πληγωθέντες τοῦσκι ὑπερέβαιον τὰς δύο χιλιάδας, τὰ λάβυρα ἐπολλασασιάζοντο καὶ εἰς τὰ τρία προκυριεῦντα κοινά προσετέθη ἡδὴ καὶ ἕτερον κλήρος σακίων γεμάτων ἀπὸ αὐτῶν ἐχθρῶν ἐπέμβησαν εἰς διαφόρας ἐπαρχίας, πρὸς δῆγμα τοῦ κατὰ τῶν Σάλωνα Ἐλ. Φριάμβη, εἰς τὸν ὁποῖον συνετέλεσαν μεγάλως ὅτε Γενναϊότατο, Στρατηγὸς Κίτζος Τζαβέλας μετὰ τῶν διακοσίων τῶν ἐμπειροπολέμων Σωλιωτῶν καὶ ὁ Μεγαλψυχὸς Ἀντιστράτηγος Ἰωάννης Νοταρᾶς μετὰ τοὺς πεντακοσίους τῶν ἀνδρείων Πελοποννησίων .

— Ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ὁ Ὄμερ-Πασᾶς Βρυόνης ἀφίσας ἐν μέρει πᾶσαν τὴν ἰδιαιτέραν ὑπόθεσιν ἀπεφάσισε, τέλος πάντων ἡ ἐκστρατεύση πρὸς τὰ ἐδῶ συμπεραίνομεν ὅτι οὗτος δὲν εἶχεν εἰσέτι τὴν εἰδησιν τῆς ὀλυτελοῦς καταστροφῆς τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν Δεβδύ-Πασᾶ εἰς Ἀμπλάνην, καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησε νὰ ἐμῶν εἰς κίνησιν . Μ' ὅλον τοῦτο, ὁ Στρατηγὸς Ἀνδρέας ἴσχε δὲν ἔλλειψεν ἀμέλως ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξῃ καὶ προκα-

ταλάβῃ τὴν ἀξίολογον τοποθεσίαν λεγομένην Τοῦρεκα τὴν κειμένην πλησίον τῆς Λαγκάδας, με ἀπέφασιν σταθερὰν τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴν ἕως θανάτου ὁμοῦ μετὰ τοὺς τρακοσίους ὑπ' αὐτῶν ἐκλεκτοὺς Ἕλληνας Ἡ πατριωτικὴ αὐτῆ προθυμία τοῦ Στρατηγῶ ἀποδεικνύει ἀληθῶς τοῦτον ἀξίον υἱὸν τοῦ ἀξιωματικῶν πατρός τῆ Δημητρίου Κορα Ἰτακῆς καὶ δὲν διατάξομεν παντελῶς ὅτι μέλλει νὰ ἐπιτονωθῇ ὅλας μας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ χρηστὰς ἐλπίδας .

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ φθορακαὶ συμβεβαίαι τοῦ προδοτῆ Βαρνακλιώτη κατεπεισαν τέλος τὸν ρηθέντα Ὄμερ Βρυόνη διὰ τὴν ἐπιπέση τριττῆς ἡδὴ φορᾶς κατὰ τῆς Ἀκαρναντίας, καὶ τὴν συνεργήσῃ αὐτῶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βουκλιῶ σχεδίου τοῦ Ρούμελη Βαλεσῆ Δεβδύ-Πασᾶ ὄθεν (κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ αὐτοῦ Ὄμερ Πασᾶ) ὁ μὲν Ἀχμέτ-Πασᾶς μετὰ δύο χιλ. Ἀλβανῶν καὶ μετὰ τὸν Γιαννάκη Στράτον (ὅστις εἶναι πλοῦμα τοῦ κατάρτου Βαρνακλιώτη), ἐκστράτευσεν ἡδὴ κατὰ τοῦ Βάλτη ὁ δὲ ἄξιος υἱὸς τοῦ ἐπιβούλου Γάγη ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὸς ἐτέρου σώματος 2000 στρατιωτῶν, ἐπροχώρησε μέχρι τῆς Χελώνης καὶ τέλος ὁ ἴδιος μαχητῆς Βαρνακλιώτης μετὰ ἄλλα τόσους τολεμιστὰς, διευθύνθη πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ Βάλτη . Γαυτητρόπως ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Ὄμερ-κατὰ Βρυόνη συσπασθῆναι εἰς ἑξ. χιλιάδας, ἀποβλήθη τὸ νὰ ἐνωθῇ εἰς Ναύστακτον με ἐκ τῆς τῶν Δεβδύ-Πασᾶ (ὡς εἶδομεν ἐν τὸν ἀρ. 58 τῶν Χρονικῶν) ἰλλ οὗτος μὲν κατεσπάρθη ὄσαν δὲ δι' ἐκείνον, ἡ ἐνταῦθα Διοίκησις εἶχε

σε πάραυτα διαταγήν πρὸς τοὺς Στρατηγούς Δημήτριον Μακρὸν (η) Γεώργιον Τζόγκαν κ.τ.λ. ἵνα προλάβωσιν καὶ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς Λιγυρίας, ἐπιπορευόμενοι ἐντεῖθεν τὴν πρόδον τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς καὶ ὁ Γ. νναῖος Στρατηγὸς Ἀνδρέας Ἰτσκὸς μέλλει νὰ τοὺς προσέχῃ ἐκ μερῆς τῆς Γούρκας.

Ἐμεθὰ εὐέλπιδες ὅτι τὰ μεγάλα παραδείγματα ὅσα εἶδον οἱ ὁμογενεῖς μας Ἕλληνες τοῦτο τὸ ἔτος, ὁμοίως καὶ οἱ διωφυροὶ Φριαμβοὶ αὐτῶν, θελν-ν εὐψυχῶσι τούτῃ, γενικῶς εἰς τὸ νὰ ἀντιπατατάττωται πλέον κατὰ τῶν βαρβάρων μὲ τὴν μεγαλλήτεραν εὐτολμίαν, κ' ἐστῶσαν βέβαιοι ὅτι τοιοτρόπως ἡ νίκη θέλει εἶναι πάντοτε ἰδική των.

Τῆ 21 — Πληροφоруμέθα ὅτι οἱ γενναῖοι φρονεῖς κάτοικοι τῶν δύο νήσων Ἰθρας καὶ Πετρίων ἀπ' οὗ εἶδον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Πατρίδος των ἠσφαλισμένον κάλλιστα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν διασφῶν ὁμογενῶν μας πολεμιστῶν οἵτινες προθυμότερα ἔτρεξαν ἐκεῖ, ἐνησχολήθησαν εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσωσιν ὅλα ἐν γενεῖ τὰ πολεμικὰ πλοῖα των καὶ ὅτι ἐσύστησαν ἤδη δύο τρομεροὺς στόλους προσδιορισμένους νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπάνω εἰς ἐκεῖνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὅτι θέλουν συνοδευθῆ κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην ἐκστρατείαν καὶ ἀπὸ μίαν σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν πλοίων Ψαρραίων τῶν ὁποίων οἱ Κυβερνήται καὶ ναῦται πένεσιν εἰσέτι θανάσιμον ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ καρδιά παντὸς εἰλικρινοῦς Ἕλληνος εὐφραίνεται ἐξάπαντος ὅταν αἰσθάνεται τὴν ἄοκνον προθυμίαν τὴν ὁποίαν δεκνύουν εἰς τὰς πολεμικὰς πράξεις των οἱ μεγαλόψυχοι κάτοικοι τῶν τριῶν ἐπιδέων νήσων Ἰθρας Πετρίων καὶ Ψαρρῶν. Οἱ γνήσιοι οὗτοι υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ παρόντος Ἀγῶνος μας εἶδειξαν πάντοτε τὸν αὐτὸν

ἔνθεμον ζῆλον εἰς ὅσα ἀπέβλεπον τὸ γενικὸν τῆς Πατρίδος μας ὄφελος, καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλα ταῦτα κατὰ θάλασσαν κινήματα εἶχον πάντοτε ἐρριζωμένα εἰς τὴν ψυχῆν των καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰλικρινίαν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀγωνοθέτης Θεὸς καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐστεθάνωσαν πάντοτε εἰς δεκάπεντε σχεδὸν ἡμαντικὰς ναυμαχίας κατὰ τοῦ ὑπερηφάνου στόλου τοῦ Γουαννῆ. Ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐν γενεῖ χρεωστῆ τὴν μέχρι τούδε συντήρησιν τῆς εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῶν αὐτῶν Νήσων, καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορθώματα τῶν ἐγκατοίκων των. Πρὸς αὐτοὺς ἐφείλυσιν ἰδιαίτερος οἱ ὁμογενεῖς πάντες τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ διὰ τὰς μεγάλας ἐκείνων Ψυσίας ὡς ἐκ μέθης τοῦ χρηματικοῦ, διότι κανεὶς δὲν δύναται ἀρνηθῆ ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ ἐλευθερόφρονες ἄνδρες κατέβαλλον καὶ ἐξέδυσαν πάντοτε ἐξ ἰδίων των ποσότητος ὀλοκλήρων μιλλιονίων, καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀναλογίαν μὲ αὐτῆς ὅτι ἔλαβον πρὸς ἀποζημιώσιν. Τῶτα δὲ λέγοντες ὑπὲρ τῶν ἀξιοσεβαστῶν Ἰθριοπολιτῶν Ψαρραίων, δὲν ἀποβλέπομεν βέβαια εἰς τὸ νὰ σμικρυνώμεν τὰς ἀρετὰς καὶ τῶν καταξερῶν διαπρ. ψάντων ἡρώων μας οὐχί, ἡ εὐγνώμων Πατρίς ὁμολογεῖ ἀπείρη τὰς χάριτας καὶ εἰς τὰ φιλοτάτα τέκνα τῆς ταῦτα καθεὶς ὁμῶς αἰσθάνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς ἐχρειάζετο ἀνυπερθέτως καὶ θαλάσσιον δύναμιν διὰ τὴν καθ' αὐτὸ ἀσφαλείαν τῆς, καὶ εὔρεν ἀληθῶς τὴν ἀσφάλειαν ταύτην διότι εὔρε καὶ εἰς τὸν κόλπον τῆς τὴν ἀπαιτημένην ναυτικὴν δύναμιν τῶν τριῶν δακτυλαδεικτεμένων Νήσων Ἄς σεμνύνεται λοιπὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνταυτῶ διὰ τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν τύχην! Ἄς σεμνύνονται καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι διότι ἔλαβον τὴν τύχην νὰ ἦναι Ἑλληνικαὶ! καὶ ὅτι ὡς τοιαῦτα δύνανται εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ διαπρέπωσιν καὶ νὰ θριαμβεύωσιν οὕτω πως.

Ἐκ τῶν ἰδιαίτερον ἀρετῶν ὅσαι χαρακτηρίζουσι τοὺς κατοίκους τῶν αὐτῶν τριῶν Νήσων, δύο εἶναι καὶ ἡ σταθερότης καὶ ἡ σοφία σκεψίς εἰς τὰ πρακτικὰ των ἀρετὰι αἰτίνες ὠφέλησαν καὶ ὠφελούν μεγάλως τέσον εἰς τὰς

(α) Ἄλλος εἶναι οὗτος ὁ Στρατηγὸς ἀπ' ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον κατὰ λάθος ὀνομάσαμεν εἰς τὸν ἀρ. 58 τῶν Χρ. Στρατηγὸν Μακρὸν. ἐν δ' λέγεται Κωνσταντῆ Χρηστος Μακρὸς, ἄξιος ὅμως παντὸς μεγαλητέρου καὶ ἐπισημοτέρου βαθμοῦ διὰ τὰς ὁποίας εἶδειξεν ἡρωϊκὰς πράξεις καὶ προλαβόντως, καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸν Σάλωνα τελευταῖον πόλεμον.

τοπικὰς ὑποθέσεις των , καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖνας τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως

Εὐχὴ ἄρα εἴαι λοιπὸν ὅστε ἡ αὐτὴ Πολυσεβαστος Διοίκησις νὰ βρεθῆ πρὸς τούτης (τούλαχιστον τῶρα καθ' ὃν καιρὸν ἔνει καὶ τοὺς τρέπης καὶ τὰ μετὰ) ὅπως καὶ οὗτοι ἐφέρθησαν πάντοτε πρὸς ἐκείνην !

Τῆ 23 — Ἐτέρα ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Σάλονα Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου μᾶς ἐπιβεβαίει σήμερον καὶ αὕτη ἐπισήμως πᾶν ὅ,τι ἀναφέραμεν ἤδη περὶ τοῦ ἠτληθέντος καὶ αἰσχρῶς φυγαδευθέντος Ρούμελη-Βλασεῖ Δερβύς-πασᾶ, τοῦ ὁποῖου ὁ στρατὸς συνιστάτο ἀληθῶς εἰς δώδεκα χιλιάδας, ἐπιλέκτων Τζάμιδων, Γέγκιδων, καὶ Ἀλεξανδρινῶν Ἀσιανῶν εἰς μικρὸν ὅμως ἀριθμὸν. (Ὅτι δὲ ἡμέτεροι πολεμιστὴν ἦσαν μόλις 2800 ἰσχυροὶ, πάντες ὅμως καὶ ἐφλογίζοντο ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος εὐνοίαν, διὰ τοῦτο καὶ ἐθελόμενοι πληρέστατα κατὰ τοῦ αἰμοδιφῆ βαρβαρῶν, χωρὶς νὰ χάσωσι πλειοτέρας τῶν ἐξ ἑμῶν συναδελφῶν τῶν Ἑλλήνων. Πάντες οἱ πολεμικοὶ Ἀχαιοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου σώματος ἔδειξαν ἀνδρείαν ἡρωϊκὴν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν· πλὴν πάντες καὶ κράζον καὶ γράφον ὅτι ὁ ἀκαταμάχητος Στρατηγὸς Κίτζο, Τζαβέλας διέσπερπεν ἐξαιρέτως πῶς, διότι οὗτος πρῶτος, μετὰ δέκα περιπέτρων ὠρῶν συνεχῆ πεισματώδη μάχην, σαλπίσσας ἐξήλθε τῶν προχωμάτων καὶ μετὰ τὸ ξίφος εἰς τὴν δεξιάν ἐφόρμησεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἀμέσως, ἐτραπῆ εἰς φυγὴν· πειδὴ ἀμέσως ἐμφυχωθέντες καὶ οἱ μεγαλοκάρδιοι Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐξαισιον παράδειγμα τοῦ ἐνδύξου Στρ. Κίτζου (ἐγκονοῦ τοῦ ἀθανάτου Τζαβέλα), ἐπέπεσαν κατ' ἐκεῖνη ταυτοχρόνως ὅλοι καὶ τὸν κατετρόπωσαν.

Ἡ δημοσιότης εἶναι ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἡ πολιτικὴ εἶναι πάντοτε σχεδὸν φιλόδοξος, διὰ τοῦτο πάντοτε εἶναι καὶ ἀνήσυχος· ἐπειδὴ πάντοτε

εἶναι ἀχώρτατος, διὰ τοῦτο πάντοτε εἶναι καὶ ἐμφοδός, ὑποπτεύουσα μήπως ἔξ. Ἐνα παρρησιασθῆ κανεὶς καὶ τῆς κλεισεῖ· ὁ στόμα Ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τοιαύτη πολιτικὴ ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ (διὰ πολλοῦ λόγου) εὐετκεται μάλιστα περὶ σσοότερον ἀνήσυχου παρ' ἄλλου· ἡ ἀνησυχία τῆς αὐτῆ προέρχεται ἐξαιρέτως ἀπὸ τὴν ὑποψίαν τοῦ μήπως ἔχει ἡ Ἑλλὰς καὶ μερικὸν δημοκρατίας με ἀετὰς πατριωτικὰς καὶ με γνώσει ἰκονὺς εἰς τὸ νὰ ἐξετάζην καὶ πληροφοροῦνται τὸ πῶς φέρεται ἡ Διοίκησις, τὸ πῶς φερνται ταυτῶ καὶ ἐκείνοι ὅσοι παριστάνην αὐτὴν (ἡλαδὴ οἱ κατὰ μέρη διάφοροι Διοικηταὶ· δι' αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν ἀνάγκη εἶναι νὰ γνωρισθῆ καὶ ἐμπράκτω· ὅτι τῶντι εὐρίσκοντα· εἰ τὴν Ἑλλάδα ὑποκείμενα τοιαῦτα τὰ ὁποῖα παρατηροῦν ὅλα τὰ διατρέχοντα καὶ σκέπτονται ἐνταυτῶ ὅχι μόνον διὰ τὰ μερικὰ ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ γενικὰ πράγματα πρὸς ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος ὀλοκλήρη.

Κανεὶς νὰ μὴν φαντασθῆ ποτὲ ὅτι ὅσαθημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος μας εἶναι ἰδικαί μας μόνον ἰδέαι καὶ ἰδιοὶ μας μόνον στοχασμοὶ ὅχι, ὅχι· ἡμεῖ· δὲν γνωστοποιούμεν πάντοτε ἄλλο τί εἰμὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φρονί καὶ ἐπιθυμεί τὸ ἔθνος μας ὅλον, δηλαδὴ τὰ συμφέροντα τῆς τὰ ὁποῖα πολλάκις πολλοὶ τοῦ παριστάνην κατ' ἄλλον τρόπον παρεξηγούντεςτα

Εἶναι ὅρα καιρὸς διὰ νὰ εἰπώμεν κατὶ τί καὶ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ δανείου.

Διεκήρυξεν ἤδη ἡ Διοίκησις εἰς τὸ Πανελληνιον (ἴδε ἀρ 42 τῶν Ἑλ Χρ.) τὴν τελειοποίησιν τοῦ δανείου ἐνταυτῶ καὶ τὸ φθάσιμον ἐνὸς μέρους αὐτοῦ. Διάφοραι ποσότητες ἐξ αὐτῶν τῶν μετρητῶν ἐπέμψθησαν ἤδη καὶ εἰς τὸν τύπον τῆς διατριβῆς τῆς Διοικήσεως καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος μένει νῦν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν μέλλῃ ἢ προκίψῃ ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπὸ τὰ αὐτὰ χρήματα Κανεὶς δὲν ἀμφισβᾶλλει ὅτι θέλει προξενηθῆ ὄφελος καὶ ὄφελος μέγα ἰνίσως ἢ Διοίκησι· δεξί, δραστηριότητα εἰς τὰς πράξεις τῆς, ἰνίσως φυλάξῃ τὸν χαρακτήρα τῆς σήμερον καθ' ὃν καιρὸν ἔχει

ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, ἀνίσως, μ' ἓνα λόγον, δὲν παρεκτραπῆ ἀπὸ τὸ σωτήριο σύστημα τῆς σταθερότητος καὶ ὁμοιοῦς αὐτῆς.

Τὸ δάνειον εἶναι ἓνα χρέος, ἰερόν ὅλη τοῦ ἔθνους διὰ τοῦτο, δὲν εἶναι πρέπον νὰ φυλάττηται ὡς μυτικόν τὸ ὅτι ἐστάλησαν ἐξ αὐτοῦ διάφοροι ποιότητες εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, καὶ τοιοτοτρόπως νὰ τὸ ἤξευρην μόνον οἱ ὑπάλληλοι ὑπηρετοὶ καθὼς γραμματεῖς, ταμίαι (κατέροι) καὶ οἱ ὅμοιοι. Ἀφ' οὗ ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μα. εἶναι ὑπόχρεως διὰ τί νὰ τοῦ κρύπτῃν ὅτι τὸ πράγμα διὰ τὸ ὁποῖον ὑποχρεώθη ἔφθασεν ἐκεῖ ὅπως ζῆ καὶ αὐτὸς καὶ ὅπως διατρίβει, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς ὁποίας τὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις αὐτὸς γνωρίζει καλλίστα; ὡς ἐκ ταύτης τῆς μυστικότητος δύναται νὰ προέλθῃ μεγάλα κακὰ. Ἀ, ἡ Διοίκησις καὶ οἱ Διοικηταὶ χάνουσι τὴν ὑποληψίαν τῶν, διότι κανεὶς Ἕλληνα δὲν ἤμπορῆ πλέον νὰ ἔχῃ πίστιν οὔτε εἰς ἐκείνην γε εἰς τούτους ἀδ' οὗ τοῦ κρύπτῃν μίαν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀποκριθῆ μίαν ἡμέραν πρὸς τοὺς δανειστάς. Β', ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς εἰς ὑπάλληλα ὑπηρετήματα ὄντας ἀποβλέπου μόνον τὸ ἑαυτῶν συμφέρον, ὁ καθεὶς Ἕλληνα ὑποπτεύεται εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὅτι τὰ μετρητὰ τοῦ δανείου δὲν ἐξοδεύονται εἰς τὰς χρεῖας τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ ὅτι σφετερίζονται ἢ ἐξοδεύονται μόνον εἰς μαγκανισμούς καὶ εἰς τοὺς ἡγαπημένους τῶν Διοικητῶν καὶ κανεὶς δὲν λέγει μάλιστα ὅτι πταίῃσιν οἱ μικροὶ ὑπηρετοὶ διότι ὑποθέττει ὅτι ἡ διαγωγή τούτων πρέπει νὰ εἶναι γνωστὴ εἰς τοὺς Διοικητὰς οἵτινες ἐπειδὴ σιωποῦν, εἶναι μικρόνους ἢ εἶναι σύμφωνοι μὲ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀρπαγὰς.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν τοιαύτων ἀποπημάτων, καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς τιμῆς τῆς Διοικήσεως, δίκαιον εἶναι ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια Διοίκησις καὶ οἱ κατὰ μέρος Διοικηταὶ νὰ κοινοποιῶσιν, ὅταν λαμβάνῃ μετρητὰ, ὅτι τὸ σὺ ποσότης τῆς ἐμβάσθη ἀπὸ ἐθνικὸν δάνειον καὶ εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῶν καὶ ἐξοδεύθῃ ἢ ἐ-

ξοδεύεται εἰς τὴν δεῖνα ὑπόθεσιν τῆς Πατρίδος· ἀνίσως τούτο δὲν γένη, τότε τὸ μυστικὸν φέρεσιμον ἀκυρᾷ τὴν δὲ μυστικότητά, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει καταγορεῖται ὅτι κάμνει ἓνα μέγα σφάλμα, ἐπειδὴ καταπατεῖ τὸ μεγαλύτερον δικαίωμα τῶν ἐθνῶν

Δὲν φθάνει δὲ μόνον τὸ νὰ γνωστοποιῶσιν οἱ Διοικηταὶ ὅτι ἔφθασεν εἰς χεῖρας τῶν χρημάτων ἐκ τοῦ δανείου, ἀλλὰ πρέπει προσέτι νὰ συσκέπτονται καὶ μὲ τοὺς Στρατηγούς, κ.τ. φανερόνους πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδίως ὅτι ἔχουν ἀναχεῖρας μέσα διὰ νὰ καταπολεμήσῃν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ ἐξακολούθῃ τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως. Ἀπ' ὅλα ταῦτα τίποτε δὲν ἐγένετο ἔως τώρα α, διὸ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ διορθωθῶσιν αὐτὰ τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα διέσπειραν ἤδη τίσας καὶ τίσας δισαρσεκίας καὶ δυσπιστίας μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἐλλεικρινῶν πατριωτῶν, οἵτινες ἤξευρην καλῶς ὅτι μίαν ὑπόθεσιν δανείου δὲν εἶναι ὑπόθεσις μαρκῆ ἢ ἀλλὰ Ἐθνικῆ.

Μᾶς ἔγραψεν ὑποκειμενὸν ἀξιόπιστον (τὸ ὁποῖον μᾶς ὑπόσχεται καὶ λεπτομερῆ περιγραφὴν ἀκολουθῶν ὅτι καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὁρλεάν (πᾶσι τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχίῶν) ἐσυστήθη ἡδὴ Φιλελληνικὴ εἰταιρεία, ὁποσησικτραμον μετὰ προθυμίας πολλοὶ ἐκ τῶν εὐκατασταδοτέρων ἐπιτοσιῶν διὰ νὰ καταβάλλωσιν ἰκανὰς ποσότητας πρὸς ἀνακεφισμὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ἀγῶνος ἡμῶν. εἴθε ν' ἀποβῶσιν ἢ Ἑλλάς ἢ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐνοίας τῶν φιλοκάλων καὶ φίλελευθέρων!

(α) Ὁ Ἐξοχότατος Κύριος Ἀ. Μουρκορδάτος ἐπέληρσεν ἤδη τοὺς διαφόρους ὑπομισθούσους στρατιώτας, μετρήσας καὶ τ' ἀνάγκη α χρημάτων ἢς ἐνδυναμώσας Μεσολογίου καὶ Ἀνατολικῆς τοῦτο ἔργον δὲν ἔρχεται, δι' ὃ λίγους ἔχουσι τούτην τὴν εἰδήσιν ἐκ τῶν ἐντ' ὕδα. καὶ κανεὶς βέβαιον δὲν τὸ ἤξευ' εἰ μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοὺς ἔξω, ἐν ᾧ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς προῆξευρου ὅτι ὁ Γεν. Διευθυντῆς τῆς Δ. Χ. Φιλῆδος ἔλαβε πρὸ αἰροῦ χρημᾶτα ἀπὸ τὸ δάνειον διὸ καὶ εἰμεθα εὐέλπωδε. ὅτι θέλει προλάβει τὸ νὰ μὴν ὑποφέρῃ ποσῆς ἢ ἀθωότης του.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 61

Τιμή ἑτησία τὰλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐφέλη τοῖς πλείοσι .

Φιλαργίτης .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 26 Ἰουλίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον .

Τῆ 25 . Χθές ἐξῆλθον τοῦ Ἀνατολικῷ 500 ἑκλεκτοὶ Ἕλληνες πολεμισταὶ οἵτινες . μετὰ τὸν ἀγιασμόν τῶν σημλιῶν τῶν , ἐκστράτευσαν πάραυτα πρὸς τὸ Λιγοβίτζι δι' ὅπου διευθύνθη αὐτῶν καὶ οἱ Στρατηγοὶ Γζέγκας , Μακρὺς κ . λ . διὰ τὰ συστήσωσι τὸ γεικὸν στρατόπεδον κατὰ τὸ Ὑιερ Πασᾶ , ὃς τις εἶχε προσδιορισμένην τὴν χθές ἡμέραν διὰ τὰ ἐκστρατεύσει προσωπικῶς καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ ἐν Κομπῶτι εὐρισκόμενον στρατόπεδον τῆ .

Ὁ Ἐξουχάσιος Κύριος Διευθυντής μας ἐνασχολεῖται ἤδη εἰς μεγάλας ἐτοιμασίας , σκοπῶν τὰ ἐκστρατεύσει (διὰ τὸ ρῆθὲν μέρος) αὐτοπροσώπως περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος συνοδευόμενος μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Ἀλεξίου Βλαχόπουλου ὑπεργού τοῦ πολέμου , καὶ μετ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον στρατόπεμα . Ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου Διευθυντοῦ , αἱ πολεμικαὶ ἀρεταὶ τῶν ἄνω Στρατηγῶν , ὁ δεδοκιμασμένος ἐνθουσιασμός τῶν στρατιωτῶν μας , καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἀναγκαίων ζωοτροφῶν πολεμοφοδίων κ τ λ . μᾶς δίδωσι τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας περὶ τοῦ εὐτυχοῦς ἀποτελέσματος καὶ τῆς παρουσίας ἐκ στρατίας .

Σήμερον τὸ πρωὶ ἠκούσθη πρὸς τὸ μέρος τῆς Πάτρας μέγας κτύπος κανονίων συντροφενόμενος μετ' ὑπόκρουσον ἤχον τυφεκισμῶν πλῶν ὑποθέτομεν λοιπὸν ὅτι ἐφάσεν ἤδη ἴσω : ὁ Στρατηγὸς Ἀ . Λόντος εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦτο προσδιορισμένος παρὰ τῆς Σ . Διοικήσεως (ἴδε ἀρ. 58) .

ὅτι ἤρξατο ὁ πολιορκισμὸς καὶ ὅτι ἔγινεν ἐνταυτῶ καὶ καμμία συμπλοκή .

— Τῆ 25 . Ἰληροφροσούμεθα ὅτι ὁ Ρούμελη Βαλετής μετὰ τὴν εἰς Ἀμπλανη κατατρόφηντῃ ἐπροσωπώθησεν ἄλλαι δυνάμεις εἰς τὰ συναδροισιὰ κάλιν τὰ διασκορπισθέντα λειψάνα τοῦ στρατοῦ τῆ , καὶ βιεθούμενος τὸ ὑποχρῶνως ἀπὸ ἄλλα διάφορα νεί σώματα (εἰς ἱανὸν ἀριθμὸν) τὰ ὅποια ἤρχοντο πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πράχου Πρεβίστα (ὅστις εἰς τὰς 8 . Τρέχοντος ἐραβδίσθη πικῶ , εἰς τὴν ἐν Μυσυλλίῃ μάχῃ , ὡς ἀπαθεραμεν εἰς τὸν 58 ἀρθ .) , συνεκοίτησε πλιν στρατόπεμα πολυάριθμον (10000 περὶπεσ κατὰ τὸ μέρος τῆς Γραβιάς . Ἐν τούτοις , ὁ ἄριστος Στρατηγὸς Δ Σκαλλίνας προκατέλαβε τὴν θέσιν λεγομένην Σηλάκη , οἱ δὲ λοιποὶ ἀξιοτιμητοὶ Στρατηγοὶ ἐτοποθέτησαν τὰς δυνάμεις τῶν εἰς τὰ ὑπόματα τῆς Ἀμπλάνης (α) , καὶ τοιοῦτοτρόπως κάλιν ἐπειοιτριγύζηταν σχεδὸν τὸ ἐχθρὸν στρατόπεδον οἱ ἀνδρεῖοι Ἕλληνες . Ἄθλιε Δερβύση ! οἰωνοὶ κακοὶ περιφέρνται καὶ αὐθις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου . σταζέουσιν εἰσέτι αἱ Ἕλληνικαὶ ρομφαίαι ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν κεφαλῶν ὄσας ὡς ἀστάχεις ! ἐθέρισαν τὴν 14 παρόντος ἄμφ. Γάλλεις ἄρα , Ταλαίπωρος ! ὅτι τὸν ἐνδύξων νικητῶν σου ἢ παντοδύναμος φιλοτιμία

(α) Τὸ Ἕλληνικὸν στρατόπεδον ἐπρυξήθη ἱκανῶς ἀπὸ βοήθειαν πρόσφατον φθάσαν ἐκ Πελοποννήσου . Οἱ πάντες πολεμισταὶ εἰσὶ σήμερον 4000 .

θέλει θαυματουργήσει καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐξάιρετα ;

Τὸ ἴτερον ταῦτο ἔτος τῆς ἀνεξαρτησίας μας διαπρέπει μ.τ.ξὺ τῶν προλαθόντων, οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν τιμὴν αἰ ἀληθεῖς Ἕλληνες εθριαμύθησαν καὶ ἰδίως καὶ πολυτρόπως, οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν τιμὴν κατετρόπωσαν τὸν ἐχθρὸν κατὰ γῆντε καὶ κατὰ θάλασσαν ὡς τὸν ἔσπερε ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ὅτι ἡ προσοχὴ τῶν ἐμμενῶν μας ἐπεκτάθη εἰς με, ἀλλήτερα ὅρια : αἱ καθ' ὅλα ἀναγκαῖαι ἐτοιμασίαι γίνονται ἐν καιρῷ πανταχοῦ· οἱ πολεμισταὶ μας ἴρρησι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ζητοῦντες τὸν ἐχθρὸν χωρὶς πλέον νὰ τὸν περιμένωσιν ἵνα ἔλθῃ, ἐκεῖνος πρὸς αὐτοὺς· αἱ ἐμπροσθοφυλακαὶ βλέπωσιν εἰς μακρύτερον διάστημα· φανοὶ φαίνονται φωτίζοντες τὴν νύκτα ὅλας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων· καὶ λαχύπλοοι ὀλαῶδες περιπλήθει τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου κατασκοπεύεται τὰ κινήματα τοῦ Μείμετε· ἐν ᾧ ὁ ἀθάνατος Ναύαρχος Μισούλης κρατεῖ ἤδη εἰς στενὸν ἀποκλεισμόν ἐν τῇ Μιτυλήνῃ τὸν ἔντρομον καὶ κατὰ πάντα χωλαίνοντα Καπιτὰν Πασάν.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀ. Κλοκῶνην.
Κύριε !

Ἦκουσε τοῦ νεουσάτη εἰς τὴν πόλιν ταύτην Σχολεῖν τὴν ὡς ἀπὸ ὅλα, καὶ ἀπὸ βιβλία πτωχίαν, καὶ ὡς ἀληθῶς φιλέμμος καὶ φιλόπατρις εὐθὺς τὸ ἐχάρισε ἐκπὸν σώματα Φυσικῆς δημῶδης, εὐρισκόμενα πρὸ καιροῦ ἐδῶ εἰς τὸν ἔντρομον φίλον σου Κύριον Σ. Πόσῃ χάριν μὲ τοῦτο σὺ τὸ δῶρον ἔκαμες εἰς τὸ γένος σου, ἡ φιλογενῆς σου καὶ γενναία ψυχὴ, ἣτις ἐφιλοτιμήθη εἰς τοιοῦτον πλούσιον φιλοδώρημα, τὸ αἰσθάνεται ἀναμφιβόλως πολλὰ καλὰ. . . . Εἰς εὐεργετῆ λοιπὸν τοιοῦτον καὶ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Σχολῆς μας οἷα ἀνταμειβῆ δύνατῆ καὶ τῆς ὄρας πρέπει ἢ ἀντιδοθῆ ἀξίως καὶ τῆς προαιρέσεώς σου καὶ τοῦ χαρίσματος, ἂν ὅχι νὰ ὀνομασθῆ, ὡς ὀνομάζεται ἀπὸ τὴν ἐπιτάχην εὐγνωμόνα νεολαίαν, τῆς Σχολῆς μας ὁ Εὐεργετῆς, καὶ νὰ κηρυχ-

θῆ τὸ εὐεργετήματῃ εἰς μνημόστυνον ἰθὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὰ καλὰ ζῆλα ; Ἡ Ἑλλὰς ἐσπεῖται, ὅταν σταθῆ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τέκνων τῆς τοῦ ἑσπερ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀληθοῦς συστάσεως τῆς ἡρακλείας αὐτῶν ἀγῶνας, ἀναμφιβόλως δὲν θέλει ἀφήσει ἀτεφάνωτον τὸ κελὸν τοῦτέ σου ἔργον. Δέξαι λοιπὸν πρὸς ὡραν, καλὴ καὶ τιμιε Πατριώτα ! τὴν εἰλικρινῆ καὶ κοινὴν ἀπὸ τῶν ἐπιτάχην μαθητῶν ταύτην ἀντιδοσιν, πιστούμενος ἀπὸ τὴν ἀδέκαττον τῆς συνειδήσεως τοῦ διδασκάλων ὁμολογίαν, ὅτι τὸ δῶρόν σου θέλει βλαπτήσῃ καρποὺς ὡραίας καὶ ἀγαθοῦ; εἰς τὴν γονιμὸν τῶν τοιούτων τῆς Πατρίδος μας ἄρῃαν.

Τῇ 2 (14) Ἰουλίου 1824. ἐν Μεσολογίῳ.
Ὁ ὁμολογῆς σου Δημήτριος Παύλος

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀπολογίας τοῦ Κυρίου Θ. Νέγγη (ἴδε ἀρ 56 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὅλα τὰλλα κρέμονται, εἶναι ἀναφαίρετος ἰδιοκτησία τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι μετέρχονται αὐτὴν δι' ἰδίων αὐτῶν Παραστατῶν κατ' ἔτος ἐκλεγομένων· ὑπὸ τοιαύτην Πολιτείαν νὰ παραφαίνεται ὁ Κατήγορός μου ὅτι ἀπέκλεισεν ἡ Ἑλλὰς διὰ παντός πᾶν ὑπουργεῖμα δι' ἐμὲ, διδὲν ὑποψίαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕνας τοῦ Ὀλιγαρχικοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον ἐπιβηλεύεται προφανέστατα τὴν Κυριαρχίαν τῶν λαῶν καὶ χρηστὰς ἐλπίδας τρέφει νὰ τὸ κατορθώσῃ· πῶς ἀλλέως ἐτιμῶσε νὰ φαντασθῆ καὶ νὰ ἐκφανῆσῃ τὸ τοιοῦτον; ἔπεται τῷ ὄντι τοῦ Κόμματος ἐκεῖνος νὰ εἶναι, ἀλλ' ὅχι ἐκ τῶν πρῶτων. οἱ ὁποῖοι τόσο ἀπερίσκεπτοι δὲν μὲ ἐφάνθησαν ποτε, ἀλλ' ἐκ τῶν ταπεινῶν ὀργάνων τοῦ Κόμματος, περὶ τῶν ὁποίων καὶ νὰ ὀμιλῶμεν ἀνοίκειον. Παρακαλῶ δὲ μάλιστα τὸν Κ. Συντάκτην τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν νὰ μὴ μαρτυρήσῃ, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃ μυστικὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κατήγορου, καὶ εἶμαι εὐελπίς ὅτι μέλλει νὰ εἰσακισθῶ, ἐροῦδόμει εἰ, τὴν καλοκάγαθῶν τοῦ Κ. Συντάκτη, καθὼς καὶ ὅτι ὁ Κατήγορός μου θέλει μεταβάλλῃ γνώμην, καὶ παύσας νὰ εἶναι μνηστῆρ, ἀρχίσει νὰ

γίνεται ἄνθρωπος· ἂν ὅμως δὲν παύσῃ, ἀλλ' ἐξακολουθῇ ραδιουργῶν κατ' ἐμοῦ διὰ τῶν ἐφημερίδων, κηρύττω ἐπισήμως ἤδη, ὅτι δὲν ἔχω καμμὲν φορὰν νὰ ἀπαντήσω πρὸς αὐτὸν, ὅ,τι ποτ' ἂν εἶπῃ, ἀλλ' ὅλα μένου εἰς βάρος τῆ καὶ εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρων τῶ, ἐπειδὴ λυποῦμαι τὸν πολύτιμον καιρὸν, ἐπειδὴ νομίζω τὰς τοιαύτας λογομαχίας μεγάλῳ ἐπιζημίας καὶ Ἠθικῶς καὶ Πολιτικῶς εἰς τὸ ἔθνος, καθὼς πολλὰ καλὰ παρατήρησεν ὁ Κ. Μαυροκοβάτος ἐσχάτως, καὶ τέλος ἐπειδὴ μηχανὰς καὶ ὄργανα δὲν συνερίζομαι.

Ἐν Ναυπλίῳ Θ. Νέγγης.
τῇ 18. Ἰουνίου α. κ. δ.

Πρὸς εἰς νὰ λέγη τις τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ἐφημερίδας;

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς κατακρίσεως (μεταξὺ τῶν ὀπωίων συγκαταριθμοῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀπίστολοι καὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ δεσποτισμοῦ τῶν διαφόρων ἐποχῶν ἐθνῶν καὶ διοικήσεων) λέγουσιν οὕτω „ Ἄν συμβαίνοσιν εἰς τὸν Κόσμον ἀποστασίαι, ἂν ἀκολουθῶσι Ταραχαὶ. ἂν κλοπιῶνται θρόνοι, ὅλα ταῦτα προέρχονται πάντοτε ὡς ἐκ τοῦ ἴπυ· ἀπ' αὐτὸν λαμβάνων ἀείποτε τὴν ἀρχὴν οἱ πολιτικὴ οὔτοι σπασμοὶ· ἀπὸ τὴν φλόγα τοῦτε ἠνάθησαν εἰς πάντα καιρὸν αἱ δημόδεις αὐγαίπυρκοὶ αἰτινες διέδοσαν εἰς τὰ Τετραπέεατα, ὀλέθρια δόγματα. „ τοιητοτρόπως δὲ ἀποφαινόμενοι οἱ τοιοῦτοι, δὲν στοχάζονται ποσῶς ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα τῶν ἀναθέματα ἐμπεριτυλίτῃσι μένον αὐτὰ ταῦτα τὰ ἱερά δόγματα τῆς ἐλευθερίας.

Οἱ Κύριοι καλοθεληταὶ οὔτοι. ποτὲ δὲν ἀποδιδῶν εἰς τὴν δεῖνα καὶ δεῖνα ἐξήσιαν τὰ δεινὰ ὅσα ἐπαριθμοῦν· ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἱ ἐξησίαι εἰσὶ πάντοτε ἀθῶαι διὰ τὰς συμπτώουσας ἀκαταστασίας, καὶ δὲν μετέχουσιν παντελῶς οὐδὲ εἰς τὰς ἐπαναστάσεις τῶν λαῶν οὐδὲ εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους τῶν.

Ἄρα λοιπὸν, κατὰ τὸν ἀλάνθαστον χρησμὸν τῶν τοιούτων Κυρίων, πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι προτοῦ νὰ ἀνακαλυφθῇ ὁ ἴπυος

καὶ προτοῦ νὰ ἐφεύρωσι τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐφημερίδων (καιρὸς κατὰ τὸν ὀπιῶν ἐτιμῶντι καὶ εἰ τὴν μεγαλλήτερον ὑπεργήματα ἔχοντες ἀμαθέστατοι), οἱ λαοὶ ἴσα εὐδαιμονέστατοι καὶ αἱ διοικήσεις πάντες πλάττοι· ὅτι κατὰ τὸν χροσὸν τοῦτον αἰῶνα· οἱ μονάρχαι καὶ οἱ διοικηταὶ ἴσχυοι ὄντες καὶ ἀμέριμνοι ὑπνωτῶν ἐπὶ στρωμνῆς κ' ῥόδων· καὶ ὅτι οἱ λαοὶ εὐπειθεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι ὄντες ἐσέβοντο τὴς κατασχῆσεις, ἐλάτρευον τὴς καταδυναστείας καὶ τὴν ἀδικίαν, καὶ φυλίτοντες πληρεστάτην ἀπάθειαν κατὰ πάντα ἡγῶν τὴ ἐστὶν ἀντίστασις καὶ τὴ ἐστὶν ἐπανάστασις.

Ἄπὸ τὰς προτάσεις ταύτας αἱ ὀποῖαι τοσοῦτον ὑπερασπίζονται τὸν ἐχθρὸν τῶν φῶτων δεσποτισμὸν, ἴσοσ' ἄλλο δὲν ἐλλεῖπει εἰμὴ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐκάστη σελὶς τῆς ἱστορίας δύναται διὰ τοῦτο νὰ ἀποδείξῃ ἐκεῖνας ψευδεῖς.

Ἄ! καὶ πῶσιν λανθάνει τῶντι ὅτι ἐκ τῶν Ἰουακοσίων περίπτῃ αυτοκρατόρων οἵτινες (μετὰ τὸν αἰμοδέρον Τίβεριον μέχρι τοῦ ἀτυχοῦς Κωνσταντῖν τοῦ Παλαιολόγου διεδέχθησαν τὸν τῆς Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῶν Καισάρων, διακόσιοι καὶ περισσώτεροι ἐχάθησαν ἀπὸ Ἰραγικὸν καὶ ἀδοξὸν θάνατον; τὴς δὲν ἐξέυρει ὅτι πεντακόσια συνώμοσσαι καὶ ὑπὲρ, κατετάραξαν τὰ ἀθλιὰ τῶν βασιλεία; ὅτι τὸ Ῥωμαϊκὸν Κράτος ὀλόκληρον ἦτον ἡ βερεὰ τῶν καθημερινῶν ἀποστασιῶν καὶ ὅτι οἱ θρόνοι ἐκκημιζοντο καθεκάστην ἐπὶ τῶν λειψάνων τῶν θρόνων; φεῦ! καὶ μ' ὅλα ταῦτα, οὔτε ἴπυος οὔτε ἐφημερίδες ὑπῆρχον τότε εἰσέτι.

Εἶναι ἀνάγκη προσέτι ν' ἀναφέρωμεν ὅτι αἱ μὲναι διχοστασίαι τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντιδιαφερομένων προλαβόντως οἰκογενειῶν τοῦ Ἰόρκην καὶ τῶν Λαγκαστέρ, ἀφῆρασαν τὴν ζωὴν ἀπὸ ἐξήκοντα περίπτῃ βασιλεί; ἡ πριγκιπας ἐξ αἵματος βασιλικῆ; ἀλλοίμονο! καὶ μ' ὄλον τοῦτο, οὔτε ἴπυος οὔτε ἐφημερίδες ἦσαν ἐτι γνωστὰ.

Χρειαζεται, τέλος πάντων, νὰ ἐνθυμήσωμεν ὅτι εἰς Ἰετσάρων περίπτῃ αἰῶνων διάστημα ἀφ' οὗ καιροῦ τὸ ἡμισέληνον καταμολύνει τὰ ἱε-

χῆ τοῦ Βυζαντίου, γὰ τρία τέταρτα σχεδὸν τῶν σκλατῶνν ὑπέκυψαν εἰς τὴν κοινὴν ἐξάν σπαθήν· ἢ ἐξέπειυσαν ἀπὸ τὴν Φυλάν τῆς ἀγγχίης· καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὁ λοδ. τούων δὲν εἶναι δι-εφθαομένος μῆγε ἀπὸ τὴν Ἰυπογοοαφίαν μῆγε ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἀπο-λαμβάει καθ ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἢ ἀπειδευσία ὀσέγεται, γις γάρτα τῆς ἀπο-λύτῃ ἐξέσις· καὶ τὴν γλυπίτητα τῆς μυχαιίας!

Καθεὶς τὸ λοιπὸν καταλαμβάνει ἤδη ὅτι μόναι αἱ καταχερήσεις καὶ αἱ καταδυναττεῖαι τῆς ἀπεγορίστη ἐξουσίας (καὶ οὐχὶ ὁ τύπος καὶ αἱ ἐφημερίδες), ἠρέθισαν εἰς πάντα κλυδὸν τὴν ἀγκυκλήσιν τῶν λαῶν· ὅτι μόναι αὐταὶ ἔσεισαν τοὺς θρόνους· προητοίμωσαν τὴν ἄβυσσον τῶν ἐπαναστάσεων, καὶ ἠέωξαν, τέλος τὸν λάβρον τῶν βασιλειῶν. Εἶθε ἄρα μεταξὺ ἡμῶν ἢ Ἐξουσία νὰ δώτῃ πάντοτε ἀκρία-σιν εἰς τοὺς λόγους τῶν γησιῶν πατριωτῶν καὶ ν' ἀποστοαφῇ ἀείποτε ἐκεῖνος τῶν ἐπιβούλων! εὐχῆς ἄξιον εἶναι! τὸ νὰ κατανεύτῃ αὐτῇ ἵνα προσέξῃ διαπαντὸς εἰς τὴν μίνην ἰνετήριον καὶ παρακλητικὴν φωνὴν ἐκεῖνων, οἵτινες, ἐπα-ναπαυόμενοι εἰς τὴν καθαρότητα τῆς συνειδήπε-ώς των καὶ ἐχθροὶ ὄντες θανάτιμοι παντὸς εἶδος φατριάς, δὲν φοβοῦνται διόλυ νὰ προσφέρωσι τὴν σοθὰρὰν ἀλήθειαν οὔτε ὅταν πρό-κειται νὰ δυσαρετηθῶσι τινὰς· οὔτε ὅταν πρό-κειται καὶ νὰ ὑποκύψωσι δι' αὐτὸ αὐτοὶ οὔτοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωρίζουσα καλῶς ἢ Ἐπερτάτῃ Διοφ.σις ἡμῶν, τὰς θέσεις τοῦ συτήματος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας· δε-βαλα οὕτα προστίθετι οὐχὶ ὁ τύπος ἢ αἱ ἐφημερίδες προ-ξενουσι τὰ δυστήματα εἰς ἔν ἔθνος, ἀλλὰ μόνον αἱ πατχερήσεις τῶν ἐν τοῖς πόινμσι δυ-αμένη, τέλος, νὰ διακρίσῃ ὅτι τῶντι ψυχῇ τῆς Ἐφημερίδος καὶ ἡμῶν εἶναι ὁ εἰλικρινῆς ὑπερ Πατρίδος ἔρας καὶ ἢ καθαρά ἀλήθεια, διέταξεν ἦν ἡμῶς τὸ νὰ διενέμωμεν διὰ λογαριασμὸν τῆς θερεῶν εἰς τὸν λαὸν· ἐκτεθὲν φέλα ἐκ τῶν Ἑλλῆικῶν Χρονικῶν μας, τὸ μὲν ἦρισυ ἀμέσως τὰ δὲ ἔτερα ἦμισυ ἐμέσως. Διὰ τὰς περτήηοντα λοιπὸν Ἐφῆμ. αἰ ὀνομαίαι θέ ον διανέμονται κατ' εἰθεῖν παρ ἡμῶν πρὸς τοὺς κατοῖνους τῆ Διιτιτῆς Χ. Ἑλλάδος παρακα-λονται οἱ κάτ. θη κατὰ μέρη διάφορα πολιτικοὶ καὶ πολε-μικοὶ Ἀρχη.οὶ Δημογέροντες κ. λ. νὰ φροντίξωσι τὴν ἐν κοινῇ περιλαβὴν καὶ διαμοίρασιν αὐτῶν εἰς τὸν λαὸν,

μ' ὄλον ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλομεν προσέχει πάντοτε, ἐκπα-ρέας τυχοῦσης, νὰ τοῖς τὰς θευθόνωμεν ὅσον τάχιστα. Διὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἐηρομέρου.

- Σώματα** **Σώματα.**
3 Τῷ Στρατηγῷ Γεωργίῳ Τζόγκα.	1 Τῷ Πέτρῳ Μπαμπίνη.
1 Τῷ Ἡγουμένῳ τῆν Πλα-γιᾶς.	1 Τῷ Σόκῳ εἰς Δραγαμέ-στον.
	1 Τῷ Ἐπάρχῳ.
	Ἐπαρχία Βλωχ.ῦ.
1 Τῷ Κ. Βλυχίωυλοφ.	1 Τῷ Γεωργίῳ Μήτρη.
1 Τῷ Κ. Τζικανίε.	1 Τῷ Γεωργίῳ Σουλιάτῃ.
1 Τῷ Νάσῳ Χαμαμλίζῃ.	
	Ἐπαρχία Βάλτου.
1 Τῷ Σρατηγῷ Ἀνδρέῳ Ἴσκαφ.	1 Τῷ Κιλιάρχῳ Αναγνώ-Καμαγιάνη.
1 Τῷ Μπαλωμένῳ.	1 Τῷ Σωτήρῃ Σακαρελζά-νω.
1 Τῷ Σωτήρῃ Πάνῳ Καρ-κισπολ τῃ.	1 Τῷ Πάνῳ Κωσταντίνῳ Ἀμθρηκιάτῃ.
	Ἐπαρχία Ζιγού.
1 Τῷ Ἀθανασίῳ Τζιμ-πουράκη.	1 Τῷ Γεωργίῳ Λαδῷ.
1 Τῷ Νάσῳ Δημογέροντι Καλυθίων.	1 Τῷ Ἀνανώστῳ Χοντρῷ.
1 Τῷ Τάτση φίλου εἰς Μπα-χόριν.	1 Τῷ Ἀποστόλῃ Καρατζο-γιάνη εἰς Νεοχώριον.
	Ἐπαρχία Ἀποκούρου.
1 Τῷ Κιλιάρχῳ Χρήστῳ Μακρῷ.	1 Τῷ Βασιλεῖῳ Βουτύρῳ.
1 Τῷ Ἡγουμένῳ Παγκρα-τίῳ.	1 Τῷ Ρούμπῳ.
	1 Τῷ Ἀνγνώστῳ Διαλδῆ.
	Ἐπαρχία Βενέτικου.
1 Τῷ Ἐπάρχῳ.	1 Τῷ Ἀθωνκτίῳ Μισογά-τζε.
1 Τῷ Ἰαλίῳ Βλάχῳ.	
	Ἐπαρχία Καρπενησίου.
1 Τῷ Στρατηγῷ Γιολδά-σι.	1 Τῷ Δη ητρίῳ Κολοκυθό-σῃ.
1 Τῷ Γουβέλλῃ.	
	Ἐπαρχία Κραβέρων.
1 Τῷ Στρατηγῷ Σαράκα.	1 Τῷ Ἀντανίῳ Καναβῷ.
1 Τῷ Ἀναγνώστῃ Ξυθῃ.	1 Τῷ Μιχαλίωυλοφ.
1 Τῷ Γεωργίῳ Πλατανιώτῃ.	
	Ἐπαρχία Μαλανδρίνου.
1 Τῷ Πατωῶ Γεωργίῳ Πολίτῃ.	
	Ἐπαρχία Ἀγρᾶφον.
1 Τῷ Ἐπάρχῳ.	1 Τῷ Στρατηγῷ Ἰω. Ράφ-κῳ.
1 Τῷ Γιάνῃ Φραγγίσιτ.	
	Ἀνατωλικῶν.
1 Τῷ Κωνσταντίνῳ Νίκα.	1 Τῷ Ἀθανασίῳ Παλινο-
1 Τῷ Σωτήρῳ Γιῶ-η.	σοιᾶ.
	Ἐπαρχία Λοιδορικίου.
1 Τῷ Στρατηγῷ Δήμῳ Σαλλζᾶ.	1 Τῷ Γεωργῳ Βαλτινῷ.
	1 Τῷ Λαιδορκίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 62

Γρηγόρησι ταλ . Ἰσπανικὰ ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐφ' ἧς τοῖς πλεόνσι .

Φεαγγλίνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 30 Ἰουλίῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΚΑ .

Β' .) ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
αφ. 2416)

Ἡ Διοίκησις ἀφ' ἧς ὡρας ἐσυστήθη, ἐφρόντισε πάντοτε διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, καὶ γὰρ ἔθνος δὲν ἐμπορεῖ νὰ εὐδαιμονήσῃ χωρὶς τὴν στερέωσιν τῶν Νόμων, οἱ ὅποιοι κατατρεχθέντες ἐκινδύνευσαν νὰ καταργηθῶσι .

Ἡ Διοίκησις βλέπει σήμερον μὲ χαρὰν, ὅτι εὐτυχῶς ἐκατωρθώθη ἡ στερέωσις τῶν Νόμων, ὅθεν

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, δυνάμει καὶ τοῦ προβουλεύματος ὑπ' ἀρ. 968 τοῦ Σεβαστῆ Βουλευτικῆ .

Δ ι α κ η ρ ὑ τ λ ε ι .

Α'. Χαρίζεται ἀμνηστία εἰς ὅσους ἐκινήθησαν ἐναντίον τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, ὅταν εἰς τὸ ἐξῆς ἤθελον ὑποταχθῆν εἰς τοὺς Νόμους καὶ δεῖξει διὰ τῶν ἔργων τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑποταγὴν τῶν, καὶ τὴν εἰς Διαταγὰς τῆς Διοικήσεως ἐτοίμην εὐπειθείαν τῶν .

Β'. Ὅσοι ἔγιναν ἐκπτώται, ἢ ἀπὸ τῶν χώρων τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἢ τοῦ Βουλευτικῆ, ἢ ἀπὸ καὶ νῆνα τῶν ὑπεργείων, ἢ συνεδρίασαν εἰς τὸ ἐν Τοιπολιτζᾷ παράνομον Βουλευτικόν, χαρίζεται μὲν καὶ εἰς αὐτοὺς ἀμνηστία, δὲν τοὺς ἀνοίγεται ὅμως ἡ εἰσοδος μήτε εἰς τὰ ἀνωτέρω μήτε εἰς καὶ νὲν ἄλλο τῶν δημοσίων ὑπεργημάτων, ὅσον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν δευ-

τέραν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπεσεχρόμένην τριτὴν περίεσον .

Γ'. Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, νὰ τυπωθῆ καὶ νὰ ἀναγνωσθῆ ἐπὶ Ἐκκλησίας .

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 Ἰουλίῃ 1824 .

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος
Γεώργιος Κωντυριώτης .
Παναγιώτης Μπότασης .
Ἰωάννης Κολέτης .
Ἀναγνώστης Σπυλιοτάκης
Ὁ Πρῶτος Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥοδίου .

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ .

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Ἰουλίῃ 1824 .

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῶν ἐσωτερικῶν
Γεώργιος Γλαζακῆς .

Ἄρ. 2467 .

Διακήρυξις τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως περὶ ἀμνηστίας φθάσασα σήμερον δημοσιεύεται καθ' ἅλην τὴν Δυτικὴν χέρσον Ἑλλάδα, διὰ νὰ γνωρίσεν ἅπαντες πόσον ὑπερισχυσαν οἱ νόμοι ὥστε νὰ μεταβάλωσιν εἰς εὐμένειαν τὴν προτέραν ἀρχὴν τῶν, καὶ πόσον ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ὡς κοινὴ μήτηρ εἶναι συγκαταβατικὴ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πταίνοντα ἴκνα τῆς .

Κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὅλαι αἱ ὑπάλληλαι ἀρχαὶ καθ' ὅλα τὰ μέρηματα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος διορίζονται νὰ

πέμψουσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη ἀντίτυπα τῆς ρη-
θείτης διαταγῆς, καὶ νὰ κάμωσι νὰ ἀναγνω-
σθῆ καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας .

τῆ 25 Ἰουλίου . 1824 Α. Μαυροκορδάτος .
Ἀνατολικῶν

Γραμματεὺς .
Γ . Παϊδῆς .

Ἐπισημασθέντα ἡ Διοίκησις εἰς τὰς περιπτώ-
σεις , ἐξέδωκε τοῦτο τῆς ἀμνηστίας τὸ Δέσπι-
σθρα , συγχωροῦσα ὡς καλὴ καὶ φιλόφρονος
μήτηρ τὰ πεπλανημένα τέκνα τῆς . Ὁ περι-
φθιμος παρὰ τοῖς Θρασευόλου καὶ τῶν Ἀθηναίων
διακηρυχθεὶς τῆς ἀμνηστίας Νόμος , ἀνηρέθη
πάλιν εἰς τὰς ἡμέρας μας , καὶ ἐπέσπειρε πε-
ρισσότερον παρὰ κάθε ἄλλην φρενὲν εἰς τὰ καρ-
δίαις τῶν πατριωτῶν τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀ-
γάπην καὶ σέβας . Οἱ Τριακοντα Ἰύρανο . ἐδι-
ώχθησαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας , καὶ ὑστερήθησαν
τῆς ἐξουσίας , μὲ ὅλον ὅτι ἤλπιζον νὰ ἐρεθίσω-
σι τὸν Σπυρτιάτην Λύσανδρον διὰ νὰ κινήσῃ
καὶ πάλιν πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηνῶν . ὁ Παν-
σακίας ἔχων ἐναντίαν περὶ τοῦτου γνώμην , εἰ-
σῆκε τὴν εἰρήνην . Αἱ Ἀθηναίαι τέλος πάντων ἐ-
λευθεροῦνται , καὶ ὁ Θρασίβουλος προβάλλει
τὴν ἀμνηστίαν , διὰ τῆς ἧποίας ὅλοι οἱ πολῖ-
ται ὑποχρεώθησαν νὰ βυθίσωσι μεθ' ὅρκου ὅλα
τῶν τὰ πάθη εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Λήθης . Ἡ Διοί-
κησις πάλιν καθιδρύθη , οἱ Νόμοι ἀνέλαβον τὴν
προτέραν αὐτῶν δεσποτιότητα , τὰ Κριτήρια
καὶ Ἐπισημασθέντα ἀπέκτησαν τὴν προτέραν τῶν
μορφήν , καὶ ἡ Δημοκρατία ἔστησε τὸν Δρό-
νον τῆς εἰς τὸν λαόν . Ἰσοῦ τὸ μέγα καὶ λαμ-
πρὸν σημεῖον τοῦ καθηγητοῦ καὶ παντοτινοῦ ἡ-
μῶν ὀδηγοῦ τῆς Ἰστορίας . μόνον εἰς τὰς
Δημοκρατίας θεωροῦμεν τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς
μεγαλοφυΐας καὶ τοῦ μεταξὺ λαῶν καὶ Διοί-
κῆσις θεσπιῶν καθὼς πιστοῦται καὶ ἡ Δημο-
κρατία τῆς Ῥώμης ἐκήρυξε τὴν ἀμνηστίαν εἰς
τὴν κατὰ τοῦ Κατίλινα γενομένην συνομωσίαν α)
Ποσον ὑψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς πρᾶγμα εἶ

(α) Sallust, Conjuraton de Catilina .

ναὶ εἰς Διοίκησιν καὶ λαὸν ὀλοκλήρον νὰ συγ-
χωρῆ ἓνα ἰδιαιτέρον ἄνθρωπον !

Ἐὼν Κάρολος ὁ β . μετὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ
στενωσιν τοῦ Φρόνη τῆ καὶ τῆ καὶ τῆ 29
Μαΐ 1660 (α) εἰς Λονδῶν εἰσεδόν τὸ ἤθελεν
υποσημασθῆ τῆς διακηρυχθείσης ἀμνηστίας
τὸ φρόνημα , τῶν Στωάτων ἡ οἰκία δὲν ἤθελεν
ἔχει πλέον νὰ καταπολεμῆ τὸσαύτας καὶ τῆ-
λικαύτας λαραχάς . πλέον δὲ πρόσφατον παρά-
δειγμα ἔχομεν τὸ τοῦ ζ . Φερδινάνδου (β) , ὅς
τις ἐὼν ἤθελε συγχωρῆσαι τοὺς Ῥιέγκυ καὶ Κεϊ-
ρόγας , ὁ λαὸς ἤθελε τὸν ἀγαπᾶ , τ . μὰ καὶ
δοξάζει ὡς καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα τῆ (γ) .

Ἐκ Πελοποννήσου .

Πανταγοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ
πειθετα εἰς τὴν διαταγὰς τῆς Σπυρτιάς Διοί-
κῆσις , πανταχοῦ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ
τοὺς Ἑσπέρους , καὶ λοιποὺς κατὰ μέρη Ἐπισημα-
σοῦς , ἐφθάσαμεν τέλος πάντων εἰς τὸν λιμένα , ἡ
σωτηρία τῆς πατριδος μας ἠσφαλίσθη .

Πάντες ἤδη βλέπουσι τοῦτο , μὲ ὅλον ὅτι ὅχι
ὀλίγοι εἶναι εἰσέτι οἱ ἀγαπῶντες τὸν παλαιὸν Ἰσο-
πον τοῦ δικαίου , ἤτοι τὴν βίαν καὶ αὐτεξουσι-
ότητα . ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι καταπολεμοῦνται καὶ ἀ-
πὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν γνώμην , καὶ ἀπὸ τὸν λαόν ,
καὶ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆ . ἴσως δὲν ἠμποροῦ-
σι πλέον νὰ κατορθώσωσιν , εἰμὴ νὰ β . ἄ . ζων-
ται εἰς τὸ σκοτὸς τῆς φαντασίας των καὶ νὰ κά-
μωσι καθημερινῶς παράπονα καὶ ἀντὶ τοῦ
νὰ ἀγαπῶνται καὶ νὰ δοξάζονται , μένησι κα-
τησχυμένοι καὶ καταφρασεῖνοι ἀπὸ τὴν Φωνὴν
τοῦ Κοινοῦ .

Ἐπιστηριζομένη ἡ Διοίκησις εἰς τὰς στε-
ρερεὲς βάσεις τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας , ἤτοι τῆς
Δικαιοσύνης . εὐνομίας , καὶ χρηστότητος ,

(α) Burnets history of his own time
(β) Τῆ 1^η Μαΐου 1824 ἐκίρυνε καὶ ὁ βασιλεὺς
τῆς Ἰσπανίας τὴν ἀμνηστίαν
(Journal de Frankfort)

(γ) De Pradt. Considerations sur la revoluti-
on d' Espagne .

Τὸ πᾶν κατορθώνει διὰ τοῦ λαοῦ τῆς, ὅστις ἡμέ-
ρα τῆς ἡμέρας προθυμοποιεῖται νὰ φανῆ μᾶλλον
ἐνταῦθα εἰς τὰς διαταγὰς τῶν Νόμων· ὁ τοι-
οῦτος λαὸς βλέπει σήμερον, ὅτι ἡ Διοίκησις
τῆς δὲν κλοεῖται κλον, ἀλλ' ἐπιμένει μετὰ
σταθερότητα. ἵ τας ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαμο-
νίας ἀποφάσεις τῆς ὀθεν καὶ τῆν ἀγαπᾶ, τῆν
σέβεται καὶ μὲν ἀγρυπνος εἰς τῶν διαταγῶν
τῆς τῆν ἐκτελοῖσιν.

Ὁ λαὸς καὶ ἡ Διοίκησις εἶναι συνδεδεμένοι
ὑπὸ τοὺς νόμους μας, καὶ ἀμοιβαίως βοηθοῦ-
νται. Ποῖος λοιπὸν ἐν ὄσῳ διαμένει ὁ εὐγενὴς
οὗτος σύνδεσμος, θέλει φοβηταί, ὥστε τὰ
ὅποια ἀνωτέρω εἰρημν ἄτομα νὰ ἡμποροῦσιν
διὰ ν. κτ. ἀβυλῶσι τὸ δύν ταῦτα σώματα; ὅ-
χι τὴν Φελησις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ σταθερότης τῆς
Διοικήσεως ἐξαρκοῦσ καλῶς διὰ ν. μᾶ, φέρω-
σι τῆν ἔνωσησιν, εὐχαιμον:αν καὶ ἀνεξαρτησίαν
μας.

ἄρθ. 2482) ΠΡΟΣΩΡ ΔΙ ΙΚΗ ΙΣ ΤΗΣ
τῆν Πρωτοκόλου) ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Δυ-
τικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ὁ ἔχθρὸς μὲ ἰκανὴν δύναμιν ἐτοιμά-
ζεται νὰ εἰσβάλῃ εἰς τῆν Ἀκαρνανίαν, καὶ Αἰ-
τωλίαν.

Ἐπειδὴ διὰ νὰ γενῆ ὅλη ἡ δυνατὴ ἀντί-
στασις εἰς αὐτὸν, καὶ πρὸς περισσοτέραν ἐμ-
ψύχωσιν τῶν στρατευμάτων, μεταβαίνω ὁ ἴδι-
ος εἰς τὸ Γενικὸν τῆς Ἀκαρνανίας στρατόπεδον.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀποσιζῆς μὴ
οὔτε αἱ Γ. ν. καὶ ὑποθέσεις πρέπει νὰ ἀμεληθοῦν,
καὶ ἰδιαίτερα φροντῆς πρέπει νὰ γενῆ τῆς ἐξα-
κοληθῆσιν τῶν ὀχυρώσεων τοῦ Μεσολογγίου,
καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ, καὶ τῆς προμηθείας τῶν
ἀναγκαίων εἰς τὰ διάφορα στρατοπέδα, τοῦτο
δὲ ἀπὸ τῶν κεντρῶν πρέπει νὰ γινεῖται τῆς Γενι-
κῆς Διεύθυνσεως.

Διατάξει

Α'. Διορίζεται ἑπιμελής Ἐπιτροπὴ συγκει-
μένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Γ. Πραϊδῆν, Ἰω.

Τρικούπην, καὶ Τάξην Μαγγίαν.

Β'. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐν τῇ ἀποσιζῆ μὴ
θέλει ἐνεργῆ ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ
Γεν. Διευτ. πρὸ αὐτῆς ὑπογεγραμμένα
καὶ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμ. προσυπογε-
γραμμένα διατα. αἱ τῆς θέλων ἰσχύει εἰς ὅ-
λην τῆν ἔκτασιν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Γ'. Γενικὸς Γραμ. τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς
διορίζεται ὁ Κ' εἰς Α. Νεγρῆς.

Δ'. Ὁ Κύριος Ν. Ληρώτης διορίζεται Γεν.
φροντιστῆς τῆς οἰκονομίας.

Ε'. Ἡ ἐπιτροπὴ οὐσιωδῶς θέλει ἐπιμεληθῆ
τῆν ἐξακλιούθησιν τῶν ὀχυρώσεων τῶν δύο Πό-
λεων, καὶ τῆν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων,
τοῦτον διὰ τὸ Γεν. στρατόπεδον τῆς Ἀκαρνα-
νίας, ὅσον καὶ διὰ τὰ λοιπὰ στρατοπέδα.

Στ'. Θέλει φροντίσει ὁμοίως τῆν κατάστρο-
φῶν ὅλων τῶν λογαριασμῶν.

Ζ'. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς παραλαμβάνων τ.
ἰσχεῖα μετὰ τῆς Σφραγίδος θέλει φυλάξει
τῆν συνέχειαν τῶν ἀριθμῶν τοῦ πρωτοκόλου.

Η'. Ὅλα τὰ πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν ἔγγρα-
φα, καὶ αὐτὰ τὰ παρὰ τῆς Διοικήσεως,
θέλων ἀνοίγεσθαι ἀπὸ τῆν ἐπιτροπῆν, διὰ
νὰ γίνωνται εἰς αὐτὰ αἱ ἀνήκονσαι ἀπαντή-
σεις, καὶ νὰ ἐνεργῶνται τ' ἀναγκαῖα.

Θ'. Δις τῆς ἑβδομάδος ὀδεῖται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ
ἀναφέρεται λακτικῶς πρὸς ἐμὲ δι' ὅλα τὰ δια-
τρέχοντα. ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτων ἰπποστολῶν,
τὰς ὁποίας ἐμποροῦν νὰ ὑπαγορεύσιν αἱ πε-
ριστάσεις.

Ἡ παροῦσα διαταγὴ θέλει ἠμοσιευθῆ διὰ
τοῦ ἴπῳ, καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς θέλων σταλῆ
πρὸς ὅλας τὰς ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι καθεστῶ-
σας στρατιωτικὰς, καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς.

Τῆ 26 Ἰουλίου. 1824. Ἀνατολικόν.

Α. Λαυκοκορδάτος

(Τ.Σ.)

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Γ. Πραϊδῆς.

Ὅτι ἴσον τῷ Πρωτοτύπῳ ὁ Γ. Γραμ.
Γ. Πραϊδῆς

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεύθεν διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Λιγοδελίου ὁ Ἐξοχώτατος Γ. Διευθυντῆς Α Μανσοκορδάτος συντροφευμένος, ὡς ἐσχάτως εἰπομεν, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βλαχόπουλου, ὑπερηγοῦ τοῦ πολέμου.

Ἐλπίδες χρησταὶ τὸν συνοδεύουσι, καὶ εἰμεθα βεβαίως ὅτι θέλην γίνεαι καὶ πραγματικαί. Οἱ μεγάλοι τοῦ ἔθους τοῦτου πανταχοῦ θριαμβοὶ ἐξῆψαν τὴν φιλοτιμίαν τοῦ λαοῦ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὥστε σήμερον πνέει μέγαν ἐνθουσιασμὸν νὰ εἶναι τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν ἀντίζηλος, καὶ νὰ δεῖξῃ ὅτι δὲν ἀλησμόνησε τὰς ἀπειλὰς ἐνὸς ἐχθροῦ ἀπανθρώπου, καὶ προδότη ἀπίστου.

Οἱ στρατηγοί μας ὅλοι ἔχουσι μέγιστον ζήλον καὶ προθυμίαν, τὰ στρατευματὰ μας εἶναι ἐνθουσιασμένα, καὶ ἔχουσι περισσοτέραν παρὰ πώποτε κλίσιν εἰς τὸ νὰ ἦναι εὐπειθεῖς εἰς τῶν ἀνωτέρων τῶν τὰς διαταγὰς.

— Σήμερον ἀπέθανεν ἀπὸ τῆς κῆν θέρου ὁ Κύριος, Ἰωάννης Γεωργίου, σύμβουλος κ.τ.λ. Ἡ Πατρίς χρεωστεῖ πολὺ εἰς αὐτόν. ἦτο πατὴρ καλῆς οἰκογενείας, καὶ καλὸς πατριώτης. ἀφιερωμένος ὅλως εἰς τὰ κοινὰ πράγματα τῆς πατρίδος, ἦτον ἄσικνος εἰς τοὺς κοπῆς τε, ἀγαπῶν πάντοτε τὰ καλὰ, ἀγαπώμενος δὲ καὶ ἡμιώμενος παρὰ πάντων.

Ἐξωτερικά

Υποθέσεις τῆς Περσίας .

Τῆ 11 Μαρτίου ἐκλείσθη ἡ μεταξὺ Περσίας καὶ Πόρτας εἰρήνη· ὁ Καπὶμ-Κέρν, Μινίστρος τῆς Περσίας παρὰ τῆ ὀθωμανικῆ Πόρτα εἰσηλθε μετὰ τὴν ἐπιχώρῳσιν τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τοῦ ἐπρόσφερρον δὲ κατοικίαν δι' ἐπιταγῆς τῆς Πόρτας ἐν παλάσιον κείμενον εἰς τὸ μέρος καλούμενον Ακ-σεράϊ.

— Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὅποιοι πανταχοῦ καὶ πάντοτε εἶναι οἱ αὐτοὶ ἐρέθισαν διὰ τῆς μοχθηρίας

καὶ τῆς κατὰ τῶν Χριστιανῶν φανερότητος τῶν πάντας τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑυρωπαϊκοὺς προξένους εἰς τὸ νὰ ἀνοφερῶσι περὶ τοῦτου πρὸς τὸν Σουλτάνον. ἴσθι καὶ ἐξέταξε δι' αὐτὸ παρευθὺ χαρὶ σερῖφ· εἰ εἴ ὅτι γέροντες τῶν εἰσοδῶν τῶν Ἰσθαιῶν εἰς τὰ δημόσια ὑπηρετήματα. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μετερχόμενοι τὸ Τελωνιον, καὶ οἷτινες ἔσπαραξαν πάμπολλας εἰς τοὺς μετὰ τῶν Χριστιανῶν λογαριασμοὺς καταχρήσεις, καθρέθησαν καὶ ἐδάχθησαν. (α)

— „ Θέλουσιν ἀποσταλθῆ Πρέσβεις Ἑλληνες „ εἰς τὴν ἐν Πράγα συνέλευσιν, ἐν ᾗ ἡμπο „ ροὺν κάμνοντες νέας νίκας νὰ ἀπολαύσωσι „ νέως σελφῶν δαάφνας,, (Journal des debats)

Εἴπομεν εἰς τὸν ἀρ. 44 τοῦ Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ὅτι εἰς Πράγαν συγκροτεῖται παρὰ τῶν κραταιῶν Βασιλείων συνέλευσις ὑποκειμένη ἔχουσα τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Βλέπομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα des D' ἔσθι ὅτι ἡ Συνέλευσις αὕτη ἐπιβαιοῦται· βλέπομεν προσέτι καὶ τὸν τρόπον δι' οὗ ὁ Ἐφημεριδογράφος οὗτος ἐκφράζεται.

Μάλιστα· νέως θέλομεν ἀπολαύσει στεφάνος Δάφνης, καὶ νέα θέλομεν στήσει ἀπανταχοῦ Ἰσόσσια· θέλην ἀναλάμβει νέου θριαμβοὶ τοῦ Μπραθῶνος (β) καὶ τῆς Σλαβίνος· θέλει ἀναφανῆ πάλιν ἡ ἡμέρα τοῦ Ἄμπλωνι, καὶ τοσαῦται ἄλλαι σημαντικώτεροι· ἀλλ' ὁ μεγαλήτερος ἡμῶν θριαμβος καὶ πλέον λαμπροὶ στέφανοι, εἶναι ὅτι τὸ ἔθνος ἐπιστήθη ὡς ἔθνος, ὅτι κειθεται εἰς τοὺς Νίμης, καὶ ὅτι εὐτυχεῖ κατὰ τὴν Ἠθικὴν καὶ τὰς ἐπιστήμας.

Ἴδου τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ στέφανοι, μέτριοι μὲν, ἄξιοι ὅμως νὰ καθυποβληθῶσιν ὑπὸ τὴν ἔψιν τῶν κραταιῶν Μονάρχων.

(α) Οὐδεμία φυλὴ καὶ ἔθνος δὲν ἐφέρθη μετὰ αὐτὴν ἐκ χριεότητα καὶ ἀπανθρώπου τὸς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος· ὡς οἱ Ἑβραῖοι, τὰ σκοτεινὰ τοῦ ταλμοῦ δόγματα, καὶ τὰ ὅμοια παρὰ τῶν Χριστιανῶν ἐθουαίρσαν πλοῦτη νομίζουσιν ὅτι δίδου εἰς αὐτοὺς πᾶν τὸ κατὰ τῶν πτωχῶν, γυνῶν καὶ ἀέτων Χριστιανῶν δικαίωμα.

(β) Ὁ Μαραθῶν καὶ Ψαφῶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 63

Γιμή έτησια ταλ . Ισπανικά εξ προκληρωτέα
κατά τοιμηρίαν . Εκδίδεται εις τής εβδομάδος .

Τά πλείον έφάλη τοίς κλέισι .

Φοσγλίτες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 2 Αιγούστου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΔΛΑΔΟΣ .

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τοὺς Ναυάρχους, Καπετανέους καὶ Ναύτας
τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέλου .

Ἡ Διοίκησις καὶ τὸ Ἔθνος ὅλον ἐχάρη διὰ
τὰς νειας νίκας σας, ἐνθουσιάζθη εἰς τὰς ἐκ-
στρατείας τῆ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐδόξασε
κινῶς τὸν Ὑψιστον, ὅς τις ὑπερασπίζεται τὴν
Πατριδα καὶ τὴν Χριστιανοσύνην . Ο ἐνθουσια-
σμὸς καὶ ἡ ὁμόνοιά σας ἐπρομήνυαν εἰς ὅλον τὸ
Ἔθνος αὐτὰ τὰ κατορθώματα . Ἐλπίζει, ἔ-
χοντες τὴν αὐτὴν ὁμόνοιαν, νὰ κατορθώσετε
μεγαλότερα καὶ ἐνδοξότερα εἰς ἔπαινον ἑθικόν
σας καὶ εἰς δόξαν τῆς Πατρίδος . Ἡ Διοίκη-
σις διὰ νὰ συνεργήσῃ καὶ βραστάξῃ τὸν ἐνθετι-
ασμὸν σας, ἐφρόντισε καὶ ἀσφάλισε τὰ νησία
Υδρας καὶ Πέλλας μὲ δύναμιν στρατιωτικὴν ἰ-
κανὴν . Οθεν καὶ ἡ Γενναϊότης σας καὶ ὅλοι κοι-
νῶς οἱ ἀνδρεῖοι νῆπται μας δὲν πρόπει νὰ φοου-
τιζετε, εἰμὴ τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου .
Μαθετε ὅτι τὸ Ἔθνος Κρέμαται ἐθέτος εἰς τὴν
ἀνδρῖαν σας βεβαιωθῆτε, ὅτι ἡ ὁμόνοιά σας
θέλει τὸ διασῶσει . Διὰ τὸν Θεόν ! Διὰ τὴν
Πατριδα ! Μὴ λύχῃ διὰ μικρὰ πράγματα καὶ
ψυχραθῆ ὁ ἐνθουσιασμὸς σας, ἡ διαλυθῆ ἡ ὁ-
μόνοια σας . Τούτο εἶναι τὸ πλεόν θνητῆ δόξης
δι ἡμᾶ, αὐτὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἐχθρὸς μας .
αὐτο καὶ ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς . Ὅστις μὲ δολίαν
τρόπων καὶ μὲ ὑποσχέσεις θέλει πασχίσει νὰ
σπειρῇ τὴν διχόνοιαν εἰς τὸ μέσον σας, διὰ νὰ

κατορθώσῃ τοὺς σκοπούς τῆ . θέλει πασχίσει
μὲ τὸ δόλωμα τῶν λαφύρων, τὰ ὅποια φέρει
ἐπιτήδες εἰς πολλὰ καράβια νὰ σᾶς τραβίξῃ
εἰς τὴν γνώμη τῆ, καὶ ἀφ αὐ πέσετε εἰς αὐ-
τὰ πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρὸν, νὰ εὔρη καιρὸν
νὰ κάμῃ τὸν σκοπὸν τῆ καὶ νὰ μᾶς ὑποδωλώσῃ .
Προσέχετε λοιπὸν, σταθῆτε γενναῖοι, κατα-
φρονήσατε τὰ παραμικρὰ κέρδη, ἀψηφῆσατε
λάφυρα πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρὸν . Μὴ ἀπε-
θλέπετε παρὰ τὴν δόξαν ὅταν νικήσετε τὸν
ἐχθρὸν, τότε ἔχετε καὶ λάφυρα πολλό-
τατα, καὶ βέβαια ἔχετε πλοῦτη, ἔχετε
καὶ τὴν Διόκησιν, ἡ ὅποια, ἐπειδὴ τῶ-
ρα μὲ τὴν θείαν βοήθειαν ἐστερεώθη καὶ ἀπέβη-
τησε χεῖρηματα, εἶναι ἰκανὴ ν' ἀνταμειψῇ καὶ ἐ-
κείνον ὅπου ὑπακούει εἰς τὰς συμφυλάς τῶν με-
γαλητέρων τοῦ, καὶ ἐκείνον ὅπου κατορθώσῃ
ἄξιον καὶ λαμπρὸν κατόρθωμα . εἶναι ἰκανὴ ἐ-
πίσης νὰ παιδεύσῃ καὶ τοὺς ἀτάκτους .

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 7 Ἰουλίου 1824 ,

Ὁ Πρόεδρος
Γεώργιος Κενταριώτης,
Παναγιώτης Μπίτασης,
Ἰωάννης Κωλέτης .
Ἀναγνώστης Σαπηλιωτάκη .

Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμ.
Π. Γ. Ρόδιος.
(Ο Φ λ τοῦ Ν)

Οἱ ἐνδοξότεροι τῆ, ἀθανασία στ. δάνοι, μὲ
τοὺς ὅποιους ἡμπορεῖ ἡ Διοίκησις νὰ στέψῃ τοὺς
γενναίους ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀθλήσαντας, εἰ-

σιν αἱ ἐπισήμως διακηρυτθόμενα πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολαί, οἷα ἡ παρούσα διευθυνομένη παρὰ τοῦ Πριεσβ. τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος πρὸς τὴν Ναυάρχον Μισαούλη, καὶ πρὸς τοὺς ἀνδρείους τοῦ στόλου μας πλοῦρχους καὶ ναύτας.

Ἡ εὐκρινὴς ἐκφρασίς τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τῆς θυσίας, καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα δι' ὧν οἱ καρτερόψυχοι ναῦται μας ἐδοξάσθησαν, πρέπει νὰ ἐξαίψωσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν νέων ζήλον καὶ φιλομίαν διὰ νὰ πράξωσι μεγαλητέρας παρὰ τὰς παρελθούσας νικαί, καὶ διὰ νὰ φανῶσι μᾶλλον ἀξιοὶ τῆς ἀγάπης καὶ λιμῆς, τὴν ὅποιαν περ' αὐτῶν ἔχομεν. Ἡ ὠραιότερα διὰ τὰς θυσίας αὐτῶν εὐγνωμοσύνη δὲν θέλει εἶσθαι μῆτε χρήματα, μῆτε στήλαι, μῆτε κυραμίδες, εἰμὴ μόνον ὅτι εἰς τὰς καρδίας μας θέλωσι ζῆ αἰώνως.

Τ Δ Ρ Α, 11 Ἰουλίου.

Σήμερον τὸ πρωτὶ ἐφάνθησαν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος πολλὰ ἐκ τῶν πλοίων τοῦ στόλου, τὰ ὅποια εἶχαν πλεύσει εἰς Ψαρρὰ, καὶ ἀραξαν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Σενίη (Κάβο Κολώναις) Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐλάβομεν γεγῆματα τοῦ γενναιοτάτου Ναυάρχου Κυρίου Α. Μισαούλη, ἀπὸ τὰ ὅποια μανθάνομεν ὅτι τὴν παρελθούσαν Ἰετράθη ἀπώθησαν τὸν Ἑθρικὸν στόλον εἰς τὰ νερὰ τῆς Σκύρου, ὅστις βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἀπέφυγε τὴν ναυμαχίαν καὶ ὑπέγηγε διὰ τὴν Μιτυλήνην. Ὅτι περιμένει νὰ παραλάβῃ τὰς ἐτοιμαζομένας νέας ναυτικὰς δυνάμεις, καὶ διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως.

— 14 Ἰουλίου.

Μετὰ τὸ εἰς Ψαρρὰ φθάσιμον τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, τὴν καταστροφὴν τῶν ἐκεῖ εὐγεθέντων πλοίων τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ τὴν ἔνδοξον ἀνάγκησιν τῆς νύσῃ. οἱ Ναυάρχοι τῶν τριῶν ναυτικῶν ὁμοσπονδίας κοινῇ γνώμῃ καὶ ἔμβασαν εἰς τὸν στόλον ὅλα τὰ κακίνια τῶν ψαρρῶν, τὰ ὅποια οἱ Τούρκοι εἶχαν καταβάσει εἰς

τὸν λιμένα διὰ νὰ τὰ πάρωσι. Τοῦτο ἔκαμω, ἐπειδὴ οἱ Ψαρρῖανοὶ ἔχοντες κατὰ τὸ παρὸν τὰς οἰκογενείας τῶν διεσκορπισμένων ἐνθα κακείσε, αὐτοὶ δὲ συμπολῶντες μὲ τὰ πλοία τῶν μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλου σπεύδον νὰ ἐκδικηθῶσι τῆς Πατριδος τῶν τῆν φθορᾶν, δὲν ἐμποροῦν εὐθύς νὰ τὴν ξανακατοικήσωσι. Προσέτι διὰ νὰ κατοικήθῃ εὐθύς αὕτη ἡ νῆσος εἶναι χρεῖα πρῶτον νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὰ πτώματα διὰ φόβον ἐπιδημίας, ἔπειτα νὰ κτισθῇ νὰ ὀχυρωθῇ πάλιν καὶ νὰ ἐνδυναμωθῇ μὲ στρατεύματα, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχει καιρὸν νὰ γένη. Τοῦτο ἐξήρηται ἀπὸ τὴν συνελθὴν προνοίαν τῆς Σ. Διοικήσεως ἤτις ἐν καιρῷ τὸ δεῖον τι θέλει ἀποφασίσει τὴν κατοίκησιν καὶ ὀχύρωσιν τῆς.

Ἐκ τῶν ἐναπολειθθέντων καὶ κλεισθέντων Τούρκων εἰς Ψαρρὰ ἔμειναν μόνον ὡς 80 εἰς 4 ὀσπητήτια, τὰ ὅποια δὲν ἔκαυσαν οἱ ἰδικοί μας, διῶτιθσαν μέσα καὶ ἔως 160 ψυχὰι αἰχμάλωτοι.

(ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Σ Ὑ ρ α 11 Ἰουλίου.

Πλοῖον ἐλθὸν ἐνταῖθα ἐξ Ἀλεξανδρείας δι' ἡμερῶν 14 βεβαίονει ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἀνάγεται μόνον περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος.

Ἄλλο πλοῖον ἐλθὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἡμερῶν 3 λέγει ὅτι ἐκεῖ ἠτοιμαζόντο 12,000 Γιανιττάροι διὰ τὸν στόλον, πρὶν ὅμως φθάσῃ ἡ εἰδησις τῆς ἀνακτήσεως τῶν Ψαρρῶν.

— 17 Ἰουλίου.

Ἐκ Μιτυλήνης ἦλθε σήμερον πλοῖον ἐμπορικὸν λεῖπρον ἐκείθεν ἀπὸ χθές, καὶ μᾶς λέγει ὅτι ὁ μικρὸς τοῦ ἐχθροῦ στόλος εὐρίσκειται ἀραγμένος εἰς Μιτυλήνην. Τὰ δὲ μεγάλα 13 τὸν ἀεῖθ. τὰ ἴδεν ἐξελθόντα ἀπὸ τὸν πειρῆμον τῆς Χίου καὶ Τσεσμέ, καὶ πρὸς Μιτυλήνην διευθυόμενα.

(ὁ αὐτὸς)

Ἐκ Ναυπλίου ἡ 28 Ἰουλίου .

... Ο στόλος μας , συνιστάμενος ἀπὸ 100 περίπου πλοῖα πολεμικὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐκπλεύσῃ ἰαχυτάτα κατὰ τοῦ Σουλτανικοῦ καὶ Αἰγυπτιακοῦ . Μανθάνομεν (καὶ εἶθε νὰ ἀληθεύσῃ) ὅτι φρεγάδες Ἀγγλικαῖς , Γαλλικαῖς , καὶ Ἀυστριακαῖς , ἐπέστησαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐμσώδισαν ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα , ὅσα εἶχε ναυλωμένα ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς διὰ τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείας αὐτοῦ , ὡς ἐναντίον τοῦτο εἰς τὴν οὐδετερότητα τῶν Μοναρχῶν . Ἐξ ἴδρας πάλιν μανθάνομεν (ἀπὸ Εὐρωπαϊκὸν πλοῖον φθάσαν ἐκεῖ) , ὅτι εἰς τὴν Σμύρνην ἀπεστάτησαν οἱ Γιανιζάρου μαθόντες ὅτι ἔκαυσαν τὰ Ἀλγέρι οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ὠρμήσαντες κατὰ τοῦ Κονσουλῆ τῆς Ἀγγλίας , αὐτὸς μὲν ἐσώθη καὶ ἐσώθη , τὸ ὄσπῳτίον τὸ δὲ τὸ ἐκαυσαν θανατώσαντες συγχρόνως καὶ περίπου 40 ὑπηκόους τῆς Ἀγγλίας .

Στρατόπεδα συγκροτοῦνται εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου ὅπου ἀπὸ ἐχθρὸς ἰολμῆση νὰ κάμῃ ἀπόβασιν νὰ κτυπηθῆ εἰς ὅλα τὰ μέρη .

— — Τάτην τὴν στιγμὴν φθάσαν ταχυδρομικὸν πλοῖον ἀπὸ ἴδρας μᾶς ἀνήγγειλεν , ὅτι τὸ κατασκοπεῖον πλοῖον Βάρδα Κίστα) ἐπέστη ἐκεῖ φέρον τὴν εἰδησιν ὅτι ἐξέπλευσεν ἡ Αἰγυπτιακὸς στόλος , καὶ τὴν ἰδίαν ἔβρα ἐξέπλευσε καὶ ὁ ἡμετερος .

ΔΙΚΑΝΙΚΑ .

Μεσολόγιον ἡ 30 Ἰουλίου

Τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Σεβαστὸν Δικαστήριον τῶν Ἐκκλησιῶν , ὡς ἐγκληματικὸν (Criminale) , ἐξέδωκε σήμερον τὴν ὑπὸ ἀρ. 11 Ἀπόφασιν περὶ τῆς κακούργιας τὴν ὅπου ὁ καταδρομεὺς Διονύσιος Ῥημελιώτης μετεχειρίσθη εἰς τὸ Νεαπολιτικὸν πλοῖον τοῦ Πέτρου Αντώρη , ὅνοματι ὁ Ποσειδών . Ἡ ἐνταῦθα Γενικὴ Ἀστυνομία ἐκέλευσε ταύτην τὴν ἀποφασίν καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐκτασιν καὶ μὴ τὴν αὐστηρότητα . Ὁλος δὲ ὁ λαὸς τῆς πόλεως μας ἠσθάνθη μεγίστην εὐχαισίτητον , βλέπων τοὺς Νόμους ἐλεγγυμῶς κατ' ὅλην αὐτὴν τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἀναρχαν ἕνεκα εὐνοίας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς κύλους τῆς Σουλτανικῆς καθέδρας .

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξεδίθη διὰ τοῦ ἴστω .

Μεσολόγιον . ἡ 30 Ἰουλίου

Νεκρολογία .

Μὲ ἀνέκφραστον λύπην μας μανθάνομεν , ὅτι τῆ 11 Ἰουλοῦτος Ἐ Ν , περὶ τὰ 10 ὥρας τῆς πρωίας ἀπέθανεν εἰς Γαστούνην ὁ Λόρδ Κάρρολος Μερσί υἱὸς τοῦ Δακτὸς Ἀδὶλ , ἐξ αἰτίας δριμυτάτου ἐγκεφαλιτοῦ . ὢν εἰς ἡλικίαν ἑξήκοντι πέντε μόνον ἐτῶν ἔδειξεν εἰς ὅλα καὶ καθ' ὅλα , ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησε τῆς πατρίδος μας τὸ ἴδιον , τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ζῆλι καὶ τῆς φιλαθροσύνης αἰτήματα , ἀμιλλώμενος πάντοτε , ὅσον δυνατὸν , εἰς τὸ νὰ εὐποίῃ .

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐντεύθεν διὰ τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως , ἤνωσε μετὰ τῶν ἡμετέρων ὑποθέσεων τὸ ὄνομά τιν διδοῦν τὰ μέσα τῆς Σεμιλώσεως , ἐνὸς πρᾶσταις (L'apette) τοῦ ὄνοματός μου , τὸ ὅπου ὄν φέρει σήμερον τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν γενναιοτέρων αὐτοῦ συγγενῶν .

Μετὰ τὴν διατριβὴν τῆς εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως , ἐπέστρεψε πάλιν ἐνταῦθα , ὅταν ἡ θανατηφόρος νόσος τον κατέλαθεν εἰς Γαστούνην καὶ ἔσβυσε ἰας ἡμέρας τιν . Ο Κύριος Γ Σισίνης , εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὅπου ὁ Εὐγενὴς Λόρδ εἶχε κατάλυμα , ἔλαθε μεγαλοτάτην φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς θρασεύσεως τῆς περι οὗ καὶ θέλομεν πάντοτε εὐγνωμοῦναι πρὸς αὐτὸν ἅμα ἐλθούσα ἐνταῦθα τῆς ἀσθενείας τῆς ἡ εἰδησις , ὁ Διοικητὴς μας Κ . Α . Μαυροκορδάτος παρεκάλεται ἐνθὺς τὴν ἰατρὸν Ἰούλων Μιλ. Γεν νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὴν ἀσθενούντα , προσφέρων πᾶσαν τὴν δυνατὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεώς το . ἄλλοίμονον ὅμως ἡ διέτη ἦτον ἀκαίρα ὁ εὐγενὴς Λόρδ ἐξέλυσε πρὸ μᾶς ὥρας πρὶν τῆς εἰς τὰ ἐκεῖ ἰσχυρῶς τῆς ἰατρῶν .

Τὸ λείψον αὐτοῦ ἐτάφη τῆ 19 τοῦ ἰσέχοντος ὁ δὲ στρατηγὸς Κώστας Μπόλζαρης , ὁ Κ Γ Σισίνης , ἅπαντες οἱ Σηλιῶται , καὶ ὁλος ὁ λαὸς ἠκολούθησαν εἰς τὴν πενήμιμον τελετὴν , ὅτε ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριλλος ἐπρόβρε τὸν ἐπιτάφιον λόγον .

Λυπηρὰ εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ εὐγενεὸς τεθνηκότος ὑψηλὴ κα εὐγενεὶ εὐγνωμοσύνη . ἡ ὅπου αἰωνίως θάλει διαμένει εἰς καθὲ Ἑλληνας πολίτη καρδίαν .

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸ Ὑπεργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν ἐπικρατείαν καὶ ὁ διορισμὸς τῶν νομισμάτων διάφορος, καὶ ὁ διορισμὸς τῶν ὀσίων τὸ οὐσιωδέστατον μέρος τοῦ συναλλάγματος, καὶ ἐν ἐπὶ τὰ προσανήκοντα εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦτο δικαίωμα καὶ

Ἐπειδὴ τὰ εἰ. Λίρας Στερλίνας χρυσᾶ νομισμάτα καινοφανῆ ὡς πρὸς τὴν Ἐπικρατείαν, καὶ ἐνδεχόμενον νὰ ἀπαντήσῃ δυσκολίαν εἰς τὸ συνάλλαγμα καὶ πρ. σπειδιάλλον τῆς Γ. μ. ἡς

Διατάσσεται νὰ κοινοποιήσῃ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν τὴν ἐξῆς προδιώρισιν.

Α'. Τὰ ἀστύλα τᾶλληρα. ὡς καὶ τὰ δίστυλα, νὰ πρ. γματεύωνται ἐξίσου εἰς ὅλα τ. σουναλλάγματα εἰς τὴν δέκα γροσιών, ἥτοι ἀρ 10.

Β'. Αἱ Λίραι Στερλίναι πρὸς τᾶλληρα πέντε Ἴσπανας

Ταῦτα νὰ παραδέχωνται εἰς κάθε δροσοληψίαν καὶ παρὰ πάντων ἀναμφιλόγῳ καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν Ἑλληνικὴν Ἐπικρατείαν.

Ἐν Ναυπλίῳ. τ. 10 Ἰ. λῖθ 1824.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κωνθρυώτης.

Ὁ Πρωτ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

ΣΚΕΨΨΙΣ

Περὶ Σχηματισμοῦ Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ περὶ Φιλολογίας.

Δὲν πρέπει ποσῶς ὁ κατὰ τοῦ Ἰωάννου πόλεμος νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ἑλληνας τ. παλαιὰ τῆς Παιδείας φῶτα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ λάβωσιν ὕλην ἀπὸ τ. ἔντον τὸν πολεμὸν δια νὰς ὠδὰς καὶ ἐπεε σέβια ὁ πόλεμος οἷτος καὶ ἡ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων μεγάλη αὐτοῦ ἐπιρροία ἀκρῶς πρέπει νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν κειμημάτων τοῦ Ὁμή-

ρου καὶ Θεοκρίτου, καὶ εἰς τὸ νὰ συγράψωσιν, ὡς ὁ Πλούταρχος, τοὺς βίους τῶν πατριωτῶν. Διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν δὲ τὴν καινοπορίαν τοῦτου τοῦ μεγάλου συμδέροντος, ἀ ἐξετάσωμεν τὴν Ἱστορίαν τῆς κοσμικῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Ἡ Ἱστορία διαφόρων φιλολογιῶν εἶναι τὸ ὑποκειμένον, δι' αὐτὴν λαμβάνοσι γνώσεις καὶ οἱ πλέον μεγάλοι νόες, ἱκανοὶ καὶ τὰ πλέον φίλιστα τῶν πνευμάτων νὰ ἐκπλήττωσι παρήγορα διὰ μιᾶς περισσότερα ἐλκυστικὰ δέλητρα, καὶ πλειοτέρας δυσκολίας. παρὰ τῶν νόμων καὶ διαφόρων πολιτικῶν συνταγμάτων ἡ Ἱστορία λέγω περισσότερα ἐλκυστικὰ δέλητρα. διότι ὑψώνει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν αἰθερίων, ἐνθα, μακρὰν τῶν ν. φελῶν τῆς Τρικυμῶδης πολιτικῆς, βασιλεύει ἡ εὐαισθησία, ἀγχίνουα καὶ τὸ φιλόκαλον. πλειοτέρας δὲ δυσκολίας, διότι μᾶς ὀδηγεῖ ἐκτὸς τῆς ἀνεφγμένης ὁδοῦ τῆς Ἱστορίας εἰς ἀναζήτησιν τῶν ζοφερωτάτων συνεχῶς καὶ ἀμφιβόλων πράξεων, αἰτινες διαφημίζοσι τὴν ἀνάπτυσιν, ὠριμότητα καὶ τὸ γῆρας τοῦ φιλολογικοῦ πνεύματος ἑνὸς ἔθνους. Πίσσης ὑπομονῆς καὶ ὁποίας ἀγχίνουα εἶναι χρεια διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι καὶ συνενωθῶσιν αἱ Ἰσοαῦται εἰς τὰ ἀσύμφωνα καὶ ἀνόμοια βιβλία διεσκορπισμένα πράξεις! Ὅποια ἐλευθερία καὶ ὁποιοὶ στοχασμοὶ ἀναγκαιοῦσι διὰ νὰ συνδεθῶσι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν! Ὅποια φιλοσοφικὴ ἀπάθεια διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πνεύματα τῶν Ἐθνῶν ὑπὸ τὰ διαφορὰ αὐτῶν ἔθιμα! ὅστις ἤθελεν ἀποκτήσῃ ἐξ οὐρανοῦ τὰ Τριπλά ταῦτα δῶρα, ἔχει χρεια νὰ καταβάλλῃ εἰσέτι καὶ πολλὰς προλήψεις. πρέπει νὰ ἐξιχνιάσῃ τῶν νέων φιλολογιῶν τὴν Ἱστορίαν, διότι αὕτη εἶναι τὸ πλέον ἀπαλὸν (delicat) ἄθρον τῶν ματαιολητῶν τῶν Ἐθνῶν τοῦ Κόσμου.

Τινὶ Ἰσοαῦ προεπει νὰ θεωρῶμεν τὴν Ρώμην καὶ τὴν Ἑλλάδα τὰς δύο αὐτὰς ἀντιζήτους κατὰ τὴν φιλολογίαν; Τινὶ Ἰσοαῦ πρέπει νὰ τὰς παραβλεθῶμεν;

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 64

Τιμή ἑτησία τολ. Ἰσπανικά ἐξ προσωληρωσίας
κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐφέλη τοῖς πλείοσι .
Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 6 Αὐγούστῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Πρὸς τὸ Πανελλήνιον Διακηρύττει .

Διάφοροι πολλαχόθεν εἰδήσεις πιττοποιοῦν , ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἐφοδιασμένος μὲ 20 χιλιάδες στρατευμα , καὶ συγκείμενος ἀπὸ 55 πολεμικὰ καὶ ἑκατὸν περίωφον φορτηγὰ πλοῖα , πρὸ 26 ἡμερῶν ἐξέπλευσεν . Ὁ κύριος σκοπὸς τῆ εἶναι νὰ κάμῃ ἀπόβασιν , ἀλλὰ τοῦ , ἀγνοεῖται . Ἡ Διοκῆσις πρὸ καιροῦ ἔλαβε τὴν ἀνήκασαν πρόνοιαν καὶ διέταξε νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐνενηκοντα πέντε πλοῖα : τὰ ὅποια ἤδη εὐρίσκονται εἰς τὰ πανα ἔξ αὐτῶν ἄλλα προσιωρίθησαν ἐναντιὸν τοῦ στόλου τῆς Καν ταντινὸς πλοῦς , καὶ ἄλλα ἐπαγγυνοῦν εἰς τὰ κινήματα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ . Εἶναι κάθε ἐλπίς , σινάσσει τῆς Θεῆας δυνάμει , νὰ καταναυμαχηθῆ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν θάλασσαν , ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀδηλον , κατὰ πρόνοιαν ἡ Διοκῆσις συμβουλεύει , προτρέπει καὶ διατάττει τὰ ἑφεξῆς .

Α'. Οἱ Σρατιωτικοὶ ὅσοι κατὰ διαφόρων θέσεις προσδιορίσθητε , ἀν μέγιστον χρόνον ἔσονται εἰς τὰ ἴδια , ἀμέσως νὰ ἐκστρατεύσητε , νὰ εὐρεθῆ ἕκαστος εἰς τὸ μέρος ὅπου προδιετάχθη , καὶ μὲ ἀγρυπνίαν ὄμμα νὰ ποσέχῃ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ .

Β'. Ὅλοι οἱ πολῖται , ὅσοι κατοικεῖτε εἰς τὰ παράλια μέρη , ἀμέσως νὰ ἀσφαλίσετε

τὰ γεννήματα καὶ γυναικοπαιδά σας εἰς ἀχυροὺς τόπων , καὶ εἰς περιστασιν ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἤθελε κάμει ἀπόβασιν εἰς κἀνένα τῶν τοιούτων μερῶν , νὰ καύσητε χωρὰ , γεννήματα , χόρτα , καὶ λοιπὰ , ὅσα διεν προφθάσητε , νὰ ἀσφαλίσετε .

Γ'. Ὅσοι Πατριῶται . ὅσοι πολῖται , ὅσοι γέλος πάντων Χριστιανοὶ παντὸ , βαθμοῦ καὶ ἡλικίας δυναμένης νὰ φεσῇ ὄπλα , ὅλοι νὰ ὀπλισθῆτε , καὶ ἀποφασισθῆτε νὰ τρέψητε , ὅπως κινδυνεῖσα ἡ Πατρίς προσκαλέσῃ τοὺς ἰσχυροὺς σας βραχίονας , διὰ νὰ ὑπερασπισθῆτε τὰ ἱερά σας δικαιώματα .

Δ'. Ἐπειδὴ ἡ μεταξὺ μας ὁμίονα δὲ λει κατασταθῆ τὸ μόνον ἀκαταμάχητον προσῦργιον τῆς Πατρίδος , ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀπορρίψωμεν τὰ προσωπικά μας πλῆη καὶ τὴν ἐσάρατον διχονοίαν , τὸ φρικτὸν τῆς ἰδιουτελείας γέννημα , εἰς τὴν ὅποιαν πρὸ πάντων σκαλεύει ὁ ὕβρις τῆς αἰτίας τῆς νὰ ἐσθῶμεν μὲ τὸν ἀδιάλυτον δεσμὸν τῆς ἀδελφότητος καὶ τοῦ Πατριωτισμοῦ , κα μὲ σταθερὰν ἀπόφασιν ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσιν νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὴν Πατρίδα μας . Ὁ παρὼν κίνδυνος , ἀδελφοὶ , εἶναι μέγας , ἐπειδὴ ὁ ἀγὼν θέλει εἶναι περὶ τῶν ὄλων ὁ ἐχθρὸς συνήθεισε τὰς τελευταίας δυνάμεις αὐτοῦ , καὶ μὲ ἀπόβασιν ἔσχε αὐτὸ νὰ ἀρπάσῃ τὰ ἱερά μας δικαιώματα , νὰ ὑποδουλώσῃ τὸ πρωτεύουσιον τῆς ἐλευθερίας , τὴν φιλιττην αὐτοκρατορίαν τῆς Ἑλλάδος , νὰ ἐξθενεσῇ τὴν πολιτικὴν μας ὑπαρξίν , καὶ νὰ δεσῇ εἰς τὴν μαρδαρῆντι διάκρισιν τὰς γυναῖκας , τὰς θυγατέρας μας ,

τὰ παιδιά μας, ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ αὐτὴν τὴν ἀμώμητον πίστιν μας· ἃς δεῖξωμεν καὶ διὰ τελευταίου φορὸν ὃ, τι ἄχρι τοῦδε εἰς διαφόρους γινόμενης εἰς ἡμεῖς. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκείνοι ὅπου ἰσάως φοραῖς ὑψώσαμεν ἱστορία, ἄλλα εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἄλλα εἰς τὴν θάλασσαν· ἕνα κινδυνὸς πρίκειται ἀκομὴ νὰ τρέξωμεν, διὰ τὸ ἀπολαίσωμεν τὸ δικαίον βραβεῖον, τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ὅλοι μὲ εὐλικρινῆ ἀπόφασιν, μὲ Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα καὶ σταθερότητα. ἃς ἐτοιμασθῶμεν, καὶ προθύμως ἃς τρέξωμεν ἐκεῖ ὅπου μὲ μεγάλην φθορὰν καὶ κατασχύνην ὁ ἐχθρὸς διὰ τελευταίου μνημῆμα θέλει μάθῃ, ὅτι παρὰ τὴν ἑσπέρειαν διστοῦν δουλείαν. οἱ Ἕλληνες προκρίτων τὸν ἔνδοξον θάνατον.

Ἐν Ναυπλίῳ
τῆ 29 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
(Γ. Σ.) Γεώργιος Κεντηριώτης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.
Ὁ Πρωσπ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Μετολόγιον τῆ 2 Αὐγούστου.

Ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς μετ' ἐνὸς σώματος πεντακισχιλίων περίπου στρατιωτῶν, πεζοῦ καὶ ἵππικου, ἀπέβη περὶ ἡμερῶν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀμφικλίας. Τοῦ Πασσᾶ τοῦτου οἱ σκοποὶ εἰς τὸ νὰ ἐνωθῆ· εἰ δυνατόν, μετὰ τοῦ Δερβίς-πασσᾶ, καὶ τότε νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὁμοθυμαδὸν τὰς ἐργασίας των, ἐμελλὸν φυσικὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν ὅσοι δυνατόν, λαχύτερον. Τὸ πρὸ ἡμερῶν συσχηθέν ἐν Λιγυβιζίῳ παρὰ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν στρατόπεδον, ἐπερὶ ἀναμφισβήτως νὰ ὀργασθῆ, ὅσον δυνατόν, μετὰ σπουδῆς διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς Ἀκαρνανίαν τῶν ἐχθρῶν εἰσβολὴν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὰ παρὰ τοῦ Σ Διοικητοῦ μας Α. Μαυροκοδάτη καὶ τῶν στρατηγῶν μας ληθῆντα μέτρα, μᾶς διδῶσι χρηστὰς ἐλπίδας τοῦ νὰ ἴδωμεν λαχίως τὸν ἐξολοθρευμὸν αὐτῶν τῶν στρατευμάτων. Τὸ Μεναστήσιον τοῦ Λιγυβιζίου εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν διὰ τὰ

ἀντέχει, καθὼς καὶ ὁ ὑπερασπιζόμενος αὐτὸ λέβος· ἡ Δέσις αὐτῆ κρατεῖται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ στρατηγῶν Μακρή. Οἱ στρατηγοὶ Τζόγκας καὶ Ἀλεξάκης μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Δήμου Τσέλιου εἶναι στρατοπεδευμένοι εἰς Βερσοδον, ἐν ᾧ οἱ στρ. Καραγιάννης καὶ Ἀνδρέας Ἴσκη θέλουν ἐνεογεῖν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ τὰ νῦτα· ὁ δὲ στρ. Ράγλος τελευταίου ἔλαβε διαταγὰς νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ Ραδοβίτζι. Ἐνταῦθα βλέπει τις ἐναργῶς μετὰ πόσης φρονήσεως ἐγενεῖ ἡ σκέψις τοῦ σχεδίου τοῦτου· καθίτι ἔαν οἱ Τούρκοι ἤθελον κινήθῃ ἐναντίον ἐνὸς τούτων τῶν σωμάτων, ἄλλο ἔτοιμον ἔχει ὅλα τὰ μέσα καὶ εὐκολίας νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ νῦτα.

— Τὰ ἐν Λιγυβιζίῳ στρατεύματα ἡμέρα τῆ ἡμέρα πολυπλασιάζονται, καὶ τὸ ἐκεῖ στρατόπεδον ἐνδυναμοῦται· ὅλοι οἱ ἐκεῖ στρατηγοὶ ἀφήσαντες κατὰ μέρος πᾶσιν ἐχθροσάθειαν, συνεδέθησαν μὲ τὸν πλέον στενὸν τῆς ὁμοιοῦς καὶ ἀγάπης δεσμὸν, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μετ' ὅ πολὺ θέλῃσι στήσῃ τὰ λαμπρὰ κατὰ τοῦ ὁ μέρ-πασσα ἱστορία.

— Ὁ προδότης Βαρνακιώτης ἀκούομεν ὅτι ἀπέρασε πρότινων ἡμερῶν μὲ διακοσίους διὰ βόνιζαν.

— Ὁ ἐν τῆ Ἀμφικλίας ἐνδοξὸς τῶν ἡμετέρων θρίαμβος ἐξῆψεν εἰς ὑπερβολὴν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ζῆλον ὅλων τῶν κατ' ἐκείνα τὰ μέρη κατοικούντων, ὅτε ἀκαταπαύστως τρέχουσιν ἀπανταχόθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, πείντες ἀκείαν εὐτολμίαν καὶ γεναιότητα· εἴμεθα δὲ βεβαίως πεπεισμένοι, ὅτι ὡς καπνὸς θέλῃσι διαλυθῆ τὰ τοῦ Δερβίση μετὰ τοῦ Ὁμέρ-πασσᾶ τῆς ἐνώσεως τῶν σχεδία.

Ναύπλιον τῆ 29 Ἰουλίου.

Σήμερον ἄεαξεν εἰς τὸν λιμένα μας ἐν καρὰβι, ἀναχωρήσαν τῆ 3 τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου Διάφορα γράμματα τὰ ὅποια ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου τοῦτου ἐκόμισεν, ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ στόλος αὐ-

τὸς συνίσταται ἀπὸ 230 καράβια, 70τέστιν 8 φεργάτας, 12 κορβέτας, 36 βρικια καὶ νάβες, καὶ τὰ λοιπὰ ὑπὸ σημαίας Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Αὐστριακῆς εἰσι φορητῆμα, ἔχοντα δώδεκα χιλιάδας ἰακτικῶν σφαιρομακτῶν, δύο χιλιάδας ἰσπικῶν, δύο χιλιάδας οὐλύης, ἑξ χιλιάδας Ἀλβανούς, τοὺς ὁποίους δελεῖ παρὲς ἀπὸ Κρήτην, δισχιλίους ἰσπῆς καὶ ἐφόδια ἀπειρα. Τὰ Εὐρωπαϊκὰ αὐτὰ πλοία ἐφ' ὧν χωρὶς νὰ ἔχωσι τὰ ἐφορῆστικατῶν. εἶναι δε γνῶμη ὅτι οἱ σκοποὶ τοῦ στόλου τούτου εἶναι νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς Γαστιύνην καὶ Ἠ. Πάτρας. Τινὲς δὲ φρονοῦσιν ὅτι δελεῖ δοκιμασεῖ τας ἡσῆς Πεζῶν καὶ Τόρας. Ὁ Ἀρχηγὸς ὅλων τούτων τῶν δυνάμεων Ἰμπραϊμ-πασά, υἱὸς τοῦ Μεχμέτ Ἀλή, δελεῖ μεταχειρισεῖ τὸ κατ' ἀρχὰς τὴν ἀλωπεκὴν ἐπι σκοπῶν τοῦ νὰ ἀπατήσῃ τοὺς Ἕλληνας μὲ τὰς δουλίας μηχανὰς τε καὶ μὲ τὰ χρήματα. εἰς καὶ οἷα ἡσῆς κεινοῦς δὲν ἐπιτύχη, νὰ δοκιμασῇ μὲ τὰ ὄπλα. Ἐπι-στηρίζει δὲ ὅλας τε τὰς ἐλπίδας ὁ ἀλαζῶν αὐτὸς Ἰμπραϊμῆς εἰς τοὺς ἰακτικούς τε σφαιρομακτιδῆς καὶ λοιποὺς τοὺς ὁποίους στατικῶς ἐσάλεν εἰς τὰ πλοία, νομιζῶν πάντοτε, ὅτι αὐτὰ πατήσας τῆς Ἑλλάδος ἰσῆσθαφος, δελεῖν ἡρεεῖ ὅλοι νὰ τὸν π-οσκυήσωσι.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἀκούσας τὴν ἀφίξιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ εἰς Ῥόδον, ἐβαλῆ ἀμεσῶς εἰς τὰ πανιὰ, καὶ ὑπάγει εἰς προῦπαντησιν τε. Εἰ-μεθα δὲ ἐνέλπειδες, ὅτι μίνον εἰς ἡναιμασχίαν θέλεν ἐξῆθῆνισθῆαι βυρβαρικαὶ αὐ.αι δυνάμεις, χωρὶς ποτὲ νὰ αξιωθῶσι νὰ πατησῶσι γῆν Ἑλληνικὴν.

— Πλοίων ἔλθον ὑπὸ Σύραν μᾶς εἶδοσποιεὶ ὅτι οἱ Τούρκικὸι ἐπυρπόλησαν εἰς Σμύρνην τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξένου τὴν εἰκίαν (Consolat). Τούτο ἰδὼν ὁ ἐκεῖ παρευρεθεὶς τῆς Ἀγγλικῆς μοῖρας Ναύαρχος, παρέλαθεν ὅσα Ἀγγλικὰ πλοία εἶχε μαζήθη, καὶ ὑπάγει πρὸς καταδρομὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου.

Συνέχεια περὶ τοῦ Σχηματισμοῦ Ἐθνικῆς Ἑλλη-ληρικῆς Βιβλιοθήκης καὶ περὶ Φιλολογίας.

Πρέπει κατ' ἀρχὰς καλῶς νὰ θεωρήσωμεν

τοῦ προκειμένου τὴν ἔκτασιν ὑπὸ τὴν ὁποίαν μέλλομεν νὰ κάμωμεν τὸν παραλληλισμὸν. Θεωροῦμεν τὰχα παραβάλλει ὁλοκληρὸν τῶν δῶν τοῦ ὡν φιλολογικῶν τὴν χαρμητῆρα ἐνόνοντες εἰς ἑαυ καὶ τὴν αὐ.τὴν εἰκόνα ἀπασαν τὴν φιλολογικὴν τῶν δῶν ἐθνῶν ζωὴν, ἢ τῶν συγγαμμιάτων τὴν ἀξ.αυ, παρὰ τῶν ὁποίων συνίσταται, γένος πρὸς γένος καὶ ἡλικία πρὸς ἡλικίαν, μέλλομεν ἵνα συγκρίνωμεν; Εἰς τὸ δεύτερον οἱ Ῥωμαῖοι δύνανται πρὸ στιγμὴν ἐπὶ Γραϊανοῦ καὶ Αὐγούστου νὰ φησῶνται ὅτι λαμβάνουσι τὰ πρωτεῖα διότι ἡ Ἑλλάς ὁλικῶς θεωρημένη δὲν δύναται κατ' οὐδὲν νὰ παραβληθῆ ὡς πρὸς τὰς μεγάλας πολιτικὰς τοῦ Κικέρωνος γνώσεις καὶ θεωρίας, ὡς πρὸς τὴν μεγαλειότητα Διῆ τοῦ Λυβίου. τὴν βαθύνοϊαν τοῦ Γακίτη καὶ τὴν μαγευτικὴν τοῦ Βιργιλίου κομψότητα. Θεωροῦντες ὁμῶς μὲ τῶν πλεον ὑψηλὸν τὴν φιλολογικὴν ἐνὸς ἔθους δραστηριότητα, δὲν βλέπομεν ποσῶς τὸ ὅλον ἡσῆς ἀγχίνοιας καὶ τοῦ πνεύματος ὅπερ ἀναπτύσσει τὸ ἔθνος, τούτο εἰς τὸ ὅλον τῶν συγγαμμιάτων τῶν καὶ ἰδοῦ ὅτι κατὰ τούτο οἱ Ῥωμαῖοι εἶναι ἐταργῶς ὑποδεέστεροι. Ἀνθρώποι τινὲς ὑπερέχοντες τῶν ἄλλων, πολλοὶ κατὰ τὴν μίμησιν εὐδοκίμησαντες, μια φιλολογικὴ δυν αἰῶνων ἀμῆλλα, συγκεντρωμένη εἰς τοὺς κόλπους πηθῆσῆς; καὶ ἡδυπαθεῖς προτενοῦσης, δὲν δύναται πώποτε νὰ εξισοῦνται εἰς τὴν γενικὴν ἐκείνην δραστηριότητα ἐθνικῆς ἀγχίνοιας, ἣτις εὐεπισκομένη ὑπὲρ τὰ χιλία ἔτη ἐν τῷ μέσῳ εἰκοσι μικρῶν Δημοκρατιῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων, ἐν τῷ μέσῳ ταραχῶν, πολέμων καὶ δυστυχιῶν, δὲν ἔπαυσε νὰ παράγῃ τὰ πρωτότυπα παντὸς γένους συγγεγάμματα, ἢ τοῦλάχιστον νὰ σπειρῇ ὅλην τοὺς ὁποίους οἱ μετὰ ταῦτα αἰῶνες ἐκαλλίεργησαν καρποῦς.

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Τοῦ Κυρίου Γεωργίου Σισίνη.

Ἀπαλαγία εἰς τὰ ὅσα καὶ τρίτην φορὰν ἔ-

γραψεν (α) κατ' ἐμοῦ ὁ Κύριος Συντάκτωρ τῆς ἡμερησίου τοῦ Μετολογίου.

Δὲν ἀπολογήθη πρότερον εἰς τὰ ὅσα κατ' ἐμοῦ διεγράφατε βλέπων τὰ γεγραμμένα σας διέλιξι ἀνυπαρκτα καὶ γελοῖα, καὶ ἐν πόνημα, ἢ τῆς ἐδικοῦ σας ἀνειδεότητος, ἢ τῆς κακοβουλίας, κακοτροπίας, καὶ φιλοταραξίας ἄλλων τινῶν (ἃ μὲν εἶναι συγχωρούμενοι γράφων ὡς τὸ διότι ὁ Κύριος συντάκτωρ, δὲν θανατῶναι πόθεν, καὶ ἐκ ποίῳ ἐπιληροφορήθη τὰ ὅσα προτάπτει εἰς τὸν ἑαυτὸν μὲν (δ)). ὡσαύτως ἤθελεν ἀκολυπηθῆναι καὶ διὰ τὴν τρίτην φοράν, ἃ δὲν ἔλαττα περικλημένους, ὄχι μόνον τὸν υἱὸν μὲν στρατηγὴν Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν ἀρχαίων καὶ Πολιτικῶν, ἐδικούς μὲ καὶ φίλους μὲ ἀπὸ τούτων ὁποῖος παρακινημένος ἰδίου σημειῶν μερικὰ πρὸς εὐγαρίστησιν αὐτῶν γ. Δὲν προσμένω νὰ διδάχθῃ. ἀπὸ τῆς ἡμερησίου σας διὰ νὰ φροντίσω ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ ὑπερασπίσεως τῆς ἐπαρχίας Ἡλίδος, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἐγκατοικῶν ἀδελφῶν μὲ, διότι εἶμαι εἰς τῶν προτίστων εὐπατριδῶν, οἵτινες παρέβλησαν δόξαν, ἀνάπαυσιν. καὶ ὅλην τὴν περιησίαν (δ) διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. ἔχω

(α) Τέσσαρας φιάλας καὶ οὐκί τρεῖς ἀνεβήσαν εἰς τὰ Ἑλ. Χρονικὰ αἱ κακοπραξίαι τοῦ Κυρίου Σισίνης, δηλαδὴ εἰς τοὺς Αἰοθ. 39. 41 51 καὶ 58, ἀγροῦμεν ὅμως ποῖον ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλαβε. Ἡ κρούσα εἶναι πέμπτῃ καὶ ἃς ἦναι βέβαιος ὅτι ἡ αὐτὴ ἡμερὶς θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ τὸν στηλιτεύσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἐν ὅσῳ αὐτὸς ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ ἦναι Διατριμῶν αἴτιος. (Ἦ συντ.)

(β) Ὅσα φανάζει ὁ ἴδιος ἡ κίσημα ἐκεῖνα εἶπαν καὶ λέγουσιν καὶ τὰ Ἑλ. Χρονικὰ ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Κύριος Σισίνης θέλει νὰ ἡφείρῃ τὸ ὄνομα τῶν κτηνῶν του. τοῦτο λέγεται, φωνὴ λαοῦ. ἔσπε δὲ ἐβίβησαν εἰς τὴν 39 ἐπιθ. ἐπὶ τὴν 20 τῆς ἰδίως σου εἰς χεῖρας μὲς ἰπιστολῆς. (Ἦ ἀν-δ.)

(γ) Πολλὰ εἶναι τὸν μέλος τῆς ἀλήθειαν ἀνίσως ἀπὸ ἀνέτι ἀπὸ τὴν τρυφερὰν φυτὴν τῆς ἡ ἀκροῦ τοῦ Ἀφέντη Σισίνης, τῶν Μπερὶ τὰ τὴν ὡσὶν σου καὶ τῶν ὡσὶν σου καὶ τὰ τρυφερὰν σου.

(δ) Ἄλλοι. καὶ οὐκί ἴσως καὶ ὁ Κύριος Σισίνης ἴσως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος εἶχε χρεὸς ἑαυτοῦ πενήτηντα χιλιάδων γροσίων. (φωνὴ λαοῦ.)

μάρτυρας τριάντα χιλιάδας ψυχὰς τῆς ἐπαρχίας τούτης, τὰς ὁποῖας ἐμψύχωσα διὰ νὰ λειψήσῃ τὸν ζυγὸν τῆς Τυραννίας, καὶ ὑψώσας τὸν ΣΤΑΤΡΩΝ μὲ πενήτηντα μὲνον στρατιώτας, ἐκίνησα τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Ἀγαρινῶν, εἰς τῶν ὁποῖων τὴν διάκρισιν ἄφησα τὴν φαμίλιάν μου, καὶ ἐσώθη παραδόξως χάνοντας ὅλην μὲ τὴν κινήτην κατάστασιν (εἰ) ἐκτύπησα τοὺς Τούρκους τῆς Γαστιούνης εἰς τὸ χωρίον Σαβάλια, καὶ ἐνίκηθη. ἔπειτα τυνάζων ἀκόμι ὀλίγους Ἑλληνας, ἐκρότητα δευτέραν μάχην εἰς τὸ φρούριον Χλημιούτζι μὲ τοὺς εἰρημένους Ἀγαρινούς, καὶ ἠνάγκατα αὐτοὺς νὰ ἀπέλθω εἰς τοῦ Λάλα. τοὺς ὁποῖος καὶ ἐκεῖ κατέτρεξα, καθὼς εἶναι θρυλουμένη καὶ ἀξιολογημένη ἡ μάχη ἢ λεγομένη τοῦ Πούτῃ, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχον τοὺς περιττοτέρους τότε πολεμοῦντας Ἑλληνας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου (ζ).

Ἡ συνέχεια ἀκολυθεῖ.

(εἰ) Ὁ Κύριος Σισίνης, ὅστις εἶχε κινήτην κατάστασιν 150 χιλ. γροσίων χρεὸς ποῖον τῆς ἐπαρξίας καὶ ὅστις ἦταν τότε ὡς νεκρὸς, ἐμψύχθη πάραυτα κατὰ τὴν ἐνασχίαν τοῦ παρίντος πολέμου ἀπὸ τὰς διαπραγμάτας καὶ καταχρήσεις: ἀτέφραγε τὴν μικρὰν Αἴγυπτον Γαστιούνην τόσους χιρῶνας ἐμψύχων εἰς Ζακύνθου μιλλιόνα γροσίων καὶ πολυτίμων πραγμάτων καὶ φανερά καὶ κλεπτικά (μέσα εἰς ἀρκίους βουτύρου τυρίου κ.τ.λ.), καὶ δὲν αἰσχύνηται σήμερον νὰ λέγῃ ὅτι ἦτο πλούσιος καὶ ἐπτάχουσε.

(φωνὴ λαοῦ. Δογὰν Ζακύνθου (εἰς ἴσα χρήματα ἐμψύχων φανερός καὶ ἐπλήρωσε τὸ δικαίωμα,) καὶ Μπακάλιδες Ζακύνθου (δι' ὅσα ἐμψύχων λαθοαῖως εἰς ἀρκίαν μὲ τυρίων καὶ βουτύρων καὶ μέλι τὰ ὅποια οὗτοι ἠνείρασαν, κατὰ λάθος τῆς οἰκογενείας ἐκεῖνου, ὡς τυρίων βουτύρων καὶ μέλι).

Ἦ Συντάκτ.)

(ζ) Ὁ Μάριος καὶ ὁ Σύλλας εἶχον δουλεύσει τὴν πετρίδα τῶν Ρώμων καλλιτέραν ἀπ' ὅ, τι ὁ Κύριος Σισίνης: τὴν Δικηντου, πῆλῃ εἰ ἴδιον καὶ τὴν ἀπετέφρασαν ἔπειτα δὲν ἀρκεί λοιπὸν Κύριος Σισίνης τὸ ὅτι ἐκτύπησε τὰς τούρκους ἢ ἤθελες ἴσως ἀξιώσεινος ἀνδιέμενος πάντοτε τοῦτοιοῦ ὁποῖος λέγεις ὅτι ἐράνης εἰς τὴν ἀρχὴν. καὶ ὄχι νὰ σκετώσης τοὺς τούρκους καὶ νὰ ἔμβης σὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

(Ἦ αὐτός.)

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Τ Ξ Ι Σ

Κ Α Τ Ο Ι Κ Ο Ι Τ Η Σ Ἀ Κ Α Ρ Ν Α Ν Ἰ Ἀ Σ Κ Α Ι Ἀ Ι Τ Ω Λ Ἰ Ἀ Σ

Ο ἔχθρὸς ἐπροχώρησεν εἰς τὴν γῆν σας μετὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ εὐρῆ ὡς καὶ ἄλλοτε λάφυρα . καὶ νὰ χορτάσῃ τὴν λαίμαργίαν τῆ ἠλπίσεν ἴτως ἀκόμη κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πρὸ καιροῦ ἄφησαν τὴν Πατριδα των . ἀρνήθησαν τὸν Χριστὸν καὶ ἐπροτίμησαν τὴν τυραννίαν καὶ τὴν Μωάβειν , ἠλπίσεν ἴτως ἀκόμη λέγω ὅτι θελεῖ εὐρεῖ ὑποδοχὴν , ὅτι θελεῖ ἀπαντήσῃ καὶ ἄλλῃ βερνακιώτας . τὸ ἠλπίσεν ἀλλ' ἠπατήθη· μέλις ἐτολμήσε νὰ κάμῃ ὀλίγα βήματα , καὶ ἐγνωρίτε τὴν ἀπάτην· ἀντὶ νὰ πλετισθῆτε με λάφυρα στερεῖται ἀπὸ ἄλλα , ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ φίλης , βλέπει ἐμπροσθέν τῆ δύνω στρατιπέδα , καὶ ἄλλα δύνω ὀπίσθεν , ὀδηγούμενα ἀπὸ ἐμπειρῶς στρατηγούς καὶ συνθεμένα ἀπὸ Ἑλληνας ἀποφασισμένους ὅχι μόνον νὰ τὸν ἀντισταθοῦν εἰς κάθε βήμα , ἀλλὰ καὶ νὰ ὀρμηθῶν ἐνεργίον τῆ πανταχῆ διὰ τὸν ἀφανισμὸν . ἔμεινεν ἀκίνητος καὶ δὲν ἠξέυρει τί νὰ κάμῃ , συλλογίζετα τὴν ἐντροπῶν . καὶ βοᾷται τὸν κίνδυνον τῆς ὀπισθοδρομήσεως· συνρίζει ὅμως ὅτι μεγαλήτερος κίνδυνος εἶναι δι' αὐτὸν καὶ τὸ νὰ προχωρήσῃ . Ἀκαρνάνες καὶ Αἰτωλοὶ ! εἰς τὸ χεῖρ σας εἶναι νὰ ἰσχυρισθῆτε ἐξ ὀλοκλήρῃ ὁ ἔχθρὸς· σεῖς ἔχετε ἴωρα εἰς μερῆ , τὰ ὁποῖα ἡ φύσις μετὰ τὴν λέχνην , καὶ μετὰ τὴν δυνατὴν προμηθεῖαν τῶν ἀναγκαιῶν ἐξασφάλισαν . τὰς γυναῖκας τὰ τέκνα σας καὶ ὅ,τι σὰ· ἔμεινεν ἀνάρπακτον ἀπὸ τοῦ ἔχθρου· τρέξατε ὅλοι χωρὶς ἑξαιρέσειν εἰς τὰ στραπέπεδα· τρέξατε νὰ ἐκδιεκτήτε ὅσα εἰς τὰς ὀπερασμινὰς εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ ἐπάθετε , σπευσθήτε ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ σῶμα ἐξολοθρευθῆ μένετε διὰ παντὰ ἡσυχοὶ , καὶ ὅτι δὲν θάλει τολμήσει τοῦρκος εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐμβῆ εἰς τὴν πατριδα σας . ἠξέυρετε ἐμῶ , καὶ τοῖτο , ὅτι ὁποῖος , ἀφ' οὗ ἐξασφαλίσῃ τὴν φαμίλιαν τῆ , δὲν τρέχει εἰς τὸ στραπέπεδον . διὸ νὰ κάμῃ τὸ χρέος τῆ ὁ τοιοῦτος θελεῖ κηρυχθῆ ἐπιβηλὸς τῆς Πατρίδος , καὶ θελεῖ κατατρέχεσθ' ὡς ἡμεροκόλη . Ἡ Διοίκησις στέκεται μετὰ ἀγρυπνον ὄμμα ἐπάνω εἰς τοὺς τοιοῦτους , καὶ ἔδωκε τὰς πλέον φειδῶς διαταγὰς εἰς τοὺς κατὰ μέγας ἐπάχης· διὰ νὰ κίλων τὰ πλέον ἐκείνους ἔξετάσεις . Ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ καθαροῖ τὴν ἡρὰν ἀπὸ τῶν σίτων· ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠθέλον ἀποδεχθῆ μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν των ἐπιβηλοὶ τῆς πατρίδος , ἡ ἐκδικησις τῶν νόμων θελεῖ πέσει ἐπὶ κεφαλῆς των . καὶ θελεῖ χάσει κάθε δικαίωμα ἐπάνω εἰς τὴν πατριδα ἐκείνην τὴν ὁποῖαν κινδυνεύσαν δὲν ἐβίβησαν , τὴν ὁποῖαν δυνάμενοι νὰ σώσῃν διὰ πάντα δὲν ἔσωσαν .

Τῆ 4 . Αὐγούστου . 1824 .
Μοναστήρι Διγροδελίου .

Α . Μανροκοδάτος

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

‘Ο ΓΕΝΙΚΟ΄Σ ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ Χ. ‘ΕΛΛΑΔΟΣ .

Επειδή ὁ ἔχθρὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν , ἔχι τίσον ἐπιστηριζόμενος εἰς τὰς δυνάμεις τε , ὅσον ἐλπίζων εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Ἀποστάτη Βαρνακιώτη , ὁ ὅποιος ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν νὰ διαφείρη πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων .

Ἐπειδὴ , εἰς ἰοιαύτην περίστασιν ἀναγκαιότατον εἶναι νὰ ληφθοῦν τὰ πλέον αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν κατασκόπων , καὶ κατὰ τῶν ἀποστόλων , τοὺς ὁποίους ὁ ἔχθρὸς ἤμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἔκθεσιν τὸν σκοπὸν τε .

Διατάξεις

Α΄. Οἱ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν , καὶ Αἰτωλίαν ἑπαρχοί , ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία τῆς Αἰτωλίας , καὶ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Ανατολικοῦ , θέλει λάβει τὰ πλέον δραστήρια μέτρα εἰς ἀνακάλυψιν τῶν τοιούτων κατασκόπων , καὶ τοὺς μὲν ὑπόπτους θέλει διευθύνει εἰς Μεσολόγγιον πρὸς τὴν ἐν ἀποσπ. α τοῦ Γεν. Διευθυντῆ ἐνεργῶσαν ἐπιτροπὴν , διὰ νὰ ἐξετάζωνται , τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἔργων ἀποδοδειγμένους , τοὺς τοιούτους θέλει διευθύνει εἰς τὸ Γενικὸν στατόπεδον , διὰ νὰ κρίνωνται ὑπὸ στρατιωτικῆν ἐπιτροπὴν , καὶ νὰ παιδεύωνται ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματός των .

Β΄. Ἐπειδὴ ἐπροσκαλέσθησαν εἰς τὸ Στρατόπεδον ὅσοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ φέρων ὅπλα , οἱ ἑπαρχοὶ θέλει παρακινεῖ ὅλους τοὺς τοιούτους νὰ ἐξακολουθήσων τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος των , ἀδιαφοροῦνται δὲ μετὰ τὴν παρακίνησιν , θέλει τοὺς ἀναγκάζει , προειδοποιούντες αὐτοὺς , ὅτι ὅσοι λείψων ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρέος , καὶ διὰ νὰ ἀποφύγ-ν τὴν ἐκστρατείαν μεταφερθοῦν ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν εἰς ἄλλην , θέλει κατηγορηθῆ ὡς ἑνοχοὶ προδοσίας .

Γ΄. Εἰς τὰς δύο πόλεις Μεσολογγίῳ , καὶ Ανατολικοῦ ἐντὸς τῆς διωρισμένης φρουρᾶς , καὶ τῶν δι’ ἀδείας ἐρχομένων στρατιωτῶν , εἰς κανένα ἄλλον στρατιωτὴν δὲν θέλει δοθῆ εὔτε τροφή , οὔτε σιτηρέσιον , μάλιστα ὅσοι ἀπὸ τὰ ἔξω μέρη ἱκανοὶ νὰ ἀπλοφορήσων , ἔφεραν ἐκεῖ τις φαμιλλίας των , διὰ νὰ τὰς ἀσφαλίσων , θέλει ὑποχρεωθῆ ἀπὸ τὴν Ἀστυνμίαν ν’ ἀναχωρήσων ἀνυπερβ. τως διὰ τὸ Στρατόπεδον , παρακούντες δὲ ὑπόκεινται εἰς ὅσα εἰς τὴ Β΄. ἄρθρον ἀνεφεβθησαν .

Ἡ ἐν ἀποσπ. α τοῦ Γενικοῦ Διευθυντου ἐνεργῶσα ἐπιτροπὴ θέλει Δημοσιεύσει τὴν παροῦσαν Διαταγὴν , καὶ φροντισεῖ τὴν κατὰ γράμμα , καὶ ἐν τάχει ἐνέργειάν της .

Τῆ 4 Ἀ. γούττου : 1824 .

Μουαττήρι Λιγοβελζίου .

Α Μαυροκοδάτος .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 65

Τιμὴ ἑτησίᾳ τὰλ. Ἰσπανικὰ δὲ προκληρητῆα
κατὰ τμημίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐρέθη τοῖς πλείοσι .

Φιλοκλήτος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 9 Αὐγούστου 1824 .

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ ΠΡΟΣΩΡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος .

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἀναρνανίαν ὅχι τὸσον ἐπιστηριζόμενος εἰς τὰς δυνάμεις τῆς ὅσον ἐλπίζωμ εἰς τὰς ὑποχέσεις τοῦ Ἀποστάτου Βαρνακιώτη, ὁ ὅποῖος ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν νὰ διαφθεῖρη πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων,

Ἐπειδὴ, εἰς Ἰοιαντὴν περίστασιν ἀναγκασθέντα εἶναι νὰ ληφθοῦν τὰ πλείον αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν κατασκέπων, καὶ κατὰ τῶν ἀποστῶλων, τοὺς ὅποιους ὁ ἐχθρὸς ἤμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῆ διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἔκθεσιν τὸν σκοπὸν τῆς

Διατάττει

Α'. Οἱ κατὰ τὴν Ἀναρνανίαν, καὶ Αἰτωλίαν ἑπαρχοὶ, ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία τῆς Αἰτωλίας, καὶ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Ανατολικοῦ, θέλει λάβει τὰ πλείον δραστήρια μέτρα εἰς ἀνακάλυψιν τῶν τοιούτων κατακτόπων, καὶ τοὺς μὲν ὑπόπτους θέλων διευθύνει εἰς Μεσολόγγιον πρὸς τὴν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Διευθυντῆ ἐνεργούσαν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐξετάζονται, τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἔργων ἀποδεδειγμένους, τοὺς τοιούτους θέλων διευθύνει εἰς τὸ Γενικὸν στατόπεδον διὰ νὰ κρινῶνται ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ ταῖς δέξονται ἀναλόγως τῶν ἐγγυημάτων τῶν .

Β'. Ἐπειδὴ ἐπυροκαλεσθησαν εἰς τὸ Στρατόπεδον ὅσοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ φέρῃν ὄπλα, οἱ

ἑπαρχοὶ θέλων παρακινεῖ ὅλους τοὺς τοιούτους νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἰεζὸν τοῦτο χρέος τῶν, ἀδιαφοροῦντα, δὲ μετὰ τὴν παρακίνησιν θέλων τοὺς ἀναγκάζει, προειδοποιούντες αὐτοὺς, ὅτι ὅσοι λειψῶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρέος, καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκστρατείαν μεταφερθοῦν ἀπὸ μιαν ἐπαρχίαν εἰς ἄλλην, θέλων κατηγορηθῆ ὡς ἐνοχοὶ προδοσίας .

Γ'. Εἰς τὰς δύο πόλεις Μεσολογγίου, καὶ Ἀνατολικοῦ ἐκτὸς τῆς διαρισμένης φρουρᾶς, καὶ τῶν δι' ἀδείας ἐρχομένων στρατιωτῶν, εἰς κανένα ἄλλον στρατιωτὴν δὲν θέλει δοθῆ οὔτε τροφῆ, οὔτε σιτηγέσιον, μάλιστα ὅσοι ἀπὸ τὰ ἔξω μέρη ἱκανοὶ νὰ ὀπλοφορήσῃ, ἔφρασι ἐκεῖ τὰς φαμίλλιας τῶν, διὰ νὰ τὰς ἀσφαλίσῃ, θέλων ὑποχρεωθῆ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ν' ἀναχωρήσῃ ἀνυπερβῆτως διὰ τὸ Στρατόπεδον, παρακούοντες δὲ ὑποκείνται εἰς ὅσα εἰς τὸ Β' ἄρθρον ἀνεφεβήσαν .

Ἡ ἐν ἀπῆρσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργούσα ἐπιτροπὴ θέλει Δημοσιεύσει τὴν παρούσαν διαταγὴν, καὶ φροντισεὶ τὴν καταγράμματα, καὶ ἐν τάχει ἐνεργείαν τῆς .

Τῇ 4 Αὐγούστου 1824. Α. Μαυροκορδάτος .
Μονατῆρι Λιγοσίβριον

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Κύριοι τῆς Ἀναρνανίας καὶ Αἰτωλίας
Ὁ ἐχθρὸς ἐποχώρησεν εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ εὐρῆ ὅς κα ἀλλοτὴ κίβηρα, καὶ νὰ χορτάσῃ τὴν λαμπρὰν τῆς ἡλιπίσιν ἕως ἀκμῆ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνων οἱ ὅποιοι πρὸ καιροῦ ἄφησαν τὴν Πατρίδα

των, ἀρνήθησαν τὸν Χριστὸν καὶ ἐπροτίμησαν τὴν τυραννίαν καὶ τὸν Μήναιεθ, ἤλπισεν ἴσως ἀκόμη λεγὼν ὅτι θέλει εὐρεῖ ὑποδοχὴν, ὅτι θέλει ἀπαντήσῃ καὶ ἄλλ. θαρρακιώτας. Τὸ ἤλπισεν, ἀλλ' ἠπατηθῆ μόλις ἐτολμήσε νὰ κάμῃ ὀλίγα βήματα, καὶ ἐγνωρίσε τὴν ἀπάτην· ἀντὶ νὰ πλητῆσθῃ μὲ λάφυρα στερεῖται ἀπὸ ὄλα, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ φίλος, βλέπει ἐμπροσθεν τοῦ δύο στρατώπεδα, καὶ ἄλλα δύο ὀπισθεν, ὀδηγούμενα ἀπὸ ἐμπειρῆς στρατηγούς καὶ συνθεμέα ἀπὸ Ἑλλήνας ἀποφασισμένους ὅχι μόνον νὰ τὸν ἀντισταθοῦν εἰς κάθε βῆμα, ἀλλὰ καὶ νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον τοῦ πανταχόθεν διὰ νὰ τὸν ἀφανίσῃν· ἔμεινεν ἀκίνητος καὶ δὲν ἤξεύρει τί νὰ κάμῃ, συλλογίζεται τὴν ἐντροπὴν, καὶ φοβεῖται τὸν κίνδυνον τῆς ὀπισθοδρομήσεως· Γνωρίζει ὅμως ὅτι μεγαλῆτερος κίνδυνος εἶναι οἱ αὐτὸν καὶ τὸ νὰ προχωρήσῃ. Ἀκαρῶνες, καὶ Αἰτωλοὶ! εἰς τὸ χεῖρ σας εἶναι ἡ ἀφανισθῆ ἐξ ὀλοκλήρου ὁ ἐχθρὸς· σεῖς ἔχετε ἴσως εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις μὲ τὴν τέχνην, καὶ μὲ τὴν δυνατὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐξασφάλισαν, τὰς γυναῖκας τὰ τέκνα σας, καὶ ὅτι σὰς ἔμεινεν ἀνάρπαστον ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Τρέξατε ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσιν εἰς τὰ στρατώπεδα· Τρέξατε νὰ ἐκδικηθῆτε ὅσα εἰς τὰς ἀπερασμένιας εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ ἐπάθετε, στοχασθῆτε ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ σῶμα ἐξολοθρευθῆ μινετε διὰ πάντα ἡσυχοὶ, καὶ ὅτι δὲν θέλει τολμήσει τὸ ὑρκος εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐμβῆ εἰς τὴν πατρίδα σας. Ἠξεύρετε ὅμως καὶ τοῦτο, ὅτι ὅποιος, κἄν εὖ ἐξασφαλίσῃ τὴν φαμιλιάν του, δὲν τρέξει εἰς τὸ στρατώπεδον· διὰ νὰ κάμῃ τὸ χρέος του ὁ τοιοῦτος θέλει κηρυχθῆ ἐπιβουλος τῆς Πατρίδος, καὶ θέλει κατατρεχθῆ ὡς τυροκόλαρ. Ἡ Διοίκησις στέκεται μὲ ἀγρυπνὸν ὄμμα ἐπάνω εἰς τοὺς τοιοῦτους, καὶ ἔδωκε τὰς πλέον ἠφοδὰς διαταγὰς εἰς τοὺς κατὰ μέρος ἐπάρχους διὰ νὰ κάμῃ τὰς πλέον ἀκρίβεις ἐξετάσεις. Ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ καθαρίσῃ τὴν ἡρὰν ἀπὸ τῶν σίτων· ἀλλοίμονον! εἰς ἐκεῖνην οἱ ὅποιοι ἤθελον ἀποδειχθῆ μὲ τὴν ἀδιαφορίαν των ἐπιβουλοὶ τῆς πατρίδος! ἡ ἐκδίκησις τῶν νόμων θέλει πέσει ἐπὶ κεφαλῆς των

καὶ θέλων χάσει κάθε δικαίωμα ἐπάνω εἰς τὴν Πατρίδα ἐκεῖνην τὴν ὁποῖαν κινδυνεύεται δὲν ἐβουλήθηται, τὴν ὁποῖαν κινδυνεύει νὰ σώσῃν διὰ πάντα δὲν ὅσα. Α. Μαρκοζοδάτος.

Γῆ 4. Ἀυγούστη. 1824.
Μοναστηρι Λιγοβιζης.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Γ. Διευθυντοῦ τῆς
Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος,
Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐνεργοῦσαν ἐν ἀ-
πασίᾳ τε.

Εἰς Βίνιζαν καὶ Ἐγγόμερον ἔχομεν δύο στρατώπεδα τὸ τοῦ Λιβαδίου, τὸ ὁποῖον σ' ἔγκειται ἤδη ἀπὸ 400 καὶ περισσοτέρας ὑπὸ τὸν Κησορῆν Σιγαπέσιον καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τοῦ Στρατηγοῦ Γζόγκα, καὶ ἐπαγρυπνοῦν κἄν γένη κἄν κίνημα ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βίνιζας· ἐνταυτῶ δὲ θέλει χρησιμεύσει μεγάλως· εἰάν μετ' ὀλίγον ὁ ἐχθρὸς τραβιχθῆ εἰς τὴν ἐπιστροφῆν τὴν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βουλίας, διὰ νὰ περῆ εἰς Πρῶξεν καὶ Ἄργον. Γὰρ τοῦ Στρατηγοῦ Ἰζόγκα εἰς Ἄετον, τὸ ὁποῖον σ' ἔγκειται ἤδη ἀπὸ 600 καὶ κἄν ἐκείτην αὐτῶν εἰς τὸ τοῦ Λιγοβιζης, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκριετὰ ὀχυροῦσιν ἤδη, καὶ ἀνὰ πᾶσιν ἔρχεται ὁ κόσμος, καὶ πρέπει νὰ ἔρχεται, διότι εἰάν μὲν ἔλθωσιν οἱ ἐχθροὶ ἐπάνω εἰς ἐν τῶν δύο τούτων στρατωπέδων, βεβαίως (ἐλπίζω στὸν Θεόν) εἶναι χαλασμένοι· πρέπει ὁμοῦ νὰ εὐποροῦμεν καὶ νὰ τοὺς βλάπτωμεν, στέλλοντες μικρὰ σώματα, τὸ ὁποῖον ἐνήργητα ἀπὸ σήμερον. Εἰς τὸν Βάλιον θέλει μείνει τὸ στρώπεδον τοῦ Στρατηγοῦ Ἀηρέν Ἰσκη, καὶ εἰς Βαριτάδαν ἢ εἰς Ἄγραπιδιάν, καὶ αὐτὸ εὐθυσκίμενον εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ἐχθροῦ, θέλει ἐμποδίζει κάθε κίνημα. Γὰρ ἡ ἐστρατηγού, Ῥάγγον, καὶ Σθηράζην καὶ τὸν Χλί-
αρχον Γρηγόριον Λιακατᾶν διετάξα νὰ ἐνεργήσωσιν ἀπὸ τὰ ὀπίσθια τοῦ ἐχθροῦ, καθ' ὅσον τρόπον μετέπειτα θέλω σὰς φανερώσει.

— Νεώτερα εἰδήσεις ἀπὸ τὸ στρατώπεδον μᾶς βεβαιούσιν ὅτι ὁ κινδυνὸς τῶν ἡμετέρων φθάνει ἤδη ἕως Ἰεσσαράς χιλιάδας.

Αποσπασμα επιστ ἐκ Ζακύνθου τῆς 6 Αὐγ

Σπευδὼν νὰ σὰ κοινοποιήσω τὴν εἰδητιὴν τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου· εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε ἴσως κάθε πίστιν. Ἀπόψε ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας καὶ ἐν Ἰονικὸν λιπὼν ἐννέα ἡμέρας ἀπὸ Σύρου· μίαν ἡμέραν λέγει, πρὶν τῆς ἀναχωρήσεώς τε ἀπ' ἐκείνην τὴν νύκτον εἶχε φθάσει ἢ εἰδησις ὅτι ὁ στόλος τοῦ Μεχμέτ· Ἀλῆ συγκεείμενος ἀπὸ 200 πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ, εἶχε φθάσει εἰς Ῥόδον· ὁ κυβερνήτης τοῦ αὐτοῦ πλοῖου μὰ: βεβαιῶι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εὐρίσκειτο δισημημέρος εἰς δύο, ἔτοιμος νὰ ἀντιπαραταχθῆ εἰς τὸν ἐχθρικόν. Μὰς βεβαιώνει ἀκόμη ὅτι οἱ Σάμιοι ἔκαμαν ἀπόδοσιν ἀτικῆν τῆς Χιῆ εἰς Τζετμέ, ὅσην ἐστρατοπέδουον 6000 Ἀνατολίται Ἰουρκοί, ἔτοιμοι νὰ ἔμωσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ νὰ ὑπάγωσι κατὰ τῆς Σάμου· ὁ αἰθιμὸς τῶν Σαμίων συμποσῶνται μέχρι τῶν 1500 οἵτινες κατέκοιψαν καὶ διεσκόρπισαν ὅλον τοῦτο τὸ στρατόπεδον. — Ἡ ἀνωτέρω εἰδησις ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ Ναυπλίου, μὲ διαφορὰν ὅμως ὅτι ὁ Ναύαρχος Μιαούλης ἔλαβεν εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Σαμίου, καὶ ἔκαμε τῆν εἰς Ἐζετμέ ἀπόδοσιν.

Πρὸ τῶν φίλων μου καὶ Συντάκτ τῶν Ἐλ Χρον. Ἐπειδὴ ἡ ἐφημερίδα τι εἶναι ἐλευθέρα, καὶ ἡ φιλογενεῖά σου εἶσαι φίλος τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας, σὺ στέλλω τὸ περιχλειόμενον ἔγγραφόν μου, βλέπων τὴν ἀπάντησιν τῆς κατ' ἐμοῦ ἀδικοῦ προσαφθείσης κατηγορίας, καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ 32 δύλλον τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου· καὶ σὲ προκαλῶ νὰ τὴν καταχωρήσῃ· αὐτολεξεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα σου· εἶδὲ καὶ διὰ συνεργείας τοῦ θρόνου ἤθελεν ἀποδοκιμασθῆ, διαμαρτυρούμαι τὸ συνεγὼν εἰς τὸ ἱερόν ὄνομα τῆς φιλάτης Ἑλλάδος νὰ δώσῃ λόγον ἐν καιῶ τῶν προσήκοντι περὶ τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς.

Ἐν Ἰοσούρω μένω. Ὁ Πατριώτης καὶ φίλος σου
τῆς 24 Ἰουλίου 1824.
Καλαμάτα. Π Μυρομιχάλης. (α)

Φιλτάτη Ἑλλάς! καὶ Πατρίς Σωάστη!

Πρὸς σὰς φίλταται! ἀπολογούμαι, καὶ δι' ὑμῶν εἰς ὅλην τὴν ἐρωζομένης ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Χριστιανικοῦ ἔθνους.

Ἴδου ἐκκίνο οἱ Σπαργιάται, οἵτινες ὕστερον ἀπὸ τὸν κατακλισμὸν τῆς Ἑλλάδος πάντοτε ἐδύλαξαν ἐνδοξὰ ἐλευθερίας αἰσθήματα, καὶ ἀπέδειξαν ἔτι ζώντας τοῦ Ἑλλήνας κρυμμένης ὑπὸ τὰ σπῆλαια τοῦ Γαῦ α τῆ. Ἴδου, λέγω ἐκείνοι, οἵτινες ἔσπευον εἰς διαδοχὰς αἰώνων μὲ τὸ πλέον ἄγριον ὄμμα τοῦς καταστατοῦντας τὴν Ἡρωϊκὴν γῆν τῆς Σωάστης τυράννης, ἤδη μὲ τὴν Σάλαπιλα τῶν παθῶν κηρύττονται προδότες τῆς Πατρίδος τῶν τῆς φιλάτης Ἑλλάδος.

Ἡ πρώτη σου φωνὴ. μήτηρ Ἑλλῆς, εἶναι τὸ ἀντικείμενον ὅλων μὲ τῶν πράξεων! σὺ μετὰ αἰῶνας ἀπεφάσισης νὰ συντριψῆς τὸν ζυγὸν μὲ τὰ ὄπλα, καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τοῦς κέλπυς τῶν τυράννων μὲ εἶδες νὰ ἐκπηδήσω εἰς τὸ στάδιον, καταφρονῶν πλούτους καὶ δόξας Ἰουδαϊκῆς, ἀνάξια διὰ τοῦ πάντοτε ἐλευθέρου καὶ ἐλευθερίαν κοινὴν πύοντας ἀπογόνους τοῦ Ἀκούου γῆ καὶ Λεωνίδα.

Αἱ Ἰοιαῦται Δυσίαι μὲ ὅλον ὅτι εἶναι ἱκαναὶ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι εἰς τὴν Σωάστην πάντοτε δὲν γεννῶνται Πευτανίαί, καὶ ἂν γεννῶνται, γεννῶνται ἐξ ἄλλων οἰκογενειῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις ἐπαληροφορήθη ἤδη καὶ παρὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν δικίαν τοῦ λαοῦ ἄλλην βίβιν δὲν ἔχη, ὅχι μόνον δὲ πῆτε νὰ τοῦς περιβάλῃ, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐρίβῃ τῶν ἀ-

περὶ σχηματισμοῦ Διοικήσεως φρονήματά του εἶναι δι-
αφορητικὰ παρὰ τ' ἄλλων, τοῦτο δὲν εἶναι ποσὸς ἄξιοι νὰ
τὸν συνκαταριθμήσῃ εἰς τῶν πρῶτων τῶν κατέλογον· κα-
θὼς ἐνόμισεν ὅτι αἱ περὶ τούτου ἰδέαι του εἶναι ἐπωφελέ-
στεραι καὶ καλύτεραι διὰ τοῦ Κοινοῦ τῆν εὐδελονίαν.

Δὲν εἶναι ἐπιβολὴ ὅτι ἐνθυμεῖται καλῶς ὁ Κύριος Π.
Μυρομιχάλης· ὅσα μετ' ἐμοῦ ὁμίλησεν εἰς τὴν ἀπὸ
Μεσολόγγιον διὰ Γλαρινίαν ἀν' ἡμέρας του.

Ἡ ἱμερία ἐκείνη ἦταν καὶ εἰς αἰ πάντοτε δι' ἐμὲ δέγ-
μα βέβαιον ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος θέλει εἶσθαι Ἕλληνα, Σπαρ-
τιώτη καὶ Πατριώτη.

(α) Δὲν εἶναι πάντοτε δυνατόν νὰ καταστήθῃ ὁ Κύριος Π. Μυρομιχάλης προδότης τῆς πατρίδος του. Ἄν τὰ

ληθείς Πausανίας . Ἐκ τῆς οἰκογενείας ὄμως τῶν Μαυρομιχάλιδων , ἔχει ἀκόμη μῆτερ Ἑλλάς . ἔχει ἀκόμη ρεσιδὸν τὸ αἷμα τοῦ φιλιτάτη μετὰ τὸ Ἡλία : τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ τῶν πλησιέστερων μου συγγενῶν . τὸ ὅποιον ἐπροσφέρθη εἰς τοῖς ἐξ ὀπισθοποδίου .

Ἡ μήτηρ του ἐλαμπροφόρησε , καὶ πλήρης χάραϊ ἡ οἰκογένεια τοῦ Μαυρομιχάλιδων διὰ τοιαύτην νοῦξον θυσίαν , ἐπειρεῖ να δείξῃ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Κόσμου ποτε πρέσβει να λυπηθῆται ἢ να χαίρῃ Πατῆρ ἢ Μήτηρ , ὅταν ἀπὸ τοῦς κόλποι τῶν χάσων τοῦ γηρατειῶν τὰς παρηγορίας . ἔδειξαν εἰς δεινότερας περιτάσεις , ὅτε πολλοὶ κατέλειπον λεηλατημένας τὰς Πελοπονησιακὰς ἐπαρχίας , πῶς ὁ Πέτρος Μαυρομιχάλης καὶ τὸ ἔτι ζῶντα τέκνα τὴ ἐπροσφέρθησαν τοιαύτη θυσία , μαχόμενοι καὶ διώκοντες τὸν ἐχθρὸν .

Ταῦτα , μήτηρ Ἑλλάς ! ἂν εἶναι γνωρίσματα προσότου . Σὺ μόνη βλέπεις , καὶ ὁ ἀπαθὴς ὀφθαλμὸς ὄλων τῶν Ἐθνῶν .

Ἄν ἡ οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχάλιδων , καθὼς ἡ σάλπιγξ τοῦ Φίλιπποῦ Νόμου εἰς τὸ 32 . φύλλον διεκήρυξεν , ἂν δι' ἐμοῦ αὐτὴ ἔδιδε ψηλαφητὰ ἀφορμὰς προδοσίας , ἔργον μὲ φαίνεται τῆς Διοικήσεως ἦτον , ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐκδίδεται καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἐφημερίς , ἔργον τῆς λέγω ἦτον , να προκαταλάβῃ πρῶτον τὴν προδοσίαν , καὶ να προφυλάξῃ τὸ ἔθνος , καὶ ἔπειτα να παρακινῇ τοὺς Σπασιατάτας να λιθοβολήσων τὸν νέον Πausανίαν ἐμὲ .

Ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ὀνομάζεται ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Νήσων Ἐθρας διὸ ὅσα ποτὲ καταχωροῦνται εἰς αὐτὴν , ἦτον πρέσβων να καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ὄψιν καὶ κρίσιν τῶν συγκροτούτων τῆς Διοικήσιν δύο σεβαστῶν συμμάτων . διὰ να ἀπολαμβάνωσι τὸ ἀπαιτούμενον εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς Διοικήσεως σέβας , καὶ να πιστεύωνται πανταχοῦ ὡς ἀληθῆ καὶ ἀξιοματικὰ .

Ἄλλ' ἐκ πολλῶν ἐλθόντων εἰς Καλαμῆταν ἐκ Ναυπλίου λιμῶν ἀνδρῶν πληροδοῦμαι , ὅτι τὸ Σεβαστὸν Β . Σῶμα , ὅτε εἶδε τὴν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν , μάλιστα ἀναποδείκτον καὶ δεμε-

λωμένην εἰς ἀτομικὰ πάθη , ἔφριξε , καὶ διώρισεν τὸν Ἐκδότην να ἐκδώτῃ μόνος τὴν ἀναίρεσίν τῆς .

Δὲ ἔπρεπε να ἐξεταχθῆ τὸ πρᾶγμα ἀκριβῶς ; εἰς ἀόριστον καὶ ψιλὴν φήμην ἐσπερε να δυτιάσων τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχάλιδων τὸσον εὐκολὰ τὴν ὑπέσληψιν ; δὲν ἔπρεπε να ἀπολογηθῆ ;

Ἡ Ἑλλάς ! καὶ σὺ Σπάρτη ! βλέπεις τὰς ἀρχάς , αἱ ὁποῖα ἀνήσαν τὸν πρὸ ὀλιγον στυγνὸντα πόλεμον ἐμφύλιον . γνωρίζεις καὶ τοὺς αἰτίους τῶν πρὸ τοῦ καὶ νῦν διχονοῶν . βλέπεις ὡς ποῦ κατέφερον τὰ πάθη τὸν δυστυχεῖ ἀνδρωπὸν . καὶ δὲν σ' ἐνοχλῶ μὲ πολυλογίας ἀκαίρους εἰς πράγματα φαινόμενα .

Κάθε εὐαίσθητος πολίτης πρὸς τοιαύτην ἐξηγῶν συγκοφαντίαν ἤθελε φριξῆ καὶ ἀπολογηθῆ , καθ' ὅσον ἡ ἀθωότης τε ἀπαιτοῦσεν ὁ δὲ Πέτρος Μαυρομιχάλης . ὅς τις δὲν ἐφοδῆθη μῆτε ὄπλα τυραννῶν , μῆτε φθῶν βέλη , μῆτε τὸν ἰὸν τῶν παθῶν , δὲν λομάζει , ἐρημικὸν κρινόμενος καὶ συγκοφαντούμενος . καὶ ἀφίνει τὴν ἀπολογίαν εἰς καιρὸν πρέσβοντα .

Μία ἐκούσιος φυγὴ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ὅλης τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχάλιδων ἤρκει να ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά της . ἀλλὰ πῶς ἡμπορεῖ ἐν μέσῳ τῶν ἀγῶνων τῆς κλυπαθοῦς Ἑλλάδος να θεωρῆ μακρόθεν τὸν πόλεμον ; ὅστις εἰς καιρὸν κινδῶν καταλείπει τὴν Πατρίδα τε , ὅσον ἀπὸ μέρας τε γίνεται ἀληθῶς προδότης , καὶ δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς τὸ μετέπειτα να ὀνομάζεται πολίτης . εἰς τοιαύτην μωρίαν ἡ οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχάλιδων δὲν ἡμπορεῖ να φθάσῃ .

Εἶμαι ἔτοιμος , φιλιτάτη Ἑλλάς ! να χύσω τὸ αἷμα μου ὑπὲρ σου ! τὰ τέκνα μου καὶ ἀδελφοὺς μου προσφέρω εἰς τὸ θυσιαστήριόν σου . θέλεις με ἴδη μαχόμενον με τὸν ἴδιον ξίλον , καὶ θέλεις πληροδορηθῆ , ἂν ὁ ἡγεμὼν τῆς λιγυπτῆ ἢ ἄλλος τις τυραννικός ἐλάτῃ ποτὲ σχέσεις με σπαρτιάτην οἰκογενῆ τῶν Μαυρομιχάλιδων .

τὸ πᾶν τοῦ πολέμου θέλει ἀποφράξῃ τὸ στίγμα τῶν συγκοφαντῶν , καὶ ἀποδείξῃ ποῖος ὁ πρωταγωνιστῆς τῆς ἐλευθερίας σου Π . Μαυρομιχάλης . καὶ ποῖος ἐξ ἐκκοφαντούντων αὐτὸν .

Καλοματὰ 24 Ἰελ . Π . Μαυρομιχάλης .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 66

Ἡμὴ ἑτησίᾳ ταλ. Ἰσπανικᾷ ἐξ προπληρωτέᾳ
κατὰ τοιμηρίων. Ἐκδίδεται ὁδὸς τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλεῖα ἰδέειν τοῖς πλείοις

Φραγκλίνοις.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 13 Αὐγούστου 1824.

Ἐσωτερικά.

Σ ρ α τ ὀ π ε δ ο ν Ἀ κ α ρ ν α ν ῖ α ς .

Εἰς τὰς 5 τοῦ Τρέχοντος εὑρισκόμενοι ἐνω-
μένοι οἱ Στρατηγοὶ Ἴσκος καὶ Ῥάγκος καὶ ὁ Καπ.
Στήμας, καὶ στρατοπεδευμένοι κατὰ τὸ μέρος
τῆς Ἀγαπιδιάς, εἰς τὸ Βύρειον τῆς Ἀμβρακι-
νῆς πεδιάδος ἔδοσαν τὴν ἀδειαν εἰς μερικὺς τῶν
ἀνθρώπων τῶν νὰ ὑπάγουν νὰ καταπατήσῃ τὸν
ἐχθρὸν καὶ νὰ κλέψω ἄλογα ὑπόησαν λοιπὸν
καὶ ἔκλεψαν μερικά, φανεύσαντες καὶ ἕναν ἀπὸ
τοὺς ἐχθροὺς. Οἱ ἐχθροὶ βλέποντες τοῦτο ἐκι-
νήθησαν διαιρεθέντες εἰς τρία σώματα· οἱ ἐδι-
κοίμας ἐπίασαν τὰς ἀναγκαίας θέσεις καὶ ἐκαρ-
τέρεσαν τὸν ἐχθρὸν, τὸν ὁποῖον μετὰ μικρὰν
μάχην ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ τὸν κατέτρεξαν
ἕως εἰς Καρθασαρᾶν. Οἱ Ῥαγκαῖοι ἐφόνευσαν
δύω, καὶ ἐπίασαν καὶ ἕναν ζωντανόν, ὅστις
ἦτον Χριστιανὸς Λακιώτης· οἱ δὲ Σαθημαῖοι
ἐφόνευσαν ὁμοίως ἄλλω δύνω, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους
ὁ ἕνας ἦτον Σημαιοφόρος· ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας
κάνεις δὲν ἐβλάβθη.

Ὁ πιαστὸς ἐφέρθη εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Γε-
νικοῦ Διευθυντοῦ, εἰς Λιγοβίτζι, διὰ νὰ ἐρω-
τηθῆ, ὅπως ὠμολόγησε τὰ αὐτὰ καθὼς καὶ τὴν
στιγμὴν ὅπου ἐπιάσθη, δηλαδὴ, ὅτι ὁ Ὁμέρ-
πασὰς εἶχε σκοπὸν νὰ περάσῃ διὰ τὴν Ναύπακ-
τον, καὶ ὅτι εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸ στρατευμά-
τη, εὐθὺς καθὼς φθάσῃ εἰς Καρθασαρᾶν, νὰ τοὺς
μετρήσῃ πέντε μηνῶν μισθοὺς ἑπεροστὰ, καὶ
οὕτως ἀμέσως νὰ προχωρήσῃ· τῶσιν ἡ μαρτυ-
ρία τοῦ πιαστοῦ καθὼς καὶ ἄλλαι εἰδήσεις ἀπὸ
ἄλλα μέγη ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ὁμέρ-

πασὰ ἦτον αὐτός.

Μ' ὄλον ὅτι ἀφ' οὗ ἀπέρασαν εἰς Καρθασαρᾶν,
ὁ ἐχθρὸς ἤρξεν ἀνελπίζτως ἀντίστασιν, καὶ ἐπόμενον ἦτον νὰ ἀλλάξῃ σχέδιον, πλεὴν
διὰ κάθε προφύλαξιν, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ πα-
ασθῆ ἡ Θέσις τοῦ Δογρίβ εἰς Ἀπόκρηον, καὶ
ἀμέσως ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διώρισεν τὸν Κώσταν
Κώσταν Βλαχάπωλον νὰ καταβῆ μετὰ τοῦ Ἰωάννου
Χαΐτας καὶ ἐνωθεὶς μετ' ὅσων Ἀποκρηίτες ἤμ-
πορέσῃ νὰ συναχθῶν, νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐκεῖν·
τὴν Θέσιν· καὶ ἔαν ὁ ἐχθρὸς ἤθελε κινήθῃ εἰς
ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὰ στρατευμάτα τῆς Ἀκαρνανίας
νὰ τὸν ἀκολουθήσῃν κατὰ πύδας, ὥστε φθά-
σας πλεσίον τοῦ Δογρίβ νὰ εὔρεθῆ πανταχόθεν
πολιωρημένος.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἴσον κρίσιμον περίστασιν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐνωσις τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἡ
περμήθεια τῶν κατοίκων νὰ Τρέξῃν κατὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ εἶναι σχεδὸν ἡμᾶν ἀγκυρα τῆς ἐλπίδος μας
διὰ νὰ τὸν κατατρέξωμεν, εἰς τοιαύτην περί-
στασιν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ
φέρεσιμον τοῦ Γιαννάκη Σταΐκου, ὁ ὁποῖος, ἀφ'
οὗ ἐκίνητε πάντα λίθον διὰ νὰ κωπετανεύσῃ εἰς
εἰς Βλοχόν, καὶ ἔγινεν αἰτίος τῶσιν καὶ τῶσιν
Ταξαχῶν, τὰς ὁποίας καθησούχασεν ὅπως οὖν ἡ
Διοίκησις, εὔφηκε τῶρα τὴν περίστασιν, ὅτε
ἤλθαν οἱ Τεῦβκι καὶ εἶναι χρεῖα νὰ συστηθῆ
στρατόπεδον ἀπὸ Βλοχαΐτας, διὰ νὰ ἐκτελέ-
σῃ τὸν σκοπόν τε. Ἐν ᾧ οἱ Δημογέροντες ἀπὸ
τὰ διάφορα χωρία εὑρίσκοντο κάτω συναγμένοι
συνεργούντες μετὰ τὸν χιλιάρχον Κώσταν Βλαχά-
πωλον εἰς τὸ νὰ συναχθῶν ὅσοι κάτοικοι εἶναι

ίκανοί ἀρμάτων, διὰ τὴν συστήθη τὸ στρατόπεδον· ὁ Γιαννάκης Σταΐκος ἐνωθεὶς μὲ τοὺς κλέπτας, οἱ ὅποιοι εἶχαν κάμει τὰς γνωστὰς εἰς ὅλους ληστείας εἰς Βλοχὸν, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς πρότερον διεμαρτύρετο, ὅτι δὲν ἐνέχεται παντελῶς, ἐπιπίπτει εἰς τὰ ὑψηλὰ χωρία τοῦ Βλοχοῦ, καὶ μὲ φόβηρισμούς καὶ βίαν, κάμνει τοὺς χωριάτας νὰ τὸν υπογράψωσιν ἐν γράμματι διὰ τοῦ ὁποῖου τὸν γνωρίζω καπετάνων των, καθὼς ἐκαίμεν ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας οἱ λεγόμενοι Ἀρματολοί, γράφει δὲ καὶ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, καὶ τὸν στέλλει ἐν ἰοῦστον ἠγγραφὸν τῶν χωρίων.

Κρίνομεν περιττὸν νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας τὸ γράμμα τοῦ Σταΐκου καθὼς καὶ τὰς ἀναφαιρὰς τῶν Δημογερόντων Βλοχαϊτῶν καὶ τοῦ Χιλιάρχου Κ. Βλαχόπουλου· ἐκεῖνο ὅπου κρινομεν ἄξιον τῆς περιεργείας τοῦ Δημοσίου εἶναι ἢ πρὸς τὸν Γιαννάκην Σταΐκου ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Πρὸς τὸν Κύριον Γιαννάκην Σταΐκον.

Ἐλαβα χθὲς ἓνα γράμμα σὲ σημειωμένον ἀπὸ προχθὲς, καὶ μίαν ἀναφορὰν υπογραμμένην μὲ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, καὶ εἶδα τὰ ὅσα γράφεις· ἐγὼ καὶ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ ἔγραψα, καὶ τῶρα σὲ γράφω, ὅτι τῶρα εἶναι καιρὸς, ὅπου ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι χριστιανὸς, πέρνει τὸ νηφέκι τὸ, καὶ πηγαίνει εἰς ἓν στρατόπεδον καὶ βάνει στῆθος εἰς τὸν ἔχθρον, καὶ ὁποῖος νομίζει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἢ εὐκαιρία διὰ νὰ κάμῃ τὰ κακά τε δεινὰ, καὶ νὰ ἀνακατώσῃ, ἢ νὰ χαλέψῃ ἄλλα καὶ ἄλλα εἶναι ἀντίχριστος. Ὁλος ὁ κόσμος ἐξέρει πού, καὶ πού εἶναι στρατόπεδα· ἂν θέλῃς, ἰθάδε εἰς ἐνα ἀπὸ αὐτὰ, καὶ κάμῃ τὸ χρέος σου, ὡς χριστιανὸς ὅπου λέγεις ὅτι εἶσαι, καὶ ἂν θέλῃς κρίσῃ, εὐθὺς ὅπου τελειώσῃ τοῦ ἔχθρου ἢ ἀνάγκη, ἢ κρίσις εἶναι διὰ ὅλους ἀνοικτὴ, καὶ διὰ μικροῦς, καὶ διὰ μεγάλους· τῶρα ἄλλη κρίσις δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ τὴν κρίσιν μὲ τὸν ἔχθρον· τὸ πού δὲ νὰ διορίσω ἐγὼ τὸν Χιλ. Κ.

Βλαχόπουλου, εἶναι ἐδικήμη δουλειὰ· ἢ ἀφεντεῖά σου τῆρα διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ κάμῃ τὸ χρέος σου, ἂν θέλῃς· ὄχι πάλιν νομίζεις πῶς τῶρα εἶναι καιρὸς νὰ κάμῃς μὲ τὸ σπαθί σου ὅ,τι θέλεις, ἀκολούθα το, ἐγὼ αὐτὴν τὴν στιγμήν ὅλην τὴν προσοχήν μου τὴν ἔχω εἰς τοὺς ἔχθρους, τοὺς ὁποῖους ἐλπίζω μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, ὅπου μόνον τοὺς Τούρκους γνωρίζω ἔχθρους, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πάθη τὰ ἔχων δεύτερα, νὰ τοὺς δόσωμεν τὸ πρεπούμενον, καθὼς καὶ τοὺς ἀποστομώσωμεν, καὶ τοὺς ἀναγκάσωμεν νὰ τραβιχθοῦν, καὶ ἐγλυτώσωμεν τὸν κόσμον, καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, τότε ἐξετάζομεν ποῖος ἔκαμῃ τὸ χρέος τοῦ βανόντας στῆθος εἰς τοὺς ἔχθρους, καὶ ποῖος ἐχάλεβεν ἄλλα, διὰ ἰδιὰ τὴν τέλη· καὶ ἐκεῖνοι ὅπου δὲ νὰ σταθοῦν καλοὶ νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὸν Ὁμὲρ πασᾶ, ἡμποροῦν τότε ἴσως, ὄντες ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸν ἔχθρον, νὰ δώσῃ καὶ κάθε ἄλλη νηζάμη. Μὲ λέγεις ὅτι ποτὲ δὲν ἦσαν μὲ τοὺς Τούρκους, καὶ εἰς αὐτὸ εἶμαι βέβαιος, μὲ τοὺς Τούρκους ὅμως δὲν εἶναι μόνον ὁποῖος εὐρίσκεται μαζήτης, καὶ κάμνει νηφέκι ἐνταμικόν, ἀλλὰ καὶ ὁποῖος φέροντας σχήματα ἐσωτερικὰ εἰς μίαν τέτοιαν περίστασιν, ἐμποδίζει καὶ ἄλλως πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ν' ἀντισταθοῦν εἰς τοὺς Τούρκους. Αὐτὰ ἐξέρω νὰ σὲ εἰπῶ, καὶ ἂν θέλῃς ἀκολούθησάι τα, ὄχι πάλιν φρονεῖς ὅτι κάμνοντας διαφορετικὰ σοῦ εἶναι καλλίτερον, ἀκολούθησαι ὅπως καταλαμβάνεις· ἐγὼ τῶρα δὲ νὰ ἰρῆξω κατόπισιν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ φροντίσω διὰ μερικὰ πάθη, καὶ συμφέροντα, τὰ ὅποια τὰ βλέπω πῶς εἶναι εὐκολοδιόρθωτα, ὡσὰν νὰ πητῇ τινὰς ἓνα ποτῆρι νερόν, ἀφ' οὗ καταδιωχθοῦν οἱ ἔχθροί.

9 αὐγούστου. 1824 Λιγυδίτζι

A. Μαυροκορδάτος.

Ἔτεροι Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Στρατοπέδου.

Τῆ 10 Αὐγούστου.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ γραμμένον χθὲς περὶ τὴν Δύσιν τοῦ Ἡλίου ἀπὸ Λιγυδίτζι βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ ἔχθρος ἄφησε τὸν

Βαρβανσιράν· εὐθὺς καθὼς ἐπιληροφρήθη ἀπὸ τὰς ἐμπροσθοφυλακὰς περὶ τῆς φυγῆς τε, ἢ Ἐκλαμπρότης τε ἐξεκίνησεν ἀμέσως ἐν μίμρῳν σῶμα διὰ τὴν προχωρήσῃ κατὰ τὸ Λατράκι, καὶ τὴν παρατηρήσῃ αὐτὸ ἔχθρὸς μετέβη ἐκεῖσε· συγχρόνως δὲ λαβὼν εἴησιν καὶ ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Τζόγκαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο πιθανότερον τὴν ἐπορεύθῃ ἔχθρὸς πρὸς τὸν κόρυμπον τῆς Βλύχας, ἐξεκίνησεν ἀμέσως ἐν σῶμα 250 στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν ἑξαίρετον Ἐκαραγιάνην, καὶ Γεωργιάκην Κώστα-Βελῆ, διὰ τὴν προχωρήσῃ εἰς Μακρυνόρος καὶ τὴν ἀνταποκριθῆ μετὰ τὸ σῶμα ὅπου προδιετάχθη τὴν εἰσελάτῃ εἰς τὸ Ἀρτινόν. ἕως τῆν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ γραμματοφόρου ἀπὸ Λιγοβίτζι δὲν εἶχεν ἔλθει καμμία βεβαία εἰδήσις, καὶ ἐπορεύθη ὁ ἔχθρὸς ὁ σκοπὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἦτον, εἰάν ὁ ἔχθρὸς μετέβῃ εἰς Λατράκι τὴν ἐνώση τὰ δύο στρατώματα τοῦ Λιγοβίτζι καὶ τοῦ Ἀετοῦ, καὶ τὴν μεταστρατοπεδεύσῃ εἰς Πλάτανον· εἰάν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου διέβῃ ὁ ἔχθρὸς τὸ Μακρυνόρος, τὴν μεταβῆ τὸ αὐτὸ στρατώμα εἰς Λαγκαδάαν· ὡρῶν τὴν ὥρῃ περιμένομεν εἰδήσεις ἀπὸ τὸ στρατώμα.

ἀπόσπασμα ἐπισήμου ἐπιστολῆς ἐκ Συρίας
31 Ἰουλίου 1824

Πρὸ ὀλίγου ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐν ἱμπερίκιον Ἀγγλικὸν πολεμικὸν μισεῦσαν χθὲς ἀπὸ Σάμου· διηγεῖται, ὅτι ὁ ἔχθρικός στόλος προχθὲς τὴν Τρίτην ἐφάνη ἔξωθεν τῆς Νήσου ἐκείνης· ὅτι ἐνδεκα πολεμικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εὐρίσκοντο ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀραγμένα εἰς τὰς Κολώτας, τὰ ἴσως ἅμα ἐμφανισθέντος τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου ἐσηκώθησαν εἰς τὰ πανία, καὶ ἐτράβιξαν πρὸς τὸ μέρος τῆς Πάτμου· ὅτι ὁ Καπετὰν Πασᾶς ἔστειλλεν ὅλα τὰ μικρὰ πλοῖα τῶν εἰς Κουσάντασι διὰ τὴν μετακομίσωσι τὰ στρατεύματα ὅπου ἐκεῖ εὐρίσκοντο, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, λέγουσιν τὴν εἶναι 25 ἕως 30 χιλιάδες· ὅτι χθὲς πρὸς τὰ τὰ πλοῖα ἐμποδίσθησαν εἰς τὴν ἀνατολὴν ἀπὸ τοῦς ἐναντίας ἀνέμους. ὁ ἔχθρικός στόλος χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκτυποῦσεν ἕνα καστράκι

τῆς Σάμου, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν κανονοστάσια, τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ ἀντεκτυποῦσαν αὐτὸν ἀδελφικῶς, καὶ ἕως 10000 Σάμιοι κατέβησαν εἰς τὸ μέρος τῶν κολώνων διὰ τὴν ἐμποδίσωσιν τὴν τὴν ἔχθρὸν ἐπίβασιν· ὅτι χθὲς ἐφάνησαν ἐγγύμην πρὸς τὴν Σάμον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Πάτμου ἕως ἐξήκοντα πλοῖα διακάταρτα, τὰ ὅποια ἐξέλαθεν διὰ Ἑλληνικὰ, καὶ ἐμψυχώθησαν ἀμέσως εἰς Σάμου· ὅτι τέλος πάντων ἐββαῖνον τὸ ἐφάνη Ἀγγλικὸν ἱμπερίκιον ἀπὸ τὸν λιμένα β. α. ὅπου εἶδεν ἐββαῖνον εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα ἐν Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον φέρον μίαν τούρκικην λείαν.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν μᾶς ἦλθεν εἰδήσις ὅτι ἡμέρῃ διὰ Ζακύνθου ἀπὸ Συρίας περὶ τῆς Σάμου, καὶ συμφωνεῖ μετὰ ἐκείνην, τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς δηλ. ἵ. ἔ. ἔδομητα Ἑλληνικὰ πλοῖα εἶχαν φθάσει, καὶ τὴν ἀντιπαραταχθῶν εἰς τὸν ἔχθρικὸν στόλον.

Ἀπόσπασμα γράμματος τινὸς σημαντικοῦ, τῆς 22 Ἰουλίου ἐκ Ναυπλίου.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐκ Λονδίνου γράμματα τῶν 27 Ἰουλίου Ε. Ν. βεβαιούμεθα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον, τὸ ὅποιον διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς Κρήτης εἶχε καταβῆ, ἀνέβη πάλιν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐν τὰ ἑκατὸν. αἱ εἰς Ἀγγλίαν φθάσασαι λαμπραὶ ἀγγελίαι περὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Σ. Διοικήσεως καὶ τῆς εὐνομίας, ἐνέσπειραν εἰς ὅλα τὰ πνεύματα μεγίστην εὐφροσύνην, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἐφάνη ἴσως παρὰ ποτὲ εὐνοϊκωτάτη διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὰς εἰς Ἀμερικὴν συναζομένης συνεισφορᾶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐστάλησαν εἰς Λονδίνον 6,500 λίρ. στερλ. καὶ παρεδόθησαν εἰς τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας ἀπεσταλμένους τῆς Σ. Διοικήσεώς μας ἀπὸ τὸν πρεσβευτὴν τῶν ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς πολιτειῶν κύριον Ρους. Ἀλλῆ δὲ συνεισφορὰ ἔγινεν εἰς Καλκούταν ἀπὸ 1860 λίρ. στερλ. αἱ ὅποια καὶ αὐταὶ στέλλονται ἐντὸς ὀλίγου.

,, Ὁ Κύριος Ἀμυλτων μετὰ τὴν φρεγγάταν τῆν Καμπωριαν συμβοηθώμενος ἀπὸ μίαν Βομβαρ-

διέραν, καὶ ἀπὸ τινὰ ἄλλα πολεμικὰ, κατέστρεψε τὴν Μπύοναν· ἀπὸ δὲ τοῦ Πλιμουθ ἐκίνησε νέος στόλος σημαντικὸς (α) διὰ τὴν Ἀγγλίαν, μὲ σκοπὸν νὰ καταστρέψωσι καὶ αὐτήν.

Ἐπιστηριζομένη ἡ Πόρτα εἰς τὸ μέγα πλήθος τῶν στρατευμάτων καὶ στόλων της καὶ εἰς τοὺς μεγάλους θησαυροὺς της, ἔχει ἀκόμη ἐλπιδὰς διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς ἐπαπειλημένη πανταχόθεν ἀπὸ δύο σημαντικωτάτους στόλους, ἀπὸ πολλοὺς ἐμπείρους καὶ ἀξίους Πασσάδες, ἐπὶ κεφαλῆς ἰσοῦτων πολεμικῶν καὶ δεδοκιμασμένων στρατευμάτων, φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ ὑποκίνη εἰς τὸν μέγαν τοῦτον χεῖμαρρον. Ἄλλ' ὅμως εἰς τὰς περὶ τὰς τῶν ὁμοσπονδίας ἐπιχειρήσεων, τὰς ὁποίας ἐσυγκροτήσαμεν μάχας, τὸ ἔσπασαν τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ἔθρειάμβευσε. Ὁ Πασσάλ-Πασσᾶς μετὰ τοῦ στόλου τοῦ ἀπεκρούσθη εἰς τὸν Ψαρρῶν τὴν σκόπελον. Ὁ Δερβίς-Πασσᾶς βαρῶς εἰς τὴν Ἀμπλανη ἐπλήρωσε τῆς Τολμηρότητός τε τὰ ἐπιχειρήματα. Ὁ Μαραθῶν ἤρχει ἀπὸ Θούρια ἄσματα· καὶ ὁ Ὁμέρ-Πασσᾶς τεταραγμένος, ζητεῖ τὴν σωτηρίαν τε, φεύγων μὲ κατασχύνην.

Μεχμέτ-Ἀλής, ὁ ἀλαζὼν τῆς Αἰγύπτου Σατραπῆς στέλλει τὸν υἱὸν τε Ἰμπραϊμην μὲ Δροῦσσος, Κόπτας καὶ λοιποὺς διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν σεσασημένην τοῦ Πατισᾶχ ἡγεμονίαν. Τὰ πολυάριθμα αὐτοῦ πλοῖα, φθάσαντα εἰς Ῥόδον ἐπαπειλοῦν τὸ Ἰκάριον πέλαγος καὶ τὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἠπειροῦ παράλια ἀπειλαὶ κεκαί! οἱ ναῦταιμας μετὰ μικρὰ των καράβια τὸν προσκαλοῦσι πανταχοῦ νὰ παρρησιασθῇ εἰς μάχην· διαχωρίζουσι τὰ φορτηγὰ ἀπὸ τὰ πολεμικὰ· καὶ ἡ ἐκστρατεία αὕτη (καθομοιωμένη μὲ τὴν ὁποίαν ἔστειλὲ ποτε ἡ Ἰσπανία κατὰ τῆς λαμπρᾶς καὶ γενναίας Βρετανίας (β)) εἰς

(α) Ἀπὸ γράμματα τῆς Μασσαλίας μανθάνομεν, ὅτι ὁ νέος οὗτος Ἀγγλικὸς στόλος συνίσταται ἀπὸ 12 φριγάδων καὶ 6 καράβια τῆς γραμμῆς.

(β) L' armada invincible de Philippe d' Espagne contre Elisabeth de Angleterre.

τὴν ὁποίαν ὁ Σουλτάνος ἐπιστηρίζει ὅλας τὰς ἐλπίδας τε. ὀλίγος καιρὸς, καὶ θέλει κακῆ κακῶς ἐξολοθρευθῆ.

Ἴδου ὁποία εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἑτάρατον ἔτος τῆς ἀνεξαρτησίας της· πανταχοῦ μέχρι τῆς σήμερον νικᾷ καὶ θριαμβεύει, καὶ ὅλας αὐτὰς τὰς νίκας τῆς χρεωστεῖ εἰς μόνην τὴν ὁμόνοιάν της, εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἔρωτα, τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑποταγὴν, εἰς τὸ πρὸς τὴν Διοίκησιν σέβας καὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν ἰσχυρῶν βραχίωνων της.

Ὀλίγος καιρὸς ἀκόμη, καὶ ἡ Ἑλλὰς ὡς Φωστὴρ θέλει ἀναλάμψει εἰς ἄλλην τὴν ὑψηλίον, ἀνανεοῦσα τοὺς θριάμβους της.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Αὐττριακὸς Παρατηρητὴς ἐμπνευτικῶς εἰς τὸν 103 καὶ 115 ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος τε διήγησεν ἡμῶν τι Ἰσακικήσ πράξεως (ὡς ὁ αὐτὸς νοστιμίζεται νὰ τὴν ὀνομάξῃ) τὴν ὁποίαν Σηλιώτης τις μετεχειρίσθη ἐναντίον ἀξιωματικοῦ Γενεραλ-Γερμανοῦ. Φαίνεται (καθὼς πολλάκις ἤδη συνέβη) ὅτι ὁ Κύριος Παρατηρητὴς δὲν δύναται εἰσεῖτι ἀπὸ τοὺς ἰδιόκοντα ἑρεῖς κακοὺς ἀνταποκριτάς τε νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μανθάνῃ τὴν ἀλήθειαν ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι διατρεχόντων.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἠκολούθησε πολὺ διαφορετικῶ παρ' ὅτι ὁ Παρατηρητὴς τὴν ἀναφέρει. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος Γερμανὸς ἐκτυπώθη εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ μίαν πιστολίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸν ἀπέθανε, καὶ ὄχι παρὸντος, ὡς ὁ Παρατηρητὴς ἐξηγεῖται. Ἐρωτᾶται λοιπὸν ἡ εὐγενεία τῆς νὰ μᾶς εἰπῇ Σηλιώτης ἢ ἄλλος τις ἦτον οὗτος, ὅστις ἀφρόνως ἔσυρεν αὐτὴν τὴν πιστολίαν; Ὅσον περὶ τῆς εἰς Ζάκυνθον ἀναχωρήσεως τῶν Μηχανικῶν, εἶναι ἀληθές· γνωρίζει ὅμως ὁ Κύριος Παρατηρητὴς τὴν αἰτίαν τῆς ἀναχωρήσεώς τῶν;

Πελοῦ ἀρέσκει εἰς αὐτὸν νὰ λέγῃ ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπαρξένθησε μεγίστην εἰς τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτου ἀτιμίαν, καὶ ὅτι ἐξ αἰτίας τούτου ὁ Λαμπρὸς Λόγδος Βύρων ἐκυριεύθη ἀπὸ

Παράρτημα 7οῦ Ἀρ. 66
Τ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ω Ν Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Ω Ν .

σπασμῶδες, οἵτινες τοῦ ἐπέφερον τὸν θάνατον ἢ· ἰς ὅμως τὸν λέγμεν ὅτι μήτε τὸ ἐν μήτε τὸ ἄλλο ἀληθεύει· καθότι ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος εἰς ταύτην τὴν περιστάσιν ἐφέεθη ἀξίως τοῦ χαρακτήρος τοῦ, ὡς πολιτικὸς Διοικητῆς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· ὁ δὲ ὑπέρτιμος Λόγδος οὐδεμίαν ἔλαβε φυσικὴν ἐνόχλησιν διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἢ κρίσις καὶ ἐξέτασις τῆς ὁποίας ἀνήκεν ὅλως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὸν Κύριον Παρατηρητὴν νὰ ἐξετάζη ἄλλοτε μετὰ πλείονος ἐπιστάσις τὰ παρ' ἡμῖν διατεχέχοντα, καὶ νὰ μὴ κάμνη ποτὲ πλεόν κρίσις εἰς πράγματα ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι, χωρὶς νὰ ἦναι καλῶς περὶ τῆς ἀληθείας πληροφορημένος.

Ἀγκῶνα, 3 Ἰανῖν.

Ἐφθασε τέλος πάντων εἰς Περάγαν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐσχάτως ὁ Πρίγκιψ Μέλτερνιχ ἀνεχώρησε διὰ τὸ Δουῖς. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἔρχεται εἰς τὴν Διθύναν, ὅπου ἐμελλον νὰ ἐνταμωθῶσι μὲ τὸν ῥηθέντα Αὐτοκράτορα. Ἐκεῖ διευθύνεται καὶ ὁ Μινίστρος τῆς Ῥωσσίας Νεσελρόδ, ὁ ἐν Αὐστρία Πρεσβευτῆς τῆς Ῥωσσίας Τατίσέφ, καὶ ἐσχάτως ἐρρήθη, ὅτι θέλει ὑπάγει καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὁ Σιατομωριαν. Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὰ σπουδαιότερα.

Ἐφάνη μία σημείωσις τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὰς δύο δυνάμεις Αὐστρίαν καὶ Ἀγγλίαν τῆ 1 Μαΐου ἐκδομένη, ὅπου προβάλλει ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος τὸ νὰ ἐπιφορτισθῶσιν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν νὰ προτείνωσιν εἰς τὴν Πόρταν συμβιβασμοὺς μετὰ τῶν Γραικῶν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἡ Ἑλλάς νὰ μερισθῆ εἰς τρεῖς Αὐθεντείας, καθὼς ἐκείνας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας· μία νὰ περιέχῃ τὴν Θετταλίαν, Βοιωτίαν καὶ Ἀττικὴν· ἄλλη τὴν Αἰτωλίαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Ἡπειρον· καὶ ἄλλη τὴν Πελοπόννησον καὶ Κρήτην. Αἱ δὲ Νῆσοι νὰ μένωσι, καθὼς καὶ πρότερον. Ἡ Ἰερά Συμμαχία θέλει φροντίσει ἐπομένως διὰ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν

τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Τοῦρκοι θέλουν ἔχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν κάποια φρούρια μὲ περιορισμὸν, ἀπὸ τὰ ἴποια δὲν θὰ τοὺς εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐξέρχωνται. Ὁ Πατριάρχης τῶν Ἑλλήνων θὰ μένει πάντοτε εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς Παραστάτης τοῦ ἔθους. δὲν θὰ ὑπάρχει οὔτε Πασσᾶς, οὔτε ἄλλο εἶδος διοικητῆς, ἀλλὰ κάθε μία ἀπὸ τὰς ἐπικρατείας θὰ πληροῦνται ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἑνα φόρον εἰς τὴν Τηρκίαν ἀνάλογον μὲ τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ πλοῦτης Προτείνει λοιπὸν εἰς αὐτὰς, ὡς ἔπεται.

Α. Νὰ ἀποδεχθῶσι τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα αἱ εἰρημέναι δυνάμεις.

Β. Νὰ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν.

Γ. Νὰ ἀφήσωσιν ὅλην τὴν ἔκτασιν εἰς τοὺς εἰρημένους Πρέσβεις εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν τῶν προτάσεων.

Δ. Νὰ κοινοποιήσωσιν ὅλα τὰ μέρη κατὰ συνέχειαν τὸ σχέδιον τῆς εἰρήνης.

Ε. νὰ εἰδοποιήσωσι τοὺς Πρέσβεις τῶν, ὅτι ἐκεῖνοι θὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων.

Στ. Πρέσβει νὰ ἀποδειχθῆ εἰς τὴν Πόρταν, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν Ἰριῶν Ἡγεμονιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ σμικρύνει τὴν ἔκτασιν τῶν δυνάμεών της, καὶ ὁ Σουλτάνος ἐκλέγων Ἡγεμόνας, Πρίγκιπας, ἢ ἄλλης τῆς πρώτης οἰκογενείας τῶν Ἑλλήνων, θέλει λάθει εἰς τὸ μέρος τοῦ ἰδίου πιστοῦς.

„ Ἐὰν ζητῶσι νὰ σᾶς δώσωσι Βασιλέα, εἶπεν ὁ περιβόητος Ῥωσῶ πρὸς τοὺς Πολωνοὺς, ἵνα διαβῆσθ τὰ τῆς Πατριδος σας, ἐκλέξατε τοῦλάχιστον αὐτὸν εἰς τὰ μεταξὺ σας, καὶ συστησατέον ἀφ' οὗ ἑαυτοῦ σας, „ (α)

Γνωρίζομεν κάλλιστα τοὺς ὑπέγ ἡμῶν Χριστιανικοὺς καὶ ἀδελφικοὺς σκοποὺς τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων· ἀλλ' αἱ καθεστῶσαι τῆς Ἑλλάδος περὶστάσεις δὲν συγχωροῦσιν ἴσως νὰ τὴν διαιρέσωσιν εἰς ἡγεμονείας διαφόρας, ὑποτελεῖς εἰς τοὺς Μισηλιανούς. Τὸ νὰ ἦναι ὑποτελεῖς οἱ Ἕλληνες εἰς τοὺς Τούρκους, ἀγαπᾶ

καὶ νὰ ἔχῃσι μερικὰς ἐλευθέρας διατάξεις συστηματικὰς, ὡς πολεμικὰ Κριτήρια κ. τ. λ. Τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ διαφορετικὴ μορφῆς μεταβολή. Νομίζομεν δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἠγόρασαν τὴν ἐλευθερίαν των διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν αἵματος, διὰ τοῦ αἵματος τῶν γυναικῶν των, καὶ τῶν τέκνων των, μὲ τοὺς τετεφρωμένους ναοὺς καὶ οἰκίας των καὶ μὲ τὰς κατεργωμένας πεδιάδας των, δὲν ἤθελον ποτὲ συγκαταπέσει εἰς μίαν μεταβολὴν μορφῆς διάφορον, ἥτις ἀντὶ νὰ τοὺς συστήσῃ ὡς ἔθνος, θέλει καταστρέφει (μετὰ τοσοῦτης θυσίας) διὰ παντὸς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸ ὄνομα ἐκεῖνο τὸ ἴσον προσφιλέες ἀπὸ τοῦς φίλοις τῆς ἐλευθερίας.

Παράδοξος εἶναι ὁ ἥρωϊσμος μὲ τὸν ὁποῖον θέλῃσι νὰ ἦναι οἱ Ἕλληνες ὑποτελεῖς. Οἱ Τοῦρκοι (λέγου) νὰ μένωσι κλεισμένοι εἰς τὰ φρούρια χωρὶς ποτὲ νὰ ἐξέρχωνται· εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ λέγωσιν, ὅτι ὁ ποιμὴν πρέπει νὰ κλείσῃ τὸν Λύκον εἰς τὴν σπηλὴν, καὶ ὅταν οὗτος κινήσῃ κατὰ τῶν προβάτων τε, νὰ μὴ τὸν κτυπήσῃ διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ· ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν; Τοῦτο θέλει γίνεαι αἰτία καθημερσίων καὶ ἀκαταπαύστων πολέμων καὶ λαραχῶν, ἐξ ὧν εὐκολώτατον θέλει εἶσθαι τότε νὰ ἐξάγωνται συνέπειαι, κατὰ τὰ διάφορα σημερινὰ τῆς Εὐρώπης συστήματα. Ἐλευθερωθέντες ἀφ' ἑαυτῶν οἱ Ἕλληνες, ἠμποροῦν νὰ ζῆ τ ἡ σ ω σ ι διὰ νὰ γνωρισθῶσι· διότι εἶναι ἀπίθανον νὰ συστηθῇ ποτὲ καὶ νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀνεξαρτησία των καθ' ὃν ἥρωϊσμον βλέπει τις εἰς τὸ ἀνωτέρω γράμμα.

Εἰδήσεις τοῦ Στρατοπέδου τῆς 12 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τὰς εἰδήσεις ὅπου σήμερον λαμβάνομεν ἀπὸ τὰ στρατώεδα τῆς Ἀναρνανίας βεβαιούμεθα ὅτι ὁ ἐχθρὸς μετέβη εἰς Κατούναν ἀνωθεν τοῦ Λατρακίου. Τὸ ἐξῆς γράμμα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐν ἀπαισίᾳ αὐτοῦ ἐνεργούσαν ἐπιτροπὴν δίδει τὴν λεπτομερῆ πληροφορίαν.

Κύριοι,

Χθὲς πρὸς ἑσπέραν, ἀφ' οὗ σὰς ἐξεκίνησα τὸν πεζὸν, ἔλαβα γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Τζόγκα, μὲ τὸ ὅποῖον μ' ἐφανέρωσεν, ὅτι ἐνέκρινε καὶ αὐτὸς νὰ ἀνταμωθῶμεν εἰς τοῦ Ἀνίθου, καὶ οὕτως ἡτοιμαζόμεθα νὰ μεταβῶμεν ἐκεῖ, ἀλλὰ περὶ

τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς νυκτὸς ἔλαβον ἀλλεπαλλήλως δύο γράμματα παρὰ τοῦ ἰδίου, τῶν ὁποίων σὰς περικλείω τ' ἀντίγραφα καὶ ἐν τῶν ὁποίων φαίνεται, ὅτι οἱ ἐχθροὶ, διαμείναντες μεταξὺ Καρβασαρά, καὶ Λατρακίου, κατὰ τὰ Κεντρομάτα, τὰς δύο ἡμέρας ταύτας, χθὲς ἦλθον πανστρατιᾷ εἰς τὴν Κατούναν, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπιπέσῃ ἰσως εἰς τὸν Στρατ. Τζόγκαν, ἐπειδὴ δύσκολον μὲ φαίνεται τὸ νὰ ἐλθοῦν ἀπὸ ἐκεῖ ἕως εἰς ἡμᾶς· ἀλλ' εἰς ὅποιον ἀπὸ τὰ δύο στρατώεδα ἐλθοῦν, ἐλπίζω, ὅτι θέλῃσι ἀπαντήσῃ τὴν πρέσβωσαν ἀντίστασιν, καὶ μὲ τὴν Θείαν ἀντίληψιν θέλῃσι χαθῆ, ἐπειδὴ καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Τζόγκα ἡ θέσις εἶναι πολλὰ δυνατὴ, καὶ ἡμεῖς εἰμεθα εἰς καιρὸν νὰ φθάσωμεν εἰς βοήθειάν τε· ἑμοῖως καὶ τὸ ἐδῶ στρατώεδον, ἂν καὶ ἐχθροῖσάμεν τοὺς διακοσίους τοὺς ὁποῖους ἐστείλαμεν κατὰ τὸν Βάλτον ὑπὸ τὸν Χιλίαρχον Καραγιάννην, εἶναι ἀρκετὰ δυνατὸν ἐπειδὴ χθὲς ἔφθασε καὶ ὁ Στρατηγὸς Πεσλῆς μὲ ἑξακοσίους.

11 Αὐγ. 1824 Ὁ Γ. Διευθ. τῆς Δ. Χ. Ἐλ. Μον. Λιγοβιζίου πρὸς ὑπογ. Α Μαυροκορδάτος τὰς ἡμερομῆματα.

Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Τζόγκα πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν.

Ἐκλαμπρότατε,

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἦλθον τὰ παραούλιά μας καὶ ἀπὸ Καρβασαράν καὶ ἀπὸ Κατούναν, καὶ μᾶς εἶπαν· ἀπόψε ἔφθασαν οἱ Τοῦρκοι, ἀναψαν λαῖς φωτιαῖς ἐκεῖ, καὶ πρέπει νὰ ἦναι ὅλον τὸ ὄρεθι, διατὶ εἶδαν πολλαῖς φωτιαῖς, καὶ ἄκωσαν μεγάλαις φωναῖς ἀπ' αὐτοὺς, καὶ προφυλαχθῆτε νὰ μὴν ἴψχη καὶ φύγετε ἀπὸ τὸ Μοναστήρι. Σὰς στέλλω ἐπιταυτοῦ δύο ἀνθρώπους τοῦ Χιλ. Δημοβιζίου διὰ νὰ σὰς προφθάσω τὸ ὀλιγωρότερον· ἄκωσαν καὶ τὰ Γαμπελέκια τῆς, ἡμεῖς λοιπὸν τὴν αὐγὴν πρέπει νὰ ἔχωμεν νηθεῖκι, καὶ προσέχετε νὰ μᾶς ἐλθῆτε ἰμντάτι (βοήθεια)· ἂν κάμωμεν αὐτοῦθε σὰς ἐρχόμεθα ἡμεῖς ἰμντάτι χωρὶς ἄλλο· ἡμεῖς ἐπήραμεν εἰς τὰ ἀσκήμας νερὸν, καὶ ἀναιβαίνομεν εὐθὺς εἰς τὸ παλιόκαστρον. ἐνβία.

10 Αὐγ 3 ὄρ. ὑπογρ. Γ. Τζόγκας, τῆς Νυκτὸς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 67

Τιμή ἑτησίᾳ ταλ. Ἰσπανικὰ ἔξ προκληρατέα
κατὰ τοιμηναίαν . Ἐκδίδεται διη τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφίλη τοῖς κλειστόν .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 16 Αὐγούστου 1824 .

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ

Παρίσια , 10 ἰουλίου . Β. Ν.

Εἰς τὴν σημερινὴν συνέλευσιν τοῦ συνεδρίου τῶν πρέσβων ὁ κόμητος Ἀλέξις δὲ Νοαίλλη ὠμίλησε τὰ ἑξῆς περὶ τῆς Ἑλλάδος .

Εἶναι τιμὸς ἑναιετοὶ ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς ἀπέσεισε τὴν τυραννίαν τῶν Ὀθωμανῶν , καὶ ὅμως ἡ χριστιανωσύνη δὲν ἔκαμε τίποτε πρὸς ὑποστήριξίν της· μᾶλλον δὲ , ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν καθύσον δυνάμεθα νὰ βαρύνωμεν τὴν τύχην τῶν δυστυχῶν ἐκείνων χριστιανῶν . Ἐποφθέρομεν ὥστε εἰς τὰ ἀξίωματικὰ ἔγγραφα νὰ ὑδριζῶσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος , καὶ νὰ θεωρῶσιν ὡς πλάνην τὴν εὐγενεστάτην , νομιματάτην καὶ γενναιοτάτην ἐπιχείρησιν τῶν ὅσας ἡ ἱστορία τῶν αἰῶνων μᾶς περιέγραψε . Πολλὰ λοιπὸν ἐμακρύνθημεν ἀπὸ τοὺς χρόνους ἐκείνους , ὅτε οἱ πατέρες μας ἐπέωλον τὰ πατῆρα των κτήματα καὶ ἐγκατέλειπον τὴν οἰκογένειαν καὶ πατρίδα των διὰ νὰ κατακτήσωσι τὴν Ἀγίαν γῆν , καὶ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν Εὐρώπην αὐτὴν ἑναυτίον τῶν Μουσουλμάνων . Ἀλλ' οἱ Ἕλληνας ματαίως ἐπεκαλέσθησαν τὴν βοήθειαν τῶν ὀμοθησκῶν των Ῥώσων καὶ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἔθνων· πούς ἄφησαν νὰ χαθῶσιν , ὅταν ἐνικήθησαν , ὑπέφεραν τὰς σφαγὰς τῆς Χίης· καὶ διὰ νὰ δακαιοῦσιν τάχα τὴν τοσαύτην των ἀπανθρωπίαν κατηγορησαν τοὺς Ἕλληνας , ὡς εὐτελεῖς , διεφθαρμένους καὶ ἀπαταίωτους . Τί δὲ ! ἔαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἔθνος διεφθαρμένον καὶ ἔξευτελισμένον , ἔαν εἶναι συνειθισμένον εἰς τὴν

διπροσωπίαν , τὸ σφάλμα τοῦτο δὲν εἶναι ὅλως δίολον τῶν δυναστῶν τα ;

“ Ἐμπορεῖ τις , Κύριοι , ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῶν μεγιστῶν συμφερόντων , τὰ ὅποια ἐμποροῦσαμεν ν' ἀπολαύσωμεν ἐν τὴν μεσολάθῃ σίν μας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων : Ἀφοῦ ἀπαξ αἱ σχέσεις μας κατασταθῶσι σταθερῶς εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Ἀνατολῆς , ἠθέλαμεν ἀνοίξει συγκοινωνίας ἀμέσως μετὰ τῆς Περσίας , Αἰγύπτου , καὶ αὐτῶν τῶν Ἰνδιῶν .

“ Διαφορετικὰ κρίνον ἐνταῦθα , ἐπειδὴ Ἄγγλοι καὶ Γερμανοὶ ἔχυσαν μέχρι τοῦδε τὰ αἷμα των ὑπὲρ τοῦ εὐγενούς τούτου ἀγῶνος· ἀλλ' ἀνδρεία ἀκαταδάμαστος δὲν θέλει ποτὲ μικθῆ· ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ὑποπέσει· καὶ , ἂν κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν τῆς ἱστορίας μας ὁ Βασιλεὺς Βραχυῶν μᾶς ἔμαθεν ὅτι δὲν εἶναι πλέον Πυρηναιαί , οἱ γενναῖοι Ἕλληνας θέλουν διδάξει εἰς τὰ μεταγενέστερα ἔθνη ὅτι εὐρίσκονται πάντοτε Θέρμοπύλαι . Σπένδωμεν λοιπὸν νὰ δίσωμεν τὴν ὑπεράσπισίν μας εἰς τοὺς Ἕλληνας χωρὶς τινὰ μυστικὸν σκοπὸν , καὶ ἀπερρίπτοντες πᾶσαν ἰδέαν κατακτήσεως . ”

Ὁ δὲ Κύριος Δουδὼν ἰδοὺ τί ἐπέφερε πρὸς ἀνασκευὴν τῆς γνώμης τοῦ κόμητος Ἀλεξίου δὲ Νοαίλλη .

“ Ἀναμφιβόλως , καθὼς ὁ ῥήτωρ εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκρίνομαι , ἔυχομαι νὰ κλεισθῆ τέλος πάντων ἐκεῖνος ὁ εὐρύχωρος λάφος , τὸν ὅποιον ἡ ἐπαναύταισις ἀνοίξεν εἰς τὴν Πελοπόννησον· ἀλλὰ ποῦ εἶναι ὁ ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων ; ποῖα βεβαίως πληροφροῦν ἔχομεν διὰ νὰ ἠμποροῦμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι τοιαύτη Διοίκησις ἐστὶ στή-

θη εἰς Ἀθήνας ἢ εἰς Λακεδαιμόνα; ἔξεύρεις ἄραγε ἂν ἡ ἐπαναστασις αὕτη, ἡ ὁποία ἐτιμήθη ἤδη μὲ ἴσον αἶμα καὶ δάκρυα, δὲν ᾗται ἔργον τῆς κολοσσαίας ἐκείνης δυνάμεως, ἥτις ἐκτείνει τοὺς βραχίονάς της ἀπὸ τὸν πόλον ἕως εἰς τὰ ὄρια αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου; ἴσως οἱ Ἕλληνας ἠπατήθησαν, ἴσως ἔγιναν θύματα ξένης πολιτικῆς· ὁ καιρὸς δέλει μᾶς τὸ διδάξει. Ἄς ἀναμείνωμεν δὲ νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Διοίκησις, καὶ ὅταν ἐνεργήσῃ, ἂν νομίσης ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας ἐθυσιασθήσαν, ὅτι ἡ Γημὴ τῆς Διοικήσεως δὲν ἐτηρήθη, τότε ἀνάβα εἰς τοῦτο τὸ βῆμα, κάμε ὅμως πρέβλημα θετὸν, κατὰστησον ἐν κείμενον περὶ τοῦ ὅποιος νὰ ἠμπορώμεν νὰ ἐριδολογῶμεν. »

Τοσοῦτον ἤδη χρόνον κατατρυγανθμένων τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν ἐπονεῖ διστον τῆς Τυρκικῆς δυναστείας ζυγόν, οὐδεὶς δύνατε πώποτε νὰ λέγῃ, ὅτι αὐτοὶ ἐπαναστάτησαν ἐναντίον Νομίμῃ Βασιλέως· ὄχι! οἱ Ἕλληνας ἔλαβον τὰ ὄπλα ἐναντίον ἐνὸς τῶν ἀπαρδαειγματίστων τυράννων, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστρέψωσι τὸ παράνομον καὶ αἰμοσταγὲς τῆς Τουρκίας Πολιτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον μὲ οὐδὲν ἄλλο τῶν λοιπῶν τοῦ Κόσμου Πολιτευμάτων δύναται νὰ συγκριθῇ. Εἶναι μεγίστη ἀδικία νὰ προσάπτωνται εἰς τοὺς Ἕλληνας αἱ κατηγορίαι τοῦ Καρθηναρισμοῦ ἢ ἄλλων ἐταιρειῶν, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἦτον νὰ καταστρέψωσι τοὺς Θεόνες, καὶ νὰ σπεύρωσι τὴν μεταξὺ λαῶν καὶ Βασιλέων διχόνοιαν. Ἡ φυσικὴ καὶ Ἠθικὴ μεγάλη αὐτῶν ἀνάγκη τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶσι ἀπὸ τὸν βαρύντατον ζυγόν, ὅστις εἶχεν ἤδη καταντήσει ἀνυπόφορος, ἐστάθη τὸ μόνον τῆς ἐνδοξοῦ ἀποφάσεώς των τὸ αἴτιον. Ποτὲ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔδωκε προσοχὴν, ἀλλ' οὔτε ἤλασσε εἰς τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους τὴν βοήθειαν, ὅς ὁ Κύριος Δεὸς λέγει. Πρὸσφατος εἶναι εἰσέτι εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων ἡ Β'. Αἰκαταίρινα, ὁ Στέλιος τοῦ Ὀρλόφ, ἡ τῆς Πελοποννήσου παρὰ τοῦ Χασάν-πασσᾶ ἐρήμωσις, καὶ τοῦ Μεσολογγίου τὸ κατεδάφισμα.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Στρατόπεδον Ἀκαργίας

Γράμμα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὴν ἐν ἀποσεία τῆ ἐνεργούσαν ἐπιτροπὴν.

Λιγυοβίτζι 13 Αὐγ. ὥρα 11 τῆς ἡμέρας.

Ἔως χθὲς τὸ πρῶτ' Ἰουλίου ἔγραψα τὰ διατρέχοντα. Οἱ ἐχθροὶ ἐπῆγαν ἐπάνω εἰς τὸν Στρ. Τζόγκαν, καὶ ἐκράτησαν τὰ πηγάδια· περὶ τὸς ἑπτὰ ἔλαβον ἐν γραμμα τοῦ Στρατηγοῦ εἰς τὸ Ἰταλικόν, διὰ τὸ ὁποῖον ἐζήτησι βοήθειαν, καὶ ἀμέσως ἐκίνησα ὁ ἴδιος μὲ 600, καὶ ἐπήγαινα εἰς βοήθειάν τε, μαζὴ μὲ τοὺς Στρατηγούς Ἀλεξάκην, Μακρὸν, καὶ Πεσλῆν, ἀφήσας τὸν Ἀλέξην Μορελᾶν μὲ ἄλλους 300 εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν· ἀλλὰ μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τὸν κάμπτον τοῦ Μπαμπινί, καὶ ἴδομεν τοὺς ἐχθροὺς ὅποῖ ἐσυναζόντο εἰς τοὺς Παπαδάταις· ἐκαταλάσαμεν λοιπὸν ὅτι ἀναχώρησαν ἀπὸ τὸν Στρ. Τζόγκαν ἄπρακτοι, καὶ ἐπεστρέψαμεν· ἀντεπεκρίθημεν διὰ φανῶν μὲ τὸν Στρ. Τζόγκαν, καὶ ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ὅτι ἂν κάμῃ χρεῖα ἔρχεται εἰς βοήθειάν μας· τοῦτο μᾶς ἐβεβαίωσε μετ' ὀλίγου καὶ διὰ γραμματίς τε, τοῦ ὁποῖο περικλείω ἐπίσης ἀντίγραφον. Σήμερον οἱ ἐχθροὶ ἐξάπλωσαν μὲ τὸ ἰπτικόν των εἰς Μπαμπινί, καὶ ἔκαυσαν μερικὰ ὀσπίτια· ὁ ἀριθμὸς ὄλων δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 1000, οἱ ἄλλοι ἐστάθησαν εἰς τὸν Μαχαλᾶν, καὶ φαίνεται, ὅτι ὁ σκοπὸς των εἶναι νὰ μεταφέρωσι τὸ στρατόπεδόν των εἰς τὴν Λάσπην· ἔγραψα πρὸς τὸν Στρ. Τζόγκαν διὰ νὰ εὐγάλη μερικὰ μικρὰ σώματα ἀπὸ ἀνθρώπων ὅπου γνωρίζωσι τὸν τόπον, διὰ νὰ τοὺς κτυπήσωμεν ἀπὸ διάφορα μέρη, ἐὰν ἀκολουθῶν νὰ σκορπίζωνται κατ' αὐτὸν τὸν τόπον· ἔγραφα καὶ ἐγὼ ἀπὸ ἐδῶ ἐν μικρὸν σώμα τριάντα ἀνθρώπων, μὴ ἔχον περισσοτέρας ὅπου νὰ γνωρίζωσι καλὰ τὸν τόπον· ἐνδέχεται νὰ μᾶς ρίχθωσι αὐριοι, καὶ ἄμποτε νὰ τοὺς φωτίσω ὁ Θεὸς· διὰ τὰ μικρὰ σώματα ὅπου ἐθγαίνομεν ἔξω, καὶ διὰ τὴν ἡμέραν ὅπου ἠμπορεῖ νὰ γενῇ πόλεμος, μᾶς χρειάζεται παξιμάδι, καὶ καθὼς σᾶς προέγραφα, στείλετέ μας

ἀπὸ αὐτὸ τὸ εἶδος. Τὸν Γιολλάωην ἐγραψα σήμερον νὰ καταβῆ εἰς Δαγρί. Ὁ Ῥάβγος ἀντιπροχθες τὸ Σάββατον ἦτον εἰς τὸ Σύντεκνον, καὶ τὴν Κυριακὴν ἐμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀρτινὸν. Ὁ δὲ Στρ. Ἀνδρέας τὸ Σάββατον ἦτον εἰς Σακαρέτζι, καὶ ἠηλοῦθε: τὰ βήματα τοῦ Ῥάβγ. Ὁ Χιλιάρχος Καραγιάννης μετὰ τοῦ Ἀντιστρατήγῃ Κ. Βελῆ ἦτον εἰς Μοναστήριον Ἀρέθας. Οἱ ἐχθροὶ ἔχον πάντοτε μίαν δύναμιν καὶ εἰς τὸν Καρθουσαρᾶν. Ἀπὸ νερὸν δοκιμάζομεν πολλὴν στενοχωρίαν.

Ἀπόσπασμα ἐξ ἐτέρῃ γράμματος τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς 13, ὥρ. 3 τῆς ἡμ.

Οἱ ἐχθροὶ σήμερον τὸ πρῶν ἀνεχώρησαν ἀπὸ Μαχαλᾶν εἰς τὰ ὄπισω, καὶ φαίνεται, ὅτι οὔτε εἰς τὴν Λάσπων δὲν νὰ σταθοῦν, ἀλλὰ δὲ νὰ τραβιχθοῦν εἰς τὴν πρώτην των Δέσειν. Δὲν ἔλαβα ἀκόμη κάμμίαν εἰδησιν τὶ κάμνον οἱ Στρατηγοὶ Ἀνδρέας καὶ Ῥάβγος, οἱ ὁποῖοι βέβαια πρέπει νὰ ἦναι μέσα εἰς τὸ Ἀρτινόν.

Ἀνταπόκρισις ἰδιαιτέρα
 Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἐλ. Χρον.
 Στρατόπεδον Λιγοβίλιω τῆ 13 Αὐγούστου.

Εἰς τὰς 8 τοῦ Τρέχοντος ὁ ἐχθρὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπὸ Καρθουσαρᾶν, καὶ ὑποπετεύθημεν, ὅτι ἀπέρασεν εἰς Βάλτον, ἐπειδὴ οὔτε εἰς Λατρακί εἶχε φανῆ οὔτε εἰς Βόνιτζαν, αὐτὸς ὅμως ἔκαμε στρατήγημα, τραβιχθεὶς κρυφίως εἰς τὸ παράλιον κατὰ τὰ Κεντρώματα, ὅσα ἐστάθη κρυμμένος ἕως τὴν δεκάτην, καὶ τὸ πρῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρρησιόσθη εἰς Ἀετὸν, ὅσα ἐστρατοπέδευσεν ὁ Στρατηγὸς Γ. Τζόγκας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν ἦτον ὑπὲρ τὰς δύο χιλ., ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἡμίσεις ἐφαίνοντο ἰσπαεῖς. Ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας ἔπιασε τὰς Δέσεις τε, καὶ ἠτοιμάσθη εἰς μάχην· μ' ὄλον ὅτι μετεχειρίσθη κάθε τρόπον, διὰ νὰ παρακινήσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ ἔλθῃ ἐναντίον τε, αὐτὸς ὅμως ἔλαβεν εἰς τὴν ἐξέσιν τε τὰ Πηγᾶδια καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ περιφερόμενος εἰς τὴν πε-

διάδα. Ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας εἶδεν, ὅσα ἔγινεν εἰς τὰ Πηγᾶδια ἤθελε στενευθῆ ἀπὸ τὴν δὴν, καὶ εὐγαλεν ἀμέσως πεζὸν, καὶ μᾶς ἔδοξε τὴν εἰδησιν νὰ τοῦ καταφθάσωμεν βοήθειαν· πρὸς τὰς 10 ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκινήθημεν ὑπὲρ τοὺς 500 πρὸς βοήθειαν τοῦ Στρ. Τζόγκας, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον Α. Μαυροκοδάτον, ἀλλ' ἐνῶ ἐκστρατεύαμεν, μᾶς ἐξάνειξεν ἡ φυλακὴ τῶν ἐχθρῶν, οἵτινες καθὼς εἶδαν τὸ σημεῖον, ἄρχισαν νὰ τραβῶνται ἀπὸ Ἀετὸν, καὶ νὰ ἔρχονται πρὸς τὸ μέρος μας· ἀμέσως ἐπάμαμεν σημεῖον διὰ τοῦ Στρ. Τζόγκαν, καὶ μᾶς ἀνταπεκρίθη, καὶ ἐκαταλάσαμεν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐτραβήχθησαν ἀπὸ τὰ Πηγᾶδια, καὶ ἤρχοντο τοῦ ὄντι πρὸς ἡμᾶς· τότε καὶ ἡμεῖς, ἐτραβήχθημεν εἰς τὰ Δέσεις μας, καὶ τοὺς ἐπροσμέναμεν, πλὴν αὐτοὶ δὲν ἦλθαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐσυνάχθησαν ὅλοι εἰς χωρίον Παπαδάταις, καὶ ἐκεῖ ἐξενύκτησαν· χθὲς τὴν αὐγὴν ἔκαμε κίνημα πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐπαράτάχθημεν, πλὴν δὲν ἦλθαν, ἀλλὰ ἔκαμαν ἄλλον δρόμον εἰς Μπαμπῶνι, ὅσα ἔκαυσαν ἴσσορα ὀσπῆτια, καὶ τὸ βράδυ ἐπέστρεψαν εἰς Μαχαλᾶν, καὶ ἐκεῖ ἐξενύκτησαν, σήμερον δὲ τὴν αὐγὴν ἔγιναν ἄφαντοι καὶ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὐγάλαμεν ἀμέσως κατασκόπως, διὰ νὰ ἰδοῦμεν ποῦ ἐτραβήχθησαν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐλάσαμεν εἰδησιν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐκατέβησαν εἰς Λάσπων, δὲν ἤξεύρομεν ὅμως ἀν' ὅλοι ἢ μέρος αὐτῶν.

Τὸ προχθεσινὸν Στρατήγημα τοῦ ἐχθροῦ ἔγινε διὰ συμβουλῆς τοῦ ἀπίστου Βαρνακιώτη μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἀφ' οὗ κρυφθοῦν ἴρεῖς ἴσσορας ἡμέρας, τότε τὰ στρατόπεδα τῶν Ἑλλήνων ἠθελαν διαλυθῆ, καὶ οὕτως ἔμεινεν ὁ τόπος ἐλεύθερον διὰ τοὺς Τούρκους, ἔμεινεν ὅμως γέλασμένος.

Ὁ Στρατηγὸς
 Ἀλεξάνδης Βλαχοπούλος.

Γράμμα τοῦ Χιλιάρχου Ἀναγ. Καραγιάννη πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Διευθυντὴν

Τῆ 13 Αὐγούστου Βλαχομάνδρα.

Σήμερον εἰς τὰς ἰρεῖς ὥρας τῆς ἡμέρας ἔλα-

Εον τὸ ἔκλαμπρον γράμμα σθ , καὶ ἐκατάλαβα· ἐγὼ ἐρχάμενος ἐδῶ , ἔστειλα εὐθύς δύο ἀνθρώπους εἰς τὸν Στρ Ῥάγκον ἀπὸ προχθές , καὶ τοὺς ἀκαρτερῶ σήμερον· μετὰ λόγον ἔμαθα , ὅτι ἐκκίψεν τὴν Σικελικαριάν , καὶ Βελενσιόν , ἔγινε μετὰ 1000 , καὶ ἀπὸ ἐκεῖ διὰ πάγει διὰ νυκτὸς στήν Ἄρταν , ἔλξη τὸν ἔγγραφα καὶ ἐγὼ νὰ κάμη· χθές τὰ καθαυλιά μας ἔπιασαν ἕνα ραγιάν Ἄρτινὸν εἰς τὸ κατάφορον , καὶ τοὺς εἶπεν , ὅτι· δύο χιλιάδες πεντακόσιοι τοῦχοι εἶναι μετὰ φέκι , καὶ ἐπήρην ὁ Ἑλληνοκατάρατος Βαρνακιώτης χιλίης πεντακοσίης στὸ γελέκι , διὰ νὰ ἐλθῆ νὰ δώσῃ τὸ νιζάμι τοῦ Ξηρομέρε , καὶ τοῦ Βάλτε , καὶ τοὺς πιάσθηκε νὰ τοὺς κυβερνήσῃ ἀπὸ πλιάλζικα , καὶ νὰ μὴν τοὺς ματώσῃ καὶ νὰ κενός ἢ μήτηρ . Ὁ Ὀμέρ-πασᾶς μετὰ τὸ νὰ θέλῃ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ Βασιλέως τὴ ἐμβήκεν εἰς τὸ Κάρελι , καὶ νὰ διορθώσῃ καὶ τὸν Βαρνακιώτην· αὐτὰ εἶπεν· ἐγὼ ἀπόψε σὺν θεῷ καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν σθ καταβαίω εἰς Καρθασαράν , καὶ ὅ , τι ἡμπορέσω κάμνω εἰς αὐτοὺς ὅπου ἔμειναν ἐκεῖ , καὶ ταχὺ εὐγαίνω μαζὴ μετὰ τὸν Γεωργάκην Κ. Βελή εἰς τὴν Βελαώραν τὴν Λεπενιώτικην ἔσανωκέφαλα ἀπὸ τὴν Λάσπην , καὶ ἀγνάντια ἀπὸ τὸ ὄρηδισας , καὶ εὐγαίνωντες ἐκεῖ σᾶς κάμνομεν τρεῖς φανούς εἰς μίαν ὄραν τῆς νυκτὸς , καὶ ἐκεῖ κάμνομεν ταπούριεν , ρίχνομεν καὶ νηφέκια νὰ μᾶς ἀκούσῃ ἀπὸ ταῖς πλάτες τῆς , καὶ ἂν ἀκολοθήσῃ νηφέκι αὐτοῦ , εὐθύς ἔρχομαι , ὅχι πάλιν ὀρίζεις νὰ ἐλθῶ αὐτοῦ , γράψαι μὲ νὰ ἔλθω· ἐδῶ ἄφηνω κάμμιὰ πενηνταριά Ἑλληνας νὰ βλέπωσιν τοὺς ἐχθρούς ἂν κινήθουν διὰ Βάλτον ἢ διὰ Μακρονόρος .

Ζάκυνθος 13 Αυγούστου.

Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω τὰς χαριεττάλας εἰδήσεις ὅπου ἔμαθαι ἀπὸ ἑνὸς τοῦ ὀνομα Γελοῦσηλον ἐρχόμενον ἀπὸ Νάυπλιον , καὶ Τριπολιτῶν , ὅστις εὐρέθη , ὅταν ἦλθεν ἢ εἰδήσεις πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν .

» Ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος ἔκαμεν ἀπόβασις ἀπὸ 8 χλ . στρατεύματα εἰς τὴν Σάμον . συγχρόνως ἔφθασαν καὶ τὰ ἐδικάμας πλοῖα πνέου τὰ ἐδικήσῃν· ἐκτύπησαν παρευθὺς , ἔκασαν ἕν νηλεῖν , καὶ δύο φρεγάδες . ἐβούλι-

σαν δύο κορβέτα , ἐβούλισαν καὶ ἔκασαν καὶ ἐπῆραν πολλὰ τρασπέτα , καὶ σαλούπαις . Οἱ δὲ Σάμιοι ἐνθαρρυνόμενοι βλέποντες αὐτὸ τὸ ἀνδραγάθημα , ὤρμησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν , ἄλλως ἐθανάτωσαν , ἄλλως ἤχμαλώτισαν , ἄλλως ἐπνίξαν , ἐν ἐνὶ λόγῳ τοὺς ἐβυσίασαν ὅλης πρὸς ἀνάμνησιν τῶν Ψαρρῶν .

Αὐτὰ μᾶς βεβαιῶ μετὰ ὄρκου , καὶ αὐτὸ συμφωνεῖ καὶ μετὰ ἕν πλοῖον ὅπου ἦλθεν ἐδῶ , καὶ μᾶς εἶπεν , ὅτι ἀπέρασε μακρὰν ἀπὸ ταῖς Πέτζαις , καὶ ἤκτισε κέκτον κανονίων , καμπανῶν , σημεῖα χαρᾶς , καὶ ἀγαλλιᾶσεως .

Ζάκ — 12 ἰδίῳ. Πλοῖον ἔλθον εἰς δέκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ζάκυνθον μᾶς λέγει ὅτι ἦτον ἠναγκασμένον νὰ μένῃ ἐκεῖ εἰς τὴν λιμένα τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ εὐγῆ ἐξ αἰτίας τῶν ταραχῶν αἰτίνας συνέδησαν εἰς ταύτην τὴν Καθέδραν .

Οἱ Γιανιζάρσι ἐφοβέριζαν τὴν ζωὴν τοῦ Σ. Λ. τάνθ , καὶ τὸ Σαράϊ ἦν περικυκλωμένον ἀπὸ ἀνδρας γυναικας παιδία , οἱ ὅσοιοι ἐζήτην ὁ μὲν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁ δὲ τὸν ἀδελφόν , ἄλλος τὸν υἱὸν καὶ οὕτως ἐφεξῆς . Ὁ δὲ τύραννος διὰ νὰ ἀποφυγῇ τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκειτο , ἔδωκε προσταγὴν τοῦ νὰ βάλωσι φωτίαν εἰς ἕν μέρος τῆς Πύλεως , καὶ οὕτως ἀπασπολήσας τὸν λαὸν ἡμώρεσε καὶ ἔφυγεν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν , εἰς τρέπων ὅπου εἶναι ἀγνωστον τὸ πῶς εὐρίσκειται κρυμμένος .

Μεσολέβ . Οἱ ἀδελφοὶ Γιολδασέοι Κωνσταντῖνος Ζαχαράκης ἔκαμαν τῇ 10 αὐτοῦ τοῦ μηνὸς μίαν μάχην μετὰ τοὺς Τούρκους εἰς Μαυριλαν , ὅπου ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοῦς τριάκοντα ἐχθρὺς χωρὶς νὰ ἀκολοθήσῃ τὸ παραμικρότερον εἰς τοὺς Ἑλληνας οἱ ὅποιοι ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ τραβιχθῶσιν εἰς ἕνα πύργον , καὶ ἐκεῖ περικλεισμένοι δὲν τολμῶσι νὰ κάμωσι κατὰ νὴν κίνημα .

— Ταύτην τὴν στιγμήν ἔφθασεν ἀπὸ Νάυπλιον ἐπιτήδεος πεζὸς ἀποσταλμένος παρὰ τῆς ἐκεῖ Σεβ. Διοικήσεως . μετὰ γράμματα πρὸς τὴν ἐδῶ Διοίκησιν , τὰ ὅποια ἐπισήμως μᾶς βεβαιῶσι τὰς ἀνωτέρω διὰ Ζακύνθου εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Σάμῳ λαμπρᾶς νίκης . Εἰς τὸ προσεχές φύλλον διόμεν δημοσιεύσει λεπτομερῶς , τὸ περιεχόμενον αὐτῶν τῶν ἐπισήμων γραμμάτων .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 68

Τιμὴ ἑτησία πάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσωπρ κεία
κατὰ τοιμηγίαν. Ἐκδίδεται εἰς τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείυ ἑβδη, τοῖς πλείω.
Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 20 Αὐγούστη 1824.

Ἐ Σ Ω Ἐ Ρ Ι Κ Α Ἱ .
Εἰ δ ἦ σεις Ἐπίσημοι.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὑποσχέθημεν νὰ
ἐνμοσιεύσωμεν τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς ἐν
Σάμῳ ναυμαχίας ἥδη ἐκπληρωμένην τὴν ὑπό-
σχεσίμω, ἐκθέτοντες τὰ ἐπιόμενα ἐπίσημα
γράμματα.

Περ. Β΄.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Αρ. 3574) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐπιτελεστικὸν Σῶμα

Ἐπὶ τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον Α. Μαυρο-
κορδάτον, Γ. Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Με μεγάλην τῆς χαρὰν πληροφορηθεῖσα ἡ
Διοίκησις τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ στόλου μας,
σπεύδει νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὰς καὶ εἰς τὴν Ἐκ-
λαμπρότητά σας πρὸς χαρὰν καὶ ἐμφύχωσιν
καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη Ἑλλήνων.

Τῆ 30 τοῦ παρελθόντος ὁ ἔχθρικός τῆς Κων-
σταντινουπόλεως στόλος, συγχείμενος ἀπὸ ἰ-
κανὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἄλλα πάμπαιλα με-
τακομίζοντα Ἀσιατικὰ στρατεύματα ἀπὸ 25
ἕως 30 χιλ. ἐμελετοῦσε νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς
τὴν Σάμον, τὴν ὁποῖαν κατὰ συνέχειαν μερικὰ
πλοῖα ἐσυροβολοῦσαν. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα
ἂν καὶ εἰσέτι ὀλίγα δὲν ἐδυνήθησαν με ἀδιαφο-
ρίαν νὰ βλέπωσιν τῆς Σάμου τὸν κίνδυνον ὡρμη-
σαν λοιπὸν με μέγαν ἐνθουσιασμόν καὶ ἀπόφασιν
καὶ ἐπιπεσόντα κατέστρεψαν Ἰεσσαράκινα πε-
ρίωα ἔχθρικά πλοῖα γμάτα στρατευμάτων ὃ

δὲ Πασῶς με κατασχόνῃν τε ἐτράπη εἰς φυγὴν,
τὸ μόνον τε καταφύγιον εἰς παρομοίας περιπτώ-
σεις.

Σήμερον ἔφθασαν ἀπὸ τὸν στόλον μας νίκαι
εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχαρωποίησαν ἔλον τὸ ἔ-
θνος. Ἀντίγραφα τούτων σᾶς ἀποστέλλονται,
ἐκ τῶν ὁποίων θέλετε πληροφορηθῆ λεπτομερῶς
τὰ διατρέξαντα. Εἶναι δίκαιον νὰ ἀποδώσωμεν
τοιαῦτα κατορθώματα εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ
Θεοῦ ὃ ὁποῖος φανερὰ φανερὰ βοηθεῖ τοὺς Ἑλ-
ληνικὸς βραχίονας ἄλλ' εἶναι ἀδικον καὶ νὰ
ἀσπυθῶμεν, ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες με θαυμα-
σμόν τῶν Ἐθνῶν καὶ με Ἑλληνικὴν ἀπόφασιν
ἐπερασπίζονται τὴν πολιτικὴν των ὑπαρξιν.
Τρία μεγάλα πολεμικὰ πλοῖα ἐκάησαν ὄντα εἰς
τὰ παντὰ ἡμέρα-μεσημέρι ἀπὸ πλοιάρια Ἑλ-
ληνικὰ ἐπιτιμωζόμενα ἀπὸ τῶσας καὶ τῶσας ἑλ-
λεῖφεις. Πολλάκις τῶ ὄντι οἱ Ἕλληνες ἔδει-
ξαν τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀδυναμίαν τοῦ ἔχθρου,
καὶ με λαμπρὰς νίκαις παρέστησαν δικαίαν τὴν
ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν αὐτῆ ὁμως ἡ
περίστασις θέλει κάμει ἐντύπωσιν καὶ εἰς τὰς
μεγαλητέρας ἔχθρους τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ
θέλει διακηρύξει ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ζητοῦσι
τὴν ἀνεξαρτησίαν των δωρεάν εἶναι μ' ὄλον
τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ὁ Μεχ-
μέτ-Ἀλῆς θέλει ἔλθει καὶ αὐτὸς νὰ δοκιμάσει
τὴν πρῶτην καὶ τελευταίαν φορὰν τὴν ἰσχύην τῆ
ἀγμάλῃ καὶ κατὰ τὰς ἐσχάτας πληροφορίας ὁ-
ποῦ περι τῶν δυναμῶν τε ἐλάβομεν, πιστο-
ποιεῖται ὅτι φέρει μόνον ὀκτὼ χιλ. Τακτικούς,
καὶ 1500 ἰπποεῖς ἄλλ' ἡμεῖς ὅπως καὶ ἂν
ἦναι πρέπει νὰ τὸν περιμένωμεν πάντοτε με με-

γαλλητέρας δυνάμεις διὰ τὰ ἡμέθεα καὶ ἀναλόγως προπαρασκευασμένοι. Ταῦτα ἐντοσοῦτω πρὸς ἰδέαν σας.

Τῆ 8 Αὐγούστῃ 1824. Ὁ Πρόεδρος
Ναύπλιον.
Γεώργιος Κενταριώτης.
Ἰωάννης Κολέττης.
(Τ. Σ.), Αναγνώστης Σαπηλιωτάκης.
Πανούτζος Νοταγᾶς.
Ὁ Πρωτ. Γεν. Γραμματεὺς Π. Γ. Ρόδιος.

Ἀναφορὰ τοῦ Ὑποναύαρχου Καπ. Γεωργίου Σαχτούρη πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς Ἰθάρας. Ἀυγ. 5. ὥρα 5. τῆς νυκτός. ἀπὸ τὸν Ἐλ Στόλον μετὰξὺ Σάμου καὶ μικρᾶς Ἀσίας.

Εὐγενέστατοι Κύριοι .

Συγχαίρητε ἡμῖν, φιλογενέστατοι Πατριῶται, ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἐστάθη ἡμέρα δόξης καὶ χαρᾶς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικόν. Σᾶς εὐαγγελίζομεν, ὅτι ὕστερον ἀπὸ ἓνα σημαντικὸν πόλεμον, ὅπου ἐκάμαμεν χθὲς με κατασχύνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ὠφέλειαν ἐδικὴν μας, σήμερον ἐκαύσαμεν με τὰ πυρπολικά πλοῖά μας μίαν φρεγάταν τῆς πρώτης τάξεως ἐχθρικὴν τοῦ Σουλτᾶν, μίαν κορβέταν τῆς πρώτης τάξεως, καὶ αὐτὴν τριπολίτην, ἢ φεργαδόνι, καὶ ἓνα μπρίκι τενεζίνικον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πελάγους, ἐμπροσθεν, ἢ μετὰξὺ τῶν ἀκρωτηρίων ἀγία Μαρίνα, καὶ Κολώνας, ὁμοῦ καὶ διάφορα καΐκια, ὅπου εἶχεν ἔτοιμα ὁ ἐχθρὸς διὰ στρατευμάτων μετακόμισιν· ἠκολούθησε δὲ οὕτως.

Ὑστερον ἀπὸ τὰς πρώτας δύο πλησιάσεις τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τὰς ὁποίας τὸν ἐδιώξαμεν με ἄκραν τὴν κατασχύνην, καὶ περὶ τῶν ὁποίων σᾶς ἐδόσαμεν πληροφορίας με τὴν ὑστερινήμας ἄ. τρέχοντος, ἐπλησίασε καὶ τρίτην φοράν χθὲς με ὅλα τὰ πολεμικὰ πλοῖα εἰκοσι δύο τὸν ἀριθμὸν. Ὁ πυρβολισμὸς ἄρχισεν ἀπὸ τῆς τέσσαρας ἡμισυ ὥρας τῆς ἡμέρας, μᾶς ἐπλησίασαν πρῶτον ὅλα τὰ μεγάλα, φεργαδες, φεργαδόνια, καὶ κορβέταις, μετέπειτα ὅλα τὰ μικρὰ μπρίκια, γολέταις, καὶ γαλιῶταις· ἡμεῖς με τὸ να μὴν ἦτον ἔτοιμα τὰ πυρπολικά

μας, ἐβγάλαμεν εἰς τὰ παντὰ 16 μόνον πλοῖα Ἰθραίικα, καὶ Σπερτζιώτικα, τὰ ὅποια εἶχαν φθάσει με ἓνα πυρπολικὸν, ὁμοῦ με ἕτερον πυρπολικὸν Ψαρραῖον τοῦ Καπετᾶν Καναρίας, ὅστις εἶχε φθάσει μόνος κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν. Ὁ πυρβολισμὸς ἦτον ζωνρότατος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἢ δὲ ἀντιπαράταξις τῶν ἐδικῶν μας Ἰθραίων, καὶ Σπερτζιωτῶν τατικωτάτη, εἰς ὅτε συνοδευμένα τὰ πυρπολικά ἀπὸ τὰ πλοῖα μας, ὤρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸν ἐτρεψεν εἰς φυγὴν, ξεμακρύνοντάς τον πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο προλαβοῦσας ἡμέρας με ἄκραν τὴν κατασχύνην. Βάλετε κατὰ νοῦν πύσση ἐμφύχουσι ἔδωσε τοῦτο εἰς τοὺς ἐδικούς μας, καὶ πύσση νέκρωσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ στρατεύματά τε, τὰ ὅποια κατακαλύπτοντα ὕλης τοὺς ἀντικρου λόφους τῆς Ἀσίας, ἐβλεπων τὴν φυγὴν τοῦ στόλου των· ἀλλ' ἄλλος μεγαλήτερος θριαμβὸς ἐπερίμενε τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν.

Σήμερον τὸ πρῶτ' εἶδομεν αὐθις τὸν ἐχθρὸν ἐπιστρέφοντα εἰς ἡμᾶς, ἔχοντα μάλιστα τὸν ἀνεμον ενεργητικόν, διότι εἶχε φυσήσει ἀπὸ τὰ ἔξω· ἐδιωρίσαμεν ὅλα μας τὰ πυρπολικά, καὶ ἐβγήκαν εἰς τὰ παντὰ ὁμοῦ με διάφορα πολεμικά, Ἰθραιοσπερτζιώτικα, καὶ περὶ τὰς 4 ὥρ. τῆς ἡμέρας ἐπλησίασε τὸ πυρπολικὸν μας πλοῖον τοῦ Καπετᾶν Δημήτρη Τζέσπη εἰς μίαν φεργάταν τῆς πρώτης τάξεως 16 κανονίων εἰς τὴν πλευρὰν, κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἀγίας Μαρίνας, καὶ τὸ ἐκόλλησεν εἰς αὐτὴν· ὁ ἀνεμος ἦτον ἀπὸ ἔξω λεπτότατος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον βοηθημένη ἢ φεργάτα, καὶ μάλιστα ἀπὸ ταῖς διάφοραις βάρκαις ὅπου τὴν ἐτραβοῦσαν, ἀπέφυγε πρὸς ὥραν τὸν κίνδυνον, καὶ οὕτως ἀπέτυχε τὸ πυρπολικὸν μας, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκάη, ἔδοσεν ὁμως καιρὸν τοῦ Γενναίης, καὶ ἐπιτηδεῖν Καπετᾶν Καναρίας, εἰς τὸ να ὑπάγη κατ' αὐτῆς με τὸ ἐδικόν τε πυρπολικόν, καὶ ὁρμήσας ὑπέγηγε, καὶ τῆς τὸ ἐκόλλησεν εἰς τὸ μέσον, εἰς τὰς πέντε ὥρ. τῆς ἡμ., καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐσπῆρε φωτῖαν τὸ πυριτοφυλάκιον, ὥστε με τὴν φλόγη, καὶ με τὰ διάφορα σίδηρα, καὶ ξύλα, ὁμοῦ ἀπετάξαν εἰς τὸν ἀέρα, ἐθανάτωσεν ὅχι

μόνον τούς ἔσω εὐρισκομένους ναύτας, καὶ στρατιώτας ὑπὲρ τούς 600, ἀλλ' ἀκόμη πλῆθος ἐξ ἐκείνων, ὅπου εὐρίσκοντο εἰς τὰ πλησίον παράλια, καὶ λόφους, καὶ ἐτι 15 ἢ 20 καΐκια, ὅπου εὐρέθησαν πλησίον, καὶ ἐκάησαν, τὰ ὅποια εἶχεν ἐκεῖ κοντὰ διὰ μετακόμισιν στρατευμάτων εἰς τὴν Σάμον.

Περὶ δὲ τῆς 9 ἡ ὥρα ὁ Καπετὰν Γεώργης Βατικινιώτης ὤρμησεν ἐναντίον ἐνὸς μωρικίης Τηρεξίνης, καὶ τοῦ ἐκόλλησε καὶ αὐτὸς τὸ πυρπολικὸν τῆς πλοίου, καὶ οὕτως ἐκάη καὶ αὐτὸ ἐντὸς ὀλίγου. Περὶ δὲ τῆς 11 ὥρας ὁ Καπετὰν Δημήτρης Ραφαλιᾶ ὤρμησε μὲ τὸ πυρπολικὸν τῆς ἐναντίον μιᾶς μεγάλης κορβέτας ἢ φρεγαδούκι Τριπολίτικον, καὶ τὸ ἐκόλλησεν εἰς αὐτὴν· συγχρόνως ἔκαμε τὸ ἴδιον καὶ ἕνα ἄλλο πυρπολικὸν Σπερζιώτικον, καὶ μετ' ὀλίγον φλόγα μεγάλη συνδεδυμένη μὲ κρότον ἀναψῆ τὸ φρεγαδούκι, καὶ ἐκάη ὀλότελα. Ὁ δὲ Καπετὰν Ρομπόζης ὀρμήσας ἐναντίον ἄλλης φρεγαδας μετ' ὀλίγον, τῆς ἐκόλλησε καὶ αὐτὸς τὸ πυρπολικὸν πλοίου, ἀλλ' ὁ ἄνεμος, καὶ αἱ πολλαὶ βάρκαι τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου τὴν ἐτρασοῦσαν, ἔκαμαν νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον· ὅθεν καὶ ἐκάη μόνον τὸ πυρπολικόν. Οὗτος ἂν δὲν ἐζητοῦσε τὴν φρεγάδαν, ἔβηλε βέβαια καύσει ἕνα ἄλλο μωρικί ὅπου ἦτον πλησιέστερον, καὶ εὐκολώτερον, ἀλλὰ προθυμοποιηθεὶς νὰ καύσῃ μᾶλλον τὴν φρεγάδαν ἀπέτυχε, μ' ὅλον τοῦτο ἡ γενναϊότης τῆς ἐστάθη μεγάλη.

Κρίνω χρέος μὲ νὰ συστήσω εἰς τὴν εὐγενέαν σας ὅλης τῆς Καπετάνης καὶ ναύτας τῶν πυρπολικῶν μας πλοίων, ὅχι μόνον τῶν πρώτων, ἀλλὰ καὶ τῶν δευτέρων, ὡσαν ὅπου ὅλοι, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἔδειξαν ἄκραν γενναϊότητα, ἐκθεύτες ἑαυτοὺς ἐναντίον τοῦ ἀκαταπαύστου πυροβολισμοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου ἀπὸ τὰ καυθέντα ἐχθρικά πλοία· ἔδειξαν δὲ τοσαύτην γενναϊότητα, καὶ ἐπιδειξιότητα, ὅτι λογῆς φαίνεται σχεδὸν ἀπίθανον, τὸ νὰ καύσῃ δηλαδὴ τοιαῦτα πλοία ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ καθ' ἡμέραν.

Βλέπετε κατὰ νοῦν ὅτι ἐν φόβον ἔλαβον οἱ ἐχθροὶ, καὶ ὁ ἴδιος Γωσαλ-πασῆς, εἰς τοῦ ὁ-

ποίῃ τὴν ὄρασιν δὲν πρέπει νὰ ἀντανανκλούσῃ βέβαια καλῶς ἢ φλόγα, καὶ πυρκαϊὰ τῶν πλοίων τῆς, καιομένων ἐμπροσθέν τῆς, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἰδέξῃ εἰς βοήθειάν των. Τοιοῦτης λογῆς ἐλπίζομεν, ὅτι ἀνεπείσθησαν ἤδη τὰ σχέδιά τῆς κατὰ τὴν Σάμον, διότι κοντὰ ὅπου ἔχασε δύο χιλ. εἰς τὰ ἰετὰ πλοία καὶ καΐκια, εἶδομεν καὶ τὰ ἐπίλοιπα στρατεύματα ἐπιστρέφοντα εἰς τὰ ὅπισθεν, καὶ κα' νέντας ἀπὸ ἐκείνης ὅπου ἐστάθη παρὼν εἰς τοῦτο τὸ θέατρον, μᾶς φαίνεται, ὅτι δὲν θέλει τολμήσει πλέον νὰ ἐμβαρκαρισθῇ. Καθ' ὅλας ταύτας τῆς δύο ἐπισημοτάτας ἡμέρας, αἵτινες κάμνησιν ἐποχὴν εἰς τὰ χροινικά τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, εὐρέθη παροῦσα καὶ μία γολλέτα Γαλλικὴ, ἣτις καὶ θέλει διακηρύξῃ τὰ πάντα· εἶθε νὰ παρενρίσκοντο καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, ὅχι ὅμως μέσα εἰς τὰ Τούρκικα πλοία, ὡς εἶδομεν ἰκανοὺς, ὅπου ἐκάησαν καὶ ἐπνίγησαν· ἀνταμοιβὴ ἄξια τῆς ἐλευθεροφροσύνης, καὶ χριστιανισμοῦ των! εἶθε τοῖσ' τον θέλος νὰ λαμβάνων, ὅσοι ἐξ ἐκείνων ζητοῦν νὰ κατατρέχων τὸ λαλαίψωρον ἔθνος μας! Μὲ τὸ νὰ ἐκάησαν δὲ ὅλα μας τὰ πυρποπολικὰ πλοία, ἀνάγκη νὰ μᾶς προφθίσεται ἄλλα τὸ ὀηληγωρότερον, διότι ἂν εἴχαμεν ἀκόμη ἕνα ἢ δύο, ἠθέλαμεν βλάψῃ ἀκόμη περισσότερον τὸν ἐχθρὸν.

Ὁ χαμός μας ἐστάθη μόνον εἰς δύο ἀνθρώπων, ὅπου ἐσκοτώθησαν εἰς τὸ Ψαρρῖανόν πυρπολικὸν τοῦ Καναρίη, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἔμειναν ἀβλαβεῖς, πλην ἐνὸς ἀπὸ τοῦ Ῥομπόζη, ὅστις ἐσκοτώθη, καὶ τοῦ Καπετὰν Δημήτρη Τζέσπη, ὅστις ἐκάη εἰς τὸ πρόσωπον, πλην εὐκόλως ἰατρεύεται.

Ὁ λοιπὸς στόλος τοῦ ἐχθροῦ περιέσχεται ἔξω ἀκόμη· ἀγνοοῦμεν ἂν ἀπόψε ἀποφασίσῃ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ σχέδιόν τῆς κατὰ τῆς Σάμου, καὶ ἀναχωρήσῃ.

Προχθὲς ἔφθασαν 9 Σπερζιώτικα, καὶ ἕνα Ψαρρῖανόν· αὐτὴς κατὰ ταύτην τὴν ὥραν, ὅπου εἶναι ἰεσσαρές καὶ ἰετὰ ἰεταρτα τῆς νυκτὸς ἔφθασαν ἄλλα δύο ἰετὰ, μὲ ἰετὰ ἢ ἰεσσαρα Ψαρρῖανὰ. Μένω μὲ τὸ προσῆκον Σέβας.

Ἡ Γαλλικὴ ἡμερὶς τοῦ Δεβᾶ εἶπεν εἰς ἕνα τῆς ἄρθρον „ ἡ Ἑλλὰς ἔχει χρεῖαν νέων θριάμβων “ Ἴδιὸν καὶ νεώτερον θρίαμβοι ! ἡ μὴπως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λογισθῆ τοιοῦτος ἡ νέα αὐτῆ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν Σάμον νίκη ; εἶναι ἀληθές ὅτι ἄνθρωποι ὡς οἱ Δουδὰν δὲν τὴν θεωροῦν ὡς κατόρθωμα ἑνδοξον, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, ἣτις ἔδειξε πάντοτε χαρακτῆρα καὶ σταθερότητα ὄχι κοινὴν, δὲν δύναται νὰ μὴν ἀποδεχθῆ εἰς τὴν συνείδησίν της τὸ πρόσωπον τῆς Σάμου, ὡς νέον θεμέλιον διὰ τὴν αἰκοδομὴν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ τοῦ πολιτικοῦ της συντάγματος.

Ἀσπείρα ἐθυσίασεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰ μέγιστα ταῦτα καλὰ, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν θρησκείαν ἠγωνίσθη ὑπὲρ τούτων καὶ θέλει ἀγωνισθῆ μὴ φειδομένη τῶν ἐκων τῆς τοῦ αἵμα, ὅταν ἡ ἀνάγκη τούτου ἦναι τῶν αἰφικτος καὶ τίς λοιπὸν νὰ μὴ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀναφανόμενον τούτον λαὸν τὴν χρεωσταμένην εἰς τοὺς ἀνεξιστάθουνας τιμῆς ; ἡμεῖς τοὐλάχιστον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅσοι κοήμονες καὶ ἀληθῶς θρηστικοὶ βλέπωσιν ἕνα μικρὸν λαὸν ὁμονοασμένον νὰ καταπαλαίη Γενναίως ἕνα ἄγριον τύραννον, οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἐξάπαντος τὸν τιμήσει κατὰ τὸ πρῶτον μὲ τῆς δόξης τὸν ἀμάραντον στέφανον.

Ποῖαν δὲ κρίσιν ἔχουν νὰ ἐπιφέρουν καὶ τώρα οἱ ἐναντίοι μας, ὀλίγον πρέπει τῇ ἀληθείᾳ νὰ φροντισθῆ καὶ εἰς τὸ ἔξῃς, διότι τῶν τριούτων οἱ λόγοι ὡς ὑπόκοφοι καὶ ἀσπῆρτικοὶ εἰς ἀλήθειαν εἶναι ἐξίτηλοι καὶ ἀσύνακτοι ὡς πρὸς ὅτι ἤξεύρουσιν νὰ κινῶμεν οἱ Ἕλληνας.

Γενικὸν Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας εἰς Λιγοβίτζι 16 Ἀυγούστου.

Ὁ Στρατηγὸς Ράγκος ἔβαλεν ἔντελῶς εἰς πρᾶξιν τὰς διαταγὰς ὅπου εἶχε λάθει ἔσῃκωσεν ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ Ραδοβίτζι, καὶ ἐρήμωσε τὸν Ἰόππον. Ὁ ἐχθρὸς εἶχεν εἰς αὐτὸ τὸ Ἰμῆμα, οὕτως εἶπεῖν, τὴν ἀποθήκην τῆς ἐπειδὴ εὐφρόνησαν πλῆθος γε ἡμέματα, καὶ ἄλλαι ζωοτροφίαι, φυλαγμένα εἰς διάφορα μέρη ἔξ αὐτῶν, ὅσα ἡμῶς ἔφεραν, μετέφεραν εἰς τὰ ἐλεύθερα μέρη, τὰ δὲ λοιπὰ, καὶ τὰ περισσότερα ἔπαισαν. Εἰς μίαν μάχην τὴν ὁποίαν ἔπαιμεν ὁ Στρε. Ράγκος μὲ τοὺς Ἰερκολάτρας ἔχασεν ἕνα ἀνεψιὸν, καὶ ἀξιοματικὸν τῆς τῶν ἀνδρείοτερον, καὶ πολεμικότερον μεταξὺ τῶν λοιπῶν, ὀνομαζόμενον Γῶγον ἄυτὸς ὁ θάνατος, ὅσον ἑνδοξος καὶ ἂν ἦναι, κατελύπησε τὸν Στρατηγὸν Ράγκον, διότι ἔχασε πολὺν, στερηθεὶς τὸν πιστότερον φίλον καὶ συγγενῆ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος ὑπερβαίνει τοὺς 800 ἑκλεκτοὺς, ἐπειδὴ εἶναι ἐνωμένοι μετ' αὐτοῦ οἱ Χιλιάρχοι Σωτήρης Γκοτζαμάνης, Γιάν-

νης Ἀρασιγιάννης, καὶ οἱ Κατω. Κώστας Σαδῆμας, καὶ Κώστας Οἰκονόμου. Ὁ σκοπὸς τῶν εἶναι νὰ πληροφρηθοῦν πρῶτον, ἂν δὲν εἶναι θανατικὸν εἰς τὴν Ἄστταν, νὰ ἐπιπέσῃ εἰς αὐτὴν, εἰδὲ μὴ, νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἄλλα πλησίον Ἰμῆματα.

Χθὲς ἔφθασεν ἐδῶ ὁ Κατω. Γιάννης Σούκας μὲ ἑκατὸν περίπου στρατιώτας, καὶ ἠνώθη μὲ ἡμᾶς ἄυτὸς γνωρίζων καλῶς τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ μᾶς ἐκρησίμευσε, καὶ θέλει μᾶς χρησιμεύσει μέγਾਲως ἂν καὶ ἐξ ἀνάγκης εὐρίσκετο ἔως ἴσως μὲ τοὺς ἐχθροὺς, δὲν ἔπαυσε ἔμως ποτὲ νὰ ἦναι χριστιανὸς κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ νὰ ἐπιθυμῆ, καὶ νὰ συντρέχῃ τὴν πρόβδον τοῦ ἐπιχειρήματός μας.

Σήμερον συνεκροτήθη ἐδῶ πολεμικὸν συμβούλιον παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ τῶν Στρατηγῶν Τζόγκα, Ἀλεξάνη, Δ. Μακρῆ, Γ. Πεσλῆ, καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πρόκειται λόγος νὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Καρβανσαρᾶ.

Ὁ Κατω. Γιάννης Σούκας, πληροφροῦμεθα, ὅτι ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς, ὅσοι ἠνδραγάθησαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῷ 1822 εἰς τὰς διαφόρους μάχας τῆς Σπυλάντζας, καὶ μάλιστα εἰς τὴν τελευταίαν, ὅτε ἐφρονεῖτο ὁ αἰεμόνητος Κυριακούλης. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι, ἂν ἐκ τῶν περιστάσεων ἠναγκάσθη νὰ μένῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς ἡ ψυχῆ τῆς ὅμως ἦτον πάντοτε μὲ ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ ἔξῃς θέλομεν ἔχει ἕνα τῶν θερμότερων ὑπερασπιστῶν τῆς Πατρίδος, καὶ τῆς ἐλευθερίας, νὰ συνεργῆ εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀγῶνός μας, καὶ ἡ Διοίκησις βέβαια θέλει τὸν ἀνταμείψει, συγκατατάττωσα αὐτὸν μὲ τὰ πλεόν ἀγαπητὰ τῆς Γέφυρα.

Μεσολ. 19 Αὐγ.) Ὁ Κύριος Γιαννάκης Μοναστηριῶ τῆς φθάσας ἐνταῦθα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἀφ' ὅπου λείπει 25 ἡμέρας μᾶς διηγεῖται τὰ ἀκόλουθα, καὶ ἂ πρὸς τοῖς ἄλλοις βεβαίωται ἡ περὶ τῆς ἐκεῖ συμβάσεως κατὰ τὸ Σουλτάνου παραχρῆς εἰδήσις ὡς εἰς τὴν προηγ. ἀρ. εἴπωμεν. „ Ὅτι εἶδε μίαν ἡμέραν πλῆθος Συναϊκῶν αἱ ὁποῖαι μ' ἀγανάκτησιν ἔτρεχον εἰς τὸ Παλάτι τοῦ Σουλτάνου νὰ ζητήσωσιν ἐλεημοσύνην, διότι οἱ ἀνδρείων ἐφρονεῖσθαι εἰς Φαρᾶ καὶ ὅτι ἄλλαξαν τὸν Πατριάρχην.

„ Ὅτι λόγοι ἄδοτο περὶ σκοποῦ νὰ φρονεῖσθαι ὅλους τοὺς Χριστιανούς μετὰ τὸ Μωσαϊράμη. „ Ὅτι μετὰ 40 αἰχμαλώτων ὅπου εἶχον φέρει ἀπὸ Φαρᾶ, ἦσαν καὶ τινες συγγενεῖς τοῦ Βαρθάκη ὅτινες ἠγοράσθησαν διὰ 25 χιλ. Γρίσ καὶ ἐφρονεῖσθαι τὸ Πατριάρχην. „ Ὅτι κατ' ἡμέραν ἀκούουσι φῆνοι χριστιανῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 69

Ἐπιμὴ ἑτησία ταλ. Ἰσπανικά ἐξ, προκληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκβίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖστα ὄραμα, τοῖς πλείστοι.

Φραγαλίνας.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 23 Αὐγούστῃ 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσελύγιον

Ἀπὸ εἰδήσεις ἐπισημοτάτας μανθάνομεν, ὅτι ὁ ἐν Ῥόδῳ ἔλθων τοῦ Μεχμέλ — Ἀλλῆ στόλος πάσχει δεινότητα ἀπὸ ἐπιδημικῆν ἀσθένειαν Ἰύβη· ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἰμπραϊμ — πασσᾶς ἠναγκάσθη νὰ ἀποσιβιάσῃ εἰς τὴν ἀντικρῦ τῆς Ἀσίας ξηρὰν, Ἰεσσαράκοντα περίωρη μίλλια μακρὰν τῆς Ῥόδου, ὅλον τὸν στρατὸν τε διὰ νὰ καταρευθῆ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς καταστάσιν νὰ ἐξαπολήθῃ τὸ Ἰαξείδι τε. Ἐχάθησαν μέχρι τῆς σήμερον ὑπὲρ τὰ ἑξακίσσια ἀλογα — ἐξ ὧν πᾶς τις δύναται νὰ κρίνῃ κατ' ἀναλογίαν, πόσοι διαφόρων Ἰαξέων καὶ πάσης κατα μέρος ὑπερησσίας ἀνθρώποι στερηθὸν εἰς τὴν καταχθόνιον καθέδραν τοῦ Πλούτουος κατήλθον.

Ἀπὸ τὰς αὐτάς εἰδήσεις πληροφοροῦμεθα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι πάμπολλοι τῆς Νεαπόλεως καὶ Πιεμόντε ἐκ τῆς αἰρέσεως τῶν Καρβονάρων ἀξίωματικοὶ ὀδηγοῦσι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Σατραπῆος τὰ στρατεύματα. Ὅσοια λοιπὸν προφανεστέρα ταύτης ἀπέδειξίς χρειάζεται, ὅτι πῶποτε δὲν ἔλαβον τὴν παραμικρὰν οἱ Ἕλληες κρυφίαν μετὰ τῶν Καρβονάρων σχέσιν :

Πολλοὶ τῶν διπλωματικῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνδόξου καὶ δικαίας ἡμῶν ἐπαναστάσεως εἶπον καὶ ἐκήρυξαν, ὅτι ἡ ἱερά μας ὑπόθεσις ἐνέχεται μὲ τὴν τῶν Καρβονάρων, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν παραμικρὰν αἰτίαν καὶ νὰ φαντασθῶσιν ὅτι οἱ Ἕλληες ἐφευτελίσθησαν Ἰσοῦτον, ὥστε νὰ συνδεθῶσι καὶ ὁμοφρόνως νὰ συνενεργῶσι μὲ μίαν αἴρεσιν, τῆς ὁποίας ὁ μόνος σκοπὸς εἶναι, καθὼς πάντες κίλλιστα γνωρίζομε, νὰ ἐνατρέ-

ψοσι τοὺς θεόνους τῶν νομίμων ἡγεμόνων. Ἦς-σοῦτον ὁμῶς διαφέρει τῶν Καρβοναρικῶν σκοπῶν καὶ φρονημάτων ἡ ἡμετέρα ἐπαναστάσις, ὅσον καὶ τὸ λευκὸν τοῦ μέλαιος. Δὲν ἔλαβεν ἡ Ἑλλὰς τὰ ὄπλα ἐναντίον νομίμου ἡγεμόνος, καθότι οὐδεμία ὑπῆρχε μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Πέρτας συνθήκη· οἱ Μισοαλμάνοι ἤρπασαν τὴν ἰεράν μας γῆν μὲ τοῦ ἰσχυροτέρου τὸ δικαίωμα, μόνον καὶ μόνον στρατοπεδεύοντες εἰς τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη μας — ἡ Ἑλλὰς περιπλέον δὲν ἀνεγνώρισε ποτὲ τὸν Σηλλᾶνον ὡς νόμιμον Βασιλέα τῆς, πάντοτε ἦλον εἰς καταστάσιν πολέμου μὲ τὸν Ἰβρανόλην. Ὅλη ἡ Ἰφύλλιος γνωρίζει ὅτι ποτὲ Σκεντέρ-μπεῖς, οἱ Μαυροβανίτ, Σαλιῶται, Μαιῖται, Παργινῶι, Σφρακῶται καὶ Ἰσοῦτοι ἄλλοι δὲν ἐκλίναν τὸν εὐγενῆ ἀνχένα των εἰς τὴν αἱμοσταγῆ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ ζυγῶν· καθὼς δὲν εἶναι δίκαιον προσέτι νὰ ἀληθμονηθῶσιν οἱ Ἀρματωλοὶ μὲ τὰς Ῥωμαλαῖαις τῶν Καπιτάνισσαις.

Γνωρισμένοι εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην οἱ Καρβονάροι ὡς μία δυστυχισμένη αἵρεσις, μεταχειριζομένη διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὄλα τὰ μάλλον ἡ ἡττον ἀλέθρια μέσα, δὲν ἔσχευε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς πολιτικῆς τινος σταυροφόρος ; ἡμῶσιν λοιπὸν νὰ λείψωσι τοιοῦτοι σταυροφόροι, εἰάν ἤθελεν εἶσθαι βέβαιον ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχον οἱ Βενδιται, ἡ ὅπως ὀνομάζον τοὺς Ἰώπης τῆς Συνελευσεῶς των ; Δὲν ἔλαβεν ἡ Διοίκησις μας ὄλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τοῦ νὰ ἐμποδίσῃ νὰ φυτευθῆ ἐνταῦθα τὸ ἐξοστρακισθὲν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ταύτης τῆς αἰρέσεως δένδρον ; Τί μᾶς ἀποκοινοῦνται εἰς ὄλα ταῦτα Δὲν ἔλαβε χρειὰν ποτὲ ἡ Ἑλλὰς νὰ κάμῃ με

στικά θεσπίσματα· ἡ ὑπόθεσις τῆς εἶναι καθαρὰ, ὡς προσηχόμενῃ ἀπὸ μόνον ζῆλον τοῦ νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ ζυγὸν ὅστις εἶχε καταστήσει ἀνυπόφορος, ἀπὸ ζυγὸν ὅστις εἶχε ἀφαιρέσει ὅλα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν λαῶν τὰ δικαιώματα, ὅστις ἤρπαζε τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὸν σύζυγόν τῆς, τὸν υἱὸν ἀπὸ τῶν πατέρα τῆ, τὴν θυγατέρα ἀπὸ τῆς ἀγκάλας τῆς μητρός τῆς, καὶ ὅστις ἔφερεν εἰς τὴν πλέον ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν ἐκείνον, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς ἰδρώτας καὶ μόχθους τε ἀποκοιῶσε μίαν μικρὰν κατάστασιν διὰ τὸν φρεσὶν τὴν οἰκογενεῖάν τε. Ποῖος λοιπὸν μισόκαλος δύναται νὰ ὀνομάζῃ Καρθουαρισμὸν τὴν γενναίαν ταύτην τῶν Ἑλλήνων ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ τόσα μεγάλα δεινὰ; Ἡ Ἑλλὰς πολεμεῖ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, διὰ τὴν προσωπικὴν τῆς ἐλευθερίαν καὶ διὰ τὴν ἀμώμητον αὐτῆς φρεσικεῖαν. Ἄν (ἅς τὸ ἐνθυμηθῶμεν μίαν φορὰν ἀκόμη) ἦναι δυνατόν νὰ ὀνομασθῆ τὸ εὐγενὲς τοῦτο κίνημα. Καρθουαρισμὸς, ἤθελεν εἶσθαι τότε τὸ αὐτὸ, ὡς νὰ ἤθελέ τις νὰ φρονῆ, ὅτι οἱ Ὀστυντοὶ γνωρίζουσι τοὺς κύκλους τοῦ Κρόνου, τὰ Ἡφαίστια, καὶ τοὺς ἐν Σελήνῃ περιηδικούς ἀνέμους (vents passats).

Γενικὸν Στρατόπεδον Ἀναρναίας εἰς Λιγοβίτζι
τῆ 21 Αὐγούστου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς εὐγάζει ἀπόψε τὸν Καπετὰν Γ. Σούκαν μὲ τὸν Δημήτρη Γ. Γεροθανάση ἔχοντας περίπου 150 στρατιώτας, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὰ χωρία Στάνη, καὶ Ἀμβρακίας καὶ νὰ κτυπήσων τοὺς Τούρκους ὅπου ξεκόπτουν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον καὶ ὑπάγουν ἐκεῖ νὰ Συκολογοῦν.

Οἱ ἔχθηοι εὐρίσκονται στρατοπεδευμένοι ὀλονένα εἰς Καρθουασαῶν κάτω εἰς τὸ περιγιάλι διαυθεντεύομενοι ἀπὸ μίαν Σαλοῦσαν ἑνοπλίον καὶ ἄνωθεν ἀπὸ τῆς Δέσις τοῦ Καρθουασαῶν, τὴν ὁποῖαν βαστᾷ Ἄχμεδ-πασᾶς.

Ἐπειδὴ τὸ πλεονὸν τοῦ καιροῦ δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ καταχωρήσωμεν τὰς εἰδήσεις ὅπου ἔφερον εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον ἕνας χριστιανὸς ἀντόμος αἰ ὁποῖαι εἶναι ἀξίαι περιεργείας, τὰς

ἀναβάλλομεν διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον. Κατὰ τὸ παρὸν δημοσιεύομεν ἐν γραμμῇ τοῦ Στρατηγῶν Ράγκου, τὸ ὁποῖον ἔγραψε πρὸς τοὺς ἐν Ἄρτρ Τούρκους καὶ ὀσαδοὺς αὐτῶν.

Ὁ Στρατηγὸς Γιαννάκης Ράγκος.

Εἰδήσεις καὶ χαιρετισμὸς πρὸς ἐσᾶς Μπέιδες ἀγάδες, καὶ πρὸς τοὺς ὀσαδοὺς σας προσετούς καὶ ἐπιλοίπους τοὺς ἐν Ἄρτρ κατοίκους· ὅτι τὸν ἐδῶ ἐρχομὸν μὴ στοχαζομαι νὰ τὸν ἐμάθετε, ἐν ταυτῷ εἶμαι πληροφορημένος ὅτι εἶδατε καὶ ὀφθαλμοφανῶς τὴν καταστροφὴν τῆς ἐπασχίας σας ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ στρατεύματα τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἐγὼ εἶμαι διωρισμένος ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησίν μου, ὅπου ὄθεν ἤθελα φθάσει καὶ μὲ δεχθῶν, προσκυνήσων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὀπλα καὶ φανοῦν εὐπειθεῖς, νὰ τοὺς δεχθῶ, καὶ νὰ τοὺς φυλάξω νὰ μὴν ὑποφέρωσι κάμμίαν. Ἐλάσθων ὅσοι δὲ φερβῶν διαφορετικὰ νὰ τοὺς ἀφήσω εἰς τὴν τύχην των νὰ δοκιμάσωσι τὴν ὀργὴν τῶν γενναίων Ἑλλήνων· οἱ τοιοῦτοι ἅς ὀφονται! σεῖς δὲ λαμβάνοντες τὴν παρῶσων μὴ νὰ μοῦ στείλετε ζωλοσοφίας χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν, καὶ νὰ ἔλθετε νὰ προσκυνήσετε εἰς τὰ νικηφόρα ὀπλα τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ φυλαχθῆτε, ὅτι τὰ στρατεύματα ἔχων μεγάλην ὀρμὴν κατεπάνω σας, καὶ ὅταν κινήθων δὲν δύναμαι πλέον νὰ τὰ ἐμποδίσω καὶ τὰ χαλασθῆτε καὶ σεῖς καὶ ὁ τόπος αὐτὸς τὰ γένη γῆς Μαδιὰμ, καθὼς ἔγινε καὶ ἡ ἐπαρχία σας· μὴν στοχασθῆτε ὅτι ἔχετε ἐλωτὰ σωτηρίας ἀπὸ τὸν Ὀμὲρ Βριώνην διότι αὐτὸν τὸν ἔκλεισεν ὁ Ἐκλαμπρ. Π Μαυγοκορδάτος εἰς τὸν Καρθουασαῶν, καὶ εἰδοποίησε τὸ στρατεύμα τῆ διὰ νὰ τὸν παραδώσων εἰς χεῖρας τῆ, καὶ τότε νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ διαβῶν εἰς τὰ ἴδια, εἶδε μὴ τὰ μείνων ἀποκλεισμένοι ὄλοι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἅς λάθων μέτρα· ὁ Σουλτάνος, ἔστειλε καπιτῆδες νὰ τὸν ἀποκεφαλίσων, καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς δὲν ἤξέυρει πῶς νὰ φερθῆ· ὁ Ρούμελη-βαλεσῆς ἐμάθετε τὸ ἐδοκίμασεν ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, ὅπου οἱ σωροὶ τῶν κοινάλων τοῦ στρατεύματός τῆ εἰς Ἀμπλανη καὶ Ἀγῶνι, καὶ τὰ

σφύζονται εἰς αἰῶνας, τὸ δὲ σῶμά τε ἀπὸ τῆς 15 ἢ 16 χιλ. διελύθη καὶ μὲ ὀλίγης ὁποῦ ἐλα-
γμισεν ἀναχωρεῖ διὰ Λάρισσαν. Ὁ στόλος τοῦ
Σουλτάνου καλεστράφη εἰς τὰ Ψάρρα καὶ εἰς τὴν
Σάμον ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ ὅσα κα-
ραβία ἐμπύρεσαν νὰ ἀποφύγῃ τὴν πυρκαϊάν,
τὸ βύθισμα ἢ τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν διεσκορ-
πίσθησαν ἔνθεν κάκειθεν. Ὁ στόλος τοῦ Μεχ-
μέτ-Ἀλή δὲν Ἰολμᾶ νὰ εὐγγί εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καταθλίβεται ἀπὸ τὴν πικρῶλην, καὶ δὲν
εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀντιπαραταχθῇ· διὰ
τοῦτο σᾶς λέγω αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία ὥρα
νὰ προστρέξετε εἰς τὸ ἔλεος τῆς Ἑλληνικῆς Δι-
οικήσεως ἣτις θέλει σᾶς εὐσπλαγχνισθῆ καθὼς
ἐκήρυξεν ἀμνηστίαν τῶν παρελθόντων πραγμάτων·
δι' ὅσα ὁμοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς
πράξετε, εἰσθε ἔνοχοι καὶ ὑπεύθυνοι νὰ ἀπολο-
γηθῆτε· καὶ νὰ ἔχω τὴν ἀπόκρισίν σας.

Τὴν 18 Αὐγούστου 1824 Κομωῶτι.

Ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν πρὸς
τοὺς Ἀναγνώστας αὐτῶν καὶ πρὸς τὸ
Πανελλήνιον.

Ἐκπεπληγμένοι ἀπὸ ἐπιστολὰς ὅχι ὀλίγαις,
αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ διάστημα τῶν δέκα τελευταίων
ἡμερῶν μᾶς λιθοβολοῦσι, λέγεται, ὅτι μετε-
βάλλομεν σύστημα καὶ χαρακτῆρα, ἀναγκαῖον
ἐκρίναμεν νὰ ἀπολογηθῶμεν ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Γενικὸς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Διευθυ-
τῆς Κύριος Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος μᾶς ἐ-
τίμησεν ἐν τῇ ἀπισσίᾳ τε νὰ ἐπέχωμεν μετὰ
τὸν θάνατον τοῦ ἐντίμου Κυρίου Ἰωάννου Τρικούπη
τὸν ἴσπον τοῦ Ἰρίτου μέλους τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκλεχ-
θείσης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν Ὄργανικὸν Νόμον,
τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελῇ.

— Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ τιμῶνται καὶ ὑπολή-
πτονται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐφημε-
ρίς, ἣτις ἐγκωμιάζει τὰ καλὰ καὶ φηλατεῖαι
ἀπ' ἐναντίας τὰ κακὰ. Κατ' ἡμέτερον πολλοὶ νὰ
πιστεύσωσιν, ὅτι ἐπειδὴ τῆς ἐφημερίδος ταύ-
της ὁ Συντάκτης ἔλαβε μέρος εἰς τὰ Πρακ-
τικὰ τῆς Διοικήσεως, μέλλει νὰ ὑποχωρή-
σῃ γινόμενος τῶν δυστρόπων ἢ Νέμεσις. Ἡ
λοιπὸν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ σύστημα τοῦ Συν-

τάκτου δὲν ἐνόησαν, ἢ διὰ μικροπρεπεῖς, ἴσως
δὲ καὶ προῶρης αἰτίας δὲν θέλωσι νὰ ἐνοήσωσι.
— Χρεῖα εἶναι πρὸ πάντων νὰ ἐξακριβώσωμεν
τὸ πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος πνεῦμα, καὶ τὰς
διαφόρους κλίσεις τῶν ὅσοι ἔχον σήμερον τὴν δὴ-
ναμιν.

Ἄς ἀρχίσωμεν δὲ πρῶτον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.
Οὔσα αὕτη δεμελιωμένη εἰς βάσεις δημοκρα-
τικὰς δὲν δύναται πῶποτε· χωρὶς νὰ προσ-
κρούσῃ εἰς τὸν χαρακτῆρά της, νὰ παραχωρή-
σῃ τὸ παραμικρὸν εἰς τοῦτον τὸν ὄργανισμὸν,
ἀγκαλὰ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν προϋχόντων
τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων κλίνεσιν εἰς
τὴν Ἀριστοκρατίαν, ἢ ὁποῖα διὰ παραδέξαν-
τινῶν συνδυασμῶν κατήντησεν ἀληθῆς Ὀλιγαρ-
χία. Ἡ δυτικὴ Ἑλλάς, ἣτις, ἅμα ἐλευθε-
ρωθεῖσα ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἀλήπασσα, ἐγινε
μετὰ τὴν πτώσιν τῶν προκρίτων της, καὶ διὰ
συνδυασμῶν πλέον παραδόξων, παρὰ
τῶν τῆς Πελοποννήσου, ἀγαλί-
νωτος δημαγωγία, δὲν παρρησιάζει ἐλκυστικώ-
τερόν τι θέαμα· καθὼς καὶ ἡ ὑπὸ τῆς μυχαι-
ρας βασιλευσμένη Ἀνατολικὴ Ἑλλάς, δὲν προ-
ξενεῖ καὶ αὐτὴ, νομίζομεν, μεγαλητέρα νὰ
εὐχαρίστησιν.

Ἴδου λοιπὸν ἐν βραχυλογίᾳ ἢ περὶ τῶν δια-
φόρων ἐπικοατούντων σήμερον ἐν τῇ Ἑλλάδι
πολιτικῶν στοιχείων γνώμη μας. Πρέπει δὲ
φυσικὰ, διὰ νὰ ἐνεργῶνται ταῦτα τὰ στοιχεῖα,
νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄνδρες διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των.
Τοιοῦτοι δὲ εἶναι εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ὁ Κ. Μαυ-
ροκορδάτος, οἱ Καπιταναῖοι καὶ οἱ Πρόκριται-
της· (ὡς θελήσῃ δὲ ἄλλη τις Ἐφημερίς νὰ
ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ πλησιέστερον τὰ πρόσω-
πα). Πολλάκις εἶπομεν εἰς τὴν Ἐφημερί-
δα μας, ὅτι οὐδεμίαν πατρίαν ἢ ἀτόμην δὲν
βαστοῦμεν ἢ ὑπερασπιζόμεθα. Τὸ μέρος· ὅθεν
περιττὸν ἐκρίναμεν πάλιν νὰ ἐπαναλάβωμεν πρᾶ-
γματα ἰσοάνκις εἰπωθέντα ἔμπροσθεν τοῦ Κοι-
νοῦ τῆς Ἑλλάδος· διὰ τι λοιπὸν μᾶς κατηγο-
ροῦσι λέγοντες, ὅτι μετηλλάξαμεν σύστημα
καὶ χαρακτῆρα ἀφ' ὅτου πλησιέστερον ἐλάβομεν
ὑποῦρηγμα εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Διοικήσεως;
— Δὲν καταλαμβάνουν ὅτι ὡς Συντάκτης Ἐφη-

μερίδος ἐλευθέρως, καὶ διὰ λαὸν ἐλεύθερον γρά-
φοντες δὲν φοβούμεθα ποτὲ (μὲ τὴν δικαιοσύ-
νην καὶ ὀρθότητα) κ' ἀνέναν, ὁμοιοσθέντες καὶ
ἂν ἦναι; Νομίζον ὅτι, ἐπειδὴ τὴν σήμερον
εἴμεθα προσκολλημένοι εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῆς
Δυτικῆς Ἑλλάδος ὑποθέσεις, θέλομεν ἀποσι-
ωπᾶ ὅταν βλέπωμεν τοῦ μέρους τούτου τὸν Διοι-
κητὴν ἢ τοὺς ὑπαλλήλους ὑπεργούς ἢ ἀμαρτά-
νοντας; Δὲν κρέαται ποτὲ νὰ κρίνονται τὰ άτο-
μα, ἀλλ' αἱ πράξεις τῶν ἀτόμων. Ἡμεῖς δὲ
δὲν θέλομεν λείψει νὰ δημοσιεύωμεν αὐτὰς καὶ
κρίνωμεν ὅταν ἀληθεύσωσι.

Ἐρωτοῦμεν δὲ τὸ Κοινὸν νὰ μᾶς εἰπῇ ἂν εἰς
τὰ 68 παρελθόντα φύλλα ταύτης τῆς ἔφημερί-
δος ἐμίλησαμεν ἢ ὄχι τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἂς
ἀποκριθῇ. Βλέπομεν προσέτι νὰ μᾶς ἐλέγχο-
σιν ὅτι ἐγίναμεν Μαυροκορδατίσται καὶ Φανα-
ριώται· κ' ἀνείς δὲν βλέπομεν νὰ λέγῃ ὅμως, ὅ-
τι ἐγίναμεν Ὀλιγαρχαὶ ἢ Δημοαγωγοί. Ἄς πα-
ρατηρήσωμεν ὅμως, ἂν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἦναι
Φαναριώτης δὲν εἶναι Μαυροκορδάτος· καὶ ἂν
ἦναι Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι Φαναριώτης· ἂν
αὐτὸς δὲν κάμνῃ τὸ χρέος τε, ἂν κρύπτῃ τὸν
ἀληθῆ χαρακτήρα τε, ἂν ὑποκρίνεται ὅτι εἶ-
ναι υἱὸς τῆς πατρίδος χωρὶς κ' ἦναι, νομίζον
ὅτι δὲν θέλῃ εἶσθαι ἰσχυρὰ τὰ χρονικὰ νὰ τὸν
ἀνακαλύψωσι, καὶ ἐπομένως νὰ τὸν τιμωρήσωσι;

Ἡξεύρωμεν ὅμως ὅτι εἰς τὸν Κάλαμον εἶναι
μία λέσχη (cäsino) τῶν Τηροκάτρων. Ὁ-
χι πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης εἶναι μία
ἄλλοι τῶν ἀντιδιοικητῶν. Τέσπον οἱ πρῶτοι ὅσον
καὶ οἱ δευτέροι δὲν θέλῃν ἀπορῥύγει τῶν ἀληθῶν
πατριωτῶν τὸ ἀνάθεμα. Τὸ σκότος δὲν θέλει
ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνῃ ἢ Ἀθήναι-
α εἶναι αὐτῆς τὸ δῶρον.

Ἄς πιστεύσῃ δὲ τὸ Κοινὸν, ὅτι αἱ τοιαῦ-
ται κατηγορίαι δὲν γίνονται ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς
ὑπεργήμασι τῆς Διοικήσεως ἀτόμων, ἀλλ' ὅ-
τι οἱ τοιοῦτοι ἔχον σκοπὸν καταβάλλοντες με-
προφάσεις παρομοίας αὐτὰ τὰ άτομα, νὰ ἀνα-
τρέψωσιν αὐτὸ τὸ σύστημα, τὸ ὅποιον δὲν εἶ-
ναι δυνατὸν ποτὲ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ φρονήμα-
τα ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἀντικατα-
στήσωσι τῶν παρελθούτων χρόνων τοὺς πασ-
σάδες καὶ Μπαϊλῆς. Ἐχομεν ὅμως χρηστὰς

ἐλπίδας ὅτι ὁ λαὸς θέλει αἰσθανθῆ τὴν δόξα-
μίν τε, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ δεδομένους νόμους,
καὶ θέλει λάβει τὰ ἀνήκοντα μέτρα τε. Ὅλοι
δὲ οἱ τοιοῦτοι, ὅσοι δηλαδὴ πασχίζουσι, κα-
τατρέχοντες αὐτὰ τὰ άτομα νὰ ἀνατρέψωσιν αὐ-
τὴν τὴν Διοίκησιν, δι' ἄλλόν τινα σκοπὸν δὲν
τὸ κάμνῃν, εἰμὴ διότι αἰσθανόμενοι ἑαυτοὺς ὑ-
ποκαύφους καὶ ἀναξίους, δὲν ἤμποροῦν νὰ ὑ-
ποφάσωσι τοιαύτης Διοικήσεως φρονήματα, ἢ
τις φυσικὰ ἀντὶ νὰ ἀγωνίζεσθαι δι' ὅσα αὐτοὶ ἐ-
πιθυμοῦσι νὰ ἀπαλαύσωσι συμφέροντα, ἐνεργεῖ
διὰ τὸ ἀληθές καὶ στερεὸν τοῦ λαοῦ μόνον
συμφέρον. Συστήματα τοιαῦτα, αἷον τὸ τῆς
Διοικήσεώς μας, δὲν ἔγιναν δι' ἀνθρώπων ἡ-
μιμαθεῖς, ἢ ὄλως εἰς προσωπικὰ συμφέροντα
δεδομένης· περὶ τῶν τοιούτων οὔτε κ' ἂν λογι-
ζονται ποτὲ· δι' αὐτὸ λοιπὸν οὔτοι μὴ γίνουσι
τὸ σύστημα μὲ τὰ άτομα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑ-
περγήμασι άτομα μὲ τὸ σύστημα.

Ἄν ὅμως οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῆς Διοι-
κήσεως σήμερον ὄντες ἤθελον εἶσθαι φατρια-
σταί, ὀλιγαρχικοί, ἢ Δημοαγωγοί, εἴμεθα
βέβαιοι ὅτι κεκρυμμένοι μὲ τὸ κάλυμμα τοῦ
Νόμου οἱ τοιοῦτοι ἤθελον εἶσθαι ἀγαπημένοι καὶ
ἐπαίνετοὶ ἀπὸ ὅλους ὅσοι σήμερον διὰ τοὺς ἰδι-
οτελεῖς σκώτους καὶ κέρδη τῶν ἀνακινούσι τὰ
πνεύματα.

Μεσολ. Τῆ Α'. Ἰηλ.) Ἐφθασεν εἰς τὴν
εἰσοδὸν τῆς Ταμίσεως τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου
Λόρδου Βύρωνος μὲ τὸ ἐπιταυτοῦ διὰ τὴν μετὰ-
κομιδὴν τε ναυλωθῆν ἐν Ζακύνθῳ πλάϊον.

Ἡ τῶν λειψάνων ἐνός τῶν περιφημωτέρων τῆς
Ἀγγλίας ἀνδρῶν ἀφίξις ἐπροξένησε γενικὴν ἐν-
τύπωσιν. ἀποθανὼν ὁ μέγας καὶ ἀγχιμόδοσταλος
οὗτος ποιητῆς εἰς τὴν ἐλευθέραν τῆς ἀναγεννά-
μένης Ἑλλάδος γῆν, μᾶς ἔφθασε τὰ λείψανα
τε συνδροφευμένα μὲ ὅσα τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ πνεῦ-
μα ἐγέννησεν ἀριστοεργήματα.

Εἰς τὰ ἐπαύματα φύλλα τῆς ἔφημερίδος θέ-
λομεν ἐκδόσει τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου
αὐτοῦ φίλου μας. εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι θέ-
λει ἀναγνωσθῆ μὲ τὴν μεγαλητέραν τῆς πρὸς τὸ
εὐγενῆ καὶ γενναῖον Λόρδου Βύρωνος εὐγνωμοσύνην
ἐπίστασι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 70

Τιμή ἑτησία τὰλ . Ἰσπανικά ἔξ, προκληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖα ὀφέλη , τοῖς πλεῖστοις .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 27 Αὐγούστῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Α' φ' οὗ ὁ Γιαννάκης Σταίικη ἔγραψε πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν πέμψων καὶ τὴν ἀναφορὰν
τῶν ἐπάνω χωρίων τοῦ Βλοχοῦ , καὶ ἀφ' οὗ ἔλα-
βε καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἐκλαμπρότητός τε
(ἴδε ἀρ. 66) , ἐκίνησε καὶ ἦλθε μὲ ἰκανοὺς
Βλοχαίτας εἰς τὸ Γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Λι-
γοκίτζίου . εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦλθε πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν ἕτερα ἀναφορὰ τῶν Βλοχαί-
τῶν , ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται πόσον ὑποφέρον
οἱ ἥσυχιοι κάτοικοι ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας . ὁ
Γενικὸς Διευθυντὴς ἔκρινεν εὐλογον νὰ κάμῃ νὰ
παύσῃ κατὰ τὸ παρὸν πᾶσα ἀντενεργεῖα ἀπὸ τὰ
ἀντιφερόμενα μέτρα , καὶ νὰ προσηλωθῶν ὅλοι εἰς
τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος ἀνάγκην , ἥτις εἶναι
νὰ καταπολεμηθῇ ὁ ἐχθρὸς , ἀναβάλλων τὴν δι-
άλυσιν αὐτῶν τῶν διαφορῶν εἰς ἀρμόδιον καιρὸν .

Ἴδου ἐκδίδομεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ρη-
θεύσαν ἀναφορὰν τῶν Βλοχαϊτῶν , καὶ τὴν ὀπισθεν
αὐτῆς γραφεῖσαν διαταγὴν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ .

Ἐκλαμπρότατε ,

Πολλόταταις φοραῖς σοῦ ἐγράψαμεν , διὰ
νὰ διορθωθῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βλοχοῦ , καὶ δὲν
εἰσηκούσθημεν . Βλέποντες λοιπὸν τῶρα τὴν
μεγάλην δυστυχίαν τῆς ἐπαρχίας μας , καὶ τῶν
ὀπισθητίων μας , ἀπεφασίσσαμεν , καὶ ἤλαβον
ὅλοι κοινῶς νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἐκλαμπρό-
τητά σου , διὰ νὰ γένη μία καλὴ κυβέρνησις ,
νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς , ὅτι , εἰς και τῶ-
ρα δὲν διορθωθῇ τὸ πρᾶγμα , δὲν γνωρίζομεν

εἰς ἡμᾶς ἄλλο νὰ γενῆ , εἰμὴ πέλσος νὰ πι-
νοῦμεν , καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας μένομεν
15 αὐγούστῃ 1824 . (ἔπονται αἱ ὑπογε)

αρ. 226) ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς χ. Ἑλλάδος

Θεωρήσας τὴν ὀπισθεν ἀναφορὰν τῶν ὑπογε-
γραμμένων Βλοχαϊτῶν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς
ἐνεστῶσας ἀνάγκης τοῦ ἐχθροῦ , ἡ ὁποία δὲν
συνχωρεῖ τὴν ἀμεσον ἐξέτασιν , καὶ ἀπόφραξι
τῆς ὑποθέσεως . Δέλων δὲ οἱ Νόμοι μόνον νὰ ἀ-
ποφασίτην τὸ δίκαιον , ὅταν ἡ ἡσυχία διαδεχ-
θῇ τὸν παρὸντα βρασμὸν ,

Διατάττει .

Α'. Ὁ χιλιάρχος Κ. Βλαχόπουλος θέλει μεί-
νει μὲ εἴκοσι μόνον ἀνθρώπους μαζί μὲ τὸν
ἐπαρχον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βλοχοῦ . ὁ δὲ
στρ. Ἀλεξάνδης Βλαχόπουλος θέλει δώσει
διαταγὴν εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικούς
τοῦ σώματός τε νὰ ἔλθωσι παρ' αὐτῶ εἰς τὸ
στρατόπεδον μεθ' ὅλων τῶν στρατιωτῶν τε .

Β'. Ὁ ἐπαρχος , ἔχων ἐκτελεστικὴν δύν-
αμιν τὸ ρῆθὲν σῶμα τοῦ χ. Βλαχόπουλου θέλει
φροντίσει νὰ μείνῃ ἡσυχος , καὶ ἀτάραχος
ἡ ἐπαρχία .

Γ'. Ὁ χιλ. Κ. Βλαχόπ. θέλει ἀπέχει εἰς
αὐτὸ τὸ μεταξύ ἀπὸ τὸ νὰ δοῖται τὴν παρα-
μικρὰν ἀφορμὴν παραπονοῦν ἐναντίον τῆ , ἀ-
πὸ τὸ νὰ ἀδικήσῃ , ἢ νὰ βλάψῃ τινα , καὶ
ἀπὸ τὸ νὰ ζητήσῃ τὴν παραμικρὰν ἐκδίκησιν
δι' ὅσῳον δῆποτε παρελθὼν ἔργον . εἰς πρᾶ-

ξη δέτι ἐναντίον, θέλει ἀναφέρει ἀμέσως
τοῦτο ὁ ἑπαρχος πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Δ'. Κανέεις ἀπὸ τοὺς προϋπάρχοντας κλέπτας,
δὲν θέλει ἐπιστρέφει τῶρα εἰς τὴν ἑπαρχίαν,
διὰ νὰ μὴ δοθῇ αἰτία νέων σκανδάλων.

Ε'. Ὁ Γαννάκης Σταΐκος, μὲ ὅσους τὸν ἀ-
κολοθοῦν, θέλει μείνει ὡσαύτως εἰς τὸ στρα-
τόπεδον τοῦτο, ἢ εἰς ὅποιον ἄλλο ἤθελε
διορισθῆ.

Στ'. "Ολοι ὅσοι ἔχον κανένα παράπονον ἢ
ἀναφέρειν, ἢ νὰ ζητήσων ἀποζημιώσεις τό-
σον ἀπὸ τοὺς κλέπτας, ὅσον ἀπὸ μέρος
τῶν στρατιωτῶν τοῦ Στρατ. Ἀλεξάνη, θέ-
λην διευθυνθῆ εἰς τὸν ἑπαρχον, ὁ ὅποιος
θέλει ἐξετάσει, καὶ καταγράψει ἐπὶ ἀκρι-
βῆς ὅλας τὰς ζημίας, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀπο-
ζημιώσις ἀπὸ ὅποιον ἐστάθη ὁ αἰτιος μετὰ
τὴν νόμιμον θεωρήσιν τῆς κρίσεως, ὅταν
παύσῃ ἡ ἐκστρατεία.

Ζ'. Ἐὰν ὑπάρχη δυσσεβέσκεια ἀπὸ τοὺς ἐπι-
στάτας, ὁ ἑπαρχος θέλει φροντίσει νὰ
γενῇ ἡ ἐκλογή τῶν ἐπιστάτων ἀπὸ ὅ-
σους διορίζει ὁ περὶ συστάσεως ἑπαρχῶν Νό-
μος.

Η'. Ὁ ἑπαρχος θέλει φροντίσει νὰ γενῇ
ἡ πώλησις τῶν δεκατειῶν ἐπὶ Δημοπρασίας
εἰς τοὺς προσφέροντας τὰ περισσότερα, καὶ
θέλει ἐξετάσει πόσον μέρος Γεννημάτων ἐ-
σηκώθη, διὰ νὰ δοθῇ καὶ τούτων τὸ ἀνάλο-
γον δέκατον εἰς τὴν Διοίκησιν.

Θ'. "Οστις παραβῇ τὴν παρούσαν διαταγὴν,
καὶ γενῇ αἰτίος νέων λασραχῶν εἰς τοιαύτας
περιστάσεις, θέλει ἐγκαλεσθῆ ὡς ἐπίθε-
λος τῆς Πατρίδος ἐνώπιον τῶν Νόμων.

Ι'. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης διαταγῆς θέλει
ἀστυνομήσει εἰς τοὺς ἐδῶ εὐρισκομένους Βλοχιτί-
τας, καὶ ὑπογραφή ἀπὸ αὐτοῦς, διὰ νὰ
μὴ προφασίζονται ὕστερον, ὅτι δὲν ἐγνώ-
ριζαν τὴν διαταγὴν.

ΚΑ'. Ἡ ἐν ἀποσιᾷ τοῦ Γεν. Διευθ. ἐπιτρο-
πῆ, θέλει ἐνεργήσει τὴν παρούσαν διατα-
γὴν καθ' ὅλην τὴν λοιπὴν αὐτῆς ἔκτασιν.

Τῆ 21 Αὐγ. 1824

Διοδοσίτζι. Α. Μαυροκορδάτος

Τὸ Κοινὸν τῆς Νῆσοι Πετρίων,

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Ἀντιπρόεδρον
τοῦ Σ. Ε. Ἐκτελεστικοῦ Σώματος
Κύριον Παναγιώτην Πότασιν.

Φωνὴ τῆς γλυκυτάτης ἡμῶν Μητρὸς, καὶ
τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν σε σὲ προσκαλεῖ ἐνταῦ-
θα διὰ νὰ σοὶ ἐνχειρίσῃ ὄχι ἀξίαν, ὡς ἡ ἀξιο-
της σε ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ βάρος, τὸ ὅποιον ἐλ-
πίζει νὰ λαμπρύνῃς διὰ τῶν πατριωτικῶν σε ἀ-
ρετῶν, καὶ νὰ τῆ ἀναδείξῃς τῶ ὄντι ἀξιωμα-
ζήλωτον. Εἶναι ἡ Ναυαρχία, τὴν ὅποιαν σοὶ
ἐνχειρίζει ἡ Πατρίς ὁμοφώνως, καὶ μ' ὄλον
ὅτι σὲ ἐκλέγει ἐν καιρῶ τῶν δυσκολωτέρων πε-
ριστάσεων τοῦ ἔθνους, δὲν ἀμφισβάλει ὅτι θέ-
λει δεῖξῃς τὸν σπῆνθη σε ζῆλον καὶ γενναίότη-
τα καὶ τὴν φρόνησιν, ἥτις κατ' ἐξαιρέτον τῶ-
πων σὲ ἐχαρακτήρισεν εἰς διαφόρους περιστά-
σεις. Μὴ βραδύνῃς λοιπὸν, ὦ καλὲ
Πατριῶτα, ἀλλὰ δράμε ὅσον τάχιστα, καὶ
ἐλθε νὰ συνενωθῇς με τοὺς συναδελφούς σε,
διὰ νὰ ἀγωνισθῇς καὶ στρατιωτικῶς ὑπὲρ τοῦ
Γένους καὶ τῆς Πατρίδος σε. Ἐλπίζομεν νὰ ὑ-
βρωμεν κατὰ τοῦτο σύμφηφον καὶ τὴν Σεβαστὴν
Διοίκησιν εἰς ἣν ἀναφερίμεθα. Ταῦτα καὶ σὲ
ἀσπασζόμεθα ἀπὸ καρδίας.

Ἐκ Πετρίων Τῆ 20 Ἰουλίου 1824.

Οἱ Πατριῶται σε.

(Ἐπὸνται αἱ ὑπογραφαί.)

Πρὸς τοὺς Πανευγενεστάτους Ἀδελφούς
Συμπατριώτας μὲ!

Τῆς τερποντάτης Μητρὸς μας ἡ φωνὴ διὰ
Καλάμωσας ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς μῶ, ἐκέν-
τησε τόσον τὴν ψυχὴν μῶ, ὥστε ἐνθουσιασμέ-
νος ἀπεφάσισα νὰ τρέξω ὅπου αὐτὴ μ' ἐπρο-
σκαλοῦσε. Ἡ ἰδία ὁμως Μήτηρ, καὶ ἡμεῖς
οἱ ἴδιοι, ἀγαπητοὶ μῶ συμπολίται καὶ ἀδελ-
φοί, ἐνεκρίνατε νὰ εἶμαι ὑπόχρεως εἰς ἄλλα
χρῆθ ἐμπιστευθέντα μοι παρὰ τῆς Γενικῆς
Μητρὸς. Τὰ χρῆθ ταῦτα μὲ ἐβίαζον νὰ μὴν
ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μῶ, ἂν δὲν ἐλάμ-
βανον τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Διοικήσεως, τῆ

ὅποιον θερμοῦς ἐξήτησα, καὶ διὰ τὴν ὅποιον πολλὰς παρεκάλεσα, ἀλλὰ μοὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὴν λάβω διὰ τὰ ὅσα παρ' αὐτῆς θέλει σὰς γνωστοποιηθῶσιν αἴτια. Ἄν ὅμως, ἀδελφοί, ἡ πρόσκλησίς σας εἶναι ἀμετάβλητος, γνωστοποιήσατέ με, καὶ ἐγὼ ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὰ γενικὰ χρέη μὲ τὴν παραίτησίν μου, καὶ ἴσχω εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οἱ ἀδελφοί μου μὲ προτρέψαν στάδιον, διὰ τὸ ὅποιον μένω εὐγνώμων καὶ πρὸς τὴν γλυκυτάτην μου Μητέρα καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου συμπατριώτας, μ' ὅλον ὅτι γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν μου ἀνάξιον. Σὰς ἀσπάζομαι.

ὁ συμπολίτης καὶ ἀδελφός σας

Π Μπόττασης.

Ὅποια τιμὴ καὶ δόξα δι' ἓνα πολίτην, ὅταν ἡ πατὴρ ἀισθανομένη τὰς ἀρετάς τε καὶ εὐγνωμονοῦσα μὲ προσκλήσεις παρομοίας, οἷα ἡ πρὸς τὸν κύριον Μπόττασιν αὕτη, τοῦ ἐμπιστεύεται τὰς πλέον μεγάλας ὑποθέσεις της. Ἡμποροῦμεν δὲ νὰ βεβαιώσωμεν τὸ Κοινόν, ὅτι ἂν ἐμπιστοσύνης παρομοίας δύναται τις πολίτης νὰ ἦναι ἄξιος, τοιοῦτος ἡμπορεῖ κατ' ὅλην τὴν ἔκτασιν νὰ λογιζέται ὁ κύριος Μπόττασης.

Ἀνατολικὴ Ἑλλάς. Ἐκ τοῦ στρατοπέδου

Ἀμπλανης, 20 Αὐγούστου.

Εἰς τὰς 12 τοῦ Ἰσχυροῦς ἐξεχώρισαν ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Στρατηγοῦ Τζαβέλα ὁ Ἀντιστράτηγος Λάμπρος Βέικος μὲ τοὺς Χιλιάρχους Τασοῦλαν Λιάτζον, Γιώργη Κολιόν, Νικόλαον Καραμίτζον, καὶ Ἀποστολάκην Βαργιαδίην, μὲ τὸν ὑποχιλιάρχον Ἀθανάσιον Γκρυχωρίτην, καὶ τοὺς δύο ἑκατοντάρχους Δημήτριον Τζούκον καὶ Κῶστα Στριγγον, ἔχοντες διακοσίους ἐκλεκτοὺς ἠπειρώτας καὶ ἐκίνησαν μὲ ἀπόφασιν νὰ ἐπιπέσῃν ἔξαφνα εἰς τὰ χαρῶματα τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ τοὺς κτυπήσῃν. Ἐπῆγαν λοιπὸν πρῶτον εἰς χωρίον Γαρδίκι, διὰ νὰ ἐπιπέσῃν εἰς τὸ ἐν Γραδίᾳ εὐρισκόμενον ἐχθρὸν στρατόπεδον, πλὴν ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς, ὡς ἤξευρε πῶθεν, ἔλαβεν εἰδησιν τοῦ κινήμα-

τος, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κάμῃν τίποτε ἐκεῖ ὅθεν ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ διὰ νυκτὸς ἔφθασαν ἔξωθεν τοῦ Ζητηνίου εἰς χωρίον ἰνομαζόμενον Καλύβια ὑπερασπιζόμενον ἀπὸ ἓνα πύργον, ὅπου εὐρίσκοντο ἑκατὸν Ντελῆδες· εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον εὐρίσκοντο οἱ ἀσθενεῖς τοῦ ἐχθροῦ καὶ πληγωμένοι εἰς τὴν πρώτην μάχην, ἀκόμη καὶ μία μάνδρα ἀπὸ πολλὰ θεβάλια καὶ βίδια. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθησαν οἱ ἡμέτεροι κρυμμένοι, καὶ τὴν νύκτα, ὁ μὲν ἀντιστράτηγος Λάμπρος Βέικος ἐπερικύκλωτε τὸν πύργον μὲ ἓν μέρος τῶν στρατιωτῶν· οἱ δὲ λοιποὶ ἔπεσαν εἰς τὰς σκηνάς, ὅπου εὐρίσκοντο οἱ ἀσθενεῖς καὶ πληγωμένοι καὶ εἰς τὴν μάνδραν τῶν ζώων· μετ' ἁλίγον δὲ ἐδοκίμασαν οἱ ἐν τῷ πύργῳ εὐρισκόμενοι Ντελῆδες νὰ ὑπάγῃν εἰς βοήθειαν, πλὴν ἀπεκρούσθησαν μὲ μεγάλην ἀνδρίαν ἀπὸ τὸν ἀντιστράτηγον Λάμπρον Βέικον καὶ ἐφονεύθησαν πολλοὶ οἱ δὲ λοιποὶ, ὅσοι ἔπεσαν εἰς τὰς σκηνάς, ὄντες ἐλεύθεροι ἔκαμαν πλήθος λάφυρων, ἐπέστησαν ὑπὲρ τὰ 200 ἀπὸ τὰ εἰς τὴν μάνδραν εὐρισκόμενα ζῶα, καὶ ὑπὲρ τὰ 15 ἄλογα, ἐθανάτωσαν ἑσσαράκοντα περίσῃ ἐχθρῶν, καὶ ἐνωθέντες μὲ τὸν ἀντιστράτηγον, ἐπέστρεψαν φορτωμένοι λάφυρα εἰς τὸ στρατόπεδον· ἐκτὸς τῶν 40 φονευθέντων εἰς τὰς σκηνάς, ἔπεσαν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ντελῆδες τοῦ πύργου ἄλλοι εἴκοσι, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν ἑρεῖς, καὶ ἐπληγῶθησαν ἐνέα· ἐφονεύθη δὲ καὶ ὁ ἀρχιατρὸς τοῦ Δερβίς πασᾶ ὅστις ἦτον Εὐρωπαϊαῖος, καθὼς καὶ τὸ ἄτι τὸ ὅπου ἐπαύθη ἦτον μὲ Εὐρωπαϊκὴν σέλαν.

Συνέχεια τῆς Ἀπολογίας τοῦ Κυρίου Σισίνη.

(ἴδε Ἀρ. 64 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἐγὼ ἐτοίματα καὶ ἔφερα ἐκεῖ τὰ πυροβόλα ὄργανα καὶ λοιπὰ πολεμοεὐδία, τὰς ἀναγκαίας ἰσοφίας, περιφερόμενος ἀπροφυλάκτως ἐμψυχῶν τοὺς Ἕλληνας εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς μάχης, ἡ ὅποια δὲν ἔγινε μόνον μὲ τοὺς Λαλῆς καὶ Γασθενῆς Τούρκους, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν Ἰσοφ-πασᾶ ὅστις ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ Πάτρας πανστρατιᾶ, πρὸς βοήθειαν τῶν εἰρημένων· καὶ ὅπως αὐτοὺς τοὺς ἐ-

χθροὺς ἐβίασαμεν νὰ ἀφήσῃν ἐκείνην τὴν δυνατὴν Δέσιν, καὶ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς Πάτρας, καὶ τότε ἐλευθερώθη ἡ ἐπαρχία αὕτη. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς Πελοποννησίους, καὶ σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πόσαις φοραῖς εὐρέθη εἰς τὰς πολιορκίας καὶ μάχας τῶν Πατρῶν· εἰς ποῖον κίνδυνον ἔβαλε τὴν ζωὴν μὴ, πόσα ἐξόδευσα, καὶ τί ἔχασα, μάρτυς εἰς τὰ περισσέ· να ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος, ὅστις ἦτον ἐκείνῃ ἀπόμνη καὶ ἀναισθητὰ ὄντα ἤξεύρων, ὅτι μόνος ἐγὼ ἐφρόντισα τὴν διαφύλαξιν ταύτης τῆς ἐπαρχίας, ἀπὸ τῆν ὥραν ἐκείνην τῆς ἐπαναστάσεως ἕως τὴν σήμερον, ἐξοδεύων ἀδρὰ καὶ ἀδιακόπως, ἐνθαρρύνων τοὺς ἐπαρχιώτας μὴ, οἱ ὅποιοι ἤθελεν ἀφήσῃν παντέρημον τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν εἰς τὰς Πάτρας Ἀγαθίων, βλέπωντας προσέτι καὶ τὰ ἐχθρικά πλοῖα νὰ περιπλέων πολλάκις εἰς τὰ παράλια τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας (η'. Τῆ δὲ 11· τοῦ Τρέχοντος ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς Πάτρας, ὄχι Τετρακόσιοι Ὀθωμανοὶ, καθὼς ἡ λανθασμένη ἐφημερίς περιγράφει (Καὶ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴ φανῆ παράξενον εἰς τοὺς ἀναγνώστας, ἕπειδὴ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ὅπου εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα βλέπομεν σημειωμένα πράγματα ἀνύπαρκτα, καὶ ἄλλ' ἀν' ἄλλων), ἀλλὰ ἑπτακόσιοι ἔφιπποι καὶ σχεδὸν δύο χιλ. πεζοί. Ἐγὼ βέβαια εἶχον τὰς προφυλακὰς, πλὴν ὄχι ἀπὸ χιλίης οὔτε ἀπὸ ἑπτακοσίων στρατιώτας, διότι στρατόπεδον τῆς Διοικήσεως δὲν ὑπῆρχεν ἐνταῦθα, οὔτε γενικὸς φροντιστὴς, καὶ ἐν ἄτομον τῆς ἐδικῆς μὴ καταστάσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ Τρέφῃ καὶ νὰ πληρώνῃ μισθοὺς ἴσων στρατιωτῶν· εἶχον βέβαια ὀλίγης στρατιώτας καὶ ἐφύλαττον, εἰς τοὺς ὁποῖους πεσοῦντες τὴν νύκτα οἱ εἰρημένοι Ὀθωμανοὶ, τοὺς ἐτάραξαν καὶ ἔφυγαν πεφοβισμένοι εἰς τὰ ὑπερῶρια, διὸ καὶ δὲν ἦλθον νὰ μᾶς δώσωσιν εἰδήσιον. Οἱ δὲ ἔφιπποι Ὀθωμανοὶ ἔτρεξαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ χωρίον Λεχεῖνὰ, ἐφόρουνσαν καὶ ἠχμαλώτισαν 43 Χριστιανοὺς. Εὐθὺς δὲ ὅπου ἔλαβα εἰδήσιον, ἔστειλα τοὺς δύο μὴ υἱούς, τοὺς ὁποῖους ἠκολούθησαν ἑξήκοντα γενναῖοι Σηλιῶται, καὶ μερικοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης στρατιῶται· ἔφθασαν τοὺς ἐχθροὺς, ἐκρότησαν τὴν μάχην, καὶ ὄντες οἱ ἐχθροὶ Τετρα-

πλάσιοι, ἐτάραξαν οἱ Ἕλληνες εἰς φυγὴν ἀφίνοντες τοὺς 30 Σηλιῶτας μὲ τοὺς υἱούς μὴ καὶ μὲ ἑξήκοντα μόνον ἐπαρχιώτας, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον μὲ τὰ πιστόλια ἐφονεύοντο, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ξίφη ἐκτυποῦντο ἴσων ὅπου καὶ μὲ τὰς χεῖρας ἐπιάσθησαν· ἐσκοτώθησαν δέκα ἰσθεῖς ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐπληρώθησαν ἕξ· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα ἐφονεύθησαν, καὶ περισσότεροι ἐπληρώθησαν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐνὸς αἰχμαλώτη χριστιανοῦ, ὅστις ἔφυγεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐνὸς νησιώτη ὅπου ἦλθεν ἀπὸ τὰς Πάτρας. Ἐτρεξε καὶ ὁ ἐξοχώτατος στρατηγὸς Κώστας Μασσίζαρης μὲ τοὺς λοιποὺς γενναίους Σηλιῶτας, ὅμως δὲν ἐπερὸφθασεν εἰς τὴν μάχην, διότι ὄντες οἱ τοῦρκοι, ὡς εἶπον, ἔφιπποιοι, ἀνεχώρησαν. Αὕτη εἶναι γυμνὴ ἡ ἀλήθεια, καὶ ὄχι ὅτι ἐφονεύθησαν καὶ ἠχμαλώτισθησαν ἑκατόσιοι χριστιανοὶ, ὅπου εἰς τὴν ἐφημερίδα βλέπομεν (θ'. Τὸ δὲ ὅτι ἔχω μυστικὴν συμφωνίαν μὲ τοὺς εἰρημένους τοῦρκοις, ἀφίνω κάθε διακριτικὸν, καὶ καλὸν πατριώτην νὰ στοχασθῇ πῶσον εἶναι μέγα τὸ ψεῦδος, καὶ τί βαθύτερον σκοπούμενον ἐκείνῃ ὅστις παρακινεῖ, καὶ συμβουλεύει νὰ γράφωνται καὶ νὰ κηρύττωνται τὰ τοιοῦτα, τὰ ὅποια δὲν προξενοῦν βλάβην τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀθῶων, καὶ τῶν ὑπὲρ Παρτιδὸς ἀγωνιζομένων, καθὼς τὰ πράγματα καὶ ὄχι οἱ λόγοι ἀποδεικνύουν ἐμὲ, ἀλλὰ δίδον ἀηδῖαν καὶ κούρασιν εἰς τοὺς τοιούτους Πατριώτας νὰ κάμωσιν ἐλλείψεις εἰς τὰ χρέητων, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν „τὸ γὰρ πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾷ παραφροσὴν τὴν·“, ἕπειδὴ ἐν ὧ ἔστειλα τοὺς υἱούς μὴ νὰ δυτιασθοῦν καθὼς καὶ ὀλίγον ἔλειψε, καὶ ἀφ' οὗ σήμερον εὐρίσκεται εἰς ἕξ αὐτῶν ὁ πρωτότοκος μὴ μὲ χιλίης τετρακοσίων στρατιώτας τῆς ἐπαρχίας καὶ Σηλιῶτας εἰς τὰς ἀναγκαίας Δέσεις κατὰ τὸ μέρος τῶν Πατρῶν, τοὺς ὁποῖους οἰκονομῶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος, χωρὶς νὰ εἶναι ἐνταῦθα γενικὸς φροντιστὴς τῆς Διοικήσεως (ι), βλέπω νὰ λέγωμαι ἀπὸ τὸν ἀσυνειδητὸν ἀνώνυμον κατηγορόν μὴ ὀμόφρων καὶ σύμφωνος τῶν Τυρκῶν.

Τ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ω Ν Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Ω Ν .

Ἡρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν .

Κύριε !

Ἀνεγνώστα εἰς τὴν ὑπερινήν σου ἐφημερίδα ἔνα ἄρθρον, ὅπου ἔκαμες, ἀπολογούμενος τάχα εἰς ἐπιστολάς πολλῶν Πατριωτῶν παρπονετικῶς, ὅτι ἀλλὰξες συστημα γνώμης καὶ χαρακτῆρα, ἀφῶ ἐλέγχθης, συντάκτης ὢν καὶ ἰατρὸς ὁ αὐτός, τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπου ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος ἐκτρατεύσας ἐσύστησεν ἐδῶ νὰ ἐνεργῇ εἰς τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ· καὶ ζητεῖς ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας σου νὰ κρίνουν αὐτοί, ἂν ἀληθῶς βλέπουν τοιαύτην μεταβολὴν εἰς τὸν τρόπον σου· ὡς Ἕλληνα κ' ἐγὼ κ' ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας σου δὲν σ' ἀδικῶ, νομίζω, κάμνων τινὰς παρατηρήσεις εἰς ὅσα ἀναφερόμενος πρὸς τὸ Πανελλήνιον τὸ ὑβρίζεις πάντολμα σήμερον, διὰ νὰ νικήσης βέβαια εἰς κρίσιν ἀνθρώπων, ὡς ἐνόμιστας φοβουμένους τὴν γλῶσσαν σου. Ἄν δ' αἱ παρατηρήσεις μου ἦναι ὀρθαί ἢ σραβαί, τούτου κριτὰς πέρνω τοὺς νοημοτέρους τοῦ ἔθνους μου, καὶ ὄχι οὔτε τὸν Συντάκτην, διότι καὶ αὐτὸς εἶναι εἰς κρίσιν, οὔτε τὸν Διοικητὴν, διότι δὲν εἶναι δικαίωμά του. Σε παρακαλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρήσης εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σου καὶ τὴν ὡς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς ὑβρεις σου ταύτην ἀπάντησιν. Ὑγιαίνει Κύριε!

Τῆ 29 Αὐγούστου 1824 εἰς Μεσολόγγιον.

Δημήτριος Παύλου.

Ἀ π ἄ ν τ η σ ι ε ς α ὐ τ ο σ χ ἔ δ ι ε ς ὑ π ἔ ρ τ ο ὗ κ ο ι ν ο ὦ .

„ Αἰσχρὸν σιωπᾶν ὄλης Ἑλλάδος ὑβριζομένης“

„ Χρέος σου ἀπαραίτητον ἦτον, νομίζω, Κύριε, νὰ καταχωρήσης εἰς τὴν ἐφημερίδα σου μίαν τουλάχιστον τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐπιστολῶν, ὅπου σοῦ ἐπεμψαν, διὰ νὰ γνωρίτῃ περιστατικώτερον καὶ τὸ κοινὸν τὰ προβαλλόμενα τῶν κατηγορῶν σου δίκαια ἢ καὶ

ἀδίκαια, καὶ παραβάλλον πρὸς ταῦτα τὴν ἀπολογία σου νὰ σέ δικαιώσῃ, ἂν σ' ἀδικοῦν οἱ κατήγοροι· ὡς ὁμως ἔκαμες, ἔγεινες ὑποπτος πλεον εἰς τὸ κοινόν· καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἢ τὴν κακὴν ὑπόληψιν ἔχεις δι' αὐτὸ, ὡς νὰ σοχαίξεται, ὅτι λησμονῶν τὸ προγονικὸν παράγγελμα „ ὁμοίως χρὴ ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι „ ἦγουν „ καὶ τὸν κατήγορον καὶ τὸν κατηγορούμενον νὰ τοὺς ἀκροᾶζεται ὁ κριτὴς „ νὰ καταδικάσῃ τοὺς κατηγόρους σου αὐτοὺς, χωρὶς οὐδὲ κἂν πῶς λέγονται νὰ ἠξέυρη, διότι οὔτε ἀνόμιστας κανένα των, ἢ τὴν οἴησιν (φαντασίαν) ἔχεις δι' ἑαυτὸν, ὡς τοὺς λόγους σου θέλεις νὰ τοὺς δέχεται ὡς ἀπταίσιους καὶ ἐμπνευσμένους ἀπὸ τὸ πνεῦμα πάντα τῆς ἀληθείας, τῶν δ' ἄλλων οὔτε νὰ τοὺς ἀκούσῃ ποσῶς νὰ θέλῃ. ἀλλὰ βλέπεις, ὅτι οὔτε τὸ ἐν, οὔτε τὸ ἄλλο ἔχουν τὸν τίπον των ἐδῶ εἰς τὰ μέρημας. Ἄς ἔλθωμεν δὲ τώρα νὰ ἐξετάσωμεν τί καὶ πῶς τὸ λέγεις.

„ Ἐπαινῶν τὴν ἐφημερίδα σου (διότι εἰς ἐπιτοπλεῖσον ἔβαλες ἰδίους σου σοχασμούς καὶ σκέψεις) κατήνησαν, λέγεις, πολλοὶ νὰ πισεύσωιν, ὅτι ἐπειδὴ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὁ Συντάκτης ἔλαβε μέρος εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Διοικήσεως, μέλλει νὰ ὑποχωρήσῃ γινόμενος τῶν δυσρόπων ἢ Νέμεσις· ἦγουν θέλεις νὰ εἰπῆς, ὅτι σ' ἐγκαλοῦν ὡς Μαυροκορδατίστην· παρακάτω κἂν αὐτὸ λέγεις· ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ ὑποχωρεῖς γινόμενος τῶν δυσρόπων ἢ Νέμεσις, γνωρίζω (πρέπει νὰ ἐννοῆς) μάστιγα εἰς τὸ ἔθνος ποῖοι εἶναι οἱ δύστροποι; τέτοια χαριτόβρυτος χρησιμοφθίχ ὁμολογοῦ, ὅτι εἶναι ἵπὲρ τὸν Ἑλληνικὸν νοῦν, καὶ ἐπειδὴ γράφεις διὰ τοὺς Ἕλληνας, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς διὰ ἐγκαλέσματα, τὸ συμφέρον σου αὐτὸ ἀπαιτεῖ νὰ γράφῃς εἰς τρόπον νὰ σέ καταλαμβάνωμεν οἱ πλειότεροι ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερα; ἐγὼ δὲν μέμφομαι τόσον τὸν πολὺν σου Ἑλληνισμὸν, ὅσον τὴν ἀλογικεῦτον σύθεσιν αὐτῶν σου τῶν ἰδεῶν.

„ Ἡ λοιπὸν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ σύστημα τοῦ Συντάκτου δὲν ἐνόησαν) ὅσον διὰ τὸν χαρακτῆρα σου, οὗτος ἔγεινεν ἠθῆ ἀμφίβηλος καὶ μάστιγα ὑποπτος, καὶ δὲν κρίνεται δι' αὐτὸ εἰς τὸ Πανελλήνιον πῶς λοιπὸν θέλεις ἀδιόριστον ὄντα, νὰ τὸν ἐννοῶσωμεν, ὅποιος εἶναι; καὶ τὸ πῶς ἔσῃ σου, οὐδ' αὐτὸ

ἤξεύρομεν, ἂν ἀληθῶς εἶχες ἓνα ποτὲ καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους· ὥστε δὲν βλέπομεν ποῖον τρόπον κρατοῦν ἐδῶ αὐταὶ αἱ λέξεις σου, καὶ ποῖον νόημα ἔχει πλέον ἢ φράσις σου ὡς πρὸς ἐκεῖνο ὅπου πρέπει νὰ εἰπῆς.

„ Ἄς ἀρχίσωμεν θε̄ πρῶτον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν . . .)
ἕως ἐδῶ δὲν μᾶς εἶπες τίποτε εἰς ἀπολογίαν σου, ἀφ' ὅσα θε̄ λέγεις εἰς τὸν παράγραφον τοῦτον κατηγορεῖς φανερά τὸ Πανελλήνιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ κριθῆς, ὡς ἔν τὴν σήμερον εἰς ἀναρχίαν οἰκτραῖν, καὶ ἀντιφάσεις ἀτυσῶλως εἰς ὅσα ἰατροὺς μόνον καὶ Συντάκτης ὦν κατεχώρισας εἰς τὴν ἐφημερίδα σου μεγαλορρήμονας ἀγγελίας ὑπὲρ τῆς εὐπειθείας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Διοίκησίν του καὶ τοὺς ὑπαλλήλους ὑπουργοὺς (ἴδ, ἀρ. 62,) „ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ λαὸς ἤρχητε νὰ πείθεται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, πανταχοῦ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ λοιποὺς κατὰ μέρος ὑπουργοὺς· ἐφθάσαμεν τέλος πάντων εἰς τὸν λιμένα. Ἡ Σωτηρία τῆς Πατρίδος ἠσφαλίσθη, καὶ ἔτι κατωτέρω „ ὁ τοιοῦτος λαὸς βλέπει σήμερον „ ὅτι ἡ Διείκησις σου δὲν κλονεῖται πλέον, ἀλλ' ἐπιμένει μετὰ σταθερότητος εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας ἀποφάσεις τῆς ὁθεν καὶ τὴν ὄγαπᾷ, „ τὴν σέβεται καὶ μένει ἀγρυπνος εἰς τὸν διαταγῶν „ τῆς τὴν ἐκτέλεσιν “· καὶ προχθὲς ἀκόμη δὲν εἶπες ἀπαντῶν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Δουδῶν „ ἡμεῖς τοὐλάχιστον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅσοι νοήμονες καὶ ἀληθῶς Ἑρησκοὶ βλέπουσιν ἓνα μικρὸν λαὸν ὄν ὁμονιασμένον νὰ καταπαλαίῃ γενναίως ἓνα ἀγριον τύραννον „ καὶ πάλιν „ Πόλις δὲ κρίσιν ἔχου „ νὰ ἐπιφέρουν καὶ τώρα οἱ ἐναντίοι μας, ὀλίγον πρό „ πει νὰ φροντισθῆ, διότι τῶν τοιούτων οἱ λόγοι, „ ὡς ὑπόκουφαι καὶ ἀσῆρικτοι εἰς ἀλήθειαν, εἶναι ἐξήτητοι καὶ ἀσύνακτοι ὡς πρὸς ὅ,τι ἤξεύρουν νὰ κάμουν οἱ Ἕλληνες “· καὶ τὸσα ἄλλα τοιαῦτα τόσαις φρασαῖς. Πῶς, νὰ ζῆς, Κύριε, συνεννόηθησαν τόσον ὀγλήγωρα ὁ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος λαὸς, ὥστε ἀπὸ εὐπειθείας καὶ ὁμογνώμονας νὰ ἐξαχρηθοῦν σήμερον, ἀντιδιαρροῦμενοι εἰς ὀλιγαρχικοὺς, ἀριστοκρατικοὺς, δημοκρατικοὺς, ὀχλοκρατικοὺς καὶ τυράννοους; καὶ πῶς τὸ θαῦμα τοῦτο νὰ συμπέσῃ ἴσα μετὴν ἔκλειψίν σου ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τῶν χυδαίων ἡμῶν τῆς Ἑλλάδος; ἔγειναν τάχα καὶ ἄλλου παρόμοιοι με-

ταβολαὶ εἰς τὸ ἡθικὸν τῶν ἐθνῶν, ἢ μόνον εἰς ἡμᾶς σήμερον, ὅπου ἡ εὐγενία σου δανεῖζει ἄλλου τὸ φῶς τῆς; δὲν ἤξεύρω; Κύριε, ποῦ ἄλλου μᾶλλον εἶχες τὴν προσοχήν, ἔταν ἐσύνθετες τὸ ἀσύντακτον καὶ ἄχαρι τοῦτ' σου ἄρθρον· ἀναμφιβόλως ἂν ἐλάμβανες καιρὸν νὰ τὸ ἐπιθεωρήτης, δὲν τὸ ἤθελες ὁῶσαι εἰς φῶς, διὰ νὰ φανερώσης παρεκτός τῆς τόσης τῶν ἐννοιῶν ταραχῆς τὸ χειρότερον, ὅτι ἔχι, ὡς οἱ ἄλλοι σου πατριῶται, κατὰ ζῆλον κοινωφελείας μᾶς ἤλθες εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ διὰ σκοποὺς κενδοφόρους καὶ ἰδιοσυμφοροῦς· οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀμαθεῖς, βάρβαροι ἀκόμη καὶ τυφλοὶ, θα εἶπες εἰς τὴν ψυχὴν σου, τίς ἀμφιβολία, ὅτι αἱ γνώσεις μου ἐκεῖ θα μὸυ δώσουν δόξαν καὶ δύναμιν, καὶ ἀκολούθως τύχην λαμπράν; αἱ λέξεις, κοινὸν, ἐλευθερία, δικαιοῦματα, τρόπαια, Μαραθῶν, Θερμοπύλαι, Σαλαμῖν, Ὀλυμπος, καὶ τὸς ἄλλα ἐνδοξα ὀνόματα λεγόμενα ὡς ἐκ τρίποδες τοῦ λοξίου Ἀπόλλωνος εἶναι τὰ προσφύεζα νὰ μὸυ κάμουν μέγα ὄνομα μετὰξὺ ἐνός λαοῦ, ἔπου πολεμεῖ καὶ θυσιάζεται διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν του· ἐνθυμῶ ὁποῖος ἤλθες εἰς τὴν Ἑλλάδα, πῶς ἤρχισες τὸ σάδιόν σου, πῶς τὸ ἔτρεξες ἕως προχθὲς, καὶ μὴ παρατρέξῃς μάλιστα εὐδ' ὅτι ἰατροὺς ὦν καὶ Συντάκτης δῶ ἐφημερίδων καὶ φιλολόγους ἐρρίθαιδιούργησες νὰ γείνησ καὶ ἀρχοντας τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ εὐχῆς εὐθύς φυσικῶν καὶ ἀβίαςον πάντη τὴν υποψίαν μας· δὲν ἔχομεν καὶ ἄλλους ἰατροὺς Ἕλληνας σολισμένους καὶ μετ' ἄλλην παιδείαν καὶ προτερήματα ἔχι κοινά; δὲν μᾶς ἤλθαν καὶ ξένου ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἔχι κατωτεροί σου, διατὶ καθεὶς των ἔμεινεν εἰς τὸ εἶδος του, ἢ ἐνηγκαλίσθη ἄλλο ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἐπιτηδεύον, ἀλλ' ὄχι τὰ πάντ' αὐτῆς; βεβαίως τὰ διότι ὁ σκοπὸς των ὁ κύριος εἶναι ἡ κοινωφελεία αὐτῆ, καὶ ὄχι ἡ ἰδιοτέλεια.

Ἀλλὰ νὰ κριθῆς ζητῶν ἀναφέρεται, Κύριε, εἰς τὸ Πανελλήνιον, ἢ διὰ νὰ τὸ κατηγορήσης ἀρχοντικῶς λαλῶν ἄκοσμα; ἂν τὸ πρῶτον, ἔλθετε κοσμίως καὶ μετ' ἰσχύος τὴν ἀπολογίαν σου, ἀφοῦ πλὴν ὅμως ἀκουθῆ ἄπρῳτερον ὁ κατήγορος, καὶ ἔπειτα ἀνάμενε ἡσυχᾶ τῶν ἀίρετοκριτῶν σου τὴν ἀπόφασιν, καὶ ὄχι, ἐνῶ κρίνουν τὴν διαφορὰν σου, ἀνοίγεις εὐθύς σκηνὴν Σεατρικὴν τῶν πολιτικῶν Θορύβων· ἂν τὸ δεῦτερον, σ' ἀπολογούμεθα καὶ μ' ὄλον ὅτι δὲν ἔχομεν τόσην χρεῖαν ἀπολογίας, ὅτι ὀλίγα ἔθνη ἀποσεύσαντα τὸν

ζυγόν ἐπραξαν τόσον ὀλίγ' ἀνομήματα, ὅσον οἱ πτωχοὶ Ἑλληνες τῶν περιστάσεων ἢ φορᾶ, ἢ μεγάλη ἀπαίδευτία τοῦ ἔθνους εἶναι αἰτία, ὅπευ δὲν ἐτεχνούργησε καὶ αὐτὸ τὴν χρυσῆν ἐκείνην ἀλυσον, ἣτις συγκρατεῖ καθ' ἕνα εἰς τὸν ἴδιον κύκλον του, καὶ δὲν εἶναι ἀληθινὸν ὅτι εἰς τὴν σοφὴν Εὐρώπην οἱ λαοὶ πολεμοῦν ἀκόμη πόλεμον συνεχῆ μὲ τὰς κτὰ τόπους Διοικήσεις των; τριάντα τόσους χρόνους ἢ Γαλλία δὲν ἤτον πάντα καὶ δὲν εἶναι ἀκόμη καὶ τῶραι εἰς φαρτίαν ἀσημέννη; ἰδὲ τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ μὴν ἀθυμῆς διὰ τὴν κατάσασιν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ διατὶ ἔως χθὲς καταδημαγωγῶν ἡμεῖς τὸν λαὸν μᾶς ἐπαράσενες τὰ πράγματά μας λαμπρὰ καὶ καλὰ, καὶ μᾶς ἐμβαζες πομπικῶς εἰς τὸν σωτήριον πλῆθον λιμένα; διατὶ ἀνθρώπε, ἀπαποῦσες καὶ τὴν Εὐρώπην ἔλην ἐκθειάζων τὴν ἀνεπόληπτόν μας διαγωγὴν, ἀφοῦ ἡμεῖς δὲν σοῦ ἐπαρρησιάζομεν παρ' ἐν χάος ἀνείδου; ἀλλαξες, Κύριε Συντάκτα, ἄλ' αἴξες χαρακτῆρα καὶ σύστημα· φώναξες ὅσον θέλεις τὸ ἐναντίον.

„Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν βραχυλογίᾳ ἢ περὶ τῶν διαφορῶν ἐπικρατούντων σήμερον ἐν τῇ Ἑλλάδι πολιτικῶν χειρῶν γνώμη μας...) ἀπ' ὅτι λέγεις εἰς τὸν παράγραφον τοῦτον συνάγεται ἐναργῶς, ὅτι ἐπειδὴ εἶπες πολλάκις, ὅτι οὐδεμιᾶς φαρτίαν ἢ ἀτόμου δὲν βασᾶς τὸ μέρος, τὸ κοινὸν πρέπει νὰ ἐταίεταυθῆ εἰς τοὺς λόγους σου, καὶ νὰ σ' ἀφήσῃ νὰ λέγῃς ὅτι ὁ ἔλθῃ εἰς τὴν γλῶσσαν· τέτοια πράτασις εἶναι ἀγυρτικὴ, ὡς τὸ βλέπει καθένας, καὶ ὄχι ἀνδρὸς μετρίου καὶ συνετοῦ· τί δὲν ἤθελες γράψῃς, ἀν' ἄλλος ἀντὶ σοῦ τὴν ἐπρόβαλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, βεβαιότατα τὸν ἤθελες σείλει εἰς τοὺς Ὀτειντότας νὰ βασιλεύσῃ.

„Ὡς Συντάκτικος ἐφημερίδος ἐλευθέρως καὶ διὰ λαὸν Ἑλληνικὸν χάφοντες δὲν φοβούμεθα ποτὲ (μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ ὀρθότητα) κανένα ὁποιοσδήποτε καὶ ἀν ἦναι) Καὶ τίς τίμα ἐρροβήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα βαδίζων τὸν εὐθὺν καὶ δίκαιον δρόμον, ἢ τίνας ἠλθέ ποτε εἰς νοῦν νὰ σ' ἐρροβήσῃ μάλισ' ἀφοῦ ἐπρροσκολλήθη εἰς τὰς ὑπερεχούσας ἐξουσίας, διὰ νὰ μᾶς καυχᾶσθαι κομπάρρημονα, πῶς ἢ εὐγενία σου δὲν φοβᾶται κανένα, ὁποιοσδήποτε καὶ ἀν ἦναι αὐτός; ἀλλ' ἄς πάρωμεν καὶ τοῦτο παραπλήρωμα κακόρεκτον τῆς ἐφημερίδος σου, ὡς ἐπιχείρημα εἰς ἀπολογίαν εἶναι ἀνεργάτιστον καὶ ἀσύμβολον εἰς τὸν σκοπὸν σου.

„Δὲν πρέπει δὲ νὰ κρίνωνται τὰ ἄτομα, ἀλλὰ αἱ πράξεις τῶν ἀτόμων) τετοιοῦ μαθήμα ὄστος, Κύριε, τοὺς ἀγρίους τοῦ δάτους, καὶ ὄχι εἰς λαὸν, ὅστις ποτὲ δὲν ἐπείραξε κανένα σὺδέτερον εἰς τὰ πράγματα, καὶ οὔτε ἀνοίξε ζόμα παρὰ κατὰ τῶν καταπατούντων τὰ δίκαιά του, ἢ ζητούντων νὰ τὸν ἀπατησοῦν ὡς ἄλιπον· καὶ ἀπὸ τούτους πότους ἀφήνει ἀνεργλήτους διὰ τῶν περιστάσεων τὴν φορᾶν, μ' ὄλον ὅτι γνωρίζῃς καλὰ τὰς εἰς τὸ σάυτος ἐνεργουμένας ραδιοουργίας των.

„Ἐρωτοῦμεν δὲ τὸ κοινὸν νὰ μᾶς εἴπῃ, ἀν εἰς τὰ 68 παρελθόντα φῶλλα ταύτης τῆς ἐφημερίδος ὡμιλήσαμεν ἢ ὄχι τὴν ἀλήθειαν) εἶπαμεν ἀνωτέρω τὴν γνώμην μας· ἀλλ' ἐρωτοῦμεν καὶ ἡμεῖς πότε σ' ἀρχίσῃς ν' ἀπολογηθῆς; ἔως πότε σὰ καταχράσαι τόσον αἰσχροῦς τὴν ὑπομονὴν μας; τάχα δὲν ἔχομεν καὶ ἄλλην δουλιάν' ἕκαστος;

„Ἄς παρατηρήσωμεν ὁμῶς, ἀν ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος ἦναι Φαναριώτης, δὲν εἶναι Μαυροκορδάτος, καὶ ἀν ἦναι Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι Φαναριώτης) τί λέγεις εἰς τὸν Θεὸν σου; ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι ὁ Μαυροκορδάτος εἶναι ἀληθῶς Φαναριώτης, καὶ Φαναριώτης ὢν, δὲν βλέπομεν τί ἐμποδίζει νὰ ἦναι Μαυροκορδάτος, ἀφοῦ μᾶς ἔκαμες τέτοιαν θέσιν, πῶς δὲν ἐπιχειρεῖς καὶ νὰ τὴν ἀποδείξῃς; ὁ καιρὸς τῶν χρησμῶν ἀπέρασεν, καὶ τῶν αἰνιγμάτων ἢ χρησῆς ἔπεσε καὶ αὐτὴ πρό πολλοῦ· λάλει μας λοιπὸν Κύριε, εἰς τὸν σήμερον συνήθη ἔλῶν τῶν ἀνθρωπισμένων ἔθνων τρόπον, ἀν θέλῃς νὰ ἐνωῶμεν ὅσα μᾶς λέγεις.

„Ἄς πιεῦσῃ δὲ τὸ κοινόν, ὅτι αἱ τοιαῦται κατηγορίαι δὲν γίνονται ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ὑπουργήμασι τῆς Διοικήσεως ἀτόμων, ἀλλ' εἰ τοιοῦτοι ἔχουν σκοπὸν καταβάλλοντες μὲ προφάσεις παρομοίας αὐτὰ τὰ ἄτομα, νὰ ἀνατρέψωσιν αὐτὸ τὸ σύστημα...) ὁ λόγος δὲν εἶναι μάλισα περὶ τοῦ τί κάμνουν οἱ ἄλλοι καὶ ποῖοι εἶναι αὐτῶν οἱ σκοποὶ, διὰ νὰ ἐγκυκλοῖς τὰ ἐγκαλέσματα πάντα καὶ τοὺς φοβερισμοὺς· εἰπέ καὶ τῶρα τίποτε καὶ εἰς ἀπολογίαν σου, ἀρκετὰ πλῆθον ἐμακροθυμήσαμεν.

„Ὅττοι μιγνύουσι τὸ σύστημα μὲ τὰ ἄτομα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑπουργηματινῶν ἀτόμα μὲ τὸ σύστημα) ὅταν μιγνύῃ τίς τὸ σύστημα μὲ τὰ ἄτομα, δὲν ἀρκεῖ τοῦτο διὰ νὰ ἦναι μιγμένα καὶ τὰ ἄτομα μὲ τὸ σύστημα; τέτοια καταπότια, Κύριε, δὲν εἶναι διὰ τὸν

σώμαχόν μας· ἔπειτα πρὸς τί ἢ τὴν τῶν ἀτόμων σου περιουσίαν (γύρισμα) εἰς τὸ μέγ' αὐτὸ χάος τῶν ἰδεῶν σου; τὰχα δια' νὰ πλάσης κόσμον; ἐδι-
 ὀρθωσες πρῶτον τούτον, πού δὲν σ' ἀρέσει δια' νὰ
 μᾶς κάμης καὶ ἄλλον; πού εἶσαι Δημόκριτε νὰ
 γελάσης, πού Ἡρακλείτε καὶ νὰ κλαύσης!

„ Ἄν ὁμως οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῆς Διοική-
 σεως σήμερον ὄντες ἤθελον εἶσθαι φατριασταί, ὀλι-
 γαρχικοί, ἢ Δημαγωγοί, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κεκρυμ-
 μένοι μετὰ τὸ κάλυμμα τοῦ νόμου οἱ τοιοῦτοι ἤθελον
 εἶσθαι ἀγαπημένοι καὶ ἐπαινετοὶ ἀπὸ ὄλους ὅσοι
 ἡμερον δια' τοὺς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ κέρδη τῶν
 ἀνακινουῦσι τὰ πνεύματα) λοιπὸν διατὶ ἕως πρὸ ὀ-
 λίγου ἀνακινουῦσες αὐτὸς τὸν λαὸν κατὰ τῶν ἐν τοῖς
 ἐπαγγέλμασι τῆς Διοικήσεως, καλῶν αὐτοὺς φατρια-
 ζᾶς; ἰδιωθυμόρους, καὶ σφετεριζομένους αὐτοῦ τὰ
 δίκαια; ἢ ἀφοῦ σ' ἐπῆραν συνεργὸν καὶ σύντροφον εἰς
 τὰς ὑπουργείας, εὐθὺς ἢ εὐγενίᾳ σου διεκόσμησες με-
 ταρρύθμιστάσα ἕκαστον εἰς τὸ τελειότερον; ἀλλὰ πρὸς
 Θεοῦ, Κύριε, εἶναι τρέπος νὰ μείνη ὁ παράνομος
 τόσοσ ἀσφαλῶς κεκρυμμένος ὑπὸ τοῦ νόμου τὸ κάλυμ-
 μα, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται παντελῶς τοιοῦτος εἰς τὰ
 ὄμματα καὶ τοῦ μικρὸν νοῦν ἔχοντος πολίτου; ἢ μέ-
 νον οἱ ἰδιοκίσου ὀφθαλμοὶ εἶναι ὀξυθερμάσονται, τῶν
 δὲ ἄλλων εἶναι τυφλοὶ (σκοτεινοὶ); δὲν βλέπεις πό-
 σον καλὰ βλέπομεν, ὡς' εὐθὺς ὡς ἄλλαξες σύστημα
 πλῆθος γραμμάτων σου πέμπονται ὡς τόσοσ λίθοι ἀπὸ
 σφεδόνης, πληθύνοντα καίρια τὴν ψυχὴν σου, μαθε
 Κύριε, ὅτι δὲν εἶχαμεν κλεισοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας,
 ὅταν ἐνεργούσες συμφώνως μετὰ τὸν Κύριον Μαυροκορ-
 δάτον, δια' νὰ ὑψωθῆς εἰς τοῦ ἄρχοντος τὸ ἀξίω-
 μα· κρύψου ὅσον θέλεις ὑπὸ τοῦ νόμου τὸ κάλυμμα,
 καὶ θέλεις πάλιν ἰδεῖ, ὅτι δὲν εἶσαι ἀόρατος, οὔτε
 κίνδυνον φοβούμεθα ἀπὸ τὰς μαγείας ἡμεῖς τὴν
 σήμερον· ἐτελείωσες, Κύριε, τὸν λόγον σου, καὶ ἀ-
 κόμη δὲν εἶδαμεν ποῖα εἶναι τὰ δικαιολογήματά σου
 εἰς τὰς κατηγορίας, ὅπου σοῦ κάμουν· οὕτω παίξεις
 τὸ Πανελλήνιον! τίς με νοῦν ἄνθρωπος συνέστησε κοι-
 τήριον, δια' νὰ κριθῆ ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων, καὶ
 ἀντὶ τούτου ὑβρισκῆ καὶ ἐξετέλεισε θεροστικῶς καὶ
 τοὺς κριτὰς καὶ τὸν λοιπὸν σύλλογον τῶν ἀκρατῶν;
 πῶς πλέον νὰ σ' ὑποφέρωμεν ἀναστροφόμενον μεταξὺ
 μας; σὺ εἶσαι ἐχθρὸς μας σήμερον ἀσπονδος, καὶ ὀ-
 μως εἶσαι καὶ ἄρχων μας καὶ τὸ χειρότερον καὶ ἰα-

τρὸς καὶ Συντάκτης ἐφημερίδος Ἑλληνικῆς· καὶ ἔπει-
 τα μᾶς κατηγορεῖς ἀκόμη, ὅτι εἴμεθα εἰς ἀχαλίνω-
 τον δημαγωγίαν, διότι εἴμεθα ἄγρυπνοι εἰς τὰς ῥα-
 διουργίας σοῦ καὶ τῶν κατὰ σέ, καὶ παραπονούμεθα
 δια' τὰς καταχρήσεις σας· ὡ θερασύτης ἀνήκουσος
 ἕως τήμερον! ἀλλ' ἀκουσε καὶ τὴν κρίσιν μας.

Ὁ Κύριός σου σκοπὸς ἦτον, ὅταν ἔγραφες τὸ
 τελευταῖόν σου τοῦτο ἄρθρον, νὰ γνωρισθῆς εἰς τὴν
 Εὐρώπην, ὅτι ἔλαβες μέρος εἰς τὰ πρακτικά τῆς
 Διοικήσεως· τοῖτο ἡμπορούσες γὰρ τὸ κάμης χωρὶς
 νὰ σκανδαλίσης ὄλους τοὺς ἀληθεῖς Πατριώτας, κα-
 τηγορῶν ἀσυσῶλως τὸ Ἔθνος, εἰς τὸ ὅποιον ἤξια-
 θης τοιαύτης τιμῆς· ἀλλ' εἶχες ἀνάγκην, ὡς εἴ-
 πεις, νὰ δώσης εἰσχήμονα πρόφασιν εἰς αὐτὴν σου
 τὴν μεταμόρφωσιν, καὶ δι' αὐτὸ ἔπρεπε ν' ἀμαυρώ-
 σης ἡμῶν τοῦ λαοῦ τὴν ὑπέληψιν κοῦτα' εἰς τοὺς
 ἄλλους λαοὺς, ἃ ποῖον ὄφιν ὑφερπύσαντα τρέφει ἡ
 Ἑλλὰς εἰς τὰ σπλαγχνα της! ἀλλ' ἕως αὐτοῦ θα-
 σαθῆ τὸ κακόν.

Ἐδημοσίευσα δια' τοῦ τύπου τὴν δι-
 ατριβὴν τοῦ Κυρίου Δημητρίου Παύ-
 λου, δια' νὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ
 ἰδῆ τὸ ὄνομά του τυπωμένον· τὸ νὰ τὸν
 ἀποκριθῆ ὄχι μόνον δὲν τὸ κρῖνω ἀναγ-
 καῖον, ἀλλ' οὔτε ἡ διατριβὴ του εἶναι
 ἀξία ἀποκρίσεως· πρέπει νὰ εἰπῶ μίαν
 φορὰν δια' πάντα, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ
 Χρονικὰ δὲν ἐκδίδονται δια' νὰ εὐχα-
 रिσησούντα πάθη ὀλιγωντινῶν ατομῶν·
 Κάνεις δὲν θέλει με γνωρίζει χάριν,
 ὅταν θελήσω νὰ γεμίσω αὐτὴν τὴν ἐ-
 φημερίδα ἀπὸ ἄρθρα, τὰ ὅποια νὰ ἀρέ-
 σουν, καὶ νὰ γαργαλίξω τὰ πάθη-τινῶν
 ἀνθρώπων, ὅστινες με πολὺ νὰ γῶ νὰ λε-
 γουν πολλὰ πράγματα, ἀπὸ τὰ ὅποια
 λείπει ἡ ἀλήθεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Ag. 71

Τιμὴ ἐτησίᾳ τὰλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Γὰ πλείω ἄρθρα, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλί: es.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 30 Αὐγούστῃ 1824.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐξ Ἀγκῶνος .

Τώρα πλέον μετ' ὀλίγον θέλετε ἔχει αὐτοῦ νέας εἰδήσεις . καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν μοι γὰς ὑστερήτε , ὥστε νὰ γὰς κοινοποιῶ καὶ μακρύτερα . Ἡ Εὐρώπη ἄσχισε νὰ παρατηρῇ τὸ τοῦ ἔθνους μας πράγματα με διαφορετικὸν ὄμμα , καὶ αἱ ἐφημερίδες μάλιστα τῆς Αὐστρίας ἔπαυσαν ν' ἀναφέρωσι καὶ τὸ ὄνομα Ἰνσμπρὺ γένται . Τὸ κοινκρέσσο τὸ ὁμοῖον ἔμελλε νὰ γένη εἰς Πράγαν ἐμποδίσθη , ἐπειδὴ αἱ σκέψεις μεταβάλλονται κατὰ γὰς περιστάσεις . Ἡ Γαλλία ἤδη προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα 50 μιλιούνια φράγκα , ἄνευ τόκων καὶ νὰ πληρωθοῦν μετὰ εἴκοσι χρόνους διπλά . Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐτοιμάζον ἕνα ὄρατον μνημεῖον διὰ τὸν Μάρκον Μωδίζαρην εἰς λευκὸν μάγμαρον , ὅπως παρασταίνονται γλυπτὰ ὄλαι αἱ μάχαι γὰς ὁποίας κατὰ διαφόρους καιροὺς ἔκαμεν ἄντὸ εἶναι σχεδὸν ἐν τῷ τελειοῦσθαι , καὶ θέλει σταλθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς μνήμην τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῆ . Τὸ ἐμπόριον κατήντησεν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ὄλαι αἱ φάμπρικαι εἰς τὴν Εὐρώπῃ στέκονται ἀργαί . Ὁ φιλογενὴς καὶ περίφημος Κύριος Βαρβάκης ἐπεριμένετο ἐδῶ πρὸ πολλοῦ , ἐπειδὴ ὅμως ἕως τώρα δὲν ἐβάνη , ἐλπίζομεν δι' ἄλλης ὁδοῦ νὰ φθάσῃ ὀλίγῳ εἰς τὴν Ἑλλάδα συμβάλλει πολὺ ἡ παρησιᾶ τῆ , διὰ τὴν ὑπόληψίν τῆ , τὸν χαρακτήρα τῆ , τὰ γηρατεῖα τῆ καὶ πλοῦτη τῆ . Εἰς τὴν Βλαχίαν τὸ Διατακτικὸν ἔπαυσεν ὁ τοῦ τοῦ εὐρίσκονται ἀκόμη

ἐκεῖ , καὶ μόνον χίλιοι ἐσηκώθησαν ὁ μεγάλα δόσιματα κατεβάρυναν τὸν λαὸν , καὶ οἱ Γραικοὶ κατατρέχονται . Ἡ εἰρήνη τῆς Ῥωσσίας φαίνεται πάλιν ὅτι θέλει μακρύνει . τῆς δὲ Περσῆς αὖ γὰ πράγματα πάλιν ἀνακατεύθησαν .

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἀπόσπασμα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἰσων πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν .

Τῆ 3 Αὐγούστῃ ἀπὸ Βερεντζούλια (Βάλτος)

Ἐλαβον χθὲς τὴν Διαταγὴν σας , καὶ καθὼς με διατάττεται ἀκολοθῶ . Ἐγὼ καθὼς ἐβγῆκα ἐδῶ , ἔστειλα τὸν ἐξάδελφόν μου Σωτήρη Στράτη με ἑκατὸν στρατιώτας κάτω , διὰ νὰ προσέχω κάθε κίνημα τῶν ἐχθρῶν . Οἱ τοῦ τοῦ , κατὰ τὴν Συνθήειάν τῆς , ἐβγαίνου καθημερινῶς εἰς τὸν κάμπου διὰ χορτάρι τῶν ἀλόγων τῆς , ἴσως καὶ δι' ἄλλα λάφυρα ὁ τοῦ τοῦ ἐκαρτέρεσαν χθὲς εἰς τὸ Σπαρτεβοῦνι , τοῦ τοῦ ἐβάρεσαν καὶ ἐσκότωσαν ἰσθεῖς εἰς τὸν ἴσπον , καὶ ἐλάβωσαν δύο ὁ δὲν τοῦ τοῦ ἐπῆσαν , ἐπειδὴ καὶ ἐπρόφθασε βοήθεια ἀπὸ τὸν Καρβανσαρᾶν , καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ πίσω , καὶ με πολὺν κόπον ἐγλύτωσαν μόνον τὰ ζῶα .

Μεσολόγγιον .

Ἐκ τῶν ἐν Καρβανσαρᾶ στρατοπεδευμένων ἐχθρῶν μέρος τοῦ ἰππικίου εἰσέβαλε τῆ 26 τρέχοντος διὰ νεκτὸς εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἐρημοῦ . ἐπειδὴ δὲ οἱ γὰς ἐμπροσθινὰς θέσεις φυλάττον

τες δὲν τοὺς ἐνόησαν, αὐτοὶ προχωρήσαντες ἔφρασαν ἕως εἰς Βραχῶρι .

Καὶ νῦν δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι αὐτὰ τὰ στρατηγήματα εἶναι συμβεβαίῃ τοῦ ἀπίστου Βαρνακιώτη, ὅστις ἤξεύρων ὅτι τὸν μῆνα τοῦτου οἰχωρικοί μας διεξίθουσι τὰ ἀραβοσιτιάτων, ἤλπιζε πάντοτε γενομένης τοιαύτης ἐπιδρομῆς νὰ πιασθῶσιν ὅχι ὀλίγοι αἰχμάλωτοι . καὶ ἴψ' ὄντι πολλοὶ αἰχμάλωτοι καθὼς καὶ ζῶα ἐπιασθησαν . Εὐθύς ὅμως ὅταν ἐξημέρωσε τῆς 27, οἱ ἄλλοι ἔλαβον καιρὸν καὶ ἐτραβιχθησαν εἰς θέσεις ἀσφαλεῖς .

Συνέχεια περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ φιλολογίας .

Ἡ δημιουργικὴ ἀρχινοια, ἣτις καὶ εἰς τὰς πλέον Ἰολμηρὰς αὐτῆς παραδρομὰς δίδει περισσότερον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν τόνον καὶ δύναμιν, οὕσα ἐνωμένη μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καὶ Φιλοσόφων, προξενεῖ τοιαύτην αἰσθημάτων ὕψωσιν, σπαθῆς μελέτην καὶ κομψότητα ἐκφράσεως, ὅποισιν τὸ ἀνθρωπίνον πνεῦμα ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν εἰς οὐδέναν ἄλλον λαὸν βλέπει . Τὸ φιλολογικὸν Ἑλληνικὸν πνεῦμα φαίνεται τρέπον τινὰ ὑλικῶς ἀπὸ τὴν ἀρχινοισιν τῶν εἰς τὰς ἐλευθέρους λέχνας διασπρεψάντων ἐν τῇ Ἑλλάδι . φαίνεται νὰ λαμβάνη κατὰ διαδοχὴν τὰς οὐρανίους τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀφροδίτης μορφὰς, τὰ σημεῖα τῶν φιλοσόφων ἢ ἀθλητῶν, τὰς τῶν νυμφῶν χάριτας, ἢ τῶν νέων σατύρων τὰ περίεργα θέλητρα . αὐτὴ ἐστὶν ἡ πλήρης τῶν εὐκολιῶν τοῦ πνεύματος ἀνάπτυξις, καὶ ὁ πρῶτος τύπος τῶν ὁποῖον ἐγνώρισαν διάφοροι νόες ἐνωμένοι διὰ τὰ σκέπτωνται, νὰ γράφωσι, νὰ χαιρώνται τὰ προϊόντα τοῦ πνεύματος καὶ νὰ δημιουργήσωσι ζῶν πνευματικὴν καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὑπαρξιν ἀνεξάρτητον, οἱ πρόγονοί μας ἐστάθησαν ἔθνος φιλολογικόν, ἐν ᾧ οἱ Ῥωμαῖοι μόνον Πολιτικόν, τὸ ὁποῖον ἔβαλε ποτὲ κατὰ νῦν νὰ γίνῃ φιλολογικόν .

Ἐπάρχει ἄλλος τις τρέπος καθ' ὃν ὁ ἠθικὸς Φιλόσοφος πρέπει νὰ θεωρῆ τῆς Ἑλληνικῆς

φιλολογίας τὴν Ἱστορίαν, τετέστιν ἡ προσωπικὴ ἐκείνη ἀνεξαρτησία, ἣτις ἐν τῷ διακτῆματι μιᾶς σειρᾶς αἰῶνων δίδει εἰς τοὺς μεγάλους συγγραφεῖς τῆς Ἑλλάδος ἰδιαίτερον τινα καὶ μόνον χαρακτηριστῆρα εἰς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὰ Χρονικά . Ἡ ἐλευθέρω αὐτῆ ἀτομικότης, ὑψωμένη ὑπερᾶνω πάσης τοῦ πλούτου ἐπιρροίας, διοικήσεων καὶ Νόμων, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ, εἰμὴ εἰς μικρὰς ἐπικρατείας, ἐνωμένας ἀπὸ μίαν κοινὴν διάλεκτον, ἀλλ' ὅμως ἀνεξαρτήτης ἀπ' ἀλλήλων ἔνθα ἡ δύναμις τῆς Δικιότητος δὲν εἶχεν μεγάλην εἰς τὴν ἀτομικὴν δύναμιν ἰσχὺν, διότι πᾶς τις εὕρισκεν εἰκοσι ἄστυλα εἰς μίαν καταδρομὴν, καὶ ἠμποροῦσε κατὰ τὴν ἀξίωτην τοῦ πνεύματός τὴν νὰ ἐνεργῆσῃ μὲ ἓνα μόνον λόγον εἰς εἰκοσι διαφόρους ἄλλους λαοὺς . ἔνθα τὰ πλούτη, ἐτι ὀλίγον τιμώμενα, συνεχισέφερον περισσότερον εἰς τοὺς λαοὺς τὴν γνώμην παρὰ τὰ πνευματικὰ προτερήματα, τὴν εὐτολμίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀρετήν καὶ πειθεξιότητος ἀπλᾶ δῶρα . ἔνθα καὶ ὁ πλέον ἀπλοῦς πολίτης διὰ τῆς ἀξιώτητος, τοῦ χαρακτήρος τῆς καὶ διὰ τῆς κοινῆς εὐνοίας σχεδὸν ἀπεριόριστον εθνικὴν δύναμιν ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ ἔνθα τέλος πάντων τῶν Ἡρώων, Σοφῶν καὶ Ποιητῶν τὰ ὀνόματα ἦσαν οἱ πλέον λαμπροὶ καὶ σεβαστοὶ τίτλοι . Καὶ τοιαύτη ὑπῆρχε πρὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἠοικονομικὴ τῶν Προγόνων μας κατάστασις .

Ἄς προσθέσωμεν ἴσως κιντὰ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα παρομοίων ἐθίμων, ἢ κάλλιον πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ κλίματος καὶ τῶν ἠθῶν τὸ ἀποτέλεσμα . ἄς ἐνθυμηθῶμεν τὰς ἀπειραρίθμους ἐκείνας δημοσίας πανηγύρεις, αἱ ὁποῖαι ἤνωνον τὸ ἔθνος ὅλον εἰς τὰς αὐτὰς τῶν εὐφροσυνῶν ἀπολαύσεις . Τὴν συνήθειαν ἐκείνην τοῦ νὰ διάγωσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ βίου εἰς τὰς στοὰς, τοὺς κήτους καὶ εἰς τὰς δημοσίας ἀγορὰς . Τὸ μικρὸν τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς πολυτελείας τῶν ἰδικαιτέρων οἰκιῶν, τῶν δειπνῶν τὴν λιτότητα, τῶν ἐνδυμάτων τὴν ἀπλότητα καὶ τῶν γυναικῶν τὴν ἀπόκλεισιν, ἣτις ἀφήρει ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν συναναστρεφὴν πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει σήμερον εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἐξευγενισμένων τῆς Εὐρώπης, Κινῶν, καὶ Δελομ

ἔδωκαν εἰς τὸ Κοινὸν νὰ γνωρίσῃ καὶ διακρίνῃ τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν .

Διηγεῖται μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πολυζωίδης τὰ αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ Ἑλληνικὸν Δάνειον ἐνῶ εἶχεν ἤδη καταρχὰς ἀναστῆ ἕως 64 τὰ 100 ἔπασαν ὕστερον ἕως 54 τὰ 100 καὶ κατωτέρω· ταῦτα δὲ ἦσαν ἡ Διχονοία, καὶ ἐσωτερικὴ ἀκαταστασία τῆς Ἑλλάδος· αἱ σκευωρίαι μερικῶν ἐμπόρων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν συμφέρεε ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ κερδῆ τῆς Ἰων· καὶ τέλος ἡ ἔλλειψις ἐνὸς προστάτη καὶ ὑποστηρικτοῦ τοῦ Δανείου· προσεπιφέρει δὲ, ὅτι ἂν ὁ ἔνθερος τῆς Ἑλλάδος φίλος Ἐδουάρδος Ἑλληνικός δὲν ἤθελεν ἀγοράσει ἰκανὸν μέρος ὁμολογιῶν, καὶ ἐνθαρρύνει μὲ τὸ παράδειγμα· τε καὶ τοὺς λοιποὺς ἀγοραστὰς, ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ διόλου τὸ Δάνειον· μετὰ τὴν γενναίαν δὲ ταύτην προᾶξιν τοῦ Κ. Εἰδ. Ἑλληνικοῦ, καὶ τὴν ἀγγελίαν τῆς Ἐκλογῆς τοῦ Νέου Ἐκτελεστικοῦ λέγει, ὅτι ἤρχισαν καὶ πάλιν νὰ λαμβάνωσι τὰ κεφάλαια κατολίγον τὴν προτέραν τῶν ὑπόληψιν· καὶ συμπαραίνοι, ὅτι ἡ εὐδοκίμησις τοῦτο τοῦ Δανείου εἶναι ἰκανὴ ἐγγύτης καὶ διὰ μελλούσας πολὺ μεγαλητέρας ποσοτήτων πραγματεύσεις, ἀλλ' εἰς αὔξησιν τῆς ἐθνικῆς ἐμπιστοσύνης φρονεῖ, ὅτι εἶναι ἀναγκασιότατη μία ἄμεσος ἐμπορικὴ κοινωνία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι ἤθε· προξενηθῆ μέγας κρῶτος εἰς αὐτήν, ὁπόταν Ἑλληνικὸν πλεῖον, μὲ διάφορα ἐμπορεύματα φορτωμένον, καὶ Ἑλληνικὴν ἔχον Σημαίαν, ἤθελε κατὰ πρῶτον ἐμφανισθῆ εἰς τὸν Λιμένας τῆς .

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ

Σημειώσεις τοῦ Συντάκτη εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ κυρίου Γ. Σισίνη καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον .

(θ) Καὶ αἷθις ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν φθάνει τὸ ἐκ ὑψηρετήσῃ τις τὴν Πατρίδα μόνον τὸ κατ' ἀρχὰς κ' ἔπειτα νὰ τὴν βλάβῃ· εἶναι δὲ ἀναγκαῖον προσέτι τὸ νὰ γνωστοποιηθῆ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ὅτι ὁ Κύριος Σισίνης σιμὰ τῶν λόγων του κατὰ τὴν Γαστούνην καταχρῆσθαι εἶχεν ἐνωθῆ ἐνταυτῇ μυστικῶς καὶ μὲ τοὺς εἰς Τριπολιζάν συνεδριάσαντας ἀντιδιοικητὰς πέμψας ἐνταῦθα (πρὸ τινος καιροῦ) εἰς Μεσολόγιον τὸν ἰδίον του ἀνεψιὸν

μὲ ἐν φερτίον γράμματα δημογεργικὰ διειδυόμενα ἐκ μέρους τῶν τότε ἀιτωπατιωτῶν ἐκείνων πρὸς τὴν ἐδῶ Στρατηγὸν Μακρῆν καὶ Κωσ. Γιαννάκην Τζαβέλιαν καὶ ἄλλους, συντροφεύαν αὐτὰ καὶ μὲ ἄλλα ἰδικὰ του πρὸς τοὺς ἰδίους προτρέπων τοὺτους διὰ νὰ δεῖξωσιν εἰς πέθειαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος (τοῦ ἀνόμου συστηθέντος εἰς Τριπολιζάν)· τὰ γράμματα δὲ αὐτὰ ἐπιάσθησαν καὶ ὁ ἀνεψιὸς του ἐφυλακίσθη ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους .

(η) Ὅλη αὕτη ἡ περιγραφή εἶναι ψευδεσάτη διότι πλῆθος φυγάδων ἐκ Γαστούνης (ἐξ ἂν καὶ ἐδῶ εὐρίσκονται διάφορα οἰκογένεια) μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τούρκων δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 400 ὡς ἀναφέρομεν εἰς τὸν Ἄρ. 58 καὶ ὅτι ὅταν ἔπασαν εἰς τὸν Σισίνην ὅτι οἱ τούρκοι πλησιάζουσι εἰς τὰ Λεχενὰ καὶ νὰ στείλῃ βοήθειαν, αὐτὸς ἀπεκριθῆ ἄς ἔ λ θ εἰ ἡ Β ο υ λ ῆ ν ἄ τ ο ὺ ς π ο λ ε μ ῆ σ η καὶ ἔπεισε τὸ κοινολόγι του· κατόπιν δὲ εὐγαλε κήρυκα νὰ διαλαλήσῃ ὅτι οἱ μὲν ξένοι ὅλοι νὰ φύγουν εὐθὺς ἀπὸ Γαστούνης δι' ὅπου θέλουσι οἱ δὲ ἐντόπιοι νὰ τρέξουσι εἰς τὰ βουνὰ· ὅλος ὁ κόσμος φωνάζει καὶ ταῦτο. Παραπονεῖται ὁ Σισίνης ὅτι δὲν εἶχε τρόπον χρημάτων νὰ κρατήσῃ στρατιώτεων πολιρκίας· ἀλλ' ὅμως τις κατέγραψε τὰ εἰσοδήματα τῆς Γαστούνης τέσσερις χροῖους; τις ἄλλος παρὰ αὐτοῦ; ἀπ' ὅσα δέκατα ἐσύνταξεν ἔδωκε ποτὲ τίποτε εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον; τίποτε· ἀπείρους φορὰς τοῦ ἐπρότεινον οἱ ἐντόπιοι διὰ νὰ τοὺς ἀρίστη τὰ δέκατα καὶ αὐτοὶ μὲ ἰδίαις των ζωτορρίας καὶ πολεμοεργία καὶ χωρὶς μισθῶν νὰ κρατήσουσι τὴν πολιρκίαν, πλὴν ποτὲ δὲν ἔστρεψεν εἰς τοῦτο διότι κατὰ πολλοὺς λόγους ἦσαν ἐναντίον του συμφέροντός του· χίλιοι ἄνθρωποι τὸν ἤκουσαν προσέτι νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς συναρπαγὰς του προσετοῦς ὅτι εὐθὺς ὀπου ἡ Πάτρα πέσῃ οὔτε αὐτὸς λέγεται πλέον Ἀφέντης οὔτε ἐκείνοι σημαῖουσι πλέον τίποτε .

(ι) Πόθεν ἐδύνηθ' ὁ Σισίνης νὰ οἰκονομήσῃ ἤδη τὰ ἔξοδα τῶν 1400 στρατιωτῶν ἀπ' οὗ δὲν εἶχε τίποτε; εἰ δὲ καὶ εἶχεν (ὡς ἀποδεικνύεται ὅτι ἀληθῶς εἶχε καὶ εἶχε) διατὶ νὰ μὴν ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του ἀρχήτερα ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ φανὴ τοῦ λαοῦ ἐπλησίασε νὰ τὸν πύξῃ καὶ ὅταν ἤρξατο πλέον ὅλος ὁ κόσμος νὰ ἐνοῆσῃ ὅτι εἶναι σύμφωνος μὲ τοὺς ἐχθροὺς; ταλαιώσατο ἄνθρωπε! ποτὲ τὸ Κοινὸν δὲν δύναται νὰ ἀπατηθῆ μέχρι τέλους· πρὸς καιρὸν μόνον εὐτυχοῦν οἱ τουρκομανεῖς καὶ οἱ φίλαρχοι καὶ οἱ ἄρπαγες, καὶ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ εἶναι ἡ ἀφεικτος ἀντιμισθία τῶν τοιοῦτων ἕως τὸ ὕστερον .

Μία διατριβὴ γενομένη ἐναντίον μας παρὰ τοῦ διδασκάλου τῆς ἐνταῦτα σχολῆς μᾶς ἐσ' ἀλθὴ σήμερον παρὰ τῶν ἐπισιτῶν αὐτῆς τῆς πόλεως διὰ νὰ τὴν καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας· ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῆς δὲν συγχωρεῖ νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα, θέλομεν τὴν ἐκδόσει εἰς ἰδιαίτερον φύλλον· μετὰ δὲ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας εὐγαίνει εἰς φῶς .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 72

Τιμή ἑτησία ταλ . Ἰσπανικά ἕξ, προκληροτία
κατὰ ταιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἰρήλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλίτες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 3 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΓΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ .

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐπαγγυηνοῦσα εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, διὰ ν' ἀποφύγῃ ὅλα, ὅσα ἐμποροῦν νὰ προξενήσων τὸν ἀφανισμόν τε, ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου διακήρυξιν, δι' ὅσα πλοῖα Εὐρωπαϊκὰ ἐμπορικὰ ἐναυλώθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀλεξάνδρειαν, εἰς μετακόμισιν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς τότε πληροφροσύνας. Ἦδη δὲ εἰδοποιηθεῖσα, ὅτι τὰ ρηθέντα πλοῖα δὲν μεταφέρων ἐχθρικά στρατεύματα, ἀλλὰ πολεμικὰ ἐφόδια, ζωοτροφίας κ. τ. λ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις φροντίζει μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν νὰ φυλαχθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ βάσις τῆς Οὐδετερότητος καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἔθνων, ὅσον τὸ δικαίωμα τοῦ πολέμου ἐμπορεῖ νὰ συλχωρήσῃ .

Διακήρυξις

Α'. Τὰ παρὰ τοῦ ἐχθροῦ ναυλωθέντα Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα εἰς μετακόμισιν ἀρμάτων, πολεμοφοδίων, ἀλόγων, ζωοτροφίων καὶ οὐλινος ἄλλῃ εἰς χρῆσιν τῶν ἐχθροῦ, ὑπόκεινται εἰς τοὺς κανόνας τῆς Οὐδετερότητος, καὶ θέλων μεταχειρισθῆ ἀπὸ τὴν ναυτικὴν μας δύναμιν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἰς παρομοίας περιστάσεις μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν

Δυνάμεων .

Β'. Ἡ παρούσα θέλει γνωστοποιηθῆ εἰς τοὺς Ναυάρχους τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Δυνάμεως, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως ἀντίτυπα δ' αὐτοῦ θέλων σταλθῆ εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Ἀρχιεπέλαγος Προξένους, Ἀντιπροξένους καὶ Προξενικούς Πράκτορας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων .

Ἐν Ναυπλίῳ τῆν 15 Αὐγούστου 1824 .

Ὁ Πρόεδρος Γ. Κωνσταντινίου .

Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος

Ἐν Τῶν, 14 Αὐγούστου .

Γράμματα ἀξιωματικὰ τῶν 7 καὶ 10 Αὐγούστου ἐκ τοῦ κατὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Δαρμωπολάξ Ἑλληνικοῦ στόλου βεβαιόνων, ὅτι ἡ πρωτοκαυθεῖσα μεγάλη φρεγάτα ἦτο γεμάτη ἀπὸ τόσοῦ πλήθους στρατευμάτων, ὥστε δὲν ἐδύνατο νὰ μετακινήθῃσι, καὶ ὅτι οὐδὲ εἰς ἕξ αὐτῶν δὲν ἀπέφυγε τὴν πύρινον ῥομφαίαν . Ὅτι ἡ φρεγάτα αὐτὴ νεοκατασκευάστος ὠνομάζετο Μπαρλότω-κόζκιμα (δὲν φοβεῖται πυροβολικὰ) καὶ ἦτο κατὰ τὴν περυσινήν ἐστρατείαν ἢ ναυαρχίς τοῦ Τηρικοῦ στόλου .

Τραπεζούντιος χριστιανὸς εὐερισκόμενος εἰς τὸ ἀντιπάραι Ἀσιανὸν στρατόπεδον καὶ καταφυγῶν εἰς τὸν στόλον μας ὠμολόγησεν ὅτι ἀναρίθμητον πλῆθος ἐχθρῶν καταβάντες εἰς τοὺς αἰγματοὺς τῆς Ἰωνίας ἦσαν ἔτοιμοι νὰ περάσῃ

σιν εἰς τὴν Σάμον· ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλείότεροι ἰδόντες αὐτοψεί τοὺς συντρόφους των καιομένους ἀπελπίσθησαν καὶ ἔφυγαν· ἔμειναν ὁμῶς ἀκέμη ὄχι ὀλίγοι, οἵτινες μὲ ὄλην τὴν ὁποίαν δοκιμάζον σκληραγωγίαν δὲν ἀναχωροῦν, ἐνόσω βλέπων εἰς τὸν ὀρίζοντα Τυρκικὰ πλοῖα.

Ὁ αὐτὸς ἐβεβαίωσε προσέτι ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Τοπαλ-πασσᾶ ἦτο, νὰ συγκροτήσῃ ναυμαχίαν, καὶ ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι ἤθελαν ἀσχελεῖσθαι εἰς ὑπεράσπισιν, νὰ μετακομίσῃ τὰ στρατεύματα εἰς τὴν Σάμον μὲ τὰ φορητὰ καὶ τινὰς φρεγάδας. Οἱ ἡμέτεροι ὁμῶς ἀνατρέψαντες τὸ σχέδιόν τινος τῶν ἔβλαψαν πλείοτερον παρ' ὅσον ἐφοβεῖτο.

Δεκάδας τινὰς κανονίων ἀπὸ τὰ καυθέντα ἐχθρικά πλοῖα ἐξήντησαν οἱ ἰδιοὶ μας καὶ παρέλαβον εἰς τὸν στόλον.

Τῆν 11 ἐν τῆμῃ τοῦ στόλου ἐμελλε νὰ ὑπάγῃ νὰ κατακαύσῃ τὰ μικρὰ πλοῖα τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἄλλο δὲ νὰ ἐπιπέσῃ συγχρόνως κατὰ τοῦ χονδροῦ στόλου εὐρισκομένην κατὰ τὸ Ἄγαθονῆσι. Ἐλπίζεται δὲ καὶ ἴσως ὄχι μικρότερος ἄλλος θρίαμβος.

Ἀπὸ νεωτέρας ἄλλας εἰδήσεις ὄχι ἀξιωματικὰς μανθάνομεν ὅτι ὁ Βυζαντινὸς οὗτος στόλος κατέφυγεν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μπεντρμῆς, καὶ τὰ Ἀσιατὰ στρατεύματα ἐλειποτάκτησαν ὅλα καὶ διεσκορπίσθησαν· τὸ ὁποῖον μᾶς φαίνεται πιθανώτατον.

Προσέτι ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Τυνηζίνος μπέης, τὸν ὁποῖον ἐπίασε ζῶντα εἰς τὴν θάλασσαν ἢ Πετζώτικη βάρκα, ἦτον ὁ διοικητὴς τῆς δευτέρας ναυθεῖσης φρεγάτας.

Χθὲς ἀνήχθη ἀπὸ τὸ Σανόνιον ὁ δεύτερος στόλος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ναυάρχου κυρίου Α. Μιαούλη συνιστάμενος ἀπὸ πολλὰ, δυνατὰ καὶ καλῶς συγκροτημένα πλοῖα. Σήμερον δὲ φαίνεται διευθυνημένος κατὰ τὴν Μῆλον, καὶ ὁ δρόμος τῆς εἶναι νὰ ἀπαντήσῃ τὸν Αἰγυπτιακὸν στόλον, κατὰ τοῦ ὁποῖου καὶ προσδιωρίσθῃ.

Χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐν βρίκιον ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Σάμον Ἑλληνικοῦ στόλου φέρον τὰ ἐρείπια τῶν καυθέντων Τυρκικῶν πλοίων, δηλαδὴ

κανόνια σῶα καὶ πολλὰ σπασμένα, καὶ μεγάλην ποσότητα σιδήρου. Γράμματα ἀξιωματικὰ, τὰ ὁποῖα ἔφερε, βεβαίονον ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος εὐθεῖς εἰς ἀμφοτεροῦν ὑπέβη εἰς τὴν Κῶ, ὅπου ἠνώθη μὲ τὸν Αἰγυπτιακόν.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐχθρικός στόλος ὑπέφερε καὶ αὐτὸς ὄχι ὀλίγην βλάβην, ὡς μανθάνομεν ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἰπτικόν· ὑπὲρ τὰ 800 ἄλογα μόνον τὸν ἐψέφθησαν εἰς τὸν πλοῦν.

(Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μάλτα, Τῆ 9 Αὐγούστου 1824

Δὲν ἔχομεν καμμίαν περιστατικὴν ἐπίσημον διήγησιν νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας περὶ τῶν ὅσα ἐσχάτως διέτρεξαν εἰς Ἀλγέρι· σπεύδομεν ὁμῶς νὰ ἀναγγείλωμεν, ὅτι ὁ Δέης κρίνας ἀνωφελεῖ τὴν ἀντίστασιν, ὑπέγραψε μίαν συνθήκην ὑποχωρήσας εἰς ὅλας ἐν γένει τῆς Ἀλγυλικῆς Διοικήσεως τὰς προτάσεις. Ἡ Ἀγγλία κατόρθωσε νίκας χωρὶς χύσιν αἵματος, ἀποτέλεσμα τοῦ ἀδισαίστου χαρακτήρος τῶν ἀνδρείων ναυτῶν μας καὶ τῶν γενναίων καὶ ἀξίων ἀρχηγῶν τῶν. Ἡ ἀκόλμβος περιγραφὴ εἶναι σύντομος τις διήγησις τῶν περιστατικῶν.

Τῆν 10 τοῦ Ἰουλίου ἔφθασεν ὁ Στολάρχης εἰς Ἀλγέρι, ὅπου εὗρεν ἕξ πολεμικὰ Ἀλγυλικὰ πλοῖα καὶ ἄλλα ἁλμοκίνητα. Τριάντα σχεδὸν λάντζαι κανονιέραι Ἀλγερικαὶ ἦσαν ἔξω τοῦ Μώλου, ἀλλ' ἐστόκευτο ἰκανῶς μεμακρυσμέναι συνέβη δὲ πυροβολισμὸς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀλγυλικοῦ στόλου. Οὕτως εὐρίσκοντο τὰ πρᾶγματα ἕως τῆς 24, ὅτε πρᾶθᾶσασαι ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας αἱ βομβάρδαι καὶ αἱ λάντζαι κανονιέραι ἄρχισαν τὰ σημαστικὰ κινήματα, καὶ κατὰ ἐν παρακελευστικὸν σημεῖον τῆς Ναυαρχίδος καθὲν καράβι ἐπέστηεν εἰς τὴν θέσιν τῆς. Ὅλα τὰ Ἀλγερικὰ κανονοστάσια ἐπυροδόλησαν τὰ καράβια μας· ἀλλ' ὁ στόλος μας δὲν ἀνταπεκρίθη, καὶ καθὲν ἀπὸ τὰ πλοῖα μας ἐστεκε-

εις τον διωρισμένον τόπον του· διότι ο Στολάγρης στρεφόμενος προς την Ξηράν, ύψωτε σημαντικήν διαπραγματεύσεως, φανερόκων δια τουτα, ότι ο Δέλης ήμπορούσεν ακόμη να προλάβη τον κίνδυνον, τον οποίον οι Αγγλικαί δυνάμεις του εφοβέριζον, και να δεχθῆ τας ύσας του εΐχον προβάλει πρότερον συνθήκας. Έν τω μεταξύ τουτα έπασαυεν ο πυροβολισμός των Αλγερικῶν κανονοστασιῶν· ο δὲ Δέλης έστειλε μίαν βάρκαν εις τὸ πλοῖον ονομαζόμενον ο' Ρεθέγκης δια να γένῃ ἡ διαπραγματεύσις· και μετά τινας συδιαλέξεις εδέχθη ύσας τον ύπαγόρευσεν ο' Αγγλικὸς Στολάγρης συνθήκας. Ταυτα είναι τα καθ' αυτό εκείνα προβλήματα, τα οποια ο Δέλης με τὸσην ύπερφάνειαν εΐχεν απορρίψει προτῆτερα.

(Έφθημερ. Κερκύρας)

*Απόσπασμα έπιστολής από Νυρεμπέργ.

Αι εΐδήσεις, ταν οποιας ελάθομεν κατ' αρχάς περι των Ψαρρών, τα μέγιστα κατεπικραναν όλως τους φίλους της ελευθερίας, και ανεξαρτησίας της Ελλάδος. Η σκληρά αυτή φήμη του τα Ψάρρα ύπέπεσαν εις την ένουσίαν του Καπιταν-πασσα ήρχισε να πιστοποιηται, επειδή άμέσως του δανείη τα κεφάλαια κατέβησαν. Γενική λοιπόν θλίψις και κατήφεια κατεκυριεύσεν όλων τας καρδιάς. και πάντες ενόμιζον, ότι εάν της Ελλάδος τὸ προύργγιον μείνη εις τας χείρας των Οθωμανῶν, τουτο ήθελε προέλθει από έλλειψιν των Ελλήνων και άμέλειαν. Μετ' ε' πολλὰς ημέρας όμως εΐφθασεν ἡ χαρμόσυνος άγγελία, ότι ο Καπιταν-πασσας έπολεμήθη, και ἡ περιβλεπτος αυτή νήσος μετά τισάυτας άπαραδειγματίστης θυσίας ελευθερωθεΐσα, είναι εις χείρας των άθανάτων εκείνων ήρώων, οΐτινες και αξιούνται της τιμῆς του να την έχωσιν. Η εΐδήσις αυτή ενεψύχωσεν όλως της λαμπραῆς πατριδος σας τους φίλους. ουδεμία άλλη εις όλας τας δημοσίας συναναστροφὰς αναφέρεται

ομιλία. εΐμή ο μέγας των Ψαρραίων Ηρωϊσμός, ο ομόφυχος των Νησιωτῶν ζήλος του να δραμωσιν εις βοήθειαν αυτής της νήσου, και τα δραστήρια της Διοικήσεως μέτρα του να ώθήση και καταστρέψη και τὸ δ'. τουτο έτος της ελευθερίας τον πολέμιον. Προσηλωμένα είναι όλων των λαῶν τα όμματα σήμερα εις την Ελλάδα, εις την γῆν εκείνην, ἡ οποία εδειξεν εις όλα τα έθνη, ότι και μετά τισούτων αιώνων θαλειαν ζῶσιν εισέτι οι Έλληνες. καΐνεις δὲν άγνοεΐ ότι τὸ έτος τουτο θέλει γίνει ἡ κρίσις και άπόφασις των πολυτίμων άγώνων σας. Πάντες έναργῶς βλέπωσιν, ότι εφέτος μετεχειρίσθη όλας τας τελευταίας τῆς δυνάμεις ο Σουλτάνος δια να καθυποτάξη την λαμπραῆν σας γῆν. Βλέπομεν όμως, ότι ο σταθερὸς του έθνος χαρακτήρ και ἡ άμετάτρεπτος αὐτοῦ άπόστασις του να ζήση ελευθερον και αυτόνομον θέλει μεταώσσει όλα του άγρία θυράνη τα έπιχειρήματα.

Μέγας φόβος όμως μάς εκυριεύσε, διότι πανταχοῦ διελαλήθη, πῶς εις τὸ έσωτερικὸν της Ελλάδος ελασον τόπων μερικαί διχόνοιαι. Και είναι βέβαιον, ότι αν τῶντι ύφίστανται τα τισαυτα του κακοῦ δαίμονος σπέρματα, ἡ Ελλάς αντί να στεφθῆ τον εΐδομαζόμενον δια αυτήν στεφανον, θέλει φορέσει τὸ εϋτελέστατον της θηλείας ράκιον, και θέλει ύποπέσει δια πάντοτε εις βαρύτερον παρά τον πρότερον της τυραννίας ζυγόν. Χάρις όμως τῆς Δείας Προνοία, καθότι πληροφορούμεθα ότι αι διχόνοιαι και αι φατρίαί αυται ως καπνὸς διελύθησαν, και εις εκάστη Έλληνος καρδίαν μία και μόνη θέλησις βασιλεύει, ἡτις μετά βεβαιότητος ενώπιον του Κριτου των Εθνῶν αναγγέλει τῆς τῶσσιας, νίκας, ελευθερίαν και αυτονομίαν.

Συνέχεια της έπιτομῆς του λόγου του εκφωνηθέντος παρά του Κυρίου Α. Πολυζωΐδη.

Μετά την εκθεσιν της ύποθέσεως του Δανείη ομιλῶν περι της πολιτικῆς καταστάσεως και των φρονημάτων της Ευρώπης λέγει, ότι ἡ

Ἀγγλία ἐξ ἑνὸς μέρους, καὶ αἱ συγκροτοῦσαι τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν Δυνάμεις ἀφ' ἑτέρου ἔχου ὅλην τὴν Τύχην τῆς ἀνθρωπότητος εἰς χεῖρας των· ποία δὲ ἡ ἀληθὴς διάθεσις, οἱ σκοιοὶ καὶ τὰ Τέλητων δὲν εἶναι εἰσέτι πάντῃ γνωστὸν. ὅ,τι ὁμως φαίνεται, καὶ περὶ τὸ ὅμοιον συμφαινοῦσιν ὅλοι εἶναι, ὅτι τῆς Ἀγγλίας ἡ πολιτικὴ διαφέρει πολλὰ ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. ἔξηγῶν δὲ τὰ αἷτια τῆς διαφορᾶς τοῦ παρόντος πρὸς ἡμᾶς πολιτεύματος τῶν Ἀγγλων μὲ τὸ προηγουμένον λέγει, ὅτι πληροφωρηθεὶς ὁ τέλος πάντων ἡ Ἀγγλία ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν πολεμοῦν ἑτεροκίνητοι ἀλλ' ἀνθρόρητοι, καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ζηλωταὶ ἔνθερμοι· καὶ ἐκ τῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων των ἐννήσασα, ὅτι ὁ ἀδιάσπαστος φραγκὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους κατὰ φαντασίαν μόνον τοιοῦτος ὑπετίθετο μέχρι τοῦδε, καὶ μήτε ἦτον ἱκανὸς ποτὲ νὰ ἐμπούσῃ τὴν Ἀρκτον ἀπὸ τὸ νὰ ἐκτείνῃ τὰ ὄρια καὶ τὴν πολιτικὴν ἐπιρροὴν της (πράγμα! τὸ ὅμοιον πάντοτε ἐτάραττε καὶ ταραττε τὴν Ἀγγλίαν) ἐπέκεινα τοῦ θρακικοῦ Βοσπόρου, τότε ἐστρεψε τὴν προσοχήν της εἰς αὐτοὺς, καὶ ἂν δὲν ἔλαβε τὸ μέρος τῶν φανερά, τοῦλάχιστον εδείχθη ἀληθῶς οὐδέτερα· καὶ ἔτι πλέον! δὲν ἐμῶσδισε τὰς ἀπὸ τῶν κόλπων της ἐξερχομένας ὑπερ αὐτῶν βηθείας. Ἀλλὰ διατὶ βραδύνει, ἤθελαν εἰπεῖ τις, καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν των; ἐπειδὴ ἡ Ἱερὰ Συμμαχία (ἐπιφέρει) ἐρύλαξεν ἐξαρχῆς οὐδέτερότητα πρὸς ἀμφοτέρω ἂντιμαχόμενα μέρη, ἠναγκάσθη καὶ αὐτὴ νὰ φυλάξῃ τὸ εὐτὸ τῆς πολιτικῆς σύστημα, ὥστε νὰ μὴν δώσῃ πρώτη ἀφορμὴν μεροληψίας, ὅθεν εἰμῶρει νὰ πηγᾶσῃ κἀνεὶς Πόλεμος γενικὸς, καὶ νὰ ταραχθῇ πάλιν ἡ δοξαζομένη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος Ἰστορία.

Ὡστόσο ἂν ἡ Διοίκησις τῶν Ἀγγλων δὲν ἠθέλησεν ἀκόμη φανερά, ὡς τὸ συμφέρον τὴν ὑπαγορεύει, νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐνεργητικὴν καὶ ἀρρωγόν της χεῖρα εἰς τοὺς Ἕλληνας, τὸ ἔθνος ὁμως τῶν Ἀγγλων εἰδείξε καὶ δείχνει μεγίστην συμπάθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς αὐτοὺς, ἄξιον ἴσθ' ὅτι τοῦ μεγαλοψύχου χαρακτήρος, καὶ τοῦ

ἐλευθέρου Πολιτικοῦ Συντάγματός τε. Ἐκτὸς τῆς εὐνοϊκῆς ὑποδοχῆς, καὶ τῶν ἐπὶ θεάτρου ἀνευφημιῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐν Λονδίῳ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ ἔθνους μας· ἐκτὸς τῶσων δημοσίων ὁμιλιῶν γενομένων εἰς διαφόρους Συνελεύσεις, καθὼς καὶ ἐσχάτως εἰς ἐκείνην τοῦ Λιθερωῦλ, ὅσα ὁ σχετικώτερος τοῦ ἐνδόξου Κάνινγλ φίλος κύριος Γλαδστον ὠμίλησε μὲ τῶσιν ζῆλον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, αὐτοῦ τέλος πάντων τοῦ Δανειῆ ἢ πραγματέυσαι, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν μεγαλοῦσολιν τῆς Ἀγγλίας, εἰς τὸ Κέντρον τῆς Διοικήσεως γενομένη, εἶναι ἀποδείξις ἀναντιρρήτος τοῦ ὅμοιο εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα λαμβάνει ἐνεργοῦ μέρους τὸ Ἰσχυρὸν, Σοφὸν, καὶ φιλελευθερὸν ἔθνος τῶν Ἀγγλων, μιμηταὶ τοῦ ὅμοιο καὶ συνδρομηταὶ ἐπίσης θεμοουργαὶ φαίνονται καὶ οἱ Σοφοὶ τῆς Ἀρχαίας Ἀμερικῆς Κάτοικοι, οἱ ἄξιοι τῶν Βασισηκτῶνων, Φραγκλίνων, καὶ Γεφφερωσῶνων ἀπόγονοι.

ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ

Συνέχεια περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ φιλολογίας!

Ἡ μεγάλη τῶν Ῥωμαίων ἀρχαία ἀγκυρὰ καὶ εἶχεν ἰσοσύνην αἰσθημάτων ὕψωσιν καὶ τόσας ἀρετὰς, ὅσας καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, ἡ κοινωνικὴ ὁμως αὐτῶν θέσις ἦτο πολλὰ διαφορετικὴ. Κἀνὲν τῆς Ἑλλάδος μέρος δὲν ἔλαβε τοιαύτην διὰ νὰ διατηρῆται καὶ νὰ μεγαλύνεται Δημοκρατίας σίστασιν, ὡς ἡ Ῥώμη· μῶλον τοῦτο δὲν ἀπήλασαν πῶποτε οἱ πολῖται αὐτῆς τὴν ὁποίαν οἱ πατέρες μας ἐχάριζοντο ἀτομικὴν ἐλευθερίαν. Ὅσαι αἱ ἐσωτερικαὶ σχέσεις ἐξηρῶντο ἀπὸ τῶν πολιτικῶν κοινοτήτων τῆς δυνάμει, ἀπὸ τὰς ὑπερισχυούσας, τὸσων τῶν ἰδιωτῶν ὅσων καὶ εὐπατριδῶν οἰκογενείας, ἀπὸ τὰ ὑπέρετατα τῶν Κριτηρίων συστήματα, ἕκαστον εἰς τὸ μέρος τε, καὶ ἀπὸ τὰ λαλρευόμενα τοῦ ἔθνους ἔθιμα, τὰ ὁποῖα ἦσαν συνδεδεμένα μὲ ὅλα ἐκεῖνα τῶν πόλεων.

ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 73

Τιμή ἑτησία τὰλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσληροσέω
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλεῖο ὀφέλη, τοῖς κλέισι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 6 Σεπτεμβρίῳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Διακηρύττει.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν ἔλαβεν εἰς χεῖρας
τὰ ὄπλα, εἰμὴ διὰ τὴν ἀποκτῆσιν τῆν πολιτι-
κὴν αὐτοῦ ὑπαρξίν καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ νὰ
πολιτευθῆ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἐνωμενέ-
ων Ἔθνῶν, μετὰ τὰ ὅποια ἡ κοινωνικὴ τοῦ ἀν-
θρώπου κατάστασις ἀπαγορεύει καὶ αὐτὸ νὰ ἔ-
χη σχέσεις καὶ ἀναφορὰς.

Ἀλλὰ μετὰ λύπην τῆς ἡ Διοικήσεως βλέπει
δυσταρεστημένας τὰς ξένας δυνάμεις εἰς ὕτας ἀ-
ταξίας παραπονούντων τὰ ἐμπορικὰ των πλοῖα,
ὅτι τινὲς τῶν ἡμετέρων Καταδρομῶν πράττουσιν
εἰς αὐτὰ ἐναντίον τῶν ὁδηγίων τῆς Διοικήσεως,
καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς οὐδετερότητος τῶν
ξένων δυνάμεων καὶ τῆς βίας τοῦ ἐμπορίου,
τὸ ὅποιον παρανόμως δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζεταί
ἀπὸ τῶν φυσικῶν δρόμων τῶν.

Ὅθεν θέλει πληροφορηθῆ οἱ κατὰ διαφόρους
θαλάσσας Ἑλληνικοὶ Καταδρομεῖς, ὅτι ἡ Διο-
ικήσις, εἰς περίστασιν ὅπου ἤθελεν ἐπισυμ-
εῖν καμμία ζημία παράνομος εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα
ξένων δυνάμεων, ὅχι μόνον δὲν θέλει ὑπερα-
σπισθῆ κανένα τῶν κοινῶν Καταδρομῶν, ἀλ-
λὰ καὶ θέλει τὸν παιδεύσει.

Ἐκτὸς δὲ τοῦτο ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ
περιβέρονται πάντοτε Καταδρομεῖς Νόμοι Πο-

λέμω διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸ ἐμπόριον τῶν ἐχ-
θρῶν, καὶ νὰ τοὺς προξενώσιν ὅ,τι κακὸν ἡμ-
πορέσων, οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε
ἐφωδιασμένοι μετὰ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ
ὁδηγίας τῆς Διοικήσεως· ἀλλῶς ὅστις φερα-
θῆ χωρὶς αὐτῶν θέλει παιδεύεταί.

Τῆ 17 Αὐγούστου. 1824

Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ) - Γεώργιος Κωνσταντινῆς

Ὁ Πρωτ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος

ΠΡΟΣΩΡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸν Γενναϊότατον Στρατηγὸν Ἰπσηριῶν τοῦ
Πολέμου Κύριον Ἀλεξάνδρον Βλαχούπουλον.

Ἀγαθὰ καὶ ἔφθασεν ἡ διορία καθ' ἣν ἔπρε-
πε νὰ ἐπιστρέψῃς διὰ νὰ ἀναλάβῃς τὰ χρέη σε,
ἐπειδὴ ὅμως καθ' ὅσα ἀναφέρει ὁ Ἐκτελεστικὸς
Γενναῖος Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Γεν-
νικὸς Διευθυντῆς τῆς Δουλ. Ἑλλάδος, ἡ παρη-
σία σε εἶναι χρήσιμος εἰς τὰ αὐτοῦ πράγματα,
σοὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἀδεία τοῦ νὰ ἀναβάλλῃς τὸν
ἐρχομὸν σου καθ' ὅσον καιρὸν αἱ περιστάσεις ἤ-
θελον τὸ καλέσει.

Διορίζουσι δὲ ἐν τοῦτο τῷ διαστήματι νὰ
ἐκπληροῖς τὰ χρέη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτηρητοῦ τῶν
αὐτοῦ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων, συμπράττων
μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Κ. Α. Μαυροκορδά-
του, καὶ συντελεῖν καθ' ὅλα ὅσα ἀφερώσῃ τῆν
καλῆν ἔκθεσιν τῆς προκειμένης ἐστρατείας

τούτων τῶν μερῶν, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Ἑλλη-
μυροτητοῦ, τῆ ἐκδίδου τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς
ἐν καιρῷ χρείας.

Δὲν εἶναι ἀμφισβησία, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
περιστάσιν θέλει φανῆ μετ' αὐτὸν ζῆλον καὶ
πατριωτισμὸν, μὲ τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐ-
κείνητες τὴν περὶ τοῦ ὑποκειμένου ση δικαίαν ὑ-
πόληψιν τῆς Διοικήσεως.

Ναύπλιον Τῆ 23 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρωτόδικος.

(Τ. Σ) Γεώργιος Κωνσταντινῆτος
Παναγιώτης Μπότασις
Ἰωάννης Κολέτης
Παναύριος Νοταρᾶς
Ὁ Πρωτ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κωνσταντινούπολις, 3 Αὐγούστου.

Χθὲς ἔφθασεν εἰς τὴν Πόρταν τὸ ἀρτίβιον τοῦ
στόλου εἰς τὴν Σάμον καὶ ὅτι ἐμῆκε εἰς τὸ θέ-
ατρον τοῦ πολέμου.

Σήμερον ἔφθασεν εἰς τὸ Σκούταρι ὁ Νετζήπ
ἐφέντης Καπούκεχαγιας τοῦ Μειμέτ Ἀλλή πασ-
σᾶ, ὅστις διδὲν εἶδησιν ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς
στόλος διοικούμενος ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ πασσᾶ
φθάσας εἰς Ῥόδον κινεῖ διὰ Πάτραν.

Εἶρηται λόγος ὅτι ἡ Πάτρα ἐπροσκύνησε
τὴν Βυλὴν, ἀδέσποτος ὅμως, καθὼς καὶ προ-
χθὲς ἐκ Σμύρνης εἶδον γράμμα εἰς ἕνα ἔμποσον
Γάλλον ἐκθέτον οὕτως. “ Ἠκολούθησε θαλάσ-
σιος πυρκαϊὰ ἔξωθεν τῆς Μιτυλήνης· ἔκαυ-
σεν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος 36 πλοῖα βαρβαρικά
μαζὶ μετὰ τὰ ὅποια ἦσαν καὶ 3 Αὐστριακὰ. “
Αὕτη ἡ εἶδησις φθάσασα ἐνταῦθα διήγειρε τὸν
λαὸν, καὶ σηκώσας τὰ ὄπλα ἔσφαξαν ὄσως
ὑπὸντήσαν, οἵτινες συμποσοῦνται ἕως 700.
Ὁ λόγος ὅμως μένει μέχρι τῆς ὥρας ἄκυρος.

Ἠταιμάσθησαν ἕξ πλοῖα, ἅτινα κατ' αὐτὰς
ἀναχωροῦν πρὸς βοήθειαν. Τὴν πέμπτην ἀνε-
χώρησεν ἐντεῦθεν ὁ Γαρσανὰ Ἐμίνης μετὰ τοῦ
Μπάσ ἀγά καὶ ἑξακοσίης διὰ τὰ κάστρα, ὅ-
που θέλει παραλάβει τὰ τῶν Ψαρρῶν πλοῖα

καὶ λάβυρα· τινὲς ὅμως θέλουν ὅτι ὑπάγει
διὰ τὰ πληροφόρηθῆ καὶ εὐρίσκειται ὁ πασσᾶς,
διότι ἀγνοοῦσεν ἡ Πόρτα.

Πρὸ τινῶν ἤδη ἡμερῶν ἀληθινὰ μόνη ἡ θεϊ-
κὴ δύναμις μᾶς διεφύλαξε, διότι κατὰ εἰς ὅ-
λα τε τὰ καλὰ ὁ Τύραννος ἐβλήθη διὰ τὰ ση-
κώτη τὸ Χριστιανικὸν γένος κατὰ τὰ σημεῖα ἐ-
δειξε. (α) ἀλλ' ὁ λαὸς μετὰ τῶν Γωθερατό-
ρων μετέβαλαν τὴν ὀργὴν. Κυττάξατε ἀνδρεί-
οι Ἑλληνες τὰ φρονήματα καὶ σκυποῦς τοῦ
μισανθρώπου τούτου Τυράννου. Ἐὰν οἱ εὐπειθεῖς
ραγιαδες τὴ πάσχον ἀπὸ τὴν ὀργὴν τὴ, πῶ
μένον ἐκείναι, οἵτινες ἤγειρον τὰ ὄπλα κατ'
αὐτοῦ; Ἡμεῖς καθεκάστην δερόμεθα, ὑβριζό-
μεθα, ἐμπαιζόμεθα, καὶ κοτὰ εἰς ὅλα αὐ-
τὰ κινδυνεύομεν ἀπὸ ὄραν εἰς ὄραν νὰ ὑστε-
ρηθῶμεν καὶ αὐτὴν μόνην τὴν γλυκυτάτην ἔνεκεν
τῆς περιστάσεως ζῆν. Ποῦ λοιπὸν, ἀνδρείοι
Ἑλληνες, εἰς ποῖον λιμένα ζητεῖτε καταφύ-
γιον; εἰς μόνην τὴν ἱερὰν ὀμόνοιαν, εἰς μίαν
τῆς σωτηρίας μας ἡ ἐλπίς, αὐτὸς εἶναι τὸ
μόνον ἱερὸν μας καταφύγιον, καὶ τέλος πάντων
ἡ ἀπαλλαγὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Παραδείγ-
ματα ἔχομεν ἀρετὰ· τὰς Τυραννίας τοῦ βαρ-
βάρου ἔθνους γνωρίζετε· ἐπικαλούμενοι τῆ ὑ-
περετάτην δύναμιν καὶ βοήθειαν μετὰ τοῦ ἱεροῦ
συνδέσμου τῆς ἀδελφότητος, σπεύσατε θεομι-
ως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸ τέλος ἔσεται αἰσιον.

(Ὁ Φίλ. τοῦ Νόμ.)

(α) Ἐνῶ ἡ μισοφύλος τύχη τοῦ Βυζαντίου ἀποφα-
σίζει τὸν ἐξολοθρευτὸν ὀλοκλήρου χριστιανικοῦ γένους,
ποῖος πολιτισμὸς καὶ μετὰ χριστιανικὴν καρδίαν δὲν θέ-
λει φέρει βλέπων ὅτι πλοῖα χριστιανικὰ μετακομίζον
Τουρκικὰ στρατεύματα καὶ ὄπλα, διὰ τῶν ὁποίων μέ-
λει νὰ ἐκτελεσθῆ τὸ δυσκολότερον μέρος τῆς ἀπανθρωπο-
τάτης ταύτης ἀποφάσεως; Χρεοστύμεν δὲ νὰ σημειώ-
σωμεν πρὸ πάντων ὅτι μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοῶν,
ὅσα ναυλομένα ἀπὸ τὸν Μεχμέτ-Ἀλλήν φέρουν στρατεύ-
ματα, πολεμολόγια καὶ ζωοτροφίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος;
οὐδὲ ἐν μολύνει τὴν Γαλλικὴν σημαίαν. Τοῦτο εἶναι
τραγὴ ἀπόδειξις τοῦ φιλανθρώπου καὶ εὐγενοῦς χαρακ-
τήρος τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ διμάρ-
ζωνται Γάλλοι ὅσοι ἀνήκοντες εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο καταπα-
τοῦν τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια εἶναι δι-
κνώματα τῆς καταθλιβομένης καὶ πασχύσης ἀνθρωπότητος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ό Γενικός Διευθυντής τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη, διὰ τὴν ὁποίαν διωρίσθη τὸ ἐσφραγισμένον χαρτίον, ἔπαυσε, καὶ οἱ Κριταὶ τῶν διαφόρων Δικαστηρίων λαμβάνουσι ἤδη τοὺς μισθοὺς των ἐκ τῶν Δημοσίων εἰσοδημάτων.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314 καὶ ἡμ. 15 Ὀκτωβρίου Θεσπίσματος τοῦ Βαλεντικῆς σώματος, καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2482 καὶ ἡμ. 26 Ἰουλίου διαταγῆν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Διατάττει.

Α'. Ἡ σφραγὶς τοῦ χαρτίου ἢ διορισθεῖσα διὰ διαταγῆς ὑπ' ἀρ. 486 καὶ ἡμ. 29 Ἰανουαρίου ἀκυροῦται.

Β'. Κάνει ἀρχεῖον, ἢ Δικαστήριον, ἀφ' οὗ κοινοποιηθῆ ἢ παρούσα διαταγῆ, δὲν θέλει ἔχει πλέον τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῆ τὸ ἐσφραγισμένον χαρτίον εἰς οὐδεμίαν ὁποιαδήποτε ὑπόθεσιν.

Γ'. Ὁ Γενικός Φροντιστής τῆς Οἰκονομίας θέλει παραλάβει ἀπὸ τὰ διάφορα Δικαστήρια καὶ ἀρχεῖα τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐξοδουθέντος ἐσφραγισμένου χαρτίου, καὶ θέλει ἀναφέρει πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν.

Δ'. Ἡ παρούσα διαταγῆ θέλει κοινοποιηθῆ, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ ἴψου.

Ἐν Μεσολογγίῳ 4 Σεπτεμβρίου 1824

Ἐν ἀποσ. τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ

Ἡ ἀν' αὐτοῦ ἐνεργ. ἐπιτροπὴ.

(Τ.Σ.) Ὁ Γεν. Γραμ. Γ. Πραϊδης
Α. Νέγγης. I. Μάγγης.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἐπιτομῆς τοῦ λόγου τοῦ ἐκφρονηθέντος παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Πολιζώϊδου.

Ἐπιτομῶν ἐφεξῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ ὁ Κ. Πολιζώϊδης δίδει χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι ἐγγί-

ζει ὁ καιρὸς, καθ' ὃν θέλει στεφασθῆ οἱ Περαιεῖς τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνες μὲ τὴν ἀκαταπλημμυρισθεῖσα ἀπὸ τόσα Ἑλληνικὰ εἰμπετὰ Γῆ δὲν θέλει μιαινέσθαι πλέον ἀπὸ τὰ ἀσθεπέμορφα τοῦ Κανιάου Ἴερατα. Ἀπαρθεσθῆς δὲ τὰ αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἑλλήνων, τὸ Δημοσίον. τὸ ἀπροσωπῆστον τοῦτο Κριτήριον (ἐπιφέρει) ἤρχισε προπαλλεῖ νὰ δικαιωθῆ τὴν προφανεστάτην ταύτην ἀλήθειαν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀξιοὶ τῆς διὰ τὴν ἐπίστασιν ἐπιπέως μάχονται ἐλευθερίας, μὴ ὅτι τὸ σεσθηροῦν Ὀθωμανικὸν Βασίλειον δὲν εἰμπερεῖ πλέον νὰ προσθέτῃ τὸ παραμικρὸν βάρος εἰς τὴν πλάστῃ τῆς σημερινῆς Ἑσπερικῆς Παλιταῆς, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιπέως εἰς τὴν κερὰν, ὁργῶσαν, καὶ ἀμύκασιν τῶν Ἑλλήνων ἐπίστασιν. Εἶναι ἐλπίς λοιπὸν καὶ οἱ δίκαιαι Χριστιανικοῦ Βασιλεῖς γνωρίζαντες τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ εἰς τοῦ Κοινοῦ τῆν ἱεράν φωνὴν προσέχοντες νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς τὸ νὰ ὠσωσιν τὴν λευκὴν αὐτῶν ἀντὶ τῆς μελαίνης ἡγῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ στεφασθῶσιν τὸν δικαιώστατον ἀγῶνα των, ἀκαταγῶζοντες τὸς ὡς ἔθνος αὐτόνομον, καὶ συμπεριλαμβανόμενους τὸς εἰς τὴν μεγάλην Ἑυρωπαϊκὴν Οἰκογένειαν. Ἄν ὁμοῦ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα καταφραζόμεντες τὴν φωνὴν τοῦ Κοινοῦ, καὶ δυσαίροντες τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ Συστηματικὸν πικῆμα ἠθελαν καταδικάσει τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐσπεκέθωσιν εἰς τὴν πρετέραν δαλικὴν κατὰστικὴν, μορφήν μόνον τινὰ Δικαιώσεως ἀλλὰσσοτες ἴσπετε οὔτοι δὲν ἔχουσι, παρὰ μὲ γενικὴν καὶ σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ προτιμήσωσιν τὴν παντελὴν ὄλεθρον ἀπὸ τὴν αἰσχροὴν δευτέραν ἐσπεκέθωσιν των, καὶ ἂν αὐτὴ μὲν ἢ σταθερὰ ἀπόφασίς των, ἢ τις ἐδυνήθη νὰ κρημνίσῃ τὴν ὑπερῆσαν Ἡμισέλικον, θέλει ἐσπεκέθωσιν σέβας καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὥστε καὶ θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες νὰ τοὺς γνωρίσωσιν ὡς ἔθνος αὐτόνομον.

Ἐλευταίην παρακλήσιν καὶ ἐπιπέως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν προκειμένον ἐπιπέου ἀγῶνα.

καὶ συμβουλευόν σοφὴν καὶ φρόνιμον μεταχείρισιν τῶν χρημάτων, καὶ ἔνωσιν, καὶ ὁμόνοιαν καταπαύει οὕτω τὸν λόγον 1η .

Συνέχεια περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς ἔθνικῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ φιλολογίας.

Ἡ δημοκρατία τῆς Σπάρτης ἐβάσταξε χαρακτῆρα ὑψηλὸν καὶ ἐστάθη πάντοτε φιλόδοξος, ἐν ᾧ ἡ Ῥώμη πραγματικῶς τοιαύτη οὖσα, δὲν ἐστάθη ποτέ ὡς ἡ Σπάρτη, τῶν Ποιητῶν καὶ Φιλοσόφων φίλος. Ἡ αὐστηρά, ἀλαζῶν καὶ κατακτητικὴ αὐτῆ Δημοκρατία πίπτει ὑπὸ τὸν ζυγὸν μιᾶς σειρᾶς στρατιωτικῶν δικτατοριῶν, ἢ κάλλιον νὰ εἶπω, γίνεται Βασίλειον. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἀναφαίνεται, καθ' ἣν στιγμήν τοῦ ἔθνους ἡ ἐλευθερία ἐξοιούται. Καὶ οὕτω τὰ ἀναγκαῖα μέσα, δι' ἃν ἡ Ῥώμη ἔμελλεν, ὡς ἡ Ἑλλάς, νὰ γεννήσῃ τὴν πρωτότυπον καὶ ἀνεξάρτητον ἀγγινοῖαν, δὲν εὐρέθησαν ἐνωμένα, εἰμὴ ὀλίγας στιγμᾶς, καὶ ἐγέναν ἀφανῆ διὰ πάντοτε.

Ὅλοι οἱ ἀγγινοῦστεροι τῆς Ῥώμης ἠ' σθάνθησαν ὅτι δὲν ἀπέπνεον τὸν φιλολογικὸν τῆς Ἑλλάδος ἀέρα. Βεβαρυμένος ὁ Κικέρων ἀπὸ τὴν ἐν τῷ Βαλεντηρίῳ τῶν Ἰρικυμιῶν ἑορῆν, καθομισημένην μὲ τὴν τῆς ἀγορᾶς, ἔτρεχεν ἀκαταπαύστως ὡς παράφρων εἰς τὰ μικρὰ τῆς Ἀκαδημίας δάση, ἔσπευρε εὕρισκε τὰς μύνας τῆς ἀταράχῃ ζωῆς τῆς ἡμέρας· εἰς αὐτὰς δὲ ταύτας τὰς στιγμᾶς ὑψοῦται καὶ δοξάζεται, ὅτε λησμονῶν καὶ τῆς φαρμακείας τῆς τὰ συμφέροντα, καὶ τὰς λαοαχᾶς, καὶ τὴν κενοδοξίαν τῆ, δεικνύεται ὑψηλὸς φιλόσοφος καὶ ἀγῆ ἀξιόρατος.

Ματαίως ὁ Ἀνγυστος μετεχειρίσθη ὅλας τῆς δυνάμεις διὰ νὰ συστήσῃ περὶ αὐτὸν τὴν φιλολογικὴν καὶ φιλοσοφικὴν τοῦ Περικλέους αὐλήν. Ὁ ἴδιος ποιητὴς τοῦ Αἰκίῃ μὲ τὰς Ἰσοαῦτα· χάριτάς τῆ ἱερέει νὰ ἀναπαύσῃ ζωηρότερον ἀέρα ὑποκάτω εἰς τὸν Οὐρανὸν τοῦ Ὁμήρου καὶ Θεοκρίτου. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὑποπεσόντες οἱ Προπάτορές μας ὑποκάτω εἰς ἓν μέγα βασίλειον, ἐστερήθησαν εὐθέως τὸ πρωτότυπον ἐκεῖν τῶν χαρίτων, καὶ τὴν πνευματικὴν, διὰ

νὰ εἶπω οὕτω, ἀνεξαρτησίαν τῶν. Ἰωσὶν ἐμὸς εἰσέτι μερικαὶ τοιαῦται χάριτες, αἱ ὅσαι εἰς ἐξήκεισαν τότε νὰ δώσωσιν ἀνώτερα εἰς τὸν Πλούταρχον Δέλγητρα παρὰ τὰ τῶν Ῥωμαίων Βιογράφων.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Ἡ Εὐρώπη ἔχει προσηλωμένα τὰ ὄμματάτης ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε, εἰς τοὺς δύο κόλπους οἵτινες μέλλουσι νὰ ἀποφασίσωσι τὴν νίκην τοῦ σταυροῦ ἢ τῆς ἡμισελήνης.

Ὁ πολυάριθμος στόλος τοῦ Σουλτάνου συντρεφόμενος μὲ ἄλλον ἴσον τοῦ Σατράπῃ τῆς αἰγύπτου, ὅμοιοι τὸ μέγεθος μὲ πλεοντα τοῖς ἑσπασίαι τοῖς τὰ μικρὰ ἀνάτια τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Ῥόδος περιφθῆμος εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ τὰς μεγάλας ἡττάς, τὰς ὁποίας οἱ τοῦ Μωάμεθ ὁπαδοὶ ἐδοκίμασαν παρὰ τῶν ἀνδρείων Ἰσπεῶν τῆς νήσου ταύτης θέλει κατασταθῆ περιφθιμότερα διὰ τῶν παρόντων νέων θριαμβῶν. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλάς δὲν ἐκατήνησεν εἰς κρισιμωτέραν στιγμήν, ἂν ὅμως ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ τῆς δὲν μένει δόξα καὶ εὐκλεία νὰ ὑπερβάλῃ. Ἡ Ἑλλάς ἀποφασίσασα ἢ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρότερον βαθμὸν τῆς δόξης τῆς ἢ νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον τῶν περιστάσεων ὡμωσεν ἐνώπιον τοῦ μεγάλου κριτοῦ τῶν ἔθνων νὰ δεῖξῃ ὅτι εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματός της. κάθε αἰὼν γεννᾷ ἄλλον αἰὼνα. ἡ ἱστορία ἐβεβαίωσε τὸ μέγεθος τοῦτο ἀξίωμα. Ἡ Ἑλλάς ἐν ὅσῳ διετῆρει τοὺς νόμους τῆς προεῖχε κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀνδρείαν. Ἡ ἀνδρεία προεπαρσκειάσε τὰς κατακτήσεις· αἱ κατακτήσεις ἔφερον τὴν πολυτέλειαν· ἡ δὲ πολυτέλεια τὴν τελείαν καταστρεφὴν τῆς Δημοκρατίας καὶ αὐτοκρατορίας.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος ἐτελείωσεν· ἤδη ἀρχίζει ἄλλη λαμπροτέρα. μεγάλαί πρᾶξεις ἀνήγγειλαν τὴν νέαν ταύτην περίοδον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν τελευταίαν τῆς Τυρκίας· ὁ Τυρηνικὸς κώδων ἤχησε τὴν ἄραν ἡ δὲ ἡγῶ ἀντηχήσει εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 74

Τιμή ἑτησία τὰλ . Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἰδέειν , τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 10 Σεπτεμβρίου 1824 .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Φ ρ α γ κ φ ό ρ τ ι ο ν .

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ἀπὸ 28 Ἰουνίου .

Ἔδωκε τέλος πάντων ὁ Σουλτάνος προσταγὴν
νὰ κενωθῆ ἡ Μαλδοβλαχία ἀπὸ τὰ στρατεύμα-
τά τε . Ὁ Ῥεῆς-ἐφένδης εἰς μίαν κατὰ τὴν 23
λήγοντος μὲ τὸν Λόρδον Στραγγφὸρτ συνδιάλεξιν
τοῦ ἐκοινολόγησε τὸν ἴδιον μὲ τὸν ὁποῖον ἤθε-
λε γενῆ ἢ κένωσις , καὶ τὸν ἐφάνερωσε προσέ-
τι πόσοι πεσλῆδες εἶχαν νὰ μείνωσιν εἰς τὰ δύο
ταῦτα πριγκιπάτα . Ὁ Λόρδος Στραγγφὸρτ ἀπὸ
μέρους τε , μετὰ ταύτην τὴν εἰδοποίησιν , ἢ ὅποια
ἐσυνοδούθη ἀπὸ μίαν ἐπίσημον σημείωσιν , ἐ-
δήλωσεν εἰς τὸν Ῥεῆς-ἐφένδη ὅτι ὁ Μαρκῆζος
Ῥιξοπιέρης διωρίσθη Ῥωσσοικὸς Πρέσβυς εἰς τὴν
ὑψηλὴν Πόρταν , τὸ ὁποῖον τὸν εἶχεν ἤδη κοινο-
ποιήσει ὁ Κόμης Νεστελζόδης . (J. de Francf.)

Ἑρμανούπολις (Ἑρμανστὰτ) 8 Ἰουλ 1824

Τὴν 5 ὁ Ὄσποδάρος τῆς Βλαχίας ἔλαθεν
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὸ φεγμάνη τοῦ Σουλ-
τάνου , ἀποστέλλον τὴν κένωσιν ταύτης τῆς ἐ-
παρχίας . Μετὰ ταύτην τὴν εἰδήσιν ἴσως ἀπὸ
τοῦς Βογιάριδες τοῦς καταφυγόντας εἰς ταῦτα
τὰ μέρη , ἐτοιμάζονται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ
ἴδια , καὶ ἡ καγκελαρία τοῦ εἰς Βλαχίαν Ῥωσ-
σοικοῦ κουνσὺλν ἐτοιμάζεται καὶ αὐτὴ νὰ ἀνα-
ωρήσῃ εἰς Βουκουρέστι . (Mess. Tyg.)

Βουκουρέστιον 12 Ἰουλίου 1824

Τέλος πάντων , ἢ ἀπὸ τοῦτε τοῦ πριγκιπά-
του ἀναχώρησις τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμά-
των φαίνεται ὅτι εἶναι πλέον ἔξω πάσης ἀμ-
φιβολίας . ἤδη 800 ἄνθρωποι ἀνεχώρησαν ἀπὸ
ἐδῶ . Λέγεται , ὅτι τὸ πᾶν ἔχει νὰ ἐπιστρέ-
ψῃ εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν , καὶ ὅτι ὁ
Ὄσποδάρος ἔλαβε τὰς πλέον ῥητὰς περὶ τοῦτε
προσταγὰς . (Ὁ ἴδιος .)

Λύδβα Τῆ 12 Ἰουλίου .

Σήμερον ἐγειναν τὰ ἐπικήδεια τοῦ Λόρδου Βύ-
ρωνος . Ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας
οἱ δρόμοι ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ ἀναριθμητον πλῆ-
θος λαοῦ . ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς συνοδίας ἦτον
ὁ Συνταγματάρχης Λεῖτγ γυναικάδελφος τοῦ
Εὐγενούς Λόρδου . εἰς δὲ τὰς ἔξ ἀμάξας αἰτι-
νες παρηκολούθουν , διέσπερον τὰ ἐπιφανέστερα
μέλη τοῦ ἀντιπολιτευομένου τῆς Βουλῆς μέρους .
δηλαδὴ οἱ κύριοι Βυρδέτος , Ὀβούζης , Κιν-
ναίρδης καὶ λοιποὶ . συνηκολούθη καὶ ὁ χειροῦρ-
γος Ὀμεάρας . (α) Πολλὰ ἄλλα λαμπρὰ ὑ-
ποκείμενα , ὅλα ἐπίσης τοῦ ἀντιπολιτευομέ-
νου μέρους τῆς Βουλῆς συνηκολούθουν ἐπὶ τῶν ἀμα-
ξῶν των , ἦτοι ὁ Δούξ τοῦ Σούσσεξ , ἀδελφὸς
τοῦ Βασιλέως , ὁ Μαρκῆζος τοῦ Λανθούστη ,
ὁ Κόμης Τρεῆ , ὁ Λόρδ Ὀλλάνδ καὶ ἄλλοι .
Τελευταῖον δὲ οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τῶν Ἑλλή-
νων , οἵτινες ἐφαίνοντο ὑπὲρ τοῦς ἄλλους Φλι-
μένοι .

(α) Χειροῦργος τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μετῶσεις ἐκ τοῦ Γεν. στρατοπέδου τοῦ Λιγοβι-
τζίου Τῆ 7 Σεπτεμβρίου .

Ὁ χιλιάρχος Γληγγόρης Λιακατᾶς , ἔχων πεντακοσίους ἐκλεκτοὺς στρατιώτας , πλησί-
ασε πρὸ ἡμερῶν ἀκόμι εἰς Γότζισταν , τῆς ὁ-
ποίας οἱ κάτοικοι μὴν ὑποφέροντες τὰ καθημε-
ρινὰ βάζη , καὶ τὰς Τυραννίας τῶν ἀπίστων ἐ-
ξουσιαστῶν , ἦσαν ἔτοιμοι νὰ πιάσῃ καὶ μό-
νοι τὸν τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν Τυράννων τῶν , ἐὰν
δὲν τοὺς ἐπετρόφθανε καὶ κάμμία βοήθεια . Τὴν
δὲ 26 Αὐγούστου ἐμβῆκεν Ὁ Ἀρχηγὸς οὗτος μὲ
τὸ σῶμά τε εἰς Γότζισταν , καὶ ἐκτύπησεν ὅ-
σους ἐκ τῶν Μωαμεθανῶν ἀλβανῶν εὐρίσκοντο εἰς
τὴν χώραν , ἔβαλε δὲ φωτιὰν εἰς δεκαπέντε ὁ-
σπητῖα τῶν Γότζιστινῶν . οἱ ὁποῖοι , εἴτε
διὰ φόβον , εἴτε διὰ ἰδιοτέλειαν , ἦσαν ἐνω-
μένοι μὲ τοὺς Τυράννους . Ἐκ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέν-
των ἐχθρῶν , δώδεκα ἐκλείσθησαν εἰς τὸν πύργον
τοῦ Μακαρίτη Χιλ. Παλάσκα , πλὴν , μετὰ
ἰκανὴν ἀντίστασιν , ὁ πύργος ἐκυριεύθη ἐξ ἐ-
φύδου , καὶ οὗτοι οἱ δώδεκα ἔπεσαν εἰς τὰς χεῖ-
ρας τοῦ Χιλιάρχου Λιακατᾶ , καὶ φυλάττονται
ζωντανοὶ ἔξ αὐτῶν εἶναι δύο σημαντικοὶ ἀλβα-
νοὶ ὁ Μάνε Λαβζάτης , καὶ ὁ Καλέμ Τεπελένης .

Τὸ ἔξαρτον τοῦτο κίνημα ἐπροξένησε ἴσχυρον
εἰς τοὺς ἐχθροὺς ὅλα τὰ πλοίαρια τῆς λίμνης
τῶν Ἰωαννίνων (Ἀχερωσίας) ἔφυγαν ἀπὸ ὅλας
τὰς ὄχθας , καὶ ἐπεριμαζεύθησαν ὑποκάτω εἰς
τὰ Ἰωάννινα . Οἱ Τοῦρκοι αὐτῆς τῆς πόλεως
ἀμέσως ἔγραψαν εἰς τοὺς Τζάμηδες ζητοῦντες
βοήθειαν . Διὰ κάθε ἐνδεχόμενον λοιπὸν , ἐ-
δίδθησαν διαλαγαὶ εἰς τοὺς στρατηγούς Γιαννάκη
Ράγκον καὶ Νικόλαον Στεφνάρην , εὐερισκομέ-
νους μὲ χιλίους περίωπ στρατιώτας εἰς τὸ σύνο-
ρον τοῦ Βάλτου καὶ Τζεμερκῶν , νὰ πρέξῃν χρεῖ-
ας Τυχοσύης , εἰς βοήθειαν τοῦ Χιλιάρχου Λια-
κατᾶ .

Ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας πρὸ ἡμερῶν ἄφησε
τὸν Χιλ. Δημοτζίλιον μὲ πεντακοσίους εἰς Ἀε-
τὸν , καὶ αὐτὸς , ἔχων ἑξακοσίους πενήντα πε-
ρίωπ , περιέρχεται πλησίον τοῦ Καρβασαρά ,

καὶ πότε διαιρῶν εἰς μικρὰ σάματα τοὺς στρα-
τιώτας τε , πότε μὲ ὅλους ὁμοῦ , ἀποκόπτει ἀ-
πὸ τὸν ἐχθρὸν ἀνθρώπους καὶ ἄλλα , καὶ κρα-
τεῖ αὐτὸν εἰς παντοτεινὴν ἀνησυχίαν καὶ φόβον .

Συνέχεια καὶ τέλος , περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλ-
ληνικῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ
Φιλολογίας .

Μ' ὅλην τὴν σκληρὰν δουλείαν , εἰς τὴν ὁποίαν
ὑπέπεσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι , μ' ὅλον ὅτι
δὲ καὶ τὸ Ἀλκοζὰν ἐζήτησε νὰ καταστρέψῃ ἔτι
περισσότερον τῶν τοσούτων ὠραιοτήτων τὰ λεί-
ψανα , πάντοτε ὁμως εὐρίσκονται ἀκόμη πρω-
τότυπα καὶ ἐλευθερά τινα σημεῖα , καὶ ἐσω-
φελεῖς καὶ κεντηστικαὶ θέσεις .

Διὰ νὰ ἀνανεώσωμεν δὲ αὐτὰς τὰς ὠραιότητας
δὲν πρέπει νὰ συστήσωμεν βιβλιοθήκας καὶ νὰ
συνεχίσωμεν τὴν φιλολογίαν μας ;

Φιλολόγοι τινὲς ἤθελον ἴσως ἐρωτήσῃ , καὶ
πρὸς τί καλὸν χρησιμεύει ἡ παντοτεινὴ αὐτὴ
σπαθὴ τῶν τοσούτων μικροπρεπῶν δυσκολιῶν ,
τὰς ὁποίας πᾶς τις νυνεχῆς βλέπει εἰς τὴν ἀ-
νάγκωσιν τοῦ πνεύματος ; εἴμεθα σχεδὸν καὶ
ἡμεῖς τῆς γνώμης τῶν περὶ τῶν ὅσα ἀποβλέ-
ψασι μόνον τὴν διάφορον τοῦ κειμένου
ἐκφρασιν , καὶ τὰς γραμματικὰς ἐκείνας
λεπτομερείας , διὰ τὰς ὁποίας ἑλληνισταὶ τι-
νὲς κάμνησι τοσαύτην ἐπίδειξιν , θέλομεν ὁ-
μως ἀποδείξει ὅτι ὅχι μόνον ἀπὸ τῶν Βιβλιοθη-
κῶν τὴν κόπιν ἐξάγονται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν
νέα ἄξια σπαθῆς χειρόγραφα , ἀλλὰ πολλὰ
καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν λίθων μανθά-
νομεν τοσαῦτα ἄγνωστα εἰσέτι πράγματα , τὰ
ὅποια φωτίζουν τῶν ἡθῶν , καὶ ἐπομένως τῆς
φιλολογίας τὴν ἱστορίαν . Οἱ πατέρες μας ἔ-
χον ἐγκεχαραγμένας εἰς τὰ μάρμαρα τῶν συμ-
μαχιῶν τὰς συνθήκας , ἐκείνας τῆς εἰρήνης ,
τὰς κοινὰς αὐτῶν ὑποθέσεις , τὰς οἰκιακὰς τῶν
εὐτυχίας καὶ δυστυχίας καὶ αὐτὰς ἐνίοτε τὰς
πρὸς τοὺς φίλους ἐπισκέψεις . Ἡ Πατρίς μας
ἦτο ὡς βιβλίον μέγα γεγλυμμένον : ἀπὸ ὅ-
ποιοιο μέρους καὶ ἂν ἤθελε στρέψῃ τις τοὺς ὀ-
φθαλμούς τε , ἔβλεπε τοσαῦτα τῆς δημοσύης

και μερικῆς ιστορίας φύλλα . Ἴδου λοιπὸν ὅ-
τι πάντοτε εὐρίσκει τις νέων παρατηρήσεων ὕλην .

Δημοσιεύοντες ἐνταῦθα τὰς περὶ τῆς παλαι-
ᾶς φιλοσοφίας αὐτὰς παρατηρήσεις μας , προ-
σθέτομεν ὅτι διὰ τὰ ἀποκτῆσωμεν καὶ πάλιν
φίλας ἐκείνας τὰς ἀραιότητας , εἶναι ἀνάγκη τὰ
συστηθῆ ἔθνικῇ βιβλιοθήκῃ . Εἰς διαφόρους
ἐπιστολάς μας , τὰς ὁποίας ἐστείλαμεν εἰς
Εὐρώπην πρὸς πολλὰ συμαντικώτατα ὑποκει-
μένα , ἐφανερῶσαμεν αὐτὸ τὸ σχέδιόν μας , τὸ
ὁποῖον καὶ ἐστάθη δεκτὸν . Προσκαλοῦνται ἐ-
πιμένως πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὴν πηγὴν τῶν
Τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν
σύστασιν ταύτης τῆς Βιβλιοθήκης , ἐξ ἧς
ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσιν ἀναεωθῆ τῶν παρελ-
λυτότων αἰῶνων αἱ ἀραιότητες , αἱ ὁποῖαι εἶχιν
ἀφελθῆ εἰς τοὺς χειμάρρους τῶν κοινῶν παραγμῶν .

Τὰ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν σταλθησόμενα βι-
βλία θέλουσιν εἶσθαι ἐγγεγραμμένα εἰς τῆς βιβλι-
οθήκης τὸν κατάλογον μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ εὐεργέτου
καὶ εἰς κάθε τρεῖς μῆνας θέλουσιν ἀναγινώσκει
οἱ τοιοῦτοι εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἀφίξιν τῶν
πολυτίμων δώρων των . Ὅσον δὲ περὶ τῆς σῴσι-
σεως των παρακαλοῦμεν νὰ τὰ διευθύνωσι με-
ταύτην τὴν ἐπιγραφήν ,, πρὸς τὸν συντάκτην
τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν ,, Ι. Ι. Μάγερ .

Εἰς Μεσολόγγιον .

Ἐσχάτως διεδόθησαν ἐδῶ αἱ ἐξῆς εἰδήσεις ἀ-
πὸ ἀνθρώπου , ἐλθόντας ἀπὸ τὸ Φανάρι τῆς
τρίτατης .

,, Ὅτι τὸν παρελθόντα αὐγυστον οἱ ἀντιφε-
ρόμενοι Μωσῆδες τοῦ Δελφίνου Χασεῖν Μωσῆς ,
υἱὸς τοῦ Μωσταφᾶ-πασᾶ , καὶ Ἀδὴλ Μωσῆς
υἱὸς τοῦ Σαλεϊμάν Μωσῆ , ἔκαμαν ἀναχωρῆν
εἰκοσιν ἡμερῶν διὰ τὰ ἐξισασθῶσιν εἰς αὐτὸ τὸ
διάστημα , πλὴν πάλιν ιατήνησαν εἰς ῥῆξιν
καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἶναι νὰ ξαναρχίσῃ
μεταξύ των .

,, Ὅτι κατὰ τὰς 26 τοῦ παρελθόντος , εἰς
τὴν Παραμυθίαν ὁ Πρίνος καὶ Μπαλιοχούσος ,
ἐνωμένοι μετὰ μέρος τῶν Χριστιανῶν κατοίκων ,
ἐπολέμησαν μετὰ τοὺς τζαπαραιῶς καὶ τζάμιδες .

,, Ὅτι εἰς τὰς 28 τοῦ αὐτοῦ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὁμέρ
Πασᾶ διωρισμένος φρούραρχος εἰς Ἰωάννινα
Σηλεϊμάν Μωσῆς Κονιτζας μετὰ ὄσως ἀλλοδα-
ποὺς εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς , εὐγῆκεν νὰ ὑποπέ-
νη ἐναντίον τῶν ἐπαναστατησάντων Γοτζίσιτων ,
ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἰωαννῖται Τούρκοι δὲν ἠθέλησαν
νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἐπέστρεψεν ὀπίσω .

,, Ὅτι εἰς τὰς 30 τοῦ αὐτοῦ ὁ Καφομούνης
ἀγραβιώτης μετὰ τριάντα ἐκλεκτοὺς Ἕλληνας ἐ-
φθασεν εἰς τὸ Ντρεσάχανι δύο ὥρας μακρὰν τῶν
Ἰωαννίνων , ὅπου ἐθανάτωσεν ἕνα Γκέγκαν πρ-
αγματευτὴν καὶ ἄλλους .

,, Ὅτι εἰς τὴν χωρίαν τῆς Κρούας καὶ Σκόνδρις
τὸ θανατικὸν ἐπικρατεῖ .

,, Ὅτι ὁ Σιλιχτᾶρ Πόδας εὐρίσκειται πολὺ
ωρμημένος , εἰς Σαντραμωῦρι , ἀπὸ τοῦ Σι-
λιχτάρη τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ , καὶ πολεμοῦν ἀ-
πανοστα .

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὴν ἐ-
φημερίδα σας , τὴν ἀκόλουθον διατριβὴν σὺν κή-
ρῳ εἰς ἐπιστολῇ τοῦ συγγραφεὺς τῆς αὐτῆς
διατριβῆς .

1824 Ἀυγούστου ἀ. Βοστίτζα .

μένω εἰς τοὺς ὀρισμούς σας
Ἀνδρέας Λόντες

Ἐξοχώτατε Στρατηγὲ Κύριε Ἀνδρέα Λόντε ,

Τὸ φύλλον τοῦ φίλου τοῦ Νόμου ὑπὸ ἀρ. 15
τῆ 5 μαῖς ἐνδεδομένον τὸ ἀνέγνωσα , ὅτε ἤ-
μην μετὰ τὸ καλαβρυτινὸν στρατιωτικὸν σώμα τὸ
κινούμενον εἰς Τριπολιτζὰ ὑπὲρ τῶν νόμων .
εἶδα ὅσα ἐκεῖ ὁ ἐκδότης αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος
ἐκονοποιοῦσεν εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς παρυστάτων
ἄσθεσον , καὶ ἐλυπήθησαν καιρῶς δι' ὅσα ἡμιπο-
ροῦν νὰ προσεπωκίψωσιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκθεσιν δει-
νὰ .

Ἡ ἀσχολία καὶ ὀδοιπορία δὲν μ' ἐσυγχώρη-
σαν νὰ βάλω εἰς τὸ χαρτὶ , ὅσα ἐστοχάστην
ἐπ' αὐτὴν εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην , μετὰ σκοπὸν ν' ἀνα-

παύσω τας καρδίας τοῦ λαοῦ , ὅστις ἀνίκαιος
νὰ βλέπω μῆτε σπιθαμὴν μακρύτερα ἀπὸ τὴν
καλύβην τῆς , εὐκολα καταφέρεται ὅπως καλὰ
ἢ κακὰ ἤθελεν ὀδηγηθῆ .

Ἄφ' οὗ ἐπέστρεψα ἀπὸ Ναύπλιον δὲν μ' ἄ-
φησεν ἡ Θέεμῃ νὰ συγκόσω κεφάλι διὰ νὰ ἀσχο-
ληθῶ εἰς τοὺς περὶ τοῦτα στοχασμούς μὲ ὡς προ-
χθές .

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν περικλειομένην δια-
τριβήν μὲ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βήθέντος ἄρθρου ,
καὶ ἂν ὡς θεμελιωμένην εἰς ἱστορικὰς ἀληθεί-
ας τὴν ἐγκρίνετε ἀξίαν δημοσιεύσεως , ἡμπο-
ρεῖτε νὰ τὴν στείλετε εἰς τὰ χροσικὰ τῆς Ἑλ-
λάδος .

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅσα τυπώνονται πρέπει νὰ κα-
θυποσάλλωνται εἰς ὄψιν τῆς Διοικήσεως , διὰ
νὰ μὴν καταχωρῶνται εἰς τὰς ἐφημερίδας , ὅ-
τι κατέθη εἰς τὸ κεφάλι τοῦ καθενός , ὡς πρὸς
στρατηγὸν εὐπειθῆ τῆς Διοικήσεως διευθύνω εἰς
τὴν ἐξουχότητά σας τὴν διατριβὴν ταύτην καὶ ὅ-
πως κρίνετε ποιήσετε . ἐπιθυμῶν νὰ λάβω ἀ-
πάντησίν σας δηλωτικὴν μάλιστα τῆς υἰείας σας ,
μὲν-μὲ σέβας .

Τῆ 25 Ἰουλίου 1824 .

εἰς τοὺς ὀφισμούς σας
Χαραλάμπης . Μάλης .

„ Μὲ φαίνεται πολλὰ παραδοξόν , ὅλοι γε-
νικῶς νὰ λέγωμεν καὶ νὰ γράφωμεν ὡς ἀξίωμα
πῶς χωρὶς ὁμοιοιαν δὲν ἀποικτᾶται ἑλευθερία ,
καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἕκαστος κινούμενος ἀπὸ
δὲν ἠξεύρω ποῖον σκοπὸν δὲν παύομεν τόσον εἰς
τὸ λέγειν καθὼς καὶ εἰς τὸ γράφειν νὰ σπειρω-
μεν μεταξύ μας σπέρματα Διχονοίας .

Οἱ στασιασμοὶ εἰς κάθε ὑπόθεσιν , καὶ μά-
λιστα εἰς τὰς πολιτικὰς Κυβερνήσεις , μολο-
νότη βλέπων εἰς μεγάλης σκοποῦς , γενῶνται
ἀπὸ μικρὰς αἰτίας , τὰς ὁποίας κάθε φρόνι-
μος ἔωρεσε πρὶν ἀνδρῶνθω ἀπ' αὐτὴν τῆς τὴν
γέννησιν νὰ τὰς ἐκθέτῃ μακρὰν τῆς πολιτικῆς
κοινωνίας , διὰ νὰ μὴ λαφάρθῃν τοιαῦτα ἐκτρέ-
ματα τὴν καιρὴν τῶν πολιτῶν ἡσυχίαν .

Οἱ Ἕλληνες , λέγουσιν , εἶναι ἐριστικοὶ· δὲν
ἔπρεπεν ὅμως νὰ ἦναι τοιοῦτοι κατὰ τὸν Ἰ.Υ' .

Αἰῶνα , ὁσὸτε ἴδον πῶς ἡ κακίστη τῶν θυμω-
τέρων τῆς φιλαυτίας Ἐβρις κατηράει τὴν Ἑλ-
λάδα , ἔφθειρε τὴν νέαν Ῥώμην , καὶ ἐδιεί-
ρεσε τὸν χριστιανισμόν εἰς τόσα κομμάτια !

Ἡ συνέχεια ἀκολουθ .

Μεσολόγγιον τῆ 10 Σεπτεμβρίου

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχισε νὰ διαφημίζεται
εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἡ νίκη τὴν ὁποίαν ἐκέρδι-
σεν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος , διοικούμενος ὑπὸ τοῦ
Ναυάρχου Μιαούλη , ἐναντίον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ,
καὶ Βυζαντινοῦ , ὁμοῦ ἐνωμένων , πλησίου τῆς
νήσου Κῶ . Διάφορα γράμματα ἰδιαίτερα , τό-
σον ἀπὸ Πελοπόννησον , ὅσον καὶ ἀπὸ Ζά-
κυνθον , ὅπε μάλιστα ἐβγῆκεν αὐτῇ ἡ εἰδησις
ἀπὸ τὴν Ναυτικὴν δύναμιν , ἥτις ἐπέστρεψεν
ἐσχάτως ἀπὸ Ναύπλιον μετὰ τοῦ Μεγάλου Ἀρ-
μοστοῦ τῶν Ἴονικῶν Νήσων , φανερόνθῃ αὐτὴν
τὴν νικῆν , χωρὶς νὰ διαφωνοῦν , παρὰ μόνον
εἰς τὰ περιστατικὰ .

Σήμερον δὲ ἔφθατε πλοῖον Ἴονικόν ἀπὸ Νέ-
καστρον , τὸ ὁποῖον εἰς τὰς 6 ἡμέρας ἀντά-
μωσεν ἕνα Ἰθακίσιον μαρτιγον , προερχόμενον
ἀπὸ Κῶ , ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔμαθε τὰ ἀκόλουθα .

„ Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐναυμάχησε
πλησίον αὐτῆς τῆς Νήσου μὲ τοὺς δύο ἐχθρικοὺς
στόλους καὶ ἔκαυσε πέντε πολεμικὰ πλοῖα , ἐ-
πιπῆσε σὺν δέκα ὀκτὼ φορτηγὰ (Γρασώρτα) ,
ἓν πολεμικὸν βρῖκι , καὶ μίαν φρεγάδα τοῦ Με-
χμεδ' ἀλλῆ , ὀνομαζομένην Ἀ φ ρ ι κ α , τὰ ὁ-
ποῖα ἐφέρθησαν εἰς Ναύπλιον .

„ Ὅτι ἐν ᾧ ὁ Καπετὰν Κανάριος ἐκόλλη-
σε τὸ Μωρηλῶτόν τε εἰς μίαν φρεγάδαν , ὅπε
εὐρίσκηοντο πολλοὶ σημαντικοὶ Τοῦρκοι , ἔτρε-
ξεν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Κῶς ὁ Πασᾶς τοῦ Ἰσπῆ ,
μὲ μίαν ἀρματομένην Λάντζταν , διὰ νὰ κτυπή-
σῃ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὸ Μωρηλῶτον Ἕλ-
ληνας , πλὴν ἐταυτῶ ἐν Ἑλληνικὸν βρῖκι ,
εὐρεθὲν ἐκεῖ πλησίον , ὀρτξάρισεν ἐναντίον τῆς
λάντζας , καὶ μὲ ψιλὴν φωτίαν ἐφόνευσε τοὺς
περισσοτέρους Τοῦρκους , καὶ ἐπάσσε ζωντανῶ
τὸν Πασᾶν .

Περιμένομεν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν νὰ λά-
βωμεν ἐπισημῶς αὐτὴν τὴν χαροποιὰν εἰδησιῶν
καὶ ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 75

Γιμήθησι ταῖς Ἰσπανίαις, προσηγορίαις
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται ἐν τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὄφθα, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Ἄφ' οὗ οἱ Γολγιστινοὶ ἐπῆραν τὰ ὄπλα, ἔπρεπεν ἀμέσως νὰ γενῆ φροντίς, διὰ νὰ ἐτοιμασθῆ βοήθεια, ἥτις νὰ ἰδέξῃ ἀμέσως ἐκεῖ εἰς κάθε χρείαν· ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς μας ἀρχηγούς, ὁποῦ ἔπρεπε νὰ συντρέξουν εἰς τοῦτο ἦσαν κυρίως οἱ στρατηγοὶ Ἴσκος, Ῥάγκος, Στερνάρης, καὶ ὁ Χιλ. Καραγιάννης, ἀλλ' ἔπρεπεν ἐν ταυτῷ νὰ ἦναι καὶ σύμφωνοι καὶ ἐνωμένοι καθ' ὅλα· ὅλοι γνωρίζουν τὴν διαφωρίαν, ἥτις ἐπρεχε μεταξὺ τοῦ Στρατηγοῦ Ἴσκου, καὶ τοῦ Στρ. Ῥάγκου, καὶ Χιλ. Καραγιάννη· εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐστοχάσθησαν ἀναγκαῖον νὰ ἐνωθῶν, καὶ πρῶτος ὁ Χιλ. Καραγιάννης ἔδωσε τὸ παράδειγμα, γράψας ἀπὸ Λιγοβίτζι πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ἴσκον.

Ἐπιστολὴ τοῦ Χιλιάρχου Ἀναγνώστη Καραγιάννη πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ἀνδρέαν Ἴσκον.

Γενναίτατε ἀδελφὲ Στρ. Ἀνδρέα Ἴσκη,

Φθάκει μας ἡ ἀναμεταξὺ σύγκρισις· ἀνέως ἐδῶ τὴν ἐβαστάξαμεν, ἦτον αἰτία καὶ τὰ δύο μέρη, γὰρ ὁμως νὰ παύσωμεν, καὶ νὰ γίνωμεν μία ψυχὴ, μόνον καὶ μόνον διὰ ἀγάπην τῆς Πίστεως, καὶ Πατρίδος μας, ὅτι ἡ παρούσα περίστασις εἶναι ἡ κρίσιμος, καὶ ἡ ἕνωσις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἔθνους μας θέλει ὀφελῆσαι τὴν γλυκυτάτην Πατρίδα· περιπλέον σὲ γνωρίζω ἀδελφὸν, καὶ πάσχω νὰ κάμω καὶ τοὺς ἑπιλιπίως ἐναντίως σου ἀδελφούς· τὸ ὅμοιον

μεταχειρίσῃ καὶ ἡ Γενναϊότης σου, καὶ τότε θέλει φανοῦμεν ἄξιοι ἑσπαινοὶ, καὶ θεὰ τιμηθῶμεν ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος μας, ὅτι καὶ μέ χιλίας καὶ μὲ πέντε οἱ ἴδιοι εἴμεθα, καὶ περὶ τοῦτου εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλει τὸ ἀκολουθήσει καὶ τότε βλέψεις πόσον θὰ σὲ ὠφελῆσαι, συμμοίως καὶ ἐμένα. Ἴδου γράφω καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μας Γ. Ῥάγκου· πληροφορήσῃ, καὶ στείλει καὶ τὰ δύο μαζῆ, γράψαι τὸν καὶ ἡ αὐτοῦ σου· σὲ ὁμιλεῖ στοματικὰ καὶ ὁ φιλογενέσιμος Καπιτὰν Γιάννης Σούκας περὶ τοῦτου, καὶ μὲ τὸ νὰ ἦναι ὀφελῆμος διὰ τὸ ἔθνος μας καὶ δι' ἡμᾶς, ἀκολουθα το καὶ θέλει εἰδῆς πῶς θὰ περάσει, καλῆτερα ἀπὸ ὅτι ἀπερνοῦσες ἕως σήμερον, εἶσαι ἀρεκτός, καὶ πάρε μέτρα, ὅτι κινδυνεύει τὸ πᾶν, καὶ εἶσαι ἕνας ἀπὸ αὐτοῦ μένω.

Ὁ ἀδελφός σου.

τῆς 6 Σεπτεμβρίου

Ἀναγ. Καραγιάννης.

Λιγοβίτζι.

Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἴσκη πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτ. Χ. Ἑλλάδος.

Ἐκδαμπτρότατε.

Σὰς εἰδοποιῶ καθὼς μᾶς ἔστειλες πρὸ ἡμερῶν διὰ τὸ Μακεδόνος εἶχα στείλει τὸν ἐξαδελφόν μου Σωτήρη Στράτη, ὁ ὁποῖος ἐναρταροῦσε δεκαπέντε ἡμέρας διὰ νὰ περάσῃ καὶ νεν Σάμα τῶν ἐχθρῶν, ὡς καθὼς μᾶς ἐλέγαν, καὶ βλέπωντας ὡς τὴν τετράδην ὁποῦ δὲν ἀπέρασε κανεὶς, ἀπέρασε καὶ αὐτὸς διὰ νυκτὸς εἰς τοῦ Ἰμαμτζαύση, καὶ ἐβάρσε τὸ Καραβάκι,

ἐσκότωσε καὶ μερικοὺς καὶ ἔπεισε ἄλλους
μαζὴν ἀπὸ τῶν ὁποίων ἦτον ἓνας ὁ ἀδελφὸς
τοῦ Νταγιάντα, καὶ ἐπῆρε καὶ ἕξ-ἑπτὰ Με-
λαρία· ἔκαψε καὶ ἓνα χωρίον· καὶ κάμνοντας
ἐδῶθε τοὺς καρτερεῖ ὁ Νούρκας μὲ ἑκατὸν Νο-
μάτης, καὶ ἐπολέμησαν παράνω ἀπὸ μίαν ὤ-
ραν, καὶ ἴσποτε δὲν τοὺς ἔκαμε· διὰ τοὺς ἀν-
Ασκαπας ὁποῦ εἶχε πάρει ἐπειδὴ καὶ ἦταν Χρι-
στιανοὶ τοῦ ἔστειλα καὶ τοὺς ἀπόλυσεν. Οἱ ἐ-
χθροὶ ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Καρθασαράν, εἰς κά-
θε ἰσόσαρας, ἦ πέντε ἡμέρας ἐθγαίνον ἐξακό-
σιοι, ἕως χίλιαι, καὶ ἐρχονται τὴν ἄκραν τῆς
θαλάσσης, καὶ κόβον χορτάσι εἰς τὸν Ἀρμη-
ρόν, ἄλλο νέον κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχω νὰ σᾶς
φανερῶσω, καὶ μένω εἰς τὰς διαταγὰς.

1824. Σεπτεμ. 9 Βρυτζούλια.

Ὁ Πρόθυμος τῶν διαταγῶνας

Ἀνδρίας Καραίσκη

„ Ἀπὸ τρεπχανῆ εἶμαι ἄδιος καὶ ἂν ἦναι ὁ-
ρισμός σας στείλει με μὲ τὸν κύβ Βασίλην.

Ὁ ἴδ.

Μαθαίνομεν νεωστὶ ἀπὸ Λάρισσαν ὅτι διὰ
προσταγῆς τοῦ Σουλτάνου ἐφονεύθη ὁ παρά τοῦ
ἰδίου χειροτονηθεὶς Πατριάρχης.

Νεώτερα ἄλλα, χεζήζοντα ὅμως ἐπιβεβαιώ-
σεως, λέγουσιν ὅτι ὁ Γιανιτζάρ Ἄγας ἐναντιω-
θεὶς εἰς τὸ σκληρὸν καὶ ἄδικον τοῦτο πρόσταγμα
ἐπιλήρωσε τὴν πρὸς τὸν ἀγέρωχόν τε Σουλτάνον
αὐθάδειαν μὲ τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς τε.

Οἱ Γιανιτζάροι παροργισθέντες εἰς ἄκρον δι-
αὐτὸ ἔκαμον ἐπανάστασιν καὶ ὀρμήσαντες ὁμο-
θυμαδὸν ἐφόνευσαν τοὺς μεγάλους ὄλως τοῦ πα-
λατίου καὶ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν γνή-
σιον διάδοχον τοῦ Μαχμούδ· ὁ Σουλτάνος διέ-
φυγε τὴν πρώτην μανίαν τῶν Γιανιτζάρων κατα-
φυγῶν εἰς μέρος εἰσέτι ἄγνωστον. Τὴν κατα-
στροφὴν ταύτην διεδέχθη κατὰ τὸ σύνθημα μία
μεγάλῃ πυρκαϊᾷ ἣτις ἐξηφάνησε πολλὰς καὶ
μεγάλας ἐνορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οἱ ἐν
αὐτῇ μείναντες ὀλίγοι γραικοὶ εὐρίσκονται εἰς
μέγαν κίνδυνον καὶ μόνῃ ἢ ἐπιδέξιῳ φυγῇ δύ-
νεται νὰ σώσῃ τινὰς τούτων τῶν δυστυχῶν.

Κανεὶς δὲν ἐμβαλεῖται βλέσων τολαίτας
λαραχὰς καθ' ἣν στιγμήν ὁ θρόνος τῶν διαδόχων
τοῦ Προφήτου κλονίζεται. Κάθε βιάσιμον ἔθνος
ἀπὸ δυστυχίας καταπλακωθὲν ζητεῖ τὴν ἀπολλ-
λαγὴν τῶν κακῶν τε εἰς πράξεις σκληρὰς καὶ
ἀπανθρώπων· ὅταν δὲν ἡμπορῇ νὰ χορτάσῃ
τὴν μανίαν τε ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἀθῶων, ἴρι-
σκει αὐτὴν ἐναντίον τῆς ἰδίας τε δυνάμεως· πρί-
σθι, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν Γιανιτζάρων
κλίνει ὄχι πλέον εἰς στήριξιν τοῦ θρόνου ἀλλὰ
εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ· ἔσεται λοιπὸν ὅτι τὸ
μέγα ἐπιχείρημα τῶν Γραικῶν εἶγε καὶ εὐρήσει
εἰς τὴν βάρβαρον πολιτικὴν τῶν Τούρκων στήρι-
γμὰ τι πάντοτε βοθητικὸν εἰς τὴν ὑπόθεσίν μας.

Μεσολόγιον Ἐπὶ 12 Σεπτεμβρίου.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δὲν ἐπαύσαμεν νὰ λαμ-
βάνωμεν καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἀπὸ διάφορα μέ-
ρη εἰδήσεις περὶ μιᾶς μεγάλης νίκης τοῦ στόλου
μας ἐναντίον τῶν δύο ἐχθρικῶν στόλων· ἡ μέ-
νη ἐπίσημος εἰδήσις τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἶναι
κατὰ τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τοῦ γράμματος τοῦ
Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τὸν Ἐκλαμωρό-
τατον Γενικὸν Διευθυντὴν· Ἐλπίζομεν μ' ὄλον
τοῦτο νὰ λάβωμεν ἐπομένως καὶ ἄλλην ἐπίση-
μον εἰδήσιν, ἐπειδὴ ὁ στόλος μας εὐρίσκεται
πάντοτε πλησίον τοῦ ἐχθρικοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ
τὰ κινήματά τε.

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτε-
λεστικοῦ πρὸς τὸν Ἐκλ. Κύριον Α. Μαυρο-
κορδάτον Γεν. Διευθυντὴν τῆς Δουλ. Ἑλλάδος
Ἐπὶ 5 Σεπτεμβρίου.

Νέα λαμπρὰ κατορθώματα ἐχαροποίησαν
χθὲς τὸ ἔθνος. Ἐπὶ 29 τοῦ παρελθόντος συνε-
κροτήθη ἰσχυρὰ ναυμαχία κατὰ τὴν Κω, καὶ
Σατάλια, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ζημίας τοῦ
ἐχθροῦ μὲ θρίαμβον τῶν Ἑλλήνων, ἔκαυσαν
οἱ ἄνδρεῖοι πυρποληταὶ μας μίαν φρεγάταν
Τριπολίτικην μὲ 900 ἐχθροὺς, καὶ ἓν βερίκιον
μὲ 300. Ὁ Κυβερνήτης τῆς φρεγάδας, καὶ
ἀρχηγὸς τῆς Ναυτικῆς τῶν Τριπολίτινων μοίρας,
σπεύδων νὰ διασωθῇ εἰς τὸ ἄπειρον τῆς θαλάσ-

αης μεθ' ἐνὸς Μπαμπασση τοῦ Μεχμέδ ἀλῆ, συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἤδη κατακρατοῦνται. Αἱ περιστάσεις τῆς ναυμαχίας ταύτης εἶναι ἀξιοσημειώται, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ ἐχθρὸς ἔχων κάθε ὑπεροχήν, καὶ εἰς τὴν πληθὺν τῶν καραβίων, καὶ εἰς τὰς προπαρασκευάς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀνεμον, δὲν ἠδυνήθη ὄχι γὰρ βλάβη, ἀλλ' οὔτε κενὴν νὰ διασωθῆ, καὶ εἶναι πολλὰ φανερόν, ὅτι κατὰ τὸν ἱερόμον, ὅπου ἔλαβαν οἱ Ἰούρκοι, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐπληροφόρηθησαν, ὅτι μήτε τὸ νὰ σηκῶνται εἰς τὰ παντὰ, ὅταν βλέπωσιν Ἕλληνικά πλοῖα, ὠφελεῖ, ἢ τὰ πλοῖά μας λάβωσι τ' ἀναγκαῖα ἐφόδια, θάλωσι κάμει ἰούνην θαύματα.

Συνέχεια τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Χαραλάμπους Μάλη (ἴδε τὸ προηγούμενον φύλλον)

Τόσα παραδείγματα, μᾶλλον δὲ τόσα παθήματα ἔπρεπε νὰ γίνωσι καὶ τόσα μαθήματα εἰς ἡμᾶς, καὶ νὰ πασχίζωμεν, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκλείψῃ, νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Ἐβριν ἐκεῖνα τὰ ὄρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθη νὰ στέκη.

Ἡ φύσις ἔχει μείνον τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ὅλος τοὺς ἀνθρώπους ἐπείκεισε μ' ὅλα τὰ εἰς αὐτοὺς φαινόμενα πάθη· πάθη ἀναγκαῖα εἰς διατήρησιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀνθρωπίνης, ἢ εἰς ἀνίχνυσιν τοῦ δικαίου καὶ ἀληθοῦς. Διὰ τοῖς Ἕλληνας νὰ βλάπτωνται αἰωνίως ἀπὸ τὸ πάθος τοῦτο, καὶ νὰ δυστυχοῦν;

Ἄλλο δὲν στοχάζομαι αἴτιον, παρὰ τὴν κακὴν ἀνατροφήν. Οἱ γονεῖς μας δὲν ἐφρόντισαν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃν ὡς ποῦ πρέπει νὰ ἐκτείνωνται καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνωται περὶ ὁποιοδήποτε πράγματος αἱ διαφιλονεικίαι μας, διὰ νὰ μὴ μᾶς προξενοῦν τίσας ἀμαρτίας, ὅσα καὶ τὰ διαφιλονεικούμενα πράγματα. Ἀλλὰ μήπως εἶναι καὶ τῶν γονέων μας σφάλμα; Διὰ τὴν νὰ μὴ τ' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πολυκέφαλον ὕδραν τὴν ἀμαθειαν, τὸ τέκνον τῆς βορβορώδους τυραννίας;

Ὅταν λοιπὸν τὸ ἐριστικὸν τῶν Ἑλλήνων εἶ-

ναι γέννημα τῆς ἱερατώδους ἀμαθείας, διατί οἱ πεπαιδευμένοι μας, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὅσοι εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καταγίνονται νὰ μεταπλάσθῃ τοὺς ἀρτιγενήτους ἡμᾶς, δὲν φροντίζουν νὰ μᾶς δηλαῶς μετὰ πρᾶότητος τὸ γάλα τῆς οὐρανῆς ἀγάπης καὶ νὰ συστειλῶν τὰ πάθη εἰς τὰ ὄρια των;

„Κάθε κακὸς λόγος, λέγει ὁ Θεῖος Παῦλος πρὸς Ἐφεσίους μὴ βγαίη ἀπὸ τὸ στόμα σας, ἀλλὰ κάθε καλὸς πρὸς οἰκοδομὴν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐκδότης τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, ἀνὴρ μάλιστα μὲ ἱστορικὰς ἰδέας, ὅταν εἰς τὸ 15 τῆς ἐφημερίδος τε περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν καθάπτεται τὸσον πικρὰ τῶν προκρίωτέρων Ἑλλήνων, τὶ οἰκοδομὴν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος;

Ναί· τὰ σφάλματα νὰ ἐλέγχωνται· πλὴν καὶ ὁ ἐλέγχων πρέπει νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ σφάλμα, διὰ νὰ ἐλέγχῃ δικαίως· καὶ πάλιν, ἀποδειχθέντος τοῦ σφάλματος, πρέπει κατὰ τοὺς ἱατροὺς νὰ συγκεντῶν τὸν ἐλεγχον μὲ γλυκύτητα καὶ πολλὰς μὲ παρακλήσεις κατὰ τὴν χρείαν καὶ κατὰ τὰ ὑποκείμενα, προλαμβάνων τὴν ἀπελπισίαν.

Ἴδου αὐτολεξεῖ τὰ γραφόμενα εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν ἄρθρον τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος.

„Δὲν ἀγνοεῖτε ἐκεῖνος, οἵτινες ὑπὸ τὴν Ἑρρικὴν ἀνομίαν ἐθησαύριζον, κολακεύοντες τοὺς τυράνους των, καὶ συκοφαντοῦντες τοὺς ὁμογενεῖς των· πολλοὶ τῶν ἰοιούτων ἐφάνησαν συνεργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Μάθετε ὅμως, ἀδελφοὶ Ἕλληνας, ὅτι αὐτῶν ὁ σκοπὸς ἦτον ὄχι νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃν, ἀλλὰ καταστρέψαντες τοὺς πρώτους τυράνους, ὑπὸ τοὺς ὁποῖους ἐτυραννοῦσαν καὶ ἐτυραννοῦντο, νὰ κατασταθῶν αὐτοὶ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μόνοι τυράννοι. Ἀλλείμενον εἰς τὴν ἐλευθερίαν μας, ἢ ἐὰν τοιοῦτος ἐμβάσωμεν εἰς τὸν χορὸν τῶν Διοικούντων.

Πόσῃ ταραχῇ δύνανται νὰ προξενήσῃν οἱ ἰοιῦτοι λόγοι καθ' ἕνα ἡμπορεῖ ἐκ πρώτης ἀναγνώσεως νὰ συμπεράσῃ. Διὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γράφωνται μὲ τοιοῦτον πικρότατον καὶ ἀπελπιστικὸν ἱερόπον· ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν, ἂν ἔχῃν

Ἰὼν Ἰάπων Ἰας :

Οἱ συνεργήσαντες ὑπὲρ ἐλευθερίας, εἶχον σκοπὸν νὰ θεμελιώσωσιν νέαν Ἰουρανίαν ;

Ποῖα τὰ αἰτία νὰ καταστήσωσιν εἰς τὰς Ἰαχούσας στάσεις ;

Ἄλλὰ πρέπει νὰ διατρέξωμεν εἰς τοὺς πρὸ τοῦ χρόνου, διὰ τὰ ἰδῶμεν ἂν οἱ λεγόμενοι συνῆβαν προεστῶτες ἐφρόντισαν ὑπὲρ φωτισμοῦ, ἢ ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, καὶ ποῖα τὰ αἰτία, ἂν δὲν ἐφρόντισαν.

Δὲν ἠμποροῦν κανεὶς ν' ἀρνηθῆ, πῶς ἀφ' οὗ οἱ Τούρκοι κατεξουσίασαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἦσαν ἠπαγκασμένοι νὰ ἐγκλωπασθοῦν ἐκ τῶν ἐλλήνων τοὺς συνετιώτερος διὰ νὰ χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς πολιτικούς των σκοποὺς· καὶ αὐτοὶ εἶναι αἱ καλούμενοι προεστῶτες, ἢ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοί.

Αὐτοὶ μολοῦσι δὲν ἠμπόρουν προφανῶς ν' ἀναχαιτίσωσιν τῆς Δεσποτείας τὴν θῆλησιν, ἀποβλέποντες ὅμως πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, καὶ σχολεῖα ἐσύστησαν κατὰ τὴν ἰδίαν κατάστασιν, καὶ τὰ φιλελεύθερα πνεύματα ἐμψύχωναν παντοιοτρόπως, καὶ μὲ κίνδυνον πολλάκις τῆς ζωῆς των.

Τὸ Κοράνι ἐναντίον τοῦ φωτισμοῦ δὲν ἐσυγχώρει εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους σύστασιν σχολεῖων, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς Χριστιανοὺς· μᾶλλον τοῦτο ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλα ἀκόμη μέρη δὲν ἔλλειψαν σχολεῖα, τὰ ὅποια, ἂν δὲν ἔκαμαν ἄλλο, μᾶς ἐφύλαξαν προστάγματα τῆς προγονικῆς μας εὐγενείας καὶ δόξης, καὶ τὰ ὅποια δικαίως πρέπει ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν προστασίαν τῶν προεστῶτων. (Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ)

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλ. Χρονικῶν,
Ἐπειδὴ κατ' εὐτυχίαν, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐλευθερίας ἠξιώθη ἡ Πατρίς καὶ τὸ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον πρᾶγμα τὴν Ἰυπογραφίαν καὶ δι' αὐτῆς τὰ οὐχ ἦτλον ὠφέλιμα Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, συντάκτην δὲ αὐτῶν Σὲ τὸν φιλογενέστατον Πατριώτην καὶ ὡς ἀληθῶς φιλέλληνα, ὅστις διὰ τὸν πατριωτισμὸν σε ἔχει μόνον δὲν παύεις, πρὸς ταῖς ἄλλαις εἰδήσεσι νὰ ἐκδιδῆς

καὶ εἴτι καλὸν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος ἀποβλέπων, γέννημα τῆς σοφῆς σε κεφαλῆς, ἀλλὰ καὶ προτρέψεις ἕκαστον νὰ πέμπῃ πρὸς Σὲ ὅ,τι κρίνει καλὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· ταῦτά σε, λέγω, τὰ καλὰ αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος παρεκίνησαν καὶ ἐμὲ μὴ ἔχοντα ἴδιον ἴ, νὰ σοὶ προσφέρω ῥῶδην τινὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας τοῦ καλοῦ καὶ ἀξιοῦ Πατριώτη Κυρίου Ἰακωβάκη Ρίζη. Τὸ θαυμαστὸν τοῦτο ποιημάτιον ἐποιήθη πρὸ σοῦ ἦδη ἐτῶν χωρὶς εἰσέτι κανεὶς τῶν Ἑλλήνων διὰ τοὺς ὑποτακτοὺς ἐποιήθη, νὰ δυνηθῆ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ. Ἡ ῥῶδην αὕτη πόσον εἶναι ἀξία τοῦ ἠρωϊσμοῦ, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν προτερημάτων τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων ὁμογενῶν μας νὰ παραστήσω ἀδυνατῶ· μίμη ἢ ἀνάγνωσις ἠμποροῦν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς εὐαισθητοὺς καὶ φιλοκάλης· περὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις ἐποίησε τὴν ῥῶδην καὶ πάντῃ ἀνίκανός εἰμι νὰ εἶπω τι περὶ αὐτοῦ, τοῦλάχιστον πρὸς Σὲ, φίλε Πατριώτα, ὅστις ἀγροεὶς τὸν ἄνδρα, ὁμοίόν σε, κατὰ τὴν φιλογενεῖαν καὶ πατριωτισμὸν, ἐπειδὴ οἱ λοιποὶ ὁμογενεῖς καὶ μάλιστα οἱ Κωνσταντινουπολίται μετὰ θαύματος γνωρίζουσι τὰ μεγάλα τε προτερήματα καὶ μάλιστα τὰ καλὰ καὶ ἐλεύθερα φρονήματά τε πρὸ δεκαπέντε σχεδὸν ἐτῶν ἀναγνώσκουσιν οὗτοι εἰς ἕν ἄλλο τε σύγγραμμα, Κ ο ὕ ρ κ α ὀνομαζόμενον, τὸ ἐξῆς ἀξιολογούμενον

„ Καὶ κεχρῖσθ' οὐκ ἀλλοτρίως ἀληθεύουσιν
„ Ὅτ' οἱ πατέρες των ψηλά ἕνα καιρὸν πετοῦσαν.

Τοῦτο μόνον σοὶ λέγω ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ πλησιάσῃ αὐτὸν καὶ νὰ μὴν ἀπέλθῃ θαυμαστῆς αὐτοῦ. Δὲν γράφω μὲ πρόβληψιν περὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι ἡ μακρὰ παρ' αὐτῷ διατριβὴ μὲ διώρθωσε πολλὰ μὲ ἐλαττώματα· τοιοῦτε ἀνδρὸς ποιῆμα σοὶ προσφέρω, φίλε, παρακαλῶν νὰ καταχωρήσῃς εἰ τὰ Ἑλ. Χρονικὰ, εὐέλπεις ὦν ὅτι οἱ ἀναγνώσται σε θέλου γνωρίζειν περισσοτέραν χάριν πρὸς Σὲ τὸν Ἐκδότην παρὰ εἰς τὸν Ποιῆτην. Ὑγίαινε.

1824. Σεπτεμβ. 18. Ὁ πατρ. καὶ φίλ. Σβ.
Δ. Φιλάρετος.

(Ἡ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἀναφερομένη ῥῶδην καταχωρηθήτω εἰς τὸ προσεχές φύλλον.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 76

Ἑμὴ ἔτησία ταλ. Ἰσπανικὴ ἔξ, προσωληρωτέα
κατὰ τοιμηγῶν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖα ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλίτης.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 17 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ναύτιλιον τῆ 10 Σεπτεμβρίου.

Πελοποννήσιός τις πρὸ χρόνων εὐρισκόμενος
μὲ τὰ παράβια τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, φυγὼν κατ'
αὐτὰς διὰ νυκτὸς, καὶ φθάσας σήμερον ἐπαύ-
θα, ὁμολογεῖ τὰ ἑφεξῆς.

Ὁ Ἰμπωραῖμ-πασσας ἀρχηγὸς ὄλων τῶν ἐν
γῆ τε καὶ θαλάσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος Αἰγυ-
πτιακῶν δυνάμεων, ἔγραψεν ἀπὸ Ῥόδου πρὸς
τὸν πατέρα τε μίαν ἐπιστολὴν, περιέχουσαν
μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ τὸ ἑφεξῆς ἀπόσπασμα.

„ ..... Πολλὰ κακὴν παράστασιν, Ἵψηλό-
„ τατέ μὲ Βεζύρη, μᾶς ἔκαμε περὶ τῆς κα-
„ τατάτους τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ὃ ἐν
„ Ζακύνθῳ φίλος μας κύριος Γωλιέλμος Κοκ-
„ κίνης. Ψευδὲς εἶναι ὅτι οἱ Μανιάται ἔχουν
„ ἔριδας μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποστατῶν, καὶ
„ εἶναι διαχωρισμένοι. Δὲν ἀληθεύει παρομοί-
„ ως, ὅτι ἡ ἀπιστος αὐτῆ τῶν Ἑλλήνων φυ-
„ λῆ εὐρίσκειται εἰς ἐμφυλίης διχονοίας, ἀλλ'
„ ἐγὼ μάλιστα τοὺς εὐρίσκω ἰσοῦτον ἐνωμένους
„ καὶ σταθεροὺς εἰς τὰ κινήματά των, ὥστε
„ ποτὲ δὲν τὸ ἔφανταζόμην. Τροπικαὶ εἶναι
„ καὶ αἱ κατὰ γῆν καὶ αἱ κατὰ θαλάσσαν αὐ-
„ τῶν δυνάμεις. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀν-
„ τὶ νὰ τοὺς κατοποιήσωμεν, θέλομεν πάθει
„ ἡμεῖς αὐτοὶ ὅσα δὲν χωρεῖ ὁ νοῦς μας. Διὸ
„ θερμῶς παρακαλῶ τὴν Ἱψηλότητά Σὺ ὅπως
„ μὲ δώσης τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ἢ νὰ ἐ-
„ πιστρέψω πάλιν εἰς τὴν Αἰγύπτω, ἢ νὰ κί-
„ νηθῶ εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἄλλο ἐπιχείρημα κρί-

„ νεις ἀρμόδιον εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμά-
„ των μας κατάστασιν.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι αἱ λαμπραὶ τῶν ἀ-
πότητων καὶ γεναίων θαλασσιῶν μας νίκαι
κατὰ τῶν δύο ἑνωθέντων τοῦ Ἰωάννου στόλων,
ἔφερον εἰς ἀπελπισίαν τὸν Ἰμπωραῖμ-πασα,
ὥστε βεβαίως νὰ στοχάζεται τὴν ἐκστρατείαν
τῶν 1824 ὀλοτελῶς χαμένην καὶ διαλελυμένην.
Ὁλόκληρον ἕνα χρόνον ἠτοίμαζεν ὁ Αἰγυπτια-
κὸς Σατράπης τὸν πολυάριθμον καὶ μέγιστον
στόλον· ἔξ μῆνης ἔχρειάσθησαν διὰ τὰ φθάσῃ
οὗτος εἰς τοῦ Ἀρχιπελάγους τὰ νερά· μόλις δὲ
πλησιάζει εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπώλλεται
μὲ κατασχύνῃν τὴν αἰώνιον.

Ὅλα ταῦτα, ὅχι ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοῦ Ἰμ-
πραῖμ-πασσα ἡ ἀπειρία, συνετέλεσαν τῆ μέ-
γιστα πρὸς ἐλάττωσιν τῆς Τόλης τῆ καὶ παν-
τελῆ αὐτοῦ ἀπελπισίαν, ὥστε τὴν βλέπει
φανερᾶ καὶ ὁ ἴδιος, ὅτι χωρὶς τῆς ταχείας ἐ-
πιστροφῆς τῆ, σύμπασα ἡ πομπώδης τοῦ ἀ-
λαζόνος πατρὸς τῆ αὐτῆ ἐκστρατεία, ἀρχομέ-
νη τοῦ χειμῶνος, θέλει ἀποκατασταθῆ δι' ἐλ-
λείψιν ναυτῶν λεία τῶν μεγαθύμων ἡρώων μας.
Οἱ ἄνεμοι (α) καὶ οἱ γενναῖοι τῶν Ἀγγλων ναῦ-
ται κατέστρεψαν τὸν ἀκαταμάχητον
στόλον τοῦ Φιλίππου. Ἐχομεν χρηστὰς
ἐλπίδας, ὅτι ὁ κόσμος θέλει ἰδεῖ τὸ αὐτὸ πα-

(α) Ἡ Ἐλισσαβέτα τῆς Ἀγγλίας ἐχάραξε μετὰ
τὴν καταστροφὴν τοῦ στόλου τοῦ Φιλίππου νόμισμά
τις εἰς τὸ ὅσοιον ἐφαίνετο μία ναῦς παλαιότερα ἐναντίον
τῶν κυμάτων, μετὰ τὴν εὐγενῆ καὶ ἀσπλοστότην τού-
των ἐπιγραφῆν, „ Deus afflavit.“

ράδειγμα πάλιν να αναγεννηθῆ εἰς τὰ ἑλληνικὰ πελάγη . Θέλει ἰδεῖ ὅποια δύναται να κατορθώσῃ ἕνας λαὸς , ὅταν πολεμᾷ διὰ τὴν Ὀρθοκείαν καὶ ἐλευθερίαν τῶν . Θέλον ἰδεῖ καὶ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη , ὅτι ὁ κάθε Χριστιανὸς ἑλληνα ἀποδίδει τὰς νίκας τῶν εἰς τὸ ὑπεύστατον Ὄν , ὅπως ὁδηγεῖ καὶ ὑπεραπώζιζεται μέχρι σήμερον τὰ Ἴερά αὐτοῦ ἐπιχειρήματα .

Μᾶς βεβαίοναν διὰ τὸν Βαρνακιώτην (καὶ ὅλοι τὸ ἠξέυρν) , ὅτι πρὶν ὑπάγει φανερὰ μὲ τὸὺς Τούρκους ποτὲ δὲν ἐφόρεσε λαμπρὰ ἄρματα οὔτε λαμπρὸν φόρεμα , καὶ τὸ χρυσάφι εἰς τὰ ἐνδύματά τῶν δὲν ἐφαίνετο . Ταῖς Τετράδες καὶ Παρασκευαῖς , ὁ Θεὸς φυλάξει να ταῖς χαλάσῃ ! κάθε πρωτῆ , καὶ κάθε βράδν , ὁ κόσμος να χαλοῦσε , δὲν ἄφινε τὴν προσευχὴν . εἰς τὸ στρατόπεδον μάλιστα , τὸ πρῶτον , καθὼς ἐσηκόνετο , ἀφ' οὗ ἐνύσχετο , ἐτραβηέτο εἰς ἕνα μέρος παράμερα , καὶ πολλάκις ἐβγαζεν καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ λαμπόρι καὶ ἔκαμνε μισὴν , καὶ μίαν ὥραν τὴν προσευχὴν τῶν πολλὰκις ἐπήγγεναν τινὲς , ζητοῦντες τὸν Στρατηγὸν ποῦ εἶναι ; ἔχει ἀδελιαν ἀποκρίνονταν οἱ ἐδικοί τῶν μὴν πᾶς , μωρὲ ! κάμνει τὴν προσευχὴν τῶν ὁ Καπιτάνος . "Ὅσον διὰ γυναῖκας , ποτὲ δὲν ἐσήκονε τὰ ὀμμάτιά τῶν εἰς πρόσωπον γυναῖκας , εἰς τοῦτο μάλιστα ξεχωριστὰ ἦτον τὸ παράδειγμα τῆς Σωφροσύνης . Τέτοιος ἦτον ὁ Βαρνακιώτης ὅταν ἦτον μὲ τὸὺς Χριστιανούς . Ἰδοὺ πῶς ἐκατάντησε ἡ ὥρα : μία χήρα ἀρτινιά , ὀνόματι εἰρήνη Κωτζιμποσοῦλα , ἤλκυε τὴν περιέφγειαν ὅλων , διὰ τὴν ὠραιότητά τῆς . μόλις ὑπήγγεν ὁ Βαρνακιώτης εἰς ἄσταν ἐλησμόνησεν , ὅτι ἔχει γυναῖκα , καὶ παιδιὰ , καὶ υἱὸν εἴκοσι ἰσίων χρόνων , καὶ ἐκυριεύθη ὅλος ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς καλῆς εἰρήνης -- ὅ,τι ἠθελεν ἐπιθυμήσει ἢ εἰρήνη ἐγένετο νόμος ἀπαράβατος εἰς τὸν Βαρνακιώτην . ἐζήτησε μίαν καλὴν κατοικίαν μίαν φορὰν , καὶ ὁ Βαρνακιώτης ἐφίλησε ταῖς ποδιαῖς τοῦ Ὁμέε Πασᾶ ἐφένθη τῶν καὶ τῆς ἔβγαλε μωπηγεροδὴ να πάσῃ ἕν ἀπὸ τὰ καλῆτερα σπητία τῆς ἄστας εἰς κατοικίαν τῆς . πλὴν κάμμία δούλευσις , φαίνεται , δὲν ἐστάθη ἱκανὴ

να ὑποχρεώσῃ τὴν Εἰρήνην , ἔπρεπε να τῆς ὑποσχεθῆ τὸ στέφανον , ἢ τὸ καπίνι , καὶ ἡ ὥρα ἐτοιμάζεται ὁ Βαρνακιώτης χωρὶς ἄλλο να τὴν νυμφευθῆ . Ἰδοὺ τὶ φανερόνει ἕνα γράμμα ἰσχυρότερον περὶ τοῦ Βαρνακιώτη . ,, δὲν ἔχω κάμνενα νέον ἐδώθε να σὲ φανερώσω , ἐκτὸς μόνον ὅτι ἦλθεν ὁ Ν ἀπὸ τὸ ὄρει τὸ τούρικο εἰς τὸν Κάλαμον , καὶ λέγει παρρησίᾳ , πῶς ἤδελαν Ἰραβιχθῆ ὅλοι οἱ Ἰερκολάτραι ἀπὸ τὸν Ὁμέε Πασᾶ , καὶ βλέποντας ἔτιζι ὁ Ὁμέε Πασᾶς , τοὺς εἶπεν , ὅτι , προσμένετε κάμμιαν δεκαργίαν ἡμέραις ἀκόμη . μήπως καὶ ἔλθη ὁ στόλος τοῦ Μεχμὲδ Ἀλή , καὶ τότε εἴμασθε ὅλοι καλὰ , εἰδὲ μὴ φεύγομεν ὅλοι μαζί . ἀκίμη εἶπε καὶ τοῦτο ὁ Ν ὅτι ὁ Βαρνακιώτης βέβαια τὴν ἀγάπησε τὴν κυρὰ εἰρήνην , μάλιστα τὴν ὑποσχέθη , ὅτι , τὸ φθινόπωρον δὲ τὴν στεφανωθῆ . ἔκοψε καὶ αὐτὸς ἕνα πεσλὴ χρυσὸν διὰ 700 γρόσια , καὶ δύο φλοκάταις πρὸς 500 γρ. , ἢ φορεσιά ὅλη εἶναι ἴετοια , ὅπου κάμμιαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν τῶν δὲν ἐφόρεσε . Ὁ γυναικάδελφος τοῦ Γιώτη , ἀδελφοῦ τοῦ Βαρνακιώτη , τὸν ἔγραφεν εἰς Κάλαμον ὅτι ἀπο τοῦτον δὲν εἶναι κάμμία ἐλπίδα , ἐπειδὴ καὶ ἔπρεσε ἀλλοῦ ἢ γνώμη τῶν , πλὴν εἶναι , καὶ εἶναι ἐντροπή μας , Γιώτη , να τὰ γράψω , ὅθεν ἐσοὺ κύτλασαι να κάμεις κάμμιαν κυβέρησιν , να μὴ γίνωμεν ξένοι ἀπὸ τὴν πατρίδα μας . ,,

Αὐτὴν τὴν μεταβολὴν ἔπαθεν ἢ Σωφροσύνη τοῦ Βαρνακιώτη ἀπὸ τὸν ἔρωτά τῶν πρὸς τὴν κυρὰ εἰρήνην . Τὶ ἔπαθε δὲ καὶ ἢ λοιπή τῶν ἠθικὴ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῶν πρὸς τὸν Ὁμέε Πασᾶν ἐφένθη τῶν , ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἠξέυρει .

Συνέχεια τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Χ. Μάλη .

Οἱ Τούρκοι , οἵτινες ἔστησαν τὰς σημαίας τῶν εἰς τὰ Λεῖχη τῆς Βιέννης , δὲν ἐδυνήθησαν ὅμως να ὑποτάξουν μίαν φοῖκτα Σπαρτιάτας , οἱ ὅποιοι ἀποσυσυβέντες εἰς μίαν ἄκραν τῆς πελοποννήσου , ἐφέροντο πάντοτε καταφρονητικῶς εἰς τὰς δυνάμεις τῶν Σηλιτᾶνων . Ἀκόμη ὀλιγότεροι φιλελεύθεροι Ῥημελιῶται καὶ Πελοπον-

ήρται, διεσπαρμένοι εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος με σταυροφόρος Σημαίας, ἐπιστάμεν τὴν ἡμισέληνον.

Νὰ εἰσώμεν, ὅτι οἱ Τούρκοι ἕως ἐδῶ ἐκέλευσαν τὰς δυνάμεις των, καὶ δὲν ἐδύννατο νὰ καθαρίσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοιούτης προκρούστας, ἢ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὰς ἰνοχλήσεις τῶν Σπαρτιατῶν; — ὅχι βεβαίαι.

Ὁ πετρώδης, λέγων, ἴσως τῆς Μάνης δὲν ἦτον περιμάχητος· ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ ἐκυριεύετο, δὲν εἶδε πρῶτον ἀνάλογα με τὰς Δυσίας τοῦ πολέμου· ἀλλὰ ποῖος δὲν Δυσιάζει πολλοὺς Θεσαυροὺς, μάλιστα Σελτάνος, διὰ καὶ μὴν ἔχη εἰς τὸ πλευρόν τιν ἐχθρόν, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐφοδεῖτο νὰ χάσῃ τὴν Πελοπόννησον, καθὼς καὶ τὴν ἔχασεν ἡ πύξτα εἰς διάστημα 115 ἐνιαυτῶν;

Εἶναι λοιπὸν προφανές πῶς ἡ πολιτικὴ φρόνησις τῶν πλησιαζόντων τοὺς Τούρκους προσώπων ἐφύλαξε τὴν Ἰλιαν, καὶ τοὺς φιλελευθέρους εἰς τὸ Ταύριον, εἰς τὸ Κρέιον, εἰς τὴν Κυλλήνην, εἰς τὸν Ὀλιβόν, εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸν Παρνασσόν καὶ ἄλλα μέρη· ἐπειδὴ, ὅταν αὐτοὶ δὲν ἐσκόπευον νὰ ρίψῃν ποτὲ τὴν Ἰουρανήν, δὲν ὑπερασπίζοντο φιλίζοντε. Τοὺς φιλελευθέρους, με κίνδυνον ζωῆς, διὰ τοὺς ὅποιους πολλοὶ ἐανατίθησαν, καὶ τῶς ὁμοίως νὰ λεγῶ ὀνομασίαι εἰς αἰ ἀφόρητος πολυλογίᾳ, μήτε μίαν ἢ μελεν ὑπάρχει.

Ἡξεύρει ὁ ιστορικὸς τίθεν ἐκινήθη ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ Τούρκων πρὸς τὰ μέρη τῆς γαυλοβουλῆς ἐκαγονταστηρίδος, καὶ πῶς συνήρθησαν εἰς αὐτὴν με τὴν Δυσίαν τῆς προσετιμῆς ῥοῆς των, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ ἀναξίως δουλαμείη Ἑλλάς· διὰ τὸ ὅποιον καὶ ὄλων τὰ ὑπάγοντα ἐθιμείθησαν, καὶ ἀκολούθως ἐποληρώνητο πανταχοῦ οἱ αὐτὰ ξεχωριστὸς-φύρος 1

.. Ἄν ἀποδέληται εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἀμάθειαν, εἰς τὴν ὅποιαν εἶχε φθάσει κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα· ἂν ἀπαῶς ἴδῃ καὶ τὸν ξεσχισμένον ἔλεγχον πρὸς τὸ Ἰερατεῖον, εὐκολα καταλαμβάνει δι' ὁμοίαις αἰτίας ἐβραβύνηται νὰ μεταδοθῶν τὰ φῶτα τῆς παιδείας εἰς τὴν

Ἑλλάδα.

Ἄλλ' ἐκέρδιζον πλούτως οἱ κολακεύοντες τὴν ἀνομίαν τῶν Ἰυράνων εἴτε Κοσμικοὶ εἴτε Ἀρχιερεῖς, κατατρέχοντες καὶ συκοφαντοῦντες τὴν ὁμογενεῖς των! Τὰ δεύτερα δὲν με φαίνεται νὰ ἔχῃ τὸν ἴσπον της παντελῶς· ἐπειδὴ καταδρομὴν ἀπὸ μέρας αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν καὶ συκοφαντίαν δὲν ἴδομεν· ἢ καὶ ἂν ἐγινέ ποτε τοιούτου, εἶναι μοναδικόν, καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων αὐτίδανόν. Ἄν δὲ κατετρέχοντο μεταξύ των οἱ προσετώτες, ἐξημίαναν ἑαυτοὺς· τοῦτο δὲ ὅχι μόνον ἠκολούθει εἰς τὴν Ἰουρκίαν, ἀλλὰ γίνεσθαι καὶ εἰς ὅλας τὰς Διαικῆσεις κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτον τῆς ἀνισότητος τῶν πολιτῶν.

Ἄν ἐξαιρέσωμεν τοὺς Ἀδβέντας τῆς Βλαχμοπογδανίας, δὲν βλέπομεν εἰς τὴν Ἰάξιν τῶν προσετώτων με Θεσαυροὺς ὑπερέγκυς ἀνθρώπων, ἀλλὰ με οὐσίας μετριᾶς, τῶς ὁμοίως ἢ κατὰ κληρονομίαν διεδέχθησαν ἀπὸ τῶς πατέρας των, ἢ τὰς ἀπέκτησαν με κίνδυνον, ὑπερασπιζόμενοι διὰ πολλοὺς χρόνους τὰς ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ.

Παλλόταται ὑποθέσεις καὶ σχεδὸν αἰ περιττότεροι ἐδιορθώνοντο με μικρὰς ποσότητας χρημάτων, ἐν ᾧ, ἂν οἱ Τούρκοι ἔμεναν εἰς τὴν διάκρισίν των, ἀφ' οὗ ἐπώχιζον τοὺς Ἕλληνας· πρῶτοντες ἕως τὸν λαίμον. ἤθελαν τοὺς κάμῃ πρὸ πολλοῦ νὰ προκρίνῃν, καθὼς οἱ Ἄλβανοὶ τὸν Μωαμετισμὸν· ἀρα δὲν ἦτον δικαίον ν' ἀπολαμβάνων διὰ τοὺς κόπους καὶ κινδύνους των; ἢ δὲν πρέπει νὰ ἰσώγη καὶ Ἰαλογον καὲν στάχ; εἰς τὸ ἄλῳν;

Διὰ νὰ κατεβῶνται ἐπὶ Ἰουρκίας εὐκολότερον αἱ ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ, ἐσύμφερε πολὺ τὸ ἐξωτερικόν· Ὁ προσετώτος ἔπρεπε νὰ παρήστιάξεται ἀνάλογως, ὅτι ἄλλῶς ἤθελε καταφρονεῖται χωρὶς νὰ δύναται νὰ πράξῃ μηδὲν. Καὶ ἴδου τίθεν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἴσπον ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων, ὅσον καὶ ἐπὶ Ἰουρκίας ἀρχήσαν νὰ μετενδύονται εἰς τὸ λαμπρότερον. Τὸν αὐτὸν ἴσπον καὶ ὅτοι κοσμικοὶ ἐπλησίαζον Ἰυράνῃ.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ)

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

Ἐπὶ Ἰακωβάκῃ ῥίξῃ τοῦ Νερῶλου.

Ἄγριος Τίγρις δεῖνόν θηρίον,
Τούρκων Σουλτάνος εὐνοίχων θρόνονα,
Ῥοζά μὲ λύσσαν γραικικὸν αἷμα
Αἷμα γερόντων, ἀνδρῶν, νηπιῶν!

Ἄντὶ τὴν σπάθην αὐτὸς ὕψιστάσῃ
Τῶν προπατόρων τε τῶν Οὐσμάνων
Ἐπὶ τοῦ Μεχμέτ καὶ τῶν Σαλεϊμάνων,
αὐτὸ ἔχει νεῦρα καὶ τὴν βαστάσῃ.

Ἄλλ' ἐμφαλεῖται τὸν γυναικῶνα,
Κρατὴ Γραικίας φιλελευθέρας
Μὲ τὸν θηριῶν τε τὰς μαχαίρας
Ἐπυρομιμίασε τὸν ἄρῃνα.

Ἄπὸ τὴν δύναμιν τῶν Μωράτων.
Ὁ θεῖλός οὗτος πόσον ἀπέχει,
Ἢδὴ πόσον ἡ Ἑλλὰς ἔχει
Πλήθος Σκευδέων μαχηματάτων.

Προστάζων φόνον Γραικῶν ἀθρόον,
Ὁπλιτῶν πλήθος πανταχοῦ στέλλει.
Ἄλλ' ὁ στρατὸς τε δούλων ἀγγέλη,
Ὁ δὲ στρατὸς μας στρατὸς ἡρώων.

Μάτην ἀντέταλτε χειρῶν βίαν
Τάρβης ἐπάλλξεις, ὕψι φρεσίων,
Καὶ πῦρ ἀπειρών τε κανονίων
Πρὸς τῶν Ἑλλήνων τὴν εὐψυχίαν.

Εἰς τῆς Κορίνθι πετοῦν τὰ λείχη
Μονεμβασίας, οἱ πύργοι κλίνων,
Τὸν Ἀθαεῖνον ἤδη στολίζων
Τῶν χαλκοστόμων κωδῶνων ἤχοι.

Εἰς δολοφῶνον πόλιν προσβάλλον
Κ' ἐκεῖ κολάζοντες ψευδορκίαν,
Κοινὴν σαλπίζον Ἰηροκτονίαν
Κ' εἰς σφαικτηρίαν τὴν μεταβάλλον.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκος δὲν μένει,
Τὴν γῆν τοῦ Ἡρώος Πελοπίδα,
Καὶ τὴν ἐξόχως Ἰερωνὴν χαλκίδα,
Βάρβαρον ἴχνος δὲν τὰς μαιίνει.

Οἱ Ἀκαρνάνες ἢ Λιτωλία
Λοκρῶν τὰ γένη Φωκεῖς συμφῶνως,
Δείχνων εἰ τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος
Τῆς εὐγενείας των τὰ σημεῖα.

Κατὰ τῆς νέας ἤδη Περσίας
Νέοι ἀγῶνες εἰς Θερμοπύλας,
Τὰς ὀλοχεύσας στολίζων στήλας
Τῆς παμπροσθῆτε ἀθανασίας.

Ἄφου ἐδούλωσας τὴν Ἑλλάδα
Ἄλαξον Ῥώμῃ πῶς νὰ ἐλπίσῃς
Καλὰς τῆς τύχης σὲ διακρίσεις
Εἰς τῶν Φασσάλων τὴν πεδιάδα;

Σ' τὸ ἄδαφος τῆς Ἰότ' ἡ Γραικία
Μὲ πόσον δίκαιον σ' ἐδικήθη!
Σ' τὸν φάσσαλον μας κ' ἡ Γερυσία
Καὶ ὁ Πομπηῖος κατελύθη.

Ἄλλ' ἰδὲ ἴωρα σ' αὐτὸ τὸ μέρος,
Ὁ Ἑλλήν Ἀρης τῶν Μωσθελμάνων
Τυραννικώτατον τῶν Ἰουζάνων
Πῶς κατασφάξει εὐτυχεστέρω.

Τίς τὴν πατρίδα τῶν Πυθαγόρων
Διὰ τὸ θάρσος τῆς δὲν θανατάζει;
Τίς δὲ τὴν τάξιν δὲν ἐκθειάζει
Τῶν πράξεων τῆς τῶν διαφῶρων;

Κλεινὴ ἀρχήθεν ἡ Σάμος ἦτορ
Μήτηρ δὲ ἰένων μεγαλοφρόνων,
Καὶ πρὶν καὶ νῦν τῶν κακοδαιμόνων
Βαρβάρων εἶναι φοβερά γείτων.

Καθὼς ὄφρων τῶν ἀποτόμων
Ἄετὸς ὕψος ἐξησιάζει,
Κ' ὄρμα κ' ἀρπάζων διασκεδάζει
Ἄπειραν πλήθος πτηνῶν ἐντρόμων.

Οὕτω τῆς Σάμου μας τῆς εὐάνδρου
Αἱ ἀποβάσεις παντοῦ τὴν νίκην
Σύντροφοι ἔχον κ' ἐμπνεῶν φρίκην
Εἰς τὰ ἀνδράποδα τοῦ Μαιάνδρου.

(ἀκολουθεῖ -)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 77

Ἰμὴ ἐπὶ τὰ ταλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωταὶ
κατὰ τομηρίων. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομηίδος.

Τὰ πλεῖν ὀφέλη, τοῖς πλοίοι.

Φραγκλίνας.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 20 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ.

Ἀναφορὰ τοῦ Ναυάρχου τῆς Πελοποννησιακῆς ναυτικῆς μοίρας, Κυρίου Γεωργίου Ἀνδρουλίζου, πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῶν Πεζῶν.

Σὰς εἰδοποιεῖ, ὅτι εἰς τὰς 24 τοῦ ἤδη λήγοντος, φθασάντων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου πλοίων μας ἀπὸ Πάτμου, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τῶν Ὑδραίων καὶ Ψαρριανῶν, ἀπεφασίσαμεν ἢ ἀπέλθωμεν κατὰ τῶν ἐχθρικών στόλων τῶν εἰς Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσὸν μὲ τὸ ἔξῃς σχέδιον, ἐκ τῶν πυρπολικῶν πλοίων 6, καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν 20, δέκα Ὑδραίϊνα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου Σταχυεύρη, καὶ 6 ἐκ τῶν ἡμετέρων, μὲ ἄλλα ἑσσερα τῶν Ψαρριανῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἡμετέρου ὑποναυάρχου κυρίου Γιάννου Ἀναστάση ἢ ἀπέλθωμεν, προπαρασκευασμένων τῶν πυρπολικῶν, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πλοῖα ἀκολουθοῦντα νὰ λάβωμεν θέσιν τὰ τζάταλα, καὶ νὰ περιστρέφωμεν μέχρι τῶν ἀπέκωντι τῆς Νήσου Καλλιμνε, διότι ἀναγκαιῶς ἔπρεπε νὰ βαστώμεν αὐτὴν τὴν θέσιν διὰ τὸ στενὸν τοῦ πορθμοῦ, ὡς σὰς εἶναι γνωστὸν, καὶ διότι ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Ἀλικαρνασσὸν μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Πιπέτζι, ἦτον καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν μὲ τὰ πλοῖα τε, καὶ διὰ τὴν ὑποψίαν μὴ, ἀφ' οὗ ὅλοι εἰστέλλωμεν εἰς τὸν πορθμὸν, μᾶς ἀποκλείσει ὡς ἔχων ὅλας τὰς θέσεις ἐδικὰς τε ἱκανῶς δυνατὰς.

Ὅλοι δὲ συνάμα ἴσων τῶν πολεμικῶν, ὅσον καὶ τῶν πυρπολικῶν πλοίων μας τῶν διορισθέντων οἱ Πλοίαρχοι ὤρμησαν μὲ ἀμίμητον

γενναίᾳ καὶ συμπλακέντες μὲ τὰ τῶν ἐχθρικών πλοίων, ἐπολέμησαν γενναίωτατα, ὡστε ἔτρεψαν φεργάδας τοῦ Μεχμέτ Ἀλή (ὅστις δὲν εἶχε λάβῃ μόνος τε εἰσέτι πείραν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων) καὶ αὐτὸ τοῦ Τοπαλή τοῦ Βατζέλον, τοῦ ὁποῖου φεύγοντος συνελάσθη ἡ ἀνδρα τοῦ μεσαῖς καταρτίστη, ἢ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τοῦ μπράτζου, ἢ ἀπὸ τὸν ἀπροδόκητον πυροβολισμόν τῶν Ἑλλήνων. Διὸ καὶ ἐδέθη εἰς φυγὴν, καὶ διευθυνόμενον κατὰ τὴν Ἀλικαρνασσὸν, ἄραξεν.

Ἐκ τούτου δὲ πολλοὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου φιλοτιμούμενοι καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων οὐκ ὀλίγοι παρὰ τὸν διορισθέντα ἀριθμὸν ἐκίνησαν μὲ ἴσην ὀρμὴν, ὡστε περιπλεχθέντων, δὲν διεκρίνετο τίς ὁ ἡμέτερος, καὶ τίς ὁ ὑπεναντίος. Τὰ πυροβόλα ἀμφοτέρων ἐπιπτον ἀδιάκριτα ὡσεὶ χάλαζα, καὶ ὁ κρότος ἠκούετο πανταχοῦ φοβερός, καὶ τρομερός, διότι ἐπυροβόλων οἱ ναυμαχοῦντες, ἐπυροβόλων τὰ φρούρια, ἐπυροβόλων καὶ οἱ εἰς τὴν ἄγκυραν, καὶ οἱ εἰς τὰ πανία, καὶ πᾶς τις ἐλέπων τὴν λοιπὴν φρικτὴ ναυμαχίαν, καὶ τὴν ὀλμην τῶν Ἑλλήνων, ποτὲ δὲν ἐπίστευε νὰ μὴ καταβυθισθοῦν ὅλα τὰ εἰς τὸ στενὸν πλοῖα μας, ἀπὸ τὰ πλωτὰ πυροβόλα τοῦ ἐχθροῦ, μὲ ὅλα τούτο καὶ τὰ πλοῖα καὶ οἱ ναῦται μὲ τοὺς πλοίαρχους διεσώθησαν προξενήσαντες θραῦσιν οὐ τὴν ἰσχυροῦσαν εἰς τὸν ἐχθρὸν.

16 στρατιώτρια ἐκ τῶν φορτηγῶν τοῦ Μεχμέτ Ἀλή καθὼς βεβαίως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ Ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἰσχυρὸν ἐκείσε, διὰ τὸν φόβον τὰ ἐπεσώρευσαν εἰς τοὺς βράχους

του Πιπέτζι . Ο Κατσιαμπάσης του Τοπάλη
 ἔχαν παράνο τῶν 50 ἐνόπλων ἐχθρῶν ὑπὸ τὴν
 ὀδηγίαν τοῦ Ταχῆρ Κασιετάνου , ὠρμησε διὰ τὰ
 ἑσπέρητα ἐν πυρρολοικῶν πλοῖον Ψαρρῖανόν , πλὴν
 δὲν ἀπέφυγε τὴν δίκην τῶν Ἑλλήνων , ἐθραύ-
 σθη μέρος ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Ἀναργύρου Λήμπι .
 καὶ ετελείωσεν ὑπὸ τοῦ Γιάννη Σάντη . Διέσω-
 σαν δὲ μόνον ὀλίγους τινὰς καὶ αὐτοὺς τραυμα-
 τίας (τοὺς δὲ λοιποὺς μὲ τὸν Ταχῆρ Κασιετά-
 νου ἐθανάτωσαν) νὰ ἀπέλθον εἰς τὸν Το-
 πάλη , καὶ εἰς τὸ Ναύαρχον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ
 πλοῖου μὲ τὸν Κατσιαμπάσην νὰ φέρῃ τοὺς πε-
 σόντας , καὶ νὰ κηρύξῃ τὴν ἀμίμητον γενναϊό-
 τητά τῶν Ἑλλήνων , ἣτις ἤθελεν φανεῖ πλεον-
 μωνιχότερα , ἂν δὲν προσελάμβανεν ἡ νύξ . Ο
 υἱὸς δὲ τοῦ Σατραπῆ τῆς Αἰγύπτου φοβηθεὶς τό-
 τε , ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοῖου τῆς , ἀπῆλθεν εἰς τὸ
 φρεσῆριον τῆς Ἀδικαρμασοῦ διὰ νὰ προϋλαχθῆ .

Ἡ ναυμαχία ἤρχισεν ἀπὸ τὰς οὐτῶ καὶ ἡ-
 μισὶ ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ διήρκησε μέχρι τῶν
 ἑπτὰ ὥρων τῆς νυκτὸς , καὶ ἂν ὁ Ἀἰὴρ ἦτον με-
 τριώτερος , καὶ ὀλίγον τι εὐεργετικὸς εἰς ἡμᾶς ,
 αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἤθελεν εἶσθαι ἡ λαμπροτέρα διὰ
 τὴν Ἑλλάδα . Διότι ἐν πυρρολοικῶν ἦτον ἱκα-
 νὸν νὰ κατακαύσῃ ὅλα τὰ ἐχθρικά πλοῖα κατὰ
 τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀραμένα .

Ἄξιον δὲ θαυμασμοῦ εἶναι ὕστερον ἀπὸ τό-
 σον θραῦσιν τοῦ ἐχθροῦ , καὶ τόσον πυρρολοισμὸν
 ἐχθρῶν κατὰ τῶν ἡμετέρων , διότι δὲν ἐβλάβθη
 κανεὶς , καὶ τοῦτο τὸ χρεωστοῦμεν εἰς τὴν ἀ-
 καταμάχητον ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ , εἰμὴ διὸ
 πνευματικῶν , τὸ ἐν Ψαρρῖανόν , καὶ τὸ ἄλλο τῶν
 Ἑλλήνων ἐχάθησαν εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην .
 Διότι εἰς μὲν τὸ Ψαρρῖανόν ἔπεσεν ἐπάνω τῆ
 κατὰ συμβεβηκὸς τὸ πλοῖον τοῦ Ἀραπογιάννη
 Ἑλλήνου εἰς τὴν περιστροφῆν διὰ τὴν στενότη-
 τὰ τοῦ περῆμου , καὶ τοῦ ἔσπασε τὸ κατάρτι-
 ον τῆς πύργου τῆς , καὶ οὕτως οἱ πυρρολοισταὶ
 μὴν ἔχοντες ἰδέσθαι πῶς ἀλλῶς νὰ τὸ οικονομῆ-
 σαν τὸ κατέκαυσαν , τοῦ δὲ ἄλλο τῶν Ἑλλήνων
 μετὰ ἐχθρική τὸ κατέκλιε τὸ Γράντο τζιμ-
 ποῦκι ἕως εἰς τὴν Κασιετάνουαν τοῦ Τρικέτου ,
 καὶ τρυπημένον τὸ κατέβησαν .

Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτικὴ ἡ ἰσχύς καὶ ἡ καρ-
 τερησία γενικῶν καὶ τῶν πυρρολοιστῶν , καὶ

τῶν πλοίαρχων μας , διότι αὐτοὶ δὲν ὁμοιάζου-
 ῦνθρωποι , ἀλλ' ἄλλοι ἰσχυροὶ τῆς Ἑλλήνο-
 σφαιρας , οἱ ὁποῖοι ὠρμούσαν ὡς λέοντες εἰς
 τὸ ἐχθροὺς μὴ ἀφῆκῶντας παντελῶς τὸν ἀκα-
 τήτως πυρρολοισμὸν τοῦ ἐχθροῦ .

Τούτην τὴν γενναϊότητα διέλεν τὴν διακηρύξει
 καὶ Ἄλλοθεν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος .
 ἐκ τῶν ὁποίων εἰς εἶναι καὶ ὁ κύριος Κλήν-Φέρλ
 ὁ ναύαρχος τῆς Ἀγγλικῆς θαλασσίας μοίρας
 τοῦ Αἰγαίου πελάγους , τυχὼν ἐκεῖ θεατῆς τῆς
 ἐνδόξης ταύτης Ναυμαχίας εἰς ἓνα τοιοῦτον περ-
 θμὸν στενώτατον , καὶ πολλὰ ἐναντίον εἰς τῆς
 ναυμαχίας τοῦ Νέμους .

Ἐγὼ δὲ ἐπαίνω ὅλες μὲν τόσον ἐκ τῶν Ἑ-
 δραίων , ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων , ὅσοι ἔκα-
 μαν τὸ χρέος των , ἐξαιρέτω δὲ ἐπαίνω τὸν Γεν-
 ναιοτάτον Ἑλληναύαρχον κύρ Γιάννη Ἀναστάση ,
 καὶ Γενναϊοτάτους Πλοίαρχους τουτε Ἀναργύρου
 Λήμπι . Γιάννην Σάντη , καὶ Γκικα Γκιουῦπα ,
 τοὺς ὁποῖους κρίνω χρέος μὴ νὰ συστήσω καὶ εἰς
 τὴν Πατρίδα . Διότι ἐστάθησαν τὰ μόνον πα-
 ραδείγματα τῆς ἀρετῆς καὶ γενναϊότητος εἰς
 ταύτην τὴν Ναυμαχίαν .

Μένοντες δὲ ἐνταῦθα εἰς τὸν Γέροντα , ἐμά-
 θαμεν σημαντικῶς , ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Σατραπῆ τῆς
 Αἰγύπτου φθάσας εἰς Κῶ , ἔμαθεν ὅτι τὰ εἰς
 τὴν Πελοπόννητον μέρη , εἰς τὰ ὁποῖα ἔμελλε
 νὰ κάμῃ ἀπόβασιν , εἶναι ἱκανῶς ὠχυρωμένα ,
 καὶ ὅτι τὰ πράγματα πολιτικῶς τῆς Πελοπον-
 νήσου ἀλλάξαντα μορφήν , τὸν φοβίζην νὰ προ-
 χωρήσῃ περαιτέρω . Διὸ καὶ ἔστειλεν εἰς Ἀ-
 λεξάνδρειαν πρὸς τὸν Πατέρα τῆς λαχυδρόμον νὰ
 τὸν διορίσῃ μὲ δευτέραν τῆ διαταγὴν τὴν πρῆπει
 νὰ κάμῃ , διὸ καὶ πρὸς πληροφορίας .

„ Εἰλάβομεν μὲ τὸ ἀπὸ τὰς 14 τοῦ ἡδὴ λή-
 γοντος πρὸς ἡμᾶς γράμμα σας , καὶ τὴν ἐσώ-
 κλειστον Δευτέραν Διαταγὴν τῆς Σ . Διοι-
 ήσεως , δι ἧς μᾶς Ἐπιτάττει καὶ μᾶ . ὁ-
 δηγεῖ νὰ φερθῶμεν μὲ τοὺς κυβερνήτας τῶν Ἑν-
 ρωπαϊκῶν φορηγῶν πλοίων τοῦ Μεχμέτ Ἀλή
 φιλανθρώπως . Διὸ καὶ θέλομεν ἀκοληθῆται ,
 ὡς μᾶς γράφει . Μένω μὲ τὸ ἀνήκον σέβας .
 Τῆ 26 Αὐγούστου 1824 , ἐκ τοῦ Γέροντος .

Ἐν τῷ Ναυαρχικῷ Πλοίῳ , Πανγκρατιῶν .
 Ὁ συμπολίτης ἡμῶν καὶ Ναύαρχος Γ . Ἀνδρούτζου .

Ἐτέρα, ἀπὸ 29 Αὐγούστου.

Με μεγάλην με χαρὰν σὰς ἀναγγέλλω τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκαταμάχητος ἀντίληψις ἐνήργησε καὶ αἴθρις τὸ νὰ κατατρυπώσωμεν τὸν ἐχθρὸν. Χθὲς ἀφ' ἑσπέρης κατὰ τὰς 8 ὥρας σχεδὸν, ἐν ᾧ ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἦτον ἀραγμένος εἰς τὸν Γέροντα, πεσοῦσα πλεῖστα κατασκοπεύοντα συναπαυτῆθησαν με πέντε βρίκια, καὶ μίαν Γολέταν τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν Κάλλιμνον, καὶ ἀκροβολίζόμενα, διήγευαν εἰς φιλοτιμίαν ὅλον τὸν στόλον, νὰ κρηκθῆν εἰς τὰ πανία, ὡς νὰ τὰ καταδιώξῃ μεχρὶ τῆς Κωῦ, καὶ Ἀλικαρνασοῦ, ὅπως ἦσαν καὶ οἱ δύο πολυσύνθετοι ἐχθρικοὶ στόλοι. Τὸ κινῆμά μας τοῦτο ἐφόβισε πολλὰ τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ σηκώσῃ ὅλον τὸν στόλον εἰς τὰ πανία, διότι ὁ καιρὸς ἦτον μᾶλλον εἰς ἡμᾶς εὐεργετικὸς, πνέων μαῖσιον, παρὰ εἰς τὸν ἐχθρὸν. Ἡμεῖς μὲν ἀπερχόμενοι, δὲν ἐπροχωρήσαμεν, παρὰ μέχρι τῶν Ἰζατάλων, καὶ ἐγί προς, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἀπροσδόκητον ἰνὰ ζημίαν, ὡς ἐκ τῆς γενότητος τῆς Δέσεως τοῦ Ἰσπυ, καὶ ἔπειτα ἀπιστοδρομήσαμεν, περιεφερόμενοι μεταξὺ Καλλίμνου, καὶ τῶν Ἀνατολικῶν παραλίων. Ὁ δ' ἐχθρὸς τοῦτο βλέπων ἐνόμισεν, ὅτι ἡ προλαβούσα εἰς τοὺς Ἑλληνας γενναιότης ἀπεμαράνθη, καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ ἐνθερμος ζῆλος τῆς πατρίδος ἀπεσθέθη. Δὲ καὶ τὴν νύκτα ὅλην μᾶς ἠκολούθει ὄπισθεν, καὶ τὸ πρῶν ἀπροσδοκῆτως ἐξημερώθημεν οὐ πλεῖστα μακρὰν ἀπέχοντες ἀπ' ἀλλήλων, καθ' ὅλα ἐναντίοι, αὐτὸς μὲν ἔχων τὰ σοβράνα, ἡμεῖς δὲ τὰ σοταθέντω, αὐτὸς ἀέρα, ἡμεῖς Γαλήνην· ἀλλ' ἡ γενναιότης τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐκλείσθη τελείως διὰ τοῦτο, ἀλλὰ συνεργῶν ἕκαστος νὰ κινήσῃ τὸ πλοῖόν τε μετὰ τὴν βάρκαν τε, μὴ ψιφῶν παντελῶς τὸν ἐρίγδοπον πυροβολισμὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἠλπίζον, ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ δόξα καὶ ἡ ἀντίληψις ἐφάνη μετὰ τὰς χερσαυγεῖς ἀκτῖνας τοῦ Ἥλιου εἰς τοὺς Ἑλληνας. Ἀπροσδόκητος ἄνεμος πνεύσας ἀπ' ἀνατολῶν, ὀλίγος μὲν, ἀλλὰ πολλὰ εὐεργετικὸς, ὡς τις, ἐν ᾧ ὁ ἐχ-

θρὸς μᾶς ἐπαπειλεῖ θραῦσιν, ἐδῆθησε τὰ πλεῖστερα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πλεῖστα νὰ παρήλθον τὸν ἐχθρὸν, καὶ νὰ πέσῃ εἰς ἄνεμον περισσύτερον, καὶ πολλὰ ἐσιτήθειον κατὰ τῆς θραύσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὡς τις ἤσχετο καθ' ἡμῶν μ' ἕλην τὴν Ἀσιατικὴν ἔπαρσιν, καὶ ὄγκον, καὶ περὶ πλέον ὁ Αἰγυπτῶν Ναύαρχος μετὰ μεγάλην ὄρμην, φιλοτιμούμενος ἴσως ν' ἀποπλῦνῃ τὸν παρελθόντα ῥύπον τῆς κατασχύτης, τοῦ φόβου, καὶ τῆς μικροψυχίας τῆς Ἑλληνιστοσύνης, ἀλλ' ἀντεκρούσθη ἀίολογῶν. Ἐπὶ τὸν ἀπὸ μίαν λατικωτάτην μάχην, καὶ ἀπεισὸν πυροβολισμὸν, διευθύναμεν τὰ πυροπολικά πλοῖα κατ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποῖων ἐν ὑδραϊκὸν ἐπέπεσε κατὰ τὰς 3 ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς ἐν βρῆκιον Αἰγυπτῶν, τοῦ ὁποῖου κατέκαυεν ὅλην τὴν πρύμνην, πύμνην, καὶ μαῖστραν μόνον, καὶ ἔπειτα τὸ ἐπεόλασον, καὶ τὸ ἐσβυσαν μετὰ τὰς Τρούμπαις. Τὸ αὐτὸ δὲ διεδέχθη ἄλλο πυροπολικὸν, πλὴν μὴτ' αὐτὸ ἐτελεσφόρησε τίποτε. Τελευταῖον δὲ τὸ διαδέχεται ὁ Λάβρος Μησοῦνι, πλὴν οὐτ' αὐτὸς δὲν τὸ διέφθειρε μετὰ τὸν πυροπολισμὸν ἴσον, ὅσον μετὰ τὸν κατὰ πρύμνην κτύπον τε, ἐπιπέσας εἰς αὐτὸ μετὰ ὄρμην, καὶ τὸ κατεβύθισε, προσφέγων αὐτὸ Δυσίαν εἰς τὸν Ποσειδῶνα μετὰ ὅλης τοῦ ἐν αὐτῷ ναύτας καὶ στρατιώτας. Τοῦτο ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν νὰ κινήθῃ μετὰ περισσοτέραν ὄρμην, καὶ ν' ἀλλάξῃ Δέσιν, καὶ ὁ μὲν Αἰγυπτῶν νὰ κινήται ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ Βυζ. ἀπὸ Δυσμῶν, ζητῶν νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν μέσην· ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν διηρέθημεν καὶ ἡμεῖς· καὶ οἱ μὲν ἐκτύπων τὸν Βυζ. κατὰ Δυσμᾶς, οἱ δὲ τὸν Αἰγυπτῶν κατ' ἀνατολᾶς· καὶ ναυμαχοῦντες ἐπροχωρήσαμεν μεχρὶ τοῦ Γέροντος, ὅπως κατὰ τὰς 6 ὥρας ἐπεπέσαμεν εἰς μίαν φεργάταν Τενεζίνικην, κανονίον 44 τὴν ὁποῖαν, ἀφ' οὗ ἐπολεμήσαμεν γενναίωτα, διευθύναμεν δύο πυροπολικά Ἰθραϊκά, τὸ ἐν ἐκ δεξιῶν, τὸ δὲ ἐξ ἀγιστερῶν, καὶ τὴν κατεκαύσαμεν μετὰ ὅλης τοῦ ἐν αὐτῷ ναύτας καὶ στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπὲρ τοὺς 900· ἐξωγρήσαμεν τὸν Καπιτάνον τῆς πυροποληθείσης φεργάτας, ὅστις ἦτον ναύαρχος τῆς Τενεζίνικης μοίρας, πρὸς δὲ, καὶ τὸν

Μπίμπαστη τοῦ Μεχμέτ Ἀλή, μ' ἄλλους ναύτας καὶ στρατιώτας. Οἱ ἔχθροὶ δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὴν ἀμίμητον γενναίτητα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, κατανηκήμενοι καὶ κατησχυμμένοι, ζητούντες καὶ αὖθις τὴν Κω, καὶ Ἀλικαρνασσὸν, νὰ διασώσῃν καὶ ἑαυτοὺς, καὶ τὰ πλοῖά των.

Αὕτη ἡ ἡμέρα θέλει εἶσθαι ἀξιωμακτικὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρουσίας ἐποχῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ σχεδὸν ἀπαραδειγματικὸς διὰ τὴν καρτεροφυχίαν ὄλων τῶν πλοιαρχῶν καὶ πολεμικῶν καὶ πυρπολικῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτρεχον ὡς ὑπόπτεροι Αἰετοὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μηδ' ὄλως πτοούμενοι, καὶ δὲν ἔπαυσαν, ἀν δὲν ἐνίκων, καὶ κατεδίωκον τὸν ἐχθρὸν, ὥστε νὰ στήσῃν Ἰσπανοὶν θριαμβευτικώτερον παρὰ τὰ κατὰ τὴν Σάμον, μεταξὺ Γέροντος, καὶ τῆς Ν. Λέρου. Διὸ καὶ χαίρετε, χαίρωμεν, δόντες δόξαν τῷ Θεῷ, διότι ἐθαύσθη εἰς μέρος καὶ ὁ Αἴγυπτι. στόλος, ὅστις ἤρχετο μὲ τοῦ Ξέξου τὴν ἀποσκευὴν καὶ πνεῦμα, νὰ καταδολώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἔλαβε μὲν τὴν ἴχνην ἐκεῖνη, δὲν μένει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι διελύθη καὶ αὐτοῦ τὸ σχέδιον, καὶ ἀπηλλάγη ἡ Ἑλλὰς. Ἐλπιζομεν δὲ, ὅτι φεύγουσιν κατανηκήμενοι, καὶ κατησχυμμένοι καὶ αὖθις εἰς τὴν Κω, καὶ Ἀλικαρνασσὸν, ἐκεῖθεν πλέον νὰ μὴ ἐξέλθον, εἰμὴ ἀφ' οὗ εὖρον περίστασιν ἀεμοδιαν, νὰ ἀπέλθον ὁ μὲν εἰς Κωνστ., ὁ δὲ εἰς Αἴγυπτο.

Εἰς ταύτην τὴν ναυμαχίαν ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤλτον ἔναμαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος των, πολεμῶντες τὸν ἐχθρὸν ὡς καλοὶ πατριῶται. ἠρίστευσαν δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ ὑπωναύαρχος Ἰωάν. Ἀναστασίη πάλιν μὲ τὸν Ἀνάγγ. Δεμπέσην κατὰ τῆς Αἴγυπτ. Μίσης, κατὰ δὲ τοῦ Βυζανι οἱ πλοιαρχαί, ὅτε Νικέλ. Ράπτης, Ἀναγν, Ἀναστασιάς, Κωνστ. Μπακωβάλας, Δημ. Λάμπουρ, Μαν. καὶ Θεόδ. Δ. Παζάρη, Γεώργ. Κόκορα, πλοιαρχὸς τοῦ πλοῖου τοῦ Κωνστ. Μπαμπασα. Τοῦ, ὁποῖος συστημένῃ παρ' ἐμοῦ, μέλλει νὰ στεφάνωσῃ ἡ Πατρίς μὲ ἀμαράνθης στεφάνης, διὰ τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν γενναίαν αὐτῶν πύξιν. Χρῆς μὲ κείνη, νὰ σᾶς ἀναφέρω πάλιν,

ὅτι ὄλων τῶν πλοιαρχῶν οἱ βραχίονες συμμάληθον εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ θραύσιν μὲ τὰ πλοῖά των, πλὴν χωρὶς τῶν πυρπολικῶν πλοίων δὲν κάμομεν τίποτε, διότι ὄπλον διὰ τὰ θραύσῃ τὸν ἐχθρὸν, τὸ μόνον εἶναι τὰ πυρπολικά πλοῖα. Διὸ καὶ ἀναγκαιῶς νὰ φροντίσῃτε, ὅθεν ἡμπορέσῃτε, διότι δὲν μᾶς ἔμειναν, εἰ μὴ ἐν ἡμέτερον, δύν Ψαρρίαν, καὶ τρία Ἰθακτικὰ, τὰ ὁποῖα εἰς μίαν ναυμαχίαν ἀκόμη τὰ προσφέρομεν δυσίαν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, καὶ ἔπειτα μένομεν εὐκαιροί. Διὸ καὶ κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ κατασκευάσῃτε, ἀν θέλετε, νὰ κατατροπώσωμεν δι' ὄλε τὸν ἐχθρὸν. Κάθε ἄλλο εἶμεθα εὐχαριστημένοι, νὰ μᾶς ὑπερήσῃτε, τὰ πυρπολικά ὅμως πλοῖα ἀναγκαιῶς τὰ ζητοῦμεν. Ἀπὸ τοῦς ζωγρηθέντας ἐμάθομεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς διευθύνετο σήμερον διὰ τὴν Σάμον, τὴν ὁποῖαν αἰχμαλωτίζων, νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Πελοπον. νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς τὰ Μοθωκόρωνα, πλὴν τὸ σχέδιόν τῆ ἀνετράπη, καὶ εἶναι πιθανόν, καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος ἐκεῖθεν νὰ ἀπέλθον ὁ μὲν εἰς Κωνστ. ὁ δ' εἰς Αἴγυπτο. καὶ ὄχι νὰ κάμῃ πλέον κίνημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ ἄλλον δὲ μανθάνομεν ἀπὸ τοῦς ἰδίους, ὅτι τῷ ὄντι περιμένει δευτέραν διαταγὴν τοῦ πατρὸς τῆ, καθὼς μὲ προλαβόν μᾶς σᾶς ἔγραφομεν. Μένω κ. τ. λ. Γ. Ἀνδρουλῆς.

Εἶναι ἀναντιβῆτος ἡ ἀριθλος αὕτη ἀλήθεια, ὅτι ὕταν ἐν ἔθνος ἀποφασίσῃ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του. γίνεται ἐλευθέρων καὶ ἀνεξάρτητων.

Δὲν εἶναι μὴδὲ στρατιῶται μὴδὲ ναῦται μισθωτοὶ, δὲν εἶναι ὁμάττιος στολισμὸς τῶν ἀσημάτων ἐκεῖνων παρασήμων, ὅσα δίδονται εἰς τοὺς ἀργυρανθίους στρατιώτας, τίποτε ἀπὸ ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ κατατροπώσῃ τὰς ἀγέλας τῶν τυράννων καὶ τοὺς στίλους τοῦ πατισάχ— ὄχι, ὄχι, ἀλλ' εἰς μικρὸς ἠνωμένους λαὸς, μία μόνη δύναμις: οἱ ἀληθεῖς πατριῶται.

Θριαμβεῖται τὸ μέγα ἀξίωμα, ὅτι „ὅταν ἐν ἔθνος εἶναι ἠνωμένον. εἶναι ἰσχυρὸν“ θριαμβεῖται τὸ χρυσοῦν τοῦτο ἀξίωμα, καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἤδη ἐλευθέρη.

Χαίρετε ἀπτήτοι ναῦται τῆς Ἑλλάδος! εἰς σᾶς ἀνήκει ἡ ἠρωικὴ ἐκείνη δόξα, ἥτις χαρακτηρίζει τρόντι ὄλους τοὺς γενήσιους πατριώτας. ἡ δόξα καὶ ἡ σταθερότης σας ἄς χρησιμεύσῃ παράδειγμα εἰς ἡμᾶς ὄλους, οἱ ὁποῖοι μιμούμενοι τὴν γενναίαν ἀποφασί σας, θέλομεν γενῆ ἀξίε τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Πατρίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 78

Ἡμὴ ἐτησία ταύτῃ Ἰσπανικὰ ἔξ, προσληρωτέα
κατὰ τοιμησίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλεῖα ὀρέγη , τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1824 .

Ἐσωτερικά

Σύνορος Καρπενησιῶ καὶ Πατραζικίω

Γράμμα τῶν Κατωπετανέων , Ζαχαράκη Γι-
ουλδάση , Νικολάκη Κουτογιάννη , Γαλῆ , καὶ
Γιάννη Φραγκίστα , πρὸς τὸν Ἐκλαμπρ. Γεν.
Διευθυντὴν ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος , ἀναγγέλλει
ὅτι εἰς τὰς 14 τοῦ αὐτοῦ ὥρα Ἰεράστη τῆς ἡμέ-
ρας συνεκροτήθη μάχη μεταξύ τῶν ἡμετέρων ὑ-
πὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν εἰρημένων Κατωπετανῶν , καὶ
τῶν Τούρκων ὀδηγημένων ἀπὸ τὸν Ἀσλανάκην
καὶ Μέτον Μαρτίνην καὶ διευθυνομένων εἰς τὸ
στρατόπεδον τοῦ Μαυρίου , καὶ ὅτι οἱ ἡμέτε-
ροι ἐφόρευσαν εἰκοσιτρεῖς ἔξ αὐτῶν , ἐλάθωσαν
ἱκανοὺς καὶ τρεῖς ἐπίασαν ζωντανούς , ἐν οἷς
καὶ ἓνας Κορφιάτης πρὸ ὀκτῶ χρόνων εὐρισκό-
μενος μαζί με τοὺς Τούρκους .

Ὅτι περὶ πλέον τοὺς ἐπῆσαν ἑκατὸν πενήνητα
φορτώματα τρεφᾶς , ἑκατὸν ἄλογα , ἔξ φορ-
τώματα πολεμοεφόδια , καὶ ὀκτὼ χιλιάδας γρό-
σια εἰς ψιλοὺς παραδες , ὅλα διευθυνόμενα εἰς
τὸ ῥῆθην στρατόπεδόν των εἰς Μαυρίου .

Τὸ ῥῆθην γράμμα βεβαιώνει προσέτι , ὅτι
ἂν οἱ Τούρκοι δὲν κατέφευγον εἰς ἓνα πλησίον
κείμενον πύργον τοῦ Νεοχωρακίω , ὀλίγοι ἔξ αὐ-
τῶν ἔβηλον γλυτώσει , διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ ὁμο-
λογήσων εἰς τοὺς μεγαλητέρας των τὴν ὁποίαν
ἐπαθον ἦταν , ζημίαν καὶ κατασχῶνιν Τελοσ-
πάντων .

Στρατόπεδον Λιγυδιζίου 20 Σεπτεμβρίου .

Σήμερον ἔλθον δύο στρατιῶται τοῦ Χιλ. Κα-

ραγιάνη ἀπὸ τὸ περὶ τὸν Καρβανσαρῶν περιφε-
ρόμενον σῶμα τοῦ ἰδίου ἔφεραν ἔξ ἄλογα ἐν οἷς
καὶ ἐν ἅτι μετὰ τὸ τακίμι του , ἀρκετὰ καλὸν ,
τὸν ἐπιβάτην τοῦ ὁποίου ὀλίγον ἔλειψε νὰ πά-
ρην ζωντανὸν ἐπειδὴ ὅμως ἀφ' οὗ κατεκυλί-
σθη ἀρκετὰ μαζὴ του ἐκεῖνος ὅπου τὸν ἐπίασε ,
δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν μεταφέρῃ , ἓνας ἄλλος
σύντροφός του τὸν ἐβάρεσεν εἰς τὸ κεφάλι μετὰ τὴν
πιστόλαν , τὸν ἐπῆσαν δὲ τὰ ἄγματά τε , καὶ
αὐτὰ καλὰ . Τοῦτο ἐγένετο εἰς τὴν ἀκρᾶν τῆς
λίμνης κάτω ἀπὸ τὸ στενὸν . Μόνον τὸ σῶμα
τοῦ Χιλ. Καραγιάνη ἔχει ἔως τώρα ὑπὲρ τὰ
100 ἄλογα ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς . Οἱ ἴδιοι ἐλθόν-
τες μᾶς εἶπαν , ὅτι δύο ἡμέρας ἤδη καὶ τὰ
δύο κανόνια τοῦ ἐχθροῦ ἀκούονται κάτω εἰς τὴν
θάλασσαν , ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε τὸ ἐν ἐρρίπτειο
ἐπάνω εἰς τὸ κάστρον . Φαίνεται λοιπὸν , ὅτι
καὶ ὁ Μεχμέδ Πασᾶς κατέβη κάτω αὐτοῖς ὅ-
μως πωλησιάζαντες ἀπέψε εἰς τὸ κάστρον , ἤ-
κισαν τὰ καρπούλια συρίζοντα , καὶ ἀρκετὰ
πυκνὰ .

Στρατόπεδον Ἀμωπλῆς τῆ 16 Σεπτεμ. 1824

Εἰς τὰς 14 τοῦ παρόντος τὸ βραδύ 500 ἀν-
δρεῖοι στρατιῶται τοῦ Στρατηγῶ Δῆμου Σκαλ-
τζᾶ ἐπῆσαν εἰς Βαριάδες , καὶ χθὲς τὸ πρῶν
φθάσαντες εἰς τὴν Πανάσσαρην ἐπίασαν τὰς
δέσσεις μέχρι τῆς σκοπῆς τῆς Βάσης ἡμῶν , ἀν-
τικεῖν τοῦ ἐχθροῦ , ὅπου ἐγένετο μικρὸς ἰσο-
βαλισμὸς , ἀφ' οὗ δὲ ἔβησαν εἰς τὸν διωρισμένον
τόπον , ἤρχισεν ὁ τερφετισμὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύο
μέρη ἀπὸ τῆς 5 ὥρας καὶ διήρκεσεν ἕως τῆς

8. Οἱ ἡμέτεροι ἐπολέμησαν μὲ Τόσση γενναίαν ἀπόφασιν, ὥστε ἔτρεψαν τὸν ἐχθρὸν εἰς φυγὴν, καὶ διώκοντες αὐτὸν τὸν κατήνησαν ἕως εἰς τὸ βεῦμα τῆς Γραβιάς, ὅπου ἔχει τὰς σκηρὰς 7η. Εἰς ταύτην τὴν μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν ἠδραγάθησαν Οἱ ἡρώες μας, 30 ἐχθροὶ ἐσκοτώθησαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρωθέντων εἶναι διπλοῦς. Ἡ δὲ κατασυχὴ καὶ ἐντροπὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ὀλίγη. Ἀλλ' ὁ ὄλεθρος δὲν περιωρίσθη ἐδῶ. Ἀλλήν ζημίαν ἐδοκίμασα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Χλωμοῦ. Καταφθάσας τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ Θεοδώρης, ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατηγῶ Σκαλιτῆ, ὑπέγηγε μέσα εἰς τὴν κούλιαν καὶ ἐπολέμησε γενναίως, ἀλλὰ διὰ τὸ ταυτόχρονον φθάσιμον τοῦ ἰππικικοῦ τῶν ἐχθρῶν, ἐτραδίχθη εἰς τὸ Τζογκάρι, τόπον ὄχυρον καὶ δυσκολοπωλησίαστον ἀπ' ὅπου ἐδυνήθη νὰ στείλῃ καμπόσους αὐτῶν εἰς τὸν ἄδην, ἀλλ' ἀγνοεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Χ. Μάλη (ἴδε ἀριθ. 76)

Οἱ συνεργήσαντες ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων οὗτοι, ὁμολογημένως συνήργησαν ἐθυσίασαν πολλοὶ τὰς οὐσίας των, καὶ Τζαβλέσταν τὰς οἰκίας των ἕνα σωρὸν πετρῶν· ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται ἐπάνω εἰς αὐταῖς ταῖς στόκταις νὰ θεμελιώσων ἄλλοι ἄστεγοι οἰκίας, καὶ τὸ χειρίστον ὅσοι διώκοντες τύχην, ἔχον καὶ φρονήματα ὀλιγαρχικότερά, διὰ νὰ μὴ εἶπω δεσποτικώτερα τῶν προεστώτων.

Ἡ ἀποστασία ἐκινήθη κατὰ τῶν τυράνων· οἱ προεστώτες δὲν ἄργησαν νὰ ἰδοῦν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ· αὐτὸς μολονότι, ἀφ' οὗ ἔκοψε τὰ δεσμά τῃ, ἔτρεχεν ἀχαλίνωτος ὅτε καὶ ὅπως ἤθελε κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου, δὲν ἔχασε μολοντοῦτο καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑπόληψιν, καὶ ἐγνωρίζεν ἐπὶ μὲν τυρξίας ὑπερασπιστὰς, ἐσχάτως δὲ συνεργοὺς τῆς ἐλευθερίας τῃ.

Οἱ προεστώτες, καίνοι κατ' ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως ὁ λαὸς καὶ τὰ στρατεύματα βλέποντες τὴν προθυμίαν των, ἠλπίζον πολὺ ἀπὸ αὐτοὺς συνεθισμένοι νὰ τοὺς σέβωνται, ἄλλως

τε καὶ ἔχοντες χρεῖαν ἀπὸ αὐτοῦ, μολοντοῦτο οἱ προεστώτες δὲν κατεχράσθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ· ἠμπόρην καὶ ἀνεπαισθητῶς ἴσπερ νὰ μὴν ἀφήσων νὰ εἰσχωρήσῃ κανένας ἄλλος εἰς τὰ πράγματα, ἔχοντες συμφῶναι εἰς τοῦτο καὶ τοὺς προκρίτες τῶν ναυτικῶν Νήσων καὶ μάλιστα πρωταγωνιστὰς· αὐτοὶ ὄχι μόνον δὲν τὸ ἔκαμαν, ἀλλὰ μάλιστα ἐπροσκάλεσαν καὶ ἄλλους συνεργοὺς εἰς τὰ πράγματα, ἀληθῆ σκοποῦν ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ὄχι τὸ νὰ φανῶσι μόνον συνεργοὶ τῆς ἐλευθερίας.

Διὰ τὴν ἀνάγκην ἐγίνετο τὸ Γερβασιατικὸν Σύστημα εἰς Καλιτζαῖς 1821 Τελεῖ Μαίτη, διὰ νὰ μετριάσῃ ἢ ἀλογος ὀργὴ, καὶ νὰ ὀδηγῆται καθ' ἕνα εἰς τὰ χρέη 7η· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τοῦ Συστήματος ἡ διάρκεια ἦτον νομοθετημένη μέχρι τῆς πτώσεως Τριπολιτζᾶς.

Ἐπυροβλήθη ἄλλο σύστημα Τελεῖ Ἰαν. 1821, οἱ Πελοποννήσιαι ἔρριψαν κάτω τὸ ὁποῖον προεσύστησαν, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ δεχθῶσιν ἐκεῖνο, ἂν δὲν ἐξεσκέπαζον Τελικοὺς σκοποὺς.

Εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ἐγένετο ἡ πρώτη ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἡ ὁποία διωργάνισε τὸ νῦν προσωρινὸν τῆς Ἑλλάδος σύστημα, βάσιν ἔχον τὴν ἰσονομίαν· μήπως οἱ προεστώτες δὲν ἦσαν συνδιοργανιστὰι, ἢ ἀντεστάθησαν διὰ ν' ἀφαιρέσων τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων πολιτῶν; μήπως εἰς τὴν ἐν Ἀστρεί συνέλευσιν δὲν ἐκαθάρισαν ὅσον ἐνδέχεται τὸ σύστημα τοῦτο; μήπως ἄλλη Συνέλευσις δὲν διὰ τὸ διορθώσῃ καλῆτερα;

Ἐκ τούτων γίνεται φανερόν, ὅτι οἱ προεστώτες δὲν ἔλαβον τὰ ὅπλα νὰ ρίψων τὴν τυραννίαν διὰ νὰ τυραννήσων, ἀλλὰ ἀκόμη εἶναι εἰς κατάστασιν ζητούντες τίνι τρόπον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἔθνος πολιτευμα νόμιμον καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ πνεῦμά τῃ, βλέποντες τὴν ἐλευθερίαν τῃ καὶ τὴν κοινὴν τοῦ Κόσμου ἡσυχίαν.

Οἱ Στρατηγοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ πολιτικοὶ σύμφωνοι ἐξ ἀρχῆς ἢ ἔτρεχον κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἢ ἐνασχολοῦντο εἰς τὰς λοιπὰς χρεῖας τοῦ πολέμου. Τὶ ἄλλο παρ' ὁ λεγόμενος μακιαβελισμὸς καὶ ἡ ραδιουργία ἐσπορεύθησαν

τὴν διαίρεσιν τοῦ ἔθνους; πόθεν ἐξήφθησαν τὰ πάθη; Τοῦτο εἶναι ἔργον ἱστορικοῦ, καὶ ἱστορικοῦ δικαίου νὰ τὸ ἐξετάσῃ ἀποθῶς, καὶ παύσῃ πλέον ἐγὼ, ἀφῆρων εἰς τὸ ναυελλήνιον νὰ ἐνθυμηθῇ πῶς καὶ πόθεν ἐξήφθη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, καὶ τίνι ἰσχύει ἔσθυσσε πρὸ μικροῦ μὲ ὀλιγωτέρων ζημιῶν, καὶ τί ἐκ τούτου ἐκέδισσε τὸ ἔθνος.

Ἐλευταῖον προσθέτω ὡς ἀναγκαῖον, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς μὲ φαίνεται χροῆς τῶν πεπαιδευμένων μας, ἂν θέλωμεν νὰ εἰσαχθῇ ὁμῖοινα εἰς τὸ ἔθνος ἢ ἀρχήσῃ ἄλλον ἐξέμῃον διὰ νὰ εὕρῃν τὰ μέσα νὰ ἐμποδίσῃν τὰς στάσεις ἢ νὰ τὰς μετριάσῃν καθ' ὅσον ἐνδέχεται.

1824 Ἰωλίου 25 .Καλάβρυτα . Χ. Μάλης .

Εἰς τὸν 49 ἀριθμὸν τοῦ φίλου τοῦ Νόμου ἴδαμεν ὅτι ὁ συναδελφός μας ἐκτείνεται εἰς τὴν ἰδέαν, κατὰ τὴν ὁποῖαν νομίζει ὅτι ἐπροσθέσαμεν τὴν ὑποσημείωσιν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου Μαυρομιχάλη, καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸν 65 ἀριθμὸν τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν .

Ἰδόντες εἰς τὸν 32 ἀριθ. τοῦ φίλου τοῦ Νόμου τὴν ἀπροσδόκητον κατὰ τοῦ κυρίου Μαυρομιχάλη κατηγορίαν, ὡς προδότη τῆς πατρίδος, ἤτο ἀκίλευτον ὅτι μὴ ἤξεύροντες ἂν ἡ κατηγορία εἶχε θεμέλιον ἢ ὄχι, κάμμίαν παρατήρησιν νὰ προσθέσωμεν δὲν ἠμπορούσαμεν εἰς τὴν ἐν τῷ 59 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος μας ἀπλήν ἐπανάληθιν τῆς κατηγορίας . Ἡ προκειμένη ὑπόθεσις μᾶς ἦτον ὀλότελα ἀγνωστος, καὶ δὲν ἐκρίναμεν νὰ εἰπώμεν τίποτε περὶ αὐτῆς, ἐνθυμούμενοι ὅτι „μὴ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μύθον ἀκούσῃς.“ Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἐλάσαμεν τοῦ κυρίου Μαυρομιχάλη τὴν ἐπιστολὴν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸν 65 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος μας, ἐπροσθέσαμεν εἰς μίαν ὑποσημείωσιν τὰς κατὰ τοῦτο ἀτομικὰς ἰδέας μας .

ἤξεύρομεν καλῶς ὅτι ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις εἶναι ἀπαράλλακτα ὀργανισμένη κατὰ τὰς ἐν ἐπιδαύρῳ καὶ ἄστρει συνελεύσεις ἤξεύρομεν προσέτι ὅτι ὁ κύριος Μαυρομιχάλης ἀθετήσας τὸν ὄρκον τε, τὴν ὑπογραφήν τε, ἔπα-

θε τὴν αὐτὴν ἰσχύν, τὴν ὁποῖαν δοκιμάζον ἔχθροὶ νομίμα διοικήσεως, καὶ νομιζόμεν ὅτι εἰς κἀνὲν φύλλον τὴν ἐφημερίδος μας δὲν ἔπαινεταμεν τὴν κατὰ τοῦτο διαγωγὴν τε, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ ἐτιμωρήθη δικαίως . Ἄλλ' ἦτο δίκαιον νὰ κατηγορηθῇ καὶ ὡς προδότης τῆς πατρίδος ;

Ἐκ πείρας εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπλάι συνόμιλῃαι, θεωρούμεναι εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτήρος, πείθον κάποτε τινὰ νὰ νομίσῃ ὅτι εἰς ἀνθρωπῶς ἠμπορεῖ νὰ γενῇ ἐναντίος τῆς νομίμα διοικήσεώς τε, ἀλλὰ μένει ἐνταυτῷ ἔλλην, δὲν γίνεταί τῷ σκῆκος ἢ μένει σπασαρτιάτης, ἀλλὰ δὲν προδίδει τὴν Πατρίδα τε . Εἶναι πατριώτης ὑποκείμενος εἰς τὸν νόμον μας .

Περὶ τῆς Εὐθύνης τῶν Ὑπεργῶν .

- Α'. Καθεῖς Ὑπεργός εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις εἶναι Δημόσιος, πρὸς τὸν λαόν .
- Β'. Ἡ Θέλησις τοῦ λαοῦ δηλωμένη διὰ τῆς ἀπεραιότητος τῆς ἐνώσεώς τε εἶναι ὁ ὑπερτάτος νόμος, καὶ ἐπομένως ὑπόκειται εἰς τοῦτον τὸν νόμον ἡ εὐθύνη ὅλων εἰς ὅσους ἐνεπιστεύθη ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ ἡ Δημόσιος οἰκονομία, καὶ γ. λ .
- Γ'. Ἡ εὐθύνη τῶν ὑπεργῶν ἐν γένει ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ καταντᾷ εἰς τὸν ἔσχατον ὑπάλληλον ὑπεργόν .
- Δ'. Ἡ Θέλησις τοῦ λαοῦ ἐκλέξασα τὰ μέλη τῆς Διοικήσεώς τε, ζητεῖ λογαριασμὸν τῆς διαγωγῆς τῶν, ὅσοι διωρίσθησαν εἰς ὑπεργήματα παρὰ τῆς Διοικήσεως .
- Ε'. Τῶν Δημοσίων συμφερόντων ἡ κωδέρησις δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευεταί εἰς τὸν Ἰσχύοντα .
- ΣΤ'. Ἡ ἴμῃα διαγωγὴ, ἡ ἀξίότης καὶ ὁ δεδοκιμασμένος Πατριωτισμὸς πρέπει νὰ εἶναι τὰ συστατικὰ τοῦ ὑπεργοῦ .
- Ζ'. Ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ νὰ λαμβάνῃ βεβαιότητα ἐὰν ὁ ὑπεργός, ὅστις μέλλει νὰ ἐκλεχθῇ εἶναι ἀξίος τοῦ ὑπεργήματος .

- Η'. Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἐκλέχθη ἀπὸ τῶν λαῶν, ὅστις ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὴν τὰς ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος, χρεωστὴὶ νὰ ζητήσῃ τοὺς ἀποχρῶντας λογαριασμοὺς τῶν διαφορῶν Διοικητικῶν κλάδων, νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ κρίνῃ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαργῶν, πρὶν ὁ λαὸς ζητήσῃ τὴν κατὰ τοῦτο πρέσβωσαν εὐθύνην.
- Θ'. Ἐὰν ἡ Διοίκησις εἴρῃ ὑπεργῶν τινὰ παραβάτα τὰ χρέη τε, τὸν κρίνει καὶ τὸν παιδεύει.
- Ι'. Δὲν κρέμεται ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν ἐνὸς ὑπαργῶ, πρὶν αὐτὸς κριθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ὑπεύθυνος.
- ΙΑ'. Καθεὶς πολίτης ἔχων διδόμενα ἀναντιρρήτα, ὅτι ὑπεργὸς τις ἐκακομεταχειρίσθη τὰ τοῦ ὑπεργήματός τε, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Διοικήσεως.
- ΙΒ'. Ἐάντις πολίτης γνωρίζων τὰς καταχρήσεις ὑπαργῶ τινῶν δὲν τὰς φανερώσῃ, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς συνεργάτης τῶν καταχρήσεων καὶ νὰ παιδεύεται μὲ ὅλην τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα.
- ΙΓ'. Ἐὰν ὑπεργὸς τις κατηγορηθεὶς εὐρεθῇ ἀθῶος, ὁ κατηγορὸς αὐτοῦ πρέπει νὰ τιμωρῆται μὲ τὴν αὐτὴν αὐστηρότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἤθελε παιδευθῆ ὁ ὑπεργὸς, ἐὰν ἀποδείχνητο ἔνοχος.
- ΙΔ'. Καθεὶς ὑπεργὸς χρεωστὴὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπεργήματός τε, καὶ νὰ κινήσῃ πάντα πόρον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.
- ΙΕ'. Πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, ἐὰν εἰς τὸν κίνδυνον καὶ ἀνάγκην αὐτῆς, ζητῶν νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ ἴδιον συμφέρον, ἀμελήσῃ ὅσα συντείνον εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν.
- ΙΣ'. Ἐὰν δὲ ἐπιμεληθῇ μὲ εὐκρινῆ ζήλον καὶ αἰόλον πατριωτισμὸν τὰ τοῦ ὑπεργήματός τε, ἀφοσιούμενος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν κοινὴν ωφέλειαν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἄξιός τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Πατρίδος.

Πρὸ πολλοῦ ἡ παρούσα ἐφημερίς ὑποσχέθη τὴν ἐκδόσιν τοῦ Προσωρινοῦ τῆς Ἑλλάδος Πολιτεύματος, τοῦ ἐπιδιορθωθέντος καὶ ἐπικυρωθέντος ἀπὸ τὴν Δευτέραν ἐθνικὴν ἐν Ἀστρεὶ Συνέλευσιν, ἀλλὰ περιστάσεις ἀπρόσπῃται, καὶ ἀσυχολία ἄλλαι ἀνέβαλον αὐτὴν, ἴσω πλέον παρὰ τὸ δέον, ὥστε μάλιστα τώρα λαμβάνει ἡ ὑπόσχεσις τὸ πλήρωμά της.

Συγχρόνως δὲ καὶ ἰμοῦ μὲ τὸ εἰρημένον Προσωρινὸν Πολίτευμα προβαίνουσιν ἤδη εἰς Φῶς καὶ δύο ἄλλα Πολιτικά Συντάγματα, ἧτοι τοῦ τῆς Βρετανίας, καὶ τὸ τῶν ἠνωμένων ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς δὲ καὶ ἡ Διατύπωσις (Réglement) τῶν Βουλευτικῶν Συνελεύσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συνεδρίου, δὴ αὐτὰ μεταφρασμένα, καὶ μὲ πολλὰς περιέργους Σημειώσεις πλουτισμένα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζαΐδου, Νέου Γιωστοῦ ἤδη εἰς ὅλον τὸ Πανελλήμιον καὶ διὰ τὴν παιδείαν, καὶ διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του.

Ἡ Δημοσίεσις τῶν τειούτων, εἶμαι βέβαιος, θέλει εὐχαριστήσῃ καθυπερβολὴν τοὺς ἀναγνώστας Ἑλληνας, ἐπειδὴ θέλουσι ἰδεῖν πρῶτην φοράν εἰς τὴν Γλῶσσαν τῶν τῶν τριῶν, μὲ τὸν ὅποιον διοικούνται εὐδαίμονως τὰ δύο ταῦτα λαμπρὰ, ἐλεύθερα, καὶ φιλελεύθερα ἔθνη τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου, καὶ εἰς μίαν μέλλουσιν τρίτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν θέλουσι ἐξεῦσαι, ἐκ τῆς συγκρίσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ὅσα ἕκαστον τῶν εἰρημένων περιέχει καλῶν, ὁποίας προσθαφαιρέσεις καὶ ἐπιδιορθώσεις πρέπει νὰ προβάλλωσιν ἀρμοδίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πολίτευμα, χαρὶς μὲ ὅλον τοῦτο νὰ πειραχθῇ διόλου ἡ βάσις του.

Ἐκτὸς τούτων, τὰ ὁποία εὑρίσκονται ἤδη ὑπὸ τὰ πιεστήρια, μέλλει νὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς καὶ μίαν Συντομὸς Πραγματεία περὶ Εἰρηνοσῶν καὶ Ὀρκωτῶν Κριτῶν τῆς Ἀγγλίας, ἐρασιμαμένη καὶ μεταφρασμένη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζαΐδου.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσωσι τὰ εἰρημένα ἡμποροῦν τοῦ λοιποῦ νὰ διευθυνθῶσιν ἐνταῦθα μὲν πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, εἰς Ναύπλιον δὲ πρὸς τὸν κύριον Κ. Λιβέριον, μέλος τοῦ Βουλευτικοῦ εἰς Κέρκυραν πρὸς τὸν Κύριον Κωνστ. Γεροστάθην καὶ εἰς Ζάκυνθον πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Λαδόπουλον.

Ἡ τιμὴ τοῦ Προσωρινοῦ τῆς Ἑλλάδος Πολιτεύματος, τῶν Πολιτικῶν Συνταγμάτων τῆς Βρετανίας, καὶ Ἀμερικῆς, καὶ τῆς Διατύπωσεως τῶν Βουλευτικῶν Συνελεύσεων τῆς δευτέρας, ὄλων εἰς ἓν Σάμα ἐκδομένον διρίζεται γρ. 8 καὶ πληρῆνεται εὐθὺς μετὰ τὴν παραδόσιν των τῆς δὲ περὶ εἰρηνοσῶν καὶ Ὀρκωτῶν Κριτῶν πραγματείας ἡ τιμὴ διορίζεται γρόσια 3 καὶ πληρῆνεται ὡσαύτως.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος περιέχει καὶ τὸν Ὀργανισμὸν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον, ἐξεδόθη ἤδη καὶ πωλεῖται καὶ χαριστὰ τῶν ἄλλων διὰ γρ. 3.

Ἐν Νεῶν Ἀγορῇ 23 Σεπτεμ. 1824. Δ. Μεσθενίς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 79

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμησίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Γενικὸν στρατόπεδον Ἀκαρνανίας. Διογοβίτζι
Τῆ 5 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ διαφόρους αὐτομόλους χριστιανούς ἐκ τοῦ
ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ μάλιστα ἀπὸ δύο
νέους, οἵτινες ἐξαγορεύθησαν ἐκ τῶν ἐχθρα-
τισθέντων εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Βραχωρίου,
καὶ ἐλευθερωθέντες ἦλθαν κατ' αὐτὰς ἐδῶ, πλη-
ροφοροῦμεθα ὅλην τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν ζημίαν
τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ ἐχθροὶ ὅταν εἰσέβαλον εἰς
τὸν κάμπου τοῦ Βραχωρίου. Ὅσοι ἄνδρας ἦσαν
τοὺς ἀποκεφάλισαν, καὶ ἐπῆραν τὰς κεφα-
λάς, ὅσας τριάντα τὸν ἀριθμὸν, ἐπίασαν δὲ
καὶ 25 γυναικόπαιδα. Τὰ ζῶα οὗτοι ἐπῆραν
ἦσαν 100 πρόβατα καὶ 5 γελᾶδια, τὰ δὲ γεν-
νήματα δὲν τὰ ἐπειράζαν καθόλου. Μετὰ τὴν
ἐπιστροφὴν των εἰς Καρθαυσαρὰν, ὁ Ὁμερ-
Πασᾶς ἐπρόσταξε νὰ ἀποκεφαλίσαν καὶ δέκα
γυναῖκας, τῶν ὁποίων τὰς κεφαλὰς ἀφ' οὗ ἐξυ-
γράψισαν, ἐσυγκαταρίθμησαν μὲ τὰς ἀνδρικός,
διὰ νὰ γενοῦν σαράντα τὸν ἀριθμὸν, καὶ οὕτω
τὰς ἔστειλαν εἰς Λάρισσαν, διὰ μαρτυρίαν
μεγάλης τινὸς νίκης. Ἀπὸ τὰ γυναικόπαιδα
ἐξαγορεύθησαν δύο νέοι, οἵτινες ἦλθαν ἐδῶ καὶ
μια κήρη, ὥστε ὁ χαμὸς τῶν ἀνθρώπων συνί-
σταται ἴωρα εἰς 52 ψυχὰς.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ — Μεξικὸν 28 Ἰουλίου.

Ὁ Στρατηγὸς Ἰτουρβίδης, ὁ πρῶν Ἀυτοκρά-
τορ τοῦ Μεξικοῦ, ἐπέστρεψε πάλιν αὐτόσε.

Πρὶν ἀναχωρῆσαι ἀπὸ τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμρτον
ἔγραψε μίαν ἐπιτολὴν πρὸς τινὰ τῶν φίλων τε
(τὸν κύριον Quin), εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ
τῶν ἄλλων τὸν λέγει, ἡ ἐπιστροφή μου ἔγινε
,, διὰ προτροπῆς τινῶν, οἵτινες στοχάζονται ἀ-
,, ναγκαίαν τὴν παροσίαν μου πρὸς ἀποκατάστα-
,, σιν τῆς κοινῆς ὁμοιοῦς τοῦ τόπου (δηλ. τοῦ
,, Μεξικοῦ), καὶ παραμυθίαν τῆς Διοικήσε-
,, ως — περὶ πλέον λέγει, ὅταν παραιτήθην τὸν
,, Θρόνον τοῦ Μεξικοῦ, τὸ ἔκαμα μὲ εὐχαρίση-
,, σίν μου, καὶ τὰ αἰσθημάτά μου δὲν ἔλαβον καμ-
,, μίαν μεταβολὴν. Ἐὰν εὐδοκίμησω νὰ φέρω
,, ἤδη εἰς πρᾶξιν τὸ σχέδιόν μου καθ' ὅλην τὴν
,, ἔκτασίν τε, ὡς ἐπιθυμῶ, τὸ Μεξικὸν δὲν
,, θέλει ἀργήσῃ νὰ παραστήσῃ εἰς τὰ ὄμμα-
,, τα τοῦ Κόσμου Διοικήτην σταθερὰν, καὶ λα-
,, ὸν ἐνεργοῦντα ὁμοφώνως, καὶ πρὸς ἓνα καὶ
,, τὸν αὐτὸν σκοπὸν τείνοντα.“

Εἰς τὸν 58 Ἀρ. τῶν ἡμετέρων Χρονικῶν ἀναφέρα-
μεν τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἐλευθερωτοῦ Βολιβάρου, τὴν ὁ-
ποίαν ἔκαμεν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ἀγγουστούρας τὴν
ἀ. Ὀκτωβρίου 1821. — Ὁ Στρατηγὸς Ἰτουρβίδης προ-
κληθεὶς καταρχὰς ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Μεξικοῦ ὡς δη-
γὸς τῶν Σημαιοῦν του δὲν ἐβράβυε νὰ ἐκτείνῃ τὰς χεῖ-
ρας του εἰς τὸν Θρόνον τοῦ πλέον ὀραίου κράτους τῆς
Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς. Ὁ λαὸς τοῦ Μεξικοῦ εἶχε
τὸν Κυρίαρχον του ἐξῆται τὴν ἀνακούρισιν τῶν ὁποί-
ων ἔπασχε δεινῶν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε ν' ἀποβάλῃ ἔναν
Ἡγεμόνα ἡνωμένον μετ' αὐτοῦ διαμέσου τσοσούτων συν-
θηκῶν, καὶ εἶναι πολλὰ βέβαιον, ὅτι ὁ Ἰτουρβίδης δὲν
ἐπροσκήθη ποτὲ εἰς τὸν Θρόνον τῶν Γατιμεξίνων
δηλ. ὡς Μονάρχης ἀπέλυτος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πτώσις
του οἴκοθεν ἐπεταχύνθη.

Ἡ ὁμιλία καὶ τὸ ψέφισμα τοῦ Βολιβάρου προσφέρου-
σιν εἰς τὰ ὄμματα παντὸς αἰσθαντικοῦ τὸ ἀξιόλογον
δέμα ἐνὸς ἀληθοῦς Πατρίτου· ἐν ᾧ ἡ ὁμιλία τοῦ Ἡ.

φουρβίδου παριστάνει τὴν εἰκόνα ἐνὸς φιλοδόξου, καὶ ἰδιοτελοῦς ἀνθρώπου.

Εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κύριον Quin λέγει ὁ Ἰτουρβίδης, ὅτι ἡ ἐπιστροφή του ἔγινε διὰ προτροπῆς πολλῶν, νομίζοντων αὐτὸν ἀναγκαῖον τοῦ νὰ εἰσάξῃ τὴν κοινὴν ὁμόνοιαν εἰς τὸν ὅπου αὐτὸς ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸ Μεξικόν, καὶ τὸ μέλλον θέλει μᾶς δεῖξει ἕνα ἔχρη σκοπὸν νὰ ἐξαλείψῃ τῶν παλαιῶν σφαλμάτων του τὰς νηλίδας, καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὰς πνευματικὰς δυνάμεις του εἰς τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν τοῦ τόπου, σπαραγμένον ἀπὸ τὰς δυστυχεῖς φατρίας καὶ τὰς οὐκ ἀνὰ εὐδίας, τὰς ἀληθεῖς αὐτὰς Ἐρινύδας τοῦ κόσμου, αἱ ὁποῖαι σκορπεθῆναι εἰς τὸν κόσμον, ζητούντων πικρῶς ἐκδιηθητὸς καρδίαν, διὰ νὰ βάλλωσι τὸ Πᾶν ἕνω κάτω, καὶ ν' ἀνατρέψωσι τῆς σεμνῆς Θεῶς Συμφωνίας τὰ σωτήρια σχέδια.

Περὶ τῶν καθεστῶτων Νόμων τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὰς φατρίας.

Οἱ Νόμοι μας, καλοὶ εἰς τὸ χερτί, κατανοῦν ἀνίσχυρι ὄσων ἢ ἀβελτηρία τινῶν ἠμπορεῖ νὰ σύρῃ τὴν ἐσικράτειαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.

Τὰ κακά μας πηγάζουν ἐξ ἄπαντος ἀπὸ τὴν δικτατωρίαν, ἥτις, κρυμμένη σήμερον ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς ὑποκρισίας, παραχωρήθη σιωπηλῶς εἰς τινὰς φατρίας αἱ ὁποῖαι καταξεδίχθη τὴν Πατρίδα μας. Λέγοντες τοῦτο, δὲν φανταζόμεθα, ὅτι ὑπάρχουν συνομοσῆσαι, σκοπῶν ἔχουσαι τὴν σφετερίσιν τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας· ἀλλ' ἂν καὶ σῶζονται, θέλουν βέβαια ἀνακαλυφθῆ, ἂν καὶ ἄργα, ἀπὸ τὴν φαρίαν, ἥτις ἤθελε νικήσει τὰς ἄλλας.

Τὰ τοιαῦτα ὅμως εἶναι μῦθοι παράλογοι, εἰς τοὺς ὁποῖους ἀναφέρων τινὲς τὰ πλέον μακρινὰ πράγματα, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους νομίζον ὅτι ἔχουν χρεῖαν, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἄφροντα ἀποτελέσματα τῆς φιλαρχίας, πάθος ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Κρόμβελ καταδυναστεύων τὴν Ἀγγλίαν, οὔτε μὲ τὴν Γαλλίαν οὔτε μὲ τὴν Ἰσπανίαν ἦτο σύμφωνος, ἀλλ' ἤθελε νὰ ἐξουσιάσῃ τοὺς Ἀγγλῶς. ὁ Καῖσαρ, ἀρπαξάων τὴν δικτατωρίαν, μηδὲ τῶν Γάλλων μὲ τῶν Πάρθων ἦτο συνομῶτης· ἤθελε μόνον νὰ εἶναι δεσπότης τῶν Ῥωμαίων. Δὲν πιστεύομεν λοιπὸν εἰς τὰς θρυλλημένας ραδιουργίας

διὰ τῶν ὁποῖων λέγεται ὅτι τινὲς θέλουν νὰ ἀναθεῶν εἰς τὴν ὑπερτάτην ἀδυντεῖαν. Τὸ μῖστος ὅμως ὠφελούμενον ἀπὸ τοῦτο τὸ λεγόμενον, ἐτσιμᾶζει καταδιωγμούς καὶ χαλιεύει εἰς τὴν λύσσαν τὴν ἄρρητ' ἀθέμιτα. Νομίζομεν μάλλον ὅτι τὰς ψευδεῖς ταύτας φήμεις πρέπει νὰ τὰς ἀποδώσωμεν εἰς τὴν κεισματώδη ἀμάθειαν, εἰς τὴν τυφλὴν ἀμεριμνίαν, εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν φώτων, εἰς τὴν ἀπέχθειαν πρὸς τὴν μεγαλοφυΐαν, ὅλα ταῦτα σημεῖα χαρακτηριστικὰ ἀχώριστα τοῦ ἀπεριόριστου κράτους· (α) ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο διέτι τοὺς Ἰωρινούς νόμους (ἑλλ. τοὺς Ἰωρικῶς νόμους, ποτὲ τὸ θεμέλιον τῆς ἐλλάδος, τὸ πολιτικὸν σύνταγμα) τοὺς ὑπαγορεύσων ἢ ἀνάγκη, θελωμεν συμπεράνει ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἀτιλεῖς καὶ ὅτι δὲν περιέχουν ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐσικρατείας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Ἐλευθερίας.

Οἱ ἔχοντες κατὰ νόμον ἐξουσίαν κατήχησαν νὰ μεταχειρίζονται καταρέσκειαν τοῦ προσωποῦ τοῦ πολιτευματος τὰς διατάξεις, νὰ τὰς καταφρονοῦν καὶ νὰ τὰς παραβιάζων ἀναφανδὸν εἰς τὰ πρακτικὰ των, πρεσβεύοντες μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὰς ὁμιλίαις των βαθύτατον σέβας πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ πολιτεῦμα. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑποκρισίας, ἀφ' ὁποῖα ἐπαινετὰ αἰτία καὶ ἂν γεννᾶται, τούτη ἢ ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ λέγειν καὶ πράττειν, μεταξὺ τῶν δεσποισμάτων καὶ τῶν νόμων, κλίνου νὰ κάμνῃ ψευδεῖς τὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ, ὅστις ὅχι μόνον δὲν σοφίζεται, ἀλλὰ γενόμενος παίγιον, ἐξουθενῆται ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν του. Οὕτως εἰσάγεται ἡ ἀθεσβαίότης εἰς τὰ φρονήματα τῶν ἀρχομένων, καὶ τὸ αὐθαίρετον εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἀρχόντων, οἱ ὁποῖοι σφετερίζονται τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν δείχνοντες καταρχὰς ὅτι ἔχουν καλοὺς σκοποὺς, ἀλλὰ δὲν ἀργοῦν νὰ τοὺς μεταβάλλουν ἐντὸς ὀλίγου, ζητοῦντες νὰ στερεώσων καὶ νὰ ἐκτείνων δι' ἑαυτοὺς τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ὅμως εἶχαν

(α) „Ὁ ἔχων ὅλα ἀκούειν, ἀκούεται.“ ἂς κρίνουν τώρα οἱ ἀναγνώσται μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν βοῶν καὶ γράφων ὅτι ἤμουν κόλαξ ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐνὸς ἀτόμου, καὶ ἀκολούθως κόλαξ τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας.

λάβει εἰς χεῖρας διὰ τὸ καλὸν τοῦ κοινοῦ. Καὶ ἡ Διοίκησις, ἣτις λέγεται συνταγματικὴ, γίνεται μία πηγὴ ἀρπαγῶν, μία δικτατορία, τὴν ὅποιαν ἀρπάζει ποτὲ τὸ ἓν ποτὲ ἄλλο μέγεθος, καὶ ἀπὸ τὴν ἑποιοιαν μὲν ὅλα ταῦτα ὁ λαὸς δὲν δοκιμάζει ὀλιγωτέραν καταδυναστείαν. Ἐκ τούτου πηγάζει ἡ ἔλλειψις τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔχομεν πολλοὺς λόγους νὰ παραπονώμεθα. Γούτη ἡ ἔλλειψις προέξεται ἀπὸ μιαν γενικὴν καὶ βαθεῖαν πεποίθησιν, ὅτι λιποτε στερεὸν ἀκόμη δὲν εἶναι μεταξύ ἡμῶν, ὅτι οἱ Διοικητικοὶ κλάδοι κάμμίαν ἐγλύψισιν δὲν ἔχον μεταξύ των, καὶ ὅτι οἱ πολῖται κάμμίαν ἀσφάλειαν δὲν ἔχον ἐναντίον αὐτῶν τῶν κλάδων. Ὅ, τι ἡ Ἑλλάς ἐπιθυμεῖ τὴν σήμερον, μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ τυράννου, εἶναι ἡ παῦσις τῶν βιαιῶν ἀρπαγῶν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀφιλοκερδείας εἰς τὸν τόπον τῶν ἀπαντήσεων τῶν διαφόρων ὑπερογῶν· ὅσα εἶναι συμφέροντα εἰς τὸ κοινόν. εἶναι δίκαια καὶ χρηστὰ· πᾶν ὅ, τι δὲ οἱ νόμοι θέλουν κερδήσει εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἡ βεβαιότης ὅτι αὐτοὶ τελειοποιούμενοι τοὺς φυλάσσω διὰ πάντα ἀπὸ τὰς ἐνέδρας τῆς βίας, καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις, εἰς τὴν εἰρηκτικὴν βαδίσειν της, δὲν θέλει πλέον ἔχει χρεῖαν ἀπὸ τὰς ἀτάκτας κινήσεις τῶν φατριῶν.

Ἐπίσω οἱ ἀτελεῖς νόμοι θέλουν κάμνει ἀναγκαῖον τὸ αὐθαίρετον, τὰ Ἑλληνικὰ φρονήματα, ἀφανιζόμενα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπὸ τὰς ἀνωφελεῖς κυματήσεις, εἰς θανάσιμον ἀπάθειαν, τὸ ἔθνος τὸ ὀπιρὸν ἐστὲναζεν ὑπὸ τὴν τυραννίαν, δὲν πιστεύει ὅτι ἤδη ἠλευθερώθη· ἀποστρέφεται νὰ σηκώσῃ τὸν ἀνχένα, ἂν καὶ ὁ ζυγὸς του ἐσυντριβῇ, καὶ μένει ἀθλίως σκυμμένον, ἔτοιμον νὰ δεχθῇ νέον ζυγόν.

Μὲν ὅλα ταῦτα, λείψανα τινὰ φατριῶν ἀνεγερόντα γεμίξον τὸν αἶρα μὲ συγχισιμένας κραυγὰς. Ἡ συκοφαντία, ἣτις πρὸ δέκα ἡδὴ μηνῶν διατρέχει ὅλα τῆς Ἑλλάδος τὰ μέρη, διὰ τὴν Δερῖσιν τὰ φῶτα, τὰ προτεγήματα, τὴν τελευταίαν ἐλπίδα μιᾶς δεκατισμένης Γενεᾶς, ἐνεργεῖ ἀκόμη ἀκατάπαυστα τὴν ὀλετήριον ἐπιρροήν της.

Μία κοινὴ καταδυναστεία φιλιώνει ὅλους τοὺς

καταδυναστευμένους. Εἰς γενικὸς κίνδυνος μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐνωθῶμεν· ἀλλὰ μόλις ἐλευθεροὶ καὶ ἤδη στρέφομεν τὰ ὄπλαμας ἐναντίον ἡμῶν αὐτῶν. Εἰς ἔλλειψιν μιᾶς φύκτας ἀκοπιάστων σπυδαρχιώντων, χίλιαι φωναὶ, ὀλεθρίως ἐνάγωγι, φέρων παντοῦ τὰς ὑποψίας, τὰ μίση, τὴν δισπιστίαν. Ἡ συκοφαντία δὲν σεβάζεται μήτε τὴν ἀνδρίαν τῶν ἀληθῶν πατριωτῶν μας, μήτε τοὺς ἀγῶνάς των, μηδ' αὐτὸν τὸν θάνατόν των. Καιρὸς καιρὸς εἶναι νὰ ἀνακαλύψωμεν τὰς ἀναριθμήτους ταύτας συκοφαντίας, αἱ ὅποια φαίνονται ὅτι ἐπιβηλέονται τὴν ἐλευθερίαν τῆς φιλιότητος Ἑλλάδος. Θέλομεν ἰδεῖ γραμμένα εἰς τὸν κατάλογον τῶν συκοφαντικῶν ὡς ὀνόματα προδοτῶν τὰ ὀνόματα τῶν ἡρώων, οἵτινες κατετρόπωσαν τὰς ἀγέλας τῶν τυράννων, τῶν νομοθετῶν, οἱ ὅποιοι νικηταὶ τῆς τυραννίας, τῆς δεσποδαιμονίας καὶ τῶν παλαιωμένων προλήψεων, δὲν στοχάζονται ὅτι πέσπει ὁ λαὸς νὰ ἔχη μέρος τι εἰς τὰς ὀμιλίαις των καὶ εἰς τοὺς δεμελιώδεις νόμους· τὰ ὀνόματα, τὸ γέλος, τῶν συγγραφέων, ὅσοι τολμῶν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ δικαιώματα, τῶν ὀποίων ἡ λησιμόνησις ἐπέφερον ὅλας ἡμῶν τῆς δυστυχίας.

Τὶ θέλετε λοιπὸν, αἰώνιοι συκοφάνται; δὲν εἶναι ἱκανοὶ ὅσως ἐκηρμύισατε περιφανεῖς ἄνδρας, χρηστοὺς πολῖτας; ἤξευρομεν ὅτι εἴσθε ὀλιγαριθμοὶ, ἀλλ' αἱ φωναίσας ἀντηχοῦν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐθνικῆς σιωπῆς, ἡ ἡχὴ τὰς πολυπλασιάζει, καὶ ὁ λαὸς, ζαλισμένος ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην βοήν, νομίζει ὅτι ὑπάρχει ἄλλος τις λαὸς ἀέρατος, ὁ ὀποῖος τοῦ ὑπαγορεύει νόμους καὶ τοῦ ἐτοιμάζει ἀλύσους. Πρὸςθεύετε τὰ Ἑλληνικὰ φρονήματα· ἀλλ' εἰν ταῦτα ἀπενεκρόθησαν, σεῖς εἴσθε οἱ θανατώσαντες αὐτὰ· ἠφανίσατε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων τὰ τελευταῖα σπέρματα τοῦ σεβασμοῦ, τοῦ παρηγορητικῶν τούτου αἰσθήματος, τὸ ὀποῖον ὁ ἄνθρωπος ἔχει χρεῖαν νὰ δοκιμάξῃ διὰ τοῦ ὀμοίους τα, εἰν θέλη νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ φυλάξῃ δι' ἑαυτὸν· ἐξηλείψατε τὰς γλυκυλίεμας καὶ τὰς πλέον εὐχάεις διαθέσεις τῆς φύσεως, τὴν φιλίαν, τὴν πίστιν, τὸν ἐνασχισμὸν· μιᾶς ἠσπίδατε τὸ πᾶν· καθεὶς φρεσθεῖται νὰ

συμφρονήση μὲ τὸν, ὅστις ἠμποροεῖ νὰ γένη δύ-
μα σας· ἀπικακρύνεται ἀπὸ τὴν παιδείαν,
διότι ἤξεύρει ὅτι τὴν φθονεῖτε· ἀποφεύγει τὴν
ἀρετὴν, διότι φοβερίζεται τὸν ἀφανισμόν της·
δὲν πλησιάζει τὴν ἀνδρίαν, διότι φοβεῖται,
μὴ συγκεκημισθῇ μ' αὐτὴν, ἥτις μόνη σᾶς κα-
ταφρονεῖ· καθεὶς φυλάσσει σιωπῶν· καθεὶς
ἀπομονώνεται· ὄν τινα κατατρέξετε, κλίνει
τὸν αὐχένα, δι' ἀνυπόστον ἐλπίδα νὰ σᾶς ἐξιλεώ-
σῃ μὲ τὴν σιωπῶν τε· ὅστις δὲν ἐδοκίμασεν
ἀκόμη τὰς καταδρομάς σας, σᾶς ἀνύγει ἐλευ-
θερον πέρασμα, ἐλπίζων ὅτι θέλει ἀποφύγει
τὰ βέλη τῆς κακοθελίας σας.

Ἄκαρπος ἀδυναμία! ἀνωφελεῖς χαμέσπειαι!

Διὰ τὴν ἀνυψωθῶσι τὰ ἐθνικὰ φρονήματα,
πρέπει νὰ χαλινωθῇ ἡ ἀθυροστομία τῆς συκο-
φαντίας, ὅχι μ' ἀπαγορευτικούς νόμους, ἀλ-
λὰ μὲ νόμους, ἐπιτηδεύεις νὰ τιμωροῦν τὴν συ-
κοφαντίαν, ἥτις ἐνοσιλίζει τὸ ἀνυπαίρετον ἐναν-
τίον τῆς ἀθωότητος, μὲ μίαν ἠθικῆς συμμα-
χίαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἡ ὁποία ἀφ' οὗ στή-
σῃ Ἄρειον Πάγον τῆς ὑπολήψεως,
ὑπερασπίζει τὸν ἀδικούμενον, ὅστις ἤθελεν εἰς
μάτην προστρέξει ἄλλοῦ. Οὕτως ἡ συκοφαν-
τία θέλει καταντήσῃ ἀνίσχυρος, διότι οἱ ἀ-
γῶνές της κἀνενα πλέον καρπὸν δὲν θέλουν ἀπο-
λαμβάνει. ἄς ἐξυπνήσῃ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ
ἔθνους, τὸ ὁποῖον αἰσθανόμενον τὴν ἐξῆδενωσίν
της ἄς ἀποστομώσῃ βροτοφώνως καὶ ὁμοθυ-
μαδὸν τὰς ἀναιδεῖς κραυγὰς της!

Τότε θέλομεν σχηματίζει ἀληθῶς ἔθνος·
διότι, ἔθνος χωρὶς ὑπόληψιν, δὲν εἶναι ἄλλο
παρὰ ἄθροισμα ποικίλων δισωιστούντων ξένων
ἢ λυσσασμένων ἐχθρῶν· χωρὶς τῆς ἰσολή-
ψεως τὸ κράτος, δὲν ὑπῆρξεν ἐθνικὸν κράτος
ποτέ· μόνη ἡ ὑπόληψις εἶναι τῶν ἀνθρώπων ὁ
δεσμὸς, ἡ βᾶσις τῆς ἠθικῆς, τὸ βραβεῖον τῆς
ἀρετῆς· καὶ ὅμως Τύρβη συκοφαντῶν! αὐτὴ
εἶναι τὴν ὁποῖαν ἠφανίσσατε, καὶ τὴν ὁποῖαν
πρέπει νὰ ἀναστήσωμεν· πρέπει νὰ συστηθῇ
μεταξὺ τῶν χρηστῶν πολιτῶν ἐχεγλύτης τιμῆς.
Σεῖς οἱ πατριασταὶ θέλετε φανῇ τότε πόσον εἶ-
σθε ὀλιγάριθμοι, καὶ ἡ Εὐρώπη, ἥτις μᾶς

παταηρεῖ, θέλει ἀναγνωρίσει τὸ Ἑλληνικὸν
Γένος, ὅταν θέλει χωρισθῇ ὀλότελα ἀπὸ σᾶς·
ἡ Εὐρώπη θέλει μάθει νὰ σεβάζεται τὴν Ἑλ-
λάδα, ὅταν δὲν θέλετε ἔχει μέρος εἰς αὐτὴν,
καὶ θέλει μᾶς κρίνει ἀξίως τιμῆς, ὅταν ἴδῃ
ὅτι σᾶς καταφρονοῦμεν.

Ἐξακλούθησις τῆς Ὠδῆς τοῦ Κ. Ἰ. Ῥίξε.
(ἴδ. ἀρ. 76)

Τὸ δὲ περίφημον ὄρος Σούλι
Ὅπῃ οἱ ἄνδρες κεραυνοὶ ὄντες
Κ' ἀπὸ τὰ συνέφα καθορμώντες
Ποτὲ δὲν ἔπεσαν κάτω δούλοι.

Ὅπῃ ὁ Φάλαρις τῆς Ἠπειροῦ
Μάτην τοσάκις ὤρμησε φθειράς,
Καὶ στρατευμάτων τε πολλὰς σπειράς
Καὶ θημωνίας χρυσοῦ ἀπειράς.

Ἀλώθη τέλος οἱ δ' ἄνδρες ὅχι
Ξίφος δὲ μόνον κ' ἐλευθερίαν
Διαφυλάξαντες μ' εὐψυχίαν,
Τοὺς ἐπεερίθασσαν ξενοδόχοι.

Ἄμα δὲ ἄρχισε χεῖρ δημίω
Μ' Ἑλλήνων αἶμα τὴν γῆν νὰ βᾶφῃ,
Κ' ἄμα τὸ Σούλι αἰφνης ἐστράφη
Κ' εἶδε τὰς φάλαγγας τῶν Σωλίων.

Ἀπὸ τὴν φήμην ἤκησε πρῶτα
Τὰς ὑψηλάς των ἀνδραγαθίας,
Ἐπειτ' ἂν θέλης καὶ μαρτυρίας
Τοὺς πολεμίους αὐτῶν ἐξῶτα.

Ἀπὸ τὸν Γάφον ἠγέρθ' ὁ Μίνως,
Τ' ἀρχαῖον εἶπε τῶν Κρητῶν κλέος
Τέλμη καὶ νίκη ε' αὐτοὺς εὐθὺς,
Εὐθὺς ε' τοὺς Τούρκους τροπῇ καὶ θρήνος!

Τῆς ἀνικητῆς ἐλευθερίας
Ἄκατανόητε σὺ μαγεία,
Νὰ ἐξηγήσῃς σὺ εἰς' ἀξία,
Κρητῶν τὰς πράξεις τὰς ἱερασίας.

ἀκολουθεῖ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 80

Τιμή ετήσια τὰλ . Ἰσπανικὰ ἔξ, προκληρωτέα
κατὰ τοιμησίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖα ὀφείλ, τοῖς πλείουσ.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 1 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἐσωτερικά .

Ἀνατολικὴ Ἑλλάς . Τῆ 24 Σεπτεμβρίου .

Περὶ τὴν δεκάτην Τρίτην βλέποντες οἱ Στρατάρχαι τοῦ εἰς Ἀμωπλιανὴν στρατοπέδου, ὅτι οἱ ἐχθροὶ δὲν εἶχον κατὰ νῦν τὰ ἐφορμήσεν καὶ δεύτερον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καίτοι συνεχῶς πολλαχῶθεν ἀκροβολιζόμενοι, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπαρέθησαν τὴν ἀπαραξίαν, ἀπεφάσισαν νὰ πειρησάσωσιν εἰς τὴν σκηνάς των καὶ νὰ τοὺς ἐρ-θίσωσιν εἰς πολέμον . Ὅθεν περὶ τὴν δεκάτην πέμπτῃν ἐτοσθετήθησαν πλησίον τῶν γειτνιαζόντων λιθῶν ὁ Στρ. Γεώργιος Δράκος μετὰ τοῦ χιλιάρχου Γκιώκα Χορμοδότη καὶ ἄλλων, ὁ Στρ. Γιότης Ταγκλῆς καὶ ὁ Ἀντιστράτηγος Νάκος Πανηριᾶς ἠνωτέρω δὲ αὐτῶν μέρος τοῦ Σώματος τῶν Στρ. Σκαλιτῆ καὶ Σαφάκα καὶ ὁ Περραιβός· οὗτοι οἱ ἔσχατοι καὶ ὁ Καρσεϊκῆς εἰς ἄλλον λόφον, ἐστέκοντο ὡς ὀπισθοφυλακὴ Μερικοὶ Ταχύποδες Ἕλληνες ἐπλησίασαν νὰ ἐρεθίσωσι τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὅποιοι ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ νεωστὶ ἐλθόντα ἀλβανικὰ στρατεύματα καὶ μὴ ἀνεχόμενοι τὴν τοσαύτην κατασχίνην ὤρμησαν μὲ μεγάλην ἐπιμονὴν, καὶ ἐξαπλωθέντες ἐπροσπάθην νὰ περικλείωσι τὸν Σ. Δράκον καὶ νὰ διασπάσωσι τὸν προμαχῶνα (Γαμποῦρι) τοῦ Νάκου Πανηριᾶ . Ἀλλ' οἱ μὲν ἀντέχοντες καρτερῶς, οἱ δὲ ἐκ τῆς ὀπισθοφυλακῆς ὀρμήσαντες γενναίως, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς ἐναντίους, καὶ καταδιώξαντες φονευομένους καὶ κρημνιζομένους ἀπὸ ἀποτόμους βράχους τοὺς ἐπῆγαν κινηγῶντες μέχρι τῶν σκηνῶν, ὅπως οἱ λοιποὶ ἐστέκοντο ἀ-

τάραχοι θεαταὶ τῆς καταστροφῆς τῶν συντρόφων των· εἰς τὴν Προσῆν ταύτην ἐφονεύθη ὁ χιλιάρχος Γκιώκας Χορμοδότη ἄνης ἀνρ Τατος καὶ φρονιμώτατος, καὶ εἰς τοῦ, ὑπερ σλερεώσεως νόμων πολέμου λαμπρῶς ἀγωνισάμενος καὶ ὀλίγω πρότερον ἐφονεύθη εἰς ἀνδρείους Στρατιώτης τοῦ Νάκου Πανηριᾶ ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι, ὅποιοι δὲ ἐπληγώθησαν, ἢ συνετρίβησαν ἀπὸ τοὺς βράχους εἰσέτι δὲν ἐμάθομεν .

— Εἰς Σάλανα ἀδιακόπως γίνονται ἀκροβολισμοὶ εἰς Σαβάλαν ἀπὸ τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Στρ. Γεωργιάκη Δουδωνιώτη, εἰς Ἀγόμενιαν ἀπὸ τοῦ Κομνῶν ἀγοριανήτην, καὶ εἰς τὸ Στρατοπέδον τῆς Ἀμωπλιανῆς ἀπὸ τὰ ἐκεῖ στρατοπεδεύοντα Σώματα .

— Εἰς Νέαν Πάτραν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς ἓν χωρίον ὀλίγον ἀπέχον τῆς πόλεως εὐρίσκετο ὁ υἱὸς τοῦ Κ. Μήττις Βαγδέλης μὲ ὀδοῦντα στρατιώτας καὶ ἐπῆγεν ἕνας Γκέκας Λημῶν πασιᾶς μὲ ἐπέκεινα τῶν ὀλοισίων ἐχθροὺς, τοὺς ὅποιοις καταπολεμήσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ καταδιώξαντες ἕως δύο ὄρεων διάστημα ἐφόνευσαν ἑνδεκα ἐχθροὺς καὶ ἐπλήγωσαν ἱκανοὺς .

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπῆγαν εἰς τὴν ἄκρην τῆς αὐτῆς πόλεως πρὸς τὸ κάτω μέρος τινὲς ἀξιωματικοὶ τοῦ Σ. Μήττις μὲ ἕως 40 στρατιώτας, νὰ πάρην μερικὰ πρόβατα τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι εὐγῆκαν πανδημεὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ὑπὲρ τοὺς Τριακοσίους, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες πολεμήσαντες εἶβαν ἱκανὴν εἰς τὸν κάμπου καὶ φονεοσάντες καὶ πληγώσαντες ἕως 15 τούρκους· ἐπῆγαν τριακόσια πρόβατα καὶ ἑξήκοντα .

— Τὸ εἰς Ἀττικὴν ἐχθρικὸν στρατόπεδον διελύθη ὀλοτελῶς, ἐπειδὴ πρὸ ἡμερῶν οἱ πεζοὶ ἐξεπλευσαν διὰ Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὸν κόλπων τοῦ Βῶλου. οἱ δὲ ἰππεῖς περὶ τὴν 19 τοῦ παρόντος ἀπέρασαν σπαθαιῶς διὰ τὸν κάμπου τῆς Λεβαδείας, καὶ μετέβησαν εἰς Ζητ. Ὑ.

— Εἰς Ἐυβοίαν δὲν εἶναι οὔτε ἐχθρικὸν οὔτε Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, καὶ οἱ κάτοικοι περιμένουσι μὲ ἀνυπομονήσασιν νὰ ἰδῶσι τοὺς ἐχθροὺς κλεισμένους εἰς τὸ Φρούριον, ὡς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀνδρείων, πολλάκις πολεμησάντων Σαραταρχῶν τῆς Εὐβοίας Ἀγγελῆ καὶ Κότζιου, καὶ γενναίω, πεσόντων ὑπὸ τὰ λείχη τῆς Εὐρέτην ἐπὶ τὰ πτώματα πολυαεθίμων ὑπὸ τῆς χειρὸς αὐτῶν φανευθέντων ἐχθρῶν.

— Οὔτε εἰς Λάρισσαν, οὔτε εἰς Τρίκαλα, οὔτε εἰς ἄλλο μέρος τῆς Θεσσαλίας ἀκούεται ἐχθρικὴ δύναμις, εἰμὴ εἶναι εἰδήσεις ὅτι ἔφθασαν εἰς Ζητούνη ἀξιωματικοὶ ἴνεις Τούρκοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται μέχρι τοῦδε ἡ αἰτία τῆς ἀποστολῆς, Ὁ Δερβίς Πασαῖς διώρισε νὰ ετοιμάσῃσι διὰ κατάλυμάτων τὸ σεράϊ τοῦ Χαλῆλμπερη.

Ζακύνθος τῆ 23 Σεπτεμβρίου.

Πλοῖον ἔλθον ἐδῶ ἀπὸ Σύρας εἰς Γέσσαρας ἡμέρας μᾶς λέγει, ὅτι Γέσσαρες φρεγάται Τουρκικαὶ ἐπολέμησαν πλησίον τῆς Κῶς μ' ἐξ Ἑλληνικὰ βρίκια, τὰ ὅποια, ἀφ' οὗ ἀντέστησαν μὲ μεγίστην γενναίτητα, ἠνάγκασαν τὰς Γέσσαρας φρεγάτας νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν μὲ μεγγιλὴν ζημίαν καὶ ἐντροπήν των. Ὅτι δύο βρίκια Τουρκικὰ ἔπεσαν εἰς τὴν ξηρὰν εἰς τὴν Τήνον, καὶ ἄλλο εἰς τὴν Νάξον, τὰ ὅποια ἐκυρίευσαν οἱ κάτοικοι τῶν δύο τούτων νησιῶν. Ὅτι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου τὰ φορτηγὰ καράβια ὑπήγαγον εἰς Βυθροῦμι νὰ ἐκβάλωσι στρατεύματα, τὰ ὅποια διωρίσθησαν νὰ ὑπάγωσι διὰ ξηρᾶς ἀντικεῖ τῆς Σάμου, διὰ νὰ δοκιμάσωσιν ἀκόμη μίαν φεράν ἀπόδασίν τινα εἰς ταύτην τὴν νῆσον.

Ὅτι τὸ ἰσπικὸν τοῦ Ἱμπραήμ Πασσᾶ εἶναι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ὅτι ἀπὸ τὰ πολυάριθμα

ἄλογα τὰ ἐπτακόσια μόνον τοῦ ἔμειναν καὶ ὅτι καὶ ἀπ' αὐτὰ καθημέραν ἐφοφοῦσαν ὡς ἐπιτοπολὺ συγχρόνως μὲ τοὺς ἰππεῖς των ὅτι ὁ αὐτὸς Πασσᾶς, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς συχρᾶς λειψοταξίας, κρεμᾷ καθημέραν ἀνθρῶπις ὅτι, γέλος, ὁ ἡμέτερος στόλος δὲν ἔχαιεν ἀπ' ἐμπροσθέν τε τὸν ἐχθρικόν.

Αἱ ἀνωτέρω ἐκ Ζακύνθου εἰδήσεις, μ' ὄλον ὅτι ἔχουσι χρεῖαν ἐπιθεβαιώσεως, δὲν λείπωσι μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἔχουσι χαζακτηριστικὰ ἵνα πιθανότητος.

Στρατόπεδον Λιγοβίτζι. 26 7βρίου.

Ἡ κακοκαιρία κατήντησε νὰ εἶναι πολλὰ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν Ὁμέρ Πασαῖαν, τοῦ ὁποῖου τὸ στρατόπεδον καθημερινῶς ἐρημώμεται ἀπὸ συχρᾶς λειψοταξίας.

Χθὲς ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν Καρδανασαῶν ὁ Ἄγο-Μεχμεδάρης μὲ 800 στρατιώτας. τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἠκολούθησε καὶ ὁ Ταῖρ-Ἀβάζης. Εἰς τῶν δύο τούτων ἀρχηγῶν τὴν ἀξίότητα, ὁ Ὁμέρ Πασσᾶς εἶχε συλλάβει πολλὰς καὶ μεγάλας ἐλπίδας. Οἱ ἡμέτεροι καὶ πρὸ πάντων τοῦ Χιλιάρχου Καραγιάννη οἱ στρατιῶται καθημέραν αἰχμαλωτίζουσιν ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀρπάζουσιν ἄλογα κ. τ. λ.

Δύο αἰχμάλωτοι κομισθέντες εἰς λιγοβίτζι ὠμολόγησαν τὰ περὶ τῆς ἀκαταστασίας τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἀνωτέρω εἰρημένα, εἶναι δὲ πολλὰ πιθανόν, ὅτι ὁ Ὁμέρης δὲν θέλει περιμεῖνει τὴν διάλυσιν τοῦ εἰς Γραβιὰν ἐχθρικοῦ στρατοπέδου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀλβανίαν.

Μέτσοβος τῆ 20 Σεπτεμβρίου.

Αἱ μεταξὺ τοῦ Σελιχτὰρ Μπόδα, καὶ τοῦ Σελιχτάρη τοῦ Ὁμέρ Πασσᾶ, ἔριδες, γίνονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ὀλεθριώτερας εἰς τὴν Ἡπειρον. ἡ μεταξὺ τῶν πλειοτέρων ἐπισήμων Τουρκικῶν οἰκογενειῶν ἐμπιστοσύνη, καὶ ἀμοιβαία βοήθεια, μετεβλήθησαν εἰς δυσπιστίαν καὶ διψᾶν ἀλληλοφονίας. Εἶναι εὐκόλον νὰ συμπεράνῃ ἵνας τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων

διχονοῦν : δηλαδή ὅτι ἡ Ἀλβανία δὲν θέλει δυναθῆ ποτὲ νὰ ἐνεργῆσιν συμφώνως μὲ τὴν Πόρταν κατὰ τῶν Ἑλλήνων· ἐν ὅσῳ ἡ διχονομία αὕτη διαρκεῖ, πολλὰ ὀλίγοι Ἄλβανοὶ θέλωσιν εἶναι ἀπὸ τὰ σύνορά των διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ, ὄντες οἱ πλείότεροι εἰς ἀνάγκη νὰ προφυλάττωσι τὰς ἰδίας οἰκογενείας των καὶ οἰκίας ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους μεταξύτων καὶ τοὺς ἀρχηγούς των, οἵτινες κατὰ τὰ πάθη των, ὑπερασπίζονται ἢ κατατρέχουσι τῶρα τὴν μίαν, καὶ τῶρα τὴν ἄλλην φατρίαν.

Ἀπόσπασμα γραφῆς ἐπισήμου. Ναύπλιον
 Τῆ 20 Σεπτεμβρίου.

Σήμερον πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Βυζαντικὸς στόλος ἐφθάσε μεταξὺ Μικίων καὶ Τρέας, καὶ τοῦτο εἶναι στρατήγημα διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ὁ Λίγυπτικὸς νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοπούς τε, νὰ προσάλλῃ δηλ. εἰς τὴν Σάμον καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἀπόβασίν τε πλὴν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐμαλαίωσε τοὺς σκοπούς τε διαιρεθεὶς εἰς δύο, καθὼς ὁ ἐχθρικός, καὶ οὕτως ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω· διεφημίτῃ δὲ, ὅτι ἔγινε ναυμαχία ἀλλὰ φήμῃ ἀδέσποτος.

Ἔτερον τῆ αὐτῆ.

Ἔτερον ἀπὸ τὴν ναυμαχίαν τῆς Κῷ καὶ Σαταλίας δὲν ἐσυνέβη κανὲν ἀξιοσημείωτον εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ μόνον ὅτι κατὰ τὴν 10 τοῦ Ἰρέχοντος ἔγινε μία ναυμαχία κατὰ τὸ Ἰκάριον πέλαγος μὲ ζημίαν τοῦ ἐχθροῦ· τὰ πλοῖά μας δὲν ἠθέλησαν νὰ κάμῃν καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν λαμπρὰ κατορθώματα φοβούμενοι μήπως μείνωσι χωρὶς πυγαιωτὰ ἀφ' οὗ καύσωσιν ὅσα συνεπιφέρουσι, καὶ εὐχαριστήθησαν νὰ ἴδωσιν τὸν ἐχθρὸν νὰ παλαίῃ μ' ἓνα σφοδρότατον ἄνεμον, ὁ ὅποιος τὸν ἠνάγκασε νὰ διασπαρῇ ἔνθα κἀκείσε.

Τοιαῦτα αἰτία ἔσπρωξαν, φαίνεται, τὸν Γοπάλ Πασᾶν κατὰ τὴν Μύκωνον, ὅπου, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἐπιάρχου Σύρας ἄραξε μ' ὄλον τοῦτο τῆ 14 ἐβγῆκε πάλιν εἰς τὰ παντὰ, διευθυνόμενος πρὸς τὰ μέρη τῆς Σάμου. Ὁ ψαρῖανός Ναύαρχος ἀναφέρει, ὅτι ὁ Σαλτάνος ἐξέδωκε προσταγὴν ἢ νὰ κατακαῇ ὁ ὅλος ὁ στό-

λος τε ἢ νὰ κυριευθῇ ἡ Σάμος, καὶ μάλιστα λέγει, ὅτι μερικοὶ οὐλαμάδες μὲ τὴν ῥητορικὴν των κατόρθωσαν νὰ καταβῶσιν εἰς Τρέσμεν ἕως δέκα χιλιάδες στράτευμα, καὶ ἄλλο εἰς τὰ λοιπὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ἔχον, φαίνεται, ἐπιβίανον ἀπόβασιν διὰ νὰ κινηθῶν κατὰ τῆς Σάμου, αὐτὸ εἶναι ἀληθινόν, διότι γνωρίζουσι οἱ Τούρκοι, καὶ μάλιστα οἱ κάτοικοι ἐκείνων τὴν παράστασιν ὅτι ἀνίσως ὁ ἴεσον πολυάριθμος στόλος των δὲν κατορθώσῃ νὰ κυριευθῇ, ἢ Σάμος, οὕτω εἰς τὴν ἀπάθειαν των δὲν θέλωσιν ἠμπορέσει νὰ ζήσῃν εἰς τὰς οἰκίας των, καθὼς ἐκάμασιν καὶ ἀναφορὰν εἰς τὸν Σουλτάνον.

Ἔτερον τῆ αὐτῆ.

Αἱ ἕστεριναὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ στόλου μας εἶναι ὅτι καὶ ὁ Σουλτανικὸς καὶ ὁ τοῦ Μείμμετ ἀλλή στόλος, εὐρίσκονται μεταξὺ χίμ, καὶ Τρέσμε, καὶ τὰ ἐδικά μας ἀκολουθοῦν· ἡ φερτῶνα ἐσκέρπισε μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐχθρικά, καὶ δύο τὰ ἐβρίσκον εἰς Νάξον μὲ 200 σχεδὸν γκέκιδες, καὶ μίαν φεργάδαν εἰς ἄλλο μέρος, ὥστε καὶ ἡ φερτῶνα δὲν τοὺς ἔκαμεν ὀλίγην ζημίαν. Ἡ πολιορκία τῆς Πάτρας ἀρχισε νὰ ἐνεργῆται, καὶ εἶναι σκοπὸς νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ τὴν Ναύπακτον, ὅπου συγχρόνως νὰ ἀντιπυλεμῶνται· προσμένεται δὲ νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἡ καταθάλασσαν ἐκστρατεία, διὰ νὰ σταλῶσιν αὐτοῦ, καὶ κωλύσια, καὶ τότε νὰ γένη τὸ πρᾶγμα καθὼς πρῆπει.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρησέτε εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας τὸ ἐξῆς περὶ Δημοσιότητος (Publicite) Ἄρθρον, ἀπανθισμένον ἐκ τῆς τακτικῆς τῶν Νομοθετικῶν Συνελεύσεων, Συγγραμματος πολυτίμου τοῦ Σοφοῦ τῆς Ἀγγλίας Νομοδιδασκάλου Κυρίου Ἱερμίου Βενθάμ.

Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐπιφέρει ὁ Συγγραφεὺς πρὸς σύστασιν τοῦ ἐξαιρέτου τῆς Δημοσιότητος Νόμου, εἶναι ἰσχυροὶ μὲ τὴν στάθμην τῆς Φιλοσοφίας κρίσεως ἐξακρίβωμένοι, καὶ ἀποτομῆσιν ἀκριετὰ ἐκείνης, ὅσοι ἐχθροὶ ἄ-

σπονδοὶ τῆς Δημοσίᾳ παιδείσεως, καὶ ἀληθεῖς Φωτοσυστήρες, θέλων ὅλα νὰ γίνωνται ἐν σκότει καὶ παραθύτῳ, καὶ νὰ μένη οὕτω τὸ Κοινὸν εἰς ἀγροίαν καὶ ἀμάθειαν παντοτεινῇν.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον, ἀφ' οὗ εὐτυχῶς ἐσύντριψε τὰς ἀλύτους τῆς τυραννίας, σπεύδει ἰώρα νὰ μεθωθῇ πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀειμνήστων τῆς Οἰκουμενῆς Διδασκάλων Προγόνων τε, καὶ τῶν Συγχρόνων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς Σοφῶν Ἑθνῶν, μὲ καὶ νὲν ἄλλον ἱρόπον δὲν εἰμπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν ὁποῖον λείπει σκοπὸν τε, εἰμὴ διὰ μίση τῆς Δημοσιότητος· δι' αὐτῆς μόνον συνάπτεται εὐκόλως μὲ τὴν παριστάνουσαν αὐτὸ Διοίκησιν, καὶ τῆς ἑαυτῆς συναφῆς τὸ ἀποτελεσμα εἶναι ἡ ἀμοιβαία πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια· δι' αὐτῆς μαθαίνει νὰ ἐκτιμᾷ τὸ πολίτευμα, καὶ τὰς πράξεις τῶν Δημοσίων ἀνθρώπων, εἰς ὅσους ἐμπιστεύεται τὴν ἴσχυρ τε, καὶ ἀπὸ τούτων ὁποῖος ἐλπίζει τὴν εὐδαιμονίαν τε. Δι' αὐτῆς τέλος διακρίνον τούς ἐναρέτους ἀπὸ τούς κακοὺς, τούς κοινωφελεῖς ἀπὸ τούς ἰδιωφελεῖς, τούς μὲν πρώτους τιμᾷ, σέβεται, καὶ ἀνταμείβει μὲ τὸ πολῦτιμον τῆς εὐγνωμοσύνης δῶρον· κατὰ δὲ τῶν δευτέρων ὑψόνει τὴν φωνὴν τε, φωνὴν Ἱερὰν, καὶ κατὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν παροιμίαν, φωνὴν Θεοῦ νομιζομένην, „ vox populi, vox Dei “ ρίπτει εὐσυνειδίτως καὶ ἀφόβως τὴν μέλαιναν τε ψῆφον.

“Ὅστις θέλει νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν καλῶν, τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς Δημοσιότητος πηγάζουσι, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὰ σημερινὰ φωτισμένα ἔθνη, εἰς ὅσα ἡ Δημοσιότης εἶναι συγχωρητὴ, καὶ νὰ ἴδῃ ὁπόσον αὐτὰ διαφέρουσι καὶ προέχουσι τῶν ἀπ' ὅσα ἐκείνη δὲν εἶναι παραδεκτὴ. Ἡ πραγματικὴ δὲ αὕτη ἀπόδειξις ἀρκεῖ ἀντὶ ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς λογικῆς πρὸς σύστασιν τῆς Δημοσιότητος.” Ἐρρῶσθε. 3 Αὐγ. 1824.

Ἐν Μεσολογίῳ. ὀφίλοσας Α. Πολυζωίδης.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ πρῶτος καὶ ἀναγκαῖος Νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου μόνον μία Συνταγματικὴ Πολιτεία εἰμπορεῖ νὰ ἐκλύσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν κοινὴν ἐπιποσύνην, καὶ νὰ ὀδεύῃ σταθερῶς καὶ ἀσφα-

λῶς πρὸς τὸ τέλος τῆς συστάσεώς της, ἤγειν εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ὁλοκλήρῳ τοῦ Ἔθνους, εἶναι ὁ τῆς Δημοσιότητος.

Διὰ νὰ λάβωμεν ἰδέαν ὀρθὴν τοῦτου τοῦ Νόμου πρέπει νὰ τὸν θεωρήσωμεν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν τε· πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν Α'. ὁποῖαι εἶναι αἱ δικαιολογοῦσαι, αὐτὸν αἰτίαι. Β'. ὁποῖαι εἶναι αἱ περιβαλλόμεναι ἐνοστάσεις κατ' αὐτοῦ καὶ ὀπόσῃ ἰσχυρ ἔχουσιν. Γ'. ὁποῖα τάντικείμενα, εἰς ὅσα πρέπει νὰ ἐκτείνεται. Δ'. ὁποῖαι εἶναι αἱ ἐξαίρεσις τε, δηλ. εἰς ποῖας περιστάσεις πρέπει ν' ἀναβάλλεται. Ε'. καὶ τελευταῖον ποῖα εἶναι τὰ μέσα τοῦ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν.

Ταῦτα πάντα θέλων ἐκτεθῆ ἐφεξῆς μὲ τὴν δυνατὴν συντομίαν, καὶ εὐκρίνειαν ἐν ταυτῷ.

Α'. Δικαιολογητικαὶ Αἰτίαι.

Δικαιολογεῖται ἡ Δημοσιότης κατὰ πρῶτον ὡς μέσον ὠφέλιμον τοῦ νὰ φυλάτῃ τὰ συγκροτοῦντα τὴν Συνέλευσιν Μέλη εἰς τὰ χρέη των.

“Ὅσον ἡ Πολιτικὴ ἐξουσία εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς πολλοὺς πειρασμοὺς, τῶσιν πλέον εἰ ἐπιφοβησμένοι μὲ ταύτην πρέπει νὰ ἔχουσιν ἰσχυρὰς ἀθρομάς τοῦ ν' ἀντιμάχωνται εἰς τούς πειρασμοὺς καὶ νὰ τούς ἀπομακρύνουσι· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄλλη σταθερωτέρα καὶ γενικωτέρα ἀφορμὴ παρὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ κοινῶ. Τὸ κοινὸν συνιστᾷ Κριτήσιον, καὶ Κριτήσιον ὑπέρτερον ὅλων ἡμῶν τῶν Κριτηρίων. Πολλοὶ πολλάκις καταφρονούντες τὰς ἀποφάσεις τε, τὰς ὑποθέτων ὡς δόξας ἀστάτους, ἑτεροβρεπεῖς, καὶ ἀναιρούσας ἀλλήλας. Ἄλλ' ὅμως ἕκαστος αἰσθάνεται, ὅτι τὸ Κριτήσιον τοῦτο, μολοντί ἐπιδεκτικὸν ἀπάτης, εἶναι ἀλύματων· ὅτι σπεύδει ἀδιακόπως νὰ φωτίζεται, καὶ περιέχει ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν Σοφίαν καὶ Δικαιοσύνην ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους· ὅτι ἀποφασίζει πάντοτε περὶ τῆς ἴσχυς τῶν Δημοσίων ἀνθρώπων· καὶ ὅτι αἱ ποναί, τὰς ὁποῖας ἐπιβάλλει, εἶναι ἀναπέφενκοι· ὅσοι παραπονούνται διὰ τὰς κρίσεις του ἄλλο δὲν κάμνωσιν, εἰμὴ ν' ἀναφέρωνται εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον. (Ἡ συνέχ. ἀκολουθεῖ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 81

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικά ἕξ, προσληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Σὲ πλείω ὄφελῃ, τοῖς πλείοις.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. τῆ 4 Ὀκτωβρίου 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Διὰ τὸ στενὸν τοῦ χωρίου δὲν ἐπροσθάσαμεν
νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον
τὰς ἐφεξῆς λεπτομερεστεράς πληροφορίας .

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατοπέδου Ἀκαρνανίας .

Διγιοβίτζι 25 Σεπτεμβρίου .

Ἐδὼ δὲν παύομεν ἐνοχλοῦντες τοὺς ἐχθροὺς ,
καὶ χθὲς πάλιν οἱ στρατιῶται τοῦ χιλιάρχου Κα-
ραγιάννη ἐφόνευσαν ἕνα , καὶ ἐπῆραν ἕνα ζων-
τανὸν Ἰωαννίτην καὶ ἴεσσαρα ἄλογα , σήμερον
δὲ ἄλλοι ἑνὲς στρατιῶται τοῦ ἰδίου σώματος ,
ἐνωμένοι μὲ μερικὸν στρατιῶται τοῦ χιλιάρχου
Λάμπρου Φωτομάρα ἐζώγησαν ἄλλοι δύο τὸν
μὲν Ἀλβανὸν ἀπὸ τοὺς Καραμερατάδες τὸν δὲ
ἄλλον ἀπὸ Ῥαφίσταν χριστιανὸν καὶ ἐπῆραν
καὶ ὀκτὼ ἄλογα . Ἀπὸ τοὺς ζωγηθέντας μαν-
θάνομεν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθαν ἀξιωμα-
τικοὶ Ὀθωμανοὶ μὲ Φιρμάνι πρὸς τὸν Ὁμερ-Πα-
σᾶν διορίζον αὐτὸν νὰ μεταβῆ ἑξάπαυτος εἰς
Ναύπαικτον , καὶ νὰ ἐνωθῆ μετὰ τοῦ Γενικοῦ
Πασᾶ , Δέλων δὲ ν' ἀποφύγῃ τούτο ὁ Ὁμερ-
Πασᾶς ἐπῆρε τὸν ἰδιὸν ἀξιωματικὸν καὶ ἦλθεν
ἕως πλησίον τοῦ Ἀργίλλου , καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὸν
ἔδειξεν εἰς ποίας καὶ ποίας Δέσεις εὐρίσκονται
τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα , λέγων ὅτι δὲν ἤμ-
πορεῖ νὰ προχωρήσῃ καὶ ν' ἀφήσῃ ἴσους ἐχθροὺς
ὀπισθεν τῆ , οἱ ὁποῖοι βεβαίως Δέλωσι τὸν ἀ-
κολοθῆται κατὰ πόδας . Ἐμαθομεν προσέτι τὴν
μεγάλην δυσἀρέθειαν τοῦ στρατεύματος τοῦ
Ὁμέρ-Πασᾶ , καὶ ὅτι πάντοτε μελετᾶται ἡ ὀ-
πισθοδρομήσις τῶν ἢ εἰς Βόνιτζαν ἢ εἰς Πρέ-

βεζαν . ὅτι ὁ Ἄγκος-Μαχεβάρης μὲ ὀλίγους
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἴδια , ὁ δὲ Ταχίε-Ἀβασῆς
ἐστάλη ἀπὸ τὸν Ὁμέρ-Πασᾶ , διὰ νὰ συμβι-
εᾶσῃ ὅσον τὸ δυνατόν τὰς διαφωνίας τῶν Ἀλβα-
νῶν , καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον , ὁ δὲ Λιάμβρα-
μπῆς ἀνεψιὸς τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ , ἐστάλη μὲ 400
ἐκλεκτοὺς κατὰ ζήτησιν τοῦ Νούρκα ἀπὸ Ἀρ-
ταν , ὅστις ἔγραψεν ὅτι ἂν δὲν προφθάσῃ μία
δύναμις ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐμπωδίσῃ τὴν ἐπανάστα-
σιν ἐκείνων τῶν μερῶν , αὐτὸς δὲν ἀποκρίνεται
διὰ τὴν Ἄρταν .

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Διακηρύττει .

Ἡ Διοίκησις ἔχουσα χρεὶς νὰ ἐπαγευαπῆ
εἰς τὰ καινὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους , καὶ εἰς
τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν τὴν ἀσφάλειαν ,
διέταξε μετὰ πολλὰς σκέψεις καὶ ἀνακρίσεις
τὸ περὶ στρατολογίας κεφάλαιον ἀναλόγως μὲ
τοὺς ἐνεστῶτας χρηματικούς πόρους τοῦ ἔθνους ,
διώριτεν εἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν ποσόσητα
στρατιωτῶν καὶ προσδιώρισε τὸ μέρος τῆς ἐκ-
στρατείας καὶ ἰσοποθεσίας τῆ . Ἄλλ' ἐπειδὴ
καὶ τὰ πλέον ἱερότερα πράγματα καταπῶσις
εἰς βλάβην πολλάκις εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐξ ἐ-
θελονακίας , ἡ Διοίκησις προλαμβάνουσα ταῦτα
διατάττει .

Α. Κάθε ἀξιωματικὸς , ὅστις διαταχθεὶς ἐ-
πὶ κεφαλῆς στρατοπέδου κατὰ τῶν ἐχθρῶν
ἐγκαταλείψῃ τὸ στρατόπεδον τῆ χωρὶς νὰ
προϊδεάσῃ τὴν Διοίκησιν , Δέλει νομιζέται

ανάξιος τοῦ νὰ λάβῃ εἰς τὸ ἐξῆς διαταγὴν νὰ στρατολογήσῃ .

Β. Κάθε ἀξιωματικὸς, ὅστις διαταχθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς στρατιωτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἀνωτέρω ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἰοποθεσίαν ἢ χωρὶς ἀδειαν τοῦ ἀνωτέρω τῆ, φέλει νομίζεται ἀνάξιος τοῦ λοιποῦ νὰ στρατολογήσῃ .

Γ. Κάθε ἀξιωματικὸς, ὅστις παραιτήσας τοὺς στρατιώτας τῆ περιφέρεται εἰς χωρία καὶ πόλεις χωρὶς διαταγὴν, ἢ μὲ ἀδειαν τοῦ ἀνωτέρω τῆ, καταβαρύνων τοὺς πολῖτας, δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ σιτηρέσιον, καὶ φέλει νομίζεται ἀνάξιος νὰ κρατῇ τόπον εἰς τοὺς στρατιωτικὸς καταλόγους .

Δ. Κάθε ἀξιωματικὸς, ὅστις στρατολογήσῃ περισσότερον τῶν διατεταγμένων στρατιωτῶν, οἱ περισσότεροι φέλουν εἶσθαι εἰς βάρος ἑ .

Ε. Ὅστις στρατολογήσῃ χωρὶς διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, φέλει νομίζεται Ἰαξαχοπιὸς καὶ λυμεὼν τῆς κοινῆς εὐταξίας .

Σ. Ὅστις στρατιώτης ἀπολυθεὶς κωπιτάνου ἢ ἄλλον ἴνα, ὅστις δὲν ἔχει διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ποτὲ εἰς τὸ ἐξῆς οὔτε μισθόν, οὔτε σιτηρέσιον .

Ζ. Κανεὶς ἀξιωματικὸς, οὔτε στρατιωτικὸς, οὔτε πολιτικὸς, ἀφ' οὗ κοινολογήθῃ ἢ παρῶσα Διακήρυξις, δὲν ἐμπορεῖ νὰ παρήσασθῇ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως χωρὶς προϋπαρχασαν ἀδειαν τῆς Διοικήσεως .

Η. Ἡ παρούσα φέλει Ἰνωθῆ καὶ κοινολογηθῆ κατ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἐκ τῶν ἀνηκόντων Ἰπυργῶν .

Τῆ 12 Σεπτεμβρίου 1824 Νάυπλιον .

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ .

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ .

Ὁ Προσ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος .

Ἀπὸ διάφορα ἰδιαίτερα γράμματα τῆς Ζακύνθου πληροφоруμένα, ὅτι ἐφθασεν ἐκεῖ ἡ εἰδήσις ὅτι ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ δὲ τ. τοῦτ' εἶναι βέβαιον περιμένομεν νὰ λάβωμεν

καὶ ἐπισήμως αὐτὴν τὴν εἰδήσιν .

Τὰ αὐτὰ γράμματα, καὶ ἄλλαι εἰδήσεις ἀπὸ Νεόκαστρον κατ' εὐθείαν μᾶς βεβαιόουν, ὅτι ἀκολούθησε καὶ τριτὴ Ναυμαχία πλησίον τῆς Σάμου, καὶ ὅτι ἐλαμπεύθη πάλιν μὲ τριτὴν νίκην ὁ Ἑλληνικὸς στόλος . Τὴν ζημίαν τῶν ἐχθρῶν τὴν λέγουν μεγάλην, πλὴν περιμένομεν νὰ λάβωμεν ἐπισήμως καὶ αὐτὴν τὴν εἰδήσιν .

Πῶς ὠχυρώθη τὸ Μεσολόγι, πῶς θὰ ὠχυρωθῇ τὸ Ἀνατολικόν .

Εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ ἐνὸς Ἑλλήνος, ὅταν πλησιάσῃ εἰς τὰ τεῖχη τοῦ Μεσολόγι· πῶσαι ἰδέαι τοῦ διεγείρονται εἰς τὸν νοῦν, ὅταν βλέπῃ ἐξ ὀργυίας χανδάκι νὰ κατασταίῃ νησί τὸ Μεσολόγι, ἐκεῖ ὅπου πρὸ δύο χρόνων δὲν ἦτον, παρὰ ἐν ἀσύμμετρον αὐλάκι, τὸ ὅποιον ἤμπορεῦσε νὰ πηδήσῃ ἕνας ἄνθρωπος ! ὅταν βλέπῃ κωποστάσιον λιθοκτιστον μὲ πέντε καὶ δέκα κούρια τὸ καθ' ἓνα, ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἦτον παρὰ τοῦ πεντέξει πλίνθοι κολλημένοι ἕνας ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸν ἄλλον, τοῦ πεντέξει πέτραις μία ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν ἄλλην, καὶ τοῦ μερικαῖς κόβαις μὲ χῶμα ! Ποῖος μονάρχης ἐπρόσταξε, ποῖος βασιλικὸς Δημοσάρχης ἐξέδουσε, διὰ νὰ γενῆ αὐτὸ τὸ τόσον ἀναγκαῖον, τὸ τόσον σωτηριῶδες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔργον ; ὅπως εἶπαι ξένος ἐμβαίνει εἰς τὴν πόλιν, ἐρωτᾷ, καὶ τὸν ἀποκρίνονται : ἢ κοινὴ φέλις ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τὰ κοινα εἰσοδήματα, ἐνωμένα μὲ τὰς αὐτοπροεραϊτῆς συνεισφορὰς ὀλίγων φιλογενῶν, ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὠχύρωσαν, καθὼς βλέπετε, τὸ Μεσολόγι· ἕνας μηχανικὸς, διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἐξωδεύονταν περισσότερ' ἀδ' ὅσα χρειάζεται νὰ βῆσῃ οἰκονομικὰ ἕνας ἄνθρωπος, καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως, κυλισμένοι μέσα εἰς ταῖς λάσπαις, ἐπιστατοῦσαν εἰς τὸ ἔργον, καὶ ἐβαστοῦσαν τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς μαστόρους, καὶ διὰ τὰς ἀναγκαῖας ὑλας τῆς οἰκοδομῆς· ἐκτὸς ὅπου καθ' ἓνας ἐστοχάζετο ἱερὸν τὸ ἀργυριον ὅπου εἶχεν εἰς χεῖρας τῆ, ἀνοίγε καὶ ὁ ἕνας ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸν ἄλλον τέσσαρα μάτια, διὰ νὰ μὴν κάμῃ οὔτε ἓνα ὀ

βολὸν κατάχρησιν, διότι δὲν εἶναι Μινάσχη, δὲν εἶναι βασιλικὸς θησαυρὸς ὅπου ἐξοδεύει, ἐξοδεύων ὅλοι οἱ Ἕλληνες· ἄλλαις φρεαῖς ἦσαν ἑορταῖς καὶ σχολαῖς· τότε οὔτε ἐορταῖς οὔτε σχολαῖς ἦσαν διὰ τοὺς Μεσολογίτας· εἰς τοιαύτας ἡμέρας μάλιστα ἔβλεπε τινὰς ταῖς γυναῖκαις ὅλαις, χωρὶς ἐξαιρέσεων, στολισμέναις νὰ διαβαίνων κατὰ σειρὰν ἀπὸ τῆν ἀγορὰν, χωρὶς πλέον νὰ συστέλλωνται ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ νὰ κηβαλοῦν μὲ τοὺς ὤμους, καὶ μὲ ταῖς ἀμασχάλαις των πέτραις εἰς τὸ τεῖχος· τοῦτο ἐγίγνετο πάντοτε· ἄνδρες, γυναῖκαις, καὶ παιδιὰ αὐτῆν μόνην τῆν θελειῶν ἔκαμαν, ἕως ὅτου εἶδαν τὰ ἀναγκαϊότερα κανονιστάσια τελειωμένα· Ἄντὰ ἀκούει ὁμοφώνως ἀπὸ ὅλων τὰ στόματα ὁ ἐρωτῶν, καὶ κάμνει τὸν ἀκόλθων ὁμώτατον συλλογισμόν· πότε εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ νικήσωμεν τὸν Ἰύρανον καὶ θὰ στερεώσωμεν τῆν ἐλευθερίαν; ὅταν ἰδῶμεν ἄκραν σταθερότητα εἰς τοὺς κινδύνους, καὶ ἄκραν προθυμίαν νὰ προετοιμασθῶμεν, διὰ ν' ἀντιπολεμήσωμεν μὲ αὐτοὺς· εἰς τῆν πολιορκίαν τοῦ Ὀμέγ-Πασᾶ ὁ Μεσολογίτης ἀπεφάσισε ν' ἀποθάνῃ, καὶ ὁ γείτονάς τῃ ἦλθε νὰ τὸν βοηθήσῃ ὅπως ἀπὸ τοὺς πλίνθους, καὶ ἀπὸ μίαν ὀργυριαν χανδάκι, καὶ ἐδοξάσθη καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος, ἀποκρούσαντες τὸν κίνδυνον· ὅταν πάλιν ἐπροσμένετο μακρόθεν ὁ κίνδυνος, οὔτε μέραν οὔτε νύκτα ὁ Μεσολογίτης, καὶ ἡ Μεσολογίτισσα ἠσύχασαν, πρὶν σηκώσων τοὺς ἀνικῆτες προμαχώνας Ἰριγύρω εἰς τῆν πόλιν των· Ἄντὰ εἶναι ὅπου δείχων καὶ κατασταίνων τοὺς λαοὺς ἀξίως τῆς ἐλευθερίας! Βλέπαμεν νὰ ἐγείρεται καὶ ἔξωθεν τοῦ Ἀνατολικοῦ ἕνα προσύργιον· ὁ Ἀνατολικιώτης ὑπέφερε πέρυσσι τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον, ὅλη ἡ λύσσα τοῦ Σκόνδρα ἐναντίον τῃ ἐξεθύμανε· 2. χιλ. βόμβαις, ἔπεσαν ἐπὶ κεφαλῆς τῃ, αὐτὸς ἐστάθη σταθερὸς εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ ἐματαίωσε τῆν ὀρμὴν τοῦ φοβερωτέου ἐχθροῦ τῆς στερεῆς Ἑλλάδος· Ἰώρα θέλει νὰ ἀσφαλισθῇ ἀπὸ καθὲ κίνδυνον, ἡ Διοίκησις τὸν δίδει χεῖρα βοηθείας· ἀλλὰ μένει εἰς τοὺς Ἀνατολικιώτας νὰ δείξων καὶ αὐτοὶ τῆν προθυμίαν των, καὶ νὰ δώσων ἀντιληψὶν εἰς τὸ ἔργον· εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι δὲν θέλων φαῖν κατώτεροι ἀπὸ τοὺς

Μεσολογίτας· καὶ ὅταν μίαν φορὰν βλέπῃ καὶ ὁ παραμικρότερος Ἀνατολικιώτης τὸ ὄχρῳμα τελειωμένον, τὸν βάλλον ξηαμνον, καὶ τὸ νερὸν τοῦ Κεφαλόβρυσου ἐμπροσθα εἰς τῆν πόρταν τῃ, θέλει λέγει, „εἶμαι κ' ἐγὼ Ἀνατολικιώτης, ἐδούλευσα κ' ἐγὼ ἀμισθὶ εἰς τοῦτο τὸ ἔργον“.

Συνέπειτα τοῦ περὶ Δημοσιότητος ἄρθρου.
(ἴδ. τὸν προηγ. ἀρ.)

Ἀδύνατον εἶναι σχεδὸν ν' ἀποφύγῃ κανεὶς τοῦ Κριτηρίου τοῦτο Ἰάγρυπνα ὄμματα· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθεθῇ δυνατόν, ποῖος τὸ εὐχαριστεῖται; ἀναμφιβόλως οὐδ' ὁ καλὸς κ' ἀγαθὸς, οὐδ' ὁ ἀληθῶς πεπαιδευμένος· ἐπειδὴ ἀμφότεροι οὔτοι ἐν ᾧ ἴσποτε δὲν ἔχουν νὰ φοβηθῶσιν, ἐμποροῦν πᾶν καλὸν νὰ ἐλπίσωσιν ἐντεῦθεν· Οἱ ἐχθροὶ λοιπὸν τῆς Δημοσιότητος εἶναι ἢ οἱ Κακοῦργοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ κρύπτωνται τὰ ἐγκλήματά των· ἢ οἱ Δεσποταῖς, οἱ ὁποῖοι ζητῶν νὰ πνιχῶσι τῆν κοινὴν ὑπόληψιν, φοβούμενοι ν' ἀκούωσι τῆν φωνήν τῃς· ἢ Ἰελοσπάντων οἱ δειλοὶ καὶ ἀνάληγτοι, οἵτινες κατακρίνωσι τῆν γενικὴν ἀνικανότητα, διὰ νὰ καλύψωσι τῆν ἰδικήν των.

Ἄλλ' ἴσως θέλλει ἀντεπιφέρει τις, ὅτι μία Συνέλευσις, ἂν εἶναι μάλιστα καὶ πολυάριθμος, σχηματίζει Κοινὸν ἐσωτερικόν, τὸ ὁποῖον αὐτὸ εἰς ἑαυτὸ χρησιμεῖει ὡς χαλινὸς· εἰς τὸν τοιοῦτον ἀποκρίνομαι· ὅτι ἡ Συνέλευσις ὅσον πολυάριθμος καὶ ἂν εἶναι δὲν ἀναπληρῶνει τὸ ἀληθές Δημόσιον· ἐπειδὴ αὐτῇ θέλει εἶσθαι πάντοτε διηρημένη εἰς δύο μέρη, τὰ ὁποῖα ἀναφερόμενα πρὸς ἄλληλα δὲν ἔχουσιν τὰς ἀναγκαῖας ιδιότητας τοῦ νὰ ἐκπληρῶσι καλῶς τὰ ἔργα τῶν Κριτῶν· ἡ ἀμεροληψία λείπει ἀπὸ ταῦτα· Ὅποιας διαγωγῆς καὶ ἂν εἶναι ἐν ἄτομον, θέλει ἔχει πάντοτε σχεδὸν ἴνας μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἴνας δὲ κατ' αὐτοῦ· καὶ τὸ Ἐσωτερικὸν Κριτήριον, ἂνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἔξωτερικοῦ, δὲν θέλει ἐξαρκεῖσαι νὰ βεβαιώσῃ τῆν χρησιμότητα ἢ τῆν κακίαν αὐτοῦ· Ὀλίγον δὲ φοβεῖται τὰς ἐπιπληξείας τῶν φίλων τῃ, καὶ γίνεται σχεδὸν ἀναίσθητος εἰς ἐκεῖνας τῶν ἐχθρῶν τῃ· τὸ δὲ πνεῦμα τῆς μεροληψίας περι-

κλεισμένον εἰς μικρὸν περιοχὴν κισθηλεύει ἐπί-
· τὴν μέμψιν καὶ τὸν ἔσπαινον .

Δικαιολογεῖται κατὰ δεύτερον
λόγον ἢ Δημοσιότητος ὡς μέσον ἐ-
πιτήδειον τοῦ ν' ἀσφαλίσει τὴν ἐμ-
πιστωσύνην τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν
συγκατάθεσιν αὐτοῦ εἰς ὅσα ἢ
Συνέλευσις λαμβάνει νομοθετικὰ
μέτρα .

Ἡ ὑποψία πάντοτε περιπαλᾷται περὶ τὸ
Μυστήριον, καὶ νομίζει ὅτι ἀνακαλύπτει ἔγ-
κλημα, ὅπως βλέπει τὴν ὑπόκρισιν τοῦ Μυ-
στηρίου· ἀπατάται δὲ σπανίως· διατὶ νὰ
κενώσεται, ὅστις δὲν φοβεῖται νὰ φανερωθῇ ;
ὅσοφ χρησιμεύει τὴν κακίαν τὸ νὰ περικυκλούται
ἀπὸ σκίτος, ὅσοφ πλέον ὠφελεῖ τὴν ἀβώτητα
τὸ νὰ περιπατῇ ἐν σταθερᾷ Μεσημβρίᾳ διὰ τὸν
φόβον τοῦ νὰ μὴν ἐκληρωθῇ ὡς ἢ ἐναντία αὐτῆς
κακία . Τὸ καλλίτερον σχέδιον προσωρεσκευ-
ασμένον εἰς τὸ σκίτος τρομάζει πολλάκις πολὺ
πλέον, παρὰ τὸ κακὸν σχέδιον δημοσίως ἐκ-
τεθειμένον .

Ἄλλ' εἰς πολιτικὴν φαρεγὸν καὶ ἐλευθέραν
ὥποια ἐμπιστωσύνη καὶ ἀσφάλεια, δὲν λέγω
διὰ τὸν λαόν, ἀλλὰ δι' αὐτοὺς τοὺς κυβερνήτας
καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ; Φέξ ὡς βάσιν,
ὅτι τίποτε δὲν εἰμφορεῖς νὰ πράξῃς ἀνευ τῆς
εἰδήσεως τοῦ λαοῦ· δεῖξον εἰς αὐτόν, ὅτι δὲν
δύνασαι νὰ τὸν ἀπατήσῃς, καὶ οὕτω θέλει
σηκώσῃ ὅλα τῆς δυσωρεκειας τὰ ὅπλα, τὰ ὁ-
ποῖα ἄλλως ἐδύνατο οὕτως νὰ στραφῇ κατὰ
σοῦ ! τὸ κοινὸν σὲ ἐπιστρέφει μὲ τίκτον τὴν ὁ-
πῶσαν ἐδειξες εἰς αὐτὸ ἐμπιστωσύνην· ἢ συ-
κοφαντία χάνει τὴν δύναμίν της, καὶ οἱ ὄφεις
αὐτῆς τρέφονται μὲ φαρμάκι ἐντὸς τῶν σπη-
λαίων, ἐπειδὴ ἢ λάμψις τῆς ἡμέρας τοὺς εἶναι
θανατηφόρος .

Ὅτι δὲ μία μυστικὴ πολιτικὴ ἀποφεύγει
κάποτε μερικὰς δυσκολίας δὲν τὸ ἀνοῦμα·
ἀλλὰ δὲν ἀμφισβᾷλλω, ὅτι πριόντος τοῦ χρόνου
ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τὸν ἀν-
ξάνει· καὶ ὅτι ἀπὸ δύο Διοικήσεις, ἐξ ὧν
ἢ μὲν διὰ τῆς μυστικῆς, ἢ δὲ διὰ τῆς Δημο-
σίῃ ὁδοῦ βαδίζει, ἢ τελευταία λαμβάνει ἰσχύον,
εἰς τολμίαν, καὶ ὑποληψίαν, τὰ ὅποια τὴν κά-
τωσθ' ἀποτέραν ὅλων τῶν ὑποκοφῶν προσημι-
·

των τῆς πρώτης .

Αἱ δημοσίαι βηλεύσεις καὶ διαφιλονεικήσεις
συντείνον τὰ μέγιστα πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῆς Δι-
οικήσεως, καὶ ἐπευεργούσιν εἰς τὸ Γενικὸν πνεῦ-
μα τοῦ ἔθνους· εἰς αὐτὰς αἱ ἀντιλογίαι ἀνα-
σκευάζονται, καὶ οἱ ψευδεῖς φόρυθοι καταπαύ-
ονται εὐκόλως· ἢ δὲ ἀντίστασις μὲ ὅλην τῆς
τὴν ὁσμὴν ἀντὶ νὰ βλάψῃ ὠφελεῖ οὐσιωδῶς τὴν
ἀξίαν καὶ τὸ βάρος τῆς Διοικήσεως· καὶ κατὰ
ταύτην τὴν ἔννοιαν εἰμφορεῖ νὰ εἴπῃ τις, ὅτι
„ ἐκεῖνο ὅ, πῃ ἀνθίσταται ὑποστη-
ρίζει “ (*). ἢ δὲ Δημοσίος κυβέρνησις ἀ-
σφαλίζεται πλειότερον, ἀφ' οὗ τὰ δύο μέρη
διαφιλονεικήσαντα μάρτυρα τῆς διαφιλονεικήσε-
ως τῶν εἶχον ὀλόκληρον τὸ ἔθνος .

Παντὸς ἔθνους, τὸ ὅποιον ἤθελεν ἔχει πολὺν
καιρὸν δημοσίως Συνελεύσεις, τὸ Γενικὸν πνεῦμα
ἐξυψοῦται παράπολυ· αἱ ὑμνεῖς ἰδέαι γίνονται
κοινότεραι· αἱ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις δημοσί-
ως πολεμούμεναι χάνον τὴν ἐπιρροήν των· ἢ
ἀγροτεία τῶν Δημουργῶν, καὶ αἱ ἀπάται τῶν
συκοφαντῶν ἀνακαλύπτουται· αἱ μεγάλα ἀ-
ρεταὶ τιμῶνται πανδήμως, καὶ αἱ ματαιοσπον-
δίαί των ἐπιπολαίων ἐκτιμῶνται ἀναλόγως τῆς
ἀξίας των· ἐξίς δὲ τις τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς
ἐρεῦνης εἰσχωρεῖ εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τῆς κοι-
νωνίας, καὶ τὰ πάθη, συνειθισμένα εἰς δημό-
σιον πάλην, μαινάνουν νὰ κυβερνῶνται ἀμοιβα-
δῶν, χωρὶς νὰ περιενοῶσιν ἐκείνας τὰς λαοαρχὰς,
τοὺς ἱερόμυς, καὶ τὰς ὑποψίας, ὅσα εἰς ἀνε-
λεύθερα ἔθνη ἀκολοθοῦσιν

Ἡ ἰάξις μάλιστα, ἣτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς
διαφιλονεικήσεις τῶν δημοσίων πολιτικῶν Συνε-
λεύσεων μορφώνει κατὰ μίμησιν τὸ πνεῦμα τοῦ
ἔθνους, καὶ φαίνεται ἐπαναγεννωμένη ἕως καὶ
εἰς αὐτὰς τὰς μερικὰς καὶ ἰδιωτικὰς Συνελεύ-
σεις, ὅπως ὁ λαὸς ἀρέσκειται νὰ ἀνευρίσῃ τὴν
κανονικότητα, τῆς ὁποίας τὴν ἰδέαν ἔλαβεν εἰς
τὸ μέγα προτέτυπον . (Ἡ συνέχεια ἀκολοθεῖ.)

(*) Τὸ ῥητὸν τοῦτο εἶναι ἐνὸς Γάλλου ἀξιωματικοῦ·
ἐν ᾧ ὁ Ναπολεὼν, εὐρισκόμενος εἰς τὴν μέθην τῆς δό-
ξης καὶ τῆς δυνάμεώς του, ἐκαυχᾶτο, ὅτι κενώσθωσ
νὰ μὴν εἶναι ἄλλο τι ἢ Γερουσία καὶ τὸ Νομοθετικὸν
Σῶμα, παρὰ οἱ ὑποκλιθεῖς ἐκτελεστοὶ τῶν βελήσεών
του, ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τῷ ἀπεκρίθη „ Ναί, Βασί-
λεῦ, ἀλλ' ἔτι ἀνθίσταται, εἰς τὸ ὑποστηρίζει “

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Ag. 82

Τιμή ετησία ταλ. . Ἰσπανικά ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμῆριον. Ἐκδίδεται δι; τῆς ἐδδαμάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλίτες,

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ τῆ 8 Ὀκτωβρίου 1824 .

Ἐξωτερικά .

Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τῶν Τζημέρκων
(Κιμαερίων) .

Πρὸ ἡμερῶν οἱ Στρατηγοὶ Ῥάγκος, Στερνά-
ρης καὶ Κώττας Σαδήμας, ὁ χιλ. Γληγγό-
ρης Διακατᾶς, καὶ ὁ Καπ. Κώστας Οἰκονόμος
εὐζίσκοντο ἐνωμένοι εἰς τὸ σύνθερον Τζημέρκων
καὶ Ῥαδοβιτζία, ἔχοντες ὡς χιλίους στρατιώ-
τας, καὶ ἐπαρκατηρούσαν τὰ κινήματα τῶν ἐχ-
θρῶν· οὗτοι δὲ, ἐνωμένοι με ὅσους ἐκ τῶν
Τζημερκιώτων ἢ Ἀγτιῶν Χριστιανῶν τοὺς ἀκ-
λοθοῦσαν, ἦλθαν ἐσχάτως εἰς χωρίον Βαλγα-
ρέλι, καὶ πλησίον αὐτοῦ ἐστρατοπέδευσαν εἰς
μίαν πολλὰ δυνατὴν θέσιν ὄλου ὁμοῦ ὑπὲρ τοὺς
χιλίους διακισίους . Τὴν 23 Σεπτεμβρίου οἱ ἰδι-
κοίμας ἐπήγαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον
τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἐδοκίμασαν με παντοί-
ες Τρόπους νὰ τοὺς ἐρεθίσαν, διὰ νὰ ἔλθω ἐπά-
νω των, βλέποντες ὅτι δὲν ἔδωκιναν ἀπὸ τὰς
θέσεις των, ὑπήγαν ἐναντίον των· πλὴν μετὰ
μίαν πολλὰ πεισματώδη μάχην ἠναγκάσθησαν
νὰ ὀπισθοδρομήτην· μετ' ὀλίγην ὥραν πάλιν
ἄωρησαν οἱ ἰδιοίμας, ἀλλὰ πάλιν ἀπεκρού-
σθησαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν· τέλος ὤρμησαν καὶ
τρίτην φορὰν, μετὰ τὴν ἀπέφασιν νὰ ριχθῶν
μέσα εἰς τὰ λαμπύρια τῶν ἐχθρῶν· ἴση δὲ ἦ-
τον ἡ ὀρμὴ τῶν ἰδικῶν μας, ὥστε μετ' ὀλίγης
ὄρας μάχην, τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὰ λαμπύρια
καὶ τοὺς ἐκνήγησαν ἕως εἰς τὸ Βαλγαρέλι, ὅ-
που ἐκλείσθησαν· Ὁ στρατηγὸς Κώστας Σα-
δήμας, καὶ ὁ Καπ. Κώστας Οἰκονόμος ἀνδρα-
γάθησαν εἰς αὐτὴν τὴν μάχην· ἐφρονεῦθησαν δὲ

ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς εἴκοσι, καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδι-
κοὺς μας δύο καὶ ἐπληγῶθησαν ἄλλοι δύο . Τὸ
χωρίον Βαλγαρέλι, ἔχει δυνατὰ ὀσπήτια, καὶ
ἀσκετὰ νερὰ· ὥστε ἔχοντες οἱ ἐχθροὶ μέσα καὶ
τὰς ἀναγκαίας ζωοτροφίας δυσκόλως κυριεύον-
ται μετὰ πολιορκίαν· ἐν ἴσοῦτῳ οἱ στρατηγοί-
μας ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸν Σταυρὸν, θέσιν
πολλὰ δυνατὴν ἀνωθεν τοῦ Βαλγαρελίου, καὶ
ἀπ' ἐκεῖ διώρισαν τὸν χιλ. Γληγγόρη Διακατᾶν
νὰ ὑπάγῃ νὰ καύσῃ τοὺς Μελισσηρούς, καὶ
Θωδῶριανὰ καὶ ἄλλα μικρὰ χωρία .

Μεσολόγιον 7 Ὀκτωβρίου .

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ Ἀγραφα μᾶς βε-
βαιώνουν, ὅτι ὁ Σουλτζε Κίριτζας ἀνεχώρησεν
ἀπὸ Ῥενδίναν, καὶ ὑπάγει εἰς Τρίκαλα, ὑ-
ποπωτεύμενος ἀπὸ τὸν Ῥούμελη Βαλεσι, μή-
πως τοῦ σηκώσῃ τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν
πάλιν, ἀπὸ τὴν ὀποῖαν δὲν ἐστάθη ἴσότης νὰ
τὸν ἐβγάλῃ οἱ ἐναντίοι τε, ἴσους καιρὸν ὀποῦ
πασχίζον νὰ τὸ κατορθώσῃν . Αὐτὸς οὔτε εἰς
προσταγὰς, οὔτε εἰς φερμάνια δίδει ἀκράσιν,
καὶ μετὰ τὴν δύναμιν ἂν θελήσῃ νὰ τὸν βιάσῃ
νὰ παραχωρήσῃ, θεὰ γενῆ, λέγει, Χριστι-
ανὸς, διὰ νὰ φυλάξῃ τὰ Τρίκαλα .

Φιλολογικά .

Κατ' αὐτὰς ἐλάσομεν ἔξ Ἀθηνῶν μίαν προ-
κήρυξιν τοῦ ἐκεῖ ἀξίως ἐπαρχεοντος Μιχαήλ
Σούτση, καὶ σπεύδωμεν εὐχαρίστως νὰ τὴν
δημοσιεύσωμεν, διὰ τὴν τὸ κοινὸν τῆς Ἐλ-

λάδος, και ο έξω περίεργος κόσμος, ότι αὶ Ἀθηναίαι, τὸ κλεινὸν τοῦτο και περισπούδαστον ὄνομα, σιμὰ τῶν Μαραθωνείων Τροπαίων, τὰ ὁποῖα ἤξιώθησαν και πάλιν νὰ στησωσιν εἰς τὸν παρόντα ἔνδοξον ἀγῶνα, φιλοτιμοῦνται, ὑπὸ Διοικητὴν μεσόληπτον και ἐνάρετον, τὸν κύριον Σούτσον, νὰ μὴν φανῶσι κατώτεροι τῶν λοιπῶν τῆς Ἑλλάδος πόλεων και ὡς πρὸς τὴν παιδείαν, ἢ μᾶλλον νὰ τὰς ὑπερβάλλωσι και νὰ σύρωσιν ἐκ νέου εἰς ἑαυτὰς ὅλη τοῦ κόσμου τὸν ἔπαινον και τὸν θαυμασμόν—

Ἴδου ἡ Προκήρυξις .

* Ἄνδρες Ἀθηναῖοι .

Ὅσῳ καλῶν ἢ παιδεία εἶναι πρόξενος εἰς τὸν κοινωνικὸν τοῦτον βίον, ὅσῳ συμβάλλει εἰς ἀνύψωσιν τῆς ψυχῆς, εἰς διαρρύθμισιν τῶν ἠθῶν, εἰς τὴν καλὴν κυβέρνησιν τῶν παθῶν, και ἐνὶ λόγῳ, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν, εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, διὸ και περιττὸν δι' ὅλην ἤθελεν εἶσθαι νὰ μακρηγορῶ περὶ τῶν λοιούτων πρὸς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σωκράτους και Πλάτωνος . Ἄλλ' ὁ Ἰερός ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶν, ἀγῶν, εἰς τὸν ὁποῖον νέοι Μιλτιάδαι και Θεμιστοκλεῖς ἀνήγειραν τρώπαια κατὰ τῶν βαρβάρων λαμπρότερα και ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ἀθανάτων προγόνων μας, διὰ τὸ ἀσυμβίβαστον ὅμως τῶν Μισῶν μὲ τὸν Ἄρην ἀνεχαίτισε πρὸς καιρὸν τὰς εἰς τὸ στάδιον τῆς σοφίας γιγαντιαίας τῶν ὁμογενῶν μας προύδης, και ἡ μήτηρ τῶν τεχνῶν και ἐπιστημῶν, ἡ κλεινὴ Ἑλλὰς, τῆς ὁποίας ἡ σεβαστὴ κεφαλὴ εἰς τὸ Ἰεραελεὺς διάστημα τοῦτο μυριάκις ἐστέφθη μὲ ἀμαράντους δόξης στεφάνης και εἰς τοῦ Ἄρεως τὸ πεδίον, και εἰς τὸ ἕργον τοῦ Ποσειδῶνος βασιλείον, στεναρίζει βλέπωσα τὸν Ἐλικῶνα και Παρνασσὸν τῆς ἔρημον ἀπὸ Μήδους και Μιθηγητῆν, και κατεξηραμένην τὴν Ἰπποκρήνην τῆς . Διὸ και χρέος ἀπαραίτητον παντὸς Ἑλλήνος Πατριῶτε, και πρὸ πάντων τοῦ Ἀθηναίου τοῦ παρα τοὺς λοιπούς Ἑλληνας εὐγενεστέρου, ἀναμφιβόλως εἶναι νὰ φροντίξῃ περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν θέλει ἐπενεκτανθῆ ἡ παιδεία εἰς τὴν Πατριδα τε, καθ' ὅσον ἐπὶ τοῦ παρόντος αἰ πο-

λεμικαὶ περιστάσεις τὸ συγχωρῶσι .

Αὐτὸ τοῦτο καλῶς ἐνόησαντες καίτινες τῶν φιλομούσων και φιλοκάλων πατριωτῶν σας, και μὴν ἀνεχόμενοι νὰ βλέπωσι τὸ λαμπρὸν τῆς πατρίδος των ἔδαφος, ὅση ποτὲ διέλαμψαν ἡ Ἀκαδημία και ἡ Στοὰ, σήμερον κατεσκευασμένον ἀπὸ τῆς ἀμαθείας τὸ σκότος, ἐσκήφθησαν σπυδαίτερον περὶ τῆς ἐδραιότερας συστάσεως και τελειοποιήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ γυμνασίου, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πόρων και τὴν μεσολάβησιν τοῦ πολέμου ἔμενε σχεδὸν δι' ὅλην καθηρηγμένον, και λιμήσαντές με ὑπὲρ ἀξίαν μὴ, ἐνεπιστευθήσαν εἰς ἐμὲ τὴν περὶ τοῦτε φροντίδα . Ἀπεδέχθη τὸ πρᾶγμα μετὰ χαρᾶς ὡς πρόξενον εἰς ἐμὲ λιμῆς μεγίστης, διότι ἀγαθοὶ πατριῶται μ' ἔκριναν ἄξιον τῆς τοιαύτης ἐντίμου ἐπιστασίας, και συσκευθεῖς μετὰ τῶν ἐνταῦθα πεπαιδευμένων, συνεσχεδιάσα σχεδῖον καλὸν μὲν ἴσως, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἤθελε μείνει ἀτελεσφόρητον, ἐὰν δὲν εὕρισκον μετὰ τῶν σεβασμίων Ἰερατείων σας ἄνδρας ζηλωτὰς τοῦ καλοῦ, και ἐραστὰς τῆς παιδείας . Ὁ Πατριωτισμὸς και ἡ φιλοκαλία Ἰεσοσάων ἐκ τῶν πνευματικῶν σας ποιμένων, τῶν Ἠγμένων Πενδέλης, Πετρακῆ, Καισαριανῆς και Βρανᾶ, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μένωσιν εἰς τὸ ἔξῃς, κατὰ διαταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ἀνεύχλητοι ἀπὸ ἐκτάκτου συνεισφορᾶς, ἀπεφάσισαν γενναίως νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος γροσσία 5000 ὑπὲρ τῆς στερεώσεως και τελειοποιήσεως τοῦ σχολείου τῶν Ἀθηνῶν, εὐκόλυναν ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς ἐχχειρήτεως . Διὸ και ὅλος χαρὰ, ἔσπευσα κατὰ χρέος νὰ γράψω περὶ τοῦτε πρὸς τὴν Ὑπερ. Διοίκησιν, ἥτις και ἀσμένως ἀποδεχθεῖσα τὴν τοιαύτην ἀναφορὰν μὴ, ἀπέστειλε προθύμως τὴν αἰτημένην διαταγὴν .

Ἐκ τῶν πέντε τούτων χιλιάδων γροσίων αἱ Ἰεσσαρες θέλωσι δίδονται ἐτησίως εἰς τρεῖς Διδασκάλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν θέλει παραδίδει τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν και μίαν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Εὐρωπαϊκῶν διαλέκτων, ὁ δὲ τὴν Ἑλληνικὴν γλώσσαν, και ὁ ἄλλος θέλει εἶσθαι τῆς ἀλληλλοδιδασκτικῆς μεθόδου διδάτκαλος .

ἵα δὲ περισσεύοντα χίλια γέσσια Δέλφωσι ἐξοδευόνται εἰς τὰς ἀνάγκας πτωχῶν Ἴων μαθητῶν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅταν, Θεοῦ εὐδοκούντος, φανῶσι καὶ οἱ καρποὶ τοῦτε τοῦ κοινωφελούς καταστήματος, ὅτι καὶ οἱ πόροι Δέλφωσι αὐξήσῃ, καὶ ἀκολούθως καὶ τὸ γυμνάσιον Δέλει λάβῃ πλειοτέραν τελειοποίησιν.

Ἐφοροὶ ἐνεκρίθησαν τοῦ γυμνασίου τοῦτε ὁ Γενναίωτατος καὶ φιλόμωστος στρατηγὸς κύριος Ἰωάν. Γκούρας, οἱ Κύριοι Καῖσαρ Βιτάλης Πετρακῆς Ἀναργυρος, Νικόλαος Ζαχαρίτζας, Ἰωαν. Βλάχος, Ἰωαν. Πάλλης Γεώργιος Ψύλας καὶ ὁ

Μιχαὴλ Σουτῆζος.

Συνέπεια τοῦ περὶ Δημοσιότητος ἄρθρου.
(ἰδ. τὸν προηγ. ἀρ.)

Δικαιολογεῖται τρίτον ἡ Δημοσιότης ὡς συντείνουσα εἰς τὴν διακρίσιν, καὶ καλὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Εἰς παραστατικὴν πολιτείαν μία ἀπὸ τὰς πρώτας βάσεις εἶναι ἡ κατὰ διωρισμένον καιρὸν ἀνακαινίσις τῶν συνελεύσεων, ἥτοι τὸ μετασχητὸν τῶν ἐκλεγομένων, ὅσοι τοῦ ἔθνους τὸ πρόσωπον παριστάνουσι. Τὶ δὲ ἄλλο εἶναι ἡ ἐκλογὴ, εἰμὴ πάνδημος διακήρυξις, ὅτι ὁ δεῖνα χαίρει κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἐμπιστωσύνην τοῦ κοινῶ, ἡ τῶν Συμπολιτῶν του, οἱ ὅποιοι τὸν ἐχειροτόνησαν παραστάτην, διὰ τὰ ὑπερασπίζεται τὰ δίκαιά των, καὶ τὰ βηλεύεται περὶ τῶν κοινῶν συμφερότων; ἀλλ' αὕτη ἡ διακήρυξις δὲν ἔχει καὶ δύναμιν τεράστιον, ὥστε τὰ ἐγγυᾶται περὶ τοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῶν εἰς τὸ μέλλον πράξεων τοῦτε τοῦ ἀνθρώπου· πολλοὶ πολλάκις φαίνονται ἐνάρετοι καὶ ἄξιοι πρὶν λάθωσι ἐπιστασίαν δημοσίων πραγμάτων, καὶ ὁ καιρὸς ἔπειτα τοὺς δείχνει πάντῃ ἄλλοις· ἄλλοι δὲ ὅποιοι ἐνομίζοντο, τοιοῦτοι καὶ δεικνύονται ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ ὥστε δὲ καὶ πλέον παρ' ὅ,τι ἐνομίζοντο· ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ μέσον ἐκεῖνο, δι' οὗ τὸ κοινὸν εἰμφορεῖ τὰ γνωρίζῃ τὴν διαφορὰν καὶ μεταβολὴν τῶν τοιού-

των ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τῆς παρελθούσης τὰ κέρη καὶ τὴν μέλλουσαν διαγωγὴν αὐτῶν; ἄλλο δὲν εἶναι βέβαια παρὰ τὴν Δημοσιότητα· ἀνευ ταύτης ὁ λαὸς Δέλει εἶσθαι ἠναγκασμένος πάντοτε τὰ ἐκλέγη ἢ ἀποβάλλῃ τοὺς Ἰσοποτηρητάς τε, εἰς ὅσας ἀφιερόναι τὴν ἴσχην τε, τυφλῶς καὶ παραλόγως, μὴν ἔχων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ μεγαλητέρου τῶν χρεῶν τε ἄλλον ὁδηγόν, παρὰ τὸ Ἰσχυαῖον καὶ τὴν ἄστατον δόκησιν.

Δικαιολογεῖται τελευταῖον ἡ Δημοσιότης ὡς προμηθεύουσα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἵα μέσα τοῦ νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ κοινῶ.

Λαὸς πολυάριθμος, καὶ διὰ τοῦτο μὴν εἰμφορῶν τὰ ἐνεργῆ δι' ἑαυτοῦ, ἀναγκάζεται ν' ἀποθέτῃ τὰς δυνάμεις τῶν εἰς Ἰσοποτηρητά· ἀλλ' εἶναι δυνατὸν τὸ συνάθροισμα αὐτῶν τῶν Ἰσοποτηρητῶν, ἡ ἡ Συνέλευτις τὰ ἔχη συγκεντρωμένη εἰς ἑαυτὴν ὅλην τὴν σύνεσιν τοῦ ἔθνους, καὶ ὅλας ἐκεῖνας τὰς γενικὰς, καὶ Ἰσοποτικὰς γνώσεις, ὅσας τὸ Νομοθετικὸν ἐπιτάγλημα ἀπαιτεῖ; πόσοι δυνάμει τοῦ πλούτου, καὶ διὰ διαφορῶν σπουδαρχικῶν μέσων, χωρὶς τὰ ἔχουσι καμμίαν προσωπικὴν ἀξιότητα, μήτε ἰσχυαῖα προτερήματα, κερδίζου τὰς ψήφους τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ, καὶ φθάνου οὕτω εἰς τὰ ἐνδοξότερα ἐπιτάγματα; οἱ ἐκλεγεμένοι λοιπὸν μήτε οἱ σοφώτεροι, μήτε οἱ ἐμπειρότεροι τοῦ ἔθνους εἰμφοροῦν τὰ εἶναι, μολονότι κυρίως ἔπρεπε τὰ εἶναι· κατὰ δυστυχίαν μάλιστα ἀνθρώποι, οἵτινες καλλιεργοῦσι τὸν νοῦν των ἐξ ἐπιτάγματος, σπανίως ἔχουσι τὰ μέσα τοῦ νὰ λάθωσι μέρος εἰς τὰ πολιτικά· Ὁ Λώκιος, ὁ Νεύτων, ὁ Οὐμης, ὁ Ἄδαμ Σμιθ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι σοφοὶ καὶ πολιτικοὶ Νόες δὲν ἠξιώθησαν τὰ συνεδριάσωσιν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Βουλευτήριον· αἱ πλέον σωτήριοι καὶ εὐτυχεῖς ἰδέαι ἐπήγασαν πολλάκις ἀπὸ ἀνθρώπου ἰδιώτου· τὸ σχέδιον, ὅ,τι ἔκαμε περίφημον τὴν Δημοσίον οἰκονομίαν τοῦ Πιττ, ἦτον ὁ καρπὸς τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Διδασκάλου Πρικίη· ἀλλὰ χωρὶς τὰ ἐμῶμεν εἰς μερικὰ παραδείγματα εἶναι ἔυκολον τὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἡ Δημοσιότης εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον τοῦ νὰ ὠφελῆται μία παραστα-

τική Διοίκησι; ἀπὸ τὰς γνώσεις ὅλη τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπομένως νὰ κάμνη νὰ γεννῶνται ἐντεῦθεν ὠφέλιμοι στοχασμοί, καὶ καλαὶ ἐφαρμογαὶ εἰς τὰ πράγματα .

Μεταξὺ τῶν ἀφελειῶν καὶ προτερημάτων τῆς Δημοσιότητος πρέπει νὰ συναριθμῶμεν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν διάχυσιν, λέγω τὴν διάχυσιν καθ' ἑαυτήν, χωρισμένην ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν, μολοντί καταλήθειαν δὲν εἰμπορεῖ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ αὐτὴν. Εἶναι δὲ ἡ διάχυσις αὕτη καλὸν διόλου πραγματικόν, καλὸν δηλαδὴ ἡνωμένον μὲ ἀφέλειαν, ἐπειδὴ καὶ συνεισφέρει εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ ἐπομένως εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ὅλη τοῦ ἔθνους. Ἀποδείξεις τοῦ λεγμένου εἶναι τὰ διάφορα περιοδικὰ συγγράμματα, τὰ ἐκδιδόμενα εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ ἀλλαχῶ τοῦ φωτισμένου κόσμου· εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἀγγλίας π. χ. σιμὰ τῶν διαφόρων ἄλλων περιέργων εἰδήσεων βλέπει τις καθημέραν ἐκτεθειμένης ἕως τὰς ὀμίλιας καὶ ἀποφάσεις τοῦ Βουλευτηρίου, πᾶν ὅτι ἀποβλέπει τοὺς ὑποκριτὰς τοῦ πολιτικοῦ θεάτρου, ὅλας τὰς πράξεις ἐλευθέρως παρασημένιας, καὶ τὰς γνώμας ἐλευθέρως διαφιλονεικημένας· ὅσοιαν ἢ δημοσιεύσεις τῶν τοιούτων ἡδονὴν μετ' ἀφελείας δὲν προξενεῖ εἰς τὸ κοινόν! ὅσοια μᾶθηματα λαμβανὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς δὲν εὐρίσκονται ἀπειταμιεμένα εἰς τὸ μέγα τοῦτο τῆς Δημοσιότητος σχολεῖον, τὸ ὅποιον καθεὶς ἀφόδως καὶ ἀνεμπόδιστως εἰμπορεῖ νὰ ἐπισκερθῇ!

Δὲν ἐξεῖρω (λέγει ὁ κύριος Paley εἰς τὴν ἠθικὴν τῆ φιλοσοφίαν βιβλ. ε'. κεφ. β'.) πῶς Βασιλεὺς ἐπέββαλεν ἀνταμοιβὴν μεγάλην εἰς τὸν ἐφευρετὴν νέας τινὸς ἡδονῆς· ἀλλ' οὐδεὶς ἄλλος βέβαια ἤθελεν εἶσθαι ἄξιος αὐτῆς τῆς ἀνταμοιβῆς παρὰ τὸν ὅστις πρῶτος ὑπέββαλεν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ τὰς πράξεις καὶ διαφιλονεικῆσεις μιᾶς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως .

Β'. Ἐνστάσεις .

Ὅταν ἡ Δημοσιότης συμφέρη διὰ τῶσδε λόγους καὶ εἰς τοὺς δικαιομένους, καὶ εἰς τοὺς δικαιοῦντας, διατὶ οἱ δευτεροὶ εἶναι ἐν γένει λίσσοι ἰχθροὶ αὐτῆς; προέρχεται ἄρα ἡ ἔχθρα των ἀπὸ τὴν ὅσοιαν ἔχουσιν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ δικαιοῦ-

σιν ἀναπολογητικῶς, νὰ κρύπτωσι τὸ φέρον μόντων ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν πολλῶν, καὶ νὰ ἐμπῶνῶσι σέβας εἰς τὸν λαόν, ἔχοντες τὸν ὑποταγμένον εἰς τὰς θελήσεις των διὰ τῆς ἀγνοίας; αἱ τιαῦται αἰτίαι, μολοντί εἰς πολλοὺς αὐτῶν ἐφαρμόζονται, δὲν πρέπει μολοντοῦτο εἰς ὅλους ἀπολύτως ν' ἀποδοθῶσιν· ἀπάται τῆς εὐπιστίας, θεμελιωμένοι ἐπάνω εἰς μερικὰς ἐνστάσεις, κάμνου ἴσως τοὺς πλειοτερεῖς νὰ εἶναι καὶ νὰ φαίνονται ἔχθροὶ τῆς Δημοσιότητος. Ἄς δοκιμάσωμεν λοιπὸν νὰ ἀνάξωμεν τὰς ἐνστάσεις ταύτας εἰς τὴν δικαίαν των ἐκτίμησιν .

Πρώτη ἔνστασις „τὸ κοινὸν εἶναι Κριτὴς ἀνεπιτήδεις τῶν ἐργασιῶν μιᾶς πολιτικῆς Συνελεύσεως, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας καὶ τῶν παθῶν τοῦ μείζονος μέρους ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦσιν αὐτὸ“ .

Ἡ ἔνστασις αὕτη ἤθελεν ἔχει κάποιαν βάσιν· ἐάντις ἀφαιρῶν ἀπὸ τὸ Δημοσιον Κριτήριον τὰ μέσα τοῦ καλῶς κρίνειν, ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσει ἐπίσης καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ κρίνειν. Ἀλλὰ τὸ κοινὸν κρίνει, καὶ θέλει κρίνει πάντοτε· ἐὰν ἀπέχετο ἀπὸ τὸ κρίνειν, ἀντὶ νὰ κατακρίνωμεν τὴν ἀγνοίαν τῆ, ἔπρεπε νὰ δαυμάσωμεν τὴν σοφίαν τῆ· λαὸς, ὅστις ἐξεύρει νὰ ἐπέχη τὴν κρίσιν τῆ δὲν εἶναι πλέον σύνθετος ἀπὸ ἀνθρώπου ἰδιώτας, ἀλλ' ἀπὸ φιλοσόφους .

Ἡ Δημοσιεύσεις τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Συνελεύσεως εἰμπορεῖ, λέγουσι τινὲς, ν' αὐξήσῃ τὸν ἀξιμὸν τῶν κακῶν κρίσεων ἐν λόγῳ μείζονι τῶν ὀρθῶν — ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀποκρίνομαι· ὅτι τὸ κοινόν, ὡς πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα, πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς κλάσεις. Ἡ πρώτη εἶναι σύνθετος ἀπὸ τὸ πολυαριθμώτερον μέρος, τὸ ὅποιον ἢ δὲν ἀσχολεῖται παντάπασιν, ἢ ἀσχολεῖται πολλὰ ὀλίγον περὶ τὰ δημόσια πράγματα μὴ ἔχον καιρὸν ν' ἀναγνώσκῃ καὶ νὰ συλλογίζεσθαι· ἢ δευτέρα συντίθεται ἀπὸ ἐκείνης ὅτινες κρίνωσιν εἰς κρίσεις ἄλλων ἀναφερόμενοι, ἢτοι ἀπὸ ἄλλους αὐτὰς δανειζόμενοι· ἢ τρίτη τέλος συγκροτεῖται ἀπὸ ἐκείνης, οἱ ὅποιοι κρίνωσι δι' ἑαυτῶν, κατὰ τὰς πληροφορίας πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀκριβεῖς, ὅσας εἰμπόρεσαν νὰ προμηθευθῶσιν .

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ .)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 83

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικά ἕξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1824.

Εἰδήσεις Πρέβεζης καὶ Ἀλβανίας

Λιρδοιτζι 8 ὀκτωβρίου.

Πρὸ μηνῶν ὁ Χασάν Πασᾶ, εὐρισκόμενος εἰσέτι εἰς Ναύπακτον, ἐστενοχωρεῖτο ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τῆ διατὰ νὰ πληρωθῆ τοὺς μισθοὺς τῶν χυήματα δὲν εἶχε παντελῶς διὰ τὰ τοὺς εὐχαριστήση, ὅθεν ἐσχάτως τὸν ἔκλεισαν εἰς ἓν ὀτωπήτιον καὶ πολλάκις ἔκαιαν ἄχυρα ὑποκάτωθεν τῆς κατοικίας τῆ διατὰ τὸν ἐνοχλήῃ ὁ καπνὸς, καὶ τοῦτο ἐπίτιδες διὰ τὰ βιασθῆ νὰ τοὺς πληρώσῃ. Τλευταῖον δὲ ἦλθε φερμάνι ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, νὰ μεταβῆ εἰς Πρέβεζαν μὲ τὸ στρατεύματῃ καὶ ἐκεῖ νὰ πληρωθῶν οἱ μισθοὶ· διὰ τοῦτο καὶ πρὸ ἡμερῶν μετέβη εἰς Πρέβεζαν μὲ πεντακοσίους Ἀλβανούς. Λέγην δὲ, ὅτι ἕκαστος τῶν ἄλβανῶν ἐπλήρωσεν ἀνὰ 25 γροῖσια ναῦλον εἰς τὰ Εὐρωπαϊκά πλοῖα, τὰ ὅποια τοὺς μετεκρέμισαν ἀπὸ Ναύπακτον εἰς Πρέβεζαν.

Ἐχομεν βεβαίαν εἰδήσιν ἀπὸ Πρέβεζαν, ὅτι διὰ μερικὰς ἡμέρας δὲν ἐσυγχωροῦσαν τὸν Χασάν-Πασᾶν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ πλοῖον, ἕως ὅτε μεταξὺς ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς ἀπὸ Καρθανσαρᾶν εἰς Πρέβεζαν ἐμεσίτευσεν καὶ τοῦ ἐσυγχωρήθη ἡ ὑπόσασις, ἀλλ' ἀμέτῳς οἱ ἄλβανοὶ τὸν ἐπολιώρησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆ ζητοῦτες ἐπιμόνωσ τοὺς μισθοὺς τῶν· ἐχρειάσθη πάλιν ἡ μεπιτεία τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ διὰ τὰ ἡττηθῆσεν, καὶ νὰ δεχθῶν ὑπόσχεσιν νὰ πληρωθῶν εἰς Λάρισσαν οἱ μισθοὶ τῶν, ὅπως καὶ ἐκίνησε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Χασάν-Πασᾶς μὲ τοὺς περισστέρας ἀνθρώπους τῶν.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦφ-Πασᾶ εὐρίσκειται εἰς Ἄρ-

ταν, καὶ περιμένει εὐκαιρίαν ἀσφαλῆ νὰ περάσῃ εἰς Π. Πάτρας πλησίον τοῦ πατρὸς τῶ φέρων μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἱκανὰ χρήματα, διὰ τῶν ὅποίων ἐλπίζεται νὰ ἐξοικονομηθῆ μέρος τῶν μισθῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἰησοῦφ-Πασᾶ, οἵτινες ἔχον περίω 18 μῆνας νὰ λάβω μισθοὺς.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος δὲν ἔπαυσεν, οὐδ' ἐλπίζην νὰ παύσῃ εἰς Ἀλβανίαν· μεταξὺ τῶν δύο Σιλιχταρίων γίνονται συχνὰ μάχαι, καὶ ἐσχάτως ἐχύθη πολὺ αἷμα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, διὰ τοῦτο καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ Ἄγος Μεχρηδάσης, ὅστις ἐστάλη ἐπίτιδες ὑπὸ τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ, διὰ τὰ τοὺς συμβιβάσῃ δὲν ἐκατώθωσεν ἴσωτε.

Κοντὰ εἰς τοὺς ἄλλοι ἐχθροὺς τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ, ἐβγήκε τῶρα καὶ ἄλλος· ὁ Χασάν-Πασᾶς ἀπὸ Βέρροϊαν ἦλθεν εἰς Ἀλβανίαν καὶ ζητεῖ τὸ Μπεράτι, μάλιστα βεβαίονην, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἐναντίωσιν ὅπου ἦρε μετεχειρίσθη καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τῶν ὄσλων, ὥστε δὲν εἶναι ἀμφισβολία νὰ ξεσπάσῃ καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ὁμέρ Πασαλίδων ἄλλος πόλεμος.

— Αὐταὶ αἱ περιστάσεις τῆς Ἀλβανίας, καὶ ἡ νίκη τῆν ὅποϊαν ἔκαμαν οἱ ἐδικήμας τῆ 23 τοῦ λήξαντος εἰς Τζεμέρκα, δὲν εἶν ἀμφισβολία, ὅτι θέλει βιάσει τὸν Ὁμέρ-Πασᾶν νὰ φύγῃ ἀπὸ Καρθανσαρᾶν, ὅπως κάθεται περιωρισμένος μέσα εἰς τὰ ὄχυράματα χωρὶς κατικίαν, χωρὶς τσοφῆν τῶν ἀλόγων τῆ, καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν βροχῶν, αἱ ὅποισι τῶρα συχνὰ ἀκολουθοῦν. Πρὸ πολλοῦ βέβαια ἐπληροφροῦθη ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅτι τὰ στρατιώτεδάμας δὲν ἀφίνην τας θέσεις πρὸ

αὐτὸς φύγη ἀπὸ Καρθανασαῖν, καὶ ὅτι ὅσα καὶ ἂν τὸν εἶπεν ὁ Βαρνακιώτης, ὅλα ψευδῆ ἐβγῆκαν· ὥστε δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδα νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν ἢ ἔνδον τοῦ Ἀχελώε· ἂν ἐπιμένῃ ἀκόμη, βέβαια ἄλλη αἰτία δὲν εἶναι παρὰ, ὅτι ἂν Ἰραβηχηθῆ ἀπὸ Καρθανασαῖν, θέλει λάβει διαταγὴν νὰ περάσῃ εἰς τὸν Δερεθίς-Πασᾶν, καὶ τοῦτ' εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς αὐτὸν· ἢ θέλει νομισθῆ ἀπειθῆς, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἡ προσταγὴ ἦτον νὰ ἔλθῃ νὰ ἀνταμωθῆ εἰς Ναύπακτον μὲ τὸν Ῥούμελη-Βαλεσι, καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Ῥούμελη-Βαλεσι ἐπιμένει εἰς Ἀλαμάναν, διὰ νὰ διασπάσῃ τὰ στρατώσεντα τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ κατέβῃ εἰς Ναύπακτον, αὐτὸς ἂν ἀφίση τὸν Καρθανασαῖν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὁπίσω, ὅτι θέλει ἔχει πρόσωπον νὰ δικαιολογηθῆ, καὶ τότε ἢ πρέπει νὰ ὑπάγῃ νὰ ὑποκύβῃ τὸν αἰχμάλωτον τὸν μάχαιραν τοῦ Δερεθίς-Πασᾶ, ἢ νὰ ὑπάγῃ νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς εἰς Ἀλβανίαν, καὶ τότε νὰ πέσῃ εἰς τὴν φανεράν ὀργὴν τοῦ Δεβλετίου, τοῦ ὁποῖου μία εὐνοϊκὴ σκιά τὸν σκεπάζει ἀκόμη ἕως τῶρα.

Μεσολόγιον 8 Ὀκτωβρίου

Ἀνθρωπὸς τις ἑλθὼν σήμερον ἐνταῦθα ἐκ Σαλῶνων βεβαιώνει, ὅτι εἶχε φθάσει ἐκεῖ εἰδησις ἀξιωματικὴ περὶ τῆς νεωστὶ πλησίον τῆς Σάμου συγκροτηθείσης Ναυμαχίας μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ ὅτι ὁ ἡμέτερος ἔλαβε καὶ πάλιν ἐνδόξως τὰ Νικητήρια κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ, καύσας, βυθίσας, καὶ αἰχμαλωτίσας ὀκτὼ περίσῃ πολεμικὰ πλοῖα. Ὁ αὐτὸς λέει περὶ τῆς, ὅτι ὁ Σουλτανικὸς στόλος δὲν παρευρέθη εἰς τὴν σημαντικὴν ταύτην Ναυμαχίαν, ἐπιστρέψας πρὸ ὀλίγου εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ἀπελπισίαν ἴσως τοῦ νὰ κατορθώσῃ τι ἄξιον τῆς ὀγκώδους παρασκευῆς τῆς, ἢ μᾶλλον διὰ φόβον μὴ πάθῃ χειρότερα τῶν προτέρων, καὶ βάλλῃ εἰς Ἰελεϊαν μανίαν τὸν Μακελάριον Σουλτάνον, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, δὲν θὰ γλυτώσῃ ἕως τέλους. — Ὁ Γραμματοφόρος τῆς Διοικήσεως περιμέτρεται ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν· εἶθε δὲ ἐπίσημα

αὐτῆς γράμματα νὰ μᾶς βεβαιώσωσι τὰς εἰρημένας χαρῆσποιίας εἰδήσεις διὰ νὰ τὰς διασαλπίσωμεν εἰς τὸ Δημόσιον περιστατικώτερον.

Νεκρολογία.

Χθὲς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐτελεύτησεν ὁ Εὐγενέστατος Ἰππεὺς Εὐρρίκος Μειζέλος (Henry Meissel) ἐκ Δρέσδης, ἀσθενήσας μὲ πυρετὸν πρὸ 10 περιῶν ἡμερῶν, καὶ ἄφησεν εἰς λύπην ἀπαρηγόρητον ὅσως τὸν ἐγνώρισαν εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα τῆς ἐδῶ διατριβῆς τῆς.

Γεννηθεὶς ἐξ ευγενῶν καὶ λαμπρῶν γονέων, καὶ χρηματήσας εἰς τὴν δουλεύσειν τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς τῆς Σαξονίας, καὶ ἐσχάτως ὡς ἐξ ἀσωρρήτων τῆς Πρεσβείας εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Ἰσπανίας, ἦλθε Ἰελευταῖον πρὸ δύο μηνῶν σχεδὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰ πράγματα μὲ τὰς πολιτικὰς τῆς γνώσεις, μὲ τὴν ἀρετὴν καὶ μὲ τὰ προτερήματά τῆς. Ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ ἡμῶν τὴν ὁποῖαν ἀπένεμεν εἰς αὐτὸν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος Κύριος Α. Μαυροκορδάτος, ἐπιβεβαιώσεν τὴν μαγυρίαν πολλῶν οἱ ὁποῖοι τὸν συνανέστράφησαν εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς τῆς, καὶ ἐγνώρισαν τὴν βαθεῖαν γνώσιν τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ Νομικὴν ἐπιστήμην.

Σήμερον περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἐφέρθη τὸ λείψανόν τῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος συνωδευμένον ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ῥαγῶν μετὰ τῶν Ἱερέων, ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐν ἀπυσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργούσης Ἐπιτροπῆς, τῶν ἐπιστατῶν τῆς Πόλεως, τῶν Κριτῶν, καὶ λοιπῶν πολιτικῶν, καὶ πολεμικῶν Ἰππυργῶν καὶ πλήθους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ἐτάφη δὲ εἰς τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Συνέπεια καὶ τέλος τοῦ περὶ Δημοσιότητος ἄρθρου. (ἴδ' τὸν προηγ. ἀρ.)

Ποία εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνη ἀπὸ τὰς ἱερεῖς κλάσεις τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὁποῖαν εἰμπορεῖ ἡ Δημοσιότης νὰ βλάψῃ; ἡ πρώτη δὲ εἶναι ἐπειδὴ καθ' ὑπόθεσιν λογίζεται μηδὲν ἢ Δημοσιό-

Τὸ ἀδύνατον τῆς γενικῆς καὶ στοθερᾶς συνδρομῆς τῶν αἰσθημάτων εἰς μίαν Συνέλευσιν εἶνα ἀποδεδειγμένον ἐκ τῆς πείρας ὅλων τῶν χρόνων καὶ τόπων . Διοικήσις , τῆς ὁποίας τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα ἤθελεν ὑποκείσθαι εἰς τοῦτον τὸν Νόμον τῆς ὁμοφωνίας , εἶναι τόσον ἀλλόκοτον πρᾶγμα , ὥστε ἄνευ τοῦ παραδείγματος τῆς Πολωνίας , ἣθελεν εἶσθαι ἀπίστευτον , ἂν εἰμῶσαι νὰ ἐπέλθῃ τοιούτοι τι εἰς τὴν κεφαλὴν κενεῖς . Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι ἀδύνατος ἡ γενικὴ ὁμοφωνία , ἐπιτετα ὅτι ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ συμμορφώνεται κατὰ τὴν γνώμην , ἢ κατὰ τὴν ψήφον τῶν πλειόνων . ὁ δὲ συγκριτικὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων εἶναι τὸ μόνον μέτρον τῆς πιθανολογίας περὶ τῆς ἐνυτήτος τῶν ἀποφάσεων . ὅθεν ἡ Δημοσιεύσις τῶν ἀριθμῶν τῶν ψήφων εἶναι τόσον πλέον ἀναγκαία , ὅσον ἐκ τούτων καὶ μόνον τὸ Κοινὸν συνθίξει νὰ συμπεραίνῃ καὶ δικαιοῦν τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως .

Τὰ ὄνματα τῶν ψηφοφορούντων πρέπει νὰ δημοσιεύωνται καὶ αὐτὰ , ὅχι μόνον διὰ νὰ δίδων τὴν εὐκολίαν εἰς τὸ Κοινὸν τοῦ νὰ γνωρίζῃ τὰ συνήθη φρονήματα τῶν ἀντιπροσώπων τε , καὶ τὴν σύγκρισιν καὶ ἐπιμονὴν αὐτῶν εἰς τὰς Συνελεύσεις , ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον . ὅτι ἡ ποιότης τῶν ψήφων ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν . Τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ἔχον ὄλαι αἱ ψήφαι τὸ αὐτὸ βᾶρος εἶναι , ὡς νὰ θέλῃ νὰ ἔχῃ ἡ μωρία τὴν αὐτὴν μετὰ τὴν συνέσειν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων ἐπιρροὴν .

Δ'. Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τῆς Δημοσιότητος .

Ἡ Δημοσιότης πρέπει ν' ἀναβάλλεται εἰς περιστάσεις , καθ' ἃς ἤθελε φέροι τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα . Α'. ὅταν εὐκολύνῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἔχθρου . Β'. ὅταν πληγόνῃ ἄνευ ἀνάγκης πρόσωπα ἄθνα . Γ'. ὅταν ἐπιβάλλῃ ποινὴν πολλὰ αὐστηρὰν εἰς τοὺς ἐνόχους .

Ε'. Μέσα τῆς Δημοσιότητος .

Τὰ μέσα τῆς Δημοσιότητος , τῶν ὁποίων εἰμφορεῖ τις νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐν γένει ἢ ἐν μέρει , κατὰ τὴν φύσιν τῆς Συνελεύσεως , καὶ τὴν ἀξιολογότητα τῶν πραγμάτων εἶναι . Α'. Δημοσιεύσεις αὐθεντικῆς τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως , τὰς ἐξ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκτεθειμέναις περιστάσεις περιλαμβάνουσα . Β'. Χρήσις τῶν ταχυγράφων ἢ στετυγράφων διὰ

τὰς ὁμιλίας , καὶ , εἰς περίστασιν διαδικασίας , διὰ τὰς ἐρωταποκρίσεις . Γ'. Ἀνοχὴ ἄλλων δημοσιεύσεων μὴ αὐθεντικῶν , τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου . Δ'. Παράδοχὴ ἀγορατῶν καὶ ξένων εἰς τὰς Συνελεύσεις .

Ἡ χρῆσις τῶν ταχυγράφων εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν περίστασιν , καθ' ἣν εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωνται ὀλόκληραι αἱ ὁμιλίαι καὶ διαφορικῆσαι τῆς Συνελεύσεως . Εἰς τὰς διαδικασίας ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ ἀντιδιαφερόμενα μετῆ ἔχουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ μεταχειρίζονται τοὺς ταχυγράφους . Εἰς τὴν πάνδημον διαδικασίαν π.χ. τοῦ Κ. Hastings τὸ Κοινοβουλευτικὸν ἐξ ἐνὸς μέρους , καὶ ὁ ἐγκαλούμενος ἀφ' ἐτέρου εἶχον τοὺς ταχυγράφους τῶν . τὸ δὲ Βουλευτικὸν τῶν ἐγγενῶν ἐν εἴδει κριτοῦ εἶχε περιττότερον τὸν ἰδικὸν τῶν .

Αἱ μὴ αὐθεντικαὶ Δημοσιεύσεις πρέπει ν' ἀνέχωνται διὰ ν' ἀναπαύουσι τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ . καὶ νὰ προλαμβάνουσι τὴν ἐκ τῆς βραδύτητος τῶν αὐθεντικῶν Δημοσιεύσεων προερχομένην δυσἀρέσειαν . καὶ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος χρησιμεύουσι αἱ μὴ ἀξιωματικαὶ Ἐφημερίδες . Οἱ συντάκται τῶν τοιούτων εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰμφοροῦν νὰ στέλλουσι τοὺς ταχυγράφους τῶν εἰς τὰ Βουλευτικὰ , καὶ νὰ δημοσιεύουσιν εὐθὺς καὶ ἀνεμποδίστως ὅσα λέγονται καὶ ἀποφασίζονται ἐντὸς αὐτῶν .

Ἡ εἴσοδος τοῦ λαοῦ εἰς τὰς Συνελεύσεις εἶναι πρᾶγμα ἀξιολογόν , καὶ συντείνει πολὺ εἰς πίστωσιν τῶν ὅσα ἀναφέρουσιν αἱ Ἐφημερίδες , ἢ μάλλον εἶναι ἡ οὐσιώδης αὐτῶν συνθήκη . ἐπειδὴ ἐὰν τὸ Κοινὸν ἦτον ἀποκλεισμένον , ἤθελε πάντοτε ὑποπατεῦσθαι , ὅτι ἡ ἀλήθεια ἢ μεταβάλλεται , ἢ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῆς ὑποκρύπτεται . καὶ ὅτι εἰς τὴν Συνέλευσιν συμβαίνουσι πολὺ πλείοτερα πρᾶγματα , ἀφ' ὅσα δημοσιεύονται . ἀλλ' ἐκτὸς ταύτης τῆς ἐγγύσεως εἶναι ὠφελιμώτερον διὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως τὸ ν' ἀκούωνται ἀπὸ μάρτυρας ἀφιλοπροσώπως , καὶ νὰ κρινῶνται ἀπὸ μίαν μερίδα τοῦ Κοινοῦ , ἥτις ἀνακαινίζεται καθημέραν . ἡ παρῆσις τῶν ξένων περιττότερον ὅχι μόνον διεγείρει τὴν ἀμίλλαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Βουλευμένων , ἀλλ' εἶναι καὶ χαλινὸς σωτήριος ἐναντίον τῶν δισφῶν παθῶν , ὅσα αἱ φιλονεικίαι εἰμφοροῦν νὰ γενήσων .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 84

Τιμὴ ἑτησίᾳ Τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσηληρωτέα
κατὰ τριμηναίαν Ἐκπίουεται οἷς τῆς εὐδομάδος .

Τὰ πλεῖα ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκλίνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 15 Ὀκτωβρίου 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Στρατόπεδον Τζήμερικων . Τῆ 23 Σεπτεμβρίου .

Εἰς τὴν χθεσινὴν μάχην τοῦ Βουλγαρελίου ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοῦς ἐχθροῦς περισσότεροι τῶν 20, ἀπὸ τοῦς ἐδικοῦς μας ἐφονεύθη ἕνας μόνον ὁ Καπετὰν Κώστας Κεχρινιώτης ἑπιληγώθησαν δὲ τρεῖς τοῦ Στρατηγοῦ Ράγκου, καὶ ἕνας τοῦ Χιλ. Διακατᾶ ὁ ἐδικοῦμας ἐπῆσαν καὶ δύο κεφάλια τῶν ἐχθρῶν .

Τῆ 26 τοῦ αὐτοῦ) Ὁ Στρατ. Ν Στυρνάκης σήμερον μεταστρατοπεδεύει εἰς τὸ Μερόκοβον, καὶ ὁ Στρατηγὸς Ράγκος εἰς τὴν ἀγίαν παρασκευὴν ἢ εἰς Βρεσθενίτζαν, ἃν δὲν ἤμπορέση νὰ ὑποφέρει τὰς πολλὰς βροχὰς ὁ δὲ Χιλ. Γληγόρης Διακατᾶς ὑπάγει νὰ σηκώσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ χωρία Μελισσογούς, καὶ Πράμαντα, καὶ τὰ πέριξ, καὶ νὰ κάμῃ ὅσην βλάβην ἤμπορέση εἰς τὸν τόπον διὰ νὰ μὴν ἔχη ὁ ἐχθρὸς καταφύγιον ὅτι δύο Στρατηγοὶ ἐχάλασαν τὰ χωρία Μιάρην, Λαψίσταν, Θεδώριαν, καὶ τὰ πέριξ κτησοχώρια ἢ ἀπέφασίς των εἶναι νὰ σταθοῦν εἰς τὰς εἰρημίνας θέσεις, ἕως νὰ ἔλθον νέαι διαταγαὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ἐπειδὴ τὸ στρατοπεδεύμα εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Βουλγαρελίου καταντᾶ πλᾶ δύσκολον διὰ τὰς συνεχεῖς βροχὰς .

— Οἱ ἀνωειρημένοι ἀρχηγοὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀναφορὰν τῆς 26 Σεπτεμβρίου συσταίνου τὸν Στρατηγὸν Κ. Σαδήμαν καὶ Καπ. Κώσταν Οἰκονόμου ἀναφέρουμεν δὲ αὐτολεξί: τὰ λόγια τῆς ἀναφορᾶς, εἰς τὴν Μάχην, ὅπου ἐκάμαμεν μὲ τοῦς Τούρκους καὶ Τεχο-

„ λάτρας ὁ Στρ. Κώστας Σαδήμας, καὶ Καπ.
„ Κώστας Οἰκονόμος, ἐστάθησαν οἱ πρῶτοι ὁ
„ ποῦ ἐρρήχθησαν μὲ ὅλην τὴν ἀνδρίαν καὶ μὲ
„ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν ὅπου ἔπαρετε, καὶ ἐ-
„ χάλασαν καὶ μερικά Ταμπουρία τῶν ἐχθρῶν,
„ καὶ ἐρρῆφικονδύνευσαν μεγάλως ὅθεν κατὰ
„ χρέος κάμνομεν γνωστὰς τὰς ἐκδηλεύσεις των
„ εἰς τὴν ἐκλαμπροῦσότητά σου .“

Στρατόπεδον Βάλλε 8 Ὀκτωβρίου .

Εἰς τὰς 4 Τρέχοντος ἐπῆσαν διὰ νικτὸς εἰς Καρθασαράν δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατηγού Ἀνδρέα Ἴσκη ὁ Θανάσης Μπαρζᾶς, καὶ Νάσιος Γιάννης μὲ μερικὸς στρατιώτας, καὶ ἐπῆσαν τοῦς φύλακας τῶν μελαρίων τοῦ Ὀμπερπασᾶ (χαραμαντᾶδες) ὅλας δέκα ἔξ, ὁμοῦ μὲ δύο παλληκάρια λακιώτικα ὅπου τοῦς ἐφύλαξαν ἐπῆσαν δὲ καὶ σαράντα ἔξ ἀλογομούλαρα, καὶ ὅλα ὁμοῦ μὲ τοῦς ἀνθρώπους ἐστειλαν πρὸς τὸν στρατηγόντες, ὅστις ἄρῃσεν ἐλευθέρως τοῦς χαραμαντᾶδες ὄντας Χριστιανούς ἀπὸ τὰ χωρία τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ Θανάσης Μπαρζᾶς ἐστάθη εἰς τοῦ Στάνου, καὶ πάλιν τὴν 8 τὴν νύκτα ἐπῆγε μὲ 20 στρατιώτας εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἐπῆσαν ἕνα ἄλογον, ἐτωθέκισαν τοῦς ἐχθροῦς, καὶ ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς .

Ἐπειδὴ Ὁ Κος Στάμος Στάικος κηρύττει τὸν ἑαυτὸν τε παραστάτην τοῦ Βλοχού, κατὰ διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κηνοσοιοῦμεν τὴν ἀκόλουθον ἀναφορὰν τῶν ἐπιστατῶν,

καὶ Δημογερόντων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης .

Ἐκλαμπρότατε .

Ἡμεῖς οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι ἐμάθαμεν , ὅτι Ὁ Στάμος Στάϊκος ἐπῆρε καὶ ποίων Βλοχαϊτῶν προῦπαρξάντων κλεπτῶν , καὶ ἄλλων πρὸ χρόνων φευγάτων Πατριωτῶν ὑπορξῆας , καὶ ἀπὸ τὸν ἐξαδελφόν τε Γιαννάκην Στάϊκον , τοῦ ὁποῖος ἕως προχθές οἱ ἀνθρώποι μᾶς εἶχαν σκλαβωμένους , καὶ δεμένους , καὶ τὸ βίος μας περιμεινόμενον , καὶ τὸν ἀδελφόν μας Νικόλαν Χαλκιώτην , ἔπειτα ἀπὸ δύο μηνῶν σκλαβίαν , ἀπὸ τὰ παιδεύτηγια τὸν ἔκαμε ν' ἀποθάη . Αἰστανόμενοι τὸν Στάμον Στάϊκον ἡμεῖς οὔτε ποτὲ τὸν ἐξομμεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας , οὔτε πρὶν τῆς ἐκπαραστάσεως , οὔτε μετὰ ταῦτα , ἀλλὰ τὸν γνωρίζομεν γέννημα , καὶ φρέμμα τοῦ Μισολλοβίου , οὔτε ποτὲ τὸν ἐθάλαμεν εἰς τὰς ὑποθησεις τῆς ἐπαρχίας μας . διὰ τοῦτο ἀποθάνομεν , καὶ ἀκυροῦμεν τὰς αὐτῶν δολίους ὑπογραφὰς , καὶ ὡς μὴ κατοικοῦντας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βλοχοῦ . καὶ ὅταν ἡμεῖς λάβωμεν δύναμιν νὰ οἰκονομοῦμεν τὰ ἔξοδα τοῦ παραστάθου μας , θέλει ἐκλέξομεν Νόμιμον παραστάτην , μας , κατὰ τὸν ὀργανικὸν Νόμον . διὰ τοῦτο ἐκλαμπρότατε , παρακαλοῦμεν θερμῶς , νὰ δεχθῆτε τὴν ταπεινήν μας ἀναφορὰν , καὶ νὰ τῆν βάλητε εἰς εἶδησιν τῆς Σ. ἡμῶν Διοικήσεως , ὅτι παραστάτην τῆς ἐπαρχίας μας ἡμεῖς δὲν δεχόμεθα τὸν Στάμον Στάϊκον , καὶ ἀκυρόνομεν ὅλας ὅσας ὑπογραφὰς ἔλαβε παρανόμως , κατὰ τὸν ὀργανικὸν Νόμον . αὐτὸν τὸν γνωρίζομεν ὡς φαρμακὸν , καὶ ἐναντίον τῆς Διοικήσεως , καὶ κατήγορον . αὐτὸς δὲν κάμνει ἄλλο , παρὰ νὰ διαυθεντεύη τὸν φθορέα , καὶ ἀκατάστατον ἐξαδελφόν τε Γιαννάκην Στάϊκον , ὁ ὁποῖος ἐκατεγήμωσε τὴν ἐπαρχίαν μας μετὰ τοὺς κλέπτας τε , τοὺς ὁποῖους πάντα μαζὴν τε ἔχει . εἶναι πρᾶγμα ἀνωφέλετον , Ἐκλαμπρότατε , ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς τὸ γένος μας , καὶ ἡμεῖς ἐσκλαβώθημεν . ἂν ἡ Σ. Διοίκησις δὲν θελήσῃ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἡμᾶς ὡς κάμῃ καὶ νὰ διὰ λόγου της , ἔπειθὴ οἱ ἀνωθεν κλέπται

πρῶτον ἐπάτησαν τὸ πρόσωπον τῆς Διοικήσεως , ἐγδυσαν τὸ ἐπαρχεῖον , ἔδωσαν τὸν γραμματεῖα , καὶ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας ὀλόγυμνον . τὸν ἀνθρώπον τοῦ ἐπαρχῆ τὸν ἐθύλαξαν δύο μηνῶν εἰς τὰ βασανιστήρια , ἕως ὅτε ἔφυγε . τὸν ἐπιστάτην μας καὶ αὐτὸν σκλάβον , καὶ τὸν ἀδελφόν μας Νικόλαν Χαλκιώτην τὸν ἀπέθαναν .

Ὅλα αὐτὰ εἶναι φανερά , ὅπου καὶ σήμερον αὐτοὶ οἱ κλέπται εἶναι μετὰ τοῦ ἀρχηγού των Γιαννάκη Στάϊκου , ὅστις καὶ τώρα , ὑστερον ὀπου εἰσίσκετο ἡ Ἐκλαμπρότης σας εἰς τὸ στρατόπεδον , ὁμοῦ μετὰ τὸν Στρατηγόν μας , αὐτὸς ὁ Στάϊκος ἦλθε μαζὴν μετὰ τοὺς κλέπτας , καὶ κατεγήμωσε τὴν ἐπαρχίαν μας , ἐπῆρε πύθματα , ἄλογα , μολάρια , τὰ ὅποια ἔχεν σήμερον , καὶ ὅλον ἕνα φοδερίζει , καὶ θέλει ἕνα Καπιτανάτον , ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Χιλιάρχον Κώνσταν Βλαχέσπελον , ὅπου ἡ Διοίκησις μᾶς διώρισεν , εἴμεθα πολλὰ εὐχάριστοι . Παρακαλοῦμεν , Ἐκλαμπρότατε , νὰ μᾶς ἐφοδιάσῃ μετὰ ἀνάλογα γράμματα , νὰ πηγαινωμεν δύο ἐξ ἡμῶν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν , νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ὅσα κατὰ ὑπεφέραμεν , καὶ ὑποφέρομεν παρὰ τοῦ ἀνωθεν Γιαννάκη Στάϊκου .

Τῆ 26 Σεπτ. 1824 χωρίον Βλοχοῦ .

Ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ .

Πρὸς τοὺς Ἐπιστάτας Δημογερόντας καὶ ἐπιλοίτους κατοίκους Βλοχοῦ .

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν σας , εἰς τὴν ὁποίαν εἶδον νὰ λέγετε ὅτι ὁ Στάμος Στάϊκος συνάξας ὑπογραφὰς ἐκ τῶν προῦπαρξάντων κλεπτῶν , καὶ ἐκ τῶν πρὸ χρόνων φευγάτων Βραχωριτῶν , ὑπάγει διὰ παραστάτης τοῦ Βλοχοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν , καὶ ὅτι μετὰ παρακαλεῖτε διὰ νὰ ἰδεάσω τὴν Σ. Διοίκησιν ὅτι δὲν δέχεσθε αὐτὸν διὰ παραστάτην σας , διότι πηγαινέει ἀνευ εἰδήσεώς σας . ἐγὼ μὲν κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀναφορὰν σας ἰδεάσω τὴν Σ. Διοίκησιν , εἰς δὲ ποιῶντες τὸ χρεὼν σας ἐκλέξατε τὸν παραστάτην σας κατὰ τὸν περὶ ἐκλο-

φής νόμον καὶ κατὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ Ἐπι-
γείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν σταλεῖσαν πρὸ καιροῦ
εἶ. τὸ ἐπαρχεῖόν σας, καὶ ἐκλεγόντες τον ἐφο-
διάτατε αὐτὸ. μετ' ἀναγκαῖα γράμματα νὰ πη-
γαίνη πρὸς τὴν Διοίκησιν .

Ὅσον δὲ διὰ τὸ νὰ σᾶς ἐφιδιάσω μετ' γράμ-
ματα διὰ νὰ πηγαίνετε δύνω ἐξ ὑμῶν, καθὼς
μὲ γράφετε, πρὸς τὴν Διοίκησιν νὰ ἀναφέρετε
τὰ παράπονά σας, αὐτὰ θέλετε τὰ δώσει ἐγ-
γεγράφως πρὸς τὸν ἐκλεχθῆσόμενον παραστάτην
σας, ὅστις θέλει τὰ παρρησιάσει πρὸς τὴν
Στασιτὴν ἡμῶν Διοίκησιν φροντίσατε ὅμως
νὰ γενῆ ἢ ἐκλογὴ καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτημένην
ἀπὸ τοῦ νόμου τάξιν. Ἐρρώσθε .

Τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1824
Λιγούριτζι .

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ, 17 Σεπτεμβρίου .

Τῆν 16 τοῦ ἐνεστώτος ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐν βρι-
γαντινῶν μετ' μέρος τοῦ δανείου ἀπὸ Λονδίνου, καὶ
τὴν 15 οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπιτροπῶν αὐτοῦ .

Ὁ πρῶτον διδάσκαλος τῆς Ὀδησοῦ Κυρίου
Γ. Γενιάδιος ἔφθασε πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα. Τὸ
Σ. Βουλευτικὸν μόλις ἔμαθε τὸν ἐρχομὸν τοῦτου
τοῦ πεπαιδευμένου ἰσχυροῦ ἀνδρὸς, καὶ εὐθὺς ἀ-
πεφάσισε νὰ τὸν καταστήσῃ διδάσκαλον εἰς τὸ
συσταίνόμενον εἰς Ἄργος κεντρικὸν τοῦ ἔθνους
σχολεῖον. Ὁ ἀληθὴς οὗτος καὶ ἐνάρετος Πα-
τριώτης ἐδέχθη μετ' ζήλον καὶ προθυμίαν τὴν ἐκ-
λογὴν τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ, τῆς ὁποίας θέλει
δειχθῆ ἄξιός διὰ τῶν καρπῶν, τοῦς ὁποίους ἐ-
παγγελῆται νὰ δώσῃ εἰς τὴν νεολαίαν .

Αἱ πρόδοι τῆς Φιλιππουπολιτικῆς Ἐταιρείας
ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν γίνονται πλέον ἐπιση-
μασθηταί, καὶ ἡ οἰκοδομὴ θεμελιωμένη εἰς τὴν εὐαλ-
λετικὴν πέτραν λαμβάνει βαθμυδὸν παγιότητα.
Ὁ πρῶτος καρπὸς τοῦ συστήματος εἶναι τὸ ἐν-
ταῦθα πρὸ ἡμερῶν καταστηθὲν νοσοκομεῖον,
ὅπου περιθάλπονται ἀδελφικῶς πλήθος ἀσθενῶν .

Ὁ Κύριος Ἐμ. Ξένος διὰ τὴν ἀγνώστων
τιμιότητα τοῦ χαρακτήρος τῆ ἐδιορίσθη λαμείας
τῆς Ἐταιρείας .

Ἐδρα τῆ 19 Σεπτεμβρίου .

Ἀπὸ διαφόρων εἰδήσεων ἐκ τῶν νήσων μαθη-
νομεν, ὅτι πολλὰ πλοῖα τῶν ἐχθρικών στόλων
εὐρίσκονται διασκορπισμένα, καίτινα ἐξ αὐτῶν
βεβλαμμένα· μία φρεγάτα ὁμοῦ μὲ ἐν βρῆκι-
ον ἔπεσαν εἰς τὴν Νάξον, καὶ μία κορβέτα εἰς
τὴν Πάρον. Ἡ ἀποπλάνησις αὕτη τῶν ἐχ-
θρικών πλοῶν φαίνεται ἀποτέλεσμα μιᾶς Ναυ-
μαχίας συμβάσης κατὰ τὴν Ἰκαρίαν, ὡς λέ-
γουν, καὶ τῆς ὁποίας ἀφ' ὧρας εἰς ὧραν πε-
ριμένομεν ἀξιωματικὴν εἴδησιν .

Ναύπλιον, 20 Σεπτεμβρίου

Ἀφοῦ ἡ προσδιορισθεῖσα ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέ-
τασιν τῶν παραστατικῶν γραμμάτων τῆς Γ. πε-
ριόδου τῆς Διοικήσεως ἐπεξεργάσθη αὐτὰ ἀκρι-
βῶς, παρέστησεν εἰς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα
ὡς νομίμως παραστάτας διὰ τὴν νέαν περίοδον 57
μέχρι τοῦδε, καὶ τὸ Σ. τοῦτο Σῶμα ἐνέκρινεν
αὐτοὺς ὡς ἀποδεκτοὺς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς
οὗτος εἶναι ὑπὲρ τὰ δύο ἴριτα τῶν ὄλων παρα-
στατῶν, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως νὰ συνεδριά-
σωσιν οἱ νέοι οὗτοι παραστάται τὴν 25 τοῦ πα-
ρόντος, καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ Γ. περίοδος τῆς Διοι-
κήσεως (α)

Ἐδρα, 22 Σεπτεμβρίου .

Ἀπὸ τὰ ἐχθρικά πλοῖα, τὰ ὁποία ἔπεσαν
εἰς τὴν Νάξον, ὡς ἴδαμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλ-
λον, 150 τοῦτοι περίπου ἀφῆσαντες τὰ πλοῖα
ἐκδήσαν ἐπάνω εἰς τὴν νήσον καὶ ἐθάλησαν νὰ
ὑπερασπίζωνται τὴν ζωὴν των ἀπὸ τοῦς κατοί-
κης, ἀφοῦ πρῶτον ἐπρόφθασαν καὶ ἔκαυσαν,
ὡς λέγεται, δύο χωρία ἐπιπεσόντες ἔξαφνα .
Ἡδὴ δὲ εὐρίσκονται περικλεισμένοι ἀπὸ τοῦς
Νάξιους, καὶ ἔως τῆς ὧρας ἐλπίζομεν ὅτι
παρεδόθησαν, ἢ ἐφονεύθησαν .

Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

(α) Ἀπὸ Νεώτερα γράμματα ἐκ Ναυπλίου 28
Σεπτεμβρίου π' ἠεροσημένθ ἦτι ἡ πρώτη συνεδρίασις
τῶν νέων Παραστατῶν ἀνεβλήθη διὰ τὴν 6 Ὀκτωβρίου .

Περιγραφή τῆς κατὰ τὴν 27 τοῦ παρελθόντος ὑγροῦσθι συμβάσεως εἰς Μοθώνην μάχης .

Τὴν 26 τοῦ αὐγοῦσθι ὁ Στρατηγὸς καὶ Ἱππευγὸς τοῦ πολέμου κύριος Δ. Μούτζινης μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν , συνεννοηθεὶς μετὰ τοὺς στρατηγούς τῶν Ἀρκάδων κύριος Δ. Παπαζόρη καὶ Μήτηρον Ἀναστασόπουλον , ἐπίασαν διὰ νυκτὸς τὰς ἀναγκαίας θέσεις διὰ νὰ κτυπήσωσιν ἐξ ἀπροόπτου τοὺς Μοθωναίους Τούρκους , οἵτινες ἐσυνήθιζον νὰ ἐξέρχωνται τοῦ φρενίθι διὰ νὰ συνάγωσι σταφύλια καὶ ἄλλα ὀπωρικά .

Τὴν ἐπαύριον οἱ ἐχθροὶ κατὰ τὸ συνῆδες ἐξελθόντες διεσπάρησαν εἰς τοὺς ἀμπελώνας καὶ κήπων , καὶ ἐξοίφνης εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας . Εἰς μάτην ἐζήτησαν νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν ὅτι Ἕλληνες ὄρμησαν ἀνιλεῶς ἐναντίον των , ἄλλος ἐτεφέκισαν , ἄλλος ἐσφαξαν , ἄλλος ἐζώρησαν , καὶ ἄλλος περιέκλεισαν καταφυγόντας εἰς τινα οἰκίσκον . Οἱ δὲ ἐν τῷ φρενίθι κατανοήσαντες τὰ γινόμενα ἐξῆλθον πανδημί εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν των , ἐπέπεσαν κατ' ἀρχᾶς εἰς ἐν ὀλιγάριθμον σῶμα Σπαρτιατῶν καὶ τὸ ἔκαμαν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ὀλίγον ἄλλ' ὁ ἀντιστρατηγὸς Γαλάτης Κρημνωθράκης , ὁ σημαιοφόρος τοῦ Στρατηγοῦ Δ. Μούτζινη Ἀγγελίας ὁμοῦ μετ' ἄλλους δύο πῆξαντες κατὰ γῆς τὴν σημαίαν ἀπήντησαν ἀνδρείοτατα τὴν ὄρμην τῶν ἐχθρῶν ἕωσθ' ἔφθασεν ὅλον τὸ σῶμα τῶν Σπαρτιατῶν , ὅτε οἱ ἐχθροὶ κυριευθέντες ἀπὸ φόβου πανικὸν κατέφυγον δεομαῖοι εἰς τὸ φρούριον .

Τὴν 28 ἐξῆλθον πάλιν οἱ Μοθωναῖοι διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς εἰς τὸν οἰκίσκον κλεισμένους ἀδελφούς των ὅτι τοὺς ἐδίωξαν ἀπὸ τὰς θέσεις μετὰ κατασχύνῃν οἱ ἰδικαίμας ὅτι ἐφόρμησαν πάλιν πανδημί ἔχοντες καὶ δύο κανόνια , καὶ ἀγωνισθέντες ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν οἰκίσκον ἐτράπησαν εἰς φυγὴν μετὰ κατασχύνῃν καὶ βλάβην ὅχι μικροτέραν τῆς προτεραίας . Πρὸς δὲ τὸ ἐσπέρας οἱ ἰδικοί μας διὰ τοῦ πυρὸς ἀνοίξαν ἐν μέρος τοῦ οἰκίσκου , ὅθεν ἐτεφέκισαν τοὺς ἐχθρούς . Ὡφεληθέντες δὲ οὗτοι ἀπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐξῆλθον ὀρμητικῶς διὰ νὰ φύγωσιν , ἐνθα ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ἐξωγήθη . Ἀπὸ μὲν τοὺς ἰδικούς μας ἐφο-

νεύθησαν πέντε , οἱ ἑτεῖς ὅμως ἐκ τῆς μεγάλης ἀπροσεξίας των , ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθρούς 35 ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐπληρώθησαν .

Ἐξακολουθήσῃ τῆς Ὠδῆς τοῦ Κ. Ἱ. Ρίξου (ἰδ. ἀρ. 79)

Τῶν Τούρκων στόλος τὶς φυγαδεύει ;
Ὀρλόφοι νέοι ἢ Δουζιάνοι ;
Τὶς τὸ Αἶγαθον καταλαμβάνει
Κ' ὡς τὸν Ἑλλησποντον κυριεύει ;

Ἴδὲ ἑρεῖς πέτρας ἐκεῖ Τραχείας
Σ' τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ ποσειδῶνος .
Αὐτὰς κρηπίδας ἔστησ' ὁ χρόνος
Τῆς ποθεινῆς μας ἐλευθερίας .

Εἰς τοὺς τκοπέλους αὐτοὺς γενήθη
Γένος γιγάντων θαλασσοδίων .
Αὐτοὺς τῶν Τούρκων ἀνδρῶν ἀγρίων
Τρίς εἶδ' ὄστῆλος , τρίς ἐνικήθη .

Ἐρμῆς κερδᾶος , Ποσειδῶν , Ἄρης
Αὐτὰς τὰς νῆους τὰς ἑρεῖς θαυμάζων ,
Καὶ συμφωνήσαντες , σχεδιάζων
Τριτὴ πρὸς ταύτας νὰ γενῆ χάρις .

Ὁ μὲν τὰς διδοὶ τὴν ναυτιλίαν
Ἄρης δὲ ἦθος διδοὶ γεναῖον ,
Τὸ φιλοπόλεμον , ὡς βαγδαῖον ,
Ὁ δ' ἐμπολαῖος τὴν ἐμπορίαν .

Ἦδη ὁ Τούρκος ὀδόντας ἱρίζει ,
Κ' εἰς τοῦ Μωάμεθ τὴν φλυασίαν ,
Γραικῶν ὀμνύει πανωλεσίαν ,
Κ' ὅλης τοὺς ναύτας τε συναθεοίξει .

Ἦδη ὁ Λίβυς συμμάχος φέρε
Τοὺς πειρατὰς τε πρὸς τὸν Σουλτάνον ,
Κ' ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἰ ἀλκυράνον
Στόλον σ' τὸν Βύσσωρον μεταφέρει .

Καθὼς τοῦ Ταύρου ἀμαυροτάτας
Βλέψεις μακρόθεν τὰς ὑπερείας ,
Τὰς κορυφὰς τε δ' ἐξεναντίας
Μέσα σ' τὰ νέφαλα λευκοτάτας .

Οὕτω τὰ ξύλινα τὰ νησία
Οἱ ἑριπλοὶ στόλοι τῶν ἀντιθέων ,
Ἦσαν ὡς πρόποδες τῶν ὀρέων ,
Ὡσὰν δὲ σύνεφα τὰ ἰστία .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 85

Τιμὴ ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσηληρωτέα
κατὰ τριμηνιαῖα· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἐλάβομεν τέλος πάντων ἐπισήμως τὰς χαροποιὰς ἀναγγελίας τῶν δύο τελευταίων λαμπρῶν νικῶν, τὰς ὁποίας κατέρωθον οἱ ἀπόητοι θαλασσινοὶ μας κατὰ τὴν δύο Στόλων τοῦ Βαρβάρου .

— Ἀραῦ οἱ εἰρημίνοι ἐχθρικοὶ στόλοι ἀπέτυχον εἰς ὅλα τὰ κατὰ τῶν νήσων καὶ λοιπὰ ἄλεθρια σχεδιά των, μικθῆν ἐς δις μὲ μεγίστην ζημίαν των παρὰ τῶν ἡμετέρων, ὡς εἶδομεν εἰς τὰ προλαβόντα φύλλα, μὴ δέλοιστες μ' ὄλον τοῦτο νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τοὺς κατὰ τῆς Σάμου σκοπούς των, ἐκ νέου παρασκευασθέντες, ἐκίνησαν ἀμρότεροι κατὰ τὰς 4 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ Κῶ κατὰ τῆ εἰρημίνης νήσου, ὅπου ὅμως εἰς μάτην ἐδοκίμασαν πολλάκις νὰ βάλωσι τὸν σκοπὸν των εἰς ἔργον : οἱ ἡμετεροὶ ἀπέκρουσαν αὐτοὺς μὲ τόσῃ εὐτολμίαν, ὅστε εὐλόγως ἔλειψε νὰ γίνῃ παρανόημα τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Τωσάλ — Πασᾶς, τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον γνωρίσθη ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐκνηγήθη ἱκανῶν ὥραν, καὶ μόλις ἐσώθη μὲ τὴν βοήθειαν τῆς νικτὸς.

Εἰς τὰς 10 ὁ ἐχθρὸς εὐρέθη πρὸς τὴν Νάξον, τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦντα τὰ ἡμέτερα πλοῖα ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Πατωσᾶ, ὅπου εὐρέθη ἡ Ναυαρχίς μὲ 4 ἄλλα πλοῖα μόνον μεταξὺ ὄλου τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, (μὴ δυνάμενα τὰ λοιπὰ πλοῖα μας, διὰ τὴν γαλήνην νὰ πλησιάσωσι) ὅστις ἀφοῦ ἔβρισεν ἐναντίον των περίπου 10 Χιλ. κανόνια χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τίποτε, ἰδὼν ἐκ τοῦναντιοῦ ὅλα τὰ πλοῖα του βλαμμένα ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς βολὰς, καὶ τὰ λοιπὰ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, κινούμενα μὲ οὐρίον πνεύσαντα ἀνεμῶν ἐναντίον του, ἐβιάσθη νὰ ποδίσῃ, καὶ κινήσῃμενος περίπου δύο ὥρας. ἐσώθη διὰ τὸ κάτος τῆς νικτὸς, καὶ φεύγων πάντοτε κατήχησε τὴν 18. ὑποκάτω εἰς τὸ φρούριον τῆς Μιτυλήνης, ὃ δὲ ἡμέτερος ἐτραβέχθη εἰς τὴν Βολισσὸν διὰ νὰ παλαμῆσαι μερικὰ πλοῖα, καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐπομένως τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ .

— Ἰὰ ἐρεξῆς συμβάντα καὶ τὴν τελευταίαν λαμπρο-

τέραν νικῆν τῶν ἡμετέρων πληροφορεῖται ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον ἀναφεραντοῦ Ναυάρχου Κυρίου Α. ΜΙΑΟΤΛΗ .

Ἐκ Ψαρῶν, 26 Σεπτεμβρίου .

Εἰς τὰς 23 τὸ πρωὶ ἐμάθαμεν ἀπὸ τὴν προφυλακὴν μας ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἀπάραντες ἀπὸ Μιτυλήνην, εἰς τὰς 22 τὸ ἑσπέρας ἦσαν ὑποκάτω τῶν Καραθήρων· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Βενέτικου διὰ νὰ τοὺς προκατολάβωμεν εἰς τὴν ἀπὸ τὸν πορθμὸν τῆς Χίης ἐξόδων των, ἢ μὴ ἐκδάντας, νὰ ἐμδωμεν ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ καὶ νὰ τοὺς κτυπήσωμεν . Τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐλθόντος τοῦ Γ. Τέτζη, ἐστάθημεν τὴν νύκτα ἐκείνην ἔξω τοῦ πορθμοῦ, καὶ εἰς τὰς 24 διανείμαντες τὰς ἐν αὐτῷ ἰσοφίας εἰς τὰ πλοῖα τοῦ στόλου μας ἐμβήκαμεν περὶ μεσημβρίαν ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ· ἀλλ' οὐτ' εἰς Χίον, οὐτ' εἰς Κεζήνην τοὺς εὐνομεν ἀραγμένους . Περὶ τὰς 10 δὲ τοὺς ἴδομεν εἰς τὰ πανία μεταξὺ Ἀγνησῶν καὶ Καραθήρων· οἱ ὁποῖοι ἰδόντες τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἀμέσως τὰ εὐεγῆμισαν πρὸς τὴν Μιτυλήνην· ἐκινήσαμεν καὶ ἡμεῖς κατόπιν των διαιρεθέντες εἰς δύο, τὰ μὲν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Καραθήρων διὰ νὰ κτυπήσωσι τὰ ὀπίσθια, τὰ δὲ κατ' εὐθείαν κατὰ τῶν ἐμπροσθινῶν πλοίων τῶν ἐχθρῶν, τῶν ὁποίων τῆς γραμμῆς τὸ μῆκος ἐκράτει ἀπὸ τὴν ἄκρον τῶν Καραθήρων ἕως τῶν Ἀγνησῶν . Πρὸς τὰς 13 ἑσπαρας ἤμισον πλησιάσαντες ἠξάμεθα τῆς νυκτερινῆς ταύτης ναυμαχίας . Περὶ τὰς ἔξ οἱ πυρποληταί μας Ἀνδρέας Φιλιππάκος, Θεοδωράκης Θ. Βῶκκ καὶ Δημήτριος Καλογιάννης πλησιάσαντες, ὃ μὲν πρῶτος εἰς μίαν φρεγά-

τάν, τῆς ὁποίας ἔρκετοὶ ἄνθρωποι ἔπεισαν εἰς τὴν θάλασσαν, κακῆ ἰύχη ἀπέτυχεν, οἱ δ' ἄλλοι δύο, ὁ μὲν Θεοδωράκης σοτλοθέντο, ὁ δὲ Καλογιάννης ἀπὸ σοθράνο, μεταδώσαντες τὸ Ἑλληνικὸν πῦρ εἰς ἔν βρίκι 24 κανονίων τὸ ἔστειλαν ὀλοκαύτωμα νυκτερινῆς ἐκδικήσεως πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τότε οἱ ἐχθροὶ ἐδέθησαν εἰς φυγὴν ἀχαλίνωτον πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σιγρίσι, ὅπου ὁ ἀνεμος τοὺς διεύθυνε κατάπρυμνα. Ἡμεῖς ἐξηκολοθούμεν καταδιώκοντες αὐτοὺς καὶ βιάζοντες διὰ τῶν Ἑλληνικῶν βολῶν νὰ τρέχωσι, κατὰ τὴν παροιμίαν, χωρὶς νὰ βλέπωσιν ὀπίσω των. Εἰς τὰς ἐννεα ἡμισυ προφθάσας ὁ Φαρρῖανὸς πρεσπολιτῆς Κωνσταντῆς μίαν κορβέτταν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας, ἐκέλλησε τὸ πυρβολικὸν τε εἰς τὴν πρύμνην της, εἰς τρόπον ὅτι μεταξὺ δύο ἡ τριῶν λεπτῶν ἀνάψαν τὸ πυριτοδοχεῖον της ἀνέτρεψε καὶ διεσκορπίσσε διόλου τὴν κορβέτταν, ὥστε τὸ πυρβολικὸν μόνον ἔμεινε καιόμενον εἰς τὴν θάλασσαν, πῆτῆς δὲ ἵχνος μηδαμῆ, δύματος γενομένης ἐκαερίθ ἔξω τῆς Καλονῆς Μιτυλήνης. Οἱ δ' ἐχθροὶ ἐξηκολοθῆν νὰ φεύγωσιν ἀκρατήτως, καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τὰς 25 εὐρέθημεν σοθράνο τῆς Καλονῆς πλησιέστατα μὲ αὐτοὺς, κτυποῦντες καὶ πυροβολοῦντες εἰσέτι φεύγοντας. Περὶ τὴν ἀνατολὴν ἡλίθ ὁ πυρβολητῆς μας Ἀναστάσιος Ῥομπώτοσης πλησιάσας εἰς μίαν ἄλλην κορβέτταν ἐκόλλησε ἴσιον ἐπιτηδέϊως τὸ πυρβολικὸν τε εἰς τὴν πρύμνην της, ὥστε ἐπῆσαν φωτιάν πολλὰ ἀπὸ τὰ σχοινία της, ἡ ἄκρα τῆς μπουύμης, καὶ μέρος τῆς πρύμνης, ἀλλ' ὀρῆζάρασα ἐπῆρε τὸ πυρβολικὸν ὑποκάτω της, καὶ ἀπομακρυνθεῖσα ἀπ' αὐτοῦ ἔσβυσε δι' ἀντλιῶν τὰ καιόμενα μέγη της, καὶ οὕτω κακῆ ἰύχη ἀπέφυγε τὸν ἐμπρησμόν. Τότε οἱ ἐχθροὶ ὠγίσθησαν, καὶ ἀφοῦ ἐπυροβολήθησαν ἀρκετὰ, αὐτοὶ μὲν ἀπεμακρύνθησαν πρὸς τὰ παγάλια τῆς Μιτυλήνης διευθυνομένοι πρὸς τὰ σοθράνο, ἡμεῖς δὲ περιεπλόμεν λοξοδρομοῦντες ὅλην τὴν ἡμέραν καταντικρῶ των καὶ ὄχι μακρὰν, ἕως οὗ πρὸς τὸ ἔσπερας ἡμεῖς μὲν ἤμεθα ὑποκάτω τῶν Καρυβνηων, αὐτοὶ δὲ πρὸς τὴν Μιτυλήνην· ὁθεν ἐλάβομεν τὴν Δέσιον τὴν μεταξὺ Χίσι καὶ

Φαρρῶν, διὰ νὰ ἐφευγόμεν ἐκέϊθεν τῶν ἐχθρῶν. Τὰ κινήματα

Ἀφ' ὅσως ζῶντες ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν ἡμίκαντον φρεγάταν καὶ ἀπὸ τὰ καέντα βρίκι καὶ κορβέτταν μαυθάνομεν ὅτι ὁ Ἰωσάφ. πασας εἰς τὰς 22 τοῦ ἐνεστῶτος ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν μὲ δεκαπέντε μονα περίπε πλοῖα, τὰ δὲ λοιπὰ μ' ὅλας ὁμοῦ τὰς φρεγάτας ἄφησεν εἰς τὸν Ἰμπεραχίμη-πασαν διὰ νὰ τὸν συντροφεύωσιν. Ὁ σκοπὸς δὲ τούτῳ κατ' ἄλλως μὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι, παραλαβῶν ἀπὸ Κῶ καὶ Ἄλικαρνασσοῦ τὰ ὅποια ἔχει ἀφημένα φορτηγὰ καὶ πολεμικὰ νὰ ὑπάγη εἰς Σουδαν διὰ νὰ ξεχειμάσῃ, καὶ τότε τὰ Βυζαντινὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν· κατ' ἄλλως δὲ, ἀπὸ Κῶ νὰ διευθυνθῆ κατ' εὐθείαν διὰ τὰ Μοθωκόρωνα, συντροφεύμενος πάντοτε ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ.

Ἀδελφοὶ δότε δόξαν τῶ Ἰψίστω τῶν καλῶν δοτῆρι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κηδομένῳ Θεῷ διὰ τὴν ἀγαθὴν τῆς νυχθημερινῆς ταύτης ναυμαχίας ἐκθασιν. Οἱ Ἑλληγές μας ἴωρα ἔμαθαν νὰ καιῶσι τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀραγιμένους, καὶ εἰς τὰ πανιὰ, καὶ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ νύκτα. Ὡστε ἐλπίζομεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ τὸν ἀφῆσωμεν οὐτ' εἰς Σουδαν νὰ ὑπάγη νὰ ξεχειμάσῃ, οὐτ' εἰς Μοθωκόρωνα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς τε.

Ἄ Πατριώτης Α. Μ ι α ο ὑ λ η ς .

Ληδοβίκος ὁ 11'. (α) Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ναβάρρας, παριστάνει εἰς ἡμᾶς Δεάματι παράδοξον εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἡγεμόνων.

Αἱ γεννήσασαι τὴν ἐπανάστασιν τῆς Γαλλίας αἰτίαι (ἐπανάστασιν ἣτις κατὰ τὸν Μισαθῶ ἔσπερε νὰ πεσιέλθῃ τὸν Κόσμον ὅλον) εἶναι ἴσους γνωσταὶ εἰς ὅλας, ὥστε νομίζομεν περιττὴν τὴν ἐπανάληψίν των.

Ληδοβίκος ὁ 15'. καταδιωγμένος ἀπὸ τὰς φαρτριάς, αἰτινες δὲν εἶχον γνωρίσει τὴν ἀγαθὴν τε καρδίαν, ἀπέθανεν εἰς τὸν ἴσπον τῆς καταδίκης, καὶ ὁ πρωτότοκος υἱός τε εἰς τὴν φρικτὴν φυλακὴν τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ Ναοῦ, καὶ

(α) Ἐγεννήθη τῷ 1755.

Ληδοβίκος Χαβέριος Στανισλάος ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Καπιετιῶν ἐπρόσμενε νὰ ἀναστῆ εἰς τὸν Θρόνον τῶν Πιπίνων, τῶν Καρόλων καὶ τῶν Ἐρρίκων, (α) ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε τότε νὰ διαπωρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅστις μολυσμένος ἀπὸ τὴν Βασιλικτονίαν ἐγένετο παρανάλωμα τῶν Σεπτεμβριανῶν. Ὁ Ληδοβίκος ἔφυγε, καὶ ἡ γενναία Ἀγγλία τὸν ἔδωκεν ἄσυλον, ἡ δὲ Εὐρώπη μεταραγμένη ἶδε θάυμασιως Ἡγεμόνας ἀγαπωμένους ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν νὰ καταδῶσιν ἀπὸ τοὺς θρόνους τῶν, καὶ αὐτ' αὐτῶν νὰ ἀναθῶσιν ἄλλοι, οἵτινες παρὰ τὴν σωτήρη καὶ τὸ κανόνι ἐνὸς ἀδελφοῦ τῶν ἄλλο δικαίωμα δὲν εἶχον. Ἄλλ' ἡ Ἐδδα ἐπιενυσε καὶ ἡ ἀπὸ τῶν θῶν τῶν Ἰρῆς καὶ τοῦ Ἰ. Βολδοσκ πρὸς ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς τὰς ἀναγιθμήτας φάλαγγας ἐκεῖνης ὅστις ἤθελε νὰ κυριεύσῃ τὴν Οἰκουμενὴν· ὁ Ἄετός τῆς Πρωσίας ὕψωσε τὰ πτερά τε ἡ Ἀυστρία ἀνεγεντήθη, καὶ ἡ Ἀγγλία ἀνέλαβε τὴν προτέραν ἐπιβρόχην τῆς. Ὁ ΙΗ'. Ληδοβίκος ἀνέβη τέλος πάλιν εἰς τὸν προκατορικόν τε θρόνον γενόμενος Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἠναγκάσθη πάλιν μετ' ὀλίγου νὰ καταβῆ, καὶ ἡ Γαλλία ἔγεινεν ἐκ νέου ἡ καθέδρα τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀρπακτέ. Αἰ ἐ κ α τ ὸ ἡ μ ἔ ρ α ἰ εἶναι ἰκανὰ γνωστὰ, ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ ἀπαναλάβωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν. Τέλος ὁ Ληδοβίκος ἐστερεώθη εἰς τὸν θρόνον τε, καὶ ἤρχισε νὰ βασιλεύῃ· ἀλλ' οἱ λεγόμενοι φιλελεύθεροι δὲν ἀργοπόρησαν νὰ ἀρχίσουν νὰ καταξοσχίζωσι τὴν ὀραίαν Γαλλίαν, καὶ ὁ εὐγενὴς Δουξ τοῦ Βερρὺ ἔγεινε ὄψμα αὐτῶν, ἡ δὲ Γαλλία στενάζουσα ἐπρόβλεπε τὸ μέλλον.

Ὁ ΙΗ'. Ληδοβίκος μετὰ τὴν ἄκραν καλοκαγαθίαν καὶ μετριοφροσύνην τε διήλλαξε τὰ πνεύματα, καὶ καθυσόχησε τὰς καρδίας, διέλυσε τὰς φατρίας, καὶ ἡ Γαλλία ἄρχισε νὰ ἀναπνέῃ· Κανεῖς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι, ἐὰν αὕτη εἶχεν εἰς αὐτοὺς τοὺς καιροὺς ἠγεμόνα μὲ ὀλιγοτέραν μετριοφροσύνην, αἱ σκηναὶ τῶν 28. αὐγούστου ἦθελαν ἀνανεωθῆ.

Ὁ ΙΗ'. Ληδοβίκος εἶχεν ἀγαθὴν ψυχὴν καὶ

(α) σφ 1795.

φυσικὴν ἐνφυΐαν, ἥτις χαρακτηρίζει τὸν παιδευμένον· εἰς τὸν καιρὸν τῆς συμφορᾶς τῆς, ἐν ᾧ διέτριβεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐσπούδατε μὲ ὑπομονὴν τὰς εὐγενεστέρας ἐπιστήμας, ἔταν δὲ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γαλλίαν, μετεχειρίσθη αὐτὰς πρὸς ὄφελος τοῦ ὑπηκόου τε ἔχων τὴν εὐσέβειαν Ληδοβίκου τοῦ ἐπονομασθέντος ἀγίου, (α) εἶδε τὸ παράδειγμα τῆς πρὸς Θεὸν εὐδολαθείας εἰς τὴν οἰκογενεὴν τε, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ ταύτης τὴν ἀξίεραστον Δρησκείαν, τὴν βεβαιότητα τοῦ νὰ ξαναἰδῆ τὸν ἀδελφόν τε.

Ἡ Ἑλλάς χρεωστῆ νὰ λιμᾷ τὴν μνήμην τε. Ἐὰν τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα ἐμπόδισε τὸν Ληδοβίκου νὰ ἐξηγήσῃ φανερὰ τὰ φρονήματά τε, εἴμεθα μολοντύτο βέβαιον, ὅτι ἡ καρδία τε ἠσθάνετο συμπάθειαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως πολεμῆ ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ μὲ ἀπελευθέρωσιν κατὰ τῆς ἡμισελήνης. Θέλῃσι δὲ εἶσθαι αἰώνως χαραγμένα εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐξῆς λόγια τὰ ὁποῖα ὑπὲρ αὐτῶν ἐπρόφερε.

„ Πρέπει νὰ δοθῇ βοήθεια εἰς
 „ ἐν δυστυχῆς ἔθνος, τοῦ ὁποῖου
 „ ὁ Λαὸς εἶναι ἀδελφοί μας, εἶ-
 „ ναι Χριστιανοί. (β)

Ἰωάννινα 6 Ὀκτωβρίου.

Τὰ κατὰ τὴν Γότσοισταν συμβάντα, καὶ ἡ προχώρησις τῆς φατρίας τοῦ Καίσορος ἕως τῶν πέριξ τῶν Ἰωαννίνων, ἐπροξένησαν πανικὸν φόβον εἰς ταύτης τῆς Πόλεως τοὺς κατοίκους. Τὰς 4 τοῦ παρόντος ὁ Ταίραγας μὲ 200 Σκωτάρδες ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς ἀπάντησιν τῆς ῥηθείσης φατρίας· ἀφ' οὗ δὲ ἐπροχώρησε μίαν ὥραν περίω μακρὰν τῆς πόλεως, οἱ ὁπαδοί τε τὸν ἐγματέλεψαν, ὥστε ἐπιστρέψας μὲ μῆνης 3-4 ἐκλείσθη εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ἡ πόλις ἔμεινε σχεδὸν ἄμικτος, διότι αἱ

(α) Ὁ ἅγιος Ληδοβίκος ἀπέθανεν εἰς Παλαιστίνην μαχόμενος ὡς Χριστιανὸς Βασιλεὺς θανάτιον τῶν ῥασηνῶν.

(β) Ὁμιλίαι τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐκείνην τῶν Συνοδικῶν 123.

τεραι οικογένειαι ἢ ἐκλείσθησαν εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν ἢ κατέφυγον εἰς τὴν ὑψηλὴν Ἀλβανίαν .

Στρατόπεδον Λιγοβιτζίη 16 Ὀκτωβρίου .

Τὰς 12 ὁ Καπ. Ἀθανάσιος Βαελαῖς ἐπήγε
καὶ πάλιν νυκτὸς εἰς τὸν Καρβανσαρᾶν , καὶ
ἀφ' οὗ ἐφόρευσε τινὰς ἐχθροὺς , καὶ ἤρπασεν ἰ-
κανὰ ἄλογα αὐτῶν , ἐξώγησε καὶ δύο χριστι-
ανοὺς φύλακας τῶν ἀλόγων , ἀπὸ τούτους ὁποῖοις
ἐμάθαμεν ὅτι ἐπεριμένετο ὁ Ὁμέρ-πασας ἀπὸ
Πρέβεζαν διὰ τὰ ἀποφασισθῆ ἢ διὰ λύσεις τοῦ
Στρατοπέδου τε .

Αἱ συχναὶ ἀρπασαὶ τῶν ἀλόγων των καὶ οἱ ἀ-
κατάπαυστοι ἀκροβολισμοὶ ἀπὸ μέρους τῶν Ἑλ-
λήνων ἐφόβισαν ἴσον τούτους Τούρκους ὥστε ὁ Ἀχ-
μέτ-πασας διὰ τὰ εἶναι εἰς ἀσφάλειαν κλείεται
καθημέραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ φρου-
ριον τοῦ Καρβανσαρᾶ . Ἀπὸ τούτους ἰδίως αἰχ-
μωλώτες μανθάνομεν ὅτι ἰκανὴ ποσότης πλοια-
ρίων καὶ ἐν μικρὸν βρῖκι τοῦ Γισοῦφ-πασα εἶ-
ναι ἔτοιμα εἰς τὸ παραθαλάσσιον διὰ τὰ δεχθῶ-
σι καὶ μεταφέρωσι τὸ περικλὸν τοῦ Ὁμέρ-πασα
καὶ ὅτι τὸ ἰπτικὸν ἀφ' οὗ ἠθέλην ἀπεράσει διὰ
νυκτὸς εἰς τὴν Βλήχαν , ἔμελλε διὰ τοῦ Μα-
κρυόρους τὰ καταβῆ εἰς τὴν Ἄρταν .

Μεσολόγιον τὴν 20 Ὀκτωβρίου .

Σήμερον τὴν αὐγὴν μᾶς ἐπαρρήσιόσθη τὸ ἀ-
κλόβον γράμμα τῶν ἐπιστατῶν τῆς πόλεως ,
καὶ ἀμέσως ἐβάλαμεν εἰς πεᾶξιν τὴν παρακά-
λεσίν των , καθ' ὅσον ἐδυνήθημεν . Ἀγχαλὰ
ἕως τῶρα πολλὰ ἀντίτυπα πρέπει τὰ ἐβγήκαν
ἔξω , εἴμεθα ὅμως βέβαιοι , ὅτι τὸ δημόσιον
δὲν θέλει μᾶς μεμφθῆ , ὅτι δὲν ἐκάμαμεν ὅσον
ἠμπορέσαμεν τὸ χρέος μας ἔπειτα καὶ οἱ ἔξω
θέλουν πληροφορηθῆ , ὅτι οἱ Μισολογίται ἀ-
ποδοκιμάζουν τὸ φέροσμον , καὶ τὰ φρονήματα
τῶν Παραχωσιῶν ἀνθρώπων , καὶ δὲν ὑποφέρου
τὰ ἀμαυρωθῆ ἢ ὑποκλιφθῆ των τὴν ὁποῖαν με τὸ
σος ἀγῶνας καὶ κινδύνους ἀπέκτησαν εἰς τὸ

Πανελλήνιον . ἄς μὴν παραξενευθοῦν λοιπὸν
οἱ ἀναγνώσται μας , ἂν ἰδοῦν τινὰ φύλλα τοῦ
παρόντος 85 ἀριθμοῦ ἔχοντα μέρος τῆς διατριβῆς
τοῦ Κυρίου Δημητρίου Παύλου , καὶ μνηολογού-
μενα τὴν 18 ὀκτωβρίου , τὰ δὲ ἐπιλοῖσιτα ὅλα
χωρὶς αὐτὴν τὴν διατριβὴν , καὶ μνηολογούμενα
ἀπὸ τὴν σήμερον .

Κύριε Μάγερ Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν
Χρονικῶν

Ἡ ἐφημερίδες ἢ χθεσιναιῶ ἐκατάλαρασαν κοι-
νῶς ὅλην τὴν Πατρίδα μας διὰ τοῦτο παρακαλοῦ-
μεν ἀμέσως τὰ συνάστετε ὅσας ἐφημερίδας ἐ-
μοιράσατε , καὶ τὰ μὴν τυπώσητε ἐκείνην τὴν
ἐπιστολὴν (α) κατὰ τοῦ Διοικητοῦ μας τοῦ
Κυρίου Μαυροκοβάτου , καὶ με δεύτερον σὰς
γράφομεν πλατύτερα , καὶ μένομεν .

1824 ὀκτωβρίου 19 .

Μεσολόγι .

Οἱ Ἐπιστάται

Ἀποστόλης Ἀν. Καψάλης .
Σεργίος Πατωπάζογλος .
Γεώργιος Μ. Φαράντος .

(α) Τὴν διατριβὴν τοῦ Κυρίου Δημητρίου Παύλου .
Ὁ Συντάκτης .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 86

Τριμῆ ἔτησιά Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηρίων Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῆδος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 22 Ὀκτωβρίου 1824.

Περὶ τῶν χρεῶν τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς ἐνεργεί-
ας τῆς ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ,
καὶ ὡς πρὸς τὰ φρονήματα .

ΠΡΟΣΦΩΝΗΘΕΝ Εἰς τὴν Διοίκησιν εἰς τὴν
ΑΡΧΙΗΝ τῆς ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ .

Τῆς Διοικήσεως τὰ χρέη εἰς ταῦτα τὰ δύο
εἶδη τῆς ἐνεργείας , εἶναι πολὺ ἀλλήλων διάφο-
ρα . Εἰς ὅσ' ἀφορῶσι τὸν ἄνθρωπον , ἡ Διοίκη-
σις ἐν καὶ μόνον μέσον δύναται ν' ἀντιτάξῃ ,
τὴν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ , ὥστε διὰ τῆς ἑαυτῆς
ἀντιτάξεως νὰ μὴ ἐκτραχηλιζῆται ὑπ' ἐκείνου
ἐν ᾧ , ἀπ' ἐναντίας , ἡ διαδοχὴ καὶ διάρκεια
τῶν ἀμαρτημάτων δύναται νὰ γείνη πρόσκομμα
εἰς τὴν σωτήριον ἴασιν τῆς Διοικήσεως .

Ἄλλ' εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦτε τοῦ χρέους , ἀ-
ιάνκη μεγίστης προσοχῆς πρὸς ἀποφυγὴν δύο
ὀλεθρίων κινδύνων , λέγω ἀδιαφορίας εἰς τὴν
φωνὴν τῶν θλιβομένων κατὰ τῶν θλιβόντων ,
καὶ τὴν παραμέλησιν τοῦ ἰσότητος τῆς ἐκτελέσεως
τῆς δικαιοσύνης . Εἰς ἑαυτὴν περιστασιν ὀ-
φείλει ἡ Διοίκησις , ἀφ' ἐνὸς μέρους νὰ ἐκδι-
κῆται τὰ δίκαια τῶν θλιβομένων , καὶ ἀφ' ἑτέρ-
ου νὰ τοὺς περιορίξῃ . Ἐν ἐναντίον , εἶναι μόνον
τῆς ἀσθενοῦς διοικήσεως ἴδιον , ἥτις ἀποφεύγε-
σα ὑπὸ δειλίας τοῦ νὰ μεταχειρισθῆ τὴν αἰ-
στηρίαν τῶν νόμων , ἀνέχεται τῶν ραδιουργιῶν τῶν
φιλιταρῶν ἐχθρῶν τῶν καθεστώτων . Τοιοῦτον
ἐλεεινὸν εἶδος Διοικήσεως , ἐπιθυμεῖ μὲν ἀλη-
θῶς τῶν παραχρησίων τὸν ὀλεθρον , ὑποεῖ δὲ καὶ
φοβεῖται μήποτε ἱρασιῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς
ὀ κίνδυνος , τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἐπισπᾶσῃ
ἢ χρεωσθεμένη αὐστηρέτης . Ὁ φόβος γενεῖ

τοῦ λογιστικοῦ τὴν σκο 'υαίαν , καὶ εἰς ἑαυτὴν
τὴν κατάστασιν εὐρισκομένη ἡ Διοίκησις ὑπο-
βέττει , ὅτι ἡ ὑπερβολὴ τῆς ἀσθενείας τῆς εἶναι
μέσον τῆς ἀσφαλείας τῆς ; καὶ πρὸς μὲν τοὺς
ἐκζητοῦντας τὴν δικαίαν ἐκδικησίν τῆς , λέγει
,, Δὲν δυνάμεθα νὰ τιμωρήσωμεν
τὰ ἐγκλήματα , μ' ὅλον ὅτι τὰ
ἀποστρεφόμεθα " ὅπερ ἐστίν , ὑμεῖς
αὐτοὶ ἐκδικήσατε ἑαυτοὺς " πρὸς
δὲ τοὺς καταβῶντας κατὰ τῶν ἀποφῶν παρανό-
μων ἀποκρίνεται ,, Δὲν ἐξισχύομεν νὰ
σᾶς διασώσωμεν ἀπὸ τῆς λυσσώ-
δεις τῶν ἀτάκτων ἐπιτηρείας , δι'
ἧς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ στενάξομεν "
ὅ ἐστίν , Ἀμύνατε ἑαυτοὺς . Ταῦτα
δὲ πάντα , τί ἄλλο σημαίνουσιν , εἰμὴ ὅτι πα-
ραχωρεῖ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους , καταναγκά-
ζει τὸν ἀθῶον εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀνομήματος ,
ἐπιτρέπει τὴν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἄνομον , καὶ
ἐξοσπλίζει τοὺς πολίτας εἰς τὴν μαιφονίαν ; τοῦ-
το δὲ πάλιν μὲ ἄλλως λόγῳ θέλει νὰ εἰπῇ ,
ὅτι ἀνακηρύττει τὴν δεσποτείαν τῆς καταδυνα-
στείας , καὶ γίνεται ἡ ἰδία διοίκησις ὑπεύθυνος
τῶν πραττομένων ἀνοσιβηγημάτων . — Οὐαὶ καὶ
ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνην τὴν διοίκησιν , ἥτις μέ-
νησα οὐδετέρῃ μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων ἀμαρ-
τημάτων , ἑαυτὴν μόνον συναισθάνεται ἐν ἑ-
αυτῇ δυνάμει , ὅση ἀρκεῖ πρὸς διατήρησιν
τῆς καταπίυστη ταύτης οὐδετερότητος , μὴ
φροντίζουσα , ἀντὶ τῆς ἀπαιτημένης ἐνεργείας
καὶ δραστηριότητος , περὶ ἄλλα , ἐκτὸς τῆς
ἰδίας ὑπάρξεως . Ἐλπὶς σαθρὰ καὶ ἀνυσί-
στατος ! εἰς μάτην φαυτάζεται , ὅτι θέλει

προσλάβει ὁπαδοὺς καὶ προσηλύτους, ἀφίησα ἀτιμωρήτους ἐκείνους, τῶν ὁποίων τῆς δικαίας φωνῆς δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνακούσῃ· διότι οἱ τοιοῦτοι ἀγανακτοῦσι καὶ ἐτασχάλλουσιν ὡς καταναγκασθέντες ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῆς Διοικήσεως, νὰ χρεωστῶσιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν παρεκτροπὰς τὴν ἄμυναν ἐκείνην, τῆ ὁποίαν οἱ νόμοι διὰ τῆς Διοικήσεως. τοῖς ὑπέσχοτο· καὶ ἴφονται ἢ ἀνοχή τῶν παρονομῶν καὶ τῶν ἀνθαιρέτων πράξεων, ποτὶ δὲν προσδιορίζει, ἀλλ' οὐδὲ γεννᾷ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐκ τῆς ἀσθενείας ἡμῶν φελημένων.

Τοιοτοτρόπως, ἡ Διοίκησις ἐφέλκει καθ' ἑαυτῆς καὶ τῶν ὅσων μερῶν τὴν ἀποστροφὴν· καὶ τοῦ ἐνόχου, τὸν ὁποῖον παραδίδει εἰς τὴν παράνομον τοῦ καθόντος ἄμυναν, καὶ τοῦ ἀβύχου, τὸν ὁποῖον βιάζει νὰ γείνη ἐνοχὸς καὶ παράνομος, χάριν προσωπικῆς ἐκδικήσεως· ὥστε ἡ τοιαύτη διοίκησις χάνει τὸν ἔσταινον δι' ἑλλειψίν τῆς προεποσῆς αὐστηρότητος, χωρὶς ν' ἀποφύγῃ τὸν ἐκ τῆς κωρείας μῶμον.

Ὅταν τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων διαδεχθῶσιν αἱ στασιαστικαὶ τῆς ὀχλοκρατείας παρεκτροπαὶ καὶ κινήσεις, τότε οἱ πλέον ἄμετροι εἰς τὰ πάθη, οἱ μᾶλλον ἀσυνειδήτοι καὶ ὀμώτεροι γίνονται ἀρχιφταριστοὶ καὶ αἰρεσιάρχαι. — Τὰ ἀγαθὰ τῆς πατριδος λέναι κυριεύονται ἀμέσως ἀπὸ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τὴν ὁποίαν ἐμπνέουσιν οἱ τοιοῦτοι περιφρακταὶ τῶν νόμων, ἐξοπλίζονται κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο στρέφουσι πάλιν τὰ ὄπλα κατὰ τῶν νόμων.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐμφρων Διοίκησις, μένσα σταθερὰ καὶ ἀκράδαντος ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰ πάντα ἐξ οἰκείας δυνάμεως, χωρὶς νὰ ἐπικαλεῖται ἄλλην βοήθειαν, παρὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ αὐστηρίαν τῶν νόμων, περιορίζουσα ἴσον τὸ ὅσπερ βῆθεϊ, ὅσον καὶ τὸ κατὰ τοῦ ὁποῖου καταφέρεται, μέρος, καὶ ἐπίσης παιδεύουσα ἴσον τὸν ἀγωνιζόμενον νὰ προλάβῃ τῶν νόμων τὴν ἐκδίκησιν ἀνθαιρέτως, ὅσον καὶ τὸν ἄξιον παιδείας. — Ἀλλ' ἐν τούτῳ, ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἀπατηλὰς καὶ ἰσθίλους κολακείας· ἡ ἀπάθεια δὲν διεγείρει ποτὲ θάυμασμον· οὐδεὶς ποτὲ ἔρχεται νὰ συγ-

χαρῇ τὴν Διοίκησιν ἀθετοῦσαν τὰ χρέη τῆς, καὶ τὰ ἀτιθάσσευτα πάθη δὲν φέρουσιν εἰς τοὺς πῶδας τῆς τὴν δουροβώην λατρείαν ἀχαλινώθη καὶ ἐνόχου εὐγνωμοσύνης. Πρέπει λοιπὸν, ὅτι πᾶν τὸ ἐμπασθὲς, ἰδιωφελὲς καὶ φθαρτὸν, νὰ ὑπείκη εἰς τὸ ἀφηρημένον, ἀπασθὲς καὶ ἀναλλοίωτον, καὶ ἄλλην συναίνεσιν νὰ μὴν ζητῇ παρέξ τῶν νόμων τὴν δοκιμασίαν· ἡ δὲ Διοίκησις ἐκεῖ μόνον πρέπει νὰ ζητῇ ἐπιλίνας, ὅσπερ εἶναι γραμμμένα τὰ χρέη τῆς, λέγω εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, οὐχὶ δὲ εἰς τὰς προσωρινὰς εὐφημίας τῶν παλινοτρόπων γυμνῶν καὶ κλίσεων. (Ἡ συνέπ. ἀκολ.)

Ἔδρα 29 Σαμπετερίβ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Νάξου εἰδήσεις, οἱ ἐκεῖ πεσόντες καὶ διασωθέντες 160 Τούρκοι, ἀρῶν ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν τῶν ἔπραξαν ὅτι κακὸν ἐδυνήθησαν, ἐξωλοθρεύθησαν τέλος πάντων ἀπὸ τοὺς κατοίκους, ὁ δὲ ἀεχρηγὸς αὐτῶν ζωογρηθεὶς φυλάττεται εἰς ἐν μοναστήριον τῆς Πάρου. (Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἔδρα 12 ὀκτωβρίβ.

Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὕστερον ἀπὸ τῶσας ἰσχυρὰς καὶ ἐπανελημμένας μάχας, ἐπιστρέφουσι κατὰ μοίρας εἰς τὰς νήσους τῶν, διὰ νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς νέας θριάμβους.

Ἀμφότεροι οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι εὐερίσκονται εἰς ἀθλίαν καλίστασιν, εἰς ἴστροπον ὥστε, προῖόντος μάλιστα τοῦ χειμῶνος, δὲν θέλωσιν ἠμπορέσει πλέον νὰ ἐκτανθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ νὰ δοκιμάσωσιν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν ἴσχη τῶν. Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τὰ δὲ πλοῖα τοῦ Σατράπῃ τῆς Αἰγύπτου μετ' οὐ πολὺ θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς τοὺς λιμένας ἐξ ὧν ἐκβῆκαν.

— Σάλωνα 19 ὀκτωβρίβ. Οἱ Στρατηγοὶ τοῦ στατοπέδου τῆς Ἀμπελης, κατέβησαν εἰς Σάλωνα, ὅσπερ περιμένουσι τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ μεταφέρναι ἀλλαχίσε τὰς νικηφόρους σημαίας τῶν. Οἱ ἀνδρῆες πελεμισταί μας κατεδίωξαν τὰ λείψανα τῶν στατευμάτων

τοῦ ἀγεράχου Δερβίδου-Πασᾶ, καὶ ἰκανὴ ποσότης Ὀθωμανῶν κατεσφάγησαν εἰς τὴν Ἀλαμάναν· ἐνὶ λόγῳ, τὰ ἀπειροπαληθῆ στήθη τῶν βαρβάρων, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς Ἀσιατικῆς πομπῆς τῶν, ὀλίγον καιρὸν πρότερον ἠπαίειλαν παντελῆ ἀφανισμόν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, τὴν σήμερον φεύγον κατησχυμένα καὶ εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν ἐνώπιον ὀλίγων μὲν, ἀλλὰ ζηλωτῶν ἡρώων τῆς πατρίδος.

Ἦς ποτὲ δύναται νὰ μὴ βλέσῃ τὸν Δάκτυλον τῆς Θείας Προνοίας εἰς ὅλα ταῦτα τὰ θαυμάσια; λεγεῶνες ἐχθρῶν περιεστοιχοῦσαν, πανταχόθεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἔτους, τὴν κλασικὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, καὶ δυνάμεις ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ὑπέεργραι τὴν ἐφοβέριζον διὰ τῆς καὶ θαλάσσης, ἀλλ' ἡ Θεία Πρόνοια, ἣτις ἐξυφαίνει τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸν ἴστων, ἐνίσχυσε ἐκ νέου τοὺς βραχίονας τοῦ νέου τούτου Ἰσραὴλ, καὶ ἡ Ἑλλάς ἀναφανείσα καὶ αὖθις Ἰσραηλινοῦχος, καὶ τοὶ μὲ ἀνίσως δυνάμεις, εἰς ταύτην τὴν κριτικὴν πάλην, χαίρει εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐλευθερίας, εὐχαριστοῦσα μετὰ δακρῶν ἐγγνωμοσύνης, τὸν Πατέρα τῶν Οἰκτιρῶν καὶ τοῦ Ελέως — Μόνος ὁ Ὁμῆρ Πασᾶς βεβηλωτὸν εἰσέτι τὸ ἔδαφος τῆς Ἀκαστανίας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, εἰν' ἐλπιζόμενον, ὅτι θέλει ἀκολουθήσει καὶ αὐτὸς τὰ ἴχνη τῶν Τσοῦλ, Ἰμπραϊμ καὶ Δερβίδου Πασᾶδων.

Δότε λοιπὸν δόξαν, φίλοι ὁμογενεῖς, τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ, καὶ φυλάττοντες πάντοτε ἀκμάζοντα τὸν πρὸς τὴν Θεσηκίαν καὶ τὴν Πατριδα ἱερὸν ζῆλον σας, γίνεσθε ἔτοιμοι διὰ νὰ συναζετε νέας δάφνας εἰς τὸ ἐρχόμενον. Σεῖς δὲ, ὧ ἀνδρείοι Στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται, ἀπάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, ὅσοι εἰς τὸ παρὸν στάδιον ἐλαμπῶνυσατε τὰ ὄπλα σας μὲ τὰ Ἰσραηλιτικά, τὰ ὁποῖα ἀνεγείρατε κατὰ τοῦ λυσσώδους ἐχθροῦ τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος, καὶ πρὸ πάντων, Σεῖς ὧ ἀξιοθαύμαστοι Ἰδραϊοί. Σ π ε τ ζ ὦ τ α ι καὶ Ψ α ρ ρ α ῖ ο ι, οἵτινες, μάλιστα τὸν παρὸν χρόνον, ἐπαληθῶσατε τὰ χρονικά τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς ἀ-

ξιομημονεῦτης σας πράξεις καὶ τὰ ἡρωϊκά σας κατορθώματα. εἰς Σᾶς χρεωστεῖται χάρις ἀτελεύτητος. Σήμερον ὁ Ὑψιστος ἄνωθεν κατεστέρει τὰς κεφαλὰς σας μὲ ἀμαράντες στεφάνους ἐν ᾧ ἡ Πατρίς μὲ χρυσὰ γράμματα ἐγράφη τὰ ὀνοματά σας εἰς τῆς Ἀθασασίας τοὺς Κώδικας. Ἡ Ἱστορία δὲν θέλει ποτὲ παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐναποταμιεύῃ εἰς γενεὰς γενεῶν τὴν μνήμην τῶν ἐνδίκων κατορθωμάτων σας, καὶ οἱ ἀπογόνοί σας χαίροντες εἰς τοὺς κόλπους τῆς παντελοῦς ἐλευθερίας, τὴν ὅποιαν Σεῖς σήμερον τοῖς προετοιμάζετε, θέλῃσι μετὰ πολλοὺς αἰῶνας ἀποστέλλει εἰς μίμησίν σας. Ναὶ φίλοι ὁμογενεῖς! Σεῖς, μὲ τὸν ἡρωϊσμόν σας, μὲ τὸν πρὸς τὴν Πατριδα ἄοκνον ζῆλόν σας, μὲ τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν ὑπακοὴν καὶ πειθαρχίαν σας, ἐδώκατε καὶ δίδετε νέον παρδειγμα εἰς τὸν Κόσμον, ὅτι ἄνθρωποι ἐκκαίμενοι ἀπὸ τὸ ἱερὸν πῦρ Ν ο μ ῖ μ ε ἐλευθερίας, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἄνδρας ἀξίους τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης των, εἶναι ἰκανοὶ, καὶ ὀλίγοι ὄντες, νὰ κλονήσωσι καὶ ν' ἀνατρέψωσι τοὺς θρόνους τῶν θηριωδετέρων Σουλτάνων. Χαίρετε λοιπὸν, ὅτι ἀπολαμβάνετε τὰς εὐφημίας ὄλε τοῦ ἐκπεποληγμένου κόσμου. Σεῖς δὲ, ὧ μακάριοι ψυχαῖ τῶν ἀειμνήστων Ψαράϊων, ὅσοι ἐπέστατε σθάγια ἱερὰ τῆς πρὸς τὴν Θεσηκίαν καὶ τὴν Πατριδα ἀξιομιμητῆ ἀφοσιώσεώς σας, Σεῖς, οἵτινες μὲ τὰ μαρτυρικά σας αἵματα κατεφοινίζατε τὸ ἔδαφος τῆς γενεθλίας τῆς σας, καὶ περὶ τῆς ἐγκατε ἑαυτοὺς ὀλοκαυτώματα ἐκούσια, ἕνεκα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Πατρίδος, χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς Ἰ μ ὦ ν πολλὸς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Διὸ καὶ σήμερον ἐπαυαυαυόμενοι εἰς τὰς σκητὰς τῶν δικαίων, προσάξατε τὰς ἀπὸ βαθείας ψυχῆς ἰκετηρίας φωνὰς μας, ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου τῆς Θείας Μεγαλειότητος, ὅπως διὰ τῆς εὐπροσδέκτου πρεσβείας σας, καταπέμψῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ἐξ ὕψους εὐλογίαν τὴν εἰς ὅσων τῶν Χριστιανῶν τὸ πλῆρωμα, ἐνισχύῃ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐλευθερίας ἀγωνιζομένης ἢ προϊσταμένης Χριστιανοῦ ἀδελφοῦ μας, συνετιζῆ δὲ

πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν μας , εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους Ἑταίρειαν , ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν , καὶ ἐμπνέη τὰ τῆς ἀδελφότητος αἰσθήματα εἰς πάντας τοὺς πέρρω ἀδελφούς ἡμῶν χριστιανούς , ὁποῖοι καὶ ὅσοι φέρουσι τὴν σεβαστὴν ταύτην ἐπωνυμίαν , εἰς τὴν Ἐνότητα τῶν συμφερόντων τοῦ Χριστιανισμοῦ , τοῦ Πολισμοῦ καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος .

Φιλανθρωπικὴ Ἐταιρεία .

Ὁ φίλος τοῦ Νόμου ὑπ' ἀρ. 47 κοινοποιήσε τὴν ἐν Ναυπλίῳ σύστασιν τῆς φιλανθρωπικῆς Ἐτερείας — Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς ὑπ' ἀρ. 54 ἀνήγγειλεν ἐπίσης εἰς τὸ Κοινὸν τὰς ὁμοίας εἶχε κάμει προῦδος τοῦτο τὸ κοινωφελὲς κατὰστημα . Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐρρήθη ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρονικὰ ὑπ' ἀρ. 84 .

Ἦδη δὲ μετὰ χαρᾶς οὐτῆς ἰσχύσεως δὲν λείπωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ κοινοποιήσωμεν , ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ῥηθείσης φιλανθρωπικῆς Ἐτερείας , διὰ γράμματος τῶν 14 αὐγούστου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους , ἀντεκατέστησεν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα , καὶ μέλη ταύτης τοὺς Κυρίως Ἰω. Μάγερ , Δ. Μεσθενέα καὶ Α. Καψάλην .

Ἐδόθη ἄλλη ὠφελιμώτερα θέσις εἰς τὸν ἄνθρωπον , παρὰ τὸ νὰ βοηθῆ τὸν ἀδελφόν τε , καὶ νὰ ἀνακηφίξῃ τὰς δυστυχίας τε ; Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς φιλανθρωπικῆς Ἐτερείας , εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα , δὲν δίδει , ἐλπίζομεν , ἀποτύχει τοῦ κοινωφελούς ταύτης σκοποῦ . Ἐν προσκαλεῖ πάντα εὐαίσθητον ἄνθρωπον εἰς τὸ νὰ συνεισφέρει , τὸ κατὰ δύναμιν ἢ προαίρεσιν , ὅστε καὶ εἰς ταῦτα τὰ μέρη τῆς ἐλευθερᾶς Ἑλλάδος νὰ μὴ βεβηλοῦνται οἱ ἱεροὶ νόμοι τῆς ἀνθρωπότητος .

Αἱ διατάξεις τῆς εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἀρτισυστάτης φιλανθρωπικῆς ταύτης Ἐτερείας , ἐπεὶ εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ ἀποεξάλλαχτοι μετὰ τὴν κεντρικὴν Ἐταιρείαν , νομίζομεν περιττὸν νὰ τὰς ἐπανολάθωμεν — θέλωσι δὲ Ἰστωθῆ καὶ κοινοποιηθῆ ἐπιμέρους .

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Ι. Μάγερ , Δ. Μεσθενέα καὶ Α. Καψάλην .

Ἡ πληθὺς τῶν προσφυγόντων ἐνδεῶν εἰς τὴν

ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἐκ τῶν αἰχμαλωτισθεῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν , παρὰ τῶν αἰμοδέων τυράνων , καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα φθιτοποιία Νότος , ἀνθρωποφάγον ἴερα : γεννώμενον ἀπὸ τὸν πύλεμον καὶ τὰς ἐπανατάξεις , διπλὴν προξενούσι τὴν ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος . ὄχι μόνον πολλοὺς καθεκίστην ἀποστέλωσι εἰς τὸν εἶδη , ἀλλὰ καὶ ἐν παντὲ ἀπανδουσία αὐξάνουσι τὰ παιδιά , τὴν ἐπερχομένην γενεὰν ἠθικῶς ζημιούντα . αὐτὰ ταῦτα μὲ λύσιν καθοσῶντες ἐσπευσάν τινες ὁμογενεῖς νὰ προκαταλάβωσι ὅσον τὸ δυνατόν , καὶ οὕτως ἐσύστησαν ἑταιρείαν , φιλανθρωπικὴν ὀνομάσαντες . αὐτῆς τὸν ὄργανισμὸν βλέπετε ἐμπρικλειόμενον ἤδη . τὴν δὲ προσδοκωμένην ὠφέλειαν συμπεραίνετε βεβηότατα .

Καὶ ἐπειδὴ πρὸς ἐπιπεραίωσιν τοιοῦτου μεγάλου καλοῦ εἶναι χρεῖα ὄχι εὐκαταφρονήτης ποσότητος χρημάτων , παρακαλεῖσθε νὰ συνεργήσῃτε εἰς τὸ νὰ ὑποδεχθῶσι τὴν ἑταιρείαν αὐτῆ ὅσον τὸ δυνατόν περισσύτεροι ὁμογενεῖς καὶ ἀλλοθνεῖς , ἄνδρες καὶ γυναῖκες , ὅσοι φυλάνθρωποι , φιλοπάτριδες καὶ φιλέλληνες , συντελοῦντες χρηματικῶς . αὐτῶν δὲ τὴν συνεισφορὰν παραλαμβάνοντες νὰ διευθύνετε πρὸς τὴν ἑταιρείαν καθὼς καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν ὀνομάτων μετὰ τῆς συνδρομῆς ἐκάστη , διὰ νὰ κοινοπωῖνται συγκροτοῦντες ὑμεῖς οἱ θεοὶ ἐπιτροπὴν τῆς φιλανθρωπικῆς ἑταιρείας ἐκτεινομένη καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Μεσσολογίῳ , καθὼς καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλα μέρη ἀναλαμβάνουσι τῶν τοιούτων ἐπιτροπῶν τὴν συγκρότησιν .

Ἡ φιλανθρωπικὴ ἑταιρεία ἐπιστηροζομένη εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σας , καὶ γνωρίζουσα τὰ εὐγενῆ αἰτήματά σας , εἶναι εὐελπίς ὅτι θέλετε καταβάλλει πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον νὰ συντελέσητε εἰς τὴν πρόδόντης , καθὼς καὶ ὅτι θέλετε συγχωρήσῃ τὴν ἐπιτροπὴν διότι σᾶς παραβαζύη μετὰ τὴν σύναξιν τῆς συνεισφορᾶς αὐτόθεν .

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14 Αὐγούστου . 1824 :

Ἡ Ἐπιτροπὴ .

Νικόλαος Γερακάκης . Δ. Δεσύλλας .

Γεώργιος Γλαζάκης . Ν. Καλλέργης .

Δημήτ. Γαζέλης διὰ τὸν Θ. Ν. Ἰω. Βλάσση .

Ἰωάννης Θεοτόκης .

(Γ. Σ.)

Γραμμ.

Ν. Φλογαίτης .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 87

Τιμή ἑτησία Τάδ. Ἰσπανικά ἔξ προκληρωτικά
κατὰ τριμησίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέη τοῖς πλείω .
Φραγκλίνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 25 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἐξακλεύθησις καὶ τέλος τοῦ Κεφαλαίου περὶ
τῶν χρεῶν τῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον,
καὶ ὡς πρὸς τὰ φρονήματα . (ἰδ. τὸν προηγ. ἀρ.)

Ἄλλ' ἐὰν ἡ Διοίκησις εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἀν-
θρώπου ἀντιδράσεις τῆς ἔχῃ χροίαν σταθερό-
τητα, εἰς τὰς περὶ φρονημάτων ἐνεργείας τῆς,
ἔχει πρὸ πάντων ἀνάγκην συστολῆς καὶ παρα-
τηρήσεως, ὥστε ν' ἀντιδρᾷ μὲν, ὅταν ἔχῃ
τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς ἀταξίας τῆς ἀντικείμενον,
νὰ συντηρῇ δὲ, ὅταν ἔχῃ σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὰς ἀπᾶξ θεθείσας δοξασίας καὶ γνώμας· καὶ
εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, εἶναι ὠφέλιμον
νὰ ἐκτελεῖ ὅσα κελεύει ὁ νόμος, εἰς δὲ τὴν
δευτέραν, νὰ μὴ πράτῃ καὶ νὲν ἀφ' ὅσα ἀπα-
γορεύει ὁ νόμος .

Αἱ περὶ φρονημάτων ἐνεργεῖαι ἐφαρμόζονται
ἤτοι ἐπὶ τῶν συνταγμάτων, ἢ ἐπὶ τῶν δοξασί-
ων· καὶ τὰ μὲν συντάγματα, διὰ τοῦ καιροῦ
παγιοῦνται, αἱ δὲ δοξασίαι, διὰ τῆς ἐλευθε-
ρίας .

Εἰς μὲν τὰς ἐνεργείας τὰς παρ' ἀνθρώπου
πρὸς ἄνθρωπον, ἡ Διοίκησις χρεωστέῃ νὰ πα-
ρενθέσῃ μίαν δύναμιν περιοριστικὴν·
εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνθρώπων κατὰ τῶν διατάξεων,
δύναμιν συντηρητικὴν· ἀλλὰ μεταξὺ
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν δοξασίων, Οὐδ' ἐμείαν .
Ἀφ' οὗ ἀπᾶξ συστήσῃ μίαν διάταξιν, ἃς μὴ
παροργίζεται πλέον ἡ Διοίκησις, ἐὰν τινὲς τὴν
ἀποδοκιμάζωσι καὶ δὲν τὴν ἐγκαινῶσιν· ἃς μὴ
ζητῇ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς κατ' αὐτῆς κατακραυ-
γὰς· ἃς μὴν ἀπαιτῇ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸ θε-
σπισθεῖν, εἰμὴ κατὰ τοὺς ἀνήκεστας τρόπους,

καὶ ἐνώπιον τοῦ Νόμου . Ἄς προσποιηθῆται ὅτι ἀ-
γνοεῖ τὰς ἀντιστάσεις, καὶ ὑποθέτῃ πάντοτε
ἐτοιμὴν ὑπακοὴν· ἃς ὑπερασπίσῃ τὴν διαταγὴν,
ἣτις δυνάμει τοῦ νόμου, τῶν τρώπων καὶ τοῦ χρόνου
δέλεῖ ἐπὶ τέλους ἐπωκρατῆσει καὶ θριαμβεύσει .

Ὅταν, δὲν λέγω συστήσῃ, ἀπᾶγε ἢ
ἀλλ' ἀνατρέψῃ τὸ κράτος τινὸς προλήψεως, ἢ-
τις ποτὲ ἐπιμᾶτο ὡς δόγμα, ἃς μὴν ἐκδροῖται
ἢ Διοίκησις, ἀν τινὲς ἢ πολλοὶ λυποῦνται διὰ
τὴν κατάργησιν ταύτης τῆς προλήψεως, μῆτε
ἃς ἐμποδίσῃ, ἀν οἱ λοιοῦτοι παρρησία δεικνύω
τὴν λύσῃ των· ἃς μὴν τοῖς κάμῃ λύσῃ τὴν μὴν,
ὥστε νὰ φαίνεται μὴ ἀνεχομένη τῆς προλήψε-
ὡς των· ἀλλ' ἃς ὑποκρίνεται ὅτι ἀγνοεῖ, ὅτι
καὶν ὑπάσχη τοιαύτη ἰδέα, καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν
μέθους, ἃς ἀντιτάτῃ ἢ Διοίκησις ἐν τῷ εἶδος ἀ-
διαφορίας καὶ λήθης εἰς τὸ νομιζόμενον μέγεθος
τοῦ πράγματος ἀφ' ἐτέρου δὲ ἃς ἀφίνη, τὴν
φροντίδα εἰς τὸν, ὅστις δέλεῃ νὰ πολεμῇ τὴν
προλήψιν ταύτην, καὶ ἃς μὴν ἀμφισβᾶλλῃ ὅτι
πολλοὶ δέλωσιν εὐρεθῇ νὰ τὴν πολεμῆσωσιν,
ὅπῃταν μάλιστα ἢ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἢ-
πιότης τῆς Διοικήσεως δὲν δίδῃ αἰτίαν νὰ μι-
σῶσι τὸ πρᾶγμα .

Ἄς μὴ περιορίσῃ λοιπὸν ἢ Διοίκησις, ἄλ-
λο παρὰ τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων, ἢ δὲ πρό-
ληψις, ἀφ' οὗ βασανισθῇ, ἐξετασθῇ, ἐκτι-
μηθῇ, δέλεῖ λάβει τὴν ἴχνην ἀπάσης ἄλλης
προλήψεως μὴ καταδικωμένης, ὃ ἐστὶ δέλεῖ
καταπέσει ἐντὸς ὀλίγου ἀφ' ἑαυτῆς .

Ἡ φρόνησις, καθὼς καὶ ἡ δικαιοσύνη ὑπα-
γορεύουσι τοῦτον τὸν τρόπον εἰς τὴν Διοίκησιν .
Αἱ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους ἀντενεργεῖαι ἕνα

καὶ μόνον σκοπὸν ἔχει, τὴν ἐκδίκησιν, καὶ ἐν μόνῳ εἰς τοῦτο μεσον, τὴν τῶν νέμων παράθασιν ἢ Διοίκησις λοιπὸν ὀφείλει νὰ προλαβῆται τὰ ἐκ μελέτης ταῦτα ἀνομήματα, διὰ τῆς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, παρενθέσεως περιουσιαστικῆς τινὸς δυνάμεως. Ἀλλ' αἱ δοξασαὶ καὶ προλήψεις ἐπειδὴ ποικίλλονται ἐπ' ἀπειρον, διὰ τοῦτο καὶ τὰ μέσα ποικίλλονται ἐπίσης ἐπ' ἀπειρον ὅθεν ἐὰν ἡ Διοίκησις ἀντὶ τοῦ νὰ συντηρῆ μόνον ἀπλῶς τὸ καθεστῶτα, βελήσῃ νὰ ἀντενεργῆ κατὰ τῶν δοξασῶν καὶ προλήψεων, τότε καταδικάζεται οἰκοθεν εἰς μίαν αἰώνιαν ἐνεργεσίαν καὶ ἀντενεργεσίαν, διότι πρέπει νὰ ἐνεργῆ εἰς μίαν ἀπειρίαν λεπτολογιῶν, καὶ νὰ καταφέρεται μετ' ἀνάγκην κινήσιν, ἐναντίον ἀντικειμένων σχεδὸν ἀνεπαισθήτων, καὶ ἐπομένως, νὰ φαίνεται παιδαριώδης διὰ τῶν ἀπίστ' ἀνανεμένων ἀγκυλῶντης. Ὡς κ' ἔον μὲν εἰς τὴν συστήματι τῆς, θέλει ἀποβαίνει δέσποτική εἰς τὰς πράξεις τῆς, ἀδικος, καθὸ ἀδέξιμος, καὶ ἡποστημένη καθὸ ἀδικος.

Μεσολόγιον 7 ἢ 24 Ὀκτωβρ.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ, Μυστὰ-Μπέης, ποῖς σχεδὸν ἑνδεκαετής, φθάσας ἐκ Σιρῶν εἰς Πρέβεζαν μετ' ἀριθμὸν συνιδίαν, ἀνεχώρησεν ἐκ ταύτης τῆς δευτέρας πόλεως, τὴν 19 τοῦ λήγοντος, ἀπερχόμενος εἰς Πάτρας πλησίον εἰς τὸν πατέρα. Πέντε μικρὰ πλοῖα καὶ ἓν βεζίκιον εἰκοσιτεσσάρων κανονίων, συνοδεύσθησαν τὸν υἱὸν τοῦ Σατράπῃ τοῦτο, οἷς φαίνεται φέροι πρὸς τὸν πατέρα, χρήματα εἰς πληρωμὴν τῶν στρατευμάτων τὰ ὀπίσθια πρὸ πολλοῦ ἤδη καιροῦ ἔμεινον ἀνεμισθού. Ἄλλ' ἀμφιβαλλομένον ἀν' ἀπέρῃ νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ ἀκούσματα, ὅτι ὁ Ἰσούφ-πασᾶς διωρίσθη παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πέρτας, Γουμέλι-βαλεσῆς, καὶ ὅτι αὐτὸς, ἐπὶ δαφύροις προβάσει, ἀπεπεισθήσθ' ἕνα ἴσον ἐπικινδύνου διορισμὸν, γράψαν εἰς τὸ Δ. ἑάνι, ὅτι οἱ (κατ' αὐτὸν) ἀπιστοὶ τῶν ἑξῆς Ἰσού-

των πολιορκημένοι καὶ στρατοκρατημένοι. ὅστε εἰς ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ ἐκθῆ τὸν τοῖχος, καὶ νὰ μεταβῆ εἰς Λάρισσαν διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῶν στρατευμάτων. Ἄφ' ἑτέρας μέρης πολλοὶ μᾶς βεβαιούσιν, ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς βίαιης διαλύσεως καὶ φυγῆς τῶν Ἰσούφ-κων ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου τῆς Γροβιάς, εἶται ἡ ἐφεξῆς: ὅτι ὁ Δεσφίς-πασᾶς πληροφωρηθεὶς τὸν διορισμὸν τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ, ὡς Γουμέλι-βαλεσῆς, ἐπειράχθη εἰς τὴν φιλιππιαν καὶ εἰς τὸν χαρὰκλήματι ὅθεν διὰ νὰ ἐξαλειφῆ εἰς τὸν νέον διάδοχόν τε, πᾶσαν εὐκλείαν τὴν νὰ εὐρῆ στρατιύματα ἑταίρα, διέλυσεν ἕλον τὸν στρατὸν, ὅστε διασπαρέντες οἱ στρατιῶται, νὰ μὴ δυνῶσιν ἐκείως νὰ συνενωθῶσιν ἐν νέῳ ἐπὶ τὰς Οὐρέας καὶ σημαῖας τοῦ Ἰσούφ. Ἐκ μέρους μᾶς δὲν ἡμπερούμεν νὰ βεβαιώσωμεν μήτε τὸ ἐν μήτε τὸ ἄλλο, μ' ὅλον ὅτι πολλὰ πείσιν νομίζομεν τὸν διορισμὸν τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ. Ἡ Πέρτα ἰκανὰ γνωρίζει τὸν εὐτολμον τοῦτον Σατράπῃν, ὅστε νὰ τὸν ὑποθέτῃ πολλὰ χρέισμον εἰς ἄλλον βαθμὸν ἀνώτερον, διὰ τὴν ἣν ἀληθῶς ἔχει ὑπεροχὴν κατὰ τὰς γνώσεις ἴσον σπανίας εἰς τοὺς λοιποὺς Τούρκους. Ἀλλ' ὁ Ἰσούφ-πασᾶς γνωρίζει καθ' ἑαυτὸν κάλλιστα τὸ ἄστατον καὶ εὐμετάβλητον τοῦ Σουλτάνου καθὸς καὶ τοῦ Δεσφίτη, ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ προσηφάτα παραδείγματα τῶν Χερσίτ καὶ Δράμαλι πασᾶδων, εἶναι πεπεισμένος, ὅτι εἰς τὴν παραμικρὰν ἀτυχεσίαν, ἡ κεφαλὴ τε θέλει πέσει μετ' αὐτὴν εὐκλείαν, μετ' εἰαν ἔπεσαν καὶ αἱ τῶν προκατήχοντε. Ὁ πατὴρ τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ, ὁ Ἰσμαήλ-πέης τῶν Σερῶν (α) ὅστις πάντοτε εἶχεν ἀποφύγει τὸν βαθμὸν τοῦ Σατράπῃ, τὸν ὅποιον ἀπειράκις ἡ Πέρτα τὸν ἱπορίσφερον, ἰκανὰ ἐπίδαξε τὴν προσοχὴν τοῦ υἱοῦ τε ὅστε νὰ ἐνεργῆ ἀκριβῶς τὸς ἐπεικιν-

(α) Ὁ Ἰσμαήλ-πέης Σερῶν. ἐρίσθη πολλάνις εἰς τὰ γένεια τοῦ Σουλτάνου, τὸ νὰ φυλάξῃ ἐφ' ἑραζωῆς του, τρεῖς ἔρκους: Ἑλλάδῃ Α'. τὸ νὰ μὴ ἐπάγῃ ποτὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν, Β'. τὸ νὰ μὴ δεχθῆ τίτλον Βεζίρου, καὶ Γ. νὰ μὴ παρθεύσῃ ποτὲ διὰ διαλύσεως.

ἔτους Ἡμερᾶς τοῦ Σουλτάνου, καὶ νὰ τὰς ἀπο-
φεύγῃ.

Τὰς ἀνωτέρω περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰσοῦφ-πασᾶ
εἰδησεις, φαίνεται ὅτι ἐπικυροῦσι καὶ τὰ ἐκ
Βουλῆς γράμματα, τὰ ὁποῖα ταύτην τὴν στιγ-
μὴν ἐλάβομεν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμε-
νον εἶναι τὸ ἐφεξῆς.

Βούιτζα 20 Ὀκτωβρίου.

Τὰ εἰς Περέζεξ ν' ἐχθρικά πλοῖα χθὲς ἐκθῆκαν
ἔξω καὶ στέκων εἰς γεαμμὴν ἔτοιμα ν' ἀναχω-
ρήσῃν· συμπεραίνομεν ὅτι σκοπεύοισι διὰ Π.
Πάτρας μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσοῦφ-πασᾶ ἔχοντα
προμήθειαν χρημάτων καὶ ἀνθρώπων· φαίνονται
μεταξύτων καὶ δύο βρικόκια Αὐστριακὰ τὰ ὁ-
ποῖα εἶναι πιθανὸν ὅτι ἔχων νὰ τὰ συντροφεύσῃν.

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Σμύρνη 21 Σεπτεμβρίου.

Πολλὰ ἱασηχαὶ ἐπικρατοῦσιν εἰς τὴν πόλιν
ταύτην. Εἰς πᾶσαν εἰδησιν ὅτι ὁ Ὀθωμανικὸς
στόλος, ἔλαβε καμμίαν νέαν θραῦσιν, ὁ ἄλα-
κτος καὶ λυσσώδης ὄχλος τῶν Τούρκων ἐξάπτεται,
καὶ φρυάττων ζητεῖ μεγαλοφῶως τὴν σφαγὴν
τῶν δυστυχῶν Χριστιανῶν, ἣτις ἂν μέχρι τοῦδε
ἀνεβλήθῃ, ἡ χάρις δὲν χρεωστεῖται εἰς ἄλλου,
εἰμὴ εἰς τὰς φρονίμους καὶ στερεὰς ἀπαντήσεις
τῶν διαφόρων προξένων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμε-
ων (α). Ἡ Σμύρνη τὴν σήμερον εἶναι τι οἰκτρὸν
θεῖον, ὅπου παρρησιάζεται μία πόλις, τῆς
διοικήσεως ἢ Διοικήσεως δὲν ἔχει πλέον καμμίαν ἰ-
σχὴν κατὰ τοῦ ἀχαλινώτε ὄχλου, ἢ μᾶλλον εἰ-
παῖν, ὅπου ἡ ἰδία Διοίκησις μετέχει τῶν αὐ-
τῶν φρονημάτων τῆς ἀπανθηρωπίας καὶ βαρβαρό-
τητος ἐνὸς ἀποθηριωμένου λαοῦ, ὅστις ἐν μέσῳ

(α) Μεταξὺ τούτων τῶν ἀξιοσεβάστων ὑποκειμένων,
πλήρεις αἰσθημάτων βαρυτάτης καὶ εἰλικρινεοῦς ἐθνω-
μοσύνης, ἀναφέρονται ἰσομαστὶ τὸν γενναῖόφρονα καὶ φι-
λάνθρωπον Κύριον Δαβὶδ Γενκὸν τῆς Γαλλίας Πρέζε-
νον ἐ Σμύρνη, τοῦ ὁποίου τὴν ἀρετὴν δὲν ἐνδέχεται
ἔσσαν δε. νὰ ἐπαινεσῶμεν.

τῶν καταστροφῶν τῶν, ζητεῖ νὰ ἐκδικηθῇ,
σφάζων καὶ λεηλατῶν ὄλους ἐκείνους, οἵτινες ἔ-
χουσι κινᾶ τὴν πίστιν καὶ τὸ ὄνομα, μὲ τοὺς,
ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται τὰ δεινὰ τοῦτα τοῦ
ἀνημέρου λαοῦ. Μόλις ἔφθασεν ἐδῶ ἡ εἰδησις
τῆς ἐσχάτης ναυμαχίας καὶ τῆς νίκης τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, καὶ ἀ-
μέσως ἐταράχθη πᾶσα ἡ πόλις· λόγοι ψιθυρ-
ροὶ διεσπάρησαν πανταχοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀπεφά-
σιζαν τὴν ἀθλίαν τύχην τῶν δυστυχῶν Χριστι-
ανῶν, ἀλλὰ, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ πόλις
αὕτη χρεωστεῖ ἐκ νέου τὴν σωτηρίαν της εἰς τὰ
ἔμφρονα μέτρα τῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν προ-
ξένων.

Γριέστιον 15 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Αὐστρία ἐξέδωκε διαταγὴν, διὰ τῆς ὁ-
ποίας διορίζει τὸν Ναύαρχον τῶν πολεμικῶν
πλοίων της ν' ἀναγνωρίξῃ τὴν περὶ ἀποκλεισμοῦ
διακήρυξιν τῶν Ἑλλήνων, νὰ μὴ συγχωρῇ νὰ
ναυλῶνται εἰς τοὺς Τούρκους τὰ ἐμπορικὰ Ἀύ-
στριακὰ πλοῖα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων διὰ μετα-
κόμισιν ζωοτροφῶν καὶ πολεμοφοδῶν, οὐδὲ νὰ
προμηθεύωσι μὲ ἱεροφᾶς καὶ ἄλλα διάφορα ἐμ-
πορεύματα τὰ ἀπὸ τοὺς Τούρκους εἰσέτι κατα-
κρατούμενα φρούρια.

Τῆ 16 τοῦ Ἰδίου.

Διάφοροι ἔφημερίδες τῆς Εὐρώπης, ἀνα-
φέρουσιν, ὅτι διωρίσθη Περέσθους ἀπὸ μέρους τῆς
Ῥωτίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Κύριος
Ῥιβοπιέρρος (Ribeupierre) ὅστις σιμὰ τῶν ἄλ-
λων διαταγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ Αὐ-
τοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἔχει καὶ μίαν τὴν κυ-
ριωτέραν, τοῦ νὰ μεσολαθῇσι συμφῶως καὶ
μὲ τοὺς ἄλλους Συμμαχικοὺς Πρέζεβεις, καὶ
νὰ μεταχειρισθῇ πάντα τρόπον πρὸς καθήκον
τῶν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τῆς Εὐρώπης μέ-
ρος συμβαλλόντων κακῶν, ἀλλ' ἡ γενική τῆς
Γερμανίας ἔφημερίς (Allgemeine Zeitung) λέ-
γει ὅτι ὁ διαληθθεὶς κύριος Ῥιβοπιέρρος θέλει
ἀναβῆσαι τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταπο-

σίν τε ἐπὶ τοῦ παρόντος· καὶ ὅτι ὑπάγει νὰ διατρίψῃ πρὸς καιρὸν εἰς τὸ ὑποστατικόν τε, ὁ δὲ κύριος Μιντζιάκης (Minciewicz) λαμβάνει ἐν Ἰσοῦτῳ Διπλωματικὸν χαρακτήρα ὡς chargé d'affaires καὶ ὅτι τὰ εἰς τὰ σύνορα εὐρισκόμενα Ῥωσικὰ στρατεύματα δὲν θέλν ἀναχωρήσει ἀκόμη ἐκείθεν. Διεφημίσθη ἢ μᾶλλον ὡς βέβαιον ἐκηρύχθη ὅτι καὶ οἱ Πέρσαι ἐξανέρχισαν τὸν κατὰ τῆς Ἰερκίας πόλεμον. Ἡ εἰς Κωνσταντινούπολιν συμβᾶσα μεταβολὴ τοῦ Βεζύρη Γαλιῶ - Πασᾶ εἶναι μέγα δυστύχημα διὰ τὴν Πόρταν, καὶ αἱ ὑπὸ τῶν Γενιτσάζων καθημερινῶς ἀνακινούμεναι Ἰαραχαὶ συντείνου ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν Ἰαχειᾶν πτώσιν τοῦτοῦ σέσαθρωμένῃ Κολοσσῷ.

Θέλουσι Ἰινὲς ὡς βέβαιον, ὅτι αἱ συσκέψεις, τὰς ὁποίας εἶχον κάμει εἰς τὴν Πετροῦπολιν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔλαβον κανὲν ἀποτέλεσμα. Δύω προκαταρκτικαὶ προτάσεις εἶχον γείνει· ἡ μία, τὸ νὰ βάλλωσι τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Βλαχοπογδανία· ἡ ἄλλη, τὸ νὰ ἀναδειξοῖσι τὴν Ἑλλάδα εἰς βαθμὸν ἀνεξαρτησίας ὅμοιον μὲ ἐκείνον τῶν Ἰωνίων νήσων· ἀλλὰ τέλος πάντων γενικῶς ἀπεφασίσθη, ὅτι μὲ ὅλην τὴν καλὴν προαίρεσιν τὴν ὁποίαν ἔχουσι τὸ νὰ λάθωσι μέρος περὶ τοιοῦτων ὑποθέσεων, δὲν ἤθελαν εἰσακουσθῆ μήτε παρὰ τῆς Ὄθωμανικῆς πέρτας, μήτε παρὰ τῶν Ἑλλήνων. (Ε. Μάλλ.)

Εἰς τὰς παρελθούσας ἐφημερίδας εἶχομεν ἀναφέρει τὴν λυπηρὰν εἴδησιν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἀγαθοῦ Ληδοβίχου ΙΗ'. Βασιλέως τῆς Γαλλίας· ἤδη ἰδὲ μανθάνομεν τὴν ἀναγόρευσιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ πρώην Διρκὸς τοῦ Ἀστὰ αὐταδέλφου τοῦ ὀρθοθάνοντος, ὑπὸ ὀνόματι Καρόλου Γ'.

Ἑσπερικά

Σύρα 10 Ὀκτωβρίου.

Ὁ στόλος τοῦ Σατράπου τῆς Αὐγύπτου εὐρίσκειται εἰς Χίον, καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἑλλησποντον. Ὁ δὲ Ἑλληνικὸς παραπλέει μεταξὺ Ψαρρῶν καὶ Σάμου· ἐκ τῶν

αἰχμαλωτισθέντων Ἰακτικῶν ἀράτοιδων ἐφέρευσαν καὶ ἐδῶ ἱκανοὶ εἰς πολλὰ ἀθλία κατάστασιν, καὶ τὰ πυροβόλα τῶν ἐπωλήθησαν πρὸς γρῶσια εἴκοσι. γράμματα τῆς Ἀλεξανδρείας, μᾶς ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ αὐτόθι Σατράπης ἀφ' οὗ ἔμαθε τὴν δυστυχῆ ἔκβασιν τῆς ἐκστρατείας τε ἐκυριεύθη ἀπὸ ὀργῆν, καὶ μονονόχῃ δὲν ἔσκασεν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν τε λύπην.

Μεσολόγιον 17 25 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἐξήνησαν δύο Ἀυστριακὰ πολεμικὰ βρῖκια ἀραγμένα εἰς τὸν Ἀγιώστην, παράλιον μεταξὺ Σκροφῶν καὶ Βασιλαδίου, καὶ ἐνταυτῷ ἕτερα πλοῖα εἰς τὸ πέλαγος, διευθυνόμενα εἰς τὸν Κόλπον τῶν Π. Πατρῶν· ἦσαν δὲ ἕξ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τὰ ὁποῖα τοῦ ἔν ἦτον ὡς φαίνεται τὸ πολεμικὸν βρῖκι τοῦ Μαχμούδ ἀγὰ· κατὰ τὴν εἴδησιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐκ Βενιτξῆς καὶ κατ' εὐθείαν ἐκ Πρεβέζης, αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπῆραν ἀπὸ Πρέβεζαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ - Πασᾶ μὲ τὴν συνιδίαν τῆς διὰ τὸν φέρον εἰς Π. Πάτρας· τὰ δὲ δύο Ἀυστριακὰ βρῖκια συνώδευσαν, φαίνεται, τὰ φορτηγὰ· ἐπειδὴ δὲ ἄνεμος δὲν ἐφυσούσε, μόλις περὶ τὴν ἑσπέραν κατήνησαν νὰ ἔμβωσιν ὅλα εἰς τὸν Κόλπον, διὸ ἔμειναν καὶ τὰ Ἀυστριακὰ εἰς τὸν Ἀγιώστην καὶ σήμερον τὴν αὐγὴν δὲν ἐφάνησαν πλέον.

— Σήμερον τὴν αὐγὴν ἐξημερώθησαν ἑξὶ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὸ Βασιλάδι, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀκτὼ Σπετρωτικῶν πλοίων τῶν διαρισθέντων παρὰ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν παλαιῶν Πατρῶν· τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἔρχονται κατώσιν.

Ναύπλιον 12 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κωνσταντινουπολίτικος στόλος ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔμεινε δὲ μέρος τῶν συγκροτούντων αὐτῶν πολεμικῶν πλοίων εἰς ὑπερέσπισιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειται εἰς Μιτυλήνην. Χθὲς ἦλθε ἔτι ἕξ Ἰδρας εἴδησις νεώτερα ὅτι ἐπιστρέφει καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον, τὰ δὲ φορτηγὰ πλοῖα ὅσα εἶχε μαζί τε ἔλαβαν προσταγὴν νὰ πωλήσων εἰς Σύραν τὰ φορτία τῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 88

Τιμή ἑτησία Ψάλ. Ἰσπανικὴ ἔξ προκληρωτέα
κατὰ τριμησίαν ἑκδοῖται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὄφελι τοῦ πλείουσι .
Φραγκλινος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Σπεύδομεν προθύμως νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἔσποιν κατ' αὐτὰς ἐλάβομεν χαρμόσυνον ἀγγελίαν, ὅτι ἤρξασε τὸ ἐλοσπῶντων καὶ ἡ Γ'. τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεώς μας Περίοδος, τῆς ὁποίας τὴν λαμπρότητα Ἰεσοῦτοι ἀγαθοὶ οἰωνοὶ προσήμαναν, καὶ ἴσοιῦτοι κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν εὐτυχεῖς, καὶ τῶν προηγηθέντων πολὺ ἐνδοξότεροι ἀγῶνες προετρέψισαν .

Τὴν Α'. τοῦ Ὀκτωβρ. συνεκροτήθη προκαταρκτικὴ τῶν Νέων Σεβ. Βουλευτικῶν Συνέλευσις ἐκ πάντων τῶν παρενεθέντων Παραστῶν τῆς ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεχθέντων νομίμως κατὰ τὸν ὑπὸ ἀρ. 17 περὶ ἐκλογῆς Νόμον, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων, καθὼς καὶ ἐκάστης παριστανεμένης Ἐπαρχίας εἶπει ἄς ἀκικλοῦθως .

ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

Μεσολογίη .	Σπυριδων Τρικούπης .
Ἀνατολικοῦ .	Ἰωάννης Δημητρίδης .
Βενέτ. καὶ Ἀποκοῦρη .	Κ. Λιβέριος .
Ξερσεῖος .	Γεώρ. Μαυρομάτης .
Βόνιτζας .	Κ. Ν. Λογοθ. Χαλκιάτω .
Ἀργαῶν .	(Κωνσταν. Ζῦτοφ. καὶ Ἀναγν. Διδασκαλῶν .
Καρωννησιῶν .	Ἀναγν. Ἀθανασίω .
Κ. Ἐξάρων .	Γεώρ. Καναζῶς .
Μαλανδρινῶν .	Χασαλ. Π. Γ. Περίτης .
Λοιδορικίω .	Ἀθανάσιος Νικολάω .
Πατραγδικίω .	Δημάκος Ἰεσομνήμων .
Ζητυνίω .	Ἀθανάσιω. Ἀναγν. .
Μιδεωτικῶν .	Ἀναγ. Ἐγκλιφώσπηλ .

Σαλῶνων .
Λειβαδίας .
Θησῶν .
Ἀθηνῶν .

Παναγιῶτ. Λογοθέτης .
Ἰωάννης Φιλῶν .
Νικόλ. Β. εζάκης .
Χατζῆ Ζαχαρίτσας .

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ .

Κορίνθω .

(Πανούτζος Νουταρῶς .
Γεώργιος Καλαρῶς .

Μισθρῶ .

(Β. εσθένης Θεοδώρητ.
Μιχαὴλ Ιαγρός .

Καλαβριῶν .

Ἀσημάκης Φωτίλας .
Ἀναγ. Ζαφειρόπουλος .
(Νικίλαος Μπουκόρησ .

Καρυταίνης .

(Ἰωάννης Σισίνης .
Διονύσιος Παπαγιαννώσ .

Γαστούνης .

Βοστίτζης .

Ἀναγ. Ἀναστάσιος Λόντος .
Λυκίουργος Κρεσθενίτης .

Πύργω .

Μιχαὴλ Κάβας .

Ἄργως .

Ἀναγ. Μακρυποκάμισο .

Ναυπλίω .

Ἀναγ. Ντέντες .

Κάτω Ναχαγιέ .

Κωνσ. Ζαφειρόσπηλ .

Ἁγία Πέτρη .

Εὐγένιος Σταυροῦσπηλ .

Τροιπολιτσῶς .

Ἰωάννης Ευγενίδης .

Μονεμβασίας .

Νικόλαος Μιλιάνης .

Λευταγίω .

Δῆμος Κανελοῦσπηλ .

Φαναρίω .

Παν. Παπατοῦσπηλ .

Ἰμπλάκιω .

Ἀναγ. Καλαμαργ .

Νησίω .

Ἡλίας Καρῶσπηλ .

Κορώνης .

Ἄντ. Καλεγερόσπηλ .

Μικεσμάκης

Ἀναγ. Κωνσταντῶσ Φίλω

Ἄντ.

Ἄντ. Κωνσταντῶσ Φίλω

Ἄντ.

Ἄντ. Κωνσταντῶσ Φίλω

Νεοκασίτη . Ἀναγνώτης Δωκίδης .
 Ἀνατολ. Σπάργτ . Γεώργ. Καλλικαντής .
 Δεσβενοχωφίων . Γεώργ. Διδάσκαλός .

ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ .

Σπετσών . Γίκι. Καρακαστάνης .
 Ψαρρών . Νικόλ. Βελισσάριος (α)

ΚΡΗΤΗΣ .

Ἐμμανήλ Ἀντωνιάδης .
 Δημήτριος Παρδαλάκης .
 Ζαχαρίας Πρακτικίδης .

ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ .

Πόρτ . Νικόλαος Γκίκα .
 Αίγινης . Κωνστ. Λογοθέττ .
 Ζέας . Ἰωάννης Πάγκαλος .
 Μυκόντ . Ἰωάν. Κωντμάς .
 Τήνη . Ἰωάν. Παξιμάδης .
 Ἄνδρτ . Θεόφιλος Καίρης .
 Σαντωρίνης . Εὐαγγ. Μαντζοράκης .
 Σίφωτ . Νικ. Χρυσόγελοσ .
 Καρπάθτ . Χατζη Ἡλίας Οἶκον .
 Κάσση . Νικ. Γρηγοριάδης .

Εἰς τὴν Α΄. ταύτην προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν προετέθη λόγος περὶ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κατὰ τὸν § 20. τμῆμ. Α΄. Κεφ. Γ΄. τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου· ἀλλ' ἡ διαψήφισις ἀνετέθη εἰς τὴν αὐρίον .

Εἰς τὴν Β΄. προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν ἀφοῦ ἔγιναν διαφιλονεικῆσεις ἰκαναὶ περὶ τοῦ ἴρῳττ τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τινῶν μὲν γνωμοδοτησάντων νὰ γενῆ ψηφοφορία καθ' ὄλομέλειαν, τινῶν δὲ χωριστὰ ἐκάστῳ μέλῳ, ἀνεβλήθη καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν ἀκόλῳθον Συνέλευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν Τελοσπάντων ἔλαβε πέρας. Τίνα δὲ τὰ ἐκλεχ-

(α) Οἱ Παραστάται τῆς Ἰδρας ἀργοσῳρήσαν διὰ περὶ τῆς Θαλασσίου ἐκστρατείας φροντίδας .

θέντα μέλη τοῦ ἐκτελεστικοῦ, καὶ περισπλέον τίνεσ οἱ εἰς τὴν Πρσοεδρικὴν καὶ Ἀντιπρσοεδρικὴν τοῦ Βθλευτικοῦ ἠηφισθέντε: γίνεται δῆλον ἀπὸ τὴν ἐσέξης τοῦ αὐτοῦ Σεβάστωτ Βθλευτικοῦ Διακήρυξιν .

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .
 ΤΟ ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ .

Πρὸσ τὸ Πανελλήνιον .

Ἐλληνεσ! τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν Νόμων, τοῦσ ὁποίουσ ἐκύσωσεν εἰσ Ἐπίδασον καὶ Ἀστροσ ἡ κινήσασ συγκαταθέσισ, παραλαμβάνωσιν ἤδη οἱ συμπολιταί τισ ἐκεῖνοι, τοῦσ ὁποίουσ μὲ ἐλευθέραν Δέλησιν ἐκλέξαντεσ κατὰ τὸν Νόμον Παραστάτας, ἐπέμψατε ὑπερασπιστάσ τούτων τῶν Νόμων καὶ φύλακασ. Ἀναλαθόντεσ τὸ μέγα καὶ ἱερὸν τῆσ παραστατικῆσ δυνάμειωσ χρέουσ ἐκλέξαν κατὰ τὸν Νόμον μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τοῦσ Κ.Κ. Γ. Κωντρωῳτήν, Π. Μπῳτάσσην, Ἀσημάκην Φωτίλλαν, Ἀναγνώστην Σπηλιωτάκην καὶ Ἰω. Κωλέττην, καὶ μεταξῳ τούτων Πρόεδρον τὸν Κ. Γ. Κωντρωῳτήν, Ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν κύριον Π. Μπῳτάσσην. Πρόεδροσ δὲ τοῦ Βθλευτικοῦ ἠηφισθή ο κύρ. Πανοῳσσοσ Νοταρῳσ, Ἀντιπρόεδροσ δὲ ο κύριωσ Βρεσθένησ Θεωδώρητοσ, Α΄. δὲ Γραμματεῳσ ο κύριωσ Ἰωάννησ Σκανδαλίδησ, καὶ Β΄. ο κύρ Ἀνδρῳεασ Παπαδόσπωλοσ .

Τούτων ἐκλεχθέντων κατὰ τὸν περὶ Ἐκλογῆσ Νόμον, ἀρχεται εὐτυχῳσ αὐριον ἡ Γ΄. τῆσ Διοικῆσeweσ Περιόδοσ .

Ἐλληνεσ! Οἱ φύλακεσ καὶ ὑπηρέταί τῶν Νόμων, οἱ Βθλευταί καὶ Ἐκτελεστοί ὑπεσχέθησαν ἔμπροσθεν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ ἐκπληρῳσισ τὰ ὁποῳα ἀνέλαθον χρέη, ἐβεβαῳωσαν τὴν ὑπόσχεσιν των μὲ τοῦσ πλέον ἱεροῦσ καὶ πιστοῦσ ἄρκησ, ὅτι Δέλην ἔχει βάσιν τὸν Νόμον, τὸν ὁποῳον Σεῳσ μὲ τὸ αἰμάσασ καθιερῳσατε· ὅτι Δέλην ἔχει σκοπὸν τὴν κοινήσασ εὐδαιμονίαν, ὑπερασπιζόμενοι τὰ ἱεράσασ καὶ ἀπασάγραπτα δικαιώματα, ὑπὲρ τῶν ὁποῳων μάχεσθε μὲ γυναιάν ἀπόφασιν ἐναντίον μισφόνων τρωάνων .

Ἄλλ' ἀρκεῖ τοῦτο μόνον διὰ νὰ στερεώσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ; διὰ νὰ προξενήσῃ τὴν ἀτιμικὴν εἰς ὅλους εὐδαιμονίαν ; ἔχι βέβαια . Πρέπει οἱ διοικούμενοι νὰ σέβωνται τοὺς Νόμους καὶ νὰ πείθωνται εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῶν Νόμων . Οἱ Νόμοι , οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν εἰς τοὺς διοικητάς σας , εἶναι ἔργον τῆς κοινῆς σας Φελησεως . Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἡ ἀπὸ μέρους σας ὑποταγὴ , διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρέη των οἱ Διοικηταί σας , διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὸν Νόμον , καὶ διὰ νὰ κατορθώσωσι τὸ σκοπούμενον , τὴν κοινὴν σας εὐδαιμονίαν . Ἡ συντήρησις λοιπὸν τῆς ποθεινῆς ἐλευθερίας μας , ἡ στερεώσις τῆς ἀνεξαρτησίας , ἡτις εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν καλῶν , ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Νόμους . Διὰ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Νόμους ἐστερεώθη ἡ Διοίκησις , καὶ ἰδοὺ νίκαι παντοῦ καὶ ἰσόπαια Ἑλληνικὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πολὺ λαμπρότερα τῶν προτέρων , καὶ ὁ ἐχθρὸς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀνθρωπότητος βάρβαρος εἶδε πάλιν ματαιωμένους τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς τε .

Πατριῶται ! οἱ ὁποῖοι ἐμείνατε ἀκλόνητοι ἐν τῷ μεταξὺ τοσοῦτων κινδύνων · γενναῖοι πολεμισταί ! οἵτινες ἐχύσατε τὸ αἷμά σας διὰ τὴν Πατρίδα · πολῖται ! φίλοι τῆς εὐνομίας , ζῶντες ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς Νόμους , πειθόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν Διοίκησιν , ἀπολαμβάνομεν τὴν Πατρίδα , ἀξιούμεθα τῆς εὐμενείας τῶν Χριστιανικωτάτων Βασιλέων , ἀπολαύομεν τὴν εὐνοίαν τῆς εὐνομημένης καὶ φιλανθρώπου Εὐρώπης , καὶ ζῶμεν τοῦ λοιποῦ ὡς τὰ σοφὰ ἔθνη εὐδαιμόνες !

Ταῦτα φρονῶντες καὶ πράττοντες ἐλπίζετε μὲ πίστιν ὅτι ἡ Τρίτη αὕτη Περίοδος τῆς Διοικήσεως θέλει εἶναι ἡ λαμπρὰ καὶ ἀξιωματικώτερος ἐποχὴ τῆς ποθεινῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ τὸ ἐνέχυρον τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους !

Ἐν Ναυπλίῳ , τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1824 .

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ΒΡ. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ .

Ὁ Ἀ. Γραμματ. Ἰωάν. Σκανδαλίδης .

Εἰδήσεις ἐκ τῶν Στρατοπέδων Ξηρομέου .

τῆς 27 Ὀκτωβρίου .

Τέλος πάντων ἐπέστρεψαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Ἄγιος , καὶ ὁ Ταχιγ-Ἀμπαζής εἰς Καρ-

θανσαρὰν , χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ καθητυχάσῃ τὰς διχονοίας καὶ ἐριδας τῆς Ἀλβανίας .

Κατὰ λάθος εἶπαμεν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ προηγουμένα φύλλα (ἀρ 83) ὅτι κάποιος Χατὰν-Πασᾶς ἀπὸ Βέρροϊαν ἦλθεν εἰς Ἀλβανίαν καὶ ζητεῖ νὰ κυριεύσῃ τὸ Μπαράτι · αὐτὸς εἶναι ὁ Χατὰν-Μπέγης ἀνεψιὸς τοῦ Ὀμὲρ-Πασᾶ , ὁστις εἶναι τὸν ἐχθρὸς τοῦ Θεῖου τῆς Φανασίμου , καὶ ἅμα φθάσας εἰς Ἀλβανίαν ἐνίσχυσε πολὺ περισσότερον τὸ ἐναντίον μέρος αὐτοῦ .

Ὁ Ὀμὲρ-Πασᾶς ἀφ' οὗ , ὅπως ἡμῶς ἔρεσεν , καθησύχασε τὸ στρατεύμα τοῦ Χατὰν-Πασᾶ ὅστις εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ ἀπὸ Ναύπακτου , καὶ ἐδοκίμαζεν ἀπειρεὺς τυραννίας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τε , διότι δὲν εἶχε νὰ τοὺς πληρώσῃ τὰς μισθούς , τοὺς κατέπεισε νὰ τὸν ἀκολοθήσῃ εἰς Λάρισσαν , μὲ ὑπόσχεσιν νὰ πληρωθῶσιν ἐκεῖ . Μετὰ ταῦτα ἐπροσπάθησε νὰ ἐτοιμάσῃ καταλύματα εἰς Πρέβεζαν , ἀλλ' ὁ Μπεκιγ-ἀγάς καὶ οἱ Πρεβεζᾶνοι ἀντεστάθησαν , καὶ τέλος κατόρθωσαν νὰ τὸν κάμνῃ νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ αὐτὸν τὸν σκοπὸν , δίδοντάς τον ἐξήντα πωγγία , διὰ νὰ μὴ ξεχειμάσῃ εἰς Πρέβεζαν · ἔστειλε λοιπὸν καὶ ἐτοίμασε κατοικίας εἰς Ἄρταν , καὶ ἀμέσως ἀπέβασεν εἰς Καρθανσαρὰν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸ στρατόπεδον · ἀλλ' ἐκεῖ εἶχαν φθάσει πρὸ ὀλίγου αἱ ἀκόλθοι εἰδήσεις : ὅτι ὁ Μανροκρδάτος ἀσθενήσας βαρέως , ἄφησε τὸ Λιγοβίτζι , καὶ μετέβη εἰς Μεσολόγι· ὅτι τρεῖς πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ ἄφησαν τὸ Στρατόπεδον τοῦ Λιγοβίτζι , καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου , καὶ τὰ λοιπὰ στρατόπεδα διαλύονται · ὅθεν ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ Βαρνακιώτης νὰ καταπεύσῃ τοὺς ἐχθροὺς νὰ μείνῃν ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας , διὰ νὰ κάμνῃ καμμίαν ἐπιδρομὴν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν , καὶ νὰ ὠφεληθῶν πρὶν ἀναχωρήσῃν .

Ἡμεῖς εἶμεθα βέβαιοι , ὅτι γλήγωρα θέλουσιν εὐγεῖ ἀπὸ τὴν ἀπάτην οἱ ἐχθροὶ βλέποντες ὅτι τὰ Στρατόπεδα τοῦ Ξηρομέου διαμένον μὲ τὴν πρώτην σταθερότητα εἰς τὰς Δέσεις των . Εἶν' ἀληθές ὅτι ὁ Κύριος Γενικὸς Διευθυντὴς μας εὐρίσκειται εἰς Ἀνατολικὸν ἀναλαμβάνων ἀπὸ τὸ ξανακύλισμά τε · ἀλλ' ἡξέυρομεν ἐνταυτῷ , ὅτι ὁ Στρατηγὸς Τσόγκας ὅστις ἔχει τὸ δυνατώτερον Στρατόπεδον , ὁ Στρατηγὸς Νότης Μπότσαρης ὅστις στρατοπεδεύει εἰς Πόρταν Μπαμπαϊνί , καὶ ὁ Κα-

πρετὰν Γιάννης Σούκας, εύρισκόμενος τότε μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ εἰς Χρυσοβίτζαν, ἀφ' ἐαυτοῦ των ἔδωσαν τὸν λόγον τῆς Τιμῆς των καὶ ὑποσχέθησαν ἐγγράφως, ὅτι θέλον βασιτάξει ἕως τῆς ἐσχάτης στιγμῆς τὰ Στρατόπεδα, καὶ οὕτως ἄφησεν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τὰ Στρατόπεδα καὶ κατέβη εἰς τὰς χώρας, διὰ νὰ ἀναλάβῃ. Τὸ αὐτὸ ἔκαμον ἔπειτα καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες εἰς Λιγοβίτζι Ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων μικρῶν σωμάτων· ἀφ' οὗ ἔκαμαν τὸν κατάλυγον τῶν στρατιωτῶν καὶ διώρισαν τοὺς μὲν νὰ κρατοῦν τὴν Ῥάχην, τοὺς δὲ τὸ Μοναστήρι, ὅλως ὁμοῦ περὶ τοὺς ἑξακσίους, ἔκαμαν τὸ ἀκόλουθον ἔγραφον.

„ Αὐτὸς εἶναι ὁ Κατάλογος τῶν στρατιωτῶν μας, ὅσοι εἶναι ἱκανοὶ ἀρμάτων, ἐκτὸς τῶν ἀρρώστων, τῶν παιδιῶν, καὶ τῶν ἀπόντων διὰ χρείας τοῦ στρατοπέδου. Ὅλοι δὲ ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι Καπεταναῖοι τῶν διαφόρων σωμάτων, ἀπεφασίσαμεν καὶ ὑποσχόμεθα ὅλοι ὁμοῦ νὰ κάμωμεν ἐντελῶς τὸ χρέος μας, καὶ ἵππος ἐξ ἡμῶν, εἰς καιρὸν χρείας, δὲν εὔρηθῃ εἰς τὴν θέσιν τῆ, καὶ δὲν κάμει τὸ χρέος τῆ, ἔχει νὰ δώσῃ λόγον ὅπως ἀνήκει, θέλει κρίνεται ὡς ἀντιπατριώτης καὶ παραβάτης τοῦ χρέους τῆ, καὶ θέλει κατατρέχεται ἀπὸ ὅλης ἡμῶς· διὸ κάμνομεν τὸ παρὸν ἔγραφον, καὶ ὑπογράφόμεθα εἰς αὐτὸ ἰδιοχειρῶς· τὸ ἀφίναμεν δὲ εἰς χεῖρας τοῦ Χαλιάρχου Αν. Καραγιάννη διὰ νὰ στείλῃ τὸ ἴσον αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Λιγοβιτζίβ.

Τῆ 26 Ὀκτωβρίου. 1824.

Χιλ. Αν. Καραγιάννης. Χιλ. Δημοτσέλιος. Λητωῖβ. Σαῦρος Μίλιος, χειμαρραῖος. Παναγιώτης Πριμηκήτης, Κραβαρίτης. Ληκας Χαλανδριτζάνας. Γεώργιος Γέρβης. Πίλιος, ἐπίτροπος τοῦ Γιάννη Σούκα. Λιούσας, ἐπίτ τοῦ Χιλ. Λαμπρούση.

Περίοδ. Γ' ΠΡΟΣΩΡ ΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἔλαβε τ' ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ συστήσῃ τακτικὸς τῆς ἀποκλεισμοῦ της κατὰ τοῦ ἔχθρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ

εἰσε τακτικὴν Ναυτικὴν δύναμιν εἰς στενοὺν ἀποκλεισμόν Πάτρας καὶ Ναυπάκτου,

Διακηρύξεις.

Α'. Εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς ὅποιονδήποτε πλοῖον ὑφ' ὅποιονδήποτε σημαίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ φρούρια Πάτρας καὶ Ναυπάκτου.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας διακηρύξεως ὅποιονδήποτε πλοῖον διευθύνῃ εἰς τὰ εἰρημένα ἀποκλεισμένα μέρη, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν φέρει ἰδιοκτησίας τοῦ ἔχθρου κατὰ πρώτην φασαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Τύτης μοίρας, ἢ ὅποιονδήποτε ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς πλοιαρχοῦ χρεωστεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσοδὸν τῆ και νὰ διδῇ εἰς αὐτὸ ἔγραφον ἀποδεικτικὸν τῆ ὅτι εἰδοποιηθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐξαιρεμένων ἐκεῖνων τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἤθελον παρήρσιασθῇ ὕστερον ἀπὸ ἐν ἱκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας Διακηρύξεως, ὥστε ν' ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐγνωρίζον τὸν ἀποκλεισμόν τοῦτα καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλον κρατοῦνται καὶ δευθύνονται εἰς τὸ ἀνήκον κριτήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα σημαίας οὐδετέρων Δυνάμεων ἤθελον εὐρεθῶσιν εἰς τὰ εἰρημένα ἀποκλεισμένα μέρη ἔχον τὴν ἀδειαν νὰ ἐξέλθωσιν ἀνευχλήτως, χωρὶς ὁμως νὰ συνεπιφέρωσιν ἰδιοκτησίας τοῦ ἔχθρου, ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρήρσιασθῇ ἐκεῖ ἡ προορισθεῖσα Ἑλληνικὴ Ναυτικὴ δύναμις· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὅποιονδήποτε πλοῖον ἐξέλθῃ μετέπειτα, θέλει κρατεῖται καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ἀνήκον κριτήριον.

Τὸ Ὑπαρχεῖον τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιήσῃ ὅπως ἀνήκει καὶ δημοσιεύσει ὑἰὰ τοῦ τύπου τὴν παρούσαν Διακήρυξιν.

Τῆ 14 Ὀκτωβρ. 1824. Ὁ Π ρ ὅ ε δ ρ ο ς Ναύτωλον.

Γ. ΚΟΤΝΟΤΡΙΑΤΗΣ. Ὁ Προσ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Ὁ πόσον ἐπιθυμητὸς ἀπὸ ὅλους τὰς γενεάς φιλοπάτριδος ἀποκλεισμοῦ τῶν Καπετάνιων τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ναυπάκτου ἀπερριπίθη τῆς πάντων διὰ τῆς ἀνατέρου Διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως. Καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἔβη ἡ ἀνάμικτος διοικήσις εἰς τὸ στενοὺν τῆς Πάτρας εἰς τὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 89

Τιμή ετησίαι Τάλ. Ἰσπανικά ἕξ προκληρατέα
κατὰ τριμηνίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῆνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 1 Νοέμβριον 1824 .

Ἐξωτερικά .

Αἱ ἔσχαται στιγμαὶ τῆς ζωῆς
Λυδοβίκου τοῦ ΙΗ' .

Τὴν τετάρτην, εἰς τὰς πέντε ὥρας, ὕστερον ἀπὸ τὴν σφοδρὰν ἐνόχλησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δοκιμάσει ὁ Βασιλεὺς τὸ πρῶτ', ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες εἶχον συναχθῆ εἰς τὸ παλάτιον τῶν Γουίλλερσιῶν, ἐπέρασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἐν διαστήματι τριῶν ἡμερῶν ἐγίνοντο δεήσεις ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως· εἰς τὰς ἑννέα ὥρας, ἡ Δέεμη τοῦ Βασιλέως εἶχε παραποτῆ αὐξήσει, καὶ δυσκόλως ἀνέπνευεν· ἀλλὰ περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἦτο πλέον ἡσυχος, καὶ ὅλοι οἱ συναχθέντες εἰς τὸ παλάτιον, ἀνεχώρησαν, ἐπὶ σκοπῶ τῶν νὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν μετ' ὀλίγον. Εἰς ἕκ τῶν ἰατρῶν, ὁ κύριος Δουπιτρεν Dupuytren, εἶχε προειπεῖ τὸ ἔσπείρας, ὅτι ἡ ἀπενκαταία στιγμή τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ ἔλθῃ μεταξὺ τῶν τριῶν ἢ πέντε ὥρῶν τῆς νυκτός. Εἰς τὰς δύο ὥρας, ὁ Βασιλεὺς ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ ὁ πνευματικὸς τε ὅτι ἐννοοῦσε τὰς παρακινήσεις τε. Ἐν τούτῳ ὁ σφιγμὸς ἐγένετο σχεδὸν ἀνεπαίσθητος, ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι ἐπλησίαζεν ὁ θάνατος, δὲν ἐφαίνετο καὶ νὺν σημεῖον πόνου ἢ σπασμοῦ, ὥστε εἰς τῆσάυτην ἡσυχον στάσιν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, ὁ μέγας Elemosiniere, καὶ οἱ πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπικρατείας, ἴσταντο περὶ τῆσάυτην τοῦ κραβδάτη τοῦ Γερθεώτος, ὅταν εἰς τὰς ἑσσαράς ὥρας, εἰς ἕκ τῶν παρεστώτων ἰατρῶν λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ Βασιλέως, εἶπεν, «ἀπέ-

θανεν ὁ Βασιλεὺς!

Ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς Κάρολος δέκατος διάδοχος τοῦ ἀποθανόντος, γονυπετήσας πλησίον τοῦ κραβδάτη τοῦ ἀδελφοῦ τε, ἠσπάσθη τὴν χεῖρά τε μετὰ μεγάλης λαχαχῆς. Ἡ Δουκέσσα τοῦ Ἀγκυλέμου δακρυρροοῦσα ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Βασιλέως πατρός της, καταφιλοῦσα ἀφ' ἐτέρου μέρους τὰς χεῖρας τοῦ νέου Βασιλέως καὶ θείου της. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἠγέσθη ὀρθιος, τότε ἀμέσως ὁ Δελφῖνος υἱὸς τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ Δουκέσσα τοῦ Βερρῦ, ἐγονυπέτησαν ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως, καὶ κλαίοντες κατησπᾶσθησαν τὸν πατέρα των καὶ σὺν τούτοις ὁ Δουξ τοῦ Ὀρλεάνου — Ματαίως ἠθελέτις ἐπιχειρήσῃ νὰ διαζωγραφῆσῃ τὴν λυπηρὰν ταύτην σκηνὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν μέσῳ τῶν κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν, ἠκούοντο πολλάκις προφερόμενοι διακριδὸν οἱ λόγοι οὔτοι, Π ρ ὀ ν ο ς α - Γ α λ λ ῖ α !

Ὅπότεν δὲ ὁ νέος Βασιλεὺς ἐτραβίχθη εἰς τὸ κατοίκημά τε, ἀμέσως ἠκούσθη παρρησία τὸ, ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς — Ζήτω ὁ Βασιλεὺς — ἢ πρὸς τὸ Κοινὸν εἶδησις τῆς ἀποβιώσεως, ἐλαμβάνε τὰ ἐφεξῆς .

,, Ὁ Βασιλεὺς ἐτελεύτησε σήμερον τὸ πρῶτ' εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας ἐπ' ἀριεῖς .

Τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1824 .

Ὁ Πρῶτος Θαλαμηπόλος ἑλθεῖς
τοῦ Βασιλέως

ΚΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΑΜΑΣΚΟΥ

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Πρῶτος Θαλαμηπόλος τοῦ Βασιλέως ἀνήγειλεν εἰς τὰς Γουίλλερσιῶν τὴν τελευτὴν τῆς Μεγαλειότητός τε, ἀμέσως μετέβη ἡ

πολιτική και πολεμική οίκογένεια του Βασιλέως
είναι το κατάλυμα λεγόμενον Μαρσαν (Marsan)
διὰ τὸ λάθωσι τὰς προσταγὰς τοῦ Μεγαλειο-
τάτου Ἀνακτος Καρόλου τοῦ Δεκάτου .

Ὁ ἀποβιώσας Βασιλεὺς εἶχε φυλάξει σφῶας
τὰς φρένας τῆς, μέχρι Τελευταίας τῆς ἀναπανοῆς
εἰς τὸ πρόσωπον ὥστε, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Ἀρχιεπι-
σκοπος τῶν Παρισίων, ἵσταται πλησίον τοῦ Βα-
σιλικοῦ κραββάτου ἀναγινώσκων εὐχὰς ἱνὰς, συ-
νέειπεν ἐκ τῆς πολλῆς τῆς Παραχῆς τὴν παρα-
τρῆξιν ἕνα στίχον, βλέπων τὴν ἀδυναμίαν
καὶ ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' ὁ
ἀσθενὴς, ὅστις ἤξευρε κάλλιστα ὅλας τὰς Ἰε-
ρὰς Γραφὰς, ἤψωσε μετ' ἄκρας δυσκολίας τὴν
κεφαλὴν τῆς, εἰπὼν, „ Κύριε Ἀρχιεπισκο-
πε, παρὲδραμεὺς ἕνα στίχον .

Τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἐθαλάσμωσαν τὸ λείψανον
τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Δεκάτου Ὀγδοῦ, καὶ
σήμερον θάλει ἐκτεθῆ εἰς τὴν Σάλλαν τοῦ Φρό-
νυ τὴν ἐν τῷ παλατιῷ τῶν Τουίλλερῶν . Ἀφ' οὗ
δὲ ἡ Διοίκησις τὸ ραντίσει μὲ ὕδωρ ἀγιασμοῦ,
θάλει ἀρχήσῃ νὰ ἐμβαίνει καὶ ὁ λαὸς μέχρι
τῶν ἕξ ὡρῶν τὸ ἑσπέρας . — Ἀδεται λόγος,
ὅτι τὸ λείψανον τοῦ Βασιλέως θάλει μετακομι-
σθῆ τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα εἰς τὸν Ἁγ. Διο-
νύσιον, ὅπως θάλει μείνει ἐκτεθειμένου καὶ ἀ-
νοικτὸν τρεῖς ὁλοκλήρως μῆνας .

Κορφοὶ 27 Ὀκτωβρίου .

Ἐχομεν βεβαίαν εἶδησιν, ὅτι ἡ Γολέττα
σταλμένη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν εἰς
Λονδῖνον, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε μισεύσει καὶ ὁ
Κύριος Βλακίερος, ἔφθασεν ἐκεῖ τὴν 30 Σεπ-
τεμβρίου· αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς λαμπρῆς κατὰ
τὴν Σάμον πρώτης θαλασσίης νίκης τῶν Ἑλ-
λήνων τὰς ὁποίας αὐτὴ ἔφερεν εἰς Λονδῖνον ἑ-
καμῖαν νὰ ὑψώσῃ τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια
(fonds) 5 τὰ ἑκατὸν, καὶ ὅλον ἕνα ἀκόμη νὰ
κλίνωσιν εἰς ἀναθασμὸν . Ἡ ῥηθεῖσα Γολέττα
εἶχε καθήμεραν ὑψωμένην τὴν Ἑλληνικὴν οὐ-
μῖαν τῆς .

Εἶναι ἤδη περίσῃ τριάντα ἡμέραι ἀφ' ὅτε
ἐμίσυεν ἀπὸ Λονδίνου διὰ Ναύπλιον ἐν πλοῖ-

ον μὲ πολεμοφειδία, καὶ ἀκολούθως ἦτον νὰ
μισεύσῃ ἄλλο, μὲ στρατιωτικὰς ἐνδυμασίας
διὰ τὸ λατικὸν, διευθυνόμενον παρομοίως εἰς
Ναύπλιον .

Φραγκφόρτιον 20 Σεπτεμβρίου .

Οἱ συχνοὶ ταχυδρόμοι διαβαίνοντες ἐντεῦθεν
διὰ Βιένναν διεγερσοὶ τὴν κοινὴν περιέργειαν,
καὶ δίδωσιν ἀφορμὴν διαφόρων ὀμιλιῶν καὶ συμ-
περασμῶν ἀπὸ τοῦς ὁποίας μάλιστα ἕνας φαί-
νεται πιθανότερος .

Τώρα μὲν λέγεται, ὅτι ἀνεφύησαν νέαι λα-
ραχαὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν (α)· τὴν δὲ, ὅτι ἡ
Ἀγγλία δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Γαλ-
λίας εἰς τὰ πράγματα τῆς Προβυγαλλίας, καὶ
ἄλλοτε πάλιν ὅτι ἡ Ῥωσσία ἔλαβε τέλος πάντων
μτοχὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἀνατολικοῦ μέ-
ρους τῆς Εὐρώπης .

Ἄλλα ταῦτα εἶναι πιθανὰ· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν
καὶ μόνον βεβαίως ἠξεύρομεν, καὶ καθήμεραν
ἐκ τῆς πείρας πληροῦς ἐμῆς· ὅτι τὸ Ἐμπό-
ριον ὅχι μόνον δὲν προχωρεῖ, ἀλλὰ καὶ καθη-
μερινῶς ἀποναρκοῦται· αἱ μὲ τὴν Ἀνατολὴν
ἐμπωρικαὶ σχέσεις διεκόπησαν, καὶ ἐὰν τὰ
πράγματα εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ἡμισφαι-
ριε μας δὲν λάθωσιν ταχεῖαν διόρθωσιν, ἡ κοι-
νὴ ἐμπιστοσύνη (credit public) θάλει σμικρυν-
θῆ παράπτου, καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἡσυχος θεω-
ρὸς τῶν πραγμάτων, δὲν θάλει λείπει νὰ ὀ-
φελθῆ .

Λιβόρην 19 Ὀκτωβρίου .

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Λαφαυέτος κατευδῶθη
εἰς τὰς Ἠνωμένας Ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς,
ὅπως ὑπεδέχθη, καθὼς ἦτον ἀκόλθον, μ' ἄ-
κρον ἐνθουσιασμόν . Ἀφ' οὗ ὁ Ἡρως οὗτος ἡ-

(α) Καὶ αὕτη ἡ φήμη δὲν ἦτο ψευδής· βεβαιόνη-
ται μάλιστα ἀπὸ γράμματα Λιβόρουν τῆς 19 Ὀκτω-
βρίου, τὰ ὁποία μᾶς ἔφθασαν κατ' αὐτὰς, καὶ τὰ
ὁποία μᾶς ζωγραφίζουσι μὲ πολὺ ἄσχημα χρώματα
τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἐκείνου τοῦ Βασιλείου, ὅπου
οἱ φυλακισμοὶ καὶ αἱ σφαγαὶ εἶναι ἀκατέπαυστοι,
ἐν φ' διάφορα σώματα φιλελευθέρων ἀρματοπλῶν δια-
τρέχουσι τὰς ἐπαρχίας .

γωνίσθη ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς ἀπολυτεώσεως, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας· τούτῃ τοῦ εὐτυχῶς εὐνομημένα μέρους τοῦ κόσμου, ὑπέστη ἴσως τὴν χαρῆν τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς εἰς τὸν κόλπον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἡ ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τῶν εὐγενῶν ἀγώνων τῆς.

Λονδῖνον τῆ 30 Σεπτεμβρίου.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τῶν Ἑλληνικῶν θριάμβων, ἐγένισαν τὰς ἐφημερίδας μας ἀπὸ αἰσιρα ὑπὲρ καὶ κατὰ, ὥστε ἔπρεπε νὰ ᾔναι ἄριστοι ἐφημεριδαναγνώσται, διὰ νὰ ἐνισχύσωσι πολλάκις τὰ συγκεχυμένα νοήματα τοῦ λαχυρόμου (ἐφημερίς Ἀγγλική) καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων τῆς αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ὁ λαὸς (John Bull) ἔμελλε, κατὰ τὴν συνθήκην τῆς, νὰ βάλῃ κ' αὐτὸς τὸ πιπέρι τῆς, ἢ δεξιότητος τοῦ ὁποῖο ἐξησθῆναι τοσοῦτον τὴν γλώσσαν τῆς K. R.... d.... ὥστε μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας τούτῃ τοῦ τελευταίῃς, αἱ Ἑλληνικαὶ ὁμολογίαι ἠΰξαναν μεγάλως.

Ἐδῶ (εἰς τὸ Λονδῖνον) ὅπου ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ ἐμπορικὰ στοιχεῖα ἔλκονται καὶ ἀπωθοῦνται ἀμοιβαίως, εἶναι τὰχα δυνατὸν νὰ κρίνῃ ὁ κόσμος καλῆτερα παρὰ τὰ λοιπὰ μέρη περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων; Ὁ Ἄγγλος ἠξέζει νὰ δανείζῃ χρήματα, ἀλλὰ θέλει, ὡς καλὸς ἔμπορος, νὰ ᾔναι ἀσφαλῆς. Ἄν δίδῃ ὡς καλὸς πραγματευτῆς, καὶ ἂν ᾔναι ἐπιδιάθιτος νὰ δανείσῃ ἐκ νέου, πρέπει ὅμως, ὥστε τὸ μέρος ὅπου στέλλει τὰ χρήματά τῆς, νὰ μὴν ᾔναι τὸ βάρβαρον τὸ ὁποῖον μόνον καταπινει χωρὶς νὰ ἐπιστρέφῃ, καθὼς λέγει ὁ Κύριος R.... d....

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἀπὸ Σάλωνα, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου τῆς Γραβιάς ὁ μὲν Δερβίς Πασῆς ἐπέστρεψεν εἰς Λάρισσαν· ἔμειναν δὲ δύο ἡμισυ χιλιάδες περίσῃς ἐχθροὶ εἰς Ζητούνι· ὁ σκοπὸς τούτων εἶναι βέβαια νὰ ξεχειμάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πό-

λιν, ἴσως διὰ νὰ παραμονεύῃ καὶ τὰς πολεμικὰς κινήματα κατὰ τῆς Εὐρίπῃς· ἀλλ' ὅταν ἢ κατὰ τῆς Εὐρίπῃς ἐκστρατεία ἐπιχειρηθῆ, ἔχομεν πολλοὺς λόγους νὰ τὴν κάμωμεν μὲ ἐπιτυχίαν, χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν τὴν ἐχθρικήν δύναμιν τοῦ Ζητούνι, ἢ ὁποῖα ἀπὸ ἄλλο μέρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργήτῃ εἰς τὴν Εὐρίπῃς παρὰ ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦ Μπαμπαῶ.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην (τῆ 28 Ὀκτωβρ.) ἔβησεν ἐνταῦθα ὁ παραστάτης ταύτης τῆς πόλεως λαθὼν τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ διατάξῃ τὰς οἰκίαν τῆς εἰσποθέσεις.

Πλήρης εὐγνωμοσύνης καὶ χαρῆς βλέπει τὴν σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν κινεμένην ἀπὸ καθαρόν καὶ ἄδολον πατριωτισμὸν, καὶ λαμπρύνουσαν τὸν ἄδολον τοῦτο σταδίον μὲ τὴν εὐκρινῆ τῆς ἀφοσίωσιν εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Πολιτικοῦ μας Συντάγματος.

Τοιοιούτως ἐνδίδουσα εἰς τὰς ἐσχὰς καὶ θελήσεις τῶν συμπολιτῶν, οἵτινες ἰκανὰ ἤδη ἐντροφῶσιν εἰς τὰ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος προϋποσχεθέντα ἀγαθὰ, ἢ Διοικήσεις θέλει ἀποκτήσῃ νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωσύνην καὶ ἀγάπην τῶν.

Μόλις ἀνέτειλεν ἡ πολυέυκτος ἐκείνη ἡμέρα ἠτις ὑπέστη μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος, καὶ τῆς φυγῆς τοῦ ἀτάκτου βαρβάρου, καὶ ἀμέσως διὰ μιᾶς προκύπτουσιν εἰς τὸ μέσον αἱ πλέον φιλελεύθεροι διατάξεις.

Μὲ τὰ ταῦτα λοιπὸν φρονήματα ὀχυρωμένης οὔσης τῆς Διοικήσεως, τὸ Πολιτικὸν μας Σύνταγμα θέλει ὑπερισχύσει κατὰ τῆς ἀσθενεῖς λύσσης τῶν πατριῶν, καθὼς αὐτὰ τὰ φοβερὰ φρούρια, τὰ ὁποῖα ὠκοδομημένα ὄντα ἐπάνω εἰς ἀποσθῆτες βράχους, καὶ περιτριγυρισμένα ἀπὸ ἀκαταμαχῆτης προμαχώνας, ἀνθίστανται ἀκλονήτως εἰς τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ ἴδιος ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ πᾶν εἶδος δουλείας, θέλει εἶσθαι ἢ βεβαιότερα ἐγγύσις τῆς ἐλευθερίας τοῦ Κοινοῦ, ἢ λαμπρὰ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τῆς Διοικήσεως· θέλει κατασκοπεῖν

ὡς Ἄργος ἄυπνος καὶ πολυόμματος ὄλα τὰ
τρεβλά τῶν πατριῶν διαθήματα· θέλει τὰς
ἐκπολεθεῖ μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν σκανδαλο-
σῶων περιπολοκῶν των, καὶ ἀνακαλύπτει τοὺς
Πατριώτας, καθὼς καὶ τοὺς σκοποῦς καὶ τὰς ἐλ-
πίδας των.

Πᾶσα Συναγματικὴ Διοίκησις ἐπισηρί-
ζεται εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐὰν ὁ Τύπος εἴ-
ναι περιωρισμένος, διὰ τίνος ἄλλῃ μέσῃ λοι-
πῶν θέλει φανεροῦται ἡ κοινὴ γνώμη;

Ἡ νέα αὕτη δύναμις ἐπιστηρίζομένη, κα-
τὰ τὴν ἀνεπαισθητὸν κίνησιν της, ἐπιάνω εἰς
τὸν καιρὸν καὶ τὸν ὄρεβὸν λέγειν, ὑπερβικῶ πα-
σαν ἀντίστασιν, ὑποσκάπτει καὶ ἀνατρέπτει
τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα εἰσήξεν ἡ βάρβα-
ροὶ καὶ ἀπαιδεύτος τῶν Ὀθωμανῶν Διοικήσις,
καὶ τὰ ὁποῖα ἐφ' ὅσον ἐπωκρατοῦσιν, ἀδύνατον
εἶναι νὰ συντελεσῶσιν εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ἡ δύναμις αὕτη μᾶς χαρίζει προσέτι τὴν
ἀκαταγώνιστον βελήθειάν της, ὅποταν πιστοὶ
εἰς τοὺς ὅρκους μας, ὑπερασπίζομεν τὸ Σύντα-
γμα, τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ
ἔθνους.

Ἄν ποτὲ λησμονήσωμεν τὰ χρέη μας, ἀμέ-
σως ἡ Κοινὴ γνώμη μᾶς πολεμεῖ καὶ μᾶς κα-
ταδιώκει, ἡ δὲ δύναμις μας κλονεῖται καὶ πί-
πτει. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ Τύ-
που ὑπῆρξε πάντοτε ἡ δουλεία καὶ δυσπραγία
τῶν ἐθνῶν· ἀλλ' ὅταν ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ἐμ-
πόδια, ὁ Τύπος τότε ὄχι μόνον ἐκπλήττει τοὺς
ὑπερηγούς τῆς ἐξουσίας διὰ τῆς ἠθικῆς ἀπειλῆς
τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἔχουσι νὰ δώσωσιν εἰς τὸ
Κοινὸν, ἀλλὰ προσέτι τοὺς ἐπανάγει εἰς τὴν
ὁδὸν τῶν χρεῶν των διὰ τοῦ σωτηρίου χαλινοῦ τῆς
δημοσιεύσεως.

Ἀλλὰ τὴν μὲν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου εὐχό-
μεθα· ἡμεθα δὲ πολλὰ μακρὰν τοῦ νὰ θέλωμεν
ὥστε νὰ μένωσιν ἀτιμώρητα τὰ διάφορα ἀτο-
πήματα, ὅσα δύναται τις νὰ πράξῃ διὰ τῆς
καταχρήσεως τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας. Ὁ θε-
ὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ φρονήσωμεν ποτὲ
τὸ τοιοῦτον· ἀπὸ ἐναντίας διατεινόμεθα, ὅτι
εἶναι χρεῖα νόμων, καὶ νόμων μάλιστα
στα θετῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας

τοῦ Τύπου. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐλευθερία
αὕτη ἀρμίζει μόνον εἰς ἕνος ἐλευθερον, ἀλλ'
εἶναι χρεῖα ὥστε καὶ ὁ νόμος νὰ χαλινῆναι ἐκεί-
νης, οἷτινες θέλωσι νὰ κάμωσι καταχρησιν
τῶν ἐκ τοῦ Τύπου αγαθῶν, εἴτε δυσφημιούντες
ἀγαθοὺς Πατριώτας, εἴτε ἀντιβαίνοντες εἰς
καλὰς διατάξεις, μ' ὅλον ὅτι καὶ οἱ Πατριώ-
ται οὔτοι, καὶ αἱ διατάξεις αὗται εἶναι ἡ τι-
μὴ καὶ ἡ δόξα τοῦ Γένους.

Δὲν εἶναι χρεῖα Κηρσίρων (Censeurs). Δὲν
εἶναι χρεῖα περιορισμῶν· ἀλλ' εἶναι χρεῖα ἕ-
νός θετοῦ νόμου περὶ τοῦ ἴσους, τῆς ἐλευθερί-
ας τοῦ Τύπου.

Παρακαλοῦμεν τὴν Σεβαστὴν Βαλὴν νὰ συ-
σκεφθῇ μετ' ἐπιστασίας περὶ τοῦ Τύπου, καὶ
νὰ θεσπίσῃ νόμον θετὸν καὶ Ἐθνικὸν περὶ ταύ-
της τῆς ὑποθέσεως, ἥτις εἶναι μὴ ἀπὸ τὰς πλέον
ἰσχυρὰς βάσεις τῆς ἡμετέρας Ἐλευθερίας.

Ἐξακολούθησις τῆς Ἰδιῆς τοῦ Κ. Ἰ. Ρίξου.
(ἰδ. ἀρ. 84)

Βλέπων τοὺς στόλους τῆς προσωπίδας
Ὁ Μαχμούδ χαίρει χαρὰν θηριῶν,
φαντάζει αἶματα πολεμίων,
Καὶ θριαμβεῖ μετὰ τὴν ἐλπίδα.

Εἰς σπαταλώδη σκότη κλεισμένος,
Ἐπερηγὸς ἔχων μελανοστάτης,
Σκοποῦς ὁμοίως ζεφωδεστάτης
Ἐμελετοῦσεν ἀγριωμένος.

Γράφει, σφραγίζει, κ' εὐνοῦχον κερᾶζει·
,, Τὸ ἱερὸν μὴ τοῦτο τὸ γράμμα
,, Σ' τὸν ναύαρχόν μου στείλ' ἐνλωάμα.
Ἰκ' ὁμὲν τὸν μαῦρον αὐτὰ προσταίξει.

Ὅδὲ μὲ τρέμωσαν σιαγόνα
Μοχλοῦς ἐσήκωσε παχυεῦλης,
Κ' ἑκατὸν θυξας ἀλλεπαλλήλης
Ἄνοιξε, κ' ἔτρεξε τὸν ἀνδρῶνα.

,, Ἡ Ἑλλὰς ἕνα λαίμυρον ἄν εἶχε!
,, Ναὶ Γραικῶν θέλω πανωλεθρίαν
,, Μὲ πῦρ μὲ ξίφος μ' αἰχμαλωσίαν.
Αὐτὰ τὸ πρόσταγμα περιεῖχε!

Ἀκλιθεῖ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 90

Τιμὴ ἑτησία Ἰάλλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηρίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀρέγη τοῖς πλείοσι

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 5 Νοέμβριον 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ' .

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Ἀετοῦ. Τῆν 30 Ὀκτωβρίου 1824 διὰ τοῦ κυρίου Γεωργίου Πιζαρίνου Ἐπαρχῆς Ξηρομέρου καὶ Βονιτζῆς .

Χθὲς ἦλθε γράμμα πρὸς τὸν ἐδῶ Στρατηγὸν μας (Γεώργιον) διαλαμβάνον ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐπερίσσευσαν αἱ διχόνοιαί καὶ ἀκαταστασίαι , καὶ ὅτι ἐτι μᾶλλον θέλον ἀυξήσει διὰ τὴν ἀναφάνησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βελῆ-Πασᾶ, ὅστις ἀνελεύθως ἔφθασεν εἰς Λάρισσαν μετὰ τοῦ Ἀθανασίου Βάγια, τοῦ Μανθούλη καὶ τῆς Κυρᾶς Βασιλικῆς . Ὁ μὲν Ἀθανάσιος Βάγιας ἦλθε, λέγων, καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα ὁ δὲ Μανθούλης μόλις φθάσας εἰς Λάρισσαν ἀνεχώρησεν ἀμέσως μετὰ τὰρ τὴν εἰς Καρθανσαρᾶν, ὅθεν ὁ Ὁμερ-Πασᾶς ἔστειλεν ἀνθρώπων ἐπιτήδεας κατὰ τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ τοῦ (πρώην Γραμματικοῦ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ) τὸν ὁποῖον καὶ ἔφερον δέσμιον εἰς Καρθανσαρᾶν, εὐμόλις, ὡς λέγουσιν, εἰς αὐτὸν μεγάλην ποσότητα χρημάτων ἐκ τῶν Ἀλβανικῶν .

Οἱ εἰς Καρθανσαρᾶν μετὰ τοῦ Ὁμερ-Πασᾶ τοῦρκοι εἶναι μόνον περίωσιν δύο χιλιάδες, καὶ ὅλοι ἐντρομοὶ εἰς Ἰρῶσιν ὥστε οἱ στυμνικώτεροι ἐξ αὐτῶν κοιμῶνται τὴν νύκτα εἰς πλοιάσια, μελετῶντες κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ν' ἀναχωρήσιν πανστρατιᾷ, καὶ ὁ μὲν Ὁμερ-Πασᾶς θέλει ξεχειμάσει εἰς Πρέβεζαν, ὁ δὲ Ἀχμέτ-Πατᾶς εἰς Ἄρταν .

Πολλὴ περιέργος εἶναι τῶντιν ἢ τὸσον ἀνελεύθως ἐπιστροφῆ τῶν ὑποκειμένων τούτων .

Μέχρι τοῦδε ἀγνοοῦμεν τὸν σκοπόν των, καὶ πῶς ἄλλα προηγήθησαν ἵνῃς συμπεραίνησιν μετ' ὁποσοῦν πιθανότητα, ὅτι κατέπεισαν τὸν Σουλτάνον νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ, ἐπὶ ὑποσχέσει ἴσως τοῦ ν' ἀνακαλύψωσι τοὺς κρυπτομένους Ἰσασαυροὺς τῆς Ἀλβανικῆς οἰκογενείας, ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς εἶναι γνωστόν, ὀλίγοι ἢ δι' ὅλων ἐπαῆγαν εἰς τὸ Θεσσαροφυλάκιον τοῦ Σουλτάνου . Ἀποδείξας τοῦ ὅτι τὸ χρηματικὸν τοῦτο δέλεαρ συνήγαγεν εἰς τὴν ἐπιστροφῆ των, εἶναι ἢ κατὰ τοῦ Κώστα γραμματικοῦ καταδρομῆ, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν ὅπως ποτὲ ἔμωσ καὶ ἂν ἦναι, ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Βελῆ-Πασᾶ ἀναμφιβόλως θέλει γείνει πέτρα νέων σκανδάλων, καὶ ἢ εἰς δύο μέρη τὴν σήμερον διηρημένη Ἀλβανία, μετ' οὐπολὺ θέλει διαιρεθῆ εἰς Ἰρία . Ἐπιθέτομεν ὅμως ὅτι ὁ ἔκγονος τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ δὲν θέλει ποτὲ λησμονήσει ὅτι χρεωστῆ εἰς τὸν Σουλτάνον τὰ ἴσους πρόσφατα δυστυχήματα τῆς οἰκογενείας τῆς .

Μεσολόγιον τῆ 4 Νοεμβρίου .

Χθὲς ἔφθασαν τέλος καὶ τὰ περιμενόμενα ἄλλα πέντε Ἑλληνικὰ πλοῖα, ὑπὸ Νάυαρχον τὸν Κ. Γιάννην Κούτσιν διωρισμένα εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν Π. Πατρῶν . Ἀντήχησεν ἀμέσως ὁ Καλυδώνιος Κόλλωπος ἀπὸ συνεχῆ ἐκπυρσοκρότησιν Κανονίων, τῶν ὁποίων ὁ βαθυκροτος ἤχος ἦτον, εἰς μὲν τὸν φοροδετῆ ἔχθρον, τοῦ ὅσον αὐτῶ ἐξολοθρευμῶ τῆς περιμήνυμα, εἰς δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἐνθυσιασμῶν πνεύτων ὁμογενῶν κοινῆς ἀγαλλιάσεως σύνθημα .

Ἡ Σταυροφόρος σημαία κυματωμένη ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν Χριστιανικῶν πλοίων, ἐφαινετο, ἴσως ἵνα, πετῶσα εἰς τὸν ἀέρα, καὶ διευθυνομένη εἰς τὰ ἀλαϊὰ τῆς Σημαιοσῆσια, εὐεῖκνε τὰ μέρη. Τὰ ὅποια ὁ βεβηλὸς πῦρ τοῦ βασιλεῦς καταμιώνει μίαν ἤδη ὄλην ἑκατοστατηρίδα καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅπως ἐντὸς ὀλίγου μελλοῦ πάλιν ἂν ἀνυψωθῆ ἑπάνω εἰς τοῦ ἔχθρου τὰ ἐρείπια. Μετὰ τοιοῦτος αἰσῆς οἰωνοῦς, καὶ περιπολέων διὰ τῆς ἐμφροῦς διατάξεως τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, μετὰ τὴν γενναίαν ἀπόφασιν τῶν διὰ τῆς Στρατηγῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ μετὰ τὸν γνωστὸν τῶν θαλασσιῶν μας Ἡρωϊσμὸν, δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι μετὰ τοῦ ΘΕΟΥ τὴν Ἀντίληψιν, ὁ ἔχθρὸς ἀπελωπισθεὶς ἀπὸ πάσαν βοήθειαν, καὶ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν ἴσως ἄλλα παραδείγματα, ἢ Δέλει προλάβει τὸν ὀλεθρὸν τε διὰ συνθήκης ἴσως πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς τε, ἢ Δέλει γενῆ παρανάλωμα τοῦ Πυρὸς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ῥομφαίας.

Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Ἀκαρνανίας.
Τῆ Α΄ Νοεμβρίου Λιγοβίτζι.

Σήμερον οἱ ἄνθρωποι τοῦ Χιλιάρχου Ἀναγνώστη Καραγιάννη ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὸ καρτέρι τὸ ὅποσον ἔκαμαν ἱγίμως εἰς Καρθανσαρᾶν, ἔφεραν ἓνα Μωαμεθανὸν ἄλθανόν, καὶ ἓνα Χριστιανὸν καὶ τοὺς δύο Μπερατινοὺς, τοὺς ὁποῖους ἔπιασαν μετὰ τὴν ἔσσορα ἄλογα· ὁ Μωαμεθανὸς ἦεν δούλος ἐνὸς Ἀγᾶ ἀπὸ Μαλακάτταν χωρίον Μπερατίου καὶ φανερόν τι τὰ ἀκόλυθα.

Ὅτι ὁ Χασάν-Μπέης Βρυόνης ἀνεψιὸς τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ ἀφ' οὗ ἐπέστρεψεν ἄπρακτος ἀπὸ Βέρροϊαν, ὅπως διὰ τὸν ἀπαρακρῆν ὁ Δεῖος τε τὸν εἶχε στείλει μετὰ παραγγελίαν νὰ κυβερνήσῃ τὰ ὑποστατικά καὶ χωρία τε, πλὴν δὲν τὸν ἐδέχθησαν οἱ κάτοικοι, ἐνάθη μετὰ τοὺς Μπερατινοὺς, καὶ οὕτως ἐκυρίευσεν τὸ Μπεράτι, τὸ ὅποσον ἤδη κρατεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν τε, ἀντιπολεμῶν μετὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ ὅστις εὐρίσκειται εἰς τὸ κάστρον τοῦ Μπερατίου ὁμοῦ μετὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἁγῶ Βασιλέως — ὅτι ὁ Ἁγὸς

ὅστις ἐπέγγε διὰ νὰ καθυσιχάσῃ τὰ πράγματα, καὶ εἶχεν ἔμειναι καὶ μέγα εἰς τὸ κάστρον καὶ ἀντάμωσε τὸν υἱὸν τε διαπᾶς ἀγνώριστος ἀπὸ τὴν πύλιν τοῦ Μπερατίου, ἐπέστρεψε πρὸς ἡμερῶν ἄπρακτος εἰς Καρθανσαρᾶν.

Ὅτι ὁ Σιλιχτάρ-Πάδας ὅλον ἓνα εὐρίσκειται εἰς ἀλληλομαχίαν μετὰ τὸ μέρος τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ, καὶ οἱ σταλέτες διὰ τὸν συμβιβασμὸν δὲν ἐκατέβησαν τίποτε, ἐπειδὴ ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς ἔχασεν ὅλην τε τὴν ὑπόληψιν εἰς ἄλθανόν.

Ὅτι οἱ διάφοροι ἀγάδες τῆς Ἰζαμηνίας εἶναι ἤδη ἀνεξίτητοι καὶ καθ' ἓνας εἰς τὸ μέρος τῆ ἐκυρίευσεν καὶ τοῖς θηράταις καὶ τὰ λοιπὰ θημῶσι εἰσοδήματα.

Ὅτι ἀκόμη δὲν ἔγινε γνωστὴ εἰς τὸ στρατεύμα τοῦ Καρθανσαρᾶ ἔντε ἢ διάλυσις τοῦ στρατοπέδου τοῦ Δερβίς-Πασᾶ, ἔντε ἢ ἦτο τῶν ἐχθρῶν στόλων, ἀλλ' ἀκόμη ἴσως οἱ μικροὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ὁ Δερβίς-Πασᾶς ἐπιμένει νὰ διαβῆ εἰς Νάυσακτον, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Μεχμέδ-Ἀλή Δέλει ἔλθῃ μετὰ τὸν στόλον τε εἰς Π. Πάτρας, καὶ βλέπει τις μετὰ πῶσιν μυστικότητα φυλάττον οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος ὅσας εἰδήσεις κρίνον ἐπιβλαθεῖς εἰς τοὺς σκοπούς των.

Τὰ αὐτὰ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Χριστιανὸς ἄλθανὸς. Καὶ οἱ δύο οὗτοι αἰχμάλωτοι, καὶ τὰ ἔσσορα ἄλογα ἐστάλησαν πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν εἰς Ἀνατολικὸν, καὶ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐκεῖ τὰ ἴδια.

Αὐταὶ αἱ εἰδήσεις βεβαίονονται καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν.

Καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων ὁποιοσδήποτε ἐπικρατείας ἴσως τὸν συνήθη καὶ εἰρηνικὸν δρόμον των, δὲν λείπων ὅμως πικρῶν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι κατορθῶνεν νὰ ἀπατοῦν τοὺς Διοικητάς, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν πλεονεξίαν των· δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενον ἐὰν παρόμοιοι ἄνθρωποι ἐπαρρησιάζθησαν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν Παραχὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὑποχόμενοι φούρνῃς κα-

ξέλλια κατὰ τὴν παρομιάν, ἢ δὲ ἀληθεῖς ἀπα-
βλέποντες μόνου καὶ μόνου εἰς τὸ ἴδιον ὄφελος.
Ἐὰν εἶναι τοῦτο τοῦ κόμματος καὶ ὁ Κύριος Κό-
μης Devintz ἤμπορεῖ νὰ συμπεράσῃ ἕκαστος
ἀπὸ τὰ κάτω περὶ αὐτοῦ ἀνέκδοτα.

Ἐρῶ δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐπο-
μίνως μὴδὲ ἔχθρα, μὴδὲ φιλία ἤμπορεῖ νὰ
λάβῃ ἐπιρροίαν εἰς τὴν διήγησίν μου· ὁ Τρόπος
μὲ τὸν ὁποῖον ἐμφανίσθη ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ
πράγματα τῆς Ἑλλάδος κόμει πολλά πιθανὰ τὰ
κατωτέρω, τὰ ὁποῖα ἤκησα ἀπὸ ἀξιοπίστες
ἄνδρας, καὶ γραίας Τυχούσης ἤμπορῶ νὰ τοὺς ὀ-
νομάσω ἐνώπιον συνετῶν ὁμογενῶν, διότι δὲν ἤ-
ξεύρω εἶναι θέλον νὰ δημοσιευθῶν τὰ ὀνόματά των.

Εἰς ὁμογενῆς κατήντησεν εἰς Λονδίνον· τὸ ὀ-
νομά τ' ἔκαμεν ἐκεῖ ἐντύπωσιν. ὅθεν ἔσπευσεν
ὁ Κύριος Devintz διὰ νὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν
τῆ, τὸν ἐπαινεστέον εἰς πλοσίαν Ἰταλίαν,
καὶ ἀπόρρησεν ὁ καλεσμένος διὰ τὴν πολυτέλει-
άν τῆς· ἔπειτα τῷ ἐπέδραλε νὰ συνεργήσῃ
εἰς τὴν διαπραγματέυσιν δανείων· ὁ ὁμογενῆς μί-
σλον ὅτι ἔπειε τὴν Σιαμπάριαν τῆ ἀπεκρίθη ὅτι
δὲν εἶχε χαρακτῆρα δημίσιον, καὶ ἐπομένως
δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἀνακατωθῇ εἰς παρόμοιον ἐπι-
χείρημα. Ἐπειτα ὁ Κύρ. Κ. Devintz ἀπελ-
πισθεὶς ἀπὸ ἐθνικὸν δάνειον, ἐνώθη μὲ διαφό-
ρης μωρούς Κυπρίους, καὶ ἐδοκίμασε νὰ ἀνοίξῃ
Κυπριωτικὸν δάνειον· ἡ διήγησις τοῦτο ἔκαμεν
ἄλλο ὑποκείμενον σημαντικὸν νὰ μᾶς εἰπῇ ὅτι
γνωρίζει τὸν ἀνωτέρω, διότι ἐπαρρησιάζθη πο-
τὲ εἰς Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἐπέδραλε νὰ ἀ-
ποσπάσῃ τὸ Μαυροβούνι (Montenegro) ἀπὸ
τὴν Ῥησικὴν ἐπιρροίαν, εἶναι ἡ Ὀθωμανικὴ
Πόρτα τὸν ἐγνώριζεν ὡς Βασιλέα ἢ Ὀσποδά-
ρην τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ Πόρτα ἔδοσε πρὸς αὐτὴν
εἰς τὰ προβλήματα τῆ, ἀλλὰ δεχθεῖσα σφοδρὰν
νύκταν ἀπὸ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥησικὴν
Πρεσβείαν, τὸν ἐπρόσταξε νὰ ἀναχωρήτῃ· μὴ
κακοφαινέται ὅτι δὲν ἐνθυμούμαι τὴν ἐποχὴν
τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ραδιουργιῶν τοῦ ὑποκει-
μένου τοῦτο· ἀπὸ τὴν ἰδίαν πηγὴν ἔμαθα ὅτι
ἐπαρρησιάζθη ποτὲ εἰς τὴν φυγαδευμένην Βασι-
λικὴν φαμηλλίαν τῶν Γαλλικῶν Βερβόνων καὶ
ὑπεσχέθη νὰ στρατολογήσῃ Σκλαβούνους, πο-

λεμήτοντας ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς φαμηλλίας·
μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦτο ἐπαρρησιάζθη ὁ Κ.
Κόμης Devintz καὶ ἀπαίτησεν ἐπικύφωσιν δι-
πλώματος Στρατηγῶ καὶ ὅσα ἔξεδρα ἔκαμεν εἰς
τοὺς Σκλαβούνους τῆ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤξεύρω εἶναι
ἠνώθησαν ποτὲ, καὶ εἶναι ἐπείρασεν ἴπποτες ὑπὲρ
τῶν Βερβόνων· ἡ Βασιλικὴ τῆς Γαλλίας Διοί-
κησις δὲν ἤξεύρω εἶναι ἐγνώρισεν εἰς αὐτὸν τὸν
βαθμὸν Στρατηγῶ· τῷ ἔδωκεν ὁμῶς χρῆμα καὶ
καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ ἐκβῆ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν,
καὶ ἔκτοτε, νομίζω, ἐπέραςεν εἰς Λονδίνον.

Ἴδου ποῖα καὶ πόσα ἤκησα περὶ τοῦ ἀνθρώ-
που τοῦτο· οἱ ἐν τοῖς πράγματιν ἄς κάμῃ τὴν
πρέσβωσαν κρίσιν.

Ἐκ Ζακύνθου Ὁ πρόθ. εἰς τὸς προσταγ.
ἀ. Νοεμβρίου 1824. Σ. Ζ.

Διατριβὴ Ἀωνύμου.

Πᾶς ἄνθρωπος ἀτομικῶς, καὶ ἐν γένει
πᾶσα κοινωνία ἀνθρώπων, λείνουν ἐκ φύσεως
εἰς τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν· καὶ τὴν βελτίωσιν
τῆς ἰδίας ὑπάρξεως. Ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὀ-
πωῖον ἐξαιρέτως ἔπλασεν ὁ Δημιουργὸς Θεὸς,
ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνιστάμενον, ὀφεί-
λει ἀναγκαιῶς νὰ θεωρηθῆσθῇ δύο ἀναγκῶν εἶδη·
ἀνάγκας τῆς ψυχῆς, καὶ ἀνάγκας τοῦ σώματος
καὶ τὰς μὲν ἀνάγκας τοῦ παχυλοῦ σώματος,
πάλιν διὰ παχυλῶν μέσων τὰς ἀναπαύει, τὰς
δὲ τῆς ψυχῆς, ἀφθάρτη καὶ αὐτὰ οὐσης, μὲ
μόνην τὴν θεωρίαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων γνῶ-
σιν δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ. Ὡς ζῶν ἀπλοῦν
θεωρούμενος, ἔχει καὶ ὁ ἄνθρωπος μίαν τινὰ
ἐσωτερικὴν καὶ περιοδικὴν τάσιν, καὶ ταύτην
ὁμοίως ἔχουσι καὶ πάντα τ' ἄλλα ζῷα· ἥτις
τὸν κάμνει νὰ λείνῃ εἰς ζήτησιν καὶ εὐρεσιν τῶν
ἀναγκαίων μέσων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν φυσικῶν
ἀναγκῶν τῆ, ταύτην δὲ ὀνομάζουσιν οἱ φιλόσο-
φοι Ἐνστικτικὸν, Ἀὐτοματισμὸν, φυσι-
κὴν ῥοπήν· ὡς δὲ λογικὸς, ἔχει μί-
αν ἄλλην τινὰ διαρκῆ, ἐπίμονον καὶ πάντοτε
αὐξήσαν δύναμιν, ἥτις τὸν φέρει διὰ τῆς θεω-
ρίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχικῶν τῆ δυνάμε-
ων, καὶ αὕτη ἡ δύναμις ὀνομάζεται Ὁρξίς

τοῦ Εἰδέναι . Διὰ τοῦτο, λέγει ὁ Περιπα-
τητικός, πάντες ἄνθρωποι φύσει τοῦ
εἰδέναι ὀρέγονται ,, ὡς ἐστὶ, Γεῖνησιν
εἰ. τὸ νὰ πλατύνωσι τὴν σφαιραίν τῶν ἰδεῶν τῶν .
Ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι ἴσον ἀναντίρρητος,
ὥστε δὲν εὐρέθη ἀπὸ πλάτσεως τοῦ ἀνθρώπου,
κὰν εἷς, ὅστις δὲν ἠσθάνθη τοῦτο τὸ ἀκαταμά-
χτητον τῆς φιλομαθείας κράτος . Ἐπωδειξίς δὲ
τοῦτῃ, ἡ φυσικὴ ἐκείνη περιέργεια, τὴν ὁποί-
αν ἐπὶ πλέον ἤ ἐλαττον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι,

κατ' ἄλλα καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα εἰς τὴν
γνώσιν τῶν ὄσων πραγμάτων προσεχῶς καὶ ἀ-
μέσως ἀναφέρονται εἰς τὴν αὐτῶν συντήρησιν .
Καὶ γόντι, τί ἄλλο ἐσθίμαιεν ἢ ἀλληγορία
τῶν Σειρήνων, παρὰ τὴν ἀπερίοριστον ῥοπήν
τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ καινοφανῆ πράγ-
ματα ;

,, Νῆα κατὰστησον, ἵνα νεωτέρην ὡς ἀκούσης .

Ἐπεταὶ ἡ συνέχεια .

Φ Ι Λ Ο Λ Ο Γ Ι Κ Α .

Α Ἴ ν ι γ μ α .

Γεννήθηκα πρεσβύτερος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου,
καὶ εἰς τὰς Συνελεύσεις μας, τοὺς ἔχω ὁπαδοὺς μου .
Εἰς τὸ μεσαίτατον οἰκῷ τοῦ Οὐρανοῦ σημείον,
μετὰ ἀστέρων καὶ λαμπρῶν σωματῶν Οὐρανίων .
Ἐκεῖ φυλάττω πάντοτε, ὡς εἰς τῶν ἐπισήμων,
τρεις ἀδελφούς ἐκ δεξιῶν καὶ τρεῖς ἐξ ἐναντίων .
Ἐγὼ βοήθησα πολὺ τὸ πᾶν διὰ τὴν γέννη-
σιν αὐτῶν, ἀσχημάτατον καὶ ἀτελεῆς δὲ μείνη .

Μὲ ἔχουν ἅλ' οἱ Βασιλεῖς στολὴν εἰς τὸν λαμόντων,
καὶ ἅλ' οἱ Ἀυτοκράτορες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των .
Εἶμαι ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς καὶ τέλος τῆς κακίας,
καὶ μάλιστα ἀνυπόφορος τῆς πρώτης ἡλικίας .
Φιλοτιμήσου, ἄνθρωπε, ἀγγέλορα νὰ μ' εὐρῆς,
δὲ σὲ νομίσουν ἀμαθῆ, καθὼς δὲν μὲ ἤξεύρεις .
Περὶ ἐμοῦ καὶ τοὺς βωθοὺς, ἀνίσως ἐρωτήσης .
τὸ ὄνομά μου νὰ εἰσθῶν δὲ τοὺς παρακητήσης .

Πιητὴς τοῦ αἰνίγματος τούτου εἶναι ὁ φιλογενέστατος Κύριος Ἰάκωβος Ῥίζος ἑξαδελφός τοῦ Κ. Ἰακ. Ῥίζου τοῦ
καὶ Νερουλῶ, περὶ οὗ εἴπομεν εἰς τὰς προλαβοῦσας ἐφημερίδας,

Ἐπερὶ οὗ ὁ λόγος, Κύριος Ῥίζος τὸν ὁποῖον γνωρίζουσι κάλλιστα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ Μοῦσαι, ἐνόησε εἰς τὴν
βαθειάν του πολυμάθειαν καὶ τὴν ὅπως σπανίαν ἀρετὴν του, μίαν τινὰ φυσικὴν ῥοπήν εἰς τὴν στιχογραφίαν . Ὅχι
μόνον μετέφρασε τὰς ἀξιολογοτέρας τραγωδίας μὲ ὅσας τιμᾶται τὸ Γαλλικὸν Θέατρον, ἀλλὰ καὶ ἔγραψε διὰ στί-
χων διάφορα ποιήματα ἴδια, ἅτινα διὰ τὴν γλαυροφύτητα, διὰ τὴν καλλιλεξίαν, διὰ τὴν καλιέπειαν, καὶ πρὸ
πάντων διὰ τὰ νοήματα, καὶ διὰ τὸ ἀπαραβίαστον ἐκεῖνο τῆς ἐκφράσεως τὸ τὸσον ἐμφυτον εἰς αὐτὸν, εἶναι ἄ-
ξια ν' ἀποδειξῶσι καὶ τὴν εὐφυίαν τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν πρόδον τῆς ὀμοιοκαταλήκτου ἀπολογραϊκῆς στιχογραφίας .
Ἐπὶ τῶν ποιημάτων τῶν σκοπὸν ἔχουσιν ὄχι μόνον νὰ δέλξωσι τῶν ἀκρατῶν των τὰς ἀνοάς, ἀλλὰ καὶ νὰ καθα-
ρίσωσι τὴν γλῶσσαν τοῦ ἔθνους . Ὁ Κύριος Ῥίζος ἀποφεύγων ἐκ συστήματος τοὺς χονδροὺς ἐκείνους καὶ συνήθεις
σαλοκοιτασμοὺς ρισμοὺς, μετεχειρίσθη πάντοτε ἀνθηρᾶς λέξεως καὶ καταλλήλους, χωρὶς ποτὲ νὰ φανῇ μῆτε σκτει-
νὸς, μῆτε δύσληπτος εἰς τὰς ἐκφράσεις του . Ἐὰν ποτὲ, καθὼς ἐλπίζομεν, αἱ μεταφράσεις καὶ τὰ ποιημα-
τά του ἴδωσι τὸ φῶς τοῦ τύπου, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπίκρισις τοῦ κοινῶ δέλει δικαίως τὴν περὶ τούτου κρίσιν
μας . Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἄλλο κρῖνεν, κατὰ δυστυχίαν, δὲν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας, εἰμὲ τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα, τὸ
ὁποῖον εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιοπεριέργον καθ' ὅτι εἶναι, καθὼς βεβαίως ἤξεύρομεν, γέννημα αὐτοσχέδιον καὶ
ἀπρομελέτητον τοῦ ἐμφυτοῦ νοῦς του, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ προχείρου ἐσύνταξεν, ἀσπειρῶμενος δι' αἰνιγμάτων μετὰ
τῶν ἐναρέτων καὶ ἀξίων ἀνεψιῶν του Κ. Κ. Γρηγορίου καὶ Κωνσταντίνου Σούτζου, τῶν ἡδὴ σπουδαζόντων εἰς τὰ
Παρίσια καὶ πολλὰ ὑποσχομένων διὰ τὰς μέχρι τοῦδε θαναμασίους προόδους των, καὶ τὸν περὶ τὰ καλὰ ἀπερί-
ριπτον ζῆλόν των . Νομίζομεν χρέος μας τὸ νὰ ἐπισφραγίσωμεν τὸν περὶ τοῦ Κ. Ἰακώβου Ῥίζου λόγον μας, προ-
σθέντες τὸ ἔσχατον σημεῖον εἰς τὸ παρόν μας σύντομον ἀπεικόνισμα τοῦ ὑποκειμένου του, ἐπανοίντες, κατὰ
τὸ πρέπον, τὴν ἄοκνον προθυμίαν, ἣν ἀπ' ἀρχῆς κατέβαλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του .
Ἐπὶ τὸν πατέρα σου, αὐτόχρομα ἐκμαγεῖον τῶν ἀρετῶν τοῦ πατρός του, καὶ μόλις δωδεκαετῆς τὴν σήμερον,
ὑστερον ἀπὸ δικήσου ἀλλας γνώσεις ἐξ ὧν συγκροτεῖται ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν του, ἔχει, φαίνεται, πατροπαράδοτον
τὴν εἰς τὴν στιχογραφίαν ῥοπήν ὅ χαριέστατος οὗτος νέος μετέφρασε διὰ στίχων, τὸσον καλὰ τὸν Μωάμεθ τοῦ Βολ-
ταίρου, ὥστε ἀπ' οὐ παρὰ πάντων ἐκρίθη ἀξία παραστάσεως ἢ μεταφράσεως, ἐπαρησίασθη τέλος τὸν παρελ-
θόντα χρόνον, μὲ ἐπανειλημμένας χειροκροτήσεις καὶ εὐφημίας πάντων τῶν θεατῶν .

Εἶθε νὰ ἀνεφαίνοντο πολλοὶ τοιοῦτοι πατέρες, καὶ πολλοὶ τοιοῦτοι υἱοὶ ! Βεβαίως τὸν καθ' ἕνα, ὅτι ἡ ἀ-
ρετὴ ἤθελεν εὐρεῖ ἀμέσως τοὺς παιηγυριστάς της .

Ταύτην τὴν στιγμήν ἐλάβομεν τὴν χαροποιὰν εἶδησιν ὅτι τὸ ἐν Καρθανοραῶ ἔχθρικόν στρατόπεδον διελθὴν καὶ ὡς
ἀβεντικὴν σπεύδομεν νὰ τὴν ὀρμισοῦμεν μετὰ βεβαιότητος .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 91

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προσηλωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω θρέλη τοῦ πλείου .

Φραγκλῶες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 8 Νοεμβρίου 1824 .

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Σ τ ρ α τ ὀ π ε δ ο ν Ἀ κ α ρ ν α ν ἰ α ς .

Λιγοβίτσι τῆν 7 Νοεμβρίου .

Κατὰ τὰς 6 τοῦ παρόντος μηνὸς περὶ ὄρθρον βαθὺν ἀνεχώρησαν Τελοσπάντων οἱ ἐν Καρθανσαρᾷ πρὸ Τριῶν ἤδη, καὶ ἐπέκεινα, μηνῶν στρατοπεδευμένοι ἐχθροὶ· αἱ προφυλακαὶ τοῦ Χιλιάρχου Καραγιάννη βλέπυσαι τὰς φλόγας ἀναδιδόμενας ἀπὸ τῆν πυρπόλησιν τῶν ἐχθρικῶν καλυβίων δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Στρατοπέδου εἰς Λιγοβίτσι .

Μολοντί διὰ τῶν κατὰ καιροὺς λειποτακτησάντων ἦτον ἤδη γνωστὸν εἰς τοὺς ἡμετέρας, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔμελε ν' ἀναχωρήσωσιν ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς, ἐπειδὴ ὅμως ἀμφισβάλετο, ὅποῖον ἔπρεπε νὰ λάδωσι δρόμον, ἐὰν δηλ. ἐκείνον τῆς Βονίτισης, ἢ τῆς Βλύχας καὶ τοῦ Μακρινόρου, αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, δι' αὐτὴν τῆν ἀμφισβολίαν δὲν ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ διαιρεθῶσι, καὶ οὕτως οἱ ἐχθροὶ δραξάμενοι εὐκαιρίας διήλθον ἡσυχῶς τὰς διόδους τοῦ Μακρινόρου, οὕτως μάλιστα διόλθον ἀφυλάκτους καὶ ἐγκαταλελειμένας (ἀγνοοῦμεν διὰ ποίας αἰτίας), ἀπὸ τὸν Σρατηγὸν Ἀνδρέαν Ἰσσκον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖναι ἦσαν ἐμπιστευμένα .

Μ' ὅλα ταῦτα οἱ ἡμέτεροι, ὅσοι μάλιστα ἦσαν ὠκύποδες ἅμα ἐνοήσαντες τῆν φυγὴν τῶν ἐχθρῶν, δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς καταδιώξωσιν ἕως ὅπου εὐδύαντο, καὶ λυφεκίσαντες

τὸς ἐφόνευσαν καὶ ἐπλήγησαν μερικοὺς τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν, εἰς σημεῖον ξεπροβοδήματος .

Οὕτω λοιπὸν λαβούσης τέλος καὶ τῆς ἐφετεινῆς ἐκστρατείας, τὰ διάφορα Ἑλληνικὰ Σώματα ἐπροστάχθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς οἰκείους τόπους των, καὶ περιμένον ἤδη νέας τῆς Διοικήσεως διαταγὰς .

Ν Α Τ Π Α Ι Ο Ν .

Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος κύριος Πανούτζος Νοταρᾶς ἐξεφώνησε τὸν ἐφεξῆς λόγον εἰς τῆν ἐναρξιν τῆς Γ' Περιόδου .

Ὅλος ἐμφοβὸς ἐμφανίζομαι σήμερον ἐνώπιον τοῦ Σ. τοῦτου Σώματος διὰ νὰ κάμω τῆν ἐναρξιν τῶν Συνελεύσεων τῆς Γ' Περιόδου . Ὁ βαθμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον με κατέταξεν ἡ ἱερὰ τῶν Παραστατῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας Συνέλευσις, ὅσον ἱερός, ὅσον σεβασμιος, τοσοῦτον περισσότερον με ἐκπλήττει· διότι ἔπρεπε νὰ εἶναι κεκοσμημένος ἀπὸ ἠνω κείμενον ἐπ' ἀρετῆ καὶ συνέσει διαστελλόμενον, ἀπὸ τὰ ὅποια γέμει ἡ ἀξιοσεβαστος αὐτῆ ὁμήγυρις, καὶ ὅχι ἀπὸ ἐμὲ, ὅστις εἶμαι ὑστερημένος ἐκείνων τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχη ὅστις διορίζεται νὰ προϊστάται τοσοῦτων σοφῶν ἀνδρῶν, κεκοσμημένων τῶν περισσοτέρων ἀπ' ὅλας τὰς φυσικὰς καὶ ἐπικτήτης ἀρετὰς, οἱ ὅποιοι ἐκλέχθησαν ἀπὸ τὰς ἐλευθέρας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ φυλάξωσι τοὺς ἱεροὺς Νόμους, καὶ νὰ

βουλευονται περί των συμφερότων της Πατρίδος. Βεβαιῶ δὲ τὸ Σ. τοῦτο Σῶμα αὐτῆς τῆς φίλης Πατρίδος, ὅτι ἀνίσως δὲν ἐπιστηριζόμεν εἰς τὰς ἀγαθὰς συμβελάς των ἀρίστων ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν συγκροτεῖται τὸ ἱερόν Βουλευτήριον, δὲν ἤθελα κλίνει ποτὲ τὸν αὐχένα διὰ τὰ ἀναδεχθῶ τοσοῦτον δυσβάστακτον βάρος. Παρακαλῶ λοιπὸν θερμότατα τοὺς σεβαστοὺς Παραστάτας νὰ μὲ δίδων τὰς ἀγαθὰς συμβελάς των, παρατηροῦντες μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτημένην ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ μὴν παρεκτραπῶ μήτε ἄχρι κεραίας ἀπὸ τοὺς ἱεροῦς Νόμους, τοὺς ὁποίους παρελάβομεν ὡς ἱερόν ἐνέχυρον ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὠγκίσθημεν ἐνώπιον τοῦ Ἑπερτάτου Ὄντος καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τὴν χθεσινὴν ἐπίσημον ἡμέραν. Δέομαι δὲ ἐκτενῶς τοῦ Ἑπίσταντος ΘΕΟΥ νὰ ἐνστάξῃ χῦμα σοφίας καὶ συνέσεως εἰς ὅλον τὸν ἱερόν τοῦτον χῶρον, ὥστε νὰ βουλευόμεθα ἐν ὁμοιοῖα περὶ τῶν κοινῇ συμφερότων, καὶ νὰ προσπαθῆσωμεν ὅλαις δυνάμεσι διὰ νὰ ἀποκλήσωμεν τὸ μόνον εὐκταῖον ἀγαθόν, λεγὼ τὴν ἀνεξαγερσίαν τοῦ ἔθνους, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχύθη, καὶ χύνεται τόσον χριστιανικὸν ἀθῶον αἷμα. Διὰ νὰ γίνωνται δὲ αἱ Συνελεύσεις τακτικαί, αἷς ἀναγνωσθῶσιν αὐριοι εἰς ἐπὶ ἡκοον πάντων αἱ γενόμεναι διατάξεις περὶ εὐταξίας τῶν Συνελεύσεων, τὰς ὁποίας παρακαλῶ νὰ φυλάξωμεν διὰ νὰ γίνωνται αἱ σκέψεις εὐτακτοί, καὶ νὰ διευκρινίζηται ἡ ἀλήθεια.

Μὲ χαρὰν μεγάλην παρατηρεῖ κάθε ἀληθὴς καὶ τίμιος Πατριώτης, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου Πανούτσου Νοταρᾶ, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτον τὸν σεβάσμιον γέροντα ἂν καὶ ἡμεῖς ὀνομάσωμεν νέον Ἀριστείδην θεβαίως δὲν σφάλλομεν. Ἀμποτε τὸ πνεῦμά του, ὁ ζήλος του καὶ ἡ πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἀφοσίωσίς του, νὰ ἦναι πάντοτε τὰ μόνον αἰσθήματα καὶ τῶν συνυπαγετῶν του, καὶ νὰ φρονῶσιν ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαγερσία πηγάζουσιν ἀπὸ μόνον τὴν ἀδελφικὴν ἐνώσιν· κατὰ δυστυχίαν ὅμως τὰ συστατικὰ τῆς Βουλῆς μας στοιχεῖα εἶναι δι-

ηρημένα· ἀλλὰ τὶ τὰχα χρειάζεται διὰ νὰ ἐνωθῶσι πάλιν; ὄχι ἄλλο βέβαια, παρὰ μία ἐλικρινὴς φέλησις καὶ ἕνας κοινὸς ζήλος.

Ὁ Κύριος Νοταρᾶς εἰς τὸν λόγον του τὸν κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Γ' περιόδου, ζητεῖ ἀπὸ τοὺς Κυρίους Παραστάτας τὰς συμβελάς των. Μόνη αὐτὴ ἡ εὐγενὴς μετριοφροσύνη του εἶναι ἰκανὴ νὰ ἀποδείξῃ τὸν ἐντιμον χαρακτήρα τοῦτου τοῦ ἀξιοπρεποῦς ἀνδρὸς, ὅτις ἐκ πρώτης ἀρχῆς τοῦτου τοῦ ἐνδόξου ἀγωνοῦ μας μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας δὲν ἔλειψε ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ συνεισφέρῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων βελτίωσιν.

Κύριοι Παραστάται! εἰς τὰς πατριωτικὰς σας ψυχὰς ἐπίκειται ἡδὴ τὸ χρέος τοῦ νὰ βοηθήσῃτε τοῦτον τὸν εὐγενῆ καὶ σεβάσμιον γέροντα, μὲ τὰς φρονίμους καὶ κοινωφελεῖς συμβελάς σας. Δημονήσατε πᾶν εἶδος πάθους· ζήσατε ὡς ἀδελφοί· ἐργάζεσθε ἀκαμάτως περὶ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, καὶ ἔστε βεβαίοι, ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Πατρίδος θέλει εἶσθαι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἱεροῦ ζήλου σας.

Μεσολόγγιον. τὴν 8 Ἰανουαρίου.

Νεώτεροι εἰδήσεις μᾶς βεβαίουσιν ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν φυγὴν τῆς, ἀπέρασε τὸ Μακρυνοῦρος χωρεῖς νὰ τυφεκισθῇ παντελῶς· πρᾶγμα δυσάρεστον μὲν ἀλλ' εὐκολοκατάληπτον διὰ τὴν ἐκείθεν ἔλλειψιν τοῦ σώματος τοῦ Σ. Ἀνδρέα Ἰσκιου, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐφειτηνῆς ἐκστρατείας τοῦτον τὸν μερὸν δὲν ἔλειψεν ἐξαρχῆς, εἶμεθα πληροφορημένοι, νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ δυνατὰ μέτρα διὰ τὴν καλὴν ἐκβασιν τῶν κοινωφελῶν σχεδίων του· καὶ προβλέπων δὲν ἀμέλησε νὰ κινήσῃ πάντα πύρον διὰ νὰ προλάβῃ καὶ νὰ ματαιώσῃ τοὺς ἀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλ' ἡμπορεσε πάντοτε νὰ κάμῃ ὅτι τὸν ὑπαγόμενον αἱ περιστάσεις καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον; εἰσακούσθη πάντοτε εἰς ὅ,τι ἐπρόβαλε νὰ γενῃ; εὐῆκε πάντοτε ἰκανοὺς καὶ πρὸβύμως συμβουλοῦς διὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ σω-

τήρια καὶ κοινωφελῆ σχέδ.ά τῃ; δὲν ἡμέλησε
 ἴαχα κανεῖς ἀπὸ τοῦς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του νὰ
 βαλῆ εἰς πράξιν τὰς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ δι-
 αταγὰς τῃ; ἴσωςτε δὲν ἤξεύριμεν ἤξεύριμεν
 ὅμως ὅτι ὅταν λάβῃ τις μίαν προσταγὴν ἀπὸ
 τὸν ἀνώτερόν τῃ, εἶναι εἰς χρέος νὰ τὴν ἐκτε-
 λέσῃ ἀπαράλλακτα, ἢ, εἰάν δὲν θέλῃ νὰ τὴν
 ἐκτελέσῃ, νὰ μὴ τὴν ἀναδεχθῆ· διότι εἰάν
 τὴν ἀμελήσῃ ὄχι μόνον δείχεται ἀπειθῆς καὶ
 ἀνυποτάκτος, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπειθειαν καὶ τὴν
 ἀνυποταξίαν τῃ προξενεὶ καὶ μεγάλην βλάβην·
 εἰάν, παραδείγματός χάνιν, ὁ διορισθεὶς νὰ
 φυλάσῃ τὸ πέρασμα τοῦ Μακερονόρου δὲν τὸ
 ἀφινεν, ἡμποροῦτεν ὁ ἐχθρὸς νὰ περάσῃ χω-
 ρὶς νὰ δοκιμάσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φυγὴν τῃ τὴν
 καταδίωξίν μας; ἡμποροῦσε νὰ μὴ νόησῃ ὅτι
 ἐτελείωσε δι' αὐτὸν; ὅτι καὶ στρατοπιδευμέ-
 νος καὶ φεύγων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἐνο-
 χληθῆ ἀπὸ ἡμᾶς; ἡμποροῦσε, τέλος πάν-
 των, ν' ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ τὸν ξεπροοδεύσω-
 μεν μὲ τὸ ἑλληνικὸν βίλι, διὰ νὰ τὸν κάμω-
 μεν νὰ τὸ ἐνθυμῆται ἴσως, ὡς τε νὰ συλλογι-
 σθῆ πρῶτον καλὰ εἶναι ἔχῃ νὰ τὸ δοκιμάσῃ καὶ
 πάλιν; ἐκεῖνος (καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν)
 ὅς τις εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὴν φύλαξιν τοῦτον τοῦ
 μέρους, ἀφήσας τὴν Ἰσποθεσίαν τῃ ὄχι μόνον
 ἐφάνη παρήκοος, ἀλλ' ἔγινεν ἀκίμη καὶ αἴτιος
 βλάβης· καὶ λέγω βλάβης, ἐπειδὴ ὅτι κα-
 κὸν ἡμποροῦντες νὰ κάμωμεν τοῦ ἐχθροῦ, τὸ
 ἀμελοῦμεν, θεωρεῖται ὡς ζημίαν μας· καθὼς
 ἐξεναντίας ὁ ἐχθρὸς θεωρεῖ κέρδος ἐκεῖ ὅσα ἐ-
 πρὸς μενε ζημίαν. Θέλομεν νὰ ὑποθέσωμεν
 ὅτι ὁ διορισθεὶς φύλαξ τοῦ εἰρημῆ μέρους εἶχεν
 εὐλογοφανεῖς αἰτίαι διὰ ν' ἀφήσῃ τὴν θέσιν τῃ·
 ἀλλ' ὅποιαί καὶ ἂν ἦσαν αὐταὶ αἰ αἰτίαι, δὲν
 ἔπρεπε νὰ τὴν ἀφήσῃ· διότι παρομοίαν διαλα-
 γὴν ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν τῃ δὲν εἶχε, καὶ διότι
 ἐγνώριζε τὴν περι στρατιωτικῆς πειθαρχίας
 προκύριξιν τῆς Σ. Διοικήσεως· τὸ Β' ἄρθρον
 αὐτῆς τῆς προκηρῦξεως λέγει· „Κάθε ἀξιω-
 „ ματικὸς, ὅστις διαταχθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς στρα-
 „ τιωτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἀνωτέρῃ ἀναχω-
 „ ρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἰσποθεσίαν τῃ χωρὶς ἄδειαν
 „ τοῦ ἀνωτέρου του, θέλει νομίζεται ἀνάξιος τοῦ

„ λοιποῦ νὰ στρατολογήσῃ. “
 Ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰς φρονίμως διαταγὰς ἐνὸς
 ἀρχηγοῦ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι χωρὶς τὴν
 ὑπακοὴν ἴσωςτε καλὸν δὲν ἡμπορεῖ νὰ γενῆ·
 ὅταν σχηματισθῆ ἓν γενικὸν σχέδιον, καὶ οἱ
 διορισμένοι εἰς τὴν ἐκτελεσίαν τῃ δὲν συνεργήσεν
 ὅλοι συμφώνως διὰ νὰ φθάσεν εἰς τὸν αὐτὸν
 σκοπὸν, ἀλλὰ ποῖος ἐνεργεῖ καὶ ποῖος ὄχι,
 ἴτε τὸ ὄφελος, τὸ ὅποιον ἐπροσμένετο ἀπὸ
 τὴν σύγχερον καὶ σύμφωνον συνέργειαν ὄλων,
 πολλάκις ματαιοῦνται, συχνὰ μεταβάλλεται
 εἰς ζημίαν, καὶ τὸ σχέδιον πάντοτε σχεδὸν ἀ-
 νατρέπεται· ὄχι μόνον δὲν εἶναι συγχωρημένον
 εἰς τὸν ἐμπιστευθέντα μ...ν Ἰσποθεσίαν νὰ τὴν
 ἀφήσῃ χωρὶς εὐλογοφανῆ αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ
 πλέον εὐτυχῆς ἐκβασίς δὲν ἡμπορεῖ νὰ δικαιο-
 λογῆσῃ τὴν παρακοὴν τῃ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ
 ἀρχηγοῦ τῃ· εἰάν δὲ καὶ τὴν δικαιολογήσῃ,
 τὸ ὅποιον συμβαίνει πολλὰ ὁσπανάως, πρέπει
 πολλαὶ περιστάσεις νὰ συντρέξεν εἰς τοῦτο·
 καὶ τὸ διατὶ εἶναι φανερόν. Ἐνας ἀρχηγὸς
 πρὶν δώσῃ τοῦς διορισμοὺς τῃ, συλλογίζεται
 πρῶτον καλὰ, καὶ ἀφ' οὗ τοῦς δώσῃ, οἱ ὑπὸ
 τὴν ἀρχηγίαν τῃ εἶναι εἰς χρέος νὰ τοῦς ἐκτε-
 λέσῃ ἀμετάθετα, καὶ ὄχι νὰ κάμῃν ὅτι τοῦς
 ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν· διότι ἡμπορεῖ ὁ ἀρχηγὸς νὰ
 λάβῃ εἰς τὸ μεταξύ διαφορετικὰ μέτρα· καὶ
 ὅταν καθεὶς κάμῃν ὅτι τοῦ κατέσῃ, ἴτε χά-
 νονται καὶ τ' αὐτὰ καὶ τὰ καλὰ θία,
 κατὰ τὴν κοινὴν παρομίαν! Ὑπακοὴ λοιπὸν,
 πειθαρχία καὶ ὁμόνοια· χωρὶς τοῦτα τὰ καλὰ
 ἴσωςτε δὲν ἡμπορεῖ νὰ προκύψῃ εἰς τὸ μέσον
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα εἰς τὸ μέσον ἡ-
 μῶν οἱ ὅποιοι τῶρα μετὰ ἴσως αἰῶνων δωλείαν
 ἀναγεννώμεθα εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν ἐλευθερίαν,
 εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἴησιν καὶ διαφύλαξιν· χρεῖ-
 ἀζεται ἡ κοινὴ συμφωνία καὶ ἁρμονία· τὴν
 ἀναντιρρήτον τοῦτην ἀλήθειαν καὶ μικροὶ καὶ
 μεγάλοι ὅλοι τὴν γνωρίζομεν· καὶ εἰάν ἦναι
 ὅστις δὲν τὴν γνωρίζῃ, ἄς λάβῃ τὸ παραδει-
 γμα μίας φαμηλλίας ἢ ὅποια ἀφανίζεται
 καὶ παλείφεται ὁλόκληρα ὅταν δὲν ἔχῃ ἀρχη-
 γόν· ἢ ὅταν τὰ μέλη αὐτῆς δὲν ὑποτάσσω...αι
 εἰς τὰς εὐλόγως προσημασθεῖς τοῦ ἀρχηγοῦ· ἰὸ

καράβι χωρίς νὰ ἔχη κυβερνήτην, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς προσταγὰς νὰ ὑπακούωσι οἱ ναῦται, σπρόχνηται ἀπὸ τὰ κύματα καὶ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἕως οὗ τέλος νὰ πέσῃ εἰς τινὰ βράχον καὶ νὰ γενῆ ἰερίματα· τοῦτοι εἶναι ἀλήθειαι ἴσον φανεραὶ, ὥστε νὰ καὶ λαμβάνονται ἀπὸ καθένα· καὶ ὅταν συμφωνοῦμεν ὅλοι ὅτι δὲν ἐπιδέχονται φιλονεκίαν, διατὶ νὰ μὴ θέλωμεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς ἕνα νόμιμον ἀρχηγόν; διατὶ νὰ μὴ ἐκτελῶμεν τὰς φρονίμους διαταγὰς τῆ; διατὶ νὰ μὴ κάμνωμεν ὅ,τι εἶναι καλὸν καὶ συμφέρον εἰς τὴν Πατρίδα; ποῖον ἄλλον βλάπτωμεν παρὰ ἡμᾶς αὐτοὺς ὅταν ἀμελῶμεν νὰ κάμνωμεν ὅ,τι πρέπει καὶ συμφέρει εἰς τὸ κοινόν; διότι ἀπὸ ποίης ἄλλης εἶναι συνθεμένον αὐτὸ τὸ κοινὸν παρὰ ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους; οἱ Προσπατορές μας ἐθερροῦσαν ὡς ἐχθρὸν τῆς Πατρίδος ὄχι μόνον τὸν κηρυγμένον καὶ τὸν φανερὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον ὅστις ἡμωρῶν νὰ τὴν ὠφελήσῃ δὲν τὸ ἔκαμνε, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν ἐπαίδευαν οἱ νόμοι· καὶ δὲν εἶχον ἄδικον, διότι ἂν τῆς αὐτῆς φαμιλλίας τὰ τέκνα δὲν συντρέξουν συμφώνως εἰς τὴν συντήρησίν τῆς, καὶ δὲν κάμνουν καθὲν ἀπὸ αὐτὰ ὅ,τι ἠξεύρει καὶ ὅ,τι ἠμπορεῖ διὰ τὴν καλητέρευσίν τῆς, πῶθεν ἄλλοθεν ἔχει νὰ ἐλπιοσθῆ αὐτὸ τὸ καλόν; καὶ ὅταν ἠμποροῦν αὐτὰ νὰ τὸ κάμνουν δὲν εἶναι ἐντροπή νὰ τὸ προσμεινῶν ἀπὸ ἄλλης; ἔπειτα, φίλοι ὁμογενεῖς, ἐγνωρίσαμεν εἰς ἕνα πείρας ὅτι ὅσας φορὰς ὁμοιοήσαμεν, πάντοτε ἐκατορθώσαμεν ὅ,τι ἀπεφασίσσαμεν νὰ κάμνωμεν· ὅσας φορὰς ἐσυμφωνήσαμεν, ὅ,τι εἴπαμεν νὰ γενῆ ἔγεινε· ὅσας φορὰς ἐβασίλευσαν εἰς τὸ μέσον μας ἡ ὁμόνοια, πάντοτε ἐματαιώσαμεν τὰς πλέον ἰσομεροῦς δυνάμεις τοῦ βαρβάρου· τὰ κατὰ Γῆν καὶ θάλασσαν λαμπρὰ ἰερίαιά μας ἀποδείχουν φανερὰ τούτη τὴν ἀλήθειαν· τότε μόνον μᾶς ἔελαψεν ὁ ἐχθρὸς, ὅταν μᾶς εὐρήκε παραδομένους εἰς τὰς ἐσατερικὰς διχονοίας· θέλει λοιπὸν νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι εἰς τὸ χέρι μας νὰ τὸν νικῶμεν πάντοτε· καὶ διὰ νὰ τὸν νικῶμεν πρέπει ἀπαραίτητα νὰ ἔχωμεν ὁμόνοιαν μεταξύ μας, εὐπειθειαν εἰς τοὺς νόμους, καὶ πειθαρχίαν εἰς τοὺς ἀρχηγούς μας.

Συνέχεια τῆς διατριβῆς τοῦ Ἀνωπίου.

Ἡ τῶν πραγμάτων ἀρα γνώσις, εἶναι ὁ κύριος τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου προσδιορισμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον τὸν κινεῖ ἡ, ὡς εἴπαμεν, τοῦ Εἰδένασι Ὁρεξίσις.

Δὲν εἶναι τῆ; προσέσεώς με ἴδιον, τὸ νὰ ἐξετάσω ἂν τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ ἀυξομείωσις εἶναι τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας ἢ κακοδαιμονίας ἢ μήτῃς· τοιοῦτον δὲ μόνον με ἀρκεῖ νὰ εἴπω, ὅτι ἂν ἡ κοσμικὴ καὶ γήινος εὐδαιμονία ἐξήρηται ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἀπολύτων καὶ φυσικῶν ἀναγκῶν, ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἐπομένως αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων, δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ἐγκοσμίου εὐδαιμονίας των, με μόνην τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σωματικῶν, καὶ, διὰ νὰ εἴπω οὕτως, ζωικῶν ἀναγκῶν των. — Ἡ ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν εἶναι μὲν ἀληθῶς μέγα μέσον εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν μόνον τῶν σωματικῶν ἀναγκῶν, ἢ μονομερῆς αὐτῆς θεραπείας δὲν ἐξικανεῖ εἰς τὴν παντελῆ εὐδαιμονίαν τοῦ διπλοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπομένως πάσης κοινωνίας, καὶ παντὸς ἔθνους· θεωρηθέντος ὡς ἠθικῆς μονάδος συγκειμένης πάλιν ἐξ ἀνθρώπων. Ἡ πείρα μᾶς διδάσκει, ὅτι εὐρίσκονται καὶ ἔθνη δυστυχέστατα, καίτοι ζῶντα εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀφθονίας, τοῦ πλούτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς.

Ἀφ' ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἡναί, χάριν τῆς ἰδίας αὐτοῦ συντηρήσεως· ὀρεσιτρόφος καὶ ἰεργολοδύτης, γινόμενος κοινωνικός, παρεχώρησεν ἐν μέρος τῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας εἰς τὸν κοινὸν ἔρανον τῆς κοινωνίας, ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐπίλοιπον ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὰς ἐπιδησίας τοῦ ἰσχυροτέρου. Ὅθεν καταναγκασθεῖς, διὰ τὴν προσωπικῆν τὴν συντήρησιν, εἰς τὸ νὰ συζῆ μετὰ τῶν ὁμοειδῶν τῆ κατὰ πολιτείας, ἤρξατο νὰ συνδέῃ νέας σχέσεις, καὶ ἐπομένως νέα χρέη· χρέη ὡς πρὸς ἑαυτὸν, χρέη ὡς πρὸς τὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας κατέστη μέλος, καὶ ἰδοὺ ἀμέσως τὸ πρόφην μεμονωμένον καὶ ἰδιότροπον ἐν, ἤρξατο νὰ συνισθάνεται τὴν ἀνάγκην δύο ειδῶν γνώσεων, ἐξ ὧν αἱ μὲν ἀπύλυτοι καὶ πῆντη προσωπικαὶ αἱ δὲ ἀναφορικαὶ καὶ σχετικαὶ. (ἀκολ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 92

Τμή ἐτησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέγη τοῖς πλείοσι .
Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 12 Νοεμβρίε 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ' .

Μεσολόγγιον τὴν 10 Νοεμβρίε .

Εἰς τὸν 78 ἀριθ. τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν ἐκοινοποιήσαμεν τοὺς γενομένους ἀκροβολισμοὺς εἰς τὰ μέρη τοῦ χωρίου Μαυρίλι . Ὅστερον ἀπὸ τὴν φθορὰν ἐκείνην τῶν Τούρκων, ἠκολούθησεν ἀμέσως ἡ πολιορκία τοῦ χωρίου . καθὼς καὶ τῶν ὀχυρωμένων Πύργων τοῦ Μαυρίλι· ἐκυριεύθησαν ὅλα τὰ πρὸς τὸν ἑχθρὸν φερόμενα ἐφόδια, καὶ ἡ ἐκ τούτου προξενηθεῖσα πείνα ἤτον τόσον μεγάλη, ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ πολιορκούμενοι νὰ τρώγωσιν ἄλογα κ. τ. λ. Οἱ δὲ ἀνδρεῖοι μας καπετάνιοι ὅτε Ζαχαρίας Γιολδάκης καὶ ὁ Νικόλαος Κοντογιάννης μετὰ τῶν ἀξίων παλικαριῶν των ἐπολιώρην στενωτέρα τὸν ἑχθρὸν, ὥστε ὁ ἀρχηγὸς τῶν Τούρκων Ἀσλανάκης, ἐπρότεινε συνθήκας εἰς τὰς 4 τοῦ μηνὸς διὰ νὰ παραδοθῇ· ὅθεν ἐδόθησαν διάφοροι Τούρκοι εἰς ἐνέχειρον, καθὼς καὶ οἱ ἰδιokitμας ἔδωκαν ἀμοιβαίως εἰς αὐτοὺς· ἐλπίζομεν λοιπὸν, ὅτι δὲν θέλων πλέον ἀγγήσει οἱ ἰδικoiμας νὰ ἐξησίσαν τούτο τὸ ἀναγκαιότατον μέρος. Εἰς τὰ ἀκόλουθα φύλλα θελομεν γράψαι τὰ ἀποσησόμενα ἐκ ταύτης τῆς πραγματεύσεως, καὶ τὰ ἄρθρα τῆς συμφωνίας . Ἡ κριγένεσις τοῦ χωρίου τούτου θέλει εἶναι μεγάλης ὀφελείας πρόξενος εἰς τοὺς Γραικοὺς· διότι τότε τὸ Καρπενήσιον θέλει ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς καὶ ἀρπագὰς τῶν Τούρκων τοῦ Πατρατζικίου, αἱ δὲ πεδιάδες τοῦ Πατρατζικίου δὲν θέλων εἰς τὸ ἐξῆς καταπλημμυροῦνται ἀπὸ τοὺς ἑχθροὺς, καθὼς πρότερον .

— Εἰδήσεις ἀπὸ Ἄρταν μᾶς βεβαιώνουσιν, ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ ἐπιστρέφοντα εἰς τοὺς τόπους τῆς παραχειμάσεώς των, ἐπραξάν πολλάς καὶ διαφόρας ἀπανθρωπίας κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν, ὅσως ἢ καθ' ὄδον ἢ ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς Ἄρταν, εὔρον ἔμπαρσθέν των .

Ἀπατημένος εἰς τὰς ἐλπίδας τῷ Ὁμέρ ὑπῆγε νὰ κερύη τὴν ἐντροπὴν τῷ εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν, ἥτις μόνῃ τοῦ ἠνοῖξε τὰς πύλας· μήτε τὰ Ἰωάννινα, μήτε τὸ Μπεργάτιον θέλων πλέον δεχθῆ αὐτὸν τὸν Σατραπάσῃν, ὅστις στηριζόμενος ἰσθεῖς χρόνος κατὰ συνέχειαν εἰς τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ Προδότη Βαρνακιώτῃ, καὶ βλέπων ἤδη παρ' ἐλπίδα τὰ ὅσα κατὰ τῆς Ἑλλάδος συνέλαβε σχέδια ματαιωμένα, δι' ὧν ἐπίστευε νὰ κερδίσῃ καὶ πάλιν τὴν εὐνοίαν τοῦ Σουλτάνου, εὐρίσκειται τώρα εἰς ἄκραν ἀμηχανίαν, καὶ βαθυτάτην θλίψιν .

Ἀλαμάνα τὴν 8 Νοεμβρίε .

Μικρὰ τινὰ ἀποκεκομμένα σώματα τῶν στρατευμάτων τοῦ Δερβίς-πασᾶ ἐτόλμησαν νὰ φανῶσιν εἰς ταῦτα τὰ περιχώρα, ἀλλ' ἡ ἀνθάδης τὸλμη των ἔλαθε τὰ ἐπιχειρήματός, διότι οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται τῶν ἐνδόξων Ἀρχηγῶν Λάμπρη καὶ Ζέζου κατεδίωξαν αὐτὰ καὶ τοῖς ἐπροξενησαν ὄχι μικρὰν ζημίαν . Τὸ μέγα Στρατεῦμα τοῦ αὐτοῦ Πασᾶ διελύθη ἰφώντι, ὡς προλαβόντως ἐδημοσιεύθη· καὶ μέρος μὲν ἐξ αὐτοῦ ἤδη εὐρίσκειται εἰς Λάρισσαν, μέρος δὲ εἰς Ζητιοῦν, καὶ ἀλλαχόσε .

Μανθάνομεν ὅτι ἡ εἰρήνη μεταξύ Ῥωσσίας καὶ Τηρκίας ἐτελείωσεν , καὶ ὅτι ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα ἐδέχθη τὰ περισσότερα ζητήματα τῆς Αὐλῆς τῆς Πετρῶπύλεως , δηλαδὴ τὸ Τράκιγμα τῶν Τηρκικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Βλαχοποδοιανίαν , τὸ Ταξείδευμα τῆς Μαύρης Θαλάσσης , καὶ πολλὰ ἄλλα κεφάλαια σχετικὰ μὲ τὸ ἰδιαίτερον σύστημα , μὲ τὴν Ἰωσοθεσίαν , καὶ μὲ τὰς προλαβούσας συνθήκας τῆς Ῥωσσίας . Τώρα κοὶ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι τὰ Βασίλεια τῆς Εὐρώπης ἀφ' οὗ πλέον εὐγῆκαν ἀπὸ κάθε ὑποψίαν καὶ ἀνησυχίαν περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ῥωσσία μελετᾷ νὰ ἐξουσιάσῃ τὴν Τηρκίαν , τῶρα , λέγω , ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς , ὅτι θέλων ἐνασχοληθῆ καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἰδικὰς μας ὅθεν κρέμεται καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν σήμερον νὰ ἐτοιμασθῶμεν , κατὰ τὸν Ἰρόπων μὲ τὸν ὅποιον φερθῶμεν , ἢ εἰς μίαν καθαρὰν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους μας , ἢ εἰς μίαν μεταβολὴν ζυγοῦ καὶ δουλείας ὀδυτύχημα , τὸ ὅποιον εἶναι πολλὰ εὐκόλον νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ , ἀν' ἀντὶ τοῦ νὰ εἴμεθα ἐνωμένοι ὡς ἀδελφοί , λησμονήσωμεν ὅτι ἡ σωτηρία μας κρέμεται ἀπὸ τὴν ἐνωσίν μας .

Τέσσαρες ἤδη χρόνοι ἀπέβρασαν , καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη μᾶς ἐγκατέλιπεν εἰς τὴν λύσσαν τοῦ ἔχθρου τοῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ , ὡσὰν νὰ ἤθελε μὲ τὴν ἐγκατάλειψίν της νὰ μᾶς προξενήσῃ τοὺς στεφάνους τοῦ μαρτυρίου μᾶλλον παρὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἄλλοτι μὲ ὅλην τὴν ἀλόκοτον πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης , ἢ Πατρίς μας , ἢ παλαιὰ πατρίς τῶν Τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν , τὴν ὅποιαν ἴσως αἰῶνας κατεπάτησεν ἢ τυραννία τῶν Μουσουλμάνων , ἢ Πατρίς μας , λέγω , τὴν ὅποιαν ἴσως καιρὸν κατεμόλυνεν ἢ βαρβαρότης τῶν Τυράννων της , ὅταν εἶδε τὰς πεδιάδας της ἐρημωμένας , τὰς πόλεις της κατακαυμένας , τοὺς Ναοὺς της καταρημνημένους , τὰ τέκνα της καταφορτωμένα ἀπὸ ἀλύσσης ἢ κατασφαιζόμενα , ἀμέσως ἐσῆκωσε τὸ γενναῖον της πρόσωπον , καὶ ἐπακαλέσθη τὸν Ἐὐσπαγγλον Θεὸν , ὅστις ἐκδικεῖται τὰ βα-

σανισμένα ἔθνη .

Ἐψώθηκεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τὸ αἷμα τῶν Πατριαρχῶν , τῶν Ἱερέων μας , τῶν παρθένων μας , τῶν ἀδελφῶν μας , οἱ ὅποιοι κατεσφάγησαν ἀπὸ τὴν ὀμότητα τῶν ἀπανθρώπων Ὄθωμανῶν , καὶ ἀμέσως ἀντὶ τῶν φωνῶν τῆς ἀπελωπίσας καὶ τῆς λύσσης , ἠκούσθησαν αἱ φωναὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν Χριστιανῶν . Αἱ χεῖρες τῶν Γραικῶν , αἱ ὅποιαί ἴσων καιρὸν εἶχαν καταπληγῶθῃ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας , ἤρπασαν μαχαίρι τῆς ἐκδικήσεως , καὶ ὑποκάτω ἀπὸ τὰς σημαίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ , ἐπέταξαν οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταὶ μας ἀπὸ πόλεμον εἰς πόλεμον , καὶ ἀπὸ μάχην εἰς μάχην , ὥστε , ἄς εἶν' ὀδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἐψίστου Θεοῦ , καὶ χάρις εἰς τοὺς ἀνδρεῖς μας ἀδελφούς , ἡ φωνὴ τῆς ἐλευθερίας ἀντηχεῖ τὴν σήμερον εἰς τὰ βουνὰ τῆς Λακωνίας , εἰς τὰ δάση τῆς Ἀρκαδίας , εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ὀλύμπου , εἰς τὰ στενὰ τῶν Θεσμοπυλῶν , εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἀττικῆς καὶ τοὺς λαμπεροὺς ἐκείνους κάμπους τοῦ Μαραθῶνος καὶ Πλαταιῶν , καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους .

Ἕλληνες ! ἰδοὺ αἱ δάφναι σας ! Σεῖς εἴθε πλέον ἐλεύθεροι ! ἐσυντριψατε τὰς ἀλύσσεις σας , αἱ ὅποιαί ἴσων καιρὸν σᾶς ἀτίμαζαν ! ναι , τὰ ἐσυντριψατε αὐτὰ τὰ δεσμὰ εἰς μόνην τὴν φωνὴν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατριδος ἄλλα διατὶ ἔχετε τὰς μόλις ἐλευθέρους χεῖρας σας , μὲ νέα δεσμὰ ἀλυσοδεσμένας , λέγω , μὲ τὰ δεσμὰ τῆς διχονοίας ; διὰ τὶ ἐλησμονήσατε , ὅτι μόνη ἡ ἐνωσις σᾶς εἶχε κάμει τὸ κατ' ἀρχὰς ἴσων δυνατοὺς , ὥστε νὰ διασκορπισήτε τὰ ἄτακτα στρατεύματα , καὶ νὰ καταιερημνήσητε τὰ λείχη τῶν βαρβάρων ; Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τελείως τὰς αἰτίας , αἱ ὅποιαί τὴν σήμερον κινουσι πάλιν αὐταῖς ταῖς ἐλεειναῖς διχονοίαις , ἀλλὰ μόνον λέγομεν , ὅτι ἡ πλεονφρικτὴ καὶ ἀνυπόφορος τυραννία , εἶναι ἡ τυραννία τῶν κατὰ μέρος ἴσων , ἐπειδὴ προξενεῖ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἕνα κλονισμόν δυσκόλως καταπαύμενον , ὅθεν λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμνησιακίας , τῆς ὁποίας τὰ ὀλέ-

θρια σπέρματα φυλάτθωσιν άτομα τινά, θέλοντα να φανερώσωσι τὴν ἐκδίκησίν των ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς των.

Ἕλληνες! Σεῖς ἤξεύρετε πῶς καλὰ, ὅτι ἡ Εὐρώπη σᾶς κοιτάζει με ἀνοικτὰ ὄμματα, καὶ ὅτι τὸ πλεόν μικρὸν σφάλμα σας σᾶς γίνεται αἷτιον μεγάλης δυστυχίας, ὄχι μόνον διότι ξεπέφτετε ἀπὸ τὴν ὑπόληψιν τῶν φίλων καὶ καλοθελητῶν σας, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὰ σας τὰ μικρότερα σφάλματα σᾶς ἐτοιμάζουν πάλιν νέας ἀλύσεις. Ὁ σημερινὸς καιρὸς δὲν εἶναι πλεόν ὁ καιρὸς Ληδοβίχου τοῦ 12 μῆτε τοῦ Ἐρρίκου τοῦ 4, ἀλλὰ τὴν σήμερον ζῶμεν εἰς τὸν αἶθρα τῶν Κοινοκρέσων τοῦ Λαϊδᾶχ καὶ τοῦ Τροισπᾶθ.

Κύριοι Παραστᾶται τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους! εἰς Σᾶς ἐμπιστεύθη ἡ Πατρίς τὴν ἐκλογὴν τῶν νόμων τῆς!

Σῶμα Ἐκτελεστικὸν! εἰς Σᾶς ἡ Πατρίς ἐμπιστεύθη τὴν ἐκτέλεσιν τούτων τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους ἐκλεξαν καὶ ἐδέχθησαν οἱ Παραστᾶται τοῦ Ἔθνους μας! Διατι, ἄχ διατι αὐταὶ αἱ διχόνοια μεταξύ σας, εἰς τὴν στιγμήν τῆς πλεόν μεγάλης μας δόξης ὄχι μόνον τῆς πολεμικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς μας ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν στιγμήν, φεῦ, ἐκείνην καθ' ἣν ὅλη ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Ἔθνους μας κρέμαται ἀπὸ μόνην τὴν φρόνησιν καὶ ἐνωσίν μας;

Ἄν τὸ Πολιτικὸν μας σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπει ὥστε τὰ ἴδια μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος νὰ δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι πάλιν εἰς τὴν νέαν περίοδον, διατι ὧ Βηλευταί, δὲν ἐπαγρυπνεῖτε εἰς τὰ δικαιώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὀλόκληρον τὸ Ἔθνος ἐσύστησε καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν ἐπιστασίαν σας; Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγλίξωμεν τὸν προσωπικὸν χαρακτήρα κἀνενὸς τῶν Μελῶν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ παρατηρήσῃ καθεὶς ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι πάντῃ διαφορετικαὶ, καὶ ὅτι ἡ σωτηρία ἢ ἡ δυστυχία ἐνὸς ἔθνους κρέμαται πολλάκις ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν μεταχείρισιν τῶν περιστάσεων, μάλιστα

εἰς περιστάσεις τοσούτον κριτικὰς, καθὼς εἶναι τὴν σήμερον αἱ περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Παραστᾶτης μιᾶς ἐπαρχίας δὲν στέλλεται εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως μόνον διὰ νὰ διαφενδεύσῃ τὰ τοπικὰ δικαιώματα τῆς ἐπαρχίας ἣτις τὸν ἔστειλε, ἀλλὰ χρεωστὴς κοινὰ εἰς τοῦτο νὰ ἐπαγρυπῇ καὶ εἰς τὰ γενικὰ δικαιώματα τοῦ Ἔθνους μ' ὅλας τὰς φυσικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις, ὥστε ποτὲ αἱ αὐτογνώμονες πράξεις νὰ μὴν εἰσχωροῦσιν εἰς τοὺς Ἐκτελεστὰς τῶν νόμων. Ἐὰν λοιπὸν λείψῃ ἀπὸ ταῦτα τὰ ἱερά τῃ χρέη, τότε ἢ εἶναι φατριαστῆς, ἢ ὄνιος δηλαδὴ ἀγορασμέου μετὰ χρήματα.

Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν φατρία κατασπαράτθῃ πάλιν τὴν φιλότιμην Πατρίδα μας, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ὁ κίνδυνος ἄρχησε νὰ φοβερῆ τὰς ἐπαρχίας μας. Ἡ ἐμπιστοσύνη μεταξύ τῶν συμπατριωτῶν ἐχάθη· ὅλοι οἱ δεσμοὶ τῆς κοινωνίας διελύθησαν· ἡ λύπη τῶν οἰκογενειῶν, καθὼς καὶ ὅλων τῶν καλῶν καὶ ἀληθῶν πατριωτῶν, ἀναβαίνει ἕως εἰς τοὺς Οὐρανούς, διὰ νὰ ἐγκαλέσῃ τοὺς πταίστας· ἡ δικαιοσύνη πλεόν δὲν εἶναι ἡ ἀσπίς τῆς ἀφώτητος, καὶ αἱ κατὰ μέρος διοικήσεις κτυποῦσι μετὰ σιδηρὰς μάσδους καθ' ἕνα ὅστις δὲν εἶναι τῆς φατρίας των.

Ἡρέσει νὰ ἰατρεύσωμεν αὐτὰ τὰ δευρὰ, πρέπει νὰ φυλάξωμεν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποῖαν ἀγοράσαμεν μετὰ τῆς καρδιᾶς μας τὸ αἷμα· πρέπει νὰ προσέξωμεν ὥστε τοὺς καρπούς τῶν τόσων ἀγῶνων μας νὰ μὴ τοὺς συνάξῃ οἱ ἀλλοεθνεῖς. Ἄς προσκαλέσῃ λοιπὸν ἡ Διοίκησης μίαν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν· ἐκεῖ θέλωμεν ἰατρευθῆ τὰ πάθη μας, ἐκεῖ θέλωμεν διαλυθῆ αἱ διχόνοιαί μας, ἐκεῖ ἔχει νὰ ἐπιξεργασθῇ τὸ πᾶν, καὶ τέλος, ἐκεῖ θέλει γνωρισθῆ ὁ ἀληθὴς πατριώτης, καὶ καταισχυρῆ ὁ κακοποιός.

Ἄς δώσωμεν λοιπὸν χεῖρα βοήθειας συναλλήλως, ἄς ἐνοηθῶμεν, καὶ ἄς μὴν λησμονήσωμεν ποτὲ, ὅτι αἱ ἔθνικαὶ Συνελεύσεις εἰμωποροῦν νὰ ἐμποδίσωσι καὶ νὰ συστειλώσωσι πάντα ὅς τις ζητεῖ νὰ σφετερισθῇ τὴν κυριότητα τῆς Ἐκτελεστικῆς Δυνάμεως, καὶ γίνεσθαι

αίτιος, ὡς βλέπομεν, Παραχῶν καὶ σκανδάλων, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἄλλα παρὰ τὸν Δεσποτισμὸν, καὶ, τὸ Προμερώτερον ταύτης κακὸν, τὴν Ἀναρχίαν, δὲν ἐμποροῦν νὰ εἶναι. Ἀποφεύγοντες λοιπὸν τοὺς δύο τοῦτες σκοπέλους, ἅς μὴν ἀπατήσωμεν τὰς ὁποίας τὸ Ἔθνος συνέλαβεν ἀγαθὰς ἐλπίδας· τοῦτο δὲν ζητεῖ, τοῦτο δὲν ἐπιθυμεῖ παρὰ τὴν ἀπολαμβάνη ἐν εἰρήνῃ μίαν ἐλευθερίαν, ἀγορασμένην μὲ τὴν ἴσην χύσιν μαρτυρικῶν αἱμάτων, καὶ ἐγλυωμένην τὴν ἀκώλυτον ἐνέργειαν τῶν ἰδίων του πολυτίμων δικαιωμάτων.

Συνέχεια τῆς διατριβῆς τοῦ Ἀωνίμου.

Ὁ ἄνθρωπος ἄρα ὁ κοινωνικός, διὰ τὴν ἀποβῆν ἐντυχής, κατὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους, ὄφειλε νὰ θεωρηθῆ τὴν διωπλὴν ταύτην ἀνάγκην, ἣτις ἀπέβλεπεν εἰς μόνην τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν τε. Καὶ γινόντι, ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ ἀμοιβαία βοήθεια καὶ ἀντίληψις, ὁ ἄνθρωπος, λοιπὸν φυσικῶ τῶ λόγῳ, ἔπρεπε νὰ θεωρῆ τὸ πέρας τῶν εἰς τοὺς ἄλλους χρεῶν τε ὡς ἀρχὴν τῶν δικαιωμάτων τε εἰς αὐτὸν. Τὰ χρέη ἄρα τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου εἶναι κατὰ λόγον ὀρθὸν τῶν δικαιωμάτων τε, καὶ ἐπιμένοντες, εἰς ὅσα περισσοτέρα κοινωνικὰ χρέη καθυποβάλλεται, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπαύξει τὰ σύστοιχα δικαιώματά τε.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, ἐνδέχεται νὰ λησμονήσῃ τὰ χρέη τε, διὰ τοῦτο ἦτο χρεῖα διὰ τινὸς μέσου νὰ προσδιορισθῆ ἡ ποσότης καὶ ποιότης τῶν χρεῶν τε, καὶ ἐναλλάξ τῶν δικαιωμάτων τε. Τοῦτο δὲ τὸ μέσον, εἶναι ὁ λεγόμενος Θετός Νόμος, τὸ μόνον τῆς κοινωνίας παλλάτιον. ὁ Νόμος περιστρέφεται οὐσιωδῶς εἰς δύο τινὰ κεφαλαιώδεστα ἀντικείμενα Α'. εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς φύσεως τῆς Διοικήσεως, καὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν μέλλει νὰ κυβεγνοῦνται αἱ κοινωνίαι· καὶ Β'. εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας ἐνὸς ἐκάστω τῶν μελῶν· ἐκ τούτων τῶν δύο πηγάζουσιν ὅλα τὰ ἀμοιβαία χρέη

καὶ δικαιώματα τῶν εἰς σύστασιν κοινωνίας συνελθόντων.

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Λύσις τοῦ εἰς τὸν ἀρ. 90 καταχωρηθέντος αἰνίγματος.

Ἐπὶ τοῦ Κυρίου Δ. Π.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

„ Εἰ, Πρακτικὰ φοβούμενος τὸ αἰνίγμα μεγάλως τρομάξω, πρέπει νὰ τὸ πῶ, καὶ εἰς τοὺς λόγους ἄλλων.
 „ Καὶ ὅμως ἕνα αἰνίγμα πρὸ ἡμερῶν ὡς ἴσα μ' ἐγκώμιον νὰ ἐκδοθῆ, εἰς τὴν ἐφημερίδα,
 „ Τὴν λύσιν του ἐζήτησα, τὴν ἤδρα καὶ τὴν δίθω, κ' ἐλπίζω εἰς τὸ φύλλον σου, ἂν θέλῃς, νὰ τὴν ἴδω.
 Τῆ 8 Νοεμβρίου ὁ γνωστός σου.
 Μεσολόγιον.

„ Εἰς οὐρανὸν τὸν ἑμφαλὴν σ' εὐρίσκουν ἑξαπλωμένον εἰς φάλαγγα μὲ κέρατα σχεδὸν ἀμοιωμένον.
 „ Τὶ δὲ κατάλαβε κανεὶς νὰ πῶ καὶ πῶς καλεῖσαι ἀφοῦ ποσῶς ὠφέλιμον εἰς τὸ κοινὸν δὲν ἦσαι;

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος ὁμογενὴς ἔλθων πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν ἐνταῦθα πόλιν, θελὼν νὰ συνεισφέρῃ τὰ δυνατὰ εἰς τὴν ἠθικὴν καλὴν ἐρευνῆν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ὑπόσχεται νὰ παραδῶ τὰ ἑξῆς στοιχειώδη μαθήματα, δηλαδὴ

- Τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν διάλεκτον.
- Τὴν Θεωρητικὴν καὶ Πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν.
- Τὴν ἰσπλὴν Καταστιχογραφίαν (Doppia Scrittura)
- Τὴν στοιχειώδη Γεωγραφίαν.
- Τὴν πρακτικὴν Ναυτικὴν.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν σείραν δὴν ἢ μέρος τῶν ἀνωτέρω κλάδων, ἠμωρεῖ νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἐμπροσθὶν γραφεῖον τοῦ Κυρίου Συμεῶνος Ἀναστασίου, ὅπου θέλει λάβει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὸν Πατριώτην,

Νικόλαον Ἀγαθὸν.

Μεσολόγιον
 τῆ 6 Νοεμβρίου 1824.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 93

Τιμὴ ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηρίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι
Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 15 Νοεμβρίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον τῆν 14 Νοεμβρίου .

Κρότοι πολλοὶ καὶ συνεχεῖς κανενίων ἠκούσθησαν σήμερον τὸ πρωὶ ἐδῶ ἀπὸ τὰ εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν Πατρῶν διωρισμένα Σπετσιώτικα Κα ἀβία· οὗτοι ἦσαν τὸ πένθιμον σημεῖον τῆς ἀποδιώσεως τοῦ Κ. Παναγιώτη Μωτάτση Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ συμβάσεως κατὰ τῆν 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν Ναυπλίῳ .

Θρηνεῖ δικαίως ἡ Πατρίς στερηθεῖσα ἓνα ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ φιλτάτων της υἱῶν· ἡ ἀγάπη, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ ὑπέληψις τῶν συμπολιτῶν τῆ ζωῆς μὲν ἔτι ἦσαν ὁ καλλίτερος στολισμὸς, καὶ ὁ βεβαίτερος πλοῦτος τε, ἀποθανέντος δὲ ἤδη ὁ πλέον ἔνδοξος λάφος, καὶ λαμπροτέρα προσωμοσπῆ· εἶθε ἡ εἰλικρίνεια τῆς ψυχῆς τε, ἡ ἀφέλεια τῶν ἠθῶν τε, καὶ ὁ ἀνυπόκριτος Πατριωτισμὸς τε νὰ εἶναι διὰ παντὸς ἐμπνευσμένα εἰς ὅλης ἐκείνης ὅσοι συμμερίζονται τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Μακαρίτου!

Ἡ καλλιτέρα εὐγνωμοσύνη, καὶ Φυσία, ἥτις εἴμφορεῖ νὰ προσενεχθῆ εἰς μνημόσυνόν τε θέλει εἰσθῆ, τὸ νὰ μὴν δώσῃ ἡ νέα ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασίν τε ἀφορμὴν νέων σκανδάλων καὶ Σπυδαρχιῶν .

Ἀπὸ γράμματα τῶν Σπετσιῶν ἐλθόντα πρὸς τὸν Ναύαρχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στολισκοῦ διωρισμένη εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν Πατρῶν μανθάνομεν, ὅτι τῆν 27 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος συναγμένος ὅλος κατὰ τῆν Κῶ καὶ τὸ Βυθροῦμι ἐσηκώθη εἰς τὰ πανία διὰ νὰ ἔρθῃ εἰς

Μοβοκίρωνα . Μία Ἰσπικὴ Γολέττα ἐλήφθη κατὰ περίστασιν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας καὶ εἰς αὐτὴν εὐρέθησαν 4 Ἀξιωματικοὶ Τούρκοι φέροντες γράμματα εἰς Μοβάνην, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἰμπραῖμ - Πασᾶς ἐφάνερον πρὸς τοὺς ἐκεῖ Ἀγγάδες, ὅτι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει φθάσει πρὸς βοήθειάν των μὲ ὄλον τὸν στόλον τε, καὶ νὰ μένῃν Σαββαλαῖοι, κ.τ.λ. ἡ Τυχαία αὕτη περίστασις ἐστάθη ἰκανὴ ἀφορμὴ εἰς τὸν Γενναῖον καὶ ἔνδοξον Ναύαρχόν μας Μυαούλην διὰ νὰ λάβῃ τὰναγκαῖα μέτρα· ὅθεν τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εὐρισκόμενα εἰς τῆν Λέρον, ὅταν ἔλαβον τῆν εἰδησιν ταύτην, ἐσήκωσαν εὐθὺς τῆν ἀγκυραν τῆν 28 Ὀκτωβρίου, καὶ ἔτρεξαν διὰ νὰ ἐμπαδοῖσιν τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν μελετηθέντα προσδιορισμὸν τε .

Εἰδήσεις ἐκ διαφόρων μερῶν, αἱ ὁποῖαι ὁμῶς δὲν ἔχον ἀκόμη τῆν σφραγίδα τῆς βεβαιότητος, φανερόνσιν, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δύο Στόλοι ἐκτυπήθησαν πλησίον τῆς Ἀλικαρνασσοῦ, ὅτι δύο Ἠφαιστεία ἐρρίφθησαν κατὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, ὅτι ὁ Ναύαρχος Μυαούλης, μ' ἐν ἄλλο πλοῖον τοῦ Στόλου μας ἔβλαψε καιριότατα μίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας φρεγάτας τοῦ Σατράπε τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔτελοσπάντων ὅτι ἡ προὔπασχεθεῖσα διάβασις τοῦ Ἰμπραῖμ - Πασᾶ ἐματαιώθη, Ἰραπέντος εἰς φυγὴν αἰσχρὰν ὅλη τοῦ στόλου τῆ, καὶ καταδιωκόμενῃ ἀδιακώπως ἀπὸ τὸν ἰδικὸν μας .

Εἶναι πολλὰ εὐκόλον νὰ σύρωμεν ἐκ τῶν εἰρημένων τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν ὁ ἐχθρικός

στόλος δὲν ἤθελε κτυπηθῆ, ἔπρεπεν ἕως ἴωρα, ἀφοῦ ἔσηκώθη εἰς τὰ πανία τὴν 27 τοῦ παρελθέντος, νὰ φθάσῃ εἰς Μυθοκόρωνα ἄλλως δὲ, ἔαν ὁ στόλος οὗτος ἤθελεν εἶσθαι φθασμένοις αὐτόσε, ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν μᾶς ἔλθωσι πανταχόθεν εἰδήσεις, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ναύαρχον τῆς Σπετσιωτικῆς ταύτης μοίρας, ἀραγμένης ἐνταῦθα, διὰ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τα.

Ἡ ἙΛΛΑΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ. (α)

Θαμμένη Ἰόσης αἰώνας μέσα εἰς τὸν σκοτεινὸν καὶ πικρὸν τάφον τῆς πολιτικῆς Ἀνταρξίας. καὶ λησμονημένη ἐκεῖ ἀπὸ ὅλης τῆς Διητούς, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος ἐγὼ ἔβρεψα μὲ τὸ Γάλα τῆς Σοφίας, καὶ τῶν ὁποίων ματαιῶς πολὺν χρόνον ἐπαρόσμενα τὴν χρεωσθεμένην τοὺς βοήθειαν, ἴδα ἀνελπιδίως εἰς ταῖς ἔσχαταις αὐταῖς ἡμέραις Σᾶς τὰ ἀσθενῆ, ἐδῶ κ' ἐκεῖ σκεπασμένα Τέκνα μὲ συναθεροζόμενα Τριγύρω μὲ, καὶ φιλοτιμούμενα νὰ σηκώσετε τὸν μέγαν ἐκεῖνον λίθον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ σιδηρέιον καὶ βάρβαρον χεῖρ τῶν Ἀγαρηνῶν ἠδέλητε νὰ μὲ σκεπάσῃ, καὶ βαθρὰ νὰ μὲ παρχωσῃ, διὰ νὰ μὴν ἔχω ἐλπίδα ποτὲ νὰ ξαναεὐγῶ ἐκεῖθεν. Ὁ ζῆλος σας, Τέκνα μὲ, τὸν ὁποῖον ἐδείξατε πρὸς ἀνάστασίν μὲ, εἶναι μεγάλος ἢ φιλοτιμία σας λαμπρὰ καὶ Ἰόσω λαμπροτέρα, ὅσον, χωρὶς νὰ λάβετε ἄλλης εἰς βοήθειαν, μόνα σας ἐπεχειρήσατε ἐπιχειρημα ἀνήκιστον ἕως ἴωρα, καὶ ἐκατορθώσατε, μεταξὺ Ἰόσων βελῶν ὅπου πανταχόθεν ὡς βροχὴ ραγδαία ἤρχοντο κατεπάνω σας, νὰ μὲ ἀνασύρете τελοσπάντων εἰς τὸ Φῶς, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ἀναστημένη διὰ τῆς συνεργείας σας, καὶ συνευφραϊνομένη μαζύ σας μέσα εἰς τοὺς ἀβροῦς κόλπους τῆς Ἐλευθερίας! ὦ ἡμέραι λαμπραὶ τῆς ἀναγεννήσεώς μὲ! ὦ Ἡλιε γλυκύτατε τῆς Ἐλευθερίας! Ἡλιε, ὅς-

(α) Ἡ παρούσα Διατριβὴ ἦτο Ἡθωποῖα συνιτέθη παράτινος ὁμογενοῦς καὶ φιλογενοῦς καὶ ὡς κατάλληλος πάντη εἰς τὴν παρῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἐκρίθη ἀξία Δημοσιεύσεως. Ὁ Συντ.

τις ἄρχιτες πάλιν νὰ περιλάμπης μὲ ταῖς χρυσαυγαῖς σου κολίαις ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Παρνασοῦ καὶ τοῦ Ἐλικῶνος, ταῖς σταῖς καὶ ταῖς Ἐκκλησιαῖς τῶν νέων Ἀθηνῶν. Ἡλιε, ὅστις ἄρχισες πάλιν νὰ φέρμαίνης, ταῖς καρδίαις τῶν νέων Δευτιῶν μὲ, τῶν νέων Μιλτιάδων καὶ Θεμιστοκλέων. Χαίρω καθυπερβολὴν, Τέκνα μὲ ἀγαπητὰ, καὶ τῆς χαρᾶς μὲ ταύτης κανὲν ἀντάξιον ἢ ἰσότημον ἀγαθὸν δὲν εὐρίσκω ἐπὶ τῆς Γῆς, ὅταν βλέπω καὶ πάλιν ταῖς πεδιάδαις τοῦ Μαραθῶνος, τὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν, ὅλην τὴν Πελοπόννησον, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ ὀλόκληρον τὸ Ἀρχιπέλαγος, μὲ ἕνα λόγον ὅλην μὲ τὴν πλεονεπικρατείαν σκεπασμένην ἀπὸ τῶν πελυαρίθμων Μαχῶν, καὶ τῶν ἐδύξων Θριάμβων σας τὰ Ἰσόπαια, ὅπου ἐστήσατε πρὸς αἰωνίαν μνήμην σας, καὶ ἀνεξάληστον καταισχύνην τῶν ἀσπώνων ἐχθρῶν τοῦ Ὀνίματίς μὲ. Ναι, εἶσαθε ἄξια τῆς ἀγάπης μὲ, ἄξια καὶ τοῦ θαυμασμοῦ ὅλου τοῦ Κόσμου διὰ ταῦτα σας τὰ ἡρωϊκὰ καὶ ἀπαράμιλλα ἔργα! ... Ἀλλὰ Φεῦ! ποῖον νέφος μελάνον μοῦ καλύπτει ἐξαίφνης τὰ μάτια ταύτην τὴν στιγμήν; ποία δύναμις ἀόρατος ἐρχεται εἰς τὸ μέσον τῆς χαρᾶς μὲ καὶ τῆς κοινῆς ἀγαλλιᾶσεως νὰ μεταβάλλῃ τὸ Πᾶν εἰς Σκλήριν καὶ εἰς ὄδυρμους; Ἀχ! ἴωρα καταλαμβάνω. Αὐτὴ εἶναι μία ἐριννὺς εὐγαλμένη ἀπὸ τὸν Ἄδην, ὅλη πεινχμὴ καὶ καταξηραμένη· αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐριδα, βαστώσα δὺν Ἰουμερεῖς φλόγαις σ' τὰ χέρια της, τὴν Πανθηργίαν, καὶ τὴν Φιλοδοξίαν, καὶ μὲ αὐταῖς Ἰρέχθησα ὡσὰν Ἰουλιανὴ νὰ καύσῃ καὶ νὰ ἐρημώσῃ πᾶν ὅ,τι ἕως ἴωρα ἢ Συμφωνία σας ἐσύστησε, καὶ ἢ Ἀνδρία σας ἐθεμελίωσεν. Ἀχ! Τέκνα μὲ, βλέπω, ὅτι καὶ πάλιν δέλω συζῆσ' τὸν Τάφον, ὅθεν πρὸ ὀλίγου εὐγῆνα, καὶ μὲ τὴν περὶ σσοτέρας λύτσην μὲ ὅσον τὴν μὲν προλαβοῦσαν φορὰν χέρια βαρβαρικά βέλη ἐχθρικά μὲ ἔχωσαν ἐκεῖ, ἴωρα δὲ Σεῖς, Σεῖς ἰολμάτε νὰ γενήτε Μητροκτόνοι. Σεῖς πάλιν, ἀφοῦ πρὸ ὀλίγου μὲ ἐδύξασατε, σπεύετε νὰ μὲ καταστήσετε, ὡς μὲ εἶχαν ἄλλοτε καταστήσει οἱ Βάρβαροι,

ἄτιμον, ἄδοξον, καὶ ὄνειδος κοινὸν τῶν ἀνθρώπων. Σᾶς ἴμως αἰτιωμένη, δὲν ἐννοῶ ὄλης, δὲν ἐννοῶ τὸ πλῆθος, αὐτὸν τὸν ἀγαθώτατον καὶ παντὸς καλοῦ εὐπιδεκτον λαὸν, δὲν ἐννοῶ ἀκόμη ὀλιγώτερον μῆτ' ἐκείνης ὄλης, τοὺς ὁποίους ἐκλέξετε ὀδηγῶς σας, καὶ ἐμπιστεύθητε τὴν Παρακαταθήκην τῶν Δικαιωμάτων σας, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀξίως τῆς ἐμπιστωσύνης σας ἐφέρθησαν ἕως τῶρα, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον. Ἐννοῶ δὲ μερικὰ μόνον Ἀτομὰ ἐξ αὐτῶν, ὀλιγώτατα τὸν ἀριθμὸν, καὶ τινὰς ἄλλης Ταραξίας καὶ παραξένης Δοξομανεῖς, ἐνριθμῶς καὶ τούτης, οἱ ὁποῖοι τὸ μερικὸν τῆς ἀπὸ τὸ κοινὸν Συμφέρον προτιμῶντες καὶ ἀπὸ τὴν κοινὴν τῶν πραγμάτων σύγχυσιν ἰδίαν ὠφέλειαν νὰ πορισθῶσιν ἐλπίζοντες, προσέτι δὲ καὶ ἀπὸ μάταιαις ἐλπίδαίς ἀναπτερούμενοι μεταχειρίζονται ὄλης τοὺς δόλους, ὄλαις ταῖς συνειθισμέναις ραδιουργίαις, καὶ τὰ σπυδαρχικὰ μέσα διὰ νὰ φθάσῃν εἰς τὸν ὀλέθριον καὶ κοινοβλαβῆ σκοπὸν της.

Παραστάται καὶ Διοικῆται τοῦ Ἔθνους ! εἰς Σᾶς τοῦτο ἔχει κερμασμέναις ταῖς ἐλπίδαίς τῆς σωτηρίας του. Σᾶς ἔστησε φύλακας ἀγρύπνης τῆς Ἐλευθερίας του· χρεός ἰδικόν σας, ἀπὸ ὅλα τὰ χρέη τὸ Ἰερώτατον εἶναι τὸ νὰ προβλέψετε ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀσφαλείας του, καὶ τῆς καλῆς τῶν κοινῶν πραγμάτων Ἀρμονίας. Ἡ ἐπερχομένη Γενεὰ ἀπὸ Σᾶς προσμένει τὴν μόρῳσιν της· ἀπὸ Σᾶς προσμένει τὴν εὐτυχίαν, ἢ τὴν δυστυχίαν της· θέλει σᾶς εὐλογεῖ καὶ μακαρίζει ἂν συντελέσετε εἰς τὸ πρῶτον, καὶ θέλει σᾶς καταρεᾶται, καὶ ὀνειδίζει πικρότατα ἂν ἀμελοῦντες τὰ χρέη σας, καὶ χωρὶς νὰ θέλετε ἴσως, ἀλλ' ἢ διὰ φόβον τῶν ἰσχυρωτέρων, ἢ διὰ δωροδοκίαν συνεργήσετε εἰς τὸ δεύτερον. Ἡ Ἱστορία, αὐτὸ τὸ φοβερὸν καὶ ἀδέκαστον Δικαστήριον τοῦ Κόσμου, θέλει κρίνει ἀσθηρότατα ταῖς πράξεις σας, ὡς καὶ ταῖς πλέον ἀφανεῖς καὶ μυστικαῖς, καὶ ἂν μὲν ταῖς εὖρη ὀρθαῖς θέλει ταῖς παραπέμψει μὲ εὐφημίας πολλαῖς εἰς αἰῶνας αἰῶνων, εἰδὲ καὶ ταῖς εὖρει κακαῖς καὶ παράνομαις, ἀλλοίμονον τότε μὲ ταῖς κατηγορίαις καὶ κα-

τάραις ὅπου θέλει ἐπισωρεύτει εἰς αὐταῖς καὶ εἰς τοὺς αὐτηγοὺς των !

Παραστάται, καὶ Διοικῆται τοῦ Ἔθνους ! ἡ Τύχη ἢ ἰδικήμῃ, καὶ ἄλλων μὲ τῶν Τύχων εἶναι εἰς τὰ χέρια σας· λαὸν ὀλόκληρον ἔχετε σ' τὸν λαιμόν σας· ὅλον τὸν ἔξω Κόσμον ἔχετε Θεατὰς· ἢ μεγάλας ἐξουσίας τῆς ἐκείνης παρατηροῦν μ' ἀκούσιον μίτι τὰ βήματά σας, καὶ εἶναι ἔτοιμαίς, τῶρα μάλιστα ὅπου ἐξισάσθησαν ἢ διαφοραὶ μεταξὺ τῆς Κραταίας Ρωσσίας καὶ τῆς Πόρτας, νὰ λάθῃν μίαν ὀλοῦστερινὴν ἀπόφασιν διὰ τὸ κέρτος μῃ, διὰ τὴν μέλλουσαν Τύχην σας· εἶν' ἔτοιμαίς ἂν μὲν ἰδοῦν ὀμονοῦντας καὶ καλῶς πολιτευμένους ἄλλους δηλ. καὶ Διοικητὰς καὶ διοικημένους νὰ ἐπιθέσῃν εἰς ταῖς κεφαλαῖς σας τὸν στέφανον τῆς δόξης, καὶ νὰ σᾶς ἐνδύσῃν μὲ τὴν ἀδιάρρηκτον Πανοπλίαν τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὅποιαν ἐχύθησαν ποταμοὶ μαρτυρικῶν αἱμάτων. Ἄν δὲ σᾶς ἰδοῦν στρασιαζομένους, ἀτακτοῦτας, καὶ εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν φατριῶν περιπελεγμένους, δὲν θέλῃν ἀργήσει, καὶ μὲ ὄλης τοὺς θριάμβους, τοὺς κατὰ Γῆν καὶ θάλασσαν, μὲ τοὺς ὁποίους ἐθέτος πλέον παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν ἐδοξασθητε, καὶ ἐβάλατε εἰς θυμασμὸν ὅλον τὸν Κόσμον, δὲν θέλῃν ἀργήσει, λέγω, νὰ σᾶς ἀλυτοσδέσῃν, καὶ νὰ σᾶς καταδικάσῃν εἰς νέαν, χειροτέραν τῆς πρώτης, σκλαβειάν, ὡς ἀναξίως νὰ διατηρήτε καὶ ν' ἀπολαμβάνετε τὴν ἐλευθερίαν ὅπου μὲ τὰ ὄπλα ἀποκτήσατε, καὶ εἶχετε κάθε δίκαιον νὰ τὴν χαρῆτε σωθρονῶντες καὶ ὀρθῶς πολιτευόμενοι· ὠ ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ τὴν δυστυχῆ !

οἱ ἐγὼ μελέα· τίποτ' ἀπόσω ;
ποῖαν ἀχῶ ; ποῖον ὀδυρμόν ;

ἀλλοίμονον ἂν εἶναι πεπωμένον νὰ βυθισθῶ, μόνις ἀναδύσατα, καὶ πάλιν εἰς τὴν λήθην, καὶ νὰ παραχρῶθῶ ἀφίνουσα εἰς θνητείαν τὰ τέκνα μῃ. Ἄλλα τί λέγω ; διατί τίσον χωρὶς νὰ ψάλλω τὸν ἐπιτάφιόν μῃ ; δὲν εἶναι πλέον κημμία ἐλπίς σωτηρίας ; Ναί· εἶναι· καὶ τῆς σωτηρίας μῃ, κημῶς καὶ τῆς ἀπώλειας μῃ πρωταίτιοι ἄλλοι δὲν

είμπορὺν νὰ εἶναι, παρὰ Σεῖς, τὰ ἴδια μὲν ἴκνα.
Ἕλληνες! Μέσον μοναδικὸν διὰ νὰ ἔλθω πάλιν
τὰ πράγματα εἰς τὴν πρώτην καὶ τὴν ἐπιθυ-
μητὴν ἀρμονίαν των ἄλλο δὲν βλέπω, κ' ἄλ-
λο δὲν ἴναι, παρὰ τὴν Ἐθνητικὴν Συνε-
λέσειν. Ὅλοι λοιπὸν πρέπει νὰ τὴν
ζητήσετε μετὰ φόβου, καὶ ἡ Διοίκησις
χρεωστὴ ἀφεικτικῶς καὶ ἀνυπερθέτως νὰ τὴν
διακρίψῃ, καὶ νὰ τὴν ἐπιταχύνῃ, ἐπειδὴ
εἰς αὐτὴν καὶ μόνον, ὡς εἰς Ἐπίστατον Κρι-
τήριον, εἴμποροῦν νὰ ἐκτιθεῖν ὅλα τὰ με-
ρικὰ παρὰ τὴν ἐξέτασθαι τὰ πα-
ρελθόντα σφάλματα· εἰς αὐτὴν νὰ φανερωθῶν
οἱ παραξίαι, καὶ ἐλευθεριοκτόνοι, εἰς αὐτὴν
Ἐλλοπιδίων νὰ ληφθῶν καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ
Γενικὰ μέτρα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Θεραπεία τῶν
δεινῶν, καὶ ἡ μέλῃσα εὐτυχῆς τῶν πραγμάτων
διὰ ῥύθμισις εἶναι ἐπιζόμενον νὰ πηγάσωσιν.

Εἰς τὴν ἴδιαν ταύτην Συνέλευσιν εἶν' ἀνάγκη
πάντα νὰ παρεμβῶσιν κ' ὅλοι οἱ σοφώ-
τεροι καὶ λογιώτεροι μεταξὺ ὑμῶν. Μία ἀπὸ
τὰς αἰτίας τῶν δυστηχιῶν εἶναι καὶ ἡ ἀμέ-
λεια, καὶ καταφρόνησις, τὴν ὁποίαν ἕως ἴσως
οἱ ἐν τοῖς πράγμασι εἰδείξαν πρὸς τοὺς λογί-
ως, μολοντί εἰς αὐτοὺς, ὡς τὴν ἐκλεκτο-
τέραν καὶ ἀφελιμωτέραν μερῶν τοῦ ἔθνους,
ἐπρεπεῖ ἀπαρχῆς νὰ δώσωσιν τὴν μεγαλητέ-
ραν προσοχὴν, καὶ νὰ τοὺς περιβάλωσιν μ'
ὅλας τοὺς δυνατοὺς ἰσχύας· ποῖος λόγος ἀγ-
νοεῖ, ὅτι οἱ προκομμένοι καὶ εἰς λόγιοι εἶναι
τὰ μόνον ἔργα ὅπου χρησιμεύουν εἰς τὸν κοι-
νὸν φωτισμὸν, εἰς τὴν καλὴν τῶν δημοσίων
πραγμάτων κυβέρνησιν, καὶ εἰς τὴν μόρφω-
σιν τῆς φιλοκαλίας (Goût) καὶ τοῦ ἔθνικου
χαρακτήρος; ποῖοι κατέστησαν ἴσως ἔνδοξον
καὶ περισσοῦστος ἐμὲ αὐτὴν; ὅχι οἱ πάλαι
σοφοὶ παῖδες μὲ; ποῖοι τὴν σήμερον κατακο-
σμοῦσι τὰ νέα Βασιλεία τῆς Εὐρώπης; ὅχι
οἱ σοφοὶ; εἴμποροῦσε π.χ. ἡ Ἀγγλία νὰ
φθάσῃ εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν τῆς λαμπρότη-
τος καὶ τοῦ ἐξουγενισμοῦ χωρὶς τοὺς Λωκί-
ως, τοὺς Νεύτωνάς της, τοὺς Ἀδὰμ Σμιθ,
Πίττ, Φόξ, καὶ τοὺς ὁμοίους των; ἢ ἡ Γαλλία
χωρὶς τοὺς Κουδουλλίαν, Μοντεσκίης της, καὶ

Ἰόσης ἄλλης; ἢ Γερμανία χωρὶς τοὺς Λεϊβ-
νητίως, Καντίους, καὶ Βειλάνδης της; καὶ
ἢ Ἀμερικὴ Ἐλλοπιδίων χωρὶς τοὺς Φραγκλίνης
της; πόσον πλέον μάλιστα Σεῖς οἱ νέοι Ἕλ-
ληνες ἐπρεπεῖ νὰ τιμᾶτε τοὺς ὀλίγους προκομ-
μένους, ὅπου ἔχετε ἐξ ὧν καὶ μόνον εἴμπο-
ρεῖτε νὰ ἐλπίζετε τὸν ἀποτοκορακισμὸν τῆς
ἀμαθείας καὶ βαρβαρότητος, κατὰ τῆς ὁποί-
ας ἐπίσης, καθὼς καὶ κατὰ τῆς Ἰουρανοῦ
ἔχετε κηρυγμένον τὸν πόλεμον; ὅθεν καὶ τὸ ἔπι-
όλογον τοῦτο περὶ τῆς περιβάλλουσας καὶ τῆς πα-
ταχόθεν προσκαλέσεως τῶν λογίων ἄρθρον,
πρέπει νὰ γενῆ ἀντικείμενον μεγάλης προσο-
χῆς εἰς τὴν ἐρχομένην Συνέλευσιν.

Ταῦτα, φίλτατά μὲ ἴκνα, ὡς μητέρα σὰς
συμβουλεύς, καὶ παραγγέλλω. Σὰς προβάλλω
δὲ ὄρκον μεγάλον, τὰ ἱερὰ μνημεῖα τῶν
Πρωπατόρων σας· τὴν σκόνην ἐκεῖνων, οἱ ὁ-
ποῖοι ἐφώτισαν καὶ ἐλάμπρυναν τὸν Κόσμον,
νὰ βάλετε εἰς πρᾶξιν τὰς συμβουλάς καὶ πα-
ραγγελίας μὲ; ἂν θέλετε τὴν σωτηρίαν μὲ,
ἂν ἀγαπᾶτε τὴν ἐλευθερίαν σας, καὶ ἂν ἐ-
πιθυμῆτε νὰ διαιωισθῶν ὡς καὶ ἐκεῖνων, τὰ
ὀνόματά σας.

Τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τῶν θαλασσίων συμβάντων.

Ἐκ Ζακύνθου τὴν 13 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὰς ἰρεῖς τοῦ Ἰρέχοντος συνεκροτήθη
μάχη θαλάσσιος ἔξω ἀπὸ τὴν Σάμον, ἢ με-
ταξὺ τῆς Σάμου, καὶ Ἰκαρίας, ὅπου ὁ Ἕλ-
ληνικὸς στόλος ἐστάθη νικητὴς, διότι ἔκλυσε
μῖαν φρεγάταν, μῖαν κορβέταν, καὶ δύο κερύ-
νια. Ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος μετὰ ταῦτα ἐ-
τράβισε διὰ Κρήτην, καὶ ὁ Ἕλληνικὸς ἀκολο-
θεῖ κατόπισιν τῆ· αὕτη ἢ εἰδήσις εἶναι διαδεδο-
μένη ἀπὸ πλοῖα ἐλθόντα κατ' αὐτὰς ἀπὸ Σύβ-
ραν εἰς Ζακύνθον, καὶ αὕτη ἐπίσης ἐπτάλ-
θη καὶ ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐν Ζακύνθῳ Ἰγνι-
νομίας (Sanità) πρὸς τὸν Ναύαρχον τῆς ἀποκ-
λειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον Ναυτικῆς Ἐλ-
Μοίρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 94

Τιμή ετησία Τάλ. Ίσπανικά ἔξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνιαίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι .
Φραγκλίνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 19 Νοεμβρίου 1824.

ΕΣΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῆν 18 Νοεμβρίου .

Αἱ τελευταῖαι τῆς Ἠπειρῆς εἰδήσεις εἶναι, ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ προσμένωμεν ἀπὸ θερκικὴν διοικήσιν· ἀπ' οὗ τὸ ὑποκείμενον μέρος εἰς τὸν Βρυώνην ἐχορηγήσεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐκστρατείαν τε, ἴωρα πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τῆ μὴν ἢ μικρὰ, βενώδης καὶ πτωχὴ ἐπαρχία τοῦ Ζαγορίου ἀπαιτεῖται νὰ πληρώσῃ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν 550,000 Γρόσια, τὰς μὲν 350,000 ἀπὸ τῶν μετὰ βίαν δανεισθέντων ἀπὸ τὸν Γ. υἱὸν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, τὰς δὲ λοιπὰς διὰ λογαριασμὸν τῶν συνήθων πασικῶν ἀπαιτημάτων, καὶ ἔαν ἐντὸς τῆς δεσποτικῆς τούτης διαρίας δὲν ἐτοιμασθῇ ἢ ἀνώποσότης, φοβερίζει νὰ ἀπολύσῃ τοὺς Ἀλβανούς διὰ νὰ συνάξῃν μόνοι τῶν τῆν ἀνώποσότητα· τοῦτο δὲ δελεῖ νὰ εἰπῇ νὰ γέφωται, νὰ ἀρπάξῃ, νὰ κλέπτῃ καὶ νὰ πράττῃ ὅ,τι ἤμποροῦν νὰ τολμήσῃ ἀχαλίνωτοι ἄνθρωποι καὶ γεμάτοι ἀπὸ μίσος κατὰ τῶν Ἰαλαιωτῶν Χριστιανῶν .

Οἱ Ζαγορίῃται ἐπαρέλαβαν καὶ ἔστειλαν πρὸ πολλοῦ ἀπεσταλμένους εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ παρακαλέσῃν νὰ τοῖς γένη συγκρατᾶσις εἰς τοὺς Ἰσκιὸς καὶ ἐπιτοκισμοὺς· πρῶτον διότι εἶναι πτωχοὶ καὶ ὁ Μωαμεθινὸς νόμος δὲν γνωρίζει τοκισμοὺς· δεύτερον δὲ ὅτι ὁ Ἀλῆ πασᾶς τοὺς ἐδάεισε μετὰ βίαν, καὶ δὲν ἠθέλησε πῶποτε νὰ παραλαμβάνῃ ἐν καιρῷ τοῦς Ἰσκιῶν . Τὸ δὲ δίκαιον Διβάνι τοῖς ἀπεκρίθη νὰ ἔχῃν ὑπομονὴν καὶ νὰ ἐξακολουθῶν εἰς τὸ παλόνφραγιαλῆκων, καὶ δὲ ἔλθῃ καιρὸς διὰ νὰ τοὺς ἀνταμοίψῃ· ἀλλὰ 550,000

Γρόσια δὲν ἔφαρκον· Ἐστρεψε λοιπὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς τε ὁ καλὸς Πασᾶς εἰς τοὺς πλεονωτέους περὶ αὐτὸν Χριστιανούς καὶ ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν ἄρπαξε τὸν Κώσταν γραμματικόν τε, τὸν Νικοθέον καὶ ἔστειλε νὰ πᾶσῃ καὶ τὸν Δρόσον διὰ νὰ τοὺς ξεγυμνώσῃ· καὶ ἐπειδὴ τουργιστὶ ὅσοι φονεύονται, θεωροῦνται καὶ ἐνοχοὶ καθοσιώσεως καὶ δημεῖονται κανονικῶς τὰ ὑπάρχοντά των, ἕως ἴωρα δὲ ἐφονεύθη καὶ νεῖς ἐκ τούτων διὰ νὰ ἀρπάξῃθουν εὐκολώτερα τὰ πράγματά των .

Τὰ δεινὰ τῆς Ἠπειρῆς δὲν περιρρίζονται εἰς τὰ ἀνωτέρω· μέγα μέρος τῶν Ἠπειρωτῶν ἐκινεῖται εἰς διάφορα μέρη τῆς Θερκίας· ἐκ τούτων πολλοὶ ἐφονεύθησαν καὶ οἱ περισσώτεροι ἐγυμνώθησαν, ὅθεν οἱ ἐπιζήσαντες δὲν τολμῶν νὰ ἐξέλθῃν ἀπὸ τοὺς Ἰσκιῶν τῶν, καὶ ἡ πολυάνθρωπος καὶ εὐκατάστατος Ἠπειρὸς κατήντησε νὰ γένη ἡ δυστυχιστέρα τῶν Θερκικῶν ἐπαρχιῶν .

Τὰ ἴδια καὶ πλείω χειρότερα συμβαίνουσι εἰς τὴν Θετταλίαν καὶ τὰς μακροτέρας ἐπαρχίας περὶ τῶν ὁποίων ἴσως ἄλλοτε θέλωμεν ὁμιλῆσαι μερικώτερον, διὰ νὰ ἐλύσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων περισσώτερον εἰς τὸ πόσον πρέπει νὰ ἐγνωμονοῦν εἰς τὴν Θεῖαν πρόνοιαν, ἢ ὅποια θαυμασιῶς τοὺς ἐλίτρωσεν ἀπὸ τῶν φόβερων ζυγῶν, καὶ νὰ αισθανθῶν πόσον μέγα χρεὸς ἔχῃν διὰ νὰ συντρέξῃν καὶ εἰς τὴν τῶν ἀδελφῶν τῶν σπηταίων .

Ἀλλὰ ἰδοὺ ἔφθασ ὁ πομπὸς χειμῶν καὶ ἀντὶ νὰ προκόψῃ ὁ ἀστυχισμὸς τῶν Πατρῶν καὶ τῶν πέριξ φανερῶν βλεπόμεν ἄργα τὰ Ἑλληνικὰ καρᾶδια· ἐν ἑνὶ μῆνι, ἐπειδὴ ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος δὲν γίνεται κανὲν κίνη-

μα καὶ οἱ Τούρκοι ἀνακλεισθῶν εἰς τὰ φρούρια κατασκηνώσων ἐύθερα εἰς τὸν κάμπον. Δὲν ἐμάθαμεν ἔγινε τὸ παραμικρὸν κίνημα διὰ τὸ ἀποκλιθεῖν ἢ Ἐὐρώπῃ καὶ ἡ Κάρυστος εἰς τὴν Ἑβρῶν, μὴτέ ἀκούεται νὰ ἐπάρθῃ κἀνὲν μέτρον διὰ τὸ ἐμποδισθῆναι τὸ ἐμφύλεμα τοῦ ἐπιμόνου Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν Κρήτην· οἱ νικηταὶ τῆς Ἀμωλίας κἀθηνται ἀκίνητοι, καὶ οἱ ἐμποδίσαντες ἐφέτος τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἔχθρου ἕως εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ Μεσολόγγι, στερεοῦνται καὶ τὸν ἐπιοῦσιον. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν νέκρωσιν τούτῃν ὡς ἄλλοτε εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων· ἐὰν καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶται μετρητὰ, ἡ Σεβαστή μας Διοίκησις ἔχει βεβαιότητα ὅτι ὀλίγηρα τῆ ἔρχονται νέα χεῖματα, καὶ ἔσπερε νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ κινήσῃ τὴν μηχανήν. Ἡξεύρομεν ὅτι τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀρρώστησαν καὶ ὁ παρὰ πάντων ἐπαινούμενος καὶ θρηνούμενος Μπώτασις δὲν ζῆ πλέον· ἀλλ' οἱ ὑγιεῖς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τὰ ὑπεργεῖα τῶν δὲν ἠμποροῦσαν ἄραγε νὰ ἐξακολουθῶν τὰ προμελετημένα σχέδια τῆς Διοικήσεως; πῶθεν πηγάζει ἡ ἄκρα σιωπὴ ἀπὸ τὸ Ναύπλιον, τοῦ ὁποῖου κατεδικάσθημεν νὰ μανθάνωμεν πλαγίως τὰ γινόμενα; τὸ διαμαρτύρημα τοῦ Στρ. Λόνδῳ καὶ διάφορα ἄλλα εἰδήσεις μᾶς κάμνουν νὰ ὑποπτεύωμεν, ὅτι ἡ πολυπαθὴς Ἑλλάς ἀντὶ νὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ τὰς νίκας τῆς καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς χεიმῶνα, εἰς τὸν ἐποῖον ἐδύνατο νὰ καθαρίσῃ τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ προετοιμασθῆ καλῆτερα διὰ τὸ μέλλον καὶ νὰ συσλήσῃ δικαίως τὴν ἐξωτερικὴν τῆς ὑπόληψιν, ἀντὶ τῶν καρπῶν τούτων, φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἀνδρείας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν πολυειδῶν θυσιῶν τῆς, φοβούμεθα μήπως καταδικασθῶμεν νὰ ἰδῶμεν καὶ ἐφέτος τὰ περυσινὰ ἐλεεινὰ θεάματα, καὶ τὸ αἷτιον πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς ὀλίγης ἡμέρας ἐμπασθεῖς ἰδιοφελεῖς ἀνθρώπων.

Ἐδυνάμεθα νὰ ὀμιλήσωμεν ἀνοικτότερα καὶ νὰ δακτυλοδείξωμεν εἰς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον τοὺς ἀρχεκάκους· ἀλλ' εὐέλπιδες ὅτι πρὶν κατατῆται εἰς ἐμφύλιον πόλεμον θέλου συλλογισθῆ καλῆτερα, καὶ ὅτι

οἱ καλοὶ Πατριῶται θὰ προτιμήσῃ μᾶλλον κακὴν φιλίαν παρὰ ἀκριθεῖ κρίσιν, σιωποῦμεν κατὰ τὸ παρὸν, καὶ παρακινούμεν χριστιανικῶς τοὺς δυναμένους νὰ ἐμποδίσῃ τὴν νέαν τούτῃν συμφορὰν τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴν ὀμιλήσῃν τίποτε, διὰ νὰ καταπατηθῶν αἱ διχόνοιαί, αἱ ὁποῖαι ἀφάνισαν τοὺς προγόνους μας, καὶ θέλου ἀφανίσει καὶ ἡμᾶς, ἐὰν δὲν ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὰ παθήματά μας.

Ἴσως δὲν εἶναι περιττὸν νὰ διακηρύξωμεν καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικάμας εἶναι ἀνεξάρτητα, καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδενὸς τὴν ἐπιρροίαν. Ἐνδέχεται νὰ ἀπαλώμεθα πολλάκις εἰς τὰς κρίσεις μας· ἀλλ' ἡ ἀπάτη τούτη εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πνευματικῆς μας ἀδυναμίας, καὶ ὄχι φατριασμοῦ ἢ ἰδιοφελείας. Πολλοὶ δειλοὶ μᾶς ἐμέμφθησαν διότι παρασταίνομεν μόνοιμας τὴν ἀσχημίαν μας, ὡς νὰ εἶχε χρεῖαν ἡ Εὐρώπη τῶν ἐδικῶν μας εἰδήσεων διὰ τὸ γνωρίσῃ τὴν κατάστασίν μας, καὶ ὡς νὰ μὴ μᾶς ἐζωγράφισαν οἱ μισέλληες ἀσχημοτέρους ἀφ' ὅ, τι εἴμεθα τῶντι, καὶ ὡς νὰ μὴ ἦτον τίλος πάντων χρέος μας νὰ κοινολογήσωμεν εἰς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ καὶ τὸ ἰατρικόν των, τὸ ὁποῖον· καθὼς καὶ ἄλλοτε τὸ εἴπωμεν, προσμένεται καὶ κρέμεται ἀπὸ ἐθνικὴν Συνέλευσιν, συνθεμένην ἀπὸ ἀνθρώπων ἔχοντα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐκλεγόντων καὶ προικισμένων ἀπὸ τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις καὶ πατριωτισμὸν, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἀληθῆ συμπερόντα τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τὰ ἐνεργήσῃ, καταφρονούντες κάθε προσωπικὸν καὶ ἰσοικὸν συμφέρον.

Ἀφ' οὗ ὁ Ναπολέων ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, καὶ εὔρε τὴν Γαλλίαν εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, κατασπαραγμένην ἀπὸ πλῆθος φατριῶν, καὶ χαμένους ὅλους τοὺς καρπούς τῶν κατακτήσεων, ὅσας αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε κάμει εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀμέσως, ἀνεύναθοις, ἐμδῆκε μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὴν κοινὴν συνάθροισιν τῶν τότε Βασιλευγῶν τῆς Γαλλίας, καὶ δυναστικῶς κατέστρεψε τὸ Διοικητικὸν σύστημα, τὸ Διρεκτικόν. Ἀλλ' ὁ ἐξαίσιος οὗτος ἄνθρωπος, ἦτον ὁ περιθώτος Ναπολέων, ὅστις ἦτο προσωρισμένος νὰ μετα-

Θάλλη ὅλος διόλη τῆς Εὐρώπης τὸ σύστημα, ἀνθρωπίνος φιλοδοξία, ὅς τις εἶχεν ἐν ἑαυτῷ ἠνωμένα ὅλα τὰ μεγαλύτερα προτερήματα, καὶ ὅς τις ἔπρεπε νὰ κινδυνεύσῃ τὸ πᾶν, διὰ νὰ κερδίτῃ τὸ πᾶν, καὶ διὰ νὰ ἠμπορέτῃ νὰ εἴπῃ καὶ αὐτὸς, καθὼς ποτὲ ἐκεῖνος ὁ Ῥωμαῖος, ὅς τις εἶχεν ἀρπάσει τὴν ἐξουσίαν τῆς Ῥώμης, ἢ ὁ Καῖσαρ, ἢ μηδὲν “ au: Cesar, aut nihil” Αἱ πράξεις τοῦτοῦ τοῦ ἀνδρὸς (τοῦ Ναπολέοντος) εἶναι ἴσων γνωσταὶ καὶ πασιδῆλοι, ὥστε νομίζομεν περιττὸν νὰ τὰς ἐπαλάβωμεν πρὸς εἰδύτας· χρωστοῦμεν ὅμως νὰ εἴπωμεν μόνον, ὅτι ἂν καὶ ἡ πρᾶξις αὐτῆ τὸν ἠνώσεν εἰς τὸν ὑπερτατον τῆς δόξης βαθμὸν, ὥστε ν’ ἀνατρέψῃ τὸ φρόνησ καὶ ν’ ἀνεγείρῃ νέος, καὶ μὲ ὅλην τὴν πομπώδη λαμπρότητα τοῦ χαρακτῆρός τε, πλὴν, διότι ἐκινήθη κατὰ τῆς ἴτε διοικήσεως τοῦ ἔθνους τε, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν εἶχε ποτὲ δικαίωμα τοῦ νὰ κινήθῃ “ Ε νο π λ ο ς , διὰ τοῦτο ὁ Ναπολέων ἀνεδείχθη ἀνάρτης καὶ ἀποστατής· τοῦτο τὸ ἐγνώριζε μὲν καὶ ὁ ἴδιος, πλὴν τὸ ἠθέλησε διὰ ν’ ἀρπάξῃ ἀνόμως τὴν ἐξουσίαν. Ἡ Γαλλία θέλει ἐνθυμεῖται αἰωνίως τοῦτο τὸ ἰαλητὸν κίνημα τοῦ Ναπολέοντος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀνεδείξεν ἀμέσως μὲν Κόμιστον, ὀλίγον δὲ ἔπειτα Αὐτοκράτορα, διότι οἰκειοποιήθη ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν βιαίως ἤρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ἴτε διοικήσεως. Δὲν εἶναι ἴδιον τῆς παρουσίας περὶ ἡμᾶς τοῦ νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ ἴτε Βασιλὴ καὶ τὸ Διρεκτόριον τῆς Γαλλίας ἦσαν ἐνοχα, ἢ ὄχι· ἀλλὰ κἂν ὑποθεθῇ ὅτι ἦσαν ὑπεύθυνα, ὁ Ναπολέων αὐτὸς εἶχεν ἀναφανῆ πλέον ἐνοχος, διότι βέβαια δὲν εἶχε προσκαλεσθῆ ἀπὸ τὸ ἔθνος διὰ νὰ γείνῃ κριτὴς τε, καὶ μάλιστα Κριτῆς “ Ε νο π λ ο ς .

Ἀλλ’ ἐδῶ δὲν χωρεῖ καμμία σύγκρισις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας· καθότι ἡ μὲν πρώτη ἔλαθε τὰ ὄπλα καθ’ ἑνὸς τυράννου, ἡ δὲ δευτέρα (ἡ Γαλλία) σκιπτὸν εἶχε ν’ ἀλλάξῃ μόνον πολιτικὸν σύστημα. Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν εὐρίσκονται τινὲς περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι συμφانوῦσι παραπολύ, ὥστε ἂν αὐτὰς τὰς περιστάσεις εὐρεθῇ κάποτε ἰαλητὸς ἀνθρώπος διὰ νὰ τὰς μεταχειρισθῇ πρὸς τὸ οἰκεῖν συμφέρον, γίνονται ὀλέ-

θιοι καὶ ἐπιζήμιοι· διὰ τοῦτο ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν πρέπει νὰ χρησιμεύῃ εἰς παράδειγμα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἀγτισυστάτων.

Μυθάνομεν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Ἀνδρέας Λόνδος παραπονούμενος κατὰ τῆς Διοικήσεως, ἀπετάθη δι’ ἀναφορᾶς πρὸς τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους, περὶ διαφόρων σημαντικῶν πραγμάτων· ἀλλ’ (ὡς λέγουσιν) ἀπευθύνει τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας· ἡ ἐκστασίς μας εἶναι μεγάλη τὸ νὰ βλέπωμεν ἕνα τοιοῦτον ἀνθρώπον στολισμένον μὲ ἴσα προτερήματα, καὶ μὲ μίαν ἴσον γνωστὴν μετριοφροσύνην, νὰ μετέρχεται τοιοῦτον ἴδιον· ὥστε δικαίῳ τῷ λόγῳ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι πολλὰ μεγάλα αἰτία τὸν παρεκίνησαν εἰς τοιαῦτα κινήματα, τὰ ὁποῖα, κατὰ δυστυχίαν, θέλουσιν ἔχει πολλοὺς ὀπαδοὺς.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι καθεὶς πατριώτης ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὀμιλῇ ἐλευθέρως, καὶ ὅτι ἔχει χρέος τοῦ νὰ βοηθῇ εἰς τὸ νὰ μὴν λαμβάνουσι πρίσθον αἱ καταχρήσεις, ἀλλ’ οὐχ’ ἦτλον εἶναι ἀληθές, ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ πάντοτε ὅλας τὰς πράξεις μὲ νόμιμον τρόπον καὶ κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, τοὺς ὁποῖους παρεδέχθη τὸ γένος, καὶ κοινῶς ὅλοι ὠμολόγησαν· ὡς ὀρθοῦς· Κανεῖς δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ γείνῃ αυθαίρετος κριτὴς ἐνὸς ἔθνους, χωρὶς νὰ λάβῃ ἐπιτηδες τὴν περὶ τοῦτο ἀδειαν ἀπὸ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, καθὼς καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸ τὸ ὑποῦργημα.

Δεδόσθω, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔσφαλε κατὰ τὴν, καὶ ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος νὰ κριθῇ μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην αὐστηρότητα τῶν νόμων, πλὴν, τοῦτο ὑποθεθέντος, ἐρωτῶμεν εἶναι ἴαχα ἴδιον ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου νὰ ζητῇ νὰ ὑποστήσῃ τὴν κατηγορίαν, ὅσον ὀρθὴ καὶ ἂν ἦναι, μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ μάλιστα εἰς περιστάσεις ἴσων κριτικᾶς; ἢ κατὰ τῆς Διοικήσεως κατηγορία, ἀφ’ οὗ ἐκβῆ ἀπὸ τὰ νόμιμά τῆς ὄρια, καταντᾷ ἀμέσως φατριαστικῇ, καὶ ἀποστατικῇ, ἀνίσως γίνεται μὲ ἐνοπλὸν χεῖρα.

Ἡ Ἑλλάς πρὸ ὀλίγων ἡδὴ μηνῶν εἶχε γείνει τὸ θέατρον ἐμφυλίων πολέμων, ἂν τὴν σήμερον τὰ αἰτία εἶναι πάντῃ διάφορα, πρέπει ὁμως ἴαχα νὰ ἀνανεωθῶν τὰ παρελθόντα;

Σύρα 11 Νοεμβίω.

Ἡ περὶ ναυμαχίας εἰδησις, τὴν ὁποίαν κατεχωρήσαμεν ὑπὸ ἀρ. 93, ἐπικυροῦται πανταχόθεν, καθὼς καὶ ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σοῦδαν, λιμένα τῆς Κρήτης Ἡ κατάστασις ταύτης τῆς νῆσος (Κρήτης) εἶναι παλλὰ περιεργος. Ἀφ' οὗ, ὡς εἶναι γνωστὸν, τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα πρὸ πολλοῦ καιροῦ τὴν ἐξουσίασαν πρὸς ζημίαν τῶν Γραικῶν, ὁ Σουλτάνος μὴ ὦν εὐχαριστημένος μετὰ τὰς προλαβούσας ὑποσχέσεις τε, τοῦ νὰ βλέπῃ τὴν νῆσον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ, ἐπέμπε δύο Πασάδες ἀπὸ τὴν μικρὰν Ἀσίαν, διὰ ν' ἀποδιώξωσι τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα, καὶ νὰ κατασφάξωσιν ὅλους τοὺς Χριστιανούς ἀνευ ἐξαιρέσεως τᾶξεως ἢ ἡλικίας, ἢ γένους, καὶ νὰ ἐξουσιάσωσιν αὐτοὶ τὴν Κρήτην. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων ἰδόντες τὸν ἐρχομὸν τῶν Πασάδων ἐναντιώθησαν εἰς τὸ νὰ παραχωρήσωσιν εἰς αὐτοὺς ἕνα λάφυρον ἴσων πολυτίμων, τὴν Κρήτην, τὴν ὁποίαν ἤθελον νὰ κερτῶνται μόνοι ἑαυτοῖς, ἀλλὰ μὴ, χριστιανικὰς ἐπιταμίαις πρὸς ἀποδοτικὴν ἠρώτησιν τοὺς Χριστιανούς εἰς τὴν ἀποδοθήσαν, εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, ἢ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους; Εἰς τοῦτο τὸ πρόβλημα ἀπεκρίθησαν οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἀφ' οὗ ἀπαξ ἐκίνησαν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Σουλτάνου διὰ νὰ τὸν καταπολεμήσωσιν, ἀδύνατον εἶναι πλέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὸν προσκυνήσωσιν, ἀλλ' ὅτι βιασθέντες ἐκ τῶν περιστάσεων παρεδόθησαν εἰς τὸν Μεχμέτ-Ἀλῆ Σατράπην τῆς Αἰγύπτου. Εἰς ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων, ἔδωσαν ἀμέσως ὅπλα εἰς πολὺ μέρος τῶν ἐκεῖ κατοίκων Ἑλλήνων, καὶ ἤεχθησαν νὰ πολεμῶσι τοὺς Τούρκους, εἰς ἱερόπον ὥστε οἱ εἰρημένοι δύο Πασάδες στενοχωρηθέντες μεγάλως ἐβιάσθησαν νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸ φρούριον τῶν Χανίων (Κυδωνίαις). Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ἡ νέα αὕτη εἰσοδος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου εἰς τὴν Σοῦδαν, θέλει ἐνδυναμώσει τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὅτι ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου θέλει ὠφελῆθαι ἀπὸ τὴν ὑποσχέσειν τοῦ Σουλτάνου, τὴν ὁποίαν τὸν ἔδωκεν ἐν καιρῷ κατεπειγούσης ἀνάγκης νὰ ἀναλάβῃ τὴν σήμερον καὶ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ μετὰ τὸν καιρὸν, κέντρον τῶν φάτων καὶ τῆς εὐνομίας;

Τοιαῦται εἶναι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ ἀπίστου Σουλτάνου, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ κερτῶναι τῶν ὅσοι κατὰ δυστυχίαν δώσωσι πίστιν εἰς τὴν ἀλωπερικὴν πολιτικὴν τὴν !! ὦ πόσον ὁ περιφρημὸς οὗτος Σατράπης, τὸν ὁποῖον ἠθέλησαν τινὲς, ἐκ τῶν ὅσοι προσφέρουσι θυμιάματα λατρείας εἰς τὴν πομπωδὴν τε μεγαλοπρέπειαν, νὰ τὸν ἐξυμνήσωσιν ὡς βαθὺν πολιτικόν, ὦ πόσον, λέγομεν, εἶναι μακρὸν ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρίζῃ τὰ ἀληθῆτα συμφέροντα, καταπολεμῶν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀποφεύγων τὴν μόνην εὐκαιρίαν τοῦ ν' ἀποτεινᾶξῃ καὶ αὐτὸς τὸν ἐφύριστον ζυγὸν τοῦ Σουλτάνου! Τίς ὅπως οὐκ ἐμνημένος εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτῆς δὲν γνωρίζῃ τὴν ἀντιζηλίαν τῆς κατὰ τοῦ Σατράπῃ τοῦτε, καὶ τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποῖους ὑπέτρεφε καὶ ὅλον ἕνα ὑποτρέφει κατ' αὐτοῦ; Ἄραγε ὁ πολιτικὸς μας Μεχμέτ-Ἀλῆς εἶναι δυνατὸν μόνος νὰ ὑπνώτῃ καὶ νὰ ἀγνοῇ ὅτι ἀγωνιζόμενος εἰς τὸ νὰ δαμάσῃ (καθὼς νομίζει) τοὺς Ἕλληνας, σφουροκοπεῖ μόνος τε τὰ δεσμὰ, μετὰ τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ τὸν δέσῃ μίαν ἡμέραν ὁ Σουλτάνος, καὶ ὅτι ἀγασκᾶται μέγιστον τὴν ἀρεμίαν τῆς ἰδίας τῆς ἐξουσίας; Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὰς βαρβαρὰς πολιτικὰς ἐκείνων, καὶ ἄς χύσωμεν κρηνὸς δακρυῶν διὰ τὴν κατάστασιν τῶν ἀδελφῶν μας Κρητῶν. Πίπτει ὁ κάλαμος ἀπὸ τὰς χεῖράς μας; ὅταν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι στενάζει πάλιν ὑπὸ τὸ σιδηροῦν σκῆπτρον τῶν τυράννων τῆς, ἢ περιφρημὸς ἐκείνη καὶ θαυμαστὴ Κρήτη, ἢ ἴσως εὐκαρπὸς κατὰ τὰ προϊόντα τῆς Γῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀνδρίαν, τὴν γενναίτητα, τὴν εὐφυίαν τῶν κατοίκων τῆς, λέγομεν τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ἀπογόνων τῶν Μινῶν καὶ Ῥαδαμάνθων!!!

Οἱ γείτονες σου Πελοποννήσιοι διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν, διὰ τῆς ὁμοιοῦσ τῶν, διὰ τῆς πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοῆς τῶν, καὶ πρὸ πάντων διὰ τῆς σταθερᾶς τῶν ἀποφάσεως, ψάλλουσι τὴν σήμερον ἐλευθέρως τὰ ἐπινίκια τῶν ἐν ὄρει ἀγώνων τῶν, εἰς ἄλλην σχεδὸν τὴν εὐδαίμονα ἐπικρατείαν τῶν, καὶ ἀνεγείρουσιν τρόπαιον ἐπιτρόπαιον καὶ σὺ ὁ πολυπαθὲστατε λαὸς τῆς Κρήτης, ἀκόμη φέρεις τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας σου, ἀκόμη καταφιλεῖς τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων τυράννων σου, ἀκόμη βλέπεις τοὺς ναὺς σου τοὺς οἴκους σου, τοὺς συγγενεῖς σου, τοὺς ἀγρούς σου καταπατουμένους ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τῆς Πίστης καὶ τῆς Πατριδοῦ σου, καὶ μεταβαίνεις ἀφ' ἐνὸς ζυγοῦ εἰς ἄλλον; ποία ἱερειμία, ἢ τίς πηγὴ δακρυῶν δύναται νὰ δρηθῇ σὲ τί μέγα διπτύχημα τούτου τοῦ ἀναξιοκαθοῦντος λαοῦ, ἐνὸς λαοῦ ἕστις ἔτρεπε διὰ τὰ φρεσὶ ἀποπρωτηρήματα

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 95

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικά ἔξ προσηγορέα
κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖν ὀφείλῃ τοῖς κλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 22 Νοεμβρίου 1824.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ' .

ἌΓΓΛΙΑ .

Λονδίνον 15 Ὀκτωβρίου .

Φαίνεται ὅτι δὲν χωρεῖ πλέον ἀμφισβηλία περὶ τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τῶν θαλασσίων κατορθωμάτων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἐὰν ἡμεῖς αἰσθανώμεθα εὐχαρίστησιν διὰ τὰ τοιαῦτα, τοῦτο προσέχεται μόνον καὶ μόνον, διότι αἱ ἀποφασιστικαὶ πράξεις ἢ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους πρέπει νὰ συντέμωσι τὰς διαφορὰς των, διὰ τὰς ὁποίας χρεωστεῖ νὰ λυπηθῆται ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος . Ἴσως μᾶς ἐρωτήσῃ κανεὶς, ἂν ἡμεῖς εἴμεθα ἀδιάφοροι περὶ τοῦ πῶτος ἐκ τῶν δύο νὰ εὐτυχῆτῃ ; ὄχι, ἀποκρινόμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν πάντοτε νὰ ὑπερισχύσῃ καὶ νὰ νικήσῃ μία ἐλευθερία Γακτικῆ, πραγματικῆ καὶ φρονιμοῦ, ὥστε ἐὰν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Γραικῶν ἠμποροῦσαμεν νὰ εὐρῶμεν καμμίαν ἐγγύτησιν περὶ τοῦ τοιούτου εἴδους τῆς ἐλευθερίας, αἱ εὐχαί μας διὰ τὴν καλὴν των ἐκβασιν ἤθελαν εἶναι καὶ εἰλικρινεῖς καὶ ἀδιάλειπτου . Λέγοντες περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων, ἐννοοῦμεν τὴν Πολιτικὴν, τὴν Ἠθικὴν καὶ τὴν Κοινωνικὴν . ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν κλίτιστων εἰς τὸ νὰ σχηματίζωσι λαὸν εὐνομούμενον, καὶ τὴν διάθεσιν των εἰς τὸ νὰ ἀνγνωρισθῶσιν ὡς ἐπικράτεια χωριστῆ, καὶ νὰ συναριθμῶνται μεταξὺ τῶν ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν ἄλλ' ὅμως λέγομεν, ὅτι οἱ Γραικοὶ δὲν ἔχουσιν αὐτὴν τὴν καλὴν διάθεσιν, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ μᾶς κάμνῃ ν' ἀλλάξωμεν τὴν γνώμην μας περὶ τοῦτα, καμμίαν σχολαστικὴν φηνασκία καὶ ρητόρευσις περὶ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, μήτε αἱ ὑπερβολαὶ τὰς ὁποίας μᾶς κάμνουν οἱ φίλοι τῶν νεωτέρων Γραικῶν, τῶν ἡδὴ ὄντων . Ὅσποῖον λοιπὸν θέλει εἶναι τὸ τέλος τῆς παρούσης διαφο-

ρᾶς ; ἡμεῖς ἐλευθέρως ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν προσλέπομεν ὡς πιθανὸν πρᾶγμα, ἢ μάλλον ὡς δυνατόν, ὅτι οἱ Τούρκοι θέλωσιν ἀναλάβει εἰς τὸ ἔξῃς τὴν προτέραν των ἐξουσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄλλ' ἀπ' ἐτέρου μέρους νομιζομεν, ὅτι καὶ λυθῆ ὁ ὑστερινὸς κρῖνος τῆς ἀλύσσε τῶν Γραικῶν, ἢ ἡδὴ Δημοκρατία τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐφέξῃ διὰ μιᾶς τόσον μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, καλῶς ἕνα πλοῖον το ὅσποῖον ἐλευθερωθὲν μὲν ἀλλὰ καταφανισθὲν ἀπὸ μίαν ἱρηνμίαν, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ λαξιδεύσῃ ἐν μέσῳ τοῦ Ὀκεανοῦ . Πρέπει ἄρα ἡ Ἑλλὰς νὰ ζητήσῃ βοήθειαν, καὶ τὸ πρόβλημα θέλει εἶναι, ὄχι τὸ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὅσποῖον αὐτὴ ἔχει ἴσως κλίσιν νὰ κάμῃ, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅσποῖον τῆς συγχωρηθῆ νὰ κάμῃ . Πλὴν ἡμεῖς δὲν ἠολμῶμεν νὰ δώσωμεν μήτε παραμικρὸν λόγον περὶ τοῦ ποῖον πιθανὸν δρόμον ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ μία τοιαύτη ἐξέτασις .

(Courcier)

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ' .

Μεσολ. Πρὸ ἡμερῶν τινῶν ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν διευθυνόμενοι εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ὁ Πανιερώτατος Ποσφύριος, ὁ κύριος Πάνος Γαλάνης, καὶ ἄλλοι τινὲς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Δ. Ἑλλάδος . ἐμάθαμεν δὲ, ὅτι περὶ πάντες εἰς Πελοπόννησον ἐνομίσθησαν ἐκεῖ δι' ἀγνοίαν ὡς ἀπεσταλμένοι ἐντεῦθεν περὶ κοινῶν πραγμάτων, καὶ ἐπομένως ὅτι φέρωσι δημοσίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, σπεύδομεν νὰ προλάβωμεν τὸ Κοινὸν ἀπὸ τῆς ἐξ ἀγνοίας ταύτης ἀπάτην τε, βεβαιοῦντες ὅτι οἱ εἰρημένοι μόνον διὰ μερικᾶς των ὑποθέσεις μετέβησαν εἰς Ναύπλιον .

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν .

Πολύς λογος ἔγινε , καὶ γίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν κατ' ἐπιανάληψιν ἐκλογὴν τοῦ ἰδίου Ἐκτελεστικοῦ . Γίνεται καὶ κάποια νύξεις εἰς τὸν 92 ἀριθ. τῶν Ἑλλ. Χρον . Ἄλλ' ἐπιτιθὴ τὸ περι οὗ ὁ λόγος κεφάλαιον εἶναι μεγάλης φωνῆτι προσοχῆς καὶ ἐξετάσεω ; ἄξιον , ἐκθέτω καὶ ἐγὼ τὰς περὶ τοῦτῃ σκέψεις μὴ εἰς τὸν ἀκόλουθον διάλογον , τὸν ὅποσον ἐλπίζω , ὅτι θέλετε καταχωρεῖτε εἰς τὴν Εφημερίδα . Ἴσως λάθωσιν ἀφουρμὴν ἐκ τοῦτῃ οἱ σοφώτεροι μὴ καὶ γνωστικώτεροι νὰ κάμω περὶ τοῦ σκοπευμένου ἀκριβεστέρων ἐξετάσιν . Ὁ Πατρ. καὶ Φίλος Ν. Ν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Β θ λ ε υ τ ο ὕ κ α ἰ Ἰ δ ι ὠ τ η .

B. ... Ἄλλα ὅσοι δὲν εὐχαριστήθησαν εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ λέγον , ὅτι ἐπιανανομήσαμεν , ἐκλέξαντες πάλιν τοὺς ἰδίους ἐκτελεστὰς , τὸ ὅποσον , καθὼς αὐτοὶ διίσχυρονται , ἀπαγορεύει ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος .

I. Δὲν εἶναι , φίλε , αὐτῆς τῆς γνώμης μόνου οἱ ἀντιφερόμενοι · σὲ βεβαιῶν , ὅτι εἶναι καὶ πολλοτάτοι ἀμέτοχοι τῶν πολιτικῶν παθῶν , καὶ ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα , ὅχι ὅμως καὶ ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὴν διαφύλαξιν τῶν Ἱερῶν Νόμων τῆς Πατρίδος . Ἐνας ἀπὸ αὐτεὺς εἶμαι καὶ ἐγὼ , καὶ ἂν θέλῃς ἄς ἐξετάσωμεν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἤσυχα , διὰ νὰ εὐρωμεν τὴν ἀλήθειαν .

B. Μετὰ χαρῆς . Ὁ Νόμος αὐτὸς εἶναι ὑπὸ ἀρ 17 , καὶ ἰδοὺ ῥητῶς τὶ λέγει εἰς τὸν Παρ. 5' . „ Ὅλοι οἱ Παραστάται νὰ συ- „ νέρχωνται περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου , ὅ- „ πῃ διατρέξει ἡ Διοίκησις , καὶ νὰ ἐκλέ- „ γωσι πέντε Μέλη , καὶ μετξέντων ἕνα „ Πρέεδρον καὶ ἕνα Ἀντιπρέεδρον , διὰ „ νὰ συγκροτῆται τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα . „ Νὰ ἐκλέγωσι δὲ Πρέεδρον , καὶ Ἀντι- „ πρέεδρον , καὶ δύο Γραμματεῖς τοῦ Βη- „ λευτικοῦ Σώματος . Εἶναι δὲ ἀδιάφορον „ νὰ ἐκλέγωσιν εἰς ταῦτα ὅσον ἐκ τῶν πα- „ λαιῶν , ὅσον καὶ ἐκ τῶν νέων Παραστα- „ τῶν , καὶ ἀκόμη ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων , „ ἀνδρας ὅμως ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει δια- „ στελλομένους .

I. Ἦκουσα τὸν Νόμον , καὶ βλέπω , ὅτι δεῖ-

χρεια , καὶ προσδιορίζει ἀπὸ ποίας τάξεις πολιτῶν πρέπει νὰ λαμβάνονται οἱ Ἐκτελεστοὶ , ἀπὸ παλαιούς (λέγει ὁ Νόμος) καὶ νέους Παραστάτας , καὶ ἀπὸ ἄλλης Ἑλληνας · τοὺς δὲ Ἐκτελεστὰς δὲν ἀναφέρει παντάπασι .

B. Καὶ τίς ἢ χρεία νὰ τοὺς ἀναφέρῃ ; μήπως δὲν εἶναι καὶ οἱ Ἐκτελεστοὶ Ἑλληνες ;

I. Ἐπισημὴν , φίλε μὴ · καὶ οἱ Ἐκτελεστοὶ βέβαια Ἑλληνες εἶναι , καθὼς Ἑλληνες εἶναι καὶ οἱ παλαίαι καὶ οἱ νεοὶ Παραστάται · ἀλλὰ διὰ τὸ ὁ Νόμος τοὺς μὲν Παραστάτας νὰ ὀνομάξῃ , καὶ νὰ προσδιορίξῃ ῥητῶς , τοὺς δὲ Ἐκτελεστὰς νὰ ἀποσιωπῇ διόλου ;

B. Ἐπειδὴ τοὺς ἐμπεριλαμβάνει εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἄλλων Ἑλλήνων .

I. Ἄλλως Ἑλληνας ἐνοεῖ ὁ Νόμος τοὺς ἀπλοῦς Ἑλληνας , τοὺς μῆτε Βουλευτὰς , μῆτε Ἐκτελεστὰς .

B. Καὶ οἱ Ἐκτελεστοὶ ἀπλοῖ Ἑλληνες εἶναι εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἐκλογῶν , ἐπειδὴ παύει ἡ ἐξουσία τῆς περασμένης Διοικητικῆς Περιόδου , καὶ ἀρχίζει ἡ νέα · ὅθεν αὐτοὶ δὲν θεωροῦνται πλέον ὡς Ἐκτελεστοὶ .

I. Μὲ συμπαθῆς · πῶς ἠμποροῦν νὰ μὴ θεωροῦνται πλέον ὡς Ἐκτελεστοὶ , ὅταν εἶναι πραγματικῶς Ἐκτελεστοὶ ; ἀκουσε τὶ λέγει ὁ ἴδιος Νόμος εἰς τὸν Παρ. 9' . „ ἢ „ Διοίκησις νὰ ἐνεργῇ διὰ 25 „ ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκλογὰς . Λέ- „ γωντας λοιπὸν „ ἢ Διοίκησις ὑποθέ- „ τει βέβαια καὶ Ἐκτελεστικὸν , χωρὶς τοῦ „ ὅποσον δὲν ὑπάρχει Διοίκησις , καὶ ἰδοὺ „ οἱ Ἐκτελεστοὶ , καὶ ἐν καιρῷ τῶν ἐκλο- „ γῶν Ἐκτελεστοὶ , ἄρα δὲν εἶναι ἀπλοῖ „ Ἑλληνες .

B. Ἄλλὰ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν 25 ἡμερῶν δὲν ἐνεργοῦν ὡς καθ' αὐτὸ Ἐκτελεστοὶ , ἀλλ' ὡς ἐπιτροποὶ τῶν νέων Ἐκτελεστῶν .

I. Φίλε μὴ ὁ Ὀργανικὸς Νόμος λέγει , ὅτι ἢ διαρκεία τοῦ Ἐκτελεστικοῦ εἶναι ἐνιαύσιος , ἢ ὅχι ;

B. Τὸ λέγει .

I. Αὐταὶ αἱ 25 ἡμέραι ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἐνιαυτὸν , ἢ ὅχι ;

B. Ἐμπεριέχονται στοχάζομαι .

I. Ἐμπεριέχονται βέβαια , ἐπειδὴ ὁ Νόμος προσδιορίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

περὶ τὰ Γέλη τοῦ Μαρτίου, τὴν δὲ ἔναρξιν τῆς νεας Διακτικῆς Περιόδου ταῖς 25 τοῦ Ἀπριλλίου, ἦγον 25 ἡμέραις ἔπειτα ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς. Λοιπὸν τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰς αὐτῶν τῶν ἡμερῶν τὸ διάστημα δὲν ἐνεργεῖ ἐπιτροπικῶς, οὐλλὰ ὡς γνήσιον καὶ νιμιμον, ἐπειδὴ τὸ διάστημα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν εἶναι ἐντὸς τῆς προθέσεως τοῦ ἄν ἦσαν αὐταὶ αἱ ἡμέραι ἐκτὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, τότε ἄλλαζε. Ἐπειτα ὁ Ὁργανικὸς μας Νόμος εἰς πολλὰ μερῶν φωνάζει. ὅτι ἡ διάγκεια τοῦ Ἐκτελεστικοῦ εἶναι ἐνιαύσιος. τὸ Ἐκτελεστικὸν ἔχει Πρίεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον καὶ αὐτοὺς ἐνιαυσίως. Λοιπὸν πῶς νὰ τοὺς ἐκλέξῃς διετεῖς ἢ τριετεῖς, ὅταν ὁ Νόμος λέγῃ τὸ ἐναντίον;

B. Ὁ Νόμος οὐκ ἀποκλείει ῥητῶς τοὺς Ἐκτελεστάς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἐκτελεστικοῦ.

I. Τὸς ἀποκλείει ῥητῶς, ὅταν σοῦ λέγῃ, Κύριε Βουλευτά, πόθεν νὰ πάρῃς τοὺς νέους Ἐκτελεστάς, καὶ δὲν ἀναφέρῃ διόλου τοὺς παλαιούς.

B. Εἶναι σκοτεινὸς καὶ ἀσαφὴς ὁ Νόμος.

I. Ἄν σοῦ φαίνεται σκοτεινὸν τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, ἐξέτασε τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου. Τὸ πολιτευμὰ μας εἶναι δημοκρατικόν. ἂν ἀφῆσῃς τὴν ἐξουσίαν διὰ πολὺν καιρὸν εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Σῶμα, τότε βέβαια κινδυνεύει ἡ Δημοκρατία (ἢ ὑπαρξίς τῆς ὁποίας διαφυλάττεται μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν διοικούντων), καὶ ἀνατρέπεται ἡ βῆσις τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον ἐπίστησε τὸ ἔθνος, καὶ οἱ Κύριοι Βουλευταὶ ἀρκίσθητε πρὸ φυλάξετε ἀπαράβατον.

Μεσολόγιον τὴν 22 Νοεμβρίου.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον εἶναι ἀέθριαι κατὰ τὴν διήγησιν ἀνθρώπου. Λείποντες ἀπὸ Γαλιτύην σήμερον ἡμέρας 3, ὁ Στρατηγὸς Σταΐκος περιφερόμενος εἰς τὰ περί τῆς Τριπολιτζῆς ἐπίστασε μερικοὺς πραγματευτὰς τῆς Πύλας πόλεως, καὶ ὄχι μόνον τοὺς ἐξεγένησαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκράτησε καὶ πειχμαλώτοις. οἱ Τριπολιτιστῆται ἐστειλαν ἀνθρώπους τῶν, διὰ νὰ ἀπαιτήσουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἔχρησεν, καὶ ὁ Σταΐκος ὄχι μόνον δὲν ἔδωκεν ἀπάντησιν ἀλλ' ὕβρισε καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους. οὗτοι ἐπιστρέψοντες εἰς Τριπολιτσαὶν ἐδηγήθησαν τὰ ὅσα ἤκουσαν, καὶ οἱ Τριπολιτιστῆται παροργισθέντες ἔφεμψαν ὡπλισμένους,

διὰ νὰ ἀλευθρώσωσιν μετὰ βίαν τοὺς πολιτάς των. ἀλλ' ὁ Σταΐκος ἐνδυναμωθείς ἀπὸ τὸν Πάνον Κολοκοτὸν ἄνην ἐδίωξε τοὺς Τριπολιτιστῆταις. τοῖτοι ἐνδυναμωθέντες ἀπὸ 700 ἄλλους πολιτάς ἂν ἐκτίτησαν σφοδρῶς τὸν Σταΐνον καὶ ὃν Πάνον τὴν 1! τοῦ τριηχοῦτος καὶ ὁ μὲν Πάνος ἐφρονεῖται εἰς τὸν τόπον, ὁ δὲ Σταΐκος ἐπίσταθη βαρεὰ λαβωμένος καὶ ἴσως ἔως τώρα ἐν ζῆ.

Ἐυχόμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς νὰ μὴν ἀληθεύσωσιν αἱ ἀνωτέρω εἰδήεις, καὶ παρηγορημέθα, διότι ἐπιστηρίζονται εἰς τὴν μετριοτῆτα ἐνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος τὰς ἤκουσεν εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, μ' ὄλον δεῖ πολλὰ ἄλλα βιδόμενα μᾶς κάμουν νὰ τὰς στοχασθῶμεν ἀληθινὰς. ἡ δὲ εὐχῆ μας τοῦτη προέρχεται ἐκ καθὸς ἡμωπορεῖται νὰ ὑποπτεύσῃ διότι συσταίει μετὰ τὴν φαντασίαν τοῦ Κολοκοτῶν ἢ ὁποιοῦδησθε ἑξῆς μερικοῦ πολιτοῦ, ἐναντίον τῆς Διοικήσεως. ἀλλὰ διότι προβλέπομεν ὅτι ὁ θάνατος τῶν δύο πολεμιστῶν τούτων θέλει ἐμπερινεύσει περισσότερο τὰ καὶ ἄλλους ἐμπερινευμένα πράγματα τῆς Πελοποννήσου. ἡ ἐκλογὴ μας μετὰ τὴν Διοικήσεως καὶ μερικοῦ πολιτῶν, εἶναι ἀναμφίβητος. Τὸ σημερινὸν Ἐκτελεστικὸν ἐκλέχθη ἀπὸ τὰς περισσοτέρας ψήφους τοῦ Βουλευτικοῦ. ἂν οἱ Βουλευταὶ καλῶς ἢ κακῶς ἐκλέξαν ἄς ἀπολογηθῶν ἐνώπιον τοῦ μέλλαντος Βουλευτοῦ, ἢ ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. χρεὸς ἀπάντων τῶν ὁμογενῶν εἶναι νὰ ὑπὸντάσωνται εἰς τὰς περισσοτέρας ψήφους, διότι ἄλλος πολιτεία καὶ Διοικήσις δὲν ἡμωποροῦν νὰ ὑπαρῶν. Τὸ Ἐκτελεστικὸν κατὰ τὸ Πολίτευμὰ μας ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ὑπουργοὺς τοῦ ὁποιοῦ θέλει. ἂν αὐτοὶ δὲν μᾶς ἀρέσκουν καὶ ἂν ἔχωμεν ἀναντιρρήτητα δικαίωμα νὰ τοὺς ἀποδείξωμεν ἀναξίους τῶν πρώτων ὑπουργημάτων, ὁ νόμος μᾶς ἐδίωξε τὴν ὁδὸν. ἄς τοὺς ἐγκαλέσωμεν τακτικῶς ἐνώπιον τοῦ νομίμου Δικαστηρίου, καὶ ὅταν κατὰ φρονεῖται τὰ ἀναντιρρήτητα δικαίωμά μας, τότε ἀνακαλώμεθα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, τῆς ὁποίας τὴν συγκάλεσιν ἡμωπορεῖ κάθε πολιτεία νὰ συμβουλευθῇ. ἀλλὰ μὴν ἡ Διοικήσις ἔχει δικαίωμα νὰ συγκάλεσῃ. Ἐὰν δὲ ἡ Διοικήσις ἰσχυρογνωμῆ καὶ δὲν θελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν νόμιμον Συνέλευσιν, τότε ἡ φωνὴ τῶν καλῶν πατριωτῶν ἐγγεῖραιται. ἀλλ' ἡ φωνὴ καὶ ὄχι τὰ ὄπλα, καὶ ἐντὶ τῆς φωνῆς ἐξυπνῆται τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸν λήθαργόν του, καὶ ἀντιπλήρωσεν ἐκλέγει ἡν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἡ συγκάλεσις τῆς ὑπερτάτης τούτης Ἀρχῆς εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι καὶ ἡ ἐσωτερικαὶ δικαιοσύνη καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἔθνικῶν εἰσοδημάτων, καὶ ἡ ἀντίστασις εἰς τὸ νὰ κατασταθῶν πρωτοῦ οἱ δημόσιοι Ἄρχοντες κατὰ τὸν νόμον, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ πρὸσέβωμεν τὰ μέτρα τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης, καὶ νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ κατὰ ἕνα μέλλον ἐνδεχόμενον. τοῖτοι πάντες οἱ λόγοι κάμουν ἀναγκαιοτάτην καὶ καταπειθαίονσαν τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. ἀλλὰ διὰ τούτου δὲν ἐπὶ τῆς ἀποκλεισμοῦ τῶν Πατριῶν, μήτε νὰ λείπῃ τῆς ἀποστολῆς ὁμογενεῖς καὶ νὰ ἐμπροσθεῖται κατὰ ἀποκρίσεις. Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις καὶ νὰ ἀποκρίσῃ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἐπαρχίαι καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς εὐνοϊκοὺς τῶν ὑπακόμ. οἱ ἐκλεκτοὶ δὲ καὶ οἱ ἐπαρχίαι Παρυσταῖται τοῦ ἔθους πρὸ τῆς νὰ ἐπιπρὸσθεῖται τὸ ἔθνος καὶ ἕκαστος δὲν ἔχουν χρεῖαι στρατιωτικῶν, οἱ ὅποιοι καταξοῦνται

τὰ πτωχικά μέσα τοῦ ἔθνους. Ἐθνική Συνέλευσις οὐ-
 τα συνθεμένη πρέπει νὰ συγκροτηθῆ βέβαια, διὰ νὰ
 ἀποφασίσῃ ἀδεντικῶς περὶ πάντων καὶ νὰ λάβῃ τὰ
 ἀπαιτούμενα μέτρα καὶ περὶ τῆς σωτηρίας μας καὶ περὶ
 τῆς τύχης μας. Ἡ Βασιλευσά Εὐρώπη φάνη βέ-
 βαια ἀδιάρκως εἰς τὴν τύχην μας· ἀλλὰ ἐπωζήσαμεν
 καὶ ἡμεῖς κ' ἐνὲν ἀπὸ τὰ πρόσωπα διὰ νὰ φανερώσω-
 μεν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιθυμίας μας; εἰδείξαμεν
 μὲ τὸ ἐπιτερινὸν μας φέρισμον, ἥτις εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ
 διοικώμεθα μόνοι μας; καὶ δὲν βεβαιώνομεν τάρτα τὰς
 κατηγορίας τῶν ἐχθρῶν μας ὅτι, ἡ πρώτη χρῆσις τῆς
 αὐτονομίας μας δὲ εἶναι ἐαυτοὺς πόλεμος, καὶ ἡ ἐ-
 πικράτειά μας καταφύγιον τῶν λησῶν καὶ κακούργων;
 Τὰ ἀνωτέρω δείχνουν ἱκανῶς ὅτι δὲν εἴμεθα ὁσάοι
 κ' ἡμῶν φατρία, μήτε ὅτι διστᾶζομεν ποτῶς εἰς τὸ
 νὰ ἐκλεξώμεν μεταξὺ Διοικήσεως ὅποιασδήποτε καὶ
 τῆς ἀναρχίας· εἶθε δὲ καὶ διοικοῦντες καὶ διοικούμενοι,
 καθὼς καὶ κάθε ἐπωζήγματος καὶ σωτήματος ἄνθρω-
 ποι νὰ ἐκτιμῶσιν ὡς πρέπει τὰ ἀνώτερα, καὶ νὰ
 συντρέξουν πάσαις δυνάμεσι διὰ νὰ διορθωθῆ ἡ ἐλευ-
 νήμας κατάστασις, ἥτις ἀφευκτῶς ὄχι μόνον δὲ ἐπι-
 φερῆ τὸν ἄλευθρον μας, ἀλλὰ τὸ χειρότερον θέλει ἐπι-
 στρίψει ἐναντίον μας ἀνείδος αἰσῶνον καὶ θέλει μᾶς στε-
 ρήσει ὡς καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν φιλανθρώπων· ἐὰν
 ἐ-ἴσωταμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποστασίας μας, ἡ
 πῆξις μας δὲ ἀποδίδεται εἰς τὰς περιστάσεις· ἀλλ'
 ἔδη εἰς τὸν τέταρτον χρόνον τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ
 μεταξὺ τῶν κινδύνων καὶ ἀποτελέσματα τοῦ πε-
 ρυσινῶ ἐμφυλίου πολέμου, νὰ καταστήσωμεν καὶ πάλιν
 εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, τοῦτο λέγω εἶναι ἀσυγχώρητον,
 καὶ ἡ κατάρα τῶν ὄμνων καὶ ἡ καταφρόνησις τοῦ
 Κόσμου ὅλου πρέπει νὰ πέσῃ εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν
 τραυατιῶν.

Γενναίε καὶ ἀξιολύπητε Κολοκοτρώνη! ἡ Πατρίς
 σὲ ἐτίμησε καὶ σὲ ἐπόλυτησε· ἀπὸ κοινῶς Κωσταν-
 τῆς ἠξιώθη νὰ γένῃς ὀνομαστὸς καὶ περίβλεπτος· διατι-
 πέρισυ· νὰ καταδιωχθῆς ὡς ἀντιπατριώτης καὶ ἐρέτος
 νὰ δ' ἤγης τὸν θάνατον τοῦ φιλάτου σου; πόσον δὲ
 ἦσον εὐτυχέστερος ἐὰν προέφυσεν ἐμβαῖνον εἰς τὸ
 Ναύπλιον, ἀπαντήσας τὸν σιγήθη εἰς ἴλουςμας θά-
 νατον! ἡ δόξα σου δὲ ἦτον αἰώνιος καὶ ὁ θάνατός του
 δὲ ἐθρηνεῖτο ἀπὸ πάντας· ἀλλ' ἴδου ποῦ σὲ κατη-
 γησαν αἱ κακαὶ ὀδηγίαι· ἔχεις θυμὸν κερὸν καὶ ἐπι-
 τῆδειον περιστάσιν διὰ νὰ ἀναλάβῃς τὴν πρώτην σου
 δόξαν· ἀπὶ νὰ ἐκδικηθῆς τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου,
 τράβα τὸ σπαθί σου καὶ ἐξώδευσε τὰ χρήματά σου
 διὰ νὰ πολιορκηθῆ ἡ Πάτρα, καὶ ἐὰν ἡ θέλα πρὶν αἰ-
 εὐλογησῇ τοὺς κόπους σου, μέσα εἰς τὸ φρούριον τῶν
 Πατρῶν ἐκδικεῖσαι κατὰ τὸν φονεὺν τοῦ υἱοῦ σου, ἀ-
 ποδείχων εἰς πάντας ὅτι ὁ υἱός σου ἔπρεπε νὰ ἀπο-
 θάνῃ πολεμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὄχι νὰ βιάσῃ τὸ
 χεῖρι του εἰς Ἑλληνικὸν αἷμα· ἡ συμφορὰ σου ἀς δι-
 δάξῃ πάντας ὅτι ἐν ὄσφ πολεμοῦν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος
 καὶ διὰ τὴν στερέωσιν τῶν νόμων, παντοῦ θριαμβοῖ
 τοὺς ἀκολουθοῦν καὶ τὸ ὄνομά των εἶναι εἰς τὰ στό-
 ματα πάντων, καὶ ἐὰν τοὺς ἀπαντήσῃ καὶ ὁ θάνα-
 τος, γίνεταί τοῦτος ἀθανασία· πόσον εἶναι προτιμώτε-
 ρος ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Ἡλία Μαυρομιχάλη

ἰπὸ τὸ τείχος τῆς Καρῆστου ἀπὸ τὸν τοῦ Πάνου Κε-
 λκοτρῶν· ἰπὸ τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Τριφυλιτικῆς· δι' ἀ-
 γάσων λοιπῶν τοῦ ὀνοματός σου καὶ διὰ παραμυθί-
 αν τοῦ ἤδη μὴ ἀνισταμένου πλέον υἱοῦ σου φέρου ὡς
 ἀνωτέρω εἶπα, καὶ δὲ ἴδῃς ἐκ νέου τὸ ὄνομα τοῦ Κε-
 λκοτρῶν περιφρημον καὶ καύχημα πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Γαστοῦνη 19 Νοεμβρίου.

Γρόμματα ἐπὶ Ναύπλιον ἐβλήθη νεωστὶ
 εἰς Γαστοῦνην ὁμιλογοῦσι τῶν Ναιμαχιῶν,
 περὶ τῆς ὁποίας εἰς τὸ προλαβόντα δὴν φίλιον
 τῆς ἐφημερίδος μας ἀμιλήσαμεν· ἡ ζήτησις
 ὅμως, τῆν ὁποίαν ἐπαθῆν οἱ ἰχθῆροι, κατὰ τὰς
 τελευταίας ταύτας εἰδήσεις, φαίνεται ὅτι εἶ-
 ναι πολὺ σημαντικότερα, ἀπὸ ὅ,τι προέτληθη,
 ἐπειδὴ καὶ συνίσταται εἰς ἐπιτοὶ ποῦ ὀμιλᾷ
 πλοῖα καμμένα· μεταξὺ τῶν ὁποίων συναριθ-
 μεῖται καὶ μία φρεγάτα τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή,
 ἡ μεγαλύτερα τῶν ὁσῶν ὁ Σατράπης οὗτος ἔχει,
 καὶ εἰς πέντε ἄλλα πιασμένα μὲ ἀμιμητον ἴλ-
 μιν ἀπὸ τοῦς ἡμετέρας ζωντανὰ, ἐν οἷς εὐρέ-
 θησαν χίλιοι τακτικοὶ, προσέτι ὁ καὶ λά-
 φουρα πάμπολλα.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἰ τ α λ ί α .

Τορίνον 7ῆ 4 Ὀκτωβρίου.

Διάφοροι ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας ἀντιγρά-
 φησαι ἐν φύλλον Γερμανικόν, λέγουσιν ὅτι ἔ-
 φθασεν εἰς Λιβύον ἡ εἰδήσις, ὅτι ὁ Δέης τοῦ
 Ἀλγερῆς ἐφοβέρισε νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον εἰς
 τὴν Αὐλὴν τῆς Σαρδινίας, ἐὰν δὲν πληρώσῃ
 πρὸς αὐτὸν τὸν συνειθισμένον φέρον.

Δὲν εἶναι χρεία νὰ μεταχειρισθῶμεν ἀποδεί-
 ξεις διὰ νὰ ἐξελέγξωμεν τὸ ψεῦδος τοῦ αὐτοῦ
 εἰδήσεως καθ' ἑαυτὴν ἀνυπόκριτη, ἐν ᾧ εἶναι
 τοῖς πᾶσι δῆλον, ὅτι ἡ Βασιλικὴ Αὐλὴ τῆς
 Σαρδινίας, ποτὲ δὲν ἐπώλησε μήτε φέρον
 μήτε χροινικὰ δασίματα εἰς τὸν Δεην τοῦ Ἀλ-
 γερῆς· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας καθεὶς ἠξέφειρε, ὅτι
 ὁ κατὰ Βαρβάρων πόλεμος διήρκασε μέχρι τῆς
 ἀφίξεως τοῦ Λόρδου Ἐξμούθ, ἥτις ἀπεκατέστη-
 σε πάλιν τὴν εἰρήνην μὲ συνθήκας ὄχι μόνον
 ἐντίμως διὰ τὴν Βασιλείαν τῆς Σαρδινίας, ἀλ-
 λά καὶ ἀξίας τῆς μεσιτευσάσης ὑψηλῆς Δυνά-
 μεως (τῆς Ἀγγλίας). (Ἐφ. Γενεῶ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 96

Νιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμυρίων· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείον ὀρέγη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῶτες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 26 Νοεμβρίου 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον τῆν 23 Νοεμβρίου .

Ἡ Τοπικὴ Διοίκησις τῆς Δ' Ἑλλάδος συνεκάλεσε, διὰ τὰς 6 τοῦ ἑλευθεμένου μηνός, Γενικὴν Συνέλευσιν, ἣτις θέλει σύγκειται ἀπὸ ὅλα τὰ ἑπαρχεῖα τούτου τοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος, συναθροίζόμενα εἰς τὴν Γουριανὴν τῆς ἑπαρχίας τοῦ Ζυγοῦ .

Ὁ κύριος σκοπὸς ταύτης τῆς Συνελεύσεως θέλει εἶσθαι τὸ νὰ βάλωσιν εἰς τάξιν τὸν τρόπον τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν στρατευμάτων, καὶ νὰ τὰ προμηθεύωσι μὲ τ' ἀναγκαῖα . Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἀρχοῦν ἐπὶ τὰς πύλας τοῦ Μεσολογγίου, μέχρι τῶν Ἀγρῶρων, εἶναι κατηφρανισμένη· χωρία καυμένα, καὶ πεδιάδες καταβύθραι, εἶναι τὰ μόνα θεάματα, τὰ ὅποια ἀπαντᾷ τὴν σήμερον ὁ ὀδοιπόρος, ἔς τις δικαίῃ τῆ λῆψιν ἐναπορεῖ καθ' ἑαυτὸν, τὼς ἦτον δυνατὸν νὰ βασταχθῶσι στρατεύματα εἰς τόσον, ὅπου εἶναι Γενικὴ τῶν προημάτων ἑλλειψις, καὶ ὅπου, τὸ ὄλιγον ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἡμωροῦσε νὰ διαθεσῆ ἢ Διοίκησις [δηλ. τὰ δέκατα κ. τ. λ.] καταπίνεται ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον· ἀλλ' ἴσως τινὲς θέλουσι υποθέσει, ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις εἰς Ναύπλιον ἔσται εὐμεγέλη τινὰ ποσότητα χρημάτων ἐκ τοῦ δανείου, πρὸς πληρωμὴν τῶν στρατευμάτων, τῶν πολεμοφοδίων, ζυωτροφίων καὶ ἄλλων· καὶ ἐν ἔστειλεν ἡμῶς, ἡμεῖς εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλομεν δεῖ ἐν καιρῷ τοῦ ἐξοδεῖσθαι [ἴρα φύλ. 60 τῶν Ἑλλ. Χρον.] χωρὶς μάλιστα νὰ τὸ ζητήσωμεν .

Ἰσὼν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἔξω τοῦ προκειμένου τὸ νὰ εἴπωμεν τι ἐνταῦθα περὶ τοῦ συστήματος τοῦ χρηματικῆς μας· ἀλλ' ἀρίνομεν τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὸν Σεβαστὸν ὑπουργὸν τοῦ Θεσαυροφυλακίου καὶ τῆς οικονομίας, διότι αὐτὸς πρέπει νὰ γνωρίξῃ καλῆτερα ἀπὸ ἡμῶς, τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐπικρατείας, ἀντιὸ τὸ ἐμβῆκαν εἰς τὸ Θεσαυροφυλάκειον· ἢ εἰς τὰς ἀπρωθήκας τῆς Διοικήσεως, ἢ τοῦλάχιστον τοῦ ἔμειψαν. !!!

Εἰς διάφορα φύλλα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν εἴπωμεν πολλάκις, ὅτι εἶναι χρεῖα μιᾶς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην τὴν ἐνοουῖσι κάλλιστα ὅλοι οἱ καλοὶ Πατριῶται,

διὰ νὰ μὴν χαθῶσι διὰ παντὸς οἱ καρποὶ τῶσων καμάτων καὶ κινδύνων παρελθόντων . Ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκεται εἰς κριτικωτάτην περίστασιν, διότι οἱ μὲν πολεμικοὶ μας ἔδωκαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀξιοθαύμαστον παραδείγμα τοῦ ἴι δύναται νὰ κατορθώσῃ λαὸς τυραννούμενος κατὰ τοῦ τυραννοῦτος· ἀλλὰ αὐτὸ μόνον οὐκ ἀρκεῖ, διότι τοῦτο τὸ παραδείγμα ἄλλα ἔθνη ἐπρόλαβαν καὶ τὸ ἔδωκαν, καθὼς ἡ Ἑλβετία, ἡ Ὀλανδία, καὶ ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ· πρέπει ἄρα νὰ ἡξεύρωμεν καὶ νὰ μιμηθῶμεν αὐτὰ τὰ ἔθνη, ἀναδυνύοντες τὴν Διοίκησιν μας σταθερὰν, ἀμετακίνητον καὶ τιμωμένην τοσὸν ἐσωτερικῶς καθὼς καὶ ἐξωτερικῶς, καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ λάβωμεν ὡς γνώμονα τῶν πράξεών μας τὴν Ἱστορίαν, ἣτις εἶναι ἡ μόνη ἀληθὴς καὶ ἀναμάρτητος διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν· αὐτὴ θέλει μᾶς δεῖξει ὅχι μόνον τοὺς ἀγῶνας τῶν προειρημένων λαῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν συναρμογὴν τῶν πολιτικῶν τῶν διατάξεων, καὶ προσέτι τοὺς κόπους τῶν εἰς τὸ νὰ σχηματισθῶσιν ὡς ἔθνος . Ἄλλ' αὐτὴ ἡ ἴδια Ἱστορία, ἣτις μέλλει νὰ γράψῃ ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰς χαλκὰς πλάκας τῆς ἡτῆς ἀρετᾶς μας ἢ τῆς κακίας μας, πρέπει νὰ θεωρῆται ἀπὸ ἡμᾶς ὡς Γίγας τις ἱερομερὸς, ὅστις κρίνει μὲ τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὁ ὅποῖος ἐπαινεῖ μὲν καὶ ἐκθειάζει τοὺς ἐναρέτους ἄνδρας, ἀμαυροῖ δὲ καὶ ἐξοθεσιάζει εἰς αἰῶνα αἰῶνος τοὺς κακοὺς .

Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε τὰ ὄπλα διὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν ἀφόρητον ζυγὸν ἐνὸς θρηϊώδους τυράννου, ὅστις τότε μόνον μᾶς ὑπεδούλωσεν, ὅταν εἰ προπατόρες μας εἶχαν λησμονήσει, ὅτι ἡ ἔνωσις μας καὶ ἡ Πατριωτικὴ ἀδελφότης τοὺς εἶχεν ἄλλοτε διασῶσει εἰς τὸν Μαροθῶνα . Ἡ

Ἐλλάς ποτὲ δὲν ἠθελε γενῆ ἄμμα τῶν βαρβάρων, ἃ οἱ πρίγνοι μας δὲν κατεσπάρατον τὴν πατριδάτων μὲ φατρίδας καὶ ἐρίδας καὶ μὲ παστοτεινάς καταδρομάς πρὸς ἀλλήλους· ἀλλὰ μόλις τὴν σήμερον ἀνελάβομεν τὴν φιλιτάτην πατριδάμας, καὶ ἀμέσως ἀναγεννῶνται μεταξὺ ἡμῶν αἱ αὐταὶ δυστυχίαι καὶ τὰ ἴδια πάθη, τὰ ὅποια ἄλλοτε τὴν κατεκρήμισαν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας.

Τρεῖς αἰῶνες ἀλλεπαλλήλων δυστυχιῶν δὲν ἀρκοῦσι τόχα εἰς τὸ νὰ μᾶς διδάξωσιν, ὅτι διχονοοῦντες καὶ στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους, χάνομεν διὰ παντὸς τὴν φίλην πατριδά μας, ὅτι τὸ λαμπρὸν ὄνομα „ ἙΛΛΗΝ, σβύνεται, καὶ ὅτι θέλωσιν ὀμιλεῖ περὶ ἡμῶν, ὡς περὶ μιᾶς προσφιλοῦς μὲν καὶ ἀρίστης, ἀλλὰ δυστυχοῦς ἐνθυμήσεως; τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος!!!

Ἡ Εὐρώπη προσεκτικῆ παρατηρεῖ, εἰς τοῦτο τῶν ἰεσσάρων χρόνων τὸ διάστημα, ὅλα μας τὰ διαδήμητα, καὶ χειροκροτεῖ μὲν διὰ τὰς ἐνδείξεις νικᾶ μας, ἀγανακτεῖ δὲ διὰ τοὺς κατασπαραγμούς μας, καὶ ὅτι ἀντι τοῦ νὰ μᾶς βλέπω ὁμοιοῦντας καὶ συμφωνοῦντας ὡς ἀδελφοὶ, μᾶς βλέπει ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πλέον ἐξαγριωμένους ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, ὅτι ἐξίλειπεν ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ὅτι ὅποιοις ἔχει παραμικρὰν ἐξουσίαν ἢ δύναμιν, τὴν μεταχειρίζεται διὰ νὰ καταθλίψῃ τὸν ἀδελφόντη, καὶ ὁ δεσμὸς τῆς κοινότητος (ἢ Διοικήσεως) ὑποκεῖται κάθε στιγμὴν εἰς τοὺς πλέον φρικτοὺς κλονισμούς.

Ἄλλὰ τί νομίζετε, Σεῖς ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ πατρίς ἣτις σᾶς ἐνεπιστεῦθη τὴν φροντίδα τῶν ὑποθέσεών της, δὲν ἔχει τὸ δ καιῶμα νὰ ἐπαγρυπνῆ εἰς τὰς πράξεις σας; Ναι βέβαια· ἐκ μόνης ταύτης τῆς νομίμου ἐφορίας κρέματα ἢ ἐγγύσεις τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀναμφιβόλως, φιλιτατοὶ ὁμογενεῖς, τοῦτο τὸ ἀναντίρρητον δικαίωμα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐξωρισμένον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ἐσχάτως διατρέξαντα μᾶς δίδωσι τὴν λυσιγῆραν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς Πατριώτας, ἂν τὰ τοιαῦτα κινήματα συμφωνοῦσι μὲ τὸ Κοινὸν Καλὸν τῆς πατρίδος· ἀλλ' ὅμως νομίζομεν νὰ τοὺς ἀκούωμεν ὅτι λέγωσιν ὅλοι „

προετοιμάξοσι τὸν ὄλεθρόν μας· πῶς λοιπὸν νὰ κάμωμεν διὰ νὰ τὸν ἀποφύγωμεν;

Πολλάκις ὀμιλήσαμεν περὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἣτις εἶναι τόσον ἀνευκτος διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ, καθὼς νομίζομεν, τὸ μόνον μέσον, τὸ ὅποσον ἡμπορεῖ νὰ μᾶς διασώσῃ ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὅποσον ἰρέχομεν τόσον ἰυφλὰ· ἀλλὰ πρέπει εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν νὰ ἐκτεθῇ εἰλικρινῶς καὶ ἀσυστόλως ἡ ἀληθινὴ κατάστασις τῆς πατρίδος· πρέπει τὸ μῖσος καὶ τὰ προσωπικὰ πάθη νὰ μὴν ἐμφιλοχρήσῃν διόλω εἰς τὰ μεταξύμας συμβούλια περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας· πρέπει ὁ Πελοποννήσιος νὰ θεωρῆ τὸν Νησιώτην ὡς ἀδελφόν τω, καθὼς πάλιν αὐτὸς ἐξ ἀμοιῆς νὰ μὴ λησμονῆ ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆ Πελοποννήσιος ἔχει τὰ αὐτὰ πολιτικὰ δικαίωματα μὲ αὐτὸν ἡμεῖς ἔχομεν καὶ νόμους, ἔχομεν καὶ Διοικήσιν, ἢ ὅποια θέλει εἶναι τὸ κέντρον περὶ τὸ ὅποισι θέλομεν περισυναχθῆ· ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς γίνῃ ὠφέλιμον τοῦτο τὸ κέντρον· πρέπει νὰ τὸ ἱμῶμεν, ὥστε νὰ μὴν καταστρέφωμεν μόνον τὸ ἔργον ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι κατεσκευάσαμεν μὲ τόσους κινδύνους καὶ μὲ τόσας θυσίας. Ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ Διοίκησις ἔπραξε κἀνενα ἔγκλημα· ἀλλὰ κἀν ὑποτεθῇ ὅτι ἔσφαλε, πρέπει τόχα νὰ τὴν πολεμῶμεν μὲ ἄλλον τρόπον παρὰ μὲ ὅσον ἀπαιτοῦσιν ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ ἡ δικαιοσύνη; ὁ νόμος; ὁ Νόμος εἶναι αὐτὴ ἡ Διοίκησις, οἱ δὲ ἄνθρωποι τῆς Διοικήσεως, εἶναι μόνον ἐκτελεσταὶ τῶν Νόμων· Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ καταργήσωμεν τοὺς σωτηριώδεις τοῦτους νόμους, ἐφομοῦντες μὲ καρδιὰν μνησίκαιον κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν τοῦ νόμου. Τοιαύτη εἶναι, φεῦ, ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτωνμας, τὴν ὅποιαν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ ἀληθινοὶ πατριῶται δὲν θέλωσι τὴν ὑποφέρει νὰ διαρκέσῃ περισσύτερον.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Λιθόρος τὴν 10 Νοεμβρίου 1874.

Ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης δὲν ἐδοκίμασε μεγάλας μεταβολὰς μετὰ τὸ τελευταῖον ματ γράμμα πικρὸν κάλυμμα σκεπάζει τοὺς σκοποὺς τῶν Αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἀν τὰ φρονήματα αὐτῶν δὲν εἶναι γνωστὰ, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀληθές· ὅτι τὰ Μινιστέρια κατασκοπεύουν μὲ ἄκραν προσοχὴν ὡς Ἄρχοι αὐπνοὶ καὶ πολυόματοι, ὅλα τὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τίς πράξεις των περὶ τῆς στερεώσεως

θεροι και φιλέλληνας θαυμάζουν τὰ θρωικά και ὡς ἀπίστευτα και ορθόματά των, και χαίρουσι διότι οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες των στεφανώνονται μέ τας πλέον ἐνδύζους ἐπιτυχίας· ἀλλὰ και αὐται ἀπίερισχύουσαι Διναμεις τῆς Εὐρώπης θέλουσι προσεῖν νὰ ἴδωσιν τοὺς Ἑλληνας ἀγωνιζομένους και φροντίζοντας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καλητερεούσεώς των. Οἱ Ἕλληνες ἡμποροῦν νὰ θέλουν νὰ συγκαταριθμηθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐνομιουμένων και πολιτισμένων ἔθνων, ἀλλ' ἐὰν δὲν φερθοῦν καθὼς πρέπει, εἶναι ἀκρίβηλον ὅτι θέλουν γενῆ ἀνάξιοι τοιαύτης συγκαταριθμώσεως.

Ἡ Ἐπικράτεια τῆς Ἰσπανίας παριστάνει σήμερον ἑλπίδων και φρικώδες ἐνταυτῷ θέαμα. Ὁ Κύριος Ζεας, Μινιστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀνὴρ μετρίων και πρόμμος, ἀπελήθη και ἀπαρχειθεὶς ἀπὸ τοὺς φραγκτικούς. Ὁ Κάρολος Γ. Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας παρέστησεν εἰς τὸν Φερδινάνδον ὅτι τὸ ταρινὸν φέροσμον του δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸν κάμῃ ἀγαπητὸν εἰς τὸν λαόν του, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας δείχνει ὅτι δὲ ἔχει σκοπὸν νὰ ἀλλάξῃ σύστημα. Λέγεται ὅτι ἐπεὶ ἀπαιτεῖται ἐγξάρσις νὰ δώσῃ Γενικὴν ἀμνηστίαν, ἐξαιρουμένων των ἀποστατησάντων εἰς Λεὼν νὰ αναγορίσῃ τὸ δάνειον τῶν Κόρτες, και νὰ δώσῃ τέλος πτωτῶν τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον αἱ διάδοροι φατρίαὶ κατήχησαν εἰς ἀξιοβήρητον κατάστασιν.

Ἐν φ' ἡ Ἰσπανία πάσχει διὰ τὰς ἀκαταπαύστους πολιτικὰς κυματώσεις της, ἡ Γαλλία ἀπολαμβάνει ἄνραν ἡσυχίαν ἀπὸ τὸν νέον Βασιλέα της Κάρολον Γ', ὅστις δείχνει μεγάλην μετριότητα· οἱ Βασιλικοί και οἱ φιλελεύθεροι εἰς πολλὰ ὀλίγα ἄρθρα διαφανοῦν· ὅλη ἡ Γαλλία ζητεῖ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ταρινοῦ Μινιστηρίου, και ἐπειδὴ ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ νομίζεται φωνὴ θεοῦ, ἡ ἀποβολὴ θέλει ἐνεργηθῆ.

Τὰ πράγματα τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς εὐδαιμονοῦν. Εἰς τὸ Μεξικὸν λαμβάνονται καθημέραν πλειοτεραν παγιότητα ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων τοῦ Περού μᾶς παριστάνεται διαφόρις ἀπὸ τὰς διαφόρους φατρίας.

Λέγεται ὅτι ὁ τῆς Βασιλείας Βασιλεὺς ἐξαθρονίσθη, και ὅτι ἐσυστήθη δημοκρατικὴ Διοίκησις.

Αἱ Ἠνωμέναι Ἐπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς, στέλλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν ἀτμολητὸν Κορβέταν, ἥτις θέλει χρησιμεῖσαι πλοῦ και οἱ Ἀμερικανοὶ και πολλοὶ ἄλλοι φιλελεύθεροι λαοὶ ἤθελαν δεῖξαι περισσοτέραν ἀφ' ὅσων εἰδείξαν Γενναϊότητα πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἀκαμῆ δὲν κατεπέσθησαν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀξιοὶ τῆς ἐλευθεριότητός των, και ἰκανοὶ νὰ ἐκτιμῶσιν ὅσα ἀποδίδονται εἰς αὐτοὺς, δι' ὅσα χρεωστοῦνται εἰς τοὺς Προγόνους των· Ἐχουν ἄρα δίκαιον, ἢ ὄχι; . . .

*Ἐδεῖξα, κομίζω, πολυειδῶς ὅτι εἰς κάθε περίπτωση ἄλλο δὲν ἐζήτησα, παρὰ τὸ κοινὸν ὄφελος· εἰς τὸν 95 ἀριθμὸν τῶν Ἑλλ. Χρον. ἐδημοσίευσα τὸ περιεργον ἄρθρον τοῦ Ἀγγλοῦ ἐφημεριδογράφου· ὄχι βέβαια διότι ἀποδέχομαι τὰς γνώμας του, ἀλλὰ διὰ νὰ δεῖξω εἰς τοὺς Ἕλληνας πᾶσι τύχῃ τοὺς προσμένει, ἐὰν δὲν κινήσουν πάντα λίθον πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐσωτερικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀκαταστασία κάμνει πρὸ πάντων τοὺς ἄλλογενεῖς, διὰ νὰ μαντεύουν κακὰ περὶ τῆς μελλούσης τύχης μας· εἶχα δὲ σκοπὸν νὰ ἀπαντήσω μὲ δούτερον εἰς τὰς κρίσεις τοῦ Ταχυδρόμου· ἀλλὰ δεχθεὶς τὸ κατὰ ἄρθρον, τὸ ὅποιον ἐκπλαγῆ τὸν σκοπὸν μου,

σπεύδω νὰ τὸ κινολογήσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου και νὰ παραινῶσιν ἐν νέου πάντας τοὺς ἀγαθοὺς πατριώτας, διὰ νὰ πράξουν και τὰ ἑπ' ἐρ δύναιμι πρὸς συμβιβασμὸν και διόρθωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας, ἀπὸ τὸ ὅποιον κρέμαται κυρίως ἡ τύχη μας, και τοῦ ὅποιου ἡ ἐπιθυμητὴ ἀποκατάστασις ἀπαντὰ καλύτερα εἰς πάντας τοὺς κατηγοροὺς και αὐστηροὺς κριτὰς μας.

Ὁ Ἐκδότης.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Ἀέγνωσα μὲ πολλὴν προσοχὴν και μὲ ἄκραν δυσἀρέσκειαν τὸ ἀπὸ τῶν Λονδινικῶν Ταχυδρόμου ἄρθρον σθ. Ἡ ἀπελπιτικὴ καταδίκη τοῦ σοβαροῦ λούθη ἐφημεριδογράφου πρέπει νὰ ἐκίνησῃ τὴν περιέργειαν και πολλῶν ἄλλων φιλογενῶν και φιλελλήνων, και ἴσως τις ἐξ αὐτῶν ἀπαντήσῃ κατὰ τέρα ἐμοῦ, μ' ὅλον τούτο δὲν πειράζει νὰ σοὶ κινολογήσω και τὰς ἰδικὰς με παρατηρήσεις.

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν σθ δὲ σὲ μεμφθοῦν πιθανῶς δι' ὅσα κατὰ διαδοχὴν ἐδημοσίευσες περὶ τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως, ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς δικαίειναι και ὑποστηρίζεις τὴν καταδίκην τοῦ Ἀγγλοῦ ἐφημεριδογράφου· ὡς νὰ πταίῃ ὁ λεγων τὴν σκάφην σκάφην, και ὄχι οἱ κατασκάπτοντες νέον βάρβαρον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Γνωρίζω ὡς και ἡ λογιότης σθ πόσον εἶναι δύσκολον νὰ εὐχαριστήσῃ τις τοὺς διαφόρους ἀναγνώστας, τι και πόσον εἶναι ὀχληρὸν τὸ ἔργον τοῦ ἐφημεριδογράφου. Χωρὶς νὰ ζητήσωμεν μακρύτερα δείγματα αἱ διάφοροι κρίσεις περὶ ὅσων ἐδημοσίευτες ἀπὸ 20 ἡμέρας και ἔδωθεν εἶναι ἰκαναὶ νὰ μᾶς δεῖξιν και τὸ δυσἀρεστον και ἀσυμβιβαστον τῶν ἀναγνωστῶν σθ καθὼς και τὸ ὅτι ἐσπέτυχε τὴν μέσσην ὁδόν.

*Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἡ ἐφημερίς σθ μυρίζει ἀπὸ Λονδισμόν και τὸ πνεῦμα τῶν ὁσπαδῶν τθ, και ἄλλοι πάλιν ὅτι κατακρίνει ἀνεξετάστως τὰ δικαιολογήματα τῶν σημαντικῶν λούτων ὁμογενῶν. Εἶναι και μία κλάσις ἀνθρώπων, ἡ ὁποία φθάνει μακρύτερα· σὺ ἐκήρυξες πωλάκις ὅτι τὰ Χρονικά σθ εἶναι ἀνεξάρτητα, και τὸ εἰδείξες διὰ τῶν πραγμάτων, καταχωρίσας εἰς αὐτὰ ἄρθρα ἐναντίον προσώπων, τὰ ὁποία σέβασαι βέβαια, μόνον και μόνον διὰ νὰ ἀποδείξῃς τὸ ἀφίλοπορῶσά σου· ἀλλὰ τούτα πάντα εἶναι διπλωματικά· ἔγινες και σὺ διπλωματικὸς χωρὶς νὰ τὸ συλλογίζεσαι, και ἐν ἀόρατον πνεῦμα ἐνεργεῖ ἐπάνω σου, μ' ὅλον ὅτι δὲν παραπιστεύεις τὰ πνεύματα και μ' ὅλον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πνεῦμα ἐξεύγει ὅτι

είναι κάτω εις την γην, και από 40 ημέρας και εδωθεν όχι μόνον τα μακρινά δεν ήμπορεί να συλλογίζεσαι, αλλά μήτε τα πλησιέστατα· άλλ' ας αφήσωμεν την φανταστικήν τουτην κλῆσιν των αναγνωστών σου, και ας συμπεράνωμεν από τας αντιφατικές κρίσεις των δύο άλλων κλάσεων, ότι ήμιλησες άπαθώς, και χωρίς σκοπόν του να πειράξης ή να αδ.κήσης κανέν των διαφερομένων μερῶν.

Ο Συντάκτης του Ταχυδρόμου δεν διατάζει ποσῶς περι έλογης εις την παρούσαν αίματάδη διένεξιν, και αντί να άποφασίση μεταξύ τουρκων και Ελλήνων ή γλώμητε είναι περι τακτικής και φρονιμῶν ελευθερίας· επειδή δέ μηδέ σκια ελευθερίας δεν ήμπορεί να δοθῆ υπό το Τερικόν σύστημα, ήμποροῦσε τις να συμπεράνη ότι οποιαδήποτε ελευθερία πρέπει να έλπιση υπό Ελληνικήν Δικίησιν· άλλό το πλάγιον συμπέρασμα ήτο εβρωθή άμέσως. Ο Συντάκτης και επιφέρει ότι και ή πολιτική, και ή ήθική και ή κοινοτική μας κατάσταση δεν τον συγχωροῦν να έλπιση κανέν συστατικόν εις ελευθερίαν τακτικήν, και δογματίζει ότι θα λάβωμεν χρειαν ξένης προστασίας (επειδή τουτο πορίζεται από την λέξιν, βοήθεια, εαν πρέπει να τη δώσωμεν σημασίαν) την οποίαν όμως δεν συγχωρεί εις την κρίσιν και έλεγγῆν των Ελλήνων.

Ο πνευματέμφορος τουτος εφημεριδογράφος (διότι άλλως δεν ήμποροῦμεν να συμπεράνωμεν ότι έγνώρισε τους Έλληνας, μᾶς προλαμβάνει, διακηρύττων ότι μήτε σχολαστική φωνασκία περι των προγόνων μας, μήτε τα μεγαλώματα των επαινετῶν της σημερινῆς Ελλάδος δεν ήμποροῦν να τον κάμνουν να αλλάξῃ γνώμην περι ήμῶν· οθεν είναι μάταιον να απαντήσωμεν εις τῶσον προληπτικόν συγγραφέα, και δεν άποτεινόμεθα παντελῶς πρὸς την σοφολογιότητα του· άλλά ερωτῶμεν τους άπαθείς αναγνώστας του, εαν δεν χρειάζεται να γνωρίζῃ τις την γλώσσαν ενός έθνους, να συζήση με αὐτὸ πολὺν καιρὸν και να εὔρεθῃ εις εὐτυχεῖς περιστάσεις, δια να παρατηρήσῃ τον χαρακτήρα του, και οὕτως εὔπειτα να άποφασίσῃ ἐν γνώσει και συνειδήσει περι της ικανότητός του; κανείς από το πανελλήνιον δεν γνωρίζει ακόμη κανένα άλλογενῆ, όστις ήνωσεν άπαντα τα ἄνω άπαιτούμενα, δια να ά-

ποκτήσῃ δικαίωμα του να γνωμοδοτῇ περι των Ελλήνων, τους οποίους μηδὲ ήμεῖς οί γεννηθέντες μεταξύ αὐτῶν δεν ήμποροῦμεν άκίμη ἐν συνειδήσει να χαρακτηρίσωμεν· εὔπειτα πῶς λαὸς άρχισε με όλα τα άπαιτούμενα συστατικά φρονιμῶν και τακτικῆς ελευθερίας; δεν ἐνθυμᾶται ο συγγραφεὺς τουτος το δίλημμα του συμπατριώτη του Βενθάμου; εαν υποθέσωμεν ότι το Ελληνικόν έθος δεν είναι ακόμη καλόν να άπολαύσῃ τα αγαθά της ελευθερίας, πρέπει δια τουτο να μην εἰταχθῆ αὐτή; και οὕτω να μείνῃ αἰωνίως υπό δουλείαν; ή πῶς να χαρακτηρίσωμεν κάθε εἶδος προστασίας; εως ποῦχθες μᾶς ονειδίζαν διότι εὔποθοῦσαμεν ξένην βοήθειαν και δεν ετολμούσαμεν να συντηρησωμεν μόνοι μας τα δεσμά· μέλι εδειξαμεν ότι εἴμεθα άθρηστοι και εὐδὺς εστησαν παγίδας και εμεταχειρίσθησαν κάθε εὔποθῶν, δια να προκλίνομεν, και εὔπειτα μᾶς ονειδίζω, διότι δεν εδειχθημεν υπεράνθρωποι.

Ποῖος άλλος λαὸς εὔρεθῃ εις τας περιστάσεις μας και εἴκαμ περισσότερα; ποῖα άλλῃ εθική κίνησις άρχισεν από πληγότερα και εὔρηεν εὔποθια μικρότερα; και ὅμως εθραυβήσαμεν καθ' ἑλὸν των μεγίστων εὔποθῶν και αντί να μᾶς σιμπονίσουν και να μᾶς ενοσχίσουν εις τὸν τιμῶντα την άθρηστοτητα ανινάμας, με κύνικη άπορίαν μᾶς καταδικάζουν ως άναξιους καλητέρας τύχης· άλλά μᾶς εσυγχωρήθῃ να τελειωθῶμεν τὸ εσωτερικόν μας; και όταν τα δύο τρίτα του έθνους είναι χωρίς κατοικίαν, και χωρίς θεβασιότητα του έπιουσιῶν των, είναι μεμπτὰ· διότι εις τα πολιτικά των δεν συνερίζονται με τα φυσικὰ εἶδη; εταν οί Ολλανδοὶ ετέλεζαν τον ζυγον της Ισπανίας αι με ἄλλαι δυνάμεις της Εὐρώπης εαῖρθσαν τους Ισπανούς με τροφὰς και άποσκευὰς; κατεστάθησαν τρωπ ζῆται του; και ἐν ὀνόματι της οδτερητότος και της ελευθερίας του εμπορίου εφέρτωσαν Ισπανούς, δια να τους εεβαρκαρίσουν εις την Ολλανδίαν ως εἴκαμ εὔρετος πολλοὶ άπάνθρωποι Καπιτάνοι Εὐρωπαῖοι, φορτώσαντες και εις Αἴγυπτον και άλλαχθῃ φανιῶντας μωσαμετινοῦς, δια να καταστήσουν την Ελλάδα ἑλην Κῶν και Ψαῖρά;

Πολλοὶ ἴσως δεν θα παράξουν τα συμπεράσματα ταῦτα από τὸ ἄρθρον του Ταχυδρόμου· άλλ' ὅσοι έγνώρισαν και άλλα του παλλὰ ἔθρα δεν θα παραξενωθῶν εις τα συμπεράσματά μου, τα ἑποια βέβαια δεν είναι μήτε φανασία, μήτε με εἴλωμα των τρεχόντων. Ο κύριος Ταχυδρόμος δεν θέλει, ή δεν ήμπορει να μᾶς διδάξῃ ποῖον δὴ εἶναι πιθανὸς τὸ άποτέλεσμα της εὔστάσεως περι του ὅποιου εἶδος βοήθειαν δὴ μᾶς συγχωρηθῇ· ήμεῖς δὲν εἴθερωμεν ἄρα και ο Ταχυδρόμος περι της Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, άλλά τελῶμεν να εὔθεσωμεν ποῖα πρέπει να ήγαι ή αληθῆς πολιτικῆ, και θέλωμε ἴσως ὀμλήσει περι αὐτῆς με δεύτερον, διότι τώρα εὔπερέβημεν τα ὅρια ἄπλου ἄρθρου.

TELEGRAFO GRECO.

Nº: 39

Prezzo dell' abbonamento per un quadrimestre Tal: di Spagna due. che si pagano anticipatamente.

Ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνονται εὐρύσια Ζεὺς
Ἄνερος, εὐτ' ὄν μιν κατὰ δαύλιον ἤμαρ ἔλθῃσιν.
Ὅμηρ:

Giove taglia metà d' ogni virtute
all' uom nel dì che il lega in servitute.

MESSOLONGHI IL 29 Novembre (11 Dicembre) 1854.

NOTIZIE INTERNE.

Messolongi 23. Novembre (5 Dicembre)

Il Governo locale della Grecia Occidentale ha convocato per li 6 del prossimo mese un' assemblea generale, la quale sarà composta dai primati delle rispettive provincie di questa parte della Grecia, e che avrà luogo in Catochì nell' Acarnania.

Lo scopo principale di questa assemblea sarà di regolare il modo pel mantenimento ed il soldo delle truppe, nonché di sistemare in oltre degli altri oggetti di egual importanza nelle attuali circostanze.

La Grecia Occidentale dalle porte di Messolonghi sino ad Agrafa è intieramente ruinata: villaggi ridotti in cenere, campagne devastate, sono i soli tristi spettacoli che si offrono oggi ai sguardi del viandante, il quale per un naturale movimento, domanda a se medesimo: come è stato possibile mantenere degli eserciti in un paese ove tutto manca, ed ove ancora il poco che potrebbe essere alla disposizione del Governo (cioè le decime &c.) è asorbito dall' uno e dall' altro? — Potrebbero forse taluni dire che il Rispettabile nostro Governo abbia rimesso quì delle grandi somme dal prestito, pel soldo delle truppe, e pella provista di viveri, di munizioni &c. Ma ancorche fosse stato mandato del denaro in questa parte, dalla Sede del Governo, ciò che sarà senza dubbio dimostrato per via di conto di spese presentato in tempo debito, non si saprebbe, malgrado ciò, non restare attoniti di essersi mantenuti per tanto tempo degli eserciti, e di aver potuto far fronte ad un nemico provisto di tutto, ad onta dell' estrema penuria di queste parti dello stato libero della Grecia.

27 Novembre (9 Dicembre).

Da più e diverse parti ci vien data la

eduta il di 5 del presente mese presso Candia, colla sconfitta e la vergognosa fuga del nemico. Pertanto mancandoci per ora le particolarità di questo nuovo trionfo, che aggiunge alla celebrità de' nostri intrepidi marini, crediamo di far cosa grata ai nostri lettori offrendo loro ciò che è a nostra cognizione, riservandoci di dare dettagli più esatti appena ci saran pervenuti.

Secondo notizie di Sira, i nostri si impadronirono di una corvetta, di un brik, e di sei trasporti, a bordo dei quali trovaronsi 400 soldati di truppe regolari; due fregate si gettarono in terra: ed avendo soffiato un fortissimo vento di Sud, il nemico dovette rifugiarsi nelle coste dell' Asia Minore in uno stato assai rovinoso e mutilato. — Secondo però il rapporto di una persona che manca oggi sei giorni da Napoli di Romania, i trasporti presi sarebbero otto, di cui 7 condotti a Idra, e 1 a Spezie, carichi di truppe, di cavalli &c. ed il resto della flotta nemica si sarebbe egualmente dispersa in un pessimo stato.

NOTIZIE ESTERE.

Malta, 3 Novembre 1854.

Si rileva dalle ultime notizie di Genova, che il Dey d' Algeri persista nell' intenzione di cercar querela al Re di Sardegna, avendo rinnovata la discussione di parecchi punti già trasandati, nella veduta di far nascere dei contrasti. Il Dey pare disposto ad adottare lo stesso sistema di politica anche verso alcune altre Potenze del Mediterraneo.

La Gazzetta di Augusta contiene la notizia seguente, del 15 Settembre da Livorno: — „ Un bastimento partito da Algeri agli 8 corrente, annunzia la dichiarazione del Dey, che avrebbe fatta la guerra alla Sardegna, a meno

non gli avrebbe pagato l'intero ammontare del tributo che esso aveva imposto. — Ha fatto la stessa dichiarazione all' Olanda, con ingiunzione di separarsi dentro tre mesi dall' alleanza della Spagna. Ha dichiarato la guerra senza restrizione alla Spagna. Pare che il Dey voglia ricattarsi contro le Potenze di second' ordine, della recente umiliazione che gli ha fatto provare l' Inghilterra. E' pronta a mettere alla vela una squadra di dodici navi bene armate ed equipaggiate."

Quanto segue è comparso in diversi Giornali Francesi ed Italiani, sotto il capo della „Russia."

Finalmente è stato nominato un Ministro Plenipotenziario Russo presso la porta; ed è cosa singolare che mentre certi Fogli persistono a dire che i Principati della Moldavia e della Valacchia non saranno sgombrati dai Turchi che in parole, il nostro Governo riguarda questo sgombramento come già effettuato. Un Ukase Imperiale in data del 27 corrente, è concepito in questi termini.

„Considerando che collo sgombramento dei Principati di Valacchia e di Moldavia, colle misure prese relativamente al commercio ed alla navigazione del Bosforo, e coll' appianamento di parecchie altre differenze, la Porta Ottomana ha allontanati i motivi che si opponevano al ristabilimento delle nostre relazioni diplomatiche con essa;

„Per tali motivi e nella fiducia che, di concerto coi nostri Alleati, noi riusciremo a porre un termine alle sciagure che opprimono l' Oriente, Noi abbiamo risoluto di nominare al posto d' Inviato Straordinario, e Ministro Plenipotenziario presso la Porta Ottomana, il nostro Consigliere Privato di Ribeaupierre."

Estratto di una lettera particolare d' Augusta del 29 Settembre: — „Siamo accertati che l' Ambasciadore Inglese in Constantinopoli abbia ottenuto dal Gran Signore un firmano portante l' ordine il più preciso alle Reggenze di Barberia di astenersi da qualunque sorta di ostilità contro i legni Europei. Questo firmano dicesi essere pervenuto in Algeri pochi giorni dopo che il Dey aveva insolentemente dichiarata la guerra alla Spagna, e minacciate altre Potenze del second' ordine, come Napoli, la Sardegna, ed i Paesi Bassi. Si crede, che il Dey, il quale non può avere verun interesse a disgustare la Porta, ritornerà a sensi più pacifici. L' ultima si terrà tanto strettamente che potrà all' esecuzione del suo firmano, perchè i pirati Algerini sarebbero disposti ad attaccare la marina Austriaca, che è estremamente debole nell' Adriatico; e l' Austria, essendo così confinante colla Turchia, non mancherebbe di mezzi di farsi indennizzare dei danni che le sue navi potrebbero soffrire dagli stati di Barberia."

Estratto di una lettera di recente data

da Augusta: — „Pochi giorni prima della partenza dell' Imperadore Alessandro per l' interno di una parte delli suoi Stati, furono spediti dei dispacci da Pietroburgo a Vienna ed a Londra. Si crede che siano relativi agli affari di Grecia; che contengano una proposizione per trattative da intavolarsi tra le principali Corti d' Europa ad oggetto di porre un termine alla sanguinaria contesa, che da sì lungo tempo esiste tra li Greci ed i Turchi, e riconoscere alla fine la Grecia come nazione indipendente, sotto la protezione di una grande Potenza Settentrionale."

IMPRESTITI ESTERI CONTRATTATI IN LONDRA.

Colombiano	1822	L 2,000,000
Do	1824	4,750,000
Chilè	1822	1,000,000
Buenos Ayres	1824	1,000,000
Peruviano	1822 e 1814	1,200,000
Brasiliano	1824	3,200,000
Spagnuolo	1821	1,500,000
Do	1823	1,500,000
Portoghese	1823	1,500,000
Messicano	1824	3,200,000
Danese	1822	3,000,000
Austriaco	1823	2,500,000
Prussiano	1818	5,000,000
Do	1822	3,500,000
Russo	1822	3,500,000
Napolitano	1821 e 1822	6,165,000
Do	1824	2,500,000
Greco	1824	800,000

(Times) L. 47,815,000

On vien de nous adresser la lettre suivante ; quoique elle soit anonyme, nous jugeons a propos de la publier .

A' MONSIEUR Mr. LE DR. MAYER .

Pour être inséré, s' il le juge à propos, dans le Télégraphe Grec .

Parmi les différentes opinions émises par l' auteur de l' article inséré dans le numero precedent du Telegraphe Grec, en réponse aux observations faites par le Courier Anglais du 19 Octobre sur les résultats probables de la lutte glorieuse où les Grecs se trouvent engagés il n' en est peut - être aucune dont on soit moins porté à douter, que celle ou il remarque que plusieurs individus ne déduiront point de ces observations les mêmes conséquences : lui. Nous sommes bien loin d' envisager sujet sous le même point de vue que le Courier ; mais pourtant si nous différons, ce n' est

est point parcequ'il ne comprend pas le Grec Moderne ou qu' il n' a pas résidé long tems en Grèce , et qu' il ne peut par conséquence juger de la marche politique des affaires de ce pays . Ce reproche ne seroit mérité que s' il eut parlé sur les moeurs , les habitudes , les connaissances , le caractère des Grecs sans avoir eu de relations familières avec eux , sans avoir passé quelques années dans leur pays ; mais tant qu' il se borne à juger d' après les faits qui , comme on peut bien le supposer , lui sont aussi bien connus que s' il en étoit le témoin , il peut prononcer sur leurs résultats probables tout aussi bien , pour ne pas dire mieux , que les Grecs qui certainement n' ont pas , pour la plus part , les moyens de comprendre les relations politiques de l' Europe comme le journal ministériel de Londres . Certes , si l' on desire former un jugement correct et impartial sur cet intéressant sujet , il est indispensable que l' esprit soit libre de toutes les impressions que la cause des Grecs a pu faire sur toute ame sensible . Les souvenirs de l' antiquité et encore bien moins les vaines et puérides declamations de la plupart de ceux qui ont écrit sur la révolution actuelle , ne doivent aucunement nous influencer , car alors on deviendrait prévenu et l' on déduirait de fausses conséquences . Mais c' est avec tort nous dira - t - on que nous trouvons faute avec l' auteur des observations sur l' article du Courier , car il commence par annoncer qu' il ne daignerait pas répondre directement à un écrivain aussi prévenu , et crainte de manquer à sa promesse il finit par y répondre ni directement , ni indirectement . Son esprit s' est évertué à créer des chimères pour jouir du plaisir et de la gloire de les renverser ; car à quoi bon cette citation maladroite et hors de propos du dilemme de J. Bentham ? Il fut fait pour réfuter ceux qui prétendaient que la révolution Grecque étoit prématurée , et qu' ils auraient dû gemir encore plus long tems sous l' oppression Mussulmane afin de se préparer à secouer plus vigoureusement un jour le poids de leurs chaînes . Loin de s' exprimer de la sorte , le Courier fait des voeux pour les succès des Grecs pourvu qu' ils contribuent à l' amélioration de leur sort , et il regarde non seulement comme improbable mais comme impossible que l' Ottoman souille de nouveau le beau sol de la Grèce . La proposition qu' il avance , et à la quelle on aurait dû répondre , est , qu' après leur affranchissement les Grecs seront moralement incapables de se gouverner d' eux mêmes , et devront faire chez l' étranger un choix de secours , qui ne dépendra pas d' eux et qui compromettra leur indépendance nationale . Cette manière de penser du Courier méritait d' autant plus de considération que depuis peu un très grand nombre de Grecs distingués tant par leur patriotisme que par leurs lumières la partagent , sans en redouter cependant les mêmes conséquences funestes : et que la masse du peu-

ple fatigue d' être victime des abus sans nombre que l' oligarchie militaire et civile ont tour à tour sous l' apparence de la démocratie , fait peser sur lui pendant quatre ans , commence à tourner ses regards vers l' étranger et soupire après un souverain . Nous sommes loin de vouloir prévoir la conduite que la nation Grecque adoptera pour se tirer de ces malheureuses circonstances , mais pourtant lorsqu' elle se décidera à remplacer son gouvernement provisoire par un gouvernement permanent , nous ne voyons pas comme le Courier , pourquoi elle ne saurait prendre cette démarche sans demander de permission et sans compromettre son indépendance ; même (ce qui n' est qu' une supposition gratuite) si imitant la conduite de l' Angleterre , de la Suede et de la plus part des royaumes d' Europe , elle demandait un roi chez l' étranger . Elle ne se présenterait pas déjà en suppliante , elle n' implorerait pas de protecteurs , elle ne demanderait pas des secours dont grace à ses ressources elle n' a réellement pas besoin , mais libre elle appellerait un souverain de son choix comme arbitre entre les differens partis qui déchirent son sein , lui tracerait la route dans la quelle il doit marcher , et faisant un pacte solennel avec lui , elle ne lui confierait que le pouvoir nécessaire pour garantir son bonheur et sa liberté . Il est vrai que dans son choix , la Grèce seroit en quelque sorte limitée par la jalousie des différentes puissances , et la crainte de déranger l' équilibre du pouvoir ; mais ce sont là même les raisons qui garantiront à jamais son indépendance , puisqu' il sera d' un intérêt général de la maintenir dans toute son intégrité .

NOTIZIE INTERNE.

Sira , -13 (30) Ottobre .

Al Redattore dell' Amico di Legge .

Mi affretto come Greco di parteciparvi le seguente notizie comunicatemi da un amico degno di fede , recentemente qui giunto da Costantinopoli .

I. Informato della ripresa d' Ipsarà dalla parte dei Greci , e della sconfitta della sua flotta , il Sultano volle conoscerne appieno la verità . Allorché gli fu rappresentata dai suoi ministri , entrò egli in un tal favore , che decise subito il massacro di tutti i nostri nazionali che trovansi in Costantinopoli ; ed in fatti avrebbe soddisfatta la sua rabbia , se il Scislami non vi si fosse opposto ; avendogli fatto sentire che un tal atto di atrocità era contro le promesse date agli Europei per la sicurezza dei Cristiani che sono sotto il loro dominio . Il Sultano si rese a questo consiglio *) , ma non può nulla di meno frenar-

*) Egli non si lasciò persuadere tanto dai con-

re il suo furore, impugnò la spada e portandosi nel suo giardino vi tagliava le piante.

2. Dopo che il Ministro d'Inghilterra Lord Strancford riesci porre un termine alle differenze tra la Russia e la Turchia, e che diversi doni furono mandati dalla parte della Porta a quel Ministro, il Sultano volle conoscere le condizioni stipulate, ed appena avuto di ciò cognizione, esiliò immediatamente il suo Vesir, dal che si arguisce che il Sultano abbia avuto con dispiacere tale informazione.

(A. della L.)

Napoli di Romania 18 (30) Ottobre .

Il dì dieci del presente mese fu prestato il Solenne giuramento dai membri dei Corpi Legislativo ed Esecutivo fuori della città nella piana. Celebrata che fu questa cerimonia con il più grande apparecchio e la più gran pompa, il Rispettabile Governo fece il suo ingresso in Napoli di Romania e dette principio al terzo periodo . (Idem.)

Idra 27 Ottobre (10 Novembre) .

FLOTTA GRECA .

Lettere ufficiali del 21 Ottobre da' paragi di Lero ci partecipano che la nostra squadra si preparava a nuova battaglia contro il nemico annidato in Alicarnasso; che il generale in capite ed ammiraglio Imbraim Pascià non ha per anco rinunziato interamente ai suoi vani progetti; che siccome i legni Europei da trasporto, per essersi spirato il termine del loro noleggiamento, non intendono essere più sott'obbligo, Imbraim - Pascià ha scritto ai Consoli generali d'Inghilterra e d'Austria residenti in Smirne, chiedendo loro che gli venghi accordato un tempo più lungo di quello fissato nel contratto di noleggio; e che il Console Austriaco gli ha concesso ancora un mese per i navigli della sua bandiera, ma che dalla parte di quello d'Inghilterra nessuna risposta erasi per anco data.

Da legno poi qui giunto di recente da quelle Isole abbiamo notizia di più fresca data, che i bastimenti Greci parvero colle prore dirette verso il Golfo di Alicarnasso, dimodochè ci lusinghiamo di poter bentosto celebrare nuove vittorie . (Idem.)

Atene 17 (29) Novembre .

Da lettere del Generale Panurjà siamo stati assicurati della partenza dei turchi da Grasilgi di Scislam, quanto dalla violenza del suo tumulto furioso

via. Dall'istessa lettera abbiamo inteso che Jussuf - Pascià comandante dei Castelli (di Patrasso e di Lepanto) è giunto in Larissa in qualità di Rumeli - Valesi con nuove truppe. *)

Scrivono da Euripo, che sarebbe tempo adesso di toglier la comunicazione di Euripo con Caristo e Xerocori, prima che i turchi possano raccorre nelle fortezze i prodotti dell'Isola intera, e soprattutto quello delli olivi, che hanno già cominciato a trasportare in Euripo . (G. di Atene)

Idra 31 Ottobre (12 Novembre) .

FLOTTA GRECA .

Da lettera ufficiale del 22 Ottobre da Lero si rileva che quella notte scorsa l'avanguardia della nostra squadra si impadronì della scampavia dell'istesso Ibraim - Pascià con dodici Cassiotti ed un turco Cretense. Costoro confessarono che Ibraim - Pascià subito giunse ad Alicarnasso imbarcò le sue truppe e le munizioni, coll'intenzione di dirigersi verso il Peloponeso, ed in Specie verso Modone. Ma la sua partenza fu sospesa dai Capitani de' navigli Europei che non vogliono più seguirlo, essendo spirato il termine del loro noleggiamento. I Capitani Austriaci però convennero per altri due mesi avendo anticipatamente ricevuto il loro nolo. Ma i Capitani Inglesi non vollero imitare l'esempio degli Austriaci ad onta ancora dell'offerta fatta da Ibraim - Pascià di venti colonnati al mese anticipati per ogni marrajo .

Tutti i legni del nemico, tanto da guerra che da trasporto, ad eccezione degli Inglesi, trovansi approdati a Petasi, e altro non attendono che a persuadere i Capitani di questi ultimi, per subito porsi alla vela.

La nostra squadra, atteso i venti forti, trovavasi il 22 a Lero, attendendo tempo propizio per nuove imprese . (A. della L.)

*) Non sappiamo positivamente se egli è vero che Jussuf - Pascià sia stato promosso a questa dignità; ma siamo informati che egli trovasi da molto tempo rinchiuso nella fortezza di Patrasso .

il Redat.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 97

Τμήτ' ἔτησίᾳ Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προσληρωτέᾳ
κατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω δρέλη τοῖς πλείωσι .
Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 29 Νοεμβρίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον 27 Νοεμβρίου .

Πολλαχόθεν μᾶς ἀναγέλεται ἡ εἰδήσις νεωτέρας ναυμαχίας, ἣτις περὶ τὴν 5 τοῦ Ἰσέχοντος συνέβη εἰς τὰ νερὰ τῆς Κρήτης, καὶ ἐτελείωσε μὲ τὸν αἰσχρὸν καὶ ἐπιζήμιον διασκορπισμὸν τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου . Μᾶς λείπων λεπτομερεῖς καὶ περιστατικαὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ νέου τοῦτου θαλασσίῃ θριάμβου μας · μὲ ὅλην ὁμῶς τὴν ἀμφιβολίαν τῶν περιστατικῶν κρίνομεν περιέργων νὰ κοινολογήσωμεν ὅτι περὶ αὐτοῦ ἠκούσαμεν, ἀφίνοντες νὰ τὸν περιγραψώμεν εἰς δευτέραν εὐκαιρίαν .

Κατὰ εἰδήσεις ἐκ Σύρας ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέτεροι ἐξ ὀκκάδας (transports) μὲ 400 τακτικούς, ἐν βεῆκῃ καὶ μιαν κορβέταν, καὶ ἐκρήμισαν εἰς τὴν ξηρὰν δύο φρεγάδας, καὶ ὅτι ἐπισυμβῆσθε σφοδρὸς· Νίτος ἠνάγκασε τὸν ἔχθρικὸν στόλον νὰ καταφύγῃ κακῶς ἔχων εἰς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀτίας . Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν ἀνθρώπων λείποντος ἀπὸ Ναυπλίου σήμερον ἡμέρας ἐξ, ἔφεραν εἰς Ἰθρὸν ἑπτὰ ὀκκάδας καὶ μίαν εἰς Σπέτσας γεμάτας ἀπὸ στρατιώτας καὶ ἄλλα, καὶ ὅτι ὁ ἔχθρικός στόλος διεσκορπίσθη εἰς κακὴν κατάστασιν .

Αἱ εἰδήσεις τοῦται εἶναι ἔνδοξοι διὰ τοὺς θαλασσινοὺς μας, καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις ἠθέλων προξενήσει χαρὰν μεγίστην εἰς πάντας τοὺς φιλογενεῖς· ἀλλὰ τὴν σήμερον ἡ χαρὰ μας καταπνίγεται ἀπὸ λυπηροὺς στοχασμοὺς, διότι μέλις ἀφραλισθημεν ὅπως οὖν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ εἶδομεν μετὰ ἀγαλλιᾶσεως μέρος τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐμπρὸς τῆς εἰσόδου

τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου· τὸ δὲ πάντων χαρμόσυνον μόλις ἐμάθαμεν ὅτι αἱ μεγάλαί γειτονικαὶ δυνάμεις ἀνεγνώρισαν τὸν ἀποκλεισμὸν μας, καὶ ἰδοὺ τὰ χαροποιὰ πλοῖα ἀναχωροῦν· ὄχι βέβαια, καθὼς ἠμποροῦντες νὰ ὑποσωτησῶμεν, διότι ἔδραμαν νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὰς Παραχὰς τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ διότι τὸ ἔσποπος δὲν ἦτον νὰ βαστάξωμεν τὴν ἀποκλείσιν . Τὰ Ἑλληνικὰ κερὰβια ἤλθαν ἐδῶ μετὰ ἔνδοξον μὲν ἀλλὰ πολυπαθῆ ἐκστρατείαν Ἰεσσάρων μηνῶν· δὲν ἦτον λοιπὸν εἰς κατάστασιν νὰ διαμείνωμεν χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν τακτικῶς τὰ ἀναγκαῖα τῶν· ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας, ἐξαντληθεῖσα ἀπὸ τὰς περιδικὰς εἰσβολὰς τοῦ ἔχθρου, καὶ μὴν ἐξαρκούσα νὰ θρέψῃ τοὺς στρατιώτας τῆς, δὲν ἠμποροῦσε βέβαια νὰ προφθάσῃ τὰς χρεῖας τοῦ στολισμοῦ μας· ἔμεινε λοιπὸν νὰ προσβλέψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ἡγεμονικῆς μας Διοικήσεως· ἀλλὰ τοῦτη μόλις ἀνανεώθη, καὶ τυχεραὶ καὶ θεληματικαὶ περιστάσεις τὴν κατέστησαν εἰς ἀδυναμίαν τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ πρὸς τὸν στολισμὸν χρέη . Μὲ δυσασθενεῖαν μας μεγάλην πρέπει νὰ κοινολογήσωμεν ὅτι οἱ ἀποσταλμένοι τοῦ Ναυάρχου τῆς ἀποκλείουσης τὸν κόλπον Μοίρας ἠναγκάσθησαν νὰ στείλωμεν διὰ μακρῆς οδοῦ τὸν γραμματοφόρον τῶν, ὅσοις ὁμῶς δὲν ἀπέρασεν ἀπειραγτός . Δὲν θέλωμεν νὰ κατασταθῶμεν κοῖται μετὰ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ἤδη ἀντισταμένων εἰς αὐτὴν· ἀλλ' ἐρωτῶμεν καθεὶ ἀπαθῆ ἀνθρώπων· ἐπηρεαστέ με τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας νὰ ἀπαιτηθῆ ἢ διόρισται τῶν παραπάνω ὁποῖα ἰδὴ ποτε; τα εἰσὶ εἰς τὸν

χαρακτήρα τῶν ἑως γῆς ἀξιοσεβάστων Λόνδων νὰ ἀφήσῃ τὰς θέσεις περὶ τῶν Πατρῶν, καὶ νὰ πιάσῃ τὰ περὶ τὸ Ἄργος στενὰ; Ἡμεῖς δὲν ἠξέυρομεν νὰ ἦναι πλέον Τούρκοι εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐμάθαμεν μὲ βεβαιότητα ὅτι ὁ Δερβις-Ποσῆς ἀπεσέβη εἰς τὴν Θετταλίαν· ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκειται εἰς τὰς Πατρῶν, καὶ τοῦται δὲν ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν ἐν Ἀκροκορίνῳ στρατοπέδουσιν. Ἀγαποῦμεν πάντοτε νὰ ἐξηγῶμεν μὲ τὸ καλὸν τὰ πράγματα, κα. γὰρ καὶ ἄλλοτε εἴπωμεν ἡμῶν ὁ Κύρ. Λένδος νὰ εἶχε δικαίως λόγους διὰ νὰ λύσῃ τὸ στρατοπέδον τῶν, καὶ ἠθέλαμεν τὸν πιστεύσει, ἐὰν ἀντὶ νὰ διαλυθῶν οἱ στρατιῶται καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων τῶν δὲν περιήρχοντο ἑνωστικοὶ τὴν Πελοπόννησον· δὲν ἦτον ἀραγε καλῆτερον νὰ βαστῶνται οἱ στρατιῶται τοῦτοι ἐμπρὸς τῶν Πατρῶν, καὶ δὲν ἦτον ἐνδοξότερα διαμαρτύρησις ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου Λόνδου ἢ συνδρομή τῆς διὰ νὰ μὴ ἀναχωρήσῃν τὰ καράβια; πρέπει νὰ δώσῃ μόνος τῶν τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς κατηγοροῦντες τῶν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃν τὴν συκοφαντίαν τῶν, ὅτι ὁ Κύριος Λένδος καὶ οἱ λοιποὶ δυνατοὶ γείτονες τῶν Πατρῶν ἀγαποῦν νὰ ἔχῃν τὴν γειτονείαν τῶν Τούρκων;

Ἀλλὰ διότι ἀνεχώρησαν τὰ καράβια δὲν πρέπει νὰ χαρῶν πολλά οἱ ἐχθροί μας· ἐπειδὴ ἠξέυρομεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει κάμει καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως ὁ στολισκας μας, καθὼς ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ τὸ χθεσινὸν γράμμα τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ στολισκου, τὸ ὅποιον κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐπρόφθασεν ἐδῶ τὸν Σεναῖον καὶ φίλοπατρην Κύριον Ἰωάννην Κούτσου Ναύαρχον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος στολισκου, ὅτι ἤθελε προσμίξει ἀναμφιβόλως, καὶ ἐπειδὴ ἠξέυρομεν ὅτι οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται ἐκινήθησαν ἐὰν νὰ συμβεβῆσιν τὰς διαφορὰς μεταξὺ Διοικήσεως καὶ τῶν καλεμένων αὐτῆν, ἐπειδὴ ἄλλο χαρακτηριστικὸν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τοῖς δώσωμεν. Ἀπὸ τῶν ἰδίων ἑνθροπων, ὅστις ἀνεχώρησεν ἐν Ναυπλίῳ τὴν 21 τοῦ πρέχοντος μηνῶμεν ὅτι ὁ σεβασμῖος καὶ εὐργέτης τῆς Ἑλλάδος κύριος Βαρβάκης ἐστάλη μεσότης πρὸς τοὺς ἐναντίους τῆς Διοικήσεως, καὶ εἰμῶθα εὐέλπιδες ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ἀξιοσεβάστου τούτου ἀνδρὸς θὰ ἀκροασθῇ ὡς φωνὴ τῆς Πατρίδος· ἐδῶ ἠξέυρομεν ὅτι γίνεται ὀλίγη τωσικὴ συνέλευσις, ἢ ὅποια πρὸς τοὺς ἄλλους θέλει συσχεθῆ βέβαια καὶ περὶ τῶν γενικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος θέλουσιν ἐμῆθῃ καὶ τί ἄλλοι μεγάλοι περιοχαὶ τῆς Ἑλλάδος· εἰς τὴν ἰδίαν Πελο-

πόννησον, δὲν ἀμφιβόλομεν, θέλει ἐγερθῆ ἡ φωνὴ τῶν καλῶν Πατριῶν διὰ νὰ πειθαρχησθῶν εἰς ἰσχυρογνώμονες εἰς συμβιβασμὸν καὶ νὰ παύσῃ ἡ τολαιώπικος παρὰ ἀπὸ τῆς νὰ κατασπαράσσεται ἀπὸ τὰ ἴδια τέκνα τῆς, καὶ ἐν ᾧ τὸ ἔθνος ἐξοχάσθη πολεμικοῦς νὰ καταπρυθῆται ὡς ἀνεπιτήδειον νὰ διοικηθῇ αὐτοῦμῶς.

Φίλοι ἐμογενεῖς! ἐγείρατε ἅπαντες τὴν φωνὴν σας, καὶ κατασιγῆσατε διὰ τῆς ὁμοθυμίας σας τὰ ἄγρια πάθη ὀλίγων τινῶν, διὰ τῶν ὁποῖως κινδυνεύομεν νὰ χάτωμεν τὸ πᾶν· πρέπει τις νὰ ἦναι ἀνάξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, διὰ νὰ μὴ καταλάβῃ ὅτι χωρὶς σταθεροῦ καὶ σοβαρῶν διοικήσεων δὲν ἠμποροῦμεν μῆτε νὰ προκόψωμεν, μῆτε νὰ ὑπάξωμεν, καὶ ὅστις ἀμφιβάλλει ἄς παρατηρήσῃ τὴν κατωρθωθῆ ἐξέλιξις, ὅτε ἅπαντες ὑπετάσσοντο εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ τὴν ἔγινε ἴσως εὐθύς ὅτε διεκόπη ἢ ὑπακοὴ εἰς αὐτὴν· ἀλλ' ἔγιναν καταχρήσεις; καὶ πότε τοῦται δὲν ἔγιναν; ἢ πῶς ἠμποροῦν νὰ πάντῃ ἐν ὅσῳ οἱ παραστᾶται μας δὲν ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ὁποῖον παρεστάνεν, καὶ δὲν σύγκειται τὸ Βυζαντινὸν ἀπὸ τῶν πλέον σεβασμῶν καὶ συνετοῦς ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος; ἢ πῶς ἠμπορεῖ νὰ κρίνῃ τις περὶ τῶν πράξεων τῆς Διοικήσεως, ἐν ὅσῳ τοῦτη δὲν διατάσσεται αὐθεντικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας;

Ἐκτὸς τῆς Φωνῆς σας, ἢ ὅποια εἶναι φωνὴ Θεοῦ, ἔχετε καὶ ἄλλο μέτρον σωτηρίας ἅπαντες προσκαλοῦν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ τοῦτη μετὰ ἓνα μῆνα συγκαλεῖται νομίμως· ἐκλέξατε λοιπὸν παραστάτας χαιροντας ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην σας, καὶ τοῦτοι βέβαια ἀποφασίζον αὐθεντικῶς περὶ πάντων, καὶ ὅταν εἴν τὴν ὑπερτάτην Νομοθεσίαν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως εὐθεῖον ἀνθρωποὶ νὰ ἀντιτείνεν, τότε πρέπει νὰ φερῆ ὁ λαὸς ἅπας ἐναντίον των, καὶ νὰ γνωρισθῶν εἰς ὅλον τὸ Γένος, ὡς κακοῦργοι καὶ ἀνάξιοι νὰ ζοῖν ἐν τῷ μέσῳ τῶν

Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ χρεωστοῦν νὰ καταχωρήσῃν πᾶν ὅ, τι ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἰστορίαν τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ ὅσα ἐγράφησαν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γεγονότων καὶ πραγμάτων, δὲν εἶναι, νομίμως, ἔστωσαν νὰ

εἰπωμεν ἢ καὶ περὶ τῶν ἔξω τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, τοὺς ὁποίους εἰς τρεῖς κλάσεις ἠμποροῦμεν νὰ διαιρέσωμεν

Ἡ πρώτη κλάσις εἶναι τῶν ἀληθῶς φιλογενῶν, οἵτινες εἴτε διὰ περιστάσεις, εἴτε δι' οἰκειακὰς σχέσεις, δὲν ἠμποροῦν ν' ἀφήσῃ τὴν ξενὴν γῆν, διὰ νὰ γοῦν, καθὼς Δέλνυ, νὰ φιλήσῃ τὸ Ἴερόν ἔδαφος τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος. Μίλις ἡ ἑκατόμυθος φήμη διεσάλπισε τὴν χαρμῆσσιν ἀγγελίαν τοῦ πρώτου ἀνελευθέρτου κινήματος πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πολυεύκτη ἐλευθερίας μας, καὶ εὐθὺς ἐλαττώσαν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν ἡ καρδία τῶν ὠομπε νὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἴσπον, ὅπῃ ἠοίγετο τὸ νέον λαμπρὸν σταδίου, διὰ νὰ συναγωνισθῶν με τοὺς πηδῆσαντας πρῶτον εἰς αὐτὰ· ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ δράμην προσωπικῶς, γνήσια τέκνα τῆς γησιωτάτης μητέρας τῶν καὶ ἐνα ἀπὸ τοῦ δῖου ἔρωτα τῆς πατρίδος, καὶ αἰσθανόμενα ὅτι χρεωστοῦν πρὸς αὐτὴν τῇ Προθείᾳ, δὲν ὑπέφεραν νὰ μείνῃ ἀδιάφορα εἰς τὴν γενικὴν κίνησιν καὶ νὰ μὴ συνεισφέρῃν καὶ αὐτὰ ὅ, τι ἦτον δυνατόν εἰς τὴν ἐνδωσιν τοῦ λαμπροῦ καὶ ἐνδύξῃ ἐπιχειρήματος τῶν συναδελφῶν τῶν ἀκρίοντα τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς τῶν, ἡσθάνθησαν ὅτι καὶ ἂν ἦσαν μακρὸν τοῦ θεάτρο, δὲν ἦτον ὁμῶς συγχωρημένον εἰς αὐτὰ νὰ μείνῃ ἡνυχὶ θεαταί, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἔπρεπε νὰ δώσῃν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους, καὶ νὰ τοὺς ἐγκαρδιώσῃν, διὰ νὰ φθάσῃν με θάρρος, με ταχύτητα καὶ με δόξαν τὸ τέρμα τοῦ σταδίου.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς τούτους, φλεγόμενοι ἀπὸ τὸ ἱερόν πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ, κατήντησαν νὰ περιορίσῃν τὰ καθημερινὰ τῶν, διὰ νὰ δαπανοῦν πολυειδῶς τὸ περισσευμά τῶν εἰς ὠφέλειαν τοῦ Γένους, μολοντι πολλὰκις κατετρέχθησαν ἀπὸ ὑπέροχης Διοικήσεως, καὶ, τὸ χειρῆτερον, ἐσυκοφαντήθησαν ἀπὸ ἀναίδεις ὁμογενεῖς. Ἀλλ' ὁ ῥῆλος τῶν καλῶν τούτων πατριωτῶν δὲν περιορίσθη εἰς τούτην μόνον τὴν ἄμεσον συνδρομὴν· διευθύνθησαν οὗτοι πρὸς τὰς Φιλελληνικὰς ἐταιρείας· ἐσχετίσθησαν με αὐτὰς, καὶ αὐτὸ οὐ ἐμδύκασιν εἰς συνεχῆ ἀλ-

ληλογραφίαν ἐβάστασαν ὅσον δυνατόν ἀκμαίαν τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθῆν καὶ φιλάνθρωπον διάθεσιν ἐκείνων. Ἐὰν ὀλίγη ὠφέλεια, καὶ ὄχι ὅση ἔπρεπε ἐπροξενήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς τοιαύτας σχέσεις, τοῦτο πρέσει νὰ ἀτ ἰδοθῆ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν τρεῶτων τοῦ νὰ σχετισθῶν με τοὺς εἰρημένους Φιλελληνας οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, νομίζομεν μολοντούτο ὅτι ἦτον ἀνγκαία ἡ διατήρησις τῆς ἀνταποκρίσεως, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἠκολούθησαν με τὰς Φιλελληνικὰς ἐταιρείας, αἱ ὁποῖαι ἐπρόσμενον καὶ προσμένον νὰ γνωρίσῃν ἐπισήμως ταῦτην ἢ ἐκείνην τὴν ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τὴν θεοραπεύσῃν τὸ κατὰ δύναμιν. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἀσχολαίαι τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως αἱ φροντίδες δὲν ἐσυχώρησαν τοῦτον τὸν σχετισμὸν, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθές ὅτι αἱ σχέσεις με τὰ Κομητάλα, ἔπρεπε νὰ εἶναι μία ἀπὸ τὰς κυριώτερας φροντίδας τῆς Σ. Διοικήσεως· διότι καθεὶς ἠμπορεῖ νὰ καταλάβῃ ὅτι ἠμποροῦσαν νὰ μᾶς ὠφελήσῃν πολυειδῶς, καὶ ἡδέελαμεν δεικνεί ἐνλατῶ ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἀδιαφοροῦμεν εἰς τὴν προθυμίαν τῶν, ἀλλ' ὅτι ἡξέουρομεν ἀκίμη νὰ ἐκτιμῶμεν ὅσα μᾶς προσφέρῃν καλὰ· ἀλλὰ τοῦ ἀθίγῃν αἱ ἐσωτερικαὶ διχόνοιαὶ νὰ φροντίσωμεν τὸ καλὸν τῆς πατρίδος! μόλις ἔχομεν τὸν ἐχθρὸν ἔξω τῶν θυρῶν μας, μόλις ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἴμεθα ἐκτὸς κινδύνου, καὶ εὐθὺς στρέφωμεν τὰ ὄπλα ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, ὄχι διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀλλὰ καταπονοῦντες τὸν ἀντιπαλὸν μας νὰ στήσῃμεν τὸν θρόνον τῶν παθῶν μας, καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν δεξομανίαν μας, χωρὶς νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι σύρομεν οὕτω τὴν πατρίδα εἰς τὸ γέλοιο τοῦ κρημοῦ, καὶ ζητοῦμεν τὸν ἴδιον ἀφανισμόν μας, τὸν ὁποῖον δὲν θέλομεν ἀποθῆναι βέβαια, ἐὰν δὲν βάλωμεν γνώσιν, καὶ δὲν θελήσωμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἡ σωτηρία μας κρέμαται ἀπὸ τὴν πρὸς ἀλλήλους, ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην· ἀλλ' ἴσως ἐκτρέψωμεν πολὺν ἰπὸ τὸ προκειμένον.

Ἡ δευτέρα κλάσις τῶν ὁμογενῶν, ἀλλ' ὄχι

καὶ φιλογενῶν, εἶναι ὅσοι δυνάμενοι δὲν θέλουν
 νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐλθόντες
 εἰς αὐτὴν ἐξώσθησαν, κύριος οἶδε διὰ ποίας αἰ-
 τίας, εἴτε ἔβρυναν δυσαρεστημένοι, διότι θὰ
 εἶχον ὑψηλὰς καὶ παραλόγους ἀπαιτήσεις, εἴτε
 δὲν θέλουν τέλος πάντων νὰ λάβουν μέρος εἰς τοὺς
 κινδύνους καὶ κακοπραθείας τῶν συναδελφῶν των,
 διὰ νὰ ἔχουν εἰς ἀσφάλειαν τὸ εἰς αὐτοὺς πολύ-
 τιμον ἄτομόν της, οἵτινες καθήμενοι μακρόθεν
 ἀνακινοῦν φατρίες, ἐξάπτουν πάθη, καὶ ἐν-
 σπείρουν διχονοίας καὶ ἔριδας, μόνον καὶ μόνον
 διὰ νὰ μὴ προκόπτουν τὰ πράγματά μας, καὶ
 ἀκολούθως νὰ χάνεται ὁ καρπὸς τῶν ἰδρώτων
 καὶ τῶν κινδύνων τῶν ἀγωνιζομένων· ἐπειδὴ δὲν
 ἠμποροῦν αὐτοὶ νὰ φανοῦν ὠφέλιμοι εἰς τὴν
 Πατρίδα, διὰ τοῦτο δὲν ὑποφέρουν μήτε ἄλλοι
 νὰ τὴν ὠφελήσων· διαφθείροντες μὲ τὰς ὀλε-
 θρῆρας ἐμφυσιθεῖς των τὰ φρονήματα τῶν ἀλη-
 θῶν πατριωτῶν, καὶ ἐμποδίζοντες τὴν εἰς τὰ
 καλὰ προθυμίαν των, πράττειν ὅμοια μὲ τὸ
 σκυλί, τὸ ὁποῖον μὴ δυνάμενον νὰ φάγῃ κρι-
 θάρι, μήτε τὸ πενησμένον ἄλογον ἀφίνει νὰ
 φάγῃ ἀπὸ αὐτὸ. (α)

Ἡ τρίτη καὶ τελευταία κλάσις εἶναι οἱ δο-
 κησίσσοφοι καὶ ἀνίδεοι ὁμογενεῖς, οἱ ὅποιοι κι-
 νοῦμενοι ἀπὸ κατ' ἐπίγνωσιν πατριωτισμὸν,
 λαλοῦν περὶ προτάσεων καὶ πραγμάτων, περὶ
 τῶν ὁποίων μήτε τὴν παραμικρὰν ἰδέαν ἔχουν,
 καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐμφρονέστεροι ζητοῦν νὰ κλείσων
 τὰ ἀπύλωτα στέματά των, νομίζων αὐτοὶ
 οἱ τὰ πάντα εἰδότες ὅτι μετροῦνται τὶ
 εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐκ τούτου ἡ δραστήτης των
 κατανατᾷ χωρὶς ὅρια, ἐν ᾧ ἡ ὑπαρξίς των
 μόλις εἶναι γνωστὴ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τό-
 που ὅπου εὐρίσκονται. Εἶναι περιέργων νὰ βλέ-
 πῃ τις τὸν μυστηριώδη τρέπον, μὲ τὸν ὁποῖον
 οἱ διπλωματικοὶ τοῦτοι πῖθηκες θέλουν νὰ δεῖξων
 ὅτι αἱ εἰδήσεις ὅσας λαμβάνουν εἶναι ἐξ ὀφ-
 ρικίθ, καὶ ὅτι γνωρίζουν τὰ πράγματα τῆς
 Ἑλλάδος καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον· ἀκολού-
 θως φαντάζονται καὶ θέλουν νὰ πιστεύσων καὶ
 οἱ ἄλλοι ὅτι ὅσα λέγουν εἶναι χρησιμοὶ τῆς Πυ-
 θίας, ἀξιώματα βαθυτάτης πολιτικῆς, καὶ
 μὲ τοιοῦτον τρέπον ἀπατήσαντες πολλοὺς τῶν

Φιλελλήνων Ἑυρωπαϊῶν, ἐπροξένησαν καὶ
 προξενοῦσιν ἴσως ἀκόμη ὅχι μικρὰν βλάβην εἰς
 τὴν πατρίδα. Ἄν τοὺς ἀκούσῃ τις πρώτην
 φοράν, μὴν ἠξέωρον ποίαν τιμὴν ἠμποροῦν νὰ
 ἔχουν τὰ λόγια των, θὰ νομίσῃ ὅτι αὐτοὶ ὁμι-
 λοῦν ὡς ἐκ Ἰρίποδος· ἀλλὰ δὲν ἀργεῖ εἰς τὴν
 δευτέραν ἐντευξίν νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν πλά-
 νη τῆ καὶ νὰ καταλάβῃ ποίαν καὶ ποσὴν προ-
 σοχήν πρέπει νὰ διδῇ εἰς τὸ διπλωματικὸν ὕ-
 φος των, καὶ πόσον πρέπει νὰ καταφρονῶνται
 αἱ ἀναιδεῖς αἰτιχολογίαι των καὶ προσωπικαὶ
 ὕβρεις των. Κατ' αὐτοὺς καὶ αἱ πλεον σημα-
 ντικαὶ καὶ πασιδηλοὶ πράξεις τῶν πατριωτῶν εἶ-
 ναι ὑποπτοί, καὶ ἡ ὀξυδερκεία των φθάνει ὅ-
 στε νὰ μανθάνῃ πράγματα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς
 συναγωνισθέντας μὲ τοὺς ἥρωας. Ἀργεῖ τὸ ἀ-
 νέκδοτον τοῦτο διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ τούτῃ τὴν
 κλάσιν. Οἱ Μεσολογίται καὶ ἡ Ἑλλάς ὅλη
 ἠξέυρει ποῖος ἔσωσε προξένους τὸ Μεσολόγι,
 καὶ ἴσως ἴσως τὴν Ἑλλάδα ὅλην, ἀλλὰ κατὰ
 τοὺς ὀξυδερκεστάτους τούτους πολιτικοὺς εἶναι
 τοῦτο ψευδές, καὶ ὅποιος ἐκλείσθη τότε εἰς
 τὸ Μεσολόγι, τὸ ἔκαμεν ἐξ ἀνάγκης, καὶ
 εἶχε δύο πλοῖα Ἴονικὰ διὰ νὰ φύγῃ εἰς τὴν πρώ-
 τὴν εὐκαιρίαν!

Ἄλλ' ὅ,τι καὶ ἂν φρονῇ, ὅ,τι ἂν λέγῃ
 καὶ ὅ,τι ἂν πράττῃ τούτῃ ἡ ἀσήμαντος μερίς,
 ἡ Πατρίς χρεωστεῖ νὰ εὐγνωμωνῇ εἰς τὸν ζῆλον
 τῶν ἀληθῶν πατριωτῶν, οἱ ὅποιοι μὴ δυνάμενοι
 νὰ συναγωνισθοῦν αὐτοπροσώπως μὲ τοὺς ἀδελ-
 φούς των, ἐθυσίασαν οἱ πλειότεροι τὰ πάντα
 διὰ νὰ στεφανωθῶν οἱ ἀγωνιζόμενοι μὲ τὰς δά-
 φνας καὶ τοὺς ἄθλους τῆς ἀθανασίας, βέβαιοι
 ὄντες ὅτι εἰς τούτων τὴν δόξαν θέλουν συμμεθέ-
 ξει καὶ αὐτοὶ καὶ θέλουν ἐπίσης καυχᾶσθαι διὰ
 τὸν θρίαμβον τῶν ὁμογενῶν των. Ἐχουν λοιπὸν
 δικαίωμα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην μας ἐπίσης καὶ
 οἱ προσφέροντες εἴτε χρηματικὴν βοήθειαν, εἴ-
 τε τοὺς καρπούς τῆς πείρας καὶ τῆς παιδείας
 των, καὶ οἱ συνεγόντες ἐμμέσως εἰς τὸ κα-
 λὸν τῆς πατρίδος· τὸ χαρακτηριστικὸν ἐνὸς πο-
 λιτισμένου καὶ εὐνομημένου ἔθνους εἶναι ἡ εὐγνω-
 μοσύνη· οἱ πρωτότορες μας μεταξὺ τῶν ἄλλων
 ἀρετῶν καὶ τῶν προτερημάτων, διὰ τὰ ὅποια
 ἀπέθαναν ἠσθάνθησαν, ὑπερεῖχον καὶ εἰς τὸ εὐ-
 γενές τοῦτο αἶσθημα.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

(α) Καθ' ὅσον τὴν ἐν φάτῃ κῦμα μήτε αὐτὴν ἐσθάνου-
 σαι τὸν κριθῶν, μήτε τῷ Ἰππῶ πεινῶντι ἐπιτρέψαισαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 98

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλίνος .

ΜΕΣΟΔΟΤΤΙΟΝ τῆ 3 Δεκεμβρίου 1824.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μάλτα τὴν 3 Νοεμβρίου .

Κατὰ τὰς Τελευταίας εἰδήσεις τῆς Γένουδας, ὁ Δέσπης τοῦ Ἀλγερίου ἐπιμένει εἰς τὸν σκοπὸν νὰ συγχισθῆ κοινώτερον νὰ τὰ χαλάτῃ) μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Σαρδινίας, ἐπειδὴ ἀνανέωσε τὴν διαφιλονεικίαν τῶν παλαιῶν ἄρθρων, δέλων νὰ γεννηθῶσιν αἰτίαι νέων λογοτριβῶν. δείχνει προσέτι ὅτι ἔχει διαθέσει νὰ μεταχειρισθῆ; τὸ αὐτὸ σύστημα πολιτικῆς καὶ πρὸς τῆνας ἄλλας δυνάμεις τῆς Μεσογείου .

— Ἡ ἑφημερίς τῆς Αὐγούστης περιέχει τὴν ἐξῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου εἰδήσιν ἐκ Λιβύου .
— „ Ἐν Καράβι, τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀλγερίου τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀναγγέλλει τὴν διακήρυξιν τοῦ αὐτοῦ Δέσπης, ὅτι οὗτος θέλει κινήσει τὰ ὄπλα κατὰ τῆς Σαρδινίας, ἐὰν εἰς ἐνὸς μηνός διάστημα ἡ Σαρδικὴ Διοίκησις δὲν πληρώσῃ τὴν ὀλιότητα τοῦ ἐπιβαλλέμετος εἰς αὐτὴν πᾶς ἐκεῖνος φόρος Παροικίαν διακήρυξιν ἔκαμε καὶ πρὸς τὴν Ὀλλάνδαν, προσπασιτῶν ἢ ἀποχωρισθῆ αὐτῇ, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἐκήρυξεν ἀπολύτως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἰσπανίας φαίνεται ὅτι ὁ Δέσπης φερόμενος οὕτω πρὸς τὰς τῆς δευτέρας τάξεως δυνάμεις, ζητεῖ νὰ ἀποπλήνῃ τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὁποῖαν ἐσχάτως τοῦ ἐπροξένησεν ἡ Ἀγγλία· εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐκπλεύσῃ ἕνας στόλος αὐτοῦ, συγκείμενος ἐκ δώδεκα νηῶν (πανι), ὀπλισμένων καὶ καλῶς ἐφοδιασμένων (εἰρηπραγίτι) .

— Διάφοροι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἑφημερίδες ἐδημοσίωσαν τὸ ἐξῆς ἄρθρον περὶ „ Ῥωσσίας “

Διωρισθὲν τέλος πάντων εἰς Ῥωστικὸς πληρεξούσιος Πρέσβυς παρὰ τῆ Ὀθωμανικῆ Πόρτα· καὶ εἶναι παράξενον ὅτι, ἐν ᾧ τινὲς ἑφημερίδες ἐπιμένουν νὰ λέγωσιν, ὅτι τὰ Πριγκιπάτα τῆς Μολδοβλαχίας θέλωσι κενωθῆ ἀπὸ τοῦ Τούρκου μὲ μόνον τὰ λόγια, ἡ Ῥωστικὴ Διοίκησις θεωρεῖ ταύτην τὴν κένωσιν ὡς ἤδη τελειωμένην .

Ἐν Αὐτοκρατορικὸν Δέστωσιμα Οὐκάρι) ἀπὸ 27 Αὐγούστη, περιέχει τὰ ἐξῆς .

„ Ἐπειδὴ διὰ τὴν κένωσιν τῶν Πριγκιπάτων τῆς Μολδοβλαχίας· διὰ τὰ ληθθέντα μέτρα ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυπολίαν τοῦ Βοσπόρου, καὶ διὰ τὴν ἐξομάλιον ἄλλων τινῶν διαφορῶν, ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτὴ ἀπεμαύρυνε τὰ αἰτία ὅσα ἐμπόδιζαν τὴν ἀνανέωσιν τῶν διπλωματικῶν μας σχέσεων μὲ αὐτὴν,

„ Διὰ τοιοῦτος λόγους, καὶ διὰ τὴν πεποιθῆσιν ἡμῶν ὅτι, συμφώνως μὲ τοὺς συμμάχους μας, θέλομεν δυνηθῆ νὰ δώσωμεν τέλος εἰς τὰς συμφορὰς, ὅσαι θλίβουσι τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν ὡς ἑκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Πρέσβυν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν τὸν Μερικὸν Σύμβουλον ἡμῶν Δε-ρίβοπιέρρον .

Ἀπίσπασμα ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς ἐξ Αὐγούστης τὴν 29 Σεπτεμβρίου .

„ Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς Πρέσβυς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Σηλτάνου ἐν φερμάνι περιέχον τὰς πλέον ἐντόνους διαταγὰς

πρὸς τὰς Διοικήσεις τῆς Βαρβαρίας, διὰ νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ πᾶν εἶδος ἐχθρῶν κινήματων ἐναντίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων· τοῦτο δὲ τὸ φερμάνι λέγεται ὅτι ἔφθασεν εἰς Ἀλγέρι ὀλίγας ἡμέρας ἀφ' οὗ ὁ Δέης αὐτόθι εἶχε πανδήμως διακηρύξει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἐπαπειλήσει καὶ ἄλλας Δυνάμεις τῆς δευτέρας Τάξεως καθὼς τὴν Νεάπολιν, τὴν Σαρδινίαν καὶ τὴν Ὀλλάνδαν.

Νομίζεται ὅτι ὁ Δέης, τὸν ὅποιον δὲν συμφέρει καθόλου νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν Πόρταν, θέλει καταπεισθῆ εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἄλλα, παρὰ τὰ πρῶτα, μέτρα εἰρηκώτερα καὶ φιλοφρονεωτέρα· ἀφ' ἐτέρου δὲ μέρους ἡ Πόρτα θέλει προσπαθήσει μὲ ὅσῃ ἔχει δύναμιν νὰ ἰδῇ βαλμένον εἰς πρᾶξιν τὸ φερμάνι τῆς, ἐπειδὴ ἄλλως οἱ πειραταὶ Ἀλγερίνοι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ προξενήσῃν καμμίαν βλάβην εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Αὐστρίας, τὸ ὅποιον εἶναι παράτολμον ἀδύνατον εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ ἡ Αὐστρία συνορεύουσα μὲ τὴν Ἰερικίαν, δὲν θέλει λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ὅλας τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἤθελεν ὑποφέρειν τὰ πλοῖά της ἀπὸ τὰς εἰρημέναις Διοικήσεις τῆς Βαρβαρίας.

— Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς νεωτέρας ἐξ Αὐγούστου — „Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Καβέδραν τὴν Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἰς ἐπίσκεψιν μέρους τινος τῶν ἐπικρατειῶν τῆς, ἐστάλησαν ταχυδρομοὶ ἀπὸ τὸ Κεϊσινέτον τῆς Πετροπόλεως εἰς ἐκεῖνα τῆς Βιέννης καὶ τῆς Λόνδρας· εἶναι δὲ γνώμη κοινὴ, ὅτι τὰ γράμματα ὅσα φέρουσιν οὗτοι ἀποβλέπουν κυρίως τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι περιέχουσι προτάσεις διαπραγματεύσεως, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ βαλθῶσιν εἰς πρᾶξιν μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ δοθῇ ἐν γέλω εἰς τὸν αἱματώδη τοῦτον ἀγῶνα, ὅστις ἰκανὸν ἤδη χρόνον μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ὑφίσταται, καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ γέλω πάντων ἢ Ἑλλάς ὡς ἔθνος αὐτόνομον, ὑπὸ τὴν προστασίαν κραταιᾶς ἰνός Δυνάμεως τῆς Ἀρκτῆ. (Ε. Μάλτας)

Ἴσως τὸ Πανελλήνιον δὲν γνωρίζει ποῖος εἶναι ὁ Βαρβαρίας καὶ πόθεν παρακινήθηεντες τὸν ὀνομάσαμεν ἀξιοσέβαστον καὶ εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος· ἔσπεπε βέβαια νὰ ὀμλήσωμεν τὴν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο εὐθὺς ὅτε ἐμάθαμεν τὸ κτενωδὸν τε εἰς Ναύπλιον· ἀλλὰ δὲν ἐχάσαμεν διὰ τοῦτο ἱσχυρε, καὶ ἴσως πρέπει νὰ εὐχαριστηθῶμεν διὰ τούτην τὴν ἀναβολὴν, διότι ἠμπεροῦμεν νὰ ἀναθεώρωμεν τὰ περὶ Βαρβαρίας εἰς τὰς περιστάσεις τούτας, καθ' ἃς πολλὰ ὀλιγοὶ μιμῶνται τὸν ἀξιοσέβαστον τοῦτον ἄνδρα, καὶ νὰ παρηγορηθῶν οἱ φιλοπατριδῆς, συλλογιζόμενοι ὅτι ἡ δυστυχὴς Ἑλλάς ἔχει καὶ ἄνδρας, τοὺς ὁποῖους ἠμπορεῖ νὰ παραστήσῃ χωρὶς συστολῆν ἐνώπιον ὅλων τοῦ φωτισμένου Κόσμου.

Ὁ Βαρβαρίας ἐγεννήθη εἰς τὰ περιφθιμα Ψαρρᾶ, καὶ νέος πολλὰ ἀδραξε τὰ ὄπλα κατὰ τῶν Τούρκων εἰς τὸν μεταξὺ Ῥουσίας καὶ Τηρκίας πόλεμον περὶ τὰ 1770, ὅπου ἐγνωρίσθη ἰκανῶς, ὥστε εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν Τούρκων, διότι μετὰ τὴν εἰρήνην ἐμεταχειρίσθησαν ὄργανον τὸν τότε Διεργμηνέα τοῦ στόλου τῶν, διὰ νὰ τὸν καταπέσειν νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν δούλευσιν τῶν Ῥούσων, καὶ νὰ λάβῃ βαθμοὺς μεγαλητέρας εἰς τὸ Τηρκικὸν Ναυτικὸν, καὶ τῷ ἐγένετο ἐγγυητὴς ὁ κύριος Διεργμηνεύς· ἀλλ' ὁ φρόνιμος Βαρβαρίας συλλογισθεὶς ὅτι ἔσπεπε νὰ γίνῃ ἐγγυητὴς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Διεργμηνέως ὁ Κασιτάν-Πασσᾶς, καθὼς καὶ διὰ τοῦτον ὁ Βεζύρης, καὶ ἔπειτα ὁ Σουλτάνος διὰ τὸν Βεζύρη, ἐν ᾧ μὴδὲ ὁ ἴδιος εἶναι ἀσφαλὴς ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ τῆς, συλλογισθεὶς λέγων τούτα, ἀπεκρίθη ὡς ἔσπεπε νὰ ἀποκριθῇ, καὶ ἀφίσας τοὺς Τούρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἐπέραςεν εἰς τὴν Ῥουσίαν, ὅπου διέτριψεν ἕως τῶρα.

Ἡ φρόνησις καὶ δραστηριότης τῆς, ἐνωμέναι μὲ μακρὰν ζωὴν τὸν ἔκαμαν νὰ πλητήσῃ ἰκανῶς, καὶ νὰ γένῃ ὀνομαστός μὲ τὰς πολυεθεῖς εὐεργεσίας τῆς. Κατ' ἀρχὴν ἐδαπάνησε πολλὰ εἰς τὴν Ῥουσίαν, ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ γένος τῆς, καὶ νὰ ἐξο-

δεύτη εἰς ὠφελιμώτερα πράγματα . Δὲν εἶναι κατὰ τὸ πλεόν καιρὸς νὰ ἐμιλήσωμεν περὶ ὅσων ἔπραξεν ἔξω τῆς ἐνόπλης Ἑλλάδος καὶ περιοριζόμεθα εἰς ἣτα ἐδαπάνησεν ἐντὸς αὐτῆς · οἱ περιεργότεροι τῶν ὁμογενῶν ἤξεύρου , ἢ ἤκησαν πύτα κατὰ διαφόρων καιροῦς ἐπέσφωρεν εἰς τὰ Ψαρρᾶ , διὰ νὰ κατασκευασθῇ ὁ μῶλος τῶν , καὶ νὰ συστηθῇ σχολεῖον εἰς αὐτὰ · μαθῶν δὲ ὅτι ἢ ἄλλοτε περικλητὸς Χίος ἐσύστασεν Ἀκαδημίαν , καὶ γνωρίζων πόσον ἦτον ἀσφαλῆ τὰ ἔργα τῶν Χίων , συνέδοκται αὐτοῦς μὲ 120.000 ρούβλια , τὰ ὅσῳα ἤδη ἐχάθησαν ὁμοῦ μὲ τὸ σχολεῖον καὶ τὴν πόλιν τῶν Χίων .

Συνέθετο ἔπειτα ἡ ἀποστασία μας καὶ δὲν ἔπαυσε πολυειδῶς ἀπὸ τὸ νὰ ἐξοδεύη πρὸς εὐδωσίαν τῆς νομιζόμεν ὅτι δὲν εἶναι ὑπερβολὴ εἶν εἰσῶμεν ὅτι ἢ ἐταιρεία , τὰ Ψαρρᾶ καὶ τὸ Γενος ὅλον τὸν ἔκαμαν νὰ ἐξοδεύσῃ ὑπὲρ ἴσας 500.000 ρούβλια · βέβαια ἅπαντα τούτα δὲν καλοεξοδεύθησαν , καὶ δὲ ἐχάθησαν ἀνωφελῶς , ὅσα μαλλιστα παρεδόθησαν εἰς τὴν Κάσσαν τῆς Ἑταιρείας · μὲ ὅλην τούτου ἢ προθυμίαν καὶ ἢ γενναϊότης τῆ κατασταίνεν τὸν Βαρβάκην πρῶτιστον βιηθὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ δικαίως τὸν ἐπωνομάσαμεν εὐεργέτην τῆς .

Μήτε γνωρίζομεν ἀκριβῶς , μήτε οἱ ὄροι τῆς ἐφημερίδος μᾶς συγχωροῦν νὰ κοινολογήσωμεν ὅσα ἄλλὰ ἔπραξεν ὁ μεγαλόδωρος τούτος ἄνθρωπος πρὸς μερικοὺς ὁμογενεῖς , καὶ εἰς κατόρθωσιν πολλῶν ἄλλων ἐπωφελῶν κινήματων . Ἐν ἀπὸ τούτα τὰ ἔξοδα εἶναι καὶ ὅσον ἐξοδεύει εἰς ἕνα τῶν συμπατριωτῶν τε νέον , ὁ ὅποιος σπυδάξει κατὰ τὸ παρὸν εἰς Παρίσια , καὶ ὁ ὅποιος , δὲν ἀμφισβάλωμεν , θέλει δειχθῆ ἄξιος τοῦ εὐεργέτη καὶ τῆς Πατρίδος τε , διότι γνωρίζομεν τὸν νέον καὶ συνελάσαμεν καλὰς ἐλπίδας ἐν γνώσει περὶ αὐτοῦ .

Τὸ δὲ πάντων ἀξιοσημειώτου εἶναι ὅτι γέρον σχεδὸν ὀγδοηκονταετῆς ἐστάθη ἱκανὸς νὰ κάμῃ τὸν μακρύτερον δρόμον ἀπὸ τὴν Ρωσίαν , καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα . Οἱ κακόθελοι καὶ ὑποπτικοὶ ἄνθρωποι παρεξήγησαν τὴν θυσίαν τοῦ σεβαστῆ τούτου ἀνδρὸς · ἀλλ' ἡμεῖς ἐπιστηριζόμενοι εἰς ὅσα ἤξεύρομεν περὶ αὐτοῦ , ἀποδιδομένον τὸν ἐρχομὸν τε εἰς μόνον τὸν εὐγενῆ ἔξωτα τοῦ νὰ ἰδῇ ὠπλισμένην τὴν Ἑλλάδα ,

ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκπατρίσθη αὐτὸς πρὸ 50 ἔτων , διὰ νὰ μὴν ρίψῃ τὰ ὄπλα τε , καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὰ πράγματα θέλουν ἀποστομώσει τοὺς τολμήσαντας νὰ συλλάβῃ ὑποψίας διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ γενναίου τούτου Νέστορος . Εἰς τὸν σκοπὸν , διὰ τὸν ὁποῖον ὑπόπτευσαν τὸν σεβαστῆ Βαρβάκην , βέβαια συντρέχει μεγάλως ὁ ἐμφύλιος πόλεμος · εἰν ὁμως ἔτρεφε παρόμοιον σκοπὸν διὰ τὴ νὰ δεχθῆ τὴν ἐντιμον μεσιτείαν τοῦ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαφερομένους ; ἀλλ' ὅς ἀφίσωμεν τὰ μέλλοντα καὶ ἄς κοινολογήσωμεν ὅ,τι ἀπὸ ἀξιοπιστά ὑποκείμενα ἐμάθαμεν περὶ τοῦ Βαρβάκη , ἐν ὅσῳ διέτριβεν εἰς Ζάκυνθον .

Εἶχε σχέδιον νὰ συστήσῃ μέγα σχολεῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα , διὰ τὸ ὅσῳον ἐπροσκάλεσε Γέσσαρας ἀπὸ τοῦς ὀνομαστοτέρας διδασκάλους μας , καὶ διώρισε τὸν ἴκον 500,000 ρούβλιων · ἔγραψε δὲ καὶ ὅσῳ ἔπρεπε διὰ νὰ ἀγορασθοῦν τὰ ἀναγκαῖα βιβλία , καὶ ὑπεσχέθη ὅτι εἰν τῷ ἔθιδεν ἢ Διοικήσις μας σπῆτιον , εἶχεν ἀπόφασιν νὰ ἀνοίξῃ ἀμέσως τὸ Σχολεῖον τε · δὲν φθάνει τούτο · μαθῶν ὅτι ἢ Ἑλλὰς στερεῖται ἀκόμη Νοσοκομείων , ὑπεσχέθη χίλια τάλ-λαρα ἐτησίως διὰ νὰ ἐνωθῶν μὲ ὅσα συνεισέφεραν ἄλλοι φιλογενεῖς , καὶ οὕτω νὰ συσταθῆ ἀμέσως Νοσοκομεῖον εἰς Ναύπλιον .

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἠγόρασε πάμπολλα ἀναγκαῖα διὰ τοὺς ξεσπητωθέντας συμπατριώτας τε , περὶ τῶν ὁποῖων ἐφρόντισεν ὡς νὰ ἦτον φυσικὸς ἀπάντων πατήρ .

Ὅταν ἐμάθαμεν τὰ τελευταῖα σχέδια τοῦ Βαρβάκη , (περὶ τῶν ὁποῖων δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ ἀμφισβάλωμεν , ἐνθυμούμενοι τὰς περασμένας πράξεις τε) δὲν ἐδυναμέθα νὰ μὴν εὐχηθῶμεν ἀπὸ καρδίας , καλήτερα καὶ δικαιοτέρα ἀπὸ τὸν παλαιὸν Ἀγαμέμνονα , διὰ νὰ εἶχεν ἢ Ἑλλὰς ἄλλης ἄνεκα Βαρβάκιδες , καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Θεῖαν Πύνοιαν νὰ χαρίσῃ ζωὴν εἰς τὸν σεβαστῆ τούτον ἄνδρα , ἔως νὰ κατορθώσῃ τὰ δύο τελευταῖα σχέδια τε , καὶ νὰ ἰδῇ τὸν καρπὸν τῶν καλῶν πράξεων τε .

Ἐν καὶ ὁ περασμένος τις βίος εἰδείξεν ὅν Βαρβάκην συνετὸν καὶ πραγμάτων ἐμπειρὸν ἄνθρωπον . τὰ δύο τελευταῖα σχέδια τε ἀποδείχθη αὐτὸν ἀναντιρρήτως καὶ πολιτικώτατον .

Εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων μας περίουδον δὲν δύναται καὶ ὁ πλοσιώτατο, μερικὸς νὰ προφθάσῃ τὰς ἀνάγκας μας· μόνη ἡ ὁσθὴ καὶ ἀσφετίριστος οἰκονομία τῶν κοινῶν εἰσοδημάτων, καθὼς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου δύναται νὰ ἐξαρκέσθῃ εἰς τὰς ἀνάγκας μας· ἀλλὰ τοῦτο διὰ νὰ κατορθωθῇ, καθὼς καὶ διὰ νὰ πύσθῃ τὰ ἄγρια πάθη τῶν ὁμογενῶν μας ἄλλο συντελέστερον ἀπὸ τὴν διδασκαλείαν δὲν εἶναι· ὅθεν πρέπει, νὰ ἐπαινεσωμεν καὶ νὰ ἀποδεχώμεν τὸ διπλοῦν ἱατρικὸν τοῦ Κυβερν. Βαρσάκῃ, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἠμπορεῖ νὰ μᾶς γλυτλώσῃ καὶ ἀπὸ τὰς σωματικὰς καὶ ἀπὸ τὰς πνευματικὰς ἀρρώστιας μας· ἀλλὰ περὶ τοῦτο ἴσως ἄλλοτε ὁμιλήσωμεν πλατύτερα· ὅθεν ἴωρα τελειύομεν, παρακινουήτες τὸν ἀγαθὸν Βαρσάκῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ κάθε φατεῖαν καὶ νὰ ἐκτελῇ ὅ, τι ὁ ἴδιος ἐσυμβούλευσι· Θ ε ἰ κ ἂ ἔ ρ γ α , ἡ γ γ ν τὴν Ἀ γ ἄ π η ν καὶ τὸν Ἐ λ ε ο ν , διὰ νὰ ἐξακολοθῶν καὶ τὰ Θεῖα Θαύματα .

Ἐξακολούθησις καὶ τέλος τοῦ ἄρθρου τοῦ διακοπέντος εἰς τὸν προηγ. ἀρ.

Τοὺς δὲ σκανδαλοποιούς καὶ τοὺς ἐξάπτοντας τὰ πάθη, καθὼς καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ ὑβριστάς, πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ ὡς τοιούτους νὰ τοὺς ἀποστρεφώμεθα· ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς γνωρίζωμεν χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ προφύλαξις εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ καὶ καταλάβῃ τις τοὺς διυλῆς σκοπούς των· Τόσον πλέον πρέπει νὰ φοβῆται τις τὰ γραφόμενα καὶ τὰς συμβολὰς των, ὅσον ταῦτα ὑποκρέυπτῃν θανατηφόρον φαρμάκι τῆς ἀπάτης· Τόσον πρέπει νὰ τρομάξῃ ταῦτα τὰ τέρατα τῆς διχονορίας καὶ τῆς ἔριδος, ὅσον σκεπάζῃ τὴν σατανικὴν κακίνοιάν των μὲ τὸ κάλυμμα τῆς εἰλικρινείας καὶ τοῦ ὑπέρ τοῦ κοινῶ καλοῦ ζήλου· παρομοιάξῃ μὲ τὰς σειρήνας αἱ ὁποῖαι μὲ τὰ μαγευτικὰ των ἰσχυροῦδια, ἔσθουσι τοὺς ναύτας εἰς τὴν Σάλασσαν καὶ τοὺς ἔκαμναν νὰ πνιγῶν ἀλλὰ καθὼς ὁ φρόνιμος Ὀδυσσεὺς εὔρηκε τὸν ἰσῆσον ἢ ἀποφύγῃ τοῦτον τὸν κίνδυνον, βαλόντας τὰ αὐτῖα τῶν συνταξιδιωτῶν τε, οὕτω πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς, κλειόντες τὰ αὐτῖα μας εἰς τὰς διυλῆς καὶ ἀντιπατριωτικὰς προτροπὰς των, μὲ τὰς ὁποῖας ὡς νέαι ἐρινύες θέλουσι νὰ διασπείρῃν εἰς τὸ

μέσον μας τὴν ἀσυμφωνίαν, τὰς διχρησῖας, καὶ μὲ ἓνα λόγον, παντοτείνον ἐμθύλιον πόλεμον·

Ἄλλοτε ἴσως θέλομεν ἐξηγηθῆ ἡσπομερέστερον, καὶ θέλομεν ὀνομάσει καὶ τινὰς ἀπὸ τοῦτους τοὺς ὑποκριτάς, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος δυνὰ νὰ τμηθῶν οἱ δευτεροὶ καὶ νὰ καταβρονηθῶν οἱ πρῶτοι, ἄλλ' εἶναι πλέον καιρὸς νὰ τελειώσωμεν, καὶ τελειώομεν ἀναφέροντες ἐδῶ αὐτολεξεῖ ὅ, τι ἔλεγε ποτὲ ὁ Φιλόσοφος πολίτης τῆς Γενεύης πρὸς τοὺς συμπατριώτας τε . „ Μὴ παρακούσῃτε „ ποτὲ τὰς γνώμας τῶν σοφοτέρων καὶ ἀξιοτέρων πολιτῶν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, δι' ἀμέλειαν τινὰ ἀξιοκατάκριτον καὶ ὀλεθρίαν ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτικοῦ ὑμῶν συστήματος· ἀλλ' ἔχοντες κανίνα διαγωγῆς τὴν ἐπιείκειαν, τὴν μετριοφροσύνην, τὴν γενναϊότεραν σταθερότητα, ἀποδείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸν ἑθνικὸν ὑπερηφάνει καὶ μετριοφρονος, ἐπίσης φιλοδέξια καὶ φιλελευθέρην· Προσέχετε δὲ πρὸ πάντων καὶ τοῦτο ἔστω ἡ τελευταία παραγγελία μας, μήπως ἀκούσῃτε ποτὲ κακοβούλους παραινέσεις καὶ λόγους δολεροῦς, τῶν ὁποῖων αἱ ἀφανεῖς αἰτίαι εἶναι πόλλαισις κινδυνωδέστεραι τῶν ἀποτελεσμάτων . “

Κατάλογος Δανείων διαπραγματευθέντων εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους ἐν Λονδίῳ ὑπὸ διαφόρων Ἐσπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικής .

Κολομβίας . . .	1822 . . .	Διρ.	2,000,000
ὄμ.	1824		4,750,000
Χιλιου	1822		1,000,000
Βοένος-ἄγρες	1824		1,000,000
Περουβίου	1822 — 1824		1,200,000
Βρασίου	1824		3,200,000
Ἰσπανίας	1821		1,500,000
ὄμ.	1823		1,500,000
Πορτογαλλίας	1823		1,500,000
Μεξικῶ	1824		3,200,000
Δανίας	1822		3,000,000
Ἀυστρίας	1823		2,500,000
Πρωσσίας	1818		5,000,000
ὄμ.	1822		3,500,000
Ῥωσσίας	1822		3,500,000
Νεαπόλεως	1821 — 1822		6,165,000
ὄμ.	1824		2,500,000
Ἑλλάδος	1824		800,000
(Τίμας)	τὸ ὅλινον Κεφάλ. Λ.Σ.		47,815,000
	Αἱ ὁποῖαι Λ.Σ. λογαριαζόμεναι ἀνὰ 50 ἰρ. ἐκαστὴ ἀναλογεῖν μὲ ἰρ.		2,390,750,000

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 99

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ ἀποπληρωτὰ
κατὰ τριμηνίαν Ἐκδίδεται ὡς τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῆ 6 Δεκεμβρίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πολλάκις ἀνεφέραμε εἰς τὰ Χρονικά μας ὅτι ὁ ἐφετεινὸς χειμῶν δὲ ἦναι κρίσιμος εἰς τὴν τύχην μας , διότι αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης εἶναι ἐγγύς νὰ λάβωσιν ἀποφασιστικὰ μέτρα . Τοῦτο συμπεραίνομεν ἀφ' ὅσα ἤξεύρομεν περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς , καὶ τοῦτο μᾶς ἐπιβεβαιῶσιν αἱ μακροναὶ μας συναποκρίσεις , ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐγκρίναμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ κατωτέρω , ὅχι βέβαια διότι τὸ στοχαζόμεθα βεβαιότατον καὶ αὐθεντικόν , ἀλλὰ διότι ὑποδείχνει τὰ ἐπικρατοῦντα φρονήματα εἰς τὴν Δύσιν .

Κορσοὶ τὴν 28 Νοεμβρίου .

„ Σὰς χαρτοποιῶ ὅτι ἐλάδομεν γράμματα ἐκ Λισβόνθ , τὰ ὁποία μᾶ. ἀναγέλων ὅτι εἰς τὰς 28 Ὀκτωβρίου (νέου βέβαια μηνολόγιον) ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης ἐδήλωσεν ὅτι κραταία τις δύναμις δελεῖ ὑπερασπισθῆ τὸς Χριστιανούς τῆς Ἑλλάδος , ὅθεν εἰς τὰ 1825 μέλλει νὰ συμβῶσιν μεγάλα πράγματα . “

Τὴν ἴσως πάρωσον τούτην εἰδήσιν ἐπιστηρίζου καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ διάφορα μέρη , κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἐφετησινὰ καλορθώματα τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα τὰ διὰ θαλάσσης ἐπαροξύνουσαν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην , καὶ αἱ μεγάλαι τοῦται δυνάμεις συναποκρίνονται διπλωματικῶς περὶ τῶν πραγμάτων μας , τὰ ὁποία μῖνα ἔμειναν ἴσως διὰ νὰ σύρῃν τὴν προσοχὴν των , καὶ διάφοροι σοβαροὶ λόγοι ἀναγκάζου τὰς μεγάλας δυνάμεις εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσωσιν τι συμφώνως περὶ ἡμῶν . ἀλλ' ἐὰν τὰ κατορθώματα τῶν πολεμιστῶν μας ἤγχιον τὴν ὑπόληψιν τῆς Εὐρώπης , τι ἀράγε τούτη δελεῖ εἰσεῖ , ὅταν μάθῃ ὅτι νέαι διχόνοια ἠγγέθησαν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μας ; πολλοὶ δειλοὶ ἁμογετεῖς μᾶς ἐμέμφθησαν δι' ὅσα

ἐκοινολογήσαμεν , ὡς νὰ ἐπρόσμενον ἡ Εὐρώπη νὰ τὰ μάθῃ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας μας , καὶ ὡς νὰ μὴν ἔπαρσεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν τύπον ὡς βῆμα πολιτικόν , ἀπὸ τὸ ὁποῖον δύναται ὁ φιλόπατρις νὰ ὀμιλήσῃ πρὸς τὸ πικρὸν ἀλήθιον , διὰ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν κατάστασίν μας καὶ νὰ δεῖξῃ τὸν ἴσῳπον τῆς Θεραπειᾶς τῆς .

Οἱ πολιτικοὶ Εὐρωπαῖοι δὲν δὲ μᾶς κατηγορήσῃν βέβαια διότι ὠμολογήσαμεν ἀληθείας , λυπηρὰς μὲν , ἀλλὰ πάντοτε ἀληθείας . ἤξεύμεν ὅτι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις μὲ ἡμᾶς ἔκαμαν καὶ θέλων κάμει τὰ ἴδια , καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες , ὅτι θέλων μᾶς πιστεύσει καὶ ὅταν κοινολογῶμεν τὰ ἐσπαινετὰ τῆς Ἑλλάδος . Ἡμεῖς ἐξερχόμεθα ἀπὸ πολυχρόνιον δαλείαν , καὶ διάφοροι περιστάσεις δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν νὰ ἀφελθῶμεν ὅσον ἔπαρσεν ἀπὸ τὸν Ἰετραετῆ ἀγῶνά μας . μ' ὕλον τοῦτο δὲν ἐκάμαμεν ὀλίγον , καὶ ἡ ἴδια ἐλευθερία τοῦ ἴσῳπος μας ἀποδείχνει τὰς προόδους μας . Τολμοῦμεν δὲ νὰ παρηγορήσωμεν τοὺς φιλοπατριδας ὅτι ἡ φωνὴ μας δὲν ἐβόησεν εἰς τὴν ἔρημον . προεκηρύξαμε ὅτι ἐντὸς ὀλίγῃ γίνεται Ἰσπικὴ συνέλευσις εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα , μαθάνομεν ὅτι τὸ ἴδιον δὲνπραχθῆ καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν , καὶ δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι καὶ αἱ αὐτοῦται συνελεύσεις δὲν λάβωσιν τὰ πλέον σωτήρια μέτρα . τὸ παράδειγμα τῆς Χέρσε Ἑλλάδος , ἐπιβίβωμεν , δελεῖ μιμηθῆ καὶ ἡ Πελοπόννησος , καὶ δελεῖ δεῖξει διὰ τῶν πραγμάτων ὅτι τῆ ἀξίσει νὰ θεωρητῆ ὡς κεφαλὴ τῆς Ἑλλάδος κατατιγάζοντα τὰ ἄγρια πύθη , τὰ ὁποία προετοιμάζου καὶ αὐτῆς καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος τὴν καταστροφὴν .

Ἐκχεῖζόμεν καὶ πάλιν κηρύττομεν καὶ θέλομεν κηρύξει ἐκπονεταίς ἀκίμῃ οἱ περσιμοῦ-

μεν ὅποιανδήποτε Διοίκησιν ἀπὸ τῆν Ἀναρχίαν, ὅτι δὲν γνωρίζομεν εἰς κενόναν πολίτην τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐγερθῆ μετὰ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ ὅτι καὶ σημαντικὰ δίκαια ἔαν ἔχη καὶ ὁ σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἠμπορεῖ ὅμως νὰ ζητήσῃ ἰκανοποίησιν μετὰ τὰ ὅπλα· ἀλλὰ ἐκαταχωρήσαμεν εἰς τὴν ἔφημερίδα μας καὶ ἄρθρα, τὰ ὅποια ὀνειδίζουν τῶν ἰνὰ τῆν Διοίκησιν, καὶ μετὰ τὰ ὅποια θρηνοῦντες τὴν συμφορὰν τοῦ Κολοκστρώνη, τὸν ἐσυμβουλευσαμεν νὰ ἐκδικηθῆ, ἐκπολιτικῶν τὰς Πάτρας· μήπως παρομοίᾳ ἐκδίκησις δὲν θὰ ἐχειροκροτεῖτο ἀπὸ ὅλον τὸν φωτισμένον κόσμον; μήπως ἔσπερέ νὰ κλείσωμεν τὴν ἔφημερίδα μας καὶ εἰς τὰς ἐναντίας γνώμας; ἢ μήπως καὶ ἔαν ἠθέλαμεν νὰ ἀποκλείσωμεν τὰς ἀντιλογίας, ἐδυνάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν; ἢ συμφέρει νὰ ἐξαγριώσωμεν δυνατοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν κάθε μέσον συμβιβασμοῦ καὶ μετριότητος; διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ ὅσα ἀνωτέρω εἴπομεν, ἐλπίζομεν μέχρι τέλους νὰ ἐπαινεθῶμεν ἀπὸ τοὺς καλοὺς πατριώτας, καὶ ὅσοι μάλιστα κρίνουν ἐν γνώσει περὶ τῶν πραγμάτων.

Πανεπιστήμιον τοῦ Ἰονίου Κράτους.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Κορφῶν ὑπὸ ἀριθμὸν 359 μᾶς ἀναγγέλλει τὸ χαρῶσιον μῆνυμα τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου διὰ τὸν δεύτερον σχολαστικὸν χρόνον, καὶ μᾶς γεμίζει χαρὰν τὴν καρδίαν διηγημένη συνωπτικῶς τὰς λαμπρὰς προόδους τῶν μαθητῶν εἰς τὸ διάστημα τοῦ περασμένου χρόνου.

Πολλάκις, μεταξύ τῶν πολιτικῶν διαφόρων μεταβολῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσεν ἡ Ἰονικὴ Ἐπτανήσος, ἀνεπατέρωθη ὁ νοῦς μας καὶ ἡ γαλλιάσθη ἡ καρδιά μας μετὰ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα καὶ τὸ ἐπιθυμητότατον ἄκρσμα τῆς Ἰσχυρίας ἀνακαλέσεως τῶν Μουσῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν αὐτὸ ἔδαφος. Ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα ἀπέκειτο εἰς τὰς σημερινὰς μας ἀξιωματικῶν ἡμέρας, καὶ ἰδοὺ ἡ εὐτυχὴς ἐποχὴ τῆς ἠθικῆς ἀναπλάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους συμπύπτει, ἀγαθὴ ἴσχυς, μετὰ τὴν εὐτυχὴ ἐποχὴν τῆς πολιτικῆς τῆ ἀναγεννήσεως, καὶ συνοδεύει αἱ Μοῦσαι τὴν Θέμιδα. Πρό-

θυμον τὸ Ἰόνιον Κράτος εἰς τὴν σύστασιν τῶν ψυχικῶν αὐτῶν ἰατρειῶν εὔρεν ἀκόμη προθυμότερον τὸν Σεβαστόν τε Προστάτην Γεώργιον Δ. ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο σχέδιον ἤθελεν ἴσως καὶ ἴσως μείνει ἀκατόρθωτον, ἔαν ἡ περὶ τούτου φροντίς καὶ ἐπιστοασία δὲν ἐμπιστευέτο εἰς τὸν ἀκαίμητον καὶ ἀκούραστον ζῆλον τοῦ Κόμητος Γυιλόφου, ὁ ὁποῖος συνηλικιωθεὶς μετὰ τὴν βαθεῖαν ἀνάγκωσιν τῶν Προγονικῶν Συγγραμμάτων μας, ἐγκρατῆς καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς Ἰωνικῆς μας γλώσσης, δὲν ἔπαυσεν, ἐκ νεαρᾶς τε ἡλικίας, νὰ τιμᾷ τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος μας, νὰ σέβεται τὴν Ἑκκλησίαν μας, νὰ ἀγαπᾷ τὸ γένος μας μέχρις ἐνθουσιασμοῦ, νὰ βλέπῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀρχαίαν τε εἰκόνα, καὶ νὰ μάχεται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἂν καμμίαν φορὰν θρασεία καὶ ἀσπλαγχνος γλώσσα ἤθελε ἰσχυρῶς νὰ ὑβρίζῃ εἰς τὰς συμφορὰς τε. Φίλος ἐν γένει τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πολὺ διακαέστερος φίλος τοῦ δυστυχικοῦ Ἑλλήνου, συνέλαβε τὴν λαμπρὰν ἰδέαν τῆς νοερᾶς τε καλλιέργειας, (ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὀλοένα εὐτυχῶς ἀγωνίζεται) ἀφ' ἧς ὥρας ἡ αὐλή τε ἀνεδείχθη Προστάτρια τοῦ Ἰονίου Κράτους. Ἐκτοτε ἀφήτας κάθε ἄλλην φροντίδα ἀφοσιώθη ὅλος δι' ὅλην εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἐπιχειρήμα· ἔτρεχε κάθε χρόνον ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Ταμίου εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Ἰονίου Πελάγους· ἐκεῖθεν ἐπισκέπτετο εἰς καιρὸν τῆς δευμύτητος τοῦ χειμῶνος, τὰ Μησοτροφεῖα τῆς Ἀρκτικῆς Γερμανίας, καὶ δὲν ἔπαυσε μήτε παύει νὰ μεταχειρίζεται ὅλην τὴν ἰσχύν τε συμμὰ τῶν δυνατῶν τῆς Πατρίδος τε εἰς εὐδωσίαν τοῦ πολυενδόξου τούτου σκοποῦ, καὶ ἀνοίγῃ τὰς πατρικὰς ἀγκάλας τε εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας ὁμογενεῖς μας, νὰ χύνη ἀλύπητα τὸν πλοῦτόν τε εἰς φωτισμόν των, καὶ ζῆ εἰς ἕνα λόγον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Μεσολόγιον, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1824.

Τέλος πάντων ἐλάβομεν γεῖματα καὶ εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως, τὰς ὁποίας ἐπροσμίναμεν, καὶ δὲν ἀμφισβάλλομεν, ἐπρόσμεναν οἱ ἀληθεῖς πατριῶται μετὰ ἄκραν ἀνυπομονήσιν· σήμερον δὲν προφθάνομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅσα περίεργα δυνάμεθα νὰ ἀντιγράψωμεν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ Νέμου, διότι ἡ ὑπόψις τῆς ἔφημερίδος ἐπεσχώρησεν, ἀλλὰ

ὑποσχόμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ ἀφιερῶσμεν τὸν ἐγγυς ἀριθμὸν τῶν Χρονικῶν μας εἰς τὰ περιεργότερα . Περιριζόμεθα δὲ νὰ μετατυπώσωμεν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀκαταμαχῆτη Ναυάρχου Μυαούλη, τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἐκλαμπροτάτη Προέδρου κυρίου Κωνσταντῆ, καὶ νὰ σημειώσωμεν ἀπὸ τῶρα, ὅτι ἔφθασε τὸ προσδοκώμενον μέρος τοῦ βανίου μας· εἶθε τὰ σοβαρὰ τοῦτα μέτρα καὶ μέσα τῆς Σεβαστῆς μας Διοικήσεως νὰ ἐνεργήσῃ ἠθικῶς εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, καὶ νὰ ἠμπορέσωμεν τάχιστα νὰ μὴν ἔχωμεν πλέον ὕλην περὶ ἐσωτερικῶν ἄλλων, εἰμὴ περὶ τῆς τελειοποιήσεως τῆς Δημοσῆς Οἰκονομίας, ἀνατροφῆς, καὶ τῆς ὁμοφώνῃ κινήσεως τοῦ ἔθνους ὅλην εἰς τὸν ποθητὸν πολιτισμὸν τε .

Ἰούλιον 10 Νοεμβρίου .

Προχθὲς καὶ χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα μὲ πλήθος αἰχμαλώτων Ἀράβων ἢ μία μοῖρα τοῦ στόλου μας ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Γενναϊοτάτη Ναυάρχου κυρίου Α. Μυαούλη ἀναμένοντος διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως ἕως τῆς νέας παρασκευῆς αὐτῆς τῆς μοίρας . Ἡ δὲ ἄλλη εὐρίσκεται εἰς τὰ πανία πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ .

Ὁ Ναύαρχος ὑπεδέχθη μὲ τὴν πρέπωσαν τιμὴν διὰ κανονοβολισμῶν καὶ τελειῆς .

Ἡ ἀκόλουθος ἐκθεσις τῶν Τελευταίων συμβάντων εἶναι ἐπιτομὴ τις τῶν ὅσα ἀνέφερον ὁ Ναύαρχος οὗτος πρὸς τὴν Ἰσπανικὴν Διοίκησιν .

Τὸ Τελευταῖον κίνημα τοῦ Ἰμπεραῖου-πασα, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἔμελλε νὰ δοκιμάσῃ καταισχύνην πολὺ μεγαλητέραν τῆς ζημίας, ἐστάθη ἢ δοκιμὴ τοῦ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸν κίλπον τῆς Κρήτης τὴν Σούδαν . Τὴν 27 Ὀκτωβρίου πρὸ τοῦ γεύματος ἐσηκώθησαν λοιπὸν οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι ἀπὸ τὴν Ἀλικαρνασσὸν, καὶ τὴν 28 πρῶι, εὐρέθησαν σοττοβέντο τῆς Κῆ . Ἡμεῖς ἐμείναμεν ἐπιτήδεις ὁπίσω, ἕως νὰ ἀνοιχθῶσι, καὶ τότε, δηλαδὴ τὴν 28 πρῶι ἐβάλλημεν εἰς καταδίωξίν των, καὶ τὴν 29 εὐρέθημεν περὶ τὰ 30 μίλλια μακρὰν των, καὶ ἐκυριεύσαμεν μὲ πόλεμον ναῦν Ἰσπανικὴν φορτωμένην Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα . Τὴν 30 εὐρέθημεν ἡμεῖς μὲν εἰς Σαφραῖν καὶ ἐβαδυνάσθημεν εἰς τὰς Πλάκας, ὁ δὲ ἐχθρὸς εἰς Δύω Ἀδέλφια . Τὴν 31 τὸ πρῶι ἐπλησιάσαμεν τὸν ἐχθρὸν, καὶ συνεπροτέθη ναυμαχία, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Τούρ-

κοὶ ἐμβροδοὶ ἀπεσύρνοντο ρίπτοντες ἀμέτρως κανόνια ἀπὸ μακρὰν εἰς τὸν ἀέρα, τὸ ὅποιον μᾶς ἐφάνη τῶντι πολλὰ γελοῖον . Ὅθεν ἡμεῖς ἐκρατήσαμεν ἐκείνην τὴν Δέσιν ἕως τὴν νύκτα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καιρὸς μᾶς ἔφερε σοττοβέντο τῆς Χαμιλῆς . Περὶ τὴν 6 ὥραν τῆς νυκτὸς οἱ ἐχθροὶ ἐφάνησαν, τὸ δὲ πρῶι τῆς 1 Νοεμβρίου ἔχοντες τὸν ἀνεμὸν δεξιὸν διευθύνοντο πρὸς τὴν Σούδαν μὲ σκοπὸν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸν κίλπον ἐκεῖνον· ἡμεῖς δὲ ἔχοντες τὰ σοβαρὰ ἠτοιμάσθημεν εἰς μάχην διὰ νὰ τοὺς ἀποτιρούσωμεν ἀπὸ τὸν σκοπὸν . Περὶ τὰς 5 ἡμισυ ὥρας λαβόντες καιρὸν δεξιὸν ἐκινήσαμεν ὁμοθυμαδὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν . Εὐρέθημεν δὲ ἡμεῖς μὲν 10 μίλλια πλησίον τοῦ μεγάλου Κάστρου τῆς Κρήτης, ὁ δὲ Ἰμπεραῖου-πασα 12 μίλλια σοττοβέντο . Ὅλη ἡ σπηδὴ μας ἐστάθη τότε νὰ διασωμεν τὰ σοβαρὰ καράβια τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὰ σοττοβέντο ὄντα διὰ νὰ τὰ ἔχωμεν ὅλα ὑποκάτω μας . Κατὰ τὰς 6 ἡμιτυ ὥρας διὰ ναυασχικῶν σημείων ὁ γενναῖος πυρπολητῆς Θεόδωρος Θ. Βώκας ὤρμησε κατὰ τινος φρεγάτας . Ἄλλ' ἐξαιφνης δύο βάρκαι ἐχθρικοὶ πλησιάξεν εἰς τὸ πυρπολικὸν, καὶ ἡ μὲν μία μὲ 50 περίπτε τούρκικας ἐπιάσθη ἀπὸ ἰδικῶν μας πλοίων, ἐκ δὲ τῆς ἄλλης οἱ ἐχθροὶ εἰσεπλήθησαν εἰς τὸ πυρπολικὸν, ὅπου ἐφρονεύθησαν πολεμοῦντες περὶ τοὺς 20 . Τὸ πυρπολικὸν τοῦτο προχωρῆσαν κατὰ τῆς φρεγάτας ταύτης, πρὶν φθάσῃ νὰ κολλήσῃ, ἔχασε τὴν γάμβριαν τε ἀπὸ τὰ βόλια τῆς φρεγάτας, καὶ διὰ τοῦτο ὠπισθοδρομήσεν ὅχι ὅμως καὶ χωρὶς ἀποτέλεσμα, διότι 600 περίπτε στρατιῶται μετὰ τοῦ ἀντικυβερνήτη αὐτῆς ἀπελπισθέντες ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπινίγησαν, οἱ δὲ ἐπιάσθησαν ζῶντες ἀπὸ βάρκας Ἑλληνικὰς . Διὰ ναυασχικῶν σημείων ὤρμησε κατὰ τῆς φρεγάτας ταύτης ἕτερος πυρπολητῆς ὁ γενναῖος Α. Ρωμψόσης, τὴν ἐπλησίασε πολλὰ ἐπιτηδείως, ἀλλὰ πρὶν βάλλει πῦρ, βίβλι αὐτῆς περὶ εἰς τὴν πρῶην τοῦ πυρπολικῶ τὸ ἀναψε, καὶ ἡ φρεγάτα ἐσώθη παραδόξως . Ἐντεῦθεν τὰ σοβαρὰ ἐχθρικά πλοία ἠνώθησαν μὲ τὰ σοττοβέντο, κατ' οὗτως ἐλάβαμεν εὐκαιρίαν νὰ κτυπήσωμεν κατὰ τοὺς ἐχθροὺς, ὥστε τοὺς ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν . Μετὰ τὴν δύστιν τοῦ ἡλίου ἕως τὰς 3 ὥρας τὴν ἐπαύριον κατεδίωξαμεν τοὺς ἐχθροὺς μέχρι σοττοβέντο τῆς Καρπαθοῦ . Κατ'

αὐτὴν δὲ τὴν γενικὴν καὶ ἀτακτὸν Ἰουδαίων καὶ φυγὴν τῶν ἐχθρῶν ἠχημαλωτίσαμεν ἰκανὰ φορτηγὰ γέμοντα στρατεύματα Αἰγυπτιακὰ, ἄλογα καὶ λοιπὰς ἀποσκευὰς πολεμικὰς. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν διὰ τὸν σφοδρὸν ἀνεμὸν ἠναγκάσθημεν ν' ἀζάξωμεν εἰς Κάσσω.

Σύρα, 18 Νοεμβρίου.

Πλοῖον Ἴονιον ἐρχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ λείπων ἐκ Ρόδου ἡμέρας 3 μᾶς λέγει ὅτι ὁ Ἰμπερατήρ μας μετὰ τὸν στόλον τῆς καὶ μετὰ τὴν φορτηγὰ ἦτον ἀναγκασμένος εἰς τὸν Μαρμαρᾶν ἀντικρὺ τῆς Ρόδου ὅτι τοῦ λείπων 16 μόνον πολεμικὰ πλοῖα καὶ 10 φορτηγὰ, χωρὶς τὰ ἐξουστῶσι τὶ ἐγίναν ἢ ποῦ εὐρίσκονται ὅτι ἰκανὰ στρατεύματα ἔβγαλεν εἰς Ρόδον ὅλα σχεδὸν ἄρρωστα, καὶ ἀδιακόπως θάπτωνται ἕως 20 τῆν ἡμέραν. Τὸ αὐτὸ πλοῖον μᾶς βεβαίονει προσέτι ὅτι τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν εἰς Ρόδον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας Γαλλικὴ Βασιλικὴ γολέττα φέρουσα γράμματα ἀπὸ τοῦ Μελχιάλλου πρὸς τὸν Ἰμπερατήρ μας, καὶ ἀμέσως, ἐξεκίνησε διὰ τὸν Μαρμαρᾶν, ὡς εὐρίσκεται ἡ ρήθεις Ναύαρχος.

ἙΛΛΗΝΕΣ!

Μόλις ἀναλαμπάναν ἀπὸ τὴν πολυήμερον καὶ δραματικὴν νόσον, ἥτις καὶ ἐνέει καὶ τὴν οἰκογένειάν μου ἀπασαυ κατέλαβεν εἰς Ναύπλιον, ὑπὸ τῆς ὁποίας πάσων τὰ περισσώτερα μέλη τῆς Διοικήσεως, καὶ ἀπὸ τὸν χορὸν τῆς ἠρωδῆθης ἀπεικταίας ὁ ἐνάρετος Πατριώτης καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτεροεστικῆς Σώματος κύριος Μπότσης ἔτι σχεδὸν κληνῆρος, μανθάνω μετὰ τῆν τῆς ψυχῆς μου ἀπερηγήρατον ὅτι οἱ ἐσωτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐχθροὶ, οἱ φίλοι τῆς ἰδιοτελείας, ἐλπίζοντες καταλῶς νὰ ἀνοίσῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἢ Διοικήσεις, καταταράττουν πάλιν τὴν Πελοποννησον, καὶ ζητοῦν πάλιν νὰ καταστρέψωσι πᾶσαν τάξιν, πᾶν εὐνομίαν εἶδος, ὡς ἀσύμφορον καὶ ἐναντιούμενον εἰς τὴν πλεονεκτικὴν ἀρπαγὴν τῶν. Ἐνθ' οὖν σεις, Γενναῖοι, χύνετε τὸ αἱμά σας, ἐνθ' ἄλλοι καὶ οἱ πατῆρες διυσιάζουν τὴν κατάστασίν των διὰ τὴν ἠποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκείνοι προτιμοῦν νὰ συνπολίσθωσι μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν αὐτὴ δὲν ἀρεθῇ κατὰ πάντα εἰς τὴν διακρίσίν των, ἐὰν δὲν δοθῇ ἀπολύτως εἰς αὐτοὺς ἐξουσία νὰ τὴν κατεκδύσωσιν ἀπὸ τὰ ὀλίγα εἰς αὐτὴν μείναντα ἀγαθὰ.

Εἰς τοιαύτην περιστάσει, ἐνθ' μὴ ἐνδυναμωθείς ἀκόμη ὅσον πρῆπει ἀπὸ τὴν ἀσθενειάν μου μέλλω μετ' ὀλίγου μόνον ἡμέρας ν' ἀναλάβω εἰς τὸ Ἐκτεροεστικὸν Σώμα τὰς Προεδρικὰς ἐργασίας, ἀποτεινόμενος εἰς ὅλους τοὺς εὐλικρινεῖς πατριώτας, πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς, νὰ παραστήσω εἰς αὐτοὺς ὅτι ὀλίγα ἀχάριστα καὶ ἀπάνθρωπα τέναα ζητοῦν νὰ καταπληγῶσι τὴν κοινὴν μητέρα μας Ἑλλάδα, διὰ νὰ καταπίωσι καὶ τὰς τελευταίας βανίδας τοῦ αἱματός της.

εργήσει καὶ ὁ Θεὸς, καὶ μ' εὐνοίαν, ὡς ἄλλοτε, θέλωμεν σπείρει μὲν, καὶ ἔχει πλεονεξία τὰς Ὀθωμανικὰς δυνάμεις κινῶντες ν' ἀπολεσθῇ ἡ Πατρίς μας!

Ἐ. Ἰδία, τῆ 15 Νοεβ. 1824.

Ἡμεῖς, Γενναῖοι ἀδελφοί, καὶ συναγωνισταί, ἴδωμεν ὅλοι πῶσον εὐδιάθετος καὶ φιλονίκος εἶναι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος! ἴδωμεν ὅλοι νίκας καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν μεγαλητέρας παρ' ὅσας εἴχαμεν θεῖ ποτε, ὅταν ὁπασοῦν ἐνήργησαν οἱ Νόμοι, καὶ τὰ κοινὰ χρήματα μὴ ἀρπαζόμενα ἐχρησίμευαν εἰς τὴν ἐξοικονομήσει τῶν μισθῶν, πολεμοφοδίων καὶ συστροφῶν τῶν στρατιωμάτων καὶ τῶν στόλων. Εἰς ταῦτα ἀπελπίσθη ὁ κοινὸς ἐχθρὸς μας, ἠερίσθησαν αἱ καρδίαι ὅλων τῶν ἀγαθῶν Ἑλλήνων, ἐθαύμασαν τὰ ἐπινοημένα ἔθνη τοῦ κόσμου τὰς πῶδες τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν προδούμας. Ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἀφῶ! Ζητοῦν νὰ ματαιώσωσιν ὅλους ἰδιοτελεῖς, ἀπαρηγόρητοι πλέον τοῦ λοιποῦ, ἐπὶ ἀφῶ οἱ Νόμοι στερεωθῶσι, δὲν δύνανται πλέον αἱ πρὸς ὅσον τοῦ ἔθνους νὰ τρέψωσι τὴν πλεονεξίαν των, καὶ ὅτι μέλλουσι οἰδίκαιοι Νόμοι εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ ἔχει αἱ δεσποτικαὶ θελήσεις των νὰ βασιλεύσωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τολμοῦν νὰ ἐνομάζωσιν ἰδικὰς των, ἔχει διότι εἰς αὐτὰς ἐγενήθησαν, ἀλλὰ διότι τὰς θεωροῦν ὡς κτήμα τρέφει ἰδικῶν των, καὶ τοὺς κερταίους αὐτῶν ὡς ὑπακόους των.

Πελοποννήσιοι! Ἐπεὶ εἴτε θέλετε ὑποφέρει μετὰ ἀδιαφορίαν τὰς ταραχὰς καὶ σκευωρίας ὀλίγων ἰδιοτελῶν, οἵτινες διυσιάζουν τὰς πολιτικὰς ἐξουσίας τοῦ ἔθνους συμφέροντα εἰς τὴν ἀπεριφροσύνην φιλοδοξίαν καὶ τὴν ἀχέρταγον πλεονεξίαν των; Ἐξουστήσατε μὲν φόρον, διὰ ν' ἀφανισθῶσιν ἀπὸ τὸ πρόσωπὸν σας αὐτοὶ οἱ ἀναιδέεις ἀρπαγῶν τῶν καρπῶν τῆς Πατρίδος. Σεῖς ἐξολοίψατε μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ὀλίγοι πολλὰς μυριάδας τυράννων, καὶ τῶρα θέλετε ὑποφέρει τὴν δυναστείαν οὐδ' ἄνθρωπων τινῶν, οἵτινες ἐπιτίθενται εἰς τὰς πτέρυγας σας;

Ρουμελιώται! Συλλογισθετε ὅτι οἱ κλιμότεροι ἀπὸ σᾶς ἐχάσατε τὰς πατρίδας σας καὶ τὰ ἀγαθὰ σας ὑπὲρ τῆς κοινῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, καὶ μετὰ τὴν παρηγορητικὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ τὰ ξανάποιήσατε ἀντιπαρατάττεσθε καθημέραν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἴδατε, Γενναῖοι ἀδελφοί, ἐπίβουλον τὴν ὥραν τῆς ἐλευθέρωσός των, ποθεινῶν πατρίδων σας, ἴδατε τὴν Διοίκησιν ἐτοιμάζουσαν τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο ἰδυαμίαις ἄλλ' ἐναντίον τῶν ἐλπίδων σας, ἐναντίον τῶν κοινωφελῶν σπῶν τῆς Διοικήσεως, οἱ κρυπτῶς ἀντάρται ἐσκευασθέντες ἀνατρεψῶν ἡμᾶς πάντα, ἀθίστανται εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν πατρίδων σας διὰ νὰ σᾶς ἔχουσιν ὡς εἰλωτας. Τὶς ἀπὸ σᾶς πλεονεξία φαντάζεται ἀνάγκησιν τῆς πατρίδος του, ἐὰν δὲν στρεψώσωμεν τὴν Διοίκησιν; Εἰς μάτην λοιπὸν τόσο ἀνῶνας, ὅταν ἀντὶ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐλευθέρωσιν ἑαυτοῦ τοῦ ἔθνους, γενήσωσι φαρμακευαὺς ὄφεις διὰ νὰ καταφάγωσι τὰ ἐντόσθια του!

Ἐγὼ, φίλοι τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Νόμων, ἐντός ὀλίγων ἡμέρων ἐπιστρέφω εἰς τὸν χορὸν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν τάξιν μου, μετὰ ἀφῶσιν ἢ τοὺς Νόμους καὶ τὴν εὐταξίαν νὰ στερεώσωμεν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους μας, ἢ τὴν ζωὴν μου αὐτὴν νὰ θυσιάσω πρὸς τοῦ νὰ ἴδω τὸν ἀφανισμόν του. Ἐὰν δὲ καὶ σεις, Γενναῖοι ὄπλοφόροι, φρόνιμοι πολιτικοί, φι οὐόμε λαὸ, προσφέρετε τινα πίστιν εἰς τὴν ἐν τοῖς πράγμασι πολιτικὴν διαγαγὴν μου, καὶ συνεργήσατε μετ' ἐμοῦ, μετὰ τῶν συνέδρων μου καὶ μετὰ τῶν ἐναρέτων Παραστατῶν σας, μὴ ἀμφισβᾶλλετε ὅτι μετ' ἡμῶν θέλει συνασπασθῆναι τὰς σκοποὺς τῆς ἰδιοτελείας, ἀπὸ τοῦς ὁπλοφόροις ν' ἀπολεσθῇ ἡ Πατρίς μας!

Ὁ Πατριώτης Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 100

Εμὴ ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προσωληρωπεία
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς κλείουσιν
Φραγκλίνας.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 10 Δεκεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μεσολόγγιον 7ῆ 10 Δεκεμβρίου 1824 .

Ἐλησμονήσαμεν προχθές νὰ σημειώσωμεν ,
ὅτι μένον ἀπὸ τὸν 60 ἀριθμὸν ἕως εἰς τὸν 73 τοῦ
φίλου τοῦ Νόμου ἐλάβομεν ἢ σημείωσις τούτη
εἶναι ἀναγκαία , διὰ νὰ προλάβωμεν τοὺς κα-
κολόγους , οἱ ὅποιοι πιθανῶς κακοεξήγησαν καὶ
δὴ παρεξηγήσων ἀκόμη τὰς δημοσιεύσεις καὶ
τὰς κρίσεις μας , μ' ὄλον ὅτι εἴμεθα εὐέλπιδες
περὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ φερσίματός μας ἀπὸ
μέρους τῶν ἀπαθῶν καὶ ἀληθινῶν φιλογενῶν .

Κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας ἰδοὺ ἐξακολοθού-
μεν νὰ μετατυπώνωμεν τὰ περιεργότερα τοῦ φί-
λου τοῦ Νόμου εἴμεθα βέβαια καὶ ἡμεῖς φίλοι
τοῦ Νόμου , καὶ δὲν παραχωροῦμεν τὰ πρωτεῖα
εἰς μηδένα ἄλλον , καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλαμ-
βάνομεν αὐτολεξί ὅ,τι λαμπρῶς ἐξέφρασεν ὁ
Μάρτυς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας .

„ Συμβούλους προκομμένους μὲ πατριωτισμὸν ,
νὰ βάλωμεν εἰς ὅλα νὰ δύνων ὄρισμὸν ,
„ Διὰ τὴν κ' ἢ ἀναρχία ὁμοιάζει τὴν σκλαβίαν . „
καὶ κατὰ τοῦτο εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν ἐφημε-
ριδογράφον τῆς Ἰδρας , ὁ ὁποῖος ἀποδείχνει ,
ὅτι ὁ Νόμος χρειάζεται ἐκτελεστὰς , διὰ νὰ
ἦναι ζῶν καὶ ὄχι γράμμα ἀλάλον . ἀλλὰ δὲν
ἀποδεχόμεθα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν καὶ τὸ ἴδιόν
τε περὶ τῶν ἐπαναστατῶν . καὶ ὅστις ἐγείρεται
καθ' ὅποιασδήποτε νομίμῃ Διοικήσεως εἶναι
ἐπαναστάτης . ἀλλὰ δὲν ἔσεται ἐκ τούτου ὅτι
ἠμποροῦν τις νὰ ὑβρίσῃ ἀπεριορίστως τὸν χαρα-
κτῆρά των . Πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι εἶναι
καὶ αὐτοὶ Ἕλληνες , παρὰστρατισμένοι μὲ ,
ἀλλ' ὁμως ἀδελφοί μας , μὲ τοὺς ὁποῖους αὐ-
ριον δὴ συναναστραφῶμεν , καὶ παρακαλοῦμεν
τὸν συναδελφόν μας τῆς Ἰδρας ἀντὶ νὰ ἐξάπλῃ
τῷ λαϊριάζει καλῆτερον , νὰ λέγῃ μὲν αὐ-
στόλως τὴν γνώμην τῆ . ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ λη-

σμονῇ τὸν σεμνὸν χαρακτῆρα τοῦ Αὐθεντικοῦ ἑ-
φημεριδογράφου .

Τὰ προλεγόμενά μας τοῦτα δὴ παρεξηγηθῶσιν
ἴσως , ἀλλ' ἂς μὴ βιάζωνται οἱ ἐξηγηταί ,
καὶ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν ἐξηγουμένα μόνο μας
πλατύτερον καὶ περὶ Διοικήσεως καὶ περὶ ἐπα-
ναστατῶν , διότι ἄλλο παρὰ τοῦτο ἐπίθετον
δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς θεάσαστας
τὰ ὅπλα διὰ νὰ δικαιωθῶν , χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶσιν
ὅτι ἡ βία δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν δικαιοσύνην .

Ἄφου ἡ Σ. Διοίκησις προνοῦσα περὶ τῆς κινήσεως ἡσο-
χίας ἔλαβε συνετότατα μέτρα διὰ νὰ καθιστήσῃ τὴν
ἀναφεῖσαν ταραχὴν τῆς Ἀρκαδίας , οἱ τυραννοκρατο-
ἀντάρται δὲν ἔλλειψαν δόλους νὰ ἀναζωογονήσωσιν
αὐτήν . Ἄλλ' ἡ Σ. Διοίκησις ἐμφανῶς ἀναγκαστὴν νὰ με-
ταχειρισθῇ ἐκτελεστικὴν δύναμιν διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν
ἐσωρχίαν ἐκείνην . Οἱ ἀντάρται κηρύττονται καὶ ἀνα-
φανδὸν ἀνθίστανται εἰς τοὺς σωτηριακοὺς σκοποὺς τῆς
Διοικήσεως , διαλύουν τὴν διὰ τῆς καλυμμένης Πα-
τρῶν , καὶ σπεύδουσιν ἤδη παντοειδῶς νὰ ταραξῶσιν
καὶ τὴν ἐπαρχίαν Τριπολιτζᾶς . Ὅθεν ἔστειλαν τὰ
ἀκόουθα γράμματα πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ ἀρχηγούς
τῆς Τριπολιτζᾶς .

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι Τριπολιτζᾶς .

Ἡ περσοτασι μὲ βιάζει νὰ ἀποστείλῃ πρὸς ἡμᾶς
τοὺς κυρίους Θεόδωρον Σακελαρίου καὶ Ἀναγνώστην Πε-
τρουκόπου μὲ παραγγέλλαν νὰ σᾶς ἐπιλήσουσιν , καὶ ὡ
ἀγαθῶτε δώσατε ἀκράσιον εἰς αὐτούς .

Στρέψατε 10 Νοεμ. 1824 Ἄνδρας Ζαῖμας .

Γενναϊότατοι Κασετάνοι Ρουμελιώται .

Ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν διπλωμάτια καὶ ἰσχυρότερον
τῆς Πατρῆδος μας Πελοποννήσου , ἐκινήθημεν ἐπὶ τῆς
τῆς τυραννίας μερικῶν ἀτόμων . Καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα πα-
τριῶται , δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κινήθωμεν μεταξὺ μας εἰ-
ἐμφύλιον πόλεμον . Ὅθεν , ἂν εἴσθε Ἕλληνας καὶ πα-
τριῶται , δὲν πρέπει νὰ ἀνακαταβῆτε εἰς τὰς τῆς Πε-
λοποννήσου πράγματα , ἀλλὰ νὰ σταθῆτε ἀδιάρητοι
καὶ ἂν ἔχετε κανένα δίκαιον , θέλει τὴν λαίετε ἐ-
κισθῆναι τῶν δέοντι· εἶδὲ καὶ θελήσετε νὰ ἀνακαταβῆ-
τε εἰς τὰ τῆς Πελοποννήσου πράγματα· μὲς ἔτι σὰ
ἀκολουθήσῃ . ὕψεθε . καὶ ἡμεῖς μένομεν ἀπεθεῖναι

Ἐκ Συλλόγιον 12 Νοεμβρίου 1824 .

Ἀναγν. Παπαγιαννοπούλου . Θ. Κολοκοτρώνης .

Γενναϊότατοι Ἀρχηγοὶ τῶν ἀρμάτων Τριπολιτζᾶς, καὶ εὐγενέστατοι Πρόκριτοι .

Τὰ περιστατικὰ τῆς Πατρίδος σᾶς ἔγιναν γνωστὰ, καὶ τὸ πρῶμα εἰς τὴν κατήντησε . Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα πατριῶται, καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκραγῇ ἐμφύλιος πόλεμος, ἀλλ' οὔτε νὰ βλαφθῇ εἰς τὸ παραμικρὸν κἀνάσας ἀδελφός μας . Διὸ ἐκρίναμεν χρέος μας ἀδελφικὸν καὶ ἠγασαίμεθα τὸν σοφολογιώτατον διδάσκαλον διὰ νὰ σᾶς εἰπῇ τὰ ὅσα εἶναι δύσκολον διὰ νὰ σᾶς γράψωμεν, καὶ ἂν θέλετε, δώσατε ὅλα ἀκοῆς εἰς τὰ λεγόμενά του, καὶ ἂν ἀγαπᾶτε, ἐλάτε δέκα πρόκριτοι διὰ νὰ ἀκούσετε καὶ μάθετε τὴν πατριωτικὴν μας διάθεσιν· εἰδὲ διῴχυρίζομενοι δὲν θέλετε νὰ ἀκούσητε τὰς πατριωτικὰς μας συμβουλὰς, εἰς ὅτι σᾶς ἀκολουθήσῃ, ἐσεῖς ὄψεσθε, καὶ μένομεν ἀνεύθυνος ἐκπληρώσαντες τὸ πατριωτικὸν μας χρέος .

Ἐν Συλλίμμον, 17 Νοεμβρίου 1824.

Ἀναγνώσ. Παπαγιαννόπουλος.
Θεοδωρος Κολοκοτρώνης .

Ναύπλιον, 22 Νοεμβρίου .

Ἐν στρατιωτικὸν σῶμα τῶν ἀνταρτῶν ὑπὸ τῆν ὀδηγίαν τοῦ Νικητᾶ Σταματελοπούλου ἐστρατοπεδεύουσε τὴν 20 τοῦ παρόντος εἰς Καστοπόδι . Ἡ Σ. Διοίκησις τοὺς ἐπρόσταξε ν' ἀιχαυρήσωσιν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἐκεῖνοι διὰ τῆς ἀνβάθως ἀποκρίσεως τῶν ἔδειξαν τοὺς ἀποστατικούς τῶν σκοποῦς· ὅθεν ἐκίνησε κατ' αὐτῶν ἡ Σ. Διοίκησις ἐν στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τῆν ὀδηγίαν τοῦ σταθεροῦ πατριώτη κυρίῳ Γ. Δικαίῳ Ψαργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ὑποτάξῃ τοὺς ἀρμόμους ἐκεῖθεν εἰς τὰ χρέη τῶν .

Ἀλλὰ τέλος πάντων τὰ στρατεύματα ταῦτα τῶν ἀποστατῶν ἐσκόρπισαν, ἀφοῦ ἐσυγχύσθησαν μεταξύ τῶν διὰ τὸ κατὰ τῆς Διοικήσεως κίνημα· διότι οἱ στρατιῶται δὲν ἐγνώριζαν τοὺς σκοποῦς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἦσαν ἐκεῖ στρατοπεδευμένοι .

Περὶ τὰς 3,000 Ῥεμελιῶται ὑπὸ τῆν ὀδηγίαν τῶν στρατηγῶν Καριτάση, Γούρα κ.τ.λ. ἔρχονται πρὸς βοήθειαν τῆς Σ. Διοικήσεως . Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε εἰδήσεις ἔφθασαν εἰς Κόρινθον, καὶ περιμένονται ἀφ' ὧρας εἰς ὧρας εἰς Ἀργος .

Ἡ Σ. Διοίκησις ἔλαβεν ἤδη μεγάλη μέτρα πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀντιδιοικητῶν . Ἡ Τριπολιτσα πάσχει ἱκανὰ πολιορκημένη ἀπὸ αὐτοὺς .

Ἦνθα τῆ 24 Νοεμβρίου .

Σήμερον πρὸ τοῦ γειμάτος ἀνεχώρησε μὲ τὴν ἀνήκωσαν προπομπὴν διὰ Ναύπλιον ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κύριος

Γεώργιος Κωνσταντινῆς . Ὁ μεγαλόψυχος οὗτος ἀνὴρ γνωρίζων κατὰ βάθος τὰ μεγάλα καὶ ἱερά χρέη τοῦ ὑψηλοῦ βαθμοῦ τε καὶ βλέπων τὴν Πατρίδα εἰς κίνδυνον νὰ κατατραχευθῇ ἀπὸ τὸ ἀποστατικὸν πνεῦμα τῶν ἀτόμων σπεύδει μὲ θερμότητα ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν τᾶξιν τε, ὅθεν διὰ τῆς βαθείας συνέσεως καὶ τῆς δραστικωτάτης ἐνεργείας τῆς Σ. Διοικήσεως ἐλατίζεται ἢ ἀποκατασταθῇ ὅσον τᾶχιστα ἢ προτέρα ἀρμονία τῶν πραγμάτων . Κάνεις δὲν ἀγροεῖ πύσῃ ἐμπιστοσύνην προσφέρει δικαίως ὁ λαὸς εἰς αὐτὸν τὸν ἐνάργετον καὶ ἀμεμπτον ἄνδρα . Εἶθε ἡ ἐνεργεία τε νὰ φέρῃ ἀντάξια ἀποτελέσματα τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν Διοίκησιν ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν εὐτυχίαν ὅλης τοῦ ἔθνους !
(Ὁ Φ. τοῦ Νόμου .)

Εἰς τὸν 98 ἀρ. τῶν Ἑλλ. Χρον. ἐγκωμιάζοντες τὸν θερμὸν ζῆλον τοῦ πατριώτη Βαρβάκη καὶ διακηρύσσοντες εἰς τὸ Παρελλήνιον τὰς γενναίας καὶ μεγάλας συνεισφορὰς καὶ προσφορὰς τε, ἐκρίναμεν ἐνταυτῷ ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν ἐμπαιρόν, ὅτι πολλοὶ ὑπόπτεισσαν διὰ τὸν ἐρχομὸν τε εἰς τὴν Ἑλλάδα, δέλαντες νὰ παρακινήσωμεν μὲ τοῦτο τὸν κύριον Βαρβάκην νὰ διατκεδάσῃ ἐγκαίρως ταύτας τὰς ὑποψίας . Ἀπὸ τὸ αὐτὸ αἰτίον κινούμενοι, θεωροῦμεν ὡς χρέος ἡμῶν ἀπαραίτητον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἐδῶ, ὅτι καὶ πάλιν αἱ αὐταὶ ὑποψίαί πολλαχῶθεν ἐπαναλαμβάνονται, καὶ ὅτι πολλοὶ θέλωσιν ἀφευκτα, ὅτι ὁ κύριος Βαρβάκης σκοπὸν τοῦ ταξιδίου τε εἶχεν ἄλλον, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἢ ἀπολαύσῃ τοὺς καρπούς τῶν ἀγῶνων τῶν ὁμογενῶν καὶ τῶν συμπατριωτῶν τε . Ἡμεῖς μ' ὅλας ταύτας τὰς κατεπανάληψιν διακηρυσσομένας φήμας, τίποτε νὰ πιστεύσωμεν ἀκόμη δὲν θέλομεν, μήτε κλίνομεν νὰ διαβάλωμεν τοῦ ἐπαρέτου τοῦτου πατριώτη τοὺς σκοποῦς, καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι δοκιμάζομεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, βαθύτατον αἰσθημαλύτης μανθάνοντες τοιαῦτα πράγματα, τὰ ὁποῖα, εἰάν ἦσαν ἀληθῆ, ἤθελαν ἀποδείξει ὅτι ὅσα ἔκαμεν ὁ κύριος Βαρβάκης ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν τε δὲν τὰ ἔκαμεν οἴκοθεν, καὶ ἤθελαν ἴσως συντρέξει διὰ τοῦτο εἰς τὸ νὰ ἐλαττωθῇ ἢ ἔκτασις τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης ἡμῶν . Εἰς τοιαύτην περίστασιν χρεωστοῦμεν νὰ ἀπο-

λαθήσωμεν τὸ ἀξίωμα σοφοῦ Γινὸς τῆς ἀρχαιο-
 τητος, ὅστις ἔλεγε, ὅτι εἰς τὴν ἀβεβαιότητα,
 καμμία ἀπόφασις δὲν πρέπει νὰ γίνεταί·
 τοῦτο εἶναι καὶ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς δικαιο-
 σύνης ἀξίωμα. Ἀλλ' ἐὰν ἀποφασίσωμεν νὰ
 δώσωμεν πίστιν μίαν στιγμὴν εἰς τὰ λεγόμενα,
 εἶναι ἀκόλουθον νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ κύριος
 Βαρβάκης δὲν κατέβη μόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα....
 Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, καμμία ἀμφιβολία πλέον
 δὲν ἔχει χώραν, ὅτι καὶ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀ-
 γαθοὶ πατριῶται καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἤξεύ-
 ρουσι ἤδη διατὶ μάχονται, ἐγνώρισαν τέλος
 πάντων τὶ πρέπει καὶ συμφέρει εἰς τὴν εὐδαι-
 μονίαν των, καὶ ἀκολούθως εἶναι ἀναντίρρητον
 ὅτι καμμία ἐξωτερικὴ ἰδιον σκοπὸν ἔχουσα ἐπιρ-
 ροία δὲν θέλει πλέον δυνηθῆ νὰ τοὺς ἀποτρέψῃ
 ἀπὸ τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποῖαν εὐτυχῶς βαδίζουσι διὰ
 νὰ κατορθώσωσι τὸν πρώτιστον σκοπὸν των,
 τὴν στερέωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀνε-
 ξαρτησίας των.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν 22 Νοεμβρίου ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ Θεόδωρος
 Νέγγης. Γεννηθεὶς ἀπὸ εὐγενεῖς γονεῖς ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει καὶ ἀνατραφεὶς ὡς ἀνετρέφοντο οἱ καλῆτεροι
 συμπατριῶται του, ὑπέσχετο πολλὰ εἰς τοὺς
 γυμνάσιους αὐτὸν. Δραστήριος, φιλόπονος ἢ μᾶλλον
 ἀκούρατος, καὶ στολισμένος καὶ ἀπὸ ἀποκτιτὰ προ-
 τερήματα, ἐχρησίμευσε μεγάλως εἰς τὴν ἀποστασίαν
 μας, καὶ ἦθε ε κατασταθῆ εἰς τὸν ἀφελιμωτέρων ὁ-
 μογενῶν, ἐὰν δὲν ἐπλέγετο ἀπὸ δοξομανίαν.

Δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν εἰς πλά-
 τος καὶ ἀφιλοπροσώπως περὶ τοῦ μὴ ζῶντος πλέον ὁ-
 μογενοῦς τούτου· πρέπει δὲ νὰ σεβασθῶμεν καὶ τὴν
 δυστυχῆ μητέρα του, ἣτις ἐντὸς δύο μηνῶν ἔχασε τοὺς
 δύο καὶ μόνους υἱοῦς της καὶ εὐρίσκεται τέρα μεμονωμέ-
 νη, ἄσχετος, ἀγνώριστος καὶ ἴσως ἴσως στερουμένη
 τῶν ἀναγκαίων· ὅταν γένη πρόνοια περὶ τῆς ἐξοικανο-
 μήσεως καὶ παρηγορίας της, τότε λαμβάνομεν τὸ δι-
 καιώμα μας τοῦ νὰ ὀμιλήσωμεν εἰς πλάτος περὶ τοῦ
 Νέγγη, διὰ νὰ δείξωμεν μὲ τὸ παραδειγμά του, ὅτι
 μόνη ἡ ἀνιδιωφελὴς φιλογένεια φέρει εἰς τὴν ἀληθῆ διόξαν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Ἐφοροὶ τοῦ Μεσολογίου.

Ἐνδοξὸς ἡ πόλις σας, διότι ἀφ' οὗ ἀντε-
 στάθη δις πρὸς πλῆθη Βαρβάρων μὲ μικρὰς δυ-
 νάμεις, δίδει ἤδη πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ δεύ-
 τερον καλὸν παραδειγμα μὲ τὴν νεοσύστατον
 σχολὴν της, παραδειγμα, τὸ ὁποῖον πρέπει
 νὰ μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ πόλεις
 διὰ νὰ προετοιμάσωσι τὴν νεολαίαν των διὰ τὴν

μέλλουσαν ἀγαθὴν ἰσχύην, ἣτις ἴη εἶναι θεό-
 θεν προσδιωρισμένη.

Συμπατριώτης σας, ὡς τῆς αὐτῆς ἰσαρ-
 χίας γέννημα, ἔκρινα χρέος μου νὰ ὑπακούω
 εἰς τὸ κηρυχθέν διὰ τῆς ἐφημερίδος σας πρὸς
 τοὺς ὁμογενεῖς δίκαιον ζήτημά σας, καὶ νὰ
 προσφέρω εἰς τὴν σχολὴν σας μίση ἐπιλόγη βι-
 βλιῶν, τῶν ὁποῖων τὰ περισσότερα εἶναι Ἑλ-
 ληνικά, καὶ Γαλλικά, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν
 δυσεύρετα, καὶ σπάνια. Τὰ ἐνεχείρισα ἔτι
 πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Μείστην, καὶ σᾶς
 ἐγκλείω ἐν τῷ παρόντι μου τὸν κατάλογον διὰ νὰ
 τὰ λάβετε ἀπὸ τὸν ἐν Ζακύνθῳ ἀποστατηρὴν τῶ
 κύριον Βλαστὸν, πρὸς τὸν ὁποῖον τὰ διείθησαν.

Ἐνχομαι νὰ χρησιμεύσῃ αὐτὴ ἡ μικρὰ πρι-
 σφορά μου ὡς βᾶσις μιᾶς λαμπρᾶς μὲ τὸν και-
 ρὸν βιβλιοθήκης, καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ
 πόλις σας μία ἀπὸ τὰς πρώτας πόλεις τῆς Ἑλ-
 λαδος, διότι ἔχει καὶ θέσει καλὴν τὸ Μεσο-
 λόγιον διὰ νὰ γενῆ ἐμπορικὴ πόλις, καὶ πο-
 λιτὰς ἐναρέτης, μέτω. 1824 Αὐγούστου 26 ε. π.
 Ἐκ Πεισῶν. Δημήτριος Μίστρας.

Ἀσπότησις.

Εὐγενέστατε Κύριε Δημήτριε Μίστρα!

Καὶ ἄλλων μὲν, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐγενεῖας
 σας ἡ γενναία εἰς τελευτὴν καὶ τελευτῆ βι-
 βλία προσφορὰ ἀρκεῖ νὰ μᾶς ἐπαισιώσῃ, ὅτι
 δὲν θέλομεν οὐδ' εἰς τὸ ἔξῃς ἐλλείπει ἀπὸ προ-
 θύμους συνεργάτας εἰς τὴν πρῆξιν τοῦ νεοσύστα-
 τε τῆς πόλεως μας Μεσεῖο. Ὅθεν οὖν πλη-
 θύνονται οἱ ὁμοιοί σας εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀρε-
 τὴν συνεργοὶ τοῦ καλοῦ, ἴσως προθυμότερον
 θέλομεν καὶ ἡμεῖς οἱ θεμελιωταὶ ἀγωνίζεσθαι ὑ-
 πὲρ τῆς τελειότητος τῶν νέων Ἑλλήνων ἐκπα-
 δεύσεως· καὶ οὗτοι μὴ ἀμφισβᾶλλετε, ὅτι
 θέλου φιλοτιμούμενοι συνεπισθῆ νὰ δευχθῶμεν
 ἀξιώτεροι πάντοτε τούτων ενεργητῶν, ὁποῖος
 ὁ ἄλλοθεν γνωστὸς συμπατριώτης μας Κύριος
 Δ. Μίστρας. ἐν Ἰουλίῳ πλῆν, δέχθητε,
 εὐγενέστατε ἀνερ! τὰς εὐνώμονας καὶ τούτων
 καὶ τῆς πόλεως μας διὰ τὸν περὶ τὰ καλὰ ζή-
 λόν σας εὐχαριστίας, βέβαιος ἔστω, ὅτι τὸ
 καλὸν σας ὄνομα θέλει μείνει ἀθάνατον εἰς τὰ
 Χρονικά τῶν σημερινῶν μας πραγμάτων, ὡς
 συντελεστοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸν φωτισμὸν ἀνθρώπων

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 101

Τιμή ετησία Τ.Δλ. Ίσωνικά 2ξ προκληρωτά
κατά τριμηρίαν . Εκδίδεται δις τῆς εβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 13 Δεκεμβρίου 1824 .

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Τριεστίν
ἀπὸ 4 (16) Νοεμβρίου .

Τὰ πολιτικὰ τῆς Εὐρώπης ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἤρχισαν νὰ κηρύσσωνται καὶ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ὡς κλίνοντα εἰς τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς . Λέγουν ὅτι ἡ Ῥωσσία πρὸ καιροῦ ἔστειλεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν σημαντικὸν ὑποκείμενον διὰ νὰ πραγματευθῆ μετὰ τὸ ἐκεῖ Μινιστέριον τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων μετὰ τὴν Τυρκίαν .

Ὁ Λόγδος Στραγκφόδος ἐλθὼν εἰς μίαν φρεγάταν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐμίσησε πρὸς ἡμερῶν διὰ τὴν Βιένναν .

Τὰ Πριγκιπάτα τῆς Μολδοβλαχίας ὅχι μόνον δὲν ἐκενώθησαν ἀπὸ τοῦς Τούρκους, ἀλλὰ μανθάνομεν ὅτι ἐξεναντίας ἡ Πόρτα δυναμῶναι τὰ παραδυναβικά φρούρια τῆς μετὰ νέα στρατεύματα, καὶ τὰ προμηθεύει μετὰ ἐφόδια ἱκανὰ . Ἐξήτησεν ἐνταυτῷ ἀπὸ τοῦς αὐθέντας τῶν δύο τούτων Πριγκιπάτων νὰ στείλῃν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὡς ἐνέχειρα, τὴς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά των . Τὸ Διβάνι ἐρωτηθὲν ἔδωκεν ἀνάλογον μετὰ ταῦτα τὰ μέτρα ἀποκρίσιν πρὸς τὸν Ἰντερνούτζιν, λέγον δηλαδὴ ὅτι δὲν θέλει ἀδειάσει τὴν Μολδοβλαχίαν, ἐὰν ἡ Ῥωσσία δὲν ἀποδώσῃ εἰς τὴν Πόρταν τὰ ὅσα εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατακρατεῖ φρούριά της καὶ ἔπειθὲν αὕτη ἡ ὑπόθεσις ἐγγράσεν ἤδη ἑπαναλαμβάνομένη Ἰσάκις, εἶναι ἀκίλευθον νὰ ἀλλάξῃν πλεόν ἕφος καὶ αἱ τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὡς

πρὸς τοῦτον τὸν Βάρβαρον, διὰ τὸν ὅποιον ἀρμόζει εἰς ταύτην τὴν περίστασιν νὰ εἴπω τις ὅ,τι ποτὲ ἐρρήθη εἰς τὴν Θεῖαν Γραφὴν διὰ τοῦ σκληροκάρδιου Φαραῶ .

„ Καὶ ἐσκήρυξε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Καρδίαν Φαραῶ κ. τ. λ. “ .

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον, 12 Δεκεμβρίου .

Εἰς τοῦς 96 καὶ 99 ἀριθ. τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν ἐκοινολογήσαμεν ὅτι ἡ Τοπικὴ Διοίκησις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος συνεκάλεσε Γενικὴν Σύλην τοῦ μέρους τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν Συνελεύσιν, ἣτις διὰ τινὰς περιστάσεις ἠεγοσώρησε καὶ θέλει συγκροτηθῆ εἰς τὴν Κατοχὴν ἢ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ ὅχι πλέον εἰς τὴν Γερσίαν καθὼς ἐδημοσιεύσαμεν .

Ἦρχισαν ἤδη νὰ συναθροίζωνται τὰ διάφορα ἐπαρχεῖα καὶ οἱ διάφοροι τῶν ὄπλων ἀρχηγοὶ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλῃν λάβῃ ἐναρξιν αἱ συνεδριάσεις . Ὁ κύριος σκοπὸς ταύτης τῆς συνελεύσεως θέλει εἶσθαι, καθὼς προειδωτοῖσάμεν, τὸ νὰ γενῆ σκέψις περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατηρήσεως τῶν στρατευμάτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς προνοίας ἄλλων ἀναγκαίων ὅσα αἱ ἑσπέραι περιστάσεις ἀφευκτα ἀπαιτοῦσι . Ἀλλὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς Συνελεύσεως δὲν θέλῃν περιορισθῆ εἰς ταῦτα μόνον αὕτη θέλει ἐκτείνει καὶ μακρύτερα τὴς θεωρίας της ἔχει δικαίωμα καὶ χρὸς ἐνταυτῷ νὰ τὸ κάμῃ . Θέλει σκεφθῆ δηλαδὴ περὶ τῶν ἀποποδοκῶτων λαγῶν αἱ ὅσοιαι ἐσύγχυσαν τὴν εὐταξίαν τῆς Πε-

λοποννήσῃ καὶ ἐπροξένησαν λύσῃν εἰς ὅλων τῶν φιλονόμων πατριωτῶν τὰς ψυχὰς . Κατὰ τὴν μορφήν τῶν πραγμάτων φέλον ληφθῆ βέβαια καὶ ἀνάλογα μέτρα . Κανεῖς Πελοποννήσιος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας νὰ λάβωσιν μέρος εἰς τὰς Τρεχούσας διαφορὰς . Καὶ ὁ Δυτικοελλαδίτης καὶ ὁ Ἀνατολικοελλαδίτης καὶ πᾶς ἄλλος ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς γῆς κάτοικος ἡμπορεῖ ἐπίσης νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν Παραχῶν καὶ τὴν στερέωσιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εὐνομίας . Μήπω, ὅλων τῶν ἐλευθέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ κάτοικοι δὲν συνεκινδύνευσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον διὰ τὰ ἐξωστῆ ὁ ἔχθρος ὅσοθεν δύσκολον, διὰ καὶ μὴν εἰπωμεν ἀδύνατον, ἦτον νὰ ἐκωλυθῆ μὲ τζόπον ἄλλον, παρὰ διὰ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως καὶ συνεργείας ; δὲν συνέτρεξαν ὅλοι ἐξίσῃ οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν παραστατῶν τῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ στερέωσιν τῶν νόμων ; Καὶ ὅμως ποτὲ κανεῖς δὲν ἐφαντάσθη νὰ κηρύξῃ ὅτι δὲν πρέπει οἱ ἄλλοι Ἕλληνες νὰ ἀνακισπωθοῦν εἰς τὰ πράγματα τῆς γενεθλίας γῆς τῶν .

Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς πάντοτε ἔδειξεν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους ὑπερασπίσθη ὅλαις δυνάμεσι, διαμενησα εὐπειθῆς εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, τὴν ὁποῖαν τὸ ἔθνος ἄλλο ἀνεγνώρισε, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν χρεωστοῦμεν ὅλοι διὰ τοῦτο νὰ προσφέρωμεν τὸ προσῆκον σέβας . Ὅταν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ Σ. Βασιλευτικὸν Σῶμα εὐρισκόμενον εἰς Ἀσγὸς ἐκινδύνευσεν νὰ διαλυθῆ διὰ τὰς καταδρομὰς τῶν ὠλιδικητῶν, τοῦτο τὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διέμενε πάντοτε σταθερῶς εἰς τὴν εὐπειθειάν τε πρὸς τὴν νόμιμον Διοίκησιν, καὶ χωρὶς τὸ μέγαλον τοῦτο στήριγμα, τὸ Σεβαστὸν ἐκεῖνο Σῶμα δυσκόλως ἤθελε βασταχῆ .

Ἡ σύστασις τῶν Νόμων εἶναι ἔργον ὅλων ἡμῶν, καὶ χρεωστοῦμεν ὅλοι ἐπίσης νὰ τοὺς ὑπερασπιζώμεθα, διότι ἐγνωρίσαμεν ὅλοι ὅτι χωρὶς τὸ βασιλεῖον τῶν Νόμων, χωρὶς τὴν εὐταξίαν, χωρὶς τὴν εὐπειθειαν εἰς τὴν Διοίκη-

σιν, μήτε ἔθνος νὰ σχηματίσωμεν καὶ νὰ θεωρηθῶμεν ἡμποροῦμεν, μήτε εὐδαίμονες νὰ ζήσωμεν δυνάμεθα, μή, εἰ τὴν εὐνοίαν τοῦ φωτισμένου κόσμου ν' ἀπολαμβάνωμεν ἡμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν .

Ἡ Πατὴρς, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀνέγερον ὅλων ἡμῶν οἱ βραχίονες συνέτρεξαν, μᾶς θεωρεῖ ὅλος ὡς τέκνα τῆς, καὶ ὡς τοιαῦτα μᾶς ἀγαπᾷ ὅλος ἐξίσῃ· κανέναν δὲν ἀποκλείει ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς, κανένα δὲν στερεῖ ἀπὸ τὴν μητρικὴν στοργὴν τῆς . Ἐὰν εἶναι ἐν, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείοτερα τέκνα, τὰ ὁποῖα κινούμενα κύριος οἶδε ἀπὸ ποῖα πάθη, φέλον ν' ἀπολαμβάνωσιν μόνον τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων τῶν συναδελφῶν τῶν, πρέπει τάχα νὰ συγχωρηθῆ αὐτῇ ἢ κατὰχρησις ; Μήπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, τῆς αὐτῆς οἰκογενείας τέκνα ὄντα, δὲν χρεωστοῦν, δὲν ἔχον δικαίωμα νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀναφύσεως Παραχῆς εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς τῆς οἰκογενείας ;

Εἰς τὴν Ἰωσικὴν ταύτην Συνέλευσιν φέλει γενη φυσικὰ λόγος καὶ περὶ τῶν χρημάτων τοῦ δανείου .

Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἀρχομένη ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ Μεσολογίου, μέχρι τῶν Ἀγραφῶν, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, εἶναι κατηφαισμένη . Ὅταν ἔφθασεν ἡ προτελευταία ἀποστολὴ τοῦ δανείου, ἦτον ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐξοδευθοῦν ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸν στόλον μας, τὸ προπύργιον τῆς ἐλευθερίας μας· τῶρα δὲ ὅτε ἡ θαλάσσιος ἀνάγκη εἶναι ὀλιγωτέρα, δὲν ἀμφισβᾶλλομεν ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις, γνωρίζουσα καλῶς τὴν μεγάλην ἐνδειαν τοῦτῃ τοῦ μέρους, καὶ προνοοῦσα ὡς κοινὴ μήτηρ περὶ τῆς κοινῆς συντηρήσεως, φέλει φροντίσει νὰ σταλῆ καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα μέρος ἀπὸ τὰ τελευταίως ἐλθόντα χρήματα ἐκ Λονδίνου, διὰ νὰ θεραπευθοῦν ἐν μέρει αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς, αἵτινες δὲν πρέπει βέβαια νὰ διαχωρίζωνται ἀπὸ τὰς γενικὰς χρείας τῆς Πατρίδος .

Μεσολόγιον 13 Δεκεμβρίου .

Καὶ ἀπὸ γράμματα καὶ ἀπὸ ἐλθόντας ἐκ Πελοποννήσου, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν τῆς Σεβαστῆς μας Διοικήσεως ἐφημερίδα μανθάνομεν ὅτι τὰ νικηφόρα στρατεύματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἀπέβρασαν εἰς Πελοπόννησον .

Πρῶτον μετέβησαν τὰ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τὴν ἄδριαν τῶν Στρατηγῶν Τάσση καὶ Γκούρα, ἀνδρῶν ὀνομαστῶν διὰ τὴν ἀνδριαντων καὶ ἤδη ἐπαινετῶν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν εὐπείθειάν των . Ἐὶ ἴδιον ἔκαμεν ἔπειτα καὶ οἱ περισότεροι τῶν νικητῶν τῆς Ἀμπλιανης, οἱ ὁποῖοι διὰ θαλάσσης καὶ ὑπὸ κάτω ἀπὸ τὰ γένηα τοῦ Ἰσοῦφ-πασᾶ, μετέβησαν εἰς τὴν Βοστίτσαν . Ἐὶ ἴδιον σύστημα ἀκολοθοῦν καὶ οἱ Σαυμαστοὶ Στρατηγοὶ Κώστας Μπούτσαρης καὶ Κολλιόπουλος . Οἱ δύο ταῦτοι, ἐὰν ἐφέτος δὲν εὕρηκαν περιστάσεις διὰ νὰ δεῖξῃν τὴν ἀνδραγαθῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἴδου ἔχον εὐκαιρίαν διὰ νὰ γνωρισθοῦν, προσφέροντες τὴν σπαθῆν των κατὰ τῶν ἐναντιωμένων εἰς τὸν νόμον, τὸν ὅποιον κάθε πολίτης ἠμπορεῖ μὲν νὰ ἀναίρη μὲ λόγους, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τᾶ ἐναντιώνεται μὲ τὰ ὄπλα . Κατὰ δυστυχίαν ὅμως εἴμεθα ἴσσον νέοι εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐνομίας, καὶ τὰ πάθη μας εἶναι ἴσσον σφοδρὰ, ὥστε ἀπατώμεθα καὶ εἰς τὰ ἀπλοῦστερα πράγματα . Δὲν χρειάζεται πολὺς νοῦς, μήτε πολυμάθεια καὶ μεγάλη μελέτη, διὰ νὰ κάμητις τὴν ἀπλοστοτάτην ταύτην παρατήρησιν : ἐὰν κάθε δυνατὸς ἀρχηγὸς δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὴν Διοίκησιν, ἔπεται ὅτι μὲ τὸν ἴδιον λόγον ἠμπορεῖ νὰ μὴν τὸν ὑπακούη καὶ ὁ δυνατώτερος ἀπὸ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, καὶ ταῦτον ἄλλος ὑπάλληλος, καὶ τότε καταπᾶ θόρυβος, τῆς βῆ καὶ κάθε ἄλλο, ἔξω ἀπὸ κοινωνίαν π.χ. ἐὰν ὁ κύριος Λόντος, ἢ ὁ κύριος Ζαΐμης εἰς τὴν παροῦσαν των ἐπαναστάσιν, δώσῃν προσταγὴν ἵνα εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς, καὶ ταῦτοι ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὸ παραδειγμα τῶν διδασκάλων των, ἀφίστην τὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐτάχθησαν, καὶ ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν ἢ λόγοις ἀπαιτήσῃ λογαριασμὸν ἀπὸ τοὺς ἀεχρηγούς των, τότε γίνεται ὁ κύριος Λόν-

τος ; ἀλλ' οἱ περὶ αὐτὸν καὶ τοὺς συνομώτας τῶ εἶναι ἀπλοὶ τυχοδιώκται, οἱ ὁποῖοι ἐνώθησαν διὰ νὰ ἀπελευθέρωσιν καὶ νὰ εὐχαριστήσῃν τὰ πάθων . καὶ μόνον τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον των ὑποχρεώνει αὐτοὺς νὰ ἔχῃν ὑπαλληλίαν καὶ εὐπειθειαν ἢ δὲ Διοίησις εἶναι πολιτικὸν σύστημα, εἰς τῆς ὁποίας τὴν συντήρησιν καὶ ἢ Ἐθνηκεία, καὶ ἢ Πολιτικὴ καὶ τὸ συμφέρον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὑποχρεῶνν ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας νὰ ὑποτάσσωνται, καὶ ὁ ἀπειθῆς δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀπειθῆς, ἀλλ' ἐπαναστάτης καὶ δημοκατάρατος, καὶ ὡς τοιοῦτος ὀλίγηρα ἢ ἀργὰ θέλει ἐπιστῦρει κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆ ἀδιορθότητος δυστυχία .

Τούτα λέγοντες δὲν ἐνοοῦμεν βέβαια νὰ κατατρεφθοῦν ὡς θηρία οἱ νέοι ἐπαναστάται ταῦτοι, μήτε νὰ φερθοῦν ἐναντιον των οἱ ἄνω ὀνομασθέντες στρατιωτικοὶ ὡς ἤθελαν φεβῆ κατὰ τῶν ἰδίων τοῦρκων μεμφόμεθα καὶ ἀποδοκιμάζομεν ὡς κάθε ἄλλος τοὺς ἐμφυλίης πολέμους, καταφρονοῦμεν τὰ κατὰ τῶν συγλενῶν ἱρόπαια, καὶ εὐχόμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς νὰ καταπιλακωθοῦν ταχέως αἱ ἀναφνεῖσαι διχονοαὶ καὶ νὰ δυνηθῇ ἢ Διοίησις νὰ λιμωρήσῃ, ὡς λιμωρεῖ καλὸς πατήρ τὰ παρασυσθέντα τέκνα τῆ .

Ἄλλ' αἰ εὐχαί μας δὲν Σαυματηροῦν, καὶ ὅταν ἅπασι ἀρχίσῃ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, τὰ πράγματα τότε ἐμπροσθενονται ἴσσον πολλὰ, ὥστε μετὰ πολλὰς θυσίας, αἵματα, ἀγῶνας καὶ κινδύνους μίλις ἠμποροῦν νὰ ξεμπερδευθοῦν εἶναι λοιπὸν ἐπανάγκες καὶ χρεός τῶν ἀγαθῶν καὶ εὐυπαλιώτων Πατριωτῶν ὄχι μόνον νὰ ἐγείρων τὴν φωνήν των, ἀλλὰ νὰ κινήσῃν καὶ πάντα λίθον, διὰ νὰ κοποῦν τὰ αἰτία τῶν διχονοιῶν, πρὶν φθάσῃν νὰ ριζώσῃν βαθῶς νὰ παρακαλέσῃν τὴν Σεβαστὴν μας Διοίησιν, διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ὀργήν της, ἐὰν ἦναι συγχωρημένον νὰ ἔχη ὀργήν ποτὲ ἢ Διοίησις, καὶ νὰ συμβηλεύσῃν τοὺς ἀντάστας, ὅτι κατ' οὐδένα ἱρόπον δὲν τοῖς συμφέρει νὰ πολεμοῦν, ὅτι πέρυσιν ἐδιαυθέντεον, καὶ ὅτι νικηταὶ ἢ νικημένοι θέλῃν γένοι ἀφέντως αἴτιοι πολλῶν συμφορῶν, τῶν ὁποίων μέγα μέρος εἶναι πῆσῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς των .

Ἡ συγκάλεσις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐγγίζει κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐν Ἄστροι Συνελεύσεως· δὲν εἶναι λοιπὸν χρεῖα νὰ συνθλασθοῦν μάχαιραι, μήτε νὰ γένων πολλαὶ κραυγαί, διὰ νὰ συγκροτηθῇ· οἱ ἐναντιωθέντες εἰς τὴν Διοίκησιν ἤμποροῦσαν νὰ ἔχον δύο μῆνας ὑπομονῆν, καὶ ἐὰν ὅσα κατεδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνταρσίαν ἐξοδεύοντο εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν Πατρῶν, μήτε ὁ στολισκος μας ἀνεχώρει, μήτε ἴσῃν βλάβῃν ἐδοκίμαζεν ἡ ἐξωτερικὴ μας ὑπόληψις, τῆς ὁποίας ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην, καὶ ἐὰν, τὸ ὅποιον δὲν ἦτον ἀδύνατον, ἐπολιορκούσαν τὰς Πάτρας, τότε τὰ διαμαρτυρήματα καὶ ἡ ἀνταρσία ἦτον περιττὰ, μόνον τοῦτο τὸ κατάρθωμα ὕψωνε τὸν κύριον Λόντον καὶ τοὺς συνωμώσασθε ὑπεράνω τῶν ἄλλων νικητῶν, καὶ βυὴ πάνδημος χωρὶς ἀντίρρησην κάμμίαν ἠθέλεν ἀπαιτήσῃ ἀμοιβὰς δι' αὐτούς.

Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἔγινε καὶ ἰδοὺ οἱ ἄλλοτε ἐπαινετοὶ Λόντος καὶ Ζαίμης κατεδικάσθησαν νὰ ὑδρισθοῦν μετὰ τὸ : ἐπαναστᾶται· καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀνταρσίας των δευτὰ ἡμποροῦν νὰ τοὺς στερήσῃ ἀπὸ τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν μετὰ ἴσως κόπῃς καὶ θυσίας ἀπέκτησαν. Στοχαζόμεθα ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπελπισθοῦν, ἔχον ἰατρικὸν δραστήριον εἰς τὰς χεῖρας των, φθάνει μόνον νὰ ἔχον καὶ θάρρος διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθοῦν· δὲν ἔχον χρεῖαν ἀπὸ παλαιὰ παραδείγματα· ἡ Ἀκράτα εἶναι εἰς τὴν περιοχὴν των καὶ τὰ συμβάντα εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι ξένα· ἄς ἰολμήσῃ λοιπὸν νὰ πράξῃ ἐν γνώσει, ὅ,τι τότε ἔγινε κατὰ περίστασιν, καὶ ὅταν ἀκούσωμεν ἅπαντας τοὺς ἀντιφερομένους ἤδη, καὶ ἴσως ἕως τῶρα ἀντιπολεμοῦντας Ἀρχηγούς μας, ὑπὸ τὰ λείχη τῶν Πατρῶν, τὰ περασμένα λησμονοῦνται, καὶ ἡ ἀνταρσία των σχεδὸν ἠμπορεῖ νὰ ἐπαινεθῇ, διότι ἦνυσε κατὰ τῶν Πατρῶν τὰ ἐνδοξότερα τῶν πολεμιστῶν μας ὀνόματα, καὶ δὲ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναγκαίαν ἀμίλλαν, ἥτις μόνη κατορθώνει θανάματα.

Ἀπὸ ὅσα καὶ σήμερον καὶ ἄλλοτε εἶπαμε περὶ Διοικήσεως δὲν φοβούμεθα πλέον νὰ μεμφθῶμεν ὡς φιλεπαναστᾶται, καὶ ἐὰν δὲν δέλομεν τὴν καλαστροφὴν τῶν κυρίων Λόντου καὶ Ζαίμης, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἦναι ἡ Διοίκησις δυνατὴ καὶ νὰ ὑποτάσσωνται ἅπαντες εἰς αὐτὴν, τοῦτην τὴν μομφὴν ἴσως δὲ διαδεχθῇ ἄλλη, εἶδος διαφύρου· ἐὰν ὀμιλῶμεν ὑπὲρ Διοικήσεως, τοῦτο γίνεται, διότι δέλομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ νὰ συστήσωμεν τὸν λαμπρὸν αὐτῆς Πρόεδρον Κύριον Κωντηριώτην· ἀλλ' ὅχι, καλοὶ παρεξηγηταί· μήτε ὁ κύριος Κωντηριώτης ἔχει χρεῖαν τῆς συνηγορίας μας ἐν ὅσῳ ἔχει τὸν νόμον ὑπὲρ αὐτοῦ, μήτε ἡμεῖς ἔχομεν διάθεσιν νὰ συσταίνομεν πρόσωπα. Δι' ἡμᾶς τὰ ὑποκείμενα εἶναι νεκρά, καὶ ὅταν ὀμιλῶμεν περὶ Διοικήσεως, ἐνοοῦμεν τὴν νόμιμον καὶ ἀδιάσπαστον συντήρῃσίν των, καὶ ἄς εἶναι μέλη αὐτῆς ὁποῖος ἡ ψήφος τῶν περισσοτέρων Βουλευτῶν ἠθέλησε· φθάνει μόνον νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ ὀρίων, καὶ νὰ μὴν ἐξέρχωνται ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ νόμου.

Σύρα, 11 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης δὲν ἔχομεν κάμμίαν ἀξιόλογον εἴδησιν. Ἡσυχία μεγάλη, λέγον, τηρεῖται εἰς αὐτὰς τὰς δύο πόλεις, καὶ ὁ Καπετάνπασσας κἀθηται πάντοτε εἰς τὰ Κάστρα μετὰ μόνον τὸ βασσέλον τε. Κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλθόντας δὲν εἶδεν ἐκεῖ τινὰ ἐτοιμασίαν γινομένην, ὡς προειρήθη, ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου διὰ μελετωμένην αἰφνιδίον ἐφοδὸν κατὰ τῆς Σάμου τοῦτον τὸν χειμῶνα. Εἰς Χίον ὅμως ἐφθασαν 800 Τούρκοι Ῥημελιῶται, καθὼς μᾶς εἶπεν Ἴονιος πλοῖον ἐκεῖθεν ἐλθόν.

(Ὁ Φ. τοῦ Νόμου.)

Τιμή ετησία Τάλ. Ἴσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 17 Δεκεμβρίου 1824 .

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον 14 Δεκεμβρίου .

Ἡ προαγγελθεῖσα Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶναι σχεδὸν ἐν τῷ ἄρχεισθαι, καὶ χαιρέμεθα διότι εἰς τὴν ἑναξίν της προωγεύονται ἀγαθοὶ καὶ αἰσιοὶ οἰωνοί . Ἡ εἶδησις τοῦ ὅτι νέα ἄλλα καράβια διωρισμένα πρὸς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κόλπου τῶν Πατρῶν ἔρχονται νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸν τόπον ἐκεῖνων, τὰ ὁποῖα πρὸ ἑνος μηνὸς ἀνεχώρησαν αὐτόθεν, μᾶς κάμνει νὰ αισθανθῶμεν τὴν ἀξίολογν ἢ ἀλήθειαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Διοικήσεως, ἀφοῦ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας αὕτη ἔλαθε κάποιον κλονισμόν ἀπὸ τὰ παράλογα κινήματα μερικῶν ἀνθρώπων ἰδιορρύθμων καὶ τυφλωμένων ἀπὸ τὰ πάθη .

Εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι εἰς τὸ ὀλίγον τοῦτο διάστημα τῶν ἐσωτερικῶν σπασμῶν πολλοὶ τῶν πατριωτῶν εὗρισκοντο εἰς μίαν κατάστασιν ληθαργίας καὶ ἀμφιβολίας, μὴν ἠξεύροντες τί νὰ ἐλπίσωσι καὶ τί νὰ στοχασθῶσι . Ἐμελλεν ἄρα ἡ Ἑλλάς μετὰ τόσας θυσίας, μετὰ τόσους θριάμβους νὰ γενῆ ἔρμαιον τῶν παθῶν ὀλίγων ἀνθρώπων; ἔμελλαν ἄρα οἱ ἐχθροὶ της νὰ χαρῶσι βλέποντές την χωρὶς Διοίκησιν, καὶ περιπεπωλεγμένην πάλιν εἰς ἐμφυλίους πολέμους, εἰς αἱματοχυσίας καὶ εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φυσικὰ ἐντεῦθεν γεννᾶται; τὴν ἀναρχίαν; Ἄλλ' ὄχι! τὸ νέφος τοῦτο τῆς ληθαργίας καὶ τῶν ἀμφιβολιῶν διελύθη πάραυτα, ἐπειδὴ οἰκινήσαντες τὰς λαραχὰς ἐγνωρίσθησαν καὶ κατεπολεμήθησαν· τὸ ἔθνος ἔδειξε τὴν δικαίαν ἀ-

γανάκτησίν τε κατ' αὐτῶν, καὶ ἡ Διοίκησις θριαμβεύουσα ἤρχιτε ν' ἀπολαμβάνη τὴν πρετέραν δύναμιν καὶ ἐπιρροήν, τὴν ὁποῖαν πολὲ μερικοὶ πολῖται δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐλαττώσωσιν, οὐδὲ ποσῶς νὰ ἐπιθελευθῶσιν· ἐπειδὴ ἔθνος χωρὶς Διοίκησιν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ· καὶ ἡ Διοίκησις ἀπὸ ποίους πρέπει νὰ παριστάνεται; ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι σπευθὲν μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας καὶ μὲ σπουδαρχικὰ μέσα νὰ γίνην κύριοι τῶν πραγμάτων; ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατ' ἐκλογὴν τῶν συμπατριωτῶν τὼν ἀνηγορεύθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν; χωρὶς ἀμφιβολίαν ἀπὸ τοῦς δευτέρους, οὐδὲ εἶναι ἀνάγκη εἰς τοῦτο νὰ ἐπιφέρωμεν καμμίαν ἀπόδειξιν . Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κρύπτεται, καὶ ἐπειδὴ ὅλα γίνων εἰς τὸ νὰ ἀποδοκιμῶσιν τὸ φέροσιμον τοῦ κυρίου Λόντε καὶ τοῦ ἀδιορθώτου Κολοκοτρώνη, στοχαζόμεθα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ζητημένη ἀπὸ τοῦς ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς πατριῶτας, πλὴν ὄχι μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας, δὲν πρέπει οὐδὲ μίαν στιγμὴν νὰ ἀναβαλθῆ ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἢ ὁποῖα ἐκτὸς ὅτι ἀποφεύγει μὲ τὸ μέσον τοῦτο καὶ αὐτὴν τὴν σκίαν τῶν ὑποψιῶν, ὅσας ἠθέλησαν οἱ ἐναντίοι νὰ διεγείρωσι περὶ τῆς ἀνόμης ἐξουσίας της, ἔχει νὰ κερδίσῃ πολὺ ὡς πρὸς τὸ κράτος καὶ ὡς πρὸς τὴν στερέωσιν τῶν νόμων· ὅταν δὲ οἱ νόμοι στερεωθῶσιν, εὐτυχῆ καὶ ἡ Πατρις, συνευτυχοῦν μαζὶ καὶ οἱ πατριῶται· καὶ οὕτως ἐκπληροῦνται ὁ μέγας σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον κυρίως πᾶσα Διοίκησις συγκροτεῖται .

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ Ἐκλαμπρότατος κύριος Α. Μαυροκορδάτος διαβυνηθεὶς εἰς τὸ Ἀνατολικὸν διὰ νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν Συνέλευσιν, περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα. Οἱ Στρατιωτικοὶ Ἀρχηγοὶ καὶ οἱ Ἀπεσταλμένοι τῶν διαφίρων ἐπαρχιῶν εὐρίσκονται ἤδη συναγμένοι αὐτόθι, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν παντάπασιν, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὀλίγωρα θέλει ρυθμισθῆ ἐπὶ τὸ κάλλιον. Πολλοὶ Στρατηγοὶ, οἱ ὁποῖοι ἤλθον συνωδευμένοι ἀπὸ πληθ. στρατιωτῶν πάντῃ περιττῶν εἰς μίαν ἀδελφικὴν Συνέλευσιν, ὅποια εἶναι ἡ παρούσα, ἀπέστειλαν τὸ περισσότερον μέρος αὐτῶν εἰς διάφορα γειτονικὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ χωρία, εἰς τρόπον ὥστε ἡνωμένοι μὲ μόνον τὸ αἶσθημα τῆς πατριωτικῆς ἀδελφότητος δὲν θέλουν ἀπαντήσῃ κανέν ἐμπόδιον διὰ νὰ σκεφθοῦν ὡρίμως καὶ ἀποφασίσῃν τὰ συμφέροντα εἰς τὴν παρούσῃ τῶν πραγμάτων κατάστασιν.

Σύρα, 18 Νοεμβρίου.

Πλοῖον Ἰόνιον ἐρχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ λείπῃ ἐκ Ῥόδου ἡμέρας 3 μᾶς λέγει ὅτι ἡ Ἰμπραήμωσασσᾶς μὲ τὸν στόλον τε καὶ μὲ τὰ φορτηγὰ ἦτον ἀραγμένοι εἰς τὸν Μαρμαρᾶν ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου ὅτι τοῦ λείπῃ 16 μόνον πολεμικὰ πλοῖα καὶ 10 φορτηγὰ, χωρὶς νὰ ἐξεύρωσι τί ἔγιναν ἢ ποῦ εὐρίσκονται ὅτι ἰκανὰ στρατεύματα ἔβγαλεν εἰς Ῥόδον ὅλα σχεδὸν ἄρρωστα, καὶ ἀδιακίπως θάπτωνται ἕως 20 τῆν ἡμέραν. Τὸ αὐτὸ πλοῖον μᾶς βεβαίονει προσέτι ὅτι τῆν 14 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν εἰς Ῥόδον ἀπ' Ἀλεξανδρείας Γαλλικὴ βασιλικὴ γολέττα φέρουσα γράμματα ἀπὸ τοῦ Μεχμέτ-Ἄλλην πρὸς τὸν Ἰμπραήμωσασσαν, καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησε διὰ τὸν Μαρμαρᾶν, ὅπου οὐρίσκειται ὁ ῥήθεις Ναύαρχος.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Μάλτα 8 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ταχυδρομὸς (μινιστηριακὴ ἐφημερίς τῆς Ἀγγλίας) λέγει ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ Λόρδου Σταγφκρόδου, ὡς Πρέσβους παρὰ τῆ Ῥωστικῆς Αὐλῆς, θέλει ἀρέσει βέβαια εἰς ταύτην, ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιξέιότητος καὶ ἐπιμονῆς τε, ἐξωμαλίσθησαν αἱ διαφοραὶ κατεπαύθησαν οἱ ἐρεθισμοὶ μεταξὺ Πόρτας καὶ Ῥωσσίας, καὶ κατεπαυκώθησαν οὕτω τὰ ζῶπυρα ἐνὸς πολέμου, ὅστις ἔαν ἀναπτῇ, ἤϊελε κλονίσει ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐπιφέρει ἀναριθμητὰ ἐπὶ ἀόληθα. Ἡ φιλήσυχος διάθεσις τῆς Αὐλῆς μας (τῆς Ἀγγλίας) θέλει ἐξίπκτος ἐμφιλοχωρήσει εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Αὐλὰς, καὶ δυνάμεθα μ' ὅλον τὸ θάρρος νὰ πρεΐδαμεν μακρὰν τινὰ οἰκιακῆς εὐημερίας καὶ βαθυτάτης εἰρήνης περιόδον.*

Λονδῖνον 27 Ὀκτωβρίου. Ε. Ν.

Κατὰ ἓν γράμμα τοῦ κυρίου Ἀχιλλέως Μεράτη, υἱοῦ τοῦ Ἰωακείμ, σταλὲν ἐκ νέας Τύρνκας πρὸς τὸν Κ. Οὐῆμον Πρόεδρον τῆς ἐν Λονδίῳ Φιλελληνικῆς Ἐταιρείας, καὶ δημοσιευθὲν εἰς μίαν ἐφημερίδα, ἡ Φιλελληνικὴ εἰσαγγελία τῆς Νέας Τύρνκας, ἐκτὸς μιᾶς σημαντικῆς χρηματικῆς ποσότητος, στέλλει πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν μίαν ἀλμοκίνητον νέας κατασκευῆς Κερβέταν, τὴν ὁποίαν οἱ Θαλασσινοὶ θεωροῦν ὡς πολλὰ ἐντελὴ ἐφεύρεσιν, καὶ ἡ ὁποία θέλει εἶσθαι βέβαια ἓν ἰσχυρὸν βοήθημα εἰς τοὺς Ἕλληνας.
(Ἐφ. Μάλτας)

Ἐπειδὴ στοχαζόμεθα ὅτι δὲν εἶναι ἴσως πάντῃ ἀσύμφορον εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ γνωρίσωσι τὴν κοιτικὴν κατάστασιν τῆς Κολομβίας, διὰ τοῦτο τοὺς προσφέρομεν τὴν παρούσαν σημείωσιν ἀναφορᾶς τινὸς τῆν ὁποίαν ἔκαμεν ἀπεσταλμένος τις Ἀγγλος ἐπιτρέψας νεωστὶ ἐκεῖθεν εἰς Λονδῖνον.

*) Ἡμεῖς εἴμεθα ὀλότελα ἐναντίας γνώμης, καὶ οἱ λόγοι ταύτης τῆς διαφορᾶς τοῦ φρονεῖν καταλαμβάνονται τόσο ἐύκολα, ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῶν ἐδῶ.
Ὁ Συντάκ.

Τὴν 1 Νοεμβρίᾳ .

Οἱ Κολομβιανοὶ ἐδίωξαν τοὺς ἐχθρούς των καὶ ἐσύστησαν μίαν Διοίκησιν, ἣτις μὲ τὴν πρόδον τοῦ καιροῦ ἔδειξε τὴν ἀνεξάρτητον δύναμιν της . Ἡ μακροτέρα τῆς ἀναγνώρισεως ἀγνοήσεως δὲν ἠμπορεῖ ποσῶς νὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἰσπανίαν διότι αὐτὴ κανένα εὐλόγουφανῆ τρόπον δὲν ἔχει τοῦ νὰ ξαναποκτήσῃ τὰς ἀποσπασθείσας ἀπὸ αὐτὴν ἀποικίας, τὰς ὁποίας καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὀλοτελῶς καὶ πραγματικῶς ἔχασεν ὅθεν ἡ ἀπὸ μέρες μας ἀναγνώρισις τῆς ἀνεξαρτησίας των δὲν ἠμπορεῖ νὰ βλάψῃ τὴν Ἰσπανίαν· ἀπ' ἐτέρω μέρους, αὕτη ἡ ἀναγνώρισις εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἰδίου ἡμῶν ἐμπορίου καὶ εἰς μὲν τὴν ἐπέκτασιν, ἢ ὅτι οἱ Κ. Λομβιανοὶ περιμένονσι τῶρα ταύτην τὴν ἀναγνώρισιν, καὶ ἐὰν αὕτη ἀναβαλθῆ περισσότερον, θέλου διατεθῆ δυσαρέστως ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά μας· εἰς δὲ τὴν ἀσφάλειαν, διότι τοῦτο καὶ ὅλαι αἱ νομισματικαὶ ἐργασίαι ἕως οὗ δὲν συμβῆ ἡ ἀναγνώρισις καὶ δὲν γενῆ περὶ τούτων ἰδιαίτερα τις συνθήκη, νομίζονται κλεψεμπορίαί .“

Τοιαῦται εἶναι αἱ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἀκούομεν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναγνωρίσῃ ἀμέσως τὸ Κράτος τῆς Κολομβίας . Ἐνῶ αἱ ἀποικιαὶ εἶναι εἰς κατάστασιν ἐνεστώσης ἀποστασίας, ἐὰν ἡ Ἰσπανία δὲν ἔχασεν εἰσέτι ὅλην τὴν εἰς αὐτὰς ἐπιρροὴν της, καὶ ἔχῃ εὐλόγως τινὰς ἐλπίδας νὰ τὰς καθυποτάξῃ, αἱ φιλικαὶ ἐπιμράταιαι ἔχουσι χρέος ὄχι μόνον νὰ μὴ βοηθῶσι τοὺς ἐπαναστάτας, ἀλλὰ νὰ ἀποφεύγῃ καὶ πᾶν φέρισμον, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσε νὰ ἀποδείξῃ ὡς νόμιμον τὴν ἀποστασίαν, καὶ ἀπολύτως νὰ τὴν ἐξάψῃ περισσότερον . Τὰς τοιαύτας περιστάσεις, ὁποιαδήποτε ἀναγνώρισις ἀποστατημένων ἀποικιῶν ἤθελεν εἶσθαι ὄχι μόνον παράβασις τοῦ δικαιώματος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὰ ἀμοιβαία χρέη μιᾶς ἐπικρατείας πρὸς τὴν ἄλλην . Ἀλλ' ὅταν καθὼς εἰς τὴν Ἰωρδανίαν περιστασίαν, ἡ ἀποστασις αὐτῶν τῶν ἀποικιῶν ἀπὸ τὴν

Ἰσπανίαν ἔγινεν ἐντελὴς καὶ πραγματικὴ ὅταν ἡ ἀναγνώρισις δὲν ἠμπορεῖ νὰ προξενήσῃ καμμίαν ἐνδεχομένην βλάβην εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ εἶναι ἀναγκαία εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου, καὶ εἰς τὰ ἔνομα δικαιώματα τῶν οὐδετέρων, τότε εἶναι ἀρα ἡ ἐσχάτη μωρία καὶ καθαρὸς σχολαϊσμός τὸ νὰ ὀδηγηταί τις ἀπὸ μόνην τὴν ἀλαζωνείαν τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ μόνην τὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόητον ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἀρχαίας ἀπαιτήσεις καὶ τίτλους, καταφρονῶν τὰ οὐσιώδη συμφέροντα καὶ τὸ γενικὸν ἐμπόριον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους .

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰσπανίαν, εἶναι γνωστὸν ὅτι ποτὲ καὶ εἰς καμμίαν περίστασιν δὲν θέλομεν κάμει ταύτην τὴν ἀναγνώρισιν μὲ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς . Αἱ Ὀλλανδικαὶ ἐπαρχίαι ἀπέσεισαν τὸν ζυγὸν των ἐπὶ τοῦ Δευκὸς τῆς Ἀλβας, καὶ καταβρωσαν τὴν ἐντελῆ καὶ πραγματικὴν ἀπολύτρωσιν των εἰς σχεδὸν δέκα ἐτῶν διάστημα, ἀλλ' ἐπέρασε μία ἐκατονταετησίς πρὶν ἀποφασίσῃ ἡ Ἰσπανία νὰ τὰς ἀναγνώρισῃ ὡς σταθερὰν καὶ ἀνεξάρτητον Διοίκησιν . Ἡ ἰδία ἡμῶν Ἱστορία μᾶς προσφέρει ἐν ἄλλο παρὰδειγμα τῆς παραλόγου ταύτης ἐπιμονῆς . Μόλις εἶναι εἴκοσι ἔτη ἀφοῦ ὁ Τίτλος τοῦ Ἡγεμόνος μας ἦτον „ Γεώργιος κ. τ. λ. Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας — Μ' ἕνα λόγον ἐὰν θέσωμεν ὡς ἀσχῆν ὅτι παρόμοιαι ἀναγνωρίσεις δὲν ἠμποροῦν νὰ γενῶσι χωρὶς τῆς συγκατάθεσεως τῆς Μητροπόλεως, αὐταὶ δὲν θέλουσιν γενῆ ποτὲ . Μ' ἄλλας λέξεις, τὰ νησία καὶ αἱ πλέον καρποφόροι ἠπειροὶ θέλουσιν εἶσθαι ἀποχωρισμένοι ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῆς Εὐρώπης (καὶ ἀπὸ τὸ γενικὸν ἐμπόριον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους) καὶ ἡ κοινὴ συγκοινωνία τῆς φύσεως θέλει πάθει ἀναλόγως . Ὅσον δὲ ἀποσβέσσει τὸ Περὺ, τὸ ζήτημα ἴσως διαφέρει . Ἡ Ἰσπανία ἔχει μίαν δύναμιν ἐνεργεῖα εἰς ἐκείνην τὴν ἀποικίαν καὶ εἶναι τις πιθανότης ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ ξαναποκτήσῃ τὴν ἐξουσίαν της εἰς αὐτὰς, ἢ τοῦλάχιστον νὰ κάμῃ τινὰς συνθήκας . Ἐδῶ λοιπὸν ἔχει χώραν τὸ πρῶτον μέγος τῆς ἀρχῆς ταύτης . Δὲν πρέπει νὰ ἀδικησω-

μεν ἐν φιλικὸν ἔθνος, μήτε νὰ ἐγκαρδιώσωμεν τὰς ἀποστασίας κηρύττοντες ὅτι εἶναι δικαία ἢ ἀντιστασις αὐτῶν.

Κατὰ ταύτας τὰς περιστάσεις νομίζομεν ὡς σχεδὸν ἀποφασισμένον, ὅτι τὸ Κράτος τῆς Κολομβίας πρέπει ὀλίγωρα νὰ ἀναγνωρισθῆ· ἀλλ' ὅσον διὰ τὸ Περού, τοιαύτη ἀναγνώρισις πρέπει νὰ ἀναβαλθῆ μέχρι τῆς κυριεύσεως τοῦ φρεγιέ Καλάη πλησίον τῆς Λίμας. *)

(E. M.)

Μία ἀνακάλυψις περιέργως καὶ πολλὰ ἀξιόλογος ἐνταυτῷ ἐνασχολεῖ ἤδη τὰς ἐπιστημονικὰς τῶν Γαλλισίων ἐφημερίδας, λέγομεν, ἡ ἀνακάλυψις τῶν Ἰσοθαλασσιῶν ἢ Ἀροράτων Πλοίων, τῶν ὁποίων ὁ κύριος Μονγεφύ κάμνει τὴν περιγραφὴν εἰς τὴν Revue Encyclopedique· οὐδὲν ἄλλο νέον ὄργανον εἰμπόρει νὰ ἐφεύρῃ ἢ φαντασία πλέον συντελεστικὸν παρὰ τοῦτο εἰς τὸν ἀφασισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος! ἐκ τῶν τοιούτων πλοίων ὅσα ἤθελαν φέρει

*) Ἡ ἄλωσις τοῦτου τοῦ φρουρίου ὑπὸ τῶν Περουβίων ἔχει σχεδὸν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ μετὰ τὴν παρ' ἡμῶν ἀλῶσιν τοῦ φρουρίου τῶν Πατρῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς τότε δέλομεν ἔχει, ὡς αὐτοὶ τὸ διακώμα τοῦ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας, ἐνεργεῖα καὶ ὄχι θινάμει πλέον.

Ὁ Συντάκτης.

96 ναύτας ἔχσιν τρία κέρδη· Α' εἰμποροὶ νὰ πλέωσιν ἀδιακόπως ἐπάνω εἰς τὰ κύματα δυνάμει Μηχανῆς τινὸς ἀτμοκινήτου καὶ μετὰ πᾶν ἐνταυτῷ· Β' νὰ βυθίζονται αἰθνηδίως· καὶ Γ' νὰ ἐξακολουθῶσι τὸν πλοῦν των ὑποκατῶ εἰς τὸ ὕδωρ κυβερνώμενα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις μετὰ τὴν ἰδίαν ταχύτητα, καθὼς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· εἰμποροὶν δὲ βυθισμένα οὕτως εἰς τὸ ὕδωρ νὰ μένωσιν αὐτόθι 15—16 ὥρας, καὶ ἀκολουθῶσι, χωρὶς νὰ γενῶσιν ὀσατὰ, νὰ ὀρμῶσιν ἕξαφνα καὶ νὰ ἀφανίζωσι τὰ πλέον μεγάλα καράκια, καὶ τοὺς πλέον ἱερομεροὺς Στολῆς ἐνταυτῷ. Τὰ ὄπλα τῶν πλοίων τούτων εἶναι οἱ Κολομβιάδαι, εἶδος κανονίω, τὰ ὁποῖα χωροῦσι Σφαιρας ἑκατῶν Λιτρῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀδειάζονται ἐντελέστατα ὑποκατῶ εἰς τὸ ὕδωρ· ἔτι δὲ αἱ Κολομβιακαὶ Ρόκκται, καὶ ἄλλαι ναυστικά ἔλαι· ριπτόμενα ἀπαράλλακτα ὡς αἱ βόμβαι.

Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ἀποδίδεται εἰς κάποιον Ἰώσηπον Ἀγγίλον, ὅστις τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον κατεχώρησεν εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας μίαν ἐπιστολὴν, διακηρύττων ὅτι κατὰ τὸ 1810 ἐκοινοποίησε πρῶτος εἰς τὴν Γαλλικὴν Διοίκησιν τὸ σχέδιον τοῦτο, ὑπὸ τὸ ὄνομα Phisypotalassiomia, καὶ ὅτι φέρει εἰς χεῖρας τοῦ μίαν ἀποδείξειν περὶ τούτου. (F. M.)

Ω Δ Η.

Πατρίς θεῖον ὄνομα
κάθε ψυχῆ

Μὲ κρυφὸν μάγευμα
νικᾷς ἐσὺ.

Τρέμην οἱ Ἰβερνοὶ
καὶ σὲ μισοῦν,
Σ' ἀνοῦν οἱ Ἕλληνας
κ' εὐθὺς ξυπνοῦν.

Μόλις σ' ἐγνώρισαν
πίπτ' ὁ ζυγὸς,
Καὶ δόξης ἔφθασεν
πάλιν καιρὸς.

Τολμοῦν οἱ Ἡρίθαγοι
εἰς τὰ Ψαρῶν.

Στόλος τῶν ἔφθασε,
κάμνει φθορὰ.

Σμήνη ἀπάνθεωπα
ἰδοὺ ὀρμοῦν,

Καὶ ὁ λαὸς ἀσπλος
ἄχ! δὲ χαθοῦν;

Πατρίς θεῖον ὄνομα
κράζων παντοῦ

Πατρὶς Ἱερωτάτη
βοοῦν ὀμοῦ.

Θαλάσσιος ἄνεμος
εἰς μιᾶ στιγμῆν

Τ' ἀκούει, τὸ ἔφερεν
εἰς ἄλλην γῆν.

Σ' τὰ ὄπλα ἔφθασεν
ἄλλων Γραικῶν

Σημεῖον γίνεται
νέων νικῶν.

Τρέχων συναζόνται
πρὸς τὰ Ψαρῶν

Οἱ ἥρωες πλέωσι
ὡς μετὰ πτερὰ.

Ποιὸς σ' τοὺς παράλλιον
τοὺς καρτεροῦ;

Καὶ πρὸς τὸν πόλεμον
τοὺς ὀδηγεῖ

(ἀκκλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 103

Τιμὴ ἑτησίᾳ Τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ προκληρωτὰ
κατὰ τριμηναίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖα ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῆνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Εἰδὴ σεις τῆς Ἡπειροῦ .

Τὰ πράγματα τῆς Ἡπειροῦ ἤρχισαν νὰ λαμβάνωσιν ἐσχάτως σημαντικὰς μεταβολὰς ὡς πρὸς τὸ Πολιτικὸν · ὁ δεσμὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἦγονεν ἄλλοτε ὅσας τὰς ὑπαλλήλους ἐξουσίας αὐτοῦ τοῦ μέρους, δὲν ὑπάρχει πλέον · διχόνοιαι, ἀκαταστασίαι, ἐμφύλιοι πόλεμοι κατασπαράττην τοὺς Ἄλβανούς, καὶ τοὺς κάμνεν νὰ εἶναι χωρισμένοι εἰς ἴσας φυλάς, ὅσα εἶναι τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῖς Ὀτσάκια . Ματαίως ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς ἐπεχείρησε νὰ συνάψῃ τὰ διεστώτα, ματαίως ἐπρεσπώθησε, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ, νὰ λάβῃ ὅλην τὴν κυριότητα αὐτὸς · τὰ σχέδιά τῃ δὲν εὐδοκίμησαν, ἔπειθ' διὰ τὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὄχι μόνον ἐστερεῖτο τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶχεν ὁ προκατόχος τῆ, ἀλλὰ περιεστοιχεῖτο ἀπὸ πολλοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐχθροὺς μάλιστα προσωπικούς, οἱ ὅποιοι ἀφ' οὐ πολλὰίς πολλαχῶς ἐζήτησαν νὰ τὸν βλάψωσι καὶ δὲν εἰμπόρεσαν, τελευταῖον ἰσχυσαν νὰ τὸν διαβάλωσιν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις εὐκολόπιστος κατὰ τὴν συνήθειάν τῃ, καὶ ἀχάριστος ὡσεπιτοπλεῖστον πρὸς τὰς ἐκδηλεύσεις τῶν πιστῶν ὑπεργῶν τῃ, εὐθὺς ἐξέδωκεν ἔν φερμάνι περ' τὴν ἐξώσεώς τῃ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἕως τῷρα ἐκυβέρνα ἰσπῆς, καὶ ἀντ' αὐτοῦ διώρισεν ἄλλης · — Ἴδου τὶ γράφην πανταχόθεν περὶ τῆς νέας ταύτης μεταβολῆς — Ὁ Ὁμέρ Βρυῦνης ἔγινε φερμανλήφ' ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθησαν εἰς μὲν τὰ Ἰωάννινα ὁ Ἰσμαήλ-Πλιάσας, εἰς δὲ τὴν Ἄρταν καὶ Πρέβεζαν ὁ Χα-

σάν-Πασᾶς τῆς Πάτρας, χρηματίας ἄλλοτε Χασάπ-μπατῆς . Ὁ Βρυῦνης, καθὼς τοῦ ἦλθεν ἡ εἶδησις τῆς ἐξώσεώς τῃ, εὐθὺς ἀπέλυσεν ὅλα τὰ ἐνέχυρα τῶν Χριστιανῶν, ὅσα ἐκράτει εἰς φύλαξίν τῃ, καὶ μετέβη, συνωδευμένος ἀπὸ πεντακοσίους ἄλβανούς, εἰς Μπεράτι, διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐκεῖ τὴν φατριάν τῃ · λέγεται δὲ ὅτι τὸν Βαρνακιώτην, τὸν πιστὸν φίλον τῃ, μὴ δυνάμενος νὰ τὸν ἐπάρῃ μαζύ τῃ, τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν Μπεκίρ-Τσογαδόρον εἰς Πρέβεζαν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ τοῦ εὐκολύνη τὴν μετάβασιν εἰς Κάλαμον, ὅπου εὐρίσκεται ἡ φαμιλλιά τῃ — Σιμὰ τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων εἶναι καὶ μία ἄλλη αξιοσημείωτος · ὅτι ὁ Ρούμελη-Βαλεσῆς, ὁ γνωστὸς Δεσβίς-Πασᾶς ἀλλάχθη διαδεχθέντος αὐτὸν τοῦ Κυταχί Μεχμέτ Ρεσίτ-Πασᾶ · οὗτος δὲ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις τὸν προσαρελθόντα χρόνον ἐπολιόρκει τὸ Μεσολόγγιον μαζύ μὲ τὸν Ὁμέρ-Βρυῦνην, καὶ ὅστις ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην νὰ καταπολεμηθῇ καὶ νὰ χαλασθῇ ἀπὸ τοὺς τότε Ἡρώας τοῦ Μεσολογγίου Ἑλλήνας .

Μεσολόγγιον τὴν 19 Δεκεμβρίου .

Ἐκ διαφορῶν εἰδήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία τοῦ Μεσολογγίου λαμβάνει συνεχῶς ἀπὸ ἀνθρώπων ἐπισκεπωτομένης τὰ φρούρια τῶν Πατρῶν, Ναυπάκτῃ κ.τ.λ., εἶναι φανερόν, ὅτι οἱ ἔγκλειστοι εἰς ταῦτα Τούρκοι δὲν εἶναι, ὡς ἐνομίζετο, ἀρεκτὰ προβλεμμένοι μὲ Ἰσοφᾶς · ἐσχάτως μάλιστα δὲν εἶχον, παρ' ὅσον ἤρκει διὰ εἴκοσιν ἡμερῶν μόνον ζωτροφίακ' .

ὄθεν ἐμελέτων νὰ στείλωσιν εἰς Ζάκυνθον ἕνα ,
 δύο ἀπὸ τὰ Καράβιάτων διὰ νὰ φορτώσωσι ,
 τὰ ὅποια καὶ ἐπὶ τούτοις , ὄντα χαλασμένα ,
 κατεγύοντο νὰ τὰ ἐπισκευάσωσιν . * Ἄν λοιπὸν
 ἐν τῷσὺν προφθάσιν ἡμέτερα πλοῖα , τὰ
 ὅποια ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν ἀνυπομόνως τὰ προ-
 σμένομεν , εἶναι ἐλπίς ἢ νὰ ἐμποδίσουν τὴν
 ἐκπλευσιν τῶν εἰρημένων Τυρκικῶν πλοίων παν-
 τάωσι , ἢ ἐκπλεύσωτα νὰ μὴ τὰ ἀφήσιν
 νὰ ἐπιστρέψωσι , καὶ αὐτὸ ματαιωθείσιν τῆς
 προμηθεύσεως τῶν Γροφῶν , νὰ βιάσῃσι τοὺς
 ἐγκλείστω: τούρκας εἰς τὸ νὰ παραδώσωσι τα-
 χέως τὰ κατακρατούμενα εἰσέτι ἀπὸ αὐτοὺς
 φρούρια . — Φεῦ ! ὅσοιον μέγα δυστύχημα
 διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ διάλυσις τῆς πολιορκίας
 αὐτῶν τῶν φρεσίων , τὰ ὅποια ἐξάπαντος ,
 εἰάν αὕτη (ἢ πολιορκία) ἕως τῶρα διήρκει ,
 ἤθελαν εἶσθαι κυριευμένα , καὶ ἢ κυριεύσι τῶν
 ὅποσον ἤθελε συντελέσει εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀ-
 νεξαγρησίας μας , καὶ εἰς ἀΐξιν τῆς Ἐθني-
 κῆς μας ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης , τοῦτο
 δὲν ἔχει χρεῖαν ἀποδείξεως . ἐπειδὴ ὅλος ὁ
 κόσμος πανταχόθεν μᾶς τὸ φωνάζει , καὶ αἱ
 ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης τυχεῖα μᾶς τὸ σφρι-
 ζαν . Ὁ κύριος Λόντος δικαιολογεῖται ὅτι δὲν
 εἶχε τὰ μέτα νὰ βαστάξῃ διὰ περισσώτερον
 καιρὸν τὴν πολιορκίαν . ἀλλὰ ποῦ εὗρηκε ταῦτα
 διὰ νὰ κινήσῃ λεγεῶνας στρατευμάτων ἐναντίον
 τῆς Διοικήσεως , δέλων νὰ ἠποστηρίξῃ τὴν
 ἀτομικὴν τε γνώμην ; Προφάσεις οὐτιδανὰ !
 πράξεις ἰδιοτελεῖς ! αἱ ὅποιαι , τὸ ὁμολογοῦ-
 μεν εἰλικρινῶς , δὲν ἤρμοζαν παντάπασιν εἰς
 τὸν χαρακτῆρα τοῦ κυρίου Λόντε , ἀνδρὸς σεβα-
 ζομένου ἕως πρὸς ὀλίγη ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος , διὰ
 τὸν πατριωτισμὸν , διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ
 διὰ τὴν φιλονομίαν τε . Ἠπατημένον ἄρα ἦλον
 τὸ ἔθνος περὶ αὐτοῦ , ἢ ἐφρόνει ὀρθῶς ; τὸ γε-
 λευταῖον τὴ φέρισμον τοῦλάχιστον βεβαιώνει τὸ
 πρῶτον . μολοντοῦτο εἰάν αἱ περιστάσεις (εἰς
 τὰς ὁποίας ἴσως ἤθελε καταφύγει πρὸς ἀπολο-
 γισμὸν τε , καὶ τὰς ὁποίας δεχόμεθα καὶ ἡμεῖς)
 τὸν ἔκαμαν νὰ παρεκτραπῆ ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁ-
 δὸν , καὶ νὰ χάσῃ πρὸς καιρὸν τὴν ὑπόληψιν
 τοῦ ἔθνους τε , εἶναι εἰς χεῖρας τε νὰ διορθώσῃ

ταχέως τὸ σφάλμα τε , καὶ νὰ ξαναποκτήσῃ
 τὴν προτέραν ὑπόληψιν τε . — Μανθάνομεν με-
 τὰ χαρᾶς ὅτι παραιτήσας , ἢ μᾶλλον ἀναγκα-
 σθεις νὰ παραιτήσῃ τὰ ὄπλα , ἔπαυσεν ἀπὸ
 τὸ νὰ κινήται κατὰ τῆς Διοικήσεως . ἀλλὰ
 τοῦτο δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀθώωσιν τε . ἢ τωρινὴ
 στρατιωτικὴ τε ἀπραξία δὲν ἐξιλεώνει τὴν προ-
 ηγηθεῖσαν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ἐνταυτῷ
 παρανομίαν τε . ἐν πράξει ἄμαρτήσας , ἐν
 πράξει καὶ πάλιν κρεττοεῖ νὰ ἐκπλύνῃ τὸν ῥύ-
 πον τῆς ἀμαρτίας τε . * Ἐχεις στάδιον ἀνοικ-
 τὸν διὰ τοῦτο , κύριε Λόντε , ἔχεις τὸ φρού-
 ριον τῶν Πατρῶν , ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τοῦ ὁ-
 ποῖο πρὸ ὀλίγη ἐλειποτάκτησες . ζῶσε τὴν
 ῥομφαίαν σὲ ἄλλην μίαν φορὰν , καὶ γρέξε ὑ-
 πὸ τὰ λείχη αὐτοῦ , μὲ ἀπόφασιν σταθερὰν ,
 καὶ μὲ ὄρκον ἐνταυτῷ ἢ νὰ κατορθώσῃς τὴν κυ-
 ριεύσιν τε , ἢ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃς ποτὲ ἐκείθεν
 ἀπρακτος . Ἴδου τὸ μόνον μέσον , καὶ τὴν ὑ-
 ποψίαν , τὴν ὅποιαν πολλοὶ συνέλαβον (ὅτι
 δηλαδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμεν διὰ τὸ μερικὸν σὲ συμφέ-
 ρον νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ φρούριον τοῦτο) νὰ δια-
 σκεδάσῃς , καὶ τὸν ἑαυτὸν σὲ νὰ ἀθώωσῃς ,
 καὶ τὴν ἑλυσάντων δόξαν ἱκανὴν ν' ἀποκτήσῃς .

Κάλαμος 15 Δεκεμβρίου .

Δὲν εἶναι καμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Σι-
 λιχτάρ Πόδας ἔστειλε τὸν υἱὸν τε εἰς τὸν
 Ὀμέρ Πασᾶν , ὅστις τὸν ὑπεδέχθη φιλοφρόνως
 καὶ τὸν ἀρραβώνιασε μὲ τὴν θυγατέρα τε , καὶ
 τὸν ἔκαμε καὶ Σιλιχτάρη τε . ὁ δὲ Σιλιχτάρ
 Πόδας κάθεται εἰς τὸ σπῆτι τε .

Ναῦπλιον , 26 Νοεμβρίου

Σήμερον τὸ πρῶτ' ἔφθασεν ὁ Ἐκλαμπρότατος
 Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κύριος Γ. Κωνσταν-
 τινῆς , καὶ ὑπεδέχθησαν αὐτὸν μετὰ τὴν μεγα-
 γάλην καὶ μὲ κανονοβολισμοὺς εἴκοσι καὶ ἕνα .
 Ἐλπίζομεν ἢ ἐπιφάνειά τῃ νὰ παύσῃ τὸν σά-
 λον τῆς Πατρίδος καὶ νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν γα-
 λήν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων .

Εὐθὺς ὡς ἐφάνησαν εἰς τὴν Κέρινον τὰ στρα-
 τεύματα τῆς Διοικήσεως , τὰ ὅποια ἤλθον ἐξ

Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Στρατηγῶν Γούρα, Καρατάσση, Κατσικογιάνη κλπ., τὰ ἀνταρτικὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια ἐπολιόρκουν ἐκεῖνο τὸ φρούριον, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

Ὁ Στρατηγὸς Χατζηχρηῆστος μετὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Μακρυγιάννη ἐπροστάχθησαν νὰ ἀναβῶσι μὲ τὰ ἀναγκαῖα στρατεύματα εἰς Τριπολιτσάν. Ὁ δὲ Ἐκτελεστὴς Κύριος Ἰωάννης Κωλέτης διετάχθη διὰ προβαλεῦματος νὰ παραλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐν Κορινθῷ στρατοπέδου τῆς Σ. Διοικήσεως. Ἐλπίζεται μεγάλη ὠφέλεια εἰς τὰ παρόντα πράγματα τῆς Πατρίδος ἀπὸ τὴν φρόνησιν τοῦ ἀνδρός, ὅς τις ἔχων σύμμαχον εἰς τοὺς κοινωφελεῖς σκοποὺς τῆς καὶ τὴν πειθῶ, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι θάξει ἐκτελεσεῖ πολλὰ καὶ καλά.

(ὁ Φ. τοῦ Νόμου.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τῆ 22 Νοεμβρίου.

Ἐκ Τριεστῆς εἶναι εἰδησις, ὅτι ὁ Λόρδος Στραγκφὸρτ μελετᾷ ἅμα λειψώσας αὐτόθι τὴν κἀθαρτίν τῆ νὰ προχωρήσῃ εἰς Βιένναν διὰ νὰ λάβῃ συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Μεττερνίχ, καὶ μετὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Ῥώσση Τατισχέφφθ, ἀναφανικῶς πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐλῆς, τὰς ὁποίας οὔτος διεύθυνε δὴ σκεδὸν ὀλοκλήρως χροῖως χωρὶς νὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἐπιφέρει κανὲν εὐτυχὲς καὶ αἰσιον τέλος, ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἰσχυρογνωμίας καὶ ἐπιμονῆς τῆς εἰρημένης Αὐλῆς εἰς τὸ νὰ μὴν κενώσῃ τὴν Μολδοβλαχίαν.

(E. M.)

— Ἀπόσπασμα ἰδιαιτέρας τινὸς ἐπιστολῆς ἀπὸ τὰς 8 τοῦ παρόντος ἐκ Τριεστῆς — Ὁ Ναύκληρος, ὅς τις ἔφερε τὸν Λόρδον Στραγκφὸρτ εἰς τοῦτον τὸν Διμένα, ἦτον καὶ κομιστὴς τῶν γραμμάτων τῶν 18 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἢ Πέρτα διεκήρυξεν εἰς ὅλους τοὺς Ἰσχυροὺς τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων, ὅτι δὲν θάξει κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀναγνωρίσῃ συναλλαγματικὰς, ὅσας

ὁ Γιωσοῦφ-Ποισᾶς, Διοικητὴς τῶν Πατρῶν, ἔδωκεν εἰς τοὺς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς Ναυκλήρους διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τῶν Ἰροβῶν, μὲ τὰς ὁποίας οὗτοι δὲν ἔπαυσαν κατὰ καιροῦς, ἀπὸ τὴν συνειθισμένην τῆς φιλανθρωπίαν, ἢ μᾶλλον φιλοθηρίαν κινουμένοι, νὰ προμηθεύωσι τὸ εἰρημένον φρούριον παρατηρητέον δὲ, ὅτι αἱ συναλλαγματικαὶ αὐταὶ ἕως τῶρα ἐπληρόνοντο ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Θεσαυροφυλάκιον, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐξῆς, κατὰ τὴν αὐτῶν διακήρυξιν, δὲν θέλου πληρόνεσθαι πλέον, οἱ Εὐρωπαῖοι ἀναγκασμένοι δι' ὅσα ἔχασαν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ; θέλου παύσει ἀπὸ τὸ νὰ δείχνωσι τὰ ἴδια φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα πρὸς τοὺς Τούρκους. Ὡστόσο εἶναι καὶ ἐν ἄλλο ἀξιόλογον συμπέρασμα τὸ ὅποιον πηγάζει ἀμέσως ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι ὅχι μόνον αἱ πρέσβοι τοῦ Σουλτάνου εἶναι εἰς μίαν κατάστασιν παιτελοῦς ἐξαντλήσεως, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τελευταίας ἐκστρατείας, κατὰ γῆν, καὶ θάλασσαν, τῆς σημαντικώτερας ἴσως ἀπ' ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας, τὸ Διβάνι συνέλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Πελοπόννησον εἰς ἑαυτὴν καὶ βέβαια ἂν εἶχε τὴν παραμικρὰν ἐλπίδα τῆς ἀνακτήσεώς της, δὲν ἤθελεν ἀπαρνηθῆ εἰς τὴν Πάτραν, καὶ τὰ παρακείμενα φρούρια, θέσειε τόσον οὐσιώδεις καὶ σημαντικὰς, τὴν ἀπὸ τὰς ἀναγκαῖας τροφὰς τῶν προμηθεύσιν.

Γράμματα τῶν 22 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φανερόνουσιν, ὅτι οἱ Τούρκοι θέλου διατρίψῃ ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς Μολδοβλαχίαν· εἶναι δὲ καὶ μία φωνὴ διεσπαρμένη ὅτι αἱ φαμηλλαῖαι τῶν δύο Ἀυθεντῶν ἐφέρθησαν ὡς ἐνέχυρα εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Κύριε Συντακτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν μου, πρὸς τοὺς Πολίτας τῆς Μεσολογίης, καὶ θέλετε μὲ ὑποχρεώσε. ὁ Φίλος σας Μ. Π. Κοκίνης.

Ἐυγενέστατοι Ἐπιστάται καὶ Γενναῖοι Πολῖται
τοῦ Μεσολογίου .

Ὁ Ἰερόπος , μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Πρόκριτοί σας
καὶ τὸ Διεικητικὸν Σῶμα ὑπεδέχθη τὴν οἰκογέ-
νειάν μιν ἐλθοῦσαν ἀπὸ Τεργέστην , ἡμεῖς με-
γάλως τὴν πόλιν σας ἡμῶν ἐμὲ τὸν ἀφοσιωμέ-
νον εἰς τὴν ἐκδούλευσίν της , ἀν ἀληθῶς ἡ ἡμῶν
στρέφη εἰς τὸν ἡμῶντα . Ἐκτὸς λούτε γεμίζων
τὴν καρδίαν μιν ἀπὸ εὐγνωμοσύνης , ἀναξωπου-
ροῦ συγχρόνως τὸν ζῆλόν μιν νὰ χρησιμεύσω εἰς
ἰοιούτης γνώστας τῶν ἀγῶνων μιν καὶ τῶν πόνων ,
χωρὶς νὰ φροντίσω ποῦ ἀφίνω ἰσῆας ψυχᾶς ,
διότι ζῶντός μιν τὰς περιβάλλετε ἴσον φροντι-
στικῶς εἰς τὸν στενὸν ἰούτον καιρὸν . Τοιοῦτοι

Πολῖται ἀναγκαιῶς πρέπει νὰ γνωσθοῦν εἰς τὸν
κόσμον , διὰ νὰ γείνων τὸ παράδειγμα τῆς αἰ-
σθητικότητος καὶ τῆς μεγαλοφυχίας εἰς τὰς ἄλ-
λας τῶν ὁμογενεῖς Πύλεις . Ἐχετε λοιπὸν ἀ-
πὸ μέθης μιν τὴν διακήρυξιν ταύτην , ὅχι μι-
κρὸν μαϊτύριον τῆς ἀφοσιώσεώς μιν εἰς τὴν εὐ-
τυχίαν τῆς πόλεώς σας , ἐνὸσφ γνωρισθῶ ἀξιό-
τερος τῶν ἰοιούτων πρὸς ἐμὲ σας περιποιήσεω
καὶ ἡμῶν , καὶ εὐχαρίστημα ὑπὲρ τῶν ἰοιού-
των ἀπλούστατον . εὐτυχεῖτε !

1824 ἡ' 15 Δεκεμβρίου .

ἐν Μεσολογίῳ ἡμέτερος ὁμογενῆς
ὁ Μ. Πέτρο Κοκίνης .

Φ Ι Λ Ο Λ Ο Γ Ι Κ Α' .

Ἐπρεσεν ἴσως νὰ διορίσωμεν καὶ ἐν μέρος τῶν Χρονικῶν μας εἰς τὰ Φιλολογικά , κατὰ μί-
μησιν τῶν φωτισμένων ἐθνῶν . ἀλλὰ τὰ ἄλλα ἐθνικὰ συμφέροντα δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν ἕως
ἴωρα νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ ἰούτο τὸ μέρος τῶν χρεῶν μας . ἴωρα δὲ ὅταν θεῖα χάριτι τὰ πράγ-
ματά μας ἄρξισαν νὰ κλίνων θαιμασιῶς εἰς τὸ καλῆτερον εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐμῶμεν καὶ εἰς
φιλολογικά , τὰ ὁποῖα μόνον χαρακτῆρίζων τὰ πολιτισμένα ἔθνη , ἡ ἴουλᾶχιστον τὰ φιλόκαλα .

Κατεχωρίσαμεν ἄλλοτε ὀλίγα ποιημάτια , καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀνάγνωσίς των θὰ εὐχαρίστησεν
πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας . Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν καὶ μέρος τῆς
περὶ τῶν Ψαρρῶν ᾠδῆς , τῆς ὁποίας σήμερον ἐξακολουθοῦμεν τὴν συνέχειαν καὶ τὸ τέλος . Αὕτη
εἶναι ποίημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπαινήσων οἱ φίλοι τῶν καλῶν , συλλογιζόμενοι ὅτι ἐποιήθη ἀπὸ
κέρην , ἡ ὁποία ἐγεννήθη μακρὰν τῆς Ἑλλάδος , καὶ ἀνετράφη μὲ ἄλλοῦθῆ γλώσσαν , τὴν ὁ-
ποίαν γνωρίζει καλά καὶ ἐδοξάσθη εἰς τὴν ποίησίν της . Ἄλλοτε ἴσως ὁμιλήσωμεν πλατύτερα περὶ
τῆς εὐγενεῖς ταύτης νέας , τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ ἰρέξῃ τὸ νέον ἰούτο στάδιον , εἰς τὸ ὁποῖ-
ον , βοηθημένη ἀπὸ τὴν εὐφύιαν της , δύναται νὰ δοξασθῆ , καὶ εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι ἅπαντες
οἱ φιλογενεῖς θέλουν εὐφρανθῆ , βλέποντες ἐλληνίζησαν τὴν ἀναγκασθεῖσαν ἀπὸ τὰς περιστάσεις
νὰ μὴν ἐλληνίζῃ .

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ᾠδῆς (ἴδε τὸν προηγ. ἄρ.)

Εἶναι ὁ Μπότσαρης
νίκης δοτῆρ ,
Ἐλαμψ' ὁ Ἡρωας
νέος ἀστῆρ .

ἴώρα κατέθηκε
καὶ σ' τὸν ἔχθρὸν
Δείχνει τὸ ξιφός τε
τὸ φοβερόν .

Ἀγγλος Φιλέλληνας
ἀκολοθεῖ
Καὶ μὲ τὴν λύραν τε
συμμοθεῖ .

Λαλεῖ καὶ φαίνεται
ἡ μισικὴ
Θανάτῃ σύμβολον
χάρῃ φωνῆ .

Ἄλλ' εἰς τοὺς Ἑλληνας
ἡμελωδία
Νίκην καὶ θρίαμβον
προμελετᾷ .

Οἱ ἔχθροὶ φεύγουσι
κλαίον , θρηνοῦν
Καὶ εἰς τὸ αἶμά των
ἐγκολυμβοῦν .

Διὰ τὸ πέλαγος
γαληνιά ,
Καὶ δὲν ἐξύπνησεν
ἡ Ἰρικυμιᾶ ;

Διὰ τὸ σ' τὰ κύματα
δὲν κολυμβᾷ
Καὶ δὲν βυθίζεται
ὄλ' ἡ Ἰερκιά ;

Ὅχι ᾧ θάλασσα
μὴ κυματῆς ,
Δόξαν παρόμοια
δὲν θὰ εὐρήσῃ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 104

Τριμήν ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προσωληρωτία
κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείω .

Φραγκλῶνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 24 Δεκεμβρίου 1824 .

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Πρὸ μηνῶν ἔδημοσιεύσαμεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Στρατηγοῦ Ὀδυσσεύς πρὸς τὸν Σεβασμίον Κοραῆ, καὶ ἴωρα ἀναγινώσκομεν ἀπάντησί· τῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν . ἡ ἀπάντησις αὕτη ἤμπορεῖ νὰ κατηγορηθῆ ἀφ' ὅσους θέλουν νὰ γνωρίζουν ὀρθὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ ὅσοι κατοικοῦν μακρῶς τῆς Ἑλλάδος . ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν προσαρμόζεται πρὸς ὃν ἐπιγράφεται ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Κοραῆ, περιέχει ὅμως ἴσους καλὰς καὶ ὀρθὰς συμβουλὰς, καθὼς εἶναι ἅπαντα τὰ ποιήματα τοῦ σεβασμίε Κοραῆ, ὥστε κρινομεν ἔυλογον νὰ τὴν ἠνωσωμεν καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας, βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλει ἀρῆσει εἰς πάντας τοὺς καλοὺς πατριώτας, καὶ θέλουν τὴν ἀποστηθίσει ὅσοι ἀπὸ τοὺς πολεμιστὰς μας ἐπιθυμοῦν νὰ δοξασθῶν, καὶ νὰ γένουν ἄξιοι τοῦ ἐντίμου ὀνόματος τῶν στρατιωτῶν .

Ὅσον δὲ περὶ Ὀδυσσεύς δὲν λέγομεν ἴσως ἄλλο κατὰ τὸ παρὶν, παρὰ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ ἐρωτήσῃ τὴν συνειδήσιν αὐτῆ, καὶ νὰ συγκρίνῃ τὴν σημερινὴν τῆς κατάστασιν μὲ ὅσα τὸν συμβουλεύει ὁ σεβασμίος Κοραῆς . Ἐντυχῆς ὁ Ὀδυσσεύς ἐὰν τῷ ἐπροσαρμόζοντο ὅσα λέγει ὁ κύρ Κοραῆς ! καὶ ἐντυχεστέρα ἢ Ἑλλάς ἐὰν ὁ Ὀδυσσεύς ἦτον Ὀδυσσεύς !

Τιὲ τῆς Ἑλλάδος ἀγαπητὲ, καὶ γενναῖε τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὑπέρμαχε Ὀδυσσεῦ .

Ἡ Ἐπιστολή σου, τὴν ὁποίαν ἔλαβα τὴν 7 Ἰουλίῃ τῶν παρόντος ἔτους, ἐκατάβρεξε τοὺς φηλαίους ὀφθαλμούς μου μὲ δάκρυα λύπης

καὶ χαρᾶς . χρεᾶς, ὅτι βλέπω τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζόμενα προθύμως νὰ ἀναστήσωσι τὴν νεκρωμένην ἀπὸ τοὺς Τυράννης Μηλιῶρα των . ἡ λύπη, ἐτι ὅλα τῆς τὰ τέκνα δὲν ὁμοιάζου τὸν Ὀδυσσεῦ, ἀλλ' εὐρίσκονται ἴνεις μεταξύ σας, μὴ δυνάμενοι νὰ καταλάβωσιν, ὅτι αἱ διχόμεναι ἂν δὲν φέρωσι πάλιν ὀπίσω τοὺς Τούρκους, δὲν θέλου ὅμως φέρειν πῶτι τὴν αὐτόνομον ἐλευθερίαν ἐκείνην, ἣτις χρεωστεῖται εἰς τὰ ἐκχυθέντα τιμιά σας αἷμα, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ὅλη ἡ Ἑλλάς . Τὸ μέγα τοῦτο κανὸν ἐγνώρισες καὶ σὺ, φίλε, ὅτι πηγάζει ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα, ὅλοι κοινῶς ἐδιδάχθημεν εἰς σχολεῖον ἄνομον, ἀπὸ διδασκάλως ἀνόμως, τοὺς Τούρκους . ἂν δὲν μᾶς ἐφθειραν ὅλης ἰσομέτρως, ὅλους ὅμως σχεδὸν μᾶς ἐμπέδισαν νὰ μάθωμεν τὸ μόνον σωστικὸν τῆς Ἑλευθερίας μάθημα, τὴν δικαιοσύνην .

Ποία λοιπὸν ἡ ἰατρεία τοσοῦτε Κακοῦ ; νὰ ἀποθάνῃ μέγα μέρος τῆς παρούσης γεννεᾶς, ὅσοι δὲν ἠμποροῦμεν πλέον νὰ ἀπομάθωμεν τὰ κακὰ μαθήματα, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ τὴν τάλαιπωρον Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ ὀλέθριόν μας βάρους . ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ, ἂν ἀφήσωμεν τοὺς ἐξωπίσω μας νέως χωρὶς παιδείαν, μέλλον καὶ αὐτοὶ νὰ λάβωσιν ἡμᾶς τοὺς ἀνοήτους πατέρας των παραδειγμα τῆς διαγωγῆς των . Εἶναι λοιπὸν χρεῖα, ὡς καὶ σὺ, φίλε, τὸ λέγεις, νὰ παιδευθῆ τὸ Γένος τὰ μαθήματα τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἄλλα παρὰ τὰ μαθήματα τῆς δικαιοσύνης .

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖ Διδασκάλως τοιοῦτος

αθημάτων τούς διεσπαρμένους εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην ὁμογενεῖς λογίαι, καὶ τοὺς προσκαλεῖς νὰ πληρώσωσι καὶ αὐτοὶ τὸ εἰς τὴν Πατριδα ἀπαραίτητον αὐτῶν χρέος, καθὼς ἑτεῖς καθημέραν τὸ πληρώνετε μὲ τούς ἱεροὺς ἀγῶνας σας. Οὐδ' αὐτοὶ τὸ ἠμέλησαν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν εὕρισκονται ἤδη μεταξύ σας, ἄλλοι δὲ ἐκίνησαν, διὰ νὰ ἐνωθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου μὲ τούς ἀδελφούς των. "Ὅσοι ἔμειναν ἀκόμη, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ διαφορᾶς εὐλόγου αἰτίας, καὶ ἐξαιρέτως ἀπὸ τὴν ἀδηλότητα τῆς αὐτοῦ μελλούσης αὐτῶν καταστάσεως, ἀδηλότητα, τὴν ὅποιαν ἠῆξαν μάλιστα τῶν Ἑλλήνων αἱ διχόνοιαι. Τῶρα ἀκούοντες, ὅτι ἐπιθυμεῖτε καὶ τὴν ὁμόνοιαν, καὶ τὴν παρυσίαν αὐτῶν ὡς διδασκάλων ὁμονοίας, δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῆς προσθυμίας νὰ δεῖξωσι καὶ αὐτοὶ, ὅτι εἶναι τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ζητοῦν ἄλλο ἀπὸ σᾶς, πλὴν ὅ,τι ἤθελε ζητήσῃεν καὶ ὁ ὀλιγαρχέστατος Σωκράτης, τὴν ἀνογκασίαν αὐτῶν ἰσοφῆν, καὶ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μέλλετε νὰ τῶν εὐκολύνετε τὸ μέγα νὰ διασπείρωσι τὴν παιδείαν διὰ νὰ μὴν κατασταθῇ ἡ διδασχὴ των, "Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ". Τοιαύτη βεβαίωσις ἤθελεν ἐνεργήσῃεν πολὺ ἂν ἐκηρύττετο ἀπὸ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν. Δὲν ἠμέλησα νὰ γράψω καὶ περὶ τούτου, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀνογκασίων τὴν 27 Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους, πρὸς τὸν σεβ. Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀντιπροσώπων μακρὰν ἐπιστολὴν, τῆς ὁποίας τὴν ἀπόκρισιν δὲν ἔλαβα ἀκόμη.

Ὅπως καὶ ἂν εἶναι χαίρω, ὅτι γνωρίζετε ἅλοι κοινῶς τὴν ἀνάγκην τῆς παιδείας, καὶ τὴν ἐπιθυμεῖτε ὡς φύλακα τῆς ἐλευθερίας. Ναί! φίλε Ὀδυσσεῦ, τὰ κατορθώματα καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων σου, κατέστησαν τὴν νέαν Ἑλλάδα ὄχι ὀλιγώτερον θάυμασθὴν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος. Σᾶς ἔμεινε ἴωρα νὰ τὴν καταστήσετε καὶ σεβαττὴν, στολίζοντές τὴν μὲ τὴν παιδείαν, ἣτις ἔχει νὰ φέρῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀκόλθον τῆς δικαιοσύνης ὁμόνοιαν, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὰ ἄλλα Ἔθνη νὰ σᾶς ἀφήσωσιν ἀνενοχλήτως καὶ κυρίως νὰ ὀργανίσουν τὴν πολιτείαν σας, ὡς εἶναι δίκαιον, ἐσεῖς μόνοι, ἐπειδὴ καὶ σεῖς μόνοι ἐχύσατε αἵματα δι' αὐτήν.

ἢ Συνέχ. εἰς τὸ ἐπ. φύλλον.

Γ. ΣΥΝΕΛΕΤΣΙΣ Τῆς Δ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὴν 17 Δεκεμβρίου 1824 Ἀνατολικῶ, ἡμέρῳ Τετάρτῃ.

Οἱ ἀποσταλμένοι τῶν διαφορῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Δ. Χέρου Ἑλλάδος καὶ οἱ Πρόκριτοι τοῦ Στρατιωτικοῦ, συνελθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τοῦ Ἀνατολικοῦ, ἐκλεξαν ὁμοφώνως Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως τὸν Γενραιότατον Στρατηγὸν, κύριον Γεώργιον Τζόγγκαν, καὶ Γραμματέα τὸν κύριον Κωνσταντῖνον Πολυχρόνιν. Τὰ συγκροτοῦντα τὴν Συνέλευσιν μέλη εἶναι τὰ ἀκόλθοντα.

Σ τ ρ α τ ι ω τ ι κ ο ἰ .

Γεώργιος Τζόγγκας .
Νότης Μπότσαρης .
Νικόλαος Στουρᾶρης .
Ἀλεξάνδρος Βλαχόπουλος .
Δημήτριος Μπαρῆ .
Γιαννάκης Ράγκος .
Χρήστος Μακρῆς .
Κωνσταντῆ Σαδήμας .

Στρατηγοὶ .

Γεωργιάκης Κώστα Βελῆ .
Δῆμος Τζέλλιος .

Ἀντιστρατηγοὶ .

Γρηγόριος Λιακατᾶς .
Σπύρος Κοντογιάννης .
Κωνσταντῆ Βλαχόπουλος .
Χρήστος Νιάφας .
Ἀποστολάκης Κουσουρῆς .
Ἀναγνώστης Καρπωλῆς .
Βασίλειος Κασάπης .
Κωνσταντῆς Λεωνιδιώτης .
Σωτήριος Κοτζαμάνης .
Σωτήριος Γιότη .
Λαμπρούσης Φωτομάρα .
Κητσος Κώστα .
Σπύρος Λάμπρου .
Ἀναγνώστης Καραγιάννη .
Κωνσταντῆς Ντελιγιάννη .
Στάθης Κατσαρῆς .

Χιλιάρχοι .

Κωνσταντῆ .
Γιάννης Σούλιας .
Δημήτριος Σίφιας .
Βασιλῆος Κήτσου Κοντογιάννης .
Ἀλέξις Μορελλᾶς .
Κωνσταντῆ Οικονόμου .

Ἀποσταλμένοι .

Ἀποσταλμένοι τῶν Ἐπαρχιῶν

Ἀνατολικῶν .

Σπύρος Κουρκουμέλης .
Κωνσταντῆος Τζιάλιας .
Μῆτσος Φραγκουλῆς .
Ἀνδρέας Οἰκονομῆπουλος .
Εὐθύμιος Βασιλάκης .
Ἀθανάσιος Παλικουσουριᾶς .
Ἀναγνώστης Κίτσου .

<p>Μεσολογίται·</p> <p>Ζυγού·</p> <p>Επισημόμενοι·</p> <p>Βολίται·</p>	<p>Αλέξιος Τζιμπουράκης· Σπύρος Τρικούπης· Νικόλαος Καπαούνης· Αποστόλης Καψάλης· Δημήτριος Πλατώρας· Νικολάκης Δροσίνης· Προσ. Αθ. Ραζής Κότσιμας· Γρηγόριος Λαδάς· Τάσσης Φίλου· Αποστόλης Καρτασογιάννης· Προσ. Κωνσταντής Σταυρούπουλος· Παναγιώτης Κούτας· Πέτρος Γεροκώστα· Τάσσης Κ. Μαγλίνιας· Γιαννάκης Μπαλμπα· Επαμεινώνδας Μαυρομάτη· Παντολέων Μαγλίνιας· Ανανιώστης Χαροκόπος· Γιάκος Γκέρκας· Προσ. Γεροδημάκης· Γεωργάκης· Κεχροθανάσης· Γεωργάκης Σουλτάνας· Δημήτριος Ντερβένταγας· Γεωργάκης Στράτου·</p>	<p>Βόλται·</p> <p>Βλαχού·</p> <p>Αποκούροι·</p> <p>Βενέται·</p> <p>Κραδάβαν·</p>	<p>Κωνσταντίνος Καραγιάννη· Ανανιώστης Μπαρλας· Θανάσιος Χατσκόνιας· Γιαννάκης Κλιτσστήρη· Παπαῶ Σωτήριος Ζελιχωβίτης· Γιαννακός Χαλκιώτης· Παπαδημήτριος Καρκαμπουλιάνης· Νικόλαος Σταΐκος· Βασίλειος Βούτυρος· Κωνσταντής Ροῦμπος· Γιαννάκης Παπαῶ Γεώργου· Γεώργιος Τζιακτάνις· Νάσσιος Πλακωτής· Θανάσιος Μπογάτσιος· Χρήστος Φραγκάλας· Ιωάννης Βλάχος· Δαμιανός· Γεώργιος Καναβός· Γιαννάκης Μιχαλόπουλος· Κωνσταντίνος Ζελεστινός· Τάσσης Στραβομητης·</p>	<p>Καρκενησίου·</p> <p>Αγρόφων·</p> <p>Ασπροσταφάνων·</p> <p>Ράδοβιτσειών·</p> <p>Ραυβόρου Πατραστίνων·</p>	<p>Ζαχαράκης Μελατζής· Γεώργιος Λέλης· Γιάννης Νταλαμπίρας· Δημήτριος Γιουβέλης· Καραϊσκος Χρυσιώτης· Θανάσιος Σπαλελιώτης· Ζάχος Τρανταφυλλιάς· Γεωργάκης Καναβός Μπουλοβίτσας· Δημ. Παπαῶ Μοναστηριώτης· Γιάννης Χρήστου· Χριστόδουλος Κατζή Πέτρου· Μικόλαος Στουρνάρης· Γρηγόριος Λιασιταῆς· Ανανιώστης Οικονόμου· Στασινός Βασίη· Λουκάς Πούντας· Αναστάσιος Μίστρας· Γεώργιος Αλιάν· Γεωργάκης Γιαννούπουλος· Αναγ. Παπαῶ Κωνσταντούπουλος·</p>
--	--	--	---	---	---

Μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ὀνομάτων, ὅσα συγκροτοῦν τὴν Συνέλευσιν, ἐξηγήθη ὁ σκοπὸς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τὰ ἀκόλουθα.

- Α'. Νὰ παρατηρήσῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς περυσινήσ ἐν Μεσολογίῳ Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἰδῆ ποῖαι ἐφυλάχθησαν καὶ ποῖαι ὄχι, καθὼς καὶ διὰ τί καὶ ἀπὸ ποῖης δὲν ἐφυλάχθησαν, καὶ νὰ γένη ἡ πρέπεια διέβωσις.
- Β'. Νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ ἐξετάσῃ ποῖα εἶναι τὰ εἰσοδήματα τῆς Δυτικῆς Χέρσῃ Ἑλλάδος, πόσα χρήματα ἐστάλησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν μας Διοίκησιν, ποῦ ἐξοδύθησαν, καὶ ἂν κακῶς νὰ προβληθῆ ὁ ἴσως τῆς διορθώσεως.
- Γ'. Νὰ εὑρεθῆ κυβερνήσις διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν ἰσοφίαν τῶν στρατιωτῶν.
- Δ'. Νὰ γένη σκέψις καὶ νὰ προβληθῆ ὁ ἴσως, μὲ τὸν ὅποιον ἠμποροῦν νὰ διορθωθοῦν καὶ τὰ Ἐθνικὰ πράγματα, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὴν καλὴν κατάστασιν κρέμεται καὶ ἡ Τοπικὴ καὶ ἡ μερικὴ εὐτυχία.

Ε'. Νὰ δέχεται ἀναφορὰς καὶ γνώμας, ὅσαι ἀποβλέπουν τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ περὶ τούτου ἀποφασίζει ἡ Ἰδία Συνέλευσις, ἢ γινῶν ἂν ἦναι κοινὰ ἢ μερικὰ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων, καὶ τὴν ἀναντίρρητον ἀποδοχὴν των, ὑποσχέθησαν καὶ Στρατιωτικοὶ καὶ Ἀποσταλμένοι τῶν Ἐπαρχιῶν νὰ τὰ φυλάξουν καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν, καὶ προσέτι ἐγλυήθησαν τὴν ἀσφάλειαν ὄχι μόνον ἐνὸς ἐκάστου τῶν συγκροτούντων τὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλου Ἑλληνοσ, ὅστις ἤθελε προβάλλει παρρησιάζει γνώμην ἢ ἀναφορὰν.

Ἐλύθη ἔπειτα ἡ Προκαταρκτικὴ αὕτη Σύνοδος, καὶ διωρίσθη νὰ ἀρχίσῃ ἡ πρώτη Τακτικὴ Συνεδρίασις τῆ ἑβδόμῃ 18 Δεκεβρίου περὶ τὰς τρεῖς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας.

1824 Ἀνατολικὸν 20 Δεκεβρίου
ὁ Γραμματεὺς Κ. Πολυχρόνης.

Τὴν 18 Δεκεμβρίου, ἡμ. πέμτη, Ἀνατολικόν.

Πρώτη συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν Παναγίαν περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας.

Μεταξὺ τῶν χθές καταγραφέντων, κατεγράψθησαν προσέλι και εἰς διὰ τὸ Μεσολόγιον, δύο διὰ τὸν Ζυγόν, τέσσαρες διὰ τὸ Ξηρόμερον, και δύο τῶν Ἀγραφῶν, ἐπειδὴ δὲν παρέρυθησαν εἰς τὴν χθεσινὴν καταγραφὴν.

Κατὰ τὰς χθεσινὰς βόσεις τῆς προκαλαρτικῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς περιουσίας ἐν Μεσολογγίῳ Συνελεύσεως, και ἐπειδὴ ἐχρειάσθη νὰ μάθη ἡ Συνέλευσις, διατι δὲν ἐφυλάχθη τὸ ἀ. ἄρθρον τῆς Μεσολογγικῆς Συνελεύσεως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν χιλιάδων μισθωτῶν (α), ἐνεκρίθη νὰ προσκαλεσθῆ ὁ ἐκλ. Γεν. Διευθυντῆς τῆς Δ. Χ. Ἑλλάδος, και μετὰ τὴν ἐμφάνισίν τῃ ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίθη, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἰοτικῶν Συνελεύσεων κρέμονται ἀπὸ τὰ θεσπίσματα τῆς Σ. Διοικήσεως, ἡ ὁποία ἐγκρίνασα νὰ αὐξήτῃ τὴν ποσότητα τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὰς χρεῖας τοῦ ἔθνους, ἔπρεπε νὰ γίνῃ και ἐδῶ ἡ αὐξήσις κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, και περὶ τούτη χρωστεῖ ὁ Ἐκλαμπρότατος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν· μετὰ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην ἐπαραιωνέθησαν μερικὸι διατι δὲν ἐγέμισεν ὁ ἀριθμὸς τῶν τριῶν χιλ. μὲ ἀρματωλῶς ὡς ἀπεφάσισεν ἡ περισυνὴ Συνέλευσις· εἰς τοῦτο ἀπεκρίθη ὁ Γεν. Διευθυντῆς, ὅτι τινὲς τῶν ἀρχηγῶν δὲν ἔχον μὴδὲ τὸ ἐν τρίτον ἀπὸ ἀρματωλῶς, και ἐπιμένους δὲν εἶναι τούτο σφάλμα τῆς Διοικήσεως.

Ἐπειτα ἀναγνώσθησαν τὰ ἄρθρα Σ. γ. δ. και ε' τὰ πρῶτα τρία ἀπέρασαν ἀφιλονεικήτα, τὸ δὲ ε' (β) ἐφιλονεικήθη, και ἐξητήθη ἐγ-

(α) Θέλει διορισθῆ μισθὸς διὰ τρεῖς χιλιάδας στρατιώτας, και εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν θέλου ἐμπεῖν, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς ἐστάθησαν εἰς τὰ ἄρματα, και δὲν ἡμωροῦν, οὔτε ἤξουσιν νὰ κάμουν ἄλλην ἐργασίαν, εἰ δὲ λοιποὶ, ἐν ἔσφ μὲν δὲν εἶναι χρεῖα, νὰ καταγίνονται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν, ἐν καιρῷ χρεῖας ὁμῶς, νὰ εὐγαίνουν και αὐτοὶ, και νὰ ἐνώνουνται μὲ τὸ σῆμα τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν.

(β) Τὸ αὐτὸ Συμβούλιον ἔχει νὰ κάμῃ ὅλα τὰ σκεδία διὰ τὰς ἐκστρατείας, και νὰ τὰ παροσταίῃ εἰς τὴν Διοίκησιν· κρῖνας δὲ στρατηγὸς χωρὶς τὴν ἀδειαν τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴν ἡμωρῇ νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς οὐδεμίαν ἐκστρατείαν, ἐκτὸς με-

γράφως ἀπὸ τῶν Γεν. Διευθυντῶν ἢ περὶ τούτε πληροφορία, ἢ γὰν ἐὰν κάνεις τῶν Ἀρχηγῶν ἐκαμὲν ἐκστρατείας χωρὶς τὴν εἰδήσιν τῆς Διοικήσεως, και χωρὶς νὰ ἀφώνεται ὑπὸ κατεπειγούσης ἀνάγκης.

Ἀνεγνώσθη τὸ ε' Κεφ. (γ), και ἐφιλονεικήθη τὸ, ἐὰν ἐφυλάχθησαν τὰ ἀποβλέποντα τὸ Ἀνατολικόν, και Μεσολόγγιον· εἰς τὸ περὶ Ἀνατολικῶ ἀπεκρίθη ὁ Γεν. Διευθυντῆς, ὅτι ἡ διαταγὴ τοῦ Χιλ. Γιώτη νὰ φυλάξῃ τὸ Ἀνατολικόν ἐδῆθη μετὰ τὴν ἀρῆσιν τοῦ Στρατ. Δ. Μακρῆ νὰ στείλῃ φρουρὰν διὰ λόγους δεκτοῦς, και ἐὰν μετὰ ταῦτα αὐξήσεν ὁ ἀριθμὸς τῆς, τοῦτο προῆλθεν ἀπὸ λόγους πάλιν δεκτοῦς.

Ἀνεγνώσθησαν και τὰ λοιπὰ Κεφάλαια τῆς ἐν Μεσολογγίῳ Συνελεύσεως και ἐνεκρίθη εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐρωτᾶται ἐγράφως Ὁ Γ. Διευθυντῆς περὶ ὅσων ἀναφέρονται εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐπειδὴ ἡ ἀσθενεία τῆ δὲν τῷ συγχωρεῖ νὰ παρευρίσκηται συχνὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν, μήτε νὰ διαρκῆ πολὺ ἡ παρῴσια τῆ, ἔπειτα τὰ ἐγγραφα εὐχαριστοῦν καλῆτερα· ἐν τῷ μεταξὺ τῆς παρῴσιδος τῆ ἐρωτήθη, και διατι τὸ Μαλανδρίνον, και Λοιδωζῆμι δὲν ἐπυροσκαλεσθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν, και ἀπεκρίθη ὅτι ἐπειδὴ διορίσθη ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν στρατευμάτων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ πληροῖ τῶς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, τὰ στρατιωτικὰ συμφέροντα τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν δὲν ἐνόνονται μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, ὅθεν δὲν ἐπυροσκαλεσθησαν· ἐρωτηθεὶς ὁ κύριος ἔφορος, ἐβεβαίωσε τὴν κίνωσιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

Ἀπὸ τὰ 19 ἄρθρα τῆς ἐν Μεσολογγίῳ Συνελεύσεως ὅσα ἀποβλέπουν τὰ εἰσοδήματα, και ἔξοδα τῶν ἐπαρχιῶν, και διατι δὲν ἐδέχθησαν ἐπάσχευς εἰς μερικὰς, καθὼς και περὶ διαφόρων ἄλλων πληροφοριῶν, ἐνεκρίθη νὰ ἐρωτηθοῦν οἱ διάφοροι ἐπαρχοὶ, και ὁ Γενικὸς φροντιστῆς τῆς οικονομίας, οἱ ὁποῖοι και ἐπυρο-

γάλης ἀνάγκης ἀπὸ ἐπιδρομῆν ἐχθρῶν.

(γ) Ἡ Διοίκησις εἰς ὅλας τῆς τὰς ἐργασίας νὰ μεταχειρίζεται τοὺς μισθωτοὺς στρατιώτας τοὺς εἰρισκίμενους ὑπὸ τὴν ὀηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ. Οἱ πολιτάρχαι ἑμῶς τοῦ Μεσολογγίου και Ἀνατολικῶ νὰ ἦναι ἐντόμιοι, ἐποκέιμενοι εἰς τὸν ἀρχηγόν, τὸν ὁποῖον ἤθελε διορίσει ἡ Διοίκησις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τοῦ ἀριθ. 104 τῶν ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ .

σκαλέσθησαν . Ὁ τελευταῖος ἀπαιτεῖται νὰ δείξῃ λογαριασμούς τῶν εἰσοδημάτων , καὶ ἐξόδων τῆς Δουλ. Ἑλλάδος , καθὼς καὶ τῶν ὁσων ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν , καὶ ποῦ ἐξεδεύθησαν , ἢ ἂν κατακρατοῦνται , ἐτι δὲ καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας χρειασθῆ ἡ Συνέλευσις , καὶ ἀνάγονται εἰς τὸν Γενικὸν φροντιστὴν .

Ἐρωτηθέντες οἱ Στρατιωτικοὶ ἀπὸ τὸν κύριον Γεν. Διευθυντὴν , διατι δὲν ἐδιώρισαν στρατιωτικούς εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τῆς Κάσσης κατὰ τὸ Η'. ἄφρον τῶν πρακτικῶν τῆς περισυῆς συνελεύσεως , ἀπεκρίθησαν ὅτι μόνον τὼ ἀρνήθησαν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ ἄφρον .

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω , ἐτελείωσεν ἡ Συνεδρίασις , καὶ διωρίσθη νὰ γένη δευτέρα αὐριον τὴν 19 Δεκεμβρίου ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ περὶ τὴν Γ'. ὥραν τῆς ἡμέρας .

Σπένδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀκόλουθον Διακήρυξιν τῆς Συνελεύσεως , ἀφίνοντες νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὰ Πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὰς ἐπομένους ἀριθμούς .

Τὴν 21 Δεκεμβρίου 1824 , Ανατολικῶ .

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Δύω αἷτια , καὶ τὰ δύο μεγάλα καὶ δυνατὰ , ἐσυγκρίτησαν τὴν παρούσαν Συνέλευσιν .

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦτε τοῦ μέρους , καὶ ἡ ἐξοικονόμησις τῶν στρατευμάτων μας , τὰ ὅποια , ἐξ αἰτίας τῶν κατ' ἔτος ἐχθρικών εἰς τὴν γῆν μας εἰσβολῶν , ἢ ὅποια κατεργημένη ὅλη , κατήντησαν νὰ στεροῦνται ὅχι μόνον μισθοῦς , ἀλλὰ καὶ τὰς καθημερινὰς τροφὰς των .

Τὸ δεύτερον εἶναι αἱ θειναὶ λαρχαί , πρὸ ὀλίγου συμβῆσαι εἰς Πελοπόννησον .

Μόλις ἄρχισεν ἡ Συνέλευσις τὴν ἐξέτασιν τοῦ πρώτου αἰτίου τῆς Συνελεύσεώς της , καὶ τὰ περισσότερα μέλη της ἐσύροντο ἀκυσίως εἰς τὸ δεύτερον , τὸ ὅποιον εἶναι καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὐ-

σιωδέστερον ὅθεν ἡ Συνέλευσις δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναβάλῃ περισσύτερον τὴν διασάλλωσιν τῶν φρονημάτων της , τὰ ὅποια εἶναι φρονήματα ὅλης τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος .

Μὲ βαθεῖαν Φλίβιν καὶ ἀγανάκτησιν εἶδεν ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς χεῖρα ἀνταρτικὴν νὰ ὑψωθῆ ἐκ νέου κατὰ τῆς Διοικήσεως , ἐν ᾧ ἀκόμη οἱ πολεμιστὰὶ τοῦτε τοῦ μέρους ἐπροσπαθοῦσαν νὰ ματαιώσων , καθὼς καὶ εὐτυχῶς ἐματαιώσαν τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ Ὀμίε-Πασσᾶ , εἰς ἄλλο μὴν ἀποβλέποντες , παρὰ εἰς σύστασιν καὶ κραταίωσιν τῶν ἱερῶν Νόμων , τοὺς ὁποίους διὰ τὴν κινήν εὐδαιμονίαν ἐγραφε τὸ αὐτελεύθερον Ἔθνος μας , καὶ ἀφιέωσεν εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐκτέλεσιν μόνης τῆς Διοικήσεώς τῆς .

Τοὺς Νόμους τοῦτε ἀφ' οὗ ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ὑπερασπίσθη , ὅσον ἀνήκει εἰς αὐτὴν , κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν , ὅλη πρόθυμος εἶναι νὰ τοὺς ὑπερασπίσθῃ καὶ κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν .

Συνελθούσα δὲ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν κατακρίνει καὶ καταρᾶται διὰ τῆς φωνῆς ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως , κάθε ἐνοπλον κίνημα ἐναντίον τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως , ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι τοῦ κινήματος τοῦτου ἢ ἀφορμῆ , καὶ ὅποιοσδήποτε ὁ κινούμενος , καὶ παρρησία διακηρύττει , ὅτι εἶναι ὅλη ἀφοσιωμένη εἰς τὴν Σεβαστὴν τοῦ Ἐθνους Διοίκησιν , καθὼς ἀφοσιωμένη διέμεινε καὶ εἰς τὰς πύευσιν ἐσωτερικῆς τῆς Πελοποννήσου ταραχᾶς ἑυπειθεστάτη εἰς τὰς διαταγὰς τῆς , ἔτοιμος εἶναι νὰ τρέξῃ ἐνοπλος ὅπου ἡ φωνὴ τῆς Διοικήσεως τὴν προσκαλέσῃ , ἐπειδὴ ἡ φωνὴ της εἶναι φωνὴ τοῦ Γενικοῦ Συμφέροντος , καὶ νὰ καταφραγήσῃ τὸ πᾶν εἰς κραταίωσιν τῶν Ἐθνικῶν Νόμων , διὰ τοὺς ὁποίους δὲν φεῖδεται μηδὲ αὐτὴν τὴν φυσικὴν ὑπαρξιν τῶν τέκνων τῆς .

Τὴν 21 Δεκεμβρίου 1824 Ανατολικῶ .

Ἐπιπλοῦν αἱ ὑπογραφαί

Μεσολόγιον 23 Δεκεμβρίου .

Τρεῖς βάρκαι με σημαίαν Ἰονικὴν ἐφθασα

εἰς Προκοπῶνιστον (Νησιδίον ἀπέχον 3 περὶ πλεῖστον ὥρας ἀπὸ τοῦ Μεσολόγ. πρὸς τὸ Δ Β), φέρεσθαι τοὺς φηγάδας Ζαΐμην καὶ Νικήταν. Τὰ στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως ἐμβάντα εἰς τὴν Κωμόπολιν τῆς Κερωνῆς, καὶ εὐρόντα ἀντίστασιν φανεράν ἀπὸ τοῦ ἀποστάτου Ζαΐμην καὶ Νικήταν ἐκτέλεσαν τὸ χρέος των κατὰ τὴν προταγὴν ὅπου εἶχον λάβει παρὰ τῆς αὐτῆς Σ. Διοικήσεως ἢ μάχη ἦτόν πολλα πεισματική, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγένη ἐφόρησις εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειτο Ζαΐμης, οἱ Ἀποστάται μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέωσι ἐτραύωσαν εἰς φυγὴν πολλὰ σπυδαίαν· φθάσαντες δὲ εἰς Κωνοπέλλι ἐναύλωσαν τρεῖς βάρκας, τὰς ὁποίας ὠνόμασαν ἀνωτέρω, καὶ κατέφυγον ἐδῶ διὰ νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τῆς Συνέλευσιν τῆς Δ. Ἑλλάδος, τὸ Ἄσυλον ὑπαγορευμένον παρ' αὐτῶν τούτων· ἐνωεῖται δὲ εἰκοθεν, ὅτι τὸ ζήτημά των δὲν ἔμπορει νὰ εἶναι παραδεκτόν. Ἀποστάται εἰς Πελοπόννησον, τοιοῦτοι θεωροῦνται ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα· ἡ Διοίκησις εἶναι ἢ αὐτῆ, καὶ τὸ ξίφος τῆς Δικαιοσύνης της κτυπᾷ καὶ κόπτει μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἐδῶ, καθὼς καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας. Ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία ἀπαιτεῖ νὰ ἔχωμεν συμπάθειαν διὰ τοὺς δυστυχεῖς, ἐκείνος μάλιστα τοὺς δυστυχεῖς, οἱ ὅσοιοι παρεκτραύωσαν τῆς εὐθείας ὁδοῦ ὀδηγημένοι καὶ ἀπατημένοι ἀπὸ τὰ ἰδιά των πάθη· ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα εὐρίσκονται εἰς τοὺς ἡμετέρους Πατριώτας, γίνεται κατὰ ἄλλον ἀπὸ τὴν ἐφεξῆς ἀπάντησιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Δ. Ἑλλάδος πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ζαΐμη.

Κύριε .

Ἐλάβαμεν τὸ ἀπὸ 21 ἰερέχοντος γράμμα σας σημειωμένον ἐκ τοῦ Πλοῖν, τὸ ὅποιον ἐπειδὴ εὐρέθημεν εἰς Ἰοικὴν Συνέλευσιν, ἐπαρρησιάζομαι εἰς αὐτήν.

Λυπούμεθα διὰ τὰς δυστυχίας σας, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐλθμονήσαμεν τὰς προτερινάς σας ἐκδηλεύσεις ἰδιαιτέρως καὶ πρὸς τὴν Πατριδα μας, πιστεύετε βέβαια πόσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ μετριάσωμεν τὰς θλίψεις σας κατὰ τὸ δυνα-

τὸν· ἀλλὰ τὸ δυνατόν τοῦτο περιορίζεται μεγάλως ἀπὸ τὸ ἀπαραίτητον χρέος κάθε Πολίτη νὰ πείθεται εἰς τὸν Νόμον καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν ὁποίαν ἐνέκρινεν ἡ Δέλησις τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ἐκ πρώτης ἀρχῆς τῆς Συνελεύσεώς μας, κατεκρίναμεν καὶ ἐκαταράσθημεν κάθε ἑνοπλιον κίνημα κατὰ τῆς Διοικήσεως, δὲν ἔμποροῦμεν νὰ διαυθεντεύσωμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας δημοσία κατεδικάσαμεν.

Ἐκ τούτων λοιπὸν συμπεραίνετε ὅτι δὲν ἔμποροῦμεν νὰ σὰς δώσωμεν ὑπίσχεσιν ἄλλην, παρὰ νὰ μεσιτεύσωμεν ὑπὲρ ὑμῶν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Ἡ ἔθνη Συνέλευσις δὲν ἤξευρομεν πότε γίνεται, καὶ διὰ τοῦτο ἐὰν ἀποφασίσθητε ἀφ' ὅσου εὐρίσκεισθε νὰ ἔλθητε ἐδῶ, ἔμπορεῖτε μὲν νὰ ἔλθητε, ἀλλὰ πάντοτε γνωρίζοντες ὅτι ἐὰν ζητηθῆτε ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πρέπει νὰ ὑπακούσητε καὶ νὰ ὑπάγητε.

Ἐὰν δὲν ἀμφισβᾶλλετε εἰς τὴν ἐγγνώμονα διάθεσιν τῶν Δυτικοελλαδιτῶν, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν των τοῦ νὰ πράξουν ὅ, τι εἶναι δυνατόν εἰς αὐτοὺς, συγχωρητὸν ὁμως καὶ ἀπὸ τοὺς Νόμους, διὰ νὰ παρηγοήσουν τὰς θλίψεις σας, δὲν θέλετε δυσαρεστηθῆ ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ ἐξηγήσιν των, ἢ ὁποία μόνη τοὺς συγχωρεῖται ἀπὸ τὰ ἱερά χρέη, εἰς τὰ ὁποία ὁ Νόμος ὑποβάλλει κάθε καλὸν Πολίτην.

Ἐὰν ἀποφασίσθητε νὰ ἔλθητε κατὰ τὸν ἰερόπον τοῦτον, πρέπει νὰ μᾶς ἀποκριθῆτε πρότερον ἐγγράφως.

τὴν 23. Δεκεβρίου 1824. ἐν Ἀνατολικῷ.

τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸ ὀλίγου ἐμάθαμεν, ὅτι καὶ ὁ Ἀφέντης τῆς Γαστοῦνης κληρημένος ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Ζάκυνθον· ἴσως ὁ ἴερος, μὲ τὸν ὅποιον ὑπεδέχθη αὐτόν, θέλει χρησιμεύσει ὡς ραδειγμα καὶ μᾶθημα διδακτικώτατον τοῦ ὅτι παντοῦ τὸ ἀμάρτημα, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπομένως τὴν ξένην γῆν καταδιώκει καὶ ἐνοχλεῖ τὸν ὑπεύθυνον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 105

Ἡμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προσηλωτέα
κατὰ τριμηνίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ἑφάλα, τοῖς κλεισί .

Φρασελίαις .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 27 Δεκεμβρίου 1824 .

ΣΥΝΕΛΕΤΕΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὴν 19 Δεκεμβρίου 1824 Ἀνατολικῶς ἡμέραν
Παρασκευῆν .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς
Συνεδριάσεως, καὶ ἐνεκρίθησαν ἐκτὸς τῆς φρά-
σεως „ ἀπαιτήθη ὁ Γ. φροντιστὴς τῆς Οἰκονο-
μίας νὰ δεῖξῃ λογαριασμοὺς „ ἐπειδὴ ἡ Συ-
νέλευσις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ νὰ
παρακαλεσθῆ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς, διὰ νὰ
παραστήσῃ μὲ τὸ μέσον τοῦ Γενικοῦ φροντιστοῦ
τὰ εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα τῆς Δυτικῆς Ἑλλά-
δος, διὰ νὰ μάθῃ ἡ Συνέλευσις ἐὰν κατακρα-
τῶνται εἰς κἀνένα μέρος, καὶ νὰ πάρῃ οὕτως
ἀνάλογα μέτρα .

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ ἀναφορὰ ὑπὸ ἀριθ. 8,
ὑπογεγραμμένη ἀπὸ πάντας σχεδὸν τοὺς Ἀπο-
σταλμένους δέκα ἐπαρχιῶν, οἱ ὅποιοι, διὰ
νὰ μὴ φέσῃ διαίρεσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸ πε-
ρὶ πολεμικῆς διαγωγῆς τῶν Ἀρχηγῶν, ἐζήτη-
σαν καὶ ἐνεκρίθη τὸ ζήτημά των, διὰ νὰ ἀφε-
θῆ ἀνεξέταστον τοῦτο τὸ κεφάλαιον, καὶ νὰ
παρακαλεσθῆ ὁ Γ. Διευθυντὴς, διὰ νὰ δώσῃ
τὰς περὶ αὐτοῦ πληροφορίας εἰς τὴν Σ. Διοίκη-
σιν, τῆς ὁποίας δικαίωμα εἶναι νὰ ἐξετάξῃ
τὰ παρόμοια ἢ ἀναφορὰ τοῦτῃ ἐστάλη πρὸς
τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ
ἐκτελέσῃ τὸ ζήτημα τῆς Συνελεύσεως .

Τὸ δὲ περὶ πολιτικῆς διαγωγῆς καὶ δοσολη-
ψιῶν τῶν Στρατιωτικῶν ἐνεκρίθη νὰ ἐξετασθῆ
ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν μὲ ὅλην τὴν ἀκριβείαν .

Ἐπροσκαλέσθη ἔπειτα ὁ κύριος Νικόλαος
Ληγιώτης, Γενικὸς φροντιστὴς τῆς Οἰκονομίας,
νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀνατολικὸν διὰ νὰ παρρησιάζῃ
τοὺς λογαριασμοὺς τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τὴν
Συνέλευσιν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐλήφθη ἡ ἀδεία ἀπὸ

τὸν κύριον Γ. Διευθυντὴν .

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀπο-
σταλμένων Βενετικῶν πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν,
ὑπὸ ἀριθμὸν 6, καθὼς καὶ γράμμα Βενετικῶ-
ν πρὸς τοὺς Ἀποσταλμένους τῶν ὑπὸ ἀριθ. 7,
τὰ ὅποια ἐστάλησαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἀπὸ
τὸν Γ. Διευθυντὴν, καὶ εἰς τὰ ὅποια παραπο-
κῶνται σφοδρὰ οἱ Βενετικῶται διὰ τὰς κατα-
χρήσεις τοῦ πολεμικοῦ τῶν Ἀρχηγῶν, τοῦ Χι-
λιάρχη Α. Τζαγκαλά ἢ Συνελεύσεις ἐπέστρε-
ψε τὰ ἀνωτέρω πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν διὰ νὰ
πράξῃ ὅ,τι κρίνῃ εὐλογον, ὑποσχεθεῖσα νὰ
συνεργήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν τε .

Ἀνεγνώσθη ὁμοίως καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Κα-
πιτὰν Πέτρου Ντόβα, ὑπὸ ἀριθμὸν 1, διὰ
τῆς ὁποίας προαπονεῖται διὰ τὸν φέρον τοῦ ἀνε-
ψιοῦ τοῦ Στρατοῦ εἰς Μεσολόγγιον, καὶ ἐγκω-
λεῖ τοὺς φονεῖς τε ἑστάλη δὲ καὶ αὐτῇ ἡ ἀ-
ναφορὰ πρὸς τὴν Ἰουρικὴν Διοίκησιν, μὲ τὴν
ὑπόσχεσιν τῆς Συνελεύσεως νὰ ὑπερασπισθῆ
ὅ,τι διατάξῃ, ἐὰν ἴσχυον εὐρὴ ἐμπόδια .

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Καπιτὰν Νι-
κολοῦ Σούτη ὑπὸ ἀριθμὸν 2, μὲ τὴν ὁποίαν
κατηγορεῖ τὰ καθεστῶτα εἰς Μεσολόγγιον δι-
καστήρια, ὡς ὑποκείμενα εἰς φόβον καὶ δω-
ροδοκίαν, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ συστηθῆ Κριτήρια
ἐπιτίμηδες, τὸ ὅποιον ὁμως νὰ μὴ σύγκριται
ἀπὸ Μεσολογγίτας, μήτε νὰ συνεδριάξῃ εἰς
Μεσολόγγιον ἑστάλη καὶ τοῦτῃ ἡ ἀναφορὰ
πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν, καὶ ἐπαρακαλέσθη
νὰ λάβῃ ὅποια μέτρα ἐγκρίνῃ .

Τέλος ἐπροβλήθη νὰ γένη σκέψις περὶ ἐπιλο-
γῆς Ἀποσταλμένων τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὴν
Σ. Διοίκησιν, καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦτο
τοῦ προβλήματος διελήθη ἡ Συνεδρίασις, διὰ
νὰ ἀνταμωθῆ πάλιν ἡ Συνέλευσις αὐρεῖον τὴν 20
εἰς τὰς ἑπτὰ ἄρας ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ .

Τὴν 20 Δεκεμβρίου Ἀνατολικῶ ἡμέραν
Σαββάτου .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν ἔπειτα ἀνεγνώσθησαν ἐγγράφως καὶ αἱ ἀποκρίσεις τοῦ Γ. Διευθυντοῦ, αἱ ὁποῖαι χθὲς ἐστάλησαν πρὸς τὴν ἐκλαμπωρῆτῃ τῇ διὰ τὰ πρῶξιν ὅ,τι φανῆ εἰ αὐτὴν εὐλογώτερον, καὶ εὐχαριστήθη ἡ Συνέλευσις .

Ἐπιροβλήθη ἔπειτα τὸ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ κεφάλαιον 3ον τῆς προκαταρκτικῆς Συνεδριάσεως, καὶ ἐνεκρίθη τὰ ἐκλεχθῶν τρία μέλη τῆς Συνελεύσεως, τὰ ὑπαγῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, διὰ τὰ ἀπαιτήσων τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν λοιπὴν ἐξοικονομήσιν τῶν στρατιωτῶν, ὅχι μόνον πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον, παρασταίοντες τὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ ἀποικονομητῶν τῶν πραγμάτων ἀπὸ μόνου τὰ εἰσοδήματά της .

Ἐπιροβλήθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν Ἀποσταλμένοι τῆς Συνελεύσεως οἱ κύριοι Ἀναγνώστης Καρναμάκης, Χιλίαρχος, Τάσις Κ. Μαγγίνας, καὶ Γιαννάκης Μιχαλόπουλος .

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 4ον κεφάλαιον περὶ τοῦ τὰ γένη σκέψις διὰ τὰ ἔθνικα πράγματα, καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως τὰ γραφῇ ἀναφορὰ πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, ὑπόγεγραμμένη ἀπὸ τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Συνέλευσιν, καὶ παρασταίνουσα τὴν ἀφοσίωσιν ὅλων τῶν κατοικῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, τὴν μεγάλην τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ τὰ ὑπερισχύη ὁ Νόμος, καθὼς καὶ τὴν ἀπόφασίν των τὰ διευθετεύσων καὶ Νόμον καὶ Διοίκησιν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις των, καὶ μὲ τὴν Δυσίαν τῆς ἰδίας τὴν ζωῆς ἔτι δὲ καὶ τὰ δημοσιευθῆ ἀμίσως διὰ τοῦ ἴψου ἢ ἀναφορὰ ταύτη (α).

Ἐπειτα ἔγινε λόγος διὰ τὰ μεταβοῦν στρατιώται εἰς Πελοπόννησον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως κατὰ τὸ χρέος κάθε καλοῦ Πατριώτου τὰ ἡρέχη εἰς βοηθείαν των, καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαμαρτυρίαν τῆς Συνελεύσεως, περὶ τῆς ἀποφάσεώς των τὰ ὑπερασπισθεῖν καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον τὴν Σ. Διοίκησιν, καὶ ἐνεκρίθη τὰ ἐρωτηθῆ ἐγγράφως ὁ Γ. Διευθυντῆς, διὰ τὰ μάθη ἡ Συνέλευσις

τὰς ἰδέας τῇ περὶ τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως εἰς Πελοπόννησον καὶ οὕτω τὰ πάρη ἐν γνώσει μέτρα πρὸς στερέωσιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως .

Τὴν 21. Δεκεμβρίου 1824. Ἀνατολικῶ ἡμέραν
Κυριακὴν .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεσινὰ πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν . ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ σχέδιον Ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν, καὶ διωρῶσθη τὰ ὑπογραφή ἀπὸ πάντα τὰ παρευρισκόμενα μέλη τῆς . εἶναι δὲ ἡ ἀκόλουθος (α)

Ἐπειτα ἄρχισιν ὁ Γ. Φροντιστῆς τῆς Οἰκονομίας τὴν περιληπτικὴν ἀνάγνωσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Δυτικῆς Χέρου Ἑλλάδος, καὶ ἐπεμελήθη τὰ δῶση ἰδέαν τινὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν περὶ τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων κάθε Ἐπαρχίας . ἀλλὰ τοῦτος ὁ ἴστος δὲν ἐφάνη ἰκανὰ ἀποδεικτικὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεκρίθη τὰ συσταθῆ ἑνδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Γ. Ράγλον τὸν Στρατηγὸν, Καπιτάν Γ. Σούκαν, Νικόλαον Δροσίνην, Κωνσταντῖνον Τζιάλαν, Τσεκούραν, Θανάσιν Χαλκῶναν, Ζαχαρίαν Πλατῆν, Τάτση Φίλη, Ἀναγνώστην Διαλήτην, Νικόλαον Σταίικον, καὶ Γιαννάκη Χριστὴ, μὲ Γραμματέα τὸν Κύριον Γεώργιον Περάσιον, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐξετάσων τοὺς Ἐπαρχίους καὶ τοὺς Ἐπιστάτας τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Τμημάτων διὰ τὰ μάθη ποῖα καὶ πόσα εἶναι τὰ ἔθνικα κτήματα, ποῦ κατακρατοῦνται, ποῖοι συνέτρεξαν τὰ κακοενοκισθεῖν, καὶ ὅσοι ἀπὸ Ἐπαρχίους καὶ ἐπιστάτας κρύβων τὶ ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἔπειτα ἀποδειχθεῖν ψεῦσαι τὰ ἦναι εἰς θάρος αὐτῶν ἢ ἐκ τοῦ ψεύδους τὸν ζημία εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον .

Τελευταῖον ἀνεγνώσθησαν διάφοροι ἀναφοραὶ πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν, τὰς ὁποῖας ἔστειλεν ὁ ἴδιος πρὸς τὴν Συνέλευσιν καὶ πρῶτον ἡ ἀπὸ τὸν Χατζῆ Ἀναγνώστην Σμοκοβίτην ἐξ Ἀγραφῶν ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ τὸν Στρατηγὸν Πεσλῆν διὰ πολλὰς ληστρικὰς πράξεις καὶ καταδυναστείας, καὶ διὰ ζημίαν 20.500 (εἰκοσι καὶ πεντακοσίων) γροσίων .

(α) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον .

Δευτέρα από τους κατοίκους του Κιουτανι-
 ω τμήματος, Αγάφω). κατηγορούντας τον
 Φραγκίσταν και Γαλήν δια την εις αυτούς
 προσηνεθείσαν θύραν, εξ αιτίας της οποίας ζη-
 τούν καταφύγιον και έλεος από την Διοίκη-
 σιν· κατηγορούν δε προσέτι τους ανωτέρω ο-
 νομασθέντας ως συναποκραιομένους με τους τούρ-
 κης και όιτας μάλιστα υπό τας προσταγας
 του Σούλταν Κόρτζα.

Η τρίτη υπογράφεται από τον Δήμιον εκ
 Χαριγγούθ των Αγραφών, κατηγορούντα τον
 άνεψιον του καπετάν Πέτρω Ντόβα, ο οποίος
 τον έγύμνωσε και τον εξήμωσε 730 έ-
 πτακόσια τριάντα) γροσία· άλλ' ο Στρατη-
 γος Δημήτριος Μακρής αντίρρησεν εις την κα-
 τηγορίαν, μαρτυρών ότι ο κατηγορούμενος είναι
 άθώος, και ότι είναι έτοιμος να δικαιώσει τον
 έγκαλούντα, όταν εύρη τον Ξεγυμνωτήν.

Τας ανωτέρω αναφορας ένεκρινεν ή Συνέλευ-
 σις να έπιστρέψη προς τον Γενικόν Διευθυντήν,
 δια να πράξη ό,τι φανή εις αυτόν εύλογον, υπο-
 σχεθεΐσα ότι είναι έτοιμη να υπερασπισθῆ τας
 άποφάσεις της.

Ανεγνώσθη έπειτα και έπιστολή της εν ά-
 πωσία του Γ. Διευθυντού ενεργούσης έπιτροπής
 προς τον Πρόεδρον της Συνελεύσεως· ή έπιστο-
 λή περιείχε και την εξομολόγησιν του μυλωνά
 Βρυσόπυλω, γινομένη εις την Αστυνομίαν Με-
 σολογίει, δια της οποίας κατηγορείται ο Μη-
 τρος, άνεψιος Ντόβα, ο Κωστατίης άνεψιος
 Τζερεπέλλη και τέσσαρες στρατιώται των, ότι
 του ήρπαξαν ληστρικώς άλευρι· άλλ' ο καπε-
 τάν Ντόβας, αξιωματικός του Σ Δ. Μακρή,
 άπεκρίθη ότι άποζημιώνει τον άδικηθέντα Μύ-
 λωναν.

Και τελευταίον έπροσκαλέσθησαν έγγραφως
 τα εκλεχθέντα μέλη της έπιτροπής δια να εκ-
 λέξην τον Πρόεδρόν της και να προσδιορίσων την
 ωραν και τον τόπον των Συνεδριάσεών της.

Την 22 Δεκεμβρίου 1824 Ανατολικόν· ημέρας
 δευτέραν.

Ανεγνώσθησαν τα χθεσινά πρακτικά και έ-
 νεκρίθησαν, καθώς και έπιστολή προς τους συγ-
 κροτούντας την χθεσινήν έπιτροπήν, δια να πε-
 ριορίση τας έρευνάς της εις μόνον το περι είσο-
 δικαίων, εξόδων, και ίσολογισμών της κάθε
 Ήνωμαρχίας.

Έπειτα ο Γραμματευσ εικοιολόγησε προς την
 Συνέλευσιν στοματικώς, ότι ο Γενικός Διευθυ-
 ντης εγκρίνει και διορίζει Γριμελή στρατιωτικήν
 έπιτροπήν, δια να εξετάση και να δικαιώσει τα
 στρατιωτικά έγκλήματα· άλλ' έπειδή τα όνο-
 μασθέντα μέλη δεν εδέχθησαν την έπιτροπήν
 τούτην, ένεκρίθη να αμιλήσων οι Αρχηγοί πε-
 ρι τούτων με τον Γεν. Διευθυντήν, δια να προ-
 διορισθών τα μέλη.

Ανεγνώσθησαν έπειτα διάφορα έγγραφα της
 Σ. Διοικήσεως προς τους κατοίκους της Δ. Χ.
 Ελλάδος, δια των οποίων προσκαλείται ο Γεν.
 Διευθυντής, επικυρούται ή τριμελής έπιτροπή
 τε, και διορίζεται ο κύριος Γεώργιος Αϊνιαν Έ-
 φορος των στρατευμάτων, όστις σημερον κατ'α
 πρώτων αναγνωρίζεται με την έπιστασιαν αυ-
 τήν, και εις την Δυτικήν Χ. Ελλάδα, και
 άπεδέχθη ευχαρίστως από τους Αρχηγούς.

Η Συνέλευσις ένεκρινε να Γενη ευχαρι-
 στήριος προς τον Γ. Διευθυντήν, και να κη-
 ρυχθῆ πολίτης της Δ. Χ. Ελλάδος.

Εικοιολογήθη εις την Συνέλευσιν και ή από-
 φασις της Τριμελούς έπιτροπής, συγκειμένης
 από τους κυρίους Γεώργιον Πραΐδην, Τάσσην
 Κ. Μαγλίαν και Ι. Ιάκωβον Μασερ, ότι δεν
 δέχονται πλέον την έπιτροπήν, και ότι έγρα-
 ψαν περι της άποφάσεως των και προς την Σ.
 Διοίκησιν, ή οποία έως να διατάξη άλλως,
 πρέπει να διορίση νέαν έπιτροπήν ο ίδιος Γ.
 Διευθυντής.

Ανεγνώσθησαν αι παρατηρήσεις του Γ. Δι-
 ευθυντού εις την αναφοραν των Ανατολικιωτών,
 και άπεδέχθησαν από την Συνέλευσιν.

Έπειτα ανεγνώσθη αντίρρησις των άποσταλ-
 μένων Μεσολογίει εις όσα ο Καπιτάν Νικολός
 Σούτλος έγραψεν εις την αναφοραν τε κατ'α του
 κοινού χαρακτήρος των Μεσολογιτών, οι ό-
 ποίοι διαμαρτύρονται ότι δεν γνωρίζων όσα κα-
 τηγερει ο Σούτλος άποβλέποντα το δημόσιον
 των Μεσολογιτών.

Ανεγνώσθη αναφορά των Άποσταλμένων Ήη-
 ρομέρη, οι όποιοι άπαιτούν να ελαφρωθῆ και
 το ιδικόν των βάρος, ή να επιφορτίζωνται έ-
 πίσης άπαντες· έστάλη και αυτή ή αναφορά
 προς τον Γενικόν Διευθυντήν.

Έπροβλήθη έπειτα το περι εξοικονομήσεως
 των στρατιωτών, και ένεκρίθη να δώσων οι Άρ-
 χηγοί των κατάλογον Τακτικόν, τον όποιον έ-

πειτα να εξετάση ο κύριος Έφοδος τῶν στρατευμάτων ἔον ἦναι ὀρθός, καὶ ἐπειδὴ χρειάζεται να ἐξεύρη ἡ Συνέλευσις πόσα στρατευματικά μέρη, ἐπαρακαλέσθησαν οἱ κύριοι Ἀρχηγοὶ να ἀποφασίσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν σταλθησομένων εἰς Πελοπόννησον στρατιωτῶν, καὶ οὕτω να γένη βεβαιότερα κυβέρνησις περὶ τῶν μενόντων.

Ἐγινε λόγος διὰ τοὺς πόρους τῆς ἐξοικονομήσεως τούτης, καὶ ἐνεκρίθη να προσμεινη ἡ Συνέλευσις τὰς ἐξετάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὅ,τι περισσεύσει ἀπὸ τῆς ληψυδοσίας τῶν ἐπαρχιῶν να ἀφιερωθῆ πρὸ πάντων εἰς τροφὴν τῶν στρατιωτῶν· εἰς τὸν ἴδιον σκοπὸν να ἀφιερωθῶν καὶ τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὰ χειμαδιάτικα· ἀλλὰ περὶ τούτων ἐφίλονεικίθη πολυειδῶς καὶ ἐνέκρινε ἔπειτα ἡ Συνέλευσις να συναχθῶν τὰ χειμαδιάτικα εἰς τρεῖς ἐποχὰς, ἡ δὲ ἑκτὴ να ἀποφασισθῆ ἀπὸ τῆν Διοίκησιν δι' ὅσα γηδωπρόβατα δὲν ἐμβῆκαν εἰς τὰ χειμαδιά με συμφωνίας.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τῆν Συνέλευσιν, εἰς τὸ ἐρώτημά της περὶ τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, περιέχουσα ἐν συνόψει, ὅτι εἶδε μὲ χαρὰν τῆν ἀπίστωσιν τῆς Συνελεύσεως διὰ να συντρέξη εἰς ὑπεράσπισιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ ὅτι ἐλπίζει ὀφλιγῶρα να ὑπερισχύσῃ ἡ Διοίκησις διὰ τὰ δεσπτήρια καὶ ἐμβροθῆ μέτρα της μὲ τῆν διάβασιν διαφόρων σωμάτων τῆς Στερεᾶς εἰς Πελοπόννησον· ἔπειτα προσθέτει τῆν γνώμη της πῶς καὶ πόσα στρατιωτικά σώματα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος πρέπει να περάσων ὁμοίως εἰς Πελοπόννησον, καθυποβάλλει δὲ τῆν γνώμη της εἰς τῆν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως.

Μετὰ τῆν ἀνάγνωσιν τῆς ὅλης ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Διευθυντοῦ ἐνεκρίθη να ἐρωτήσων οἱ Ἀρχηγοὶ τοὺς ἀξιωματικούς των, καὶ λαβόντες καὶ τῆν συμβουλὴν τοῦ Περιγλιτωσ, ὡς μερικοῦ πολίτη, να ἀποφασίσων τῆν ποσότητα καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταβάσεως τῶν στρατιωτῶν.

Μεσολύγιον 24 Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ἐκοινολογήσαμεν τὸ ἐκ Πελοποννήσου εἰς Προκοπᾶνιστον φθάσισον τῶν προσφύγων ἀνταρτῶν ΚΚ. Ζαίμη, Νικήτα καὶ υἱοῦ Σισίνη, οἵτινες ὁμοῦ μὲ τὸν Κ. Λόντον, ὅστις εὐθὺς κατόπιον ἔρθεσαν, σήμερον μετ-

κοιμήθησαν, κατὰ διαταγὴν τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως· μὲ δύο ἐνοπια πλοια εἰς Ἀνατολικὸν, διὰ να ἦναι ὑπὸ φύλαξιν, ἐωσοῦ ἡ Σ. Κεντρικὴ Διοίκησις, ἦγον οἱ Νόμοι κρίνον καὶ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τύχης των.

Μεταχειριζόμεθα τὴν λέξιν τύχη, ἐπειδὴ ὅποιονδὴ ἰσχυροὺς λόγους καὶ ἀν ἡμῶρον να ἔχασιν οἱ κύριοι Ζαίμης, Λόντος καὶ συντροφία, δὲν εἶχον παντάσῃ τὸ δικαίωμα να κινηθῶσι μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας ἐναντίον τῆς Διοικήσεως· διότι ὅλοι οὗτοι οἱ λόγοι ὄσον δίκαιοι καὶ ἀν ἦσαν, ἔχασαν πλέον τὴν ἰσχύοντων, ἀφ' οὗ ἀπαξ οἱ εἰρημένοι ἐτόλμησαν να ὑψώσων ἀνταρτικὴν σημαίαν· Ὅθεν ἡ Διοίκησις κατὰ τοὺς κεμένους Νόμους, χωρὶς να ἡμπορῆ να καθυποβληθῆ εἰς διαδικασίαν, ἔχει ἐξεναντίας ἀναπαλλοτριῶτον δικαίωμα να κρίνη καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης τῶν κατὰ τῶν Νόμων αὐτῶν κινηθέντων.

Ἡμεῖς δὲν θέλομεν να ἐξετάσωμεν τὰ αἷτια τὰ κινήσαντα τοὺς κυρίους Ζαίμην Λόντον καὶ λοιποὺς εἰς ἀποστασίαν· ὅπως δὲ καὶ ἐν ταῦτα τὰ αἷτια, τὸ ἀνταρτικὸν κινήμα των δὲν ἡμπορεῖ να μὴ ἦται ἔγκλημα καθορισέσεως. Κανείς δὲν ἔσπιεν εἰς ταύτους τοὺς κυρίους ἐξουσίαν να γενώσι κριταὶ τοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ἦναι τις ὅστις θέλει να εἴπῃ ὅτι εἶχον παραπάνω κυριότητα, γίνεται τοῦ αὐτοῦ ἀμαρτήματος ἕποντος· Ἄλλ' εἶναι τάχα μόνον οἱ ἀνωτέρω, οἵτινες ἐγρήθησαν κατὰ τῶν καθεστῶτων Νόμων; ὅχι βέβαια! Ὅτι ὅσοι τις κρυφίως ἢ φανερά, ἢ διὰ μηχανουργημάτων, ἢ διὰ τῶν ὄπλων, ἐνεργεῖ παρὰ νόμον, τὸ ἀμάρτημα λογίζεται καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ. Εἶθε να μὴ ἔχημεν χρεῖαν να κατηγορήσωμεν μίαν ἡμέραν ἄτομα τινὰ, τὰ ὅποια πρεσβεύοντα καὶ ἐπικαλούμενα Νόμους καὶ Διοίκησιν, ἀντιπράσσουν καθήμεραν εἰς τοὺς νόμους.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει τὴν σήμερον πρὸ ὀφθαλμῶν μέγα παράδειγμα, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἡμπορεῖ να λάβῃ μαθήματα ὀφελιμῶτα εἰς τὴν μέλλουσαν διαρρήθμισιν τῶν πράξεών του, καὶ ταῦτο αὐτὸ ἐκλήμεθα ἐκ καρδίας να ἴδωμεν, προσθέτοντες ἄλλως, ὅτι οἱ καλοὶ Νόμοι θέλουν καὶ καλοὺς Ἐκτελεστῆς, ἀσφαθεῖς δηλαδὴ ἀνυποκρίτους, καὶ ὅχι ποτὲ τὸ μερικόν των ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ καινοῦ συμφέροντος ἐνεργούντας· τοιοῦτοι δὲ ὄντες, θέλουν εὐρίσκει πάντοτε τοὺς πειθαμένους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τοὺς Νόμους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπειθούοντας, ἐὰν ποτὲ τοιοῦτοι ἐν τῷ μεταξύ ἀναφανῶσι, θέλουν ἔχει ὅλον τὸ κύρος, καὶ ἴδων τὴν ἰσχύον να τοὺς ὑποβάλλωσιν εἰς τῶν Νόμων τὸν σωτήριον ζυγόν.

Ὅσα περὶ τῶν ἐσχάτων εἰς Ἀλβανίαν γενημένων πολιτικῶν μεταβολῶν ἐημεροεισεύσαμεν προλαβόντως, (αρ. 103) ἐπιβεβαιώνονται πολλαχόθεν, μὲ μόνην τὴν διαφοράν ὅτι ὁ Ὀμέρ-Βριόνης ἀπὸ τῆς Φερμανλῆς, διωρίσθη ἀπὸ τὸν Σουλτάνον Πασᾶς τῆς Θεσσαλονίκης· τὸ ὅπως καὶ ταῦτο πάλιν δὲν σημαίνει κυρίως ἄλλο τι παρὰ τὴν καταδρομὴν του μὲ τρώπων εὐσχημότερον· καθὼς ἡ μετάθεσις του σκοπῶν ἔχει προηγουμένως μὲν τὸν ἀπὸ τῆν Πάτριον Γῆν ἀποσπασμῶν του, καὶ ἀκολουθῶν τῆν εὐκαλίαν καὶ ἀνεμπόδιστον ἐξέλιπασίντου.

Ἡ συνέχ. τῆς ἐπιστ. τοῦ Κοραῆ μένει διὰ τὰ ἐπ. φύλ.

Θ Ε Σ Π Ι Σ Μ Α
ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Επειδή η παρούσα κατάστασις της Χέρσου Ελλάδος έπακειλουμένης από μεγάλας έχθρικάς δυνάμεις, έχει χρείαν ταχείας και δραστηρίου βοηθείας.

Επειδή τὸ κατεπιῦγον τῶν πραγμάτων ἀπαιτεῖ έκτακτα μέτρα, ἐπιτήδεια νὰ προβλέψωσι τὴν δυνατὴν ὑπερ-
επισιν αὐτοῦ τοῦ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διευθετήσωσιν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Δημοσίου Οἰκο-
νομίας, μόνον καὶ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας παντὸς τοῦ ἔθνους.

Τὸ Βουλευτικὸν Σώμα ἐμπιστευόμενον εἰς τὰς ἐξόχους ἀρετὰς τοῦ Πριγκίπου Κυρίου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ, Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ὅστις διὰ τὸν ἀποδεδειγμένον αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ
κοινῆς τῆς Πατρίδος συμφέροντος ζῆλον, ἔλκει εἰς ἑαυτὸν ἀξίως τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην.

Θ ε σ π ί ζ ε ι .

Α'. Ο Πρίγκιψ Κύριος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μεταβαίνει εἰς τὴν
Δυτικὴν Χέρσον Ελλάδα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς Σώματος Ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ χρείας τυχούσης νὰ μεταβαίη
καὶ εἰς τὴν Ανατολικὴν Χέρσον Ελλάδα.

Β'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἴδιον ἢ γενικὴ διεύθυνσις τῶν τε στρατιωτικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐκείνου τοῦ μέρους.

Γ'. Καθ' ὅλην τὴν αὐτῆ διατριβὴν εἰς τὴν Χέρσον Ελλάδα, ἡ τις θέλει εἶναι σχεδὸν διὰ δύο μῆνας, ἐπιτρέπε-
ται αὐτῷ διὰ τοῦ παρόντος νὰ μεταχειρισθῆ, ὅσα ὄν κρίνη ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα τῇ Πατρίδι μέτρα, τόσον περὶ
τῶν στρατιωτικῶν, καθὼς καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, εἰδοποιῶν κατὰ καιροῦς τῇ Διοικήσει περὶ τῶν πεπραγμένων.

Δ'. Τὸ παρὸν θέσπισμα τυπωθὲν, θέλει δημοσιευθῆ, διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸν τοῖς πᾶσιν.

Ἐξδόθη Ἐν Κορίνθῳ τῇ 14. Μαΐου αἰκβ'.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ι. Στανδαλίδης.

Ἐτικυροῦται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 106

Ἡμὴ ἐτησίᾳ Τάλλ. Ἰσπανικᾷ ἐξ προπληρωτέκ
κωτᾷ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖν ὀρέλη, τοῖς πλείεσσ .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ τῆν 31 Δεκεμβρίου 1824 .

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ Τῆς ΔΥΤ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ .

Τῆν 23 Δεκεῶ. 1824 Ἀνατολικῶ ἡμ. Τρίτην .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεσινὰ πρακτικὰ καὶ ἐ-
νεκρίθησαν . Ἐπειτα ἀνεγνώσθη σχεδίον ἐπι-
στολῆς ἀπὸ μέγης τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦν-
ται τὰ ἀγαθὰ φρονήματα τῆς Δυτικῆς Χέρσῃ
Ἑλλάδος ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον δι' εὐγνωμο-
σύνην κηρύττει ἡ Συνέλευσις Πολίτην τῆς Δυ-
τικῆς Ἑλλάδος . Ἡ ἐπιστολὴ ἐνεκρίθη, καὶ
ἐστάλη πρὸς τὸν Γ Διευθυντὴν διὰ τῶν κυρίων,
τοῦ Βηλετυῦ Σπουριδωνος Τρικούπη καὶ τοῦ
Στρατηγοῦ Μικολάν Στρωγάρη, οἱ ὁποῖοι με-
τὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἐκοινολόγησαν πρὸς τὴν
Συνέλευσιν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν Ἰδιαιτέραν
ἀγάπην τοῦ Πρίγκιπος εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλ-
λάδα . Ἐνέκρινε προσέτι ἡ Συνέλευσις νὰ ἐκδο-
θῇ καὶ διὰ τῆς ἡ ἐπιστολῆς τῆς .

Ἐκλαμπρότατε .

Ἀνεγνώσθησαν σήμερον ἐπὶ Συνελεύσεως τὰ πρὸς
τὴν Ἐκλαμπρότητά Σου προσκλητικὰ τῆς Διοικήσεως
Γράμματα .

Ὁ λαὸς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὅσον περιστότερον
στοχάζεται τὰ μεγάλα καλὰ ὅσα ἐπέτυχον ἐξ αι-
τίας τῆς ἐνταῦθα Διοικητικῆς Σου ἐπιστασίας εἰς ὅ-
ν τὸ διάστημα τῶν παρελθουσῶν κρισίμων καὶ δυσχερῶν
περιστάσεων, τῶν περισσώτερον σήμερον εὐχίζεται
καθ' ὅτι Σε στερεΐται, καὶ ἤθελεν ἐξάπαντος ὅλας
ὁμοθυμαδὸν ἐπικαλεσθῆ πρὸς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσε-
ως τὴν χάριν τοῦ νὰ παραταθῆ ἐνταῦθα ἡ τῶν ἀνα-
γκαζαία διατριβὴ Σου, ἀν δὲν ἐβλεπεν ἀπὸ τὰ ἴδια ἐγ-
γραφα τῆς Διοικήσεως, ὅτι ἀνεγκαιρία εἶναι ἡ ἐ-
κεῖ παρουσία Σου .

Ἀνεξάλειπτος εἶναι εἰς τὰς ψυχὰς ὄλων τῶν Ἐγ-
κατοίκων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἡ μνήμη τῶν δεινῶν
ὑπὲρ αὐτῆς καμάτων Σου, καὶ τῶν λαμπρῶν ἀγώνων
Σου διακαῆς εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη, βαθὺ καὶ τὸ πρὸς

τῆς Ἐκλαμπρότητά Σου σέβας του . Εἰ ἔνδειξιν τοῦ-
των, τῆς Δυτ. Ἑλλάδος ἡ Συνέλευσις Σε προσφέρει
σήμερον ἐπισήμως τὰς πανδήμους καὶ εὐλαμπροῦς
εὐχαριστίας τῆς, καὶ εἰς σημεῖον χρεοστοιμῆς εὐγνωμο-
σύνης Σε ἀνακρέττει διὰ τοῦ παρόντος ΠΟΛΙΤΗΝ
ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, τ.ς ὁποίας τὰ ἔνδοξα
χρονικὰ εἶναι ἡ ἀψευδστατὴ μαρτυρία τῆς δόξης σου
καὶ τῆς ὀλικῆς εἰς τὴν φιλιτάτην Σου Πατρίδα μας
ἀροσιῶ. εἰς Σου . Δέξου λοιπὸν, λαμπρῶ καὶ εὐτυχῇ
συναγωνιστὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος,
δέξου τὴν εὐλαμπρὴν προσφορὰν τῶν Δυτικοελλαδιτῶν,
οἱ ὁποῖοι θέλουσι ζῆσει πάντοτε εἰς τοὺς κόλπους τῆς
δόξης καὶ τῆς εὐδαιμονίας, ἐν ὅσῳ μιμούμεθα ἅς λαμ-
πρὰς πράξεις με τὰς ὁποίας, ἔχοντες Σε σύμβουλον
συνεργάτην καὶ προοιδνεύοντα, ἐδοξάσθησαν .

Ἐγράφη ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολικῶ Συνελεύσεως .

Τῆ 22 Δεκεῶ. 1824 . Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως .
Γ. Τζόγκις .

Ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Πολυχρόνης .
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΤΡΙΟΝ ΔΕ-
ΞΑΝΔΡΟΝ ΜΑΤΡΟΚΟΡΑΑΤΟΝ τὸν Γενικὸν
Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος .

Ἐνέκρινεν ὁμοίως νὰ ὁμολογηθοῦν χάριτες καὶ
πρὸς τὴν Γριμελῆ ἐπιτροπὴν, τὴν ἐν ἀποσφα
τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργούσαν, καὶ συγ-
κειμένην ἀπὸ τοὺς κύριους Γεώργιον Πραιδὴν,
Γάτσην Κ. Μαγλῖναν καὶ Ι. Ἰακωβὸν Μάγερ,
διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀξιοσύνην, με τὰ ὁποῖα
ἐνέργησαν τὰ χρέη των καὶ ἐπειδὴ ὁ κύριος
Γεώργιος Πραιδὴς ἐδείξε καὶ ἄλλας πολλὰς ἐκ-
δυλεύσεις εἰς τὰ μέρη τοῦτα, ἐνεκρίθη νὰ πο-
λιτογραφηθῇ, καὶ ἐγγραφῆ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς,
καθὼς παρόμοιον καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ
πρὸς τὸν κύριον Ἀναστάσιον Πολυζωῖδην, τὰ
ὁποῖα νὰ ἐκδοθοῦν ὁμοίως διὰ τοῦ τῆς .

Κύριε Γεώργιε Πραιδὴ .

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, τιμῶσα τοῖς
ἐναρέτους Πατριώτας καὶ τοὺς κατ' ἐξοχὴν ἑπὶ τοῦ
μέρους τούτου ἀγωνιστοῦς, Σε ἀνακρέττει Π ο λ ῖ -
την τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν πρὸς

αὐτῆν πιστῶν καὶ μακρῶν ἐκδουλεύσεών σου .

Ἐγγράφη ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολικῇ Συνελεύσεως
τῆ 23 Δεκεμβρίου 1824 .

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Γ. Τζόγγας .
ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Πολυχρόνιος .

Κύριε Ἀναστάσιε Πολυζωΐδη .

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τιμᾶσα τοὺς
θαράτους Πατριώτας, καὶ τοὺς κατ' ἐξοχὴν ὑπὲρ τοῦ
μέρους τούτου ἀγωνισαμένους, σὲ ἀνακηρύττει Πολί-
την τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ σημερινῇ Συνεδριά-
σει, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν πρὸς αὐτὴν πιστῶν ἐκδουλεύ-
σεών σου .

Ἐγγράφη ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολικῇ Συνελεύσεως τῆ 23
Δεκεμβρίου 1824 .

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Γ. Τζόγγας .
ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Πολυχρόνιος .

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Ἀν-
δρέα Ζαΐμη, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀκόλουθος .

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον κύριον Ἀλέξαν-
δρον Μαυροκορδάτου, πρὸς τοὺς Πανευγενεστά-
τους Προκρίτους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς
τοὺς Ἐξοχωτάτους Στρατηγούς κυρίως Νότην
Μπότζαρη, Γεώργιον Τζόγγαν, Νικέλαον
Σιωνάρην, Δημήτριον Μακρῆν, Γιαννάκην
Ράγλον, Ἀλεξάκην Βλαχώπουλον, καὶ Γρη-
γόριον Διακατᾶν .

Ἀδελφοί .

Κατατρέχομαι μέχρι ζωῆς δι' αἰτίας τῆς ὁ-
ποίας θέλει ἠδικᾶσαι ἡ ἀδέκατος ἱστορία, καὶ
ἐγὼ θέλω σᾶς ἐκθέσω διὰ λόγου ὅταν σᾶς ἀντα-
μώσω· καταφεύγω λοιπὸν πρὸς ὑμᾶς, ζητῶν
ἄσυλον, καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ὠκίσθην νὰ ἀπο-
θάνω ἐπάνω εἰς τὴν φίλην μη Πατρίδα, μα-
χόμενος ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ ἔχω φίλος
τοὺς περισσοτέρους τῶν σημαντικωτέρων Πολιτι-
κῶν καὶ Πολεμιστῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος,
γνωρίζοντας κάλλιστα τὸν χαρακτήρα μου .

Δὲν ἔρχομαι μὲ σκοπὸν ἄλλον παρὰ νὰ μεί-
νω παρ' ὑμῖν ὡς ἐνέχειρον, διὰ νὰ δώσω λόγον
τῶν πράξεών μου εἰς τὸ ἀδέκατον Κριτήριον·
τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἢ τὸ Ἔθνος Δελήσῃ
νὰ τὴν κάμη, εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὁποίου θέ-
λει κλίνω ἄφρονος τὸν αὐχένα· εὐαρεστηθῆτε
λοιπὸν νὰ μὲ ἀποκριθῆτε, διὰ νὰ εὔγω πρὸς
ἐντάμωσίν σας· ἤθελα ἔλθω μόνος μου, ἀλλ'
ἐπειδὴ οἱ σύντροφοί μου δὲν μὲ ἀπεχωρίζοντο,
τοὺς ἐσῆρα μαζί μου, εἶναι δὲ περίπτω τῶν ἐ-

κατὸν· μένω .

ἀπὸ τοῦ πλοίου τὴν 21 Δεκεμβρίου 1824 .

ὁ ἀδελφός .

Ἀνδρέας Ζαΐμης .

Καγὼ σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς, καὶ
ἔρχομαι καὶ ἐγὼ ὁμοίως πρὸς ἐντάμωσίν σας .

Νικήτας Σταματελόπουλος .

Εἰς τὴν ἀνέλαιστον τοῦτην ἐπιστολὴν ἐνε-
κρίθη νὰ γένη ἡ κατωτέρω ἀπάντησις .

Κύριε . (α)

Ἐλάβαμεν τὸ ἀπὸ 21 τρέχοντος γράμμα σας, σημει-
ωμένον ἐκ τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον, ἐπειδὴ εἰρήθημε εἰς
τοπικὴν Συνέλευσιν, ἐπαρρησιάζομαι εἰς αὐτὴν . Λυπού-
μεθα διὰ τὰς δυστυχίας σας, καὶ ἐπ' ἰδὴ δὲν ἐλησμο-
νήσαμεν τὰς προσητερινὰς σας ἐκδουλεύσεις ἰδιαιτέρως
καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα μας, πιστεύετε βέβαια πῶς
ἐπιθυμοῦμεν νὰ ματριάσωμεν τὰς θλίψεις σας κατὰ τὸ
δυνατὸν, τὸ ὅποιον ὅμως περιρίζεται μεγάλως ἀπὸ τὸ
ἀπαραίτητον χρέος κάθε πολίτου νὰ πειθεται εἰς τὸν
Νόμον, καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν ὁ-
ποίαν ἐπέλεξε τὸ ἴδιον ἔθνος . Ἐκτὸς τῶν γενικῶν τούτων
ἀρχῶν, περιορίζεται πολλὰ ἡ Συνέλευσις ἀπὸ τὴν κα-
τάκρισιν καὶ κατάραν, τὰς ὁποίας διεσαλώσαμεν κα-
τὰ παντὸς ἐνόπλου κινήματος κατὰ τῆς Διοικήσεως .
Ἐπειτα λοιπὸν νὰ μὴν ἠμποροῦμεν νὰ διαφερευσομεν
καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας δημοσίᾳ κατε-
δικάσαμεν .

Ἐκ τούτων λοιπὸν συμπεραίνεται ὅτι δὲν ἠμποροῦ-
μεν νὰ σᾶς δώσωμεν ὑπόσχεσιν ἄλλην, παρὰ νὰ μεσι-
τεύσωμεν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν .

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις δὲν ἠξέυρομεν πότε γίνεσθαι,
καὶ διὰ τοῦτο, ἐὰν ἀποφασίσετε εἰς ὅπου εὐρίσκε-
σθε νὰ ἔλθετε ἔδω, ἠμπορεῖτε μὲν νὰ ἔλθετε, ἀλ-
λὰ πάντοτε γνωρίζοντε ὅτι ἐὰν ζητηθῆτε ἀπὸ τὴν
Διοίκησιν, πρέπει νὰ ὑπακούσητε καὶ νὰ ὑπάγητε .

Ἐὰν δὲν ἀμφιβάλλετε εἰς τὴν εὐγνώμον· διάθεσιν
τῶν Δυτικοελλαδιτῶν, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν των τοῦ
νὰ πράξουν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν εἰς αὐτοὺς, συγχωρη-
τὸν ὅμως καὶ ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ διὰ νὰ παρηγο-
ρήσουν καὶ νὰ μετριάσουν τὰ δεινά σας, δὲν θέλετε
βίβασαι δυσαρστηθῆ ἀπὸ τὴν εἰληρικὴν ἐξηγησίαν των,
ἡ ὁποία μόνη τοὺς συγχωρεῖται ἀπὸ τὰ ἱερῶν χρεῶν .

Ἐὰν ἀποφασίσετε νὰ ἔλθητε κατὰ τὰ ἀνωτέρω .

(α) εἰς τὸ Παράρτημά μας τοῦ φύλλου ὑπ. 103,
διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν περιέργειαν τοῦ Κοινῶ,
ἐσπεύσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστο-
λὴν, πρὶν μᾶς ἔλθουν ἀκόμη τὰ Πρακτικά τῆς Συνε-
λεύσεως, ἐπικυρωμένα, εὐχαριστηθέντες εἰς τὸ τυχερὸν ἀν-
τίγραφον, τὸ ὅποιον εἶχε γραφῆ, φαίνεται, ἐκ μήνης .
καὶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ξαναεπιβίβωμεν αὐτὴν τὴν ἐπιστο-
λὴν κατὰ τὸ αὐθεντικὸν ἀντίγραφον τῆς Συνελεύσεως
(ὁ Ἐκδότης)

πρέπει να μας αποκριθῆτε πρότερον ἐγγράφως. Τα αὐτὰ ἐκτυπῶνται καὶ διὰ τὸν Γενναίωτατον Νικήταν.

Τὴν 23 Δεκεμβρίου 1824 ἐν Ἀνατολικῷ.

Ἐπειτα ἐπροβλήθη νὰ γένη αὔριον εἰς τὴν Τετάρτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ Τελευταία Συνεδρίασις εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκούσῃ ἡ Συνέλευσις τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων. Σήμερον δὲ τὸ δειλινὸν εἰς τὰς 10 ὥρας νὰ ὑπάγῃ οἱ Ἀρχηγοὶ μετὰ τοῦ Ἐφόρου τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν διὰ νὰ ἀποφασίσῃν τὸ περὶ μεταβάσεως τῶν στρατιωτικῶν εἰς Πελοπόννησον ἀνεφέρθη ἔπειτα τὸ περὶ ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἀναφεραν τοῦ κυρίου Ν. Σούτη, καὶ ἐπροβλήθησαν οἱ κύριοι Γ. Πλέσσο, Ἐδιάρδος Γρασσέτης καὶ ὁ Ἐπαμιώνιδας Μαυρομματίης, διὰ νὰ θεωρήσῃν τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ν. Σούτη κατὰ τὴν ἀπεκρίσιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, οἱ ὅποιοι καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπροβλήθησαν ἔπειτα διάφορα ὄνματα διὰ νὰ γένη Ἰριμελής ἐπιτροπῆ, ἢ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἔχοντων παράπονα κατὰ στρατιωτικῶν, καθὼς καὶ τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἰδίων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγινε φιλονεικία περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀπωκειμένων καὶ τῆς διαρκείας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθη καθὼς καὶ εἶναι νόμιμον, νὰ τὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν διάρκειαν καὶ τὰ χρέη των ἢ Διοίκησις.

Ἐπειτα ἀνεγνώσθησαν τρεῖς διατάγαι τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικῆ Σώματος, ἢ πρώτη ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου πρὸς τοὺς Μισολογίτας, καὶ αἱ δύο ἀπὸ 12 καὶ 17 Νοεμβρίου· αἱ Τελευταία ἀποτείνονται κοινῶς καὶ πρὸς Μισολογίτας καὶ Ἀνατολικιώτας, καὶ ἐλέγχων πικρῶς ἀμφοτέρως, διότι ἐφέρθησαν ἀπανθρώπως πρὸς τὰς φαμηλλίας τῶν Σηλιωτῶν, ἐλθούσας ἀπὸ Ἐπτανήσων· διατάσσονται δὲ οἱ κάτοικοι τῶν δύο Πόλεων νὰ φέρωνται εἰς τὸ ἐξῆς φιλανθρωπότερα, καὶ νὰ δώσῃν εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας κατοικίας. Οἱ μὲν Ἀνατολικιώται ἐρώτησαν τοὺς παρευρισκομένους Σηλιώτας, εἰ ἔχον παράπονον τι ἐναντίον των καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅχι. Οἱ δὲ ἀποσταλμένοι Μισολογίται ἐπαράστησαν διὰ λόγου τὰς πολυεῖδεις ζημίαις καὶ ἐνοχλήσεις, ὅσας κατὰ καιροὺς ὑπέφεραν ἀπὸ μέρους διαφόρων Σηλιωτῶν,

καὶ μ' ἄλλον ὅτι εἰς τὴν Πόλιν των δὲν εὐρίσκονται Ἐθνικὰ σπήτια, ἐδέχθησαν εἰς μερικῶντων ὑπὲρ τὰς 40 φαμηλλίας, αἱ ὁποῖαι καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη εὐρίσκονται εἰς τὴν Πόλιν των· ἐπερόσθησαν δὲ καὶ ἄλλα δικαιολογήματα, τὰ ὁποῖα μέλλων ν' ἀναφέρῃν πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἢ ὁποῖα δὲν ἡμπορεῖ νὰ κατασπότησῃ τὸν ὑπὲρ ἰδικτησίας Νόμον.

Τὴν 24 Δεκεμβρίου 1824 Ἀνατολικῷ ἡμέραν Τετάρτην.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεσινὰ Πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν· ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἐπιστολὴ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐξηγεῖ τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα τὸν ἔκαμαν ν' ἀναβάλῃ τὴν δημοσίευσιν τῶν μετακαλεστηρίων τε ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, ὁμολογεῖ τὰ αἰσθηματὰ τε πρὸς τοὺς Δυτικοελλαδίτας, καὶ κηρύττει τὴν εὐχαριστήσιν τε διὰ τὴν εὐπειθειάν των εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, καὶ τέλος εὐχαριστεῖ τὴν Συνέλευσιν διὰ τὸ πολιτογράφημά τε· ἐνεκρίθη δὲ καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καθὼς καὶ ὅ, τι ἄλλο ἔγραψεν ὁ Γεν. Διευθυντὴς πρὸς τὴν Συνέλευσιν νὰ δημοσιευθοῦν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐπειτα ἐκοινολόγησεν ὁ Γραμματεὺς πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι αἱ ἐγκαλεσθέντες Μισολογίται διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀνεψιοῦ Ντόβα δὲν ἦλθαν. Ὁ Ἀστυνόμος Αἰτωλίας ἀναφέρει πρὸς τὴν Διοίκησιν ὅτι δὲν εὐρίσκονται οἱ ἐγκαλούμενοι εἰς Μισολογίσιον, ὁ δὲ Ντόβας λέγει κατὰ μαρτυρίαν ἐνὸς ἀνθρώπου τε ὅτι εὐρίσκονται εἰς Μισολογίσιον· ἀνεγνώσθη καὶ ἀναφορὰ τοῦ Γεωργίου Ντόβα, ἀδελφοῦ τοῦ φονευθέντος, ὁ ὅπολος ἀναρεῖ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Ζεῖτου, διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν δικαίωσιν διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ τε. Ἡ Συνέλευσις ἐνεκρίνε νὰ προσμείνῃ πρῶτον τὸ μνημὸν πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντοῦ καὶ ἔπειτα ν' ἀποφασίσῃ τὸ πρακτέον.

Ἐπαρρησιάζθη ἀνυπόγραφός ἀναφορὰ ἀπὸ μέρους τῶν Βενετικιστῶν, καὶ δὲν ἐδέχθη ὡς ἀνυπόγραφός.

Ἐπειτα ἐπροσκαλέσθη ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐνδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὰ συμπεράσματα τῶν ἐξετάσεων τῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἂν οὐ ἀνεγνώσθησαν τὰ περισσότερα, ἐνεκρίθη νὰ ἀναβληθῇ ἢ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις.

ἕως νὰ γένη τὸ πρόβλημα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ ἀκόλουθον, καὶ ἔγινε διὰ στόματος τοῦ Γραμματέως· ἐπειδὴ αἱ σημεριναὶ περιστάσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔκτακτοι, καὶ ἐπειδὴ χθές ἡ Συνέλευσις ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην καὶ μετὰ τὸν αὐτογνωμόνα ἐρχομὸν διαφόρων Σημαντικῶν Ἀνταργῶν ἤμπορεῖ νὰ συμβῆ ἀνέλπει στόν τι, ὁ Γεν. Διευθυντῆς ζητᾷ ἀπὸ τῆν Συνέλευσιν νὰ ἐκλέξῃ μίαν Ἐπιτροπὴν, ἔχουσαν ὅλην τῆν ἐμπιστοσύνην, καὶ τῆν ἀπαιτημένην ἰκανότητα, ὅθεν ἐνεκρίθησαν οἱ Στρατηγοὶ κύριοι Γ. Τζόγγας καὶ Γιαννάκης Ῥάγκος, ὁ Χιλιάσχος Σωτήρης Γιώτη, καὶ οἱ κύριοι Αθανάσιος Ῥαζῆ Κότζηκας καὶ Σπῆρος Κωρκιμέλης. Ἡ πενταμελής τούτη ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ παραλάβῃ καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐνδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ τὰ παραστήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντῆν, πρὸς τὸν ὅποιον νὰ προβληθῇ καὶ τὸ σχέδιον, περὶ τοῦ πῶς ἤμποροῦν νὰ καταγραφῶν τὰ Ἐθνικὰ κτήματα, ἢ ὅποια μὲ τῆν συναίνεσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ νὰ τελειώσῃ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τῆν Συνέλευσιν, καθὼς τὸ περὶ συστάσεως πολεμικοῦ Κριτηγίου, τὸ περὶ καταγραφῆς καὶ Δέσεως τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὸ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀναφορῶν πρὸς τῆν Συνέλευσιν, περὶ τῶν ὁποίων εἴτε ἐγνωμοδότησεν εἴτε μὴ ἡ Συνέλευσις, νὰ δώσῃν γνώμην πρὸς τὸν Γ. Διευθυντῆν καὶ νὰ συνερρήσῃ νὰ ἐκτελεσθοῦν, κατὰ τῆν ἐπίστασιν τῆς Συνελεύσεως νὰ ὑπερασπισθῆ τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως.

Ἐπρόβληθη ἔπειτα καὶ ἀπεδέχθη ὁμοφώνως ἀπὸ τῆν Συνέλευσιν νὰ κατακριθῶν οἱ λεγόμενοι πλιασκατζήδες καὶ νὰ ἐπιφορτισθῆ ἡ Τριμελής ἀποστολὴ τῆς πρὸς τῆν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ γένη Δέσπισμα κατὰ τῶν κακούργων τούτων.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ Ν. Σούτη, καὶ ἐνεκρίθη τὸ πρόβλημά της.

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη ὁ Ἐπίλογος τοῦ Βουλευτοῦ Κ Σπυριδῶνος Τρικοῦπη (α), καὶ ἐχειροκροτήθη· ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τῆν ἐκδοσίν τῃ διὰ τοῦ ἴπυθ· καὶ οὕτως ἐτελείωσεν ἡ Συνέλευσις τῆν ἐσθὲμνην ἄραν τῆς ἰ-

δίας ἡμέρας, ἀφ' οὗ πρῶτον ὑπεγράφησαν οἱ ἀποσταλιμένοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ Στρατιωτικοῦ.

Μισολόγιον 31 Δεκεβρίου 1824.

Ἐφθασαν Τελοσπάντων τὰ πρὸ ἡμερῶν ἀναγεθέντα, καὶ ἀνυπομόνως προσδοκώμενα Τέσσαρα Σπετεσώτικα Πλοῖα, διωρισμένα παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· δύο ἐξ αὐτῶν ἄρυσαν χθές ἐσπέρας μετὰ τὸν ἀκρωτηρίον Πάτωα καὶ τοῦ Βασιλαδίου· τὰ δ' ἄλλα δύο μείναντα πρὸς ὀλίγον εἰς Νέοκαστρον διὰ νὰ παλαμήσῃν, σήμερον, ἢ αὔριον θέλου φανῆ καὶ αὐτὰ ἀφύκτως εἰς τὸν ἴσπον τοῦ προδιορισμοῦ των. Νύαρχος τῆς μικρᾶς μὲν τούτης, ἀλλ' ἰκανῆς διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀποκλεισμὸν Νουτικῆς Μοίρας εἶναι ὁ Καπιτὰν Νικόλας τοῦ Μυλωνᾶ Σπετεσώτης, τοῦ ὅποιοι σπευδόμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τῆν ἀκόλουθον Διακήρυξιν.

Πρὸς τοὺς κυρίους Ἐπαρχίους, Ἀστυνόμους καὶ Λιμενάρχους τῶν Παραλίων τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου.

Ἐπειδὴ καὶ ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ διορισθεῖσα παρὰ τῆς Σ Διοικήσεως Ἑλληνικὴ Θαλάσσιος Μοίρα διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Πατρῶν, θέλετε ἰδεάσει ὅλα τὰ αὐτοσε εὑρισκόμενα μὲ ξένας Σημαίας πλοῖα, ὅτι εἰς διορίαν εἰκοσιμῆς ἡμέρας ἔχον τῆν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃν τοῦ Κόλπου· μετὰ δὲ τῆν παρέλευσιν τῆς ἄνωθεν προθεσμίας δὲν θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς ἡ ἔξοδος.

Ὅσα δὲ πλοῖα εἶναι μὲ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ φερτῶσῃν λάδι ἢ καὶ ἄλλο πρᾶγμα, ἔχον μὲν τῆν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃν καὶ μετὰ τῆν διορίαν, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ ἀπωδεικτικὸν, ὅτι ἰσχύει ἔχον τῆν ἄδειαν παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Τὸ παρὸν, ἐπειδὴ εἶναι κοινὸν, νὰ γνωστοποιηθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀστυνόμους καὶ Λιμενάρχους διὰ νὰ γένη ἡ ἐκτέλεσίς τῃ.

τῆν 29 Δεκεβρίου 1824.

ἐκ τοῦ Ναυαρχικοῦ πλοῖο ὁ Σόλων.

ὁ Ναύαρχος Νικόλαος Μυλωνᾶ.

(α) Θέλει δημοσιεῖθ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

1

1

